JOSEPHI PITTON TOURNEFORT AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Editio Tertia, Appendicibus aucta ab ANTONIO DE JUSSIEU, *Lugdunæo, Doctore Medico Parisiensi, Botanices Professore, Regiæ Scientiarum Academiæ, & Regiæ Societatis Londinensis Socio.*

TOMUS PRIMUS.

Lugduni juxtà Exemplar

PARISIIS,

È TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DCC. XIX.

LUDOVICO MAGNO.

SI *quid utilitatis ex hoc qualicumque laborum meorum monumento poterit aliquando proficisci, id totum immortalibus tuis,* REX MAXIME, *erga* Litteratos *beneficiis acceptum*

referri debet. Fecisti quippe quod olim Alexander ille Macedo; cujus magnitudinem, non rebus tantùm bello gestis, sed egregiâ etiam in homines bonis artibus deditos liberalitate superasti; ut, quemadmodum armis tuis omnium Regnorum claustra, ita & Gallorum ingeniis Naturæ omniparentis arcana omnia recluderentur. Noluisti, cùm tot victoriis Maximus orbe toto prædicareris, novâ benevolentiâ non optimus etiam videri. Jam antè Regiam Scientiarum Academiam institueras, diligentissimum & acutissimum quemque naturæ scrutatorem in eam adsciveras, & haud pœnitendis vigiliarum suarum præmiis, ad illustrandam Historiam naturalem accenderas: sed cùm tot tamque solertibus viris speculandi ma-

teriam brevi defuturam arbitrarere, nisi è longinquo peteretur; jussu tuo Alpium juga, Pyrenæorum saltus, Hispaniæ recessus, ericeta Lusitaniæ, Britanniæ colles, & Belgii prata peragravi; plantarum genera formasque inspexi, vires & potestates exploravi, ne quid, quod salutiferum homini foret, posset, Te regnante, præteriri. Et quoniam tot peregrinationibus meis fortuna tua non improsperos exitus dedit, alias mihi subinde & multò remotiores injungis, ut nulla pars terrarum expers sit tuæ singularis in populos tibi commissos curæ, atque Gallorum vel saluti vel gloriæ Orientalis etiam plaga deserviat. Propediem igitur in viam me daturus nihil antiquius habui, quàm ut sub auspiciis Tuis iterum prodiret in publicum usum

hic meus conatus, auſpicio atque imperio Tuo ſuſceptus; & hoc Regiæ Tuæ cùm in meipſum, tum in Rei Medicæ ſtudioſos, tum etiam in univerſos homines, munificentiæ ſpecimen extaret. Vovet, dicat & conſecrat,

MAJESTATI TUÆ,

Pariſiis Kal. Febr.
An. M. D C C.

Paratiſſimus ad omnia, devotiſſimus, atque humillimus ſubditus & ſervus,
JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT.

TURNEFORTII VITA.

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT Aquis-ſextiis urbe in Gallo-Provinciâ primariâ natus eſt quintâ Junii die anni 1656. Patre Pitton Equite Aquenſi, loci dicti *Tournefort* Domino, & Ademarâ Fagouë Nobili Pariſinâ Stirpe oriundâ.

Parentum juſſu, linguæ latinæ in R R. P P. Societatis Jeſu Gymnaſio Aquenſi operam navavit, ubi dùm ſcholaſtico penſo dicatum tempus in ſuburbanis ambulationibus interdum conſumeret, jam tùm indolem ad Plantarum indagationem prodebat.

Ætatem mox incuſabat teneriorem per quam ex inferioribus ſcholis emergere non liceret, ac totum ſe Philoſophiæ addicere; ſed ei jam addictus, quantùm à ſincero ipſius naturæ ſtudio alienam eſſe ſuſpicaretur, non diſſimulavit. Unde, Theologiam, quæ eâ nititur, averſatus, conſilio parentum qui eum Eccleſiaſtico ordini deſtinarant ſeſe ſubduxit.

Patre itaque anno 1677. defuncto, Phyſicæ quam tacitè deperibat, tunc apertè ſe dedit, Botanices quæ non ignobilior ejus eſt pars illecebris tractus.

Quum verò Hortum Pharmacopæi cujuſdam popularis extra urbis pomæria ſitum, ruraque circumjacentia brevi exhauſiſſet: jam ſui juris factus, ignotorum appetens ad Alpium juga iter capeſſit, unde permultas ſtirpes exſiccatas retulit, quæ prima εὐμεταχειρίστου viridarii rudimenta fuere.

Sequentibus annis Medicorum Athenæum Monſpelium petiit, ubi æmulum nactus illuſtriſſ. D. Chirac, Anatomiæ, Chymiæ, ac cæteris medicinæ partibus totum ſe tradidit, ita tamen ut quicquid otii ſupererat, Plantarum indagatio omnino ſibi vindicaret.

Favebat illic tam ardenti ſtudio Hortus Henrici IV. Galliarum Regis munificentiâ extructus, invitabat ager Auctorum celeberrimorum ſcriptis commendatiſſimus, compellebat Petri Magnol, eximii inter ætatis ſuæ Botanicos viri quo uti familiariter ei dabatur, exemplum.

Anguſtioribus ſibi jam viſis Monſpelienſibus campis, Gebennas, Pyrenæoſque montes ac Barcinonenſem tractum perluſtrare aggreſſus eſt. Ut erat corpore validus, ſitis famiſque patiens, ac cœli tempeſtatibus aſſuetus, aviis dum ſeſe locis inhoſpitiſque facilius committit, in montanos prædones incidit, qui excuſsâ ſarcinâ ubi nihil præter aliquot herbas ſiccas & panem ſubnigrum invenere, ſpoliatum reliquerunt.

Maximâ anni 1681. parte in peregrinationibus Botanicis peractâ, Monſpelium redux herbarium ſuum amplâ acceſſione locupletavit. Inde Aquas Sextias repetiit, ubi collectas undequâque omnis generis ſtirpes in ordinem digeſſit, eoque theſauro quam aliâ quâvis poſſeſſione lætior, Lutetiam virorum quovis ſcientiarum genere illuſtrium patriam migravit.

Botanice tunc Pariſienſis Guidonem Creſcentium Fagon ſtudioſum ſui unum ac fautorem habebat: Ut erat Reginæ Architer & in Horto Regio Profeſſor, officii medici muniis ſimul & publicis plantarum demonſtrationibus vix poterat perfungi. Obtulit ſe ultrò Joſephus Pitton, quem, brevi cognitis ejus indole & peritiâ, omni poſthabitâ æmulatione (quæ non minima Archiatri fuit laus) vicarium ſui muneris anno 1683. Horto Regio præfecit.

Ut nullus erat tali muneris eo aptior, ſic nullum munus ad quod ipſe foret magis idoneus. Rem probavit Botanophilorum frequentia, qui verno tempore undequâque Lutetiam confluentes non modo

demonſtranti in Horto Regio aderant, ſed & campos Pariſienſes luſtrantem turmatim æſtate fervente ſectabantur.

Nec patronum pœnituit viri adeò omnibus accepti; imò arti ſimul & artifici quantum potuit velificatus eſt. Quare ut exoticarum Stirpium notitiam promoveret, eum in Hiſpaniam, Luſitaniamque anno 1688. in Bataviam poſthac, tum in Angliam, Plantas in his Regnis indigenas & Gallis minus cognitas exquiſitum miſit, ut & eas accuratiùs in ſolo naturali educatas noſceret, & in Hortum Regium transferendas curaret.

Ut increſcebat fama, ita quoque honorifico ſtipendio auctus eſt. Inſtauratâ vero anno 1602. Regiâ ſcientiarum Academiâ, illuſtriſſimique Abbatis Bignon curæ commiſsâ, primus novos inter ſocios deſignatus eſt, Rege ſic probante, qui Guidonis Creſcentii Fagon tunc Archiatrorum Comitis aſſiduo præconio magis ac magis notum humaniſſime excepit, quum inſigne Botanicorum Elementorum gallicè editorum opus anno 1694. Majeſtati ejus conſecraret.

Anno 1698. plaudenti Pariſienſium Medicorum ordini adſcriptus, optimè de iis & de Reginâ urbe meritus eſt, editâ etiam gallicè ſtirpium circa Pariſios naſcentium earumque virtutum Hiſtoriâ, quâ luculenter declaravit ſe genuinum in Medicinâ faciendâ Plantarum uſum haud minus quàm earum cognitionem callere.

Quum verò Botanicorum Elementorum opus gallicè ſcriptum, famâ tenùs exteris gentibus notum, maximum eis deſiderium moveret, novam illorum Editionem latino idiomate eamque valdè auctam emiſit, quæ Typis Regiis eleganti formâ prodiit anno 1700. Mox juſſu Regio in oras Orientales, Claudio Aubriet Gallo-Campano & pictore inſigni, & Andræâ Gundelio Medico Germano rei herbariæ ſtudioſiſſimo comitibus, iter ſuſcepit.

Intra biennium non Inſulas Archipelagi ſolum, in quibus Plantæ à Dioſcoride & Galeno deſcriptæ naſcuntur, emenſus eſt, ſed & Propontidis littora, Bithyniam, Pontum, Cappadociam, Arme-

niam, Georgiamque ad Perſarum uſque limites peragravit; & ne ulla tam brevis conceſſi ad tantum iter conficiendum ſpatii particula inaniter abſumeretur, non eadem loca relegens, ſed per Galatiam Myſiam, Lydiam, Ioniamque rediit.

Smyrnam tandem advenit, Syriam, ac Ægyptum inviſendi deſiderio flagrans, ſed audito nuntio cùm graſſantis in regionibus illis peſtilentiæ, tùm gravis morbi in quem laborans calculo Fagonius inciderat, Galliam tantum cogitavit.

Pariſios redux circa anni 1702. menſem junium, ab itineris labore ad alium, demonſtrationum ſcilicet Botanicarum curriculum, confeſtim tranſit, quo defunctus medicinæ faciendæ ſe reddidit, horiſque ſubſecivis Inſtitutionum ſuarum Corollarium, ubi novarum Plantarum nomina trecenta ſupra mille ad genera à ſe conſtituta revocantur, conſcripſit, quod anno ſequenti Typis Regiis editum eſt.

Deinde vero ſelectas, ut ita dicam, totius naturæ manubias, quas è regionibus peragratis ſecum aſportarat, recognovit ac variis capſulis ſecundùm genera condidit, tumque inſtitutas à ſe per itinera in Geographicis & Hiſtoricis, perindè ac in Botanicis obſevationes in ordinem digeſſit, eaſque iconibus illuſtratas ad prælum apparavit. Circa hæc tempora Turnefortius, medici Lectoris ac Profeſſoris in Regio Galliarum Collegio munere fuit ornatus.

Porrò quum viri jam toto orbe litterario celeberrimi ſtudium congerendæ ex quibuſvis rebus naturalibus ſuppellectilis innotuiſſet; certatim ad eum undequaque miſſæ fuerunt Conchyliorum, Exuviarum animantium, Concretionum, Lapidum, Metallorumque innumeræ ſpecies, eâ ſanè copiâ ut tandem in ampliſſimum hiſtoriæ naturalis Gazophylacium ea domûs pars, quam incolebat, mutata ſit, velut in Eruditorum omnigenarum, Magnatum, ipſorumque Principum oblectationem extructum.

Vix tot opibus, nominis celebritate, Regiiſque muneribus frui dabatur, cùm plauſtro rapidè acto in vico parieti impactus, ex pec-

tore violenter contuso cruorem statim exspuit; ac sputis cruentis purulentisque in febrem & marcorem incidit, quibus quinto vel sexto ab ictu mense consumptus, vitâ cessit anno 1708. Novembris die 28.

Botanicorum omnium suæ ætatis, ut & eorum qui ante vixerunt, princeps merito habendus, famâ suâ vivus etiam fruitus est: Ejus si quidem in Botanice præstantiam palàm agnoverunt viri huic studio maxime deditir quibuscum necessitudo illi intercedebat.

Hos inter apud Batavos fuere celeberrimus Paulus Hermannus, tum Petrus Hotton, in Academiâ Lugduno-Batavâ Medicinæ & Botanices Professores; Commelinus, Botanices Professor Amstælodamensis, & Ruyschius, Anatomes & Rei Herbariæ professor in eâdem urbe. Inter Anglos D. Hans Sloane, Medicus Londinensis insignis, rerumque naturalium ac exoticarum studiosissimus, & D. Guillelmus Sherard, Nationis Anglicanæ negotiis apud Smyrnenses olim præpositus, amicus & Botanicus singularis. Ex Hispanis Jacobus Salvador, Pharmacopæus Barcinonensis, peritissimus & diligentissimus herbarum indagator. Ex Italis Comes Marsiglius, Historiæ naturalis studio deditissimus. E Germanis D. Augustus Quirinus Rivinus, Lipsiensis Medicus & Botanicus peritissimus. Inter Helvetios Lavaterus, Medicus & Chirurgus experientissimus.

In variis Galliæ Provinciis Petrus Magnol, Medicinæ Professor, Nissolius Doctor Medicus, Botanici Monspelienses celeberrimi; D. Garidel, D. Fouque Medicinæ Professores; D. de Beaumont Gallo Provinciæ Procurator, Aquenses, Reique naturalis studiosissimi; D. Berard, Abbas Gratianopolitanus, avorum in Rei herbariæ peritiâ successor; D. Joannes-Baptista Goiffon Medicus Lugdunensis, non minus in praxi medicâ quam in Botanicis versatissimus.

Parisiis verò Magnates inter patronos insignes Turnefortius habuit Marchionem de Louvois supremum Rei militaris ac ædificiorum Regiorum curæ præpositum; D. Phelippæum Comitem de Pontchartrain, Rei Nauticæ Academiisque Præfectum; D. Abbatem

Bignon cujus propria ſemper erit laus Rem Litterariam quoquo modo fovere & amplificare.

Quid Creſcentium Fagon, Archiatrorum Comitem iterum etiam memorabo? qui Turnefortio Botanici ſtudii promovendi locum præbuiſſe ſibimet ſæpius gratulatus eſt, ut ipſe teſtatum palàm reliquit in encomio Turnefortii, quo librum ejus de Plantis circà Pariſios naſcentibus decoravit.

Operum quæ publici juris fecit Turnefortius, proùt editæ fuerunt, hic ordo eſt.

Elementa Botanices ſeu Methodus Plantas cognoſcendi. Pariſiis, Typis Regiis 1694. in 8°. 3. vol.

Elemens de Botanique, où Méthode pour connoître les Plantes. A Paris, de l'Imprimerie Royale. 1694. in 8°. 3. vol.

De optima Methodo inſtituendâ in Re Herbariâ ad ſapientem virum Guillelmum Sherardum generoſum Anglum, Rei Herbariæ peritiſſimum Epiſtola, in quâ reſpondetur Diſſertationi D. Raii de variis Plantarum methodis. Pariſiis 1697. in 8°.

Hiſtoria ſtirpium circà Pariſios naſcentium, cum viribus ac uſibus earum medicis. Pariſiis è Typographiâ Regiâ, 1698. in 12°. abſque Iconibus.

Hiſtoire des Plantes qui naiſſent aux environs de Paris, avec leurs uſages dans la Médecine. A Paris, de l'Imprimérie Royale. 1698. in 12.

Inſtitutiones Rei Herbariæ; Editio altera Gallicâ longè auctior, quingentis circiter tabulis adornata. Pariſiis è Typographiâ Regiâ. 1700. in 4°. 3. vol.

Corollarium Inſtitutionum Rei Herbariæ, in quo Plantæ 1356. Ludovici Magni munificentiâ in Orientalibus Regionibus obſervatæ recenſentur, & ad genera ſua revocantur. Pariſiis è Typographia Regia, 1703. in 4°.

Peregrinationis Orientalis Regio juſſu ſuſceptæ Deſcriptio, antiquam & recentem plurimarum Archipelagi Inſularum, urbiumque ac locorum celeberrimorum hiſtoriam continens, una cum Deſcriptionibus, & Iconibus Herbarum ac animalium, multiſque raris obſervationibus ad Naturalem Hiſtoriam attinentibus. Pariſiis, Typis Regiis 1717. in 4°. 2. vol.

Relation d'un Voyage du Levant, fait par ordre du Roi, contenant l'Hiſtoire Ancienne & Moderne de pluſieurs Iſles de l'Archipel, les Plans des Villes & des Lieux les plus conſidérables, & enrichis de Deſcriptions & de figures de Plantes, d'Animaux & de pluſieurs Obſervations ſingulieres touchant l'Hiſtoire naturelle. A Paris, de l'Imprimerie Royale. 1717. in 4°. 2. vol.

Eadem, Lugduni Gallorum Edita. 1717. in 8°. 3. vol.

La même Relation imprimée à Lyon, in 8°. 3. vol. 1717.

Deſcriptionis hujuſce Tomus prior dùm vitam agebat, typis excuſus eſt, alter vero poſt ejus obitum ad autographi fidem prælo mandatus eſt.

Opera autem quæ ab auditoribus ejus dùm viveret, vel ab iis poſt ejus obitum publicata fuere, ſunt

Schola Botanica, ſive Catalogus Plantarum quas ab aliquot annis in Horto Regio Pariſienſi ſtudioſis indigitavit Joſephus Pitton Tournefort, &c. Huic Indici additus eſt Pauli Hermanni Paradiſi Batavi Prodromus. Amſtelædami apud Henricum Wetſtenium 1689. in 12°.

Materia Medica ſeu Deſcriptio, vires, uſus & Analyſis Chymica ſimplicium Medicamentorum, ab ore Turnefortii docentis excepta; & è ſermone latino in Anglicum tranſlata. Londini apud J. H. & Andræam Belle 1708. in 8°.

Materia Medica, or, a Deſcripcion of ſimple Medicines generaly us'd in Phyſik. Written originally by the learned Monſieur Tournefort. Faithfully tranſlated in to English. London, by J. H. for Andrea Bell. 1708. in 8°.

Tractatus de Materiâ Medicâ, seu Historia, Usus & Analysis Chymica simplicium Medicamentorum. Opus posthumum in lucem editum à D. Besnier D. Med. Parisiensi. Parisiis apud Laurentium d'Houry 1717. in 12°. 2. vol.

Traité de la Matiere Médicale; ou l'Histoire & l'usage des Médicamens & leur Analyse Chymique. Ouvrage posthume de Mr. Tournefort, &c. mis au jour par Mr. Besnier Docteur en Medecine de la Faculté de Paris. A Paris chez Laurent d'Houry. 1717. in 12°. 2. vol.

Series opusculorum Turnefortii quæ in Acta Regiæ scientiarum Academiæ relata sunt.

Descriptio Fungi prægrandis & rarissimi, pag. 89. Actorum 1692. Typis Regiis, in 4°.

Description d'un Champignon extraordinaire, pag. 89. des Mémoires de 1692. de l'Imprimerie Royale, in 4°.

Commentatio Physica de hujusce Fungi generatione, pag. 105. Eorumdem Actorum.

Réflexions Physiques sur la production de ce Champignon, pag. 105. des mêmes Mémoires.

Conjecturæ de usibus vasorum in quibusdam plantis, pag. 161. Eorumdem Actor.

Conjectures sur les usages des vaisseaux dans certaines plantes, pag. 161. des mêmes Mémoires.

Observationes Physicæ super musculis quarundam stirpium, pag. 152. Actor. anni 1693. Typis Regiis editorum in 4o.

Observations Physiques touchant les muscles de certaines Plantes, pag. 152. Mémoires de 1693. de l'imprimerie Royale. in 4°.

Tamarindorum historia, pag. 69. Actorum 1699. Parisiis apud Joannem Boudot editorum, in 4o.

Histoire des Tamarins, pag. 69. des Mémoires de 1699. A Paris chez Jean Boudot, in 4°.

Observationes circa Plantas in Maris fundo nascentes, pag. 27.

Observations sur les Plantes qui naissent dans le fond de la Mer,

Actor.

Actor. 1700. apud J. Boudot.

Collatio Analyſeos Serici crudi, Salis Ammoniaci, & Cornu Cervi, pag. 71. Eorumd. Actor.

Deſcriptio Perſicariæ Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo. Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. Actor. 1703. apud J. Boudot.

Deſcriptio duarum Chamærhododendri ad oras Ponti Euxini obſervatarum, pag. 345. Actor. 1704.

Inſtitutio quorundam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſantemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & Ficoides, pag. 234. Actor. 1705.

Deſcriptio Caryophylli Sinenſis, pag. 264. Actor. eorumd.

Obſervationes ſuper Plantarum morbis, pag. 332. Actor. eorumd.

Appendix ad Inſtitutionem quorundam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Gale, Oro-

pag. 27. des Mémoires de 1700. chez J. Boudot.

Comparaiſon des Analyſes de la Soye, du Sel Ammoniac & de la Corne de Cerf, pag. 71. des mêmes Mémoires.

Deſcription du Perſicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce-florum purpureo, Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. des Mémoires de 1703. chez J. Boudot.

Deſcription de deux eſpeces de Chamæ-Rododendros, obſervées ſur les Côtes de la Mer noire, pag. 345. des Mémoires de 1704.

Etabliſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & le Ficoides, pag. 234. des Mémoires de 1705.

Deſcription de l'Oeillet de la Chine, pag. 264. des mêmes Mémoires.

Obſervations ſur les maladies des Plantes, pag. 332. des mêmes Mémoires.

Suite de l'établiſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Piment Royal, l'Oro-

banchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & Solanoides, pag. 83. Actor. 1706.

Obſervationes circa generationem & culturam Fungorum, pag. 58. Actor. 1707.

banchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & le Solanoides, pag. 83. des Mémoires de 1706.

Obſervations ſur la naiſſance & ſur la culture des Champignons, pag. 58. des Mémoires de 1707.

Defuncto Turnefortio de ejus vitâ in publicis Academiæ Comitiis perpetuus Scriba egregiam, ut ſua omnia ſolent eſſe, orationem recitavit quæ in actis anni 1708. pag. 143. exſtat.

Et ne quid eorum quæ ad tantum virum ſpectant, prætermittam, habetur etiam ejus Elogium in Epiſtolâ ad Illuſtriſſimum virum D. Begon Rebus maritimis in Ruppellenſi orâ Præfectum, à Lauthério cauſarum in Curiis Pariſienſibus Patrono, Gallice ſcriptâ & editâ Pariſiis apud J. B. de Leſpine anno 1709. in 4°.

JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO.

NOVARUM in dies cognitarum ſtirpium multitudo, ut Botanicem inſigniter locupletabat, ita quoque majore ac majore difficultate hanc cognitionem videbatur obſtruere. Jam enim Antiquorum rationes innumeris ferè à ſe incognitis Plantis adhiberi diſcernendis nequaquam poterant, nec ſolum infidæ ſed curtæ etiam omnino deprehendebantur. Tam multiformis itaque partium organicarum in tot individuis ſtructura, tanta in ſingulis figuræ, magnitudinis, colorum, odorum ſaporumque varietas, juſta nimis erat cauſa cur vel in ipſo limine deterrerentur qui Botanices ſtudio maxime etiam flagrarent.

Notiones igitur adeò multiplices à ſe invicem ſecerni oportebat, ut fatiſcenti memoriæ conſuleretur: alia autem huic confuſioni medendi ratio non poterat excogitari, niſi ea quæ ſimilitudines quaſdam comparando, tot diſſimilia in certum quemdam ordinem adduceret.

Porro quis ille ordo, unde peti, quove referri debeat? hoc opus, hic labor eſt.

Inanis jam dudum agnitus qui ab exterioribus Plantarum figuris.

Fallebat alter à quatuor anni tempeſtatum varietate depromptus, quum eaſdem quas ver producit Plantas, autumno etiam naſci; quaſque æſtate ſolum gigni credebatur, eas & vere procreari conſtaret.

Non minus infida ſitûs ſolive patrii habita ratio, ex quo tempore montanas in ſylveſtribus, paluſtres in arvis, agreſtes in hor-

tis ali experientia quotidiana edocebat, & ejuſdem generis eſſe Plantas quæ Italicæ, Cræticæ, Luſitanicæ, Indicæque nuncupabantur, utpote quæ alibi paſſim naſcerentur.

Ad utilitatem verò minus quam ad vanitatem comparatus videbatur ordo qui ſtirpes ab Auctorum, qui eas primi cognoverant, nominibus indicandas præbebat.

Perſpecta harum diſtinctionum ad Plantarum cognitionem futilitate, ex multiplici foliorum ſitu, figurâ & colore aliam nonnulli qui ſibi acutiores viſi ſunt deprompſere; ſed eos haud minus deluſos eſſe liquet, quum eadem genera foliis alio atque alio modo poſitis figuratis coloratiſque obſerventur, quod eis conſpicuum erat in Ranunculis, Geraniis, Malvis, Poliis, Horminis &c. quorum folia generum aliorum foliis plane eſſent ſimilia; unde & nonniſi ſtirpium partes mutabiles & minus neceſſarias habenda eſſe evictum eſt.

Ad radicum alii differentias confugi tutò non poſſe brevi agnoverunt, visâ etiam permultarum diverſi generis inter ſe ſimilitudine, quæ nuſquam magis obvia eſt, quam inter Aſphodelum & Oenanthen, Cyclamen & Bulbocaſtanum.

Se quoque graviter hallucinatos fateri non pudebit eos quibus diſcriminum à ſaporibus odoribuſque deducendorum ratio arriſit, ubi explorata fuit habitûs, figuræ & magnitudinis varietas, atque virium repugnantia inter herbas ſapore ac odore ſimilibus pollentes; ut inter Scordium, Alliariam, Thlaſpi, Myagrique genera ſingula Allium redolentia; inter Acetoſam, Berberim, Ribem, Granatum malum, Citreumque acido ſapore donata; inter Abſinthium, Fumariam, Centaurium minus, Aloen, Gentianam, Cichorium ſylveſtre amaro ſapore prædita.

Quid etiam ſub ipsâ utilitatis ſpecie operoſum magis quam illa quarundam ſecundùm virtutes ſtirpium diſpoſitio, quæ tantum abeſt ut ad illarum cognitionem deducat, quin potius ei acquirendæ obſit,

quoniam hæc ipſa cognitio quæ debet antecedere, præpoſtero ordine alteri ſubjicitur: omnino deinde aliud eſt Plantas cognoſcere, aliud earum uſum callere.

Ab immutabilium igitur Plantæ partium ſtructurâ diverſorum generum diſcrimina peti debere potius viſum eſt. Quidpiam olim ſimile excogitaverat Cæſalpinus, quod Fabius Columna & Geſnerus proſecuti fuerant, quodque ſequentibus Botanographis non ſapuerat, ſi unum Joachimum Jungium excipias, qui in Phytoſcopicâ ſuâ Iſagoge maxime habendam florum fructuumque figuræ rationem ſtatuit. Sed ex his fundamentis artem noſtram exſtruere, eamque innumeris obſervationibus exornare, ac fere perficere ſoli Turnefortio conceſſum fuit.

Quis enim anteà ſagacitate fuerat eo præſtantior? Quis obſervationum numero locupletior? Quis diuturno rerum uſu repetitis itineribus, indefeſſo labore experientior evaſerat? Is Itaque vir ſingulis Plantarum partibus diligentiſſime circumſpectis, nihil radicum, foliorumque figurâ, horum etiam ſitu atque ordine in individuis ejuſdem generis magis diverſum eſſe compertum habuit; contra vero in floribus ac Seminibus ſibi magis conſtantem permulto plura individua, ſtructuram deprehendit; indeque Plantarum diſtributionem arceſſendam exiſtimavit. Ex floribus itaque ceu primis quæ ſeſe oculis ingerunt partibus, claſſes (ſic vocat ſumma genera) ex fructibus vero ac Seminibus genera claſſibus ſubjecta inſtituit, quorum unumquodque ſexcentas ſpecies à cæterarum partium varietatibus petitas amplecteretur.

Botanices ſic compoſitæ nemo eſt qui emolumenta non videat, nulla ſiquidem ratio verior ac certior quùm propoſiti Plantarum quarumlibet characteres ex ipsâ naturâ ſint expreſſi; nulla perceptu facilior, quandoquidem in rerum quæ paſſim obviæ ſunt aſpectu & figurarum inter ſe comparatione verſatur; nulla expeditior, ideoque memoriæ accommodatior, quæ triplici tantum diviſione conſ-

tet; nulla uberior quæ nimirum Plantas etiam in posterum detegendas complectatur, nulla denique discentibus aptior, quùm nullo præeunte magistro, absque aliùs cujuscumque scientiæ auxilio Planta quælibet sub alio sole nata ac nondum visa ad genus classemque suam referri, indeque cognosci queat.

Sed ut sunt hominum ingenia, non defuerunt inter æquales Turnefortii qui nascentem suam methodum impugnarent, aliâ jam pro captu ingenii concinnatâ, quùm novum in Botanicem invehendum ordinem omnino esse intelligerent.

In Methodo Turnefortianâ illud imprimis improbabant, quod à floribus stirpium parte minùs diuturnâ, rariusque ob breve ævum inspiciendâ classium suarum divisionem peteret. Grave siquidem Botanophilis incommodum fore pertendebant non habere quo tempore flore orbata est, unde Planta agnoscatur.

Joannes Raius hos inter celeberrimus, ac optimè de Re Herbaria in Angliâ meritus, hujus incommodi cavendi causâ non à floribus tantum, fructibusve, sed etiam à foliorum, caulium, radicumque tanquam partium organicarum figurâ, earumque colore, odore, sapore ac totius Plantæ facie exteriori sumenda esse genuinæ methodi principia affirmabat.

At ille Carybdin fugiens, in Scyllam incidit, dum enim ex tanto rerum numero generum characteres effingit, brevitas & perspicuitas suam methodum destituunt, quæ aliàs angustior est, quam ut Plantas numquam descriptas, deincepsque inveniendas admittere queat. Quare errore cognito, meliori Turnefortii Observationum parte imbutum non piguit methodum suam iterum atque iterum ad incudem revocare.

Aliud idque forsan levius Turnefortio objiciebatur, eum nempe relictis antiquorum divisionibus stirpium in Pomiferas, Bacciferas, Scandentes, Spinosas, Coniferas, Frumentaceas, Bulbosas, Oleraceas, Capitatas, Corymbiferas, Verticillatas, Stellatas, Asperifolias &c.

novitati magis quam utilitati ſtuduiſſe, dum notionibus jam acceptis novas florum Campaniformium, Perſonatorum, Labiatorum, Cruciformium, Roſaceorum, Liliaceorum, Floſculoſorum, Semifloſculoſorum, Radiatorum &c. Claſſes ſubſtituit.

Reprehenſionem hanc ſprevit Turnefortius: tutabatur novam ſuam diſtributionem ipſa partium organicarum à quibus deſumebatur, præ cæteris excellentia atque ſingulis in generibus ſtabilis & conſtans ſtructura, quæ ſola innumeris ferè Plantis à ſe invicem diſtinguendis hodie par eſſe queat, quùm inopi olim Botanice mera puraque figuræ exterioris conſideratio ſufficere potuerit: haud ſecus atque in ordinandâ Bibliothecâ libri ſi pauci ſint numero, faciliùs ſiquidem ſecundum formæ magnitudinem; rectius verò ubi majori copiâ affluunt, ex rerum quas tractant naturâ diſponuntur. Quantùm autem adjumenti ſtudentibus affert ea Bibliothecæ diſpoſitio, quæ rerum libris contentarum potiùs quam voluminis formæ rationem habet, tantùm ſanè Botanophilis ad perfectam Plantarum cognitionem emolumenti, ea methodus in quâ integra ſtirpium figurâ, parteſve earum quæ vagâ ſunt & inſtabili formâ, partibus quæ uſque ſibi conſtant poſtponuntur.

Verùm non ſolùm difficilis atque perplexa illa diviſio ad foliorum vel ſtirpis integræ figuram relata, ſed etiam omnino imperfecta arguitur; quùm multæ ſint Plantæ quæ à claſſe ſibi hac in diviſione aſſignatâ, ut ita dicam, refugiant, melius in alienâ collocandæ; quod ut ſemel demonſtrem, exemplo ſint Corymbiferæ in quibus Aſteres & Helichryſa hac in claſſe collocata ſpecies ſub ſe florem unicum ferentes continent: ſic & Aſperifoliæ quæ Echiorum, Bugloſſorum, Omphalodum, Cynogloſſorumque ſpecies foliis levibus donatas comprehendunt. Nec centum aliæ deeſſent recenſendæ Plantarum ſpecies quæ Claſſibus quibus includuntur, minime congruant.

Tertium alii Turnefortio objecere; eum vocabulorum, nominum, Phraſiumque uſu antiquo in Botanice receptorum immutatione, novam difficili jam ſcientiæ difficultatem attuliſſe.

Hujus peccati, si peccatum est, ante Turnefortium, Bauhini & Morissonius fontes fuerant, qui tamen si non reprehensi fuerunt, quantò minus reprehendendus Turnefortius erit, cui vocum illarum usum, atque eorum à quibus adhibitæ fuerant auctoritatem necesse fuit posthabere, ne antiquas notiones his vocibus refricando, novæ methodi quam instituebat, perspicuitas elevaretur.

Quod ad Physicum floris partium usum spectat, quem neglexisse à quibusdam insimulatur, aliena fere res est à Botanico, cujus est maxime recepta ad faciliorem stirpium cognitionem tradere principia, non vero in abstrusam quæ oculos fugiunt partium, & ab Anatomiæ cognitione pendentem indagationem tyrones Botanophilos conjicere.

Superesset purgandus Turnefortius de omissis phrasibus quibus Plantæ in officinis vulgò efferuntur, nisi legitimam excusationem daret ipsa novæ Methodi institutio, quæ tota ex auctoris mente in Plantarum cognitione, minime in earum usu versatur.

Dilutis quæ Turnefortianæ Methodo objiciuntur vitiis, ea insuper laude quidem summâ videtur cumulanda, quod non solis cogitationis studiis, sed etiam strenuâ operâ sollicitâque naturæ inquisitione fundata atque exstructa fuerit. Hinc evenit ut Turnefortius ex plagis Orientalibus Lutetiam redux collectas in itinere Stirpes ad methodi suæ normam non invitas facile redegerit, nedum ordinem in Institutionibus antea vulgatis stabilitum emendare cogeretur.

Ne tamen immoderati laudatoris partes agere videar, absit ut in opere Turnefortiano nihil esse omnino reprehensione dignum affirmare ausim; homo erat, & errori ideo obnoxius, sed levia sunt profectò quorum merito argui possit, atque ejusmodi quæ methodi suæ absolutam perfectionem perstringant, nequaquam vero ejus constitutionem labefactent.

Parum igitur tanti viri gloriæ officere me existimem, si nevos quosdam in Institutionibus suis animadversos hic conspiciendos præbeam.

Longè

Longe certè accuratior foret Claſſium generalis diviſio quæ à ſimplicibus ad copulatas progrederetur, ut ſi v. g. flores Apetali iis quæ Petalodes ſunt præponantur, quod ipſe ſenſerat Turnefortius; propoſitam enim hanc in Iſagoge ſuâ diviſionem arboribus tantum adhibuerat, in cæteris ob rationes inibi allatas neglectam.

In ipſa vero Petalodum diſpoſitione, Claſſes quas è multiplici Petalorum numero formavit, Claſſibus quæ minori earum numero conſtant, poſtponendæ viderentur. Eum nempè ipſa naturæ progreſſio ordinem indicabat, ut primum Monopetali; tum Bipetali, ac deinceps ſecundum Petalorum numerum Tetrapetali, Pentapetali, Hexapetali recenſerentur; poſtremum verò ii flores quorum definitus non eſt Petalorum numerus, queis omnibus polypetalorum nomen impoſitum eſt.

Sunt quibus in eo Turnefortius erraſſe videbitur, quod Frumentacearum ſtirpium flores, qui Petalis tribus totidemque ſtaminibus conſtant, Apetalis tamen accenſeat; quum propria Claſſis ex his conſtituenda videretur, quæ genuinam ſedem inter Bipetalos & Tetrapetalos nacta foret: at in eo potiùs laudandus auctor qui perſpectâ difficultate glumas his in floribus à Petalis diſtinguendi, tum ob ſimilitudinem quam habent inter ſe, tum ob earum exilitatem, eas ſtirpes ſecundùm faciem oculis magis obviam ſpectari maluit, donec novis repetitiſque obſervationibus certior ſuper hac re factus, ſententiæ mutandæ legitimam rationem haberet.

Jam verò meliori jure reprehendendus eſſet major ille quàm opus ſit Claſſium numerus definitus. Florum enim Monopetalorum Campaniformium, ſub Infundibuliformium & Rotatorum nomine, Claſſem geminaſſe videtur; quùm Campanæ & Infundibuli figuræ non ſatis inter ſe diſcrepent, ut diverſis Claſſibus quæ cum latiùs patere, tùm ſibi mutuò adverſari debent, locum præbere poſſint. Collocatis vero in Monopetalorum diviſione Anomalis; his præponere ſatiùs fuiſſet Regulares, qui ſub unâ Claſſe Campaniformes,

Infundibuliformes ac Rotatos continerent, Anomalis prout leges divifionis poftulant adverfantes.

Par de Polypetalis, Rofaceis aut Caryophyllæis inter polypetalos judicium meritò ferendum eft, quùm leviufculum fit in utrifque Petalorum difpofitionis difcrimen; nec nifi tribus vel quatuor generibus conftans, quam Caryophyllæorum vocat, Claffis altera condatur ob fimilitudinem ac paucitatem Plantarum minimè neceffaria.

Simile etiam vitium occurrit dum XVI. & XVII. Claffes percurruntur: illi nimirum Plantas flore carentes attribuit, quibus femina tantum plus minufvè fiunt confpicua; huic verò eas quæ femine etiam deftituuntur, inter quas tamen reperire eft quarum femina agnofcit, eaque Iconibus exprimi curavit; cæterarum autem, fi ignoravit, falfus eft, quùm illa & in Fungis, Tuberibus, Fucis & Coralliis, poftremis Turnefortii temporibus deprehenfa fuerint. Unica itaque ex XVI. & XVII. oportebat conflari claffis trifariam commodè in Capillares feu Filices, in Fungofas, ac marinas Plantas dividenda, aut faltem aliundè quàm ex femine, prout adeft vel abeft, inter duas illas claffes difcrimen quæri debuerat.

Si verò generum difpofitio quam ftatuit, attentiùs perpendatur, quàm multa è fectionibus fuis ad alias forfan æquo jure transferentur, his exemplis conftare poterit.

Mandragora & Belladona, in prima primæ Claffis fectione collocatæ, feptimæ fecundæ Claffis, ob fuam cum Melongenæ & Solani fructibus fimilitudinem, contribui debent.

Cerinthe, tertiâ primæ movenda, ut ad quartam fecundæ accederet, cujus genera flore & femine refert.

Quamoclit, à primâ fecundæ ad Convolvulos in tertiam primæ, ratione fui fructûs, tranfire non repugnaret.

Nicotiana indidem, eodem migraret juxta Gentianam defcribenda, propter floris fructufque formam.

Hyoſcyamus, ab eâdem primâ ſecundæ, ad tertiam tertiæ, quod flore ſit Anomalo & fructu bicapſulari, transferendus.

Stramonium ibidem poſitum ſeptimæ ejuſdem primæ annumerandum, ob fructum & ſemina ſua proximè Capſicum.

Pervinca, ab eodem loco ad quintam primæ, prope Aſclepiadem traducenda, ſiliquoſi fructûs ratione.

Rubeolam in tertiâ ſecundæ numeratam, ad nonam primæ fructus geminus Galliis ſubjungendam aggregaret.

Sed hæc nimium; tædioſum enim foret cætera perſequi genera, quorum duce vel ipsâ Turnefortianâ methodo Claſſes commutandæ viderentur.

Jam autem alia de generum numero controverſia movetur, ſed tam variæ de eo augendo minuendove exſtant opiniones, ſuis ſingulæ rationibus nixæ ut ex ipsâ opinionum diſcrepantiâ Turnefortii defenſio adverſus quamcumque partem comparari queat: in re tamen libidini utcumque permiſsâ, mediâ inſiſtere viâ Turnefortium auſim dicere; qui ex florum diſſimilitudine nec nimium craſsâ, nec nimium exquiſitâ, genera diſtinxerit; eoque numero circumſcripſerit, quo imminuto confuſio orta, adaucto perſpicuitas in characteribus deſiderata fuiſſet; dum Cæſalpinus & Raius, ille latiori ratione, hic tenuiori quàm par eſt, in hac contraria vitia incurriſſe videntur.

Si tandem ad ſpecies quæ generum ſunt partes, deſcendamus, fatebimur ultrò uberem inde reprehenſionum ſegetem naſci; plures enim Plantas ſub variis Synonymis & appellationibus iterùm ac tertiùm appoſitæ; ipſæ Synonymæ voces ſæpiuſculè minus congruentes, quodque etiam non diſſimulandum, Plantæ nimiùm multæ inter illas quæ paſſim obviæ vel Tyronibus notæ ſunt, tamen conſultò omiſſæ, quod ſedem ex ſuâ methodo propriam nondum illis invenerat.

Hos errores alioſque id genus ad obtrectationem invidorum Tur-

nefortius non reliquiſſet, qui forſan primus eos agnoverit; ut fidem facit ipſius Codex, quem Illuſtriſſimo Abbati Bignon Viro ad patrocinium bonarum litterarum nato delegavit: in eo ſiquidem Codice ſexcentas emendationes per quadriennium propriâ manu inter lineas adſcripſerat, multò plures additurus novæ editioni, quam parabat, immaturo Auctoris fato nobis præreptæ.

Quid ergo menda tantopere nonnulli increpent, quorum partem ipſe Auctor ſuſtulit, forſan reliqua per longius vitæ curriculum ſublaturus. Ea ſanè ſunt ejuſmodi quæ livorem quidem paſcere, nihil verò de ſolidâ tanti Viri gloriâ apud æquos rerum æſtimatores detrahere poſſint: quandoquidem propria ſemper erit ejus laus, quæ præcipua eſt, ratione certâ atque exploratâ vagam huc uſque & fluctuantem Plantarum diſciplinam compoſuiſſe; undè Botanice ipſa Reſtitutorem ſuum immortalitati commendabit.

BOTANOGRAPHORUM ELOGIA,

TURNEFORTIANÆ ISAGOGI ADDENDA.

TRIPLEX eſt cauſa cur auctores nonnulli qui ſcriptis obſervationibus ſuis de Rei Herbariæ ſtudio ad hanc uſque diem bene meriti ſunt, in Iſagoge tamen Turnefortianâ deſiderentur. Hi ſi quidem quod Auctori noſtro dubio procul ignoti fuerint ; illi verò quod eo Inſtitutiones ſuas ſcribente vitam adhuc agerent , nec niſi defunctis Encomii honorem decreviſſet ; cæteri tandem quod ab ejus tantùm obitu nomen aliquod ſibi fecerint.

Primorum agmen ducit

JOACHIMUS JUNGIUS Lubecæ anno 1587. natus referente Vogello, * in Gymnaſio Gieſſenſi ſuperioribus ſcientiis imprimiſque Mathematicis inſtitutus, qui inter peregrinandum ſtudio Medicinæ Patavii incenſus Lauream ibi ſub Sanctoro Sanctorio conſecutus eſt ; dein Phyſicæ Profeſſoris Cathedrâ donatus, ac Hamburgenſis Gymnaſii Præfectus Septuagenarius obiit 23. Septembris anni 1657. Inter plurima quæ de rebus Hiſtoricis, Phyſicis, Mathematicis & Medicis ſcripſit , Iſagogen Phytoſcopicam privatis in cœtibus auditoribus ſuis ab eo traditam reliquit, in quâ generalia quædam Botanica de Plantarum ſpeciebus & differentiis earumque generatione, propagatione & immutatione, Florum & Seminum diſcrimina ad Cæſalpini normam, Logicâ uſus ratione recenſuit, multò accuratiùs quàm pro ævo ac regione in quibus vixit, ſperari par erat. Ex Nobiliſſimi viri D. ANDERSON , primarii Reipublicæ Hamburgenſis Syndici, Hiſtoriæ Naturalis amantiſſimi & Patriæ ſuæ

* Hiſtoria Vitæ & mortis Joachimi Jungii &c. incomparabilis Philoſophi, Auctore Martino Vogello Hamburgenſi. Argentorati. 1658. in 4°. pag. 27.

Litteratorum Mæcenatis, litteris ad me ſcriptis de Jungii Operibus Botanicis inquirentem, conſtat & multa alia hunc ſuper Hiſtoriâ naturali ſcripſiſſe, cujus manuſcripta partim incendio conflagrarunt, partim in Bibliothecâ publicâ Hamburgenſi aſſervantur.

Sequitur JACOBUS BARRELIERUS Pariſiis natus anno 1606. qui Philoſophiæ ſtudiis ſedulò imbutus, in facultate Medicâ Licentiæ gradum adeptus eſt; paulo poſt ad Fratrum Prædicatorum Ordinem tranſiens, annis quibuſdam in Theologiâ cæteriſque cænobiticis exercitiis verſatus à ſummo totius ordinis Præpoſito Galliam perlûſtrante ſocius Pariſiis aſſumitur. Dum itineris ei comes per Occitaniam, Aquitaniam variaſque Regni Provincias adeſt, antiquo Botanices amore redivivo; quas ſtirpes delineare ei per negotia non licuit, collectas exſiccavit; nec levi earum ſarcinâ onuſtus Romam ingreſſus eſt, ubi nullo ſanctionum quibus addicebatur detrimento, horis ſubſecivis æri incidendas curavit. Pariſios redux vix elapſo uno poſt reditum anno in ſancti Honorati Cœnobio extremum diem egit anno 1673. Domûs hujuſce Bibliothecam Iconum ſuarum æri inciſarum hæredem reliquit, ex quâ ad quadringentarum ferè ſupra mille numerum poſt annos quadraginta à nobis erutæ in lucem cum deſcriptionibus & Synonimis prodiere Pariſiis anno 1714. in folio. Porrò Auctoris fides in hoc opere magis eluſceret obſervationibus quas addidiſſemus, ſi memoratam editionem noſtrum in Hiſpaniam per Barrelieri veſtigia ſuſceptum iter antevertiſſet. Superſunt etiam Fungorum 700. Conchyliorum 360. Hiſtoriæ à Barreliero collectæ.

JACOBUS BREYNIUS alter eſt qui apud Germanos floruit, anno 1637. natales duxit ex nobilibus Parentibus è Brabantiâ oriundis. Innatam in eo ad Medicinam naturalem & Hiſtoriam propenſionem auxit Chriſtianus Mentzelius Electoralis Archiater, cujus fidei à teneris commiſſus eſt. Belgium tyronici in mercaturâ ponendi causâ miſſus, Patris conſilium fefellit, maluitque in Academiâ Leidenſi ſe totum Rei Herbariæ ſtudio mancipare Duce Adolpho Vorſtio Plantas illic tunc demonſ-

ftante. Hinc Patris obitu Gedanum revocatus, luftratis variis Germaniæ iterumque Bataviæ hortis tandem fe in Patriam contracto illic Matrimonio recepit: quod folum præ cæteris elegit, non quia paternum, fed ob fuam, ut aiebat, rariorum Plantarum ubertatem, quarum inveftigationi ut liberius vacaret, non modo ab omni municipali officio abftinuit & ampliorem fortunam recufavit, fed etiam Botanici Profefforis munus fibi oblatum in Academiâ Leidenfi neglexit. Latendi quamvis Studiofus ampliffimam tamen famam fibi in Belgio, Galliâ, Italiâ totâque Germaniâ fecerat neceffitudine quæ ipfi per litteras interceffit cum celeberrimis Botanicis Hermanno, Commelino, Magnolio, Turnefortio, Zanonio, Ammanno, &c. Breynii in Botanicæ Eruditionem paffim prædicantibus. Otii ejus quod à divinis domefticifque rebus fupererat, fructus funt non prima tantum Exoticarum Plantarum minus cognitarum Centuria, in quâ primus de Thée frutice & de Arbore Camphoripherâ differuit, opus & obfervationum novitate, & typorum ac Iconum elegantiâ præftantiffimum; fed & altera tertiaque Centuriæ ac Viridarium Pomerelliæ, quæ ultima pene abfoluta opera præcocior auctoris mors luci invidit; anno enim 1697. diarrhæâ συντηκτικῇ confumptus vitam claufit, relictâ Joanni Philippo Breynio minimo natu filio Rei Herbariæ maximè Studiofo & Medico amplâ librorum fuorum, ftirpium ficcatarum, & foffilium fupellectile: quæ gazæ non perierant incendio, ut Plumerius exiftimaverat.

Inter eos verò qui Turnefortii æquales erant CAROLUS PLUMIER 20. Aprilis anno 1646. natus Maffiliæ ftatim occurrit, vir obfcuro quidem genere oriundus, fed obfervationibus Mechanicis & Botanicis non minus quam Iconibus manu propriâ delineatis & fculptis quas eis adjunxit, infignis; peracto Scholarum humaniorum curriculo, pietate erga Deum inftinctus, fe apud RR. PP. Minimos anno 1662. vitæ religiofæ devovit. Dum Philofophiæ operam navabat, illam cum Mathematicis fcientiis cognatam effe perfuafus, R. P. Maignan

celebrem ordinis sui Matheseos Professorem audiendi causâ, Tolosam mitti postulavit: Undè postea Romam profectus, ibi Mechanicis se imprimis addixit, & summopere in Optices, Picturæ, Sculpturæ & Tornandi artibus profecit. A Francisco de Onuphriis, Medico Romano, & à Sylvio Boccone Siculo, Botanicis quibuscum amicitiam inierat, ad Rei Herbariæ Studium stimulatus; Patriam rediit, per quam ex Alpibus redux Turnefortius forte transibat, ei itaque & Garidello Regio tunc Aquis Sextiis Botanices Professori, Berteriisque fratribus Aquensibus Medicis, in multis Gallo-Provinciæ plagis Plantas indagantibus quum sæpius comes adfuisset, illas cognoscendi amor in eo tantoperè increvit, ut Surianus Massiliensis, Medicus Chymicus, Plantarum exoticarum Analysi operam dandi causâ in insulas Gallo-Americanas Regio jussu delegatus, cognito hoc in Plumerio Plantarum studio hunc sibi itineris socium adjunxerit. Oblatos sibi primos Plumerii labores Botanicos Ludovicus XIV. Regio Botanici sui titulo & annuâ pensione remuneravit, novisque observationibus vacaturum in easdem insulas iterum atque tertiò demandavit. Præter aliquot stirpium Americanarum descriptiones, Filicum Historiam, novaque genera ab eo edita, plura adhuc quæ tam in Regiæ scientiarum Academiæ quàm in R.R. P.P. Minimorum Cœnobii Parisiensis Bibliothecis volumina ejus manu scripta asservantur; eaque non solum nongentarum circiter stirpium Americanarum Icones & descriptiones continent, sed & Avium, Piscium, Conchyliorum insectorumque ab eo in Americâ observatorum & depictorum Historiam complectuntur. Kinæ investigationis ergò novum iter in Peruviam sub Marchionis Castelli de Los Rios auspiciis cogitabat; at dum Classis proregis hujus transmissioni destinata, jussa Regia ad oram Gaditanam expectaret, indefessus ille vicinos campos perlustrabat, unde pleuritide correptus in cœnobio sui ordinis ad Portum Sanctæ Mariæ sito sexagenarius occubuit anno 1704.

Æmulum

Æmulum celebrem Turnefortius dum viveret, JOANNEM RAIUM Anglum habuit in pago *Blachnotley* Essexiensis Provinciæ anno 1628. natum. Faber Ferrarius ei Pater fuit qui tamen eum humanioribus litteris imbuendum Cantabrigiam misit. Inter scientias quibus illic instructus est, nulla magis ei sapuit quàm Phytologia cujus studio incitatus toties Cantabrigiensem agrum, totamque hanc Provinciam perlustravit, ut stirpium hujus Provinciæ Catalogo quasi primo laborum suorum specimine edito ingens futuri in Re Herbariâ profectûs suis omen dederit. Ab anno 1658. ad 1673. quo se Anglicanæ Ecclesiæ Presbiterum jam factum matrimonio ligavit, variis itineribus in omnes Angliæ, Scotiæ & Hyberniæ Provincias susceptis de naturali harum Insularum Historiâ certiorem se fecit, nec earum fines studiorum limites sibi præscripsit. D. Willugbii Nobilissimi Angli rerum naturalium cognitionis avidi, benevolentiâ usus ei per Belgium, Germaniam, Italiam, Galliamque peregrinanti comes fuit, quæ peregrinationes Plantarum Angliæ & extra insulas ejus nascentium Syllogas bis terve editas peperere. Quum verò ad rem ejus familiarem nihil itinera contulissent, solùmque ei Regiæ Societatis Londinensis Socii titulum promeruissent, in Provinciâ Warvicensi annis quatuor actis Patriam suam cum uxore concessit, in quâ modico contentus unum sibi proposuit negotium observationes suas in scientiæ Herbariæ utilitatem vertere. Ex earum enim cùm Joannis Bauhini & Caroli Clusii Historiis collatione methodum suam confecit, quam generalis stirpium Historia stylo eleganti & modesto, tum accuratiori quàm hactenus scriptum erat ordine, secuta est. Operam Patrono suo Francisco Willugbio avium pisciumque Historiam edere volenti, sic præbuit, ut sua tota pene nuncupari possit. Typis quoque methodum Insectorum cudendam parabat, sed fluentibus tibiarum ulceribus & senio confectus vitam anno 1705. reliquit. Plura de tanti viri morum integritate, doctrinâ, aliisque operibus ad Theologiam spectantibus in supplemento rerum memorabi-

lium anni 1705. Hiſtoriæ Europeæ Anglice conſcriptæ volumini anni 1706. adjecto legi poſſunt.

Tot vero SAMUELIS DOODII Botanicarum obſervationum ſpecimina in Raii Hiſtoria Plantarum micant, ut ille ſibi poſt Raium encomium quoque vindicet. In agro Strasfordienſi natus diligentiâ, labore aſſiduo, & mirâ ſagacitate inter Londinenſes Pharmacopæos ſui temporis extitit Coryphæus. Quum verò Hiſtoriæ naturalis imprimiſque Plantarum cognitione cæteris præſtaret, horti eorum Chelſiani nuncupati Præfectus ab ipſiſmet Botanicuſque Prælector creatus eſt. Plura ſe ab eo mutuatum fuiſſe Raium fateri non pudet. Is autem lyncæus præſertim Muſcorum, Herbarum Capillarium, Fucorum, & Coralliorum inveſtigator erat; magnum itaque obitu ſuo anno 1706. ſui apud Botanicos deſiderium reliquit.

Locum quoque hìc ſibi poſtulat ad Italorum decus JOANNES BAPTISTA TRIUMFETTI, Celebris tàm ſimplicium Profeſſoris in Romano Archilycæo munere, quàm ſuâ cum Malpighio de ortu & vegetatione Plantarum concertatione publici juris factâ ſub auſpiciis Clementis XI. Pontificis ſummi anno 1703. & Iconibus nonnullis defensâ. Stirpes enim ex propriis partibus putrefactis renaſci affirmare non veritus eſt, prolato in medium experimento quo partes quævis nonnullarum ſtirpium tritæ, earumdem Plantarum feracem terram reddebant in quam conjectæ fuiſſent, cum Malpighi cæterique Phyſici explosâ antiquâ opinione hanc generationem ſeminis cujuſdam vel gemmarum aliquot minus eliſarum reliquiis tribuerent. Obiit anno 1707. obſervationibus quibus ſententiam ſuam tueri conatus eſt bene inter Botanicos meritus nec male inter Medicos practicos ſuæ mortis vaticinio à pylori Skirrho quo poſt biennium inter tormina ſublatus eſt.

A Petro Bellonio & Carolo Plumerio non fuerat alius apud Gallos Botanophilus qui Plantas inveſtigandi causâ plagas remotiores inviſiſſet præter AUGUSTINUM LIPPI qui Pariſiis anno 1678.

natus eſt Lucenſi parente Medico Lutetiam agente. Tanto ille peregrinandi deſiderio flagrabat ut Licentiatûs gradu à Facultate Medicâ Pariſienſi adepto Ægyptum Æthiopiamque perluſtrandi occaſionem Doctoratûs dignitati prætulerit. Delegato à Ludovico Magno anno 1703. ad Æthiopiæ Regem D. DU ROULE, ſe legationis Medicum ultrò obtulit ; & poſtulato Fagonis favore ſub eo titulo profectus Ægyptum primò petiit ex quâ ſæpius & Plantarum ſemina & ſtirpes ſiccatas accurataſque deſcriptiones per epiſtolas miſit. Quum autem in Abyſſiniam uſque cum Regio oratore tenderet, cum eo à ſicariis in itinere interfectus eſt. Ex variis quas ad Fagonium, Bourdelotium, & Dodartium Medicos Aulicos ſcripſit epiſtolis, exſtat collectio ducentarum & ampliùs Plantarum hactenus ignotarum deſcriptiones & nomina complectens.

Ex iis verò qui extremum fatum à Turnefortii obitu ſubierunt, Hollandia primùm præbet PETRUM HOTTONEM Amſtelonami anno 1648. natum. Is in Lugdunenſi Academiâ Medicinæ Laureâ donatus à praxi defecit ut libentiùs Botanices ſtudio vacaret, quo impulſus in Daniam hujus regni ſtirpes inviſendi causâ ſe contulit. Ex eâ redux Lugdunum Batavorum à civitatis Conſulibus revocatus eſt, ut Hermanni Plantarum exoticarum inveſtigationis ergo in Indias delegati Profeſſoris munus obiret, eâ lege ut ſi ille in itinere vitâ cederet, dignitatem is retineret. Hermanno abſente digne profeſſorem egit, ipſique reduci eo munere ad tempus reddito tandem poſt ejus mortem HOTTO omnino potitus eſt anno 1695. Præter elegantiſſimam de Botanices Hiſtoria & fatis orationem quam edidit eodem anno, illud ei in ſtudii Rei Herbariæ utilitatem tentatum debemus, quod cognitis Turnefortii & Hermanni methodorum commodis utramque conciliandam meditaretur, rationemque hujus concentûs perſpiciendi diſcipulis ſuis traderet. Tam utilis incœpti fructu inexpectatum ejus funus nos anno 1709. defraudavit.

Ex Horto Regio Monſpelienſi multi ſane Botanices alumni prodiere,

hos inter PETRUS MAGNOL, Magister artis meritò potiùs appellandus. Is ex RICHERII DE BELLEVAL cineribus ut ita dicam excitatus, Monspelii natus est anno 1638. ex celebri in Medicinâ Ranchinorum progenie. Coeteras inter Medicinæ partes quibus incumbere cœpit eâ ætate quâ alii humanioribus adhuc litteris operam dant, Rei Herbariæ studio mirifice captus, stirpibus quæ in Horto Regio educantur à teneris jam cognitis, Monspeliensis agri loca nulla se fugere voluit, nec sibi soli stirpes in eo nascentes noscebat, singulis etiam celebribus Europæ Botanicis Monspelium adventantibus ducem se libenter præbebat, eosque hac comitate sic devinciebat, ut deinceps illustrissimis suæ ætatis viris ad obitum usque amicus semper fuerit. Hos inter Fagonius erat cujus sæpius benevolentiam expertus est, Turnefortiusque cui non levem in excursionibus Botanicis in Occitaniâ, opem tulit. Quantùm Monspeliensi solo cœlum favet, multiplici Plantarum quæ in eo luxuriant copiâ, *Botanici* sui seu Indicis editione nationum omnium litteratos edocuit, cæterisque Botanographis patriæ cuique suæ Plantas describendi viam aperuit. Sicut verò Monspeliensem agrum *Botanico* suo illustraverat, ita ad Horti Regii laudem & decus, Plantarum in eo educatarum recensione contulit. His laboribus Professoris, Regiique Academici pensionem non tantùm in civitate Monspeliensi, sed & in Parisiensi, defuncto Turnefortio dignitatem promeruit. Turnefortii autem in Regiâ Scientiarum Academiâ vices digne obiisset, nisi natalis soli illecebris captus, ingravescente jam annorum numero in patriâ vitam maluisset claudere, quod contigit mense Maio anni 1715. filiumque cum Professoris sui muneris, tùm absoluti operis de novâ Plantas cognoscendi methodo hæredem reliquit.

Agmen claudit Botanicorum Coryphæus, cui omnis non solùm Botanice Gallica, sed & ipse Turnefortius totum se debuit, GUIDO CRESCENTIUS FAGON, vir quem ob generis nobilitatem Mars quidem potius quam Apollo alumnum sibi vindicabat. (Patrem enim habuit, artis bellicæ peritum, Regi suo devotum, ac in ipso militaris præfecturæ

munere ad Barcinonis expugnatæ mœnia interemptum; matrem vero G. DE LA BROSSE Horti Regii Inſtitutoris ſororem.) Sed parentum ex maternâ ſtirpe ſtudia animum ejus ſtatim ab incunabulis rapuerunt: Nam quum patre orbus, infans in Horto Regio educaretur, Plantarum amorem cum lacte ſuxiſſe viſus eſt. Ex Rei Herbariæ ad Medicinæ ſtudium quaſi arctâ harum inter ſe Scientiarum conjunctione adductus, Pariſienſi Medicorum Academiæ nomen dedit, & Doctoralem non ſine omnium plauſu lauream ab eis accepit: quâ donatus Profeſſor in Horto Regio cui ANTONIUS VALLOT tunc Archiatrorum Comes præerat, non multo poſt nuncupatus eſt. Summam ejus in Re Herbariâ ſagacitatem modò ille expertus fuerat in ordinando ſtirpium Horti Regii Catalogo quem edidit anno 1665. Perſpectâ etiam ejus in Medicinæ praxi peritiâ, eum ſibi inter Archiatros in Aulâ ſocium adjunxit, ita ut eodem quo Guido de la Broſſe Avunculus ejus, officio potiretur. Nec Fagonem nova dignitas, nec confidentium ſibi ægrorum numerus ab Horti Regii quem ſuum appellabat, curâ avocarunt. Eo Plantas demonſtrante hortus nunquam cultior, nunquam feracior, nulla auditorum ex omnibus orbis terrarum partibus major frequentia. Quum enim illud ei imprimis cordi eſſet, ut quas indicabat ſtirpes arte excultas, ſponte naſcentes in agreſti ſolo priùs videret; eo conſilio Avernorum, Gebennarum, Pyrenæorum, Alpiumque Montes modò hos, modò illos quot annis inviſebat. Unde non modò Plantas ſitûs mutatione, aut frigore in horto extinctas inſtaurabat, ſed & novas etiam nondum in eo viſas exportabat. Quo labore id tandem conſecutus eſt ut ſuſcepto Avunculi conſilio hortum in Regiâ Urbe perficiendi, ſummam manum prope modum appoſuerit. Creſcente in dies undequaque Fagonis famâ, Sereniſſimæ primùm Delphinæ, tum ipſiuſmet Reginæ valetudo ei commiſſa eſt: quâ defunctâ non alium ſibi Archiatrorum Comitem LUDOVICUS MAXIMUS habere voluit. Huic ſummæ dignitati imò cuicumque alii, ſi qua præſtantior ulla foret, maxime par erat. Præter enim ſingularem ejus in cunctis Medicinæ partibus peritiam, inerant

etiam in hoc viro perſpicax ingenii acies, animi firmitas & conſtantia; ac mira in dicendo facundia; ad quas animi dotes publicam in rem innatus amor, ſingularis morum integritas atque innocentia, pietaſque abſque fuco accedebant. His igitur dotibus indefeſſoque pro Regiâ incolumitate ſtudio ita de Principum Maximo meritus eſt, ut Aulicorum nullus meliusapud eum audiret. At ille gratiâ quâ apud Regem valebat tantò digniorem ſe præſtitit, quantò minùs illâ in ſua ſuorumque commoda uteretur; totam hanc in HortiRegii decus & amplificationem, quæ ei præ cæteris erant potiora convertens. Obeunda demonſtrationum munia quæ triginta & ampliùs annis eo fungente florebant, Turnefortio tradidit, cui, nullo conſilii officii ſubſidive prætermiſſo genere, ad Botanicorum principem locum viam munivit. Nec ſolus Turnefortius opem ejus ſenſit, ſed & in omnes Rei Herbariæ ſtudioſos Principis ſui beneficentiam promovit. Quâ arte R. P. *Plumier*, D. *Surian* & D. *Lignon* in inſulas Gallo-Americanas, D. *Sarrazin* in Novam Franciam, D. *Lippi* in Ægyptum, R. P. *Feuillée* in Peruviam miſſis ſtimulos ad Plantarum inveſtigationem addidit. Unde ſumma in Galliis ad Scientiæ Herbariæ progreſſum æmulatio excitata fuit, ac etiam res Medica collocupletata, quùm ipſe in dies tam feliciter ex Plantarum facultatibus melius perſpectis nova ad ægrorum ſalutem præſidia depromeret. Rem probavit Optimi noſtri Principis longa ætas & proſpera, cujus imperantis annos Regum nullus ſuperavit, & cui tam experto Medico opem ferente adeo læta affuit ſenectus. Tantùm porro fuit Fagonis in Principem ſuum ſtudium, ut eo defuncto extremum quoque & ipſe diem propinquum ſibi optaverit, quem ut placidiùs expectaret, ſpretis cæteris omnibus negotiis ſeſe in hortum Regium ubi natus erat, & quem in deliciis ſemper habuerat, recepit; ubi poſt biennium Octogenarius obiit die Martis 12. anni 1718.

CATALOGUS

Operum Botanicorum, quæ in Indice Scriptorum Rei Herbariæ Turnefortii Institutionibus præmisso desiderantur.

ACT. *Reg. Sc. Ac.* Acta Regiæ Scientiarum Academiæ. *Histoires & Mémoires de l'Académie Royale des Sciences. A Paris chez Jean Boudot & à l'imprimerie Royale in* 4°.

Amm. Ch. Pl. Pauli Ammanni Character plantarum Lipsiæ 1685. in 12°. idem notis illustratus & editus à Daniele Nebelio. Francofurti ad Mœnum 1701 in 12°.

Am. supp. Bot. Pauli Ammanni suppellex Botanica Lipsiæ 1675. in 8°.

Barr. Icon. R. P. Jacobi Barrelieri Icones Plantarum 1030. per Galliam, Hispaniam & Italiam observatarum, & ad vivum exibitarum. Parisiis 1714. in fol.

Barr. obs. R. P. Jacobi Barrelieri Plantæ per Galliam, Hispaniam & Italiam observatæ opus posthumum ad recentiorum Botanicorum normam digestum & à nobis editum Parisiis 1714. in fol.

Barthol. Act. Hafn. Thomæ Bartholini Acta Hafniensia. Hafniæ 1673. & 1680. in 4°. vol. v.

Boerh. Ind. Hermanni Boerhave Index Plantarum horti Lugduno-Batavi. Lugd. Bat. 1710. in 8°.

Bumald. Bibl. Joannis Antonii Bumaldi Bibliotheca Botanica, Bononiæ 1657. in 24.

Camer. sex. Plant. Rudolphi Jacobi Camerarii Professoris Tubingensis, de sexu Plantarum epistola. Tubingæ 1695. in 12°.

Chomel. Chomel Synopsis Historiæ stirpium officinalium. *Abrégé de l'histoire des Plantes usuelles par M. Chomel A Paris* 1712. *in* 8°.

Contant Jacobi & Pauli Contant Pharmacopæorum Pictaviensium in Dioscoridem notæ. *Les Oeuvres de Jacques & Paul Contant Apoticaires. A Poitiers* 1561. *in fol.*

Du Tertre. R. P. Du Tertre Historia naturalis Insularum Gallo Americanarum. *Histoire générale & naturelle des Antilles habitées par les François. A Paris* 1667. & 1670. *in* 4°. 4. *vol.*

Feüillée. R. P. Feüillée Historia Plantarum officinalium Peruviæ &c. *Histoire des Plantes Médicinales qui sont le plus en usage dans les Royaumes du Perou & du Chily.* Inseritur observationum ejus Physicarum, Mathematicarum & Botanicarum Diario Gallice edito Parisiis 1714. in 4°. vol. 2.

Franc. Lexic. Georgii Franci de Frankenau Flora Francica, hoc est Lexicon Plantarum hactenus usualium &c. Argentorati 1705. in 12°.

Garid. Bot. Aq. Garidel Botanicum Aquense. *Histoire des Plantes qui naissent aux environ d'Aix & en d'autres lieux de la Provence; par M. Garidel. A Aix* 1715. *in fol.*

Hannem. Meth. Joannis Lud. Hannemanni Methodus cognoscendi vegetabilia, juxta triplicem cognitionem Grammaticam, Philosophicam & Medicam Kilonii 1677. in 8°.

Helving. Flor. Pruss. Georgii Andreæ Helvingii Flora Prussica quasi modo genita, seu Enumeratio Plantarum indigenarum Prussiæ. Gedani 1712. in 4°.

Jung. Phytosc. Joachimi Jungii Isagoge Phytoscopica. Hamburgi 1679. in 4°.

Knaut. meth Christiani Knaut Methodus Plantarum Lipsiæ & Halæ 1716. in 8°.

Loesel. fl. Pruss. Joannis Loeselii Flora Prussica, sive Plantarum in Prussiâ sponte nascentium Catalog. quem Iconibus illustravit Joan. Gottsehed. Regio Monti 1703. in 4°.

Munting. Phyt. Abrahami Muntingii Phytographia curiosa. Amstelodami 1711. in fol.

Olhaf. Pl. Dant. Nicolai Olhafii Elenchus Plantarum circa Dantiscum sponte nascentium. Gedani 1656. in 8°.

Pluk. Amalth. Leonardi Plukenetii Amaltheum Botanicum. Londini 1703. in fol.

Pluk. Mant. Plukenetii Mantissa Almagesti Botanici Londini 1700. in fol.

Plum. Fil. R. P. Caroli Plumerii Historiâ Filicum Americanarum. Parisiis è Typographiâ Regiâ 1705. in fol.

Plum. nov. gen. Plumerii nova genera Plantarum Americanarum cum Catalogo Indicarum stirpium ab ipso descriptarum & in Turnefortii Institutis recensitarum. Parisiis 1703. in 4°.

Raii Hist. tom. 3. Joan. Raii Historiæ Plantarum tomus tertius Londini 1704. in fol.

Raii meth. emend. Raii methodus Plantarum emendata & aucta Londini 1703. in 8°.

Raii Var. Meth. Raii de Variis Plantarum methodis Dissertatio. Londini 1696. in 8°.

Savast. Inst. R. herb. R. P. Eulalii Savastani S. J. Botanicorum seu Institutionum Rei Herbariæ, libri quatuor. Neapoli 1712. in 12°. Heroico carmine.

Scheuchzer. Itin Alp. Joan. Jacobi Scheuchzeri Itinera alpina. Londini 1708. in 4°.

Scheuchz. Agr. Prodr. Joannis Scheuchzeri Agrostographiæ Helveticæ Prodromus Tiguri 1708. in fol.

Sloan. Hist. Jam. Hans Sloane Historia naturalis Insularum Maderæ Barbados & Jamaicæ. *A Voyage tothe Island Madera, Barbados, Nievos, S. Cristophors, and Jamaica With. the natural history &c. vol.* 1. *London* 1707. *in fol.*

Sterb. Th. Fung. Francisci Sterbeeck Theatrum Fungorum Belgicè. Antverpiæ 1685. in 4°.

Tit. Catal. Antonii Titæ Catalogus Plantarum quibus Patavii consitus est Hortus Illustr. Joannis Francisci Mauroceni Veneti Senatoris. Patavii 1719. in 12°.

Volk. Flor. Norimb. Joannis Georgii Volkameri Flora Noribergensis, seu Catalogus Plantarum in agro Noribergensi sponte vel arte enutritarum. Noribergæ 1700 in 4°.

Volk. Hesp. Norimb. Joannis Cristophori Volkameri Hesperidum Norimbergensium, seu de Malorum Citreorum, Limonum, Aurantiorumque culturâ & usu libri quatuor è Germanica in Latinam linguam translati Norimbergæ 1713. in fol.

Zannichel. Joannis Hieronymi Zannichellii Epistola de Myriophyllo Pelagico & de alterâ plantâ anonymâ. Venetiis 1714. in 4°.

APPROBATION.

Extrait des Registres de l'Académie Royale des Sciences.

Du 20. Décembre 1718.

Mrs de Reaumur & Geoffroy qui avoient été nommés pour examiner les augmentations faites par M. de Jussieu aux *Institutions de M. Tournefort*, qui vont être réimprimées, en ayant fait leur rapport, la Compagnie a cru qu'elles seroient très-agréables au Public. En foi de quoi j'ai signé le présent Certificat. A Paris ce 26. Décembre 1718.

FONTENELLE, Secrétaire perp. de l'Académie Royale des Sciences.

DE USU

DE USU INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ.

QUI plantarum ſtudio revera tenentur, nullo quidem præceptore docente, certam earum cognitionem etiam ex tempore conſequentur, ſi paucorum Florum formas (quatuordecim ſcilicet, quæ intra ſpatium unius vel alterius horæ addiſci poſſunt) in animo ſibi defigere velint. Omnis quippe flos vel conſtat ex foliis; vel foliis carens, aliud nihil habet niſi capillamenta quædam, quæ, *Stamina* appellantur. Hic *Apetalos* ſeu *Stamineus*, ille *Petalodes* dici conſuevit. Flos Apetalos vel embryoni adhæreſcit, vel ab eo ſeparatur. Petalodes dividitur in ſimplicem & compoſitum. Flos ſimplex, alius *Monopetalos* appellatur, hoc eſt unius, ut ita dicam, folii; alius verò *Polypetalos*, ſeu multorum foliorum. Monopetali ſpecies ſunt *Flos Campaniformis*, *Infundibuliformis*, *Rotatus*, *Labiatus*, *Perſonatus*. Floris Polypetali diſſimilitudines ſunt, flos *Cruciformis*, *Roſaceus*, *Caryophyllæus*, *Liliaceus*, & *Papilionaceus*. Flos demum compoſitus, in *Floſculoſum*, *Semifloſculoſum* & *Radiatum* diſpertitur. Horum omnium de-

finitiones pag. 72. 73. & 74. formæ verò, Tab. 7. 8. 9. 10. 11. exponuntur.

Igitur cùm planta quævis ignota ſeſe Philobotano objiciet, primò explorandus venit ejus flos, utrum Apetalos, an Petalodes; an ſimplex vel compoſitus. Ponamus v. g. illum eſſe Campaniformem; tunc conſulenda eſt Claſſis prima Inſtitutionum noſtrarum, in qua agitur de plantis flore monopetalo, campaniformi, ejuſque genera luſtranda, donec ignoto flos ſimilis occurrat. Namque ſi floris Convolvuli v. g. æmulus videatur, in eo ſtare debet Philobotanus, indagaturus utrum Piſtillum ejuſdem floris abeat in fructum Convolvuli fructui ſimilem: his enim ita ſe habentibus, nullus dubitandi locus eſt quin planta, quæ priùs erat ignota, ad Convolvuli genus ſit referenda. Neque tamen ſatis eſt noſſe genus; ſingulæ prætereà Convolvuli ſpecies, quæ ibidem recenſentur, à Philobotano percurrendæ ſunt, ut certior fiat utrum ſpecies illa quam præ manibus habet, deſcripta ſit necne. Enimverò ſi totâ ſuâ formâ, hoc eſt radicibus, foliis, caule, floribus & fructibus deſcriptioni & iconi reſpondeat ejus ſpeciei v. g. quæ Convolvulus major, albus C. B. dicitur, manifeſtum eſt hanc eſſe reverà Convolvulum majorem, album C. B. tuncque ſcriptores Rei Herbariæ à C. Bauhino indicatos evolvat ſi lubet, ut pleniorem hujus plantæ notitiam adipiſcatur. In ſpeciebus autem enumerandis primò appellationem C. B. afferre ſolitus ſum, ob ſynonimorum collectionem: deinde nomen quod eidem ſpeciei J. Bauhinus impoſuit,

propter deſcriptionem & annotationes apprimè utiles: poſtremò & appellationem à Dodonæo uſurpatam; Cluſio, Lobelio, aliove auctore probato, qui iconem ejuſdem ſpeciei non contemnendam exhibuit.

Qui plantas eâ ratione addiſcunt, raro earum obliviſcuntur vel eas facilè eâdem arte in memoriam revocant. Monendi autem ſunt Philobotani præter notam genericam, quæ in floris ſimul & fructus forma plerumque poſita eſt, ſingulas etiam plantarum partes intentis oculis, ut aiunt, intuendas eſſe, & maximâ diligentiâ contemplendas, earum imagines in animo inſculptas habeant; ſemel enim explorato genere cujuſvis ſpeciei, ex ſola florum inſpectione, ex improviſo, quâvis anni tempeſtate eadem ſpecies facilè dignoſcitur, cùm parumper etiam hac in arte exercitatis ſubitò veniat in mentem, folia hujus vel alterius formæ non convenire niſi plantæ, quæ floribus & fructibus certæ cujuſdam ſtructuræ donatur. Quapropter nota generica plantarum à duabus tantùm aut tribus partibus pendet; ſpecifica verò, ſeu ea quâ ſpecies plantarum à cæteris omnibus diſtinguuntur, ab omnibus non ſolùm partibus, ſed ab earum affectionibus omnino proficiſcitur. Ex quibus liquet, certi nihil vel de minimâ herbulâ pronuntiari poſſe, niſi exploratis ſua tempeſtate omnibus ejus partibus.

Hæc mihi longo uſu ſemper viſa eſt brevior certiorque via, quâ ad plantarum cognitionem perveniri poſſit, maximè cum agitur de iis quarum flores & fructus quotannis conſpiciuntur: nam quod ad excel-

ſas arbores attinet quæ rarò florent & fructus edunt, debent potiùs earum nomina ex libris vel à præceptore mutuari, etiamſi earum genera à florum & fructuum forma petenda ſint; neque enim quæ Populi, Salicis, aut Quercûs ſpecies dicuntur, ad ea genera revocarentur, niſi floribus aut fructibus propriæ cujuſdam ſtructuræ donarentur; idemque nomen è contrà ſibi ſemper arrogarent, etiamſi foliis longè diſtarent à cæteris ſpeciebus.

Neque prætereundum eſt non ſolùm ſpecierum Plantarum, ſed earum etiam quæ *Varietates* ab Herbariis appellantur, mentionem à nobis ſæpiſſimè fieri, parum curantibus utrum reverà varietates ſint ejuſdem ſpeciei: cùm enim affectionibus quibuſdam ſenſibus obviis differant, diverſis etiam appellationibus debent diſtingui.

EXPLICATIO

NOMINUM SCRIPTORUM

REI HERBARIÆ,

quorum mentio fit in hoc Opere.

ADv. Adverſaria nova ſtirpium, auctoribus Petro Pena & Matthia de Lobel Medicis. Londini, 1570, & 1606. Antuerpiæ 1575. in folio.

Adv. part. 2. Adverſariorum Pars altera. Londini 1605.

Ald. Aldinus. Exactiſſima deſcriptio rariorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farneſiano. Tobia Aldino Ceſenate ſeu potius Petro Caſtello auctore. Romæ 1625. in fol.

Ambroſ. Ambroſinus. Hyacinthi Ambroſini, Horti publici Bononienſis Præfecti, Phytologiæ ſive de Plantis Partis Primæ Tomus I. Bononiæ 1666. in folio.

Ang. Anguillara. Semplici dell' Eccellente M. Luigi Anguillara. In Venetia 1561. in 8°.

A. R. Par. Scientiarum Academia Regia Pariſienſis. *Mémoires pour ſervir à l'Hiſtoire des Plantes, dreſſés par M. Dodart, de l'Académie Royale des Sciences, Docteur en Médecine de la Faculté de Paris.* 1676. *in folio.*

Baniſter Cat. Stirp. Virg. Baniſteri Catalogus Stirpium Virginiæ, nondum editus, ſed à Plukenetio memoratus.

Barr. Icon. Barrelieri Icones æri eleganter inciſæ, nondum tamen editæ, proſtant Pariſiis in Bibliotheca Patrum Dominicanorum Cœnobii ſancti Honorati, quorum familiæ ſe adjunxit anno 1635. Jacobus Barrelier Pariſinus, plantarum admodum ſtudioſus & Medicinæ Doct. Poſtquam autem ad Theologiam ſe contuliſſet earum ſtudio maximè incubuit, variiſque peregrinationibus ſuſceptis, in Hiſpaniam præſertim & Italiam, tandem Pariſios ſeceſſit, quaſque obſervarat rariores plantas incidi curavit, publici juris facturus, niſi vir optimus, doctiſſimus, & inter celebriores ſæculi Botanicos annumerandus, vivere deſiiſſet, anno ætatis 68. die Septembris 18. anni 1671.

Bellon. Bellonius. Petri Bellonii , Cænomani , obſervationes è Gallico ſermone in latinum tranſtulit Cluſius. Extant prӕterea Bellonii de Arboribus coniferis: de Admirabili operum antiquorum præſtantia: de Medicato funere &c. in 4°. Pariſiis 1553.

C. B. Phytop. Caſpari Bauhini Phytopinax. Baſileæ 1596. in 4°.

C. B. Pin. Caſpari Bauhini Pinax Theatri Botanici. Baſileæ 1623. & 1671. in 4°.

C. B. Matth. Matthioli Opera C. Bauhini Synonymis plantarum & notis illuſtrata. Baſileæ 1598. in folio.

C. B. Prod. C. Bauhini Prodromus Theatri Botanici. Francofurti 1620. Baſileæ 1671. in 4°.

C. B. Theat. C. Bauhini Theatri Botanici Liber primus. Baſileæ 1663. in folio.

Beſl. Faſc. Baſilii Beſleri Faſciculus rariorum animalium , lapidum , fructuum , maritimarum plantarum &c. Noribergæ in forma longo 1616.

Beſl. Gazophyl. Gazophylacium rerum naturalium Michaëlis Ruperti Beſleri , Medici & Reipubl. Noribergenſis Phyſici ordinarii. Noribergæ 1613. in folio.

Bocc. Muſ. Muſeo di Fiſica di Paulo Boccone. in Venetia 1697.

Bocc. rarior. plant. Icones & deſcriptiones rarior. plantarum , auctore Paulo Boccone. Oxonii 1674. in 4°.

Bot. Monſp. Petri Magnol , D. M. Monſpelienſis , Botanicum Monſpelienſe. Lugd. 1676. Ejuſdem appendix , Monſpelii 1686. Ejuſdem Prodromus Hiſtoriæ generalis Plantarum. Monſpelii 1689. in 8°.

Bot. Monſp. App. In appendice Botanici Monſpelienſis.

Breyn. Cent. 1. Jacobi Breynii Genadenſis Exoticarum , aliarumque minus cognitarum Plantarum , Centuria prima. Gedani 1678. in folio.

Breyn. Prodr. 1. Jacobi Breynii Genadenſis Prodromus primus Faſciculi rariorum plantarum. Gedani 1680. in 4°.

Breyn. Prodr. 2. Jacobi Breynii Genadenſis Prodromus ſecundus Faſciculi rariorum plantarum. Gedani 1689. in 4°.

Broſſ. Broſſæus. *Deſcription du Jardin Royal des Plantes médicinales. Par Guy de la Broſſe , Médecin ordinaire du Roi , Intendant dudit Jardin.* 1633. in 4°.

Cæſ. Cæſalpinus. De Plantis libri XVI. Andreæ Cæſalpini , Aretini Medici clarriſſimi. Florentiæ 1583. Ejuſdem Appendix. Romæ 1603. in 4°. Reperitur etiam in Muſeo Bocconis.

Cam. Epit. Camerarius in Epitome Matthioli. De plantis Epitome utiliſſima Petri Andreæ Matthioli Senenſis à Joachimo Camerario. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Cam. Hort. Camerarius in Horto Medico & Philoſophico. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Car. Steph. Præd. ruſt. Caroli Stephani Prædium ruſticum. Pariſiis 1629. in 8°.

C. Dur. Caſtor Durantes. Herbario nuovo di Caſtore Durante , Medico

& Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684. in folio.

Cat. Altdorf. Vide *Flora Altdorffina.*

Cat. Georg. à Turr. Vide *H. Pat.*

Cat. Plant. Bat. Joannis Commelini Catalogus Plantarum Indigenarum Bataviæ. Amſtelodami 1683.

Cluſ. App. Cluſius in Appendice Hiſtoriæ Plantarum.

Cluſ. App. alt. ad lib. VI. Cluſius in Appendice altera ad librum VI. v. g.

Cluſ. Cur. poſt. in folio. Cluſius in Curis poſterioribus in folio 1611. Antuerpiæ.

Cluſ. Exot. Cluſius de Exoticis. Caroli Cluſii Atrebatis Exoticorum lib. X. Antuerpiæ 1605. in folio.

Cluſ. Hiſp. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot plantarum per Hiſpanias obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1576. in 8°.

Cluſ. Hiſt. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum plantarum Hiſtoria. Antuerpiæ in folio 1601.

Cluſ. Pann. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot ſtirpium per Pannoniam, Auſtriam &c. obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1683.

Col. Part. I. Columna parte I. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium ΕΚΦΡΑΣΙϹ. Romæ 1606. in 4°.

Col. Part. alt. Columna parte alterâ. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium Pars altera. Romæ 1616. in 4°.

Col. Phytob. Fabii Columnæ Phytobaſanos. Neapoli 1592. in 4°.

Col. in Rech. Columna in Rechum. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus à Nardo Antonio Recho, cum notis & additionibus Fabii Columnæ. Romæ 1644.

Cord. Hiſt. Valerii Cordi Hiſtoriæ Stirpium libri IV. Argentinæ 1561. in folio.

Corn. Jacobi Cornuti Doctoris Medici Pariſienſis Canadenſium Plantarum, aliarumque nondum editarum Hiſtoria. Pariſiis 1635. in 4°.

Didac. Venerandus F. Didacus ex Recollectorum Ordine, rariorum plantarum cultor eximius.

Dod. Gal. Dodonæus in Hiſtoria Gallicè ſcripta. *Hiſtoires des Plantes, compoſée en Flamand, par Dodoens ou Dodonée, & traduite en François par Cluſius, ou Charles de l'Ecluſe. A Anvers 1557. in folio.*

Dod. Pempt. Remberti Dodonæi Mechlinienſis, Medici Cæſarei, Stirpium Hiſtoriæ Pemptades ſex, ſive libri XXX. Antuerpiæ 1616. in folio.

Donat. Donatus. Trattato de ſemplici, Pietre, & Peſci marini, di Antonio Donati. In Venetia 1631. in 4°.

Elem. Bot. Elemens de Botanique. A Paris 1694. in 8°.

Eyſt. Hortus Eyſtettenſis Operâ Baſilii Beſleri Philiatri & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613. in folio.

Ferr. Heſp. Ferrarii Heſperides: ſive de Malorum Aureorum cultura & uſu libri IV. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu. Romæ 1646. in folio.

Ferr. Flor. Ferrarius de Florum Cultura. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu, de Florum Cultura libri IV. Romæ 1633. Amſtelodami, in 4°.

Flor. Altdorf. Floræ Altdorffinæ Deliciæ ſylveſtres, ſive Catalogus Plantarum in agro Altdorffino ſponte naſcentium, à Mauricio Hoffmanno. Altdorffii 1677. in 4°.

Ejuſdem Florilegium Altdorffinum, ſive Catalogus Plantarum Horti Medici Altdorffini. Altdorffii 1676. in 4°.

Flor. Bat. Floræ Lugduno-Batavæ Flores Pauli Hermanni. Lugduni-Batavorum 1690. in 8°.

Fuchſ. De Hiſtoria Stirpium Commentarii inſignes, auctore Leonhardo Fuchſio. Baſileæ 1541. in folio.

Ger. Emac. Joannis Gerardi, Angli, Hiſtoria Plantarum emaculata Londini 1597. in folio.

Geſn. Biblioth. Bibliotheca univerſalis Geſneri. Tiguri 1545. in folio.

Geſn. Col. De Stirpium collectione Tabulæ, per Conradum Geſnerum luci datæ à C. Wolpio. Tiguri 1587. in 8°.

Geſn. Epiſt. Epiſtolarum Medicinalium Conradi Geſneri, Philoſophi Medici Tigurini libri III. Tiguri 1577. in 4°.

Geſn. Epiſt. à C. B. editæ. Conradi Geſneri Philoſophi & Medici Epiſtolæ à C. Bauhino nunc primum editæ. Occurrunt cum libro de Plantis à Divis Sanctiſve nomen habentibus. Baſileæ 1591. in 8°.

Geſn. de fig. Lap. Conradi Geſneri de rerum Foſſilium, Lapidum & Gemmarum maximè figuris & ſimilitudinibus liber. Tiguri 1565. in 8°.

Geſn. Hort. Horti Germaniæ, Auctore Conrado Geſnero, cum Operibus Cordi editi ſunt. in folio.

Geſn. de Rei Herbar. Scriptor. ad Cord. Geſnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Valerii Cordi.

Geſn. de rei Herbar. Scriptor ad Trag. Geſnerus de rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Hieronymi Tragi.

Griſl. in Epiſt. dedic. V. L. Griſſey in Epiſtola dedicatoria Viridarii Luſitani.

Hernand. Hernandes. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus ex Franciſci Hernandis relationibus. Romæ 1649. in folio.

Hoff. Flor. Altdorf. Vide *Flor. Altdorf.*

H. Amſtel. in 12. Hortus Amſtelodamenſis Joannis Commelini. Catalogus Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis. Amſtelodami 1686. in 12.

H. Amſtel. in folio. Rariorum Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis Deſcriptio & Icones, auctore Joanne Commelino. Amſtelodami, 697.

H. Cathol. Hortus Catholicus, auctore Franciſco Cupani. Neapoli 1696. cum ſupplemento primo in 4°.

H. Cathol.

H. Cathol. ſuppl. alt. Supplementum alterum ad Hortum Catholicum Franciſci Cupani. Panormi 1697. in 4°.

Hort. Edimb. Hortus Medicus Edimburgenſis, auctore Jacobo Sutherland. Edinburgi 1683. in 8°.

H. L. Bat. Horti Academici Lugduno-Batavi Catalogus. Auctore Paulo Hermanno. Lugduni Batavorum 1687.

H. Mal. Hortus Malabaricus, Indicus. Amſtelodami ab anno 1678. ad annum 1693. quo duodecima Pars impreſſa eſt, in folio.

H. Pat. Catalogus Plantarum Horti Patavini Georgii à Turre. Patavii 1662. in 12.

H. R. Bleſ. Hortus Regius Bleſenſis. Pariſiis 1655. in folio.

H. R. Monſp. Hortus Regius Monſpelienſis Petri Magnol. Monſpelii 1697. in 8°.

H. R. Par. Hortus Regius Pariſienſis. Pariſiis 1665. in folio.

J. B. 1. 250. J. Bauhinus, tom. 1. pag. 250.

J. B. 2. 213. J. Bauhinus, tom. 2. pag. 213.

J. B. 3. 618. J. Bauhinus, tom. 3. pag. 618.

J. B. 3. *Part.* 2. 25. Bauhinus, tom. 3. Part. 2. pag. 25. Hiſtoria ſcilicet plantarum univerſalis, auctoribus J. Bauhino Archiatro, Joanne Henrico Cherlero Doctore, Baſilienſibus; quam recenſuit & auxit Dominicus Chabræus D. Genevenſis. Ebroduni 1650. in folio.

Icon. Robert. Icones Roberti. Variæ ac multiformes florum ſpecies appreſſæ ad vivum, auctore Nicolao Robert. Pariſiis in 4°.

Imper. Hiſtoria naturale di Ferrante Imperato Neapolitano Neapoli. 1599. Venetiis 1672. in folio.

Joncq. Hort. Dionyſii Joncquet, Medici Pariſ. Hortus. Pariſiis 1659. in 4°.

Lauremb. Petri Laurembergii Apparatus Plantarius primus. Francofurti 1632. in 4°.

Læl. Triumf. apud fratrem. Lælii Triumfetti Catalogus Plantarum, cum obſervationibus J. Baptiſtæ Triumfetti ejus fratris editus.

Lign. Alexander & Joannes Lignonii fratres, Botanici Regii, in Inſulis Americanis, & maximè in ea quæ *Guadalupa* vocatur, Plantarum inveſtigationi operam dantes.

Lob. Icon. Matthiæ Lobelii Plantarum ſeu ſtirpium Icones. Antuerpiæ 1581.

Lob. Illuſtr. Matthiæ de Lobel ſtirpium Illuſtrationes, accurante Guill. How. Anglo, Londini 1655. in 4°.

Lob. Obſ. Lobelii Illuſtrationes Plantarum, ſeu ſtirpium Hiſtoria Matthiæ de Lobel Inſulani. Antuerpiæ 1576. in folio.

Lugd. Hiſtoria generalis Plantarum, Lugduni apud Guillelmum Rouillium 1586. in folio.

Lugd. App. Appendix Hiſtoriæ generalis Plantarum Lugduni editæ apud Rouillium.

Lugd. Gal. Editio Gallica Hiſtoriæ generalis Plantarum Lugduni 1616. in folio.

Mappus. D. Mappus, filius, Medicinæ Doctor Argentinenſis, in rerum naturalium cognitione apprimè verſatus, paternæ virtutis hæres digniſſimus.

Marcgr. Georgii Marcgravii de Liebſtad, Miſnici Germani, Hiſtoriæ Rerum naturalium Braſiliæ libri octo; editi ſimul cum Hiſtoria Piſonis. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Matth. Petri Andreæ Matthioli, Senenſis Medici, Commentarii in ſex libros Pedacii Dioſcoridis. Venetiis ex officina Valgriſiana 1565. in folio.

Matth. Lob. Icon. Matthiolus à Lobelio memoratus in Iconibus ſtirpium.

Mentz. Index nominum Plantarum multilinguis, Operà Chriſtiani Mentzelii. Berolini 1682. in folio.

Mentz. Pug. Mentzelius, in Pugillo rariorum Plantarum, ad calcem Indicis editus.

Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. Plantarum Hiſtoriæ univerſalis Oxonienſis Pars 2. auctore Roberto Moriſon. Oxonii 1680. in folio.

Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Plantarum Hiſtoriæ univerſalis Oxonienſis Pars 3. auctore Roberto Moriſon, à Jacobo Bobarto non ſolum edita in lucem, ſed maximè illuſtrata. Oxonii 1699. in folio.

Mor. H. R. Bleſ. Hortus Regius Bleſenſis auctus, ſeu Præludia Botanica Moriſoni. Londini 1669. in 8°.

Mor. Umb. Plantarum Umbelliferarum Diſtributio nova, auctore Roberto Moriſon. Oxonii 1672. in folio.

Munt. Hiſt. Muntingius in Hiſtoria Plantarum in folio. Amſtelodami.

Muſ. Petiv. Muſæum Petiverianum, cujus Centuria 1ª 1695. 2ª & 3ª 1698. 4ª verò & 5ª 1699. Londini prodiere in 8°.

Muſ. Reg. Soc. Cat. Catalogus Muſæi Regiæ Societatis à D. Grew. elaboratus.

Oldenl. Henricus Bernardus Oldenlandius, Germanus, Pauli Hermanni diſcipulus, Medicinæ & Plantarum ſtudioſus, quarum gratiâ ad caput Bonæ ſpei ſe contulit, & paucis abhinc annis periit vir meliore fato & longiore vitâ dignus, cui multas rariores plantas debeo.

Par. Bat. Pauli Hermanni Paradiſus Batavus. Lugduni-Batavorum 1698. in 4°.

Park. Par. Joannis Parkinſoni Paradiſus terreſtris. Londini 1629. in folio.

Park. Theat. Joannis Parkinſoni Theatrum Botanicum. Londini 1640. in folio.

Paſſ. Icon. Icones Criſpini Paſſæi. Arnhemi 1607.

Phytol. Brit. Phytologia Britannica. Londini 1650. in 12.

Pillet. Pilleterius. Plantarum in Walachria Zeelandiæ inſula naſcentium Synonimia, auctore Caſparo Pilleterio. Middelburgii 1610. in 8°.

Piſon. Guillelmi Piſonis de Indiæ utriuſque Re naturali & medica li-

bri quatuordecim. Amſtelodami 1658. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Plum. Plumerius. *Deſcription des Plantes de l'Amérique, par le Pere Plumier. A Paris* 1693. Carolus Plumerius Maſſilienſis, Botanicus Regius, è ſanctiſſimo Minimorum Ordine non moribus tantùm ſed doctrinâ qua pollet maximâ commendandus, cùm in Mathematicis diſciplinis & Philoſophia, tùm maximè in Re Herbaria; quâ ſemper adeo delectatus eſt, ut nullis neque periculis, neque laboribus perterritus plures ipſe ſolus nondum deſcriptas in Indiis Occidentalibus plantas obſervaverit, quàm omnes hujus ævi Botanici. Harum autem nomina pro ſummâ qua me complectitur benevolentiâ publici juris in hoc opere facere voluit, maximâ diligentiâ totus incumbens delineandis, incidendiſque iconibus ac deſcriptionibus concinnandis quas prope diem ipſe editurus eſt.

Pluk. Almag. Bot. Leonardi Plukenetii Almageſtum Botanicum. Londini 1696. in folio.

Pluk. Phytogr. Leonardi Plukenetii Phytographia. Cujus Pars 1. & 2. Londini 1661. tertia verò 1692. quarta demum 1696. exhibitæ ſunt in folio.

Pon. Bal. Ital. Monte Baldo deſcritto da Giovanni Pona Veroneſe. In Venetia 1618. in 4°. Eadem latine prodiit in folio cum Operibus Cluſii. Antuerpiæ 1691. Baſileæ verò in 4°. 1608.

Prodr. Par. Bat. Prodromus Paradiſi Batavi. Amſtelodami cum Schola Botanica editus 1689. in 12.

P. Alp. Ægypt. Profperi Alpini de Plantis Ægypti liber. Venetiis 1633. in 4°.

P. Alp. Exot. De Plantis Exoticis Libri duo, Profp. Alpini. Venetiis 1656. in 4°.

Raii Cat. Angl. Catalogus Plantarum Angliæ & Inſularum adjacentium. Operâ J. Raii è Societate Regia. Londini 1677. in 8°.

Raii Cat. Cant. Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam naſcentium. Cantabrigiæ 1660. Appendix verò 1685. in 8°.

Raii Hiſt. Hiſtoria Plantarum. Auctore J. Raio è Societate Regia. Londini 1686. in folio.

Raii Syllog. Sylloge Stirpium Europæarum J. Raii. Londini 1694. in 8°.

Raii Synopſ. Synopſis Methodica Stirpium Britannicarum. Auctore. Raio. Londini 1690. in 8°. tum & 1696.

Reneal. D. Renealmus è Regia Scientiarum Academia, Doctor Medicus Pariſienſis, magnas avitæ virtutis ſpes faciens.

Richier Onomat. Onomatologia, ſeu Nomenclatura Stirpium, quæ in Horto Regio Monſpelienſi recens conſtructo coluntur, Richierio de Belleval, Medico Regio, Anatomico, & Botanico profeſſore, imperante. Monſpelii 1598. in 12.

Richier Recherc. Deſſein touchant la Recherche des Plantes du Pays de Languedoc, par M. Richier de Belleval. A Montpellier 1605. *in* 8°. Cum quinque Iconibus æneis.

Richier. Icon. Icones Plantarum Richierii de Belleval, elegantiſſimæ quidem, ſed nondum editæ, nec forſitan edendæ: quarum Tabulæ æneæ proſtant Monſpelii in Muſæo Clariſſ. Viri D. de Belleval.

Rivin. D. Auguſti Quirini Rivini Introductio generalis in Rem Herbariam, cum ordine Plantarum quæ ſunt flore regulari, monopetalo. Lipſiæ 1690. in folio.

Ejuſdem Ordo Plantarum quæ ſunt flore regulari, pentapetalo. Lipſiæ 1699. in folio.

Rob. Cat. Catalogus Stirpium, tam indigenarum quàm exoticarum, quæ Lutetiæ coluntur: à J. Robino, Botanico Regio, & Iatrici Horti celeberrimæ Scholæ Pariſienſis curatore. Pariſiis 1601. in 12.

Rondel. Rondeletius de Piſcibus. Lugduni 1554. in folio.

Ruel de Nat. Stirp. De Natura Stirpium Libri tres, Joanne Ruellio auctore. Pariſiis 1536. in folio.

Sarrac. Sarracenus, Gallicè *Sarrazin*, Medicinæ Doctor peritiſſimus, apud Canadenſes Botanicus & Anatomicus Regius, accuratiſſimus Rerum Naturalium explorator.

Schol. Bot. Schola Botanica. Amſtelodami 1689. in 12.

Schuvenck. Stirpium Foſſilium Sileſiæ Catalogus, à Caſparo Schuvenckfelt. Lipſiæ 1600. in 4°.

Scot. Illuſtr. Scotia illuſtrata. Auctore Roberto Sibbaido. Edimburgi 1684. in folio.

Sim. Paul. Quadrip. Quadripartitum Botanicum Simonis Paulli. Argentorati 1667. in 4°.

Sloane Cat. Plant. Jam. Catalogus Plantarum Inſulæ Jamaïcæ, auctore Hans Sloane, è Regia Societate. Londini 1696. in 8°.

Stap. in Theoph. vel. *Bod. à Stap.* Theophraſti Ereſii de Hiſtoria Plantarum libri decem, quos illuſtravit Joannes Bodæus à Stapel. Amſtelodami 1644. in folio.

Sur. Surianus, Maſſilienſis, Medicinæ Doctor & Pharmacopæus, Botanicus Regius. Ex Indiis Occidentalibus redux, quò Plantarum inveſtigandarum causâ abierat, Maſſiliæ mortuus eſt paucis abhinc annis.

Suvert. Emanuelis Suvertii Florilegium. Francofurti 1612. Amſtelodami 1647. in folio.

Tabern. Hiſt. Jacobi Theodori Tabernæmontani Hiſtoria Plantarum Germanicè ſcripta. Francofurti 1613. in folio.

Tabern. Icon. Jacobi Theodori Tabernæmontani Icones Plantarum. Franconfurti 1590.

Thal. Thalius. Sylva Hercinia, ſive Catalogus Plantarum ſponte naſcentium in montibus & locis viciniis Herciniæ. Francofurti. 1558. in 4°. cum Horto Camerarii editus.

Thev. Franc. Antarct. *Les ſingularités de la France Antarctique; par André Thevet. A Paris* 1558. *in* 4°.

Trag. Tragus. Hieronymi Tragi de Stirpibus libri Tres. Argentorati 1552. in 4°.

Triumf. Obſervationes de Ortu ac Vegetatione Plantarum auctore Joanne Baptiſta Triumfetti, Bononienſis. Romæ 1685. in 4°.

Triumf. Syllab. Triumfetti Syllabus Plantarum Horto Medico Romano additarum Romæ 1688. in 4°.

Veſl. in P. Alp. Veſlingius in Proſperum Alpinum. Patavii 1638. in 4°.

V. Luſit. & *Vir. Luſit.* Viridarium Luſitanum Gabrielis Griſley. Ulyſſipone 1660. in 4°.

Zan. Iſtoria Botanica di Giacomo Zanoni, Semplicista è ſopraintendente all' Horto publico di Bologna. In Bologna 1675. in folio.

INDEX CLASSIUM.

APPROBATIO

Illustrissimi Viri D. D. GUIDONIS CRESCENTII FAGON, Regi à Secretioribus Consiliis, & Archiatrorum Comitis.

PLENUM hoc opus laboris & industriæ, tam magni est ad Plantarum cognitionem momenti, ut si ejus absoluti gloriam Galliæ non invideat Europa, nunquam satis illi de tanto munere gratulabitur. Studium enim Botanicum, suarum deliciarum rudi & indigestâ mole huc usque tædio obnoxium, ita facili hâc methodo contraxit ingeniosissimus & doctissimus *Tournefort*, ut molliter austerum possit nunc fallere laborem voluptas. Plurimum igitur humanæ salutis interesse censemus, ut prælo sine mora committatur absolutum illud Artis Herbariæ specimen, expectatione publicâ majus, ex quo omnes intelligant quales erudito sinu Regia Scientiarum Academia complectatur alumnos; & quid maximi Principum valeant munificentia & paternus in artes liberales animus. Datum Versaliis pridie Kalend. Febr. anno M. DCC.

FAGON.

APPROBATIO

Clariſſimi Viri D. D. Bourdelot, Regis Conſiliarii & Medici perpetuo ordinarii, nec non Sereniſſimæ Burgundiorum Duciſſæ primarii Medici.

HUNC in florida elegantiori Medicinæ parte planè peregrinum non injuria dixeris, cui non lectus præſtantiſſimi eruditiſſimi *Tournefort* Liber Gallicè inſcriptus *Elemens de Botanique.* Satis ſit igitur ad præſentis operis commendationem declaraſſe has REI HERBARIÆ INSTITUTIONES, præter Elementa Botanica Latinè verſa, uberiorem adhuc rerum ad Plantarum cognitionem pertinentium ſegetem continere. Datum Verſaliis Kalend. Febr. anno M. DCC.

BOURDELOT.

INSTITU-

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

ISAGOGE IN REM HERBARIAM.

RES HERBARIA quæ *Botanice* dici ſolet, in duas partes dividitur, quarum prior in recta plantarum cognitione, altera in optimo earum uſu ſita eſt. Plantas apprime noſſe aliud nihil videtur, quàm in promptu habere nomina quæ iis aptè impoſita ſunt : nam in hac arte delectus eſt quidam habendus eorum quæ conjuncta ſunt cum notione ſtructuræ partium, à qua proficiſcitur nota propria ſeu χαρακτὴρ plantarum. Idea ſcilicet notæ propriæ, nomenque cujuſque plantæ ita ſunt inter ſe conglutinanda, ut ab invicem nullatenus ſejunga ntur : neque duo diverſa nomina cum eadem notione, aut duæ notiones cum eodem nomine conjungi debent, niſi fortè in eorum ſententiam eamus, qui rem herbariam ſine ordine inſtituendam eſſe contendentes, ſolo uſu diuturno addiſcendam exiſtimant.

Quò magis appareat ratione & viâ Botanicen docendam & capeſſendam eſſe, curſim perluſtranda ſunt ejus tempora atque quaſi ætates: quibus ſcilicet initiis ab Hippocratis ævo ad Galenum increverit; quantùm eam locupletarint Arabes, neglexerint Arabum ſucceſſores; quorum hominum diligentiâ fuerit inſtaurata in diſciplinarum renovatione; quantis denique & quàm incitatis incrementis ad hæc uſque tempora cum Herbariorum induſtriâ & labore, tum principum munificentiâ ad eum pervenerit ſtatum in quo nunc viget. Ergo Hiſtoriam hanc totam compendio referam, & deinde quid ſuſcipiendum mihi viſum ſit, ut non tantùm inventarum, ſed inveniendarum plantarum multitudo in genera claſſeſque digeratur ad docendum diſcendumque accommodatas. Spero enim fore ut hac arte plurium etiam ſpecierum cognitionem unuſquiſque pro memoriæ modulo facile conſequatur.

Etſi plantarum quàm animalium & mineralium uſus antiquior ſit in re medicâ, certum tamen eſt nihil quicquam in plantis veteres quæſiviſſe, præter olera frugeſque ad vitam, aut quas ad medendum fortuna vel experientia monſtraverant. Conſtat etiam ex libris Græcorum, qui rem herbariam primi excoluiſſe exiſtimantur, in animo iis fuiſſe, ut vires plantarum potius quàm legitimam cognitionem poſteros edocerent: unde non mirum etiam provectâ medicinâ poſt Hippocratis ætatem, Theophraſtum qui philoſophandi ratione inter Herbarios longè præſtitit, de conſtituendis plantarum generibus ex partium anatome ne cogitaſſe quidem. Cæteri in medicamentis indagandis aut evulgandis curarum plurimum, in explicandis verò & deſcribendis plantis parum operæ poſuerunt. Itaque nomina earum non ex rei naturâ, id eſt partium ſtructurâ, ſed quaſi fortuitò ex aliis capitibus ad docendi diſcendique facultatem minus facientibus eruerunt: ex viribus nempe, ſimilitudine cum aliis rebus quæ uſu veniunt, inventoribus, proprio ſolo, odore, numero foliorum, animalibus, quibus arridere putantur, florum colore, tempore quo erumpere, florere vel perire ſolent, cæteriſve id genus. Hinc Malva & Ariſtolochia à viribus emolliendi & puerperis opitulandi. Bugloſſum & Iris à ſimilitudine linguæ bovillæ & colorum Iridis. Artemiſia, Gentiana, Lyſimachia ab earum inventoribus. Stœchas ab inſulis Stœchadibus; Colchicumque & Carvi à Colchide & Cariâ nomina ſua invenerunt. Myrrhis verò & Libanotis à Myrrhæ & Thuris odore. Trifolium, Pentaphyllon, Chiliophyllon, Myriophyllon à numero foliorum. Chryſanthemum à floris, Chryſocome Poliumque à capitis coloribus; Chelidonium, Heliotropium, Erigeron ab anni tempeſtatibus. Elaphoboſcum denique, Meliſſophyllon & Ranunculus à Cervis, Apibus & Ranis nominata ſunt. „Longè verò major eſt, inquit clariſſimus Salmaſius, earum „copia, de quibus non conſtat quare ita appellatæ ſint: propterea quòd ab im„peritis aut ruſticis ea nomina primum excogitata ſunt, ac nulla ratione data, „quæ eruditi Herbarii nihiloſecius retinuerunt, multa præterea ut ſolet fieri, „temerè ac fortuito indita. Quorundam ac fortaſſe plurium imponendorum „certam fuiſſe auctoribus ſuis rationem non negaverim; ſed nobis prorſus in„comperta, vel quod antiquiſſimis Græciæ temporibus cum alia linguâ ute„rentur, impoſita ſint, vel quod dialecto ſolis illis populis peculiari, apud quos

Prolegomen. in libr. de Homonym. Hyl. Jatric.

naſcerentur ipſæ plantæ, concepta fuerint earum nomina. „ Quamobrem nulla à veteribus ordinis habita ratione in appellandis plantarum ſpeciebus, in obſcuram minus congruentium vel ambiguorum nominum multitudinem demum abiit Botanice: nam, ut ait Cicero, quidquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis. Dolendum tamen Pythagoræ, Euriphontis, Dieuchis, Praxagoræ, Dioclis, Herophyli, Diagoræ, Philippi, Archigenis, Chryſippi, Aſclepiadis, Eraſti, Pliſtonici, Soſimenis, & cæterorum opera periiſſe quorum Theophraſtus, Celſus, Plinius & Galenus ſæpe meminerunt. Ut autem rationem temporum ſequamur in expendendis laboribus eorum qui plantas ad uſus humanos revocarunt, & hiſtoriam naturalem promovere conati ſunt, ab ipſo Hippocrate ordiendum videtur.

Parad. 3.

HIPPOCRATES [a] Medicinæ princeps; [b] qui univerſæ Græciæ medendo admirationi fuit & [c] apud omnes præclarus evaſit; [d] genitus in inſula Coo, imprimis clarâ ac valida & Æſculapio dicatâ; [e] vir & arte & facundiâ inſignis, vetuſtiſſimus eſt ex iis quorum operibus potimur. Natus eſt anno primo octogeſimæ Olympiadis, hoc eſt anno ante Chriſtum 459. Mortuus anno ætatis 85. vel 90: aliis 104. vel 109. hoc eſt ante Chriſtum 374. vel 369. aut 355. vel 350. [f] Is cum fuiſſet mos liberatos morbis Scribere in templo Æſculapii, quid auxiliatum eſſet, ut poſtea ſimilitudo proficeret, exſcripſiſſe ea traditur, atque (ut Varro credebat) jam templo cremato, inſtituiſſe medicinam hanc quæ *Clinice* vocatur. [g] Inde Hippocratis qui primus medendi præcepta clariſſimè condidit, referta herbarum mentione invenimus volumina: tranſcribendo namque tabulas publicas, quæ cæterorum obſervationes continebant, quidquid Græcis notum magis & exploratum fuerat de plantarum uſu, in ſcriptis ſuis diſſeminavit. Qua in re Botanicen longius propagaſſet ſummus vir & ſaluti poſterorum meliùs conſuluiſſet, ſi earum deſcriptiones addidiſſet quibus ætate ſua θεραπευτικὴ continebatur. Sola tamen nomina vireſque recenſuit plantarum circiter quatuor & triginta ſupra ducentas, deſcriptiones Cratevæ Herbariorum ſui temporis principi peragendas haud dubiè relinquens, totus ipſe in curandis ægrotantibus occupatus.

HIPPOCRATES.
a *Plin. lib. 7. cap. 51.*
b *Soran. in vita Hippoc.*
c *Suidas in Hippoc.*
d *Plin. lib. 29. cap. 1.*
e *Celſ. in Proem.*
f *Plin. Ibid.*
g *Plin. lib. 26. cap. 2.*

CRATEVAS namque ſive CRATEIAS eodem ævo tantam inter Herbarios famam ſibi comparavit, ut ἄριστος ῥιζοτόμος ab Hippocrate appellari meruerit. Rem autem herbariam apud te ſemper miratus ſum inquit divinus ſenex; unde Plinii locus obſcurus videtur, in quo legitur ipſi Mithridati Cratevam adſcripſiſſe unam Mithridation vocatam; niſi forte ſupponamus plures Cratevas & Mithridates fuiſſe plantarum cognitione delectatos. [h] Cratevas autem Herbarius, teſte Dioſcoride, & Andreas medicus (qui quidem accuratius quàm reliqui in hac parte verſati exiſtimantur) radices multas apprimè utiles, herbaſque nonnullas non ſatis deſignatas reliquerunt. Verumtamen priſcis hoc dandum elogii, etſi poca tradiderint, accuratè tamen in iis ipſis elaboraſſe. Qualecumque fuerit opus Cratevæ (quod ῥιζοτομικὸν ſeu herbarium appellat Nicandri Scholiaſtes) non mediocris certe fuit jacturæ, maximè cum probabile ſit, plantarum, de quibus Hippocrates locutus eſt, deſcriptiones & loca indicaſſe. An verè conjecerim judicare poſſunt, quibus fragmenta

CRATEVAS.
Epiſt. ad Crat.
Lib. 25. cap. 6.
h *Dioſc. in præfat.*

Cratevæ quæ aſſervantur in Bibliothecâ Cæſarea inſpicere licet.

THEOPHRASTUS.

a Diog. Laert. Salmaſ. Proleg. in lib. de Homonym. Hyl. jatric.

b Geſn. Biblioth.

THEOPHRASTO[a] Melanti fullonis filio, Leucippi, Platonis & Ariſto-
„ telis diſcipulo palma danda eſt, ob eos quos de plantarum hiſtoriâ & cauſis re-
„ liquit libros ſexdecim & plures, *quibus ſimile nihil unquam procuderunt Roma-
na ingenia*. In his verò non tantùm de naturâ & differentiis ſtirpium, ſed de
earum culturâ & vegetandi modo fusè diſſerit, plantarum quingentarum cir-
citer nomina ſine deſcriptionibus afferens vel eas breves admodum & mancas.
„ [b] Permulta inſunt plantarum nomina, quæ neque medicis neque aliis eruditis
„ hodie cognoſcuntur, mutatis nimirum nominibus apud poſteriores. Haud enim
„ ſimilia apud alium quemquam ejus argumenti autorem inveniuntur. Quapro-
pter planè deſperandum eſt, his temporibus Theophraſtum elucidari poſſe non
quidem quod ad textus reſtitutionem, quæ demum ſummorum virorum labo-
ribus fortè obtinebitur, ſed quod ad cognitionem plantarum, de quibus Theo-
phraſtus egit ſub nominibus ſibi propriis. Quibus enim auxiliis id fieri poſſit?
niſi forſan accuratiſſimè perluſtrando per plures annos loca in quibus ſtirpes
quaſdam indicavit: quod tamen vix ſperari poteſt, cùm deſcriptiones earum
„ deſiderentur.[c] Id ſummè dolendum quòd longa ætas operibus Theophraſti mul-
„ tum decerpſerit, plurimaſque iis intulerit lacunas, ita ut mentem Theophraſti
„ ſæpe vix aſſequi liceat. Nec verò integram medicinam tanto operi quiſquam
„ hactenus adhibuit, ut ut multi multa fuerint conati; ſed & qui in Latinum hoc
„ opus vertit Theodorus Gaza, elegantiæ Latini ſermonis quam herbarum peri-
„ tior videtur fuiſſe; unde in plurimis cum propter hanc, tum ob alias cauſas men-
„ tem Theophraſti minùs feliciter expreſſit. Quin etiam haud parùm tenebrarum
„ lectoribus offudit ſectione librorum in capita & ſingulis capitibus breviarii præ-
„ miſſa præfatione: ut pote cùm ſæpè illa diviſa ſint quæ jungi maxime debent,
„ uti è contrario conjuncta quæ erant ſeparanda: argumenta autem illa capitum
„ lectorem plerumque ſeducant. Interim tamen ex ipſis apparet quanto ingenio,
„ quantaque doctrinâ conſcripti fuerint. Prodiit verò & ipſius Theophraſti Græ-
„ cum opus & latina Gazæ verſio non ſemel in lucem. Primus Græcum Lati-
„ numque textum junctim edidit Daniel Heinſius, opere quo ſimul & reliqua
„ ejuſdem Theophraſti Græco Latina dare conatus eſt. Quanquam autem titu-
„ lus illius editionis referat ab Heinſio textum Græcum locis infinitis partim ex
„ ingenio, partim ex libris emendatum, hiulca ſuppleta, malè concepta re-
„ cenſita, interpretationem quoque paſſim eſſe interpolatam; Epiſtola dedi-
„ catoria item loquatur in Græco textu Augiæ ſtabulum eſſe expurgatum: Etſi
„ denique diffitendum minime ſit, editionem illam omnibus illis antegreſſis
„ præſtare; multa tamen, imò longè plura meritò deſideraveris. Sanè operæ
„ quis prætium facturus ſit, qui varias emendationes præclarorum virorum
„ (quales profectò plurimas Claudio Salmaſio in opere Exercitationum Plinia-
„ narum debemus) diligenti ſtudio collectas ediderit. Longè elegantior &
„ multis modis laudabilior eſt illorum de plantis Theophraſti librorum editio,
„ quæ ſeorſim in Belgio prodiit opera Joannis Bodæi à Stapel Amſtelæ-
„ damenſis. Eſt ſanè opus illud ut longè præſtantiſſimum atque optimum,
„ ita meritò plurimi æſtimandum. Sed periit Joannes Bodæus dum Theo-
„ phraſtum adornaret, nec quæ in libros Theophraſti de cauſis plantarum

c Conring. in prod. in Art. med.

ſcripſerat, & quorùm nobis ſpes ab ejus patre Egberto Bodæo facta fuit, vulgata ſunt. “ Ut ut de Stapelio cenſeat Conringius,ejùs notæ, ut verum fatear, longiſſimis & alienis rhapſodiis faſtidium potius quàm lucem afferre videntur, quaſi commentator ſarcinas ſuas omnes herbarias in his depoſuerit proximæ mortis conſcius. Non omittendum eſt præſtantes viros Julium Cæſarem Scaligerum & Robertum Conſtantinum in interpretando Theophraſto feliciter inſudaſſe. Poſt tantorum virorum lucubrationes, ſi quæ in ejus operibus de plantis obſcura ſint & deperdita, duo maxime nobis eſſe debent ſolatio: naturam nempe & ſtructuram plantarum à Clariſſimo Malpighio & recentioribus philoſophis accuratius exploratam eſſe quàm à Theophraſto & ab omnibus illis antiquioris doctrinæ magiſtris;tum denique non tanti momenti eſſe noſſe plantas de quibus Theophraſtus locutus eſt cum de earum viribus ſermonem vix fecerit. Eum autem ob præclaras animi dotes & exquiſitam doctrinam jure merito antiquitas mirata eſt.[a] Cùm antea Tyrtamo illi nomen eſſet, ob divinam elocutionem Ariſtoteles Theophraſtum appellavit. Accurrebant ad illum audiendum diſcipuli ad duo millia.Natus eſt Ereſi in inſula Lesbo[b]homo ſuavitate inſigni,linguæ pariter atque vitæ, ut ait Gellius. Vixit annos quinque & octogenta, & tamen de brevitate vitæ queſtus eſt.[c] Theophraſtus autem moriens accuſaſſe naturam dicitur, quod cervis & cornicibus vitam diuturnam, quorum id nihil intereſſet, hominibus verò, quorum id maxime interfuiſſet, tam exiguam vitam dediſſet, quorum ſi ætas potuiſſet eſſe longior, futurum fuiſſet ut omnibus perfectis artibus,omni doctrinâ hominum vita erudiretur.

Romani [d] ominum utilitatum & virtutum rapaciſſimi nihil ferè de plantis tradiderunt,niſi debellato Mithridate. Namque Mithridates maximus ſua ætate Regum,quem debellavit Pompeius,omnium ante ſe genitorum diligentiſſimus vitæ ſuæ argumentis, præterquam famâ intelligitur. Uni ei excogitatum quotidie venenum bibere præſumptis remediis, ut conſuetudine ipſa innoxium fieret. Is ergò in reliqua ingenii magnitudine, Medicinæ peculiariter curioſus & ab hominibus ſubjectis qui fuere magna pars terrarum, ſingula exquirens, ſcrinium commentationum harum, & exemplaria, effectuſque in arcanis ſuis reliquit. Pompeius autem omni regia prædâ potitus, transferre ea ſermone noſtro libertum ſuum Lenæum Grammaticæ artis doctiſſimum juſſit, vitæque ita profuit non minùs, quàm Reipublicæ victoria illa: quo primum tempore hanc ſcientiam ad Romanos perveniſſe animadvertit Plinius.

Primus & diu ſolus M. CATO, omnium bonarum artium magiſter, paucis dumtaxat attigit, boum etiam medicinâ non omiſsâ. Poſt eum unus illuſtrium tentavit C. VALGIUS eruditione ſpectatus imperfecto volumine ad D. Auguſtum, inchoatâ etiam præfatione religioſa, ut omnibus malis, humani illius potiſſimum principis ſemper medicetur majeſtas. Celebratur & M. TERENTIUS VARRO,[e] qui octogeſimum primum vitæ annum agens de ea re prodendum putavit.[f] Otium, inquit, ſi eſſem conſecutus, Fundania,commodius hæc tibi ſcribrem quæ nunc ut potero exponam, cogitans eſſe properandum: quod,ut dicitur,ſi eſt homo bulla eo magis ſenex. Annus enim octogeſimus admonet me,ut ſarcinas colligam antequam proficiſcar è vita.Au-

a *Diogen. Laer.*

b *Noct. Attic. lib. 15. cap. v.*

c *Cic. lib. 3. de finib.*

d *Plin. lib. 25. cap. 2.*

CATO.

VALGIUS.

VARRO. *an. ante Christ. 25.*

e *Plin. lib. 18. cap. 3.*

f *Varro lib. 1. de Re Ruſtica ad Fundaniam uxorem cap. 1.*

tores autem uxori quinquaginta indicat Græcos fermè omnes, qui Geoponica scripserunt.

a Castell. de vitis illust. medic.

MUSA & EUPHORBIUS.

„ [a] Eadem ætas clarissimos tulit medicos, qui artem ex Græcia in Italiam „ transtulisse videntur. Ex his ANTONIUS MUSA & EUPHORBIUS „ nobile par fratrum, quorum alter Augusti Cæsaris, alter Jubæ regis medicus fuit. Medico Antonio Musæ, cujus operâ D. Augustus ex ancipiti morbo convaluerat, statuam, ære collato juxta signum Æsculapii statuerunt, teste [b] Suetonio: & [c] Plinius affirmat eundem Imperatorem prudentiâ Musæ medici lactucâ conservatum fuisse in ægritudine. Libellum autem scripsit de Vetonicâ ad M. Agrippam, quem libellum Gabriel Humelbergius Ravenspurgensis, Archiater Isinensis restituit, instauravit, & Tiguri apud Froschoverum [d] typis mandari curavit cum Apulei libro de medicaminibus herbarum.

b In Aug vita.
c Plin. lib. 19. cap. 8.
d In 40. 1537.

ÆMILIUS MACER.

ÆMILIUS MACER Poeta Veronensis, mortuus in Asiâ, quo militatum abierat, Rem Herbariam versibus etiam persecutus est, non quidem vulgaribus illis ac ineptis hexametris, qui ejus nomine circumferuntur, in quibus de viribus plantarum agitur, juxta methodum Galeni; sed præstantioribus carminibus & Ovidii commemoratione dignis.

Trist. lib. 4. eleg. 10.

Sæpè suas volucres legit mihi, grandior ævo
Quæque nocet serpens, quæ juvat herba Macer.

Gesn. Biblioth.

Quæ verò nunc tribuuntur Æmilio Macro sunt potius Ægidii cujusdam medici qui simili carmine de urinis & pulsibus egit.

JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER.

Nec omittendi sunt duo viri Latini, etiamsi paulò durius accepti fuerint à [e] Dioscoride, JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER, qui plurima de plantis Græcè tradiderunt, ut patet ex indicibus authorum, quorum operibus Plinius usus est. [f] Salmasius existimat eos non multo tempore antecessisse ætatem Dioscoridis aut Plinii.

e In prefat.
f In Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. Iatric.

DIOSCORIDES.

PEDANIUS autem, vel ut alii volunt PEDACIUS DIOSCORIDES, ex eâ Ciliciæ civitate oriundus quam Anazarbam, postea Cæsaream Augustam nominarunt, cæteros superavit studio ac diligentiâ, quibus materiam medicam complexus est. [g] Anazarbensis Dioscorides, inquit Gale„ nus, quinque libris, materiam omnem utilem absolvit, non herbarum mo„ dò, sed & arborum & fructuum & succorum & liquorum, memorans in„ super & metallica omnia & partes animalium, & mihi utique videtur omnium „ perfectissimè tractatum de materia medicamentorum confecisse. Nam licet à „ majoribus eò plurima de illis benè scripta extent, tamen à nemine omnium „ æquè de omnibus; nisi quis Tanitrum prædicet Asclepiadis. Ego, inquit [h] Ges„ nerus, Tanitrum libri alicujus inscriptionem esse conjicio, cujus autor sit Asclepiades. Ex illis Galeni verbis judicare possumus quanta fuerit antiquorum de materia medica cognitio cùm Dioscoridis opus absolutissimum existimaretur.

g Galen. lib. 6. de simp. medicam. facult. in proemio.
h De rei herb. scriptor. ad Trag.

„ [i] Quo tempore vixerit Dioscorides, inquit Cornarius, ambiguum fecerunt „ quidam qui posteriorem Plinio faciunt, ut ne ex ipso multa illa Plinius tran„ scripsisse putetur, quæ sæpe ad verbum eadem cum ipso habet; cùm tamen nul„ lam ejus mentionem faciat, velut aliorum quibus sua in singulis libris accepta „ refert. Ego verò an ex ipso transcripserit aut ex alio, unde etiam Dioscorides,

i Cornarius in Epist. nuncup. suæ versio. Diosc. edit. anno 1557.

nihil pronuncio, nec argumento parum ingenui animi quem à se alieniſſimum " facit in Plinio moveor; ſed priorem Plinio fuiſſe cenſeo, velut Suidas tradit, cu- " jus hæc ſunt verba. Dioſcorides Anazarbeus medicus, cognominatus Phacas " propter lentigines in facie, vixit cum Cleopatra tempore Antonii. Huic con- " ſentit etiam operis totius præfatio ad Areum, quem etiam in ſequentium li- " brorum omnium initiis nominat: eſt autem hic Areus, velut ego judico, Philo- " ſophus ille Alexandrinus, quem Cæſar Auguſtus poſt victoriam Axiacam, in- " greſſus Alexandriam, porrectâ manu ad colloquium admiſit, quo ipſi apud ci- " ves exiſtimationem faceret, & publicè profeſſus eſt ſe Alexandrinis ignoſcere; " primùm propter Alexandrum urbis conditorem; deinde ob urbis pulchritudi- " nem; poſtremùm ob Areum amicum, cui in hoc gratificaretur. Dubium aliud " movet alius præfationis Dioſcoridis locus ubi refert Areum & Licinium Baſ- ſum mutua benevolentiâ conjunctos fuiſſe; contendunt enim nonulli pro Licinio Baſſo legendum eſſe Lecanium Baſſum qui ſub [a] Nerone Conſul fuit cum M. Licinio Craſſo Frugi: Quare concludunt Dioſcoridem Plinio coævum fuiſſe, cum inter Neronem & Veſpaſianum ſub quo floruit Plinius, per breve tempus imperium obtinuerint Galba, Otho & Vitellius. Verum ut calculum meum addam, præter ea quæ de Plinio mox dicturus ſum, Areus Dioſcoridis φίλτατος cum Cornario idem & Philoſophus Alexandrinus potius habendus videtur, quam Licinius pro Lecanio uſurpandus. Quod ad Suidæ locum atti- net in quo refert Dioſcoridem vixiſſe apud Cleopatram ſub Antonio, & ſcrip- ſiſſe quatuor & viginti libros omnes medicos eoſque celeberrimos, in eo tan- tùm culpandus videtur Suidas, quòd Dioſcoridem Anazarbeum cum Alexan- drino ſeu Phaca Cleopatræ familiari eundem fecerit. Dioſcoridis verò opera de quibus loquitur, non rejicienda conjecturâ aſſequitur [b] Geſnerus ea non differre ab iis quæ extant, niſi quod ordine litterarum quatuor & viginti di- geſta fuerint in totidem libros, quales etiam ſua ætate reperiri audierat Geſne- rus, & revera talis eſt Codex Cæſareus à Dodonæo tantoperè celebratus & à [c] Lambecio tam diligenter deſcriptus.

a An. Chriſt. 64.

Suidas vixit circa annum 1090.

b De rei herbar. ſcriptor. ad Trag.

c Commentar. de Biblioth. Cæſar. lib. 2.

Conjicit enim doctiſſimus vir Julianæ Aniciæ (quæ Flavii Anicii Olybrii filia fuit) juſſu, Dioſcoridis opus ordine alphabetico, quamvis ab autoris mente alieno, ut patet ex ejus præfatione, digeſtum fuiſſe. Vixit Juliana Anicia initio ſæculi ſexti ſub Anaſtaſio, Juſtino, aut Juſtiniano ut alii volunt. Codex autem " ille Cæſareus, quo ſane vetuſtior nullus eſt, à clariſſimo oratore Cæſareo Au- " gerio Buſbequio viro doctiſſimo indicatus anno 1562. (quo narratio ejus Lega- " tionis Conſtantinopolitanæ & Amaſianæ edita eſt) ab Imperatore Maximilia- " no II. redemptus ex Turcicâ ſervitute in auguſtiſſimam Cæſaream Bibliothe- " cam tranſmigravit. Membranaceum eſt, formam quam vocant *in folio*, quadra- " tam ferme obtinet, continetque folia quadringinta, nonaginta unum, quorum " maxima pars, injuriâ vetuſtatis, non minùs malè habita ſunt quàm ipſa com- " pactura, quæ tota lacera, & à tineis ac blattis fœdè miſerèque corroſa eſt. " Litteræ omnes majuſculæ & perelegantes quidem, ſed & ab illis quibus nunc " utimur litteris, aliquantulum diverſæ. Accentus in eo deſunt; & ſi qui in eo " reperiantur, recentiorum manu ſunt additi. Voces ſine ulla diſtinctione ſibi " invicem cohærent, ideóque lectio hujus Codicis etiam doctiſſimis & in ſtudio "

Ex Lambec. deſcriptione.

„ Linguæ Græcæ exercitatiſſimis viris negotium faceſſere poteſt; quippe cùm „ ibi unaquæque vox vel incipiat vel deſinat, quodammodo divinandum ſit. „ Hæc autem ratio ſcribendi uno ac perpetuo ductu, ſine accentibus ac diſ- „ tinctione apud Græcos ſola in uſu fuit uſque ad tempora Ariſtophanis Bizan- „ tii, Grammatici Alexandrini, qui ſæculo ante Chriſtum ſecundo, nempe „ Olympiade CXLV. ſub Ægypti rege Ptolomæo Epiphane potiſſimùm claruit, „ & primus omnium accentus & diſtinguendi rationem excogitavit. Quamvis „ autem Græci ex eo tempore accentibus & interſtitiis vocum atque ſententiarum „ in ſcribendo uti cœperint, tantùm abeſt ut priſtinus ille ſcribendi modus „ ſtatim omnino ſit abrogatus, ut etiam integris aliquot poſt Chriſtum ſæculis „ nonnulli Libri ita ſcripti ſint.

Dioſcorides autem plantarum ſexcentarum circiter mentionem fecit, quarum quadringentas & decem vel deſcripſit, vel cum magis cognitis comparavit. Cæterarum nihil habemus præter nomina & vires. Inter deſcriptas paucæ occurrunt quæ noſtris optimè reſpondeant. De reliquis judicium certum ferri nequit. Quod ad non deſcriptas attinet, veri quidem ſimile eſt quamplurimas nobis, ut aiunt, veluti per manus traditas eſſe, Oleam v. g. Roſam, Pinum, Cupreſſum, Laurum, Palmam, Ulmum, Fraxinum. Quis dubitat Caſtaneam antiquorum, Pyrum, Punicam, Ceraſum, Malum, Amygdalum, Cotoneam, Ficum, Juglandem, cum noſtris prorſus convenire? Idem de Tritico & Vite cenſeri debet, de Oryzâ, Braſſicâ, Lactucâ, Porro, Allio, Cæpe, Lilio, „ cæteriſque quarum uſum quavis ætate familiarem fuiſſe conſtat. Plantarum in „ viribus recenſendis [a] merito in Dioſcoride deſideres id quod olim Galenus de- „ ſideravit, varia ſcilicet eum ad varios affectus commendaſſe, ſed juſto confu- „ ſius, nec ſatis diſtinxiſſe varias morborum cauſas: ſcilicet unus idemque affe- „ ctus à diverſis cauſis proficiſcitur: itaque eſt quidem ut medicamentum aliquod „ in affectu quodam valeat, ſi ejus hæc aut illa cauſa fuerit, ſin alia damno po- „ tiùs ſit, aut certè nihil juvet. Proindè ſimpliciter aliquod medicamentum ad „ affectus laudare non licet, niſi habita ſimul ratione cauſarum. Quod ipſum à „ Dioſcoride factum non eſt: ut adeoque imperitum medendi artis etiam ille in „ graviſſimos errores conjecerit. Non unius tamen Dioſcoridis hoc vitium eſt, „ ſed penè omnium qui de viribus medicamentorum ſunt commentati.

a Conring. Introd. in Art. med.

COLUMELLA.

Non longè à Dioſcoride vixit [b] LUCIUS JUNIUS MODERATUS COLUMELLA [c] Gaditanus, clarus ante alios agriculturæ magiſter & illuſtrator. Ætatem qua præcipuè floruit inde expungimus, inquit Nicolaus Antonius Hiſpalenſis, quòd Senecis fratribus æqualis vixerit, [d] Lucium Philoſophum tum viventem laudaverit, [e] Gallionis familiaritate uſus ſit, ac poſt Conſulatum [f] Lucii Voluſii opus ſuum ſcripſerit. Columellæ de re ruſtica habemus libros tredecim. [g] Caſſiodorus ſexdecim illi tribuit. In capite primo libri primi autores enumerat externos & Latinos, qui antea agriculturam ſcriptis celebra- „ verant. [h] Principibus Latinæ Linguæ meritò accenſetur autor ſermonis ſuavi- „ tate, politiâ, & vi quoque & eruditione. Ejus hortulus purum & verè Lati- „ num Carmen eſt, non tumidum, inflatum, abſonum; ſed naturali venuſtate ele- „ gans, non adfectans declamatorios flores, perpetuæ orationis dedecus & corruptionem.

b Nicol. Anton. Hiſpal. in Biblioth. Hiſpan.
c Columell. lib. 8. cap. 16. & de cult. hort.
d Idem lib. 3. cap. 3.
e In fine lib. 9.
f C. p. lib. 1.
g De divin. lection. cap. 28.
h Barth. Adv. lib. 37. cap. 7.

ruptionem. [a] Scripfit de re ruftica minimè rufticè. Inter omnes enim " qui extant Rei rufticæ fcriptores, folis inftar eminet ac elucet: libris " duodecim univerfam ruris difciplinam ac agriculturam tradidit, tem- " poribus Claudii Imperatoris. "

a *Joan. And. Quenftedt de viris doctrina illuftr.*

Verum Romanorum nulli Res Herbaria adeo cordi fuiffe videtur ac C. PLINIO SECUNDO. In Hiftoriâ mundi, quam Vefpafiano Imperatori, vel, ut aliis placet, Tito confecravit (quæque verè mundus eft rerum omnium cognitu dignarum, ut ait [b] Erafmus, [c] opufque diffufum, eruditum nec minus varium quàm ipfum natura) à duodecimo libro obfervante [d] Gefnero ufque ad vigefimum feptimum, variis " omnino modis de ftirpibus tractat, philofophicè, hiftoricè, medicè, " rufticè, magicè, &c. magna pars Diofcoridis fcriptorum in iis reperitur, " cùm tamen Diofcoridem ipfe nufquam citet; aliis nimirum autori- " bus ufus, ex quibus Diofcorides quoque pleraque defumpferat. Ex " Theophrafte etiam de Hiftoria plantarum libro plurima tranftulit, & " quædam non fatis feliciter. "

PLINIUS.

b *Præfat. in Plin.*
c *Plin. Epift. lib. 3. Macro fuo.*
d *Gefn. de Rei herbar. fcriptor. ad Trag.*

Plinium etiam à Diofcoride multa tranfcripfiffe vulgaris eft opinio. An à vero aliena? Cornarius, ut jam diximus, & Gefnerus, Diofcoridem & Plinium iifdem autoribus ufos fuiffe exiftimarunt. In eandem fententiam ivit vir omni doctrinâ eruditus Salmafius, qui candore Pliniano putat indignum ut Diofcoridis nomen tacuerit, cùm cæteros omnes nominatim laudare affectet. [e] Ubicunque Diofcoridem & Pli- " nium concordes in aliqua defcribenda plantâ animadvertes, ait Sal- " mafius, tuto credere potes ab eodem fonte haufiffe utrumque, five " hic fit Sextius Niger, five Diodotus, five Julius Baffus, aut quicumque " alius veterum, recentiorumve. Diofcorides v. g. Nigrum carpit, " quòd Aloem in Judæa foffilem & Euphorbium Chamæleæ fuccum effe fcripferit. Plinius eadem planè ac Niger litteris mandavit. Ergo Diofcoridi & Plinio Nigri opera nota fuerant. Ergo Diofcorides & Plinius quæ habent communia à Nigro fortè acceperunt. Unde fieri potuit ut circa idem tempus uterque fcriptioni vacaret infcius alterum eidem operi incumbere.

e *Salmaf. Prolegom in lib. de Homonym. Hyl. intric.*

Hæc fi vera fint, famæ Diofcoridis nimiùm detrahi debet, ut furti crimen à Plinio avertatur: Diofcorides enim graviter laceraffet Nigrum, quo tempore ejus fcrinia compilabat, cùm maxima pars operum Diofcoridis apud Plinium reperiatur, Nigro in hac hypotefi revera tribuenda. Præterea Diofcorides, ut monet Cornarius, opera fua dicaffe videtur Areo Philofopho Alexandrino. His addi poteft Plinium in nonnullis à Nigro deffentire, in quibus cum Diofcoride convenit. In Hyperico v. g. & Androfæmo quæ à Nigro confufa, à Diofcoride & Plinio diftincta funt. Quapropter verifimile eft Plinium & Nigri & Diofcoridis operibus ufum fuiffe; hujus autem vel cafu, vel alia de caufa quam ignoramus, oblitum fuiffe: nec prætereundum eft plantarum fupra mille mentionem feciffe, ac proinde ætate inferiorem fuiffe Diofcoride, qui fexcentarum tantùm meminit, cùm tamen nulli difciplinæ operam dederit nifi Rei Herbariæ. Galenus verò judex æquiffimus ne Plinium quidem nominavit

inter Herbarios: & tantùm abeſt ut Dioſcoridem furti accuſarit, quin potius eum omnium ſui temporis diligentiſſimum appellarit, nec Sextium Nigrum, ſed Aſclepiadem tantùm ipſi æquiparaverit. Candor Plinianus, qui tanti fit à Salmaſio, dubius redditur ex iis quæ ex Antonio Muſa ſumpſiſſe „ videtur: nam, ut Gabriel Humelbergius obſervavit, [a] quæ de Veronicâ ſcripſit, ex Muſa, ſi contuleris, Plinius mutuaſſe videtur, non obſtante quod apud Plinium in nomenclaturis medicorum per diverſos librorum elenchos, ipſius nulla fiat mentio, ſed tacitus ipſum prætereat. Quid mirum igitur ſi altum ſit apud ipſum de Dioſcoride ſilentium?

a In præfat. ad libr. Anton. Muſæ.

„ [b] Aliud habemus argumentum longè fortiſſimum, inquit Salmaſius, quo omnes victi nobis concedant oportet ex Dioſcoride quæ compoſuit de herbis Plinium non accepiſſe. Ordo eſt quem in his exponendis ambo ſecuti ſunt. Dioſcorides reprehendit priores, quòd malo uſi eſſent ordine in ſtirpium naturis exequendis, quorum alios ſpecies junxiſſe ait inter ſe, quæ toto genere diſſiderent, nonnullos qui per ſeriem litterarum eas deſcripſerant, multùm etiam hoc modo conturbaſſe rationes earum, diſparatis ac disjunctis quæ unius erant generis. Plinius in utrumque incidit vitium, dum partim eas alphabetico ordine proſequitur, partim ex remediorum facultatibus tradit. Ergo Plinius quæ compoſuit de plantis ex Dioſcoride non accepit. Verùm Salmaſii pace dixerim eum ordinem, quem Dioſcorides improbavit, Plinio forte arriſiſſe, quò facilius ex tempore congererentur quæ in aliorum libris occurrebant, aliàs forſan melius ordinanda. Vel ut ſolent Plagiarii ordinem à Dioſcoride improbatum affectavit, ut furtum melius celaret.

b Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. iatric.

„ [c] Viginti millia rerum, inquit Plinius, dignarum cura (quoniam, ut ait Domitius Piſo, theſauros oportet eſſe, non libros) ex lectione voluminum circiter duum millium, quorum pauca admodum ſtudioſi attingunt, propter ſecretum materiæ, ex exquiſitis autoribus centum, incluſimus triginta ſex voluminibus, adjectis rebus plurimis, quas aut ignoraverant priores, aut poſtea invenerat vita. Nec dubitamus multa eſſe quæ & nos præterierint. Homines enim ſumus & occupati officiis, ſubciſivíſque temporibus iſta curamus, id eſt nocturnis. [d] Poſt cibum ſæpe, inquit C. Plinius Cæcilius Secundus, prioris ex ſorore nepos (quem interdiu levem & facilem veterum more ſumebat) æſtate, ſi quid otii, jacebat in ſole: liber legebatur: adnotabat, excerpebatque. Nihil enim umquam legit, quod non excerperet. Dicere etiam ſolebat nullum eſſe librum tam malum, ut non aliqua parte prodeſſet. Poſt ſolem plerumque frigidâ lavabatur; deinde guſtabat, dormiebatque minimùm. Mox quaſi alio die ſtudebat in cœnæ tempus: ſuper hanc legebatur, adnotabatur & quidem curſim.

c Plin. in Præfat. Hiſt. nat.

d Plin. Epiſt. lib. 3. Macro ſuo.

„ [e] Ex annotationibus quidem hujuſmodi curſim & properanter excerptis hos libros naturalis Hiſtoriæ compoſitos liquet. Quare à ſententia Joſephi Scaligeri viri præſtantiſſimi dimoveri non poſſum, qui non inconſideratè judicat huic immenſo operi ultimam manum nondum acceſſiſſe, cum Plinius Miſeni claſſem imperio regens incendio Veſuvii periit. Neque propterea cenſendum eſt ejus Hiſtoriam abſolutam fuiſſe, quòd eam Veſpaſiano dedicaverit; nam, ut moris erat apud veteres, quemadmodum abundè

e Salmaſ. in Judic. de Plin.

In Scaligerian.

probat Salmaſius, prius ad ſcribendum de aliqua diſciplina, quàm ad eam cognoſcendam venire, ſic & fortè præfationes componere ante operis abſolutionem. Plinius forſan deſperans de immenſo ſuo theſauro expoliendo, & in ordinem redigendo, maluit adverſaria poſteris relinquere cum ſuæ erga Imperatorem obſervantiæ, & grati animi teſtificatione, quàm ea ſupprimere. *In Judic. de Plin.*

Inſuper multa Plinio maximè defuerunt, ut fatetur Salmaſius; Plantarum nempe ſcientia, Linguæ Græcæ exquiſita cognitio, otium, tum & ea ſcientia quæ vocatur Critice. [a] Quantum ſane progreſſum fecerit in Herbaria “ ſcientiâ ex inambulatione hortulorum Antonii Caſtoris neſcio, ſed illud “ ſcio, nihil ex hortis illis in libros ſuos transfudiſſe. Quæcumque enim “ commentatus eſt de Re Herbaria, ex Græcis ea ſcriptoribus tranſtulit, & “ verbis eorum in propriam linguam converſis deſcripſit. [b] Dici vix poteſt “ quantùm & quoties non ſatis exacta linguæ Græcæ peritia Plinium falſa “ & inconcinna de pleriſque herbis pronuntiare adegerit. [c] Defectu otii “ multa ordine perturbato, temerèque congeſſit, dum ad fontes revertendi “ tempus non erat, ſed titulis interdum malè conceptis fidit, interdum aliena “ fide poſitis. [d] Demum defectu Critices nullo judicio uſus eſt in his quæ “ tractavit ad Rem Herbariam pertinentibus, nec melius illi ſucceſſit in “ aliis. [e] Sed præter monſtra & carcinomata alia ſunt infinita quibus magnus “ occurrit, & merito ſuſpiciendus ac fovendus. Hoc ſolo nomine gratiam “ meretur præcipuam, quod deperditis autoribus unde accepit diligentiâ “ ſuâ legendi ac colligendi qua omnes vicit, res innumerabiles nobis “ tranſmiſit, quarum memoria hodie non omnis abſque illo eſſet, funditus “ intercidiſſet. Operis ipſius conceptio ac conformatio, diſpoſitioque tota “ grandis & capacis ingenii opus; idque eo grandius & magnificentius “ exiſtimari par eſt, quòd nemo unquam ex omni ævo repertus ſit, ne apud “ Græculos quidem illos loquaces & otioſos, qui univerſam Hiſtoriam “ naturalem unius laboris & operis monumento conſignarit. “

a Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. iatric.
b Ibid.
c In Judic. de Plin.
d Prolegom.
e In Judic. de Plin.

PALLADIUS RUTILIUS, TAURUS, ÆMILIANUS, vir illuſtris inter Geoponicos, potius quàm Herbarios cum Catone, Varrone & Columella annumerandus eſt. [f] Ludovicus Vives cùm Catonem antiquarium & Varronem “ durum nominaſſet, Columella inquit elegantior & terſior eſt. Item Palladius “ niſi quod interdum habet vocabula & idiomata Latina ſui temporis. “ Cùm alios libros, inquit [g] Joannes Jucundus Veronenſis, de culturâ agrorum, “ tum præcipuè Catonis, Varronis, Columellæ, Palladii, ſic ſemper ſtudiosè “ legi ut ſatiari delectatione non poſſem. Videbar enim illis legendis “ ruri eſſe, villas habitare, M. Curii, L. Quincii Cincinnati felicem illam “ vitam degere, quorum alter cùm de Samnitibus ac Sabinis triumphaſſet “ & de Pyrrho, in agris conſumpſit extremum tempus ætatis: ubi ad focum “ ſedendi magnum auri pondus Samnites cùm attuliſſent, ſpreto auro magnificam “ illam vocem edidit, non aurum habere præclarum ſibi videri, “ ſed eis qui haberent aurum, imperare. Alter dictator factus, à villâ in “ Senatum accerſitus eſt. “

PALLADIUS.
f De Trad. diſciplin. lib. 3.
g In præf. lib. de Re ruſtic.

Ex his manifeſtum eſt Romanorum diligentiâ agriculturam magis quàm Rem Herbariam increviſſe: à Græcis enim hac in arte Romani victi ſunt.

Inter Græcos autem qui rerum naturalium ſtudio incubuerunt, mediam

GALENUS. quaſi ætatem tenuit CLAUDIUS GALENUS alter ab Hippocrate antiquioris Medicinæ Princeps appellatus. Natus eſt Pergami Aſiæ civitate nobiliſſima anno Chriſti circiter 133. quo tempore Romæ Adrianus imperabat: floruit ſub Antonio Pio, Marco Aurelio Antonino, Commodo, Pertinace, Didio Juliano & Septimio Severo. Obiit verò imperante Caracalla. Vixit ex Suida annos 70. ex Laertio 87. ex aliis 98. aut 105. Grammaticæ, Arithmeticæ, Geometriæ & Aſtronomiæ operam dedit ſub patre ſuo Nicone, perdocto Geometrâ & Architecto Pergamenſi. In Philoſophia præceptoribus Stoïcis, Platonicis, Peripateticis & Epicureis uſus eſt: Artem verò medicam imprimis didicit à Satyro & Pelope; ſed Ariſtoteli in Philoſophiâ, & Hippocrati in Medicina ita fuit addictus, vir alioqui ſummi ingenii & ad omnes diſciplinas natus, ut Hippocraticam doctrinam brevitate obſcuram, Peripateticâ arte explicaverit & plerumque corruperit. Diſſimili nempe prorſus indole & ingenio fuiſſe videntur duo illa magna Græciæ lumina Hippocrates & Galenus: longè enim aliter & curarunt & philoſophati ſunt. [a] Qui Hippocrati „ Galenum parem eſſe putant, neutrum eorum ſe intelligere ea confeſſione „ fatentur Cardani judicio: multò enim plus Hippocrates à Galeno diſtat „ quàm Galenus à puerulo quovis. [b] Certum illud ad dictionem quod atti- „ net atque compoſitionem, Galenum purum eſſe ac venuſtum: Harum „ enim ubique formarum ſtudioſus inprimis extitit, tametſi in pleriſque „ ſcriptis, intempeſtivis ſuis ſermonibus ac digreſſionibus, prælongiſque „ periodis non ſine moleſtiâ libros commiſceat, dictorum ſenſum obſcuret, „ & orationis ſeriem quodammodo abrumpat, lectorem etiam ipſum lon- „ gioribus hiſce deliramentis in negligentiam abducens. Laudandus tamen „ in pluribus eſt Galenus; nam artis amore captus plurimas ſuſcepit peregrinationes, cùm aliorum methodum exploraturus, tum medicamenta indagaturus, in Palæſtinam ſe contulit exportandi Opobalſami, & Bituminis inſpiciendi causâ. Navigavit in Lemnum inſulam, ut quæ de terrâ Lemnia tradebantur exploraret. Cyprum etiam petiit, ut fodinas inviſeret, & Cadmiam, Pompholigem, Diphryges, aliaque plurima in uſum Pergamenſium adveheret; inprimis verò ingentem Calcanthi copiam. Præterea Ciliciam, Phœniciam, Cretam, Ægyptum, aliaſque peragravit regiones, ut accuratius quæ artis ſunt, obſervaret. Romæ magnam ſibi famam conciliavit, & Imperatorum juſſu Theriacam propriis manibus ſæpe paravit. Pauci certè tantâ medicamentorum copiâ cùm ſimplicium tùm compoſitorum abundarunt; pauci in curando feliciores fuerunt. De viribus plantarum quinquaginta circiter ſupra quadringentas egit libro ſexto, ſeptimo, & octavo de ſimplicium medicamentorum facultatibus, præter alias plurimas de quibus ſparſim tractat: maximeque operam dedit ut vires plantarum ex tertiis & ſecundis ut aiunt qualitatibus in gradus nonnullos caloris, frigoris, ſiccitatis & humiditatis diſtingueret. Qua in re utrum bene ſe geſſerit, alii judicent.

a Cardan. de Subtil. lib. 16.

b Photius in Biblioth.

Artem Herbariam plurimùm illuſtrarunt ſupra laudati autores; ſed cum eorum labor omnis in indagandis remediis plane verſaretur, neſcio quo malo fato contigit, ut quo pluribus præſidiis Medicinam locupletarent, eo magis Botanicen obſcurarint. Cogebantur enim novis vocabulis appellare plantas, quarum vires deprehendebantur, necdum habebantur leges juxta

quas confultò nomina imponerentur. Eorum quibus utebantur vis fingularis erat, & ita propria plantis quibus dabantur, ut cæteris fpeciebus ejufdem generis non conveniret. Qui primus Colchicum v. g. appellavit plantam in Colchide nafcentem, prævidere nequaquam poterat futurum aliquando tempus quo nomen illud fingulare & uni plantæ proprium, genericum evafurum effet; hoc eft fignificaturum fpecies omnes plantarum quarum nota propria eadem eft. Quamobrem nihil mirum fi ex finceris purifque fontibus, principia Botanices non hauferint antiqui; cùm obfcuritas fola à multitudine, imò & redundantiâ nominum non congruentium aut æquivocorum orta, in caufa fuerit cur recentiores tandem norint quænam adhibenda fint præcepta in appellandis plantis, quantique fit momenti vocabulis tantùm uti ad rem ipfam accommodatis.

Defcriptiones plantarum quas antiqui ufurparunt, damnum ex confufione nominum genitum quodammodo refarcirent, fi ex his plantæ veteribus familiares dignofci poffent: fed lineamentis adeo levibus adumbrantur, vix ut aliquid auxilii nobis afferant. Chalcographiam penitus ignorarunt; & quas plantarum icones depingi curaverant, perierunt temporum injuriâ: quin etiam defcriptiones & picturas ejufmodi parvi faciebant. [a] Pinxere namque effigies herbarum, ut loquitur Plinius, atque ita fubfcripfere effectus. Verùm & pictura fallax eft & coloribus tam numerofis præfertim in æmulatione naturæ, multùm degenerat tranfcribentium fors varia. Præterea parum eft fingulas earum ætates pingi, cùm quadripartitis varietatibus anni faciem mutent, quare cæteri fermone eas tradidere: aliqui ne effigie quidem indicata, & nudis plerumque nominibus defuncti, quoniam fatis videbatur poteftates, vimque demonftrare quærere volentibus, nec eft difficile cognitu. Nobis certè pergit Plinius, exceptis admodum paucis, contingit reliquas contemplari, fcientiâ Antonii Caftoris, cui fumma auctoritas erat in ea arte ævo noftro, vifendo hortulo ejus, in quo plurimas alebat.

a *Plin. lib. 25. cap. 2.*

Nec Galeni diffimilis fuit fententia: ftatuebat enim plantas à præceptore addifci debere, non librorum ufu. [b] Equidem inquit, non poffum non accufare & illos quoque, qui primi herbarum formas fcriptis docere funt conati, cùm melius exiftimem ab ipfo præceptore oculis difcere, ac non affimilari iis qui ex libris prodeunt gubernatores; nam fic & verior & manifeftior effet doctrina non herbarum modo & fruticum arborumque, fed & aliorum omnium medicamentorum. Nec fallebatur vir prudentiffimus. Quis enim plantas ex Diofcoridis aut antiquiorum operibus cognofcere poffet? hoc verò non impedit quominus illæ accuratius defcribantur & ad vivum ita depingantur, ut non egeant præceptore qui earum defcriptiones attentè legere, iconefque fedulò contemplari non gravabuntur. [c] Harum enim infpectionem multùm ad illam cognitionem parandam facere negari non poteft. Neque vero ullius ponderis funt, aut confideratu digna, quæ adverfus imagines has & olim Plinius & patrum memoriâ Janus Cornarius, Langiufque difputaverunt; cum ufu quotidiano fit compertiffimum imaginem bene depictam longè exquifitiùs & certiùs docere figuram, fimiliaque quæ in oculos incurrant.

b *Gal. in proœmio lib. 6. de fimpl. medicam. facult.*

c *Conring. Introd. in Art. med.*

„ non ſtirpium tantum, ſed aliarum quoque rerum; quàm ampla quævis „ deſcriptio præſtare poſſit.

Tradebant igitur priſcis illis temporibus veluti per manus quam à majoribus acceperant plantarum cognitionem, vel pro deſcriptione minus cognitas leviter comparare ſolebant cum notioribus, exiſtimantes familiarum memoriam nunquam perituram. Verùm ea nobis denegata eſt felicitas: quæque antiquis adeo notæ fuerant, magna ex parte nunc incompertæ ſunt ſtirpes, & deſcriptionum iconumque penuriâ, veterum lectiones tot difficultatibus obruuntur, ut in judiciis noſtris maxima ſit infirmitas. Hyſſopum, inquit Dioſcorides, herba nulli non cognita. Quàm potiori jure diceremus Hyſſopum Dioſcoridis herbam eſſe nulli fortè cognitam! Mira tamen ipſi tribuit Dioſcorides, & Origano cum Hyſſopo comparato, Centaurium minus, Tragoriganum, Serpillum, Marum, Polycnemon, Symphytum petræum, Ageratum, Papaver erraticum, Origano ſimilia eſſe affirmat; adeo ut earum omnium plantarum notitia ab una pendeat Hyſſopi cognitione. Nunquam fortè Dioſcoridi venit in mentem Ocimum aliquando ignotum futurum eſſe: hacque fiduciâ ductus ne breviter quidem ipſum deſcripſit, ſed veluti typum propoſuit ad cognoſcendam Calaminthæ priorem ſpeciem, Acinum, Ocimoidem, Erinum, Solanum, Mercurialem & Heliotropium. De Stœchade, Symphyto petræo, & Thymbrâ certi nihil affirmari poteſt ignoto antiquorum Thymo: idemque dicendum de pluribus aliis, quas Dioſcorides cum Rutâ, Anetho, Fœniculo, Cicutâ, cæteriſque ſibi maximè cognitis conferre non dubitavit.

Ὕσσωπος πόα cap. 30.

Ὤκιμον γνώριμον. lib. 2. cap. 271.

ORIBASIUS.

Ad eos nunc ſe convertat oratio, qui poſt Galenum materiæ medicæ „ operam navarunt. [a] ORIBASIUS Sardianis (Pergamenum fuiſſe probat „ Conringius) *familiaris Juliano Parabatæ, à quo Conſtantinopolis quæſtor* „ *eſt conſtitutus* plurima ſcripſit de medicamentis ſimplicibus & compo- „ ſitis. [b] Ex juſſione, inquit, D. Juliani Auguſti collecti ſunt ex omni „ regione Archiatri, ex quibus elegit optimos & probatos Medicos nu- „ mero 72. inter quos & mea eſt electa parvitas, ut diverſis antiquorum „ Auctorum libris in unum congregatis, ea quæ utiliora in curationibus „ poſita erant, ad ſanitatem hominum, in paucis voluminibus omnia con- „ tinerentur. Quo facto in 72. libris à nobis comprehenſa ſunt. Ex Galeno autem omnia fermè deſumpſit, additis quamplurimis ineptis & alienis. Quis credat inquit [c] Fuchſius, Oribaſium, quem Galeni ſtudioſiſſimum fuiſſe conſtat, tam abſurda, & multis modis ab illius placitis abhorrentia, ſuis commentariis inſerere voluiſſe.

a *Suidas.*

b *Ex præfat. in Medic. compendium ad Euſtachium filium.*

c *In præfat. ad Aphor. Hipp.*

AETIUS.

„ [d] AETIUS Amidenus ſeu Amida Meſopotamiæ oppido ortus, eandem „ penè ſcribendi rationem quam coævus ejus Oribaſius obtinet; multa „ quoque ex aliis mutuatus eſt, ſuiſque inſeruit liberius, nulla adeo diſtinc- „ tione aut ratione ſæpius adjecta. [e] Caſtellanus aliter ſcripſit de Aëtio. In hoc, inquit, habemus Galenum contractum, Oribaſium explicatum, Paulum Æginetam ampliatum. Floruit Aëtius anno Chriſti 350. vel, ut aliis placet, 455. Verum conſtat ex iis quæ dicturi ſumus de Tralliano Caſtellanum hallucinatum fuiſſe, cum affirmavit Aëtium Pauli Æginetæ doctrinam ampliaſſe; nam ætate ſuperior fuit Paulo.

d *Guint. Andern. in præfat. ad Alex. Trall.*

e *De Viris Med. illuſt.*

ALEXANDER TRALLIANUS.

[a] Guint. Andern. ibid.

[a] ALEXANDER TRALLIANUS, à Trallibus civitate Lydiæ in Asiâ minori sic appellatus, Oribasio, Aëtioque posterior fuit; ut quorum nominatim aliquoties meminerit: Paulo tamen Æginetâ superiorem extitisse inde cognoscitur, quòd ille hujus, ut idonei scriptoris, medicamentorumque ipsius mentionem faciat. Alexander autem, peragratis Græciâ, Italiâ, Galliâ, & Hispaniâ, libros duodecim de Re Medicâ scripsit, in quibus à veterum placitis dissentire non dubitavit, veritati magis quàm auctoritati hominum acquiescendum esse judicans. Galenum quidem reprehendere ausus est, quod tunc temporis magnum, & quasi læsæ Majestatis Medicæ crimen videbatur: ipsumque in medendo à propria methodo deflectere, aliter nempe philosophari & aliter curare demonstravit; sed præmisso elogio, [b] divinissimum Galenum appellans, ὁ θειότατος Γαληνός.

[b] *Trall. lib.* 5. *cap.* 4.

PAULUS ÆGINETA *anno Christi* 420. *ex Wolfg. Justo* 380. *ex Renato Mor.*

[c] *Castellanus.*

[d] *Hist. Dynast. Abul-phar.*

[e] *De Rei Herbar. scriptor. ad Trag.*

PAULUS ÆGINETA, à patriâ Æginâ nuncupatus, quem Manardus Galeni simiam vocat, [c] longa jam rerum observatione instructus, Hippocratis, Galeni, & Oribasii monumenta latissimè diffusa summo brevitatis artificio in septem librorum compendium aptavit. Hanc epitomen, inquit Paulus, ex antiquis congessi, nec aliud de meo adjeci præter pauca quædam quæ in operibus artis ipse vidi. [d] Insigniter autem peritus fuit in mulierum morbis, multumque illis curæ impendit: convenire ipsum solebant obstetrices, & eum de rebus quæ mulieribus post partum acciderent, consulere; unde eum *Obstetricium* appellaverunt. Gesnerus de Oribasio, Aëtio, & Ægineta sic sentit. [e] Tantum Galeni auctoritati tribuerunt, ut ne latum quidem unguem ab ejus judicio unquam discesserint, & nihil ferè prorsus de suo adjecerint, sed omnia sua ex Galeno, vel iisdem verbis, vel breviùs aliquantò repetierint. Itaque in hac parte multò magis laudaverim Arabes, qui inter cætera quæ à Græcis mutuantur, multa passim de suo & Græcis incognita addiderunt. Sed his ut hoc facerent magis occasio fuit, ut qui in alia orbis parte & posteriores tempore vixerint.

ARABES.

Æquius de Arabibus judicasse videtur Gesnerus, quàm cæteri Medici qui ævo suo scripserunt. Enimverò in Materiæ Medicæ campo à Græcis per plures annos exculto plurima conseruerunt Arabes, & maxima pars medicamentorum quibus nunc utimur, ipsis est attribuenda. Ut cæteras Medicinæ partes, ita & Artem Herbariam à Græcis acceperunt; maximè ex quo tempore Chalifæ Libros Græcorum in Arabicam Linguam transferri jusserunt. [f] Primus autem eorum qui scientiis operam dedit, fuit Chalifa secundus [g] Abu-Jaafar, Al-Mansur (seu Almansour) qui præterquàm quod Legis peritiâ excelluit, Philosophiæ etiam studio incubuit, ac præcipuè Astronomiæ. At ubi devolutum est inter ipsos imperium ad Chalifam septimum Abdallam [h] Al Mamunem (sive Almamoun) Harounis Arrachidi filium, perfecit ille quod orsus fuit avus ipsius Almansour, & scientiam locis quærere aggressus, cum Græcorum Regibus intercedens, petiit ab illis, ut qui apud ipsos essent libros philosophicos ad se mitterent; qui cùm ad ipsum quos haberent misissent, conquisitis ille interpretibus peritis, eos ipsis accuratè vertendos imposuit. Cumque quâ fieri potuit diligentiâ versi essent, homines ad eos legendos incitavit,

[f] *Hist. Dinast. Abul-Phar.*

[g] *Chalifatum obtinuit anno Hegiræ* 137. *Christ. vero* 754. *obiit anno Hegiræ* 158. *Christi* 774.

[h] *Chalifatum obtinuit anno Hegiræ* 198. *Christ.* 131. *obiit anno Hegiræ* 218. *Christ.* 833.

„ eorumque perdiſcendorum deſiderium ingeſſit, ipſeque doctis vacare & „ eorum diſputationibus intereſſe ſolitus, & eorum diſſertationibus delectari. Porro & medici erant Johannes Ibn. Batrik interpres, Al-Mamounis „ libertus, qui & fidus fuit in libris medicis vertendis, felix in ſenſu „ reddendo, at Arabicè minus eleganter loquens: Philoſophiæ quam „ Medicinæ major ipſi peritia. Ex eorum numero etiam Sahal Ibni „ Schabour qui Alcaouſay appellatus. Medicina claruit tempore Al-Mamounis, cùm una cum Johanne Ibn Meſua, Georgio Ibn Bakhtichoüa, „ Iſa Ibnoutaqim, & Zacharia Al-Tiphurienſi conveniret Schabour Medicus. Inferior illis fuit in eâ quæ voluit proferendo, nequaquam autem „ in medicando.

SERAPIO *anno Chriſt. 742. ex Renat. Mor. 1066. ex Wolfg. juſto.* a *Geſn. de Rei Herbar. Scriptor. ad Trag.*

„ Inter Arabes autem SERAPIO Rei Medicæ longè doctiſſimus fuit, [a] „ omniumque qui ante ipſum de medicamentis ſimplicibus ſcripſerant, tum „ Græcorum, tam Arabum lucubrationes collegit, & in ordinem digeſſit: „ ab initio quidem operis auctores enumerantur 79. quorum nomina hic „ omitto, quod plerique obſcuri ſint, & nihil eorum extet quod ſciam, ut „ Abugaric, Abic, Arabari, Albaſry, &c. ſed maxima hujus operis pars ex „ Dioſcoridis & Galeni verbis conſtat. Inſunt tamen plurima paſſim à Græcis veteribus non deprompta ſimplicia, partim cognita hodie, partim incognita.[b] Serapionem jam emendatiorem habemus curâ Alpagi & Coſtæi, ut obſervavit Conringius, qui fatetur id opus inter Arabica hujus argumenti ſcripta Latinè edita, maximè lectu dignum eſſe.

b *Conring. Introd. in Art. med.*

RAZIS.

RAZIS, ſive RAZY vel ARRAZY à Rei Perſiæ urbe in quâ natus eſt, nomen accepit. Vocabatur enim Aboubicri Mouhhammad filius Zachariæ. A nonnullis Almanſoris nomine citatur, & liber ejus Almanſor ſive Manſor appellatur. Is autem eſt veluti Breviarium non ſolum triginta aliorum voluminum quæ *Al Hhaoüy* appellaverat, hoc eſt *Continens*, propterea quòd omnia continere exiſtimaretur; ſed etiam *Aljama*, quod erat *Collectio* immenſa rerum ad Rem Medicam ſpectantium, tum & tractatus „ de humani corporis partibus ab eodem auctore editi. [c] Raſis autem volumen de Re Medica in novem libros digeſtum condidit, quorum tertius „ alimentorum & medicamentorum ſimplicium facultates edocet. Joannes „ Serapio etiam paſſim hujus auctoris verba citat, quæ conferendo deprehendi alia eſſe quàm quæ dicto Razis libro habentur. An vero in Continente ſic inſcripto hujus auctoris opere inveniantur haud ſcio. Sed dictu quidem in proclive eſt Razim à Serapione citari potuiſſe, ſi Serapio anno 1066. & Razis annis 1070. vel 1085. vixerint, ut placet Wolfgango Juſto. Verum Ibn Khalican, quem Golius ſecutus eſt, Razis mortem refert ad annum Hegiræ 311. ſeu Chriſti 923. Abul-Pharagius autem non levi errore ad annum Hegiræ 321. ut docuit me præclarus vir, peritiſſimus ac ſapientiſſimus „ Abbas Renaudotus. Golius in notis ad Alfarghany, de urbe Raii loquens „ hæc habet de Razi: Atque iſto gentili nomine paſſim celebratur philoſophus „ & medicus Abubeker Muhamed filius Zachariæ, nempe Rhazis vulgò „ dictus, potius quàm Razis vel Razæus, quia in urbe Raii natus uti & „ denatus fuit anno Hegiræ 311. librorum plurimorum, ut qui Indicem ſatis „ magnum effecerint, auctor. Inter eos ſæpè laudatum fuit de morbis particularibus

c *Geſn. de Rei Herbar. ſcript. ad Trag.*

ribus opus *Alteb Elmanſouri* Medecina Manſoriana dictum, velut Alman- "
ſori dicatum; apud nos vulgò Razis ad Almanſorem. Fuit autem hic, "
ne quis erret, Almanſor Filius Iſaac, F. Ahmed Muctaſis Chaliſæ Abaſſi- "
dæ 38. ex fratre nepos, Raiæ à patruo præfectus, non verò Almanſor "
Chalifarum eorundem Abaſſidarum ſecundus, imperialis urbis Bagdadi "
conditor, quippe qui anno Hegiræ 158. deceſſit. "

AVICENNA ſeu AVISENA, vel ABENSINA, EBN SINA, & ABUALI IBN-TSINA [a] Librum ſecundum ſui operis de Medicamentis " omnis generis conſcripſit, omnibus in unum litterarum ordinem redactis, " in quo auctore citat Galenum: Dioſcoridem & paucos Arabes: idem in " libro de Corde medicamenta, ut aiunt, Cordialia ſerie litterarum enu- " merat. Volaterranus Avicennam Hiſpalenſem fuiſſe affirmat, alii Arabem, " Caſtellanus Perſam. [b] Pater meus, inquit, Avicenna, Belchenſis fuit, " unde ſe in Bocharam tranſtulit diebus Nuhi (Noæ) Ebn Manſur, & villâ " Hermatain dictâ occupatus fuit, matremque meam è villa cui nomen " Apshana duxit, atque ibi ex ea nati ſumus ego & fratrer meus. Fusè ibidem " vitam ſuam perſequitur, & præſertim ſtudendi rationem: Bochara autem " ſeu Buchara & Bochar urbs eſt in Mawavalnahra, ſeu Trans-oxiana regione Balcho occidentalior, unius diei itinere diſtans ab Oxo fluvio: unde liquet Avicennam fuiſſe Perſam, ſed non Bactrianum, ut cenſuit [c] Plem- " pius. [d] Omnem medicinam ordine optimo complexus eſt, ita ut hac parte " etiam exuperet Galenum ex Voſſii ſententiâ. [e] Avicennæ opus ſatis exactè " dedit Andreas Alpagus, & poſt hunc Benedictus Rinius Venetus; uti de- " nique Coſtæus Laudenſis, & Paulus Mongius, ut refert Conringius. [f] Qui " delectantur fuſa & polydedala varietate remediorum Avicennam amplec- " tantur, cuncta enim hujus ævi remedia ex eo manant: natus eſt anno " Hegiræ, 370. Chriſti 981. mortuus verò anno Hegiræ 428. Chriſti 1037. " Conſule Plempium in ejus vitâ.

Arabibus immiſcendus eſt ACTUARIUS, etſi Græcus fuiſſe exiſtimetur. " [g] Avicennæ librum de Urinis ex Arabico ſermone in Græcum vertit. Re- " natus Moreau Medicus Pariſienſis omnino eruditus exiſtimat eum vixiſſe " undecimo ſæculo, ſed qua id faciat auctoritate, quave ratione antiquo- " rum Medicorum Chronologiam penè totam inverterit, non oſtendit. Ut " ut ſit Actuarius ex Dionyſio Coronio, ut veterum noviſſimus, ſic recen- " tiorum primus cenſeri poteſt. [h] Quidquid bonæ frugis magna illa Galeni " ſylva, cæterorumque in hoc genere ſimilium, immenſa complectuntur " volumina, idem unus omnium belliſſimè cuncta recentiorum medicorum " inventa concinnat, & cum iis quæ ipſe per ſe reperit, tam appoſitè jun- " git, tam decenter uſibus accommodat, ut de omnibus medium quod- " dam temperamentum facere videatur. "

JOANNES MESUES DAMASCENUS, filius Abdela regis Damaſci, pluribus medicamentorum compoſitionibus quibus hodie feliciter utimur, famam ſibi comparavit. [i] Scripſimus, inquit, in libris explanationem noſtra- " rum, ex his quæ experti ſumus quædam adhuc memoratione digna, ex qua- " rum aggregatione ſummam conteximus, quam *Grabadin* noſtrum vocamus, " quod eſt Compendium ſecretorum in quo expertas & præclaras medicinas "

AVICENNA.
a *Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*
b *Hiſt. Dinaſt. Abul-phar.*
Baud. Lexic. Geograph.
c *In vitâ Avicen.*
d *Voſſ. de phil.*
e *Conring introd. in Art. Med.*
f *Heurn. de Studio medic.*
ACTUARIUS.
g *Geſn. Biblioth.*
h *Coronius in Præf. Actuar.*
MESUES.
Anno Chriſti 1158. ex Symph. Campeg. Caſtel. & Ren. Mor. 1163. ex Wolfg. Juſto.
i *In præfat.*

„ ex his quæ acquiſivimus & invenimus, ab eis quæ medicinæ arcana ſcitè „ faciunt, tradere dignum duximus.

AVERROES.

„ a AVERROES medicus cognomento commentator, philoſophus cla„ riſſimus, ſectâ Mahumetanus, apud Cordubam Hiſpaniæ vetuſtiſſimam „ urbem floruit circa annum 1149. librumque *Colliget* dictum totam fere „ medicinam complectentem edidit. Joannes Leo apud Hottingerum affir„ mat eum natum eſſe ex nobili quadam familiâ, ejuſque patrem, judi„ cem, & caput extitiſſe ſacerdotum totius Provinciæ. Averroen in Academia Marochiana auſpiciis Jacobi III. ex Almohadis, qui Almoravidas è regno dejecerant, docuiſſe, obſervavit b Reineſius; ſed Aben Jacob ſecundum Almohadum non tertium fuiſſe notavit c Nicolaus Antonius Hiſpalenſis. Cæterùm Averroes inſigniorum ſtirpium vires ex Galeni libris de Simplicibus Medicamentis eodem ordine alphabeti Græci recenſuit, ut notat d Geſnerus; idque fecit impulſu amicorum, & maximè juſſu regis Miramamolini, cujus medicus fuiſſe videtur Caſtellano.

a *Symph. Campeg anno Chriſti* 1165. *ex Vvolfg. juſto* 1170. *ex Ren. Mor.* 1150. *ex Caſtell.*

b *Epiſt.* 15. *ad Hoff.*

c *In Biblioth. Hiſp.*

d *De Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

ABENBITAR.

BAITAR, alias IBNU EL BAITAR, qui ABENBITAR, „ vel ut alii ſcribunt EBENBITAR, e natus eſt in civitate Malaga in „ Bœtica. Philoſophus & medicus fuit præſtantiſſimus, Herbariuſque „ maximus, eoque è patria ſua diſcedens ad Orientem verſus profectus „ eſt, perquirens Africam univerſam atque Aſiam ferè totam. Cùm verò „ ex India regreſſus eſſet, pervenit ad Chairum, & in ſervitiis Saladini „ Soldani primi ex Chairo ingreſſus eſt, quem magno affecit honore. „ At poſt mortem dicti Saladini præfatus IBNU EL BAITAR reverſus „ eſt domum ſuam, & ibi compoſuit præſtantiſſimum librum ſecundùm „ ordinem alphabeti, tribus voluminibus completum. Qui obiit Melcha „ (imo Malagæ) anno Hegiræ f 594. Abenbitar, ait g Geſnerus, ſcripſit „ de Simplicibus Medicamentis opus inſigne & magnum, ordine alpha„ betico, citatis autoribus, quod à h Bellunenſi aliquoties citatur, & qui „ Arabicum compoſitorem alicubi nominat. Hoc nuper ex peregrinatione „ ſua in Orientem ſecum advexit doctiſſimus vir i Guilielmus Poſtellus. „ In eo (inquit in epiſtola quam de his ac peregrinis & ſecum advectis „ libris nuper ad me ſcripſit) ſimplicia quamplurima & remedia innu„ mera, quorum nec nomen, nec virtus, nec uſus adhuc nobis innotuit, „ ſunt expreſſa; atque omnia ita abſolutè, ut quidquid ſuper his medi„ camentis apud Dioſcoridem, Galenum & Oribaſium imperfectum & „ mutilum eſt, ex hoc volumine reſtitui ac ſarciri poſſit. In pari tamen laude nequaquam ponit Abenbitarem clariſſ. Dodartius doctor medicus Pariſienſis, Sereniſſimæ Principis de Conty Archiater, & Academiæ regiæ ſcientiarum ſocius, qui mentem omni doctrinâ, pectus ſapientiâ munitum gerit. Excuſſis enim hujus auctoris operibus manuſcriptis, collatiſque cum antiquiorum libris, operum Dioſcoridis, Galeni & Oribaſii reſtituendorum parum ſpei nobis reliquit. Dolendum tamen clariſſimum virum de republica litteraria optimè meritum Melchiſedech Thevenotium, Academiæ regiæ ſcientiarum ſocium, prius mortuum fuiſſe, quàm in lucem edi curaverit Abenbitaris opera Latinè reddita à doctiſſimo Gallandio, cujus in linguis orientalibus peritiam omnes norunt. Eruditiſſimus k Conringius

e *Joan. Leo de ſcriptor. Arabicis apud Hottingerum in Biblioth. Oriens.*

f *Chriſti* 1216.

g *De Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

h *Andreas Alpagus.*

i *Barentoni natus in Neuſtria, à Franciſco rege in Orientem miſſus, ad comparandos codices antiquos. Obiit Pariſiis* 1581.

k *Introd. in Art. medic.*

medicinæ ſcriptorum judex æquiſſimus exiſtimavit ex his quæ hinc inde ex Ebenbitare Andreas Alpagus Bellunenſis excerpſit, haud difficile eſſe multas ſtirpes quæ Arabibus in uſu fuerunt, internoſcere.

Mortuis autem Arabibus de quibus locuti ſumus, diſciplinarum & bonarum artium ignorantia totum penè orbem occupavit, eaque ſenſim oblivioni mandata, quæ per manus à majoribus tradita fuerunt, ſi pauca excipiantur. Barbariem horum temporum teſtantur NICOLAI MYREPSI Alexandrini opera. [a] Etſi enim non ſatis nobis conſtat (inquit Fuchſius, " qui ejus ſcripta Latio donavit) quo prorſus tempore vixerit Nicolaus, " tamen cùm in hoc opere & Actuarium & Meſuem qui à nato Chriſto an- " nis 1535. ſub Frederico Suevo cognomento Barbaroſſa floruit, aliquot " locis citet, palam fit hunc inter recentiſſimos Græcos eſſe annumeran- " dum, eoque vixiſſe tempore quo non modo barbaries ſumma, ſed & den- " ſiſſimæ ſuperſtitionum nebulæ orbem occupaverunt. Hinc etiam eſt quod " Nicolai oratio parùm ſit concinna, multiſque barbaris vocibus, quas " paſſim ſuis interſperſit compoſitionibus contaminata. "

MYREPSUS. a *In præfat. Myrepſ.* *Circa anum 1098. ex Wolg. Juſt.*

[b] Alius etiam liber de Medicamentis prodiit NICOLAI PRÆPOSITI " nomine priori longè deterior, & à Myrepſi ſcriptis longè diverſus: non ha- " bet enim, ut pergit Fuchſius, niſi unam aut alteram initio libri cum Græcis " convenientem compoſitionem; cæteræ omnes & ordine & medicamento- " rum commemoratione plurimum variant: ut ex collatione ipſa palam fiat " hoc opus non eſſe Nicolai, ſed alterius cujuſdam, qui nonnulla medica- " menta ex Nicolao & diverſis aliis auctoribus in unum congeſſit librum. "

NICOLAUS PRÆPOSITUS. b *Fuchſ. ibid.*

[c] HILDEGARDIS Abbatiſſa cœnobii ſancti Ruperti in oppoſito Bin- " genſis oppidi, ex parte altera Naii fluvii Moguntinæ diœceſis, Ordinis " D. Patris Benedicti, natione Teuthonica, ex comitatu Spanhemenſi elu- " cubravit libros quatuor de Elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, " metallorum, leguminum, fruticum, herbarum, arborum, arbuſtorum, " piſcium, volatilium & animantium terræ naturis & operationibus. Utitur " autem phraſi barbara & dictionibus rerum quas deſcribit Germanicis. " Multa obſcura, muliercularum ſcholis digna, quædam etiam ſuperſtitioſa " & omni ratione carentia inſunt. Qui melioribus carent, iſta legant. Ideo- " que à [d] Guilielmo du Val doctore medico Pariſienſi eruditiſſimo rejiciuntur hi quatuor libri tanquam ſpurii, & falsò Hildegardi attributi, & revera Geſnerus in Bibliotheca ſua, Hildegardin de Pinguia diſtinguere videtur ab Hildegardi Abbatiſſa. In tractatu vero de Rei Herbariæ ſcriptoribus ad Tragum eandem facit.

HILDEGARDIS. c *Geſn. Biblioth. & de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.* *Vivebat anno 1180.* d *Hiſt. monogr. pag. 22.*

De ratione ſcribendi JOANNIS PLATEARII Salernitani, ex ejus " præfatione judicari poteſt. In tractatione, inquit, uniuſcujuſque medici- " næ ſimplicis, complexio rerum primo eſt intendenda, conſequenter utrum " ſit arbor, an frutex, herba, radix, an flos, an ſemen, an folium, an lapis, " an ſuccus, an aliquid aliud. Poſtmodum quot ſunt ipſius maneries & qua- " liter fiant & in quo loco inveniantur. Quæ etiam maneries ſit melior, " qualiter ſophiſticantur & ſophiſticatæ cognoſcantur.

PLATEARIUS. *anno Chriſti. 1300.*

Iiſdem penè temporibus librum Pandectarum medicinæ confecit MATTHÆUS SYLVATICUS Mantuanus, & Roberto Siciliæ regi dicavit.

SYLVATICUS.

a Gesn. Biblioth.

„ a In hoc autem non solùm pharmaca simplicia, quamvis ea maximè; „ sed alia etiam quævis vocabula obscuriora & externa quæ apud medicos „ barbaros usurpantur, obiter hic explicanda sunt; sed plerumque alia valde „ corrupta sunt, nullâ usquam observata ortographiâ. Græca & Arabica sæpe „ dicit quæ neutra sunt. Magnum est chaos & immensa monstra dictionum „ quæ malè scribuntur & malè exponuntur. Certè tamen ait b Conringius, non sine damno Artis medicæ liber minus nunc manibus studiosorum teritur. Vixit Sylvaticus anno Christi 1336. ex Wolfango Justo: 1220. ex Gesnero: 1319. ex Castellano.

b Intred. in Art. med.

c Mortuus anno 1363. vel potius 1412. ex Biblioth. Anton. Hispal.
d Anno 1385.
e Anno 1473.

Nec multò pluris faciendæ sunt, quæ sub c ARNALDI DE VILLA-NOVA & d JACOBI DE DONDIS Patavini, Philosophi & medici celeberrimi, Aggregatoris cognominati, nominibus prodierunt. Non multo tersior fuit e PETRUS CRESCENTIENSIS Senator Bononiensis, qui rogatu Caroli regis Siciliæ scripsit de agriculturâ, multisque plantis & animalium generibus libros duodecim. Audite ipsum de Cannabis culturâ „ differentem. f Verumtamen qui volunt habere Canapum pro funibus se„ minare debent ipsum in locis pinguissimis, in quibus longum valde pro„ veniet, & grossam & multam stupam habens ex grossitie corticis ejus, „ & quantò rarius seminabitur, tantò magis ramosum erit. De signis boni„ tatis equorum sic habet. g Melior equorum est ille qui habet visum am„ plum & acutè videt in longinquum, habet quadratum corpus & fortes „ aures & longas comas & curtas gambas de retro & subtile musellum, „ & caput fastum, & suaves pilos, & amplas grappas, & collum grossum, & „ comedit bene, &c.

f Lib. 3.

g Lib. 9. cap. 8.

h Editus August. Vindel. Germanicè anno 1486. Latinè Venetiis 1511.
i Anno 1495.
k Anno 1517.
l Anno 1526.
m Gesn. Biblioth.

Quid ineptius h Horto sanitatis JOANNIS CUBÆ? Quid obscurius quàm lumen Apothecariorum i QUIRICI DE AUGUSTIS DE THERTONA, & Luminare majus k JOANNIS DE BOSCO Alexandrini? Demum quid absurdius Antidotario l PAULI SUARDI Mediolanensis? „ m Cujus opus propter barbariem, id est, imperitiam cùm rerum tùm „ verborum apud eruditiores medicos pharmacopolas melioris hujus argu„ menti scriptis, qualia præcipuè sunt Jacobi Sylvii, non immeritò postpo„ nitur: quemadmodum & obscurissima illa Luminaria & Nicolai & alio„ rum Antidora paulatim, quamvis ægrè, in desuetudinem abeunt.

n Melchior Adam in vita Cornarii.

„ n Prælegebatur autem tunc in Lycæis Avicenna, qui princeps tantæ artis „ habebatur. Razis deinde, præsertim nonus ipsius ad Almansorem liber, in „ quo absoluta curandorum omnium morborum ratio proponi ferebatur, „ Albucasis, Avenzoar, Mesuas Arabes, & alii vix citra tædium nominandi. „ Allegabantur interim alii ab aliis faciendæ medicinæ, sive ut ipsi vocabant „ practicæ scriptores recentiores Bertrucius, Gatinaria, Guainerius, Valescus „ & aliorum innumerabilis turba; sed inter præcipuos producebatur Arcula„ nus quem alii Herculanum vocant. Græcorum autem medicorum ratio ha„ bebatur nulla, nec nominibus suis justis satis noti erant principes, cùm „ vulgo HIPPOCRAS & GALIENUS à plerisque, imo omnibus appella„ rentur: scripta enim illorum nec Græca nec Latina extabant, nisi quod „ translationes quædam corruptissimæ pariter ac barbarissimæ ex Galeno à „ paucis magni thesauri loco possiderentur, & æquè vitiati Hippocratis exigua

mole libelli haberentur, alter Aphorismorum, alter Prognosticon, qui interdum etiam in scholis ubi magni illi principes locum ultrò cessissent, prælegebantur.

Per sæcula fermè quatuor ea barbaries disciplinas & bonas artes penè extinxerat, cum deficiente sæculo quinto & septimo, Dei summo munere natæ sunt, seu potius è cœlo delapsæ candidiores illæ animæ, quæ melioris notæ auctores indecoro pulvere sordidos, quasi è tenebris in lucem protulerunt & pristinæ dignitati restituere tentarunt. Eædem Botanices fuere vices ac cæterarum disciplinarum. THEODORO GAZÆ debentur opera Theophrasti ex Græco sermone in Latinum conversa. a Thessalonicæ honesto loco natus Theodorus Gaza Amurathe Græciam omnem victricibus armis quatiente, in Italiam venit, fertilitateque ingenii nemini secundus, cùm Græcos omnes linguæ peritiâ eruditoque judicio superaret. Victorino autem Feltrense magistro usus, usque adeo copiosè & diligenter Latinas litteras didicit, ut longè omnium Latinissimè scriberet, nec planè dignosci posset an exactius & certius ab eo Latina Græcè, an ipsa Græca Latinè verterentur. b Ex Græcis vertendo nonunquam Latina vocabula confinxit, non temerè; sed eleganter & analogicè, stilo usus non affectato sed puro & facili, veteres Latinos imitatus, c qui tamen in multis reprehendi potest, sensum auctoris non assecutus. d Primus Aristotelem ex barbarie in Latium reduxit, sic ut ei quamvis homini Græco permultum debeat lingua Latina. Felicius postea, ut par erat, enuclearunt Theophrastum Julius Cæsar Scaliger Veronensis, Robertus Constantinus Cadomensis, tùm & Daniel Heinsius & Bodæus à Stapel, Batavi, & Claudius Salmasius Divionensis, non Galliæ tantùm sed orbis miraculum. Obiit Romæ Theodorus Gaza anno 1478. Friderico III. Imperatore, Sixto IV. summo Pontifice.

THEODORUS GAZA.

a *Paulus Jovius in Elog.*

b *Gesn. Biblioth.*

c *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

e HERMOLAUS BARBARUS Patritius Venetus, natus est anno 1454. 21. Maii. Obiit 12. Kal. Jun. anno 1493. ætatis 29. ab anno ætatis vigesimo secundo scribere orsus fuit, cùmque alia multa edidit, quæ doctorum manibus versantur, tùm etiam Plinii Veronensi Historiam naturalem castigavit. f Dum Romæ apud Alexandrum VI. Pontificem maximum, Venetæ nobilitatis nomine agit, summisque vigiliis intermortuam bonarum litterarum neque non & disciplinarum gloriam suscitat, ob susceptum inconsulto senatu suo Aquilegiense sacerdotium, exul factus & de possessione ejectus, vitam inopem aliquandiu traxit, Alexandri Pontificis summi sportulâ quodammodo sustentatus. Paucis vero post mensibus pestilentiâ contactus desertus ab omnibus, infelicissimo mortis genere oppressus est. g Vir eruditionis nomine nunquam satis laudatus Dioscoridem nobis primus Latinum reddidit elegantissima & Pliniana oratione, ubi tamen accusatur quòd nimio Plinium imitandi studio nonnunquam à Dioscoridis mente recesserit. Adjecit etiam Corollarium longè doctissimo, quo non Dioscoridem solùm & Rem medicam illustrat; sed etiam utramque linguam & omnem Philologiam pulcherrimè exornat. h Quidquid enim à Theophrasto, i Athenæo, Oribasio, Aëtio, Paulo, Polluce, Plinio, aliisque cùm Græcis tùm Latinis eruditis admodum

HERMOLAUS BARBARUS.

e *Vossius de Hist. Latin.*

f *Joan. Pier. Valerian. de Litterat. infelicitate.*

g *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

i *Fusch Epist. nuncup. Hist. Plant. in fol.*

„ hominibus ſparſim notatum eſt, hoc totum in Corollario ſuo, uno quaſi „ faſce complexus eſt. [a] Idem in Plinianis caſtigationibus paſſim quædam „ ad ſtirpium cognitionem utilia permiſcet. [b] Ejus caſtigationes primæ in „ C. Plinii naturalis Hiſtoriæ libros copioſæ, & paucæ quædam poſterio„ res, utræque apprimè utiles ſunt; cum lucubratione viginti duorum „ ferme menſium circiter quinquies mille craſſiora ſanaſſe ſe vulnera „ glorietur. [c] Et quidem hujus celeberrimi viri ſtudium, ut ait Fuchſius, „ eo magis à nobis prædicandum eſſe cenſeo quòd ipſe primus, quamvis „ profeſſione medicus non eſſet, ſecurè tamen in utramque aurem dor„ mitantibus medicis, nutanti tunc, brevique caſuræ Rei Herbariæ ma„ nus porrigere dignatus ſit. Verùm ne ſuis quidem vitiis caruit Hermolaus: nam, ut prudenter monet, non poſtremus eruditione ſed ætate Plinii interpres [d] Harduinus, non veniâ dignus eſt, cùm neglectis veterum exemplarium veſtigiis, & priſcarum ante ſe editionum, ſecurus plurima puro arbitrio eruditè magis quàm cautè ac verè mutavit, vel plane peſſumdedit, cùm plurima ex iis quæ caſtigavit, non errata illa ſint, ſed parùm intellecta.

a Geſn. ibid.
b Geſn. Biblioth.
c Fuſch. ibid.
d In Præf. ad Plinium.

RUELLIUS. Patria Sueſſionenſis, Medicus & Canonicus Pariſienſis; obiit an. 1537.

„ [e] Incomparabilis hujus viri exemplum ac inſtitutum paulopoſt imitatus „ eſt JOANNES RUELLIUS Gallus, homo ſupra linguarum peritiam „ non vulgari rerum cognitione præditus. Is enim pari conatu ac ſtudio „ cum prodigioſis monſtris congreſſurus eum primum nobis auctorem Lati„ nitate donatum exhibuit; unde rerum exquiſitamque Materiæ medicæ „ cognitionem petere liceret, ut ſcilicet proſcriptis & exploſis tandem Avi„ cennæ & aliorum Arabum inſulſis, erroribuſque non levibus refertis de „ Re Herbaria placitis, è puriſſimo fonte Dioſcoride ſtirpium notitiam „ hauriremus. Certarunt itaque inter ſe hi duo inſignes viri uter alteru„ trum vinceret. Honeſtum ſanè Heſiodo & Galeno noſtro teſtibus certa„ men, è quo uterque immortalem eſt conſecutus gloriam. Cæterum cùm „ Ruellius veteres atque adeo legitimas ſtirpium nomenclaturas, quibus eas „ Dioſcorides appellavit acceſſione novarum, quas nobis magna ex parte „ monachorum & muliercularum ſuperſtitio peperit, obſcuratas nunc & „ obliteratas eſſe, neque etiam ſingulas ſtirpes ab uno Dioſcoride deſcriptas „ animadverteret, paucis abhinc annis opus ut apparet multis vigiliis ador„ natum, cui de ſtirpium Naturâ titulum indidit, edere voluit, in quo „ ſanè quidquid uſquam ferè apud Theophraſtum, Plinium, Galenum, „ alioſque veteres & recentes probatos auctores ſtirpibus ſcriptum eſt, „ complecti magno ſtudio annixus eſt. [f] In hoc argumento nihil quod ſciam „ in hunc uſque diem doctius & copioſius exivit meo quidem judico, quod „ bona aliorum venia dixerim. [g] Quare à pleriſque hodie vir ille bonus male „ audit eo quòd complura admodum ad verbum aliunde, è Plinio præſer„ tim ac Hermolai Corollario tranſcripta, ſuppreſſis eorum nominibus in ſuos „ tranſtulerit commentarios; cùm tamen conſtet hunc in præfatione ejus operis „ ingenuè fateri, ea quæ ſparſim à veteribus tradita ſunt, ſe veluti in compen„ dium digeſſiſſe, atque uſque adeo ab iis adjutum eſſe, ut eis penè totum ac„ ceptum referat. [h] Budæus Ruellium appellare ſolebat Aquilam interpretum, „ nec immeritò, ut apertè declaratur, non tantùm Dioſcoridis, ſed Actuarii,

e Fuſch. ibid.
f Geſn. Biblioth.
g Fuſch. ibid.
h Sammarth. Elog. lib. 1.

Scribonii Largi & scriptorum de Medicinâ veterinaria versionibus. a Cum " fusceptis liberis uxorem extulisset, abdicata medendi arte Sacerdotium in " templo Deiparæ Virginis Lutetiis Parisiorum Poncherii antistitis liberali- " tate promeruit, totumque id otium optimis litteris ut fortunis auctum de- " cebat, impendit: non ignobili quidem gloriæ proventu cum eruditionis " auctoritate Budæo proximus esset, & Latini sermonis nitida puritate supe- " rior haberetur, ut præclarè indicat Dioscorides in Latinum è Græco emen- " datè traductus. "

a *Paulus Jovius in Elog.*

Editio prima Operum Dioscoridis à Ruellio Latina civitate donati, prodiit Parisiis ex officinâ Henrici Stephani, è regione Scholæ Decretorum anno 1516. VIII. Kal. Maias. Quo pariter anno Dioscorides ex versione Hermolai Barbari Venetiis excusus est Kal.Februarii in Gregoriorum fratrum officinâ. Quapropter non video cur Barbarus Dioscoridis primus Interpres existimetur, nisi dicatur ejus opus posthumum Alosii & Francisci Barbari, ac Joannis Bartholomæi Astensis curâ 23. annis post Hermolai obitum impressum fuisse. Verùm hæc Ruellium nihil attinent, tunc enim Hermolai versionem, neque codices manuscriptos in manibus habebat. b Nihil æquè me torsit, inquit Ruellius, quàm veterum, manuque " exaratorum exemplarium inopia (illud enim tantum nactus sum quod " Bibliopolæ typis excusum circumferunt) in quo permulta manifestissimè " depravata ex varia auctorum lectione & præsertim in libris veneno- " rum, ex vetustissimo Pauli Æginetæ codice ad pristinam sinceritatem " restituimus. "

b *Ruell. in Præfat. prima Edit. ad Anton. Disomum.*

MARCELLUS VIRGILIUS.

c Ad MARCELLUM VIRGILIUM Florentinum qui post Ruellium " hanc medicinæ partem illustrare aggressus est, accedamus. Quamvis verò " ille non magnam admodum herbarum notitiam habuisse videatur, ut qui " professione medicus non fuerit, eoque tempore quo densissimis tenebris " Res Herbaria obducta jacuit, sua ediderit, tamen quia complura obscura " ac depravata Dioscoridis loca enucleavit, & pristino nitori restituit, " debet vel hoc saltem nomine illius studium & conatus nobis probari: " cùm nihil æquè ad rectè intelligendum Dioscoridem, aliosque auctores " conducat, ac exemplarium integritas & puritas. Quòd verò nonnun- " quam à verbis Dioscoridis paulò longius recesserit, nec eorum legiti- " mum ac genuinum sensum assecutus fuerit, id illi vitium cum cæteris " interpretibus commune est, utpote qui non rarò Plinii magis quàm " Dioscoridis sensum exprimere ac sequi studuerint. Quòd verò nonnulli " Marcellum Dioscoridis interpretem plane grammaticum esse judicant, " non magnopere reprehendo. d Morborum tamen atque humani corporis " vitiorum genus omne, quorum subinde meminit Dioscorides, diligen- " tissimè explicat. Commentarii sæpè nimis prolixi sunt, cùm in singulis " ferè capitibus novas præfationes παρέργως attexant. Quod ad ipsarum stir- " pium notitiam & vulgaria nomina pertinet, nihil ferè in his commmen- " tariis addiscet lector. Quod verò ad Linguam Græcam, auctorum testi- " monia, variarum rerum cognitionem, Dioscoridis intellectum & variam " exemplarium lectionem utilissimi sunt. e Habuimus enim, inquit Marcellus, " antiquissimum codicem Longobardis litteris scriptum, antiquitatis egregium "

c *Fusch. ibid.*

d *Gesn. Bibliotb.*

e *In præfat. prima edit.*

„ & ob id ſaltem multifaciendum monumentum, quod quantus quondam
„ Dioſcorides fuerit, inculté quidem, ſed multa fide oſtendit: quoque
„ minus elegantioris ornatus in eo erat, plus fidei nobis & veritatis ha-
„ buit. Legi poſtea & in manibus omnium triennio jam verſionem eſſe
„ quam Sueſſonenſis Ruellius in Gallia à ſe confectam edidit. Legi iti-
„ dem quam Aquilegienſis Patriarcha, patritiæ gentis. Venetus homo,
„ Hermolaus Barbarus addito Corollario jampridem à ſe confectam morte
„ præventus edere ipſe non potuit. Ex interpretibus verò illis alterum im-
„ preſſo tantum Dioſcoridis codice, cujus plura penè ſunt vitia quam
„ integræ partes ad eam uſum fuiſſe patet. Nec in labore illo præter
„ bonam interpretis fidem, ex propoſito ſibi ſcriptoris hujus exemplari
„ legentibus aliud præſtare voluiſſe. Alterum verò morte præventum quale
„ cogitaverat, opus illud edere non potuiſſe. Marcelli verſio edita eſt
anno 1523. Florentiæ *in folio* per hæredes Philippi Juntæ; Coloniæ apud Joannem Soterum 1529. *in folio*; Baſileæ vero *in octavo* per Andream Catandrum & Joannem Bebelium 1532. ſed doctiores viri pluris fecerunt
„ verſiones Hermolai & Ruellii. [a] Illud autem me magis movit, inquit
„ Mathiolus, ut Ruellium admiſerim, quod ejus converſio omnibus facta
„ ſit vulgatior, ac frequentior in ſtudioſorum manibus verſetur. Adde etiam
„ quòd hæc communi ferè omnium, medicorum præſertim judicio præ-
„ feratur.

a *In Præfat.*

MANARDUS. *Obiit anno 1536.*

JOANNES MANARDUS Ferrarienſis, medicus ſuo tempore percelebris, plurima ſcripſit in Epiſtolis ſuis quæ Diſcoridem illuſtrant, maximè libro octavo, in quo Marcelli verſionem multis locis emendavit & Her-
„ molai atque Ruellii interpretationem tutatus eſt. Manardi oratio ita perſpi-
„ cua eſt, inquit Cælius Calcagninus, ut neminem torqueat, ita pura ut
„ neminem non niſi delicatiorem offendat, nec ſanè quiſquam putet Gale-
„ num, Oribaſium, Æginetam à Manardo accuratius excuſſos quàm Cice-
„ ronem, Demoſthenem, Plinium, cæteroſque elegantioris notæ. Scripſit
etiam annotationes in Joannis Meſuæ Simplicia Medicamenta, in quibus, ut ipſe loquitur, multa obſcura declarantur, conciſa ampliantur, amiſſa reſarciuntur, & errata corriguntur.

Eodem ſæculo magna cohors interpretum, criticorum, & reſtitutorum Theophraſti, Dioſcoridis & Plinii prodiit. NICOLAUS LEONICENUS
„ [b] in Opere de Plinii & aliorum in Re medica erroribus, multa ad ſtirpes
„ noſcendas utilia docet; quidquid dicat Pandulphus Collinutius, qui pro
Plinio ſcripſit adverſus Leonicenum. Natus eſt Vicentiæ anno 1428. obiit
„ Ferrariæ ubi per 60. annos docuerat anno 1524. ætatis 96. [c] Cum aliquando
„ ex eo quæreretur quonam arcano medio uteretur, ut tanto cum corporis
„ & animi vigore, etiam nullo ciborum habito delectu, ſenectutis vitia elude-
„ ret? Vividum inquit ingenium, perpetua vitæ innocentiâ, ſalubre vero cor-
„ pus, hilari frugalitatis præſidio facilè tuemur. [d] A pueritiâ tamen, imo ab in-
„ cunabulis ipſis ad 30. annum, Morbo comitiali adeo tentabatur, ut cùm ad ſe
„ redierat, pertæſus vitæ, penè ſibi manus violentas adferret. Sed poſt trigeſimum
„ annum planè eo malo defunctus, omnibus membrorum ac ſenſuum officiis in-
„ teger, nulla morbi ſuſpicione ad 96. annum pervenit. Quod ſi verum ſit, id
planè

LEONICENUS. b *Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

c *Vander Linden de Script.*

d *Joſeph. Scalig. Epiſt. 19.*

planè aſſecutus eſt ſingulari quadam & admiranda frugalitate. [a] Cibi enim & vini maxime abſtinens, ſomnique minimi, præſertim verò veneris continentiſſimus, uſque adeò mollioris vitæ voluptates abdicavit, ut pecunias luxuriæ inſtrumenta, ne agnitâ quidem monetæ notâ contemneret, Græca Galeni volumina primus Latinè interpretatus eſt & commentariis illuſtravit [b] vir dignus cui multùm rerum bonarum ſtudioſi deferant, cùm nutanti Rei-Medicæ primus manum præbuerit adjutricem, laborantemque artem fulciverit, de poſteritate quàm optimè meritus.

a *Paulus Jovius in Elog.*

b *Ruel. de Nat. ſtirp. lib. 2. cap. 62.*

ANTONIUS MUSA BRASAVOLUS Ferrarienſis, eddit in lucem Examen omnium ſimplicium medicamentorum quorum uſus eſt in Officinis, in quo de plantis ſæpiſſimè differit. Hoc tamen Aloiſius Mundella Brixienſis, Horti Patavini præfectus, carpere non dubitavit. Joſephus Scaliger Braſavolum appellare ſolebat ineptæ plebis medicorum cymbalum. Non mediocrem laudem meretur Braſavolus, ob Commentarios in Aphoriſmos Hippocratis & indicem illum locupletiſſimum in omnia Galeni opera.

BRASAVOLUS. *Anno* 1534.

In Scalig.

[c] Patriam OTHO BRUNFELSIUS nactus eſt Moguntiam, ad Rheni Mœnique confluentem. Pater ei fuit *Joannes à Brunfels* doliarius, vir probus & gravis. Brunfelſia autem eſt arx Comitum *à Solms*, non procul à Moguntia civitate. [d] Primùm Monachus Carthuſianus, deinde Ludimagiſter Argentorati per annos novem, poſtea Medicus, & Bernam Helvetiorum vocatus: [e] ubi medicinam ita féliciter exercuit, ut neſcires magiſtratui acceptior, an populo gratior eſſet; ſed intra ſeſquiannum magno procerum civium, & maximè ſuorum luctu, fatis ibi conceſſit die 23. Novembris 1534. [f] Vir quidem eruditus & planè φιλόπονος, qui primum Latino, deinde etiam Germanico ſcripto Herbariam Medicinam juvare & illuſtrare conatus eſt. Quamvis autem multa in illius ſcriptis deſiderentur, utpòte quòd deſcriptiones picturis non reſpondeant, & quòd paucas admodum & vulgares tantum ſtirpes protulerit; quòdque ſæpe non ſuis,& legitimis nominibus appellaverit herbas: nihilominus tamen, ut hunc omnes certatim laudibus efferant vel unica hac de cauſâ meritus eſt, quòd ipſe primus omnium rectam pingendarum ſtirpium rationem denuo in Germaniam noſtram invexerit aliiſque hanc imitandi occaſionem præbuerit. Cætera quæ in eo deſiderantur cùm illa præſtare non potuerit multas ob cauſas, potiſſimum verò propter crebras ac multas typographi moleſtias, qui importunè inſiſtebat, editionemque ut ſemetipſe in aliquo ſuarum vigiliarum loco fatetur, maturabat, veniam meretur. Quid multa cum conſtet Brunfelſium primum fuiſſe in Germania qui Herbariam Medicinam propemodum extinctam è craſſiſſimis eruere tenebris attentaverit. Certè hoc nomine quamquam non omnia ex ſententia cederint, veniâ digniſſimus eſt.

BRUNFELSIUS.

c *Melchior Adam.*

d *Geſn. Biblioth.*

e *Melchior Adam.*

f *Fuch. Epiſt. nunc. Hiſtor. Plant. in fol.*

[g] Brunfelſio in hoc ſtudio illuſtrandæ Rei Herbariæ ſucceſſit EURICIUS CORDUS, *natus in Haſſiæ vico cui nomen Simiuſa, vel Simeſuſa eſt. Erfordiæ, Marpurgi, & Bremæ Medicinam & fecit & docuit.* Vir præter ſingularem Poëtices, aliarumque diſciplinarum eruditionem, integerrimus ac diligentiſſimus. Quantum autem Rei Herbariæ vindicandæ ab interitu

EURICIUS CORDUS.

g *Fuchſ. ibid.*

„ profuerit; Botanologicon ſeu Colloquium de variis Herbis editum, quod
„ ille poſteritati, ſuæ diligentiæ teſtem reliquit, abundè teſtatur; adeo ut
„ nunc noſtra commendatione huic opus non ſit. Hoc tamen in præſentia
„ dicere volui, virum hunc longiori vitâ fuiſſe digniſſimum, ut qui operâ
„ ſuâ inſtaurandæ Herbariæ Medicinæ plurimùm momenti adferre potuiſſet.
„ Obiit anno 1538.

RIFFUS. a *Anno* 1539. JOANNES LONICERUS. b *Anno* 1531. c *Geſn. Biblioth.*

Nec prætermittendi ſunt [a] GUALTERUS HERMENIUS RIFFUS Argentinenſis, [b] JOANNES LONICERUS Marpurgenſis Profeſſor, quorum primus Ruellium, alter Marcellum in interpretando Dioſcoride ſecutus eſt.
„ [c] Riffus, inquit Geſnerus, imperitus, rhapſodus, homo impu-
„ dentiſſimus, plurima quidem ex Leonarthi Fuchſii, Hieronymi Tragi,
„ Manardi, Hermolai Barbari, Marcelli Vergilii, & noſtris quoque lucu-
„ brationibus; omnia denique ex aliis corraſit, ut ſolet ſine delectu, dum-
„ modo habet quod dicat, nihil ultra penſi faciens. Lonicerum verò obiter
„ aliquando inſpexi, nec reperi quod placeret, cùm alias tùm quod vide-
„ batur ſutor ultra crepidam.

VALERIUS CORDUS. d *Melchior Adam.* e *Riffus in Præf. ad Cord.*

„ [d] Illuſtrator ſummus Dioſcoridis, & feliciſſimus indagator Herbarum
„ non antea cognitarum fuit VALERIUS CORDUS. Naſcitur Simeſuſii
„ in Haſſiâ anno 1515. Februar. 18. Moritur Romæ 1544. ætatis 29. [e] Fuit
„ in Valerio Cordo cùm in univerſa medicinâ perdiſcendâ, tum verò præ-
„ cipuè cognoſcendi ſimplicia medicamenta incredibile ſtudium, ad quod
„ illum parens Euricius Medicus, idemque Poëta clariſſimus & auctoritate
„ & exemplo inflammavit, qui filium ab incunabilis inter ipſas herbas &
„ flores educari voluit. Varias peregrinationes ſuſcepit, quo certius & exac-
„ tius omnia ſuis oculis ſubjecta cognoſceret, neve aliorum narrationi-
„ bus deciperetur. Ac primò quidem perluſtravit omnem fermè Germaniam
„ ac vicinas Septentrionales regiones, intravit horrentes ſaltus, ſuperavit
„ editiſſima montium juga, demiſit ſe in profundiſſimas ſpecus, & plera-
„ que, ſummâ diligentiâ perveſtigavit, quæ in iſtis partibus gignuntur, pau-
„ cis huc uſque nota. At quoniam bona pars medicamentorum exoticis
„ conſtat, ne illa parum cognita haberet, convertit ſe ab Aquilone ad
„ alteram mundi plagam, adſcitoque uno atque altero comite, pervenit
„ in Italiam, ubi brevi novus hoſpes propter ingenii præſtantiam multis
„ admirationi eſſe cæpit. Præter exquiſitas in Dioſcoridem annotationes
concinnavit Hiſtoriam plantarum quatuor libris comprehenſam cum iconibus non ſpernendis, quarum maxima pars in Hiſtoriâ Tragi reperitur, ſed in deſcribendis plantis omnium primus excelluit Cordus, prius tamen à morte ſublatus quàm opus ad umbilicum adduxerit: unde deſcriptiones ejus non æquè ſunt omnes abſolutæ. Qui Cordi operibus utuntur, monendi ſunt ſcholia illa brevia, quæ præfixâ ſtellulâ notantur autographo addita eſſe ab Æmilio [f] Stolbergæ in Harcynia Sylva Eccleſiæ Paſtore, Theologo omni litterarum genere doctiſſimo, qui hortum quamplurimis & raris etiam ſtirpibus ornatum poſſidebat, eaſque eleganti carmine deſcribere ſolebat. Æmilius autem, ut monet [g] Thalius quoties Cordi nomen ſcribebat, veluti priores tres litteras abreviaturus, cordis humani rudem quidem effigiem pingebat. Hoc cùm ignoraret ille qui autographum in exemplum prælo typogra-

f *Geſn. de Hortis Germ. & in Epiſt. à C. Bauh. editis.* g *Sylva Harcyn. pag.* 112.

phico committendum defcripfit, accidit ut perperam Odum legerit, tranf-cripferitque pro Cordo: ideoque in his fcholiis *Odi* loco, *Cordi* vox eft fubftituenda.

AMATUS LUSITANUS, qui & Joannes Rodericus Lufitanus & Joannes Rodericus Caftelli albi dicitur, inanis gloriæ avidus. [a] *Homo temerarius & indoctus* enarrationes fcripfit in Diofcoridem, in quibus de rebus fibi planè incognitis fæpiffimè difputat: quamobrem meritò reprehenditur à Mathiolo.

AMATUS LUSITANUS.
a *Anno* 1550. *Gefn. Epift. pag.* 104.

Huic longè anteferendus ANDREAS LACUNA Segobienfis, Julii III. Archiater, qui non folùm Hifpanica Linguâ commentarios adornavit in Diofcoridem; fed [b] annotationes in eundem, juxta vetuftiffimorum codicum fidem elucubravit. [c] Quo labore, inquit, dum fungerer, annotavi feptua-" ginta vel plures locos, in quibus Diofcorides partim perverfus ab interpre-" tibus Latinis, (maxime à Ruellio) partim mutilus ac truncus, partim genui-" na fua prifcaque deftitutus dictione confpiciebatur. Quos omnes quàm " accuratiffimè fieri potuit, caftigavi ac reftitui, adjutus antiquiffimo ac in-" tegerrimo codice manufcripto. Graviter tamen accufatur à Mathiolo tan-" quam plagiarius & imaginum corruptor. Siquidem Andreas à Lacuna, ait " Mathiolus, [d] fuperioribus annis, non folum in fuos in Diofcoridem com-" mentarios Hifpanico idiomate confcriptos majorem noftrorum laborum " partem tranftulit; fed imagines omnes antea à nobis traditas, artificum ne-" gligentiâ & illius parfimoniâ adeo deformes redditas, ut nihil nativi fplen-" doris, qui in noftris minoribus elucet, in iis confpici poffit. Præter Diofco-" ridem opus etiam de plantis Ariftoteli attributum interpretatus eft. Obiit anno 1552.

LACUNA.
Anno 1552.
b *Edita Lugd. Apud Rovil-lium* 1554. *in* 16.
c *Lac. in Præf.*
d *Math. in Præf.*

[e] HIERONYMUS BOCKIUS, vernaculè BOCK DE HEIDESBACH, " notus nomine Tragi, natus eft Heidefpachii, pago [f] Brettæ Philippi Me-" lanchtonis patriæ vicino, fub annum 1498. Mortuus autem 1554. 21. Febr. " ætatis 58. Biponti vixit per aliquot annos, ubi hortum Ducis Ludovici Pala-" tini Rheni, varii generis plantis inftruxit. Mortuo verò Duce, Hornbacum " venit, in collegium D. Fabiani cooptatus duas perfonas fuftinuit, & miniftri " Dei & naturæ, id eft Concionatoris & Medici; atque in utrufque functione " id confecutus eft, ut utrum Theologiæ facultate an Medicinæ excelleret, du-" bium faceret; utroque certè modo falutis erat. Poftea Saræpontum fe contu-" tulit à Philippo Comite Nafovienfi, cui jam in morbo periculofo adfuerat, " & quem priftinæ fanitati reftituerat, invitatus. Saræponti Hiftoriam herba-" rum condidit, in cujus præfatione beneficia quibus à Comite affectus, quæ " magna & multa erant, honorificis ipfe prædicat verbis. Poftea Hornbacum " rediit, ubi tabe exhauftus, mortuus eft. In hac autem Hiftoria quæ in libros " tres divifa eft, à Davide Kybero Latinè reddita & 567. figuris adornata, de Stirpium differentiis & facultatibus; præfertim de iis quæ in Germania naf-cuntur, fusè differit. Icones non fpernendæ funt, defcriptiones ut plurimùm breviores, ideoque obfcuræ; denique laudes omnes adæquaffet Tragus, fi vires plantarum fibi maximè perfpectas, quas plurimas certè perfpectas habuit, à facultatibus quæ antiquis innotuerunt, diligentius feparaffet.

TRAGUS.
e *Melchior Adam.*
f *Bretta non longè diftat à Spirâ.*

JOANNES vel JANUS HAYNBUT, vel HAGENBUT, qui CORNARIUS appellatus eft, quamvis Hagenbut fructum Cynorrhodonis fignificet, Zu-"

CORNARIUS.

a Melchior Adam.

viccaviæ Misniæ oppido [a] natus est anno 1500. Mortuus 1558. Anno vigesimo primo Wittembergæ magister est renunciatus: mox anno 23. licentiatus „ Medicinæ : sed cum doctrinam Arabum improbaret per Belgas ad Anglos „ & rursus ab his per Galliam, Italiam petiturus, Basileam venit. Commodum reperit ibi quod penitus interiisse creditum erat, medicos Græcos Hippocratem, Galenum, Paulum Æginetam, Dioscoridem in Aldina Venetiis „ officinâ excusos, & ad Joannem Frobenium paulo ante mortem transmissos. Hos auctores cum Hieronymus Frobenius hæres Cornario utendos „ dedisset familiariter excepto & in amiticiam recepto, Italiam visendi desiderium in eo fermè restinxit, eumque annum ipsum Basileæ detinuit. „ Ex illo porro tempore rejectis & neglectis medicis illis barbaris, quos „ novennium ipsum secutus erat, totum se ad Græcam medicinam contulit, Græcisque se totum addixit, quos secutus ad eorum imitationem, „ Medicinam exercuit in Germania Northusæ, Francofurti ad Mœnum, „ Zuviccaviæ. Docuit publicè in Marpurgensi ac Jenensi Academiis, non „ sine laude sua & auditorum fructu. Mortuus est Jenæ : Hippocratem è „ Græco in Latinum versum dicavit Augustano Senatui, qui sollicitante „ Claudio Pio Peutingero J. C. centum solaribus coronatis Cornarium anno „ 1546. eo nomine donavit. Scripsit ipse in transferendo eo auctore se perpetuis quindecim annis laborasse. Extat Galenus totus magna etiam ex „ parte per Cornarium Latinè loquens, reliquis aliorum translationibus ipsius „ operâ castigatis. Est Cornarii Latinus Aëtius, qui universam medicinam „ sexdecim libris includere conatus est. Dedit & Æginetam, qui idem quod „ Aëtius septem libris efficere studio habuit. [b] Quos ego, inquit Cornarius, „ Dolabellis nostris adjectis ita dedolavi, ut ad nullas aspretudines offendere „ possit, qui modò ipse dedolatus ac lævigatus ad illos legendos accesserit. Ex Theologis etiam vertit Cornarius Basilium magnum, Epiphanium, Chrysostomum. Ut ad rem Herbariam veniamus, Dioscoridem transtulit & Emblemata singulis capitibus adjecit. [c] In quibus etsi rerum cognitio non admodum ultra quàm ab aliis locupletatur; vocabulorum tamen in utraque lingua vis ac proprietas plurimorum pulchrè explicatur, & genuina lectio „ passim, tum Dioscoridis, tum Plinii locis innumeris invicem collatis restituitur. Adversarium habuit Leonarthum Fuchsium, qui in pluribus locis ejus versionem reprehendit. Cornarius pariter Fuchsium carpsit, maximè in eo libro cui nomen fecit *Vulpecula excoriata, seu Refutatio Historiæ Leonardi Fuchsii*, & in alio cui nomen est, *Nitra, seu Brabyla, pro Vulpecula excoriatâ asservanda*, alludens nempe ad Fuchsii nomen, quod Linguâ Germanica *vulpem* significat.

b In Epist. nuncup.

c Gesn. de Rei herbar. script. ad Cord.

GOUPYLUS. Obiit anno 1560.

JACOBUS GOUPYLUS Pictaviensis, Doctor medicus Parisiensis, Græcè & Latinè doctissimus, extincto Sylvio, Principem in explicanda medicina locum „ Parisiis adeptus est. [d] Dedit castigationes in Dioscoridis libros brevissimas „ sed utilissimas, quibus contextus Græcus, collatis exemplaribus diversis „ (excussis & manuscriptis & locis veterum medicorum Dioscoridem citantium „ & interpretationibus quibus Latinè recentiores quidam hujus scriptoris libros „ verterunt) emendatur, servatâ tamen ut plurimum Ruellii interpretatione. Trallianum, Actuarium, & alios, magnâ diligentiâ judicioque recognovit &

d Gesn. de Rei herbar. script. ad Cord.

adnotavit. [a] Verùm gliſcentibus in Gallia civilibus diſcordiis, cùm tur- " bulenti de plebe homines in muſæum quod pluribus voluminibus tum " impreſſis tum manuſcriptis ornatum habebat, involaſſent, ſacramque " illam ſupellectilem profanis manibus violaſſent ac diripuiſſent, tantum " inde mœrorem collegit, ut extremum vitæ diem clauderet, ac Ecphra- " ſim quam in omnes Hippocratis libros meditabatur, inchoatam relin- " queret. "

a *Sammarth. Elog. lib. 2.*

FUCHSIUS.

[b] Wembdingæ quod Rhætiæ eſt oppidum pulcherrimo loco ſitum, in di- " tione ducum Bavariæ, natus eſt LEONARTHUS FUCHSIUS anno 1501. Hai- " brunæ, Erphordiæ, Ingolſtadii ſe humanioribus litteris & Philoſophiæ addi- " xit. Medicinæ doctor renunciatus Monacum Bavariæ migravit, ubi duxit " uxorem. Ingolſtadium rediit, deinde Onoltzbachium ab illuſtriſſimo Prin- " cipe Georgio Marchione accerſitus eſt anno 1528. iterumque Ingolſtadium " petiit, & denuo Onoltzbachium; ſed tandem ab Ulrico duce Wirtembergico " 1535. Academiæ Tubingenſi adjunctus, annis 35. præclarè docuit. Mortuus " Tubingæ 1566. 10. Maii, ætatis 65. Vir fuit aſſidui laboris; Plantarum Ger- " maniæ ſatis diligens explorator, quarum icones 510. amplioris formæ magno " Herbariorum commodo primus exhibuit: ſed Dioſcoridi nimium addictus dum Germaniæ plantis ejus deſcriptiones accommodare conatus eſt, plurima abſurda confinxit, pluraque luce clariora eſſe affirmavit, quæ tenebris pluſ- quàm Cimmeriis involvuntur. Sibi tamen ineptè videbatur Hiſtoriam abſolu- tam plantarum tradidiſſe. [c] Neque ſane, inquit, peregrinarum tantum ſtir- " pium ſuaque ſponte in Germaniâ noſtrâ haud provenientium picturas dedi- " mus, verùm etiam vulgarium, & earum quæ juxta ſepes & dumeta paſſim " proveniunt. Idque ut faceremus, duabus potiſſimum rationibus moti ſumus. " Primum ut Herbariæ Medicinæ ſtudioſi, earundem etiam hiſtoriam inte- " gram & in ordinem digeſtam haberent, quæ magna ex parte à veteribus " non eſt tradita, apud recentiores verò non niſi manca & confuſa. Dein ne " poſteris noſtris accidat, quod nobis eveniſſe nemini obſcurum eſt, ut ſcilicet " quæ hodie ſunt omnibus notiſſimæ ſtirpes, illis prorſus incognitæ fiant. " Nam quis eſt qui neſciat Dioſcordis ſæculo, pleraſque herbas tam notas " fuiſſe, ut illum piguerit earundem notas quibus à poſteris ſuis agnoſceren- " tur, tradere? Quòd ſi tamen hodiè peritiſſimos etiam Rei Herbariæ homines " perconteris, nemo erit qui eas agnoſcat. Sic fumum nobis vendidit Fuchſius: " nam pro deſcriptionibus illis quas pollicebatur integris, ſola fermè verba Dioſcoridis repetere non dubitavit, nec viribus ab antiquis memoratis nonniſi pauca addidit, ſuis tribuens quas Dioſcorides, Galenus, cæteri- que plantis in Græcia naſcentibus tribuerant. Nam multò felicior fuit in interpretandis Hippocrate & Galeno, quorum vindex fuit accerrimus; quapropter plurima ſcripſiſſe quæ non intelligebat à pluribus accuſatur, & à [d] Franciſco Valleſio vir diligens magis in legendo quàm acutus in enarrando; ab Argenterio verò doctor ἀναλφάβητος dicitur. Summis tamen viris ſui temporis charus fuit: maximè Carolo V. Imperatori & Coſmo Florentiæ Duci: ab illo inſignia & ornamenta nobilitatis accepit: hujus ſtipendium egregium annuum recuſavit. Præter Apologiam adversùs Gu- lielmum Puteanum; Sebaſtianum Montuum; Jeremiam Thriverium;

b *Melchior Adam.*

c *Fuchſ. Epiſt. nunc. Hiſt. plant. in fol.*

d *Lib. 4. Controv. cap. 8.*

Joannem Placoromum; Egenolphum Typographum, & Gualterum Riffum: ſcripſit etiam adverſus Janum Cornarium, libroque nomen dedit *Cornarius Furens*. Cæterum Fuchſius Hiſtoriæ plantarum Epiſtolam affixit doctiſſimam, cui plurimùm ego acceptum refero, ut patet ex locis indicatis.

RONDELETIUS.
a *Thuan. ad ann.* 1566.

„ [a] Idem hic annus & nobis GUILIELMUM RONDELETIUM Monſpeſſuli natum Medicinæ arte præcellentem abſtulit; à Franciſco Rabelæſo noſtrate nihilomnus contemptim appellatum in iis libris quos „ ingenioſâ magis quàm omnino irreprehenſibili jocandi libertate ſcripſit: „ & certè ejus ſcripta ejuſmodi ſunt, ut tantæ de ſe opinioni ſive excitatæ „ ſive ſparſæ non reſpondeant. Unum eſt quod hominis nomen maximè „ poſteritati commendavit; quod de Piſcibus edidit, ſed eo minore laude, „ quòd illud potius alienæ induſtriæ quàm ſuæ debuit, nimirum ex Guilielmi Pellicerii Epiſcopi Montiſpeſſulani, viri rara eruditione ornati, Commentariis concinnatum, quod doctiſſimarum annotationum quas ille in „ Plinium ſcripſerat, magno litteratorum diſpendio amiſſarum aut hactenus „ ſupreſſarum pars erat. Sammarthanus etiam Rondeletii opus non perfectum „ fuiſſe refert ſine Guilielmi Pellicerii doctiſſimi quoque viri auxiliaribus copiis, qui in caſtigando & explicando Plinio, naturam omnem evolverat, „ aditumque ad perfectam ejus conditionem ſtudioſis hominibus incredibili „ cum ſudore & induſtriâ muniverat. Sed multa ſunt quæ ab hâc ſententiâ me dimovent. 1. Laurentius Joubertus Monſpelienſis Univerſitatis Cancellarius, qui harum rerum teſtis fuit per plures annos, & Rondeletii vitam fuſo ſermone perſecutus eſt (in qua Pellicerium magnis præconiis excepit) affirmat Rondeletium uſum fuiſſe multos annos manu Caroli Cluſii maximi deinde nominis viri, in conſcribenda piſcium Hiſtoriâ, cui tandem extremum addidit ornatum Joannes Molinæus. 2. Vidi ipſe Aquis-ſextiis in Bibliotheca avunculi mei Joannis Scholaſtici Pitton, Medici eruditiſſimi, opera Plinii cum ampliſſimis notis manu exaratis à Guilielmo Pellicerio, in quibus certè nihil legebatur iis ſimile quæ Rondeletius commentatus eſt. Illæ autem notæ manuſcriptæ diu latuerant in Bibliothecâ Peireſchii nobiliſſimi ſenatoris Aquiſextienſis, ut [b] Gariel rectè indicaverat. 3. A Joanne Harduino viro ſummæ eruditionis, qui interpretatione & notis illuſtravit Plinii Hiſtoriam, refertur Pellicerium ipſum geminâ lucubratione etiam manu propriâ exaratam Bibliothecam Patrum Societatis Jeſu Collegii Claromontani donaſſe; quarum altera conſtat variantibus, ut aiunt, lectionibus plurimorum codicum, ad oram libris adnotatis; altera verò prolixior paulò notis & conjecturis in libros geographicos, tum ſparſis ſubinde veluti floſculis in librum octavum qui de animalium naturâ agit, in quo Ariſtotelem unum ſequitur: unde manifeſtè apparet Thuanum & Sammarthanum temerè ſparſo rumori de Rondeletii furto nimiam fidem adjunxiſſe. 4. Denique Monſpelii etiam viſuntur hodiernâ die, vivaria in quibus plurimi generis piſces alebat Rondeletius in villâ ſua, quam vocant *Lou Mas de Rondelet*. Magno certè argumento, perdoctum illum virum præter varias obſervationes quibus annuente Franciſco Turnonio Cardinali, Antverpiæ, Burdigalæ, Bayonæ, Romæ, Venetiis incubuerat, continuis etiam piſcium ſectionibus, eorum naturam exploraſſe. Hæc

In Elog.

In Vita Rond.

b *In Serie Præſul. Monſp.*

tamen non impediunt quominùs de his cum Guilielmo Pellicerio frequenter differeret, quem imprimis venerabatur, frequentissimè invisebat, & Historiæ naturalis cognoscendæ suasorem, auctorem, atque præceptorem appellare [a] solebat. PELLICERIUS enim post suam apud Venetos legationem, à Francisco primo, Monspeliensi pontificatu, cujus in diœcesi natus erat, honestatus; cum non levem religionis alienæ suspicionem ([b] propter quam anno 1552. in carcerem conjectus est) vitæque voluptatibus deditæ à se amovisset, [c] & cæcos calumniæ dolos opportunâ vitæ innocentiâ superasset, abdidit se in Monspeliensem illum secessum, ubi liber solutusque in dulci & optato Musarum sinu placidè ac lubenter acquievit, cùm in hunc usum bibliothecam haberet locupletissimam, innumerisque veterum manuscriptis, & aliis omnium generum codicibus undique conquisitis adornatam. Contabuitque miserabills demum senex inter frequentes & acerbissimos cruciatus, erosis lento & insanabili vulnere præcordiis, incertum errore an culpâ pharmacopolæ certè pessimi, qui catapotia quædam ex malè tritâ Colocynthide sumenda ægrotanti obtulit. Valde autem delectabantur stirpium cognitione Pellicerius & Rondeletius. [d] In herbidis namque & amœnis maritis agri Monspeliaci, animi causâ, dum unà spatiarentur, ut narrant Pena & Lobellius, inibique Allium subodorarentur, illicò herbulam vixdum arreptam, & eminus conspicati, Scordium esse deprehenderunt; indidemque variis plantis in Galliam & Italiam missis, amicos verum esse Scordium monuerunt.[e] Simplicibus medicamentis dignoscendis & inveniendis summam operam collocavit Rondeletius, atque in eo multum excelluit, Dioscoridem primus Monspelii enarrans. Joubertus inter ejus opera imperfecta commentarios memorat in aliquot capita libri primi Dioscoridis; sed plura in Dioscoridem scripsisse apparet ex Epistolis Gesneri ad Joannem Bauhinum, à Gasparo Bauhino editis. Rondeletii in Dicoridem dictata, inquit Gesnerus, servabo, donec ea quoque repetas. Multa in his utilia, jucunda, & antea mihi incognita deprehendisse me, ingenuè tibi fateor. Cæterum Rondelentius natus est Monspelii anno 1507. die 27. Septembris. Pertusii, quod urbecula est Galloprovinciæ, juvenis pædagogeiam exercuit. Aliquanto post tempore Lutetiam petiit ut litteris Græcis, quarum addiscendarum summo tenebatur desiderio, totus incumberet. Habitavit tum cum Joanne Guinterio Andernaco, quocum anatomiæ studiosius operam dare cœpit. Hac autem ita delectabatur, ut etiam filium mortuum secuerit, quo nomine permulti illum minus humanum censuerunt, & filiorum etiam gemellorum quos uxor uno partu enixa erat, secundinam in gymnasium afferri curaverit, ut minimè vulgaria super his doceret. Doctoratus Lauream consecutus est Monspelii anno 1537. Professor regius renunciatus anno 1545. Cancellarius verò Scholæ Monspeliensis anno 1556. defuncto Joanne Schyronio. Mortuus anno 1566.

[a] *Rond. in Præf. Hist. pisc.*

[b] *Joubertus in Vita Rond.*

[c] *Sammarth.*

[d] *Adv. 210.*

[e] *Joubert. ibid.*

Ex Vitâ Rond. à Jouberto scripta.

[f] GULIELMUS TURNERUS Anglus, Medicinæ Doctor vir solidæ eruditionis & judicii, emisit plantarum Historiam Anglicè anno 1551. in quas figuras Fuchsii plerumque adhibuit. Nomina expressit Latinè, Græcè, Anglicè, Germanicè, Gallicè, ordinem alphabeti secutus.

TURNERUS. [f] *Raius.*

Non reticendus est LUCAS GHINI Forocorneliensis, Medicus ingenii

LUCAS GHINI.

a Math. in Epist. nuncup.

„ & doctrinæ singularis, qui a Pisis magnâ cum omnium laude medicam „ materiam multis jam annis professus est. Is autem etsi nihil ediderit, præstantium tamen virorum Cæsalpini, Anguillaræ, Maranthæ, Mathioli, & aliorum vel præceptor fuit vel amicus; nec solùm varias plantas mittebat ad ipsos; sed suam de his sententiam apertè declarabat. Qua in re non parum ad auctorum enucleationem & Rei Herbariæ incrementum contulit. Primùm Horti Pisani præfectum fuisse refert Castellus.

MATHIOLUS.

b Thuan. ad ann. 1577.

„ b Tridenti, ubi domicilium fixerat, inquit Thuanus, peste absumptus „ est anno 1577. Petrus ANDREAS MATHIOLUS, Senis nobilissima „ Etruriæ civitate Francisco Mathiolo & Lucretia Bonninsegnia natus, „ qui annos cum sæculo numerabat, magni nominis medicus & impri- „ mis famoso illo Botanico opere toties recuso clarus. Longè aliter de Mathiolo judicandum censeo; nam Archiater ille Cæsareus, etsi in antiquiorum lectione apprimè versatus esset, plantarum tamen vulgarium adeò ignarus fuit; ut vix unam è nongentis & ultra, de quibus locutus est, accuratè descripserit aut depingi curaverit. Nihil prorsus ex se cognovit, quæ ab aliis accipiebat, ad Dioscoridis verba protinus referens. c Nec „ negaverim, ut fatetur ipse, plures (rectius dixisset omnes) me dedisse „ plantarum imagines, quæ ex siccis plantis ad me transmissis delineari „ curaverim; sed affirmaverim etiam, quòd aquæ egelidæ maceratione „ contractas à siccitate rugas adeò in iis extenderim, ut hac ratione redivivæ „ & parum admodum à viridibus distantes viderentur. Quapropter non mirum si florum & fructuum picturæ à naturali statu plerumque recedant. „ Pictori etiam vitio dabat, quod nonnullæ ex his erant falsæ. d Ille enim „ Goritiâ Venetias profecturus, susceptas ante plantas in itinere amisit. „ Quapropter veritus ne ipsius ægrè ferrem negligentiam, si id rescivissem, „ revocata in memoriam Apii & Pistaciæ facie, illas memoriter delineavit „ & excidendas curavit, non sine magna animi mei indignatione. Mathiolus pictore suo impudentior multas delineari jussit ex proprio marte ad Dioscoridis descriptionem accommodatas. Malè autem excusari videtur à Maranta, „ qui e si statuis inquit, ob antiquitatem mutilatis ex alieno marmore vel „ nasum vel aures, aut aliud membrum adjungere licet, quo pulchrior uni- „ versa facies spectetur, tametsi incerti simus an veram illius membri effi- „ giem fuerimus assecuti; cur etiam depictis plantis aliquid addere non „ liceat, quod vel viderimus, sed nunc ejus partis facultas non sit; vel non „ viderimus, duce tamen Dioscoridis descriptione accommodemus, dum- „ modo clariorem ita ejus cognitionem fore speramus? His omnibus de causis commentariorum Mathioli exemplaria, quæ supra triginta duo millia venditaferuntur, iconum spectaculo plures delectarunt quàm erudierunt. f Sed „ quàm indignè, ut ait Columna, picturis illis artificiosè mutilis nos atque „ se ipsum deceperit, pudet referre. Solebat etiam Mathiolus nonnullas icones fictitias, tanquam Apelles post tabulam, exponere, exploraturus quid de his ju- „ dicaretur, easque suppressurus, si minus feliciter exciperentur. g Cujus pictu- „ ræ, observantibus Pena & Lobelio, cùm eum puduisset, postremò de ultimis „ commentariorum interpolationibus curavit expungendam, nullam interim „ in hujus misellæ subreptitiam locum suffecit, ac ne verbulum quidem subdidit, qua

c Math. Epist. lib. 4. ad Marantam.

d Math. ibid.

e Maranta Epist. ad Math.

f Column. in Præf. 1. part.

g Adv. 217.

quâ id de causâ dempsisset.[a] Videant ergo lectores qualiter se extricent " ex Mathioli scriptis. Ejus integritas nequaquam probari videtur ex plantis " quibusdam Indicis ad icones suas nonnihil accedentibus. Ex infinito enim plantarum numero quo tellus ornatur, vix fieri potest, quin nonnullæ quodammodo referant icones, non dico Mathioli, sed eas, quæ à pictoribus in peristromatis & tapetibus fingi solent. Sic *Arum caulescens, Rumicis agrestis foliis, sibi invicem implicitis, Virginianum Pluk. Phytogr. Tab.* 271. *fig.* 2. Dracunculum majorem Math. non malè repræsentat. An plantam è Virginia delatam viderit Mathiolus, judicent alii. Insuper Mathiolus medicamenta quàmplurima non contemnenda nos docuit, nec eo nomine sua laude frustrandus est. Oratione utebatur gravi, politâ; sed nimiùm mordax neminique parcens adversarios crudeliter laceravit. [b] Scimus inquit jam- " dudum non deesse atræ farinæ nonnullos, qui libellis contra nos scriptis, " conatus nostros obscurare nituntur; nixi tamen sophismatibus, fucatis " mendaciis, jurgiis & conviciis. Ego autem cùm hos verius asinos quàm " homines existimem, in plateis lascivientes, pedere sinam ad sanguinem " usque. Horum commentitiæ vanitates, quæ calumniis, captiunculis, ma- " ledictis atque etiam blasphemiis nituntur, comites, asseclas, & promo- " tores tantùm habebant blaterones, vitilitigatores, sophistas, maledicos, " sycophantas, susurrones, nebulones, invidos detractatores, impostores, " impudentes, temerarios Thrasones, Gnatones, & alios quotquot haben- " tur hujusce diabolicæ factionis homines. Ex ungue, ut aiunt, cognoscitur " Leo: quamobrem nihil mirum si ab Amato Lusitano, Gesnero, Guilandino Columna, Lobelio, Pena, Joanne Bauhino, aliisque vehementer acceptus fuerit.

a *J. Bauh.* 1. 439.

b *Math. in Præf.*

MARANTA.

[c] BARTHOLOMÆUS MARANTA Venusinus Medicus condidit Me- " thodi cognoscendorum simplicium medicamentorum Libros tres eleganter " profectò & eruditè, qui ad Dioscoridis innumera loca rectè intelligenda " adeo utiles sunt, ut commentarii quidam in ejus libros, non Grammatico " tantùm sed philosophico more institui videri queant. [d] Doctus quidem vir " Maranta, subtili acrique ingenio fuit, & in Stirpium observatione iisque in " examinandis diligentiâ profectò admirabilis, ut ex ejus Methodi & The- " riacæ voluminum lectione patet. Utinamque plures Marantæ nunc vive- " rent. Obiit anno 1554. "

c *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Cord.*

d *Col. part.* 1. *pag.* 16.

ADAMUS LONICERUS.

[e] ADAMUS LONICERUS Hessus natus Marpurgi anno 1528. die 10. " Octob. parentem habuit & virtute propria, & eruditione præclara insignem " Joannem Lonicerum Orteranum, ex Comitatu Mansfeldensi oriundum, " Professorem trium linguarum in Universitate Marpurgensi. Per sesquian- " num Mathesim docuit Marpurgi, postea Doctor medicinæ factus, nuptias " celebravit cum filia Christiani Egenolphi Hadamarii, civis Francofurten- " sis, qui primus Typographiam in Remp. Francofurdianam invexerat. Cùm " Moguntiam Academiæ litteris vocaretur ad Medicinæ professione inibi " obeundam, procurante socero suo Egenolpho, à Francofurtensi Senatu " Medicus ordinarius, honesto oblato stipendio adoptatus est anno 1554. " quam stationem magna cum fide, nec sine gloria strenuè defendens, annos " triginta duos continuos, tandem obiit anno 1586. die 19. Maii, ætatis 58. "

e *Boissard Icon. tom. III.*

„ Quid in Re Herbaria præſtiterit, teſtantur tum Botanicon, tum Hiſtoria „ plantarum diverſimodè ab ipſo Latinè ſcripta, typiſque Egenolphianis edi- „ ta, quæ utraque ab Euricio Cordo ipſe ſtudioſus olim ut plurimùm exce- „ perat. Teſtatur & Herbarium vernaculâ linguâ ſub ejus nomine publica- „ tum, quod Eucherius Roëſlin, ejuſdem Reipublicæ Francofurtenſis Medi- „ cus ordinarius, priùs dum viveret, pro Egenolpho aliquoties editum „ adornaverat. Lonicerus verò poſteà toties recudendum, probè reviſum & magna parte auctum, bono jure ſuum fecerat: ut qui & ipſe cohæres eſſet inter Egenolphicos. [a] Joannes Bauhinus de Lonicero rectius judicat, cùm ait ipſum ſua Botanica ex Trago conſarcinaſſe.

a J. Bauh. 1. 520.

Nec defuerunt iiſdem temporibus viri generoſi, qui vel in utraſque Indias ſe contulerunt, Aromata, plantaſque rariores inquiſituri, vel de iiſdem in orbem noſtrum delatis abundè tractarunt, GARCIAS AB HORTO, CHRISTOPHORUS A COSTA, NICOLAUS MONARDES, GONSALVUS FERDINANDUS OVIEDO, FRANCISCUS LOPEZ DE GOMARA, JOANNES FRAGOSUS, HUGO LINSCHOTANUS, JOANNES LEIRIUS, FRANCISCUS HERNANDEZ, FRANCISCUS XIMENEZ, JOSEPHUS A COSTA, & qui eandem viam non longè ab ævo noſtro tenuerunt JACOBUS BONTIUS Roterodamenſis, GUILIELMUS PISO Medicus Amſtelædamenſis, ejuſque domeſticus GEORGIUS MARCGRAVIUS LIEBSTAD, cæterique.

DALECHAMPIUS. Obiit anno 1587.

Inter eos qui noſtrarum plantarum cognitioni magis dediti fuere, emicuit JADOBUS DALECHAMPIUS Cadomenſis, qui maximam vitæ partem egit Lugduni inter medendum, cum civium, tum doctorum virorum magna exiſtimatione. Ex recentioribus, primus ille conſcribendam Hiſtoriam univerſalem ſtirpium ſuſcepit; ſed oneri impar, pluribuſque occupatus ac impeditus negotiis, hoc opus abſolvere non potuit. [b] Quamobrem à Guilielmo Rovillio Typographo Lugdunenſi diligentiſſimo hæc provincia demandata fuit Joanni Molinæo perdocto medico, Guilielmique Rondeletii medici præſtantiſſimi & in plantis examinandis exercitatiſſimi alumno, diſcipulo & per multos annos convictori. Molinæus ergo adjutus ſubſidiario conſilio Dalechampii Hiſtoriam generalem plantarum, quæ vulgo dicitur *Hiſtoria Lugdunenſis*, perfecit: Dalechampius enim ultro de ſingulis ejus commentationem partibus & quid ſentiret expoſuit, & liberaliter commodavit quidquid jam imaginum & hiſtoriarum collegerat. Hæc ſi ita ſint, ut res apertè declaratur in Præfatione Hiſtoriæ Lugdunenſis, non tam Dalechampio quàm Molinæo errores, qui in hoc opus irrepſere, tribui debent, quos tamen affirmare poſſim longè pauciores eſſe quàm C. Bauhino viſi ſunt in iis animadverſionibus quas fecit in Hiſtoriam Lugdunenſem, quam Molinæum corrupiſſe affirmat Lobelius: [c] Rerum ignoratione, inquit vir alioqui doctiſſimus & Philoſophus & „ Phyſicus, perdidit egregium illud opus elegantiſſimè à Guilielmo Rovillio „ liberaliter, maximiſque impenſis excuſum clariſſimi eruditiſſimique & „ amiciſſimi viri D. Jacobi Dalechampii doctiſſimè auctum operâ & ſtudio „ D. Joannis Bauhini, Ducis Wirtembergenſis Medici clariſſimi, collegæ „ quondam & convictoris Montiſpeſſulani ſuaviſſimi. Conjici etiam poteſt „ ex Epiſtola quadam Geſneri quæ occurrit inter eas quæ à C. Bauhino „ editæ ſunt, Joannem Bauhinum Hiſtoriæ Lugdunenſis correctioni in-

b In Præf. Hiſt. Lugd.

c In Pharmac. officin. Rond. pag. 58.

cubuiſſe. Miror autem, inquit Geſnerus ad eum ſcribens, te celare me "
inſtitutum tuum circa ſtirpium commentarios, & tunc demum de ſolis "
arboribus te aliquid moliri ſignificare: cum jam pridem ex aliis intel- "
lexerim te univerſam ſtirpium Hiſtoriam perſequi, & quæ D. Dalecham- "
pius habebat ab eo te accepiſſe omnia: quod ut felix fauſtumque ſit opto, "
& ex animi ſententia eveniat. Quæ de Hiſtoria Lugdunenſi illuſtriſſimus "
Senator Jacobus Auguſtus Thuanus refert, digna ſuntquæ hîc annotentur.
[a] Cùm enim Lugduni eſſet, Tornefii & Rovillii Librariorum apothecas " evolvit, & Jacobum Dalechampium vidit, qui tum in ſuo Plinio occu- " pabatur, & Herbario à Rovillio inſtituto dabat operam: in quo id obſer- " vandum quod ab ipſo Dalechampio reſcivit, & ut omnes ſciant publicæ " utilitatis intereſt, opus illud à diverſis 30. ferè annorum ſpatio congeſ- " tum & concinnatum fuiſſe, & jam typis majorem partem mandatum, " cum Dalechampius ei ultimam manum impoſuit: quo factum ut quædam " accuratius, quædam minus diligenter ſcripta, quædam etiam repetita & " interpolata reperiantur, ita tamen ut poſteriora ſemper ſint meliora. "

a *Thuan. lib. 2. Comment. vitæ ſuæ.*

TABERNÆMONTANUS.

[b] Majorem Trago præceptore ſuo laudem promeretur JACOBUS " THEODORUS TABERNÆMONTANUS, ut qui ipſe magiſtri exemplo " de Facultatibus plantarum plurima nova tradiderit: quo majore nunc jure " dolemus primam tantum partem operis ampliſſimi ab auctore ipſo eſſe " abſolutam, ſecundâ ſcilicet & tertiâ ab alio quodam elaboratâ, non malè " quidem, infra tamen illam laudem quam Tabernæmontano poſterius " debet. [c] Jacobus Theodorus à patria Tabernæmontanus dictus: quippe " Tabernis montanis, *Berg Zabern*, oppido in ditione Principum Bipon- " tinorum natus eſt. Initio pharmacopæum egit in oppido *KronWeiſſenbourg.*,, Poſteà in Galliam profectus, teſtimonium ſuorum in Re Medica profec- " tuum petiit, ac titulo doctoris eſt ornatus; exinde ad ſuos reverſus Medi- " cinam fecit, non ſolùm apud plebeios, ſed etiam apud principes viros. " E vivis exceſſit Heidelbergæ anno 1590. In Medicina facienda extra The- " riacam & Mithridation, pauciſſimis uſus eſt exoticis, domeſticis ſimplici- " bus contentus. Certè Tabernæmontanus fuit vir diligens, & Rei Herbariæ maximè ſtudioſus: in eo præcipuè laudandus, quod præter multarum plantarum ſibi propriarum notitiam, de viribus etiam vulgatiorum optimè ſcripſerit. Vehementer tamen in ipſum Joannes Bauhinus & Lobelius invecti ſunt. [d] Taceo, inquit Lobelius, hujus ævi tranſcriptorum vernaculo idio- " mate, nec non Tabernæmontani & Typographi ſui ſubreptitia, qui icones " laboribus noſtris & ære Plantiniano pictas & ſculptas tacitè, catè, & cum " cautela, inſalutato hoſpite aut auctore, ſcriptis ſuis inſeruerunt, & pro- " pria, maximâ impudentiâ, fecerunt. "

b *Conring. Introd. in Art. med.*

c *Melchior Adam.*

d *In Pharmac. officin. reſtit. pag. 59.*

GERARDUS.

[e] Icones verò Tabernæmontani tum & Lobelianas nonnullas uſurpavit " JOANNES GERARDUS Anglus, natus Nantwici in Comitatu Ceſtrienſi; " nec plures ex ſuis adhibuit quàm ſexdecim in ea Hiſtoria plantarum " quam Anglicè ſcripſit. Linguarum mediocrem aut nullam habuit peri- " tiam. Hujus operis potiſſima pars & quaſi corpus ſunt Pemptades Dodo- " næi Anglicè redditæ à quodam Doctore Prieſt, quas Gerardus ferè inte- " gras tranſumpſit; hoc ut celaret, mutavit Dodonæi methodum in Lobe- "

e *Raius. Anno 1597.*

„ lianam, à Graminibus & Graminifoliis initium ſumens. Huic verſioni
„ Dodonæi addidit inſuper nonnullas plantas è Cluſio, alias ex Adver-
„ ſariis Penæ & Lobelii. Ex ſuis circiter quatuordecim non antè editas:
„ aſſumpſit verò icones Tabernæmontani, quas ſæpius imperitè confudit &
„ tranſpoſuit.

CAMERARIUS. a *Melchior Adam.*

„ Gerardo longè majorem famam ſibi comparavit eruditione & arte Me-
„ dica inſignis [a] JOACHIMUS CAMERARIUS, Reipub. Norin-
„ bergenſis Medicus. Natus eſt Norinbergæ, die 6. Novembris 1534.
„ Mortuus verò 1598. die 11. Octobris, ætatis 64. Puer apud Melanch-
„ thonem egit Wirtembergæ, & Lipſiæ Medicinæ ſtuduit. Deinde per
„ biennium vixit cum Craone Uratiſlaviæ. In Italiam miſſus auditor fuit
„ Fallopii, Capivaccii, Trincavellæ, Aquapendentis, Aldrovandi. Romæ
„ Medicinæ doctor eſt renunciatus anno 1552. 27. Julii; ad ſuos rever-
„ ſus cum ſingulari laude & ſucceſſu, Medicinam exercuit à principibus
„ viris expetitus; Carolo Cluſio & Proſpero Alpino familiariſſimè uſus eſt.
„ Plurima etiam ad ipſum miſerunt Joſephus de Caſabona magni Ducis
„ Etruriæ, ut vocant, Simpliciſta, Jacobus Dalechampius Lugdunenſis me-
„ dicus, Bernardus Paludanus, Thomas Penneus Londinenſis, Joannes
„ Aicholtz Viennenſis Medicus, Nicolaus Raſſius Chirurgus regius in Gal-
„ liâ, Joannes Antonius Sarracenus Lugdunæus, & alii quamplures; ipſe
„ viciſſim illis & ſi qui alii exoticis plantis delectarentur ex ſuo horto
„ quidquid potuit, ultrò communicavit. Conciliavit hoc ſtudium Camera-
„ rio inprimis illuſtriſſimi Principis Wilhelmi Haſſiæ Landgravii gratiam;
„ nam cùm & ipſe hortenſi ſtirpium curâ admodum delectaretur, ad hor-
„ tum ſuum quem Caſſelis inſtruxerat amœniſſimum, exquiſitius adornan-
„ dum, Camerarii operâ uſus, eumque quamdiu vixit, ſummo favore eſt
„ proſecutus. Habuit in convictu ſuo ſemper unum atque alterum Rei Herba-
„ riæ ſtudioſum, & imprimis ſororis ſuæ filium JOACHIMUM JUNGERMANUM
„ Lipſienſem, ad miraculum uſque eruditum juvenem, & prorſus natum ad
„ Rem Medicam & imprimis Herbariam; qui cùm imitatione Cluſii, Proſ-
„ peri Alpini, Rauvolfii, & aliorum peregrinationibus variis & imprimis in
„ Palæſtinam aliaſque Orientales regiones ſuſceptis, tandem in mari Pelo-
„ ponneſiaco navigans, ex contagioſo morbo periiſſet, dici non poteſt quàm
„ graviter optimus Camerarius caſum illum tulerit; non tam quod amiſiſſet
„ quem filii loco, propter inſignes animi dotes dilexerat, quàm quod Reſpu-
„ blica litteraria tanto fructu caritura eſſet, quem ipſo vivo percepiſſet, cùm
„ quidem una cum ipſo obſervationes etiam Hodæporicæ illius interiiſſent. At-
„ que ut appareat quàm fuerit cupidus Camerarius hac in parte juvandi Rem-
„ publicam non exiguis ſumptibus à Gaſparo Wolfio Tigurino Medico Conradi
„ Geſneri Bibliothecam Herbariam & opera Botanologica imperfecta, quæ ille
„ ſupremis tabulis Wolfio legaverat, ſibi coëmit. Fuerunt in illa icones planta-
„ rum non paucæ ligno inſculptæ, & ad vivum permultæ ſtirpes admodum ac-
„ curatè depictæ. Item collectanea quædam βοτανολογικα, undè facilè apparuit
„ plurimum Rei Herbariæ Hiſtoriam Geſnerum meditatum fuiſſe. Ejus igitur
„ exemplo, ut Camerarius, propoſiti laudabilis ſpecimen aliquot daret, Patri
„ Andreæ Mathioli Herbarium latinè & Germanicè novis figuris & obſervatio-

nibus à se illustratum & auctius redditum edidit, quod hactenus sæpius "
recusum versatur in omnium manibus. Collegerat autem jam plurima "
quæ ad majus illud opus Botanicum à Gesnero cœptum perficiendum "
destinaverat, cui fecerat titulum παραλειπόμενον Rei Herbariæ, in quo "
potissimum ab aliis scriptoribus derelicta, vel non accuratè descripta, "
ipse plenius, additis simul pluribus remediis & singularibus observationi- "
bus longo à se usu deprehensis tractare decreverat; sed functionis ipsius "
catenati labores, peregrinationes variæ, valetudinis etiam infirmioris "
incommoda, tam præclarum opus ut absolveretur, non concesserunt. "
Rerum etiam naturalium, fossilium, lapidum, metallorum, & id genus "
aliorum variorum diligentissimus fuit indagator, ut in ipsius Musæo velut "
epitomen orbis quis conspiceret: undè cùm viris quibus talia curæ, im- "
primis cum Ferdinando imperante, Joanne Baptista Porta Neapolitanis, "
Francisco Calceolario Veronensi, Joanne Vincentio Pinello, Bernardo "
Paludano, Felice Platero, & aliis litterarum atque communicationis libe- "
ralis perpetuum ipsi commercium intercessit.[a] Ejus observationes Botanicæ " a Schenec. Biblioth. iatric.
necdum æditæ. De natalibus plantarum rariorum tam in Germania quàm "
in aliis regionibus nascentium locis, in quibus secundum litterarum se- "
riem loca quibus perveniunt certa, cum vernaculis appellationibus & "
euporistis ac familiaribus remediis diligenter exponuntur. Ejusdem de "
Cultura plantarum quarundam generi humano imprimis utilium lib. 2. "
quæ ut desideratissima unà cum Paralipomenis Botanicis aliisque post- "
humis filios ab obitu publica facturos confidimus. In ejusdem porro Bi- "
bliothecâ delitescit etiamnum Historia Plantarum Gesneriana ad eundem "
pro editione transmissa. Perierunt forsan hæc omnia, vel saltem ad nos "
non pervenerunt; sed si ab his quæ Camerarius vivens edidit de ejus Scientiâ Botanica judicare liceat, longè inferiora videntur auctoris famâ. Quid enim ex se ipso præstitit Camerarius? Mathiolum exornavit iconibus Gesneri; sed ineptè de plantis ipsis locutus est. Horto verò Philosophico ac Medico Gesneri spoliis etiam locupletato, si observationes ex Anguillaræ Epistolis sumptæ demantur, pauca relinquentur quæ legi mereantur. Majorem laudem consecutus esset, ac Gesneri desiderium quodammodo legisset, si supellectilem ejus Botanicam, qualem à Wolfio emerat, publici juris fecisset.

SARRACENUS; anno 1598.

Cum Camerario conjungi debet JANUS ANTONIUS SARRACENUS Lugdunæus, cujus demum summâ curâ & diligentiâ Dioscoridis opera si pristinæ dignitati non fuerint restituta, summum tamen nitorem adepta sunt:[b] nec adeò multúm superest quod intelligi nequeat, si Conringio credamus. Sarracenus enim plurimorum codicum peritus & cæterorum interpretum labore adjutus, pro immensa qua valebat eruditione & utriusque linguæ cognitione ita se gessit, ut parùm absit quin ne latum quidem unguem à Dioscoridis mente recesserit, ac interim Pliniani sermonis puritatem mordicus retinuerit, quod profectò tunc temporis summum fuit Herbariorum votum, ne dicam peccatum. Plinius autem eruditissimus vir, in Re Herbaria vix fuit tyro,[c] ita parum profuit illi αὐτοψία plantarum quas in Hortulo alebat Antonius Castor.

b Conring. introd. in Art. med.

c Salmas. proleg. in libr. de Homonym. Hyl. iatric.

Doctis interim & bonis viris inſtitutum antiquiores interpretandi & enucleandi, in beneficii loco deferendum eſt; ſed nimium fortaſſis operæ & temporis poſuerunt in conquirendo inani theſauro. Melius haud dubiè ſibi nobiſque conſuluiſſent, ſi capto qui ex veterum operibus percipi poterat fructu, audacius ad naturæ ſinum, quæ ſeſe omnibus manifeſtat, „ confugiſſent. Qui de herbis dicturus eſt, inquit Collinutius, eum ego non „ tam librorum quàm telluris, non tam litterarum quàm agrorum ſtudio- „ ſum eſſe oportere cenſeo. Tantum abeſt ut id conſilii caperent, quin potiùs conatus omnes adhibuerint in congerendis & conciliandis pluribus auctorum locis in quibus Plantæ de quibus diſceptabant ſibi videbantur adumbrari. In hoc fermè omnes erraſſe videntur quòd ſingulis penè herbis ſua ex Dioſcoride aut Theophraſto nomina accerſere voluerint: quaſi verò Dioſcorides & Theophraſtus omnium regionum plantas deſcripſerint. Hinc mirum dictu quàm interdùm temerè admodum probatas, & multis jam annis receptas Dioſcoridis aut Theophraſti lectiones immutare ac depravare coacti fuerint, ut eorum verba ad propoſitam ſententiam adducerent, exiſtimantes apud nos planè eaſdem inveniri plantas, quas nobis Græcia, Aſia, Africa commendarunt. Mathiolus ſuis commentis tantum tribuit, ut nonnullas plantas incidi curaverit, falſa deluſus imagine quam in mente, ex Dioſcoridis verbis ipſe ſibi finxerat. Memorat etiam Salmaſius ſe vidiſſe Codicem Græcum Dioſcoridis ante mille annos exaratum, in quo icones plantarum pictura oſtendit elegantius quàm verius expreſſas; ex verbis quippe Dioſcoridis adumbratas ab antiquario quàm ex autopſia ad fidem exhibitas.

Vivebat anno 1520.

Ibid.

Vix induci poſſum ut credam antiquiores, ſi lucis uſurâ interim fruerentur, agnituros opera quæ hodie ſub proprio eorum nomine circumferuntur. Vix Theophraſtus, vix Dioſcorides faterentur plantas octoginta vel centum à commentatoribus compertas fuiſſe, eaſque potius de manu in manum, aut aiunt, traditas, quàm ex deſcriptionibus erutas eſſe. Ad cæteras verò aſſequendas nulla certior, faciliorque videtur via, quàm ea quæ ducit ad ea loca in quibus majores ipſi plantas inveſtigarunt. Quæ Dioſcoridi obviæ fuerunt, eædem peregrinantibus in iiſdem locis procul dubio occurrerent, & ſi conjecturæ locus detur in re adeo obſcurâ, longè tutius eſt conjecturam facere in Græcia vel in Ægypto, quàm Pariſiis & Londini. Quid enim affirmari poteſt ex brevi deſcriptione in qua planta quæ inquiritur cum ignotiori comparatur? Plurimum fortè caperent auxilii, qui ſeſe ad Orientem eo animo conferre vellent ex vocabulorum, quæ nunc ſunt in uſu in iiſdem regionibus, affinitate cum antiquioribus; nec virium uſus fortaſſis penè obſolevit. Demum ſperandi locus eſt, fore ut hac arte diſſolverentur difficultates plurimæ, quas Bellonius, Rauvolfius, Guilandinus, Proſper Alpinus peragratis Græcia, Ægypto & Aſiâ non enodarunt.

BELLONIUS.

„ PETRUS BELLONIUS Cenomanus [a] fuit vir indefeſſi ſtudii, quem- „ admodum ex ejus lucubrationibus quas partim Latino, partim Gallico „ ſermone ipſi naturali evulgavit, perſpicere licet. Nam extant libri de „ coniferis Arboribus & perpetua fronte virentibus, de admiranda veterum

[a] *Cluſ. in Epiſt. dedicat. Oper. Bellon.*

fabricarum ſtructurâ, de medicato funere, Latinè ab ipſo conſcripti. "Gallicè verò libri de Avibus, de Piſcibus. Itinerarium, de neglecta plantarum Culturâ, de Serpentibus & inſectis. Tum commentaria in Dioſcoridem, & de agricultura librum, alia præterea quædam meditabatur; "ſed laudabiles ipſius conatus inopina mors, nefarii latronis manu illata, "interrupit non ſine magno litterariæ Reipublicæ diſpendio. Quapropter "vix mihi ſuadere poſſum quod clariſſ. viri Thuanus & Sammarthanus affirmarunt, Bellonium Petri Gillii ſcripta ſubripuiſſe ac pro ſuis edidiſſe, cùm Opera Bellonii Pariſiis edita fuerint anno 1553. & teſte Thuano Romæ perierit anno 1555. [a] Petrus Gillius Albienſis qui ad exactam "utriuſque Linguæ antiquitatis, veterum ſcriptorum, bonarum diſciplinarum, ac præcipuè rei naturalis cognitionem, indefatigabile longinquas regiones luſtrandi ſtudium attulerat, quo incitatus per 60. ampliùs "annos inſtituta per Græciam, Aſiam utramque & majorem Africæ partem diligenti peregrinatione, partim ut Græcos libros, ſic enim à Franciſco I. juſſus erat, undique colligeret, partim ut multorum locorum "poſitum deſcriberet. Mortuo eo diu vagatus, cum raro Dei beneficio "ex Gerbenſium piratarum manibus elapſus eſſet, tamdem in familiam "munificentiſſimi litterarum patroni Georgii Armeniaci Cardinalis, qui "Romæ regis negotia procurabat, tanquam in tutiſſimum portum ſe contulit, ubi dum ordinandis ac recolligendis, quas tanto tempore ſparſim congeſſerat narrationibus, dies noctibus continuat, ardentiſſimâ "febre correptus diem ſupremum clauſit annos natus 65. & ad B. Marcelli funeratus eſt. Scripta ejus ne perirent ejuſdem Armeniaci Cardinalis in clientem amor & propenſum ad rem litterariam juvandam ſtudium, prohibuit, qui partem majorem eorum in Galliam adferri juſſit "& publicanda curavit. Pars tamen eorum (pergit Thuanus) à Petro "Bellonio Cenomano amanuenſi & peregrinationum per aliquot annos "comite ſubrepta creditur, qui ea ſuo non Gillii nomine poſtea evulgaverit, tamen vel plagiarius non mediocrem à litteratis gratiam inivit, "cum quod multi faciunt, ille publico minimè invidit. "

[a] *Thuan. ad ann.* 1555.

LEONARDUS RAUVOLFIUS [b] in Orientales regiones in quibus "multa naſci nobis non ſat cognita dedicerat, navigare in animum ſuum "induxit, & anno 1573. Maſſiliæ navim ingreſſus, in Orientem non "ſine periculo venit, ubi Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, "Babyloniam, Aſſyriam, Armeniam cum præſenti ſæpe vitæ diſcrimine "peragravit. Eâ in peregrinatione non ſolum mores, ritus, ceremonias, "religiones tam Mahumetiſtarum quàm Chriſtianorum varias vidit, atque "obſervavit; ſed herbas quoque frutices, plantas, & ejuſmodi alia ad Rem "medicam facientia diligenter collegit, adſervarit, & ſecum in Germaniam "exportavit. Scripſit Hodæporicon ſive Itinerarium in Syriam, Judæam, "Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſſyriam & Armeniam, quod "in ſex partes diſtinxit, quibus plurima rara de omni Medicâ materiâ obſervata tradit. Quarta illius pars quæ continet plantarum Ægyptiarum & "Syriacarum icones, figuras, & hiſtorias Latinè exivit cùm Hiſtoriæ plantarum Lugdunenſis appendice. Cæterum Rauvolfius floruit circa annum "

RAUVOLFIUS.
[b] *Melchior Adam.*

„ 1583. Occoni alicubi Dafylycus dictus patriam habuit Auguftam Drufi. „ Ex Germania maturè in Italiam ac Galliam ubi Medicæ Artis ftudium „ tunc ut cùm maxime florere judicabatur, miffus doctoribus Medicis tum „ temporis clariffimis operam dedit, ac imprimis Herbariæ Rei ftudio „ incenfus cùm Hieremia Martio poft Medico Augultano circa Montem- „ peffulanum fæpiufculè & montes & valles & campos perreptando fex- „ centa fimplicium (quæ vocant) genera collegit, inque ufum medicum „ exportavit. Laudabat inter alios præceptorum fideliffimum Guilielmum „ Rondeletium Academiæ Monfpelienfis profefforem clariffimum.

De Guilandino & Profpero Alpino agemus inter Profeffores Botanices Horti Patavini.

Infelicitatem Herbariorum in interpretandis antiquis abundè compenfarunt affiduis fuis laboribus fummi viri, qui deficienti fæculo præterito & incipiente eo quod definit, Botanicen utilius excolentes, fabulis fuperftitionibufque rejectis, maxima' plantarum parte in Europa nafcentium, eam locupletarunt, non religiosè admodum anxii de Theophrafti aut Diofcoridis fententiâ.

DODONÆUS. a *Melchior Adam.*

Multùm profectò debemus lucubrationibus REMBERTI DODONÆI „ Mechlinienfis Archiatri & Medici Cæfarei. [a] Natus eft Mechliniæ anno „ 1517. fortunis & mufis propitiis, ad fummum eruditionis culmen in omni „ artium genere afcendit: in Medica tamen Facultate imprimis excelluit, cu- „ jus gratiâ multas Germaniæ, Galliæ & Italiæ Academias adiit coluitque. Me- „ dicinæ lauream fupremam confecutus, cum ob artis infignem peritiam, & „ in ejus praxi fummam felicitatem longè latèque celebraretur, Maximiliani „ Augufto ejufque filio Imperatori Rodolpho II. commendatus, ab utroque in „ aulam adfcriptus ac curandæ valetudini præpofitus fuit. Ibi cùm in fummo „ honore effet, continuis amicorum Litteris Mechliniam eft evocatus, ut bo- „ nis quæ ad Mechliniam & Antuerpiam habebat, præfto effet; nifi ea factiofis „ diripienda & quafi pro derelicto habere vellet. Quibus ille tandem permotus „ impetratâ ab Imperatore miffione ad fuos rediturus, Coloniæ aliquamdiu „ fubftitit, quòd tum temporis toto Belgio & maximè in Brabantia omnia „ bellicis motibus infefta effent. Amicis demum affiduè flagitantibus, relictâ „ Coloniâ Antuerpiam conceffit. Indeque non multò poft in Academiam „ Lugdunenfem in Batavia, ftipendio luculento à curatoribus invitatus anno „ 1582. Medicinæ profeffionem publicam fufcepit, & lectionibus eam, „ fcriptifque doctiffimis mirum in modum exornavit. Donec tandem ibi vivere defiit anno 1585. ætatis 68. Quam fcripfit Plantarum Hiftoria non tam iconum elegantiâ quàm rerum copiâ & delectu prædicari debet. Paucæ quidem Dodonæo plantæ propriæ fuerunt, quia peregrinandi locus ipfi defuit, fed ab amicis quorum nomina recenfet initio fui operis plurimas „ accepit, cæteras ab aliorum fcriptis: unde [b] Joannes Bauhinus alienis fe „ ornare plumis Dodonæo commune fuiffe non femel indicavit. [c] Dodo- „ næi fedulitas, ait Lobelius, ut multis aliis locis laudanda, ita plerifque „ minus tempeftiva, ubi ignotis plantis facultates certas aperit, quas è „ Diofcoride accepit, magno detrimento ægrorum & experimentorum, qui quod vident à bono viro & veritatis amico fcriptum, illico ut verum arripiunt;

b *Hift. Plant. lib.* 17. *pag.* 299. & 318.
c *Adv. pag.* 367.

piunt, & per experimenta mortes agunt. Sic vir pius & eruditus Turnerus Anglus in ſuis Herbariis alphabeticis Anglicis. a Icones autem plurimas " inquit Dodonœus, noſtrâ & operâ & curâ jamdiu delineatas fuiſſe, facile " agnoverint qui Frumentorum, Florum & Coronariarum, Purgantium- " que hiſtorias cum appendice prius habuerunt aut viderunt. His acceſſe- " runt non paucæ (præter nonnullas novas & antea non editas) & me " quidem procurante ſupra aliquot annos expreſſæ, quæ in vernaculis ac " Gallicis de Stirpium Hiſtoriâ commentariis à Joanne Loëo quondam edi- " tis. Reliquæ partim ex Caroli Cluſii; ſed plures ex Mathiæ Lobelii obſer- " vationibus acceſſerunt. Quod quidem nobis eâ causâ liquit, quod omnes " noſtras in ſuis Obſervationibus ipſe Lobelius inſeruerit; ſed tamen haud " præter conſenſum & voluntatem noſtram & ſub conditione, ut viciſſim " ſuâ curâ delineatas mihi liceret in meas Pemptades, quibus opus habe- " rem, transferre. Quæ Dodonæi verba declarant Chriſtophorum Platinum " eaſdem icones ex auctorum conſenſu adhibuiſſe in operibus Cluſii, Lobelii, & Dodonæi.

a *Dod. in Præfat.*

CLUSIUS.

Mira fuit CAROLO CLUSIO in inquirendis plantis diligentia; earum autem noſcendarum amor illum cepit Monſpelii, in qua urbe triennium totum egit, Guilielmi Rondeletii Medici celebratiſſimi contubernio ac menſâ uſus, ut refert Boiſſardus. Natus eſt Cluſius Atrebati in Galliâ Belgicâ anno 1526. Lovanium miſſus Juri Civili operam dedit; ſed tanto Rerum naturalium ſtudio flagravit, ut Hiſpaniâ, Luſitaniâ, Galliâ, Germaniâ, Panno- niâ, Angliâ, Belgioque peregratis, nondum ſatis ipſe ſibi fecerit, ac longiora & moleſtiora itinera ſuſcepiſſet, ſi votis valetudo reſpondiſſet. Annum agens 64. hydrope laboravit ex intemperante aquæ frigidæ potu, quo morbo clariſſ. Viri Guilielmi Rondeletii curâ & diligentiâ liberatus fuit uſu Cichorii. Anno autem ætatis 39. in Hiſpanica peregrinatione, ruente in curſu per acclive equo cum ipſo ſeſſore, dextrum brachium ſupra cubitum fregit, & eum inſequente, dextrum crus. Viennæ porro Auſtriæ annum agenti quintum & quinquageſimum, pes ſiniſter illi luxatus, & malleolus fractus. Octennio deinde poſt Francofurti ad Mœnum, ex caſu dextrum femur luxatum, & luxatione nec à Medicis nec à Chirurgis agnitâ, ſed neglectâ, ad contuſionem dumtaxat medicamenta applicantibus, prorſus claudus effectus eſt, ut ne pedem quidem promovere poſſet, niſi gemino ſcipione ſub alis ſubnixus. Eam ob cauſam cum corpus exercere nequiret; ſed perpetuo fere illi ſedendum aut decumbendum eſſet, graves alii acceſſere morbi, calculus, coli dolor, & hernia. Ab Imperatoribus Maximiliano II. & Rudolpho ſucceſſore honeſtiſſimis conditionibus evocatus & numero familiarium aulicorum adſcriptus, Horti Cæſarei curam per annos circiter quatuordecim habuit. Aulicæ tandem vitæ pertæſus, Francofurtum ad Mœnum conceſſit. Demum anno 1693. ab Academiæ Leydenſis Curatoribus honorificis litteris & ſtipendio invitatus, Lugdunum venit, ibique quamdiu fuit quà publicè, quà privatim, utilis eſſe nullo unquam tempore deſtitit. Scripta ſua omnia ad incudem hic revocavit, extremamque manum addidit & in duos tomos digeſſit. In primo continentur icones plantarum 1133. in altero præter fructus & animalia exotica, plantarum effigies ſunt

Icon. tom. 2.

Ex Orat. funebr. Everardi Verſtii in obit. Cluſ.

Cluſ. cur. poſt in fol. 35.

45. à Clusio observatarum. Obiit cælebs in hac civitate anno 1609. die 6. Aprilis, ætatis 84. omnibus desiderium sui relinquens tristissimum, simulque memoriam nominis nunquam interituram; nam præter Stirpium cognitionem qua certè omnes superavit qui prius scripserant, Historiarum etiam, Cosmographiæ, & Linguarum exactam habuit peritiam, Latinæ scilicet, Græcæ, Italicæ, Gallicæ, Hispanicæ, Lusitanicæ, Belgicæ, Germanicæ. Cæterum à se primum observatas Stirpes accuratè describere & ex tempore rubricâ pingere solebat; sed pluribus annis postquàm eas observasset, earum „ icones sculptæ sunt. [a] Inde factum est, inquit, ut clarissimus vir Rem-„ bertus Dodonæus, nunc Cæsareus Medicus, veteri amicitiâ mihi con-„ junctus, quas ex meis iconibus voluerit, liberè in suam purgantium Histo-„ riam intulerit. Ego vicissim eadem libertate fretus, Anemones quatuor „ generum, Aristolochiæ longæ vulgaris, quàm & Sarracenicam Galli ap-„ pellant, & Chamæsyces effigies, quoniam meo argumento deserviebant, ex eodem Libro desumpserim. Clusii certè modestiam hoc in loco satis mirari nequeo; tantùm enim ab ipso distabat Dodonæus in Re Herbaria quantùm à puero magister.

a *Cluf. Præfat.*

LOBELIUS. MATHIAS LOBELIUS Insulanus Clusio etiam longè fuit inferior, longè minorem in describendis plantis diligentiam adhibuit, ut constat ex Adversariis Observationibus & Illustrationibus Stirpium, in quibus omnibus ubi icones desunt, vix sanè potest intelligi. In assignandis autem plantarum locis nimiùm memoriæ suæ tribuit: nam ut optimè notat Raius, multas pro indigenis Angliæ habuit, quas nemo præter ipsum in Anglia spontè nascentes observavit, quasque in locis ab illo designatis frustra requisiveris; imò nec alibi fortè in rerum naturâ reperiendas. Exemplo sit Lycopsis altera Anglica, & Nymphæa Lutea, nec non alba, minor. Lobe-

PENA. lius autem auxilio fretus PETRI PENÆ Gallo-provincialis, viri doctissimi rariores plantas in Gallia Narbonensi nascentes divulgavit stylo duro, incompto, amaro, qui in virum celebrosum quadrare apertè videtur.

BAUHINI FRATRES. Veniamus nunc ad [b] JOANNEM & [c] CASPARUM BAUHINUM, nobile illud par fratrum, qui tantam inter Herbarios famam adepti sunt, vix ut minima herbula appelletur, sine utriusque commemoratione. Ex patre Gallo & Ambiano Basileæ nati sunt. Quamvis autem eruditissimi fuerint, videntur tamen sibi plus oneris quàm humeri ferre poterant, imposuisse. „ Historiam scilicet universalem unusquisque scribere instituit; sed ut ait „ Gesnerus ad Fuchsium scribens, unus vir nullus vir, si usquam in hoc „ maximè argumento verè mihi dici videtur. Sunt enim infinitæ Planta-„ rum species, quarum magnam partem singulos ignorare necesse est, „ propter regionum diversitatem. Quod si suas quisque observationes protu-„ lerit, spes est aliquando fore, ut ex omnibus opus unum absolutum ab „ aliquo Colophonem addituro, perficiatur. Quod ut nostro sæculo fieri optarim, ita vix sperare ausim: neque hoc quo vivimus sæculo plantarum Historia universalis absolvi potest, quoniam ex descriptionibus hactenus cognitarum, singulæ species nec certò dignosci, nec ad propria genera revocari possunt. Hinc fluxerunt errores penè omnes quibus Historiæ illæ universales turpiter fœdantur. Verùm ut ad Bauhinos revertamur, nullum

b *Obiit Montis-Bellicardi 1613.*
c *Obiit Basileæ 1624. ætatis 64.*
d *Epist. pag. 237.*

opus utilius mihi videtur ipſo [a] Pinace neque tunc multo perfectius fieri poterat. [b] In Prodromo Theatri Botanici Plantæ ſupra ſexcentæ à C. Bauhino primùm deſcriptæ cum pluribus figuris proponuntur, ex quibus tamen longè plures aridas, mutilaſque accepit ab amicis, quàm vivas. Idem quoque uſu venit Joanni Bauhino, qui ſibi cognitas accuratius deſcripſit, ideoque fratri anteferendus; nam etiamſi nomina ſynonima plantarum uterque ſimili propemodum eventu collegerit, deſcriptiones tamen à Joanne concinnatæ longè præſtant iis quas Gaſparus paraverat, ſi de cæteris Theatri Botanici partibus ex prima quæ de Graminibus & Bulboſis agit, & ex ipſo Prodromo liceat judicare. Cæterum in eo peccaſſe videntur viri præſtantiſſimi quod inſtitutionem generum qua nihil ad Hiſtoriam plantarum abſolvendam magis neceſſarium, planè neglexerint.

a *Edit. annis* 1620. & 1671.
b *Edit. annis* 1623. & 1671.

PASSÆUS.

Huc etiam ſpectant Criſpini Paſſæi [c] Hortus floridus, in quo icones 325. accuratè delineatæ & ſecundùm quatuor anni tempora diviſæ exibentur. [d] Emanuelis Svvertii Septimontii Batavi, itemque [e] Theodori de Bry Florilegia. Tùm [f] Joannis Ponæ Pharmacopæi Veronenſis Deſcriptio Montis Baldi & [g] Jacobi Cornuti Doctoris Medici Pariſienſis Canadenſium Plantarum Hiſtoria. Cornuti autem parùm fuit in plantarum cognitione verſatus, ut manifeſtum eſt ex ineptis appellationibus quibus utitur in Enchiridio Botanico Pariſienſi & deſcriptionibus ſpecioſis ab Herbariorum ſtylo tamen alienis, quibus rariores plantas à Joanne & Veſpaſiano Robino, cæteriſque Rei Herbariæ ſtudioſis obſervatas & Pariſiis educatas, adornare conatus eſt, additis iconibus 68.

c *Edit.* 1614. & 1717.
SUVERTIUS.
d *Anno* 1612.
BRY.
e *Anno* 1612. 1614. & 1618.
PONA.
f *Anno* 1601. 1608. & 1617.
CORNUTI.
g *Anno* 1635.

PARKINSONUS.

Poſt Bauhinos JOANNES PARKINSONUS Londinenſis, Pharmacopæus Regius, Hiſtoriam etiam univerſalem Plantarum Anglicè tradere conatus eſt. [h] In Paradiſo enim terreſtri, opere ſic nuncupato, florum Hiſtoriam latè perſequitur. [i] In Theatro verò Botanico plures Plantarum ſpecies complectitur, quàm quævis alia quæ hactenus extet Hiſtoria. In pleriſque C. Bauhini veſtigiis inſiſtit, multas tamen ſpecies addit ex Alpini Exoticis, Cornuti Canadenſium Hiſtoria, aliiſque. Ex altera etiam parte per oblivionem aut feſtinationem multas omiſit, alias etiam repetit, ut monet Raius.

h *Edit.* 1629.
i *Edit.* 1640.

Ex his manifeſtum eſt, per paucos quidem maximè viros ſalutarem ipſam profeſſionem increviſſe, qui Plantas Europæ deſcribere & ad proprios uſus referre non dubitantes, Rem Herbariam valdè amplificarunt. Eò namque confidentius uti debemus noſtris, quò nobiſcum, ut dicam, naſcantur. [k] Hæc ſola naturæ placuerat eſſe remedia parata vulgò, inventu faacilia ac ſine diſpendio, ex quibus vivimus. Poſtea fraudes hominum & ingeniorum capturæ officinas invenere iſtas, in quibus ſua cuique venalis promittitur vita. Statim compoſitiones & mixturæ inexplicabiles decantantur. Arabia atque India in medio æſtimantur ulcerique parvo medicina à rubro mari imputatur: cùm remedia reverà quotidie pauperrimus quiſque cænet.

k *Plin. lib.* 24. *cap.* 1.

Quæ in Græciâ & Orientalibus regionibus proveniunt Herbæ ab Incolarum diligentiâ & Principum munificentia non minorem celebritatem quàm à propriis viribus acceperunt. [l] Juba Mauritaniæ Rex Herbarum ſtudio "

l *Fuſch. Epiſt. nunc Hiſt. plant.*

a Gal. lib. 1. de Antid. cap. 1. „ quàm regno memorabilior. [a] Mithridates, quemadmodum & apud nos „ Attalus, inquit Galenus, omnium propè ſimplicium medicamentorum ex„ perientiam habere ſtuduit, quæ perniciofis venenis adverſantur, facultates „ ipſorum in facinoroſis hominibus morte damnatis explorans.

Imperatoribus Romanis non minori curæ fuerunt Herbæ. Arabiam, Lybiam, Siciliam celebrarunt & Cretam [b] cùm Herbarii viri qui illic à Cæſare alebantur, ut etiam à Galeno refertur, non ipſi Cæſari ſolùm, ſed toti quoque Romanorum urbi plena vaſcula tranſmitterent. Evacem etiam Arabum Regem memorant, qui de Simplicium effectibus ſcripſit ad Neronem; ſed [c] hanc Plinii lectionem nec Plinianam, nec illorum temporum eſſe, rectè judicat Salmaſius.

b Gal. ibid. cap. 2.

c Lib. 15. cap. 2. Prolegom.

Sed cur ſileamus Principes, qui hoc parumque ſæculo Rem Herbariam liberaliter exceperunt? Nonne Philippum hujus nominis II. Hiſpaniarum Regem potentiſſimum in Americam miſiſſe Franciſcum Hernandem Ar„ chiatrum ſuum ut plantas indagaret, teſtatur [d] Joſephus Acoſta? De „ plantis, inquit, liquoribus, & aliis rebus medicis, Regis juſſu præ„ clarum opus Doctor Franciſcus Hernandes condidit, in quo univerſæ „ plantæ ad vivum expreſſæ deſcribuntur numero 1200. comprehenſæ, „ conſumptis in hoc opere ſexaginta ducatorum millibus. [e] Conringius affirmat ſe ab amico accepiſſe in eo plus quàm 3800. Stirpes exponi. Alii volunt illud opus in locupletiſſima Bibliothecâ Regiæ Eſcurialis propè Madritum aſſervari: Cùm tamen ibi plantarum inquirendarum causâ verſarer, pro Hernandis collectionibus, plurimos Codices mihi oſtenderunt non quidem Plantarum ex America; ſed indigenarum, nec rariorum ſemiputridarumque.

d De natura novi orbis lib. 4. cap. 29.

e Introd. in Art. med.

HORTUS PATAVINUS.

Inter Hortos publicos, in quibus plantæ à Profeſſoribus indigitantur, antiquiſſimus eſt Patavinus, ob quem Senatui Veneto ſumma laus tribuen„ da eſt. Is enim [f] Hortum ſphæricum, amplum, irriguum inter duo tem„ pla auguſtiſſima D. Antonii & D. Juſtinæ, omni genere Herbarum me„ dicinalium refertum, ad ſtudioſos medicinæ in Re Herbaria erudiendos „ conſtituit, ſuadente id clariſſimo Medico FRANCISCO BONIFIDIO „ Patavino, qui anno 1533. primus Simplicium explicator factus, id mu„ neris quàm diligentiſſimè obivit uſque ad annum 1549. [g] quo ſenio „ confectus & oculis captus, ab hoc onere deſtitit. Huic poſtea ſucceſſit GABRIEL FALLOPIUS Mutinenſis, conjunctâ tunc Chirurgiâ cum Simplicium explicatione. [h] Bellonius monet cum Franciſco Bonafide, Danielem etiam Barbarum auctorem fuiſſe Senatui Veneto ut Hortum conſtrui juberet. Obſervandum autem eſt Patavii alios eſſe Plantarum profeſſores, alios verò Horti cuſtodes, ut vocare ſolent, ſeu Præfectos Horti. Fallopius de Stirpium naturâ tantùm diſſerebat in Schola, earum verò curam non habebat. Quapropter [i] Caſparus Bauhinus Aloyſium Mundellam Brixianum recenſet ſecundum Horti præfectum & Aloyſium Anguillaram tertium, nec de Fallopio loquitur, nec de Bernardino Triviſano Patavino qui de„ functo Fallopio ſuffectus eſt anno 1563. [k] Mundellæ extat memoria ſub „ Aloyſii nomine Libris publicis Academiæ Patavinæ anni 1547. qui etiam „ perhibent Anguillaræ anno 1561. Viridarium relinquenti die 20. Septem-

f Riccob. de Gym. Patav.

BONAFIDIUS. ſive BONAFIDES.

g Thomas in Gym. Pat.

FALLOPIUS.

h De neglect. ſtirp. Cult.

i In Pin.

k Thomas ibid.

"bris ejusdem anni successisse Melchiorem Guilandinum Borussum è vinculis
"Turcarum ære Fallopii libratum. [a] ALOYSIUS MUNDELLA scripsit
"Epistolas de Stirpium naturâ eximias quidem & elegantes; sed ad Rem Herbariam parùm conducentes. [b] ANGUILLARÆ Opiniones seu Epistolæ multò utiliores sunt, rariores enim Plantas observaverat in suis Peregrinationibus, quod opus ex Italico sermone C. Bauhinum Latinum fecisse narrat [c] Schenckius notis ac scholis adornatum.

MUNDELLA. [a] Editæ ann. 1538. 1543. & 1556.

ANGUILLARA. [b] Edit. ann. 1561.

[c] Biblioth. iatric.

[d] Anno 1561. MELCHIOR GUILLANDINUS electus est horti Patavini custos ad ostendendas ibi herbas, earumque nomina & vires aperiendas. [e] Regiomonte Borussiæ oppido natus [f] à teneris ad litterarum studia ita incubuit, ut & linguarum cognitione & in Disciplinis subtilioribus atque Arte medica excelluerit. [g] Vir fuit sine dubio litteratissimus, qui instar Gorgiæ de qualibet re proposita, cùm ad alia omnia, tùm ad stirpes & herbas pertinente, doctissimè ac disertissimè disputabat. [h] E patria maturè egressus non solùm Europam peragravit; sed etiam per mare Mediterraneum, in alterum quasi orbem trajecit, & auspiciis Marini Cabelli Veneti, Asiæ atque Africæ magnam partem perlustravit, atque in Indiam usque penetravit, piratarumque perfidiâ captus ludibrium iniquæ sortis, ferreis catenis ad triremium transtra alligatus, aliquandiu magno animo extantlavit. Ea in peregrinatione tantam medicamentorum, quæ vocant Sinplicium, studio ac labore indefesso cognitionem sibi comparavit, ut & apud Italos ad admirationem venerit, & Horto ille medicorum qui Patavii est celeberrimo fuerit Præfectus, inque cathedram collocatus medicam, Medicinam cum applausu professus. Scripsit Mathiolus, sed ut aiunt falsò, eum in Sicilia & Romæ penuriâ laborasse, tantâ, ut aliunde sibi victum comparare nequiverit, quàm ex allatis ex montibus illis cum asino bajulo radicibus: quod etiamsi factum tantùm abest ut dedecori verti debeat, quin ad laudem ejus & commendationem faciat plurimum. Fatis concessit Patavii 1589. Cæterum cùm Guilandinus in Herbario Mathioli centum notasset errata & post quadriennale silentium Mathiolus tantùm viginti erratorum defensionem ad I. Cratonem Medicum edidisset, idque Guilandino in India tunc absente, suscepit defensionem ejus Paulus Hessus Medicus Uratislaviensis. Peregrinationum quoque suarum Commentarios adornavit rogatu aliorum Guilandinus; sed illos intercidisse fama est scelere piratarum. Vehementer in adversarios suos invehebatur teste Theone. [i] Pauca tamen cùm multa expectarentur, ejus exstant scripta, & inter ea Commentarius de Papyro ad C. Plinium editus, in quo tamen virum tantæ existimationis multoties hallucinatum esse, eruditissimus Scaliger contrario scripto demonstravit.

[d] Riccob. ibid.

[e] Thuan. ad ann. 1589.

[f] Melchior Adam.

[g] Riccob. ibid.

[h] Melchior Adam.

[i] Thuan. ibid.

[k] Locus Melchioris Guilandini in Horto Patavino datus est JACOBO ANTONIO CORTUSO Patavino [l] anno 1590. [m] Is præter generis nobilitatem sibi decus & ornamentum suis ipsius studiis ac virtutibus comparavit. Semper enim fuit studiosus quàm qui maximè, ac temetsi Medicum nunquàm professus est, tantopere tamen Simplicium medicamentorum cognitione est delectatus, & Herbarum omnium, fruticum, arborum vires tam exactè cognovit, ut qui hujus rei peritior, suis temporibus fuerit,

CORTUSUS. [k] Riccob. ibid. [l] Thomas ibid. [m] Riccob.

a Edit. 1591. „ nominari posse nemo videatur. Obiit anno 1593. nullo edito nisi [a] Catalogo Plantarum Horti Patavini Italicè Venetiis excuso.

PROSPER ALPINUS. b Riccob. Ibid.

„ [b] PROSPER ALPINUS Marosticensis ad lecturam Simplicium in „ Scholis & ad ostensionem Simplicium in Viridario electus est anno 1593. „ In Ægiptum profectus est cum Georgio Aimo Veneto anno 1580. ad „ Venetam nationem ibi commorantem curandam & sanandam: & accitus est Genuam anno 1585. à Joanne Andrea Aurea Principe, classis Hispaniæ Imperatore, ut ei medicam operam navaret. Deinde Patavium se contulit ac explicationem Simplicium, vir ingenio versatili, maximaque eruditione præditus. Multas rariores plantas tùm à se in Ægypto observatas, tùm ex Cretâ aut aliunde ab Hieronymo Capello & Nicolao Contareno Senatoribus amplissimis acceptas minùs feliciter descripsit, ac depingi curavit, ut abundè probant non solùm de plantis Ægypti tractatus; sed de Exoticis Libri ab Alpino Alpino, Prosperi filio anno 1628. editi. Mortuus est Prosper anno 1617.

ZARABELLA & PREVOTIUS. c Thomas ibid.

„ [c] Anno 1618. JACOBUS ZARABELLA ad lecturam Simplicium, „ ad ostensionem verò eorundem in Horto adhibitus est JOANNES „ PREVOTIUS Rauracus usque ad annum 1630. quo grassante pesti- „ lentiâ occubuit. Anno 1631. munus oblatum recusavit JOANNES „ RHODIUS Dannus, & Senatusconsulto datum ALPINO ALPINO „ Prosperi filio anno 1633. ad annum usque 1637. quo tabe periit. Anno 1638. JOANNES VESLINGIUS Mindanus, Eques sancti Sepulchri successit: periit febri maligna 1649. Abundabat certè Veslingius multiplici doctrinâ, nec minus inter anatomicos quàm Botanicos celebrandus. [d] Successit ei GEORGIUS A TURRE Patavinus medendi peritiâ jam clarus & amœnioribus litteris ac potissimum priscorum numismatum notitiæ deditus. Hujus locum nunc præclarè occupat multis nominibus perillustris Abbas FELIX VIALI.

ALPINUS ALPINUS. VESLINGIUS.

d Thomas ibid.

GEORGIUS A TURRE.

VIALI.

HORTUS PISANUS. e Conring. Introd. in Art. med.

„ [e] Exemplo Patavino incitatus, Pisis Hortum construi fecit Cosmus Medi- „ ces, magnus Dux Florentiæ, Heros & virtute & ingenio maximus, eique „ præfecit Andræam Cæsalpinum, cujus inferius mentionem faciemus. Jucunda proinde memoria debet esse Hortorum Farnesianorum, Barberinorum, Ludovisianorum, Burghesianorum, Aldobrandinorum, Estensium, cæterorumque qui purpuratorum virorum nominibus decorati sunt. Jucunda in- „ quam memoria Federici Cæsii, sancti Angelis Principis, [f] qui genus & „ proavos atque hæreditarium principatum vix sua decora existimans, omni „ disciplinarum genere sic animum illustravit, ut erudita perspicuitate maxi- „ mè Lynceus, Lynceorum omnium dux & oculus fuerit. Obliti sumus Hortorum Casparis à Grabielis & Priuli Senatorum qui Gesneri tempore percelebres erant Patavii, ut & Venetiis Hortus Cornelii viri illustris, qui Cipri insulæ præfecturam gesserat, ex qua ut Creta, Alexandria, aliisque Regionibus multa pulcherrima, & rarissima Venetias afferri curaverat. Bononiensem Hortum nostris temporibus multùm locupletarunt plantarum studio inprimis delectati JACOBUS ZANONI & LÆLIUS TRIUMPHETTI Romanum verò plurimum illustravit diligentissimus vir & Rei Herbariæ peritissimus JOANNES BAPTISTA TRIUMPHETTI; Sed priusquam ex

f Ferrar. de Flor. cult.

Gesn. de Hort. Ital.

JACOBUS ZANONI.

JOANNES BAPTISTA & LÆLIUS TRIUMPHETTI.

Italia diſcedamus, quod tribuemus præconium illuſtriſſimo PRINCIPI CATHOLICÆ? cujus liberalitate & beneficentiâ rariores & elegantiores Plantas in ea Siciliæ parte, quæ tam magnifico viro patet, inſpicere licet, diligentia & ſtudio viri præſtantiſſimi FRANCISCI CUPANI, iniquum planè foret reticere nomen clariſſimi illius Epiſcopi Aichſtadenſis JOANNIS CONRADI A GEMMENSEN, qui Eyſtetii ſive Aichſtadii in Franconiâ maximos ſumptus fecit, non tantùm in colendos Hortos elegantiſſimos arcem epiſcopalem cingentes in monte ſancti Wilibaldi; ſed in excudendas icones ampliſſimæ formæ; BASILIO BESLERO tantùm opus accurante, quòd Cluſio ſi diutius vixiſſet fuerat deſtinatum. Deſcriptio autem hujus Horti celeberrimi edita eſt Norimbergæ anno 1613. cùm 1683. iconibus ſpecioſis, quarum nonnullæ magnitudinem ipſarum plantarum ſuperant.

PRINCEPS CATHOLICÆ.

FRANCISCUS CUPANI. HORTUS EYSTETTENSIS.

BESLERUS.

Ne antiquiores palmam hac in arte nobis præripuiſſe exiſtimentur Hortis tantopere celebratis Heſperidum, Babylonis, Adonidis, Alcinoi, Epicuri, Theophraſti, cæteriſque, ponamus nobis ante oculos Belgii & Angliæ Hortos. Lugdunenſis & Amſtelodamenſis abundè complectuntur quidquid in Indiis & Africâ gignitur. Oxonienſis verò & Londinenſes nihil exoptandum relinquunt ex Jamaicâ & Virginiâ: Hamptonienſis, Camptonianus, Chelſeianus nihil ex univerſo orbe. Mirùm dictu quantùm gloriæ & laudis conſecutus ſit CASPARUS FAGELIUS Potentiſſimorum Ordinum Hollandiæ, ut vocant *Penſionarius*, Herbarios in omnes orbis plagas mittendo plantas undecunque conquiſituros: ſed magno Rei Herbariæ detrimento periit tantus vir, cujus Hortos Kewenhorſti non longè à Lugduno Batavorum non ſemel vidiſſe gloriabor. HIERONYMI BEVERNINGII viri præclari & pluribus legationibus functi memoriam cadere non patientur doctiſſimi BREYNII Opera. Hortum BEAUMONTII cui Euphorbium ex Africâ propriis ſumptibus accerſitum non minorem famam conciliabit quàm Jubæ, ſemper commendabit petitiſſimi HAGELAERI Cathalogus. Quandiu in terris ſuus Botanicæ erat honos Zurflidianum & Honſlardiacum; ab hominum oblivione & ſilentio vindicabunt curæ viri præſtantiſſimi DANIELIS MARESII. Demum clariſſimi PAULI HERMANNI Paradiſus & Flora Batava æternum erunt monumentum amoris ſummi, quò Batavi plantas proſequuntur. Moveor tam amico orbatus, qualis ut arbitror, nullus unquàm erit. Quantùm ad abſolutionem Artis Herbariæ contulerit ex Catalogo Horti Academici Lugduno Batavi quem emiſit in lucem anno 1687. colligi poteſt. Rerum omnium rariorum quæ ad Philoſophiam naturalem ſpectant, theſaurum habuit omni pretio majorem ex Indiis Orientalibus & Africâ à ſe delatum, quo nunc partim Anglos, partim Batavos potiri audio: ſed mentem habuit omni theſauro præſtantiorem. Natus eſt anno 1646. die 30. Junii Hallis in Saxoniâ. Obiit Lugduni Batavorum Medicinæ & Botanices Profeſſor die 29. Januarii, 1695. Succeſſorem habuit clariſſimum virum JOANNEM HOTTON omni eruditionis genere prædicandum. Obiit pariter HENRICUS VAN DRAAKENSTEIN nobilis Botavus, Indiarum Præfectus qui nominis celebritatem apud poſteros, nullis neque divitiis, neque volupta-

HERMANNUS.

tibus posthabendam assecutus ex celeberrimo illo Horto Malabarico, in quo plantæ 745. à PATRE MATTÆO Carmelita descalceato, Neapolitano, delineatæ, iconibus & descriptionibus eximiis exprimuntur, JOANNE CASEARIO Ecclesiaste opus promovente. Prima pars Horti Malabarici edita est anno 1678. duodecima verò anno 1693.

Gesn. de Hort. Galliæ.

Galli nostri meritis laudibus defraudari non debent. Franciscum hujus nominis primum Galliarum Regem, disciplinarum bonarumque artium „ patrem, Re Herbariâ delectatum fuisse Ruellii & Bellonii opera osten- „ dunt. Petrus Bellonius (inquit Gesnerus) ex longinquis peregrinatio- „ nibus semina varia congessit, omnis stirpium generis, ex quibus Lutetiæ „ satis, variæ ei stirpes provenerunt: non solùm verò paucas singulorum „ generum, præsertim arborum, quæ Lutetiæ nasci antehac non solebant „ educare contentus est, sed etiam sylvas. Quis enim ignorat decus omne suum Viridaria Gallia debere Bellonio? Hortus Relati Bellaii Cenomanensis Episcopi, ut refert etiam Gesnerus, nunquam satis in Herbarum & Arborum variarum culturâ laudati, nobilissimus fuit omnium qui tum apud Germanos tum apud Italos visebantur, ut nihil addi potuisset ad absolutam Horti benè exculti & innumeris variarum plantarum divitiis refertissimi curam ac diligentiam. Henricus IV. Galliæ & Navarræ Rex potentissimus, circa annum 1570. Horti sui plantarum rariorum instructi curam dedit Joanni Robino in dignoscendis & excolendis plantis nulli secundo. Sed anno 1626. longè ampliorem HORTUM instituit PARISIIS ad Suburbium sancti Victoris Ludovicus XIII. re & cognomine Justus, suadenditubus Heroardo Archiatron Comite & GUIDONE BROSSÆO Medico Regis ordinario, de Re Herbaria & medica optimè merito, qui Hortum verè Regium extrui & plantis undique conquisitis ornari curavit. Brossæus autem primus Horti præfectus, studiosis plantas indigitandi præposuit VESPASIANUM ROBINUM diligentissimum Botanicum, qui præter elegantes illas Linguæ cervinæ species, quarum nomina recensentur in Catalogo Plantarum Horti Regii, primus in Gallias attulit Felicem bacciferam, Adiantum Americanum, Origanum fistulosum, Asarum Canadense, Acaciam Americanam, Geranium triste, cæterasque rariores quibus Joannes Cornuti Doctor Medicus Parisiensis Historiam suam plantarum exornavit. Horti Regii præfecturam postea gesserunt Archiatron Comites; sed defuncto Antonio Vallot, eam obtinuit ædificiorum regiorum Moderator Colbertus, deinde Louvesius, postremò & Marchio de Villacerf: nunc æquissimi Principis dono Archiatron Comiti restituta est. Enim verò cujus tutelæ plantas ipsas commendare? Quem Horto suo, miro illi terrarum angulo præponere poterat LUDOVICUS MAGNUS, nisi illustrissimum GUIDONEM CRESCENTIUM FAGONEM, cujus admirabilem & benè divinam Herbarum cognitionem in se ipso tam faciliter experitur? qui in Horto Regio natus, & inter plantas educatus, eas adeo in amoribus & deliciis semper habuit, ut vix ex ephebis excedens, quascumque in Alpibus, Gebennis, Pyreneis, Arvenisque montibus & orâ maritimâ nascuntur, propriis manibus collectas in Hortum Regium suis sumptibus, quasi futuræ dignitatis conscius asportari curaverit. Nec eundem

[Marginal notes: HORTUS HENRICI IV. — HORTUS REGIUS PARISIENSIS. — GUIDO DE LA BROSSE. — VESPASIANUS ROBINUS. — *Anno 1699.* — GUIDO CRESCENTIUS FAGON.]

dem ætate jam provectiorem ab earum ſtudiis avocarunt amœniores litteræ, non graviſſima medentis munia, quibus Aulæ & urbi aſſiduè ſuccurrit; ſed Regi, Regiæque familiæ conſulendo, plantis nequaquam defuit. Ludovico magno, in viros qui litterarum ſcientiâ præſtant verè munifico, ſemper fuit auctor ut diligentes Rhizotomos aleret, radices vivas ſeminaque ex omnibus partibus tranſmiſſuros: Unde nihil mirum ſi Hortus Regius Pariſienſis, immenſo illo plantarum numero quo inſtruitur, inter omnes emineat. Robino extincto, Dionyſius Joncquet Doctor Medicus Pariſienſis, Botanices Profeſſor renunciatus eſt. Huic ſucceſſit clariſſimus D. D. Fagon, ſummum Scholæ Medicæ Pariſienſis decus & ornamentum, qui ad aulam vocatus, Joannem Armandum de Mauvillain Doctorem Medicum Pariſienſem ſuffecit; & deinde pro ſingulari qua me complectitur benevolentiâ, eodem onere, grato quidem & ſuavi, anno 1683. me beavit.

Nec Gallia ſolo Pariſienſi Horto gloriatur. Alterum regni ornamentum eſt Hortus Regius Monſpelienſis, ab Henrico IV. circa annum 1598. inſtitutus. Huic præfecit Rex maximus PETRUM RICHIERIUM DE BELLEVAL, Campanum, qui æternâ luce digna ſcripta reliquit, figuris elegantioribus inſignita; ſed hæredum incuriâ, perpetuis ut ita dicam tenebris involuta. Horti Monſpelienſis ſecundus Præfectus fuit JOANNES RICHIERIUS DE BELLEVAL: tertius verò MICHAEL CHYCOINEAU; ac nuperrimè per annos tres, juſſu Ludovici Magni, plantas indigitavit in ipſo PETRUS MAGNOL, qui curas omnes ad Rei Herbariæ incrementum feliciter contulit. Nunc eidem Horto præeſt FRANCISCUS CHYCOINEAU, qui magnas paternæ tum doctrinæ, tum famæ ſuſtinendæ ſpes facit.

HORTUS MONSPELIENSIS. RICHIERIUS DE BELLEVA. MICHAEL & FRANCISCUS CHYCOINEAU. PETRUS MAGNOL.

Infauſto ſidere nata ſunt, quæ de Rebus naturalibus concinnavit NICOLAUS FABRICIUS PEIRESKIUS Senator Aquiſextienſis, *quem virum vel nominare, laudare eſt*. Perierunt excellentiſſimi viri pretioſi fœtus priuſquam in lucem mitterentur. Gaſſendo teſte, ejus vitæ ſcriptore accuratiſſimo, Myrtum latifoliam flore pleno è ſylvoſis locis, quæ inter Maſſiliam & Telonem occurrunt, eradicari, excoli, propagari & ad amicos transferri; Jaſminum verò Indicum, flavum, odoratiſſimum è Sina, Papyrum è Saitarum regione, Liſam è Mecha, Vites rariores Tuneto, Smyrnâ, Sydone, Damaſco, ex nova Francia aliiſque locis deferri curavit. Nucem Cuciophoram Zinziberque germinantes vidit a Belgenſerii, in ſuaviſſimis illis Hortis, in quibus feliciter adoleſcebant Gelſeminum Americanum majus, flore phœniceo; Perſicum violaceo; Arabicum pleno; Arantia flore rubro atque variegato; Meſpilus & Ceraſus acida ſine nucleis; Ficus Adamæa, cæteræque.

PEIRESKIUS. *Salmaſ. Præf. in tab. Cebet. Arab.* *Anno 1605.* a *Beaugencier, oppidum non longè à Telone.*

Immortalem Rei Herbariæ ſplendorem adipiſcentur Horti illi nobiliſſimi, quos Bleſis ac Pariſiis, rarioribus plantis ditari voluit Sereniſſimus Princeps GASTO BORBONIUS Aurelianenſium Dux. In eo certè Principes cæteros vicit, quòd inter armorum ſtrepitus, non ſumptibus tantùm ut alii, ſed doctrinâ quâ pollebat maximâ, Botanicen illuſtraret. Nihil tamen magis in Re Herbaria prædicabile aut gloriandum mihi videtur, quàm immenſus ille Theſaurus iconum Plantarum nativis ſuis coloribus ad vivum expreſſarum,

GASTO BORBONIUS.

G

quæ aſſervantur in Pinacothecâ Ludovici Magni. Nihil pulchrius aut jucundius hoc Horto, qui non erucas aut bruchos, non inæquales autumnos, ſæviſſimas hiemes, ardenteſque ſoles pertimeſcit. Tantum opus inchoavit NICOLAUS ROBERTUS Bleſenſis, Pictor eximius, juſſu Gaſtonis Principis. Huic nunc incumbit JOANNES JOUBERTUS Pictavienſis, Roberto non inferior, ejuſque diſcipulus digniſſimus CLAUDIUS AUBRIETUS Catalaunenſis Campanus, qui in pingendis elegantoribus plantis, avibus, & quadrupedibus, induſtriam omnem & diligentiam adhibent, mandato Ludovici Magni, ſub cujus præſidio diſciplinæ & artes dulce degunt otium, pacis bellique temporibus, quibus tot tantiſque viris Academicis egregium largè liberaliterque decernit ſtipendium optimus Princeps, ut Hiſtoriam naturalem, Phyſicam & Mathematicas diſciplinas promoveant, Picturamque, Sculpturam, Architecturam, Rem Nummariam, cæteraſque bonas artes ad abſolutionem perducant.

ROBERTUS. JOUBERTUS. AUBRIETUS. *Pictores eximii.*

His progreſſibus mirè adolevit Res Herbaria ab Hippocratis ævo ad noſtra tempora; nec quicquam ei deeſſe videtur præter accuratam generum conſtitutionem: accuratam, dicam, non qualemcumque; debet enim eorum character è genuino fonte derivari. Ut clarius intelligatur qualis eſſe debeat generis acceptio apud Herbarios, notandum eſt ſimiles plantas à diſſimilibus ſeparandas & cum ſimilibus velut in faſciculos eſſe colligendas. Similitudo illa peti debet à propria partium ſtructurâ; non verò à remotis illis ſignis, quæ ratione locorum, tempeſtatum aut facultatum in plantis occurrunt. Eas igitur quæ ſimili ſtructurâ donantur, ad idem genus reducemus, ſeu quod idem eſt, generis nomine aliud nihil intelligemus præter congeriem plantarum, quibus nota propria, ſeu character idem, apprimè convenit. Quoniam autem plantæ quæ ejuſdem generis ſunt, ſigno quodam ſingulari inter ſe differunt, ſpecies ejuſdem generis appellandæ ſunt, quæ præter characterem generi proprium, alia ſingulari notâ diſtinguuntur à cæteris ejuſdem generis. Plantæ v. g. omnes quibus Ranunculi nomen convenit, non tantùm à cæteris generibus diſtinguuntur notâ propriâ omnibus Ranunculis communi; ſed à ſe invicem ſingulari quadam, ſpeciebus ſingulis hujus generis ita propriâ, ut nulli alteri ejuſdem generis conveniat. Inſuper duo obſervanda ſunt circa characteres generum plantarum, eos ſcilicet in omnibus ſpeciebus ejuſdem generis apprimè ſimiles eſſe debere; tùm & ſenſibus obvios abſque Microſcopii auxilio.

Quid generis nomine intelligi debeat apud Herbarios.

Quid ſpeciei nomine.

Deinde ſi tutiorem viam inſiſtere cupiamus, conſtituta genera vocabulis nullatenus immutandis appellari debent; & quòd Artis caput eſt, unicum tantum vocabulum cum notione characteris ſic conjungi oportet, ut nullatenus adhibeatur ad diverſa plantarum genera ſignificanda ſervatis quantum fieri poteſt traditis, melius quàm acceptis nominibus. Verumtamen quoniam magnum opus omnino & arduum eſt, Rem Herbariam ad optatos eos exitus provehere, multaque eam ob cauſam immutanda, novaque plurima inſtituenda: quæcunque in hoc opere proponentur, eo animo proponam, ut doctiorum ſententiam de his faciliùs accipiam, quod lubentem gratumque facturum me ſpondeo, meaque emendabo ex eorum judicio.

Nihil mihi videtur integræ reſtitutioni Botanices magis adverſari quàm

Etymologia nominum Planta-

vetus illa & intoleranda consuetudo, ne dicam cacoëthes de naturâ plantarum judicandi ab etymologia. Qui primùm nomina plantis imposuerunt, sive in Græciâ sive in Ægypto, plerumque rationem solùm habuerunt rerum singularium quæ plantis sic appellatis vix respondebant, multò minùs cæteris ejusdem generis. Nos verò attendere debemus ad ea quæ speciebus omnibus apprimè conveniunt. Quid enim aliud est constituere genera plantarum, nisi explorare quid pluribus commune sit, iisque nomen idem impertiri, ratione communis illius signi? Sæpius autem præstaret ut apertè loquamur, vim nominum in hac disciplina ignorare, vel ea tantùm usurpare quæ nihil ex seipsis significant, ut Soldanella, Stramonium, aliaque quæ in errorem inducere non possunt: prolato enim tali nomine, illico veniret in mentem, eò significari plantam cujus nota propria in structura quadam singulari partium posita est, cùm sæpe usu veniat ut nomina plures excitent in nobis notiones ejusdem plantæ, characteris nempe generici, tum & causæ propter quam eadem nomina olim imposita fuere, quæ tamen causa cæteris speciebus ut plurimum non convenit.

rum tenebras sæpius affert quàm lucem Rei Herbariæ.

Ranunculus v. g. ratione sui nominis significat plantam à Ranis, ut aiunt, expetitam & in paludibus nascentem: ratione verò notæ propriæ plantam cujus character in certa propriarum partium structurâ versatur. Nonne igitur satius foret etymologiæ Ranunculi oblivisci, cùm plurimæ ejus species in aridioribus locis nascantur? Leucoium vi sui nominis Violam albam significat; cùm tamen longè plures occurrant Leucoii species floribus luteis, aut purpureis. Angelica sativa à summis viribus nomen habuit: an propterea Angelicæ nomen denegandum esset plantæ deleteriæ, quæ eadem notâ propriâ prorsus donaretur? Itaque à sola partium structurâ nomina plantarum peti debent, cùm nullâ tutiori ratione possint distingui.

Generibus autem consideratè statutis, alius Rei Herbariæ cardo in eorum dispositione consistit, quæ sic institui debet, ut maximè conducat ad planiorem & breviorem plantarum cognitionem. Hæc facilè obtinebitur si genera in nonnullas classes ita distribuantur, ut earum ope nomina plantarum ex tempore & sine præceptore indicentur. Classis autem nomine intelligitur congeries generum, quibus nota quædam communis adeo propria est, ut ab omnibus aliis generibus plantarum prorsus differant.

Quid Classis nomine intelligi debeat apud Herbarios?

Naturalis ordo nunc postulat ut initium faciamus à ratione instituendorum generum, cujus præcepta jamdiu à doctissimis viris tradita sunt. Deficiente enim sæculo decimo sexto, cùm in dies cresceret plantarum cognitio, & hinc confusa nominum multitudo valde augeretur, maximum illi lumen Arti Herbariæ accessurum sapienter judicarunt, si plantæ huc usque cognitæ ex principiis quibusdam quasi naturalibus ad certa genera reducerentur, nec eos spes & eventus fefellissent, nisi Mæcenate vel otio, cæterisque caruissent ad hoc institutum necessariis.

CONRADUS GESNERUS, Tigurinus, [a] *vir ille publicum bonum juvandi adeo studiosus*, totius Historiæ naturalis parens ac veluti promptuarium, primus omnium veram aperuit viam ad plantarum cognitionem assequendam, generum adjumento. [b] Natus est Tiguri celebri & totius Helvetiæ " primaria urbe, anno 1516. in nulla autem naturæ rerum parte diligentius "

GESNERUS.

a *Conring. Introd. in Art. medic.*

b *Melchior Adam.*

„ eſt verſatus, nulli plus temporis & operæ impendit quàm plantarum
„ cognitioni. Etenim adoleſcens aut potius puer ab avunculo Joanne Fric-
„ cio Rei Herbariæ perito ad hoc ſtudium adſuefactus eſt, quod deinde
„ ſemper amavit. Nam & Lauſannæ cùm eſſet, ſemper Herbarum gratiâ
„ montes Sabaudiæ pererrabat, & Baſileæ non minori ſtudio ad Rheni ripas
„ & paſſim etiam per latè patentes campos, & in vicinis montibus plantas
„ inveſtigare ſolebat. Tiguri etiam poſtquam habitare cœpit non tantùm in
„ agros & montes urbi vicinos Herbarum noſcendarum cauſâ exire conſue-
„ verat, ſed quotannis ferè aliquam peregrinationem in alias Helvetiæ par-
„ tes ejuſdem rei gratiâ ſuſcipiebat. Itaque magnam partem Alpium Rhæti-
„ carum & Helveticarum, Plantarum causâ perluſtravit. Cùm etiam Vene-
„ tias profectus eſſet ut Mediterranei maris piſces in urbe celeberrima cognoſ-
„ ceret, non minori causâ & ſtudio in illo itinere plantas quàm in ipſa urbe
„ piſces obſervavit, & depingendas curavit. Eademque diligentiâ in pere-
„ grinationibus Gallicis uſus eſt. Obſervabat autem non tantùm plantas à ve-
„ teribus Dioſcoride, Plinio & Theophraſto deſcriptas aut à recentiori-
„ bus Ruellio, Fuchſio, Trago; ſed naturæ ipſius ſcrutator, omnes ante
„ ſibi non viſas plantas colligebat, depingebat, in Hortulo ſuo plantabat.
„ Diligenter præterea primas qualitates plantarum & temperamenta inveſti-
„ gabat, & in hunc uſum quaſvis plantas guſtabat, alligabat corpori, &
„ variis rationibus earum vires experiebatur. Tantam ejus diligentiam cùm
„ cognoviſſent complures homines doctiſſimi & qui ejus judicio multùm
„ tribuerent, certatim ad eum miſere ſemina varia & plantas quampluri-
„ mas cùm recentes tùm ſiccas; idque ex Italia, ex Gallia, ex Germania
„ & Anglia uſque. Itaque cùm propria diligentiâ tùm amicorum ſtudio col-
„ legit plures quàm quingentas plantas, quarum deſcriptiones apud nullum
„ veterum extant. Jamque ſe operi accinxerat, ut quæ triginta ferè annis ma-
„ ximo ſtudio & labore penè infinito collegerat, in publicum ederet: cum
„ fati vi ſuis ereptus, præclarum opus obſolvere & explere non potuit.
„ Attamen ne tanti ejus labores perirent, quæcunque de plantis collegit &
„ annotavit, ea omnia cùm decumberet, teſtamento legavit claro Medico
„ Gaſparo Wolphio, eique operis editionem commiſit ac quantumvis æger
„ & admodum infirmus, diligenter tamen & accuratè methodum quam
„ ſervare inſtituerat, expoſuit. Antequam verò in morbum incideret, figu-
„ ræ plantarum quamplurimæ ligno inſculptæ fuerunt, in quibus depin-
„ gendis ipſe frequens pictori aderat & curabat; ſed ut plurimùm ut certa
„ ſervaretur in omnibus proportio; deinde ut pictor non artem ſuam
„ oſtentaret, ſed naturam imitaretur & ad illam quamprimè accederet.
„ [a] Singulari enim nec alias uſitata ratione icones ſtirpium depingi & ſculpi
„ fecit, plantas in partes dividendo & ſingula ſeorſim ſpectanda exhiben-
„ do. [b] Ego, inquit Geſnerus, in meo ſtirpium Oceano penè ſubmergor &
„ obruor multitudine rerum. Hæc autem omnia Wolphii & Camerarii in-
„ curiâ perierunt. [c] Periit & praxis medica Geſneriana ex infinitis experi-
„ mentorum & remediorum Schediaſmatis ac Collectaneis congeſta quæ refe-
„ rente Schenkio ſervabatur inabſoluta in Bibliothecâ Wolphianâ. Nuperri-
„ mè accepi ab eruditiſſimo viro D. Sheraſdo plurimas icones plantarum Geſ-

a *Conring. Introd. in Art. med.*

b *Geſn. epiſt. à C. B. Edit.*

c *Schenc. Biblioth.*

neri curâ concinnatas, duobus voluminibus *in folio* (ut vocant) comprehen- "
ſas. Cum deſcriptionibus notiſque manu exaratis Norinbergæ aſſervari in Bibliothecâ celeberrimi viri D. Joannis Georgii Volkameri ejuſdem civitatis Phyſici. Mortuus eſt Geſnerus in Muſæo ſuo, quo paulò antè quàm expiraret reduci voluit, lue peſtifera, quæ Tiguri graſſabatur correptus, anno 1565. ætatis 49. cùm fundamenta Botanices jaceret, quæ pluribus deinde vitiis laboravit, quòd ejus veſtigia non fuerint ſecuti qui poſt ipſum vixerunt.

Fundamenta hæc maximè ponebat Geſnerus in flore & fructu plantarum. [a] *Ex his enim potiùs quàm foliis*, inquit ad Theodorum Zuinggerum perdoctum Medicum ſcribens, *Stirpium naturæ & cognationes apparent. His notis* (*à fructu, ſemine & flore*) *Staphiſagriam, & Conſolidam regalem vulgò dictam Aconito* συμφύλυς εἶναι βοτάνας *facile deprehendi.* Hinc in Epiſtola ad Adolphum Occonem diligentem medicum Auguſtanum, ſententiam ſuam etiam apertè declarat. [b] *Meliſſa Conſtantinopolitana ad Lamium vel Urticam mortuam quodammodo videtur accedere, ſeminis tamen, unde ego cognationes ſtirpium indicare ſoleo, figurâ differt.*

a *Epiſt. p.* 118.

b *Epiſt. p.* 65.

COLUMNA

FABIUS COLUMNA ex antiqua illa & perilluſtri Columnarum gente oriundus, quæ inter nobiliores Italiæ familias primas partes occupat, præ aliis commendandus eſt ob exquiſitam Hiſtoriæ naturalis cognitionem. Nihil profectò adeo abſolutum, nihil in hoc genere cum tanti viri operibus comparandum eſt, ſive icones auctoris manu exaratas, ſive deſcriptiones & diſſertationes criticas ſpectes. [c] Hieronymus Columna, ut ait Thua- "
nus, ex conjuge dilectiſſima Pompeium honoribus quibuſdam in aula Ro- "
mana defunctum reliquit, ac poſtremò & Fabium qui in naturali Hiſtoria "
induſtriam ſuam hodie exercet, ſcriptis in eo genere aliquot jam editis, "
& majore in poſterum ſpe excitata. Anno 1592. opus omnino eruditum "
φυτοβασάνου nomine, cum iconibus 35. in lucem emiſit; deinde ἐκφράσιν plantarum iconibus 156. ornatam juris publici fecit anno 1606. ejuſque partem alteram anno 1616. cum iconibus 43. In hac præcipuè ſuam mentem non obſcurè aperit de generibus plantarum inſtituendis: *Foliorum effigiem*, inquit *in conferendis generibus parvi facimus; non enim ex foliis; ſed ex flore ſeminiſque conceptaculo, & ipſo potius ſemine, plantarum affinitatem dijudicamus, reſpondente præſertim ſapore, in reliqua plantæ parte.*

c *Ad annum* 1586.

Col. part. alt. c. 27.

MORISONUS. *Obiit Londini.* 1683.

Legitima igitur conſtituendorum generum ratio Geſnero & Columnæ tribui debet, eaque fortè in tenebris adhuc jaceret, niſi ROBERTUS MORISONUS Scotus, Aberdonenſis, qui per plures annos præfuit Hortis Sereniſſimi Principis Gaſtonis Aurelianenſium Ducis, eam quaſi ab Herbariis abalienatam renovaſſet, inſtauraſſet, & primus ad uſus quotidianos adjunxiſſet, quâ in re ſummis laudibus excipiendus, longè verò majoribus ſi à ſuis abſtinuiſſet.

RAIUS.

JOANNI RAIO Socio Regio Londinenſi, qui nullam fermè Hiſtoriæ naturalis partem intactam reliquit, non fuit ſatis quæcumque optima in ſingulis plantarum ſcriptoribus occurrunt, in unum corpus coacervaſſe, digeſſiſſe, illuſtraſſe, quamplurima nova addidiſſe; plantas etiam huc uſque cognitas in ſua genera pulchrè diſtinxit, ſingulorum proprias notas recenſens.

Ego verò poſt tantos viros his ſtatuendis nequaquam incubuiſſem, niſi putaſſem Herbariorum plurimùm intereſſe, ut omnes modi quibus characteres

plantarum inſtitui poſſunt, in medium afferrentur. Non tamen ipſe mihi tantùm aſſumo, ut ſine aliorum ope hoc à me præſtari potuiſſe ſentiam. In lucro poſui quæ cæteris optima viſa ſunt, & cùm plura in Arte noſtra deſiderari animadverterem, collegi ipſe me & mecum quaſi ſum collocutus ut certior fierem an tutiori & breviori viâ ad cognitionem plantarum perveniri poſſet, quam vulgari, quæ diuturno uſu teri ſolet. Quamobrem Analiticam rationem adhibui, quæ, ut mox patebit, coegit me ad Geſneri & Columnæ ſententiam amplectendam. Quod ingenii bonitate tanti viri conſecuti ſunt, arte explorandi acquiſivi, & operæ pretium duxi, remque Herbariis gratam me facturum exiſtimavi, ſi ſingulis plantarum generibus methodum aptarem, quæ cæteras omnes antecellit; addens quæ neceſſaria, vel detrahens quæ viderentur inutilia.

Neque audiendi ſunt illi, qui ad appellationem plantarum omnibus nominibus abutentes, tantam artem in Arte Herbaria negant afferri debere. Confuſis enim nominibus plantarum, earum genera confundi neceſſum eſt. Confuſis autem generibus, quæ ſpecierum notio ſeſe nobis offeret? Natura, ut aiunt, à methodo prorſus aliena videtur; quod etſi concedatur, homines tamen abſque methodo rei adeo multiplicis & diffuſæ, qualis eſt Botanice, naturam niſi obſcurè admodum comprehendere poſſe experientiâ convicti fateantur neceſſe eſt. Non levius errant qui veram ſpecierum diſtributionem ex hominum arbitrio, perinde ac nominum impoſitionem pendere exiſtimant. Conditor rerum qui imponendorum plantis nominum facultatem nobis præbuit, in plantis ipſis notas inſigniores poſuit ex quibus peti debet

Notas proprias Plantarum ab auctore naturæ ſtatutas eſſe.

ſimilitudo illa quæ requiritur inter ſpecies ejuſdem generis. Has notas immutare nequaquam poſſemus, neque ab earum contemplatione & uſu abſtinere, ſi erroris vitandi cura ſit. Quod verò ad nomina ſpectat, etſi nunc quæ aptè poſita ſunt, uſurpare debeamus; qui tamen ea impoſuerunt, alia ſanè adhibere poterant: Ranunculum v. g. appellare quod Aconitum vocarunt: Calamintham quod dixere Thymum; Sed ubi Ranunculi nomen cum idea ſtructuræ notæ propriæ conjunctum fuerit, non licet ampliùs nomen idem imponere plantis, quæ ejuſmodi notis deſtituuntur: unde primus nominum delectus noſtri juris eſt, notarum propriarum nequaquam.

Cùm igitur illæ ex plantis ipſis eruendæ ſint, priùs inquirendum videtur quid ſit Planta, & quænam ejus partes: nam etſi Theophraſtus auctor graviſſimus judicaverit Plantam rem variam atque multiplicem eſſe, inque univerſum de ea referre difficile, eam tamen deſcriptione depingere conabimur.

Definitio plantæ.

PLANTA eſt corpus organicum, quod radicibus ſemper, ſeminibus fortè ſemper; foliis, floribus & caulibus ferè ſemper donatur.

Quænam Plantarum organa.

I. Namque ut deſcriptionem noſtram explanemus, Clariſſimus vir Marcellus Malpighius, Philoſophus præſtantiſſimus, naturæ operum explorator accuratiſſimus, Innocentii XII. ſummi Pontificis Archiater, veram Plantarum anatomen inſtituit & opus admirationis plenum exegit. Primus omnium demonſtravit plantas præcipuè componi ex fiſtulis tenuiſſimis & veſiculis. Fiſtulæ duplicis generis ſunt: aliæ alimento convehendo inſerviunt, cæteræ aeri excipiendo: illæ vaſa, hæ pulmones plantarum quodammodo dici poſſunt: in faſciculum utræque veluti colliguntur in ipſis

radicibus, diſperguntur in ramis eorumque propaginibus, utrobique vario ac multiplici contextu, arctiùs aut laxiùs inter ſe conjunctæ veſiculas in interſtitiis ſuis complectuntur; quas amplificari cogit alimentum in carnem veluti concreſcens.

Radicibus omnes plantas donari.

II. Plantas etiam abſque radicibus vivere non poſſe conſtat. Namque Cuſcuta, quæ plantarum vilior videtur, radicibus non deſtituitur, quamdiu terræ inhæret. His verò areſcentibus, capillamenta ſeu cauliculi Cuſcutæ tuberculis quibuſdam aſperis arctè adhærent plantis quas comprehendunt, & in meatus earum ſeſe inſinuando, alimentum cæteris reficiendis inſtitutum arripiunt: unde inter plantas paraſiticas Cuſcuta recenſeri ſolet. Et revera quæ radicibus carere exiſtimatur, magno radicum apparatu inſtituitur, ratione muneris accendentium ad cirros, quorum ope Hederæ rami abſciſsâ radice nutriuntur. Tubera terræ pariter, quæ inter vegetabilia numerantur, pro radicibus capillares fibras obtinent è cortice rugoſo erumpentes.

Nonnullas foliis & floribus deſtitui.

Omnes probabiliter ſemina obtinere.

III. Folia verò, flores, & fructus in pluribus plantis deſiderantur. Tubera ipſa, pleræque Fungi ſpecies, foliis & caulibus carent. Filici, Capillo Veneris, Polypodio, Linguæ Cervinæ, Muſco & cæteris id genus plantis, flores denegavit natura. Semina ſingulis ineſſe naturali quodam judicio adducimur ad credendum; quamvis fruſtra explorentur in pluribus Muſci & fungi ſpeciebus, tum & herbis in fundo maris naſcentibus.

Cæterùm plantarum partes tantum inter ſe commercium habent, ut aliæ aliarum causâ à natura inſtitutæ videantur. Radices ab ipſa tellure alimentum acceptum & elaboratum in caules tranſmittunt, ut foliorum nutritioni aptius evadat. Folia ſubactum floribus ſubminiſtrant: flores ſunt veluti viſcera quædam ad fructus incrementum comparata; fructuſque ad ſeminum nutritionem conſtituti. Hæc denique ſpectari debent tanquam ova quædam quæ ſingulas plantæ partes compendiariò delineatas continent: nec revera ovum ovo ſimilius, quàm ſemen cujuſque plantæ ovis volatilium & inſectorum; idque Empedocles benè retulit ſuo carmine:

Οὕτω δ' ᾠοτοκεῖ μικρὰ δένδρεα πρῶτον ἐλαίας.

Ariſt. de Gener. animal. l. 1. c. 13.

Ut autem generum notas ex ſtructura partium ex quibus plantæ componuntur, facilius eruamus, tria hic exploranda ſunt. 1. Utrum affinitas illa ſeu ſimilitudo quæ requiritur inter ſpecies ejuſdem generis, in quinque partibus jam recenſitis exigi debeat, an verò in tribus, duabus, aut unica ex his? 2. Utrum in ſingulis generibus earumdem partium ſit habenda ratio, an verò his vel aliis ad arbitrium uti liceat? 3. An affinitas illa præcisè peti debeat à partium ſtructura, an ab earum affectionibus, quales ſunt color, odor, ſitus, cæteræque? Hæc ut clariora fiant, ad combinandi artem recurrendum eſt: partes ſcilicet plantarum ita invicem ſingillatim conjungendæ, ut demum illæ ſeligantur, ex quibus characteres generum ad perſpicuitatem magis facientes, & ad uſum magis accommodati conſtitui poſſunt.

Notæ propriæ Generum plantarum ex quinque earum partibus deſumi nequeunt.

Inutile planè foret quinque plantarum partes ad hoc opus revocare, cùm fieri nequeat ut plures ſpecies ejuſdem generis occurrant, quarum radices, folia, caules, flores, ſeminaque ſimilia ſint. Tantùm abeſt ut hæc arte genera firmarentur, quin potius ſtabilita deſtruerentur, & quælibet ſpecies genus

ſingulare conſtitueret. Ex Ranunculis alius eſt radicibus tuberoſis, alius grumoſis, alius fibratis. Folia ad Aconitum, ad Gramen, ad Rutam, ad Cerefolium, ad Chamæmelum, vel ad alias plantas accedunt: Ergo ſimilitudo plantarum generica in nonnullis tantùm earum partibus requirenda eſt. Hanc in quatuor partibus exigere nimiùm etiam videtur; cùm metuendi locus ſit ne affinitas illa in ſpeciebus cognitis aut cognoſcendis deſideretur potiùs quàm reperiatur. Laboratur vehementer in hoc argumento; & ut res facilius procedat, eæ tantùm videntur adhibendæ notæ quibus carere non poſſumus, ſeu quod idem eſt, ſine quibus genera ſtare nequeunt.

Neque ex quatuor.

Hiſt. Oxon. part. 2. pag. 86.

Supponamus v. g. cum Moriſono Glycyrrhizæ notas poſitas eſſe in caule altiſſimo, radicibus profundis, luteis, & latè per terram repentibus, admodum dulcibus, ſiliquis curtis, compreſſis; quæ ſuperveniunt floribus papilionaceis, dilutè cæruleis ſeu violaceis: quis non videt hanc eſſe deſcriptionem non generis quidem, ſed illius ſpeciei Glycyrrhizæ qua vulgò utimur. An propterea Glycyrrhizæ nomen negandum plantæ, quæ flores & fructus obtineret floribus & fructibus Glycyrrhizæ vulgaris ſimiles; etiamſi caulis ejus longè brevior eſſet; radixque minimè repens, amara, candida aut nigricans.

Neque ex unica, Foliis nempe.

Hinc manifeſtum eſt tres plantarum partes, duas aut unicam fortè uſurpari poſſe ad ſtatuenda genera. Quapropter à ſimplicioribus ordiendum eſt; ſingulæque ſeorſim conſiderandæ exceptis radicibus & caulibus ad hoc opus inutilibus. Ex foliis major fructus capi poſſe non videtur. Fingamus v. g. à foliorum ſimilitudine genus inſtitui Plantaginis nomine, plantas omnes comprehendens, quæ foliis ad Plantaginem vulgarem accedunt: quales ſunt Plantaginis ſpecies vulgares & cognitæ, Plantago aquatica, Ranunculus Plantaginis folio, cæteræque. An tale genus Herbariis arrideret? num magis ferendum eſſet aliud, quod à foliorum formâ plantas eas comprehenderet, quæ foliis ſunt Aconito ſimilibus? Quot quæſo Aconiti, Geranii, & Ranunculi ſpecies unà confunderentur? Quamquam enim ratio ex foliis deſumpta, veri quadam ſpecie oculos ludat, tum maximè quòd diuturniora ſint, quo tamen tempore cæteræ partes vigent, hæc ſæpiſſime ad inſtitutum noſtrum inepta videtur. Plantæ ſiquidem, quæ propter foliorum formam ad Plantaginis vel Aconiti genus referendæ videbantur, priori poſita formâ, novam induunt faciem advenientibus floribus & fructibus, ſeque ultro Ranunculi aut Geranii, ſi velis, ſpecies declarant. Quamobrem nullius generis character inſtitui debet, niſi exploratis, ſuo tempore, ſingulis plantarum partibus.

Neque à Floribus.

Flores operi noſtro non magis inſervirent. Cucurbitæ ſcilicet, Convolvuli & Campanulæ ſpecies, floribus ſunt planè ſimilibus: nihilque ineptius foret quàm genus ex his compoſitum. Omnes pariter plantæ umbelliferæ in idem genus redigerentur, ſi ſola florum haberetur notio, nec felicius res ſe haberet inter ipſa legumina & plantas leguminoſas.

Aut Seminibus.

In ſeminum uſu ſumma etiam erit difficultas. Meliſſa, Marrubium, Salvia, Betonica, Roſmarinus & cæteræ Plantæ quæ verticillatæ appellantur unicum genus ſtabilirent. Fruſtra hic naturæ ſcopum & finem, quæ ſoli fructificationi ſtuduiſſe videtur, objiciunt, aut partium præſtantiam, quæ fructibus ut

putant

putant, debetur. Non agitur hîc de naturæ fine aut partium nobilitate; ſed de inveniendâ ratione plantarum in genera diſtribuendarum, in qua quidem ignobiliores earum partes, cæteris eſſent anteponendæ, ſi magis facerent ad commodum Herbariorum.

Exploratis ſingulis plantarum partibus, certum eſt duas aut tres ex his ad generum formam adhibendas eſſe; ideoque bino vel terno ordine conjungendas, rejectis iterum caulibus ad inſtitutum noſtrum inutilibus. Radices igitur bino ordine jungi poſſunt, vel cum foliis, vel cum floribus, vel cum fructibus. Folia ſumi poſſunt, vel cum floribus, vel cum fructibus: Flores demum & fructus ſimul uſurpari.

Sed ex duabus, combinandi Arte conjunctis.

Radicum & foliorum conjunctio nullius omninò uſus eſt: Ranunculi enim ſpecies quæ foliis ſunt Aconiti & radice fibroſâ, à ſpeciebus quæ foliis ſunt Chærophylli & Rutæ radice grumoſa ſejungi deberent. Vitium idem occurreret in combinatione radicum & floris, aut radicum ſimul & fructûs; nam plantæ umbelliferæ quæ radicibus & floribus ſimiles ſunt, ad unicum genus ſpectarent; perinde ac quæ ſimiles ſunt radicibus & fructibus, ut Gentiana, Nicotiana, Scrophularia: nec majoris eſſet emolumenti foliorum & florum copulatio. Quot, quæſo, occurrunt plantæ leguminoſæ, quarum flores & folia ſunt ejuſdem conformationis? Quid ex foliis, ſi cum ſeminibus uſurpentur, auxilii? Digitalis & Nicotiana quæ foliorum formâ, & ſitu fructuumque ſtructurâ parùm differunt, unius eſſent generis.

Non ex radicibus ſimul & foliis.

Neque ex radicibus ſimul & flore: aut radicibus ſimul & fructu.

Non pariter ex foliis & floribus, neque ex foliis & fructibus.

Hæc cum ita ſint, genera plantarum ſtatui non poſſe liquet, niſi flores ſimul & fructus adhibeantur. Eamque methodum vim ferè demonſtrationis habere exiſtimo; cùm exploratis cæteris omnibus, ſola videatur ad uſum revocanda. Enimverò ſimilitudo ſeu affinitas florum & fructuum longè magis abſoluta eſt quàm cæterarum partium, ſi ſingulæ cum ſui ſimilibus comparentur. Quid magis accedit ad florem & fructum, v. g. Anthirrhini vulgaris, quàm flos & fructus alterius ſpeciei Anthirrhini? An tam perfecta ſimilitudo inter folia Plantaginis vulgaris & cæterarum plantarum quæ foliis Plantaginis eſſe dicuntur? Quid pulchrius quàm tot ſpecies Ranunculorum & Roſarum, quarum flores & fructus in ſingulis eorum generum ſpeciebus adeo ſibi formâ & ſtructurâ reſpondent? Quis varias Campanulæ ſpecies ad idem genus referendas eſſe non concedat, ratione florum & fructuum.

Sed ex floribus ſimul & fructibus.

Harum rationum vim effugere conantur, qui methodo non opus eſſe contendentes in Re Herbaria, objiciunt argumenta quæ ratione Analyticâ deduci videntur à præjudiciis potius, ſeu ex iis quæ apud Herbarios longo uſu recepta ſunt, deſumi. Cur enim, petunt, quæ Ranunculi ſpecies appellatæ ſunt ratione floris & fructûs, aliis nominibus donari nequeant, ratione foliorum aut radicis? Cur huic uſui quem hominum arbitrium adduxit, neceſſariò parere cogimur? His tria reſponderi debent.

Hanc methodum à præjudiciis non pendere.

I. Methodum accuratam in appellandis plantis adhibendam eſſe, ne plantarum nomina in tantam abeant multitudinem, quantam ipſæ plantæ; quod haud dubiè eveniret, ſi ſingulas ad libitum unicuique appellare liceret. Hinc enim non ſolùm maxima oriretur confuſio, ſed memoria penitùs obrueretur infinitis propemodum nominibus.

Nobis veluti innatam esse.

II. Etiamsi characteres plantarum primo aspectu ex omnibus earum partibus earumque affectionibus erui posse videantur, certum tamen est plerosque homines sic affici floribus & fructibus, ut sibi temperare vix possint, quin inter species ejusdem generis recenseant eas, quæ simili flore fructuque donantur. Quis Violæ v. g. nomen denegabit Herbæ Trinitatis Fuchsii, cum florentem eam aspiciet? Etsi foliis longè diversam à Viola vulgari. Quis, inquam, nomen idem non dabit Violæ montanæ, laciniato folio Clusii? Quamquam illa Geranium ita repræsentet, ut oculatissimis imponat, flore fructuque carens. Ab Herbariis profectò irrideretur qui Betonicam nominaret quas Malvam, Convolvulum, aut Geranium Betonicæ foliis appellarunt. Quot quantæque, bone Deus! paucis abhinc annis ex Africa delatæ sunt plantæ, foliis Malvæ, Alchimillæ, Myrrhidis, Coriandri, Aquilegiæ, Uvæ crispæ! quas omnes vel morosi Botanici floribus & fructibus conspectis, uno ore & incredibili quadam consensione, Geranii nomine salutarunt. Adeò verum est omnes penè homines à natura ita ferri; quod autem naturaliter nobis insitum est, eo uti maximè decet.

Et ab omnibus fermè Herbariis etiam insciis usurpatam fuisse.

III. Nova plerisque plantis nomina nunc essent imponenda, & quæ prudentiâ vel bono fato rectius in arte nostra stabilita sunt, destruerentur, si foliorum tantùm vel caulium aut radicum haberetur ratio in generibus constituendis; nam in appellandis plantis florem simul & fructum multò sæpius, quasi naturaliter & quodam ut ita dicam instinctu ducti adhibuerunt qui ut disciplinæ denuo instaurari cœperunt Rei Herbariæ incubuere, etiamsi Gesneri & Columnæ præcepta neglexisse videantur. Sic ad violam, ut eodem utar exemplo, plantas omnes retulerunt, quæ floribus & fructibus ad Violam vulgarem accedunt, non verò foliis aut caulibus, ut patet ex Pinace C. Bauhini; Nec ad Ranunculum revocare dubitarunt plantas foliis Aconiti, Plantaginis, Graminis, Chærophylli, Chamæmeli solo flore & fructu inter se similes. Idcirco tot penè genera conficerentur ex his, quot species notæ sunt, si foliorum aut radicum forma spectaretur. Ea lege Asarum ad Violæ genus reduci deberet, aut Viola inter Asari species recenseri: Hincque earum nomina essent immutanda, cùm constet species ejusdem generis eodem communi nomine appellandas esse, ut moneamur eas ad idem genus pertinere.

Mihi non parùm gratulor, cui omnium postremo, nescio quo bono fato contigit demonstrasse hanc methodum cæteris omnibus præstare & singulis generibus ita aptasse, ut magno Herbariorum commodo futuram sperare ausim. Neque dubito quin Auctores tanti consilii, eodem, ut ita dicam, moderamine usi fuissent, quod & ipse adhibui, si generum singulorum notas decernendi locum habuissent. Habet enim ista methodus (ut mihi quidem videtur) suum modum, quem ultrà citràque nequit consistere legitima plantarum cognitio, à quo si quis recedat, quæ firmiora sunt in Re Herbaria turpiter cadere necessum est. Quare à combinatione trium partium, cæterarumque rerum de quibus paulò ante locuti sumus, consideratione abstinendum est.

Opponunt quidam eam methodum universalem non esse, cùm non paucæ plantæ floribus aut fructibus vel utrisque careant. Deinde eam parum com-

modam videri, cùm certa tantùm eaque breviori anni tempestate flores & fructus vigeant, proindeque vix aliis temporibus appellari possint. Postremo plurima etiam immutanda esse longo usu recepta & confirmata, si sola florum & fructuum habeatur ratio. His respondeo methodos illas universales ab hominibus potius expeti quàm reperiri: nec in Arte Herbaria quærendam esse magis patentem, sed magis commodam. Nullus enim dubitat folia, radices & caules si genera constituere possent, esse floribus & fructibus anteponenda: sed maximè exoptarim ut saxum hoc volverent per aliquot tempus, qui flores & fructus respuunt, solisque foliis aut radicibus, utpote diuturnioribus immorandum censent. Cùm autem juxta naturæ leges plantarum partes continuatâ serie prodeant, ne de ignotis judicemus quo certè turpius nihil, tempus expectandum est, quò illæ sese nobis manifestent. Quamobrem duo in his distinguenda sunt, nimirum si plantam ex semine, vel propagine alterius plantæ cujus partes jam exploravimus natam, nobis appellandam offerant; ex semine v. g. Juglandis vulgaris vel Ranunculi pratensis, erecti, acris, nequaquam hærebimus in appellanda ejusmodi planta; etsi nondum flores & semina tulerit, vel etsi eas partes nos ipsi nequaquam observaverimus, quia certi sumus ejus folia non convenire nisi illi, cujus flores & fructus nobis apprimè jam noti sunt. Sibilis excipiendus esset, qui negaret Clarissimo Raio Castaneas cæduas quibus sylvæ nostræ abundant, hoc nomine vocandas esse, quod fructum cum cortice coriaceo & calice echinato non ferant. Nihil magis cachinnos excitaret, quàm si quis ad Alpes v. g. accedens, Gentianam aut Imperatoriam non auderet appellare, eo quòd earum folia tantùm sibi tunc temporis objicerentur. De his nugentur alii, inter Herbarios simplex, bonaque fides sedere debet. Si verò plantæ appellandæ origo & prosapia, ut ita dicam, ignoretur, hoc est, si flores ejus fructusque nunquam exploraverimus neque acceperimus à viris peritis cujus formæ sint, quamvis illa planta ad Juglandem aut Ranunculum accedat, ad nullum genus referri debet, nisi perspectis flore fructuque; cùm quotidiano usu comprobetur Herbarios, sola foliorum formâ plerumque decipi, nominaque plantarum immutanda esse cùm flores & fructus vigent. Plurimis plantis quæ in Horto Regio Parisiensi adolescunt, nomen proprium nequaquam dabo, nisi fructum ediderint, vel ipsum aliunde acceperim. Hæ sunt v. g. Cortusa Americana, flore squallidè purpureo H. L. Bat. Cortusa Indica vel Hedera terrestris Bod. à Stap. Lutea maxima, Cretica, Honorii Belli J. Bauh. Christophoriana Americana, Juglandis folio nomine missa, cæteræque ex quarum Pistillo dignosci nequit cujus figuræ fructus sit futurus.

Hanc methodum universalem non esse.

Ut autem usui nos accommodemus, cui in hac disciplinâ non parùm tribuendum est, florum quidem simul & fructuum formæ in singulis generibus plantarum quæ flores & fructus proferunt, rationem habebimus; in auxilium tamen etiam vocatis aliis partibus, quando sola florum & fructuum affinitas instituto nostro planè satisfacere non videbitur. Quamobrem genera primi ordinis appellabimus ea quorum natura, solâ florum & fructuum formâ continetur, ut sunt Aconitum, Ranunculus, Rosa, Viola, cæteræque;

Duo statuenda sunt Genera plantarum; primi & secundi ordinis.

reliqua quibus aliud, præter floris & fructûs ftructuram accedet, fecundi ordinis erunt: undè tantùm abeft ut cæteras partes rejiciamus, quin potius iis utemur fæpiffimè ad majorem Artis Herbariæ perfpicuitatem, majufque Herbariorum commodum.

Exemplo fit Chamædrys. Hujus flos pofterius in fiftulam tenuatur, anterius verò dilatatur in labium deorfum inflexum: ftaminibus plerumque incurvis, labii fuperioris locum occupantibus. Præterea femina quaterna perficiuntur in capfula tubulata, quæ floris calyx fuit. En generis primi ordinis fpecimen, quod non folùm Chamædrym; fed Teucrium & Polium complectitur. Quoniam verò nimiùm pateret, pluref que fpecies contineret, quàm ut aptis brevibufque nominibus diftingui poffent, ne ab ufu recedamus, tria genera fecundi ordinis ex eo ftatuemus: Chamædryos nempe notis addemus flores fparfim in foliorum alis nafci: Polii flores in capitulum denfum colligi: Teucrii calycem Campanæ formam obtinere. Perpendamus nunc quifnam fructus ex fingulis plantarum partibus capi poffit, ad genera fecundi ordinis inftituenda.

Radices ad Genera fecundi ordinis adhiberi debent.

Bulbocaftanum folâ radicis formâ, quæ tuber eft, à pluribus umbelliferarum generibus differt; nec exiguum ratione radicum difcrimen intercedit inter Lilium, Tulipam, & Coronam Imperialem. Lilii radix ex fquamis, Tulipæ & Coronæ Imperialis ex tunicis componitur.

Situs etiam, & numerus foliorum.

Situs, numerufque foliorum plurimùm faciunt ad generum diftinctionem. Fragariæ folia terna, Quinquefolii plura fummo pediculo digitatim infident. In Pentaphylloide nec ordo nec numerus foliorum fpectatur. Pinus, Abies & Larix nucamentis & fructibus fquamofis conveniunt: differunt foliorum fitu, quæ in Abiete fingularia & temerè fparfa; in Pinu bina ab eodem exortu; in Larice longè plura. Quibus plantarum inveftigatio curæ effe folet, ii teftari poffunt fæviffima hyeme Geniftæ, Cytifi, Anonidis fpecies, ex foliis facilè internofci: nihilque in Re Herbaria optabilius effet, quàm fingula genera ex foliorum formâ conftituere, fi fieri poffet.

Caulis, cortex, Pediculus, calix fuccus, color florum, fapor.

Caulis & corticis differentia genus quandoque perfecit. Dens Leonis pediculo fiftulofo & fimplici ab Hieracii fpeciebus differt: Suber ab Ilice cortice fungofo: Scorzonera à Tragopogone calyce fquamato: Pfeudodictamus à cæteris verticillatis, eodem infundibulum imitante. Apocyni fuccus lacteus; Afclepiadis limpidus. Chryfanthemi flores aurei; Leucanthemi candidi. Elychryfi calyx fplendens; Filaginis nequaquam. Eruca, Sinapique folo fapore cùm à fe invicem, tùm à congeneribus dignofcuntur.

Facies etiam externa feu totus plantæ habitus.

Facies illa exterior, quam pluribus plantis natura dedit, non planè rejicienda. Hæc autem non tantùm pendet à partium de quibus locuti fumus affectionibus; fed à crefcendi modo, totiufque plantæ habitu. Populus & Salix florum & fructuum figurâ conveniunt, toto habitu differunt. Abfinthium, Abrotonum & Arthemifia eam formam præ fe ferunt, quæ cùm vix defcribi poffit, facili tamen negotio vel ab ipfis mulierculis dignofcitur. Quæ ad plurima genera accedunt plantæ, ad illud referri debent ad quod magis accedunt; tuncque habitus plantæ confulendus eft; fed ex folo illo habitu Syftema Botanicum conftitui nequit; nec ad ipfam faciem externam confugere debemus, nifi in rebus dubiis cùm perfpicuitas & majus commodum id poftulant. Naftur-

tium Alpium insipidum C. B. ad Turritim spectat foliis, floribus, siliquis, totoque habitu; ad Nasturtium verò solis floribus. Cavendum tamen ne plantarum externæ faciei nimiùm tribuatur, cùm pro genuino plantæ habitu suum potius unusquisque sequatur fingendi habitum. Gramen Parnassi toto habitu Clarissimo Magnolio ad Ranunculum accedere; Cotyledon aquatica Hermanno ad Varenianellam; Bryonia Zeynalica ad Balsaminam Americanam; Scolymus Chrysanthemos & Eryngium, nonnullis ad Carduum accedere videntur: mihi verò ab iisdem generibus toto cœlo, totoque habitu differre. Trahit sua quemque voluptas: quapropter longè satius est in iis tantùm stare rebus, quæ ab hominum arbitrio non pendent, nisi res aliter præstari queat. *Pin. 105.*

Quædam leges servandæ in generum institutione. Hæc cùm ita sint, regulas sequentes ipse mihi imposui in Generum constitutione, non quidem perpetuas, cùm in Re Herbaria aliquid usui aut sensibus sit concedendum, sed ab illis rarò nec nisi gravi de causâ declinabo.

Prima. I. Plantæ quæ floribus & fructibus vel alterutro carent, in genera redigi debent ratione rerum magis insignium; perinde ac illæ quarum flores & fructus solo microscopio patefiunt.

Secunda. II. Floris simul & fructûs structuræ ratio semper habenda est, ad constituenda genera plantarum, quæ floribus & fructibus donantur; cùm id naturâ & usu acceptum habeamus, ut jam diximus.

Tertia. III. Floribus simul & fructibus standum est, cùm abundè sufficiunt ad genera distinguenda.

Quarta. IV. Non solùm cæteræ omnes plantarum partes; sed earum affectiones, crescendi modus, habitus & facies exterior in auxilium vocari debent; cùm flos simul & fructus non sufficiunt ad genera rectè distinguenda.

Quinta. V. Quò facilius supervacanea rejiciantur à generum notis, explorari debet num tale genus mutaretur, si pars aliqua, aut affectio alicujus partis deesset. Agens v. g. de Mandragora à me ipso sciscitatus sum an rectè diceretur Mandragora radice fibrosâ, foliis laciniatis, si talis occurreret? undeque novi inter Mandragoræ notas proprias radicum & foliorum mentionem nequaquam fieri debere, cùm sine his genus optimè stet: unde methodus, ut ita dicam, exclusionis hac in Arte adhiberi debet. Quapropter nihil unquam flori & fructui addendum existimo, nisi aliter distingui nequeant; ne scilicet supervacanea desiderentur in speciebus reperiundis. Sic Populus à Salice solo habitu seu facie, Fœniculum foliis tenuissimis à congeneribus, Helianthemum foliis binis ad caulium nodos à Telephio differunt. Cavendum tamen ne iis abutamur.

Sexta. VI. Etymologiæ vis parvi facienda mihi videtur hac in re: quamquam enim sæpe usu veniat ut eruditiores viri Etymologiis magis delectentur quàm notis propriis, certum tamen est non generis ipsius, sed unius tantùm speciei quàm rei sibi notæ comparabant, rationem habuisse qui primi nomina imposuerunt, unde propter levissimam causam ordo qui naturalis videtur non debet inverti, novæque potius definitiones verborum afferri debent. Chamædryos v. g. nomine non intelligo plantam foliis quernis; sed cujus nota propria è structura floris & fructûs desumitur. Qui Chamædryos nomen finxit, eam tantùm speciem ob oculos habebat, quæ

foliis ad Quercum quodammodo accedit, non verò cæteras, quæ florem & fructum gerunt chamædryos vulgaris ſimilem, quales ſunt Marum Cortuſi J. Bauh. & Scordium alterum ſive Salvia ſylveſtris C. B. Pin. Parum refert ad Menthæ genus conſtituendum, eam à Græcis ἡδύοσμον vocatam fuiſſe. Græci enim de ea ſpecie qua utebantur locuti ſunt, non verò de notis genericis Menthæ. Qui primus Convolvulum nominavit herbam quæ circa vicina ſe convolveret, ab hoc nomine procul dubio abſtinuiſſet, ſi Dorycnium Plateau Cluſii, & Lychnidis ſylveſtris ſpeciem Myconi Lugd. perſpectas habuiſſet, quæ quamvis ſtent, floribus tamen & fructibus ad Convolvuli ſpecies pertinent. Verumtamen ne cuiquam fortè moleſtum videatur Etymologias ex aliorum libris petere, eas referemus ſuo loco quæ rationi magis conſentaneæ videntur.

Cluf. App. alter. pag. 817.

Genera in ſuprema & infima dividi non debet.

Nova quadam caligine Ars Herbaria involvitur ab iis, qui genera quædam ſuprema in infima dividenda eſſe contendunt. Moriſonus in eo minùs laudandus, quod ſummum quoddam genus fecerit Onobrychidis in tria minora genera diviſum: Onobrychis ſcilicet ſiliquis articulatis & aſperis: Onobrychis ſiliquis echinatis, criſtatis & ſpicatis: Onobrychis ſiliquis echinatis, ſed in capitulum conjectis, Platani pilularum modo. Neque enim hac arte partium ſtructura clarè declarari poteſt, omniaque perturbarentur in diſciplinis, ſi eodem nomine res adeo diverſas complecti liceret.

Senſibus aliquid tribuendum in Re Herbaria.

Præſtat tamen nonnunquam ſtructurâ partium uti, qualis illa apparet ſenſibus, quàm religioſa anxietate ſingulas ejus varietates perſcrutari; nam etſi florum & fructuum ſtructura veluti immutabilis ſpectetur, interdum tamen diverſitates nonnullæ occurrunt, quæ cùm nonniſi ab iis qui artem ſecandi optimè callent animadvertantur, ne in moroſi vel anxii notam incurrerem prætermittendas exiſtimavi. Trifolium pratenſe, purpureum C. B. Pin. aliæque nonnullæ Trifolii ſpecies flore ſunt Monopetalo; ſed Papilionaceum ita mentiente ut ab aliarum ejuſdem generis ſpecierum, quæ flore ſunt Polypetalo, diverſus nequaquam videatur. An propterea ex Trifolii genere excludendæ; Limonii flores Polypetali ſunt, mihi tamen Hiſpanias peragranti duæ occurrerunt ejus ſpecies flore Monopetalo: Limonium ſcilicet Hiſpanicum, fruteſcens, Portulacæ marinæ folio, & Limonium Hiſpanicum, multifido folio. Eas autem ad idem genus referre non dubitavi, eò quòd varietates hujuſcemodi nonniſi ab oculatioribus explorari poſſint in floribus illis exiguis. Linariæ flores anterius clauduntur duobus labiis, inter quæ cavitas intercipitur animalium palato reſpondens. Inter ſpecies hujus generis duæ ſunt, quarum flores anterius hiant tubuli modo; Linaria ſcilicet Bellidis folio C. B. & Linaria Luſitanica, villoſa, Bellidis folio ampliore; Aliam ex Luſitania attuli, quæ cùm palato careat propter labium inferius longiùs prominens, Linariam Luſitanicam appellavi floribus palato carentibus. Inter Matricariæ, Chamæmeli, Bidentis, Ptarmicæ ſpecies, quædam ex eodem ſemine flores proferunt nunc radiatos, nunc floſculoſos. Ex Chryſanthemi & Tagetis ſpeciebus nonnullæ ſunt flore fiſtuloſo, cæteræ verò radiato. Specierum Lychnidis capſula nullis diſſepimentis diſtingui ſolet; Lychnis tamen viſcoſa, purpurea, latifolia, lævis C. B. capſulam habet in tria loculamenta diviſam.

Pin. 212.

His attentè confideratis, concludendum eft methodum conftituendorum generum ex floris fimul & fructus ftructura, non quidem univerfalem effe, ut jam annotavimus; fed omnium præftantiorem, cùm longè pluribus generibus conveniat quàm ulla alia quæ excogitari poffit: neque ipfe pro univerfali unquàm habui aut habiturus fum. Contrà verò in editione mea Gallica monui omnia in ufum effe revocanda, cùm flores & fructus fimul ufurpati non fufficiunt; fed pro viginti fortè vel triginta generibus plantarum, quarum flores & fructus nonnunquam variant, methodus optima quæ mille, ut ita dicam, generibus convenit, refpuenda nequaquam videtur. Cùm agitur de his varietatibus tunc liberum effe debet unicuique quam fibi voluerit, fententiam amplecti. Ego verò frequenter ufurpabo adverbium illud (plerumque) aut aliud fimile ad fignificandum fpecies nonnullas à fuis generibus nequaquam excludendas effe propter diffimilitudines quafdam, quæ vel à fenfibus difficulter percipiuntur, vel leviores funt quàm ut iis rei natura immutari exiftimetur. Dicam v. g. impofterum flores Lilii convallium plerumque quinquepartitos effe, ut declaretur fpeciem ab hoc genere nequaquam arcendam effe quæ flores quadripartitos aut indivifos haberet; dummodò forma florum cæteraque refpondeant. Certè nihil de plantarum generibus unquam ftatueretur, fi exquifita illa Geometrarum diligentia adhiberetur: unde confido, fore ut nulla mihi culpa tribuatur, etiam ubi vocis (plerumque) oblitus fuerim: in fingulis enim generibus adhiberi deberet, cùm fæpiffimè varietates occurrant, non folùm inter fpecies ejufdem generis, fed inter plantas ejufdem fpeciei, imo & inter partes ejufdem plantæ. Qui objiciunt fieri poffe ut Mandragora occurrat flore Polypetalo, proindeque florem Monopetalum non requiri ad hoc genus, minus appofitè facere videntur: nam fi talis occurreret planta, novum genus haud dubiè effet inftituendum, ut fæpius feci.

Methodum latam ftrictè fumptam pluribus generibus convenire quàm cæteras: Temperatam verò, ut decet, omnibus Generibus poffe accommodari.

Quod ad diftinctionem & differentiam fpecierum ejufdem generis attinet, peti debent illæ tum ab omnibus earum partibus, radice, foliis, caule, ramis; tum ab omnium partium accidentibus, colore, fapore, odore, magnitudine, fitu, fimilitudine cum rebus vulgò cognitis, cæterifque aliis quibus fpecies inter fe maximè differunt; notæ autem fpecificæ à generibus accuratè diftinguendæ funt. Specificas appello quæ fpeciebus tantùm conveniunt five nonnullis, five omnibus quæ cognitæ funt; cùm tamen ad generis naturam nequaquam requirantur: Rufci v. g. fpecierum vulgarium flores è media folii parte prodeunt, non ideo tamen hanc notam fpecificam à generica fejunxi, quòd non conveniat Lauro Alexandrinæ anguftifoliæ, fructu è fummitate caulium prodeunte H. R. Par. fed quia veritus fum ne intra fpatium aliquot annorum planta deprehendatur floribus & fructibus Rufci diverfimodè pofitis. Herbariis non folùm inventarum; fed inveniendarum cura effe debet ne genera ftabilita notarum redundantiâ corrumpantur.

De fpecierum diftinctione.

Quid notæ fpecificæ?

Nomina plantarum funt quædam veluti definitiones, quorum prima vox genus plantæ, cæteræ differentiam exprimunt. Numeri ad hanc rem longè minus commodi videntur. Hos enim nulla fequuntur in mente fimulacra, & fpecies tertia cum quarta vel quinta facilè confunditur, cùm planta jam

Quid propriè fint nomina Plantarum? & quæ cautiones adhibendæ in iis imponendis.

cognita fefe nobis objicit. Nomen verò à conformatione & accidentibus partium ductum illico venit in mentem eorum, qui fimilium notionem cum eo conjunxerunt: fic à Bauhinis prudenter inter Ranunculos alius appellatus eft nemorofus vel fylvaticus folio rotundo, alius pratenfis erectus, acris; phragmites luteus, nemorofus; & ita de cæteris, in quibus Ranunculus genus indicat, reliqua differentiam. Nomina plantarum brevia fint; quod fingulis proprium eft magifque fenfibus obvium complectantur cum elegantia quadam, quæ ad ftudium plantarum potius invitet quàm ab eo dimoveat. Si ipfæ nominibus carerent, vel fi ex omnium confenfu nova iis imponerentur, plantarum cognitio longè facilior evaderet, utendo vocabulis quorum fonus & fyllabarum numerus ac ordo difcrimen indicaret, quod inter genera, claffes & fpecies intercedit; fed hifce temporibus ea vix fperari poffunt, neque potuerant in primis, ut ita dicam, Botanices incunabulis. Morifonus & Breynius nonnulla concinnarunt, quæ vix uno fpiritu fuftineri poffunt.

Hift. Oxon. part. 2. pag. 121.

MALVA annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis, pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & feminibus arcte iifdem verticillatim adhærentibus.

Ibid. pag. 130.

ONOBRYCHIS major, annua, filiculis articulatis, afperis, clypeatis, undulatim, id eft, introrfum & retrorfum junctis, flore purpuro-rubente.

Breyn. Prod. 2.

MESEMBRIANTHEMUM Africanum, frutefcens, minus erectum triangularibus foliis, viridibus, cornuum taurinorum in modum inflexis, fructu turbinato, parvo, pentagono, lignefcente, flore albo.

Aliud profectò eft plantam appellare, aliud defcribere. Generum multiplicatione nihil utilius eft ad nomina prolixiora vitanda, cùm pauciores fpecies brevioribus nominibus fint appellandæ: longèque facilius eft plantas huc ufque cognitas ad fexcenta genera quàm ad trecenta redigere, eo quòd novis generibus ftatutis, novum tantummodo nomen introducatur, fingularum fpecierum appellationes contrahens.

Nova Genera audacter conftituenda effe, ne Species malè ordinentur.

Non leviter errare videntur qui heteroclitas, fpurias, degeneres, anomalas vocitare folent plantas, quæ ad genera fibi nota non penitus accedunt: quafi verò difficile fit nova effingere. Nonne fatius eft Lupulum vulgarem, Lupuli nomine omnibus jamdiu noto falutare, quàm ex Morifono appellitare Convolvulum heteroclitum, perennem, floribus foliaceis, ftrobyli inftar. At, inquiunt, unica interdum quorundam generum fpecies occurreret. Quid tum? nonne fperandi locus eft eas amplificatum iri, fi quo pede cœperunt Herbarii, plantas indagare pergant? Quis, imperante Ludovico Magno, terrarum angulus Botanicis impervius? Carolus Plumerius Maffilienfis, Botanicus Regius, è Minimorum Ordine, non doctrinâ tantùm, fed omni virtutum genere commendabilis, innumeras plantas ex America detulit, cùm ad cognita tùm ad nova genera referendas. Quis nefcit Clariffimum Hermannum ex Africa multas Ficoidis fpecies attuliffe, in quibus meritò repofuit Kali floridum, repens, Aizooides, Neapolitanum Fabii Columnæ, qui ex ipfo proprium genus conftituere fortè non fuit aufus, quod unicum fibi notum effet. Breynius pariter cùm primùm in Horto Beverningiano Leonurum confpexiffet, novum genus condidit, cujus alia

Ibid. pag. 37. *Part. 2 pag. 72.*

alia deinde ſpecies ex America miſſa fuit, & ad idem ipſum ob floris & fructûs ſimilitudinem amandavi Origanum fiſtuloſum, Canadenſe Corn. Melianthi ſpeciem unicam tantùm novit Hermannus, alteram verò ex Inſulis Americanis alimus in horto Regio Pariſienſi: idem de Adhatoda, Belladona, Meniante, Pſeudoacacia, Trachelio, Hydrocotyle, Plumbagine, Sicyoide, Damaſonio, cæteriſque uſu comprobatum eſt. Luxurioſa namque eſt plantarum ſeges, & demetendæ collectis longè copioſiores ſunt. Tantùm abeſt ut ipſe metuam ne ſpecies deſiderentur inpoſterum, quin potius vereor, ne earum formis animo, nominibuſque memoriâ comprehendendis longè impares ſimus. Quis non miretur, potius quâm memoriâ teneat, immenſum illum plantarum numerum, quo Botanicen locupletandi finem non faciunt viri clariſſimi ad Rei Herbariæ gloriam nati, inter Anglos Guilielmus Sherard magnifica plantarum ſuppellectili inſignis; Jacobus Bobartus Horti Oxonienſis præfectus meritiſſimus; Hans Sloane ſocius Regius Londinenſis, ſpoliis inſulæ Jamaicæ clarus; Leonardus Plukenetius plantarum Almágeſto & Phytographia colendus; Jacobus Pettiver muſæo lauto & ſplendido prædicandus; Samuël Doody Horti Chelſeiani cuſtos, & plantarum diligentiſſimus explorator: ex Batavis præclarus vir Simon Beaumontius, & nobilis ille promontorii Bonæ Spei gubernator Simon Vander Stel; Fredericus Ruyſchius Re Anatomica & Herbaria commendandus; Caſparus Commelinus paternæ dignitatis & doctrinæ hæres; Kiggellarius incredibili plantarum amore captus: ex Italis perilluſtris Senator Venetus Martinellus; Paulus Boccone tantis operibus notus; & Franciſcus Cupani diligentiſſimus plantarum cultor & conquiſitor; ex Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus methodo ſua ſingulari celebrandus; Henricus Bernhardus Oldenlandius, Dioſcoridis redivivi nomine dignus: ex Hiſpanis Jacobus Salvador Barcinonenſis, gentis ſuæ Phœnix: inter Gallos verò Carolus Plumerius Maſſilienſis, ex Minimorum Ordine celeberrimo, Botanicus regius, quem nulli labores frangunt nec à plantarum inveſtigatione dimovent; Petrus Garidellus Profeſſor Rei Herbariæ apud Sextiaquenſes, multo nomine laudandus; Lignonius demum & Sarracenus viri optimi, quorum prior in inſulis Americanis, alter in Canada Regis mandato plantarum inquiſitioni incumbunt.

Ingrediar nunc ad explorandam rationem componendi Claſſes plantarum, quæ inutilis omnino ac rejicienda, niſi clariorem reddat earum cognitionem. Qui præceptore carent eam tantùm aſſequi poſſunt, vel progreſſione diſcendi, aliorum libros aſſiduè volvendo, donec caſus iconem plantæ quæ inquiritur obtulerit: vel methodum adhibendo, quæ veluti clavis locum teneat, eoſque per manum ducat. Prior inveſtigatio moleſta eſt, longa, incerta; altera quæ jucundior, brevior, tutiorque, verſatur tota in generibus aptè diſponendis: ſcilicet claſſium inſtitutio, aliud nihil eſt quàm eorum in plures quaſi faſciculos diſtributio, cujus ope extempore & ſine moderatore genus cujuſvis plantæ dignoſcatur. Quem ſcopum nullus quod ſciam Herbarius ſpectaſſe, multò minus attigiſſe mihi videtur.

De methodo claſſium plantarum inſtituenda.

Ad illum autem ſcopum aſſequendum, cùm agitur de plantis quæ ex radicibus, caulibus, foliis, floribus & fructibus conſtant, claſſes inſtitui neceſſum

Claſſes petendæ ſunt ex una ex

partibus quæ generis naturam conftituit, ex folo flore nempe vel ex folo fructu.

eft, ratione unius ex iis partibus quibus genus maximè continetur, floris nempe vel fructus: non utriufque, ne eadem effet claffium & generum natura. Alterutra pars igitur debet eligi, & in omnibus claffibus eadem ufurpari, ne quærentes hæreant an plantæ, quam nofcere volunt, mentio fiat in claffe quæ à floribus, an in ea quæ à fructibus conftituta eft. Namque hujus methodi præftantia in eo confiftit, ut fimplex fit, uniufmodi, & fine mora plantarum nomina indicet: claffe enim reperta ad generis cognitionem facilè devenitur; cognito vero genere, fpecies ignota & defcripta nullo labore dignofcitur; non defcripta, ad proprium genus revocatur. Hæc eft breviffima via quæ ad plantarum cognitionem ducit, cæteræ utcumque fpeciofæ longè minus utiles videntur: utilitate autem tyronum nihil antiquius nobis effe debet in claffium inftitutione. Si verò nunc foliorum, nunc florum, fructuum, caulium, aut radicum haberetur ratio, ad quam confugeret claffem qui plantas ignorat? Conftat igitur claffes plantarum unico niti debere fundamento, illudque in una ex partibus quæ genus conftituunt, pofitum effe. Qua in re flos profectò anteferendus eft fructui, cùm explorata illius ftructura ad fructus perfecti cognitionem vel illico vel intra paucos dies deveniatur, imò ftatim piftilli aut calycis tranfverfa fectione, futuri fructus natura fæpiffimè dignofcatur paululum hac in re exercitatis; proindeque totius generis caracter per breviorem viam innotefcat, modò liber in manibus adfit, in quo genera plantarum in fuas claffes ratione florum digefta funt, ipfaque genera inftituta, ratione floris & fructus, ut præftare conatus fum. Si autem fructus adhibeatur ad claffium conftitutionem, annus proximè futurus exfpectandus eft ut altera generis pars, flos nimirum qui fructu maturo fæpiffimè exaruit, obfervari poffit.

Flos hoc in loco fructu præftat.

CÆSALPINUS. a *Thuan. ad ann.* 1602.

„ Hoc vitio laborare videtur methodus ANDREÆ CÆSALPINI, „ Aretini a præftantiffimi Peripatetici, qui cùm diu Pifis docuiffet, & „ fcriptis famam nominis propagaffet, à Clemente VIII. evocatus, Archia- „ tros ejus fuit, & Romæ deceffit initio anni 1602. VII. Cal. Mart. Hanc autem Botanices partem à nemine adhuc tentatam fummo ftudio agitavit, & rationem plantarum per claffes difponendarum, folus inter Herbarios philofopho dignam reliquit, petitam fcilicet ex feminum formâ. Hiftoriæ plantarum Cæfalpini nihil deeft præter icones, quarum elegantia & nitor majorem fæpè famam compararunt fcriptoribus quàm doctrina. Fuit infuper Cæfalpinus in rebus phyficis, ut ferebant illa tempora, multùm verfatus, feminaque plantarum cum animantium ovis, & vim qua ovi partes „ explicantur, cum fermentatione conferre non dubitavit. Ineft, inquit, „ in omni femine quædam plantæ inchoatio: quemadmodum enim in ovo „ quædam particula continetur, in qua ineft animalis futuri delineatio; re- „ liquum autem corpulentiæ pro alimento eft: fic in plantarum feminibus „ pars illa principatum continet, unde radix erumpit & germen. Eft enim „ quafi corculum quoddam, reliqua parte feminis alimentum illi primum „ fubminiftrante. Deinde excitato ignis principio in ipfis latente, ut calci „ contingit in humoris occurfu, idem humor cum lacteâ feminis fubftan- „ tiâ permixtus & concoctus tanquam familiare alimentum, auget concep- „ tum antea inchoatum.

Lib. 1. *cap.* 6.

Clariſſimus PAULUS HERMANNUS, etiamſi diversè, plantas tamen ex ſolis fructibus in ordinem digeſſit in Flora ſua Batava; ſed neuter in animo habuiſſe videtur ut claſſium auxilio viam aperiret, quæ ad abſolutam plantarum cognitionem per genuina genera, extempore & ſine præceptore duceret. Cæteri qui de plantis ſcripſere, quò multiplicem magis, eò minus utilem ordinem ſecuti videntur. Multiformes illæ diſtributiones in quas genera vulgò partiri ſolent ad oculorum delicias, aut neſcio quam animo ſibi fingunt voluptatem potiùs, quàm ad utilitatem concinnatæ videntur; non ſecus ac elegantes illi coronariarum plantarum ordines, quibus Hortulani pulvinos ornare ſolent. Quare hoc in loco abſtinendum duxi à pluribus diſtributionibus quas Joannes Bauhinus cæterique peritiores anteacti ſæculi Botanici propoſuerunt, Verticillatarum nempe, Aſperifoliarum, Stellatarum, Pomiferarum, Pappoſarum, Capitatarum, Corymbiferarum, Bulboſarum, Graminifoliarum & cæterarum. Studioſos enim, ex quo Pariſiis doceo, has addiſcere non poſſe, neque iis uti ad plantas extempore dignoſcendas, niſi intra ſpatium plurimum annorum ſæpenumero cognovi. *HERMANNUS.*

Fateor autem methodum meam nequaquam abſolutam eſſe; cùm claſſes plantarum quæ floribus carent, comprehendere nequeant; ſed cùm illæ pauciores ſint, methodus quæ cæteris huc uſque propoſitis longè magis commoda videtur, rejici non debet, cùm paucioribus vitiis urgeatur, & ad plantarum cognitionem extempore aſſequendam conducat; quod maximè cordi eſſe debet iis qui docendi munere funguntur, idcirco quandoque genera ſolo flore proxima, cæteris verò partibus diverſa, conjungere coactus fui, ne à ſimplici methodo in qua cognoſcendarum plantarum genuina ratio ſita eſt, deſciſcerem. Si cui fortè deformis videatur aliquis claſſium quas inſtitui locus, in animum inducat ille ſuum, nulla breviori arte plantas addiſci poſſe: perpendatque num deformitas illa potius ab opinione præjudicata, quàm à rei veritate oriatur: genera enim plantarum ſimplici methodo in claſſes diſtributa, unicâ maximè parte convenire debent, cùm unica ſit Botanices clavis. Cæteras partium convenientias aucupantes, fructum omnium maximum, qui ex claſſibus capi poſſit, ſæpè amittunt; faciliorem nempe plantarum cognitionem. *Hanc methodum univerſalem non eſſe, ſed magis commodam cæteris.*

Uno verbo iterum dicam, in claſſium inſtitutione ſolo flore, tanquam clavi & fundamento Rei Herbariæ, utendum eſt, cùm agitur de plantis quæ floribus donantur. In generibus ſtatuendis flos ſimul & fructus adhibendus, iiſque alia quæ neceſſaria videntur ut accuratius diſtinguantur, addenda ſunt. In ſpeciebus verò dignoſcendis omnes plantarum partes earumque affectiones uſurpari debent. Igitur ut ad propoſitum meum redeam, cùm brevior tutiorque conſtituendarum claſſium methodus omninò verſetur in floribus, horum natura & uſus alius à nobis explorari debent. *Anacephalæoſis præceptorum Rei Herbariæ.*

FLOS eſt plantæ pars coloribus propriis perſæpè inſignis, fructuique naſcenti plerumque adhærens, cui primum alimentum ad tenerrimas ejus partes explicandas miniſtrare videtur. *Quid Flos & cui uſui inſerviat?*

De ſingulari colorum varietate, quæ non exiguum floribus decorem conciliat, nullus dubitat. Sæpiſſimè autem ipſi cum tenero fructu conjunguntur. *Florum differentiæ.*

Qui non adhærent fructui, ad tria capita pertinent, vel in eadem plantâ cum fructu partim junguntur & ab eo partim ſeparantur, ut in Cucurbitaceis obſervare eſt: vel in eadem planta nunquam conjunguntur cum fructibus, ut in Ricino, Buxo, & aliis, præſertim amentaceis; vel in eadem ſpecie aliæ plantæ flores, aliæ verò fructus ferunt, ut Urticæ, Lupulo, Cannabi, Salici, Populo, cæteriſque contingit. Verumtamen non diſſimulandum eſt tenerum fructum qui nullo flori adhæret, capillamentis quibuſdam aut exiguis foliis proprii coloris ornari, quæ pro floribus vel eorum partibus haberi poſſunt; cùm ne aliud quidem munus præſtare videantur. An igitur ejuſdem floris partes in variis plane locis diſperguntur? In Nuce, v. g. Corylo, cæteriſque, ſtamina nucamentis, petala tenero fructui innaſcuntur.

Flores eſſe veluti quædam viſcera.

Flores autem ſunt veluti viſcera quædam, in quibus alimentum multiplici circuitu ad primam ovi formationem vel amplificationem aptius evadit; ſive enim ſemina vario motu, ordine, figura, formentur in ſingulis plantis; ſive ut vero proximum videtur, quæ in tenero fructu jamdiu delineatæ ſunt partes evolvantur, alimento ſincero indigent, cujus primum impetum ferre non poſſent, niſi prius illud ab alienis partibus in flore purgaretur. Illæ verò à ſtaminibus tanquam à vaſis excretoriis exceptæ deponuntur in apices velut in cloacas. Floris igitur proprium munus eſt nutricandi tenerum fructum, ipſaque nutricatio paucarum horarum vel dierum eſt: lactis enim, ut ita dicam, fructus tantùm indiget in prima partium explicatione, tunc particulariter ſi flores reſecentur quo tempore geſtiunt expandi, nequaquam verò cùm jam explicati fuerint.

Cur brevi pereant.

Tribus fortè de cauſis flores brevi pereunt; tenuitate vaſorum quibus ad pediculum alligantur; fructu tenero in majorem molem excreſcente; alimenti denique in fructum tranſitu faciliori. Vaſorum tenuitas in multis floribus tanta eſt, ut petala & pediculus conglutinari videantur, ideoque naſcentes decidunt. Contra verò Hellebori flores diuturniores ſunt, quod ipſius pediculi vaſa in petalis abſque imminutione producantur; fructus adoleſcens ita comprimit vias, quæ humorem ad florem convehunt fructum complectentem, ut excluſus ille facilius in hunc feratur. Addendum & hujus vaſa molliora & criſpa quæ primò complicabantur, rectiora & validiora fieri, faciliuſque alimentum recipere quàm petala, quæ vias habent magis obliquas. Cadentibus floribus, fructus extrema vaſa, quæ à flore ortum habebant, aëris elatere conſtringuntur & penitus contrahuntur. A calyce ſi ſuperſit alimentum, tunc præparatur; ſi calyx deſit, à fructus cortice ſeminibus ſubminiſtratur, ad quorum incrementum tantus organorum apparatus videtur inſtitutus. Superfluæ verò & ad nutritionem ineptæ alimenti partes per villos fiſtuloſos, quibus fructus obduci ſolet, vel per cæcos ejuſdem meatus ſi glaber ſit, pulveris tenuiſſimi inſtar amandantur. Ideo calyces floribus ipſi ſæpe diuturniores ſunt, quòd ad pediculum annectantur fortioribus vaſis, quæ à fructu creſcente non læduntur. In Papavere tamen, Chelidonio, Anapodophyllo, & pluribus Ranunculi ſpeciebus, calyces prius cadunt quàm flores, ob vinculorum imbecillitatem. Polyphylli debiliores ſunt monophyllis, quoniam illorum baſis, quæ totum

dior eſt & intercepta paucioribus vaſis pediculo adhæret, quæ ſæpè rumpuntur à flore ſe explicante.

Explicatio uſûs ſingularum partium floris.

Floris partium uſus apertè declaratur in Tab. 1. quæ Coronæ Imperialis florem exhibet. Petala 1, 2, 3, 4, 5, 6, alimentum à pediculo 7 acceptum viſceris inſtar perficiunt, & fructui naſcenti 8 ſuppeditant; ineptis humoris partibus per ſtamina ſeu vaſa excretoria 9, 10, 11, 12, 13, 14, abeuntibus in apices ſeu receptacula 15, 16, 17, 18, 19, 20. Singulæ illæ partes ſeorſim eadem Tabula repræſentantur, ſcilicet petalum A quod imæ parti piſtilli C adhærebat & alimentum præbebat tenero fructui D. In exortu B petali A vas excretorium H poſitum eſt apice I ſeu receptaculo donatum. Utrumque apparet enim in figurâ K L. In figurâ E tuba piſtilli quæ in hoc flore cava eſt G: in F verò loculamenta teneri fructus ſeminibus fœta exhibentur.

Florum qui in eadem planta fructibus partim adhærent, partim ab illis ſeparantur, uſus idem ac eorum de quibus locuti ſumus. In Cucurbitaceis, v. g. qui conjunguntur cum fructu, alimentum illi ſine intermiſſione ſubminiſtrant. Cæteri verò, renum, ut ita dicam, munus præſtant, alimentum à partibus alienis purgantes. In plantis autem quarum aliæ ſpecies flores, aliæ fructus producunt, res aliter fortè ſe habet. An corpuſcula quæ fluunt ex floribus in teneros fructus procul naſcentes feruntur, ut veluti è torpore ad proprium incrementum excitentur? quemadmodum vulgò de Palmis mare & fœmina poſt Theophraſtum, Proſperum Alpinum, & cæteros affirmatur. Cùm in Hiſpania Bœtica Palmarum feraci, à prudentioribus viris hac de re ſciſcitarer, certum nihil accipere potui. Præclarus tamen vir Hadgi Muſtapha Aga Legatus Tripolitanus ad Regem Chriſtianiſſimum, non ita pridem Pariſiis mihi declaravit, ramulum floris Palmæ maris (quam Dokkyar anokal vocant) in Spatham Palmæ fœminæ (quæ Nakhla appellatur & fructus profert) inſeri, quo tempore Spatha hiare ſolet. Flos enim explicatus pulverem fundit, ſine cujus affectione dactyli acerbi forent & inſuaves. Imo & oſſiculis carerent (hæc namque ſæpè ita areſcunt, ut deeſſe videantur) camelis tantùm & jumentis exhibendi. De Lupulo certius loquar. In Horto Regio Pariſienſi luxuriat fructibus quotannis onuſtus. Qui verò floribus gaudet, non occurrit, niſi in inſulis Sequanæ & Matronæ longè diſtantibus; in Horto Regio tamen ſemina profert. An igitur uterque ſexus requiritur ad fructus perfectionem? an altera ſpecies hujuſcemodi plantarum, alterius nequaquam indiget? an flores emunctorii vices gerunt in ſpeciebus quibus inſunt? capillamenta verò per foliola quæ tenero fructui adhærent, floris locum tenent in aliis quæ floribus vulgò dictis deſtituuntur?

Calend. Junii 1697.

Quærunt alii qui fieri poſſit ut flores, qui fructui naſcenti imminent, Roſæ. v. g. Valerianæ, Pyri Cotoneæ alimentum ipſi præbeant; cùm ab hoc potius ad illos fluat. Reſpondendum eſt alimentum à pediculo per fructûs cutim, ſive illa craſſior, ſive tenuior ſit, ad flores pervenire, ab his præparari, indeque circuitu quodam ad fructus per vaſa deferentia redire, & ſeminibus quæ centrum ejus occupant, diſtribui.

De partibus florum ſingillatim nunc tractandum eſt; quamvis illæ omnes

Quænam fint florum partes, quid Petalum? in fingulis floribus non occurrant. Partes florum dicuntur Petala, Calyx, Stamina, Apices, Piftillum. Petala vocantur illa folia, quæ forma & colore plerumque cæteris partibus præftant, quæque unquam fiunt proprium feminis involucrum: unde Hellebori nigri, albique vulgaris flores petalis donari exiftimantur, etiamfi illa fubviridia fint & diuturniora, quia fructus involucrum nequaquam evadunt. Fabius Columna vir præclari ingenii primus omnium quod fciam Petali vocem propriè ufurpavit, ut folia florum à foliis propriè dictis diftingueret.

In notis ad Recch. pag. 853.

Quid ftamina? Stamina funt capillamenta illa tenuia, quæ floris medium tenere & apices fuftinere folent. Quæ apicibus carent, capillamenta propriè dicuntur five bifida fint, five fimplicia ut in Centaurio majore, Dente Leonis, Aftere, Petafitide, cæterifque. Hæc autem prodeunt è fumma parte nafcentis fructûs per flofculum, aut femiflofculum ipfi infidentem, ejufque vaginam pervadunt, ut videre eft in Tabula 2. in qua capillamentum E & D, flofculus A, & femiflofculus B, tum & vagina F quinque fulcris nixa, repræfentantur longè quidem majora quàm à natura inftituta funt. Hæc etiam exhibentur in Tab. 3. Capillamentum I è fummitate fructus N R in flofculum H G Q, ac vaginam D protenfum, tum & vagina P P O aperta & explicata, quò facilius interior ejus facies pateat. De ftaminum ufu jam dictum eft. Capillamentorum idem videtur officium, fuperfluis aut noxiis alimenti partibus per eorum meatus abeuntibus, & fæpiffimè interiori vaginæ faciei glutinis aut pulveris inftar adhærentibus, ut videtur in fig. PPO. Quare finguli flores cujufvis generis fint, perinde ac animalium glandulæ, fuis muniuntur vafis excretoriis.

Quid Apices? *Tab. 4.* Apices vocantur fummæ ftaminum partes B. D. BC. G. craffiores illæ quidem & tumidæ, cavæ, receptaculis fimiles, à ftaminibus ut plurimùm diftinctæ, à quibus tamen in nonnullis non differunt ut in Populagine G, cujus ftamina ipfa F in apices abeunt. Maxima horum receptaculorum pars in duo loculamenta dividitur bivalvia, dextrorfum & finiftrorfum hiantia D. E. H. in Epimedio tamen K. LL. MM. ab imo ad fummum aperiuntur. Diximus jam apices quidquid minus apti continet alimentum in fe recipere, eorumque valvas à congeftis excrementis diduci.

Quid Piftillum? *Tab. 1.* Piftillum appello eam partem, quæ floris centrum inter ftamina occupare folet 8. & DE. Illud autem multiforme eft, fubrotundum, fphæricum, triangulum, aut quadrangulum, ovatum, capitatum, fufi aut piftilli quo utimur ad tundendum formam habens, unde nomen. In Tithymalo, Cappari, Granadillâ pediculi inftar nafcentem fructum fubftinet. In Nymphæa alba caput fphæricum repræfentat, cui petala floris innafcuntur. Harum plantarum icones confule. Piftillum fæpè aliud nihil quàm tenerrimus fructus. *Tab. 5.* In umbelliferis, fructus caput potius videtur, circâ quod petala difponuntur. In plantis quarum fructus flori abeft, vafis excretorii munere fungitur; in omnibus fuprema ejus pars five fiftulofa D. five folida craffefcit, meatibus, veficis, aut tubis admodum exiguis obfita, per quos alimenti pars inepti vacuatur, ut in Lilio CE, Papavere Rheade G, Populagine I, Gentiana L, Campanula N O P videre eft. Eadem pars multifciffa eft quò facilius aër ad femina ducatur, ac ea perficiat,

lentoque ſucco obducitur, quo minima inſecta ab his arceantur, ut monet Malpighius.

Calyx, meâ quidem ſententiâ, dici debet pars floris poſterior craſſitudine quadam notabili à pediculo diſtincta. Calyx autem flores vel involvit vel ſuſtinet vel utrumque præſtat: ſcilicet in Ranunculo A, & Papavere B B involucri; in Thapſia C, Scandice D, & omnibus penè umbelliferis, itemque Valeriana F, Rubia G, cæteriſque id genus fulcri; in Aſtrantia E, Roſa H, Pomo I, Pyro K, Punica L, utriuſque locum tenet; unde ex calycibus alii foliis componuntur, alii carent. Quanti momenti ſit partem interiorem floris quam piſtillum appellamus, à poſteriore cui calycis nomen fecimus accuratè diſtinguere, ex eo apparet quòd ſine hac cautione, eadem quod ad florem ſpectat, planè foret notio Plantarum umbelliferarum, Valerianæ & ſimilium, quarum flores vulgò calyce carere exiſtimantur; ac earum quarum flores eo revera deſtituuntur, quales ſunt flores Lilii vulgaris, Lilii convallium, Polygonati & aliarum. Miſſum facio calycem dici à voce Græca καλύπτω tego, plus enim commodi ex meâ novâ calycis acceptione ſequitur, quàm incommodi ex antiquæ abuſu. Fructuum origo ſcilicet faciliùs indicatur & plantarum claſſes in ſectiones commodiùs dividuntur: unde operæ pretium me facturum exiſtimavi, ſi duabus tantùm vocibus uterer ad denotandam eam partem quæ abit in fructum, quod à nullo Botanico hactenus præſtitum mihi videtur. Qui de generibus ſcripſerunt, affirmarunt v. g. Campanulam eſſe genus plantæ flore monopetalo, capſulâ in tres cellulas diſtinctâ; nec docuerunt eam à calyce ipſo originem ducere. Igitur qui à calyce originem trahere dicitur fructus, à floris parte poſteriori, cujuſvis illa formæ ſit, oriri intelligendus eſt; ſive illa florem tegat ſive ſuſtineat vel utrumque præſtet: qui verò à piſtillo, à parte interna quæ floris medium occupare ſolet, hîc enim agitur de ea partium diſtinctione quæ petitur ab earum ſitu, non verò à figurâ. Ratione pariter calycis & piſtilli claſſes in ſectiones varias diſtribuemus, majoris perſpicuitatis causâ, neque præter Aloem & Rubeolam genus ullum obſervavi, cujus ſpecies nonnullæ à calice, aliæ à piſtillo naſcantur. Non multùm laborandum eſt utrum calycis pars foliacea & turgida, eodem vel diverſo tempore cadant: primum contingit in Pyro, Cydonia, & aliis quamplurimis; alterum in Lyſimachia quam ſiliquoſam vocant, cæteriſque. In eodem flore piſtillum & calyx ſæpè adſunt, & alteruter plerumque abit in fructum; raròuterque niſi in Saxifragâ & Samolo. Calyx autem vulgò marceſcit, & decidit cùm piſtillum fit fructus: calyce verò in fructum abeunte, piſtillum areſcit. In nonnullis floribus geminus calyx adeſt involucri munus præſtans ut in Malva. Interdum alius florem ſuſtinet, alius eundem involvit, ut in Jalapa. Quandoque unus communis, alter proprius ut in floribus floſculoſis, ſemifloſculoſis, & radiatis: Calyx nempè communis totum florem involvit, quilibet verò floſculos aut ſemifloſculos proprio calyce inſidet in ſemen abeunti, in nonnullis floribus floſculoſis, floſculi à calice quodam ſingulari, hoc eſt, ſingularis ſtructuræ, ſemine videlicet fæto fulciuntur, ut in Euchinopo, Scabioſa, Globularia.

Quid Calyx?

Tab. 6.

Quomodo petala floris à calyce diftingui debeant?

Magnus fæpè in hoc argumento nodus eft, florum qui calyce donantur ab iis qui eodem carent dictinctio. Inter Herbarios convenit Rofæ, Caryophylli, Pyri, Cerafi flores calycem habere; Lilio verò, Tulipæ, Hyacintho, aliifque quamplurimis eum à natura denegatum fuiffe. Sæpè tamen dubium eft an quorundam florum pars foliacea, calyx vel petalum appellari debeat, ut in Atriplice, Alchimilla, Afaro, quæ fi inter plantas quorum flores ex petalis componuntur, recenfeantur, inter eas pariter numerandæ funt Cereales omnes, cum gluma florum quæ in his obfervatur, pro petalis haberi poffit: verumque eft eam petalorum officio fungi. Quod quamquam inter phyficos abfurdum non fit, ineptum tamen Botanicis videretur. Alchimilla enim Beta, Blitum, Triticum, Secale, Avena in eadem claffe cum Tulipâ, Lilio, Hyacintho, Aquilegiâ aliifque calyce carentibus conjungi deberent. A Bulbofarum verò & Tuberofarum claffe Narciffus, Crocus, Iris, Gladiolus, Lilio-Narciffus, Narciffo-Leucoium quæ calyce donantur, excludi. Quamobrem folia florum cujufvis coloris fint, pro calyce habenda funt, cùm proprium fiunt feminis involucrum; pro petalis verò, cùm fecus accidit, five illa brevi pereant, five durent.

His diligenter exploratis, claffium inftitutio peti debet vel à numero petalorum, ex quibus flores conftant, vel ab earum ftructura: cùm autem numerus petalorum fæpè incertus fit, ut occurrit in Ranunculo, Pulfatilla, Caryophyllata, Clematite, aliifque fpeciebus ejufdem generis, ftructuræ magis immorandum eft: Hæc enim conftans eft & magis fpeciofa; quin & numerum fæpè includit, ut patet in floribus cruciformibus. Flores ergo dividemus in eos qui petalis donantur vel carent.

Quid flos petalodes? *Tab. 7.*

FLORES PETALIS DONATI feu PETALODES dicuntur illi, qui præter capillamenta feu ftamina, ex foliis conftant in involucrum feminum nequaquam abeuntibus; unde folia illa petala dicuntur, ut in Antirrhino, Ranunculo, Braffica, Fabiâ, Petafitide, Bellide, &c.

Quid flos apetalus? *Tab. 7.*

Cæteri STAMINEI feu CAPILLACEI & APETALI ideo vocantur, quòd præter ftamina nihil habeant unde nomen trahere poffint, ut in Equifeto, Sparganio, Avenâ, Biftortâ, cæterifve. Hos calyce donari conftat, exceptis Sparganio & Equifeto. Nucamenta pariter feu Iuli inter illos recenfendi funt, etiamfi ftamina in nonnullis adeo brevia fint ut abeffe videantur. Flores ftaminei parùm inter fe difcrepant; nifi quod plerique tenero fructui adhæreant, alii nequaquam. Calyx eorum qui fructui adhærent, fit plerumque proprium feminis involucrum, piftillum verò femen evadit.

Ex floribus qui ex petalis conftant, alii fimplices funt, alii compofiti.

Quid flos fimplex? *Tab. 8.*

FLORES SIMPLICES appello qui flofculis & femiflofculis carent, quales funt flores Hyofciami, Salviæ, Cerafi & Statices etiam, quamvis plures in capitulum colligantur.

Quid flos compofitus? *Tab. 8.* *Tab. 266.*

FLORES COMPOSITOS voco eos omnes, qui componuntur ex flofculis & femiflofculis; quales funt flores Cyani, qui ex flofculis; Dentis Leonis, qui ex femiflofculis; Doronici, qui ex utrifque conftant. Quid autem fit flofculus & femiflofculus, mox dicemus.

Flores

Flores ſimplices vel unico vel pluribus petalis donantur. HI POLYPETALI, illi MONOPETALI. Florum ſimplicium monopetalorum differentiæ deſumuntur ab eorum formâ. Campaniformes, à Campana; ab infundibulo, Infundibuliformes; à rota, Rotati; ab animalium roſtro, labiati vel Perſonati dicuntur. *Tab. 9.*

FLOS CAMPANIFORMIS.

FLOS CAMPANIFORMIS campanæ quidem formam obtinet: ſed in eo tria maximè ſpectanda ſunt. Fundum nempe, latera, & os. Si fundum ſimul & latera ampla ſint, neque os multò magis diffuſum, tunc flos campaniformis tantùm appellandus; quoniam à campanæ vulgaris formâ non multum recedit, qualis eſt flos Campanulæ & Belladonæ. Si verò fundum & latera anguſtiora ſint ac veluti in tubum contracta ut in flore Polygonati & Cerinthes obſervatur, tunc CAMPANIFORMIS TUBULATUS dicendus. CAMPANIFORMIS autem PATENS & diffuſus, ſi os lateraque fundo magis pateant; qualis eſt Acetabuli forma, floſque Malvæ, Aſclepiadis, Bryoniæ. Demum ſi cæteris partibus os anguſtius ſit, CAMPANIFORMIS GLOBOSUS nominari debet, ut revera eſt flos Arbuti, Ruſci, Ericæ.

Conſule Tab. 6. & alias in quibus exhibentur flores plantarum quæ hic appellantur.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS. Tab. 9. & aliis.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS ab infundibulo nomen invenit. Inferior ejus pars in tubum deſinit, ſuperiore in conum inverſum vel in diſcum dilatatâ: Quare alius Infundibuliformis propriè dicitur, qui nempe è cono in tubum coarctatur; alius Hypocrateriformis qui hypocrateram ſeu vas quod poculis inter bibendum ſupponi ſolet, repræſentet. Flos Auriculæ Urſi, Centaurii minoris, Jalapæ, Echii, infundibuliformis eſt. Flos verò Primulæ veris & Androſaces Hypcrateriformis, quia tubus ejus in diſcum, non in conum explicatur.

FLOS ROTATUS. Tab. 9.

FLOS ROTATUS rotæ formam exhibet, ut patet in floribus Borraginis, Anagallidis, Lyſimachiæ.

FLOS LABIATUS. Tab. 9. & aliis.

FLOS LABIATUS infernè tenuatur in fiſtulam, supernè in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium eſt ut piſtillum ejus abeat in fructum ex quatuor ſeminibus conſtantem, in ipſo calyce tanquam in capſula propria matureſcentibus, ut in Salviâ, Hormino, Marrubio, Chamædri. Neque tamen à methodo mea, quæ in claſſibus ſtatuendis tota pendet à floribus, deflectere mihi videor, cùm fructûs etiam mentio fiat in quorundam florum definitione: nam præterquam quòd in Herbariorum uſu fuerit confirmatum, qui umbellatum florem definierunt eum, cui geminum ſuccedit ſemen; cur, quæſo, piſtilli vel calycis ratio non habenda in floris explicatione, cùm floris partes non ignobiles ſint, quarum alterutra ſemper abit in fructum. *Tab. 9. & aliis*

FLOS PERSONATUS.

Flores ſimplices MONOPETALI ANOMALI, etiamſi pauciores, multiformes tamen ſunt: nec ſingulari nomine comprehendi poſſunt, ut ſunt flores Ariſtolochiæ, Digitalis, Scrophulariæ. Ab his excipias eos, qui labiatorum faciem præ ſe ferunt, ut Linariæ flores, Antirrhini, Pedicularis, Melampyri, &c. PERSONATI dici poſſunt, quòd confictam faciem ſeu perſonam, roſtrumque animalium rictu & labiis non malè referant. Perſonati à labiatis differunt, quod illorum piſtillum abeat in capſulam ſeminum, à calyce omnino diſtinctam.

Tab. 10. Florum ſimplicium polypetalorum differentiæ à ſimilitudine cum aliis rebus vulgò cognitis ſumi poſſunt: unde Cruciformes alios appellavi, alios Roſaceos, Caryophyllæos, Liliaceos, Leguminoſos ſeu Papilionaceos, cæteros verò Polypetalos anomalos.

FLOS CRUCIFORMIS. *Tab.* 10. *& aliis.* FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ex quatuor petalis conficitur crucis partium in modum poſitis; quales ſunt flores Leucoii & Braſſicæ. Hujus pariter calyx quatuor obtinet folia, eodem ordine poſita. Piſtillum autem ſemper abit in fructum.

FLOS ROSACEUS. *Tab.* 10. FLOS ROSACEUS ex pluribus aut paucioribus petalis quam quatuor componitur in orbem poſitis, quo planè modo petala florum Roſæ diſponuntur. Ut videre eſt in Ranunculo, Quinquefolio, Pæonia.

FLOS CARYOPHYLLÆUS. *Tab.* 10. *& aliis.* FLOS CARYOPHYLLÆUS in eo difert à Roſaceo, quòd ejus petala ex ipſo calice tanquam è tubulo emergant, ut ſunt flores Caryophylli, Lini, Statices.

FLOS LILIACEUS. FLOS LILIACEUS vel conſtat ex petalis ſex, rarò tribus, vel in ſex partes ſecatur ad Lilii formam ſæpe accedens. Ipſi autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeant in capſulam in terna ſemper locula- *Tab.* 10. menta diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri.

FLORES ſimplices POLYPETALI ANOMALI, etiamſi pauciores, multi- *Hiſt. plant. lib.* 2. *cap.* 162. formes tamen ſunt, nec ſingulari nomine comprehendi poſſunt, exceptis leguminoſis, quos Valerius Cordus à Papilionis formâ PAPILIONACEOS appellavit.

FLOS PAPILIONACEUS. FLOS autem PAPILIONACEUS conſtat ex petalis diſſimilibus, quorum ſuperius D *Vexillum*, inferius E *Carina*; duo F quæ media ſunt, *Alæ* nuncupari ſolent. Carina quoque ſæpiſſime ex duobus petalis componitur, ut *Tab.* 10. & 209. in Fabâ, Pyſo, Lathyro. Huic flori proprium eſt ut piſtillum L abeat in fructum O qui ſiliqua vocari ſolet.

FLOS FLOSCULOSUS. Quid floſculus. *Ibid.* Flores compoſiti triplicis generis ſunt, Floſculoſi, Semifloſculoſi & Radiati. FLORES FLOSCULOSI ex plurimis floſculis componuntur densè poſitis eodemque calyce comprehenſis. FLOSCULI autem ſunt petala fiſtuloſa, tenuia, quorum ſuprema pars ampliatur, multifariam, ſæpius ta- *Tab.* 2. 3. men ſtellæ inſtar diviſa. Singuli quoque floſculi tenero plerumque fructui ſeu embryoni inſident, è quo ſurgit capillamentum ultra vaginam eam *Hiſt. plant. lib.* 2. *cap.* 6. protentum, de qua ſuperius locuti ſumus. Præterea teneri fructus fundum calycis occupant, quod Thalamus vocitatur. Hujuſmodi flores obſervantur in Santolina, Jacea, Carduis. Cordus floſculi vocem uſurpavit ad deſcribendum florem Petaſitidis.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS. *Tab.* 11. Quid ſemifloſculus. FLORES SEMIFLOSCULOSI è ſemifloſculis conficiuntur densè in orbem poſitis eodemque calyce coercitis. SEMIFLOSCULUS autem eſt petalum infernâ tantum parte fiſtuloſum, mediâ verò & ſupernâ planum ac veluti in lingulam productum. SEMIFLOSCULI quoque tenero fructui *Lib.* 11. *cap.* 8. ſeu embryoni inſident, è quo ſurgit capillamentum ultra vaginam protentum, perinde ac in floſculis. Præterea teneri fructus calycis fundum pariter occupant, quod Thalamus etiam dicitur. Plinius ſemifloſculos *Barbulas* appellavit.

FLORES RADIATI duas partes habent, quarum quæ medium tenet, *Diſcus* dicitur, ex floſculis tota conſtans; quæ circumferentiam ſeu limbum, *Corona* nominatur ex ſemifloſculis facta. Singuli floſculi & ſemifloſculi tenero ſuo fructui ſeu embryoni ſolent inſidere, eodemque calyce comprehendi, cujus fundum *Thalamus* etiam appellatur: tales ſunt flores Aſteris, Jacobeæ, Chamæmeli, &c. FLOS RADIATUS Quid Diſcus. Quid Corona.

Reliquum eſt ut Claſſes plantarum inter ſe diſponamus concinno ordine; is quidem à floribus ſtamineis eſſet ducendus ad magis compoſitos progrediendo; niſi experientiâ confirmatum eſſet, flores magis inſignes & ſenſus afficientes incipientibus primùm offerendos eſſe: quapropter à ſimplicioribus quidem ordiemur, qui ex petalis, non verò ex ſtaminibus ſolis componuntur, herbaſque & ſuffrutices à fruticibus & arboribus ut plurimùm ſeparabimus. Quid herba, ſuffrutex, frutex & arbor in explicatione vocum quæ Herbariis propriæ ſunt, declarabitur.

In I. igitur Claſſe comprehendentur herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Campaniformibus.
In II. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Infundibuliformibus & Rotatis.
In III. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Anomalis.
In IV. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Labiatis.
In V. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Cruciformibus.
In VI. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Roſaceis.
In VII. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis Roſaceis Umbellatis.
In VIII. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Caryophyllæis.
In IX. Herbæ & ſuffrutices, floribus Liliaceis.
In X. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Papilionaceis.
In XI. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Anomalis.
In XII. Herbæ & ſuffrutices, floribus Floſculoſis.
In XIII. Herbæ & ſuffrutices, floribus Semifloſculoſis.
In XIV. Herbæ & ſuffrutices, floribus Radiatis.
In XV. Herbæ & ſuffrutices, floribus Apetalis Stamineis.
In XVI. Herbæ & ſuffrutices, qui floribus carent & ſemine donantur.
In XVII. Herbæ & ſuffrutices, quorum flores & fructus conſpicui deſiderantur.
In XVIII. Arbores & frutices, floribus Apetalis.
In XIX. Arbores & frutices, floribus Apetalis Amentaceis.
In XX. Arbores & frutices, floribus Monopetalis.
In XXI. Arbores & frutices, floribus Roſaceis.
In XXII. Arbores & frutices, floribus Papilionaceis.

Cùm res in dubio vel extra regulas ſtatutas verſabitur, quod raró admodum contingit, ſententiam vulgarem amplectar. Sic Momordicam, Chamæleam, Cucurbitam Lagenariam à congeneribus non ſeparabo; quamvis earum flores dubiæ ſint ſtructuræ. Flores pariter Lupuli, Mercurialis, Cannabis, & ſimilium apetalos appellabo, non petalodes, quia cùm à fructu longè diſtent, regulâ illâ non comprehenduntur, qua judicatur utrum fructus involucrum fiant, nec ne.

CLASSIS PRIMA,

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, campaniformi.

FLOS CAMPANIFORMIS, ut jam diximus, monopetalos eſt, formamque campanæ æmulatur. Hujus floris quatuor ſpecies ſunt, quarum omnium mentionem faciemus in hac claſſe. Campaniformis ſcilicet propriè dictus, qui maximè ad campanæ formam accedit: campaniformis tubulatus qui anguſtus eſt & oblongus: campaniformis patens qui velut in pelvim expanditur. Demum campaniformis globoſus, cujus os anguſtius eſt ventre.

SECTIO PRIMA.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum mollem & craſſiculum.

GENUS I.

Mandragora. *Mandragore.*

Tab. 10. MANDRAGORA eſt plantæ genus, flore AB monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod infimam floris partem perfodit: abitque deinde in fructum E mollem, plerumque globoſum, in quo F veluti nidulantur ſemina G ut plurimùm reniformia.

Mandragoræ ſpecies ſunt

Mandragora fructu rotundo C. B. Pin. 169. *Mandragoras mas J. B. 3. 617. Mandragoras Dod. Pempt. 457.*

Mandragora flore ſubcæruleo, purpuraſcente C. B. Pin. 169. *Mandragora fœmina J. B. 3. 618. Cluſ. Hiſt. lxxxvij.*

Mandragora flore ſubcæruleo, foliis minoribus, fructu globoſo.

Mandagoræ ſpecies flore fructuque carentes, foliis obſcurè virentibus, ſubrotundis, fœtidis, radicibuſque longis & craſſis quas anthropomorphas appellant, dignoſci ſolent.

Mandragora à voce Græca μάνδρα nomen invenit, quòd circa mandras, ſeu pecorum ſtabula olim fuerit obſervata.

GENUS II.

Belladona.

BELLADONA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum: quod deindè abit in fructum veluti globoſum E mollem, ſepto intermedio F in duo loculamenta G H diviſum, & ſeminibus fœtum L placentæ I K affixis. *Tab.* 13.

Belladonæ ſpecies ſunt

Belladona majoribus foliis & floribus.

Belladona minoribus foliis & floribus.

Belladona fruteſcens, rotundifolia, Hiſpanica. *Solanum frutex, rotundifolium, Hiſpanicum. Barr. Icon.*

Belladona Americana, fruteſcens, flore albo, Nicotianæ folio Plum.

Cluſius unicam iconem affert primæ ſpeciei, quam foliis & floribus variare obſervavit; à C. Bauhino appellatur *Solanum μελανοκέρασος*; à J. Bauhino *Solanum manicum multis, ſive Belladona.* Quantùm à Solano differat ex icone judicari poteſt.

Belladonam Itali hanc plantam nominarunt, quòd ea utantur ad fucum. *Bella Donna.* Pulchra mulier.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum mollem & ſatis exiguum.

GENUS I.

Lilium Convallium. *Muguet.*

LILIUM CONVALLIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, brevi, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, ut plurimùm globoſum, & ſeminibus E densè congeſtis D fœtum. *Tab.* 14.

Lilii convallium ſpecies ſunt

Lilium convallium album C. B. Pin. 304. *Lilium Convallium vulgò J. B. 3. 531. Lilium Convallium Dod. Pempt. 205. Muguet à fleur blanche.*

Lilium convallium floribus è folliculis prodeuntibus Mapp. *Lilium convallium cum pluribus florum ordinibus J. B. 3. 533.*

Lilium convallium ad radicem monanthemum Mentz. Pug.

Lilium convallium anguſtifolium Raii Synopſ. 148.

Lilium convallium latifolium. C. B. Prodr. 136. Pin. 304. *J. B. 3. 533.*

Lilium convallium, latifolium, flore pleno variegato Didac.

Lilium convallium flore rubente C. B. Pin. 304. *J. B.* 3. 533. *Lilium convallium floribus suave-rubentibus Lob. Icon.* 173. *Muguet à fleur carnée.*

Ab eo genere excludendum est *Lilium convallium minus C. B. Pin.* 304. *ad Smilacis genus revocandum.*

Etiamsi Lilii convallium nomen ita fuerit longo usu comprobatum ut rejici nequeat, advertendum tamen est Lilium convallium à Lilio vulgari omnino differre, neque ullam affinitatem inter illa duo genera intercedere.

GENUS II.

Polygonatum. *Seau de Salomon.*

Tab. 14. POLYGONATUM est plantæ genus, flore à monopetalo, campaniformi, tubulato, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, plerumque globosum & seminibus fœtum D, ut plurimùm subrotundis E.

Polygonati species sunt

Polygonatum latifolium, vulgare C. B. Pin. 303. *Polygonatum vulgò Sigillum Salomonis J. B.* 3. 529. *Polygonatum Math.* 954. *Seau de Salomon.*

Polygonatum latifolium, vulgare, cauliculis rubentibus H. L. Bat.

Polygonatum latifolium, maximum C. B. Pin. 303. *Polygonatum majus, vulgari simile J. B.* 3. 529. *Polygonatum latifolium* 1. *Clus. Hist.* 275.

Polygonatum latifolium, Hellebori albi foliis C. B. Pin. 303. *Polygonatum amplitudinis foliorum Hellebori albi J. B.* 3. 530. *Polygonatum* 3. *latiore folio Clus. Hist.* 276.

Polygonatum Hellebori albi folio, caule purpurascente Raii Synops. 148.

Polygonatum latifolium, flore majore, odoro C. B. Pin. 303. *Polygonatum floribus ex singularibus pediculis J. B.* 3. 529. *Polygonatum latifolium* 2. *Clus. Hist.* 276.

Polygonatum latifolium, flore duplici, odoro H. R. Par. *Sigillum Salomonis, flore pleno A. R. Par.* 115. *Seau de Salomon à fleur double.*

Polygonatum latifolium, minus, flore majore C. B. Prod. 136. *Pin.* 303.

Polygonatùm humile, Anglicum Raii Synops. 148.

Polygonatum angustifolium, non ramosum C. B. Pin. 303. *Polygonatum angustifolium J. B.* 3. 531. *Polygonatum alterum Dod. Pempt.* 345.

Polygonatum angustifolium, ramosum C. B. Pin. 304. *J. B.* 3. 531. *Polygonatum vj. sive angustifolium ij. Clus. Hist.* 277.

Polygonatum Americanum, scandens, altissimum, foliis Tamni Plum.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Polygonatum spicatum, sterile Corn.* 32. *Smilacis species est. Polygonatum spicatum, fertile Corn.* 34. *Smilacis species est. Polygonatum racemosum Corn.* 37. *floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, majus Corn.* 39. *floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, minus Corn.* 41. *floribus est polypetalis.*

Polygonatum à Lilio convallium formâ floris aptè distinguitur. Nomen

habet à vocibus Græcis πολυ multum, & γονύ *genu*; propterea quòd radices & caules polygonati geniculati ſunt.

Genus III.

Ruſcus. *Houx-frelon.*

Ruscus eſt plantæ genus, flore A D monopetalo, campaniformi & globoſo, cujus calyx B E multifariam ſcinditur, piſtillum verò C F ſurgit è fundo floris & deindè abit in fructum ut plurimùm globoſum G H mollem, uno vel altero ſemine fœtum I K plerumque duro. Tab. 15.

Ruſci ſpècies ſunt

Ruſcus Myrtifolius, aculeatus. *Ruſcus J. B.* 1. 579. *Ruſcum Dod. Pempt.* 744. *petit Houx, Houſſon, Fragon, Bouis piquant, Houx-frelon.*

Ruſcus latifolius, fructu folio innaſcente. *Laurus Alexandrina, fructu folio inſidente C. B. Pin.* 305. *Laurus Alexandrina. J. B.* 1. 574. *Laurus Alexandrina, Chamædaphne Col. Part.* 1. 165. *Laurier Alexandrin.*

Ruſcus anguſtifolius, fructu folio innaſcente. *Laurus Alexandrina, fructu pediculo inſidente C. B. Pin.* 304. *Bonifacia ſive Biſlingua J. B.* 1. 575. *Hippogloſſum, Laurotaxa Col. Part.* 1. 165. *Radix Idæa, Hippogloſſon Col. Phytob.* 64.

Ruſcus anguſtifolius, fructu ſummis ramulis innaſcente. *Laurus Alexandrina, ramoſa, fructu è ſummitate caulium prodeunte H. R. Par. & H. L. Bat. in cujus appendice Icon. exhibetur, pag.* 681. *Laurus Alexandrina, fructu longis pediculis caulibus alligato Mor. H. R. Bleſ.*

Floris loco calycem habuerunt auctores Rei Herbariæ: duas haſce partes ex regulis jam ſtatutis in Iſagoge ab invicem diſtinguendas duxi.

Sectio III.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum ſiccum ſeu teſtam unicapſuralem in nonnullis generibus, in aliis verò multicapſuralem.

Genus I.

Cerinthe. *Melinet.*

Cerinthe eſt plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato, & multifido; cujus os in nonnullis ſpeciebus A clauditur, in aliis verò C patet: ex floris calyce E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti B D adinſtar clavi infixum, tetragonum, quod deinde abit in fructum G ex duabus teſtis ſubrotundis conſtantem, in duo loculamenta H diviſis, ſemine fœtis ut plurimùm oblongo I. Tab. 16.

Cerinthes ſpecies ſunt

Cerinthe quorundam major, verficolore flore J. B. 3. 602. *Cluf. Hift. clxvij.* *Cerinthe feu Cynogloffum montanum, majus C. B. Pin.* 258.

Cerinthe quorundam major, flore ex rubro purpurafcente J. B. 3. 603. *Cluf. Hift. clxviij. Cerinthe flore ex rubro purpurafcente C. B. Pin.* 258.

Cerinthe quorundam major, fpinofo folio flavo flore J. B. 3. 602. *Cerinthe flavo flore, afperior C. B. Pin.* 258. *Cerinthe quorundam major, flavo flore Cluf. Hift. clxvij.*

Cerinthe quorundam minor, flavo flore J. B. 3. 603. *Cluf. Hift. clxviij. Cerinthe minor C. B. Pin.* 258.

Cerinthe minor, flore albo Park. Theat. 521.

Cerinthe folio non maculato, viridi C. B. Pin. 258. *Cerinthe v. folio non maculato. Cluf. App. alt. ad lib. v.*

Cerinthe Alpina, perennis, flore ftriato. *Glaftum montanum Dalechampii Lugd.* 1204. *Ifatis five Glaftum montanum Dalechampii J. B.* 3. 603.

Cerinthes fpecies flore fructuque carentes foliis glaucis, albis maculis non rarò notatis, plerumque dignofci folent.

Cerinthe à voce Græca κηρὸς; quòd ad conficiendam ceram apibus infervire exiftimetur.

GENUS II.

Gentiana. *Gentiane.*

Tab. 49. GENTIANA eft plantæ genus, flore monopetalo campaniformi vel patente A, vel tubulato & multifido BC: ex cujus calyce FG furgit piftillum DE, quod infimam floris partem perfodit, abitque deindè in fructum H membranaceum, ovato-acuminatum, bivalvem II. unicapfularem K, feminibus fœtum K plerumque planis, orbiculatis & marginatis L.

Gentianæ fpecies funt

Gentiana major, lutea C B. Pin. 187. *Gentiana vulgaris, major, Ellebori albi folio J. B.* 3. 520. *Gentiana Dod. Pempt.* 342. *Gentiane.*

Gentiana major, purpurea C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore purpureo J. B.* 3. 521. *Gentiana major, purpureo flore* 1. *Cluf. Hift.* 312.

Gentiana major, floribus albis C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore albo J. B.* 3. 521. *Gentiana major, albo flore Cluf. Hift.* 312.

Gentiana major, flore punctato C. B. Pin. 187. *Gentiana major, pallido flore, punctis diftincto. Cluf. Hift.* 312.

Gentiana Afclepiadis folio C. B. Pin. 187. *Gentiana folio Afclepiadis vulgò credita J. B.* 3. 523. *Gentiana* 2. *cæruleo flore Cluf. Hift.* 312.

Gentiana Alpina, magno flore J. B. 3. 523. *Gentianella Alpina latifolia & anguftifolia, magno flore C. B. Pin.* 187. *Gentiana v. Gentianella major, verna Cluf. Hift.* 314.

Gentiana Alpina, pumila, verna, major; *Gentianella Alpina, verna, major C. B. Pin.* 188. *Gentianula quæ Hippion. J. B.* 3. 527. *Gentiana vj. Gentianella minor, verna Cluf. Hift.* 315.

Gen-

Gentiana Alpina, pumila, verna, minor. *Gentianella Alpina, verna, minor G. B. Pin.* 188.

Gentiana Alpina, pumila, Centaurii minoris folio. *Gentianella Alpina, æstiva, Centaureæ minoris foliis C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax quinta Clusii, flore cæruleo, colore elegantissimo J. B.* 3. 527.

Gentiana Alpina, pumila, brevi folio. *Gentianella brevi folio C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax, quarta Clusii, flore dilutè purpurascente & cæruleo elegantissimo J. B.* 3. 527.

Gentiana cærulea, oris pilosis. *Gentianella cærulea, oris pilosis C. B. Pin.* 188. *Gentianella lanugine ad singulorum foliorum floris lacinias donata, flore quadripartito J. B.* 3. 525. *Gentianella cærulea, fimbriata, angustifolia, autumnalis Col. Part.* 1. 222.

Gentiana cruciata C. B. Pin. 188. *Gentiana minor seu vulgi Cruciata J. B.* 2. 522. *Gentiana iij Cruciata Clus. Hist.* 313.

Gentiana autumnalis, ramosa C. B Pin. 188. *Gentiana annua Clusii* 1, *flore ex cæruleo purpureo, exiguo J. B.* 3. 526.

Gentiana pratensis, flore lanuginoso C. B. Pin. 188. *Gentianellæ species quibusdam, an Cordo Pneumonanthe aut Gentiana fugax, altera Clusii J. B.* 3. 526. *Gentiana viij sive Gentiana fugax ij. Clus. Hist.* 315.

Gentiana pratensis, flore breviore & majore C. B. Pin. 188. *Gentianella fugax, tertia Clusii, flore virescente & subcæruleo, breviore & majore J. B.* 3. 526. *Gentiana ix. sive Gentiana fugax iij, Clus. Hist.* 315.

Gentiana utriculis ventricosis C. B. Pin. 188. *Gentianella altera, cærulea, cordata Col. Part. j.* 221.

Gentiana palustris, latifolia flore punctato C. B. Pin. 188. *Gentiana punctato flore subcæruleo Pennæi J. B.* 3. 528. *Gentiana xij. punctato flore Clus. Hist.* 316.

Gentiana angustifolia, autumnalis, major C. B. Pin. 188. *Gentiana palustris, angustifolia Ejusd. Gentianæ species, Calathiana quibusdam, radice perpetua, sive palustris J. B.* 3. 524. *Pneumonanthe Tabern. Icon.* 787.

Gentiana omnium minima. *Gentianella omnium minima C. B. Prodr.* 97. *Pin.* 188. *J. B.* 3. 528. *Lib.* 3.

Gentiana ut refert Dioscorides primùm inventa creditur à Gentio Illyriorum Rege, à quo etiam cognomentum habuit. *Cap.* 3.

GENUS III.

Hydrophyllon.

HYDROPHYLLON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E ferè globosum, bivalvem F G & semine fœtum H ejusdem penè formæ. *Tab.* 16.

Hydrophylli speciem unicam novi.

Hydrophyllon Morini Hort. Joncq. 43. *Dentariæ affinis, Echii flore, capsula Anagallidis A. R. Par.* 77. *Dentariæ affinis, Echii flore H. R. Par.*

Hydrophyllon dicitur à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & φύλλον *folium*, quasi diceres folium aquaticum. Cur autem Morinus hanc plantam sic appellarit, obscurum; cùm locis pinguibus quidem delectetur, sed non multùm aquosis.

GENUS IV.

Soldanella. *Soldanéle.*

Tab. 16. SOLDANELLA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, & plerumque fimbriato; ex cujus calyce C. surgit pistillum D, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E cylindraceum apice F dehiscentem, ac plurimis seminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Soldanellæ species sunt

Soldanella Alpina, rotundifolia C. B. Pin. 295. *Soldanella montana quibusdam J. B.* 2. 817. *Soldanella Alpina, minor Clus. Hist.* 309.

Soldanella Alpina, rotundifolia, flore niveo C. B. Pin. 296.

Soldanella Alpina, folio minus rotundo C. B. Pin. 296. *Soldanella Alpina major Clus. Hist.* 308.

GENUS V.

Convolvulus. *Liseron.*

Tab. 17. CONVOLVULUS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, orâ plerumque repandâ; ex cujus calyce D surgit pistillum C, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum subrotundum E F G, membranaceum, ipso calyce plerumque involutum, modò unicapsularem I, modò tricapsularem H, & seminibus fœtum K L ut plurimùm angulatis.

Convolvuli species sunt

Convolvulus major, albus C. B. Pin. 294. *Convolvulus major J. B.* 2. 154. *Smilax lævis, major Dod. Pempt.* 392. *Grand Liseron.*

Convolvulus major, purpureus Cat. Plant. Bat.

Convolvulus major, flore ex purpureo variegato H. Amstel. 12° 97.

Convolvulus major, albus, maritimus, crassiori & auriculato folio Bot. Monsp. *Helxine Cissampelos Adv.* 274.

Convolvulus Sagittariæ foliis, flore purpureo Wheleri Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 3.

Convolvulus purpureus, folio subrotundo C. B. Pin. 295. *Campanula Indica J. B.* 2. 165. *Convolvulus Indicus, flore violaceo Eyst.*

Convolvulus Indicus, flore albo H. R. Par.

Convolvulus Indicus, flore albo purpurascente, semine albo H. R. Monsp.

Convolvulus Maderaspatanus, purpureus, Violæ martiæ foliis, floribus plurimis simul junctis Pluk. Phytog. Tab. 166. fig. 5.

Convolvulus luteus, Polyanthos Plum. cij. *Convolvulus polyanthos, folio ſubrotundo, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 55.*

Convolvulus Americanus, polyanthos, niveus, folio ſubrotundo majori Plum.

Convolvulus Americanus, piloſus; flore luteo, umbone purpureo H. Amſtel. 15.

Convolvulus Americanus, maritimus, ampliſſimo folio cordiformi, flore maximo, purpuraſcente Plum.

Convolvulus Americanus, ampliſſimo folio cordiformi, flore albo maximo Plum.

Convolvulus marinus, catharticus, foliis Acetoſæ, flore niveo Plum. cv.

Convolvulus marinus, catharticus, folio rotundo, flore purpureo Plum. civ. *Convolvulus marinus Piſon 258. Edit. 1658. Convolvulus marinus ſeu Soldanella Marcg. 51. Edit. 1648.*

Convolvulus maritimus, Zeylanicus, folio craſſo, cordiformi H. L. Bat.

Convolvulus maritimus, major, Italicus, ſinuato folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella vel Braſſica maritima, major, C. B. Pin. 295. Convolvulus marinus, Soldanellæ affinis J. B. 2. 168. Cunvolvulus marino Imp. 671.*

Convolvulus maritimus, noſtras, rotundifolius Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella maritima, minor C. B. Pin. 295. Braſſica marina ſive Soldanella J. B. 2. 166. Soldanella Dod. Pempt. 395.*

Convolvulus minor, arvenſis, flore roſeo C. B. Pin. 294. *Helxine Ciſſampelos multis, ſive Convolvulus minor J. B. 2. 157. Smilax lævis, minor Dod. Pempt. 393. petit Liſeron.*

Convolvulus minor, arvenſis, flore purpureo, radiis albis picto C. B. Pin. 295.

Convolvulus minor, arvenſis, flore candido C. B. Pin. 294.

Convolvulus minor, arvenſis, flore albo cum purpureo umbilico C. B. Pin. 295.

Convolvulus minor, arvenſis, flore albo, punicantibus lineis aſperſo C. B. Pin. 195.

Convolvulus anguſtiſſimo folio, noſtras, cun auriculis Pluk. Phytog. Tab. 24. fig. 3.

Convolvulus ramoſus, minor Mor. Hiſt. Oxon. Part. 1. 37.

Convolvulus Luſitanicus, flore cyanæo Broſſ. *Convolvulus peregrinus, cæruleus, folio oblongo C. B. Pin. 295. J. B. 2. 166. Campanula exotica Ald.*

Convolvulus minor, Africanus Park. Theat. 171.

Convolvulus Africanus, minimus Park. Theat. 171.

Convolvulus Siculus, minor flore parvo, auriculato Bocc. Rarior Plant. 89.

Convolvulus Syriacus & Scammonia Syriaca Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 12. *Scammonia Syriaca C. B. Pin. 294. Scammonia Syriaca, flore majore Convolvuli J. B. 2. 163. Scammonium Syriacum, Antiochenum. Lob. Icon. 620. Scamonée.*

Convolvulus Scammoniæ foliis æmulus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 17.

Convolvulus Scammonea dictus, macrorhyzos. Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 4.

Convolvulus Syriacus, minor. H. L. Bat. App. 660.

Convolvulus Linariæ folio aſſurgens. *Volvulus terreſtris Delechampii. Lugd. 1425. J. B. 2. 160.*

Convolvulus L·ariæ folio, humilior. *Cantabrica quorundam Cluf. Hift. xlix.*

Convolvulus minor, argenteus, repens, acaulis fermè H. R. Par. *Convolvulus minor, argenteus, repens, Rupellenfis, flore rubro Mor. Hift. Oxon. Part.* 2. 17. hujus figura occurrit in Iconibus Lobelii pag. 622. prope Iconem Convolvuli Spicæfolii, vel Stœchadis citrinæ aut Linariæ.

Convolvulus argenteus, umbellatus, erectus. *Cneoron album, folio Oleæ argenteo, molli C. B. Pin.* 463. *Cneorum album Dalechampii, aliis Dorycnium J. B.* 1. 597. *Dorycnium Plateau Cluf. App. ccliv.*

Convolvulus argenteus, umbellatus, fupinus. *Lychnidis fylveftris fpecies Myconi Lugd.* 817. *Lychnis fylveftris Campanulæ flore C. B. Pin.* 206. *Campanula Lychnidea J. B.* 2. 803.

Convolvulus ramofus, incanus, foliis Pilofellæ C. B. Pin. 294. *Ciffampelo ramofo di Candia Pon. Bald. Ital.* 16.

Convolvulus Americanus, minimus, villofus, Helianthemi folio Plum.

Convolvulus minor, repens, Nummulariæ folio, flore cæruleo Sloane Cat. Plant. Jam. 58.

Convolvulus cæruleus, hederaceo angulofo folio C. B. Pin. 295. *Nil Arabum quibufdam, five Convolvulus cæruleus J. B.* 2. 164. *Afureus five cæruleus, Convolvulus hederaceus, vel Smilaceus exoticus Lob. Icon.* 623.

Convolvulus cæruleus, hederaceo, angulofo folio, latiori H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, villofus, Hederæ folio tripartito, flore cæruleo H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, alatus, maximus, foliis Ibifco nonnihil fimilibus, angulofis, Turbith officinis H. L. Bat. *Turpetum repens foliis Altheæ vel Indicum C. B. Pin.* 149. *Turbit.*

Convolvulus Americanus, Mechoacan dictus Raii Hift. 723. *Jeticucu feu radix Mechoacan. Marcg.* 41. *Edit.* 1648. *Broynia Mechoacana, alba. C. B. Pin.* 297. *Mechoacan. J. B.* 2. 149.

Convolvulus Americanus, coccineus, heptaphyllos, radice craffiffima Plum.

Convolvulus Americanus, albus, folio laciniato, maritimus. Plum.

Convolvulus Americanus, polyphyllos, flore & fructu purpureis, maximis. Plum.

Convolvulus Americanus, pentaphyllos, folio glabro dentato, viticulis hirfutis. Plum.

Convolvulus Americanus, villofus, pentaphyllus, & heptaphyllus major. H. L. Bat.

Convolvulus Zeylanicus, villofus, pentaphyllus, & heptaphyllus, minor. H. L. Bat.

Convolvulus multifidus, glaber. *Convolvulus quinquefolius C. B. Prodr.* 134. *Icon. Convolvulus foliis laciniatis vel quinquefoliis ibid. & Pin.* 295.

Convolvulus folio lanato, in tres lacinias divifo, flore oblongo, purpureo. Sloane. Cat. Plant. Jam. 55. *Convolvulus Jamaicenfis, trilobatus, foliis tomentofa, lanugine denfiori & leniffima, ac veluti adinftar utrimque ob-*

ductis, flore peramanè purpureo Pluk. Tab. 167. fig. 4.

Convolvulus peregrinus, pulcher, folio Betonicæ J. B. 2. 159. *Convolvulus argentheus, Althea folio C. B. Pin. 295. Convolvulus Althea folio Cluf. Hift. xlix.*

Convolvulus argenteus, elegantiffimus, foliis tenuiter incifis. *Convolvulus argenteus, Althea foliis magis incifis & incanis H. L. Bat. Convolvulus minor, pentaphyllaus Mont. 503.*

Ab eo genere excludendus eft *Convolvulus minor, femina triangulo C. B. Pin. 295. qui fpecies eft Fagopyri.*

Convolvulus dicitur à convolvendo, quòd plurimæ ejus fpecies fe convolvant.

GENUS VI.

Tithymalus. *Titimale.*

TITHYMALUS eft plantæ genus, flore A B C monopetalo, campaniformi, globofo, multifido, & duobus foliolis D E, M N, cincto, quæ calycis vice fungi videntur. Piftillum autem F G furgit è floris fundo ut plurimùm trigonum, abitque deindè in fructum G ejufdem formæ, in terna loculamenta divifum, ac feminibus fœtum I K oblongis L. *Tab. 18.*

Tithymali fpecies funt

Tithymalus arboreus P. Alp. Exot. 60. *Tithymalus myrtifolius, arboreus C. B. Pin. 290. Tithymalus dendroides J. B. 3. 675.*

Tithymalus arboreus, hortenfis, latifolius: *ex femine prioris nafcitur, fed folia ampliora funt.*

Tithymalus arboreus, tuberofa radice, mollioribus foliis, femine verrucofo afpero Bocc. Muf. Part. 2. 109. Tab. 88.

Tithymalus arboreus, Africanus. *Tithymalus aphyllos J. B. 3. 676. Tithymalo aphyllo, pianta de Mauritania Imper. 664.*

Tithymalus arboreus, Americanus, Cotini folio H. Amftel. 29. *Tithymalus Surinamenfis, arborefcens, Cotini five Coccigria foliis & facie Breyn. Prodr. 2.*

Tithymalus Americanus, arborefcens, Cotini foliis minoribus & verticillatim nafcentibus Plum.

Tithymalus Americanus, arborefcens, foliis Amygdali obtufis Plum.

Tithymalus Americanus, aborefcens, foliis Linariæ Plum.

Tirhymalus Americanus, fruticofus, foliis Buxi Plum.

Tithymalus arboreus, Æthiopicus, Mezerei Germanici folio, flore pallido H. Amftel. in 12. Pluk. Tab. 230. fig. 1.

Tithymalus characias, rubens, peregrinus C. B. Pin. 290. *Tithymalus Amygdaloides five Characias J. B. 3. 672. Tithymalus Charicias 1. Cluf. Hift. clxxxviij.*

Tithymalus fylvaticus, lunato flore C. B. Pin. 290. *Tithymalus fylvaticus toto anno folia retinens J. B. 3. 671. Tithymalus lunato flore Col. part. 2. 57.*

Tithymalus Characias, folio lanuginoſo C. B. Pin. 290. *Tithymalus Characias ij Cluſ. Hiſt. clxxxviij.*
Tithymalus Characias, radice repente H. R. Par. Mor. H. R. Bleſ.
Tithymalus Lithoſpermi majoris folio Bot. Monſp. App.
Tithymalus latifolius Cataputia dictus H. L. Bat. *Lathyris major C. B. Pin.* 293. *Lathyris ſive Cataputia minor J. B.* 3. *App.* 880. *Lathyris Math.* 1259. *Eſpurge.*
Tithymalus latifolius, Hiſpanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos iij. Cluſ. Hiſp.* 438.
Tithymalus arvenſis, latifolius, Germanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos Fuſchſii J. B.* 3. 670. *Fuchſ. Edit. in fol.* 813.
Tithymalus Salicis folio tenuiſſimè ſerrato & villoſo.
Tithymalus nemoroſus, villoſus, mollior Barr. Icon.
Tithymalus Myrſinites, latifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites J. B.* 3. 674. *Tithymalus Myrſinites* 1. *Tab. Icon.* 591.
Tithymalus incanus, hirſutus C. B. Pin. 292. J. B. 3. 666. *Tithymalus Characias, pratenſis, hirſutus Bot. Monſp.*
Tithymalus Curaſſavicus, Salicis & Atriplicis foliis hirſutis, caulibus ſubrubentibus Prodr. Par. Bat.
Tithymalus Curaſſavicus Salicis & Atriplicis foliis glabris, caulibus viridantibus. Prod. Par. Bat.
Tithymalus ſive Eſula exigua C. B. Pin. 291. *Titymalus minimus, anguſtifolius, annuus J. B.* 3. 664. *Eſula exigua Tragi Lob. Icon.* 357.
Tithymalus exiguus, ſaxatilis C. B. Pin. 291. *J. B.* 3. 664. *Bot. Monſp.*
Tithymalus ſeu Eſula exigua, foliis obtuſis C. B. Pin. 291. *J. B.* 3. 664. hujus icon occurrit in Bot. Monſp. cum icone Tithymali exigui ſaxatilis.
Tithymalus annuus, Lini folio acuto Bot. Monſp.
Tithymalus montanus, non acris C. B. Pin. 292. *Tithymalus non acris, rubro flore J. B.* 3. 673. *Eſula dulcis Trag.* 298. *Pithyuſa ſeu Eſula minor altera, floribus rubris Lob. Icon.* 358.
Tithymalus Myrſinites, fructu verrucæ ſimili C. B. Pin. 291. *Tithymalus verrucoſus J. B.* 3. 673.
Tithymalus Myrſinites, anguſtifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites ij. Tabern. Icon.* 592.
Tithymalus Amygdaloides, auguſtifolius Tabern. Icon. 591. *Tithymalo maritimo affinis, Linariæ folio C. B. Pin.* 291. *Alypum Cam. Epit.* 985. *Alypum Mathioli Tithymalis affine. J. B.* 3. 676.
Tithymalus Cypariſſias, C. B. Pin. 291. *Tithymalus Cupreſſinus ſive humipinus Lob. Icon.* 356. *Eſula officinarum. Cæſalp.* 374.
Tithymalus Cypariſſias, capitulo rubente C. B. Pin. 291.
Tithymalus Cypariſſias. P. Alp. Exot. 65.
Tithymalus Linariæ folio, lunato flore Mor. H. R. Bleſ.
Tithymalus foliis Pini, fortè Dioſcoridis Pithyuſa. C. B. Pin. 292. *Tithymalo Cypariſſiæ ſimilis, Pithyuſa multis J. B.* 3. 665. *Tithymalus Pinea Lob. Icon.* 357.

Tithymalus maritimus C. B. Pin 291. *Tithymalus paralius J. B. 3. 674. Dod. Pempt.* 370.

Tithymalus arboreus; Linifolius H. R. Par. *Tithymalus maritimus, Juniperi folio Bocc. Rarior. Plant.* 9.

Tithymalus maritimus; ſpinoſus C. B. Pin. 291. *Tithymalus Raguſinus, flore luteo, pentapetalo H. L. Bat.*

Tithymalus Characias, Anguſtifoliis C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites iij, anguſtifolius Tabern. Icon.* 592.

Tithymalus Characias, folio ſerrato C. B. Pin. 290. *Tithymalus ſerratus Dalechampii J. B. 3. 675. Tithymalus Characias v. Dod. Pempt.* 369.

Tithymalus Characias, radice pyriformi Mor. H. R. Bleſ. *Tithymalus ſeu Iſchas Ranunculi radice, capſulâ molliter echinata D. Fagon Schol. Bot.* 124.

Tithymalus Characias, Salicis minoris folio Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus tuberoſa pyriformi radice C. B. Pin. 492. *Apios J. B. 3. 666. Tithymalus tuberoſa radice, Iſchas Cluſ. Hiſt. cxc.*

Tithymalus tuberoſa oblonga radice C. B. Pin. 292. *Apios ſive Iſchas altera J. B. 3. 667. Iſchas altera Cluſ. Hiſt. cxcj.*

Tithymalus paluſtris, fruticoſus C. B. Pin. 292. *Tithymalus magnus, multicaulis ſive Eſula major J. B. 3. 671. Eſula major Dod. Pempt.* 374.

Tithymalus Luſitanicus, latifolius, fructu exquiſitè triangulari.

Tithymalus Oleæ folio glauco, Narbonenſis.

Tithymalus exiguus, glaber, Nummulariæ folio. *Chamæſyce J. B. 3. 667. Dod. Pempt.* 377.

Tithymalus exiguus, villoſus, Nummulariæ folio. *Chamæſyce villoſa, major, Cauliculis viridibus Schol. Bot.* 122.

Tithymalus rotundis foliis, non crenatis H. L. Bat. *Peplus ſive Eſula rotunda C. B. Pin. 292. Peplos ſive Eſula rotunda J. B. 3. 669. Peplus Dod. Pempt.* 375.

Tithymalus Helioſcopius C. B. Pin. 291. *Dod. Pempt. 371. Tithymalus Helioſcopius ſive ſoliſequus J. B. 3. 669.*

Tithymalus annuus, erectus, folio oblongo, acuminato. *Peplis annua, foliis acutis, flore muſcoſo Bocc. Rarior. Plant.* 24.

Tithymalus annuus, ſupinus, folio rotundiore acuminato. *Peplis minor. J. B. 3. 670. Peplis, Peplus minor Tabern. Icon.* 597.

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito, rubro perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo C. B. Pin. 293. Peplis J. B. 3. 668. Cluſ. Hiſt. clxxxvij.*

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito viridi perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo, caule viridi H. R. Par.*

Tithymalus Siculus, polycoccos, Portulacæ folio. Bocc. Rarior. Plant. 39.

Tithymalus perennis, folio breviori & obtuſo.

Tithymalus Hiſpanicus, folio longiori, cordiformi.

Tithymalus Alepicus, folio ſubrotundo & incano.

Tithymalus Americanus, humifufus, ferratus, floribus in capitulum alis adhærens, congeftis Plum. *Tithymalus dulcis, Parietariæ foliis hirfutis, floribus ad caulium nodos conglomeratis Sloan. Cat. Plant. Jam.* 82. *mal-nommée du Tertre* 91.

Tithymalus Americanus, erectus, ferratus floribus in capitulum longo pediculo infidens, congeftis Plum.

Tithymali fpecies lac fundunt: unde nomen traxiffe credunt. τιθὸς *mamma* μαλακὸς *mollis*, quafi mollis mamma. An ineptè diceretur Tithymalus lacte carens?

GENUS VII.

Glaux.

Tab. 60. GLAUX eft plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, vel patente vel claufo & multifido: ex cujus meditullio furgit piftillum B, quod deindè abit in fructum feu teftam C D, ut plurimùm globofam, apice dehifcentem, ac feminibus fœtam F exiguis, placentæ E affixis.

Glaucis fpecies funt

Glaux maritima C. B. Pin. 215. *Glaux exigua, maritima J. B.* 3. 373. *Lob. Icon.*

Glaux maritima, flore albo.

Glaux paluftris, flore ftriato, claufo, foliis Portulacæ.

GENUS VIII.

Oxys.

Tab. 19. OXYS eft plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi, patente, & multifido: ex cujus calyce C furgit piftillum D, floris infimæ parti B adinftar clavi infixum, quod deindè abit in fructum membranaceum E F, oblongum, in quinque loculamenta ut plurimùm divifum 1, 2, 3, 4, 5, extrorfum à bafi ad apicem dehifcentia, feminibus fœta I huc illuc fæpè diffilientibus, propter vim elafticam calyptræ K qua fingula folent involvi.

Oxydis fpecies funt

Oxys flore albo. *Oxys five Trifolium acidum, flore albo J. B.* 2. 387. *Trifolium acetofum, vulgare, flore lacteo C. B. Pin.* 330. *Trifolium acetofum Dod. Pempt.* 578. *Alleluia à fleur blanche.*

Oxys flore purpurafcente. *Oxys five Trifolium acidum, flore purpurafcente J. B.* 2. 387. *Trifolium acetofum, vulgare, flore purpurafcente C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur purpurine.*

Oxys flore fubcæruleo. *Trifolium acetum, vulgare, flore fubcæruleo C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur bleuâtre.*

Oxys lutea J. B. 2. 388. *Oxys five Trifolium acetofum, flore luteo Dod. Pempt.* 579. *Trifolium acetofum, corniculatum C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur jaune.*

Oxys lutea, Americana, erectior. *Trifolium acetofum, corniculatum, luteum, majus, erectum, Indicum feu Virginianum Mor. Hift. Oxon. Part.* 2. 184.

Oxys

Oxys Americana, flore rubro, fibrofa radice. *Trifolium acetofum Americanum, rubro flore Barr. icon. Bocc. Muf. Part. 2. 63. Tab. 51.*

Oxys lutea, frutefcens, Americana, Trifolii bituminofi facie Plum.

Oxys purpurea, Virginiana, radice fquamata. *Oxys purpurea, Virginiana, radice Lilii more nucleata, capitulis poftquam defloruerit bulbillis ut in Allio corvino conflatis Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 4.*

Oxys bulbofa, Africana, rotundifolia, caulibus & floribus purpureis, amplis H. Amftel. 41.

Oxys bulbofa, Africana, rotundifolia, caulibus virentibus, floribus amplis purpureis. *Oxyi affinis planta, bulbofa, Africana, flore purpureo, magno Breyn. Cent. 1. 46.*

Oxys bulbofa, Æthiopica minor, folio cordato, flore ex albido purpurafcente H. Amftel. 43.

Hujus generis fpeciebus folia terna fingulis pediculis infunt, cordis effigiem, qualis illa pingi folet, fæpè referentia, eaque faporis acidi, unde nomen ductum eft; ὀξὺς enim acidum fignificat; fed nihil hæc ad notam propriam faciunt.

Sectio IV.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piftillum abit in unicum femen.

Genus I.

Rhabarbarum.

Rhabarbarum eft plantæ genus, flore ABC monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus fundo piftillum D furgit, quod deindè craffefcit E, femine fœtum F triangulari G, capfulæ H triangulari pariter per maturitatem ita affixo, ut ab ipsâ divelli nequeat. Tab. 18.

Rhabarbari fpeciem unicam novi.

Rhabarbarum fortè Diofcoridis & antiquorum. *Rhaponticum P. Alp. Exot.* 187.

Rhabarbarum dicitur quafi radix apud Barbaros nafcens: occurrit enim apud fluvium *Rha*, quem *Wolga* appellant in Mofcoviâ.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum ex vaginulis aut folliculis constantem.

GENUS I.

Cotyledon.

Tab. 19.

COTYLEDON est plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato & multifido: ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D è plurimis vaginulis constantem, in capitulum quoddam collectis, à basi ad apicem dehiscentibus E, ac semine fœtis F ut plurimùm minutissimo.

Cotyledonis species sunt

Cotyledon major C. B. Pin. 285. *Cotyledon vera, radice tuberosâ J. B. 3. 683. Cotyledon, Umbilicus veneris. Clus. Hist. lxiij.*

Cotyledon major, Lusitanica. *Cotyledon maximum, Lusitanicum Vir. Lusit.*

Cotyledon radice tuberosa, longa, repente Mor. H. R. Bles. *Cotyledon flore luteo, radice tuberosâ, repente A. R. Par. 73.*

Cotyledon flore luteo, media H. L. Bat.

Cotyledon Africana, frutescens, foliis orbiculatis, limbo purpureo cinctis. *Sedum Africanum, frutescens, incanum, orbiculatis foliis H. L. Bat.*

Cotyledon Africana, teretifolia, flore pulcherrimo. *Sedum Africanum teretifolium, flore Hemerocallidis è Codice Comptoniano Pluk. Phytog. Tab. 223. fig. 1.*

Cotyledon Africana, foliis oblongis, floribus umbellatis, fibrosa radice. *Sedum Africanum, umbellatum, album, foliis Gentianæ cruciatæ angustioribus Prod. Par. Bat.*

Cotyledon maritima, Sedi folio, flore carneo, fibrosa radice.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Cotyledon media, foliis subrotundis, C. B. Pin. 285. quæ Gei species. Cotyledon media, foliis oblongis, serratis C. B. Pin. 285. Saxifragæ species. Cotyledon media, subhirsuta, floribus punctatis C. B. Pin. 285. Saxifragæ species videtur. Cotyledon minor, foliis subrotundis, serratis, C. B. Prodr. 133. Saxifragæ species. Cotyledon stellata C. B. Pin. 285. Sedi species*

Cotyledonis specierum radix ut plurimùm tuberosa, folia crassa acetabuli formâ: unde Cotyledon à κοτύλη, quæ cavitatem significat. In his tamen nequaquam sita est hujus generis nota; nam inter species recensitas aliæ sunt foliis planis, aliæ radice fibrosâ.

GENUS II.

Apocynum. *Apocin.*

APOCYNUM est plantæ genus flore monopetalo quidem & campaniformi; ſed non planè uniuſmodi in ſingulis ſpeciebus: quare ſeorſum deſcribendus eſt. Tab. 20.

I. Igitur in nonnullis ſpeciebus flos AC campaniformis eſt, multifidus; ex cujus calyce E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti BD adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ex duabus vaginis GH plerumque conſtantem, à baſi ad apicem dehiſcentem IKM, ac multo ſemine fœtum N pappis inſtructo, placentæ aſperæ L affixo.

II. In aliis ſpeciebus flos etiam campaniformis eſt 1 ſed inverſus & multifidus, ejuſque meditullium occupat capitulum quoddam elegans 2 ex quinque corniculis in orbem poſitis conſtans. Infimæ autem capituli parti 3 adinſtar clavi infigitur piſtillum 4 quod è calyce 5 ſurgit, abitque deindè in fructum 6 ex duabus vaginis plerumque compoſitum, à baſi ad apicem dehiſcentem 7, 8, ac multo ſemine fœtum ſquamatim poſito 11, pappis inſtructo 12, & placentæ 9 foliaceæ 10 affixo. His addendum eſt Apocyni ſpecies ſucco lacteo turgere. Tab. 21.

Apocyni ſpecies ſunt

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Ægyptiacum, floribus croceis Par. Bat. *Apocynum Ægyptiacum, lacteſcens, ſiliquâ Aſclepiadis C. B. Pin.* 303. *Beidelſar Alpini, ſive Apocinum Syriacum J. B.* 2. 136. *Beidelzar P. Alp. Ægypt.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Malabaricum, floribus ex albo ſuave-purpuraſcentibus Par. Bat. *Apocynum latifolium, Ægyptiacum, incanum, erectum, floribus magnis, pallidè violaceis Prod. Par. Bat. Ericu H. Mal. Part.* 2. 53.

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Americanum, floribus ex incarnato ſuavè violaceis Par. Bat. *Apocynum erectum, majus, latifolium, Indicum, flore concavo, amplo, carneo, ſuavè purpuraſcente Breyn. Prod.* 2.

Apocynum erectum, latifolium, incanum, Syriacum, floribus parvis, obſoletè purpuraſcentibus Par. Bat. *Apocynum majus, Syriacum, rectum Corn.* 90. *Apocynum Syriacum Cluſ. Hiſt. lxxxvij. Beid-el ſſar Veſling. in P. Alp.* 28.

Apocynum majus, Syriacum, rectum, caule viridi, flore exalbido. H. R. Par.

Apocynum erectum, Canadenſe, anguſtifolium. Par. Bat. *Apocynum Americanum folio Aſclepiadis, flore rubro, umbellato Broſſ. Apocynum minus, rectum, Canadenſe Corn.* 93.

Apocynum erectum, Canadenſe, latifolium Par. Bat.

Apocynum erectum, Canadenſe, humilius anguſtiſſimo folio. H. L. Bat.

Apocynum Virginianum, flore herbaceo, ſiliquâ longiſſima Mor. H. R. Bleſ.

Apocynum Indicum, foliis Androſæmi majoris, flore Lilii convallium ſua-

rubentis H. R. Par. *Apocynum Americanum, foliis Androſæmi majoris H. R. Par. 59.*

Apocynum folio ſubrotundo C. B. Pin. 302. *Apocynum folio rotundiore, flore ex albo-palleſcente J. B. 2. 134. Apocynum 1. latifolium Cluſ. Hiſt. 124.*

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore purpureo. *Tithymalus maritimus, purpuraſcentibus floribus C. B. Pin. 291. Alypum quibuſdam ſive Eſula rara, flore purpureo J. B. 3. 676. Eſula rara à Lio Venetorum inſula Lob. icon. 372. Eſula rara, noſtra, floribus purpuraſcentibus Donat. 39.*

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore albo. *Tithymalus maritimus ſive Eſula rara, è Lio Venetorum inſula, flore albo H. R. Par.*

Apocynum Novæ Angliæ ſubhirſutum, radice tuberoſa, floribus aurantiis H. L. Bat. App. *Apocynum erectum, minus, latifolium, Americanum, flore umbellato, aurantio, petalis reflexis, radice tuberosâ Breyn. Prodr. 2.*

Apocynum Curaſſavicum, fibroſa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis anguſtioribus Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog. Tab. 76. fig. 6. Apocynum Americanum, Chamænerii foliis Par. Bat.*

Apocynum Curaſſavicum, fibroſa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis latioribus Prod. Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio lato], glabro Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio lato, ſubhirſuto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio glabro, anguſto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, ſubhirſutum, foliis undulatis Par. Bat.

Apocynum ſcandens, Vincæ Pervincæ foliis, viride, fructu villoſo Par. Bat.

Apocynum ſcandens, Africanum, Vincæ Pervincæ foliis, ſubincanum. Par. Bat. *Apocynum ſcandens, Africanum, hirſutum Prod. Par. Bat.*

Apocynum ſcandens, Africanum Aſphodeli radice, anguſtiſſimo folio Oldenlandii Par. Bat.

Apocynum Americanum, Viticis folio.

Apocynum Americanum, ſcandens, amplo flore, villoſo, luteo, ſiliquis anguſtiſſimis Plum.

Apocynum Americanum, foliis Amygdali longioribus Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Amygdali, ſiliquis Emeri Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, ſiliquarum extrema parte veſtibus hærente Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Citri, ſiliquis maculatis Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Lauri, flore albo, umbellato Plum.

Apocynum arboreum, Canarienſe, Æleagni facie. *Apocynum arboreum ad Æleagni faciem accedens, Canarienſi, ſiliquis binis Nerii æmulis (Cornicæ inſulanis vulgò) apicibus recurvis Pluk. Phytog. Tab. 260. fig. 3.*

Apocynum Hiſpanicum, fruteſcens, Linariæ folio.

Apocynum appellarunt ἀπὸ τοῦ κυνὸς id eſt plantam caninam, nam Apocyni folia, ut ait Dioſcorides, cum ſubacta farina in panes cocta & in cibo data, canes necat. *Lib. 4. cap. 81.*

GENUS III.

Periploca.

PERIPLOCA eſt plantæ genus, flore monopetalo A, longè magis patente quàm Apocyni flos, adeo ut ad rotæ potiùs figuram accedat: ex calyce D ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum Apocyni fructui adeo ſimilem, ut hæc duo genera ab auctoribus non ſoleant diſtingui. *Tab. 22.*

Periplocæ ſpecies ſunt

Periploca foliis oblongis. *Apocynum folio oblongo C. B. Pin.* 303. *Apocynum ſive Periploca ſcandens, folio oblongo, flore purpurante J. B.* 2. 133. *Periploca altera Dod. Pempt.* 408.

Periploca foliis oblongis, anguſtioribus. *Scamone P. Alp. Ægypt.*

Periploca Monſpeliaca, foliis rotundioribus. *Scamonia Monſpeliaca, foliis rotundioribus C. B. Pin.* 294. *Scammonea Monſpeliaca, flore parvo J. B.* 2. 136. *Apocynum iiij. latifolium, Scammonea Valentina Cluſ. Hiſt.* 126. *Scammonia maritima Monſpeliaca Richier. Onomat.*

Periploca Monſpeliaca, foliis acutioribus. *Scammoniæ Monſpeliacæ affinis, foliis acutioribus C. B. Pin.* 294. *Apocynum latifolium amplexicaule J. B.* 2. 135. *Apocynum iij. latifolium. Cluſ. Hiſt.* 125.

Periploca Americana, fructu molliter echinato. *Ibati Braſilienſibus Marcg. Edit.* 1648. 20.

Periploca Americana, latifolia, ſiliquâ dura, oblonga, tumida & glabra. *Apocynum majus, ſcandens, ſiliqua oblonga, tumida & glabra Plum. xcv.*

Periploca Americana, ſcandens, Salicis anguſtiſſimo folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, humi ſe ſpargens, Linariæ folio Plum.

Periploca Americana, repens, umbellata, foliis Citri, flore coccineo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, Nummulariæ folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, folio Citri, fructu maximo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, folio Convolvuli, fructu alato Plum.

Periploca dicitur à περὶ *circa*, & πλοκὴ *nexus*; quaſi diceres plantam ſcandentem & ad plantas vicinas ſe alligantem.

GENUS IV.

Aſclepias. *Dompte-venin.*

ASCLEPIAS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patenti, & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B (cui reſpondet capitulum C quinquefidum) adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum, ex duabus vaginis FF plerumque conſtantem, mem- *Tab. 22.*

branaceis, à basi ad apicem dehiscentibus K, multo semine H fœtis, pappis instructo K, ac placentæ I squamatim affixo G. Ab Apocyno & Periploca differt Asclepias, quòd lacte careat.

Asclepiadis species sunt

Asclepias albo flore C. B. Pin. 303. *Asclepias, sive Vincetoxicum multis floribus albicantibus J. B.* 2. 138. *Vincetoxicum Dod. Pempt.* 407.

Asclepias angustifolia, flore flavescente H. R. Par.

Asclepias nigro flore C. B. Pin. 303. *Asclepias flore nigro quorumdam J. B.* 2. 140. *Apocynum. Col. Phytob. iij.*

Asclepias Africana, Aizooides. *Fritillaria crassa Promontorii Bonæ spei Stap. in Theoph.* 335. *Apocynum humile, Aizooides, siliquis erectis, Africanum H. L. Bat.*

Asclepias Africana, Aizooides, longioribus foliis, minus dentatis. *Apocynum humile, Aizooides, cauliculis longissimis, denticulis rarioribus donatum Pluk. Almag. Bot.* 37.

Ab Asclepiade medico nomen invenisse credunt Asclepiadem herbam.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, ex cujus fundo tubus exurgit pistillum excipiens, quod in fructum multicapsularem abit.

GENUS I.

Malva. *Mauve.*

Tab. 23. & 24. MALVA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus D staminibus plerumque onustus. Ex calyce verò Q surgit pistillum E F, infimæ floris parti C, tuboque D adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum G planum, orbiculatum, quandoque acuminatum, calyce ut plurimùm involutum H, è plurimis capsulis L M P constantem, axi I K ita circumhærentibus, ut singulæ ejus striæ capsulam suam quasi articulatione quadam excipiant, semine fœtam N non rarò reniformi. His addenda sunt folia O minus quidem secta quàm Alceæ, minusque villosa & incana quàm Altheæ folia.

Malvæ species sunt

Malva rosea, folio subrotundo, flore dilutius rubente C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore carneo J. B.* 2. 951. *Malva arborea sive hortensis Tabern. Icon.* 765. *Malva hortensis, flore simplici incarnato Eyst. Rose d'outre-mer ou de tremier.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore candido C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore albo J. B.* 951. *Malva hortensis, flore simplici albo Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore saturatius rubente C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore saturè sanguineo J. B. 2. 951. Malva rosea, flore simplici rubro Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore purpuræ modo relucente C. B. Pin. 315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore ex rubro nigricante C. B. Pin. 315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore violaceo H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, flore simplici luteo H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno rubro C. B. Pin. 315. *Malva hortensis, multiplici flore Dod. Pempt. 652. Malva rosea multiplex, flore pleno rubro Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno albo C. B. Pin. 315. *Malva rosea, multiplex, flore albo Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno incarnato C. B. Pin. 315. *Malva rosea multiplex, flore incarnato Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno puniceo C. B. Pin. 315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno nigricante C. B. Pin. 315. *Malva rosea, flore pleno atronubente Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno luteo & subluteo H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, Chalepensis, acaulos, flore pallidè luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 524.

Malva Acetis folio, Virginiana. *Althæa Ricini folio; Virginiana H. L. Bat.*

Malva Acetis folio, Americana, hirsuta. *Alcea Corassavica, hirsuta, parvo flore, foliis lobatis. Par. Bat.*

Malva Americana C. B. Prodr. 137.

Malva Americana, frutescens, hirsuta, floribus luteis in capitulum congestis Plum.

Malva foliis crispis C. B. Pin. 315. *Malva crispa J. B. 2. 952. Malva crispatis oris. Lob. icon. 651. Mauve frisée.*

Malva vulgaris, flore majore, folio sinuato J. B. 2. 949. *Malva sylvestris, folio sinuato C. B. Pin. 314. Malva sylvestris, major Tabern. Icon. 768. Mauve.*

Malva sylvestris, folio sinuato, flore albo H. Edinb.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore cæruleo H. Cathol.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore purpureo-rubro H. Cathol.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore cæruleo, candidis lineis inscripto H. Cathol.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore dilutè purpureo, duplo minori H. Cathol.

Malva sylvestris, atrovirenti folio, rotundiori, minus sinuato, majorique flore H. Cathol.

Malva arvensis, erecta, lucida, flore majore. *Malva arvensis recta, rotundo-acuminato, angulato folio, pallidè lucido, carneo flore, multò majore H. Cathol.*

Malva vulgaris, flore minore, folio rotundo J. B. 2. 949. *Malva sylvestris, fo-*

lio rotundo C. B. Pin. 314. Malva sylvestris, minor Tabern. Icon. 769.

Malva sylvestris, rotundo, variegato folio H. R. Par.

Malva folio vario C. B. Prodr. 137. *Malva stellata J. B. 2. 950.*

Malva trimestris, flore cum unguibus purpureis J. B. 2.950. *Malva trimestris Clus. Hist. xxiij.*

Malva rotundifolia, glabra, ex Hispania, flore amplo rubello Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 3.

Malva rotundifolia, Italica, flore amplo purpurascente. *Althæa virens, rotundifolia, flore amplo, purpurascente, Italica. Bar. Icon.*

Malva annua, flosculis albis, verticillatim nascentibus. *Malva annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis pentapetalis, verticillatim geniculа ambientibus, & seminibus arctè iisdem verticillatim adhærentibus. Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 521.*

Malva hirsuta, folio cordato M. Hist. Oxon. Part. 2. 205.

Malva annua, hirsuta foliis Hederæ angulosis. Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 521.

Malva Lusitanica, Ribesii folio.

Malva Indica, folio cordiformi. *Alcea Zeylanica, folio latiori, cordiformi H. L. Bat.*

Malva Ulmifolia, semine rostrato. *Althea Ulmifolia, semine rostrato H. R. Par. Malva annua di Pernambuco Zan. 133.*

Malva Ulmifolia, semine cum gemino rostro. *Alcea Virginiana, Carpini folio, flosculis minimis luteis, semine duplici rostro seu aculeo prædito. Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 528.*

Malva Ulmifolia, semine cum gemino rostro, floribus racemosis. *Alcea Zeylanica, flosculis fasciculatim congestis H. L. Bat.*

Malva Indica, foliis subrotundis. *Althæa rostrata, Cormandeliensis Pimpinellæ majoris folio subrotundo Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 3.*

Malva Canadensis, Mori folio, semine cum gemino rostro. *Althæa Virginiana bidens, Pimpinellæ majoris acutiore folio, flosculis minimis, luteis Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 6. Alcea Morifolio, Virginiana, minor Schol. Bot. 224.*

Malva Americana, Ulmifolia, floribus conglobatis ad foliorum alas Plum.

Malva Americana, pampinea fronde, fructu subrotundo, echinato Plum.

Malva Americana, folio Hederaceo, flore coccineo Plum.

Malva Americana, Hederæ terrestris folio & facie capsulis bifurcatis Plum.

Malva Americana, villosa, Melonis folio. *Alcea Corassavica, Melonis folio. Par. Bat.*

Malva à μαλάττω, aut μαλάσσω, emollio, perinde ac μαλάχη, quòd emolliendi vim habeat.

GENUS

GENUS II.

Althæa. *Guimauve.*

ALTHÆA eſt plantæ genus, floribus & fructibus Malvæ omninò æmulis, à qua differt ex Dioſcoride, foliis lanuginoſis, & ut mihi videtur caneſcentibus. Quibus notis ſtandum eſt, ne celeberrimum Althææ nomen, tantopere celebratum in ſcriptis medicorum, à materiâ medica explodatur. *Dioſc. lib. 3. cap. 62.*
Ὠνόμασται δὲ ἀλθαία, διὰ τὸ πολυαλθὲς καὶ πολύχρηστον αὐτῆς.

Althææ ſpecies ſunt

Althæa Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 315. *Althæa ſive Biſmalva J. B. 2. 954. Althæa Ibiſcus Dod. Pempt. 655.* Guimauve ordinaire.

Althæa folio rotundiori, ſive minùs acuminato H. Edinb.

Althæa vulgari ſimilis, folio retuſo, brevi, Raii Synopſ. 138.

Althæa frutescens, folio rotundiore, incano C. B. Pin. 316. *Althæa arboreſcens J. B. 2. 956. Althæa frutex 1. Cluſ. Hiſt. xxiiij.*

Althæa flore majore C. B. Pin. 316. *Althæa flore grandi Alcea, Thuringiaca Camerario J. B. 2. 955. Althæa frutex iij. Cluſ. Hiſt. xxv.*

Althæa fruteſcens, folio acuto, parvo flore C. B. Pin. 316. *Althæa arborea Olbiæ in Galloprovincia Lob. Icon. 553.*

Althæa fruteſcens, Hiſpanica, folio rotundiori.

Althæa fruteſcens, Luſitanica, folio rotundiori, undulato.

Althæa fruteſcens, Luſitanica, folio ampliori, minus incano.

Althæa maritima, arborea, Veneta. *Malva arborea, Veneta dicta, parvo flore C. B. Pin. 315. Malva arborea J. B. 2. 952. Malva arboreſcens Eyſt.*

Althæa maritima, arborea, Gallica. *Malva arborea, marina, noſtras Park. Theat. 301.*

Althæa Hiſpanica, foliis undulatis. *Malva Hiſpanica Mor. H. R. Bleſ.*

GENUS III.

Alcea.

ALCEA ex Dioſcoride folia habet diviſa, ἔχουσα φύλλα ἐσχισμένα, quâ notâ ſi notabilis ſit, genus illud à Malvâ & Althæâ diſtinguemus. *Tab. 25. Lib. 3. cap. 164.*

Alceæ ſpecies ſunt

Alcea vulgaris, major, flore ex rubro roſeo C. B. Pin. 316. *Alcea vulgaris J. B. 2. 953. Dod. Pempt. 656.*

Alcea vulgaris, major, flore candidiore C. B. Pin. 316.

Alcea vulgaris, ſeminum involucris hirſutis H. Edinb.

Alcea folio rotundo, laciniato C. B. Pin. 316. *Malva montana ſive Alcea rotundifolio, laciniata Col. Part. j. 148.*

Alcea Cannabina C. B. Pin. 316. *Alcea Pentaphylli folio vel Cannabina J.B.* 2. 958. *Alcea fruticofa, Cannabino folio Cluf. Hift.* xxv.

Alcea major & procerior Raii. Hift. 605.

Alcea hirfuta C.B. Pin. 317. *Alcea villofa Dalechampii Lugd.* 594. *Alcea villofa J. B.* 2. 1067.

Alcea hirfuta, flore albo. H. R. Par.

Alcea minor, Sicula, flore minore Raii. Hift. 605.

Alcea tenuifolia, crifpa. J. B. 2. 1067.

Alcea maritima, Galloprovincialis, Geranii folio. *Alcea minor, maritima, tenuifolia, procumbens. Par. Bat.*

Alcea rofea, hortenfis maxima folio Ficus. *Malva rofea, folio ficus C. B. Pin.* 315. *Malva rofea, fimplex, peregrina. Tabern. Icon.* 767.

Alcea rofea, hortenfis, maxima, folio Ficus, flore albo.

Alcea rofea, hortenfis, maxima, folio Ficus, flore luteo. *Malva rofea, folio Ficus, flore luteo H. R. Par.*

Alcea rofea, hortenfis maxima, folio Ficus, flore violaceo. *Malva rofea, folio Ficus, flore violaceo H. R. Par.*

Alcea rofea, hortenfis maxima, folio Ficus, flore purpureo. *Malva rofea, folio Ficus, flore purpureo. H. R. Par.*

Alcea rofea, hortenfis maxima, folio Ficus, flore carneo. *Malva rofea, folio Ficus, flore carneo. H. R. Par.*

Alcea rofea, hortenfis, maxima, folio Ficus, flore nigricante. *Malva rofea, folio Ficus, flore nigricante. H. R. Par.*

Alcea rofea, hortenfis, maxima, folio Ficus, nigricante & afpero. *Malva folio Ficus, altera. C. B. Pin.* 315. *Malva folio Ficus ejufd. Prodr.* 137.

Alcea hirfutiffima, Americana frutefcens Plum.

Ab eo genere excludendæ funt plantæ fequentes, quæ Althææ notis carent, & inter fpecies Ketmiæ recenferi debent. *Alcea veficaria C. B. Pin.* 317. *Alcea Indica, magno flore C. B. Pin.* 317. *Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin.* 317. *Alcea Indica, parvo flore, altera C. B. Pin.* 317. *Alcea Ægyptiaca villofa C. B. Pin.* 317.

GENUS IV.

Malacoides.

Tab. 25. MALACOIDES eft plantæ genus, flore Malvæ; fructu verò A Rubi, etiamfi ficco: conftat enim ex pluribus capfulis B in capitulum quoddam conglobatis, placentæ C affixis, femine fœtis D plerumque reniformi E.

Malacoidis fpecies funt

Malacoides Betonicæ folio. *Malva Betonicæ folio Mor. H. R. Blef. Bocc. Rarior. Plant.* 15. *Alcea Betonicæ folio, flore purpureo-violaceo Barr. Icon.*

Malacoides folio angulofo. *Malva Tingitana, flore cæruleo, parvo Pluk. Phytog. Tab.* 44. *fig.* 2.

Malacoides à μαλάχη, Malva.

GENUS V.

Abutilon.

ABUTILON est plantæ genus, flore Malvæ, fructu verò A capitellum quodammodo referente, è plurimis vaginulis B constante, axi D ita circumhærentibus ut singulæ ejus striæ capsulam suam C B quasi articulatione quadam excipiant, bivalvem E, seminibus fœtam F, non rarò reniformibus. Tab. 25.

Abutili species sunt

Abutilon Dod. Pempt. 656. *Althæa Theophrasti, flore luteo C. B. Pin.* 316. *Althæa Theophrasti, flore luteo, quibusdam Abutilon J. B.* 2. 958.

Abutilon Indicum, J. B. 2. 959. *Cam. Hort.* 3. *Tab.* 1. *Althæa Theophrasti similis C. B. Pin.* 316.

Abutilon Indicum, fronde pampinea, fructu quinquecapsulari. *Catu-Beloeren. H. Mal.* 6. 79.

Abutilon caulibus asperis, hirsutis, folio acuto, fructu minore, stellato. *Althæa caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo Prod. Par. Bat.*

Abutilon Africanum foliis rugosis, & siliculis lanuginosis Oldenl.

Abutilon Americanum, maximum, pediculo & foliorum nervis purpurascentibus Lign.

Abutilon Americanum, amplissimo folio, caule villoso Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio subrotundo, flore luteo, fructu aculeato majori Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio oblongo, flore luteo, fructu aculeato minori Plum.

Abutilon Americanum, palustre, spicâ florum pyramidatâ, flore parvo exalbido Plum.

GENUS VI.

Ketmia.

KETMIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, patente, nec à Malvæ flore diverso, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, infimæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, in plura loculamenta divisum F, apice dehiscentem G, & plurimis seminibus fœtum H. Tab. 26.

Ketmiæ species sunt

Ketmia Syrorum quibusdam C. B. Pin. 316. *Alcea arborescens, Syriaca ejusdem ibid. Alcea arborescens, glabra, Ketmia dicta J. B.* 2. 957.

Ketmia Syrorum, flore purpureo-violaceo. *Alcea Syriaca, flore purpureo-violaceo H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, floribus ex albo & rubro variis. *Alcea Syriaca, floribus ex albo & rubro variis H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, flore parvo. *Althæa arborescens, glabra, Ketmia Syrorum dicta, flore flavo. H. L. Bat.*

Ketmia Africana, Populi folio. *Althæa rosea peregrina, fortè Rosa Moscheutos Plinii Corn. 144.*

Ketmia Africana, Populi folio subtus incano & caule virescente. *Althæa Indica, Ulmi folio, prægrandis, subtus incana, flore amplo, purpureo Pluk. Tab. 6. fig. 3.*

Ketmia Africana, vesicaria, folio tripartito, flore purpureo. *Alcea Africana seu vesicaria, trifolia, flore purpureo. Barr. Icon.*

Ketmia Indica, Populi folio, fructu orbiculato, compresso. *Bupariti H. Mal. 1. 51.*

Ketmia Indica, Tiliæ folio. *Pariti sive Talipariti H. Mal. 1. 53.*

Ketmia Indica, Gossypii folio, Acetosæ sapore. *Althæa Indica, Gossypii folio, Acetosæ sapore. H. L. Bat.*

Ketmia Americana, arborescens, Malvæ folio, Acetosæ sapore Plum.

Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore simplici. *Althæa arborea, rosea, Sinensis, flore simplici. H. L. Bat. Rosa Sinensis, quinquefolia Ferr. Flor. 493.*

Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore pleno. *Sinensis Rosa arbuscula Ferr. Flor. 485.*

Ketmia palustris, flore purpureo. *Althæa palustris C. B. Pin. 316. Althæa Sida dicta quibusdam J. B. 2. 957. Althæa hortensis sive peregrina Dod. Pempt. 655.*

Ketmia caulibus asperis, hirsutis, fructu stellato, foliis lanceolatis. *Althæa caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo, Prod. Par. Bat.*

Ketmia Indica, folio hastato, fructu duro. *Alcea Indica, folio hastato, flore parvo, purpureo, longo pediculo insidente, pericarpio compacto, duro, in quinque cellulas, totidem semina includentes dispertito. Pluk. Phytog. Tab. 7. fig. 1.*

Ketmia Indica, Vitis folio ampliore. *Alcea Indica, magno flore C. B. Pin. 317. Bamiæ aliquatenus affinis, Sabdariffa J. B. 2. 960. Alcea Americana Clus. Hist. xxvj.*

Ketmia Indica, Vitis folio, fructu corniculato.

Ketmia Ægyptiaca, Vitis folio, parvo flore. *Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin. 317. Bamia J. B. 2. 959. Alcea Ægyptiaca Clus. Hist. xxvij.*

Ketmia Indica, Vitis folio, flore parvo, pendulo. *Althæa Indica, Vitis folio, flore amplo, flavo, pendente, H. L. Bat.*

Ketmia Ægyptiaca, semine moschato. *Alcea Ægyptiaca, villosa C. B. Pin. 317. Belmuscus Ægyptiaca Honorio Bello J. B. 2. 960. Althæa Ægyptiaca, moschata, Abelmosch dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 533.*

Ketmia Americana, hirsuta, flore flavo & semine moschato. *Alcea hirsuta, flore flavo & semine moschato Marcg. 45. Edit. 1648.*

Ketmia Brasiliensis, folio Ficus, fructu pyramidato, sulcato. *Quingombo Lusitanis Congensibus & Angolensibus, Quillobo Marcg. 31. Edit. 1648. Alcea Americana, annua, flore albo, maximo, fructu pyramidali, sulcato, H. Amstel. 37. fig. 19.*

Ketmia Indica, aculeata, foliis digitatis. *Alcea Bengalenſis, ſpinoſiſſima, Acetoſæ ſapore, flore luteo-pallido, umbone purpuraſcente, H. Amſtel.* 35. *fig.* 18.

Ketmia Americana, aculeata, flore ampliſſimo, coccineo Plum.

Ketmia Sicula, perennis, foliis moſchatis, ſerratis. *Malva perennis, Sicula, foliis moſchatis, criſpis Bocc. Rarior. Plant.* 68.

Ketmia veſicaria, vulgaris. *Alcea veſicaria C. B. Pin.* 317. *Alcea Soliſequa, multis Veneta J. B.* 2. 1068. *Alcea veſicaria Dod. Pempt.* 657.

Ketmia veſicaria, Africana. *Alcea veſicaria Capitis Bonæ Spei Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 533.

Ketmia Americana, fruteſcens, Mori folio, flore purpureo Plum.

Ketmia Americana, ampliſſimo folio cordiformi, flore vario Plum.

Ketmia Americana, ampliſſimo folio, angulato, fructu hiſpido, clypeato Plum.

GENUS VII.

Xylon. *Coton.*

XYLON eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus C, ſtaminibus plerumque onuſtus. Ex calyce verò E, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, tuboque C, adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, ſubrotundum, in quaterna aut plura loculamenta diviſum G, apice dehiſcentem H I, ſeminibuſque fœtum K, obductis molli illa lanugine L M, in fila ductili, quæ Xylon ſeu Goſſypium appellatur. Tab. 291

Xyli ſpecies ſunt

Xylon arboreum J. B. 1. 346. *Goſſypium arboreum, caule lævi C. B. Pin.* 430. *Goſſypium arboreum, Gotne M. Segiar. P. Alp. Ægypt.* 29. *flore eſt atro-purpureo.*

Xylon arboreum, flore flavo. *Goſſypium arboreum, flore flavo H. L. Bat.*

Xylon arboreum, caule ſpinoſo. *Goſſypium arboreum, caule ſpinoſo C. B. Pin.* 430. *Bambage Indiano Pon. Ital.* 37.

Xylon ſive Goſſypium herbaceum J. B. 1. 343.

Xylon Americanum, fructu oblongo, acuminato, Lign.

Xylon Americanum præſtantiſſimum, ſemine vireſcente Lign.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum plerumque carnosum.

GENUS I.

Bryonia. *Couleuvrée.*

Tab. 28. BRYONIA est plantæ genus, floribus A C, monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, quos ita complecti solet calyx B D, ut ab iis sejungi nequeat: ex floribus autem alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes; alii fœcundi, insidentes embryoni E, qui deindè abit in baccam F, globosam vel ovatam, seminibus fœtam G, subrotundis H. His notis addendi sunt claviculi, quibus Bryonia tanquam manibus adminicula apprehendit.

Bryoniæ species sunt

Bryonia aspera sive alba, baccis rubris C. B. Pin. 397. *Vitis alba sive Bryonia J. B. 2. 143. Bryonia alba Dod. Pempt.* 400. *Coleuvrée ou Vigne blanche.*

Bryonia alba, baccis nigris C. B. Pin. 297. *Bryonia nigra Dod. Pempt.* 399.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divisis, fructu majori, *Balsamina scandens seu Momordica Indica, fœtida, Bryonioides, fructu levi, majori, rubro Par. Bat.* 103.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divisis, fructu minori. *Bryonia Zeylanica, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.*

Bryonia Africana, glabra, foliis in profundas lacinias divisis, flore luteo Oldenl. *Bryonia Africana, glabra, foliis profundè sectis, tenuioribus Par. Bat.*

Bryonia Africana, laciniata, tubero à radice, floribus herbaceis Par. Bat.

Bryonia racemosa, foliis Ficulneis Plum. 83.

Bryonia Americana, Olivæ fructû rubro Plum.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, lævi.

Bryonia Canadensis, folio angulato, fructu nigro. *Cucumis parva, repens, Virginiana, fructu minimo Banister Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 5.*

Bryonia à voce Græca βρύω germino, pullulo, quòd abundè pullulet.

GENUS II.

Tamnus.

Tab. 28. TAMNUS est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes: alii fœcundi B, insidentes embryoni C, qui deindè abit in baccam D, plerùmque ovatam, calyptrâ membranaceâ instructam F G, seminibusque

fœtam E, ſubrotundis. Tamno claviculi deſunt.

Tamni ſpecies ſunt

Tamnus racemoſa, flore minore, luteo-palleſcente. *Bryonia lævis ſive nigra, racemoſa C. B. Pin.* 297. *Vitis nigra quibuſdam ſive Tamnus Plinii, folio Cyclamini J. B.* 2. 147. *Vitis ſylveſtris Dod. Pempt.* 407. *Seau de notre Dame, ou racine Vierge.*

Tamnus baccifera, flore majore albo. *Bryonia lævis ſive nigra, baccifera C. B. Pin.* 297. *J. B.* 2. 149.

Tamnus Americana, Anguriæ folio Plum.

GENUS III.

Sicyoides.

SICYOIDES eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii A, ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fæcundi B, inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D, Amygdalæ æmulum, carnoſum, echinatum, in capitulum plerumque collectum, & ſub tenui cute unico ſemine E, fœtum. *Tab.* 28.

Sicyoides ſpecies ſunt

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis angulatis. *Cucumis Canadenſis, monoſpermos, fructu echinato Par. Bat. Bryoioides Canadenſis, villoſo fructu, monoſpermos Ejuſd.*

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis laciniatis Plum.

Sicyoides planta Cucurbitacea audit. Σίκυος enim Cucumerem, Σικύα Cucurbitam ſignificat.

GENUS IV.

Momordica. *Pomme de merveille.*

MOMORDICA eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & plerumque ita ſectis, ut è quinque petalis conſtare videantur: ex iis autem floribus alii ſteriles ſunt A, nulli embryoni adhæreſcentes, alii fæcundi B K, inſidentes embryoni C I, qui deindè abit in fructum modò magis E, modo minus N, turbinatum, cavum F, carnoſum, qui elaſtica vi rumpi ſolet G O, & ſemina fundere L P, calyptrâ ſeu involucro K R M Q, obducta, plana, margine ut plurimùm denticulato. *Tab.* 29. & 30.

Momordicæ ſpecies ſunt

Momordica vulgaris. *Momordica Caſt. Dur.* 61. *Charantia Dod. Pempt.* 670. *Balſamina rotundifolia, repens, ſive mat. C.B. Pin.* 306. *Balſamina Cucumeraria J. B.* 2. 251. *Pomme de merveille.*

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu breviori. *Pavel H. Mal.* 8. 18.

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori. *Pandi-Pavel H. Mal.* 8. 17. *Balſamina Cucumerina, Indica, fructu majore, flaveſcente H. Amſtel.* 103.

An flos Momordicæ monopetalos ſit ad centrum uſque diviſus, an verò ex quinque petalis conſtet, obſcurum : quapropter à cæteris Cucurbitaceis hoc genus ſeparandum non duxi. Differt à Cucumere fructu unicapſulari, vi elaſtica prædito. Cum Balſaminâ vulgò ſolet confundi; ſed plurimùm ab ea diſtat.

GENUS V.

Cucumis. *Concombre.*

Tab. 31 & 32. CUCUMIS eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis : ex quibus alii ſteriles ſunt A B, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fæcundi inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D E, carnoſum, plerumque teretem, in terna vel quaterna loculamenta F. G, diviſum, & ſeminibus fœtum oblongis H I.

Cucumeris ſpecies ſunt

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu ſubluteo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, viridis J. B.* 2. 245. *Cucumis vulgaris Dod. Pempt.* 662. *Concombre.*

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu albo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, albus J. B.* 2. 245.

Cucumis flexuoſus C. B. Pin. 310. *Cucumeres longiſſimi J. B.* 2. 247. *Cucumis oblongus Dod. Pempt.* 662.

Cucumis ſylveſtris, Aſininus dictus C. B. Pin. 314. *Cucumis ſylveſtris ſive Aſininus J. B.* 2. 248. *Cucumis ſylveſtris Dod. Pempt.* 663.

Cucumis ſylveſtris, folio ſinuato & diſſecto.

Cucumis Ægyptius, rotundifolius C. B. Pin. 310. *Cucumis Ægyptius Chate J. B.* 2. 248.

GENUS VI.

Melo. *Melon.*

Tab. 32. MELO eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus, multifidis, Cucumeris flores omnino referentibus : ex iis autem alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes, alii verò fæcundi, inſidentes embryoni, qui deindè abit in fructum ut plurimùm ovatum A, glabrum aut rugoſum, in terna loculamenta diviſum B, quæ bifariam ſecari videntur, ſeminibus fœtum oblongis C.

Melonis ſpecies ſunt

Melo vulgaris C. B. Pin. 310. *Melones J. B.* 2. 242. *Melo ſive Melopepo vulgò, Cucumis Galeni Dod. Pempt.* 663. *Melon.*

Melo magnus, cortice virente, lævi, ſemine parvo J. B. 2. 244.

Melo Hiſpanicus J. B. 2. 244. Tabern. Icon. 468.

Melo rotundus, parvus C. B. Pin. 311. *Melo Moſchatellinus, rotundus, parvus & pyriformis J. B.* 2. 244. *Melo ſacharinus Tabern. Icon.* 469.

Melo turbinatus J. B. 2. 244.

Melo

Melo reticulatus J. B. 2. 244.

Melo Ægyptius, minor, Abdelavi H. Pat. Georg. à Turre.

Etiamsi Melo à Cucumere foliis rotundioribus & fructu suavi distinguatur, plus tamen faciei externæ tribuendum est: neque enim ineptè diceretur Melo insipidus, aut Melo foliis angulatis.

Melonem, ut putant, appellarunt à voce Græcâ μῆλον, quod Pomum significat.

GENUS VII.

Pepo.

PEPO est plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, ex quibus alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii fœcundi seu embryoni insidentes, qui deindè abit in fructum B oblongum vel rotundum, carnosum, cortice nonnunquam duro, tuberosum, cavum, in tres partes C sæpè divisum, seminibus fœtum D planis, annulo quodam veluti cinctis, & placentæ spongiosæ affixis. *Tab. 35.*

Peponis species sunt

Pepo oblongus C. B. Pin. 311. *Pepo major, oblongus Dod. Pempt. 665.*

Pepo vulgaris Raii Hist. 639. *Cucurbita foliis asperis, sive Zuccha flore luteo J. B. 2. 218. Cucurbita major, rotunda, flore luteo, folio aspero C. B. Pin. 312.*

Pepo rotundus, Arantii formâ C. B. Pin. 311. *Cucurbita Arantii formâ Eyst.*

Pepo fructu pilæ palmariæ formâ. *Cucurbitula pilæ palmariæ non multò major, rotunda J. B. 2. 218.*

Pepo fructu minimo, sphærico. *Cucurbita aspera, minima, sphærica, crocea, variegata J. B. 2. 223.*

Pepo fructu subrotundo, variegato. *Cucurbita medio-crocea J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, variegato. *Cucurbita aspera, mediæ magnitudinis, turbinata, variegati coloris J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, albido. *Cucurbitæ turbinatæ, majores, albæ J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, subcroceo. *Cucurbita aspera, turbinata, subcrocea J. B. 2. 223.*

Pepo fructu minimo, turbinato. *Cucurbita aspera, minima, turbinata, pallida J. B. 2. 223.*

Pepo fructu parvo, Pyriformi. *Cucurbita aspera, Pyriformis, parva, alba J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente. *Cucurbita aspera, ovalis, flavo colore J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente, alter. *Cucurbita aspera, pugillaris ex rotundo oblonga J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, variegato. *Cucurbita ovalis, ferè variegata, parva J. B. 2. 218.*

GENUS VIII.

Melopepo.

Tab. 34. MELOPEPO differt à cæteris Cucurbitaceis fructu A subrotundo, carnoso, striato, angulato, in quinque partes plerumque secto B, seminibus fœto compressis C; placentæ spongiosæ affixis.

Melopeponis species sunt

Melopepo compressus C. B. Pin, 312. *Tabern. Icon.* 470. *Cucurbitæ genus, sive Melopepo compressus alter Lobelio J. B.* 2. 226.

Melopepo fructu maximo, albo. *Cucurbita aspera, folio non fisso, fructu maximo, albo, sessili J. B.* 2. 221. *Pepo compressus, major C. B. Pin.* 311.

Melopepo flavescens, folio aspero. *Cucurbita sessilis, flavescens, folio aspero J. B.* 2. 222.

Melopepo latus & depressus. *Cucurbita lata, clypeiformi accedens, minus tuberosa J. B.* 2. 227.

Melopepo fructu citriformi. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, ovalis, angulosa; ad Citrum nonnihil accedens J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu conico. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, à pediculo in conum desinens J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu utrinque turbinato. *Cucurbitæ clypeatis affines, utrinque aliquo modo turbinatæ J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu luteo, cortice tenero. *Cucurbita lutea, cortice tenero J. B.* 2. 218.

Melopepo clypeiformis C. B. Pin. 312. *Cucurbita clypeiformis sive Siciliana, Melopepon latus à nonnullis vocata J. B.* 2. 224. *Melopepo clypeatus Tabern. Icon.* 470.

Melopepo verrucosus. *Cucurbita verrucosa J. B.* 2. 222.

Melopepo tuberosus & verrucosus. *Cucurbita clypeiformis, tuberosa, & verrucosa J. B.* 2. 227.

Melopepo verrucosus, flavescens, leviter striatus, folio aspero. *Cucurbita sessilis, flavescens, folio aspero J. B.* 2. 222.

Melopepo verrucosus, albicans, leviter striatus, folio aspero. *Cucurbita sessilis Albicans folio aspero J. B.* 2. 222.

Melopepo verrucosus, fructu & semine albis. *Cucurbita alba, verrucosa J. B.* 2. 222.

GENUS IX.

Anguria.

Tab. 35. ANGURIA differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias dissecto & fructu eduli.

Anguriæ species sunt

Anguria Citrullus dicta C. B. Pin. 312. *Citrullus folio Colocynthidis secto semine nigro, quibusdam Anguria J. B.* 2. 235. *Anguria, Cucumis, Citrullus, Dod. Pempt.* 664.

Anguria Indica, maxima H. L. Bat.

Anguria triphyllos, Americana, parvo fructu. *Cucumis triphyllus, fructu variegato. Plum.* 99.

Anguria Americana, fructu echinato, eduli. *Cucumis Anguriæ folio latiore, aspero, fructu minore, candido, spinulis obtusis, muricato Sloane Cat. Plant. Jam.* 103. *Cucumis sylvestris, Americanus, Anguriæ folio, fructu ovi figurâ & magnitudine, ad maturitatem pallido, spinosis tuberculis, Momordicæ instar muricato Pluk. Phytog.* 170. *fig.* 3.

GENUS X.

Cucurbita. *Calbasse.*

CUCURBITA est plantæ genus, floribns A B, campaniformibus, patentibus, & plerumque ita sectis ut ex quinque petalis constare videantur; ex floribus autem alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii verò fæcundi seu insidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum, in quibusdam speciebus teretem & longum, in aliis lageniformem D, in sex loculamenta plerumque divisum E, seminibus fœtum, planis, oblongis, hinc obtusis G, inde latioribus, & quasi intorsum emarginatis F. *Tab.* 36.

Cucurbitæ species sunt

Cucurbita longa, folio molli, flore albo J. B. 2. 214. *Cucurbita oblonga, flore albo, folio molli C. B. Pin.* 313. *Cucurbita longior Dod. Pempt.* 669.

Cucurbita falcatâ figurâ, folio molli, flore albo C. B. Pin. 313.

Cucurbita latior, folio molli, flore albo J. B. 2. 215. *Cucurbita major, sessilis, flore albo C. B. Pin.* 312. *Cucurbita latior Dod. Pempt.* 669.

Cucurbita longa, flore albo, protuberante ventre J. B. 2. 218.

Cucurbita Americana, teres & bicubitalis H. R. Par.

Cucurbita lagenaria J. B. 2. 216. *Cucurbita lagenaria flore albo, folio molli C. B. Pin.* 313. *Cucurbita prior Dod. Pempt.* 668.

Cucurbita lagenaria, flore albo, folio molli, fructu turbinato C. B. Pin. 315.

Cucurbita lagenaria, variegata.

Cucurbita lagenaria, folio aspero, major. *Cucurbita alba, aspera, fructu longo collo J. B.* 2. 224.

Cucurbita lagenaria, fructu aspero, minor. *Cucurbita lagenam exprimens, parva, aspera J. B.* 2. 224.

GENUS XI.

Colocynthis. *Coloquinte.*

COLOCYNTHIS differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias disssecto & fructu amaro, non eduli.

Colocynthidis species sunt

Colocynthis fructu rotundo, major C. B. Pin. 313. *Colocynthis J. B.* 2. 232. *Dod. Pempt.* 665. *Coloquinte ordinaire.*

Colocynthis fructu rotundo, ſtriato. *Cucurbita folio aſpero, amara J. B. 2. 228. Pepo rotundus, Melonis effigie C. B. Pin. 311. Pepo ſylveſtris Dod. Pempt. 668.*

Colocynthis grandis, rotunda Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpero folio, amara, grandis, rotunda, viridis J. B. 2. 229.*

Colocynthis fructu rotundo, minor C. B. Pin. 313. *Colocynthis fungoſa & lævis Cord. Hiſt. 118.*

Colocynthis fructu minori, variegato. *Colocynthis aſpera, amara, fructu parvo, globoſo, colore vario J. B. 2. 230. Colocynthis Pomiformis, cortice maculato C. B. Pin. 314.*

Colocynthis fructu majori, variegato. *Colocynthis amara, magna, folio aſpero, colore vario J. B. 2. 230.*

Colocynthis fructu Aurantio ſimili. *Cucurbita minima, lutea, amara J. B. 2. 231.*

Colocynthis oblonga C. B. Pin. 313. *Cucurbita aſpero folio, amara, grandis, oblonga, viridis J. B. 2. 229. Colocynthis grandis, oblonga Cord. Hiſt. 114.*

Colocynthis oblonga, glabra Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita oblonga, non anguloſa, colore viridi, amara, folio aſpero J. B. 2. 229.*

Colocynthis turbinata Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpero folio, amara, turbinata, flava, candicantibus lineis inſcripta, parva J. B. 2. 229. tum & Cucurbita ſive Colocynthis amara, Pyriformis, variegata J. B. 2. 230. Colocynthis Pyriformis ſeu Pepo amarus C. B. Pin. 313.*

Colocynthis Pyriformis, folio vario. *Cucurbita amara, parva, mediocris magnitudinis J. B. 2. 231.*

Colocynthis fructu compreſſo. *Cucurbita ſeſſilis & compreſſa, flava, amara J. B. 2. 231.*

SECTIO VIII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Campanula. *Campanule.*

Tab. 37. CAMPANULA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, campaniformi & multifido: cujus calyx C D, abit in fructum membranaceum E F G, in tria vel plura loculamenta H diviſum, in quorum commiſſura axis I poſitus eſt, tribus placentis inſtructus L, quibus adhæreſcunt plurima ſemina in nonnullis ſpeciebus minutiſſima M, in aliis plana, ovata, annulo veluti cincta N. Hæc autem ſpargi ſolent per foramen K O ſingulis loculamentis proprium.

Campanulæ ſpecies ſunt:

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cæruleo C. B. Pin. 94. *Campa-*

mula pulchra à Toſſano Carolo miſſa J. B. 2. 807. *Trachelium majus Belgarum Cluſ. Hiſt. clxxij.*

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore albo C. B. Pin. 94. *Trachelium candidum, Anglicum majus, foliis ferè Digitalis vel Campanulæ J. B.* 2. 807.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cinereo C. B. Pin. 94.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore ſuave-rubente H. R. Par.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, altera H. R. Par. *Trachelium giganteum quorundam.*

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior C. B. Pin. 94. *Campanula major & aſperior, folio Urticæ J. B.* 2. 805.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior, flore dilutè purpureo C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici cæruleo, interdum triplici aut quadruplici H. R. Par.

Campanula vulgatior, folii Urticæ vel major & aſperior, flore candido C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici, albo H. R. Par.

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis C. B. Pin. 94. *Cervicaria major ij. Dod. Pempt.* 164.

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis, flore albo H. L. Bat. *Campanula ſive Cervicaria major, lævior, flore albo, magno J. B.* 2. 804.

Campanula pyramidata, altiſſima. *Campanula lacteſcens, fœtidior Cluſ. Hiſt. clxxij. Pyramidalis lævis J. B.* 2. 808. *Rapunculus hortenſis, latiore folio ſeu Pyramidalis C. B. Pin.* 93. *Pyramidale.*

Campanula Alpina, Echiodes pyramidata. *Campanula foliis Echii C. B. Pin.* 94. *Alopecuros Alpinus quibuſdam, Echium montanum Dalechampii J. B.* 2. 809.

Campanula Alpina, glabra, flore dilutiſſimè cæruleo J. B. 2. 804.

Campanula ſive Cervicaria Bononienſis, parvo flore J. B. 2. 804.

Campanula pyramidalis, minor P. Alp. Exot. 340.

Campanula Lampſanæ folio, magno flore.

Campanula Canarienſis, Atriplicis folio, tuberoſâ radice. *Campanula Canarienſis regia ſeu Medium radice tuberoſa, foliis ſinuatis, cæſiis, Atriplicis æmulis, ternis circa caulem ambientibus, flore amplo, pendulo, colore flammeo rutilante Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 276. *fig.* 1.

Campanula hortenſis, Rapunculi radice C. B. Pin. 94. *Campanula repens, flore minore, cæruleo J. B.* 2. 804. *Cervicaria major, ſylveſtris Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, cæruleo C. B. Pin. 94. *Viola Mariana Dodonæi, quibuſdam Medium J. B.* 2. 804. *Viola Mariana Dod. Pempt.* 163.

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ſubalbido C. B. Pin. 94. *Viola Mariana, flore cinaracei coloris Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, lacteo C. B. Pin. 94. *Medium flore albo Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, purpureo C. B. Pin. 94. *Medium flore purpureo Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo maculatim commixto. *Viola Mariana flore ex albo & violaceo maculatim commixto Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo radiatim commixto. *Viola Mariana flore ex albo & violaceo radiatim commixta Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio oblongo & flore pleno, cæruleo.

Campanula media, foliis inferiùs candidâ lanugine veſtitis C. B. Pin. 94. *Campanula ſive Cervicaria media Thalio, floribus cæruleis, parvis J. B. 2. 807. Cervicaria media Thal. 32.*

Campanula Hiſpanica, foliis inciſis, flore oblongo. *Campanula ſive Medium foliis minoribus criſpis, flore tubuloſo Schol. Bot.*

Campanula Alpina, folio longiori, lucido. *Trachelium oblongo folio, Alpinum Bocc. Muſ. Part. 2. 70. Tab. 58.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato C. B. Pin. 94. *Trachelium minus multis J. B. 2. 800. Cervicaria minor Dod. Pempt. 164. Rapunculus ſylveſtris, umbellatus 2. Thal. Icon. viij.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato, albo H. R. Par.

Campanula pratenſis, floribus ſingularibus, per caulem ſparſis C. B. Pin. 94.

Campanula pratenſis, flore per caulem ſparſo, albo H. R. Par.

Campanula Alpina, ſphærocephalos C. B. Pin. 94. *Trachelium majus, petræum Ponæ Bald. in fol. cccxxxiij. J. B. 2. 801.*

Campanula Alpina, ſphærocephalos, folio rotundiori, hirſuto. *Campanula pratenſis, flore conglomerato, Aſarinæ foliis Schol. Bot. 76.*

Campanula foliis ſubrotundis C. B. Prodr. 35.

Campanula Alpina, Teucronii folio angulato. *Rapunculus Alpinus, Teucrii folio rhomboidali Bocc. Muſ. Part. 2. 75. Tab. 61.*

Campanula foliis Echii, floribus villoſis C. B. Pin. 94. *Prodr. 36.*

Campanula foliis Anchuſæ, floribus oblongis C. B. Pin 94. *Rapunculus montanus ſive Trachelium montanum J. B. 2. 808. Trachelium montanum Lugd. 1202.*

Campanula ſaxatilis, Echii folio, flore magno.

Campanula Alpina, pubeſcens, ſpicâ florum pyramidatâ.

Campanula umbellata, foliis oblongis, hiſpidis. *Rapunculus ſylveſtris, umbellatus 1. Thal. Icon. viij.*

Campanula Alpina, altiſſima, hirſuta, parvo flore. *Trachelium altiſſimum, hirſutum, aſperius, foliis anguſtis, floribus parvis J. B. 2. 801.*

Campanula Alpina, Tragopogi folio C. B. Pin. 94. *Trachelium Tragopogi folio, montanum Fabii Columnæ J. B. 2. 802. Trachelium Tragopogi folio, montanum Col. Phytob. 25.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato, ſuave-rubente.

Campanula Alpina, ſphærocephalos, purpureo flore.

Campanula Saxatilis, Echii folio, flore magno, albo.

Campanula Saxatilis, Echii foliis criſpis.

Campanula Perſicæ folio Cluſ. Hiſt. clxxj. *Campanula anguſtifolia, cærulea J. B. 2. 803. Rapunculus Perſicifoliis, magno flore C. B. Pin. 93.*

Campanula Perficæfolia, flore cæruleo, pleno.

Campanula Perficæfolia, flore albo Eyft. *Campanula anguftifolia, alba, J. B. 2. 803.*

Campanula Perficæfolia, flore albo, pleno.

Campanula nemorofa, anguftifolia, magno flore, major. *Rapunculus nemorofus, anguftifolius, magno flore, major C. B. Pin. 93. Rapunculus nemorofus ij. Tabern. Icon. 411.*

Campanula nemorofa, anguftifolia, magno flore, minor. *Rapunculus nemorofus, magno flore, minor C. B. Pin. 93. Rapuntium five Erinus, magno flore Col. Part. 2. 24.*

Campanula nemorofa, anguftifolia, parvo flore. *Rapunculus nemorofus, anguftifolius, parvo flore C. B. Pin. 93. Rapunculus nemorofus iij. Tabern. Icon. 412.*

Campanula flore minore, albicante, ramofior Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 456. *Erinos major Fabii Columnæ, Rapunculo affinis J. B. 2. 799. Erinus Nicandri & Diofcoridis Col. Phytob. 101.*

Campanula radice efculentâ, flore cæruleo H. L. Bat. *Rapunculus efculentus C. B. Pin. 92. Rapunculus vulgaris, campanulatus J. B. 2. 795. Rapunculum Dod. Pempt. 165.*

Campanula radice efculentâ, flore candicante H. L. Bat. *Rapunculus efculentus, flore candicante C. B. 92.*

Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore cæruleo, patulo H. L. Bat. *Trachelium Americanum, minus, flore cæruleo patulo H. R. Par. 119. Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore cæruleo, patulo H. R. Par.*

Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore albo, patulo H. L. Bat. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore albo, patulo H. R. Par.*

Campanula Alpina, minor, florum fpicâ pyramidatâ. *Rapunculus five Pyramidalis, minor C. B. Prodr. 32.*

Campanula hirfuta, Bellidis folio Pluk. Phytog. Tab. 153. fig. 5.

Campanula Alpina, Linifolia, cærulea C.B. Prodr. 34. & *Bot. Monfp.*

Campanula Linifolia, rara, flore cæruleo *J. B. 2. 797.*

Campanula Alpina, pumila, repens, maximo flore.

Campanula Cretica, faxatilis, Bellidis folio, magno flore. *Trachelium faxatile, Bellidis folio, cæruleo flore, Creticum Bocc. Muf. Part. 2. 76. Tab. 64. Barr. Icon.*

Campanula minor, rotundifolia, vulgaris C. B. Pin. 93. *Campanula parva, Anguillaræ Cantabrica J. B. 2. 796. Campanula fylveftris, minima Dod. Pempt. 167.*

Campanula minor, rotundifolia, vulgaris, floribus candidis C. B. Pin. 93.

Campanula minor, rotundifolia, flore in fummis cauliculis C. B. Pin. 93. *Rapunculus fylveftris, flore ex purpureo candicante. Tabern. Icon. 410.*

Campanula Alpina, rotundifolia, minor C. B. Prodr. 34. *Campanula minor, rotundifolia, altera C. Bauhini J. B. 2. 797. Campanula minor, Alpina, rotundioribus imis foliis Cluf. Hift. clxxiij.*

Campanula rotundifolia, minima C. B. Pin. 93. *Prodr.* 34. *J. B.* 2. 797.

Campanula Cymbalariæ foliis vel folio Hederaceo C. B. Pin. 93. *Campanula folio Hederaceo, ſpecies Cantabricæ Anguillaræ J. B.* 2. 797.

Campanula Serpillifolia C. B. Pin. 93. *Prodr.* 35. *J. B.* 2. 816.

Campanula Alpina, latifolia, flore pullo C. B. Pin. 93. *Prodr.* 33.

Campanula minor, annua, foliis inciſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 458. *Rapunculus minor, foliis inciſis C. B. Pin.* 92. *Alſine oblongo folio ſerrato, flore cæruleo J. B.* 3. 367. *Erinos Fabii Columnæ, minor J. B.* 2. 799. *Erini ſive Rapunculi minimum genus Col. Phytob.* 28.

Campanula minor, annua, foliis inciſis, flore albo Cat. H. Amſtel.

Campanula rotundifolia, Caëtana, longiùs radicata Bocc. Rarior. Plant. 54.

Campanula parva, rotundifolia, flore cæruleo, pentagono, grandi Raii Hiſt. 741. *Campanula ſaxatilis, rotundifolia, hiſpida, flore cæſio, amplo, Italica Barr. Icon.*

Campanulæ Drabæ minoris foliis C. B. Pin. 94. *Rapunculi genus, folio ſerrato, rotundiore J. B.* 2. 798.

Campanula hirſuta, Ocimi folio, caulem ambiente, flore pendulo Bocc. Rarior. Plant. 83.

Campanula anguſtifolia, pumila, monanthos, Luſitanica.

Campanula arvenſis, erecta H. L. Bat. *Onobrychis arvenſis vel Campanula arvenſis, erecta C. B. Pin.* 215. *Pentagonion, Viola Pentagonia Tabern. Icon.* 316. *Viola arvenſis ejuſd.* 304. *Doucete.*

Campanula arvenſis, procumbens. *Campanula arvenſis, minima Dod. Pempt.* 168. *Avicularia Sylvii quibuſdam J. B.* 2. 800.

Campanula ſeu Viola pentagonia, folio oblongo, latiori Mor. H. R. Bleſ.

Campanula arvenſis, erecta, flore albo. *Onobrychis arvenſis vel Campanula arvenſis, erecta, flore albo H. R. Par.*

Campanula arvenſis, minor, ſiliquâ ampliori. *Speculum Veneris minus Ger. emac.* 439. & *Park. Theat.* 1331.

Campanula pentagonia, flore ampliſſimo, Thracica. *Speculum Veneris, flore ampliſſimo, Thracicum Raii Hiſt.* 742.

Campanula pentagonia, perfoliata Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 457. *Onobrychis peregrina, perfoliata, folio rotundiore H. R. Par.*

Campanula nomen invenit à Campanâ. In Elementis Botanices Campanulam à Medio, loculamentorum numero diſtinguendam exiſtimavi; verùm non ita pridem nonnullarum ſpecierum Campanulæ fructus, modò in terna, modò verò in quina loculamenta dividi obſervavi.

GENUS

GENUS II.

Rapunculus. *Raiponce.*

RAPUNCULUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo quidem, & ad campanæ formam accedente, ſed ita patente & inciſo, ut ſtellatus videatur: hujus piſtillum C, plerumque bicorne eſt; calyx verò B deinde abit in fructum D, in tria loculamenta diviſum, E & ſeminibus F fœtum, ut plurimùm exiguis. *Tab.* 38.

Rapunculi ſpecies ſunt

Rapunculus ſpicatus C. B. Pin. *Rapunculus ſpicatus ſive comoſus, cœruleus J. B.* 2. 809. *Rapunculum Alopecuron Dod. Pempt.* 165.

Rapunculus ſpicatus, flore ſaturatè violaceo, foliis maculis nigris notatis C. B. Pin. 92. *Rapunculus ſpicatus ſive comoſus, folio maculato J. B.* 809.

Rapunculus ſpicatus, albus C. B. Pin. 92. *Rapunculus ſpicatus ſive comoſus, albus J. B.* 2. 809.

Rapunculus ſpicatus, flore flaveſcente.

Rapunculus folio oblongo, ſpicâ orbiculari C. B. Pin. 92. *Rapunculus flore globoſo, purpureo J. B.* 2. 810. *Rapuntium corniculatum, montanum Col. Part.* 1. 224.

Rapunculus Creticus, ſeu Pyramidalis altera C. B. Pin. 93. *Rapunculus Creticus, Petromarula J. B.* 2. 811. *Petromarula, Rapunculus Creticus Imper.* 668.

Rapunculus Alpinus, corniculatus C. B. Pin. 93. & *Prodr.* 33. *Rapunculo comoſo ſpicato aliquatenus affinis ex Baldo J. B.* 2. 811.

Rapunculus folio gramineo. *Rapuntium anguſtifolium Col. Part.* 2. 26.

Rapunculus Scabioſæ capitulo cæruleo C. B. Pin. 92. *Scabioſa globularis quam ovinam vocant J. B.* 3. 12. *Rapuntium montanum, capitatum, leptophyllon. Col. Part.* 1. 227.

Rapunculus Scabioſæ capitulo albo C. B. Pin.

Rapunculus à Rapa, ut Napellus à Napo propter radicum, ut aiunt, affinitatem.

SECTIO IX.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum gemellum.

GENUS I.

Rubia. *Garance.*

RUBIA eſt plantæ genus, flore A B campaniformi, patente, multifido, & plerumque perforato C, cujus calyx D deindè abit in fructum E, ex gemellis baccis F ſucculentis conſtantem, ſemine fœtis G H, ut plurimùm umbilicato I. His notis addenda ſunt folia verticillata. *Tab.* 38.

Rubiæ ſpecies ſunt

Rubia tinctorum ſativa C. B. Pin. 333. *Rubia ſativa J. B. 3. 714. Rubia Dod. Pempt. 352. Garance.*

Rubia ſylveſtris, Monſpeſſulana, major J. B. 3. 715.

Rubia quadrifolia, aſperrima, lucida, peregrina H. L. Bat.

Rubiæ ſpecies huc uſque cognitæ foliis ſunt ad caulium nodos verticillatim poſitis; unde facile dignoſcuntur, cum flore fructuque carent: à congeneribus autem diſtinguuntur fructu ſucculento ſeu baccâ.

GENUS II.

Aparine. *Gratteron.*

Tab. 39. APARINE eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido, cujus calyx B deinde abit in fructum ſiccum C G, cortice tenui obductum, ex gemellis globulis D conſtantem, ſemine fœtis E umbilicato F. His notis addenda ſunt folia aſpera aut villoſa, verticillatim ad caulium nodos naſcentia, quina vel plura.

Aparines ſpecies ſunt

Aparine vulgaris C. B. Pin. 334. *Aparine J. B. 3. 713. Dod. Pempt. 313.*

Aparine vulgaris, ſemine minori.

Aparine ſemine Coriandri ſaccharati Park. Theat. 567. *Aparine fructu verrucoſo Joncq. Hort.*

Aparine Luſitanica, fructu echinato.

Aparine ſemine lævi H. R. Par. *Aparine ſemine leviore Raii Hiſt.* 484.

Aparine latifolia, humilior, montana. *Aſperula ſive Rubeola montana, odora C. B. Pin. 334. Rubiis acccedens Aſperula quibuſdam, ſive Hepatica ſtellaris J. B. 3. 718. Aſperula odorata, flore albo Dod. Pempt. 355.*

Aparine anguſtifolia, humilior, montana.

Aparine ſupina, pumila, flore cæruleo. *Rubia parva, flore cæruleo, ſe ſpargens J. B. 3. 719.*

Aparine maritima, incana, flore purpureo. *Gallium maritimum, hirſutum, flore rubro H. R. Par.*

Aparine paluſtris, minor, Pariſienſis, flore albo.

Aparine Hiſpanica, minima.

Aparine dignoſcitur à Rubia fructu ſicco; à Cruciata foliis quinis vel pluribus; à Gallio foliis aſperis aut villoſis.

GENUS III.

Gallium. *Caillelait.*

Tab. 39. GALLIUM eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido: cujus calyx B deindè abit in fructum D, ex gemellis ſeminibus conſtantem, ſiccis, ut plurimùm lunatis C. His notis addenda ſunt folia E, neque aſpera neque villoſa, verticillatim ad caulium nodos poſita, quina vel plura.

Gallii ſpecies ſunt

Gallium montanum, latifolium, ramoſum. *Mollugo montana, latifolia, ramoſa C. B. Pin.* 334. *Rubia ſylvatica, lævis J. B.* 3. 716. *Mollugo Dod. Pempt.* 354.

Gallium album, vulgare. *Mollugo montana, anguſtifolia, vel Gallium album, latifolium C. B. Pin.* 334. *Gallium album J. B.* 3. 721. *Mollugo vulgatior Herbariorum, Gallion album quorundam Lob. Icon.* 802.

Gallium luteum C. B. Pin. 335. *Gallion verum J. B.* 3. 720. *Gallium Dod. Pempt.* 355.

Gallium flore pallido J. B. Pin. 3. 721. *Gallium flore flaveſcente.*

Gallium nigropurpureum, montanum, tenuifolium Col. Part. 1. 298.

Gallium arvenſe, flore cæruleo. *Rubia cærulea, erectior elevatiorve J.B.*3.719.

Gallium flore luteo, annuum, Luſitanicum Vir. Luſit.

Gallium Luſitanicum, flore parvo, verticillato, luteo.

Gallium ſaxatile, glauco folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 116. *Gallium ſaxatile, glabro folio Ejuſd. pag.* 172.

Gallium ſaxatile, minimum, ſupinum & pumilum.

Gallium ſaxatile, minimum, Pyrenaicum, Muſci facie.

Gallium Narbonenſe, tenuifolium, flore albo.

Gallium Pariſienſe, tenuifolium, flore atro purpureo.

Gallium differt ab Aparine, foliis nec villoſis nec aſperis.

Gallium ſeu potius Galium, quod γάλα, *lac* coagulare exiſtimetur.

GENUS IV.

Cruciata. *Croiſete.*

CRUCIATA differt à Gallio & Aparine ſolo foliorum numero, quæ quaterna tantùm F, decuſſatim ad caulium nodos oriuntur. *Tab.* 39.

Cruciatæ ſpecies ſunt

Cruciata hirſuta C. B. Pin. 335. *Cruciata Dod. Pempt.* 357. *Gallium latifolium, Cruciata quibuſdam, flore luteo J. B.* 3. 717.

Cruciata glabra C. B. Pin. 335. *Rubia quadrifolia, glabra, anguſtifolia J. B.* 3. 717.

Cruciata Alpina, latifolia, lævis. *Rubia quadrifolia vel latifolia lævis C. B. Pin.* 334. *Rubia quadrifolia, Italica, hirſuta J. B.* 3. 717. *Rubia lævis Taurinenſium Lob. Icon.* 800.

Cruciata floribus paniculatim naſcentibus. *Rubia ſemine duplici, hiſpido, latis & hirſutis foliis. Bocc. Rarior. Plant.* 10.

Cruciata Alpina, tenuifolia, lævis.

Cruciata Pyrenaica, villoſa, rotundifolia.

Cruciata Luſitanica, latifolia, glabra, flore albo. *Cruciata minor, glabra, flore Molluginis albo Barr. Icon.*

Cruciata paluſtris, alba. *Gallium paluſtre, album C. B. Pin.* 335. *Gallium album Tabern. Icon.* 151.

Cruciata minima.

CLASSIS II.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, infundibuliformi & rotato.

FLOREM INFUNDIBULIFORMEM appellavimus florem monopetalum, qui formam infundibuli æmulatur. Hujus autem floris duæ species sunt. Alius ore seu parte superiori conum inversum, alius discum repræsentat, uterque in tubum desinit. Ille INFUNDIBULIFORMIS propriè, hic HYPOCRATERIFORMIS dicetur, quia Hypocrateram seu vas quod apud magnificos viros inter bibendum poculo supponitur, quodammodo referat.

FLOS ROTATUS monopetalos est, & à similitudine Rotæ nomen invenit.

SECTIO PRIMA.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Quamoclit.

Tab. 39. QUAMOCLIT est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E subrotundum, seminibus fœtum F G ut plurimùm oblongis.

Quamoclit species sunt

Quamoclit foliis tenuiter incisis & pennatis. *Convolvulus pennatus, exoticus, Quamoclit. Col. Part. 1. lxxiij. Quamoclit. J. B. 2. 177.*
Quamoclit Americana, folio digitato, flore coccineo Plum.
Quamoclit Americana, heptaphyllos, flore coccineo, umbellato Plum.
Quamoclit Americana, foliis amplissimis, cordiformibus Plum.
Quamoclit Americana, foliis amplissimis, angulatis. *Convolvulus coccineus, folio anguloso Plum. ciij.*
Quamoclit Americana, Hederæ folio, trifido Plum.
Quamoclit Americana, Solani folio, flore roseo Plum.
Quamoclit à Convolvulo differt floris formâ.

GENUS II.

Menyanthes. *Meniante.*

MENYANTHES eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E ut plurimùm oblongam, bivalvem G H, ſeminibus fœtam F ſubrotundis I. *Tab. 15.*

Menyanthes ſpecies ſunt

Menyanthes paluſtre, latifolium & triphyllum. *Trifolium paluſtre, majus, rotundiore folio C. B. Pin. 327. Trifolium majus Tabern. Icon. 520.*

Menyanthes paluſtre, anguſtifolium & triphyllum. *Trifolium paluſtre, minus, acutiore folio C. B. Pin. 327. Trifolium fibrinum Tabern. Icon. 521.*

Menyanthes Americanum, Nymphææ folio, flore albo Plum.

GENUS III.

Nicotiana. *Nicotiane ou Tabac.*

NICOTIANA eſt plantæ genus, flore AB monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructnm E membranaceum, oblongum, vel ſubrotundum, ſepto intermedio G in duo loculamenta F F diviſum, plurimis ſeminibus fœtum I, placentæ H affixis. *Tab. 41.*

Nicotianæ ſpecies ſunt

Nicotiana major, latifolia C. B. Pin. 169. *Nicotiana major ſive Tabacum majus J. B. 3. 629. Hyoſcyamus Peruvianus Dod. Pempt. 452. Nicotiane, ou Tabac à large feüille.*

Nicotiana major, anguſtifolia C. B. Pin. 170. *Nicotiana ſive Tabacum folio anguſtiore J. B. 3. 630. Hyoſcyami Peruviani altera Icon. Dod. Pempt. 452. Nicotiane ou Tabac à feüille étroite.*

Nicotiana major, lato & rotundo folio H. L. Bat. *Pycielt ſeu Tabacum Hernand. 173.*

Nicotiana minor C. B. Pin. 170. *Priapeia quibuſdam, Nicotiana minor J. B. 3. 630. Dubius Hyoſcyamus luteolus, Solanifolius Lob. Icon. 269.*

Nicotiana arboreſcens, ſpinoſiſſima, flore exalbido Plum.

Nicotiana nomen habet à Joanne Nicotio Nemauſenſi, Regis Chriſtianiſſimi ad Regem Luſitaniæ Oratore, qui ſemen Nicotianæ vulgaris ſeu primæ à Belgâ quodam è Floridâ allatum miſit in Gallias.

GENUS IV.

Hyoſcyamus. *Juſquiame.*

HYOSCYAMUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B *Tab. 42.*

adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F in ipfo calyce reconditum E, ollæ fimilem, operculo H K inftructum, & in duo loculamenta G G divifum fepto intermedio I, cui adhærefcunt plurima femina.

Hyofcyami fpecies funt

Hyofcyamus vulgaris vel niger C. B. Pin. *Hyofcyamus vulgaris J. B. 3. 627. Hyofcyamus niger Dod. Pempt. 450. Jufquiame ou Hannebane.*

Hyofcyamus albus, major, vel tertius Diofcoridis & quartus Plinii C. B. Pin. 169. *Hyofcyamus albus J. B. 3. 627. Dod. Pempt. 451. Jufquiame blanche.*

Hyofcyamus albus, minor C. B. Pin. 169. *J. B. 3. 628. Hyofcyamus albus, vulgaris Cluf. Hift. lxxxiv.*

Hyofcyamus Creticus, luteus, minor C. B. Pin. 169. *Hyofcyamus albus, Creticus Cluf. Hift. lxxxiv. Hyofcyamus aureus P. Alp. Exot. 99.*

Hyofcyamus Creticus, luteus, major C. B. Pin. 169. *Prodr. 92. Hyofcyamus Creticus, luteus, minor J. B. 3. 628.*

Hyofcyamus rubello flore C. B. Pin. 169. *Hyofcyamus peculiaris, flore purpurafcente J. B. 3. 628. & Hyofcyamus Syriacus J. B. 3. 628. Cam. Icon. xxj.*

Hyofcyamus albus, Ægyptius P. Alp. Exot. 192. *Hyofcyamus albus Vefling. in P. Alp. 59.*

Hyofcyamus pufillus, aureus, Americanus, Antirrhini foliis glabris Pluk. Phytog. Tab. 37. fig. 5.

Hyofcyamus peregrinus, luteus, minor, annuus H. R. Monfp.

Hyofcyamus dicitur à vocibus Græcis ὗς *fus*, & κύαμος, *Faba*, quafi diceres Fabam fuillam.

GENUS V.

Stramonium.

Tab. 43. & 44. STRAMONIUM eft plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C furgit piftillum D infimæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F plerumque fubrotundum & aculeis fæpe donatum, in quaterna loculamenta G X divifum fepto cruciformi, quatuor placentis inftructo I K L M, quibus N adhærefcunt plurima femina O fæpe fæpius reniformia.

Stramonii fpecies funt

Stramonium fructu fpinofo, rotundo, flore albo, fimplici. *Solanum Pomo fpinofo, rotundo, longo flore C. B. Pin. 168. Stramonia multis dicta, five Pomum fpinofum J. B. 3. 624. Stramonia Dod. Pempt. 460.*

Stramonium fructu fpinofo, rotundo, flore albo, pleno. *Solanum fœtidum, Pomo fpinofo, rotundo, femine pallido, triplici calyce odoro & albo H. R. Par.*

Stramonium fructu fpinofo, rotundo, flore violaceo, fimplici. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, femine pallido, Pomo fpinofo, rotundo, flore violaceo, fimplici H. L. Bat.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive H. L. Bat. Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo rotundo, ſemine pallido C. B. Pin.* 168. *Datura o vero Stramonia d'Egitto con fior pieno Pon. Ital.* 61.

Stramonium Ægyptiacum, flore pleno, intus albo, foris violaceo. *Solanum Ægyptiacum, flore pleno C. B. Pin.* 168. *Stramonia Ægyptiaca, flore pleno, exterius purpuraſcente, intus albicante, punctis purpureis aſperſo C. Bauhini, du Bry.*

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore albo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore albo C. B. Pin.* 168. *Stramonia altera, major ſive Tatura quibuſdam J. B.* 3. 624. *Solanum manicum Dioſcoridis Col. Phytob.* 47.

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore purpureo. *Solanum fœtidum, pomo ſpinoſo, oblongo, flore purpureo C. B. Pin.* 168.

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore violaceo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore violaceo H. Edinb.*

Stramonium ferox Bocc. 50. *Solanum fœtidum, Pomo grandiore, ſpinoſiſſimo H. R. Par. Datura di coccino ſpinoſiſſima Zan.* 77.

Stramonium Americanum, minus, Alkekengi folio. *Stramonia Coraſſavica, humilior, Hyoſcyami folio Prodr. Par. Bat. Stramonia Coraſſavica, humilior. Par. Bat.*

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore ſimplici violaceo. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore ſimplici, violaceo H. L. Bat. Nila-humatu H. Mal.* 2. 49.

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore duplici & triplici. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore duplici triplicive H. L. Bat. Mudela-Nila-humatu H. Mal.* 2. 51.

Stramonii ſpecies quo tempore flore fructuque carent, dignoſci ſolent foliis amplis, angulatis, fœtidis, obſcurè virentibus.

GENUS VI.

Pervinca. *Pervenche.*

PERVINCA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, quaſi hypocrateriformi & multifido: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ex duabus ſiliquis conſtantem, ſemine F fœtis oblongo, G, plerumque cylindraceo & ſulcato. Tab. 45.

Pervincæ ſpecies ſunt

Pervinca vulgaris, latifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, major C. B. P.* 302. *Dod. Pempt.* 406. *Clematis Daphnoides, major, flore cæruleo J. B.* 2. 132. *Grande Pervenche.*

Pervinca vulgaris, latifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, major, flore albo J. B.* 2. 132.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo ſimplici J. B.* 2. 130. *Clematis Daphnoides Dod. Pempt.* 405.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, minor, flore candido C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore albo, ſimplici J. B.* 2. 130.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore rubente. *Clematis Daphnoides, minor, flore rubente C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore purpureo, ſimplici J. B.* 2. 130.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, cæruleo. *Clematis flore pleno C. B. Pin.* 302. *Clematis Daphnoides, minor, flore pleno J. B.* 2. 130. *Clematis Daphnoides, flore purpureo, pleno Eyſt. Pervenche à fleur bleue double.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, ſaturatè purpureo. *Clematis Daphnoides, minor, flore ſaturatè purpureo duplici H. Edinb. Pervenche à fleur double purpurine.*

Pervinca flore pleno, variegato. *Clematis altera, variegato flore pleno H. R. Par. Pervenche à fleur panachée.*

Pervinca latifolia, variegata. *Pervenche à large feuille panachée.*

Pervinca anguſtifolia, variegata. *Pervenche à feuille étroite panachée.*

Arbor cui nomen Padri H. Mal. 6. 47. ad hoc genus valde accedit.

Pervincæ ſpecies jam recenſitæ flore fructuque carentes facile dignoſcuntur ſarmentis longis, repentibus, & foliis glabris ad Laurum accedentibus. Earum fructus rarò matureſcunt, nec eos niſi ſoli Cæſalpino licuit obſervare. Facile autem obtinentur ſi Pervinca vulgaris, latifolia feratur in olla : tunc enim cum radices huc illuc vagari & luxuriare nequeant, alimentum copioſius ad piſtillum defertur, quod in fructum abit bene conformatum.

GENUS VII.

Auricula Urſi. *Oreille d'Ours.*

Tab. 46. AURICULA URSI eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum globoſum E, ipſo calyce C partim involutum, apice F dehiſcentem, & pluribus ſeminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Auriculæ Urſi ſpecies ſunt

Auricula Urſi flore luteo *J. B.* 3. 499. *Auricula Urſi lutea H. L. Bat. Sanicula Alpina, lutea C. B. Pin.* 242. *Alpina ſive Damaſonium Dioſcoridis Col. Phytob.* 18. *Oreille d'Ours à fleur jaune.*

Auricula Urſi flore purpureo Lob. Icon. 570. *Sanicula Alpina, purpurea C. B. Pin.* 242. *Auricula Urſi ſive Primula veris Alpina, flore rubente J. B.* 3. *App.* 867. *Oreille d'Ours à fleur purpurine.*

Auricula Urſi flore magno, atro-purpureo, holoſerico, ſimplici, umbone candido,

dido, ampliſſimo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à grande fleur, pourpre foncé.*

Auricula Urſi flore magno, undulato, obſoletè incarnato, umbone pallido, ampliſſimo H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, undulato, colore vario, umbone ampliſſimo, flaveſcente H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone triplici, vario H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, radiato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, ſtellato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi alba J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina, alba, foliis non crenatis C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi vj. Cluſ. Hiſt.* 304. *Oreille d'Ours à fleur blanche.*

Auricula Urſi flore nigricante, ferrugineo, majore. *Sanicula Alpina flore nigricante, ferrugineo, majore H. R. Par.*

Auricula Urſi denſis & variegatis foliis, flore maximo. *Sanicula Alpina denſis & variegatis foliis, flore maximo H. R. Par. Oreille d'Ours à grande fleur, à feuilles panachées.*

Auricula Urſi flore variegato. *Sanicula Alpina, flore variegato C. B. Pin.* 242. *Auricula Urſi flore rubro, maculis exalbidis, foliis ſubhirſutis J. B.* 3. *App.* 868. *Auricula Urſi floribus guttatis Tabern. Icon.* 324. *Oreille d'Ours à fleur marbrée.*

Auricula Urſi foliis rotundis. *Sanicula Alpina, foliis rotundis C. B. Pin.* 242. *Auricula Urſi orbiculata, ſerrata, coloris rubicundi J. B.* 3. *App.* 868.

Auricula Urſi Alpina, anguſtifolia. *Sanicula Alpina, anguſtifolia C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi anguſtifolia, colore rubente J. B.* 3. *App.* 868. *Auricula Urſi flore purpureo Eyſt.*

Auricula Urſi foliis quaſi farinâ aſperſis. *Sanicula Alpina, foliis quaſi farinâ aſperſis C. B. Pin.* 243. *Auricula vij. Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 30.

Auricula Urſi Carnei coloris, foliis minimè ſerratis J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina rubeſcens, folio non ſerrato C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi iv. Cluſ. Hiſt.* 304.

Auricula Urſi minima, flore carneo & niveo J. B. 3. App. 896. *Sanicula Alpina, minima, carnea & nivea C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi viij. Cluſ. Hiſt.* 305.

Auricula Urſi minima, folio inferiùs venoſo & incano, flore ſuavè-rubente Ciaſſi H. L. Bat.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore rubro. *Sanicula montana, latifolia, laciniata C. B. Pin.* 243. *Cortuſa J. B.* 3. 499. *Cortuſa Mathioli Cluſ. Hiſt.* 307.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore violaceo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus violaceis C. B. Pin.* 243.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore albo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus albis C. B. Pin.* 243.

Auricula Urſi flore magno, pleno, flavo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur jeaune double.*

Auricula Ursi flore magno, pleno, albo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur blanche double.*

Auricula Ursi flore magno, pleno, purpureo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur purpurine double.*

Auricula Ursi flore magno, pleno, atro-puniceo, holoserico H. L. Bat.

Auricula Ursi flore magno, pleno, coccineo H. L. Bat.

Auricula Ursi flore magno, pleno, ex aureo, albo & puniceo variegato H. L. Bat.

Auricula Ursi flore magno, pleno, ex flavo & coccineo variegato H. L. Bat.

Auricula Ursi Alpina, gramineo folio, Jasmini lutei flore.

Auriculæ Ursi species antequam floreant vulgò dignoscuntur foliis crassis, densis, glabris, Primulæ veris foliis minoribus, plerumque è subrotundo in arcatum desinentiaus.

GENUS VIII.

Centaurium minus. *Petite Centaurée.*

Tab. 48. CENTAURIUM MINUS est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D cylindraceum, penè vel ovatum, in duas partes E E dehiscentem, in duo loculamenta divisum F & seminibns fœtum G ut plurimùm exiguis.

Centaurii mi■oris species sunt

Centaurium minus C. B. Pin. 278. *Dod. Pempt.* 336. *Centaurium minus, flore purpureo J. B.* 353. *Petite Centaurée.*

Centaurium minus, caule longissimo. *Centaurium minus longitudine duarum ulnarum Mentz. Purg.*

Centaurium minus, flore albo C. P. Pin. 278. *J. B.* 3. 353. *H. R. Par. Centaurium minus album Tabern. Icon.* 780.

Centaurium minus, flore ferrugineo C. B. Pin. 278.

Centaurium minus, flore cæruleo H. Cathol.

Centaurium minus, ab imo ad summum ramosum, eleganti flore majori, patulo, è punicante vegetè rubro H. Cathol.

Centaurium minus, ramosum Barr. Icon.

Centaurium minus, Linariæ folio longiori. *Centaurium minus angusto, prælongoque folio, flore rubello Barr. Icon.*

Centaurium minus, Linariæ folio breviori. *Centaurium minus, leptophyllon, polyanthes, accenso acutoque folio Barr. Icon. Bocc. Mus. Part.* 2. 50. *Tab.* 43.

Centaurium minus, Linariæ folio brevissimo. *Centaurium minus purpureum, angustifolium Barr. Icon.*

Centaurium minus, supinum, maritimum, Lusitanicum, Linariæ foliis, floribus glomeratis.

Centaurium minus, spicatum, flore rubro H. R. Par.

Centaurium minus, ſpicato flore è puniceo rubente, latiori folio glauco H. Cathol.

Centaurium minus ſpicatum, album C. B. Pin. *Prodr.* 130.

Centaurium purpureum, minimum Mor. H. R. Bleſ. & *Hiſt. Oxon. Part.* 2. 566.

Centaurium minus, maritimum, Americanum amplo flore cæruleo Plum.

Centaurium minus, Africanum, Caryophylli folio, flore ſuavè-rubente. *Centaurium Lini foliis & facie, flore amplo, ſuavè-rubente Capitis bonæ ſpei Breyn. Prodr.* 2. 27. *Rapuntio affinis Lini facie Capitis bonæ ſpei Breyn. Cent. j.* 175. *Tab.* 90.

Centaurium luteum, perfoliatum C. B. Pin. 278. *Perfoliatum Centaurium luteum J. B.* 3. 355. *Centaurium luteum Cam. Epit.* 427.

Centaurium luteum, perfoliatum, Aphacæ Dodonæi foliis Scaglioni H. Cathol. *Centaurium parvum, flavo flore Cluſ. Hiſt. clxxx.*

Centaurium luteum, puſillum C. B. Pin. 278. *Centaurium luteum, novum Col. Part.* 2. 78.

Centaurium luteum, triphyllum Ambroſ. 145.

Centaurium paluſtre, luteum, minimum Raii Hiſt. 1092. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 566.

Centaurium minus, luteum, perfoliatum, caule penè alato.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo hypocrateriformi, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Androſace.

ANDROSACE eſt plantæ genus flore A monopetalo, hypocraterifor- mi & multifido, cujus infimam partem perfodit piſtillum B, quod deinde abit in fructum C globoſum, ipſo calyce D partim involutum, apice E dehiſcentem & plurimis ſeminibus G fœtum, placentæ F affixis. *Tab.* 46.

Androſaces ſpecies ſunt

Androſace vulgaris, latifolia, annua. *Alſine affinis Androſace dicta, major C. B. Pin.* 251. *Androſace Mathioli altera J. B.* 3. 368. *Androſace altera Mathioli Cluſ. Hiſt. cxxxiv.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra & multiflora.

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, villoſa & multiflora. *Sedum Alpinum, hirſutum, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Phyllo Dalechampii aliquatenus ſimilis J. B.* 3. 762. *An Chamæjaſme Alpina ejuſdem App.* 869. *Sedum minus x, Alpinum iiij. Cluſ. Hiſt. lxij.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra, flore ſingulari. *Sedum mi-*

nus xj. Cluſ. Hiſt. lxj. Sedum Alpinum, gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284.

Androſace floris formâ differt ab Auricula Urſi.

GENUS II.

Primula veris. *Primevere.*

Tab. 47. PRIMULA VERIS eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, hypocrateriformi & multifido; ex cujus calyce D E (qui tubulatus eſt) ſurgit piſtillum F infimæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G oblongam, in ipſo calyce D vel E ferme reconditam, apice H dehiſcentem, & ſeminibus fœtam I L ſubrotundis, placentæ K affixis.

Primulæ veris ſpecies ſunt.

Primula veris odorata, flore luteo, ſimplici J. B. 3. 495. *Verbaſculum pratenſe, odoratum C. B. Pin.* 241. *Primula veris flavo flore, elatior Cluſ. Hiſt.* 301. *Primevere.*

Primula veris pallido flore, elatior Cluſ. Hiſt. 301. *Verbaſculum pratenſe vel ſylvaticum, inodorum C. B. Pin.* 241. *Primula veris caulifera, pallido flore inodoro, aut vix odoro J. B.* 3. 496.

Primula veris inodora, flore calycis experte. *Paralyſis flore flavo, ſimplici, inodoro, abſque calycibus Park. Par.* 245.

Primula veris flore geminato, inodoro. *Paralyſis flore geminato, inodora Park. Par.* 245.

Primula veris inodora, calycibus diſſectis. *Paralyſis inodora, calycibus diſſectis Park. Par.* 245.

Primula veris floris loco in ſummo folioſa. *Paralyſis flore fatuo Park. Par.* 245.

Primula veris montana, incana, lutea C. B. Pin. 241. *Paralytica rotundifolia, montana Col. Part.* 1. 256.

Primula veris rubro flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum umbellatum, Alpinum, minus C. B. Pin.* 242. *Primula veris minor, purpuraſcens J. B.* 3. 498.

Primula veris albo flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum Alpinum, umbellatum, majus C. B. Pin.* 242.

Primula veris hortenſis, umbellata, caule & flore folioſa, major, coccinea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, umbellata, caule & flore folioſa, minor, lutea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, flore luteo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore albo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore rubro, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore ferrugineo, umbellato. *Verbaſculum Alpinum, umbellatum, majus, flore ferrugineo, odorato H. R. Par.*

Primula veris multiflora, ſylveſtris Tabern. Icon. 319. *Verbaſculum ſylveſtre*

magno plenoque flore C. B. Pin. 232. *Primula veris floribus plenis ex fingularibus pediculis J. B.* 3. 497.

Primula veris multiflora Tabern. Icon. 318. *Primula veris Anglicana, flore pleno Eyft. Verbafculum hortenfe, multiplex C. B. Pin.* 242. *Primula veris caulifera, flore luteo, pleno, odorato J. B.* 3. 496.

Primula veris caulifera, prolifera, odorata J. B. 496. *Verbafculum proliferum C. B. Pin.* 242. *Primula veris prolifera, Tabern. Icon.* 322.

Primula veris prolifera, flore majore. *Verbafculum proliferum, flore majore H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore albo. *Verbafculum proliferum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore purpureo. *Verbafculum proliferum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore ferrugineo H. R. Monfp.

Primula veris floribus ex fingularibus pediculis, pallidis, majoribus, fimplicibus *J. B.* 3. 497. *Primula veris pallido flore, humilis Cluf. Hift.* 302. *Verbafculum fylveftre, majus, fingulari flore C. B. Pin.* 241.

Primula veris flore albo Park. Par. 242. *Primula veris alia, flore albo J. B.* 3. 497.

Primula veris flore viridi, fimplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridi, duplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridante & albo, fimplici Park. Par. 242.

Primula veris Heskeri, flore multiplici, feparatim divifo Park. Par. 244.

Primula veris floribus obfcurè virentibus, fimbriatis J. B. 3. 498. *Primula fylvarum, floribus obfcurè virentibus, fimbriatis Lob. Icon.* 569. *Verbafculum fylveftre minus, fingulari flore C. B. Pin.* 242.

Primula veris Conftantinopolitana, flore dilutè purpureo. *Carchichec Turcarum, five Primula veris Conftantinopolitana Corn.* 85. *Verbafculum Conftantinopolitanum H. R. Par.*

Primula veris Conftantinopolitana, flore majore, purpureo. *Verbafculum Conftantinopolitanum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris Conftantinopolitana, flore minore, purpureo. *Verbafculum Turcicum five Carchichec Turcarum, flore purpureo, minore H. Edinb.*

Primula veris Conftantinopolitana, flore miniato. *Verbafculum Conftantinopolitanum, flore miniato H. R. Par.*

Primula veris Conftantinopolitana, flore ferrugineo, punctis albis notato. *Verbafculum Conftantinopolitanum, flore ferrugineo, punctis albis notato H. R. Par.*

Primula veris Conftantinopolitana, flore albo. *Verbafculum Conftantinopolitanum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris Conftantinopolitana, flore dilutè carneo. *Verbafculum Conftantinopolitanum, flore dilutè carneo H. R. Par.*

Primula veris Conftantinopolitana, flore luteo. *Verbafculum Conftantinopolitanum, flore luteo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore flaveſcente. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore ſulphureo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore obſoletè pallido. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore obſoletè pallido H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore obſoleti coloris. *Verbaſculum Turcicum ſive Carchichec Turcarum, flore obſoleto H. Edinb.*

Primula veris dicitur à primo vere, quòd ſcilicet plurimæ ejus generis ſpecies tunc florere ſoleant. Dignoſcuntur autem flore & ſemine carentes, foliis rugoſis & veluti aſperis, tenuibus, ad Lactucam nonnihil accedentibus.

GENUS III.

Plantago. *Plantain.*

Tab. 48. PLANTAGO eſt plantæ genus, flore A monopetalo, hypocrateriformi, plerumque quadripartito: ex cujus fundo ſurgit piſtillum C ſtaminibus ut plurimùm longioribus B ſtipatum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam D ferè ovatam aut conicam, per maturitatem in duas partes E F, quarum altera alteri incumbebat, tranſversè dehiſcentem, ſepto intermedio in duo veluti loculamenta diviſam, & ſeminibus fœtam oblongis H, placentæ G affixis.

Plantaginis ſpecies ſunt

Plantago latifolia, glabra C. B. Pin. 189. *Plantago maxima, Hiſpanica Corn. 162. Plantain de marais.*

Plantago latifolia, ſinuata C. B. Pin. 189. *Plantago major, folio glabro, non laciniato ut plurimùm J. B. 3. 502. Plantago major Dod. Pempt. 107.*

Plantago lato, ſanguineo folio H. R. Monſp.

Plantago latifolia, incana C. B. Pin. 189. *Plantago major, hirſuta, media à nonnullis cognominata J. B. 3. 504. Plantago media Dod. Pempt. 107.*

Plantago latifolia, incana, ſpicâ albâ H. Edinb.

Plantago latifolia, roſea, flore expanſo C. B. Pin. 189. *Plantago roſea, flore expanſo J. B. 3. 502. Plantago roſea Lob. Icon. 304. Plantain à bouquet.*

Plantago latifolia, roſea, floribus quaſi in ſpicâ diſpoſitis C. B. Pin. 189. *Plantago roſea J. B. 3. 503. Plantago multiplex Tabern. Icon. 733.*

Plantago latifolia, ſpicâ multiplici, ſparsâ C. B. Pin. 189. *Plantago major, paniculâ ſparsâ J. B. 3. 503. Plantaginis majoris ſpica multiplex Dod. Pempt. 107.*

Plantago latifolia, incana, ſpicis variis C. B. Pin. 189. *Plantago peregrina, latifolia Gareti Cluſ. Hiſt. cix.*

Plantago latifolia, glabra, minor C. B. Pin. 189. *Plantago latifolia, minor J. B. 3. 505. Tabern. Icon. 731.*

Plantago latifolia, hirſuta, minor C. B. Pin. 189. *Plantaginis mediæ genus minimum Thal. 86.*

Plantago villosa seu incana, lanuginosa C. B. Pin. 189. *Plantago Salmanticensis Cluſ. Hiſt. cix.*

Plantago angustifolia, major C. B. Pin. 189. *Plantago lanceolata J. B. 3. 505. Plantago minor Dod. Pempt. 107.*

Plantago angustifolia, minor, summo caule folioso seu prolifera nostras Pluk. Almag. Bot.

Plantago angustifolia, prolifera C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia Gareti, prolifera Cluſ. Hiſt. cx.*

Plantago argentea, angustifolia, è rupe Victoriæ.

Plantago angustifolia, ferrata, Hispalensis C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia, alia Cluſ. Cur. poſt. in fol. 34.*

Plantago angustifolia, fruticans Cluſ. Cur. post. in fol. 34.

Plantago trinervia, latifolia, minor, incana, Hispanica Barr. Icon.

Plantago angustifolia, minor Tabern. Icon. 732. *Plantaginis lanceolatæ species minima J. B. 3. 505.*

Plantago pilosa, bulbosa C. B. Pin. 189. *Plantago piloſa, laciniata, Apulæ Col. Part. 1. 259.*

Plantago angustifolia, paniculis Lagopi C. B. Pin. 189. Prodr. 98. *Plantago quinquenervia, cum globulis albis, piloſis J. B. 3. 504.*

Plantago trinervia, folio angustissimo C. B. Pin. 189. *Prodr. 98. Plantago angustifolia, minor, ſpica hirſuta alba, foliis ex atro virentibus valde piloſis J. B. 3. 506.*

Plantago Alpina, folio angusto, longo & nigricante Bocc. Muſ. Part. 2. 22. *Plantago Alpina, folio nigricante Ejuſd. Tab. 5.*

Plantago trinervia, montana C. B. Pin. 190. *Plantago incana, trinervia, montana Col. Part. 1. 259.*

Plantago angustifolia, albida, Hispanica. *Holoſteum Plantagini ſimile J. B. 3. 508. Holoſteum hirſutum, albicans, majus C. B. Pin. 190. Holoſteum Salmanticenſe, majus Cluſ. Hiſt. cx.*

Plantago angustifolia, albida, Monspeliensis. *Holoſteum Monſpeſſulanum J. B. 3. 508. Holoſteum hirſutum, albicans, minus C. B. Pin. 190. Holoſteum Salmanticenſe, minus Cluſ. Hiſt. cxj.*

Plantago maritima, major, tenuifolia. *Coronopus maritimus, major C. B. Pin. 190. Coronopus maritimus, noſtras J. B. 3. 511. Plantago anguſtifolia Dod. Pempt. 108.*

Plantago maritima, minor, tenuifolia. *Holoſteum Maſſilienſe C. B. Pin. 190. Coronopi, & Sedi montani media planta Maſſilienſium Lob. Icon. 438.*

Plantago maritima, minima, gramineo folio rigido. *Coronopus maritimus Raynaudeti J. B. 3. 511.*

Plantago gramineo folio, major. *Holoſteum ſtrictiſſimo folio, majus C. B. Pin. 190. Coronopus, Serpentina J. B. 3. 510. Serpentina Mathioli Dod. Pempt. 109.*

Plantago gramineo folio, minor. *Holoſteum ſtrictiſſimo folio, minus C. B. Pin. 190. Coronopus, Serpentaria omnium minima J. B. 3. 511. Serpentaria omnium minima Lob. Icon. 439.*

Plantago angustifolia, minima, Massiliensis, Lagopi capitulo.

Plantago paluſtris, gramineo folio, monanthos, Pariſienſis. *Holoſteum aquaticum, Alſinanthemum H. R. Par. App.*

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ longiori.

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ breviori.

Quas Plantaginis aquaticæ ſpecies appellarunt, ad Ranunculi genus revocavimus.

Plantaginem per excellentiam dictam fuiſſe exiſtimant, quaſi plantam præſtantiſſimam: alii nomen illud ducunt à pedum plantâ, quâ vulgò teritur, vel quam repræſentat.

GENUS IV.

Coronopus *Corne de Cerf.*

Tab. 49. CORONOPUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Plantaginis, à quâ differt foliis in profundas partes diſſectis: Plantaginis enim folia vel inciſuris carent vel ſolum denticulata ſunt.

Coronopi ſpecies ſunt

Coronopus hortenſis C. B. Pin. 190. *Coronopus ſive Cornu Cervinum vulgò, ſpicâ Plantaginis J. B. 3. 509. Herba ſtella ſive Cornu Cervinum Dod. Pempt. 109. Corne de Cerf.*

Coronopus Maſſiliens, hirſutior, latifolius. *Coronopus Prochytæ Col. Part. 1. 258.*

Coronopus Neapolitanus, tenuifolius Col. Part. 1. 258. *Coronopus laciniatus Ejuſd. Part. 2. 71.*

Coronopus maritimus, minimus, hirſutus C. B. Pin. 191. *Coronopus maritimus minimus Ejuſd. Prodr. 98.*

Coronopus maritimus, roſeus Bocc. Rarior. Plant. 69.

Coronopus dicitur à vocibus Græcis κορώνη, *Cornix*, & πὸς, *pes*, quaſi dicas pedem Cornicis.

GENUS V.

Pſyllium. *Herbe aux puces.*

Tab. 49. Hiſt. 330. PSYLLIUM eſt plantæ genus à Coronopo & Plantagine diverſum: quòd in caules aſſurgat foliatos & ramoſos, ut ait Cæſalpinus. Coronopi enim & Plantaginis flores & fructus ſimplici pediculo inſident.

Pſyllii ſpecies ſunt

Pſyllium Dioſcoridis vel Indicum, foliis crenatis C. B. Pin. 191. *Pſyllium Indicum, foliis crenatis J. B. 3. 514. Pſyllium laciniatis foliis Bocc. Rarior. Plant. 8.*

Pſyllium majus, erectum, C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Dod. Pempt. 115. Herbe aux puces, annuelle.*

Pſyllium majus, ſupinum C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Plinianum fortè, radice perenni, ſupinum Lob. Icon. 437. Herbe aux puces, vivace.*

Pſyllium

Psyllium minus C. B. Pin. 191. *Prodr.* 99.

Psyllium dicitur à voce Græca ψύλλα, Pulex, quòd pulices fugare, vel potius quòd semen ejus pulici simile existimetur.

Sectio III.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, cujus calyx plerumque abit in fructum.

Genus I.

Jalapa. *Jalap.*

Jalapa est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, plerumque leviter inciso, qui gemino calyce donatur; altero C, à quo involvi, altero verò B, cui insidere solet: is autem deinde abit in fructum D, subrotundum, semine fœtum E, ejusdem formæ F. *Tab. 50.*

Jalapæ species sunt

Jalapa flore purpureo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, purpureo seu Kermesino C. B. Pin.* 168. *Jesminum Mexiocanum, sive flos Mexiocanus J. B.* 2. 814. *Viola Peruviana Tabern. Icon.* 315. *Belle de nuit à fleur cramoisi.*

Jalapa flore flavo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, flavo C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur jaune.*

Jalapa flore obsoletè rubente. *Solanum Mexiocanum, flore magno, obsoletè rubente C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur rougeâtre.*

Jalapa flore exalbido. *Solanum Mexiocanum, flore magno, exalbido C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanchâtre.*

Jalapa ex flore purpureo & luteo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex purpureo & luteo mixto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur panachée de jaune & de purpurin.*

Jalapa flore ex rubro, luteo & albo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex rubro, luteo & albo mixto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur panachée de rouge, de jaune & de blanc.*

Jalapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur mi-partie de blanc & de purpurin.*

Jalapa, flore albo, purpureis maculis, inæqualibus vel latis vel minutis, tam punctatim quàm virgatim asperso. *Solanum Mexiocanum, flore magno inæqualibus vel latis vel minutis maculis purpureis, tam punctatim quàm virgatim album colorem incurrentibus C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanche marbrée & panachée de purpurin.*

Jalapa flore radiis flavis distincto. *Solanum Mexiocanum, flore magno, radiis flavis per longitudinem distincto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanche foüetée de jaune.*

Jalapa parvo flore. *Solanum Mexiocanum, parvo flore C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à petite fleur.*

Jalapa officinarum fructu rugoſo. *Jalap uſuel.*

Cluſ. Hiſt. xc. Scribebat Patavio ad Cluſium Jacobus Antonius Cortuſus, dragmas duas radicis admirabilis Peruanæ flore vario, ſeu Jalapæ flore vario, intus ſumptas egregiè aquas educere. Plumerius & Lignonius ex Americâ redu- ces ſæpè mihi affirmarunt radices Jalapæ, quæ in officinis uſurpatur non differre ab ea ſpecie quam appellavi Jalapam officinarum, fructu rugoſo.

GENUS II.

Rubeola.

Tab. 50. RUBEOLA eſt plantæ genus floribus A B, monopetalis, infundibuli- formibus vel quadripartitis vel leviter inciſis, inſidentibus calyci D E, nunc gemino D C, nunc unico E, tantùm. Cui flos inſidebat calyx, abit ille deinde in fructum ex duobus ſeminibus conſtantem F G.

Rubeolæ ſpecies ſunt

Rubeola latiore folio. *Rubia latifolia, ſpicata C. B. Pin.* 334. *Rubia ſpicata Imp.* 666. *J. B.* 3. 727.

Rubeola anguſtiore folio. *Rubia anguſtifolia, ſpicata C. B. Pin.* 334. *Prodr.* 145.

Rubeola ſupina, ſpicâ longiſſimâ. *Rubia ſpicata, repens Bot. Monſp.*

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus purpuraſcentibus. *Rubia cy- nanchica C. B. Pin.* 333. *J. B.* 3. 723. *Galium tetraphyllon, montanum, cruciatum Col. Part.* 1. 297.

Rubeola vulgaris, quadrifolia, levis, floribus albis. *Rubia cynanchica, flore albo Bot. Monſp.*

Rubeola Luſitanica aſpera, floribus purpuraſcentibus.

Rubeola maritima. *Rubia maritima C. B. Pin.* 334. *Rubia marina Narbonen- ſium J. B.* 3. 721. *Rubia marina. Dod. Pempt.* 357.

Rubeola quaſi exigua Rubia dicitur propter foliorum formam: à Gallio differt flore infundibuliformi.

GENUS III.

Trachelium.

Tab. 50. TRACHELIUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundi- buliformi & multifido, cujus calyx B, abit in fructum membranaceum, ſæpè trigonum C, interna loculamenta diviſum D, & ſeminibus fœtum E, ut plurimùm exiguis.

Trachelii ſpecies ſunt

Trachelium azureum, umbelliferum Pon. Bald. Ital. 44. *Cervicaria Valeria- noides, cærulea C. B. Pin.* 95.

Trachelium umbelliferum, violaceum, foliis laciniatis. *Valeriana Urti-*

cæfolia, flore violaceo Corn. 23.

Trachelium villoſum, floribus confertim ex foliorum alis naſcentibus. *Pyramidalis P. Gregorii da Reggio Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 36.

Trachelium petræum, floribus in capitulum congeſtis. *Rapunculus petræus P. Alp. Exot.* 343.

Trachelium minus, Africanum, floribus violaceis, per caulem ſparſis. *Campanula minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, cauliculis erectis H. L. Bat.*

Trachelium Americanum, Sonchi folio, flore albo longiſſimo Plum.

Trachelium à tracheâ arteriâ dicitur: eoque nomine appellarunt Campanulæ ſpeciem quandam, quæ aſperæ arteriæ morbis auxiliari exiſtimatur.

GENUS IV.

Valeriana. *Valeriane.*

VALERIANA eſt plantæ genus, flore A B, monopetalo, infundibuliformi, multifido, & calyci C D, inſidente, qui deindè abit in ſemen ut plurimùm oblongum, ferè planum E F, pappis inſtructum G H. *Tab. 52.*

Valerianæ ſpecies ſunt

Valeriana maxima, Pyrenaica, Cacaliæ folio D. D. Fagon. *Nard de montagne de Leon Lugd. Gall.* 805.

Valeriana Alpina, foliis integris, radice repente, inodora Raii Hiſt. 389.

Valeriana paluſtris, media, parùm laciniata C. B. Pin. 164. *Valeriana paluſtris, inodora, parùm laciniata C. B. Prodr.* 86.

Valeriana Alpina, prima C. B. Pin. 164. *Prodr.* 86. *Valeriana Alpina J. B. 3. Part.* 2. 208.

Valeriana Alpina, altera C. B. Pin. 164. *Valeriana ſylveſtris, Alpina* 1. *latifolia Cluſ. Hiſt. lv.*

Valeriana Alpina, Scrofulariæ folio C. B. Pin. 164. *Prodr.* 87. *Valeriana Alpina, folio Scrofulariæ J. B. 3. Part.* 2. 208.

Valeriana montana, ſubrotundo folio C. B. Pin. 165. *Valeriana montana Lugd.* 1127.

Valeriana Alpina, Nardo Celticæ ſimilis C. B. Pin. 165. *Valeriana minima Nardifolia J. B. 3. Part.* 2. 206. *Valeriana ſylveſtris, Alpina ij, ſaxatilis Cluſ. Hiſt. lvj.*

Valeriana Cretica, Filipendulæ radice. *Nardus Cretica, Filipendula radice C. B. Pin.* 165. *Nardo ruberoſo di Candia Pon. Bald. Ital.* 125.

Valeriana Celtica. *Nardus Celtica Dioſcoridis C. B. Pin.* 165. *Nardus Celtica J. B. 3. Part.* 2. 205. *Nardus Alpina Hiſt. lvij.*

Valeriana rubra C. B. Pin. 165. *Dod. Pempt.* 351. *Valeriana rubra, latifolia J. B. 3. Part.* 2. 211.

Valeriana marina, anguſtifolia ſive minor, rubra Mor. Umb.

Valeriana rubra, anguſtifolia C. B. Pin. 165. *J. B. 2. Part.* 2. 211.

Valeriana marina, latifolia ſive major, alba Mor. Umb.

Valeriana marina, anguſtifolia ſive minor, alba Mor. Umb.

Valeriana hortenſis, Phu folio Oluſatri Dioſcoridis C. B. Pin. 174. *Valeriana major, odoratâ radice J. B. 3. Part. 2. 209. Valeriana hortenſis Dod. Pempt. 349. Grande Valeriane.*

Valeriana ſylveſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana ſylveſtris, magna, aquatica J. B. 3. Part. 2. 210. Valeriana ſylveſtris Dod. Pempt. 349.*

Valeriana ſylveſtris, major, altera, folio lucido H. R. Par.

Valeriana paluſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana paluſtris, major, profundè laciniata C. B. Prodr. 86.*

Valeriana paluſtris, minor C. B. Pin. 164. *Valeriana minor, pratenſis vel aquatica J. B. 3. Part. 2. 211. Valeriana minima Dod. Pempt. 350.*

Valeriana aquatica, minor, flore minore Raii Hiſt. 389.

Valeriana Alpina, minor C. B. Pin. 165. *Nardus montana, radice Olivari Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, radice oblonga Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, longius radicata Cam. Epit. 16.*

Valeriana foliis Calcitrapæ C. B. Pin. 164. *Valeriana annua, altera Cluſ. Hiſt. liiij.*

Valeriana Luſitanica, latifolia, annua, laciniata.

Valeriana à Valerio quodam ſeu potius à voce latinâ *valeo*; quòd viribus eximiis valere exiſtimetur.

Valerianæ ſpecies quo tempore floribus & ſemine carent, radice odoratâ, foliis glabris, ad nodos caulium geminis vulgò dignoſcuntur.

GENUS V.

Valerianella. *Mache.*

Tab. 52. VALERIANELLA eſt plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, multifido A B C D, & calyci E F G, inſidente. Is autem deindè abit in fructum monoſpermum quidem, ſed variæ prorſus figuræ. Alius enim H, à ferri lanceæ formâ non multum recedit, ex duabus partibus conſtans I, quarum alterutra K, ſemen fovet A. Alius M N, ovatus eſt umbilicatus, tricuſpis, unico ſemine fœtus. Fructus O, ſemen unicum pariter gerit umbilico pelviformi pulchrè ſectо ornatum. Fructus P, cæteris longior eſt, fungoſus, lunatus cum ſemine tereti Q R. Fructus denique S, in tres hamos definit & ſemen habet nonnihil incurvum T.

Valerianellæ ſpecies ſunt

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, ſemine compreſſo Mor. Umb. *Valeriana campeſtris, inodora, major C. B. Pin. 165. Locuſta herba J. B. 3. 323. Mache.*

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, foliis ſerratis. *Lactuca agnina ſeu Valerianella foliis ſerratis Raii Hiſt. 392. Locuſta altera, foliis ſerratis J. B. 3. 324.*

Valerianella arvenſis, ſerotina, altior, ſemine turgidiori Mor. Umb.

Valerianella ſemine umbilicato, nudo, rotundo Mor. Umb.

Valerianella ſemine umbilicato, nudo, oblongo Mor. Umb.
Valerianella ſemine umbilicato, hirſuto, majore Mor. Umb.
Valerianella ſemine umbilicato, hirſuto, minore Mor. Umb.
Valerianella Cornucopoides, flore galeato Mor. Umb. *Valeriana peregrina, purpurea, albave C. B. Pin. 164. Valeriana peregrina, ſeu Indica J. B. 3. Part. 2. 212. Valeriana Indica Cluſ. Hiſt. liiij.*
Valerianella Cornucopoides, echinata Col. Part. 1. 206.
Valerianella ſemine ſtellato C. B. Pin. 156. *Valerianella ſemine Scabioſæ ſtellato, hirſuto & etiam umbilicato Col. Part. 1. 209.*
Valerianella Scabioſæ ſemine, major, Luſitanica Mor. Umb.
Valerianella dicitur quaſi exigua Valeriana. Quo tempore floribus & fructu caret, ramis bifidis ſeu dichotomis, foliis binis ex adverſo poſitis, glabris, & venoſis diſtingui ſolet.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, vel rotato, cujus piſtillum quatuor veluti embryonibus ſtipatur in totidem ſemina abeuntibus & in calyce matureſcentibus.

GENUS I.

Borrago. *Bourrache.*

BORRAGO eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato: ex cujus calyce C, multifido ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina F, viperini capitis æmula, quæ in calyce ipſo E, longè ampliato matureſcunt. *Tab. 53.*

Borraginis ſpecies ſunt
Borrago floribus cæruleis J. B. 3. 574. *Bugloſſum latifolium, Borrago flore cæruleo C. B. Pin. 256. Bugloſſum ſive Borrago Matth. 1186. Bourrache à fleur bleuë.*
Borrago floribus albis J. B. 3. 574. *Bugloſſum latifolium, Borrago flore candido C. B. Pin. 256. Bourrache à fleur blanche.*
Borrago flore palleſcente, roſeo aut ſuave-rubente. *Bugloſſum latifolium, Borrago, flore palleſcente, roſeo aut ſuave-rubente C. B. Pin. 256. Bourrache à fleur de chair.*

GENUS II.

Bugloſſum. *Bugloſe.*

BUGLOSSUM eſt plantæ genus, flore A C, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce E, ad baſim uſque ſecto, ſurgit piſtillum F, infimæ floris parti B. D. adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum em- *Tab. 53.*

bryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipſo G, longè ampliato matureſcunt.

Bugloſſi ſpecies ſunt

Bugloſſum latifolium, ſemper virens C. B. Pin. 256. *Bugloſſum folio Borraginis, Hiſpanicum J. B. 3. 577. Bugloſſum ſemper virens Lob. Icon. 575.*

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore cæruleo C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare, majus, J. B. 3. 578. Bugloſſum anguſtifolium Lob. Icon. 576. Bugloſe.*

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore albo C. B. Pin. 276. *Bugloſſum Italicum, flore albo Eyſt.*

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore rubro aut variegato C. B. Pin. 256.

Bugloſſum foliis ſinuoſis C. B. Pin. 256.

Bugloſſum vulgare, aſperitate & proceritate diſcrepans C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare, violaceo & albo colore Eyſt.*

Bugloſſum ſylveſtre, majus, nigrum C. B. Pin. 256. *Bugloſſum alterum, flore nigro Matth. 1188.*

Bugloſſum Creticum, majus, flore cæruleo, purpurante H. R. Par. *Borragine ſylveſtre di Candia, di fior azuro Zan. 51.*

Bugloſſum Creticum, majus, flore ſuave-rubente.

Bugloſſum Creticum, majus, flore albo.

Bugloſſum Luſitanicum, Echii folio undulato.

Bugloſſum anguſtifolium, minus C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare minus J. B. 3. 578. Echii facie Bugloſſum minimum, flore rubente Lob. Icon. 576.*

Bugloſſum ſylveſtre, minus C. B. Pin. 256. *Echium Fuchſii, ſive Borrago ſylveſtris J. B. 3. 581. Bugloſſa ſylveſtris Dod. Pempt. 628.*

Bugloſſum Creticum, minimum, odoratum, flore vario eleganti H. R. Par. *Borragine murale, con fior odorato di Candia Zan. 47.*

Bugloſſum Creticum, verrucoſum, perlatum quibuſdam H. R. Par. *Bugloſſum Luſitanicum, bullatis foliis Mor. H. R. Bleſ.*

Bugloſſum anguſtifolium, ſemine echinato. *Cynogloſſum minus C. B. Pin. 257. J. B. 3. 606. Cynogloſſa minor Plinii Col. Part. 1. 179.*

Bugloſſum radice rubra, ſive Anchuſa vulgatior, floribus cæruleis. *Anchuſa puniceis floribus C. B. Pin. 255. Anchuſa Monſpeliana J. B. 3. 584. Anchuſa parva Lob. Icon. 578. Orcanette.*

Bugloſſum radice rubra, ſive Anchuſa vulgatior, floribus albis.

Bugloſſum anguſtis, dentatis foliis. *Anchuſa anguſtis, dentatis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 77.*

Bugloſſum fruticoſum, Roriſmarini folio. *Anchuſa anguſtifolia C. B. Pin. 255. Libanotidis ſpecies Rondeletii J. B. 2. 25. Anchuſa minor, lignoſior Ejuſdem 3. 582. Anchuſa lignoſior, anguſtifolia Lob. Icon. 578.*

Bugloſſum fruticoſum, Luſitanicum, Lithoſpermi folio.

Bugloſſum arvenſe, annuum, Lithoſpermi folio. *Lithoſpermum arvenſe, radice rubra C. B. Pin. 258. Lithoſpermum nigrum quibuſdam, flore albo, ſemine Echii J. B. 2. 592. Echioides alba Col. Part. 1. 185.*

Bugloſſum luteum, annuum, minimum. *Anchuſa lutea, minor J. B. 3. 583.*

Echoides lutea, minima, Apula, campeſtris Col. Part. 1. 184. *Anchuſa lutea, minima Lob. Obſ.* 312.

Bugloſſum Luſitanicum, foliis aſperis, oblongis, anguſtioribus, & criſpis.

Bugloſſum Luſitanicum, foliis anguſtioribus, bullis minimis exaſperatis.

Bugloſſum marinum, incanum, cæruleo flore H. L. Bat. *Cynogloſſum procumbens, glaucophyllon, maritimum, noſtras, floribus purpuro-cæruleis, ſemine levi Pluk. Phytog. Tab.* 172. *fig.* 3. *Echium marinum Phytol. Britan.*

Bugloſſum differt à Borragine floris ſtructurâ. Dicitur autem à vocibus Græcis, βοῦς *Bos* & γλῶσσα, *lingua*, quaſi diceres linguam bovillam.

GENUS III.

Aſperugo.

ASPERUGO eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C, pelviformi (qui deindè ſponte comprimitur D) ſurgit piſtillum E, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum & quatuor veluti ſtipatum embryonybus, qui deindè abeunt in totidem ſemina F, ut plurimùm oblonga K, quæ matureſcunt in calyce ipſo I longè ampliato, cujus partes GH, tunc adeo comprimuntur ut ſibi mutuo adhæreſcant. *Tab.* 54.

Aſperuginis ſpecies ſunt

Aſperugo vulgaris. *Bugloſſum ſylveſtre, caulibus procumbentibus C. B. Pin.* 257. *Cynogloſſa fortè topiaria Plinio, ſive Echium lappulatum quibuſdam J. B.* 3. 590. *Aſperugo ſpuria Dod. Pempt.* 136.

Aſperugo tenuior, floribus albis. *Bugloſſum caulibus procumbentibus, tenerius, floribus albis Mentz. Pug. Tab.* 7.

GENUS IV.

Echium. *Viperine.*

ECHIUM eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, infundibuliformi, nonnihil inflexo, cujus margo ſuperior longius excurrit quàm inferior. Ex calyce autem DEF, ad baſim uſque ut plurimùm ſecto, ſurgit piſtillum G, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipſo I, longè ampliato matureſcunt. *Tab.* 54.

Echii ſpecies ſunt

Echium majus & aſperius, flore albo C. B. Pin. 254. *Echium albo flore, majus J. B.* 3. 588. *Echium flore albo Cam. Epit.* 738.

Echium majus & aſperius, flore dilutè purpureo Bot. Monſp. *Lycopſis Monſpeliaca, floribus dilutè purpureis Mor. H. R. Bleſ.*

Echium ampliſſimo folio, Luſitanicum.

Echium vulgare C. B. Pin. 254. *J. B.* 3. 586. *Echium Dod. Pempt.* 631.

Echium flore albo H. Edinb.

Echium Creticum, latifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum* 1. *Cluſ. Hiſt.* clxiiij.

Echium Creticum, flore variegato H. Edinb.

Echium Creticum, anguſtifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum 2. Cluſ. Hiſt. clxv.*

Echium ſylveſtre, hirſutum, maculatum C. B. Pin. 254. *Echium rubro flore J. B. 3. 589. Cluſ. Hiſt. clxiiij.*

Echium maritimum, inſularum Stæchadum, flore maximo. *Lycopſis Spatulæ folio, Hiſpanica & Sicula Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium procumbens, floſculis atro-rubentibus, annuum Mor. H. R. Bleſ.

Echium foliis anguſtis & villoſis. *Anchuſa anguſtis, villoſis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium Roriſmarini folio. *Lycopſis anguſtifolia, minor Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium dicitur à voce Græca ἔχις, *vipera*, non tantùm propter ſeminis formam, ſed quòd demorſis à Viperâ auxiliari exiſtimetur.

GENUS V.

Pulmonaria. *Pulmonaire.*

Tab. 55. PULMONARIA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, cujus pars ſuperior quæ multifida eſt, pelvim quodammodo refert. Ex calyce autem C E, tubulato, ut plurimùm pentagono, quinquefido ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, quæ in calyce ipſo E, ampliato matureſcunt.

Pulmonariæ ſpecies ſunt

Pulmonaria Italorum ad Bugloſſum accedens J. B. 3. 599. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria latifolia C. B. Pin. 259. Pulmonaria vulgaris, maculoſo folio Cluſ. Hiſt. clxix.*

Pulmonaria vulgaris, latifolia, flore albo.

Pulmonaria Alpina, foliis mollibus, ſubrotundis, flore cæruleo. *Symphytum ſeu Pulmonaria Alpina, foliis mollibus ſubrotundis, flore cæruleo H. R. Par.*

Pulmonaria folio non maculoſo Cluſ. Hiſt. clxix.

Pulmonaria foliis Echii Lob. Icon. 386. *Pulmonaria anguſtifolia, rubente cæruleo flore C. B. Pin. 260.*

Pulmonaria foliis Echii, flore albo.

Pulmonaria rubro flore, foliis Echii J. B. 3. 597. *Pulmonaria iv. rubro flore Cluſ. Hiſt. clxx.*

Pulmonaria anguſtifolia, cæruleo flore J. B. 3. 597. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria anguſtifolia, cærulea C. B. Pin. 260. Pulmonaria anguſtifolia Taber. Icon. 557.*

Pulmonaria Alpina, anguſto folio, Italica Bocc. Muſ. Part. 2. 110. *Pulmonaria Alpina, anguſto folio Ejuſd. Tab. 86.*

Pulmonaria mitis, Fragariæ odore Bocc. Muſ. Part. 2. 148. *Pulmonaria Fragariæ odore Ejuſd. Tab. 105.*

Pulmonaria Cretica, annua, calyce veficario. *Borragine fylveftre, annua, di Candia Zan. Hift.* 48.

Pulmonaria viridi, fubrotundo, non maculato folio Bocc. Muf. Part. 2. 135. *Pulmonaria viridis, non maculata, fubrotunda Ejufd. Tab.* 95.

Pulmonaria differt à congeneribus calycis formâ. Quo tempore fpecies ejus floribus & fructu carent facile dignofcuntur foliis oblongis vel fubrotundis, non incifis, mollibus vel afperis, & plerumque maculatis, pulmonis malè affecti adinftar, unde nomen traxit.

GENUS VI.

Lithofpermum. *Gremil, ou Herbe aux perles.*

LITHOSPERMUM eft plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido: ex cujus calyce C ad bafim ufque fecto furgit piftillum D infimæ floris parti B adinftar clavi infixum, & quatuor veluti ftipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem femina G fubrotunda, dura, expolita, nitida, quæ in calyce ipfo E, longè ampliato maturefcunt. *Tab.* 55.

Lithofpermi fpecies funt

Lithofpermum majus, erectum C. B. Pin. 258. *Lithofpermum five Milium folis J. B.* 3. 590. *Lithofpermum minus Dod. Pempt.* 83. *Gremil, Herbe aux perles.*

Lithofpermum minus, repens, latifolium C. B. Pin. 258. *Lithofpermum majus Dodonæi, flore purpureo, femine Anchufæ J. B.* 3. 572. *Lithofpermum majus Dod. Pempt.* 83.

Lithofpermum arvenfe, minus. *Echium Scorpioides, arvenfe C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, folifequum, flore minore J. B.* 3. 589.

Lithofpermum arvenfe, minus, floribus luteis vel luteo-cæruleis.

Lithofpermum paluftre, minus, flore cæruleo. *Echium Scorpioides, paluftre C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, folifequum, flore majore, cæruleo J. B.* 3. 589.

Lithofpermum paluftre, minus, flore albo. *Echium Scorpioides, paluftre, flore niveo C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, folifequum, flore majore, albo J. B.* 3. 589.

Lithofpermum Alpinum, tomentofum, minimum. *Echium Scorpioides, Alpinum, nanum, fupinum Bocc. Muf. Part.* 2. 149. *Echium Scorpioides, Alpinum, tomentofum, nanum, fupinum Ejufd. Tab.* 107.

Ab eo genere excludendæ funt fpecies fequentes, quæ Lithofpermi notis carent. *Lithofpermum arundinaceum forte Diofcoridis & Plinii C. B. Pin.* 258. *Vide Lacryma Job. Lithofpermum arvenfe, radice rubra C. B. Pin.* 258. *Bugloffi fpecies eft. Lithofpermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin.* 259. *inter Thymeleæ fpecies recenfitum. Lithofpermum Linariæ folio, Monfpeliacum C. B. Pin.* 259. *quod ad Linum attinet.*

Lithofpermum, quafi diceres femen lapideum, à vocibus nempe λίθος, *lapis*, & σπέρμα, *femen.*

GENUS VII.

Symphytum. *Confoude.*

Tab. 56. SYMPHYTUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi oblongo & quasi campaniformi : ex calyce autem C D ad basim fermè secto, surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina G viperini capitis H æmula, quæ in calyce ipso F, longe ampliato maturescunt.

Symphyti species sunt

Symphytum Consolida major flore purpureo, quæ mas C. B. Pin. 259. *Symphytum magnum J. B.* 3. 593. *Dod. Pempt.* 134. *grande Confoude.*

Symphytum Consolida major, flore purpureo-cæruleo C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore albo vel pallide-luteo, quæ fæmina C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore luteo C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore variegato H. L. Bat.

Symphytum majus, tuberosa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberosum, J. B.* 3. 594. *Dod. Pempt.* 134.

Symphytum minus, tuberosa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberosum, minus Clus. Hist. clxvj.*

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore luteo. *Anchusa lutea, major C. B. Pin.* 255. *Anchusa lutea J. B.* 3. 583. *Lob. Icon.* 578.

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore exalbido. *Anchusa flore albo aut pallido Clusii J. B.* 3. 583. *Anchusa exalbido flore Clus. Hist. clxv.*

Symphytum Echii folio angustiore, radice rubra, flore luteo. *Anchusa lutea, minor C. B. Pin.* 255. *Anchusa Echioides, lutea, Cerinthoides, montana Col. Part.* 1. 183.

Ab eo genere excludendum est *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin.* 259. *quod Omphalodis species est.*

Lib. 4. cap. 10. Symphytum à congeneribus differt floris formâ: nomen duxit ἀπὸ τῦ συμφυεῖν, hoc est simul nasci; nam ex Dioscoride radices Symphyti alterius carnium frusta quibuscum coquuntur, cogunt, ita ut coalescant.

GENUS VIII.

Heliotropium. *Herbe aux verruës.*

Tab. 57. HELIOTROPIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, centro stellæ in modum corrugato & in decem partes alternatim inæquales ad oram inciso : ex calyce autem C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina E F hinc angulata, inde gibba, quæ in calyce ipso maturescunt.

Heliotropii species sunt

Heliotropium majus Dioscoridis C. B. Pin. 253. *Heliotropium majus, flore albo J. B. 3. 604. Heliotropium Dod. Pempt.* 70.

Heliotropium Siculum, majus, flore amplo, odorato Bocc. Rarior. Plant. 90.

Heliotropium majus, autumnale, Jasmini odore.

Heliotropium medium, strigosius, Italicum Barr. Icon.

Heliotropium minus, supinum C. B. Pin. 253. *Heliotropium minus quorundam sive supinum J. B. 3. 605. Heliotropium supinum Dod. Pempt.* 70.

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini A. R. Par. 83. *Aguaraquinha Pison. Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini angustioribus H. L. Bat. *Jacua-Acanga Pison. Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Curassavicum, folio Lini umbilicati Prodr. Par. Bat. *Heliotropium Lini umbilicati facie Par. Bat.* 183.

Heliotropium arboreum, maritimum, tomentosum, Gnaphalii Americani foliis Sloane Cat. Plant. Jam. 93. *Heliotropium Gnaphaloides, littoreum, fruticescens, Americanum, seu Lavender Barbadensibus dictum Pluk. Phytog. Tab.* 193. *fig.* 5.

Ab eo genere excludendum est *Heliotropium tricoccon C. B. Pin.* & ad Ricinoidis species amandandum.

Heliotropium dicitur à vocibus Græcis, ἥλιος, *sol*, & τρέπειν, *vertere*: non quòd hæc planta ad solis diurnum motum convertatur, sed ut ait Dodonæus, quòd æstivo solstitio floreat, quo tempore sol longissime ab æquinoctiali circulo digressus ad ipsum rursus conversionem facit. *Pempt.* 76.

GENUS IX.

Cynoglossum. *Langue de Chien.*

CYNOGLOSSUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capsulis constantem H I K, ut primùm asperis, & semine ferè plano G fœtis, placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis. *Tab.* 57.

Cynoglossi species sunt

Cynoglossum majus, vulgare C. B. Pin. 257. *Cynoglossum vulgare J. B.* 3. 598. *Cynoglossum Dod. Pempt.* 54. *Langue de Chien.*

Cynoglossum majus, vulgare, flore albo C. B. Pin. 257.

Cynoglossum maximum, Belgicum C. B. Pin. 257. *Cynoglossum maximum Lob. Obs.* 313.

Cynoglossum montanum, maximum. *Cynoglossa montana, maxima, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 178. *Descript. Icon.* 175.

Cynoglossum montanum, virenti folio, majori flore. *Cynoglossa media, altera, virente folio, rubro flore, montana, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 176. *Descript. Icon.* 170.

Cynogloſſum montanum, virenti folio, minore flore. *Cynogloſſa folio virenti J. B. 3. 600.*

Cynogloſſum globoſo flore C. B. Pin. 257. *Cynogloſſa media, montana, incana, anguſtifolia, altera, flore globoſo, frigidarum regionum Col. Part. 1. 173.*

Cynogloſſum fructu umbilicato C. B. Pin. 257. *Cynogloſſa altera, media, fructu κοτυλώδης, ſive λυχνιώδης, montana Col. Part. 1. 178.*

Cynogloſſum Creticum, latifolium, fœtidum C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum Creticum ij Cluſii J. B. 3. 601. Cluſ. Hiſt. clxij. Cynogloſſum folio molli, incano, flore cæruleo, ſtriis rubris variegato Mor. H. R. Bleſ.*

Cynogloſſum Creticum, argenteo, anguſto folio C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum Creticum 1. Cluſii J. B. 3. 600. Cluſ. Hiſt. clxij.*

Cynogloſſum Lithoſpermi folio, Hiſpanicum.

Ab eo genere excludendum eſt *Cynogloſſum medium & minus C. B. Pin. 257.* inter Bugloſſi ſpecies recenſendum.

Cynogloſſum dicitur à vocibus Græcis κυον, κυνὸς, *Canis* & γλῶσσα, *Lingua.*

GENUS X.

Omphalodes.

Tab. 58. OMPHALODES eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ex quatuor capſulis conſtantem G H, cavis, umbilicatis, calathum quodammodo referentibus, ſemine ferè plano I fœtis, placentæ F, pyramidatæ & quadrilateræ affixis.

Omphalodis ſpecies ſunt

Omphalodes Luſitanica, Lini folio. *Linum umbilicatum Park. Theat. 1687.*

Omphalodes Luſitanica, Cynogloſſi folio.

Omphalodes pumila, verna, Symphyti folio. *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin. 259. Symphytum pumilum, repens, ſive Borrago minima Herbariorum J. B. 3. 597. Symphytum pumilum, repens, Borraginis facie ſeu Borrago minima Herbariorum, ſpuria Lob. Icon. 577.*

Omphalodes dicitur à voce Græca ὀμφαλός umbilicus: ejus enim capſulæ umbilicatæ ſunt.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, & ſemine ſingulari.

GENUS I.

Plumbago.

Tab. 58. PLUMBAGO eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, & multifido: ex cujus calyce tubulato C, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti

B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in ſemen oblongum F G plerumque acuminatum, in ipſo calyce E, matureſcens.

Plumbaginis ſpecies ſunt

Plumbago quorundam Cluſ. Hiſt. cxxiij. *Lepidium Dentellaria dictum C. B. Pin.* 97. *Dentellaria Rondeletii J. B.* 2. 941.

Plumbago flore albo.

Plumbago Americana, Betæ folio ampliori Plum.

Plumbago Americana, ſcandens, aculeata, Betæ folio minori Plum.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus piſtillum abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Lyſimachia *Corneille.*

LYSIMACHIA eſt plantæ genus, flore A B, monopetalo, rotato, & multifido: ex ejus calyce D, ſurgit piſtillum E, mediæ floris parti C, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globoſam F, apice dehiſcentem G, ſeminibus fœtam K, placentæ H I, affixis. Tab. 59.

Lyſimachiæ ſpecies ſunt

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea J. B.* 2. 91. *Lyſimachium legitimum Dod. Pempt.* 84.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis ternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quaternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quinis.

Lyſimachia lutea, major, pentaphyllos, Canadenſis flore pleno H. R. Par.

Lyſimachia lutea, minor, foliis nigris punctis notatis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, minor J. B.* 2. 902. *Lyſimachia lutea ij Cluſ. Hiſt.* lij.

Lyſimachia trifolia, lutea, ſpicata C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, ξανθὸς altera, Col. Part.* 1. 257.

Lyſimachia bifolia, flore globoſo, luteo C. B. Pin. 245. *Lyſimachia altera, lutea Lobelio, flore quaſi ſpicato J. B.* 2. 902. *Lyſimachia lutea, altera aut Lyſimachia Salicaria Lob. Icon.* 263. *Part.* 2.

Lyſimachia ſpicata, flore albo, Salicis folio. *Ephemeron Matthioli J. B.* 2. 905. *Ephemerum Matthioli vel potius Ephemerum ſpurium Lob. Icon.* 354.

Lyſimachia humifuſa; folio rotundiore, flore luteo. *Nummularia major, lutea C. B. Pin.* 309. *Nummularia ſive Centimorbia J. B.* 3. 370. *Nummularia Dod. Pempt.* 600. *Nummulaire.*

Lyſimachia humifuſa, folio rotundiore, flore purpuraſcente. *Nummularia rubra J. B.* 3. 371. *Nummularia minor, purpuraſcente flore C. B. Pin.* 310.

Nummularia flore purpurascente Ejusd. Prodr. 136.

Lysimachia humifusa, folio subrotundo, acuminato, flore luteo. *Anagallis lutea nemorum C. B. Pin.* 252. *Anagallis lutea, Nummulariæ similis J. B.* 3. 370. *Anagallis lutea Lob. Icon.* 466.

Lysimachia annua, minima, Polygoni folio. *Linum minimum, stellatum C. B. Pin.* 214. *Prodr.* 107. *Bot. Monsp.*

Ab eo genere excludendæ sunt *Lysimachia lutea, corniculata C. B. Pin.* 245. *quæ Onagræ species est. Lysimachiæ siliquosæ species C. B. ad Chamænerion revocandæ. Lysimachia spicata, purpurea fortè Plinii C. B. Pin.* 246. *quæ ad Salicariæ genus attinet. Lysimachia spicata, cærulea C. B. Pin.* 246. *inter Veronicas recensenda. Lysimachia rubra, non siliquosa C. B. Pin.* 246. *Salicariæ species videtur. Lysimachia Linifolia, purpureo-cærulea C. B. Pin.* 246. *hæc fortè etiam inter Salicarias annumeranda. Lysimachia cærulea, galericulata vel gratiola cærulea C. B. Pin.* 246. *Cassidæ species est.*

Lib. 25. cap. 7. Invenit & Lysimachius herbam Lysimachiam, inquit Plinius, quæ ab eo nomen retinet.

GENUS II.

Anagallis. *Mouron.*

Tab. 59. ANAGALLIS est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam E, per maturitatem in duas partes G F, quarum altera alteri incumbebat, transversa dehiscentem, & seminibus fœtam H, ut plurimùm angulatis I, placentæ K, affixis.

Anagallis species sunt

Anagallis phæniceo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis phœnicea, mas J. B.* 3. 369. *Anagallis mas Dod. Pempt.* 32. *Mouron à fleur rouge.*

Anagallis phænicea, foliis amplioribus, ex adverso quaternis Raii Synops. 205.

Anagallis cæruleo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis cærulea, fœmina J. B.* 3. 269. *Anagallis fœmina Dod. Pemtp.* 32.

Anagallis cærulea, foliis binis, ternisve ex adverso nascentibus C. B. Pin. 252. *Anagallis tenuifolia Monnelli Clus. App. alt. ad lib. vj.*

Anagallis fœmina, flore ferrugineo H. Edinb.

Anagallis floribus obsoletè purpureis Park. Theat. 558. *Anagallis purpurascente flore Clus. Hist. clxxxiij.*

Anagallis floribus carneis Park. Theat. 558.

Anagallis flore albo C. B. Pin. 252. *Anagallis fœmina, flore albo H. Edinb. Anagallis terrestris, flore albo Raii Synops.* 206.

Anagallis Hispanica, latifolia, maximo flore. *Anagallis exotica, amplo flore cæruleo Boss.*

Anagallis Lusitanica, folio rotundiore.

Anagallis Lusitanica, latifolia, parvo flore.

Anagallis Lusitanica, Linariæ folio, major.
Anagallis Lusitanica, Linariæ folio angustiore.
Anagallis pusila seu omnium minima Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 569.
Anagallis minima, maritima, Gallo-Provincialis, folio rotundiore.
Ab eo genere excludendæ sunt *Anagallidis aquaticæ species C. B. Pin.* 252. quæ ad Veronicam vel ad Samolum revocandæ.

Genus III.

Samolus.

Samolus est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde cum calyce conjunctum abit in fructum seu testam E, apice dehiscentem F, seminibus fœtam G, ut plurimum exiguis. Tab. 60.

Samoli speciem unicam novi.

Samolus Valerandi J. B. 3. 791. *Anagallis aquatica, folio rotundo, non crenato C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, tertia Lob. Icon.* 467.

Samolus non solùm differt à Lysimachiâ floris formâ; sed etiam fructu, qui fit ex calyce simul & pistillo.

Genus IV.

Veronica. *Veronique.*

Veronica est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E G, membranaceum, in duo loculamenta divisum F H, seminibus fœtum modò crassioribus I, modò exiguis K. Tab. 60.

Veronicæ species sunt

Veronica mas, supina & vulgatissima C. B. Pin. 246. *Veronica vulgatior, folio rotundiore J. B.* 3. 282. *Veronica mas, serpens Dod. Pempt.* 40. *Veronique mâle.*

Veronica mas, repens, Pyrenaica, folio longiori, glabro Schol. Bot. *Pluk. Phytog. Tab.* 233. *fig.* 1.

Veronica mas, erecta C. B. Pin. 246. *Veronica assurgens Dod. Pempt.* 40.

Veronica spicata, latifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, latifolia, foliis splendentibus & non splendentibus J. B.* 3. 283. *Veronica* 1. *erectior, latifolia Clus. Hist.* 346.

Veronica spicata, flore purpureo Mor. H. R. Bles.

Veronica spicata, angustifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, angustifolia caulibus vidiribus J. B.* 3. 284. *Veronica ij. erectior, angustifolia Clus. Hist.* 346.

Veronica spicata, longifolia. *Lysimachia spicata, cærulea C. B. Pin.* 246. *Veronica spicata, recta, profundè serrata, quam Lysimachiam cæruleam*

quidam vocant J. B. 3. 284. *Pſeudolyſimachium cæruleum Dod. Pempt* 86.

Veronica ſpicata, minor C.B. Pin. 247. *Veronica ſpicata, recta, minor J. B.* 3. 282. *Veronica recta, minima Cluſ. Hiſt* 347.

Veronica parva, ſaxatilis, cauliculis nudis Raii Hiſt. 846. *Veronica Alpina, pumila, caule aphyllo Bocc. Muſ. Part.* 2. 17. *Tab.* 1. & 9.

Veronica pratenſis, Serpyllifolia C. B. Pin. 247. *Veronica fœmina quibuſdam, aliis Betonica Pauli Serpyllifolia J. B.* 3. 285. *Veronica pratenſis Dod. Pempt.* 41.

Veronica mas, Alpina, glabra, erecta, foliis parum crenatis Bocc. Muſ. Part. 2. 17. Tab. 10.

Veronica minima, Clinopodii minoris folio, glabra, Romana Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 102.

Veronica Serpylli cochleato & lenticulari folio, repens Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 32.

Veronica Alpina, Bellidis folio, hirſuta C. B. Pin. 247. *Prodr.* 116.

Veronica Alpina, fruteſcens C. B. Pin. 247. *Veronica ſaxatilis J. B.* 3. 284. *Veronica iij. fruticans Cluſ. Hiſt.* 347.

Veronica fruteſcens, durior, oblongo Chamædrys folio, Patavina Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 10.

Veronica Alpina, fruticans, Serpylli minoris folio circinato Pluk. Phytog. Tab. 232. fig. 6.

Veronica petræa, ſempervirens Pon. Bald. in fol. ccxxxvj. *Chamædrys Alpina, ſaxatilis C. B. Pin.* 248. *Veronica petræa, ſempervirens Ponæ, ad Chamædrym vulgarem falſam accedens J. B.* 3. 289.

Veronica Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis. *Chamædrys Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis C. B. Pin.* 248. *Prodr.* 117. *Chamædrys ſpuria, tenuiſſimè laciniata J. B.* 3. 287.

Veronica maxima Lugd. 1165. *Chamædrys ſpuria, major, latifolia C. B. Pin.* 248.

Veronica maxima, Pyrenaica, non ramoſa. *Veronica ſeu Chamædrys ſpuria, latifolia, major, non ramoſa, Pyrenaica Schol. Bot. Pluk. Phytog. Tab.* 233. *fig.* 2.

Veronica major, fruteſcens, altera Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 19. *Chamædrys ſpuria, major, altera ſive fruteſcens C. B. Pin.* 248. *Chamædrys falſa, maxima, an Teucrium* 1. *ſeu majus Pannonicum Cluſio J. B.* 3. 286. *Teucrium iv. Cluſ. Hiſt.* 349.

Veronica ſupina, facie Teucrii pratenſis Lob. Icon. 473. *Chamædrys ſpuria, anguſtifolia J. B.* 3. 285. *Chamædrys ſpuria, major, anguſtifolia C. B. Pin.* 249.

Veronica minor, foliis imis rotundioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 120. *Chamædrys ſpuria, latifolia J. B.* 3. 286. *Chamædrys ſpuria, minor, rotundifolia C. B. Pin.* 249. *Teucrium pratenſe & ſupinum, ſpurium, Chamædryoides Lob. Icon.* 490.

Veronica minor, foliis imis rotundioribus, flore albo H. L. Bat.

Veronica minor, anguſtifolia, ramoſior & procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 321.

2. 321. *Chamædrys spuria, minor, angustifolia J.B.* 3.287. *C.B. Pin.* 249.

Veronica multicaulis, Pannonica. *Chamædrys spuria, minor, latifolia C. B. Pin.* 249. *Chamædryos falsa species: Teucrium ij. aut v. Clusii J. B.* 3. 286. *Teucrium v. Clus. Hist.* 350.

Veronica tetragona, montana, recta, minima Col. Part. 1. 289. *Chamædrys spuria, latifolia, minima C. B. Pin.* 249.

Veronica supina, Teucrii folio. *Chamædri spuriæ affinis rotundifolia, scutellata C. B. Pin.* 249. *Alyssum Dioscoridis montanum Col. Part.* 1. 286.

Veronica flosculis cauliculis adhærentibus Mor.Hist.Oxon. Par.2.322. *Alsine Veronicæ foliis, flosculis cauliculis adhærentibus C. B. Pin.* 250. *Alsine serrato folio, hirsutior, floribus & loculis cauliculis adhærentibus J. B.* 3. 367.

Veronica aquatica, major, folio subrotundo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio subrotundo C. B. Pin.* 252. *Berula seu Anagallis aquatica Tabern. Icon.* 719. *Anagallis aquatica, folio rotundiore, major J. B.* 3. 791.

Veronica aquatica, minor, folio subrotundo. *Anagallis aquatica, minor, folio subrotundo C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, flore cæruleo, foliolo rotundiore, minor J. B.* 3. 790.

Veronica aquatica, major, folio oblongo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio oblongo C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, flore cæruleo, folio oblongo, major J. B.* 3. 791. *Berula major Tabern. Icon.* 719.

Veronica aquatica, minor, folio oblongo. *Anagallis aquatica, minor, folio oblongo C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, flore purpurascente, folio oblongo, minor J. B.* 3. 791. *Anagallis aquatica, minor, ij. Tabern. Icon.* 718.

Veronica aquatica, repens Oleæ folio. *Beccabunga Alpina sive Veronica glabra, Alpina, aquatica, Oleæ folio, repens Bocc. Mus. Part.* 2. 22. *Beccabunga Alpina, angustifolia, repens Ejusd. Tab.* 6.

Veronica aquatica, angustiore folio. *Anagallis aquatica, angustifolia, scutellata C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, angustifolia J. B.* 3. 791.

Veronica Nummulariæ folio, Pyrenaica.

Veronica Cymbalariæ folio, verna. *Alsine Hederulæ folio C. B. Pin.* 250. *Alsines genus Fuchsio, folio Hederulæ hirsuto J. B.* 3. 368. *Alsine spuria prior, sive morsus Gallinæ Dod. Pempt.* 31.

Veronica flosculis oblongis pediculis insidentibus, Chamedryos folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322. *Alsine Chamædryfolia, flosculis pediculis oblongis insidentibus C. B. Pin.* 250. *Alsine serrato folio, glabro J. B.* 3. 366. *Alsine spuria, altera Dod. Pempt.* 31.

Veronica flosculis pediculis oblongis insidentibus, Chamædryos folio alterno H. L. Bat.

Veronica verna, trifido vel quinquefido folio. *Alsine triphyllos, cærulea C. B. Pin.* 250. *Alsine folio profundè secto, flore purpureo sive violaceo J. B.* 3. 367. *Alsine parva, recta, folio Alsines Hederaceæ, sed Rutæ modo diviso Lob. Icon.* 464.

Veronica terrestris annua, folio Polygoni, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322.

Veronica Americana, erecta, frutescens & ramosa, folio Verbenæ Prodr. Par. Bat. *Veronica Americana, erecta, frutescens Par. Bat.* 241.

GENUS V.

Chrysosplenium.

Tab. 60. CHRYSOSPLENIUM est plantæ genus, flore A, monopetalo rotato, multifido & calycis experte: ex cujus centro surgit pistillum B, quod deinde abit in capsulam C, membranaceam, bicornem; bivalvem D, seminibus fœtam ut plurimum exiguis E.

Chrysosplenii species sunt

Chrysosplenium foliis amplioribus, auriculatis. *Saxifraga rotundifolia, aurea C. B. Pin.* 309. *Saxifraga aurea Dodonæi J. B.* 3. 707. *Saxifraga aurea, Dod. Pempt.* 316.

Chrysosplenium foliis minoribus, subrotundis. *Saxifraga rotundifolia, aurea, minor, Montis aurei H. R. Par.*

Chysosplenium foliis pediculis oblongis insidentibus. *Saxifraga aurea, foliis pediculis oblongis insidentibus Raii Hist.* 207.

GENUS VI.

Polemonium.

Tab. 61. POLEMONIUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam subrotundam E, trifariam ut plurimùm dehiscentem F, in terna loculamenta divisam G, seminibus fœtam sæpe sæpius oblongis H.

Unicam novi Polemonii speciem, quæ floris colore variat.

Polemonium vulgare, cæruleum. *Valeriana cærulea C. B. Pin.* 164. *Valeriana Græca quorumdam, colore cæruleo J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana Græca Dod. Pempt.* 352.

Polemonium vulgare, album. *Valeriana Græca quorumdam, colore albo J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana alba C. B. Pin.* 164.

Polemonium flore variegato. *Valeriana Græca, flore ex albo & cæruleo variegato. H. L. Bat.*

GENUS VII.

Verbascum. *Bouillon blanc.*

Tab. 61. VERBASCUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ovato-acuminatam E, septo intermedio G, in duo loculamenta divisam F F, & seminibus fœtam I, ut plurimùm exiguis & angulatis; placentæ H, affixis.

Verbasci species sunt

Verbascum mas, latifolium, luteum C.B. Pin. 239. *Verbascum vulgare, flore luteo, magno, folio maximo J. B. 3. App. 871. Verbascum latius Dod. Pempt. 143. Moléne, Bouillon blanc.*

Verbascum fœmina, flore albo C. B. Pin. 239. *Verbascum maximum Meridionalium, odoratum, album J. B. 3. App. 871. Maximus odoratus Meridionalium Thapsus barbatus fœmina flore albo Lob. Icon. 560.*

Verbascum fœmina, flore luteo, magno C. B. Pin. 239. *Verbascum maximum Meridionalium, odoratum, luteum J. B. 3. App. 871. Verbascum maximum, album, fœmina, flore subpallido Lob. Icon. 561.*

Verbascum angustifolium, ramosum, flore aureo, folio crassiore J. B. 3. App. 872. *Verbascum foliis viridibus, crassioribus Mor. Hist. 488.*

Verbascum nigrum, flore ex luteo purpurascente C. B. Pin. 240. *Verbascum nigrum, flore parvo, apicibus purpureis J. B. 3. App. 873. Verbascum nigrum Dod. Pempt. 144.*

Verbascum foliis viridibus, annuum, floribus luteis H. L. Bat.

Verbascum nigrum Dioscoridis Lob. Icon. 562.

Verbascum nigrum, folio Papaveris corniculati C. B. Pin. 240. *Verbascum crispum & sinuatum J. B. 3. App. 872. Verbascum Intubaceum Tabern. Icon. 565.*

Verbascum pulverulentum, flore luteo, parvo J. B. 3. App. 872. *Verbascum mas, angustioribus foliis, floribus pallidis C. B. Pin. 239.*

Verbascum Lychnitis, flore albo, parvo C. B. Pin. 240. *Verbascum flore albo, parvo J. B. 3. App. 873. Phlomos mas alter, Verbascum Lychnite Matthioli Lob. Icon. 562.*

Verbascum ramosum, perenne, Parisiensium.

Verbascum alpinum, perenne, nigrum, flore albo, staminibus purpureis H. R. Par. *Verbascum perenne, nigrum, floribus albis Mor. H. R. Blef. Verbascum Alpinum, perenne, nigrum, flore ex albo purpurascente Joncq. Hort.*

Verbascum ramosum, floribus albis, parvis Mor. H. R. Blef.

Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borraginis flore & folio. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villosa C. B. Pin. 243. Auricula Ursi Myconi pilosa, cærulea J. B. 3. App. 869. Auricula Ursi Myconi Lugd. 837.*

Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borraginis flore albicante. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villosa, flore albicante H. R. Par.*

Verbascum seu potius Barbascum dici volunt à canitie illa seu barba pubescente, qua folia Verbasci vulgaris obduci solent.

GENUS VIII.

Blattaria. *Herbe aux mites.*

BLATTARIA differt à Verbasco, fructu rotundiori K. Tab. 61.

Blattariæ species sunt

Blattaria lutea, folio longo, laciniato C. B. Pin. 240. *Blattaria Dod. Pempt. 145. Blattaria lutea J. B. 3. App. 874.*

Blattaria alba C. B. Pin. 241. *Blattaria flore albo, J. B. 3. App. 874.*

Blattaria flore albo, perperam Verbaſcum fœmina vulgò Lob. Icon. 563.

Blattaria purpurea C. B. Pin. 241. *Blattaria flore cæruleo vel purpureo J. B. 3. 875. Blattaria flore purpureo Lob. Icon. 565.*

Blattaria flore obſoleto colore purpuraſcente C. B. Pin. 241.

Blattaria flore nigræ Violæ, colore eleganti nitente C. B. Pin. 242.

Blattaria flore obſoletè cæruleo H. Edinb.

Blattaria flore ferrugineo H. R. Par.

Blattaria Anglicana, perennis, flore obſoletè phœniceo H. R. Par.

Blattaria magno flore J. B. 3. 875.

Blattaria folio Verbaſci, flore luteo, amplo Mor. H. R. Bleſ.

Blattaria Raguſina, incana multifida Mor. Oxon. Part. 2. Hiſt. 490. *Blattaria incana, multifida Bocc. Rarior. Plant. 61.*

Blattaria perennis, Cretica, incana, foliis binis conjugatim poſitis, uno majore extremum claudente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 489. *Arturo di Candia, o vero Verbaſco fruticoſo auriculato Pon. Bald. Ital. 120. Verbaſcum foliis ſubrotundis, flore Blattariæ C. B. Pin. 240.*

Lib. 25. cap. Blattaria abjecta, ut ait Plinius, Blattas in ſe contrahit; ideoque Romæ Blattariam vocarunt.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus piſtillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Solanum. *Morelle.*

Tab. 62. SOLANUM eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce EF, ſurgit piſtillum G, mediæ floris parti CD, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ferè globoſum vel ovatum HI, mollem, ſucculentum, ſeminibus fœtum KL, ut plurimùm planis MN.

Solani ſpecies ſunt

Solanum officinarum, acinis nigricantibus C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis nigris J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis nigricantibus Dod. Pempt. 453. Solanum nigrum, vulgare Cord. Hiſt. 158. Morelle à fruit noir.*

Solanum officinarum, acinis puniceis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis rubris J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis rubentibus Dod. Pempt. 453. Solanum puniceum Cord. 158. folio eſt ampliori, minus rugoſo, acinis verò rubentibus. Morelle à fruit rougeâtre.*

Solanum officinarum, acinis luteis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe, ſive vulgare, acinis luteis J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis lutei coloris Dod. Pempt. 453. Solanum luteum Geſn. Hort. 281. folio eſt minori, pallidè virente & villoſo, acinis verò flaveſcentibus. Morelle à fruit jaunâtre.*

Solanum officinarum, acinis è luteo virefcentibus H. L. Bat. *Morelle à fruit verdâtre.*

Solanum bacciferum, vulgari fimile, Africanum, foliis frequentius & profundius crenatis Prodr. Par. Bat.

Solanum bacciferum, vulgari fimile, maximum, Sirinamenfe Prod. Par. Bat.

Solanum Lufitanicum, perenne, foliis amplis profundè crenatis fructu rubro.

Solanum fcandens feu Dulcamara C. B. Pin. 167. *Glycypicros five amara dulcis J. B.* 2. 109. *Dulcamara Dod. Pempt.* 402.

Solanum fcandens feu Dulcamara flore albo C. B. Pin. 167.

Solanum fcandens feu Dulcamara, flore pleno. *Dulcis amara flore pleno Eyft.*

Solanum fcandens, foliis variegatis H. R. Par.

Solanum lignofum feu Dulcamara marina Raii Synopf. 149.

Solanum fruticofum, bacciferum C. B. Pin. 166. *Strychnodendros J. B.* 3. 614. *Pfeudocapficum Dod. Pempt.* 718.

Solanum tuberofum, efculentum C. B. Pin. 167. *Prodr.* 89. *Papas Americanum J. B.* 3. 621.

Solanum tuberofum, efculentum, flore albo H. R. Par.

Solanum Pomiferum, frutefcens, Africanum, fpinofum, nigricans, Borraginis flore, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.

Solanum annuum, nigricans, Virginianum, fpinofiffimum, latè fe fpargens, flore cæruleo, glabrum Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 3. *Solanum Pomiferum, frutefcens, Africanum, fpinofum, nigricans, Borraginis flore, foliis minus profundè laciniatis, fpinis multò longioribus, majoribus & crebrioribus horridum Raii Hift.* 1799.

Solanum fpiniferum, frutefcens, fpinis igneis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 225. fig. 5.

Solanum fruticofum, Indicum, fructu rubro, *Cheru-Schunda H. Mal. Part.* 2. 67.

Solanum fpinofum, Indicum, Borraginis flore Icon. Robert. H. R. Par. *Solanum foliis & caule fpinofis Mor. H. R. Blef.*

Solanum fpinofum, maximè tomentofum Bocc. Rarior. Plant. 8. *Anachunda H. Mal.*

Solanum incanum, Chinenfe, minus fpinofum, floribus parvis ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 1.

Solanum indicum, folio finuofo, aculeis atropurpureis inftructo.

Solanum Americanum, molle, foliorum nervis & aculeis flavefcentibus, fructu mammofo Plum. *Solanum Pomiferum, tomemtofum, fructu Pyriformi inverfo Sloane Cat. Plant. Jam.* 108. *Solanum Barbadenfe, fpinofum, foliis villofis, fructu aureo, rotundiore, Pyri parvi inverfi formâ & magnitudine Pluk. Phytog. Tab.* 226. *fig.* 6.

Solanum Americanum, fpinofum, foliis Melongenæ, fructu mammofo. *Pommes de tetons. D. Lign.*

Solanum Americanum, frutefcens, Acanthi folio Plum.

Solanum Americanum, fruticofum, Perficæ foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, fruticofum, Lauri foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, ſcandens, foliis tomentoſis Plum.
Solanum Americanum, tomentoſum, folio Verbaſci, parvo fructu, flaveſcente Plum.
Solanum Americanum, arboreſcens, Solani hortenſis folio, parvo fructu coccineo Plum.
Solanum Americanum, arboreſcens, Amygdali folio undulato, magno flore albo, fructu rubro Plum.
Solanum Americanum, fruticoſum, Polyacanthi folio, monoſpermon Plum.
Solanum Americanum, ſcandens, aculeatum, Hyoſcyami folio, flore intus albo, extus purpureo Plum.

GENUS II.

Lycoperſicon.

Tab. 63. LYCOPERSICON eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, carnoſum, ſubrotundum, in varia loculamenta F, diviſum, ſeminibus fœtum G, ut plurimùm planis.

Lycoperſici ſpecies ſunt

Lycoperſicon Galeni Ang. 217. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato molli C. B. Pin. 167. Mala aurea odore fœtido, quibuſdam Lycoperſicon J. B. 3. 620. Aurea mala Dod. Pempt. 458.*
Lycoperſicon fructu rubro, non ſtriato.
Lycoperſicon fructu luteo. *Poma amoris fructu luteo Eyſt.*
Lycoperſicon fructu albo, *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, molli albo C. B. Pin. 167.*
Lycoperſicon fructu è rubro palleſcente. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſtriato, molli, rubro-palleſcente H. R. Par.*
Lycoperſicon fructu Ceraſi rubro. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ C. B. Pin. 167. J. B. 3. 623.*
Lycoperſicon fructu Ceraſi, luteo. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ, fructu luteo H. R. Par. Solanum Pomiferum, fructu rotundo, parvo, rubro, plano, nunc luteo, nunc rubro Mor. H. R. Bleſ.*
Lycoperſicon fructu ſtriato, duro. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, duro C. B. Pin. 167. J. B. 3. 620. Mala Æthiopica Dod. Pempt. 459.*
Lycoperſicon Americanum, arboreſcens, ampliſſimis foliis angulatis Plum.
Lycoperſicon differt à Solano fructu in plura loculamenta diviſo.
Lycoperſicon dicitur à vocibus Græcis λύκος, *lupus*, & περσικὸς, *Perſica*, quaſi Perſica Lupina.

GENUS III.

Alkekengi. *Coqueret.*

Tab. 64. ALKEKENGI eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & mul-

tifido: ex cujus calyce campaniformi C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, mollem, ceraſiformem, ſeminibus fœtum F, ut plurimùm planis G, & involutum folliculo quodam membranaceo H, qui aliud nihil eſt quàm calyx C, longè ampliatus.

Alkekengi ſpecies ſunt

Alkekengi officinarum. *Solanum veſicarium C. B. Pin.* 166. *Solanum halicacabum, vulgare J. B.* 3. 609. *Solanum veſicarium Dod. Pempt.* 454. *Coqueret.*

Alkekengi officinarum, foliis variegatis. *Solanum veſicarium, foliis ex luteo variis H. R. Par.*

Alkekengi fructu parvo, verticillato. *Solanum ſomniferum, verticillatum C. B. Pin.* 166. *Solanum verticillatum J. B.* 3. 610. *Solanum ſomniferum Dod. Pempt.* 455.

Alkekengi Virginianum, fructu luteo. *Solanum Virginianum, fructu luteo H. R. Par. Alkekengi ſive Halicacabum Virginenſe Park. Theat.* 463. *Camaru Piſon Edit.* 1658. 223.

Alkekengi Indicum, majus. *Solanum veſicarium, Indicum C. B. Pin.* 166. *Solanum ſive Halicacabum Indicum J. B.* 3. 609. *Halicacabum ſive Solanum Indicum Cam. Hort. Tab.* xvij.

Alkekengi Indicum, minimum, fructu vireſcente. *Solanum veſicarium, Indicum, minimum H. L. Bat.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu luteo. *Solanum veſicarium, minus, baccâ lutea Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. 63. *Tab.* 51.

Alkekengi Americanum, flore albo, folliculis è rubro vireſcentibus, fructu flaveſcente Plum.

GENUS IV.

Melongena. *Mayenne.*

MELONGENA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, carnoſum, in quo F, veluti nidulantur ſemina G, ut plurimùm reniformia. *Tab.* 65.

Melongenæ ſpecies ſunt

Melongena fructu oblongo, violaceo, *Solanum Pomiferum, fructu oblongo C. B. Pin.* 167. *Mala inſana Dod. Pempt.* 458.

Melongena fructu oblongo, albo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, albo C. B. Pin.* 167.

Melongena fructu oblongo, luteo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, luteo C. B. Pin.* 167.

Melongena fructu oblongo, ſuave-rubente. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, carneo H. R. Par.*

Melongena fructu tereti, violaceo.

Melongena fructu rotundo. *Solanum Pomiferum, fructu inſtar Mali rotundo*

C. B. Pin. 617. Solanum Pomiferum; fructu rotundo J. B. 3. 618.

Melongena fructu incurvo. *Solanum Pomiferum fructu incurvo C. B. Pin. 167. J. B. 3. 619. Melantzana Arabum, Melongena Lugd. App. 23.*

Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, croceo. *Solanum ſpinoſum, fructu rotundo C. B. Pin. 176. Pomum de Hierico Melongenis congener J. B. 3. 619.*

Melongena fructu rotundo, cum ſpinis violaceis. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſpinis violaceis. H. L. Bat.*

Melongena fructu rotundo, cum ſpinis ex albo virentibus. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſpinis ex albo virentibus H. L. Bat.*

Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, nigro. *Solanum Pomiferum fructu nigro, ſpinoſo C. B. Pin. 167. Melantzana nigra Lugd. App. 23. Solanum Pomiferum, fructu ſpinoſo J. B. 3. 619.*

Melongena ſpinoſa, fructu longo, nigro. *Solanum Pomiferum, fructu longo, nigro, ſpinoſo C. B. Pin. 167.*

GENUS V.

Capſicum. *Poivre d'Inde ou de Guinée.*

Tab. 66. CAPSICUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum EF, mollem, quaſi membranaceum, in duo H, vel plura G, loculamenta diviſum, & ſeminibus fœtum compreſſis I, ut plurimum reniformibus.

Capſici ſpecies ſunt

Capſicum ſiliquis longis, propendentibus. *Piper Indicum, vulgatiſſimum C. B. Pin. 102. Capſicum Actuarii ſive Caninum Zinziber, Avicennæ Calecuticum Piper, ſive Piper Indicum, longioribus ſiliquis Lob. Icon. 316.*

Capſicum recurvis ſiliquis Dod. Pempt. 716. *Piper Indicum, propendentibus ſiliquis, oblongis, recurvis C. B. Pin. 102. Piper Calecuticum ſive Capſicum oblongius J. B. 2. 943.*

Capſicum ſiliquis recurvis, minus. *Piper Indicum, minus, ſiliquis recurvis Eyſt.*

Capſicum fructu flaveſcente. *Piper Indicum, ſiliquis flavis Eyſt.*

Capſicum fructu ſurrecto, oblongo. *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis, & oblongis C. B. Pin. 102.*

Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, brevibus. *Piper erectum, minus pyramidale vel iij. Regio Cluſ. Cur. poſt. 52.*

Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, exiguis. *Piper oblongum, exiguum erectum, pyramidale, vel iv. Regio Cluſ. Cur. poſt. 52.*

Capſicum fructu bifido. *Piper Indicum, bifurcatâ ſiliquâ Eyſt.*

Capſicum fructu tereti, ſpithamæo.

Capſicum fructu longo, ventre tumido, per ſummum tetragono. *Piper Indicum, longum, ventre tumido, ſiliquâ per ſummum tetragona. H. R. Par.*

Capſicum ſiliquâ latiore & rotundiore J. B. 2. 943. *Siliquaſtrum quartum Fuchſ.*

Fuchſ. Hiſt. 734. *Piper Indicum, propendentibus ſiliquis rotundis C. B. Pin.* 102.

Capſicum ſiliquâ propendente, oblongâ & cordiformi. *Piper Indicum, cordatum, oblongum Eyſt.*

Capſicum ſiliquâ propendente, rotundâ & cordiformi. *Piper Indicum, cordatum Eyſt.*

Capſicum ſiliquâ Olivæ formâ. *Piper cum ſiliqua Olivaria Cluſ. Cur. poſt.* 52.

Capſicum ſiliquâ propendente, Ceraſi formâ. *Piper minimum, ſiliquis rotundis Eyſt.*

Capſicum fructu rotundo, maximo. *Piper Indicum, fructu dependente, Pomi amoris formâ C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum, rotundum, maximum Eyſt.*

Capſicum fructu aculeato, majori. *Piper Indicum, fructu aculeato majori C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum rotundum, aculeatum Eyſt.*

Capſicum fructu aculeato, minori. *Piper Indicum, fructu aculeato, minori C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum, aculeatum, medium Eyſt.*

Capſicum ſiliquis ſurrectis, rotundis. *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis, rotundis C. B. Pin.* 103. *Piper rotundum, majus, ſurrectum vel primum Regio Cluſ. Cur. poſt in fol.* 51.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, rotundis, parum acuminatis. *Piper Indicum rotundum, minus, parum acuminatum C. B. Pin.* 103.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, cordiformibus. *Piper Indicum, cordatum, majus C. B. Pin.* 103.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, cordiformibus angulatis. *Piper Indicum, cordatum, minus, anguloſum C. B. Pin.* 103.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, Ceraſi formâ. *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis, Ceraſi formâ C. B. Pin.* 103. *Capſicum minimis ſiliquis Dod. Pempt.* 717. *Piper ſiliquâ parva, Braſilianum J. B.* 2. 944.

Capſicum caule piloſo, flore majore. *Piper Indicum, caule piloſo, flore majore C. B. Pin.* 103. *Piper Indicum, caule pilis albis prædito Cam. Hort.* 127.

Capſicum fructu rotundo, minimo. *Piper ſiliquoſum, magnitudinis baccarum Aſparagi J. B.* 2. 944.

Capſicum Americanum, fructu oblongo, dulci Plum.

Capſicum dicitur vel à voce Græca κάπτω mordeo, propter vim deurentem ſeminis, vel à voce *capſa*, propter fructus formam quæ capſulam refert.

GENUS VI.

Nymphoides.

NYMPHOIDES eſt plantæ genus, flore A monopetalo, plerumque rotato, & multifido: ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque in fructum ſeu thecam oblongam D, compreſſam, mollem, unicapſularem E, feminibus H fœtam, caliptrâ F G, involutis. *Tab.* 67.

Nymphoides ſpecies ſunt

Nymphoides aquis innatans. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato C. B.*

V

Pin. 194. *Nymphæa minor, lutea, flore fimbriato J. B.* 3. 772.

Nymphoides folio maculis purpureis notato. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato, foliis purpureis maculis eleganter notatis Pluk. Almag. Bot.* 266.

Nymphoides Indica, flore albo, fimbriato. *Nadel-Ambel. H. Mal. Part.* XI. *Tab.* 28.

Nymphoides dicitur quasi planta ad Nymphæam accedens: toto enim habitu & crescendi modo eam repræsentat; sed maximè differt floris, fructus & seminis structurâ.

GENUS VII.

Cyclamen. *Pain de Pourceau.*

Tab. 69. CYCLAMEN est plantæ genus flore A monopetalo, rotato, globoso, in quinque partes C D E F G, sursum revolutas plerumque secto: ex calyce autem I, surgit pistillum H, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum K, ferè globosum, membranaceum, multifariam dehiscentem, seminibus fœtum M, ut plurimum oblongis & angulatis N, placentæ L, affixis.

Cyclaminis species sunt

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio rotundiore, vulgatior J. B.* 3. 551. *Cyclaminus orbicularis, rotundifolius Dod. Pempt.* 337.

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente, flore pleno H. L. Bat.

Cyclamen orbiculato folio, infernè ex viridi pallente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odorato flore ij Clus. Hist.* 264.

Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente odoratissimo, flore carneo, Corcyræum H. R. Par. *Cyclamen de Corfou. Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente, odorato flore ad purpuram vergente H. R. Par. Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo, lucido, molliori & crenato, suavè-rubente flore, Syriacum. H. R. Par. *Huguetteau.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo lucido, molliori & crenato, basi rubra, flore niveo maximo, Syriacum, *Hugueteau* dictum D. Chauveau Joncq. Hort.

Cyclamen odoratum, æstivo solstitio florens, folio maculato C. B. Pin. 308. *Cyclaminis odorati varietas Clus. Hist.* 264.

Cyclamen æstivo solstitio florens, folio paulò longiore, vixdum maculato, flore dilutè purpurascence, Romanum recentiorum H. R. Par. *Cyclamen autumnale, folio paulò longiore, vixdum maculato, dilutè incarnato flore Romanum Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio subrotundo, ampliore, flore dilutè violaceo Pictavienfium H. R. Par. *Cyclamen autumnale Pictavienfium, dilutè violaceo flore D. de Bertinieres Joncq, Hort.*

Cyclamen autumnale, exoticum; alterum Joncq. Hort. *Cyclaminum Montis Libani Corn.*

Cyclamen hyemale, orbiculatis foliis, infernè rubentibus, purpurafcente flore, Coum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen hyemale, orbiculatis foliis, infernè rubentibus, purpureo flore, Coum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Chio.*

Cyclamen hyeme & vere florens, folio angulofo, amplo flore albo, bafi purpureâ, Perficum dictum H. R. Par. *Cyclamen autumno florens & hyeme folio angulofo, amplo flore albo, bafi purpureâ, Perficum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Perfe.*

Cyclamen hyeme & vere florens folio angulofo, amplo flore carneo, bafi purpurea H. R. Par.

Cyclamen toto ferè anno florens, odorato, purpureo flore, Africanum dictum H. R. Par. *Cyclamen d'Afrique.*

Cyclamen Africanum aliud, Gigas Monfpeffulanis dictum H. R. Par. *Le Graud Africain.*

Cyclamen vernum, angulofo folio, triplici viriditate fericea vario, maximis floribus albis, imo ofculo purpurafcente, Antiochenum nuperorum H. R. Par. *Cyclamen vernum, angulofo folio triplici viriditate holofericeâ vario, imo ofculo rotundo purpurafcente, maximis floribus albis, Antiochenum Morini Joncq. Hort. Cyclamen d'Antioche.*

Cyclamen Antiochenum, autumnale, flore purpureo, duplici Park.

Cyclamen latifolium, auriculatum, flore fuavè-rubente H. R. Par.

Cyclamen folio anguftiffimo, auriculato, flore albo, imâ fui parte purpurafcente, Byzantinum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen folio quinque auriculis donato, flore albo, imâ fui parte purpurafcente Morini, Regium Herbariorum Joncq. Hort. Cyclamen Bizantin.*

Cyclamen Aprili florens, cordato folio, amœna viriditate & albedine picto, minimo flore H. R. Par. *Cyclamen Aprili florens, cordato folio, flore niveo, interdum purpurea bafi, lactefcente flore Joncq. Hort. Cyclamen Orientale Corn. Cyclamen Oriental.*

Cyclamen folio longiore, angulofo & linguam ferpentis mentiente, Regium noftras H. R. Par. *Cyclamen angulofo folio, ferpentis linguam æmulante Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio longiore, angulofo & linguam ferpentis mentiente, amplo flore albo H. R. Par.

Cyclamen radice maxima, foliis infernè rubentibus C. B. Pin. 308. *Cyclamen Romanum Eyft.*

Cyclamen folio angulofo C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio angulofo J. B. 3. 553. Cyclamen verno tempore florens Cluf. Hift. 265.*

Cyclamen Hederæ folio C. B. Pin. 308. *Cyclaminus orbicularis Dod. Pempt. 337.*

Cyclamen folio Hederaceo, polyanthes C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus, polyanthes Cluf. Hift. 264.*

Cyclamen radice Caftaneæ magnitudinis C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus Cluf. Hift. 264.*

Cyclamen radice exigua C. B. Pin. 308. *Cyclaminus parva radice J. B. 3. 553. Cyclaminus æftivus Cluf. Hift. 265.*

V ij

Cyclamen oblonga radice C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odoratus, μακρόῤῥιζος Cluſ. Hiſt.* 264.

Cyclamen vernum, album C. B. Pin. 308. *Cyclaminus flore albo, vernus J. B.* 3. 554.

Cyclamen vernum, flore rubro Pancii Lob. Obſ. 332. *Cyclaminus flore rubro, graciliori J. B.* 3. 554.

Cyclamen foliis Violariæ, radice cordis effigie C. B. Pin. 308. *Cyclaminus vernus, ſpurius, flore luteo J. B.* 3. 554. *Cyclamen vernum, ſpurium Cluſ. Hiſt. App. alt. Auct.*

Cyclamen dicitur à voce Græca κύκλος *circulus*, propter radices & folia orbiculata ſpecierum hujus generis: quo enim tempore flore & fructu carent dignoſci ſolent foliis ſubrotundis vel angulatis, ex albo & vario plerumque variegatis. Earum radices ut plurimum tuberoſæ.

GENUS VIII.

Moſchatellina.

Tab. 68. Hiſt. 684.

MOSCHATELLINA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce E, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti C, ad inſtar clavi infixum, quod deinde obſervante Clariſſ. Raio abit in fructum mollem ſeu baccam ſucculentam, ſeminibus fœtam ut plurimum compreſſis.

Moſchatellinæ ſpeciem unicam novi.

Moſchatellina foliis Fumariæ bulboſæ J. B. 3. 206. *Ranunculus nemoroſus, Muſchatellina dictus C. B. Pin.* 178. *Minimus Ranunculus Septentrionalium, herbido muſcoſo flore, & Muſcatella Cordi Lob. Icon.* 674.

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Pimpinella. *Pimprenelle.*

Tab. 68.

PIMPINELLA eſt plantæ genus, flore monopetalo, rotato, ad centrum uſque plerumque quadripartito, ſtaminibus plurimis A ſtipato, vel piſtillo fimbriato B. calyx autem C, deinde abit in fructum D H, ut plurimùm quadrangularem & utrimque acutum, modò unicapſularem F, modò bicapſularem E, ſeminibus fœtum ſæpe ſæpius oblongis G.

Pimpinellæ ſpecies ſunt

Pimpinella ſanguiſorba, major C. B. Pin. 160. *Sanguiſorba major, flore ſpadiceo J. B.* 3. *Part.* 2. 120. *Pimpinella ſive Sanguiſorba, major Matth.* 1033.

Pimpinella major, rigida, prælta, auriculata, Sabauda Bocc. Muſ. Part. 2. 19. *Pimpinella auriculata, Sabauda, rigida Ejuſd. Tab. 9.*

Pimpinella major, Hiſpanica, ſpicâ dilutè rubente H. R. Par.

Pimpinella major, Hiſpanica altera, conglomerato flore H. R. Par.

Pimpinella Canadenſis, ſpicâ longa, rubente H. R. Par. *Pimpinella maxima, ſpicâ longa, rubra Mor. H. R. Bleſ. Pimpinella maggiore, ſpicata, di Canada Zan. 161.*

Pimpinella maxima, Canadenſis Corn. 174. *Sanguiſorba major, Americana, flore albo, ſpicato* Broſſ.

Pimpinella Agrimonoides, odorata H. R. Par. *Pimpinella Agrimonoïdes Mor. H. R. Bleſ. Bocc. Rarior. Plant.* 58.

Pimpinella ſanguiſorba, minor, hirſuta C. B. Pin. 160. *Sanguiſorba minor J. B. 3. Part. 2.* 113. *Pimpinella ſanguiſorba Dod. Pempt.* 105.

Pimpinella ſanguiſorba, minor, lævis C. B. Pin. 160.

Pimpinella ſanguiſorba, inodora C. B. Pin. 160. *Prodr.* 84. *J.* B. 3. *Part.* 2. 121.

Pimpinella ſanguiſorba, minor ſemine majore & craſſiore Bot. Monſp.

Pimpinella ſpinoſa ſeu ſempervirens Mor. Umb. 57. *Poterio affinis, foliis Pimpinellæ, ſpinoſa C. B. Pin.* 388. *Poterium quibuſdam ſive Pimpinella ſpinoſa J. B.* 1. *Part.* 2. 410. Χαλκίον *Anguillaræ, Poterium Dalechampii Cluſ. Hiſt.* 108.

Pimpinellæ ſpecies quo tempore flore carent & ſemine, dignoſci ſolent foliis conjugatis ut plurimùm nitidis.

CLASSIS III.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, anomalo.

FLORES monopetalos anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, monopetalos, qui ſingulari nomine comprehendi nequeunt; quales ſunt flores Ariſtolochiæ, Digitalis, Scrofulariæ. Ex iis tamen alii Perſonati dici poſſunt, quòd confictam faciem ſeu perſonam, roſtrumque animalium rictu & labiis non malè referant: Perſonati autem à Labiatis differunt capſulâ ſeminum, quæ à calyce omnino diverſa eſt; cum Labiatorum capſula prius fuerit calyx florum.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, aurito vel cucullato.

GENUS I.

Arum. *Pied de Veau.*

Tab. 69. *Hiſt.* 104. ARUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, auris aſininæ vel leporinæ formâ, ut ait Cordus: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum B, ad baſim plurimis embryonibus ſtipatum C, qui ſinguli deinde abeunt in baccam D, ferè globoſam uno vel altero ſemine fœtam E, ſubrotundo F. His addenda ſunt folia non diviſa vel leviter tantùm inciſa.

Ari ſpecies ſunt

Arum vulgare, non maculatum C. B. Pin. 195. *Arum Tabern. Icon.* 746.

Arum maculatum, maculis candidis C. B. Pin. 195. *Arum J. B.* 2. 783. *Dod. Pemp.* 328.

Arum maculatum, maculis nigris C. B. Pin. 195.

Arum maculatum, folio ſubrotundo H. R. Par.

Arum venis albis, majus, nigris lituris maculatum H. R. Par. *Arum venis albis, lituris nigris ſignatum Mor. H. R. Bleſ.*

Arum venis albis, Italicum, maximum H. R. Par.

Arum venis albis C. B. Pin. 195. *Arum majus, Veronenſe Lob. Obſ.* 326.

Arum Byzantinum J. B. 2. 785. *Cluf. Hift. lxxiiij.*

Arum Arabicum, flore maculato H. Oxon. D. Sherard. Pluk. Almag. Bot. 50.

Arum Ceylanicum, humile, latifolium, piftillo coccineo H. Amftel. 97.

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocafia C. B. Pin. 139. *Colocafia J. B. 2. 790. Cluf. Hift. lxxv. Culcas, Faba Ægyptia P. Alp. Exot. 39.*

Arum Ægyptiacum, florigerum & fructum ferens, radice magna, orbiculari Pluk Almag. Bot. 51. *Colocaffia Ægyptia, florida Vefling. Obfer. 38. Arum Ægyptium, multiflorum Col. Part. 2. 1.*

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocaffia, cauliculis nigricantibus, Zeylanica H. L. Bat. *Colocaffia ftrongylorhiza, Zeylanica, pediculis & limbis foliorum atro puniceis Par. Bat. 15.*

Arum maximum, macrorhizon, Zeylanicum Par. Bat. *Arum maximum, Zeylanicum, foliis nervofis Prod. Par. Bat.*

Arum Africanum, flore albo, odorato Prod. Par. Bat. *Arum Æthiopicum, flore albo, odorato, Mofcum olente H. L. Bat. Arum Æthiopicum, flore albo, odorato H. Amftel. 95.*

Arum Indicum, magno flore H. R. Par. *Arum Indicum, bicubitale amplo flore Mor. H. R. Blef.*

Arum minus, Nymphææ foliis, efculentum Sloane Cat. Plant. Jam. 62. *Braffica Brafiliana, foliis Nymphææ C. B. Pin. 111. Arum Ceylanicum minus, cauliculis nigricantibus & viridantibus foliis Colocaffiæ fimilibus Commel. Cat. Hort. Amftel. Chou Caraibe du Tertre.*

Arum minus, efculentum, Sagittariæ foliis viridi-nigricantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 63. *Arum minus, Sagittariæ foliis ex infulâ Barbados Pluk. Tab. 149. fig. 2.*

Arum Americanum, majus, foliis colli Columbini adinftar verficoloribus D. Lign.

Arum Americanum, fcandens, ampliffimo folio, flore albo. *Colocafia Hederacea, fterilis, latifolia Plum. 37. fig. lij. qui poftea florentem plantam invenit.*

Arum Americanum, fcandens, anguftiore folio. *Colocafia Hederacea, fterilis, anguftifolia Plum.*

Arum Americanum, fcandens, foliis cordiformibus. *Colocafia Hederacea, fterilis, minor, folio cordato Plum. 39. fig. lv.*

Arum Hederaceum, amplis foliis, perforatis Plum. 40. fig. lvj. *Clematis Malabarenfis, foliis Vitis, colore Dracunculi C. B. Pin. 301. Lignum colubrinum 1. Acoftæ Lugd. 1911.*

Arum arborefcens, Sagittariæ foliis Plum. 44. fig. lx.

Arum caulefcens, Cannæ Indicæ foliis Plum. 45. fig. lxj.

Arum foliis rigidis, anguftis & acuminatis Plum. 47. fig. lxij.

Arum amplis foliis cordiformibus, radice nodosâ, rubra. *Dracunculus amplis foliis, cordatis, radice nodosâ, rubra Plum. 48. fig. lxiij.*

Arum Americanum, ampliffimo folio, flore & fructu rubro Plum.

Arum Americanum, maximum, nervis foliifque purpureis, margine virefcente cinctis.

Arum Americanum, ſcandens, maximum, flore flaveſcente Plum.

Arum Americanum, ſcandens, ampliſſimo folio, fructu longiſſimo Plum

Arum Americanum, acinis amethyſtinis, parvo flore Plum.

Arum bifolium, Arabicum, maculatum, Ardabar Mathæi à ſancto Joſep Par. Bat. *Arum Indiæ Orientalis, Ardabar dictum, foliis ſecuris inſtar maculatis Mentz. Ardabar, pianta Orientale Zan. Tab.* 78.

Arum Scorzoneræ folio. *Ariſarum anguſtifolium Dioſcoridis fortè C. B. Pin* 196. *Arum anguſtifolium Dod. Pempt.* 332.

Arum Scornozeræ folio, alterum. *Serpentaria minor, ſaxatilis, Sicula Ariſari anguſtifolii foliis Bocc. Muſ. Part.* 2. 137. *Serpentaria minor, Ariſari anguſtifolii foliis Ejuſd. Tab.* 87.

Arum anguſtiſſimo folio. *Ariſarum anguſtifolium, minimum Bocc. Rarior Plant.* 80.

GENUS II.

Dracunculus. *Serpentaire.*

Tab. 70. DRACUNCULUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Ari, folii vero A, in varias & profundas lacinias diſſectis.

Dracunculi ſpecies ſunt

Dracunculus polyphyllus C. B. Pin. 195. *Dracunculus major vulgaris J. B.* 2. 789. *Dracontium Dod. Pempt.* 329.

Dracunculus polyphyllus, foliis ex luteo variegatis H. R. Par.

Dracunculus polyphyllus, foliis venis albis eleganter ſtriatis. *Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, foliis venis albis eleganter ſtriatis Pluk. Almag.* 52.

Dracunculus polyphyllus, major, Indicus ſerotinus immaculato caule H. R. Par. *Dracontium majus, caule glauco, immaculato Par. Bat.*

Dracunculus polyphyllus, minor, Indicus, immaculato caule. *Dracontium caule immaculato, minus & humilius Par. Bat. Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, caule non maculato, minus & humilius H. L. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus caule aſpero, ex flavo & viridi variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & flavo variegato, aſpero Par. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, vireſcente, maculis albicantibus notato. *Arum polyphyllum, Zeylanicum, caule ſcabro, viridi diluto, maculis albicantibus notato H. Amſtel.* 99.

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, maculis veridi-fuſcis, viridi-dilutis & Albicantibus pulchrè notato. *Arum Zeylanicum, polyphyllum, caule aſpero, maculis viridi-fuſcis viridi-dilutis & albicantibus pulchrè notato H. Amſtel.* 101.

Dracunculus Americanus, caule aſpero, puniceo, radice Cyclaminis. *Dracontium Americanum, ſcabro puniceo caule, radice Cyclaminis Par. Bat.*

Dracunculus

Dracunculus Zeylanicus, ſpinoſus, Polypodii foliis, radice repente. *Dracontium Zeylanicum, ſpinoſum, Polypodii foliis, radice repente Par. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, Polyphyllus, caule lævi, ex viridi & albo variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & albo variegato, lævi, Par. Bat. Serpentaria major ſeu Dracunculus major, polyphyllos Marcgr. 27. Edit. 1648.*

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, maximus, caule trifido. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, maximum Par. Bat.*

Dracunculus Americanus, ſcandens. *Dracontium Hederaceum, polyphyllum Plum. 40. fig. lxiv.*

Dracunculus Americanus, ſcandens, triphyllus & auritus. *Dracontium Hederaceum, triphyllus & auritum Plum. 41. fig. lviij.*

Dracunculus Canadenſis, triphyllus, pumilus. *Arum humile, Ariſarum dictum Virginenſe, triphyllon Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 6.*

Dracunculus Americanus, Colocaſiæ foliis laciniatis. *Colocaſia Hederacea, ſterilis & laciniata Plum. 38. fig. liij.*

Dracunculus Americanus, humilis, flore & fructu albo Plum.

Dracunculus Americanus piſtillo viridi, longiſſimo. *Arum ſeu Ariſarum Virginianum, Dracontii foliis, bene viridi, longo, acuminato Pluk. Phytog. Tab. 271. fig. 2.*

Dracunculus Indicus, folio quinquefido. *Romphal pianta Orientale Zan. 205.*

Dracunculus Indicus, folio trifido. *Arum Zeylanicum, trilobato folio, humilius & minus Par. Bat.*

GENUS III.

Ariſarum.

ARISARUM eſt plantæ genus ab Aro & Dracunculo diverſum, flore A, cucullato. *Tab. 70.*

Ariſari ſpecies ſunt

Ariſarum latifolium, majus C.B. Pin. 196. *Ariſarum latifolium, alterum Cluſ. Hiſt. lxxiij.*

Ariſarum latifolium, alterum C. B. Pin. 196. *Ariſarum latifolium quibuſdam J. B. 2. 786. Ariſarum latifolium 1. Cluſ. Hiſt. lxxiij.*

Ariſarum flore in tenuem caudam abeunte. *Ariſarum minus, proboſcideum Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 61. Tab. 50.*

Ariſarum triphyllum, Americanum, amplioribus foliis. *Dracunculus ſive Serpentaria triphylla, Braſiliana A. R. Par. 81.*

Ariſarum triphyllum, minus, bene atro-rubente Baniſt. *Arum triphyllum, minus, bene atro-rubente, Virginianum Pluk. Phytog. Tab. 77. fig. 5.*

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, in linguam desinente.

GENUS I.

Ariſtolochia. *Ariſtoloche.*

Tab. 71.

ARISTOLOCHIA eſt plantæ genus, flore A C, monopetalo, anomalo, tubulato & lingulato B D, plerumque adunco, cujus calyx E F, deinde abit in fructum G, membranaceum, ut plurimùm globoſum, ovatum vel cylindraceum, in loculementa ſex H, diviſum, ſeminibus fœtum I K, compreſſis & ſibi viciſſim incumbentibus.

Ariſtolochiæ ſpecies ſunt

Ariſtolochia rotunda, flore ex purpurâ nigro C.B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda J.B. 3. 559. Dod. Pempt. 324. Ariſtoloche ronde.*

Ariſtolochia rotunda, flore ex albo purpuraſcente C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda, altera Cluſii J.B. 3. 559. Cluſ. Hiſt. lxx. Bocc. Rarior. Plant. 5.*

Ariſtolochia longa, vera C.B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa J.B. 3. 560. Dod. Pempt. 324.*

Ariſtolochia longa, Hiſpanica C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa, altera Cluſii J.B. 3. 560. Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Clematitis, recta C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, vulgaris J.B. 3. 560. Ariſtolochia Sarracenica Dod. Pempt. 326.*

Ariſtolochia Clematitis, ſerpens C.B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, non vulgaris J.B. 3. 561. Ariſtolochia Clematitis, Bœtica Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Piſtolochia dicta C.B. Pin. 307. *Ariſtolochia polyrrhizos J.B. 3. 561. Piſtolochia Dod. Pempt. 325.*

Ariſtolochia Piſtolochia, minima, incana. *Piſtolochia minima, incana Bocc. Muſ. Part. 2. 109. Tab. 88.*

Ariſtolochia Piſtolochia, altera J.B. 3. 563. *Piſtolochia Cretica* C. B. *Pin. 307. Piſtolochia altera, ſempervirens Cluſ. Hiſt. App. 1. cclx.*

Ariſtolochia polyrrhizos, auriculatis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 78. fig. 1.

Ariſtolochia Piſtolochia ſeu Serpentaria Virginiana, caule nodoſo Baniſter, Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 5.

Ariſtolochia Orientalis, foliis lanceolatis. *Ariſtolochia Maurorum C.B. Pin. 307. Ariſtolochiis ſimilis, Rhaſut & Rumigi Maurorum J. B. 3. 563. Maurorum Rhaſut & Rumigi Lugd. App. 29.*

Ariſtolochia Clematitis 2. fronde perpetuâ, odora V. Luſit.

Ariſtolochia Clematitis, indica, flore albicante. *Careloe-Vegon. H. Mal. Part. 8. 49.*

Ariſtolochia longa, ſcandens, foliis Ferri equini effigie Plum. 91. fig. cvj.
Ariſtolochia Americana, ſcandens, foliis oblongis, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, flore è viridi flaveſcente, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, folio cordiformi, flore longiſſimo, atro-purpureo, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, folio Hederaceo trifido, maximo flore, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, Aſari folio, umbilicato, flore longiſſimo, radice repente Plum.
Ariſtolochia dicitur à vocibus Græcis ἄριστος, *optimus*, & λοχεία, quæ ſignificat ea quæ partum ſequuntur: eò quòd puerperis opituletur, ut ait Dioſcorides. *Lib. 3. cap. 4.*

Genus II.

Rapuntium.

Rapuntium eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, tubulato vel ſulcato D, in plurimas partes linguiformes C, digitatim diviſo, vaginâ munito E, quæ piſtillum F, excipit; calyx autem G, deinde abit in fructum H, in terna loculamenta I, diviſum, ſeminibus L, fœtum ut plurimùm exiguis, placentæ K, tripartitæ affixis. *Tab. 51.*

Rapuntii ſpecies ſunt

Rapuntium maximum, coccineo ſpicato flore Col. in Rech. 880. *Rapuntium galeatum, Virginianum ſeu Americanum, coccineo flore majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale couleur de feu.*
Rapuntium Americanum, coccineo flore, lineis albis eleganter picto. *Rapunculus galeatus, Americanus, coccineo flore, lineis albis eleganter ſtriato Pluk. Almag. Bot. Cardinale panachée.*
Rapuntium Americanum, flore dilutè cæruleo A. R. Par. 105. *Rapunculus galeatus, Virginianus, flore violaceo, majore Mor. Hiſt. Oxon. Par. 2. 466. Cardinale bleuë.*
Rapuntium Americanum, floribus albis. *Rapunculus galeatus, Virginianus, floribus immaculati candoris Hort. Oxon. Cardinale blanche.*
Rapuntium Americanum, Virgæ aureæ foliis, parvo flore ſubcæruleo.
Rapuntium Americanum, altiſſimum, foliis Cirſii, flore vireſcente Plum.
Rapuntium Americanum, foliis Cirſii lucidis, flore multiplici, coccineo, conglobato Plum.
Rapuntium Americanum, Trachelii folio, flore purpuraſcente Plum.
Rapuntium urens, Solonienſe Mor. H. R. Bleſ. *Bocc. Rarior. Plant. 20. Rapunculus galeatus, Bleſenſis ſeu Solonienſis, flore violaceo, minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 467.*
Rapuntium urens, flore purpureo-cæruleo.
Rapuntium urens, flore albo.
Rapuntium Africanum, minus, anguſtifolium, flore violaceo. *Campanulæ*

minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, caulibus procumbentibus H. L. Bat.
Rapuntium Æthiopicum, violaceo galeato flore, foliis Pinastri Breyn. Cent. 1. 173.
Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis Coronopi Breyn. Cent. 1. 174.
Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis dentatis Breyn. Cent. 1. 175.
Rapuntium Canadense, pumilum, Linariæ folio Sarrac.
Rapuntium differt à Campanula & Rapunculo, floris formâ.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, utrimque patente.

GENUS I.

Bignonia.

Tab. 72. BIGNONIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente & quasi bilabiato: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, septo intermedio G, in duo loculamenta divisam F, seminibus fœtam H, ut plurimùm compressis, utrimque alatis I K.

Bignoniæ species sunt

Bignonia Americana, Fraxini folio, flore amplo, phœniceo. *Gelseminum Hederaceum, Indicum Corn. 102. Jasmin de Virginie.*

Bignonia Americana, arbor, flore luteo, Fraxini folio Plum. *Bignonia Americana, lutea, Fraxini folio, siliquis angustioribus Sur.*

Bignonia Americana, capreolis donata, siliquâ breviori. *Clematis tetraphyllos, Americana, Digitalis flore H. R. Par. Clematis Americana, siliquosa, tetraphyllos A. R. Par. 71. Clematide tetraphylla, Americana Zan. Ist. 74.*

Bignonia Americana, capreolis aduncis donata, siliquâ longissima. *Clematis quadrifolia, flore Digitalis luteo, claviculis aduncis Plum. 80. fig. xciv.*

Bignonia Americana, bifolia, scandens, siliquis latis & longioribus, semine lato Plum. *Bignonia Americana, siliquis longioribus, fuscis, semine spadiceo, magno Sur.*

Bignonia Americana, bifolia, scandens, flore violaceo, odoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, bifolia, scandens, flore è luteo purpurascente, inodoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, arborescens, Buxi folio tenuiore Plum.

Bignonia arborescens, folio singulari, undulato, siliquis longissimis & angustissimis Plum.

Bignonia arbor Indica, foliis cordiformibus. *Palega-Pajanelli H. Mal. Part.* 1. 77.
Bignonia arbor Indica, foliis oblongis. *Pajanelli H. Mal. Part.* 1. 79.
Bignonia Americana, arborefcens, pentaphylla, flore rofeo, major, filiquis planis Plum.
Bignonia Americana, arborefcens pentaphylla, flore rofeo, minor filiquis angulatis Plum.
Bignoniam appellavi, ut Illuftriffimo Abbati Bignonio fingularem qua ipfum femper colui obfervantiam, teftificarer.

GENUS II.

Digitalis. *Digitale.*

DIGITALIS eft plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, tubulato utrimque patente, & quafi bilabiato EFGH: ex cujus calyce K, furgit piftillum I, pofticæ floris parti CD, adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum LO, feu teftam è rotundo acuminatam, bifariam dehifcentem NO, in duo loculamenta divifam MP, & feminibus fœtam Q, ut plurimùm exiguis. *Tab.* 73.

Digitalis fpecies funt

Digitalis purpurea J.B. 2. 812. *Dod. Pempt.* 169. *Digitalis purpurea, folio afpero C. B. Pin.* 243.
Digitalis vulgaris, flore carneo H. Edinb. *Digitalis flore incarnato C. B. Pin.* 243.
Digitalis flore magno, candido J.B. 2. 803. *Digitalis alba, folio afpero C. B. Pin.* 244. *Digitalis* 2. *Dod. Pempt.* 169.
Digitalis Hifpanica, purpurea, minor. *Digitalis Verbafci folio, purpurea, minor, perennis, Hifpanica Barr. Icon. Digitalis angufto Verbafci folio, montana Bocc. Muf. Part.* 2. 108. *Digitalis Verbacifolia Ejufd. Tab.* 85.
Digitalis Orientalis Sefamum dicta. *Sefamum J. B.* 2. 896. *Dod. Pempt.* 532. *Jugeoline.*
Digitalis Orientalis, altera, femine obfcuro. *Sefamum alterum, foliis trifidis, Orientale, femine obfcuro Pluk. Phytog. Tab.* 109. *fig.* 4.
Digitalis Orientalis, trifida, flore niveo. *Sefanum Orientale, trifidum, flore niveo Hort. Compt.*
Digitalis minima, Gratiola dicta Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 579. *Gratiola Centauroides C. B. Pin.* 279. *Gratiola J. B.* 3. 474. *Dod. Pempt.* 362.
Digitalis Linifolia, Lufitanica, paluftris. *Gratiola alia Lufitanica V. Lufit.*
Digitalis lutea, magno flore C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, flore majore, folio latiore J. B.* 2. 813. *Digitalis lutea Tabern. Icon.* 567.
Digitalis major, lutea vel pallida, parvo flore C.B. Pin. 244. *Digitalis flore minore, fubluteo, anguftiore folio J. B.* 2. 814.
Digitalis minor, luteo, parvo flore C. B. Pin. 144. *Digitalis anguftifolia, luteo, parvo flore C. B. Prod.* 115.

Digitalis anguſtifolia, lutea C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, parva Lob Icon.* 573.
Digitalis latifolia, flore ferrugineo H. R. Par. *Digitalis maxima, ferruginea Park. Par.* 381.
Digitalis latifolia, flore ferrugineo, minore H. R. Par.
Digitalis media, flore luteo, rubente Park. Par. 381.
Digitalis anguſtifolia, flore ferrugineo C. B. Pin. 244. *Digitalis ferruginea folio anguſtiore J. B.* 2. 813. *Digitalis ferruginea Lob. Icon.* 573.
Digitalis anguſtifolia, flore purpuraſcente.
Digitalis Hiſpanica, anguſtifolia, flore flaveſcente.
Digitalis Hiſpanica, anguſtifolia, flore nigricante. *Digitalis anguſtifolia, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part.* 2. 136. *Tab.* 98.
Digitalis à ſimilitudine floris cum Digitali, quo mulieres inter conſuendum digitos munire ſolent.

GENUS III.

Scrophularia. *Scrofulaire.*

Tab. 74. SCROPHULARIA eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, utrimque patente plerumque globoſo, in duo veluti labia ſecto, quorum ſuperiori ſubſunt duo foliola D: ex calyce autem G, ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam H, è rotundo acuminatam, bifariam dehiſcentem K L M, ſepto intermedio N, in duo loculamenta diviſam II. ſeminibuſque fœtam ut plurimùm exiguis O, placentæ P, affixis.

Scrophulariæ ſpecies ſunt
Scrophularia nodoſa, fœtida C. B. Pin. 235. *Scrophularia vulgaris & major J. B.* 3. 421. *Scrophularia Dod. Pempt.* 50. *grande Scrofulaire.*
Scrophularia major, hirſuta HR. Par. *Scrophularia foliis & caule hirſutis Mor. H. R. Bleſ.*
Scrophularia major, caulibus, foliis & floribus viridibus Raii Synopſ. 161.
Scrophularia aquatica, major C. B. Pin. 235. *Scrophularia maxima, radice fibroſa J. B.* 3. 421. *Betonica aquatilis Dod. Pempt.* 50. *Herbe du Siege.*
Scrophularia paluſtris, non fœtida ſeu aquatica, minor C. B. Pin. 235. *Scrophularia fœmina Cam. Epit.* 867.
Scrophularia flore luteo C. B. Pin. 236. *Prodr.* 112. *Scrophularia lutea, magna amplis foliis J. B.* 3. 422.
Scrophularia folio Urticæ C. B. Pin. 246. *Scrophularia flore rubro Camerarii J. B.* 3. 422. *Scrophularia peregrina Cam. Hort. Tab. xliij.*
Scrophularia Meliſſæ folio. *Scrophularia Scorodoniæ folio Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 482.
Scrophularia Betonicæ folio. *Scrophularia Scordianæ folio V. Luſit.*
Scrophularia peregrina, fruteſcens, foliis Teucrii craſſiuſculis Breyn. Cent. 1.
Scrophularia Hiſpanica, Sambuci folio glabro. *Scrophularia Sambuci folio Park. Theat.* 611. *Sideritis Sambuci folio P. Alp. Exot.* 203.

Scrophularia maxima, Lusitanica, Sambuci folio lanuginoso.

Scrophularia subrotundo, crasso & nigrigante folio, flore luteo pallido, capsulâ turgidâ Bocc. Mus. Part. 2. 65. *Scrophularia capsulâ turgidâ Ejusd. Tab.* 65.

Scrophularia foliis Filicis modo laciniatis vel Ruta canina, latifolia C. B. Pin. 236. *Scrophularia Cretica* 1. *Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia saxatilis, Lucida, Laserpitii Massiliensis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 166. *Scrophularia Laserpitii foliis Ejusd. Tab.* 117.

Scrophularia Ruta canina dicta, vulgaris C. B. Pin. 236. *Scrophularia tertia Dodonæo tenuifolia, Ruta canina quibusdam vocata J. B.* 3. 423. *Ruta canina Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia minor, Ruta canina dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 483.

Scrophularia Lusitanica, frutescens, Verbenacæ foliis.

Scrophularia à scrophulis quas sanare existimatur nomen invenit. Scrophulariæ species odore quodam fœtido & ad Sambuci odorem accedente dignosci solent, priusquam flores & fructus proferant.

GENUS IV.

Pinguicula. *Grassete.*

PINGUICULA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, utrimque patente, sed Violæ formam æmulante, veluti bilabiato D A, & in caudam C, desinente: ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam F F, bifariam dehiscentem G G, seminibus fœtam H, exiguis K, placentæ I, affixis. *Tab.* 74.

Pinguiculæ species sunt

Pinguicula Gesneri J. B. 3. 546. *Sanicula montana, flore calcari donato C. B. Pin.* 243. *Pinguicula Clus. Hist.* 310.

Pinguicula flore albo, minore, calcari brevissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula flore amplo, purpureo, cum calcari longissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula Cornubiensis, flore minore, corneo Raii Hist. 752.

Pinguicula ab humore pingui, quo folia asperguntur, dicta fuit.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, personato.

GENUS I.

Antirrhinum. *Musle de Veau.*

ANTIRRHINUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, personato B, & in duo labia distincto, quorum superius A, bifidum est, inferius vero D, tripartitum: ex calyce autem F, surgit pistillum E, *Tab.* 75.

profticæ floris parti C, adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum C, feu teftam calvariæ fuillæ æmulam (H, nempe finciput, IK, orbitas, M, os exhibere videntur) fepto intermedio O, in duo loculamenta N, divifam & feminibus fœtam ut plurimum exiguis P, placentæ QR, affixis.

Antirrhini fpecies funt

Antirrhinum vulgare J. B. 3. 462. *Antirrhinum majus, alterum, folio longiore C. B. Pin.* 211. *Antirrhinum Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum majus, alterum, folio longiore, flore ex candido dilutè purpurafcente C. B. Pin. 211.

Antirrhinum flore albo, oris rubentibus Eyft.

Antirrhinum flore albo, oris rubris Eyft.

Antirrhinum flore albo, oris luteis Eyft.

Antirrhinum luteo flore C. B. Pin. 211. *Antirrhinum floribus luteis Lob. Icon.* 405.

Antirrhinum latifolium, pallido, amplo flore Bocc. Muf. Part. 2. 49. Tab. 41.

Antirrhinum anguftifolium, majus peregrinum, rubertimo flore H. R. Par.

Antirrhinum Lufitanicum, flore rubro, elegantiffimo Par. Bat. 18.

Antirrhinum longifolium, majus, Italicum, flore amplo, niveo, lactefcente H. R. Par.

Antirrhinum Hifpanicum, villofum, Origani folio.

Antirrhinum Hifpanicum, villofum, Valerianæ rubræ folio.

Antirrhinum Hifpanicum, altiffimum, anguftiffimo folio. *Antirrhinum majus, anguftifolium, amplo flore, purpureum, Romanum Barr. Icon.*

Antirrhinum medium, flore albo, patulo V. Lufit. *Antirrhinum minus, albo amplo flore Barr. Icon.*

Antirrhinum arvenfe, majus C. B. Pin. 212. *Antirrhinum anguftifolium, fylveftre J. B.* 3. 464. *Antirrhinum fylveftre, Phyteuma Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum arvenfe, majus, flore albo H. R. Par.

Antirrhinum majus, faxatile, anguftiffimis foliis, flore purpurafcente, minori Barr. Icon.

Ab eo genere excludi debent *Antirrhinum folio diffecto C. B. Pin.* 211. *quod Pedicularis fpecies eft. Antirrhinum arvenfe, minus C. B. Pin.* 212. *cum fequenti ad Linariam referendum. Antirrhinum faxatile, foliis Serpylli C. B. Pin.* 212.

GENUS II.

Linaria. *Linaire.*

Tab. 76. LINARIA eft plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, perfonato, pofteriùs in caudam FG, definente, anteriùs in duo labia divifo, quorum fuperius CD, bifariam vel multifariam, inferius verò AB, trifariam fecatur: ex calyce autem I, furgit piftillum H, pofticæ floris parti E, adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum feu teftam K, fubrotundam, fepto intermedio Q, in duo loculamenta divifam L, feminibufque fœtam modo compref-

fis &

ſis & marginatis M, modò angulatis & ſubrotundis, placentæ P O, affixis.

Loculamenta autem diverſimodè rumpi ſolent N, & ſemina effundere.

Linariæ ſpecies ſunt

Linaria latiſſimo folio Luſitanica H. R. Par. *Antirrhinum triornithophorum V. Luſit. Linaria Americana, maxima, purpureo flore H. L. Bat.*

Linaria latifolia, Dalmatica, magno flore C. B. Pin. 212. *Prodr.* 106. *Linaria maxima, foliis Lauri, Dalmatica J. B.* 3. 458.

Linaria ſicula, latifolia, triphylla Bocc. Rarior. Plant. 44.

Linaria Valentina Cluſ. Hiſt. 351. *Linaria triphylla, minor, lutea C. B. Pin.* 212. *Linaria trifolia J. B.* 3. 458.

Linaria triphylla, cærulea C. B. Pin. 212. *Linaria cærulea, Apula Col. Part.* 1. 78.

Linaria Bellidis folio C. B. Pin. 212. *Linaria aliquatenus ſimilis, folio Bellidis J. B.* 3. 459. *Linaria odorata Dod. Pempt.* 184.

Linaria Bellidis folio, flore albo.

Linaria Luſitanica, Bellidis folio ampliore & villoſo.

Linaria Hederaceo folio glabro ſeu Cymbalaria vulgaris. *Cymbalaria floſculis purpuraſcentibus J. B.* 3. 685. *Cymbalaria Italica, folio Hederaceo Lob. Icon.* 615.

Linaria Hederaceo folio villoſo ſeu Cymbalaria Alpina. *Cymbalaria Alpina, villoſa Triumph. Syllab.*

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio villoſo. *Elatine folio ſubrotundo C. B. Pin.* 252. *Elatine mas, folio ſubrotundo J. B.* 3. 372. *Veronica fœmina Fuchſii ſive Elatine Dod. Pempt.* 42.

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio aurito & villoſo, flore luteo. *Elatine folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo C. B. Pin.* 253. *Elatine fœmina, folio anguloſo J. B.* 3. 372. *Elatine altera Icon. Dod. Pempt.* 42.

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio auri o & villoſo, flore cæruleo. *Elatine folio acuminato, flore cæruleo C. B. Pin.* 253.

Linaria Valentina, ſaxatilis & perennis, villoſa, flore luteo.

Linaria pumila, vulgatior, arvenſis. *Antirrhinum arvenſe, minus C. B. Pin.* 212. *Antirrhinum minimum J. B.* 3. 465. *Antirrhinum alterum, minimum repens Lob. Icon.* 406.

Linaria ſaxatilis, Serpylli folio. *Antirrhinum ſaxatile, folio Serpylli C. B. Prodr.* 106. *Bot. Monſp.*

Linaria ſaxatilis, Alſines folio villoſo.

Linaria ſaxatilis, Polygoni folio villoſo.

Linaria Hiſpanica, Nummulariæ folio villoſo. *Antirrhinum ſaxatile, minus, Origani folio viſcoſo & villoſo, flore albo, amplo Barr. Icon.*

Linaria Hiſpanica, triphylla & latifolia, villoſa.

Linaria Luſitanica, maritima, Polygalæ folio.

Linaria minima, hirſuto folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo, minimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 503.

Linaria puſilla, procumbens, latifolia, flore pallido, rictu aureo Raii Hiſt. 755.

Linaria latifolia, triphylla, flore purpureo, magno, rictu aureo.
Linaria annua, purpuro-violacea, calcaribus longis, foliis imis rotundioribus Bot. Monsp. *An Linaria cærulea, calcaribus longis J. B. 3. 461.*
Linaria pumila, Lusitanica, floribus palato carentibus.
Linaria vulgaris, lutea, flore majore C. B. Pin. 212. *Linaria lutea, vulgaris J. B. 3. 456. Linaria prima Dod. Pempt. 183. Linaire commune ou Lin. sauvage.*
Linaria vulgaris, flore majore, albo C. B. Pin. 213.
Linaria, vulgaris, lutea, flore minore C. B. Pin. 213.
Linaria flore pallido, rictu aureo C. B. Pin. 213. *Linaria Pannonica, flore luteo, minore quam in vulgari J. B. 3. 458. Linaria Pannonica 1. Clus. Hist. 322.*
Linaria flore pallido, rictu aureo, elatior.
Linaria flore pallido, rictu purpureo C. B. Pin. 213. *Linaria flore albicante Eyst.*
Linaria erecta, flore majore, odoro, obsoletè cæruleo, rictu flavescente H. R. Par.
Linaria minor, repens & inodora H. R. Par.
Linaria purpurea, major, odorata C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, magna J. B. 3. 360. Linaria altera, purpurea Dod. Pemp. 183.*
Linaria alba, major, odorata C. B. Pin. 213.
Linaria purpurea, major, odorata, foliis minus angustis C. B. Pin. 213.
Linaria capillaceo, folio odora C. B. Pin. 213. *Linaria odorata, Monspessulana J. B. 3. 459. Linaria Caryophyllata Cam. Hort. 90.*
Linaria foliis angustis, ex viridi canescentibus C. B. Pin. 213. *Linaria Hispanica, iij Clus. Hist. 320.*
Linaria tenuifolia, æruginei coloris C. B. Pin. 212. *Linaria Hispanica ij Clus. Hist. 320.*
Linaria lutea, montana, Genistæ tinctoriæ folio C. B. Pin. 213.
Linaria lutea, flore minimo C. B. Pin. 213.
Linaria Americana, parvo flore, luteo C. B. Pin. 212. *Linaria Americana C. B. Prodr. 106.*
Linaria arvensis, cærulea C. B. Pin. 213. *Linaria arvensis, cærulea, erecta C. B. Prodr. 107. Linaria odorata, Monspessulana, minor, cærulea J. B. 3. 461.*
Linaria arvensis, violacea C. B. Pin. 213.
Linaria quadrifolia, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria tetraphylla, lutea, minor Col. Part. 1. 299.*
Linaria pumila, supina, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, serpens J. B. 3. 457. Linaria Hispanica v Clus. Hist. 321.*
Linaria pumila, foliis carnosis, flosculis minimis, flavis C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, annua J. B. 3. 457. Linaria 2. Moravica 1. Clus. Hist. 321.*
Linaria foliis carnosis, cinereis C. B. Pin. 213. *Linaria Hispanica iv. Clus. Hist. 321.*
Linaria cærulea, repens C. B. Pin. 213. *Linaria parva, purpurea; foliis fine-*

ordine dispositis J. B. 3. 460. Linaria iv. Moravica ij Clus. Hist. 322.

Linaria repens, flore candidissimo Pluk. Almag. Bot.

Linaria quadrifolia, supina C.B. Pin. 213. *Linaria purpurea, parva J. B. 3. 480. Linaria tertia, Styriaca Clus. Hist. 322.*

Linaria Sicula, multicaulis, Molluginis folio Bocc. Rarior. Plant. 38.

Linaria annua, angustifolia, flore majore, luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 499.

Linaria maritima, minima, viscosa, foliis hirsutis, floribus luteis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 499.

Linaria Hispanica, tenuifolia, villosa & viscosa.

Linaria saxatilis, Thymi folio.

Linaria annua, angustifolia, flosculis albis, longius caudatis Triumph. 87. *An Linaria alba vel albicans, inodora J. B. 3. 459. Osyris alba Lob. Icon. 408?*

Ab eo genere excludendæ sunt *Osyris frutescens, baccifera C. B. Pin. 212. quæ ad Casiam pertinet. Linaria folioso capitulo luteo, majore C. B. Pin. 212. quæ Conyzæ species. Linaria folioso capitulo luteo, minor C. B. Pin. 213. Conyzæ species. Linariæ aureæ affinis C. B. Pin. 213. Linaria montana, flosculis albicantibus C. B. Pin. 213. ad Alchimillam revocanda.*

Linariam à Lini foliorum similitudine appellarunt.

GENUS III.

Asarina.

ASARINA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, personato, Antirrhini floris æmulo: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E, subrotundam, septo intermedio G, in duo loculamenta divisam K, & seminibus fœtam H, placentæ affixis. Loculamenta autem variè rumpi solent F, ut Linariæ fructus. Quare Asarina definiri potest plantæ genus Antirrhini flore & Linariæ fructu. *Tab. 76.*

Asarinæ speciem unicam novi.

Asarina Lobelii Lugd. 915. *Hedera saxatilis, magno flore C. B. Pin. 306. Asarina Lobelii, flore Hederæ terrestris J. B. 3. App. 856. Asarina sive saxatilis Hederula Lob. Icon. 601.*

Asarina dicitur quasi planta ad Asarum accedens, propter foliorum formam.

GENUS IV.

Pedicularis. *Pediculaire.*

PEDICULARIS est plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius AB, galeatum est, inferius verò C, plerumque tripartitum. Ex calyce autem DF, surgit pistillum EG, posticæ floris parti X, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum HM, bifariam dehiscentem IN, in duo loculamenta divisum KO, *Tab. 77.*

feminibusque fætum oblongis L, vel compressis & marginatis P.

Pedicularis species sunt

Pedicularis pratensis, lutea vel Crista galli C. B. Pin. 163. *Crista galli fœmina J. B. 3. 436. Crista galli Dod. Pempt. 556.*

Pedicularis pratensis, lutea, erectior, calyce floris hirsuto. *Crista galli mas J. B. 3. 436. Pedicularis lutea Tabern. Icon. 791.*

Pedicularis Alpina, floribus spicatis, pallidis. *Crista galli montana, floribus pallidis in spicam congestis Raii Hist. 770.*

Pedicularis lutea, viscosa, serrata, pratensis *Euphrasia lutea, viscata, serrata, pratensis Mor. H. R. Bles.*

Pedicularis Hispanica, umbellata. *Crista galli umbellata C. B. Prodr. 85.*

Pedicularis angustifolia, montana. *Crista galli angustifolia, montana C. B. Prodr. 86.*

Pedicularis versicolor, spicata. *Alectorolophos Italica, versicolor spicata Barr. Icon.*

Pedicularis maritima, folio oblongo, serrato *Trixago apula, unicaulis τετραστιχῆς Col. Part. 1. 199. Chamædrys unicaulis, spicata C. B. Pin. 148. Antirrhinum album, serrato folio J. B. 3. 437. Antirrhinum folio dissecto C. B. Pin. 211.*

Pedicularis annua, Alpina, lutea, angustifolia.

Pedicularis purpurea, annua, minima, verna. *Euphrasia purpurea, minor C. B. Prodr. 111. Bot. Monsp. Euphrasia pratensis, Italica, latifolia C. B. Pin. 234. Euphrasia non scripta sive media Col. Part. 1. 202.*

Pedicularis alba, annua, minima, verna. *Euphrasia pratensis, Italica, latifolia, flore candido C. B. Pin. 234.*

Pedicularis Anglica, foliis brevibus, obtusis. *Euphrasia rubra West-Morlandica, foliis brevibus, obtusis Raii Synops. 162.*

Pedicularis alpina, Teucrii folio, atrorubente comâ. *Clinopodium Alpinum, hirsutum C. B. Pin. 225. Chamædri vulgari falsæ aliquatenus affinis, Alpina & Clinopodium Alpinum Pona J. B. 3. 289. Clinopodium Alpinum Pon. Bald. Ital. 95.*

Pedicularis Pyrenaica, Veronicæ folio.

Pedicularis Lusitanica, altissima, Chamædrifolia.

Pedicularis serotina, purpurascente flore. *Euphrasia pratensis, rubra C. B. Pin. 234. Euphrasia parva, purpurea J. B. 3. 433. Euphrasia altera Dod. Pempt. 55.*

Pedicularis serotina, lutea. *Euphrasia pratensis, lutea C. B. Pin. 234. Coris Monspessulana, lutea J. B. 3. 433. Euphrasia sylvestris, major, lutea, angustifolia Col. Part. 1. 203.*

Pedicularis foliis Lini angustioribus. *Euphrasia foliis Lini, angustioribus C. B. Pin. 234. Euphrasia Linifolia Col. Part. 2. 69.*

Pedicularis Lusitanica, pratensis, gramineo folio. *Euphrasia scoparia, flore luteo V. Lusit.*

Pedicularis Hispanica, palustris Kali folio.

Pedicularis Alpina, lutea C. B. Pin. 163. *Pedicularis Alpina, flore luteo, radice nigra J. B. 3. 439. Filipendula Alpina Lugd. 1138.*

Pedicularis Alpina, Filicis folio, major C. B. Pin. 163. *Pedicularis major Dalechampii J. B.* 3. 438. *Pedicularis major, Alpina Lugd.* 1138.

Pedicularis Alpina, Filicis folio, minor C. B. Pin. 163. *Alectorolophos iij. Cluſ. Hiſt. ccx. Alectorolophus Alpinus, minor Cluſ. Pan.* 707.

Pedicularis Alpina, folio Ceterac C. P. Pin. 163. *Herba foliis Aſpleno perſimilis Geſn. Fract.* 65.

Pedicularis Alpina, Aſphodeli radice, purpuraſcente flore. *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin.* 163. *Pedicularis bulboſa J. B.* 3. 438. *Alectorolophos Alpina Cluſ. Hiſt. ccx.*

Pedicularis Alpina, altera, Aſphodeli radice. *Filipendula montana, altera C. B. Pin.* 163. *Alectorolophos Alpina ij. Cluſ. Hiſt. ccx.*

Pedicularis pratenſis, purpurea C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibuſdam Criſta galli, flore rubro J. B.* 3. 437. *Fiſtularia Dod. Pempt.* 556.

Pedicularis pratenſis, ſtoribus candidis C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibuſdam Criſta galli flore albo J. B.* 3. 437.

Pedicularis paluſtris, rubra, elatior Raii Hiſt. 770.

Pedicularis paluſtris, alba, elatior Raii Synopſ. 162.

[a] Dodonæus Pedicularem dictam exiſtimat, quòd pecori ac jumentis quæ eâ paſcuntur, pediculorum copiam gignat: [b] Lobelius, quòd pediculos enecet: [c] Raius verò, quòd ejus folia rugas habeant pediculis ſimiles.

a *Pempt.* 556.
b *Adv.* 228.
c *Hiſt.* 769.

GENUS V.

Melampyrum.

MELAMPYRUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius C, galeatum eſt, inferius D, plerumque integrum. Ex calyce autem F, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G, ſubrotundam, bifariam dehiſcentem H H, ſepto intermedio L, in duo loculamenta diviſam K, ſeminibuſque fœtam I, granorum Tritici æmulis. *Tab.* 78.

Melampyri ſpecies ſunt

Melampyrum purpuraſcente comâ C. B. Pin. 234. *Melampyrum multis ſive Triticum Vaccinum J. B.* 3. 439. *Triticum Vaccinum Dod. Pempt.* 541.

Melampyrum luteum, latifolium C. B. Pin. 234. *Melampyrum ſylvaticum, flore luteo ſive Satureia lutea, ſylveſtris J. B.* 3. 441. *Milium ſylvaticum* 1. *Alſine ſylvatica & Milium ſylvaticum, ij. Tabern. Icon.* 242.

Melampyrum criſtatum, flore albo & purpureo J. B. 3. 440.

Ab genere excludendum eſt *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin.* 234. quod Ranunculi ſpecies exiſtimatur.

Melampyrum dicitur à vocibus Græcis πυρὸς *Triticum, &* μέλας *niger*, propter ſeminis formam & colorem.

GENUS VI.

Euphrasia. *Eufraise.*

Tab. 78. EUPHRASIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius surrectum & multifariam sectum, inferius vero C, in tres partes dividitur, quæ singulæ quoque bifidæ sunt. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam oblongam F G, in duo loculamenta divisam H, seminibusque fœtam exiguis I.

Euphrasiæ species sunt

Euphrasia officinarum C.B.Pin. 233. *Euphrasia J.B.* 3.432. *Dod. Pempt.* 54. *Eufraise.*

Euphrasia ramosa, pratensis, flore albo Eyst.

Euphrasia minus ramosa, flore ex cæruleo purpurascente Eyst.

Euphrasia Alpina, parva luteis floribus C.B. Pin. 233. *Euphrasia minima, lutea Bocc. Mus. Part.* 2. *Tab.* 60.

Euphrasia tenuissimè dissecto folio, anguloso Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 60.

Euphrasiæ species floribus & fructu carentes dignosci solent foliis venosis & incisis: à Melampyro & Pediculari differt Euphrasia floris formâ.

GENUS VII.

Polygala.

Tab. 79. POLYGALA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, personato posteriùs non perforato B, anteriùs in duo labia distincto, quorum superius A, bifidum est, inferius verò C, pulchrè fimbriatum. Ex floris ima parte surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, compressum, bifariam dehiscentem F, in duo loculamenta divisum G, & seminibus fœtum oblongis H, fructus autem involvi solet calyce ipso floris I, ex quinque foliis constante; tribus nempe exiguis, & duobus amplioribus K L, quæ deinde fructum complectuntur alarum instar M.

Polygalæ species sunt

Polygala major C.B.Pin. 215. *Polygala vulgaris, major J.B.* 3.387. *Polygala major, cærulea Tabern. Icon.* 829.

Polygala major, alba Tabern. Icon. 829.

Polygala major purpurea Tabern. Icon. 830.

Polygala vulgaris C.B. Pin. 215. *Polygalon multis J.B.* 3. 386. *Polygala cærulea Tabern. Icon.* 831.

Polygala alba Tabern. Icon. 831.

Polygala purpurea Tabern. Icon. 831.

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca C.B. Pin. 215. *Onobrichis tertia, purpurea Dalechampii Lugd.* 491.

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca, floribus cæruleis H.R. Monsp.

Polygala annua, erecta, anguſtifolia, floribus coloris obſoleti, carneis lineis, virgatis Bot. Monſp. *Polygala vulgaris, coloris obſoleti, foliis anguſtiſſimis J. B. 3. 388.*

Polygala foliis lanceolatis, brevibus Bocc. Muſ. Part. 2. 141. *Polygala brevi, lanceolato folio Ejuſd. Tab. 99.*

Polygala montana, minima, Myrtifolia. *Chamæmyrſine quorundam Dalechampii Lugd. 1175.*

Polygala Luſitanica, fruteſcens, magno flore, foliis minimis.

Polygala Africana, fruteſcens, anguſtifolia, major Oldenl. *Polygala fruteſcens Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent. 1. 107.*

Polygala Africana, fruteſcens, anguſtiſſimo folio minor Oldenl.

Polygala Africana, Lini folio, magno flore Oldenl.

Polygala Africana, fruteſcens, Buxi folio, maximo flore Oldenl.

Polygala fruticoſa, Buxi folio, flore flaveſcente. *Chamæbuxus flore Coluteæ flaveſcente C. B. Pin. 471. Anonymos flore Coluteæ Cluſ. Hiſt. 105.*

Polygala fruticoſa, Buxi folio, flore ex purpurea rubente. *Chamæbuxus flore Coluteæ ex purpurea rubeſcente C. B. Pin. 471. Prioris varietas.*

Polygala à vocibus Græcis πολὺ, *multùm*, & γάλα, *lac*, quaſi diceretur planta lactis copiam afferens.

GENUS VIII.

Adhatoda.

ADHATODA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A, vel aduncum vel ſurſum ad poſteriora revolutum, inferius verò C, tripartitum. Ex floris calyce D, ſurgit piſtillum E, floris parti poſteriori B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, clavæ æmulum, ſepto intermedio H, in duo loculamenta G, diviſum, bifariam dehiſcentem, ſeminibuſque fœtum ut pluriмum compreſſis, & quaſi cordiformibus I. Tab. 79.

Adhatodæ ſpecies ſunt

Adhatoda Zeylanenſium H. L. Bat.

Adhatoda flore minori. *Bem-curini H. Mal. Part. 2. 33.*

Adhatoda floris labio ſuperiori anguſtiſſimo & ad poſteriora reclinato. *Carim-curini H. Mal. Part. 2. 31.*

Adhotada herbacea, Circææ foliis, parvo fructu.

GENUS IX.

Orobanche.

OROBANCHE eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perſonato, in dùo labia diſtincto, quorum ſuperius A, galeatum eſt, inferius vero B, tripartitum. Ex ima parte floris ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, unicapſularem, in duas veluti Tab. 81.

carinas dehiſcentem E, ſeminibuſque fœtum F, ut plurimùm minutiſſimis.
Orobanches ſpecies ſunt
Orobanche major, Caryophyllum olens C. B. Pin. 87. *Orobanche flore majore J. B. 2. 780. Limodoron ſive Orobanche Dod. Pempt. 552.*
Orobanche major, fœtidiſſima, ſylvæ Bononienſis.
Orobanche Luſitanica, flore atropurpureo.
Orobanche flore minore J. B. 2. 781.
Orobanche ſubcæruleo flore ſive ij Cluſ. Hiſt. 271.
Orobanche ramoſa, floribus purpuraſcentibus C. B. Pin. 88. *Orobanche minor, purpureis floribus ſive ramoſa J. B. 2. 781. Orobanche iij. πολύκλωνος Cluſ. Hiſt. 271.*
Orobanche ramoſa, floribus cæruleis C. B. Pin. 88.
Orobanche ramoſa, floribus ſubalbidis C. B. Pin. 88.
Orobanche, quaſi Orobi angina à vocibus Græcis Ὄροβον ἄγχειν, quod Orobum & Viciam cæteraque legumina inter quæ naſcitur, ſtrangulare exiſtimetur.

SECTIO V.

De Herbis, flore monopetalo, anomalo, in annulum deſinente.

GENUS I.

Acanthus. *Acante.*

Tab. 80. & 81. ACANTHUS eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, cujus anterior pars A, trifariam dividitur, poſterior verò B, in annulum deſinit, ſtaminibus C, labii ſuperioris locum occupantibus, apiceſque D, ſcoparum æmulos ſuſtinentibus. Ex calyce autem K, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F G, glandiformem, calyce obvolutum, ſepto intermedio L, in duo loculamenta diviſum H I, & ſeminibus fœtum M, ut plurimùm gibbis.
Acanthi ſpecies ſunt
Acanthus ſativus vel mollis Vergilii C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina J. B. 3. 75. Acanthus ſativus Dod. Pempt. 719. Acante.*
Acanthus aculeatus C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina ſpinoſa J. B. 3. 75. Acanthus ſylveſtris Dod. Pempt. 719.*
Acanthus rarioribus & brevioribus aculeis munitus. *Acanthus ſylveſtris, mitioribus ſpinis Pluk. Almag. Bot.*
Acanthi ſpecies floribus carentes foliorum formâ dignoſcuntur. Hæc autem adeo venuſta ut columnarum capitulis inſculpi ſoleat. Conſulatur Vitruvius lib. 4. cap. 1.

CLASSIS IV.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore monopetalo, labiato.

FLos Labiatus dicitur flos monopetalos, qui infernè tenuatur in fiſtulam, ſupernè verò in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium eſt 1° ut calycem habeat unifolium, plerumque tubulatum, vel cucullum papyraceum referentem. 2° Ut piſtillum ejus, cui quatuor embryones adhæreſcunt, abeat in fructum ex quatuor ſeminibus conſtantem, in ipſo calyce tanquam in capſula propria matureſcentibus, quâ notâ diſtinguitur à flore Perſonato, cujus piſtillum abit in capſulam à calyce longè diviſam. Differt præterea flos labiatus à flore rotato vel infundibuliformi cui ſuccedunt quatuor ſemina (quales ſunt flores Echii, Bugloſſi, Symphyti) quòd floris Labiati labia rictum habeant, hoc eſt faciem larvæ ſeu ludicræ cujuſdam perſonæ vel roſtri animalium æmulam.

Sectio I.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius galeatum eſt vel falcatum.

Genus I.

Phlomis.

PHlomis eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, quod galeatum eſt, inferiori H, totum incumbit, tripartito & nonnihil extuberanti: ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, oblonga, in capſula G, ſeu tubo pentagono, qui calyx floris fuit, recondita. *Tab. 82.*

Phlomidis ſpecies ſunt

Phlomis fruticoſa, Salviæ folio latiore & rotundiore. *Verbaſcum latis Salviæ foliis C. B. Pin. Verbaſcum iv. ſive ſylveſtre Matth.* 1146.

Phlomis fruticoſa, Salviæ folio longiore & anguſtiore. *Verbaſcum 4. Maſthioli Lob. Icon.* 560.

Phlomis fruticoſa, flore purpureo, foliis rotundioribus. *Salvia fruticoſa*

Cifti folio, haud incano, floribus purpureis Pluk. Phytog. Tab. 57. fig. 6. Verbafcum fubrotundo Salviæ folio C. B. Pin. 240.

Phlomis fruticofa, Lufitanica, flore purpurafcente, foliis acutioribus. *Verbafcum Salviæ folio, flore rubro, Lufitanicum V. Lufit. Verbafcum latis Salviæ foliis, alterum; flore rubello H. R. Par.*

Phlomis Narbonenfis, Hormini folio, flore purpurafcente. *Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin. 230. Herba venti Monfpelienfibus J. B. 3. App. 854. Herba venti Lob. Icon. 532.*

Phlomis Hifpanica, fruticofa, candidiffima, flore ferrugineo. *Stachys fruticans, latifolio, tomentofa, flore ferrugineo Barr. Icon.*

Phlomis Hifpanica, candidiffima, herbacea.

Phlomis Lychnitis Cluf. Hift. xxvij. *Verbafcum anguftis Salviæ foliis C. B. Pin. 240. Verbafcum fylveftre, Monfpelienfe, flore luteo, biante J. B. 3. 307.*

GENUS II.

Horminum. *Ormin.*

Tab. 82. HORMINUM eft plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium fuperius A, parvum & galeatum eft, inferius verò C, in tres partes divifum, mediâ cochlearis inftar excavatâ. Ex calyce autem D, furgit piftillum E, pofticæ floris parti B, adinftar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina F, fubrotunda, in capfulâ G, quæ calyx floris fuit, recondita.

Hormini fpecies funt

Horminum comâ purpuro-violaceâ J. B. 3. 309. *Horminum fativum C. B. Pin. 238. Horminum Dod. Pempt. 294.*

Horminum comâ rubrâ J. B. 3. 309.

Horminum comâ viridi. *Horminum fativum, alterum, foliis totis viridibus H. R. Par.*

Horminum fylveftre, latifolium, verticillatum C. B. Pin. 238. *Gallitrico affinis planta, Horminum fylveftre, latifolium Clufio J. B. 3. 314. Horminum fylveftre, iij. Cluf. Hift. xxix.*

Horminum Napi folio Mor. H. R. Blef.

Horminum minus, folio finuato, flore minore, dilutè cæruleo Mor. H. R. Blef. *Horminum Verbenæ laciniis, anguftifolium Triumph. 66.*

Horminum pratenfe, flore minimo Schol. Bot. 68.

Horminum fylveftre, Lavandulæ flore C. B. Pin. 239. *Gallitricis affine Maru, fi non genus aliquod, Sclarea Hifpanica Taberbæmontani J. B. 3. 113. Sclarea Hifpanica Tabern. Icon. 374.*

Horminum fpicatum, Lavandulæ flore & odore Bocc. Rarior. Plant. 48.

Horminum dicitur ab ὁρμάω, hoc eft *impetu feror.* a Creditur enim in vino bibitum etiam Venerem ftimulare.

a Diof. lib. 3. cap. 145.

GENUS III.

Sclarea. *Toute-bonne.*

SCLAREA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, falcatum est, inferius verò C, in tres partes divisum, media cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, floris parti posteriori B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F H, subrotunda GI, in capsula K L, quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 82.

Sclareæ species sunt

Sclarea Tabern. Icon. 373. *Horminum Sclarea dictum C. B. Pin. 238. Gallitricum sativum J. B. 3. 309. Orvala Dod. Pempt. 292. Orvale, Toute-bonne.*

Sclarea vulgaris, lanuginosa, amplissimo folio. *Æthiopis foliis sinuosis C. B. Pin. 231. Æthiopis multis J. B. 3. 315. Æthiopis Dod. Pempt. 148.*

Slarea laciniatis foliis. *Æthiopis laciniatis foliis Barr. Icon.*

Slarea Lusitanica, glutinosa, amplissimo folio.

Slarea Asphodeli radice. *Horminum sanguineum, Asphodeli radice Triumph. 69. Horminum sylvestre, maculatum, tuberosum Franc. de Honuphriis.*

Slarea Indica, flore variegato. *Horminum Indicum, maximum, flore variegato H. R. Par. Horminum majus, amplo flore violaceo, lobis florum punctis aureis notatis Mor. H. R. Bles.*

Sclarea Pyrenaica, glutinosa, foliis sinuatis. *Horminum Anguriæ folio Par. Bat. Horminum Pyrenaicum, glutinosum, Anguriæ folio D. Fagon. Schol. Bot.*

Sclarea Tingitana, fœtidissima, hirsuta, flore albo.

Sclarea Africana, præcox, annua.

Sclarea maxima, Bætica, annua, flore dilutè cæruleo. *Horminum Bæticum, maximum, flore dilutè cæruleo H. R. Par.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore cæruleo. *Horminum pratense, foliis serratis C. B. Pin. 238. Gallitricum sylvestre vulgò sive sylvestris Sclarea flore cæruleo, magno J. B. 3. 311. Orvala sylvestris, species quarta Dod. Pempt. 293.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore albo. *Horminum pratense, flore albo, foliis serratis H. R. Par. Gallitricum sylvestre, flore majore albo J. B. 3. 312.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore suavè-rubente. *Horminum pratense foliis serratis, flore suavè-rubente H. R. Par. Gallitricum sylvestre vulgò, sive sylvestris Sclarea, flore purpureo, magno J. B. 3. 311.*

Sclarea major, foliis in profundas lacinias incisis, *Horminum sylvestre, majus foliis profundius incisis C. B. Pin. 239. Gallitricum sylvestre, comâ virescente J. B. 3. 312. Hormini sylvestris iiij. prima species Clus. Hist. quoad Icon. xxx.*

Sclarea Syriaca, flore albo. *Horminum Syriacum, Sclarea dicto congener, flore albo, an Bisermas Camerarii H. R. Par.*

Sclarea Syriaca, flore cæruleo.

Sclarea, folio Salviæ, major vel maculata. *Horminum Sylvestre, Salvi-folium, majus vel maculatum C. B. Pin. 239. Hormini sylvestris v. altera species Clus. Hist xxxj.*

Sclarea folio Salviæ, minor, ſive glabra. *Horminum ſylveſtre, Salvifolium minus C.B. Pin. 239. Gallitricum glabrum, folio Salviæ, flore purpureo J.B. 3. 312. Hormini ſylveſtris v. ſpecies prior Cluſ. Hiſt. xxxj.*

Sclarea folio Salviæ, flore purpureo. *Horminum Salviæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea folio triangulari, dentato. *Horminum Lapathi unctuoſi folio ſeu majus, haſtato folio Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea folio triangulari, caule tomentoſo. *Horminum haſtatis amplioribus foliis ſeu Ari modo alatis, caulis & pediculis araneoſâ lanugine villoſis, ex inſula Gomera Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 301. fig. 2.*

Sclarea Tingitana, Betonicæ folio, flore cæruleo.

Sclarea Africana, fruteſcens, Helianthemi folio Oldenl.

Sclarea laciniata, pumila, flore magno. *Horminum valde pumilum, laciniatum, flore amplo, cæruleo Sherardi Pluk. Almag. Bot.*

Sclarea rugoſo, verrucoſo & laciniato folio. *Horminum Syriacum, rugoſo verrucoſoque folio, Cornu cervinum exprimente Prod. Par. Bat. Horminum rugoſo verrucoſoque folio Par. Bat. Pluk. Phytog. Tab. 194. fig. 5.*

GENUS IV.

Salvia. *Sauge.*

Tab. 83. SALVIA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B, modò fornicatum eſt, modò falcatum, inferius verò D E, tripartitum, extuberans, nec cochlearis inſtar excavatum, ut in Hormino & Sclareâ. Ex calyce autem H, ſurgit piſtillum I, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina M, ſubrotunda L, in capſulâ K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda ſunt ſtamina F G, os Hyoïdes quodammodo repræſentantia.

Salviæ ſpecies ſunt

Salvia montana, maxima, foliis Hormini, flore flaveſcente. *Horminum luteum, glutinoſum C. B. Pin. 238. Galeopſis ſpecies lutea, viſcida, odorata, nemorenſis J. B. 3. 314. Orvala 3. Dod. Pempt. 292.*

Salvia major, an Sphacelus Theophraſti C. B. Pin. 237. *Salvia latifolia J.B. 3. 304. Salvia major Dod. Pempt. 390.*

Salvia major, calyce florum purpuraſcente.

Salvia major, foliis verſicoloribus C. B. Pin. 237.

Salvia major, foliis ex luteo & viridi variegatis H. A. Par.

Salvia altera, perelegans, tricolor, argentea Belgarum H. R. Par.

Salvia minor, ſinuata, foliis per limbum aureis H. R. Par.

Salvia folio ſubrotundo C. B. Pin. 238. *Prodr. 113.*

Salvia latifolia, ſerrata C. B. Pin. 237. *Salvia folio ſerrato Prodr. 113. Salvia ſerrata, criſpa J. B. 3. 305. Sauge friſée.*

Salvia Abſinthium redolens J. B. 3. 307. *Salvia minor, altera C. B. Pin. 237.*

Salvia baccifera C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, Pomifera Cluſ. Hiſt. 343.*

Salvia Cretica, non Pomifera Cluſ. Hiſt. 343.
Salvia Cretica, non Pomifera, flore albo.
Salvia anguſtifolia, ſerrata C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, anguſtifolia Cluſ. Hiſt.* 343.
Salvia minor, aurita & non aurita C. B. Pin. 237. *Salvia minor, auriculata J. B.* 3. 305. *Salvia minor Dod. Pempt.* 290. *Sauge franche.*
Salvia minor, non aurita, flore albo H. R. Par.
Salvia minor, foliis variegatis H. R. Par. App.
Salvia folio tenuiore C. B. Pin. 237. *Salvia Hiſpanica, flore albo Eyſt.*
Salvia Hiſpanica, Lavandulæ folio.
Salviæ ſpecies flore fructuque carentes facile dignoſcuntur odore quodam proprio, aromatico, graveolente, & foliis rugoſis quales eſſe ſolent uſu detritæ veſtes.
Salvia à ſolvendo, quòd pluribus morbis ſuccurrere exiſtimetur.

GENUS V.

Dracocephalon.

DRACOCEPHALON eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, quod galeatum eſt, inferiuſque C, tripartitum in fauces deſinunt B, ſpeciemque capitis neſcio cujus Draconis præ ſe ferunt. Ex calyce autem ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti D, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, in capſulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab.* 83.

Dracocephali ſpeciem unicam novi.

Dracocephalon Americanum Breyn. Prodr. 1. 34. *Digitalis Indica, anguſtifolia, profundè ſerrata, Perſicæ folio H. R. Par. Digitalis Americana, purpurea, folio ſerrato A. R. Par.* 79. *Pſeudodigitalis foliis dentatis, Perſicæ foliis Bocc. Rarior. Plant.* 11.
Dracocephalon dicitur à vocibus Græcis δράκων *draco*, & κεφαλὴ *caput.*

GENUS VI.

Caſſida. *La Toque.*

CASSIDA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C, galeam cum duabus auriculis refert: inferius verò D, plerumque bifidum eſt. Ex calyce autem E, cujus ſuperior pars eſt criſtata F, ſurgit piſtillum G, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abit in totidem ſemina K, oblonga L, in capſulâ H I, quæ floris calyx fuit, recondita, capſulâ, inquam, caput galeâ munitum non malè repræſentante; pars enim ſuperior I, criſtam, inferior verò H, aliam partem galeæ quà maxilla inferior fovetur, exhibere videntur. *Tab.* 84.

Caſſidæ ſpecies ſunt

Caſſida Col. Part. 1. 187. *Lamium peregrinum ſive Scutellaria C. B. Pin.* 231.

Scutellaria Teucrii facie J. B. 3. 291. Lamium Aſtragaloides Corn. 129.

Caſſida flore exalbido. *Scutellaria Teucrii facie, flore albo J. B. Deſcript. 3. 291. Caſſida flore ex albo pallente Col. Part. 1. 190.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore. *Teucrium Aſtragaloides, Caſſida minor H. R. Par.*

Caſſida Americana, procerior. *Scutellaria aquatica, major, Americana H. L. Bat.*

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore cæruleo. *Lyſimachia cærulea, galericulata vel Gratiola cærulea C. B. Pin. 246. Tertionaria aliis Lyſimachia galericulata J. B. 3. 435. Lyſimachia galericulata Lob. Icon. 344.*

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore albo.

Caſſida paluſtris, minima, flore purpuraſcente. *Gratiola minor & latifolia noſtras Park. Theat. 220.*

Caſſida Americana, Malvæ folio. *Scutellaria Americana, Malvæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore albido.

Caſſida peregrina, Meliſſæ folio.

Caſſida Canadenſis, pumila Origani folio Sarrac.

Col. Part. 1. 187. A ſingulari & privata fructus ſive Pericarpii formâ (inquit Columna,) in aliis nondum viſa, militaris galeæ iconem exprimente, Caſſidam appellare libuit, ſic enim Latinè illam appellant.

GENUS VII.

Brunella. *Brunelle.*

Tab. 84. BRUNELLA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius B, galeatum eſt, inferius verò C, in tres partes diviſum, mediâ D cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem X ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum F, qui deinde abeunt in totidem ſemina ſubrotunda K, in capſulâ G quæ floris calix fuit, recondita. His notis addendum eſt flores denſe in ſpicam diſponi, eorumque ſtamina ad oſſis Hyoidis figuram non accedere, ut in Hormino Sclarea Salvia.

Brunellæ ſpecies ſunt

Brunella latifolia, Italica, flore carneo Barr. Icon.

Brunella major, folio non diſſecto C. B. Pin. 260. *Brunella flore minore, vulgaris J. B. 3. 428. Brunella Dod. Pempt. 136. Brunelle.*

Brunella major, folio non diſſecto, flore albo C. B. Pin. 261.

Brunella major, folio non diſſecto, flore purpuraſcente H. R. Par.

Brunella cæruleo, magno flore C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno, folio non laciniato J. B. 3. 329. Brunella 1. Cluſ. Hiſt. xliij.*

Brunella flore magno, albo C. B. 261.

Brunella flore magno, carneo H. Edinb.

Brunella Pyrenaica, maxima, flore majore.

Brunella Luſitanica, flore & ſpicâ majore A. R. Par. 67.

Brunella Hyssopifolia C. B. Pin. 261. *Brunella ij. flore purpureo Clus. Hist. xliij.*

Brunella folio laciniato, flore albo H. R. Par. *Brunella flore albo parvo, folio laciniato J. B. 3. 429. Brunella ij. non vulgaris, albo flore Clus. Hist. xliij.*

Brunella minor, alba, laciniata C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno albo, folio laciniato J. B. 3. 429.*

Brunella folio laciniato, flore roseo H. R. Par.

Brunella, inquit C. Bauhinus, ab effectu nomen accepit, eò quòd faucium & linguæ effectibus, seu potius malo castrensi, Germanis *die Braune* dicto medeatur. *Pin. 360.*

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius cochlearis instar est excavatum.

GENUS I.

Lamium.

LAMIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, cochlearis instar est excavatum, inferius verò E, bifidum, cordiforme, desinuntque ambo in fauces C, marginatas D D. Ex calyce autem F, tubulato, ac quinque partito, surgit pistillum G, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina triangularia H, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 89.*

Lamii species sunt

Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo, sive Galeopsis Dioscoridis C. B. Pin. 230. *Galeopsis sive Urtica iners, folio & flore minore J. B. 3. 323. Urtica iners, altera Dod. Pempt. 153.*

Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo, minus H. L. Bat.

Lamium folio oblongo, flore rubro Park. Theat. 606. *Lamium purpureum, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, flore purpurascente, majore, folio non maculato J. B. 3. 321.*

Lamium vulgare, album sive Archangelica, flore albo Park. Theat. 604. *Lamium album, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, floribus albis J. B. 3. 322. Urtica iners sive Lamium primum Dod. Pempt. 153.*

Lamium albâ lineâ notatum C. B. Pin. 231. *Lamium montanum Campoclarensium Col. Part. 1. 192.*

Lamium Parietariæ facie Mor. H. R. Blef.

Lamium montanum, foliis eleganter incisis, flore purpurascente. *An Lamium Æquicolorum Col. Part. 1. 192.*

Lamium rubrum, minus, foliis profundè incifis Raii Synop. 129.

Lamium folio caulem ambiente, minus C. B. Pin. 231. *Galeopfis five Urtica iners, minor folio caulem ambiente J. B. 3. App. 853. Morfus Gallinæ folio Hederulæ, alterum Lob. Icon. 463.*

Ab eo genere excludi debent, *Lamium maximum, fylvaticum, fœtidum C. B. Pin. 231. quod Galeopfis fpecies eft. Lamium maximum, fylvaticum, alterum C. B. Pin. 231. Lamium montanum, Meliffæ folio C. B. Pin. 231. ad Meliffam revocandum. Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin. 231. Galeopfis fpecies. Lamium maculatum C. B. Pin. 231. Galeopfis fpecies. Lamium peregrinum five Scutellaria C. B. Pin. 231. Caffidæ fpecies.*

Lamium dictum exiftimatur à perfonatâ nefcio quam effigie, quam *Lamiam* vocant.

Lamii fpecies flore fructuque carentes dignofci folent, foliis ad Urticam accedentibus & fœtidis, fed notæ illæ fpecificæ Galeopfi etiam conveniunt.

GENUS II.

Moldavica.

Tab. 85. MOLDAVICA eft plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium fuperius A, nonnihil fornicatum eft, bifidum ac furfum reflexum; inferius vero F, bifidum pariter, definuntque ambo in fauces C, mariginatas D E. Ex calyce autem G, tubulato & in duo labia inæqualia plerumque fecto, furgit piftillum H, pofticæ floris parti B, adinftar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina K, oblonga L, in capfula I, que floris calyx fuit, recondita.

Moldavicæ fpecies funt

Moldavica Betonicæ folio, flore cæruleo. *Meliffa peregrina, folio oblongo C. B. Pin. 229. Meliffa Turcica, multis dicta J. B. 3. Part. 2. 234. Meliffa Moldavica, flore cæruleo Eyft. Meliffa Turcica Tabern. Icon. 355.*

Moldavica Betonicæ folio, flore purpuro-cæruleo. *Meliffophyllon Turcicum, flore purpuro-cæruleo Lob. Icon. 715.*

Moldavica Betonicæ folio, flore albo. *Meliffophyllon Turcicum, flore albo Lob. Icon. 515. Meliffa Moldavica, flore albo Eyft.*

Moldavica Americana, trifolia, odore gravi. *Meliffa fortè Canarina, triphyllos, odorem Camphoræ fpirans penetrantiffimum Pluk. Almag. Bot. 401. & Phytogr. Tab. 325. fig. 5.*

GENUS III.

Ballote.

Tab. 85. BALLOTE eft plantæ genus, flore monopetalo, labiato cujus labium fuperius cochlearis inftar eft excavatum, inferius verò C, in tres partes divifum, mediâ ampliori & cordiformi. Ex calyce autem D, furgit piftillum E, pofticæ floris parti B, adinftar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina H, oblonga G, in capfulâ F, tubulatâ pen-

tagonâ

tagonâ & quinquepartitâ, quæ floris calyx fuit, recondita.

Ballotes speciem unicam novi.

Ballote Matth. 825. *Marrubium nigrum, fœtidum, Ballote Dioscoridis. C. B. Pin.* 230. *Marrubium nigrum sive Ballote J. B.* 3. 318.

Ballote flore albo.

Ballote differt à Marrubio floris & fructûs formâ.

GENUS IV.

Galeopsis.

GALEOPSIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A B, cochlearis instar est excavatum, inferius verò C G, in tres partes divisum, mediâ ampliori acutâ, vel obtusâ. Ex calice autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti D, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina oblonga I, in capsulâ H. infundibuliformi & quinquepartita, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab.* 86.

Galeopseos species sunt

Galeopsis procerior, fœtida, spicata. *Lamium maximum, sylvaticum, fœtidum C. B. Pin.* 231. *Galeopsis sive Urtica iners magna, fœtidissima J. B.* 3. *App.* 853. *Urtica Herculea Tabern. Icon.* 536.

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, flore purpurascente. *Urtica aculeata, foliis serratis C. B. Pin.* 232. *Cannabis sylvestris quorundam, Urticæ inerti affinis J. B.* 3. *App.* 854. *Cannabis sylvestris, spuria, altera, Lamium quorundam Lob. Icon.*

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, floribus candidis. *Urtica aculeata foliis serratis; floribus candidis C. B. Pin.* 232.

Galeopsis altera, caliculis aculeatis, flore flavescente. *Urtica aculeata, foliis serratis, altera C. B. Pin.* 232. *Cannabis sylvestris, spuria, tertia Lob. Icon.* 528.

Galeopsis angustifolia, flore variegato. *Cannabis spuria, angustifolia, variegato flore, Polonica Barr. Icon.*

Galeopsis patula segetum, flore purpurascente. *Sideritis arvensis, angustifolia, rubra C. B. Pin.* 233. *Ladanum segetum, flore rubro quorundam J. B.* 3. 855. *Alyssum Galeni, flore purpureo Tabern. Icon.* 541.

Galeopsis patula segetum, flore albo. *Ladanum segetum, flore albo quorundam J. B.* 3. *App.* 855.

Galeopsis Alpina, Betonicæ folio, flore variegato. *Pseudostachys Alpina C. B. Pin.* 236. *Salvia Alpina Tabern. Icon.* 372.

Galeopsis palustris, Betonicæ folio, flore variegato. *Stachys palustris, fœtida J. B. Pin.* 236. *Galeopsis angustifolia, fœtida J. B.* 3. *App.* 854. *Clymenum minus Dalechampii Lug.* 1357.

Galeopsis sive Urtica iners, flore luteo J. B. 323. *Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin.* 231. *Urtica iners tertia, sive Lamium luteo flore Dod. Pempt.* 153.

Galeopſis lutea, amplioribus foliis maculatis.
Galeopſis annua, Hiſpanica, rotundiore folio. *Ocimaſtrum Valentinum Cluſ. Hiſt. xlij. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin.* 230.
Galeopſis Hiſpanica, fruteſcens, Teucrii folio. *Teucrium regium, latifolium, flore albo H. R. Par. Lamio arboreo, perenne di Candia Zan.* 112.
Galeopſis à voce Græca γαλῆ *Felis*, quod ejus flores Felis faciem repræſentare exiſtimarint.

GENUS V.

Stachys.

Tab. 86. STACHYS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius AB, nonnihil fornicatum eſt ac erectum, inferius verò CD, in tres partes diviſum, mediâ cæteris ampliori. Ex calyce autem F, ſurgit piſtillum G, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, ſubrotunda K,
Lib. 3. cap. 120. in capſulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita. His addenda ſunt folia villoſa & incana, qualia Dioſcorides tribuit Stachydi.

Stachydis ſpecies ſunt
Stachys major, Germanica C. B. Pin. 236. *Stachys Fuchſii J. B.* 3. 319. *Stachys Dioſcoridis Lob. Icon.* 530.
Stachys major, Germanica, flore dilutiore.
Stachys Cretica, latifolia.
Stachys Cretica C. B. Pin. 236. *Pſeudoſtachys Cretica Ejuſd. Prodr.* 113.
Stachys minor, Italica C. B. Pin. 236. *Stachys Dod. Pempt.* 90.
Stachys Canarienſis, fruteſcens, Verbaſci folio. *Stachys ampliſſimis Verbaſci foliis, floribus albis, parvis, non galeatis, ſpicâ Betonicæ ex Inſulâ Canarinâ Pluk. Almag. Bot. Salvia Sylveſtris, ampliſſimis Verbaſci foliis, graveolens, flore albo, parvo, Canarienſis Ejuſd. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 322. *fig.* 4.
Stachys á voce Græca Στάχυς, *ſpica*, quaſi planta ſpicata diceretur: quod tamen plantis hoc nomine inſignitis non multùm convenit, ut notat Raius.

GENUS VI.

Cardiaca. *Agripaume.*

Tab. 87. CARDIACA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, imbricatum & multò longius eſt inferiore C, tripartito. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum K, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina E, angulata, totam capſulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia.

Cardiacæ ſpeciem unicam novi.
Cardiaca J. B. 3. 320. *Dod. Pempt.* 94. *Lob. Icon.* 516. *Marrubium Cardiaca dictum, fortè* 1. *Theophraſti C. B. Pin.* 230. *Agripaume.*

Cardiaca flore albo.

Cardiaca criſpa Raii Hiſt. 572. *Cardiaca foliis eleganter criſpis Cat. Hort. Oxon.* 38.

Cardiaca flore & ſemine carens, foliis ad Ranunculum vel Aconitum accedentibus dignoſci ſolet.

Cardiacam dixerunt à voce Græca *καρδία*, *Cor*; quaſi planta ad Cordis affectus valens.

GENUS VII.

Leonurus. *Queuë de Lion.*

LEONURUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, imbricatum & multò longius eſt inferiore C, tripartito. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, oblonga F, in capſulâ H, longâ & tubulatâ quæ calyx floris fuit, recondita. Tab. 87.

Leonuri ſpecies ſunt

Leonurus perennis, Africanus, Sideritidis folio, flore phœniceo, majore Breyn. Prodr. 2. *Leonurus Capitis Bonæ ſpei Breyn. Cent.* 1. *Cardiaca Africana, perennis, foliis Sideritidis, floribus longiſſimis, phœniceis, villoſis H. L. Bat.*

Leonurus annuus, Americanus, Nepetæ folio, flore phœniceo, minore Breyn. Prodr. 2. *Cardiaca Americana, annua, Nepetæ folio, floribus brevibus, phœniceis villoſis H. L. Bat.*

Leonurus Canadenſis, Origani folio. *Origanum fiſtuloſum, Canadenſe Corn.* 14.

Leonurus à Cardiaca differt capſulæ formâ, quæ tubus admodum longa eſt, ſi cum Cardiacæ capſulâ comparetur.

Leonurum appellavit Breynius à vocibus Græcis *λέων λέοντος*, *Leo*, & *οὐρά* *Cauda*, quaſi diceretur Leonis cauda.

GENUS VIII.

Molucca.

MOLUCCA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A D, cochlearis adinſtar eſt excavatum, inferius verò C F, tripartitum. Ex calyce autem G H, ſurgit piſtillum I, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina K, angulata L, in capſulâ M N, campaniformi, quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 88.

Moluccæ ſpecies ſunt

Molucca lævis Dod. Pempt. 92. *Meliſſa Moluccana, odorata C. B. Pin.* 229. *Molucca J. B.* 3. *Part.* 234.

Molucca ſpinoſa Dod. Pempt. 92. *Meliſſa Moluccana, fœtida C. B. Pin.*

229. *Molucca asperior, fœtida J. B. 3. Part. 2. 235.*

Molucca fruticosa, Sicula. *Melissa fruticosa, Sicula, calyce amplo, patulo Raii Hist. 568.*

Molucca dicitur à Moluccis Insulis, unde ejus semen delatum fuit.

GENUS IX.

Pseudodictamnus.

Tab. 89. PSEUDODICTAMNUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, fornicatum est plerumque bifidum, inferius verò C, tripartitum. Ex calyce autem D E, infundibuliformi surgit pistillum F, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga H, in capsulâ D E, infundibuliformi, quæ floris calyx fuit, recondita.

Pseudodictamni species sunt

Pseudodictamnus acetabulis Moluccæ C. B. Pin. 222. *Dictamno falso di Cerigo, overo Dittamno 2. di Theofrasto Pon. Bald. Ital. 25.*

Pseudodictamnus Hispanicus, foliis crispis & rugosis. *Marrubium Dictamni spurii foliis & facie Par. Bat. Pseudodictamnum nigro, rotundo, crispo folio Bocc. Mus. Part. 2. 152. Tab. 129.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio candicante & villoso. *Marrubium album, rotund folium, Hispanicum Par. Bat. Marrubium subrotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 167. Marrubium Hispanicum, rotundifolium, album, majus seu latifolium Ejusd. Tab. 122.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio nigricante & villoso. *Pseudodictamnum seu Marrubium nigrum, Siculum, Galeopsidi Anguillaræ respondens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 114.*

Pseudodictamnus Hispanicus, Scrophulariæ folio. *Galeopsis Ang. 278. Galeopsis Auguillaræ, sive Pseudodictamnum nigrum, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 151.*

Pseudodictamnus verticillatus, inodorus C. B. Pin. 222. *Dictamnum adulterinum quibusdam verticillatum, vel potius Gnaphalium veterum J. B. 3. Part. 2. 255. Pseudodictamnum Dod. Pempt. 281.*

Pseudodictamnus Alpinus, verticillatus minor H. R. Par.

Pseudodictamnus Africanus, Hederæ terrestris folio Oldenl.

Pseudodictamnus quasi dictamnus falsus, quod foliis canescentibus & subrotundis dictamnum Creticum referat.

GENUS X.

Mentha. *Menthe.*

Tab. 87. MENTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, fornicatum est; inferius verò B. tripartitum: sic tamen ambo secantur, ut flos quadripartitus primo aspectu videatur, observante Clarif. Raio,

Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, in capsulâ quæ calyx floris fuit, recondita.

Menthæ species sunt

Mentha sylvestris, rotundiore folio C. B. Pin. 227. *Manthastrum folio rugoso, rotundiore spontaneum, flore spicato, odore gravi J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha sylvestris, rotundiore folio, purpureo flore Bot. Monsp.

Mentha hortensis, verticillata, Ocimi odore C. B. Pin. 227. *Mentha verticillata, minor, acuta, non crispa, odore Ocimi J. B. 3. Part. 2. 216. Mentha quarta Dod. Pempt. 95.*

Mentha crispa, verticillata C. B. Pin. 227. *Mentha crispa, verticillata, folio rotundiore C. B. Pin. 3. Part. 2. 215. Mentha prima Dod. Pempt. 95.*

Mentha rotundifolia, crispa, spicata C. B. Pin. 227. *Mentha spicata, rotundifolia, crispa J. B. 3. Part. 2. 218. Mentha alta Dod. Pempt. 95.*

Mentha crispa, Danica aut Germanica, speciosa Park. Theat. 32.

Mentha rotundifolia, spicata, altera C. B. Pin. 227. *Menthastrum spicatum, cultum, folio rotundiore, rugoso J. B. 3. Part. 2. 218. Sysimbria, Mentha agrestis Lob. Icon. 508.*

Mentha rotundifolia, palustris seu aquatica, major C. B. Pin. 227. *Mentha aquatica sive Sysimbrium J. B. 3. Part. 2. 223. Sysimbrium Dod. Pempt. 97.*

Mentha rotundifolia, palustris seu aquatica, major, folio variegato.

Mentha arvensis, verticillata, hirsuta J. B. 3. Part. 2. 217. *Calamintha arvensis, verticillata C. B. Pin. 229. Calamintha arvensis 1. Tabern. Icon. 352.*

Mentha arvensis, verticillata, folio rotundiore, odore aromatico D. Vernon Raii Synops. 123.

Mentha spicata, folio variegato C. B. Pin. 227. *Menthastrum spicatum, folio crispo, rotundiore, colore partim albo, partim cinereo vel virente J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha angustifolia, spicata C. B. Pin. 227. *Mentha tertia Dod. Pempt. 95.*

Mentha angustifolia, spicata, glabra, folio rugosiore, odore graviore Raii Synops. 123.

Mentha sylvestris, longioribus, nigrioribus & minus incanis foliis C. B. Pin. 227. *Mentha spicata, folio longiore, acuto, glabro, nigriori C. B. 3. Part. 2. 220. Menthastrum Campense & Zuvolense Lobelii Lugd. 673.*

Mentha spicis brevioribus & habitioribus, foliis Menthæ fuscæ, sapore fervido Piperis Raii Synops. 124.

Mentha sylvestris, longiore folio C. B. Pin. 227. *Menthastrum spicatum, folio longiore, candicante J. B. 3. Part. 2. 221. Menthastrum Dod. Pempt. 96.*

Mentha palustris, folio oblongo C. B. Pin. 228. *Menthastri aquatici genus hirsutum, spicâ latiore J. B. 3. Part. 2. 222. Calamintha tertia Dioscoridis, Menthastrifolia aquatica, hirsuta Lob. Icon. 510.*

Mentha aquatica seu Pulegium vulgare. *Pulegium latifolium C. B. Pin. 222.*

Pulegium J. B. 3. Part. 2. 256. Dod. Pempt. 282. Pouliot.

Mentha aquatica seu Pulegium vulgare, flore albo. *Pugelium latifolium flore albo H. R. Par.*

Mentha aquatica, Pulegium mas dicta. *Pulegium latifolium, alterum C. B. Pin. 222. Pulegium mas Plinii J. B. 3. Part. 2. 257. Lob. Icon. 501.*

Mentha aquatica, tomentosa, minima. *Pulegium tomentosum, minimum Bocc. Rarior. Plant. 40.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio. *Pulegium angustifolium C. B. Pin. 222. Pulegium Cervinum, angustifolium J. B. 3. Part. 2. 257. Pulegium Massilioticum Tabern. Icon. 356.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio, flore albo. *Pulegium angustifolium, flore albo H. R. Par.*

Liv. 3. cap. 41. Mentha dicitur Latinis, Græcis verò μίνθη, tum & Ἡδύοσμος, ut ait Dioscorides.

Menthæ species flore fructuque carentes, odore quodam proprio aromatico dignosci solent.

GENUS XI.

Marrubiastrum.

Tab. 89. MARRUBIASTRUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato cujus labium superius A, cochlearis adinstar est excavatum, inferius verò B in tres crenas divisum. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum qui deinde abeunt in totidem semina subrotunda G, in capsula F, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda est floris facies quædam propria quâ Marrubiastrum differt à Galeopsi.

Marrubiastri species sunt

Marrubiastrum vulgare. *Sideritis Alsines Trissaginis folio C. B. Pin. 233. Prodr. 111.*

Marrubiastrum palustre, fœtidum. *Lamium paludosum, Belgicum, Melissæ folio H. L. Bat.*

Marrubiastrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore candicante. *Sideritis genus, spinosis verticillis J. B. 3. 428.*

Marrubiastrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore flavo cum limbo atro-purpureo. *Sideritis montana, parvo flore nigro-purpureo, capite medio-croceo Col. Part. 1. 196.*

Marrubiastrum Cardiacæ folio Bocc. Muf. Part. Tab. 98.

Marrubiastrum Americanum, floribus in capitulum congestis, Melissæ odore Plum.

GENUS XII.

Lycopus.

Tab. 89. LYCOPUS est plantæ genus, flore monopetalo, sed labiato & quo-

quammodo campaniformi, labium enim superius A B, vix distingui potest à partibus labii inferioris, adeo ut primo aspectu flos quadripartitus videatur. Ex calyce autem D, surgit pistillum F, posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina E, subrotonda, in capsula quæ floris calyx fuit, recondita.

Lycopi species sunt

Lycopus palustris, glaber. *Marrubium palustre, glabrum C. B. Pin.* 230. *Marrubium aquaticum quorumdum J. B.* 3. 318. *Marrubium aquatile Dod. Pempt.* 595.

Lycopus palustris, villosus. *Marrubium palustre, hirsutum C. B. Pin.* 230.

Lycopus Canadensis, glaber, foliis incisis.

Lycopus foliis in profundas lacinias incisis. *Marrubium aquaticum seu aquatile, foliis tenuiùs dissectis Mor. H. R. Bles.*

Lycopus à vocibus Græcis λύκος, *Lupus*, & πούς, *Pes*, quasi diceretur planta ad Lupi pedem accedens.

Sectio III.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius erectum est.

Genus I.

Sideritis. *Crapaudine.*

Sideritis est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, inferius verò tripartitum. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, floris parti posteriori B, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga, in capsula F, quæ floris calyx fuit, recondita. His addendum est flores Sideritidis verticillatim disponi, in alis foliorum H, quæ plerumque cristæ modo inciduntur & à cæteris differunt. *Tab.* 90.

Sideritidis species sunt

Sideritis hirsuta, procumbens C. B. Pin. 233. *Tetrahit Herbariorum Lob. Icon.* 523.

Sideritis hirsuta, procumbens, altera, minimùm crenata C. B. Pin. 233. *Sideritis iiij Clus. Hist. xl.*

Sideritis foliis hirsutis, profundè crenatis C. B. Pin. 233. *Sideritis Monspessulana J. B.* 3. 426. *Sideritis Monspeliaca, Scorpioides, floribus luteis, Tragoriganum Prassoides Francisci Pennini Lob. Icon.* 525.

Sideritis Alpina, Hyssopifolia C. B. Pin. 233. *Sideritis Valerandi Dourez, brevi spica J. B.* 2. 427. *Sideritis vij Clus. Hist. xlj.*

Sideritis Alpina, Hyssopifolia in summitate crenata C. B. Pin. 233.

Sideritis Hispanica, erecta, folio angustiore. *Tragoriganum tenuioribus foliis,*

flore candido J. B. 3. Part. 2. 261. Tragoriganum ij Cluſ. Hiſt. 240.
Sideritis Hiſpanica, crenata, procumbens, flore albo, major.
Sideritis Hiſpanica, bituminoſa, anguſtifolia, crenata.
Sideritis Hiſpanica, fœtidiſſima, glabra, flore purpuraſcente & comâ caneſcente.
Sideritis Hiſpanica, fruteſcens, ſeu lignoſior.
Sideritis Pyrenaica, Hyſſopifolia, minima, procumbens.
Sideritis montana, trifido folio Barr. Icon.
Sideritis Canadenſis, altiſſima, Scrofulariæ folio, flore flaveſcente. *Betonica maxima, Scrofulariæ folio, flore è luteo palleſcente Schol. Bot.*
Sideritis Canadenſis, altiſſima, Scrophulariæ folio, flore purpuraſcente. *Betonica maxima, Scrophulariæ folio, floribus incarnatis Par. Bat.*
Ab eo genere excludi debent *Sideritis arvenſis, latifolia, glabra C. B. Pin. 233. Sideritis arvenſis, anguſtifolia, rubra C. B. Pin. 233. Sideritis Alſines Triſſaginis folio C. B. Pin. 233. quarum prima ad Betonicam; ſecunda ad Galeopſim; tertia ad Marrubiaſtrum attinet.*
Sideritis à voce Græca σίδηρος *ferrum*, quòd vulnera à ferro inflicta ſanare exiſtimetur.

GENUS II.

Marrubium. *Marrube.*

Tab. 91. MARRUBIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt & bicorne, inferius verò C, tripartitum. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina oblonga FI, in capſula GH, quæ floris calyx fuit, recondita.

Marrubii ſpecies ſunt
Marrubium album, vulgare C. B. Pin. 230. *Marrubium album J. B. 3. 316. Marrubium ſive Praſſium album Tabern. Icon. 539.*
Marrubium album, villoſum C. B. Pin. 230. *Prodr.* 110.
Marrubium album, latifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium candidum, folio ſubrotundo J. B. 3. 317. Marrubium candidum Dod. Pempt. 87.*
Marrubium album, peregrinum, brevibus & obtuſis foliis C. B. Pin. 230. *Marrubium Creticum, anguſtis foliis, inodorum Eyſt.*
Marrubium album, anguſtifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium album, anguſtiore folio J. B. 3. 317. Marrubium Creticum Tabern. Icon. 539.*
Marrubium Hiſpaniacum, ſupinum, calyce ſtellato & aculeato. *Alyſſon Galeni Cluſ. Hiſp. 387. Dod. Pempt. 88.*
Marrubium Hiſpanicum, ſupinum, foliis ſericeis argenteis. *Marrubium album, ſericeo, parvo & rotundo folio Bocc. Muſ. Part. 2. 78. Tab. 69.*
Ab eo genere excludi debent *Marrubium Cardiaca dictum, forte primum Theophraſti C. B. Pin. 230. quod Cardiaca dicitur. Marrubium nigrum, fœtidum*

fœtidum, Ballote Dioſcoridis C. B. Pin. 230. *quod Ballotes ſpecies eſt. Marrubium paluſtre, glabrum C. B. Pin.* 230. *ad Lycopum cum ſequenti ſpectat. Marrubium paluſtre, hirſutum C. B. Pin.* 230. *Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin.* 230. *Vide Galeopſim. Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin.* 230. *ad Phlomidis genus revocandum.*

GENUS III.

Meliſſa. *Meliſſe.*

MELISSA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B, ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò E F, tripartitum. Ex calyce autem G H, ſurgit piſtillum I, poſticæ floris parti C D, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina NK, ſubrotunda ML, in capſulâ HG, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Meliſſæ in foliorum quidem alis naſci, non tamen omnino verticillatos eſſe. *Tab.* 91.

Meliſſæ ſpecies ſunt

Meliſſa hortenſis C. B. Pin. 229. *Meliſſa vulgaris, odore Citri J. B.* 3. *Part.* 2. 232. *Meliſſa Dod. Pempt.* 91. *Meliſſe.*

Meliſſa Romana, molliter hirſuta & grave olens H. R. Par. *Meliſſa Romana, hirſutior Mor. H. R. Bleſ.*

Meliſſa humilis, latifolia, maximo flore purpuraſcente. *Meliſſa Trag.* 12. *Lamium montanum, Meliſſæ folio C. B. Pin.* 231. *Meliſſa adulterina quorundam, amplis foliis & floribus non grati odoris J. B.* 3. *Part.* 2. 233. *Meliſſa Fuchſii Lob. Icon.* 515.

Meliſſa humilis, latifolia, maximo flore albo. *Lamium Pannonicum* 1. *albo flore Cluſ. Hiſt. xxxvij.*

Meliſſa humilis, anguſtifolia, maximo flore. *Lamii Pannonici* 1. *ſpecies altera Cluſ. Hiſt. xxxvij.*

Meliſſa Pyrenaica caule brevi, Plantaginis folio. *Gallitricum folio rotundiore, flore magno, violaceo J. B.* 3. 212.

Meliſſam dixerunt à voce Græca μέλι, *mel*, quòd apes mellificationi incumbentes ea maximè delectentur.

GENUS IV.

Calamintha. *Calament.*

CALAMINTHA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C, ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum: inferius verò E F, tripartitum. Ex calyce autem G, ſurgit piſtillum H, poſticæ floris parti B D, adinſtar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui abeunt in totidem ſemina K, ſubrotunda L, in capſulâ I, quæ floris calix fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Calaminthæ in foliorum alis naſci, pediculis ramoſis inſidentes. *Tab.* 92.

Calaminthæ ſpecies ſunt

Calamintha vulgaris vel officinarum Germaniæ C. B. Pin. 228. *Calaminth flore magno, vulgaris J. B. 3. Part. 2. 228. Calamintha montana Do Pempt. 98. Calament.*

Calamintha procerior, magno flore, ſylvæ Fontis-Bellaquei.

Calamintha Pulegii odore, ſive Nepeta C. B. Pin. 228. *Calamintha flore mi nore, odore Pulegii J. B. 3. Part. 229. Pulegium ſylveſtre ſive Calaminth altera Dod. Pempt. 98.*

Calamintha montana, præalta, Pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilu tè cæruleis, ex longo, ramoſo, & brachiato pediculo prodeuntibus Bocc Muſ. Part. 2. 45. *Calamintha prealta, Pulegii odore Ejuſd. Tab.* 40. *Cala minthæ prealtæ Pulegii odore altera Icon, ex Sabaudia Ejuſd. Tab.* 38.

Calamintha magno flore C. B. Pin. 229. *Calamintha montana, flore magno ex calyce longo J. B. 3. Part. 2. 229. Calamintha montana, præſtantior Lol Icon.* 512.

Calamintha magno flore albo H. R. Par.

Calamintha vulgaris, exiguo flore C. B. Pin. 229. *& Prodr.*

Calamintha humilior, folio rotundiore. *Hedera terreſtris, vulgaris C. B Pin. 306. Chamæciſſus ſive Hedera terreſtris J. B. 3. App. 855. Hedera ter reſtris Dod. Pempt. 394. Lierre terreſtre. Terrette.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, flore purpureo. *Hedera terreſtri vulgaris, flore purpureo H. R. Par.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, minor & elegantior. *Hedera terreſ tris, vulgaris, minor & elegantior C. B.* 306.

Calamintha incana, Ocimi foliis C. B. Pin. 228. *Calamintha folio & flor parvo, incana J. B. 3. Part. 2. 230. Calamintha 2. incana Lob. Icon* 514.

Calamintha fruteſcens, Satureiæ folio, facie, & odore. *Satureia montan C. B. Pin. 218. Satureia durior J. B. 3. 272. Thymbra Dod. Pempt.* 288.

Calamintha Hiſpanica fruteſcens Mari folio. *Satureia Hiſpanica, fruteſcens Mari folio Elem. de Bot.*

Calamintha Cretica, anguſto, oblongo folio. *Clinopodium Creticum P. Alp Exot.* 265.

Calamintha minima, annua, Thymi folio.

Calamintha dicitur à vocibus Grecis καλὸς, *pulcher*, & μίνθη, *Mentha*; quaſ pulchra Mentha.

GENUS V.

Clinopodium.

Tab. 92. CLINOPODIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cuju labium ſuperius A, ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum: infe rius verò C, tripartitum. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſtica floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum qui deinde abeunt in totidem ſemina G, oblongo H, in calyce F, quæ caly

floris fuit, recondita. His notis addendum est flores Clinopodii verticillatim disponi.

Clinopodii species sunt

Clinopodium Origano simile, elatius, majore folio C. B. Pin. 225. *Clinopodium quorundam, Origani facie J. B. 3. Part. 2. 250. Acinos Lob. Icon.* 504.

Clinopodium Origano simile, humilius, alterum, minore folio C. B. Pin. 225.

Clinopodium Origano simile, flore albo C. B. Pin. 225. *H. Edinb.*

Clinopodium arvense, Ocimi facie C. B. Pin. 225. *Acinos multis J. B. 3. Part. 2. 259. Ocimum sylvestre, Acinos Dod. Pempt.* 280.

Clinopodium montanum C. B. Pin. 225. *Acini pulchra species J. B. 3. Part. 2. 260. Clinopodium Austriacum Clus.* 353.

Clinopodium Lusitanicum, spicatum & verticillatum. *Bugula odorata, Lusitanica Corn.* 46.

Clinopodium Alpinum, Hissopi folio. *Brunella Alpina, glabro folio, angusto, integro Mor. H. R. Bles.*

Clinopodium quasi Lectipes, à vocibus Græcis κλίνη *lectus*, & ποὺς *pes*: floribus nempe (orbiculato suo ambitu) ut ait Dioscorides, lecti pedum speciem præbentibus, ex intervallis Marrubii modo dispositis. *Lib. 3. cap. 119.*

GENUS VI.

Rosmarinus. *Romarin.*

ROSMARINUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, bifidum & sursum versus posteriora revolutum est, cum staminibus aduncis E, inferius verò B, in tres partes divisum, mediâ C, cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem bidentato vel tridentato F, surgit pistillum K, posticæ floris parti D, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H, subrotunda I, in capsula G, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 92.*

Rorismarini species sunt

Rosmarinus hortensis, angustiore folio C. B. Pin. 217. *Rosmarinus coronarius, fruticosus, sive nobilior angustiore folio J. B. 2. 25. Rosmarinum coronarium Dod. Pempt. 272. Romarin.*

Rosmarinus hortensis, angustiore folio, argenteus H. R. Par.

Rosmarinus hortensis, angustiore folio, argenteus H. R. Par.

Rosmarinus spontaneus, latiore folio C. B. Pin. 217. *Rosmarinus coronarius, fruticosus, ignobilior J. B. 2. 25.*

Rosmarinus folio variegato. *Rosmarinum striatum sive aureum Park. Theat.* 74.

Rosmarinus Almeriensis, flore majore, spicato, purpurascente.

Rorismarini species flore fructuque carentes, caulibus duris, frutescentibus, foliis angustis, oblongis, Camphoram olentibus dignosci solent.

GENUS VII.

Thimus. *Thim.*

Tab. 93. THYMUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius AC, ſurrectum eſt plerumque bifidum, inferius verò EF, tripartitum. Ex calyce autem G, ſurgit piſtillum H, poſticæ floris parti BD, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendi ſunt caules duri, lignoſi, flores in capitula L M, collecti.

Thymi ſpecies ſunt

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis C. B. Pin. 219. *Thymum Creticum ſive antiquorum J. B. 3. Part. 2. 262. Thymum cephaloton Dod. Pempt. 276. Thim de Créte.*

Thymus vulgaris, folio latiore C. B. Pin. 219. *Thymum durius Dod. Pempt.* 276.

Thymus vulgaris, folio tenuiore C. B. Pin. 219. *Thymum vulgare, rigidius, folio cinereo J. B. 3. Part. 2. 263.*

Thymus vulgaris, folio tenuiore, candido & graveolente C. B. Pin. 219. *Thymus variegato folio H. R. Par.*

Thymus ſupinus, candicans, odoratus. *Thymum ſupinum, candicans, odoratum Bot. Monſp.*

Thymus inodorus. *Thymum inodorum C. B. Pin. 219. Prodr.* 108.

Thymus capitulis minoribus, Maſſilienſis H. R. Par.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo villoſo, capite magno, purpuraſcente, oblongo.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo villoſo, capite magno, purpuraſcente, rotundo.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo majori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo minori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, ſquamis capitulorum amplioribus. *Tragoriganum Dictamni capite, Hiſpanicum Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. 50. *Tab.* 43.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, maritimus, glaber, & lucidus.

Thymus cephalotos, autumnalis, longiore folio. *Satureia floribus in ſummitate diſpoſitis H. L. Bat. Satureia Virginiana Par. Bat. Serpentaria Virginiana Bocc. Muſ. Part.* 2. 161. *Tab.* 108. & 115.

Thymus, cùm ſit herba odorata, dicitur à θύω *ſuffit*, vel à θυμὸς *animus*, quòd animum addat ſpiritus inſtaurans.

GENUS VIII.

Serpillum. *Serpolet.*

SERPILLUM differt tantùm à Thymo caulibus humilioribus & minus duris ac lignoſis.

Serpilli ſpecies ſunt

Serpillum latifolium, hirſutum C. B. Pin. *Prodr.* 108.

Serpillum vulgare, majus, flore purpureo C. B. Pin. 220.

Serpillum vulgare, majus, flore albo C. B. Pin. 220. *Serpillum album Tabern. Icon.* 361.

Serpillum vulgare, minus C. B. Pin. 220. *Serpillum vulgare J. B.* 3. *Part.* 2. 269. *Dod. Pempt.* 277.

Serpillum vulgare, flore albo H. Edinb.

Serpillum vulgare, minus, folio ex albo & viridi, vario H. L. Bat. *Serpillum vulgare; foliis variegatis H. Edinb.*

Serpillum vulgare, minus, capitulis lanuginoſis C. B. Pin. 220.

Serpillum foliis Citri odore C. B. Pin. 220. *Serpillum Citrii odore J. B.* 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum Citratum Tabern. Icon.* 360.

Serpillum vulgare, Citratum, minus H. R. Par.

Serpillum antiguſtifolium, glabrum C. B. Pin. 220. *Serpillum odore Juglandis J. B.* 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum anguſto, glabroque folio Cluſ. Hiſt.* 359.

Serpillum anguſtifolium, hirſutum C. B. Pin. 220. *Serpillum anguſto, lanuginoſoque folio J. B.* 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum Pannonicum, iij. Cluſ. Hiſt.* 360.

Serpillum Thymi folio, humillimum. *Marum repens Tabern. Icon.* 342.

Serpillum Græcè Ἑρπυλλος *ab* ἕρπω *repo*, quaſi diceretur planta repens.

GENUS IX.

Satureia. *Sarriete.*

SATUREIA differt à Thymo floribus ſparſim in foliorum alis naſcentibus, non verò in capitulum collectis; à Calaminthâ, floribus pediculis non ramoſis inſidentibus; à Thymbrâ vero, floribus non verticillatim diſpoſitis.

Satureiæ ſpeciem unicam novi.

Satureiâ ſativa J. B. 3. 272. *Satureia hortenſis ſive Cunila ſativa Plinii C. B. Pin.* 218. *Satureia Dod. Pempt.* 289.

GENUS X.

Tymbra.

THYMBRA differt à Thymo, Satureiâ & Calaminthâ floribus verticillatim poſitis.

Thymbra legitima Cluſ. Hiſt. 358. *Satureia Cretica C. B. Pin.* 218.

Thymbra Hiſpanica, Majoranæ folio. *Sampſuchus ſive Marum Maſtichen redolens C. B. Pin.* 224. *Clinopodium quibuſdam, Maſtichina Gallorum J. B.* 3. *Part.* 2. 243. *Marum vulgare, Clinopodium Dod. Pempt.* 271.

Thymbra Hiſpanica, folio ſubrotundo.

Thymbra Hiſpanica, Coridis folio. *Serpillum ſylveſtre, Zygis Cluſio, Thymo*

vulgatiori, rigidiori ſimile J. B. 3. Part. 2. 271. Serpillum ſylveſtre, Zygis Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 358.

Thymbra Sancti Juliani, ſive Satureia vera Lob. Icon. 425. *Satureia ſpicata C. B. Pin. 218. Satureia foliis tenuibus, ſive tenuifolia S. Juliani quorundam J. B. 3. 273.*

GENUS XI.

Lavandula. *Lavande.*

Tab. 93. LAVANDULA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius AC, ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum, inferius verò DE, tripartitum. Ex calyce autem F, ſurgit piſtillum G, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Lavandulæ ſpicæ in modum verticillatim ſummis caulibus & ramis innaſci.

Lavandulæ ſpecies ſunt

Lavandula latifolia, Indica, ſubcinerea, ſpicâ breviore H. R. Par.

Lavandula latifolia, Hiſpanica, tomentoſa.

Lavandula latifolia C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula vulgò J. B. 3. 281. Lavandula Dod. Pempt. 273. Lavande, Aſpic.*

Lavandula latifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Lavandula flore albo Eyſt.*

Lavandula anguſtifolia C. B. Pin. 216. *Lavandula altera Dod. Pempt. 273.*

Lavandula anguſtifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula flore albo J. B. 3. 281.*

Lavandula folio diſſecto C. B. Pin. 216. *Lavendula multifido folio J. B. 3. 281. Cluſ. Hiſt. 345.*

Lavandula folio longiori, tenuiùs & elegantiùs diſſecto.

Lavandula foliis crenatis. *Stœchas folio ſerrato C. B. Pin. 216. Stœchas ſerrato & criſpo folio J. B. 3. 279. Stœchas criſpo folio Cluſ. Hiſt. 345.*

Lavandula foliis crenatis, latioribus, Americana, fruteſcens Plum.

Lavandula, ut aiùnt, à lavando, quòd ex ea parentur balnea.

GENUS XII.

Origanum. *Origan.*

Tab. 94. ORIGANUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò B, tripartitum. Ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, ſubrotunda, in capſulâ F, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Origani in ſpicis ſquamoſis H, & Muſcarii æmulis I, naſci.

Origani ſpecies ſunt

Origanum ſylveſtre, Cunila bubula Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum vulgare,*

ſpontaneum J. B. 3. 236. *Origanum ſylveſtre Dod. Pempt.* 285.
Origanum ſylveſtre, foliis variegatis H. Edinb.
Origanum ſylveſtre, album C. B. Pin. 223. *Origanum album Tabern. Icon.* 344.
Origanum ſylveſtre, humile C. B. Pin. 223. *Prodr.* 109. *Origanum repens, villoſum, Aurelianenſium H. R. Par.*
Origanum Heracleoticum, Cunila gallinaceá Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum Heracleoticum Matthioli, aliis fortè Creticum J. B.* 3. *Part.* 2. 237. *Origanum Heracleoticum* 1 *&* 2 *Tabern. Icon.* 345.
Origanum Heracleoticum, Cunila Gallinacea Plinii, floribus candidis C. B. Pin. 223.
Origanum Onites C. B. Pin. 223. *Origanum Creticum J. B.* 3. *Part.* 2. 238. *Genuina Græcorum Hyſſopus Lob. Icon.* 494.
Origanum Onites, floribus albicantibus C. B. Pin. 223. *Origanum Onites dictum Eyſt.*
Origanum folio ſubrotundo C. B. Pin. 223. *Origanum Monſpelienſe, pulchrum Cam. Epit.* 468. *J. B.* 3. *Part.* 2. 238.
Origanum Pulegii folio.
Origanum humilius, latifolium, glabrum.
Origanum Canadenſe, flore albo, umbellato.
Origanum Creticum, latifolium, tomentoſum ſeu Dictamnus Creticus. *Dictamnus Creticus C. B. Pin.* 222. *Dictamnus Cretica ſeu vera J. B.* 3. *Part.* 2. 253. *Dictamnum verum Dod. Pempt.* 281. *Dictame de Crête.*
Origanum Montis Sipyli H. L. Bat.
Origanum Canadenſe, capitulis tenuioribus.
Origanum lignoſum, Syracuſanum, umbellâ ampliſſima Bocc. Muſ. Tab. 38. *Origanum lignoſum, Syracuſanum, perenne, umbellâ ampliſſimâ, brevi, lato & nervoſo folio nigricante Bocc. Muſ.* 43.
Origanum ab ὄρος *mons*, & γάνος, *lætitia*; quaſi dicatur planta, quæ montibus delectatur.

Genus XIII.

Majorana. *Marjolaine.*

Majorana differt ab Origano capitulis K, rotundioribus, denſioribus & brevioribus, ex quaterno ordine foliorum ſquamatim poſitorum conflatis. *Tab.* 94.

Majoranæ ſpecies ſunt

Majorana vulgaris C. B. Pin. 224. *Majorana majori folio ex ſemine nata J. B.* 3. *Part.* 2. 241. *Majorana ſive Marum Dod. Pempt.* 270.
Majorana latifolia, aurea Park. Theat. 12.
Majorana rotundifolia, villoſa, Satureiæ odore. *An Marum Syriacum, gracilioribus ſarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv.* 213.
Majorana rotundifolia, ſcutellata, exotica H. R. Par. *Majorana rotundifolia, cochleata, radice perenni Joncq. Hort. Origano cognata Zatarendi C. B. Pin.* 223.

Majorana tenuifolia C. B. Pin. 224. *Majorana tenuior & lignosior J. B. 3. Part. 2. 241.*

GENUS XIV.

Verbena. *Verveine.*

Tab. 94. VERBENA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum & plerumque bifidum est; inferius verò B, tripartitum: sic tamen secantur ambo, ut flos quinquepartitus primo aspectu videatur. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, tenuia & oblonga H, totam penè capsulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia. His notis addendum est flores Verbenæ spicatim ut plurimùm nasci, non tamen verticillatim, & quandoque in capitulum disponi.

Verbenæ species sunt

Verbena communis, cæruleo flore C. B. Pin. 269. *Verbena vulgaris J. B. 3. 443. Verbenaca recta Dod. Pempt. 150.*

Verbena communis, floribus albidis C. B. Pin. 269.

Verbena Lusitanica, latifolia, procerior.

Verbena tenuifolia C. B. Pin. 269. *Verbenaca supina J. B. 3. 444. Verbenaca supina Dod. Pempt. 250.*

Verbena Urticæfolia Canadensis H. R. Par. *Verbena con foglie d'Ortica di Canada Zan. 203. Verbena Urticæ folio Mor. H. R. Bles.*

Verbena Urticæfolia, Canadensis, foliis incisis, flore majore H. R. Par. *Hujus speciei folia pinguntur in eadem tabula Zan.*

Verbena Americana, spicâ multiplici, foliis Urticæ angustissimis, floribus cæruleis Prod. Par. Bat. *Verbena altissima, Americana Par. Bat.*

Verbena Americana, spicâ multiplici, foliis Urticæ angustissimis, floribus purpureis Prod. Par. Bat.

GENUS XV.

Hyssopus. *Hisope.*

Tab. 95. HYSSOPUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, subrotundum, bifidum: inferius verò C, in tres partes divisum, mediâ D, cochlearis instar excavatâ, bicuspide & quodammodo alatâ. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga, in capsula H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Hyssopi species sunt

Hyssopus officinarum, cærulea seu spicata C. B. Pin. 217. *Hyssopus vulgaris, spicatus, angustifolius, flore cæruleo J. B. 3. 174. Hyssopus vulgaris Dod. Pempt. 287.*

Hyssopus utrimque florida Dod. Pempt. 287.

Hyssopus

Hyſſopus vulgaris, moſchum redolens C. B. Pin. 217. *Hyſſopus moſchata vel peregrina ſeu Ciliſſa Geſn. Hort. 262.*

Hyſſopus criſpa Geſn. Hort. 262.

Hyſſopus foliis diſſectis C. B. Pin. 217.

Hyſſopus ſpicâ brevi & rotundâ C. B. Pin. 217.

Hyſſopus verſicolor, ſive aureus Park. Par. 457.

Hyſſopus vulgaris, alba C. B. Pin. 218. *Hyſſopus albis floribus Lob. Icon.* 435.

Hyſſopus rubro flore C. B. Pin. 217. *Hyſſopus Arabum, flore rubro Lob. Icon.* 434. *Hyſſopus vulgaris, ſpicatus, anguſtifolius, flore rubro J. B.* 3. 274.

Hyſſopus hirſuta C. B. Pin. 218.

Hyſſopus hirſuta, flore albo.

Hyſſopus humilior, Myrtifolia H. R. Par.

Hyſſopi ſpecies flore fructuque carentes foliis longis, anguſtis, & odore grato dignoſci ſolent.

GENUS XVI.

Stœchas.

STœCHAS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, erectum eſt bifidumque; inferius verò C, tripartitum: ſic tamen ſecantur ambo, ut primo aſpectu flos quinquepartitus videatur. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, ſubrotunda, in capſulâ G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt Stœchadis flores variâ ſerie diſponi in capitulis ſquamoſis H, è quorum cacumine aliquot foliola eminent I, viſui grata, quæ Cluſius membranaceas ligulas vocat. *Tab. 95.* *Hiſt. 344.*

Stœchadis ſpecies ſunt

Stœchas purpurea C. B. Pin. 216. *Sthœchas Arabica vulgò dicta J. B.* 3. 277. *Stœchas brevioribus ligulis Cluſ. Hiſt.* 344.

Stœchas cauliculis non foliatis C. B. Pin. 216. *Stœchas longioribus ligulis Cluſ. Hiſt.* 344.

Stœchas latifolia, flore albo C. B. Pin. 216.

Stœchas Luſitanica, ligulis amplioribus ex roſeo & purpureo colore variegatis.

Stœchas Luſitanica, foliis viridibus, lanuginoſis. *An Stœchas viridis J. B.* 3. 279.

Stœchas in Inſulis Galliæ gignitur, quæ è regione Maſſiliæ ſitæ Stœchades appellantur & ab iis quoque nomen accepit, inquit Dioſcorides. Stœchades autem Inſulæ exiſtimantur, quæ nunc vocantur *Les Iſles d'Hieres*, è regione Telonis. *Lib. 3. cap. 31.*

GENUS XVII.

Cataria. *Herbe aux Chats.*

Tab. 95. CATARIA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò in tres partes diviſum, mediâ C, cochlearis inſtar excavatâ: cæteris DD, tanquam alis orificium inſigne, inter duo labia poſitum, cingentibus. Ex calyce autem E, ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, ſubrotunda, in capſulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Catariæ ſpecies ſunt

Cataria major, vulgaris. *Mentha Cataria, vulgaris* *&* *major C. B. Pin.* 228. *Mentha Cataria J. B.* 3. *Part.* 2. 225. *Cataria herba Dod. Pempt.* 99.

Cataria minor, vulgaris. *Mentha Cataria, minor C. B. Pin.* 228. *Cataria tenuifolia Cluſ. Hiſt. xxxiij.*

Cataria minor, Alpina. *Mentha Cataria, minor, Alpina C. B. Pin.* 228. *Nepetella Eyſt.*

Cataria anguſtifolia, major. *Mentha Cataria, anguſtifolia, major C. B. Pin.* 228. *Mentha Cataria, Hiſpanica, anguſtioribus foliis J. B.* 3. *Part.* 2. 226. *Cataria folio longiore Dod. Pempt.* 99.

Cataria anguſtifolia, minor. *Mentha Cataria, anguſtifolia, minor C. B. Pin.* 228. *Prodr.*

Cataria Hiſpanica, Betonicæ folio anguſtiori, flore cæruleo. *Mentha Cataria, Hiſpanica, olim mihi Sideritis altiſſima, flore ſubcæruleo J. B.* 3. 226.

Cataria Hiſpanica, Betonicæ folio anguſtiori, flore albo. *Mentha Cataria, Hiſpanica, olim mihi Sideritis altiſſima, flore albo J. B.* 3. 226.

Cataria Hiſpanica, ſupina, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Mentha tuberoſâ radice C. B. Pin.* 227. *Menthaſtrum tuberosâ radice J. B.* 3. *Part.* 2. 227. *Menthaſtrum iij, tuberosâ radice Cluſ. Hiſt. xxxiij.*

Cataria Luſitanica, erecta, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Cataria radice tuberosâ, flore cæruleo, ſpicato V. Luſit. Nepeta tuberoſa, ſpicata, purpurea, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part.* 2. 44. *Tab.* 36.

Cataria Luſitanica, Betonicæ folio, minor, radice fibrosâ.

Cataria à Cato ſeu Fele, qui eâ delectari videtur.

Catariæ ſpecies flore fructuque carentes odore quodam proprio, acri & aromatico, foliiſque caneſcentibus, dignoſci ſolent.

GENUS XVIII.

Betonica. *Betoine.*

Tab. 96. BETONICA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, imbricatum, & plerumque bifidum; inferius verò

in tres partes divisum, mediâ B, ampliori & bifidâ. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, oblonga, in capsulâ G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Betonicæ verticillatim & spicatim summis caulibus H, innasci.

Betonicæ species sunt

Betonica purpurea C. B. Pin. 235. *Betonica vulgaris, purpurea J. B.* 3. 301. *Betonica Dod. Pempt.* 40.

Betonica rubicundissimo flore, Montis aurei H. R. Par.

Betonica alba C. B. Pin. 235. *Betonica flore albo J. B.* 3. 302. *Betonica albido flore Dod. Pempt.* 39.

Betonica major, Danica Park. Theat. 615.

Betonica minima, Alpina, Helvetica Park. Theat. 614.

Betonica Alpina, latifolia, major, villosa, flore luteo H. R. Par. *Betonica montana, lutea Barr. Icon. Betonica montana, lutea, latifolia, Bocc. Mus. Part.* 2. 82. *Tab.* 72.

Betonica arvensis, annua, flore ex albo flavescente. *Sideritis arvensis, latifolia, glabra C. B. Pin.* 233. *Sideritis glabra, arvensis J. B.* 3. 427. *Alyssum majus Tabern. Icon.* 541.

Betonica maritima, flore ex luteo pallescente. *Sideritis Heraclea, latifolia Dioscoridis, Sideritis marina Salvifolia nostra Donat.* 84.

Betonicam seu Veronicam vocant, à Vetonibus Hispaniæ populis, ut refert Plinius. *Lib. 25. cap. 8.*

Genus XIX.

Ocimum. *Basilic.*

Ocimum est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, subrotundum, crenatum, & amplius inferiori B, quod plerumque crispum est, aut leviter incisum. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, oblonga G, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Hæc vero capsula in duo labia dividitur, quorum superius H, surrectum & bifidum est; inferius verò I, multifariam incisum. *Tab. 96.*

Ocimi species sunt

Ocimum Caryophyllatum Monachorum sive Acinos Columnæ J. B. 3. 260. *Acinos Dioscoridis Col. Phytob.* 23.

Ocimum foliorum fimbriis ad Endiviam accedentibus, maximum H. L. Bat.

Ocimum latifolium, maculatum vel crispum C. B. Pin. 225. *Ocimum Sancto-Mauritanum, latum, crispum, maximum J. B.* 3. *Part.* 2. 249. *Ocimum Indicum Clus. Hist.*

Ocimum viride, foliis bullatis C. B. Pin. 225. *Ocimum viride, majus, foliis protuberantibus Eyst.*

Ocimum foliis fimbriatis, viridibus C. B. Pin. 225. *Ocimum crispum, viride Eyst.*

Ocimum Caryophyllatum, maximum C. B. Pin. 225. *Ocimum latifolium, magnum Eyst.*

Ocimum Caryophyllatum, majus C. B. Pin. 226. *Ocimum magnum J. B. 3. Part. 2. 246. Ocimum tertium, maximum Dod. Pempt. 279.*

Ocimum nigrum, majus, acuto Rutæ odore H. L. Bat.

Ocimum Citri odore C. B. Pin. 226. *Ocimum medium sive Citratum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum Anisi odore C. B. Pin. 226. *Ocimum Anisatum Eyst.*

Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum Anisatum Eyst.*

Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum medium, vulgatius & nigrum J. B. 3. Part. 2. 247. Ocimum magnum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, flore albo H. R. Par.

Ocimum vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, violaceo flore H. R. Par.

Ocimum medium, crispum, conglomeratâ brevique spicâ H. R. Par.

Ocimum minus, angustifolium, foliis serratis C. B. Pin. 226. *Ocimum minus, angustifolium, flore albo Eyst.*

Ocimum minus, angustifolium, bullatis foliis H. R. Par.

Ocimum minimum C. B. Pin. 226. J. B. 3. Part. 2. 247. *Ocimum Caryophyllatum, minus Tabern. Icon. 344.*

Ocimum minimum, foliis ex purpura nigricantibus H. R. Par.

Ocimi species flore fructuque carentes, odore quodam proprio, aromatico & suavi dignosci solent.

Ocimum à voce Græca ὠκέως, *citò* quòd semen ejus satum citò erumpat.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, unilabiato.

GENUS I.

Chamædrys. *Germandrée.*

Tab. 97. CHAMÆDRYS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina F, labii superioris locum occupant; labium verò inferius A, in quinque partes divisum est, mediâ D, ampliori cochlearis instar excavatâ & quandoque bifidâ: cæteris C C, in floris cervice è regione positis. Ex calyce autem G, surgit pistillum H, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, subrotunda, in capsulâ K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores L L, Chamædryos in foliorum alis nasci, & calyce donari tubulato. G.

Chamædryos species sunt

Chamædrys major, repens C. B. Pin. 248. *Dod. Pempt. 43. Chamædrys vulgò vera existimata J. B. 3. 288.*

Chamædrys major, repens, flore albo & rubello in eadem planta C. B. Pin. 249.

Chamædrys minor, repens C. B. Pin. 248. *Chamædrys, repens, minor Dod. Pempt.* 43.
Chamædrys minor, repens, flore niveo C. B. Pin. 248. *Chamædrys minor, albo flore Cluf. Hift.* 351.
Chamædrys Alpina, villofa.
Chamædrys paluftris, canefcens, feu Scordium officinatum. *Scordium C. B. Pin.* 247. *Dod. Pempt.* 126. *J. B.* 3. 292.
Chamædrys fruticofa, fylveftris, Meliffæ folio. *Scordium alterum five Salvia fylveftris C. B. Pin.* 247. *Scordotis five Scordium folio Salviæ J. B.* 3. 293. *Salvia agreftis five Sphacelus Dod. Pempt.* 291.
Chamædrys fruticofa, fylveftris, Meliffæ folio variegato. *Scordium alterum feu Salvia fylveftris, folio variegato H. R. Par.*
Chamædrys fruticofa, infularum Stœchadum, Meliffæ folio minori, Pomum redolens.
Chamædrys fruticofa, Lufitanica, Meliffæ folio minori, flore purpureo.
Chamædrys frutefcens, Teucrium vulgò. *Teucrium multis J. B.* 2. 290. *Teucrium C. B. Pin.* 247. *Chamædrys affurgens Dod. Pempt.* 44.
Chamædrys Alpina, frutescens, folio fplendente. *Chamædrys Alpina, lucida H. R. Par. Chamædrys durior, Alpina Broff.*
Chamædrys fruticofa, lucida, Hifpanica.
Chamædrys fruticofa, Cretica, purpureo flore. *Teucrium Creticum, odoratum, flore purpureo H. R. Par.*
Chamædrys multiflora, tenuifolia, Hifpanica.
Chamædrys Hifpanica, minima, faxatilis, incana.
Chamædrys Canadenfis, Urticæ folio fubtus incano. Sarrac.
Chamædrys maritima, incana, frutefcens, foliis lanceolatis. *Marum Cortufi J. B.* 3. 242.
Chamædrys laciniatis foliis Lob. Icon. 383. *Botrys Chamædryoides C. B. Pin.* 138. *Botrys verticillata J. B.* 3. 298.
Chamædrys multifida, fpinofa, odorata V. Lufit.
Ab eo genere excludi debent. *Chamædrys Alpina, Cifti flore C. B. Pin.* 248. *ad Caryophyllatam revocanda. Chamædrys Alpina, faxatilis C. B. Pin.* 248. *Veronicæ fpecies. Chamædrys unicaulis, fpicata C. B. Pin.* 248. *de quâ inter Pedicularis fpecies egimus. Chamædrys Alpina, minima, hirfuta C. B. Pin.* 248. & *Chamædryos fpuriæ fpecies inter Veronicæ fpecies pariter annumeranda.*
Chamædrys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi* & Δρῦς, *Quercus* quafi diceretur Quercus humilis. Plures enim Chamædryos fpecies foliorum formâ ad Quercum accedere exiftimantur.

GENUS II.

Polium.

Tab. 97. POLIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus ſtamina K, labii ſuperioris locum occcupant: labium verò inferius A, in quinque partes dividitur, non ſecus ac in Chamædryos floribus. Ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, in capſula E, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Polii in capitulum G, collectos ſummis ramulis & caulibus innaſci.

Polii ſpecies ſunt

Polium Lavandulæ folio C. B. Pin. 220. *Polium recentiorum fœmina, Lavandulæ folio Lob. Icon.* 488.

Polium Lavandulæ folio anguſtiori C. B. Pin. 220. *Polium campeſtre Tabern. Icon.* 365.

Polium montanum, luteum C. B. Pin. 220. *Tabern. Icon.* 364. *Polium luteum Lob. Icon.* 487.

Polium montanum, album C. B. Pin. 221. *Polium montanum* 1. *Cluſ.* 361.

Polium montanum, alterum, foliis anguſtioribus, capitulis longioribus C. B. Pin. 221. *Polium* 2. *albo flore Cluſ. Hiſt.* 361.

Polium montanum, repens C. B. Pin. 221. *Polium montanum, ſupinum, minimum Lob. Icon.* 488.

Polium maritimum, erectum, Monſpeliacum C. B. Pin. 221. *Polium Monſpeſſulanum J. B.* 3. 299.

Polium maritimum, ſupinum, Venetum C. B. Pin. *Polium Venetum J. B.* 3. 200. *Adv.* 207.

Polium candidum, tenellum, tomentoſum, flore purpureo J. B. 3. 300. *Polium montanum v, purpureo flore Cluſ. Hiſt.* 362.

Polium montanum, ſupinum, alterum C. B. Pin. 221. *Polium vj, albo flore Cluſ. Hiſt.* 462. *Polium candidum, tenellum, tomentoſum, flore albo J. B.* 3. 300.

Polium Pyrenaicum, ſupinum, Hederæ terreſtris folio. *An Chamædrys Montis Sumani J. B.* 3. 279.

Polium Hiſpanicum, Chamædryos folio, purpuraſcente flore. *Polium ſaxatile, Chamædryos rotundo folio, ſupinum, rubrum Barr. Icon. Polium ſatile Chamædryoides, rotundo folio, flore rubello Bocc. Muſ. Part:* 2. 76. *Tab.* 62.

Polium Luſitanicum, ſupinum, minus, incanum, caulibus purpuraſcentibus, flore albo.

Polium Hiſpanicum, latifolium, capitulo breviori, purpuraſcente flore.

Polium Hiſpanicum, maximum, album.

Polium Hiſpanicum, maximum, luteum.

Polium Hiſpanicum, maritimum, Roriſmarini folio, flore albo.

Polium Hiſpanicum, maritimum, fruteſcens, Roriſmarini folio, flore rubro. *Polium montanum, majus, erectum, Roriſmarini flore rubro Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, montanum, pumilum, Roriſmarini folio, flore rubro. *Polium montanum, pumilum rubrum, viridi Stœchadis folio, caule tomentoſo. Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, ſupinum, flore flaveſcente.

Polium Hiſpanicum, longiore capitulo, flore vario.

Polium erectum, tenuifolium, flore albo, capitulo breviori.

Polium Hiſpanicum, Linariæ foliis caneſcentibus, flore albo. *Polium montanum, album, non ſerratum, longis anguſtiſque foliis caneſcentibus Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, Linariæ foliis brevioribus, flore albo. *Polium montanum, album, non ſerratum, viride, longis anguſtiſque foliis, caule incano Barr. Icon.*

Polium montanum, pumilum, rubrum, anguſto viridique folio, caule incano Barr. Icon.

Polium ſurrectum, minus, anguſtifolium, ſerratum, è viridi caneſcens Barr. Icon.

Polium montanum, album, anguſtifolium, ſerratum, ſupinum, minus Barr. Icon.

Polium minus, erectum, anguſtis, crebris, brevibus foliis, flore rubro Barr. Icon.

Polium montanum, Gnaphalodes, inciſum, flore rubro, ſupinum Barr. Icon.

Polium marinum, daſyphyllum, Gnaphalodes, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, Hiſpanicum, non crenatum, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, erectum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, ſupinum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, ſupinum, minus Barr. Icon.

Polium montanum, luteum, daſyphyllum, ſerratum Barr. Icon.

Polium Haſpanicum, luteum, Majoranæ folio. *Polium montanum, luteum, ſerratis Amaraci foliis, comâ ſubluteâ Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, ſerpilli folio purpuraſcente flore. *Polium ſaxatile, purpureum, non ſerrato Serpilli folio, preſſâ comâ Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, Thymi folio, purpuraſcente comâ. *Polium ſaxatile, minimum, Thymi folio carneo flore Barr. Icon.*

Polium à voce Græcâ πολιὸς *canus*: nam ex Dioſcoride corymbos habet cæſariei canæ ſimiles. *Lib. 3. cap. 124.*

Genus III.

Teucrium.

Teucrium eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus ſtamina A labii ſuperioris locum occupant: labium verò inferius in quinque partes dividitur, mediâ D, ampliori & cochlearis adinſtar excavatâ: cæteris CC, BB, *Tab. 97.*

in floris cervice è regione positis. Ex calyce autem F, campaniformi surgit pistillum G, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, subrotunda K, in capsula campaniformi H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Teucrii species sunt

Teucrium Bœticum Cluf. Hisp. 229. *J. B.* 3. 291. *Teucrium fruticans, Bœticum, sive iij. Cluf. Hist.* 348. *Teucrium peregrinum, folio sinuoso C. B. Pin.* 247.

Teucrium Hispanicum, latiore folio.

Teucrium Americanum, halicacabos & Alopecuroides. Plum.

Teucrium supinum, perenne, foliis laciniatis. *Chamæpitys spuria, multifido folio, Lamii flore C. B. Pin.* 250. *Pseudo-Chamæpitys Cluf. Hist. clxxxv.*

Teucrium supinum, annuum, Lusitanicum, foliis laciniatis.

Teucrium, ut aiunt, à Teucro nomen invenit.

GENUS IV.

Chamæpitys. *Ivette.*

Tab. 98. CHAMÆPITYS est plantæ genus, flore A, monopetalo, unilabiato D, in tres partes diviso, quarum media bifida est, labii superioris locum occupantibus denticulis C. Ex floris autem fundo surgit pistillum E, quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga I, in capsulâ H, quæ floris calyx F, fuit, recondita. His notis addendum est flores Chamæpityos sparsim in foliorum alis nasci, non verò verticillatim.

Chamæpityos species sunt

Chamæpitys moschata, foliis serratis, an prima Dioscoridis C. B. Pin. 249. *Chamæpitys sive Iva moschata Monspeliensium J. B.* 3. 296. *Chamæpitys spuria prior, sive Anthyllis altera Dod. Pempt.* 47.

Chamæpitys moschata, foliis serratis, flore albo H. R. Par.

Chamæpitys moschata, foliis serratis, flore luteo.

Chamæpitys lutea, vulgaris, sive folio trifido C. B. Pin. 249. *Chamæpitys vulgaris, odorata, flore luteo J. B.* 3. 295. *Ajuga sive Chamæpitys mas Dioscoridis Lob. Icon.* 382.

Chamæpitys vulgaris, folio trifido, flore roseo, Lusitanica. *Ajuga multifidis foliis & rubescente flore Cluf. Hist. clxxxiiij.*

Chamæpitys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi*, & πίτυς *Pinus*, quasi diceres Pinum humi jacentem, propter odorem resinosum.

GENUS V.

Bugula. *Bugle.*

Tab. 98. BUGULA est plantæ genus, flore A, monopetalo, unilabiato in tres partes diviso, quarum media D, bifida est, labii superioris locum occupantibus denticulis B. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti C, adinstar clavi

clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina H, ſubrotonda, in capſula G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Bugulæ verticillatim diſponi.

Bugulæ ſpecies ſunt

Bugula Dod. Pempt. 135. *Conſolida media, pratenſis, cærulea C. B. Pin.* 260. *Conſolida media, quibuſdam Bugula J. B.* 3. 430.

Bugula flore cinereo vel albo. *Conſolida media, pratenſis, cinerea vel alba C. B. Pin.* 260.

Bugula Alpina, maxima.

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore cæruleo. *Conſolida media, Genevenſis J. B.* 3. 432. *Conſolida media, pratenſis, hirſuta H. R. Par.*

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore ſuaverubente. *Conſolida media, Genevenſis, flore rubello J. B.* 3. 432. *Bugula carneo flore Cluſ. Hiſt.* xliij.

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore albo. *Conſolida media, Genevenſis, flore albo J. B.* 3. 432.

Bugulam appellari exiſtimant à voce Gallica, *Bugle.*

CLASSIS V.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, cruciformi.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui semper componitur ex quatuor petalis, & crucem quodammodo repræsentat, qualis est flos Leucoii, Erucæ, Brassicæ, &c. Hujus autem floris calyx, si adsit, quatuor plerumque foliis donatur, eodem ut plurimùm ordine positis ac petala. Pistillum verò semper abit in fructum.

SECTIO I.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem non siliquosum.

GENUS I.

Jonthlaspi.

Tab. 99. JONTHLASPI est plantæ genus, flore A, Cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, unicapsularem, planum, orbiculatum, clypeiformem, semine fœtum F, orbiculato G, pariter & plano.

Jonthlaspeos species sunt

Jonthlaspi luteo flore, incanum, montanum, Λευκοειδὴς Col. Part. 1. 280. *Thlaspi saxatile, incanum, luteum, Serpilli folio, minus C. B. Pin.* 107.

Jonthlaspi minimum, spicatum, lunatum Col. Part. 1. 284. *Thlaspi clypeatum, Serpilli folio C. B. Pin.* 107. *Lunaria peltata, minima, quibusdam, ad Thlaspi referenda J. B.* 2. 935.

GENUS II.

Rapistrum.

Tab. 99. RAPISTRUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu testam E, ferè globosam, unicapsularem F, semine fœtam ut plurimùm singulari G.

Rapiſtri ſpecies ſunt

Rapiſtrum monoſpermon C. B. Pin. 95. *Prodr.* 37. *J. B.* 2. 845.

Rapiſtrum maximum, rotundifolium, monoſpermon Corn. 147.

Rapiſtrum arvenſe, folio auriculato, acuto. *Myagro ſimilis ſiliquâ rotundâ C. B. Pin.* 109. *Prodr.* 52. *Myagro affinis herba, capitulis rotundis J. B.* 2. 895.

Rapiſtrum quaſi planta ad Rapam accedens.

GENUS III.

Myagrum.

MYAGRUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, turbinatum, unicapſularem H, ſemine fœtum oblongo G, & duobus loculis inanibus F, ad apicem I K, inſtructum. *Tab.* 99.

Myagri ſpecies ſunt

Myagrum monoſpermon, latifolium C. B. Pin. 109. *Prodr.* 51. *Maygron monoſpermon J. B.* 3. 894.

Myagrum monoſpermon, minus C. B. Pin. 109. *Prodr.* 52.

Myagrum à vocibus Græcis μυῖα *Muſca*, & ἀγρεύω *capto*; quaſi dicas plantam, quæ glutine ſuo muſcas capit, quod tamen Myagro non convenit.

GENUS IV.

Iſatis. *Paſtel.*

ISATIS eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, lingulatum, ad oram compreſſum, bifariam dehiſcentem FG, unicapſularem H, & ſemine fætum I, ut plurimùm oblongo. *Tab.* 100.

Iſatidis ſpecies ſunt

Iſatis ſativa vel latifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtrum ſativum J. B.* 2. 909. *Iſatis ſativa Dod. Pempt.* 79. *Paſtel ou Guéde.*

Iſatis ſylveſtris vel anguſtifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtrum ſpontaneum J. B.* 2. 909. *Iſatis ſylveſtris Dod. Pempt.* 79.

Iſatis ſylveſtris, minor, Luſitanica H. L. Bat. App.

GENUS V.

Crambe.

CRAMBE eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E, unicapſularem F, bifariam dehiſcentem G G, ſemine fœtam ut plurimùm oblongo H. *Tab.* 100.

Crambes ſpecies ſunt

Crambe maritima, Braſſicæ folio. *Braſſica maritima, monoſpermos C. B. Pin.*

112. *Brassica monospermos, Anglica J. B. 2. 830. Brassica marina, sylvestris, multiflora, monospermos Lob. Icon. 245.*

Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus, fructu hastiformi. *Eruca maritima, latifolia, Italica, siliquâ hastæ cuspidi simili C. B. Pin. 99. Cakile sive Eruca maritima, latifolia J. B. 2. 868. Eruca maritima, Anglica, siliquâ fungosâ torosâ, rotundâ, foliis crassis, latioribus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.*

Crambe maritima, foliis Erucæ angustioribus, fructu hastiformi. *Eruca maritima, angustifolia, Italica, siliquâ hastæ cuspidi simili C. B. Pin. 99. Cakile quibusdam, aliis Eruca marina & Raphanus marinus J. B. 2. 867. Cakile Serapionis, Erucæ folio, Napi flore, vulgò Eruca marina Lob. Icon. 223.*

SECTIO II.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum satis brevem, bifariam divisum septo intermedio, respectu valvarum, ad perpendiculum obliquè posito.

GENUS I.

Thlaspi.

Tab. 101. THLASPI est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis BC, constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, subrotundum, planum, orâ plerumque foliaceâ, & supremâ fissum, in duo loculamenta I K, divisum septo intermedio H, respectu valvarum G, ad perpendiculum obliquè posito, seminibus fœtum ut plurimùm planis L. His notis addenda sunt folia indivisa, quibus differt à Nasturtio.

Thlaspeos species sunt

Thlaspi vulgatius J. B. 2. 921. *Thlaspi arvense, Vaccariæ incano folio, majus C. B. Pin. 106. Thlaspi alterum Dod. Pempt. 712.*

Thlaspi Vaccariæ incano folio, minus C. B. Pin. 106. *Prodr. 47.*

Thlaspi arvense, siliquis latis C. B. Pin. 105. *Thlaspi cum siliquis latis J. B. 2. 923. Thlaspi latius Dod. Pempt. 712.*

Thlaspi capsulis hirsutis J. B. 2. 922. *Thlaspi villosum, capsulis hirsutis C. B. Pin. 106. Prodr. 47.*

Thlaspi capsulâ cordatâ, peregrinum J. B. 2. 927.

Thlaspi Allium redolens Mor. Hist. Oxon. Part. 297. *Scorodothlaspi Ulyssis Aldrovandi J. B. 2. 927.*

Thlaspi arvense, perfoliatum, majus C. B. Pin. 106. *Bursa pastoria, foliis Perfoliatæ J. B. 2. 938. Thlaspi oleraceum Tabern. Icon. 462.*

Thlaspi perfoliatum, minus C. B. Pin. 106. *Thlaspi iij, pumilum Clus. Hist. cxxxj.*

Thlaspi parvum, saxatile, flore rubente C. B. Pin. 107. *Lithothlaspi quartum, carnoso, rotundo folio Col. Part. 1. 279.*

Thlaspi Alpinum, folio rotundiore, carnoso, flore purpurascente.

Thlaſpi minimum, Luſitanicum, Cochleariæ folio.

Thlaſpi Alpinum, minimum, foliis craſſis & anguſtis. *Naſturtiolum Alpinum, capſulâ Naſturtii vulgaris, J. B. 2. 918. Naſturtiolum Alpinum, capſula Naſturtii hortenſis C. B. Prodr. 45.*

Thlaſpi Roſa de Hiericho dictum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 328. *Roſa Hierichuntea vulgò dicta C. B. Pin. 484. Roſa Hiericontea Lob. Icon. 203. Roſe de Jerico.*

Thlaſpi Virginianum, foliis Iberidis amplioribus & ſerratis. *Iberis humilior, annua, Virginiana, ramoſior Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 311.*

Thlaſpi montanum, ſempervirens C. B. Pin. 106. *Thlaſpi ſempervirentis ſpecies candida J. B. 2. 930. Thlaſpi montanum, candidum Lugd. 1180.*

Thlaſpi Creticum quibuſdam, flore rubente & albo J. B. 2. 924. *Thlaſpi umbellatum, Creticum, Iberidis folio C. B. Pin. 106. Draba ſive Arabis aut Thlaſpi Candiæ Dod. Pempt. 713.*

Thlaſpi umbellatum, arvenſe, amarum J. B. 925. *Thlaſpi umbellatum, arvenſe, Iberidis folio C. B. Pin. 106. Thaſpi amarum Tabern. Icon. 462.*

Thlaſpi umbellatum, Creticum, flore albo, odoro, minus C. B. Pin. 106. *Thlaſpi parvum, umbellato flore niveo, odorato J. B. 2. 925. Thlaſpi iiij, parvum, odorato flore Cluſ. Hiſt. cxxxij.*

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore purpuraſcente.

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore albo.

Thlaſpi ſaxatile, vermiculato folio C. B. Pin. 107. *Lithothlaſpi montanum, fruticoſius, vermiculato acuto folio Col. Part. 1. 277.*

Thlaſpi à verbo Græco θλάω *premo*, quòd fructum habeat planum & quaſi compreſſum.

GENUS II.

Naſturtium. *Creſſon.*

NASTURTIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis conſtante: ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum DK, ſubrotundum, planum, in duo loculamenta diviſum H, ſepto intermedio EN, reſpectu valvarum FG, LM, ad perpendiculum obliquè poſito & ſeminibus fœtum I, ut plurimùm planis. His notis addenda ſunt folia O, multifida, quibus Naſturtium differt à Thlaſpi. Tab. 102.

Naſturtii ſpecies ſunt

Naſturtium hortenſe, vulgatum C. B. Pin. 103. *Naſturtium vulgare. J. B. 2. 912. Naſturtium hortenſe Dod. Pempt. 711.*

Naſturtium hortenſe, criſpum C. B. Pin. 104. *Naſturtium hortenſe, criſpum, latifolium & anguſtifolium C. B. Prodr. 43. & 44. Naſturtium criſpum J. B. 2. 913.*

Naſturtium hortenſe, criſpius, auguſtifolium Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 301.

Naſturtium hortenſe, latifolium C. B. Pin. 103. *Naſturtium latifolium, Dioſcoridæum J. B. 2. 913.*

Naſturtium ſylveſtre Dalechampii Lugd. 655. *Thlaſpi umbellatum, Naſtur-*

tii folio, Monſpeliacum C. B. Pin. 106. *Thlaſpi umbellatum, tenuiter diviſo folio, amarum, Narbonenſe J. B.* 2. 925.

Naſturtium ſylveſtre, tenuiter inciſum, minoris fructu. *Iberis Naſturtii folio C. B. Pin.* 97. *Iberis Matth.* 293.

Naſturtium ſylveſtre, tenuiſſimè inciſum. *Thlaſpi Iberidis folio, tenuiſſimè diviſo Mor. H. R. Bleſ.*

Naſturtium Orientale, foliis inferioribus Millefolium, ſuperioribus Perfoliatam referentibus. *Thlaſpi vero di Dioſcoride, primo Zan.* 193.

Naſturtium ſylveſtre, capſulis criſtatis. *Ambroſia campeſtris, repens C. B. Pin.* 138. *Coronopus Ruellii ſive Naſturtium verrucoſum J. B.* 2. 919. *Cornu Cervi alterum, repens Dod. Pempt.* 110.

Naſturtium Alpinum, tenuiſſimè diviſum C. B. Pin. 105. *Naſturtiolum Alpinum, tenuiſſime diviſum J. B.* 2. 918. *Cardamine Alpina, iij, minima Cluſ. Hiſt. cxxviij.*

Naſturtium pumilum, vernum C. B. Pin. 105. Edit. 1. *Cardamine puſilla, ſaxailis, montana, Δινκοειδὴς Col. Part.* 1. 273.

Naſturtium petræum, foliis Burſæ Paſtoris C. B. Pin. 104. *Burſa Paſtoris minor, foliis inciſis Ejuſd.* 108. *Burſa paſtoris parva, folio glabro, ſpiſſo J. B.* 2. 937. *Naſturtium petræum Tabern. Icon.* 451. *Paſtoria Burſa minor Dod. Pempt.* 103.

Naſturtium pumilum, ſupinum, vernum Bot. Monſp.

Naſturtium minimum, vernum, foliis tantùm circa radicem Bot. Monſp. *Naſturtium minimum, Monſpelienſe, caule aphyllo. Thlaſpi minus Monſpelienſium C. B. Pin.* 108.

GENUS III.

Thlaſpidium.

Tab. 101. THLASPIDIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum EF, quaſi gemellum, planum, ex duabus partibus compoſitum GH, ſepto intermedio I, diſtinctis; quæ ſingulæ K, ſemine turgeſcunt L, ut plurimùm oblongo M, & compreſſo.

Thlaſpidii ſpecies ſunt

Thlaſpidium Monſpelienſe, Hieracii folio hirſuto. *Thlaſpi biſcutatum, aſperum, Hieracifolium & majus C. B. Pin.* 107. *Lunaria biſcutata J. B.* 2. 935. *Thlaſpi parvum, Hieracifolium, ſive Lunaria lutea Monſpelienſium & Leucoium luteum, marinum & Biſcutella Lob. Icon.* 214.

Thlaſpidium hirſutum, calice floris auriculato. *Leucoium montanum, flore pedato Col. Part.* 2. 61.

Thlaſpidium annuum, flore pallidè luteo. *Thlaſpi biſcutatum, flore ſulphureo Hort. Oxon. Thlaſpi biſcutatum, annuum, aſperum H. R. Par.*

Thlaſpidium Raphani folio. *Thlaſpi biſcutatum, Raphani aut Irionis folio Bocc. Rarior. Plant.* 55.

Thlaſpidium fruticoſum, Leucoii folio, ſemperflorens. *Thlaſpi latifolium platycarpon, Leucoii foliis Bocc. rarior. Plant.* 55.

Thlaſpidium fruticoſum, Leucoii folio variegato, ſemperflorens.

Thlaſpidium Anchuſæ folio. *Thlaſpi biſcutellatum, luteum, Anchuſæ foliis Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 122. Thlaſpi biſcutatum, Anchuſæ foliis Ejuſd. 167.*

Thlaſpidium Apulum, ſpicatum. *Jondraba Apula, Alyſſoides, ſpicata Col. Part. 1. 285.*

Thlaſpidium montanum, anguſtifolium, glabrum.

Thlaſpidium Alpinum, pumilum aſperum.

Thlaſpidium, quaſi planta ad Thlaſpi accedens.

GENUS IV.

Cochlearia. *Herbe aux cuilliers.*

COCHLEARIA eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum, ſepto intermedio H, cui valvæ F G, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta I, diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis K. *Tab. 101.*

Cochleariæ ſpecies ſunt

Cochlearia folio ſubrotundo. C. B. Pin. 110. *Cochlearia J. B. 2. 942. Dod. Pempt. 594.*

Cochlearia major, Batavica, erecta, folio oblongo H. L. Bat.

Cochlearia folio ſinuato C. B. Pin. 150. *Cochlearia Britannica Dod. Pempt. 594.*

Cochlearia Aremorica H. R. Part. *Hederaceum Thlaſpi Lob. Icon. 615. Thlaſpi Hederaceum J. B. 2. 933.*

Cochlearia minima, Aremorica, flore dilutè rubello Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309.

Cochlearia Danica, procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309. *Cochlearia Danica repens C. B. Pin. 110. Prodr. 53. Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270.*

Cochearia minor, erecta, Danica Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270. *Cochlearia minor, erecta C. B. Pin. 110. Prodr. 53.*

Cochlearia altiſſima, Glaſti folio. *Lepidium glaſtifolium C. B. Pin. 97. Lepidium annuum Lob. Icon. 321. Lepidium non repens J. B. 2. 941.*

Cochlearia folio cubitali. *Raphanus ruſticanus C. B. Pin. 96. Raphanus ſylveſtris ſive Armoracia multis J. B. 2. 851. Raphanus ruſticanus, craſſâ radice, Lapathi folio Lob. Icon. 320.*

Cochlearia dicitur, quòd ejus folia Cochlearis inſtar quandoque ſint excavata.

GENUS V.

Lepidium.

LEPIDIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, lanceiformem, ſepto intermedio I, cui valvæ G H, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum K, ut plurimùm oblongis. *Tab. 103.*

Lepidii species sunt

Lepidium latifolium C. B. Pin. 97. *Lepidium Paulli J. B. 2. 640. Lepidium Plinii Dod. Pempt. 716. Passerage.*

Lepidium humile, incanum, arvense. *Draba umbellata, vel Draba major, capitulis donata C. B. Pin. 109. Draba multis, flore albo J. B. 2. 939. Arabis sive Draba & Nasturtium Babylonicum Lob. Icon. 224.*

Lepidium humile, minus incanum, Alepicum. *Draba Calepensis, repens, humilior, foliis minus cinereis, quasique viridibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 314.*

Lepidium gramineo folio, sive Iberis. *Iberis latiore folio C. B. Pin. 97. Iberis J. B. 2. 918. Dod. Pempt. 714.*

Lepidium capillaceo folio, fruticosum, Hispanicum.

Lepidium à voce Græca λεπὶς, squama: eò quòd squamas & maculas faciei auferre existimetur.

GENUS VI.

Bursa Pastoris. *Tabouret.*

Tab. 103. BURSA PASTORIS est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, planum, orâ supremâ scissum, triangulum Isosceles inversum quasi referentem, septo intermedio H, cui valvæ F G, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisum, seminibusque fœtum exiguis I.

Bursæ pastoris species sunt

Bursa pastoris major, folio non sinuato C. B. Pin. 108.

Bursa pastoris major, folio sinuato C. B. Pin. 108. *Bursa pastoria J. B. 2. 936. Pastoria Bursa Dod. Pempt. 103. Tabouret, bourse à berger.*

Bursa pastoris eleganti folio, instar Coronopi repentis Cam. Hort. 32.

Bursa pastoris media C. B. Pin. 108. *Bursa pastoria minor Tabern. Icon. 199.*

Bursa pastoris montana, Globulariæ folio. *Thlaspi Alpinum, Bellidis cæruleæ folio C. B. Pin. 106. Thlaspi foliis Globulariæ J. B. 2. 926. Thlaspi montanum, Bursæ pastoris fructu, primum Col. Part. 1. 276.*

Bursa pastoris dicitur à fructûs forma, qui ad pastoris marsupium accedere existimatur.

SECTIO III.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum septo intermedio valvis parallelo, bifariam divisum.

GENUS I.

Alysson.

Tab. 104. ALYSSON est plantæ genus, flore A B, cruciformi, quatuor scilicet petalis C, constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit

in

in fructum F G, satis exiguum & gibbum, septo intermedio H, valvis GK, parallelo in duo loculamenta MN, divisum, seminibusque fœtum subrotundis L.

Alyssi species sunt

Alysson perenne, montanum, incanum. *Thlaspi montanum, luteum J. B. 2. 928.*

Alysson incanum, luteum, Serpilli folio, majus. *Thlaspi minus quibusdam, aliis Alysson minus J. B. 2. 928. Thlaspi Alysson dictum, campestre, majus C. B. Pin. 107. Alyssum minimum Clus. Hist. cxxxiij.*

Alysson incanum, Serpilli folio, minus. *Thlaspi Alysson dictum, campestre minus C. B. Pin. 107.*

Alysson incanum, Serpilli folio, fructu nudo. *Thlaspi Alysson dictum minus, capsulis majoribus, rotundis, non foliatis Bot. Monsp.*

Alysson maritimum. *Thlaspi Alysson dictum, maritimum C. B. Pin. 107. Nasturtium vel Thlaspi maritimum J. B. 2. 927. Thlaspi Narbonense, Centumculi angusto folio, Alysson Italorum Tabern. Icon. 461.*

Alysson Halimi folio, sempervirens. *Thlaspi Halimi folio, sempervirens H. L. Bat.*

Alysson minus, Halimi argenteo angusto folio. *Thlaspi parvum, Halimi angusto, incano folio Bocc. Mus. Part. 2. 45. Thlaspi parvum, Halimi angusto, argenteo folio Ejusd. Tab. 39.*

Alysson minimum. *Thlaspi Alyssum minimum Mor. H. R. Bles.*

Alysson fruticosum, aculeatum. *Thlaspi fruticosum, spinosum C. B. Pin. 108. Leucoium spinosum sive Thlaspi spinosum aliis J. B. 1. 931. Thlaspi fruticosum, spinosum, Narbonense Lob. Icon. 217.*

Alysson fruticosum, incanum. *Thlaspi fruticosum, incanum C. B. Pin. 108. Thlaspi capsulis sublongis, incanum J. B. 2. 929. Thlaspi incanum, Mechliniense Lob. Icon. 216.*

Alysson Alpinum, hirsutum, luteum. *Sedum Alpinum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 285. Sedum petræum, montanum Lob. Icon. 381.*

Alysson Alpinum, Poligoni folio incano. *Bursa pastoris Alpina, hirsuta C. B. Pin. 108. Prodr. 51.*

Alysson vulgare, Poligoni folio, caule nudo. *Bursa pastoris minor, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Bursa pastoria minima, oblongis siliquis, verna, loculo oblongo J. B. 2. 937. Paronychia vulgaris Dod. Pempt. 112.*

Alysson Veronicæ folio. *Bursa pastoris major, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Bursa pastoria sublongo loculo affinis, pulchra planta J. B. 2. 938. Draba minima, muralis, discoides Col. Part. 1. 274.*

Alysson segetum, foliis auriculatis, acutis. *Myagrum sativum C. B. Pin. 109. Myagrum dictum Camelina J. B. 2. 892. & Myagrum Turcicum Ejusd. 2. 893. Myagrum sativum C. B. Pin. 109. Camelina sive Myagrion. Dod. Pempt. 532.*

Alyssum segetum, foliis auriculatis, acutis, fructu majori.

Alysson Pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis.

Alysson differt à Thlaspi septo intermedio fructus, quod in Alysso valvis parallelum, in Thlaspi verò ad perpendiculum obliquum est ratione valvarum: differt etiam ab Alyssoide valvis fructus minùs concavis.

GENUS II.

Alyssoides.

Tab. 104. ALYSSOIDES est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante : ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, ferè ellipticum, turgidum, crassum satis, septo intermedio I, valvis G H, semiellipticis & turgescentibus parallelo in duo loculamenta divisum, seminibusque fœtum K, orbiculatis, planis, marginatis.

Alyssoidis species sunt

Alyssoides fruticosum, Leucoii folio viridi. *An Leucoium luteum, utriculato semine P. Alp. Exot. 117?*

Alyssoides incanum, foliis sinuatis. *Leucoium incanum, siliquis rotundis C. B. Pin. 201. Leucoium cum siliquis rotundis, flore luteo J. B. 2. 931. Eruca peregrina Clus. Hist. 421.*

Alyssoides quasi planta ad Alysson accedens.

GENUS III.

Lunaria. *Lunaire* ou *Bulbonac.*

Tab. 105. LUNARIA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante : ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, omnino planum, septo intermedio H K, cui valvæ membranaceæ G I L M, & parallelæ adhærescunt, in duo veluti loculamenta divisum, seminibusque fœtum N O, ut plurimum reniformibus & quasi marginatis.

Lunariæ species sunt

Lunaria major, siliquâ rotundiore J. B. 2. 881. *Viola Lunaria major, siliquâ rotundâ C. B. Pin. 203. Viola latifolia Dod. Pempt. 161. Viola Lunaris, i, Tabern. Icon. 313.*

Lunaria major, perennis, siliquâ rotundiore, flore albo. *Leucoium lunatum seu lunarium latifolium, majus, alterum, siliqua rotunda, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 246.*

Lunaria major, siliquâ longiore J. B. 2. 882. *Viola Lunaria major, siliquâ oblongâ C. B. Pin. 203. Viola Lunaris. ij, Tabern. Icon. 314.*

Lunaria major, siliquâ longiore, flore purpureo. *Leucoium majus, perenne, siliquâ lunatâ, longâ, coronatâ, flore purpureo H. R. Bat.*

Lunaria Leucoii folio, siliquâ oblongâ, majori. *Leucoium Alyssoides, clypeatum, majus C. B. Pin. 201. Alysson siliquâ latâ, asperâ, quibusdam Lunaria flore luteo J. B. 2. 934. Alysson Dioscoridis Dod. Pempt. 89.*

Lunaria Leucoii folio, siliquâ oblongâ, minori. *Leucoium Alyssoides, clypeatum, minus C. B. Pin. 201. Leucoium minus, peltatum, Romanum Col. Part. 2. 60.*

Lunaria ſiliquâ oblongâ, intortâ. *Leucoium ſive Lunaria vaſculo ſublongo, intorto Raii Synopſ.* 164.
Lunaria à Lunâ, propter ſiliquarum formam.

SECTIO IV.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum ſiliquoſum, bicapſularem.

GENUS I.

Braſſica. *Chou.*

BRASSICA eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, teretem, longam, cylindraceam, ſepto medio F, qui valvæ G H, imbricatæ utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam ſubrotundis I. His notis addenda eſt totius plantæ facies, quæ poſita eſt in foliis plerumque rugoſis, ſinuatis, & cæſiis. *Tab.* 106.

Braſſicæ ſpecies ſunt

Braſſica capitata, alba C. B. Pin. 111. *J. B.* 2. 826. *Braſſica capitata, albida Dod. Pempt.* 623. *Chou pommé, blanc.*

Braſſica alba, capite oblongo, non penitus clauſo C. B. Pin. 111. *Braſſica Italica, tenerrima, glomeroſa, flore albo J. B.* 2. 827. *Braſſica Sabauda, hyberna Lob. Icon.* 244. *Chou de Milan ou de Savoye.*

Braſſica alba vel viridis C. B. Pin. 111. *Braſſica alba, vulgaris, J. B.* 2. 829. *Braſſica vulgaris, ſativa Dod. Pempt.* 621. *Chou blond.*

Braſſica alba, expanſa J. B. 2. 829.

Braſſica alba, criſpa C. B. Pin. 111. *Braſſica Sabauda, rugoſa J. B.* 2. 828. *Braſſica Sabauda Dod. Pempt.* 624. *Chou friſé, blanc.*

Braſſica ex capitibus pluribus conglobata C. B. Pin. 111. *Braſſica capitata, polycephalos Lugd.* 521.

Braſſica capitata, rubra C. B. Pin. 111. *J. B.* 2. 831. *Braſſica rubra, capitata Dod. Pempt.* 621. *Chou pommé, rouge.*

Braſſica gongylodes C. B. Pin. 111. *Braſſica caulorapa J. B.* 2. 829. *Braſſica caule Rapum gerens Dod. Pempt.* 625. *Chou-Rave.*

Braſſica cauliflora C. B. Pin. 111. *Braſſica multiflora J. B.* 2. 828. *Braſſica florida, botrytis Lob. Icon.* 245. *Chou-fleur.*

Braſſica rubra C. B. Pin. 111. *& Tabern. Icon.* 396. *Braſſica rubra, vulgaris J. B.* 2. 831. *Chou rouge.*

Braſſica radice Napiformi. *Napobraſſica C. B. Pin.* 111. *Prodr.* 54. *Chou-Navet.*

Braſſica Aſparagodes, criſpa C. B. Pin. 111. *Braſſica criſpa, prolifera Tabern. Icon.* 398. *Braſſica thyrſoides J. B.* 2. 833.

Brassica rugosa, longioribus foliis J. B. 2. 828.
Brassica fimbriata C. B. Pin. 112. *Brassica crispa, laciniosa J. B. 2. 832. Brassica tophosa Tabern. Icon. 401.*
Brassica fimbriata, maxima.
Brassica fimbriata, pumila C. B. Pin. 112. *Brassica Anglicana, nivea, minima J. B. 2. 830. Anglica minima Brassica Adv. 92.*
Brassica laciniata, alba J. B. 2. 832.
Brassica laciniata, rubra J. B. 2. 832.
Brassica lato Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica tenuissimè laciniata J. B. 2. 832. Brassica Selinisia, latifolia Tabern. Icon. 401.*
Brassica angusto Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica Selinisia, angustifolia Tabern. Icon. 402.*
Brassica arvensis C. B. Pin. 112. *Brassica rubra, minor J. B. 2. 833. Brassica sylvestris, Crambe dicta Dod. Pempt. 623. Colsa.*
Brassica maritima, arborea seu procerior, ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 208.
Brassica peregrina, moschum olens H. R. Par. *Chou musqué.*
Brassica campestris, perfoliata, flore albo C. B. Pin. 112. *Perfoliata siliquosa J. B. 2. 835. Brassica campestris, 1. Clus. Hist. cxxvij.*
Brassica campestris, perfoliata, flore purpureo C. B. Pin. 112. *Perfoliata siliquosa, purpurea Clusio J. B. 2. 836. Brassica campestris, purpureo flore Clus. Hist. cxxvij.*
Brassica Alpina, perennis.
Ab eo genere excludi debent *Brassica maritima, monospermos C. B. Pin. 112. quæ Crambe species est. Brassica sylvestris foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin. 112. quæ species est Turritidis, perinde ac sequentes. Brassica sylvestris, hispida, non ramosa C. B. Pin. 112. Brassica sylvestris, ramosa, hispida C. B. Pin. 112. Edit. 2.*
Lib. 20. cap. 9. Brassica quasi πρασικὴ *olus*, per excellentiam. De ea enim teste Plinio, scripsere Chrysippus, Dieuches, Pythagoras, & Cato.

GENUS II.

Leucoium. *Giroflier* ou *Violier.*

Tab. 107. LEUCOIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam EF, longam, compressam, septo intermedio GL, cui valvæ HI, MN, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam planis, orbiculatis KO, ut plurimùm marginatis.

Leucoii species sunt
Leucoium incanum, majus C. B. Pin. 220. *Leucoium hyemale & diu durans etiam album J. B. 2. 874. Leucoium candidum, majus Dod. Pempt. 159.*
Leucoium incanum, majus, flore cinericeo C. B. Pin. 200.
Leucojum purpureum vel rubrum C. B. Pin. 200. *Leucoium hyemale & diu-durans, purpureum & roseum J. B. 2. 874. Leucoium purpureum Tabern. Icon. 309.*

Leucoium incanum, majus, coccineum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 240.
Leucoium violáceum Tabern. Icon. 310.
Leucoium flore ex purpura puniceo C. B. Pin. 200.
Leucoium incanum, minus C. B. Pin. 200. *Leucoium æstivum, flore purpureo & roseo & albo J. B. 2. 875. Leucoium minus & annuum Dod. Pempt. 159. Quarantain.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore rubro C. B. Pin. 200. *Leucoium multiplici flore Dod. Pempt. 159.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpureo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore purpureo, pleno Eyst.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore pupuro-violaceo C. B. Pin. 200. *Leucoium sive Keiri, purpuro-violaceum, pleno flore Suvert.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore albo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore pleno, albo Eyst.*
Leucoium incanum, majus, variegatum, simplici flore, striis inæqualibus notato C. B. Pin. 200.
Leucoium variegatum, album, rubris maculis Eyst.
Leucoium variegatum, purpureis maculis Eyst.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore C. B. Pin. 201.
Leucoium purpureum, variegatum, sanguineis maculis signatum Bry.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore, foliis in ambitu argenteis H. L. Bat.
Leucoium pleno flore, album, sanguineis maculis signatum Eyst.
Leucoium pleno flore, album, purpureis maculis signatum Eyst.
Leucoium album, odoratissimum, folio viridi C. B. Pin. 202. *Leucoium hyemale, diu durans, flore albo, folio viridi & livido, glabro J. B. 2. 875.*
Leucoium vernum, perenne, album, majus. *Draba alba, siliquosa C. B. Pin. 109. Hesperis Alpina sive muralis minor, repens J. B. 2. 880. Draba ij Clus. Hist. cxxv.*
Leucoium vernum, perenne, album minus.
Leucoium Hesperidis folio. *Glastifolia Cichoroides J. Bauhini & Turritis 2. Clusio J. B. 2. 836. Turrita major, Plateau Clus. Hist. cxxvj.*
Leucoium maritimum, minimum, Hispanicum, vernum, foliis Erucæ.
Leucoium maritimum, sinuato folio C. B. Pin. 201. *Leucoium maritimum, magnum, latifolium J. B. 2. 875. Leucoium marinum, majus Clus. Hist. 298.*
Leucoium maritimum, candidum C. B. Pin. 201. *Keiri marinum, flore candido Lob. Icon. 332.*
Leucoium luteum, maximum, foliis tuberculis obsitis C. B. Pin. 202. *Flos Cheiri Eystettensis, maximus Eyst.*
Leucoium luteum, magno flore C. B. Pin. 202. *Flos Keiri simplex, medius Eyst.*
Leucoium luteum, serrato folio, flore grandiore C. B. Pin. 202.
Leucoium luteum, vulgare C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, vulgò Cheiri, flore simplici J. B. 2. 872. Lucoion luteum Dod. Pempt. 260.*

Leucoium luteum, pleno flore, majus C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum pleno flore J. B.* 2. 873. *Leucoium flore luteo, pleno, majus Eyſt.*

Leucoium flore pleno, minus C. B. Pin. 202. *Viola petræa, lutea, multiplex Tabern. Icon.* 306.

Leucoium luteum, flore pleno, patulo. *Keiri ſeu Leucoium luteum, alterum, flore pleno Raii Hiſt.* 782.

Leucoium majus, flore pleno, ferrugineo. *Keiri ſive Leucoium luteum, majus, flore pleno, ferrugineo Park. Par.* 257.

Leucoium majus, flore pleno, ex purpureo colore & aureo varium H. R. Par.

Leucoium anguſtifolium, Alpinum, flore ſulphureo H. R. Par.

Leucoium à vocibus Græcis λευκὸν ἴον, i. Viola alba.

GENUS III.

Heſperis. *Juliane* vel *Juliene.*

Tab. 108. HESPERIS eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calice C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E F, longam, teretem, cylindraceam, ſepto intermedio G L, cui valvæ imbricatæ H I, M N, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta, diviſam ſeminibuſque fœtam oblongis, quaſi cylindraceis K, aut globoſis O, quæ veluti nidulantur in ſcrobiculis ſepti intermedii.

Heſperidis ſpecies ſunt

Heſperis hortenſis, flore purpureo C. B. Pin. 202. *Heſperis flore purpureo J. B.* 2. 877. *Viola hyemalis, purpurea Tabern. Icon.* 308. *Juliane ſimple, purpurine.*

Heſperis hortenſis, flore candido C. B. Pin. 202. *Heſperis flore albo J. B.* 2. 877. *Viola hyemalis, flore albo Tabern. Icon.* 308.

Heſperis hortenſis flore viridi C. B. Pin. 202. *Heſperis hortenſis, flore viridi ſeu abortivo Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 251.

Heſperis flore purpureo, pleno H. R. Par. *Juliane double, purpurine.*

Heſperis flore pleno, albo H. R. Par. *Viola matronalis, flore multiplici Corn.* 210. *Juliane double blanche.*

Heſperis hortenſis, flore vario, pleno H. L. Bat. *Juliane à fleur double panachée.*

Heſperis montana, pallida, odoratiſſima C. B. Pin. 201. *Heſperis colore ineleganti J. B.* 2. 879. *Heſperis* 1. *Cluſ. Hiſt.* 296.

Heſperis ſylveſtris, inodora C. B. Pin. 202. *Heſperis Pannonica, inodora J. B.* 2. 878. *Heſperis* 3. *Cluſ. Hiſt.* 297.

Heſperis peregrina, ſiliquis articulatis C. B. Pin. 202. *Heſperis Syriaca Cam. Hort. Tab. xix. J. B.* 2. 879.

Heſperis Allium redolens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 252. *Alliaria Matth.* 843. *J. B.* 2. 883.

Heſperis lutea, ſiliquis ſtrictiſſimis. *Draba lutea, ſiliquis ſtrictiſſimis C. B. Pin.* 110. *Arabis à quibuſdam dicta planta Cam. Epit.* 342. *Draba lutea quibuſdam J. B.* 2. 870.

Hesperis Leucoii folio non serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum, sylvestre, angustifolium C. B. Pin. 202. Leucoium luteum, sylvestre Clusii J. B. 2. 873. Leucoium sylvestre Tabern. Icon. 319.*

Hesperis Leucoii folio serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum montanum, serrato folio C. B. Pin. 202. Leucoium luteum, sylvestre, Pannonicum, serrato folio obtuso & acuto J. B. 2. 873. Leucoio giallo, montano Pon. Bald. Ital. 232.*

Hesperis siliquâ corniculatâ, flore obsoleto C. B. Pin. 202. *Leucoium corniculatum, saxatile, obsoleto flore Col. Part. 1. 262.*

Hesperis maritima, supina, exigua. *Leucoium marinum, parvum, folio virente, crassiusculo J. B. 2. 877.*

Hesperis sylvestris, parvo flore C. B. Pin. 202. *Prodr.* 103.

Hesperis maritima, angustifolia, incana. *Leucoium maritimum, angustifolium C. B. Pin. 201. J. B. 2. 876. Leucoium marinum, minus Clus. Hist. 298.*

Hesperis Africana, villosa, flore cæruleo. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, latifolium, hirsutum H. L. Bat.*

Hesperis peregrina, foliis dentatis, floribus variis. *Leucoium peregrinum, dentatis foliis, floribus purpuro-cæruleis & variis H. R. Monsp.*

Hesperis Lusitanica, angustifolia, folio dentato, purpurascente flore.

Hesperis Hispanica, foliis incisis, siliquâ lunatâ.

Hesperis maritima, latifolia, siliquâ tricuspidi. *Leucoion marinum Cam. Hort. Tab. xxiiij. Leucoio affine Tripolium Anguillare & Leucoium maritimum Camerarii J. B. 2. 876.*

Hesperis Sicula, frutescens, siliquâ tricuspidi. *Leucoium minus, fruticans, purpureum, montanum, crucigerum Bocc. Mus. Part. 2. 138. Tab. 111.*

Hesperis Sicula, Coronopi folio, siliquâ tricuspidi. *Leucoium montanum, crucigerum, Coronopi folio Bocc. Mus. Part. 2. 147. Tab. 111.*

Hesperis Africana, major, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, majus H. L. Bat.*

Hesperis Africana, minor, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, minus H. L. Bat.*

Hesperis differt à Leucoio siliquis cylindraceis, seminibusque tumescentibus, non marginatis quæ in septi intermedii scrobiculi veluti nidulantur.

GENUS IV.

Turritis.

TURRITIS differt ab Hesperide siliquis planis: à Leucoio seminibus non marginatis: à Brassica, tum facie, tum siliquis planis.

Turritidis species sunt

Turritis Lob. Icon. 220. *Brassica sylvestris, hispida non ramosa C. B. Pin. 112. Edit. 2. Brassica sylvestris, foliis integris & hispidis C. B. Pin. 112. Edit. 1. Turritis vulgatior J. B. 2. 836.*

Turritis minor Bot. Monsp.

Turritis vulgaris, ramosa. *Bursæ pastoris similis, siliquosa, major, seu majoribus foliis C. B. Pin.* 108. *Pilosella siliquata D. Thal. Tab. vij Bursa pastoria sive Pilosella siliquosa J. B.* 2. 870.

Turritis Leucoii folio. *Myagrum siliquâ longâ C. B. Pin.* 109. *Myagro affinis planta, siliquis longis J. B.* 2. 894. *Myagrum* 11. *Lobelii Tabern Icon.* 866.

Turritis Alpina, foliis incisis. *Nasturtium Alpinum, insipidum C. B. Pin* 105. *Cardamine insipida F. Gregorii Col. Part.* 2. 69.

Turritis foliis inferioribus Cichoraceis, cæteris Perfoliatæ. *Brassica sylvestris foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin.* 112. *Sinapi album Lugd.* 1168.

Turritis annua, verna, flore purpurascente. *Leucoium maritimum, latifolium C. B. Pin.* 201. *Leucoium maritimum, latifolium, flore cæruleo-purpurante J. B.* 201. *Leucoium marinum, cæruleo-purpureum Tabern. Icon.* 311.

GENUS V.

Cardamine.

Tab. 109. CARDAMINE est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E F, septo intermedio G K, cui valvæ H I, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam plerumque orbiculatis L. His notis addi debet valvas H I, per maturitatem helicis in modum revolvi & semina cum impetu excutere.

Cardamines species sunt

Cardamine pratensis, magno flore purpurascente. *Nasturtium pratense, magno flore C. B. Pin.* 104. *Iberis Fuchsii sive Nasturtium pratense, sylvestre J. B.* 2. 899. *Flos Cuculi Dod. Pempt.* 592.

Cardamine pratensis, magno flore albo. *Nasturtium pratense, magno flore prorsus albo C. B. Pin.* 194.

Cardamine pratensis, magno flore pleno. *Nasturtium pratense, flore pleno C. B. Pin.* 104. *Iberis Fuchsii sive Nasturtium pratense, flore pleno J. B.* 2. 889. *Cardamine altera, pleno flore Clus. Hist.* cxxix.

Cardamine pratensis, parvo flore. *Nasturtium pratense, parvo flore C. B. Pin.* 104. *Prodr.* 44.

Cardamine annua, exiguo flore. *Sisymbrii Cardamine, species quædam insipida J. B.* 2. 886. *Sium minimum P. Alp. Exot.* 331.

Cardamine Sicula, foliis Fumariæ. *Sio minimo Prosperi Alpini affinis, siliquis latis Bocc. Rarior. Plant.* 84.

Cardamine iv Dalechampii Lugd. 659. *Nasturtium aquaticum, minus C. B. Pin.* 104. *Sisymbrium Cardamine hirsutum, minus, flore albo J. B.* 2. 888.

Cardamine flore majore, elatior. *Sisymbrium Cardamine sive Nasturtium aquaticum, flore majore, elatius J. B. Pin.* 104. *Nasturtium aquaticum, majus & amarum C. B. Pin.* 104. *Nasturtium aquaticum, erectum, folio longiore Ejusd.*

Cardamine

Cardamine Alpina, minor, Resedæ foliis. *Nasturtium Alpinum, minus, Resedæ foliis C. B. Pin.* 104. *Prodr.* 45.

Cardamine montana, Asari folio. *Nasturtium montanum, Asari folio Bocc. Rarior. Plant.* 5.

Cardamine hirsuta, Chelidonii folio, flore purpurascente. *Sinapi agreste, flore purpureo J. B.* 2. 866. *Sinapi alterum, agreste, nostras Col. Phytob.* 25.

Cardamine glabra, Chelidonii folio. *Nasturtium Alpinum, Halicacabi peregrini foliis Ambros.* 374.

Cardamine Alpina, 1. trifolia Clus. Hist. cxxvij. *Nasturtium Alpinum, trifolium C. B. Pin.* 104. *Iberidi Fuchsii affinis, trifolia Cardamine J. B.* 2. 890.

Cardamine Africana, trifolia. *Nasturtium foliis ternis, facie Christophorianæ Par. Bat.*

Cardamine à Cardamo, quasi planta ad Cardamum seu Nasturtium accedens.

GENUS VI.

Dentaria. *Dentaire.*

DENTARIA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, seu siliquam septo intermedio G, cui valvæ H I, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam K, plerumque subrotundis. His notis non tantùm addi debet valvas H I, per maturitatem helicis in modum revolvi & cum impetu semina excutere; sed radices etiam L, carnosas esse, squamata, ac veluti dentibus incidi. Tab. 110.

Dentariæ species sunt

Dentaria heptaphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides altera sive septifolia J. B.* 2. 899. *Viola dentaria, altera Dod. Pempt.* 162.

Dentaria pentaphyllos, foliis mollioribus C. B. Pin. 322. *Dentaria quinquefolia J. B.* 2. 900. *Viola Dentaria, prima Dod. Pempt.* 162. *Dentaria vij, πεντάφυλλος, ij. Clus. Hist. cxxij.*

Dentaria pentaphyllos, foliis asperis C. B. Pin. 322. *Coralloides prima, quinquefolia J. B.* 2. 900. *Dentaria vj, πεντάφυλλος, 1. Clus. Hist. cxxij.*

Dentaria heptaphyllos, baccifera C. B. Pin. 322. *Coralloides minor, bulbifera J. B.* 2. 902. *Dentaria iiij, baccifera Clus. Hist. cxxj.*

Dentaria triphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides enneaphyllos Clusii J. B.* 2. 902. *Dentaria v, τρίφυλλος, Clus. Hist. cxxj. Ceratia Plinii Col. Part.* 1. 307.

Dentaria enneaphyllos, montis aurei H. R. Par.

Dentaria à radicum formâ, quæ veluti dentibus inciduntur.

GENUS VII.

Sisymbrium.

SISYMBRIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in Tab. 109.

fructum seu siliquam E, septo intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam I, ut plurimùm subrotundis. His notis addenda est facies quædam speciebus hujus generis propria.

Sisymbrii species sunt

Sisymbrium aquaticum Matth. 487. *Nasturtium aquaticum, supinum C. B. Pin.* 104. *Sisymbrium Cardamine, sive Nasturtium aquaticum J. B.* 4. 884. *Cresson d'eau.*

Sisymbrium Pyrenaicum, latifolium, purpurascente flore. *Nasturtium Pyrenaicum, aquaticum Par. Bat.*

Sisymbrium Erucæ folio glabro, flore luteo. *Eruca lutea, latifolia, sive Barbarea C. B. Pin.* 98. *Barbarea J. B.* 2. 868. *Dod. Pempt.* 712.

Sisymbrium Erucæ folio glabro; minus & præcocius.

Sisymbrium Erucæ folio glabro, flore pleno. *Eruca lutea sive Barbarea, pleno flore C. B. Pin.* 99.

Sisymbrium Erucæ folio aspero, flore luteo. *Leucoium luteum, Erucæ folio C. B. Pin.* 201. *Leucoium terrestre, majus Col. Part.* 1. 262.

Sisymbrium aquaticum, Raphani folio, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter C. B. Pin. Edit.* 1. 97. *Prodr.* 38. *Raphanus aquaticus, Rapistri folio C. B. Pin. Edit.* 2. 97. *Rapistrum aquaticum Tabern. Icon.* 408.

Sisymbrium aquaticum, Raphani folio variegato, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter, foliis variegatis H. R. Par.*

Sisymbrium aquaticum, foliis in profundas licinias divisis, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias divisis C. B. Pin.* 97. *Prod.* 38.

Sisymbrium palustre, repens, Nasturtii folio. *Eruca palustris & Nasturtii folio, siliquâ oblongâ C. B. Pin.* 98. *Eruca palustris, minor Tabern. Icon.* 447. *Eruca quibusdam sylvestris, repens, flosculo luteo J. B.* 2. 866.

Sisymbrium palustre, minus, siliquâ asperâ. *Sinapi parvum, siliquâ asperâ C. B. Pin.* 99. *Prodr.* 41. *Sinapi Monspessulanum, siliquâ asperâ, hirsutâ J. B.* 2. 858.

Sisymbrium palustre, minus, siliquâ glabrâ. *Sium tenuifolium, montanum, luteum Col. Part.* 1. 269.

Sisymbrium annuum, Absinthii minoris folio. *Nasturtium sylvestre, tenuissimè divisum C. B. Pin.* 105. *Seriphium Germanicum sive Sophia quibusdam J. B.* 2. 886. *Sophia Chirurgorum Lob. Icon.* 738.

Sisymbrium differt à Cardamine valvis fructûs vi elasticâ destitutis, à Leucoio verò, brassicâ, & cæteris, facie sibi propriâ.

GENUS VIII.

Eruca. *Roquette.*

Tab. 111. ERUCA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, seu siliquam, septo intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhærescunt,

in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam ut plurimùm subrotundis I. His notis addenda est sapor Erucæ proprius.

Erucæ species sunt

Eruca latifolia, alba, sativa Dioscoridis C. B. Pin. 98. *Eruca major, sativa, annua, flore albo, striato J. B. 2. 857. Eruca sativa Dod. Pempt.* 708.

Eruca sativa, foliis magis dissectis H. Edimb.

Eruca Romana seu Gentilis, siliquâ angustâ, folio lato J. B. 2. 860.

Eruca Bellidis folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.

Eruca tenuifolia, perennis, flore luteo J. B. 2. 861.

Eruca sylvestris, major, lutea, caule aspero C. B. Pin. 98. *Eruca sylvestris Dod. Pempt.* 708.

Eruca sylvestris, minor, lutea, Bursæ pastoris folio C. B. Pin. 98. *Prodr.* 39. *Eruca minimo flore, Monspeliensis J. B.* 2. 862. *Eruca Sicula, Bursa pastoris folio Bocc. Rarior. Plant.* 18.

Eruca Tanacetifolia H. R. Par. *Eruca Indiana con foglie di Tanaceto Zan.* 86. *Eruca Tanaceti foliis Mor. H. R. Bles.*

Eruca ab erodendo, propter saporem acerrimum.

GENUS X.

Sinapi. *Moutarde.*

SINAPI est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E F, septo intermedio G L, (cui valvæ H I, M N, utrinque adhærescunt) in duo loculamenta divisam, seminibus fœtam ut plurimùm subrotundis K P, & in cornu quoddam fungosum O, consimili semine prægnans, plerumque desinentem. His notis addendus est sapor acris & fervidus Sinapi proprius. Tab. 111.

Sinapi species sunt

Sinapi Rapi folio C. B. Pin. 99. *Sinapi siliquâ latiusculâ, glabrâ, semine rufo sive vulgare J. B.* 2. 855. *Sinapi sativum, prius Dod. Pempt.* 706.

Sinapi album, siliquâ hirsutâ, semine albo & rufo J. B. 2. 856. *Sinapi Apii folio C. B. Pin.* 99. *& Sinapi hortense, semine albo Ejusd. Sinapi sativum, alterum Dod. Pempt.* 707.

Sinapi arvense, præcox, semine nigro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 216. *Rapistrum flore luteo, foliis incisis vel sinuatis C. B. Pin.* 95. *J. B.* 2. 844. *Rapistrum arvorum Lob. Icon.* 198.

Sinapi arvense, præcox, semine nigro, foliis integris. *Rapistrum flore luteo, foliis non incisis C. B. Pin.* 95. *Rapistrum Dod. Pempt.* 675.

Sinapi Erucæ folio C. B. Pin. 99. *Sinapi Erysimo Tragi cognatum sive simile J. B.* 2. 857. *Sinapi sylvestre Dod. Pempt.* 707.

Sinapi Hispanicum, foliis lobatis, flore sulphurei coloris.

Sinapi Hispanicum, Nasturtii folio.

Sinapi Hispanicum, minus, Raphani folio.

Sinapi Hispanicum, pumilum, album.

Sinapi Indicum, maximum, Lactucæ folio Schol. Bot. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio Par. Bat.*

Sinapi Indicum, Lactucæ foliis anguſtioribus Flor. Bat. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio minus, ſeu anguſto, profundius crenato Par. Bat.*

GENUS X.

Eryſimum. *Velar* ou *Tortelle*.

Tab. 111. ERYSIMUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E I K, ſepto intermedio F, cui valvæ G H, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta I, diviſam, ſeminibuſque fœtam L, ut plurimùm exiguis & rotundis. His notis addi debet facies quædam Eryſimo propria.

Eryſimi ſpecies ſunt.

Eryſimum vulgare C. B. Pin. 100. *Eryſimum Tragi, floſculis luteis, juxta muros proveniens J. B. 2. 863. Eryſimum, Irio 1. Tabern. Icon. 449.*

Eryſimum alterum, ſiliquis Erucæ C. B. Pin. 101. *Eryſimum ij Tabern. Icon. 449.*

Eryſimum polyceration vel corniculatum C. B. Pin. 101. *Eryſimum alterum Matthioli, ſiliquis parvis, quibuſdam Dentaria J. B. 2. 864. Eryſimum alterum, Italicum & Matthioli Lob. Icon. 206.*

Eryſimum latifolium, majus, glabrum C. B. Pin. 101. *Irio Apulus alter, levi Erucæ folio Col. Part. 1. 265. Sinapi ſylveſtre Monſpeſſulanum, lato folio, floſculo luteo, minimo, ſiliquâ longiſſimâ J. B. 2. 858.*

Eryſimum anguſtifolium, majus C. B. Pin. 101. *Rapiſtrum ſylveſtre, Irionis folio Col. Part. 1. 268.*

Eryſimum corniculatum, Glaſti folio, Pyrenaicum.

Eryſimum Dentis leonis folio, perenne, Pyrenaicum. *Eryſimo vero di Dioſcoride Zan. 82.*

Eryſimum à verbo Græco ἐρύω *ſalvum conſervo*; propter eximias qualitates quas Eryſimo tribuerunt Antiqui.

GENUS XI.

Rapa. *Rave*.

Tab. 113. RAPA eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, ſepto intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibus fœtam L, ut plurimùm ſubrotundis, & in cornu quoddam fungoſum I, conſimili ſemine K, prægnans, plerumque deſinentem. His notis addenda radix MN, carnoſa tuberoſaque.

Rapæ ſpecies ſunt

Rapa ſativa, rotunda, radice candidâ C. B. Pin. 89. *Rapum ſativum, rotundum J. B. 2. 838. Rapum vulgare Dod. Pempt. 673.*

Rapa ſativa, rotunda, radice obſoletè nigricante C. B. Pin. 90.

Rapa ſativa, rotunda, radice viridi C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, rotunda, radice puniceâ C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, rotunda, radice foris & intus flaveſcente C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, oblonga, ſeu fœmina C. B. Pin. 90. *Rapum ſativum, oblongum J. B.* 2. 838. *Rapum oblongius Dod. Pempt.* 673.
Rapa à voce Græca ῥάπις, ſeu ῥάφις, quæ *Rapam* etiam ſignificat.

GENUS XII.

Napus. *Navet.*

NAPUS eſt plantæ genus à Rapa tantùm diverſum propriâ illâ facie, quæ ab hortulanis & colonis facilè dignoſcitur: quapropter ad idem genus ſi lubeat referri poteſt.

Napi ſpecies ſunt

Napus ſativa, radice albâ C. B. Pin. 95. *Napus J. B.* 2. 842. *Dod. Pempt.* 674.
Napus ſativa, radice luteâ C. B. Pin. 95.
Napus ſativa, radice nigrâ C. B. Pin. 95.
Napus ſativa, altera, maximâ radice H. A. Par.
Napus ſylveſtris C. B. Pin. 95. *J. B.* 2. 843. *Bunias ſylveſtris, Napus flore luteo Lob. Icon.* 200.

GENUS XIII.

Raphanus. *Raifort.*

RAPHANUS eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, ſeu ſiliquam corniformem, craſſam, ſpongioſam, duobus I, ſeminum ſubrotundorum K, ordinibus fœtam, mediaſtino tenui L, diſcretis G H. *Tab.* 114.

Raphani ſpecies ſunt

Raphanus major, orbicularis vel rotundus C. B. Pin. 96. *Raphanus ſive Radicula ſativa Dod. Pempt.* 676.
Raphanus major, orbicularis vel rotundus, floribus candidis C. B. Pin. 96.
Raphanus niger C. B. Pin. 96. & *Lob. Icon.* 202.
Raphanus minor, oblongus C. B. Pin. 96. *Raphanus J. B.* 2. 846. *Radicula ſativa, minor Dod. Pempt.* 676.
Ab eo genere excludi debent *Raphanus ruſticanus C. B. Pin.* 96. *ad Cochleariam ſpectans. Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias diviſis C. B. Pin.* 97. *qui inter Siſymbrium cum ſequenti annumerandus. Raphanus aquaticus, Rapiſtri folio C. B. Pin.* 97.
Raphanus, quaſi ῥαδίως φαίνων *facilè apparens*, ſeu velocis incrementi.

SECTIO V.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in ſiliquam articuloſam.

GENUS I.

Raphaniſtrum.

Tab. 115. RAPHANISTRUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ſeu ſiliquam articuloſam, columnæ cujuſdam faſciatæ æmulam, ſemine fœtam H, ſubrotundo, in ſingulis articulis F. G. recondito.

Raphaniſtri ſpecies ſunt

Raphaniſtrum ſiliquâ articulatâ, glabrâ, majore & minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 265. *Rapiſtrum alterum arvorum Park. Theat.* 863. *Rapiſtrum flore albo, ſtriato. Sinapi agreſte, album Trago J. B.* 2. 851.

Raphaniſtrum flore albo, ſtriato, ſiliquâ articulatâ, ſtriatâ minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 266. *Rapiſtrum album, articulatum Park. Theat.* 863.

Raphaniſtrum arvenſe, flore albo. *Lampſana Cæſalp.* 355. *Rapiſtrum flore albo, Erucæ foliis Lob. Icon.* 199.

Raphaniſtrum ſegetum, flore luteo vel pallido. *Rapiſtrum flore luteo, ſiliquâ glabrâ articulatâ Raii Hiſt.* 805.

Raphaniſtrum ſiliquâ articulatâ, ſtriatâ, maximâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 866.

Raphaniſtrum, quaſi planta ad Raphanum accedens.

GENUS II.

Hypecoon.

Tab. 115. HYPECOON eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B C D, plerumque trifidis conſtante: ex cujus calyce E, ſurgit piſtillum F, quod deinde abit in fructum G, ſeu ſiliquam articuloſam, planam, ſemine fætam ut plurimùm reniformi K, in ſingulis articulis H I, recondito.

Hypecoi ſpecies ſunt

Hypecoon latiore folio. *Hypecoum ſiliquoſum J. B.* 2. 899. *Hypecoum C. B. Pin.* 172. *Hypecoon Dod. Pempt.* 449.

Hypecoon tenuiore folio. *Hypecoi altera ſpecies C. B. Pin.* 172. *Alterum Dioſcoridis Cuminum, ſylveſtre, ſiliquoſum Lob. Icon.* 473.

SECTIO VI.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in ſiliquam unicapſularem.

GENUS I.

Chelidonium. *Chelidoine* ou *Eclaire.*

CHELIDONIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, unicapſularem, valvis F, feneſtræ G, adhæreſcentibus, & ſeminibus fœtam ut plurimùm ſubrotundis H. Tab. 115.

Chelidonii ſpecies ſunt

Chelidonium majus, vulgare C. B. Pin. 144. *Chelidonia J. B.* 3. 482. *Chelidonium majus Dod. Pempt.* 48. *Chelidoine ou grande Eclaire.*

Chelidonium majus, foliis quernis C. B. Pin. 144. *Chelidonium folio laciniato J. B.* 3. 483. *Chelidonium majus, laciniato flore Cluſ. Hiſt.* cciij.

Chelidonium majus, foliis quernis, variegatis H. R. Par.

Chelidonium majus, foliis & flore minutiſſimè laciniatis H. R. Par. *Othonna di Dioſcoride, chiamata d'Alcuni Celidonia Indiana Zan.* 154.

Chelidonium vel Chelidonia, à voce Græca χελιδὼν, *Hirundo*, quaſi diceretur Hirundinis herba. Porrò creditur, Chelidoniæ nomen ſibi vindicaſſe (ut ait Dioſcorides) quòd primo ſtatim Hirundinum adventu erumpat, earumdemque diceſſu marceſcat. Sunt & qui tradiderint, ſi quis ex Hirundinum pullis excæcatus fuerit, matres admotâ herbâ illius cæcitati mederi, adeóque viſum reſtituere. Lib. 2. cap. 17.

GENUS II.

Sinapiſtrum.

SINAPISTRUM eſt plantæ genus, flore A, ferè cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, cylindraceam, bivalvem G H, & ſeminibus fœtam F, ut plurimùm ſubrotundis I. Tab. 116.

Sinapiſtri ſpecies ſunt

Sinapiſtrum Ægyptiacum, heptaphyllum, flore carneo, majus ſpinoſum H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, ſiliquoſum, bivalve, majus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 288. *Lupinus Ægyptius ſylveſtris Veſling. in P. Alp.* 70.

Sinapiſtrum indicum, pentaphyllum, flore carneo, minus, non ſpinoſum. H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, ſiliquoſum, bivalve, minus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 288. *Quinquefolium ſiliquoſum P. Alp. Exot.* 322.

Sinapiſtrum indicum, triphyllum, flore carneo, non ſpinoſum H. L. Bat.

Sinapiſtrum Americanum, fruteſcens, triphyllum, Naſturtii ſapore Plum
Sinapiſtrum Luſitanicum, triphyllum, flore rubro, ſiliquis corniculatis. *Trifolium Luſitanicum, bivalve, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 289 Trifolium Luſitanicum, corniculatum, flore rubro Park. Theat.* 1103. & 1687.
Lotus ſylveſtris ex Codice Cæſareo Dod. Pempt. 572. Sinapiſtri ſpecies videtur.

GENUS III.

Epimedium.

Tab. 117. EPIMEDIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, tubulatis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E unicapſularem, bivalvem E, & ſeminibus fœtam.

Epimedii ſpecies unica hactenus cognita.

Epimedium Dod. Pempt. 599. *Epimedium quorumdam J. B.* 2. 395.

SECTIO VII.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum in terna aut quaterna loculamenta diviſum.

GENUS I.

Erucago.

Tab. 103. ERUCAGO eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, clavæ cujuſdam tetragonæ & criſtatæ æmulum, in quaterna plerumque loculamenta F, diviſum, ſeminibuſque fœtum G, ut plurimùm ſubrotundis & roſtratis.

Erucaginis ſpecies unica hactenus cognita.

Erucago ſegetum. *Erucâ Monſpeliaca, ſiliquâ quadrangulâ, echinatâ C. B. Pin. 99. Sinapi echinatum Lugd. 647. J. B.* 2. 858.

SECTIO VIII.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in plurima ſemina in capitulum collecta.

GENUS I.

Potamogeton.

Tab. 103. POTAMOGETON eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante & calycis experte. Hujus autem piſtillum C, abit in quatuor

tuor femina D, ut plurimùm oblonga E, & in capitulum quoddam collecta.

Potamogetonis species sunt

Potamogeton rotundifolium C. B. Pin. 193. *Potamogeton rotundiori folio J. B.* 3. 770. *Potamogeton. Spicata Tabern. Icon.* 739.

Potamogeton longo, ferrato folio C. B. Pin. 193. *Lapathum fluitans, longo, serrato folio J. B.* 2. 988. *Potamogeton altera Dod. Pempt.* 582. *Oxylapathum aquaticum Dalechampii Lugd.* 603.

Potamogeton Alpinum, Plantaginis folio. *Fontinalis lucens, major J. B.* 3. 777.

Potamogeton foliis latis, splendentibus C. B. Pin. 193. *Potamogeton altera Dodonæi J. B.* 3. 778. *Potamogeton tertia Dod. Pempt.* 582.

Potamogeton foliis crispis, sive Lactùca ranarum C. B. Pin. 193. *Fontinalis crispa J. B.* 3. 778. *Tribulus aquaticus, minor, Quercus floribus Ger. emac.* 824.

Potamogeton foliis angustis & undulatis. *Tribulus aquaticus, minor, Muscatellæ floribus Ger. emac.* 824.

Potamogeton minus, foliis densis mucronatis, non serratis Bot. Monsp. *Fontinalis media, lucens J. B.* 3. 777.

Potamogeton ramosum, angistifolium C. B. Pin. 193. *Prodr.* 101. *J. B.* 3. 778.

Potamogeton caule compresso, folio Graminis canini Raii Hist. 189.

Potamogeton pusillum, Gramineo folio, caule rotundo Raii Hist. 190.

Potamogeton floscculis ad foliorum nodos. *Millefolium aquaticum, flosculis ad foliorum nodos C. B. Pin.* 141. *Myriophyllum, aquaticum, minus Clus. Hist.* cclij.

Potamogeton foliis pennatis. *Millefolium aquaticum, pennatum, spicatum C. B. Prodr.* 73. *Millefolium pennatum, aquaticum J. B.* 3. 783.

Potamogeton à vocibus Græcis ποταμὸς, *Fluvius & γείτων vicinus.* Nomen enim (ut ait Dioscorides) ex eo inditum est, quòd in paludibus & aquosis locis nascatur. *Lib. 4. cap. 101.*

SECTIO IX.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Herba Paris.

HERBA PARIS est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: totidemque staminibus C, plerumque donato. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, mollem, ferè globosum, in quatuor loculamenta divisum G, seminibusque fœtum H, ut plurimùm oblongis. *Tab. 117.*

Hujus generis unicam speciem novi.

Herba Paris Dod. Pempt. 444. *J. B.* 3. 613. *Solanum quadrifolium, bacciferum C. B. Pin.* 167.

CLASSIS VI.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Roſaceo.

FLos Rosaceus dicitur ille, qui ex plurimis petalis componitur in orbem poſitis, quô planè modô petala florum Roſæ diſponuntur, ut videre eſt in Ranunculo, Pæonia, Quinquefolio. In hoc autem flore petalorum diſpoſitio non verò numerus requiritur. Illa conſtans ſemper, hic incertus, ut in Pulſatilla, Sedo, Caryophyllata: raro binus aut quaternus, ni in Circæa & Onagra; ſæpe quinus. Si quaternus occurrat, tunc flos roſaceus à cruciformi differt, quòd flos cruciformis ex quatuor ſemper, roſaceus verò modo ex quatuor, modò ex quinque aut ſex petalis componatur, ut in Clematiti, Ruta, Cappari aliiſque obſervare eſt: idcircò genera illa ad claſſem florum roſaceorum amandari poſſe mihi viſum eſt.

SECTIO I.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem, bifariam tranſversâ dehiſcentem.

GENUS I.

Amaranthus. *Amaranthe.*

Tab. 118. AMARANTHUS eſt plantæ genus, flore ABH, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum DI, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globoſam vel ovatam E, bifariam FK, tranſversâ dehiſcentem, ſeminibuſque fœtam GL, ut plurimùm ſubrotundis.

Amaranthi ſpecies ſunt

Amaranthus maximus C. B. Pin. 120. *Blitum maximum ſive Amaranthus major, ſemine albo J. B. 2. 968. Amaranthus major, floribus obſoleti coloris Dod. Pempt. 185.*

Amaranthus maximus, paulo humilior, dilutiore paniculâ & foliis anguſtioribus C. B. Pin. 121.

Amaranthus maximus, paniculâ ſparsâ & longiori H. R. Par.

Amaranthus maximus, ſemine rubello, qui granis rubris Petri Ciecæ C. B. Pin. 121.

Amaranthus maximus, præcox, ſemine pallido H. R. Par.

Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, totus viridis H. R. Par. *Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis viridibus Raii Hiſt.* 201.

Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis purpureis Raii Hiſt. 201.

Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis carneis Raii Hiſt. 201.

Amaranthus coccineus, elegans, maximus Park. Theat. 753.

Amaranthus paniculâ incurvâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus paniculâ ſpecioſâ, criſtatâ J. B.* 2. 969. *Amaranthus holoſericeis, ſanguineis, reticulatis floribus Lob. Icon.* 252.

Amaranthus criſtatus, rubicundiſſimo flore H. R. Par.

Amaranthus reticulatus ſeu corniculatus, ſerotinus, minor H. R. Par.

Amaranthus cramefino colore Suvert.

Amaranthus paniculâ incurvâ, luteâ. *Amaranthus paniculis luteis H. L. Bat.*

Amaranthus paniculis luteo-pallidis H. L. Bat.

Amaranthus paniculis coccineis H. L. Bat.

Amaranthus paniculis ex fuſco purpuraſcentibus H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici ex fuſco purpuraſcente H. R. Par.*

Amaranthus paniculis obſolete violaceis H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici, obſoletè violacea H. R. Par.*

Amaranthus ſimplici paniculâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus anguſtifolius, ſimplici ſpicatâ paniculâ Lob. Icon.* 251. *Amaranthus purpureus J. B.* 2. 968.

Amaranthus major, paniculis ſurrectis, coccineis ſeu phœniceis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.

Amaranthus major, paniculis ſurrectis, viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.

Amaranthus major, paniculis flaveſcentibus H. L. Bat.

Amaranthus ſpicatus, ſericeus flore luteo vireſcente H. R. Par.

Amaranthus ſpinis carneis, interfusâ flavedine micantibus H. R. Par.

Amaranthus ſpicatus, æneo colore ſimul & carneo varius H. R. Par.

Amaranthus ſingularibus paniculis, flammeo colore lucentibus H. R. Par.

Amaranthus aurea ſpicâ & ignis fulgore verſicolori H. R. Par.

Amaranthus Siculus, ſpicatus, radice perenni Bocc. Rarior. Plant. 16.

Amaranthus Americanus, altiſſimus, longifolius, ſpicis è viridi albicantibus Plum.

Amaranthus paniculâ conglomeratâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus purpureus, ſaturo-coccineus Lob. Icon.* 250.

Amaranthus paniculâ conglomeratâ, majus, puniceo colore ſplendidâ H. R. Par.

Amaranthus folio variegato, colore hilariori, qui fœmina C. B. Pin. 121. *Symphonia Dalechampio ſive Amaranthus tricolor J. B. 2. 970. Amaranthus tricolor Lob. Icon. 252.*

Amaranthus folio variegato, colore obſcuriori ſive mas C. B. Pin. 121.

Amaranthus aculeatus, ſpicâ gracili.

Amaranthus Indicus, ſpinoſus, ſpicâ herbaceâ H. L. Bat.

Amaranthus Indicus, ſpinoſus, ſpicâ purpuraſcente. *Amaranthus Indicus ſpinoſus, ſpicâ & caule rubentibus Schol. Bot.*

Amaranthus Indiæ Orientalis, minimus, ſupinus, Portulacæ folio, floribus in capitulum collectis.

Lib. 21, cap. 8. Amaranthus quaſi flos non marceſcens; à vocibus Græcis ἄνθος *Flos*, μαραίνω *marceſco*; cum particula privativa α: mirumque poſtquam defecere cuncti flores, (ait Plinius,) madefactus aquâ reviviſcit, & hybernas coronas facit. Summæ ejus naturæ in nomine eſt appellatio, quoniam non marceſcat.

SECTIO II.

Portulaca. *Pourpier.*

Tab. 118. PORTULACA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, monophyllo, & bifido ſurgit piſtillum D, quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum E, plerumque ovatum, ſeminibus fœtum exiguis I, & duabus teſtis in ſummo donatum, quarum exterior F, quæ calyce pars fuit bifida primò; interior verò H, quæ aliud nihil eſt quàm piſtillum ampliatum poſtremò, tranſversâ bifariam dehiſcunt: inferiori G, ſeu calycis altera parte, pediculo affixâ.

Portulacæ ſpecies ſunt

Portulaca latifolia ſive ſativa C. B. Pin. 288. *Portulaca hortenſis, latifolia J. B. 3. 678. Portulaca ſativa Dod. Pempt. 661.*

Portulaca anguſtifolia ſive ſylveſtris C. B. Pin. 288. *Portulaca ſylveſtris, minor ſive ſpontanea J. B. 3. 678. Portulaca ſylveſtris Dod. Pempt. 661.*

Portulaca ſativa, latifolia, flaveſcens, ſive foliis aureis H. R. Par. *Portulaca hortenſis, folio flavo Mor. H. R. Bleſ. Pourpier doré.*

Portulaca marina, latifolia, flore ſuave-rubente Plum.

Portulaca Curaſſavica, anguſto, longo, lucidoque folio procumbens, floribus rubris Prodr. Par. Bat. *Portulaca Coraſſavica, anguſto, longo, lucidoque folio Par. Bat.*

Portulaca Curaſſavica, procumbens, Capparidis folio, flore muſcoſo, capſulâ bifurcatâ Par. Bat.

Portulaca Curaſſavica, lanuginoſa, Kali folio, erectior & elatior, flore dilutiùs rubente Prodr. Par. Bat. *Portulaca Coraſſavica, lanuginoſa, erecta Par. Bat.*

Protulaca Curaſſavica, lanuginoſa, Kali folio humilior & ſupina, flore ſaturatiùs & elegantiùs rubente, capſulis in ſummo nonnihil acuminatis Prodr. Par Bat. *Portulaca Coraſſavica, lanuginoſa, procumbens Par. Bat.*

Portulaca Curaſſavica, lanuginoſa, Kali folio, humilior & ſupina, flore ſatu-

ratiùs & elegantiùs rubente, capfulis in fummo concavis Prodr. Par. Bat. Portulacæ fpecies flore fructuque carentes foliis craffis, carnofis alternatim pofitis dignofci folent.

SECTIO II.

De Herbis flore rofaceo, cujus piftillum aut calyx abeunt in fructum unicapfularem.

GENUS I.

Papaver. *Pavot.*

Papaver eft plantæ genus, flore A B, rofaceo, quatuor plerumque petalis C, in orbem pofitis conftante: ex cujus calyce D, bifolio furgit piftillum E F, quod deinde abit in fructum feu teftam G, H, I, L, ovatam vel oblongam, capitello ornatam M, N, O, Q, fub quo in quibufdam fpeciebus feries fpiraculorum R S, in circuitu aperitur in fructus cavitatem variis per longitudinem foliis T P, munitam feu lamellis, quibus tanquam placentis adhærent numerofa femina rotunda ut plurimùm & minutiffima V X. *Tab. 119. 120.*

Papaveris fpecies funt

Papaver hortenfe, femine albo, fativum Diofcoridis, album Plinio C. B. Pin. 170. *Papaver album, J. B. 3. 390. Papaver album, fativum Lob. Icon.* 271.

Papaver hortenfe, femine albo: fativum Diofcoridis, album Plinio, flore leviter purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenfe, femine albo: fativum Diofcoridis, album Plinio, flore cinereo, ungue purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenfe, femine albo, fativuam Diofcoridis, album Plinio, flore candido, rubris maculis infecto & femine flavo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenfe, nigro femine, fylveftre Diofcoridis, nigrum Plinio C. B. Pin. 160. *Papaver nigrum, fativum Dod. Pempt.* 445.

Papaver hortenfe, flore pleno, violaceo H. R. Par.

Papaver hortenfe, flore pleno, dilutè violaceo H. R. Par.

Papaver vulgare, cujus capitula foraminibus hiant femine incano, ἀχρυότερον Diofcoridi C. B. Pin. 170. *Papaver fativum, tertium Dod. Pempt.* 445.

Papaver flore rubro, femine fufco C. B. Pin. 171. *Papaver fylveftre five nigrum Dodonæi Lugd.* 1710.

Papaver criftatum, floribus & femine album C. B. Pin. 171. *Papaver. fimbriatum aut criftatum, album Lob. Icon. 273. Papaver fimbriatum, flore albo J. B. 3. 391.*

Papaver criftatum, floribus rubris, femine nigro C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut criftatum; nigrum Lob. Icon. 273. Papaver fimbriatum flore purpureo J. B. 3. 391.*

Papaver criftatum, floribus ex albo & rubeo mixtis C. B. Pin. 171.

Papaver criſtatum, flore ſimplici, purpuraſcente, unguibus plumbeis H. R. Par.
Papaver flore multiplici, incarnato Eyſt.
Papaver flore multiplici, purpuraſcente Eyſt.
Papaver flore miniato, pleno Eyſt.
Papaver flore pleno, argentei coloris Eyſt.
Papaver multiplex, album, oris rubicundis Eyſt.
Papaver flore pleno, album C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, niveum Tabern. Icon.* 573.
Papaver flore pleno, purpureo C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, purpureum Tabern. Icon.*
Papaver pleno flore rubeo, ſaturato C. B. Pin. 171. *Papaper polyanthos, iij. Tabern. Icon.* 573.
Papaver pleno flore violaceo C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iv. Tabern. Icon.* 572.
Papaver album, polyanthos, minus Tabern. Icon. 572.
Papaver pleno flore, nigrum C. B. Pin. 171. *Papaver nigrum, polyanthos ſeu multiflorum Lob. Icon.*
Papaver flore pleno, laciniato, eleganter ſtriato Hort. Edinb.
Papaver laciniatis floribus C. B. Pin. 171. *Papaver laciniatum, rubrum, aliud unguibus purpureis, aliud unguibus albis Eyſt.*
Papaver erraticum, majus, ῥοιὰς Dioſcoridi, Theophraſto, Plinio C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, rubrum, campeſtre J. B.* 3. 394. *Papaver erraticum Dod. Pempt.* 447. *Coquelicoc.*
Papaver erraticum, majus, foliis florum variegatis H. R. Par.
Papaver erraticum, majus, flore albo C. B. Pin. 171.
Papaver erraticum, majus ſive Rhœas, florum unguibus albis Hort. Edinb.
Papaver erraticum, majus ſive Rhœas, flore carneo H. Edinb.
Papaver erraticum, pleno flore C. B. Pin. 171. *Argemone multiplex Trag.* 119.
Papaver erraticum, pleno flore miniato H. R. Par.
Papaver erraticum, pleno flore igneo H. R. Par.
Papaver erraticum, pleno flore igneo, marginibus candidis H. L. Bat.
Papaver erraticum, pleno flore purpuraſcente H. R. Par.
Papaver erraticum, flore phœniceo, pleno, unguibus albis H. R. Par.
Papaver erraticum, minus C. B. Pin. 171. *Tabern. Icon.* 575.
Papaver erraticum, capite oblongo, hiſpido. *Argemone capitulo breviori C. B. Pin.* 172. *Argemone capitulo breviore, hiſpido J. B.* 3. 396. *Argemone capitulo torulis canulato ſive Argemone Lacunæ Lob. Icon.* 276.
Papaver erraticum, capite longiore, hiſpido. *Argemone capitulo longiore C. B. Pin.* 172. *Lob. Icon.* 176. *Argemone capitulo longiore, ſpinoſo J. B.* 3. 396.
Papaver erraticum, capite longiſſimo, glabro. *Argemone capitulo longiori, glabro Mor. H. R. Bleſ.*
Papaver erraticum, foliis non diſſectis. *Papaver Rhœas, integro folio, Hiſpanicum Boc. Muſ. Part.* 2. 77. *Tab.* 65.

Papaver erraticum, Pyrenaicum, flore flavo C.B. Pin. 171. *Papaver erraticum, Pyrenaicum, luteo flore Prodr.* 92.

Papaver Alpinum, faxatile, Coriandri foliis. *Argemone Alpina, Coriandri folio C. B. Pin.* 172. *Argemone giallo Pon. Bald. Ital.* 100.

Papaver à Pappâ pultis fpecie, cui femen Papaveris olim immifcebatur.

GENUS II.

Argemone.

ARGEMONE eft plantæ genus, flore rofaceo A, plurimis fcilicet petalis B, in orbem pofitis conftante: ex cujus meditullio furgit piftillum C, quod deinde abit in fructum D, feu teftam plerumque ovatam, unicapfularem, veluti feneftratam E, coftis à bafi ad apicem protentis, quarum intervalla occupant valvæ in fummo plerumque dehifcentes F, fingulis autem coftis G, placenta H, adhærefcit, feminibus onufta ferè globofis I. *Tab.* 121.

Argemones fpeciem unicam novi.

Argemone Mexicana. *Papaver fpinofum C.B. Pin.* 171. *Prodr.* 92. *J.B.* 3. 397.

GENUS III.

Anapodophyllon.

ANAPODOPHYLLON eft plantæ genus, flore A, rofaceo, plurimis fcilicet petalis B, in orbem pofitis conftante: ex cujus meditullio furgit piftillum C, quod deinde abit in fructum D, plerumque ovatum, unicapfularem, & feminibus fœtum E, ut plurimùm fubrotundis. *Tab.* 122.

Anapodophylli fpeciem unicam novi.

Anapodophyllon Canadenfe Morini. *Ranunculi facie planta peregrina H. R. Par. Aconitifolia humilis, flore albo, unico, campanulata, fructu Cynosbati Mentz. Tab.* 11.

Anapodophyllon Canadenfe, Ricini folio Sarrac.

Anapodophyllon, quafi planta cujus folia ad pedem Anatis accedunt.

GENUS IV.

Opuntia. *Raquette* ou *Cardaffe.*

OPUNTIA eft plantæ genus, flore A, rofaceo, plurimis fcilicet petalis B, in orbem pofitis conftante: cujus calyx C, deinde abit in fructum D, carnofum, umbellicatum F, unicapfularem E, & feminibus fœtum G, fæpe annulatis. *Tab.* 122.

Opuntiæ fpecies funt

Opuntia vulgò Herbariorum J. B. 1. 154. *Ficus Indica, folio fpinofo, fructu majore C. B. Pin.* 458.

Opuntia folio oblongo, media. *Ficus Indica, folio oblongo, media H. R. Par.*

Opuntia major, validiffimis fpinis munita. *Ficus Indica, feu Opuntia major, folio fpinis longiffimis & validiffimis armato Breyn. Prodr.* 2. 35.

Opuntia folio minori, rotundiori & compreſſiori. *Ficus Indica ſeu Opuntia, folio minori, rotundiori & compreſſiori H. L. Bat.*

Opuntia maxima, folio ſpinoſo, latiſſimo & longiſſimo. *Ficus Indica ſeu Opuntia maxima, folio ſpinoſo, latiſſimo & longiſſimo H. L. Bat.*

Opuntia folio ſpinoſo, longiſſimo & anguſto H. L. Bat.

Opuntia minima, folio ſubrodundo. *Ficus Indica minima, folio ſubrotundo H. R. Par.*

Opuntia Americana, minima, ſpinis creberrimis, tenuiſſimis Breyn. Prodr. 2. *Ficus Indica ſeu Opuntia Curaſſavica, minima Hort. Beaum. & Hort. Amſtel. 107. fig. 56. Ficus Indica, minima, ſpinis breviſſimis munita ex Horto Fageliano Schol. Bot.*

Opuntia Americana, minima, flagelliformis Plum.

Opuntia Americana, arbor excelſa cereiformis, flore albo Plum.

Opuntia Americana, arbor excelſa, foliis reticulatis, flore flaveſcente Plum.

Lib. 1. Hiſt. Plant. cap. 12. Circa Opuntem Bœotiæ oppidum herbulam naſci ſcribit Theophraſtus quæ ex foliis radicem dimittat. Indeque Recentiores Opuntiæ nomen dederunt primæ ſpeciei quam recenſuimus.

GENUS V.

Granadilla. *Fleur de la Paſſion.*

Tab. 123. & 124. GRANADILLA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, multifido ſurgit piſtillum E, corollâ fimbriatâ D, ad baſim; in apice verò tenero fructu ſeu embryone F, inſtructum, cui inſident clavæ tres H, & ſubſunt ſtamina G. Embryo autem abit deinde in fructum I, ovatum ferè aut globoſum, carnoſum, unicapſularem L, ſeminibuſque fætum L, coſtis O, tanquam placentæ affixis, calyptrâ quadam M N, obvolutis.

Granadillæ ſpecies ſunt

Granadilla Hiſpanis, Flos paſſionis Italis Col. in Rech. 889. *Clematitis trifolia, flore roſeo, clavato C. B. Pin. 302. Maracot Indicum Ald. Hort. Farneſ. 50. 52. 58.*

Granadilla folio tricuſpidi, flore ex purpurâ nigricante. *Clematitis trifolia, altera, flore clavato, ex nigro punicante H. R. Par.*

Granadilla folio tricuſpidi, flore magno, flaveſcente.

Granadilla folio tricuſpidi, flore parvo, flaveſcente. *Clematitis paſſionalis, triphyllos, flore luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 7.*

Granadilla flore amplo, tricuſpidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio Hederaceo, major, fructu Olivæformi Plum. 70. Tab. 84.*

Granadilla folio anguſto tricuſpidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio anguſto, trifido, fructu Olivæformi Plum. Tab. 85.*

Granadilla folio glabro, tricuſpidi & anguſto, flore vireſcente, minimo. *Flos paſſionis flore & fructu omnium minimis Par. Bat. Flos-paſſionis Curaſſavicus, folio glabro, trilobato & anguſto, flore flaveſcente, omnium minimo Prodr. Par. Bat.*

Granadilla fœtida, folio tricuſpidi, villoſo, flore albo. *Flos paſſionis albus Par.*

Par. Bat. Icon. Clematitis Indica, hirsuta, fœtida Plum. 71. *Tab.* 86.

Granadilla fœtida, folio tricuspidi, villoso, flore purpureo, variegato. *Flos passionis hirsuto folio, flore purpureo, variegato Par. Bat. Icon.*

Granadilla polyphyllos, fructu ovato.

Granadilla polyphyllos, fructu Colocynthidis. *Clematitis Indica, polyphylla, major, flore clavato, fructu Colocynthidis Plum.* 62. *Tab.* 79.

Granadilla polyphyllos, flore crispo. *Clematitis Indica alia, polyphylla, flore crispo Plum.* 66. *Tab.* 81.

Granadilla folio Hederaceo, flore & fructu minimis. *Clematitis Indica, flore minimo, pallido Plum.* 73. *Tab.* 88.

Granadilla folio Hederaceo, flore albo, fructu globoso, villoso Plum.

Granadilla folio vario Plum.

Granadilla Sirinamensis, folio oblongo, serrato.

Granadilla Sirinamensis, folio Ulmi.

Granadilla flore suaverubente, folio bicorni. *Clematitis Indica, flore clavato, suaverubente, fructu hexagono, coccineo, folio bicorni Plum.* 68. *Tab.* 83.

Granadilla latifolia, fructu Maliformi. *Clematitis Indica, latifolia, flore clavato, fructu Maliformi Plum.* 67. *Tab.* 82.

Granadilla fructu Citriformi, foliis oblongis. *Clematitis Indica, fructu Citriformi, foliis oblongis Plum.* 64. *Tab.* 80.

Granadilla fructu minore, corymboso. *Clematitis Indica, polyanthos, odoratissima Plum.* 75. *Tab.* 90.

Granadilla Androsæmi folio, fructu Jujubino. *Clematitis Indica alia, flore minore, pallido Plum. Tab.* 89.

Granadilla à voce Hispanicâ *Granada* seu Mali Punicæ fructu, ad quem Granadillæ fructum accedere existimarunt.

GENUS VI.

Murucuia.

MURUCUIA auctore clariss. Plumerio est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5, constante, & calyce C, multifido D, E, F, G, H, donato. Floris autem meditullium occupat tubus K, coni trunci æmulus, è quo surgit pistillum L, tenero fructu seu embryone M, instructum, cui insident clavæ tres R, S, T, subsunt verò stamina N, O, P, Q. Embryo deinde abit in fructum V, ut plurimùm ovatum, unicapsularem X, carnosum & seminibus fœtum Y, calyptrâ quâdam Z, obvolutis. *Tab.* 123.

Murucuiæ species unica hactenùs cognita est.

Murucuia folio lunato. *Clematitis Indica, flore puniceo, folio lunato Plum.* 72. *Tab.* 87.

GENUS VII.

Mitella.

MITELLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, *Tab.* 126.

in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, è rotundo acuminatum, bifariam F, mitræ adinstar dehiscentem, seminibusque fœtum G, ut plurimùm subrotundis.

Mitellæ species sunt

Mitella Americana, florum petalis fimbriatis. *Sanicula seu Cortusa Americana, altera, flore minuto, fimbriato H. R. Par. Cortusa Americana, altera, floribus minutis, fimbriatis Vallot H. R. Mentz. Tab. x.*

Mitella Americana, florum petalis integris. *Sanicula montana, Americana, repens H. R. Par. Cortusa Indica vel Hedera terrestris Bod. à Stap. in Theophr. 366. hujus fructus describitur in Par. Bat. 151.*

Mitella Americana, maxima, tinctoria. *Orleana, seu Orellana folliculis Lappaceis H. L. Bat. Urucu Pison. edit. 1658. 133. Achiotl, seu Medicina tingendo apta Hernand. 74. Roucou.*

Mitella à fructus formâ, quæ Mitram exiguam seu pileum Episcopalem æmulatur.

GENUS VIII.

Alsine. *Morgeline.*

Tab. 126. ALSINE est plantæ genus, flore A, C, rosaceo, plurimis scilicet petalis modò bifidis B, modò integris constante: ex cujus calyce quinquefolio E, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum membranaceum, unicapsularem subrotundum L, vel conicum F, apice dehiscentem G, M, seminibusque fœtum I, K, O, placentulæ affixis.

Alsines species sunt

Alsine altissima nemorum C. B. Pin. 250. *Alsine major, repens, perennis J. B. 3. 362. Alsine major Dod. Pempt. 29.*

Alsine maxima, Solanifolia Mentz. Pug. Tab. 2.

Alsine montana, latifolia, flore laciniato C. B. Pin. 251. *Alsine Hederacea, montana, maxima Col. Part. 1. 290.*

Alsine media C. B. Pin. 290. *Alsine vulgaris sive Morsus Gallinæ J. B. 3. 363. Alsine minor Dod. Pempt. 29.*

Alsine Plantaginis folio J. B. 3. 363.

Alsine Hyperici folio D. Vaillant.

Alsine Americana, Nummulariæ foliis Prod. Par. Bat. & *Par. Bat.*

Alsine maritima, perennis, Nummulariæ folio.

Alsine Lotoides, Sicula Bocc. Rarior. Plant. 21. *Alsine folio sphæroide. Heliotropio cognata H. Cathol.*

Alsine Americana, Auriculæ Ursi foliis Plum.

Alsine littoralis, foliis Portulacæ C. B. Pin. 251. *Alsines quoddam genus Pelagicum & littorale Clus. Hist. clxxxiiij.*

Alsine verna, glabra, floribus umbellatis, albis. *Caryophyllus arvensis, umbelliferus J. B. 3. 361. Caryophyllus arvensis, umbellatus, folio glabro C. B. Pin. 219. Holosteum Caryophyllæum, arvense Tabern. Icon. 233.*

Alsine verna, glabra Bot. Monsp.

Alsine pratensis, Gramineo folio ampliore. *Caryophyllus arvensis, glaber, flore majore C. B. Pin.* 210. *Gramen Fuchsii sive Leucanthemon J. B.* 3. 361. *Gramen floridum, majus Tabern. Icon.* 232.

Alsine pratensis, Gramineo folio angustiore. *Caryophyllus arvensis, glaber, flore minore C. B. Pin.* 216. *Gramini Fuchsii Leucanthemo affinis & similis planta J. B.* 3. 361. *Gramen floridum, minus Tabern. Icon.* 232.

Alsine aquatica, media C. B. Pin. 251. *Alsine longifolia, uliginosis proveniens locis J. B.* 3. 365. *Alsine fontana Tabern. Icon.* 712.

Alsine palustris, Serpilli folio Bocc. Rarior. Plant. 48.

Alsine Alpina, Serpilli folio, multicaulis & multiflora.

Alsine minor, multicaulis C. B. Pin. 250. *Alsine minima J. B.* 3. 364. *Dod. Pempt.* 30.

Alsine Bononiensis, non aculeata Bocc. Rarior. Plant. 32.

Alsine tenuifolia J. B. 3. 364.

Alsine Alpina, Junceo folio C. B. Pin. 251. *Prodr.* 119.

Alsine tenuifolia, muscosa C. B. Pin. 251. *Alsine muscosa quibusdam J. B.* 3. 365. *Alsine muscosa Lugd.* 1235.

Alsine saxatilis, Laricis folio, major & majori flore. *Auricula muris pulchro flore, folio tenuissimo J. B.* 3. 360.

Alsine saxatilis Laricis folio, minor & minori flore. *Caryophyllus saxifragus, foliis tenuissimis, pulchro flore albo Bot. Monsp.*

Alsine saxatilis & multiflora, capillaceo folio.

Alsine palustris, capillaceo folio, minima.

Alsine Alpina, subhirsuta, Linariæ folio.

Alsine Alpina, subhirsuta, Linariæ folio glabro.

Alsine maritima, longiùs radicata, Herniariæ foliis Bocc. Rarior. Plant. 18.

Alsine littoralis, Graminea Bot. Monsp. App.

Alsine pusilla, Graminea, flore tetrapetalo. *Saxifraga Graminea, pusilla, flore parvo, tetrapetalo Raii Hist.* 1026. *Caryophyllus minimus, muscosus, nostras Park. Theat.* 1340.

Alsine annua, Graminea; foliis obscurè virentibus, flore tetrapetalo. *Saxifraga Anglicana, annua, Alsinefolia D. Plot. Hist. Oxon.*

Alsine palustris, tenuissimis foliis, sive Saxifraga palustris, Alsinefolia Ger. Emac. Raii Hist. 1032.

Alsine Caryophylloides, subhirsuta, capillaceo folio, pulchro flore albo.

Alsine pusilla, pulchro flore, folio tenuissimo, nostras, seu Saxifraga Caryophylloides, pusilla, flore albo, pulchello Raii Hist. 1033. *Alsine Alpina, glabra Par. Bat.*

Alsine minima, Lusitanica, verna, capitulis echinatis.

Alsine minima, flore fugaci.

Alsine montana, capillaceo folio C. B. Pin. 251. *Alsine saxifraga, angustifolia minima, montana Col. Part.* 1. 290.

Alsine spergula dicta, major C. B. Pin. 251. *Spergula J. B.* 732. *Dod. Pempt.* 437.

Alsine spergulæ facie, media C. B. Pin. 251. *Spergula marina, nostras J. B.* 3. 772. *Spergula marina Lugd.* 1385.

Alſine Spergulæ facie, minor, ſive Spergula minor, floſculo ſubcæruleo C. B. Pin. 251. *Spergula purpurea J. B. 3. 722.*

Alſine Spergulæ facie, minima, ſeminibus marginatis. *Alſine Spergulæ facie, minima Bot. Monſp.*

Alſine Spergulæ facie, minima, ſeminibus nudis.

Ab eo genere excludi debent *Alſine Hederulæ folio C. B. Pin. 250. Alſine Veronicæ foliis, floſculis cauliculis adhærentibus C. B. Pin. 250. Alſine Chamædrifolia, floſculis pediculis oblongis inſidentibus C. B. Pin. 250. Alſine tryphyllos cærulea C. B. Pin. 250. quæ Veronicæ ſpecies ſunt. Alſine ſcandens baccifera C. B. Pin. 250. Vide Cucubalum. Alſine bacciferæ ſimilis, ſuis acinis C. B. Pin. 250. Cujus genus ignoro. Alſine affinis, Androſace dicta major, C. B. Pin. 251. Vide Androſacem. Alſine Alpina, glabra C. B. Pin. 251. Lychnidis ſpecies. Alſines hirſutæ ſpecies C. B. Pin. 251. ad Myoſotim revocandæ.*

Alſine maritima, Supina, Villoſa, foliis lanceolatis. *Anthyllis P. Alp. Exot. 157.*

Alſine maritima, Supina, foliis Chamæſyces. *Anthyllis maritima, Chamæſycæ ſimilis C. B. Pin. 282. Anthyllis Valentina Cluſ. Hiſt. clxxxvj.*

Alſine maritima, Supina, foliis quaſi vermiculatis.

Alſine maritima, Hiſpanica, fruticoſa, foliis quaſi vermiculatis.

Alſine diſtinguitur à Lychnide flore roſaceo & calyce polyphyllo.

Lib. 4. cap. 87. Alſine à voce Græca ἄλσος *Lucus.* Alſine enim, ut ait Dioſcorides, dicta eſt quòd opacis, nemoroſiſque locis gaudeat.

GENUS IX.

Alſinaſtrum.

ALSINASTRUM eſt plantæ genus, calyce monophyllo ab Alſine diverſum: à Lychnide verò flore roſaceo.

Alſinaſtri ſpecies ſunt

Alſinaſtrum Gratiolæ folio.

Alſinaſtrum Gallii folio.

Alſinaſtrum quaſi planta ad Alſinem accedens.

GENUS X.

Myoſotis: *Oreille de Souris.*

Tab. 126. MYOSOTIS eſt plantæ genus flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, cornu bovilli æmulum, apice dehiſcentem F, ſeminibuſque fœtum exiguis, plerumque ſubrotundis H, placentæ G, affixis.

Myoſotis ſpecies ſunt

Myoſotis Alpina, latifolia, *Caryophyllus holoſtius, Alpinus, latifolius C. B. Pin. 210. Prodr. 104.*

Myosotis tomentosa, Linariæ folio ampliore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, latifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104.

Myosotis tomentosa, Linariæ folio angustiore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, angustifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104. *Caryophyllus holostius, tomentosus J. B.* 3. 360.

Myosotis incana, repens. *Lychnis incana, repens C. B. Pin.* 206. *Ocimoides Lychnidis, reptante radice J. B.* 3. 353. *Ocimoides Lychnitis Col. Phytob. App.* 20.

Myosotis Hispanica segetum. *Lychnis segetum, minor C. B. Pin.* 204. *Alsine corniculata Clus. Hist. clxxxiiij. J. B.* 3. 359.

Myosotis arvensis, subhirsuta, flore majore. *Caryophyllus arvensis, hirsutus, flore majore C. B. Pin.* 210. *Auricula muris pulchro flore albo J. B.* 3. 360. *Holostium Caryophylleum Tabern. Icon.* 233.

Myosotis arvensis hirsuta, parvo flore. *Auricula muris quorundam, flore parvo, vasculo tenui longo J. B.* 3. 359.

Myosotis hirsuta, altera, viscosa. *Alsine hirsuta, altera viscosa C. B. Pin.* 251. *Alsine spuria, iv. Dod. Pempt.* 31.

Myosotis hirsuta, minor. *Alsine hirsuta, minor C. B. Pin.* 251.

Myosotis arvensis, Polygoni folio.

Myosotis Alpina, angust. folia, villosa, & viscosa.

Myosotis Alpina, pumila, Myrtifolia.

Myosotis tenuissimo folio rigido.

Myosotis Lusitanica, Linariæ folio, magno flore.

Myosotis à vocibus μυὸς *Mus*, & ὦτα *Auris*; quasi diceres auriculam muris.

GENUS III.

Ros Solis.

Ros Solis est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, tubulato surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, ovatum vel acuminatum G, apice dehiscentem F H, seminibusque fœtum K I, subrotundis vel oblongis. His notis addenda sunt folia villis asperfa, fistulosa, è quibus guttulæ quædam emanare videntur. Tab. 127.

Roris solis species sunt

Ros solis folio subrotundo C. B. Pin. 357. *Rorida sive Ros solis major Lob. Icon.* 811. *Ros solis foliis circinnatæ rotunditatis J. B.* 3. 761.

Ros solis folio oblongo C. B. Pin. 357. J. B. 3. 761. *Ros solis Dod. Pempt.* 474. *Rorida sive Ros solis & Drosion recentiorum Lob. Icon.* 811.

Ros solis folio rotundo, perennis. *Rorella rotundifolia, perennis Raii Synops.* 227.

Ros solis folio oblongo, perennis. *Rorella longifolia, perennis Raii Synops.* 227.

Ros solis folio oblongo, maximus. *Rorella longifolia, maxima Raii Synops.* 227.

Ros solis Lusitanicus, foliis Asphodeli minoris. *Chamæleontoides Grisl. V. Lusit. Epist. dedic.*

Rorem solis appellarunt à guttis roris quibus aspergitur.

GENUS XII.

Parnassia.

Tab. 117. PARNASSIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, petalis amplioribus B, aliisque minoribus C, fimbriatis & in orbem positis constante: ex calyce autem D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, membranaceum, ut plurimùm ovatum, unicapsularem G, seminibusque fœtum I, quadruplici plerumque placentæ H, affixis.

Parnassiæ speciem unicam novi.

Parnassia palustris & vulgaris. *Gramen Parnassi, albo simplici flore C. B. Pin.* 309. *Gramen Parnassi Dodonæo, quibusdam Hepaticus flos J. B.* 3. 537. *Gramen Parnassium Dod. Pempt.* 564.

Parnassia à monte Parnasso, in quo teste Dioscoride Graminis species nascitur, quæ Gramen Parnassi vocatur. Lib. 4. cap. 32.

GENUS XIII.

Juncus. *Jonc.*

Tab. 117. JUNCUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum seu capsulam C, plerumque trigonam, trifariam dehiscentem D, seminibusque fœtam ut plurimùm subrotundis E.

Junci species sunt

Juncus acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. *Juncus pungens, seu Juncus acutus capitulis Sorghi J. B.* 2. 520.

Juncus acutus, paniculâ sparsâ C. B. Pin. 11. *Juncus foliaceus J. B.* 2. 521. *Juncus acutus Dod. Pempt.* 605.

Juncus lævis, paniculâ sparsâ, major C. B. Pin. 12. *Juncus panicula arundinaceâ J. B.* 2. 520. *Juncus lævis Dod. Pempt.* 605.

Juncus lævis, paniculâ non sparsâ C. B. Pin. 12. *Juncus Matthioli J. B.* 2. 520. *Juncus lævis, glomerato flore Lob. Icon.* 84.

Juncus acumine reflexo, major C. B. Pin. 12. *J. B.* 2. 508. *Juncus melancranis Lugd.* 985.

Juncus acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. *Juncus acumine reflexo, trifidus Ejusd. Prodr.* 22. *Juncus trifidus J. B.* 2. 521.

Juncus villosus, capitulis Psyllii. *Gramen hirsutum, capitulis Psyllii C. B. Pin.* 7. *Gramen Cyperinum, pilosum Tabern. Icon.* 219. *Gramen exile, hirsutum, Cyperoides Lobelii J. B.* 493.

Juncus nemorosus, latifolius, major. *Gramen hirsutum, latifolium, majus C. B. Pin.* 7. *Gramen rore lucidum, nemorense, sive Luzula J. B.* 2. 492. *Gramen sylvaticum, pilosum Tabern. Icon.* 227.

Juncus palustris, humilior, erectus. *Gramen nemorosum, calyculis paleaceis, erectum C. B. Pin.* 7. *Holostium Matthioli Junceum J. B.* 2. 510. *Holosteum Matthioli Lob. Icon.* 18.

Juncus paluſtris, humilior, repens. *Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis, repens C. B. Pin. 7. Gramen Junceum, bufonium Tabern. Icon. 225.*
Juncus foliis articuloſis floribus umbellatis. *Gramen Junceum, folio articulato, aquaticum C. B. Pin. 5. Prodr. 12. Gramen aquaticum Tabern. Icon. 214.*
Juncus foliis articuloſis, floribus umbellatis cum utriculis. *Gramen Junceum, folio articulato, cum utriculis C. B. Prodr. 12. Juncus foliaceus, capſulis triangulis J. B. 2. 521.*
Juncus foliis articuloſis, floribus umbellatim & paniculatim diſpoſitis.
Juncus nemoroſus, folio articuloſo. *Gramen Junceum, folio articulato, ſylvaticum C. B. Pin. 5. Gramen Junceum, ſylvaticum Tabern. Icon. 225.*
Juncus montanus, paluſtris Raii Hiſt. 1303.
Juncus parvus, cum pericarpiis rotundis J. B. 2. 522. *Gramen Junceum, foliis & ſpicâ junci C. B. Pin. 5. Gramen Junceum, iij. Tabern. Icon. 224.*
Juncus anguſtifolius villoſus, floribus albis, paniculatis. *Gramen hirſutum, anguſtifolium, minus, paniculis albis C. B. Pin. 7. Gramen Luzulæ affine flore albo J. B. 2. 492. Gramen Leucanthemum Dalechampii Lugd. 426.*
Juncus foliatus, minimus J. B. 2. 523.
Ab eo genere excludi debent *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin. 11. Juncus maximus ſeu Scirpus major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis Equiſeti, major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis Equiſeti, minor & fluitans C. B. Pin. 12. qui Scirpi ſpecies ſunt. Juncus capitulo lanuginoſo ſive Schœnolaguros C. B. Pin. 12. Juncus Alpinus, Bombycinus C. B. Pin. 12. Juncus floridus, major C. B. Pin. 12. Vide Butomum. Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin. 11. ad Cyperum pertinet.*
Juncus (ut aiunt) à jungendo; utuntur enim ipſo ad faſciculos ligandos.

GENUS XIV.

Kali. *Soude.*

KALI eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè globoſum, membranaceum, ſingulari ſemine fœtum E, cochleæ adinſtar intorto, & plerumque petalis floris obvolutum F. Tab. 128.

Kali ſpecies ſunt

Kali majus, cochleato ſemine C. B. Pin. 289. *Cali vulgare J. B. 3. 702. Soda, Kali magnum, Sedi medii folio, ſemine cochleato Lob. Icon. 394. Kali Dod. Pempt. 81.*
Kali ſpinoſum, foliis longioribus & anguſtioribus. *Tragus ſpinoſus Matthioli ſive Kali ſpinoſum J. B. 3. 706. Tragon Matthioli Lob. Icon. 797.*
Kali ſpinoſum, foliis craſſioribus & brevioribus. *Tragum Matth. 1035.*
Kali Siculum, lignoſum, floribus membranaceis Bocc. Rarior. Plant. 59.
Kali fruticoſum, Hiſpanicum, Tamariſci folio.
Kali fruticoſum, Hiſpanicum, Geniſtæ fronde.
Kali fruticoſum, Hiſpanicum, capillaceo folio villoſo. *Kali vermiculatum, fruticans, minori folio, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Ab eo genere excludi debent *Kali geniculatum, majus C. B. Pin.* 289. *Kali minus, album, semine splendente C. B. Pin.* 289. *Kali minus, villosum C. B. Pin.* 289. *Kali Gramineo folio C. B. Pin.* 289. *Kali Crassulæ minoris foliis C. B. Pin.* 289.

GENUS XV.

Telephium.

Tab. 128. TELEPHIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, polyphyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, trigonum, unicapsularem F, seminibus fœtum G, ut plurimùm subrotundis H. His notis addenda sunt folia alternatim in caule posita.

Telephii species sunt

Telephium Dioscoridis Imper. 665. *Telephium legitimum Imperati vij. Clus. Hist. lxvij. Telephium repens, folio non deciduo C. B. Pin.* 287.

Telephium Americanum, Portulacæ folio. *Chamæcistus Americana Portulacæ folio, flore albo Par. Bat. Portulaca Americana seu Corassavica, latifolia, erecta, floribus albis Prod. Par. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore rubello. *Cistus humilis, Aizoides, maritimus, Africanus, flore rubello H. L. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore albo. *Cistus humilis, Aizoides, Africanus, glauco folio, flore albo Par. Bat.*

Telephium à Telepho, ut aiunt, Mysiæ rege, appellatur.

GENUS XVI.

Helianthemum.

Tab. 128. HELIANTHEMUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, polyphyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globosum, trifariàm dehiscentem F, seminibusque fœtum G, subrotundis H, tenuibus capillamentis seu placentæ affixis.

Helianthemi species sunt

Helianthemum vulgare, flore luteo J. B. 2. 15. *Chamæcistus vulgaris, flore luteo C. B. Pin.* 465. *Flos solis Dod. Pempt.* 193.

Helianthemum vulgare, flore dilutiore.

Helianthemum vulgare, flore albo. *Chamæcistus vulgaris, flore albo Hort. Edimb.*

Helianthemum folis majoribus, flore albo J. B. 2. 16. *Chamæcistus vulgaris, flore albo, majore C. B. Pin.* 466. *Helianthemon albis floribus Lob. Icon.* 117.

Helianthemum album, Germanicum Tabern. Icon. 1062.

Helianthemum flore albo, folio angusto, hirsuto J. B. 2. 17. *Chamæcistus foliis Thymi incanis C. B. Pin.* 466. *Chamæcistus iiij. Clus. Hist.* 74.

Helianthemum saxatile, foliis & caulibus incanis, oblongis, floribus albis, Apennini

Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Helianthemum Serpilli folio, flore majore, aureo, odorato. *Chamæcistus Serpilli folio nigricante, & hirsuto, flore aureo, odorato J. B. 2. 17. Chamæcistus repens, Serpillifolia, lutea C. B. Pin. 466. Chamæcistus 2. Clus. Hist.* 73.

Helianthemum Serpilli folio, flore minore, aureo, odorato. *Cistus Helianthemos, flore parvo, luteo J. B.* 2. 17.

Helianthemum angustifolium, luteum. *Chamæcistus angustifolia C. B. Pin.* 446. *Chamæcistus angustifolius, flore luteo Clusii J. B. 2. 17. Chamæcistus vj. Clus. Hist.* 75.

Helianthemum foliis Myrti minoris, subtus incanis. *Chamæcistus foliis Myrti minoris, incanis C. B. Pin. 466. Chamæcistus foliis Myrti Tarentinæ, canis vel cinereis J. B. 2. 18. Chamæcistus iij. Clus. Hist.* 74.

Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore J. B. 2. 18. *Chamæcistus Ericæ folio, luteus elatior C. B. Pin.* 466.

Helianthemum tenuifolium, glabrum, luteo flore, per humum sparsum J. B. 2. 18. *Chamæcistus Ericæ folio, luteus, humilior C. B. Pin. 466. Cistus humilis, angustifolius, Coris Monspeliensis foliis. Selago Monspeliensium, Cistus 5. Assatii & Erica Chrysanthemos minima, nostra Lob.* 552.

Helianthemum Alpinum, folio Pilosellæ minoris Fuchsii. J. B. 2. 18.

Helianthemum folio Thymi incano J. B. 2. 19. *Chamæcistus tenuifolius, Narbonensis H. R. Par.*

Helianthemum Thymi folio glabro. *Cistus folio Thymi C. B. Pin. 465. Clus. Hist. 72. Cistus folio Thymi Clusii, cum maculis in flore J. B.* 2. 6.

Helianthemum sive Cistus humilis, folio Sampsuchi, capitulis valde hirsutis J. B. 2. 20.

Helianthemum ad Nummulariam accedens J. B. 2. 20. *Chamæcistus Nummularius H. R. Par.*

Helianthemum foliis Polii montani. *Cistus Helianthemos, folio Polii montani J. B.* 2. 19.

Helianthemum frutescens, folio Majoranæ incano. *Cistus humilis, 1. Clus. Hist.* 151.

Helianthemum Halimi folio breviore, obtuso. *Cistus folio Halimi, 1. Clus. Hist. 71. Cistus fœmina, Portulacæ marinæ folio latiore, obtuso C. B. Pin. 465. Cistus folio Halimi, flore luteo J. B.* 2. 5.

Helianthemum Halimi folio latiore, mucronato. *Cistus fœmina, Portulacæ marinæ folio angustiore, mucronato C. B. Pin. 465. Cistus folio Halimi longiore incano J. B. 2. 5. Cistus folio Halimi, 2. Clus. Hist.* 71.

Helianthemum Ledi folio. *Cistus Ledi folio C. B. Pin. 465. Cistus annuus, folio Ledi Lob. Icon.* 118.

Helianthemum Salicis folio. *Cistus folio Salicis C. B. Pin. 465. Cistus annuus 1. Clusio, folio rotundiore J. B. 2. 13. Cistus annuus folio Salicis Lob. Icon.* 118.

Helianthemum Lavandulæ folio. *Cistus folio spicæ C. B. Pin. 465. Cistus folio Lavandulæ Clusio, fortè idem cum Helianthemo recto J. B. 2. 5. Cistus folio Lavandulæ Clus. Hist.* 72.

Helianthemum flore maculoſo Col. Part. 2. 77. *Ciſtus flore pallido, punicante maculâ inſignito C. B. Pin.* 465. *Ciſtus annuus, 2. Cluſio, flore pallido, maculâ punicante inſignito J. B.* 2. 13.
Helianthemum folio thymi, floribus umbellatis. *Ciſtus Ledon, foliis Thymi C. B. Pin.* 467. *Ciſtus Ledon, Thymi foliis Cluſii J. B.* 2. 12. *Ledon x. Cluſ. Hiſt.* 81.
Helianthemum foliis Roriſmarini ſplendentibus, ſubtus incanis, *Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini ſubtus incanis C. B. Pin.* 467. *Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini coronariæ Cluſii, flore luteo J. B.* 2. 12. *Ledon viij. Cluſ. Hiſt.* 80.
Helianthemum folio Sampſuchi. *Ciſtus folio Sampſuchi incano C. B. Pin.* 465. *Ciſtus folio Sampſuchi Cluſii, cui macula in flore J. B.* 2. 6.
Helianthemum Maſſilienſe, Coridis folio. *Chamæciſtus Maſſilienſis, foliis Camphoratæ ſimilibus & glabris Raii Hiſt.* 1016.
Helianthemum Polii folio ampliore, Luſitanicum.
Helianthemum Polii folio anguſtiore, Luſitanicum.
Helianthemum humilius, Luſitanicum, Halimi folio nigriore, magno flore luteo.
Helianthemum Algarvienſe, Halimi folio, flore luteo, punicante maculâ inſignito.
Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio rotundiore.
Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio anguſtiore.
Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio minimo.
Helianthemum Luſitanicum, Mari folio incano, flore luteo.
Helianthemum Luſitanicum, Mari folio incano, capitulis valde hirſutis.
Helianthemum Luſitanicum, Majoranæ folio, flore luteo, punicante maculâ inſignito.
Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio ampliſſimo, incano & nervoſo. *Ciſtus Halimi folio, flore luteo amplo, maximus, Hiſpanicus Barr. Icon.*
Helianthemum Alpinum, Oleæ folio ſubtus incano.
Helianthemum Hiſpanicum, anguſto folio, flore carneo.
Helianthemum Plantaginis folio, perenne. *Tuberaria noſtras J. B.* 2. 12. *Tuberaria major Myconi Ejuſd. ibid.*
Helianthemum Luſitanicum, Buplevri folio, flore maculato.
Helianthemum Luſitanicum, Globulariæ folio.
Helianthemum Luſitanicum, annuum, Plantaginis folio, flore tricolore.
Helianthemum Hiſpanicum, folio minimo, rotundiore.
Helianthemum Hiſpanicum, Origani folio ſubtus incano.
Helianthemum Hiſpanicum, Ocimi folio ſubtus incano.
Helianthemum pumilum, Portulacæ marinæ folio argenteo.
Helianthemum à vocibus Græcis ἥλιος *Sol*, & ἄνθεμον *flos*; quaſi diceres florem Solis.

GENUS XVII.

Androsæmum.

ANDROSÆMUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, 1, 2, 3, 4, 5, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, polyphyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, seu baccam ferè ovatam, unicapsularem F, feminibusque fœtam ut plurimùm exiguis I, placentæ triplici affixis H. Tab. 128.

Androsæmi speciem unicam novi.

Androsæmum maximum, frutescens C. B. Pin. 280. *Siciliana, aliis Ciciliana, vel Androsæmon J. B. 3. 384. Androsæmum Dod. Pempt. 78.*

Androsæmum à vocibus Græcis *αἷμα sanguis, & ἀνὴρ ἀνδρὸς vir.* Hypericum enim, ut ait Dioscorides, digitis tritum, sanguinem succum remittit: qua ex causa etiam Androsæmon appellatum est. Lib. 3. cap. 164

SECTIO III.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum plerumque bicapsularem.

GENUS I.

Geum.

GEUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, bicorne, quod deinde abit in fructum E F, oblongum, hydriæ birostratæ quodammodo æmulum; bicapsularem G, feminibusque fœtum plerumque exiguis H. Tab. 129.

Gei species sunt

Geum rotundifolium, majus, *Sanicula montana, rotundifolia, major C. B. Pin. 243. Sanicula Alpina, guttata J. B. 3. 707. Caryophyllata sive Geum Alpinum recentiorum, folio Hederaceo Lob. Icon. 613. Sanicula montana, 2. Clus. Hist. 307.*

Geum rotundifolium, minus. *Sanicula montana, rotundifolia, minor C. B. Pin. 243. Saniculæ montanæ alterius species ij Clus. Hist. 308.*

Geum folio circinato, pistillo floris pallido. *Sanicula montana, crenata, umbilico pallido H. R. Par.*

Geum folio circinato, acutè crenato, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, majori, pistillo floris rubro. *Sedum montanum, serratum guttato flore Park. Theat. 738.*

Geum folio subrotundo, minori, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, minimo. *Cotyledon altera olim Matthioli J. B. 3. 684.*

Geum paluſtre minus, foliis oblongis, crenatis *Saniculæ Alpinæ aliquatenus affinis J. B. 3. 708. Sanicula Myoſotis Alpina, floribus albicantibus ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 58.*
Geum paluſtre, Luſitanicum, minus & ramoſus.
Geum anguſtifolium, autumnale, flore luteo, guttato. *Saxifraga anguſtifolia, autumnalis, flore luteo guttato, foliolis florum magis acuminatis Breyn. Cent. 1. 106.*

GENUS II.

Saxifraga. *Saxifrage.*

Tab. 129. SAxifraga eſt plantæ genus, flore A B, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D. multifido ſurgit piſtillum E, plerumque bicorne F, quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum G, ſubrotundum, bicornem pariter, bicapſularem H, ſeminibuſque fœtum I, ut plurimùm exiguis.

Saxifragæ ſpecies ſunt

Saxifraga rotundifolia, alba C. B. Pin. 309. *Saxifraga alba, radice granulosâ J. B. 3. 706. Saxifraga alba Dod. Pempt. 316.*
Saxifraga ad folia bulbos gerens C. B. Pin. 309. *Saxifraga bulboſa, altera, bulbifera, montana Col. Part. 1. 317.*
Saxifraga verna, annua, humilior. *Sedum tridactylites tectorum C. B. Pin. 285. Tridactylites tectorum, flore albo J. B. 3. 762. Paronychia altera Dod. Pempt. 112.*
Saxifraga muſcoſa, trifido folio. *Sedum Alpinum, trifido folio C. B. Pin. 284. Sedis affinis triſulca, Alpina, flore albo J. B. 3. 696. Sedum minus xiij. Cluſ. Hiſt. lxij.*
Saxifraga tridactylites, Alpina, pallidè lutea. *Sedum tridactylites, Alpinum, pallidè luteum C. B. Pin. 284.*
Saxifraga tridactylites, Alpina, minor & villoſa. *Sedum tridactylites, Alpinum, minus C. B. Pin. 284. Prodr. 131.*
Saxifraga alba, petræa Ponæ, in fol. cccxxxvij. *Tridactylites Alpina J. B. 3. 762.*
Saxifraga Sedi folio, flore albo, multiflora. *Sedum ſerratum, flore albo, multiflorum H. R. Par. 113.*
Saxifraga Sedi folio, Pyrenaica, ſerrata. *Sedum Pyrenaicum, ſerratum, minus, flore guttato H. R. Par.*
Saxifraga Sedi folio anguſtiore, ſerrato. *Cotyledon media, foliis oblongis, ſerratis C. B. Pin. 285. Sedum ſerratum J. B. 3. 689. Umbilicus veneris, minor 1 & 2. Tabern. Icon. 847. Aizoum ſerratum Cord. Hiſt. 92.*
Saxifraga foliis ſubrotundis ſerratis. *Cotyledon minor, foliis ſubrotundis, ſerratis C. B. Pin. 285. Prodr. 133. J. B. 3. 690.*
Saxifraga Alpina, Sedi foliis crenatis, aſperis, *Sedum Alpinum, foliis crenatis, aſperis C. B. Pin. 284. Prodr. 132. Sedum Alpinum, hiſpidum, ferè ſpinoſum, flore albido J. B. 3. 695.*

Saxifraga Alpina, Ericoides, flore purpurafcente. *Sedum montanum Ericoides C. B. Prodr. 132.*
Saxifraga Alpina, Ericoides, flore cæruleo. *Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B. Prodr. 132. J. B. 3. 694.*
Saxifraga montana, pyramidata, folio longiore.
Saxifraga Pyrenaica, lutea, minima, Sedi foliis denfiffimè congeftis.
Saxifraga Pyrenaica alba, minima, foliis denfiffimè congeftis.
Saxifraga Alpina, minima, foliis cæfiis, deorfum incurvis.
Saxifraga Alpina lutea, Sedi folio.
Saxifraga Pyrenaica, tridactylites, latifolia.
Saxifraga Cantabrica, latifolia, tridactylites, rigidior.
Saxifraga tridactylites Pyrenaica, pallidè lutea, minima.
Saxifraga Pyrenaica, foliis partim integris, partim trifidis.
Saxifraga Pyrenaica, minima, lutea, Mufco fimilis.
Saxifraga, quafi planta frangens faxa, vel quòd è fiffuris rupium erumpat; vel quód calculum frangere exiftimetur.

GENUS III.

Salicaria.

SALICARIA. eft plantæ genus, flore A, rofaceo, plurimis fcilicet petalis B, conftante, in orbem ex incifuris calycis tubulati C, nafcentibus: ex hujus autem fundo furgit piftillum D, quod deinde abit in fructum E, feu teftam ovatam, bicapfularem F, feminibus fœtam ut plurimùm exiguis H, placentæ, G, affixis, ipfo calyce plerumque obvolutam I. Tab. 129.

Salicariæ fpecies funt

Salicaria vulgaris, purpurea, foliis oblongis. *Lyfimachia fpicata, purpurea fortè Plinii C. B. Pin. 246. Lyfimachia purpurea, quibufdam fpicata J. B. 2. 902. Pfeudolyfimachium purpureum, alterum Dod. Pempt. 86.*
Salicaria, trifolia, caule hexagono. *Lyfimachia purpurea, trifolia, caule hexagono Spig. Ifag. 49.*
Salicaria purpurea, foliis fubrotundis. *Lyfimachia fpicata, lanuginofa, folio fubrotundo, flore purpureo H. R. Par. Lyfimachia fpicata, purpurea, folio fubrotundo, Ocimi facie Munt. Hift. 744.*
Salicaria Lufitanica, anguftiore folio. *Lyfimachia purpurea, altera, Lufitanica V. Lufit.*
Salicaria Hyffopi folio latiore. *Hyffopifolia major, latioribus foliis C. B. Pin. 218. Hyffopifolia aquatica J. B. 3. 792.*
Salicaria Hyffopi folio anguftiore. *Hyffopifolia minor, anguftioribus foliis C. B. Pin. 218.*
Salicaria Hyffopi folio, floribus albis. *Hyffopifolia floribus albis. C. B. Pin. 218.*
Salicaria Hifpanica, Hyffopifolia, floribus oblongis, faturatè cæruleis. *Hyffopifolia Hifpanica, floribus oblongis, faturatioris cærulei coloris C. B. Pin. 218.*

Salicaria minima, tenuifolia. *Hyssopifolia minor vel potius Thymifolia, maritima J. B. 3. 792.*
Salicaria minima, Lusitanica, Nummulariæ folio.
Salicaria à Salice, quòd in Salictis nascatur.

GENUS IV.

Glaucium.

Tab. 130. GLAUCIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor scilicet petalis B, in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce C, bifolio surgit pistillum D, quod deinde abit in siliquam E, longam, teretem, unicapsularem, valvis F G, septo intermedio H, adhærescentibus, seminibusque fœtam I, ut plurimùm subrotundis. Occurrunt & hujus species fructu unicapsulari quidem, sed quadrifariam dehiscente.

Glaucii species sunt

Glaucium flore luteo. *Papaver corniculatum, luteum J. B. 3. 398. Papaver corniculatum, majus Dod. Pempt. 448.*

Glaucium hirsutum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, folio hirsuto J. B. 3. 399. Papaver corniculatum, phœniceum, hirsutum C. B. Pin. 171. Papaver corniculatum, rubrum Dod. Pempt. 449.*

Glaucium glabrum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, glabrum C. B Pin. 171. Papaver corniculatum, phœniceum, alterum Lob. Icon. 271.*

Glaucium flore violaceo. *Papaver corniculatum, violaceum. C. B. Pin 172. J. B. 3. 399. Dod. Pempt. 449.*

Lib. 20. cap. 19. Glaucium ex Plinio appellatum est Papaver corniculatum; ideòque cum ad Papaver aut Chelidonium propter fructus formam reduci nequeat, Glaucii voce utendum duxi.

SECTIO IV.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem.

GENUS I.

Hypericum. *Millepertuis.*

Tab. 131. HYPERICUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calice C, polyphyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, plerumque trigonum & tricuspidem F, tricapsularem G, seminibusque fœtum H, ut plurimùm exiguis I. His notis addenda sunt folia bina è regione in caulis geniculis nascentia.

Hyperici species sunt

Hypericum vulgare C. B. Pin. 279. *Hypericum vulgare sive Perforata caule*

rotundo, foliis glabris J. B. 3. 381. Hypericon Dod. Pempt. 76 Mille-pertuis.

Hypericum vulgare, guttis fanguineis Bocc. Muf. Part. 2. 25. Tab. 11.

Hypericum Nummulariæ folio C. B. Pin. 279. *Prod.* 130. *Androſæmum ſupinum, ſaxatile, Nummulariæ folio aversâ parte rubente Bocc. Muſ. Part.* 2. 134. *Tab.* 91.

Hypericum folio breviore C. B. Pin. 279. *Hypericum Syriacum & Alexandrinum J. B.* 3. 383. *Lob. Icon.* 3. 398.

Hypericum crifpum, triquetro & cuſpidato folio Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 12. *Hypericum ceſpitoſum, criſpum, triquetro & cuſpidato folio caulem ambiente, ſive Hypericum fruteſcens; foliis criſpis, mucronatis caulem ambientibus Ejuſd. pag.* 31.

Hypericum minus, erectum C. B. Pin. 279. *Hypericum pulchrum Tragi J. B.* 3. 383. *Hypericum pulchrum Trag.* 74.

Hypericum minus fupinum, vel fupinum, glabrum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum iij, minimum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum fupinum, tomentofum, majus vel Hifpanicum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum, tomentoſum, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum fupinum, tomentofum, minus vel Monfpeliacum C. B. Pin. 279. *Hypericum tomentoſum J. B.* 3. 384. *Hypericum ſupinum, tomentoſum alterum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum paluftre, fupinum, tomentofum. *Aſcyron, ſupinum, villoſum, paluſtre C. B. Pin.* 280. *Aſcyron ſupinum,* ἐλῶδες *Cluſ. App. Alt. auct.*

Hypericum villofum, erectum, caule rotundo. *Androſæmum hirſutum C. B. Pin.* 280. *Hypericum Androſæmum dictum J. B.* 3. 382. *Androſæmum alterum, hirſutum Col. Part.* 1. 74.

Hypericum montis Olympi, foliis circa margines hirfutis Whel. Itin. 221.

Hypericum elegantiffimum, non ramofum, folio lato J. B. 3. 383. *Androſæmum Campoclarenſe Col. Part.* 1. 74. *Androſæmum glabrum, non ramoſum Bot. Monſp.*

Hypericum amplo, perfoliato folio. *Androſæmum, amplo, perfoliato folio Bocc. Muſ. Part* 2. 164. *Androſæmum Sambac perfoliato folio Ejuſd. Tab.* 127.

Hypericum Afcyron dictum, caule quadrangulo J. B. 3. 382. *Aſcyron* Dod. *Pempt.* 78.

Hypericum faxatile, tenuiffimo & glauco folio. *Coris lutea C. B. Pin.* 2. 380. *Hypericoides, Coris quorumdam & Coris legitima, Cretica J. B.* 3. 384. *Cori legitimo di Dioſcoride. Pon. Bald. Ital.* 98.

Hypericum fœtidum, frutefcens. *Androſæmum fœtidum, capitulis longiſſimis filamentis donatis C. B. Pin.* 280. *Ruta Hypericoides quibuſdam. Siciliana affinis ſive Tragium J. B.* 3. 385. *Tragio legitimo degli Antichi, Pon. Bal. Ital.* 88.

Hypericum perfoliatum & perforatum. *Androſæmum perfoliatum & perforatum C. B. Pin.* 280. *Androſæmum alterum, Apulum Col. Part.* 1. 78.

Hypericum Alpinum, humilius, magno flore punctato.
Hypericum latifolium, Lusitanicum V. Lusit. *Hypericum Myrti acuto folio, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 133. Tab. 92.*
Hypericum Lusitanicum, Linariæ folio.
Hypericum tomentosum, Lusitanicum, minimum.

GENUS II.

Ascyrum.

Tab. 131. ASCYRUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, polyphyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum pyramidatum E, quinquecapsularem F, seminibusque fœtum G, ut plurimum oblongis & exiguis.

Ascyri species sunt

Ascyrum magno flore C. B. Pin. 280. *Prodr.* 130. *Androsæmum flore & thecâ quinquecapsulari, omnium maximis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 472.*
Ascyrum exiguo folio, flore magno. *Hypericon Olympi Montis Whel. Itin.*
Ascyrum erectum, Salicis folio, magno flore.
Ascyrum à voce Græcâ σκῦρος *asperitas* & particula ἀ, quasi planta minimè aspera.

GENUS III.

Pyrola. *Pyrole.*

Tab. 132. PYROLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, in proboscidem E, desinens, quod deinde abit in fructum F, subrotundum, striatum, plerumque umbilicatum, quinquecapsularem G, seminibusque fœtum ut plurimùm exiguis H.

Pyrolæ species sunt

Pyrola rotundifolia, major C. B. Pin. 191. *Pyrola J. B. 3. 535. Dod. Pempt. 138.*
Pyrola rotundifolia, minor C. B. Pin. 191. *Pyrola minima, Alpina J. B. 3. 536. Pyrola iiij. minima Clus. Hist. cxviij.*
Pyrola folio mucronato, serrato C. B. Pin. 191. *Pyrola folio serrato J. B. 3. 536. Pyrola ij, tenerior Clus. Hist. cxvij.*
Pyrola frutescens, Arbuti flore C. B. Pin. 191. *Pyrola fruticans J. B. 3. 536. Pyrola iij, fruticans Clus. Hist. cxvij.*
Pyrola à Pyro propter foliorum similitudinem.

GENUS IV.

Damasonium.

Tab. 132. DAMASONIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, tribus petalis B, in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, stelliformem, multicapsularem E F, seminibusque fœtum ut plurimùm oblongis G.

Damasonii

Damasonii species sunt

Damasonium stellatum Lugd. 1058. *Damasonium stellatum Dalechampii J. B. 3. 789. Plantago aquatica, stellata C. B. Pin. 190.*

Damasonium Americanum, maximum, Plantaginis folio, flore flavescente, fructu globoso Plum.

GENUS V.

Ruta. *Rue.*

RUTA est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor plerumque petalis B, cavis in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, subrotundum, ut plurimùm tetragonum, ex quatuor sæpe capsulis F, axi G, affixis compositum H, seminibusque fœtum non raró reniformibus I, aut angulatis. *Tab. 133.*

Rutæ species sunt

Ruta hortensis, latifolia C. B. Pin. 336. *Ruta sativa, vel Hortensis J. B. 3. 197. Ruta graveolens, hortensis Dod. Pempt. 119.*

Ruta hortensis, latifolia, arbusculæ similis C. B. Pin. 336.

Ruta hortensis, altera C. B. Pin. 336. *Ruta tenuifolia Tabern. Icon. 133.*

Ruta sylvestris, major C. B. Pin. 336. *J. B. 3. 199. Ruta sylvestris, graveolens Dod. Pempt 119.*

Ruta sylvestris, minor C. B. Pin. 336. *J. B. 3. 200. Ruta sylvestris, minima Dod. Pempt. 120.*

Ruta Chalepensis latifolia, florum petalis villis scatentibus H. L. Bat.

Ruta Chalepensis, tenuifolia, florum petalis villis scatentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 508.

Ruta montana, spinosa, Coriandri folio, flore albo Bocc. Mus. Part. 2. 70. *Ruta montana, spinosa, alba Ejusd. Tab. 59.*

Ruta sylvestris, Linifolia, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 82. 73.

Ruta, à ῥύω *tueor*, quòd sanitati tuendæ conferat.

Ruta ad Classem florum cruciformium pertineret, nisi sæpe floribus esset pentapetalis; cruciformes enim semper sunt tetrapetali.

GENUS VI.

Harmala.

HARMALA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, subrotundum, tricapsularem F, seminibusque fœtum G, plerumque oblongis. His notis addenda sunt folia alterno ordine in caule posita. *Tab. 133.*

Harmalæ speciem unicam novi.

Harmala Dod. Pempt. 121. *Ruta sylvestris, flore magno, albo C. B. Pin. 336. Ruta quæ dici solet Harmala J. B. 3. 200.*

GENUS VII.

Nigella.

Tab. 134.

NIGELLA est plantæ genus, flore A, rofaceo, plurimis fcilicet petalis B, in orbem pofitis conftante, & corollâ Z, donato inter petala & ftamina X, collocatâ, quam efformant corpora quædam corniformia C. Ex floris meditullio furgit piftillum D, quod deinde abit in fructum membranaceum fubrotundum F G, vel oblongum E, fupernè multicornem, multicapfularem H I K, feminibufque fœtum L M.

Nigellæ fpecies funt

Nigella arvenfis, cornuta C. B. Pin. 145. *Melanthium fylveftre five arvenfe J. B. 3. 209. Melanthium fylveftre Dod. Pempt.* 303.

Nigella arvenfis, cornuta, flore pleno, fubcæruleo.

Nigella arvenfis, cornuta, flore albo.

Nigella latifolia, flore majore, fimplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium Hifpanicum, majus. Eyft.*

Nigella anguftifolia, flore majore, fimplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite & flore majore J. B.* 3. 207. *Melanthium Damafcenum Dod. Pempt.* 304.

Nigella anguftifolia, flore majore fimplici albo.

Nigella flore majore, pleno, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite vel calyce & flore majore, pleno J. B.* 3. 208. *Melanthium Damafcenum, pleno flore Cluf. Hift. ccviij.*

Nigella flore minore, fimplici, candido C. B. Pin. 145. *Melanthium calyce & flore minore, femine nigro & luteo J. B.* 3. 208. *Melanthium Dod. Pempt.* 303.

Nigella flore minore, pleno & albo C. B. Pin. 146. *Melanthium capite minore, flore multiplicato J. B.* 3. 209. *Melanthium pleno flore Cluf. Hift. ccviij.*

Nigella Cretica C. B. Pin. 146. *& Prodr.* 75.

Nigella Cretica, latifolia, odorata Park. Theat. 1376. *Nigella alba, fimplici flore P. Alp. Exot.* 261.

Nigella flore fimplici, pallefcente Par. Bat.

Nigella, quafi Nigrella, à feminum colore nigro.

GENUS VIII.

Fabago.

Tab. 135.

FABAGO eft plantæ genus, flore A, rofaceo, plurimis fcilicet petalis B, in orbem pofitis conftante: ex cujus calyce D, furgit piftillum C, quod deinde abit in fructum E, membranaceum, cylindri æmulum, plerumque pentagonum, quinquecapfularem F, quinquefariam dehifcentem G, fingulis valvis H, fepto intergerino I, munitis, feminibufque fœtum K, ut plurimùm planis. His notis addenda funt folia bina, è regione in caulium nodis nafcentia,

Fabaginis speciem unicam novi.

Fabago Belgarum, sive Peplus Parisiensium Lugd. 456. Morgsani Syrorum *Ejusd. App. 25. Capparis Fabaginea sive Peplios Lutetianorum J. B. 2. 66. Capparis Portulacæ folio C. B. Pin.* 480.

Fabago quasi planta ad fabam accedens.

GENUS IX.

Corchorus.

CORCHORUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, cylindri æmulum, quinquecapsularem F, quinquefariam dehiscentem G, seminibusque fœtum ut plurimum angulatis H. His notis addenda sunt folia alterno ordine in caulium nodis nascentia. Tab. 135.

Corchori species sunt

Corchorus sive Melochia J. B. 2. 982. *Melochia P. Alp. Ægypt.* 39.

Corchorus Americana, Carpini folio, fructu longiore. *Alcea cibaria seu Corchorus Americana, Carpini foliis, sextuplici capsulâ longiore ornata Pluk. Phytog. Tab.* 127.

Corchorus Americana, foliis & fructu angustioribus. *Alcea olitoria seu Corchorus Americana, angusto barbato folio, capsulâ strictiori Pluk. Phytog. Tab.* 127.

GENUS X.

Cistus.

CISTUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E subrotundum, vel acuminatum F, apice plerumque dehiscentem G, multicapsularem HI, seminibusque fœtum ut plurimùm exiguis K. Tab. 136.

Cisti species sunt

Cistus mas, major folio rotundiore J. B. 2. 2. *Cistus mas, folio rotundo, hirsutissimo C. B. Pin. 464. Cistus mas Matthioli Lugd.* 222.

Cistus mas 2. folio longiore J. B. 2. 2. *Cistus mas, angustifolius C. B. Pin. 464. Cistus mas ij. Clus. Hist.* 69.

Cistus mas, folio breviore C. B. Pin. 464. *Cistus mas iij. foliis dilutiùs virentibus J. B.* 2. 3.

Cistus mas Lusitanicus, folio amplissimo, incano.

Cistus mas, folio oblongo, incano C. B. Pin. 464. *Cistus mas iv. Monspeliensis, folio oblongo, albido J. B. 2. 3. Cistus mas. 1. Clus. Hist.* 68.

Cistus mas, foliis undulatis & crispis. *Cistus mas foliis Chamædryos C. B. Pin. 464. Cistus mas v. foliis crispis, & quodammodo sinuosis J. B. 2. 3. Cistus mas v. Clus. Hist.* 69.

Cistus fœmina, folio Salviæ, elatior & rectis virgis C. B. Pin. 464. *Cistus fœmina, Monspeliana, flore albo J. B. 2. 4. Cistus fœmina Clus. Hist.* 70.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, ſupina, humi ſparſa C. B. Pin 465.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, flore ochræ colore C. B. Pin. 465. *Ciſtus fœmina, Hiſpanica, flore luteo. J. B. 2. 4.*

Ciſtus Ladanifera Monſpelienſium C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ladanifera ſive Ledon Monſpeſſulanum, anguſto folio, nigricans J. B. 2. 10.*

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore candido. *Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, incana C. B. Pin. 467. Ciſtus Ledon 1. anguſtifolium, flore omnino interdum albo. Cluſ. Hiſt. 77.*

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore albo, maculâ puniцante inſignito. *Ciſtus Ledon 1, anguſtifolium, flore maculâ ex purpurâ nigricante infecto Cluſ. Hiſt. 77. Ciſtus Ledon, flore maculâ nigricante notato J. B. 2. 8.*

Ciſtus Ledon, foliis Laurinis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, latiore folio J. B. 2. 8. Ledon 1, latifolium Cluſ. Hiſt. 77.*

Ciſtus Ledon, foliis populi nigræ, major C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſii, major J. B. 2. 9. Ledon latifolium ij. majus Cluſ. Hiſt. 78.*

Ciſtus Ledon, foliis Populi nigræ, minor C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſ. minor J. B. 2. 9. Ledon ij. latifolium, minus Cluſ. Hiſt. 78.*

Ciſtus Ledon, latifolium, Creticum J. B. 2. 9. *Ciſtus Ledon Crętenſe C. B. Pin. 467.*

Ciſtus Ledon hirſutum C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon iv. Cluſii, flore candido J. B. 2. 10. Ledon iiij. Cluſ. Hiſt. 78.*

Ciſtus Ledon, foliis Oleæ, ſed anguſtioribus C. B. Pin. 167. *Ledon v. Cluſ. Hiſt. 79.*

Ciſtus Ledon anguſtis foliis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon vj. minoribus anguſtioribuſque foliis Cluſii J. B. 2. 11. Ledon vj. Cluſ. Hiſt. 79.*

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini, hiſpidis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon foliis colore cinereo J. B. 2. 11. Ledon vij Cluſ Hiſt. 80.*

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini ſed non incanis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon ix. Cluſio J. B. 2. 12. Ledon ix. Cluſ. Hiſt. 80.*

Ab eo genere excludendæ ſunt plurimæ ſpecies, quas C. Bauhinus ad Ciſtum revocavit; ego vero eaſdem ad Helianthemum referri debere exiſtimavi.

GENUS IX.

Nymphæa. *Nenuphar.*

Tab. 137. & 138. NYMPHÆA eſt plantæ genus, flore A B, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C D, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce E F, ſurgit piſtillum G H, quod deinde abit in fructum I fere globoſum, vel conicum K, multicapſularem L M, ſeminibuſque fœtum N O, ut plurimùm oblongis.

Nymphææ ſpecies ſunt

Nymphæa albta, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa alba J. B. 3. 770. Dod. Pempt. 585. Nenuphar Blanc d'eau.*

Nymphæa Americana, foliis circinatis, maximis, acutè crenatis, ſubtus purpureis, flore albo Plum.

Nymphæa Americana, foliis circinatis, minoribus, obtusè crenatis, subtus viridibus, flore albo Plum.

Nymphæa lutea, major C. B. Pin. 193. *Nymphaea lutea J. B. 3. 771. Dod. Pempt. 585.*

Nymphææ species, flore fructuque carentes, facilè dignoscuntur foliis amplis, subrotundis, aquis innatantibus.

Sectio V.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum, in quo veluti nidulantur semina.

Genus. I.

Nelumbo.

Nelumbo est plantæ genus à Nymphæâ diversum fructûs formâ, neque enim in loculamenta dividitur ut Nymphææ fructus, sed in eo sparsim veluti nidulantur semina.

Nelumbonis speciem unicam novi.

Nelumbo Zeylanensium. *Nymphaea Indica, Faba Ægyptia dicta, flore incarnato. Par. Bat.*

Genus II.

Capparis. *Caprier.*

Capparis est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor plerumque petalis B, in orbem positis constante : ex cujus calyce C, surgit pistillum D, embryone instructum, qui deinde abit in fructum E, ut plurimùm pyriformem, vel siliquosum, carnosum, in quo F, veluti nidulantur plurima semina G, non rarò subrotunda & quasi reniformia. Tab. 139.

Capparis species sunt

Capparis spinosa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *Capparis spinosa, J. B. 2. 63. Capparis retuso folio Lob. Icon. 635.*

Capparis folio acuto C. B. Pin 480. *Lob. Icon. 634. Capparis Dod. Pempt. 746.*

Capparis Sicula, duplicatâ spinâ, folio acuto Bocc. Rarior. Plant. 79.

Capparis non spinosa fructu majore C. B. Pin. 480. *Capparis non spinosa J. B. 2. 63.*

Capparis Americana, arborescens, Lauri folio, fructu longissimo, flore albo Plum.

Capparis Americana, arborescens, Lauri folio, fructu subrotundo, flore albo Plum.

Ab eo genere excludi debet *Capparis Portulacæ folio C. B. Pin.* 480. *quæ ad fabaginem pertinet.*

SECTIO VI.

De Herbis flore rofaceo, cujus piftillum abit in fructum ex plurimis veluti capfulis compofitum.

GENUS I.

Sedum *Joubarbe.*

Tab 140. SEDUM eft plantæ genus, flore A C, rofaceo, plurimis fcilicet petalis B D, in orbem pofitis conftante: ex cujus calyce F G, furgit piftillum E H, quod deinde abit in fructum I K, ex plurimis velut capfulis L M, vaginarum æmulis, in capitulum quoddam collectis compofitum feminibufque fœtum ut plurimùm exiguis N.

Sedi fpecies funt

Sedum majus, arborefcens J. B. 3. 686. *Sempervivum five Sedum arborefcens, majus Dod. Pempt.* 127.

Sedum majus, vulgare C. B. Pin. 283. *J. B.* 3. 687. *Sempervivum majus alterum five Jovis barba Dod. Pempt.* 127.

Sedum vulgari magno fimile J. B. 3. 688.

Sedum vulgare, maximum H. L. Bat.

Sedum latifolium, floribus magnis, albicantibus J. B. 3. 689. *Sedum majus, montanum, dentatis foliis C. B. Pin.* 283. *Cotyledon altera, fecunda Cluf. Hift. lxiij.*

Sedum majus, montanum, dentatis foliis, alterum C. B. Pin. 283. *Sedi latifolii, flore albicante minor fpecies magis dentata J. B.* 3. 689. *Cotyledonis alterius altera fpecies Cluf. Hift. lxiiij.*

Sedum, majus, montanum, foliis non dentatis, floribus rubentibus C. B. Pin. 283. *Sedum montanum, latifolium, flore purpureo J. B.* 3. 688. *Cotyledon altera iij. Cluf. Hift. lxiiij.*

Sedum montanum, tomentofum C. B. Pin. 284. *Sempervivum rubrum, montanum, γναφαλῶδες Col. Part.* 1. 291.

Sedum montanum, tomentofum, minus. *Sedum montanum, rofeum, reticulatum Barr. Icon.*

Sedum Alpinum, rofeum, acuto folio, hæmatodes, majus, H. R. Par.

Sedum Alpinum, rofeum, medium, aculeo rubente H. R. Par.

Sedum Alpinum, rofeum, minus, viride & fubhirfutum H. R. Par.

Sedum Alpinum, fubhirfutum, folio longiore H. R. Par.

Sedum Alpinum, fubhirfutum, coronâ floris purpurafcente, difco viridi H. R. Par.

Sedum minus, teretifolium, album C. B. Pin. 283. *Sedum minus folio longiufculo tereti, flore candido J. B.* 3. 690. *Vermicularis, Craffula minor Officinarum, & Illecebra major Lob. Icon.* 377.

Sedum teretifolium, majus, flore albo Mor. H. R. Blef.

Sedum minus, teretifolium, alterum C. B. Pin. 283. *J. B.* 3. 681. *Sedum medium, teretifolium five Sempervivum minus officinarum Lob. Icon.* 376.

Sedum minus, teretifolium, luteum C. B. Pin. 282. *Sedum minus æstivum luteum J. B.* 3. 693. *Sempervivum minus, æstivum Lob. Icon.* 378.

Sedum minus, folio circinato C. B. Pin. 283. *Sedum parvum, folio circinato, flore albo J. B.* 3. 691. *Aizoon dafyphyllum Dalecampii Lugd.* 1133.

Sedum minus, luteum, folio acuto C. B. Pin. 283. *Sedum minus, flore luteo J. B.* 3. 692. *Aizoon hæmatoides Lob. Icon.* 378.

Sedum minus, lato & craffo caule, Portlandicum Belgarum H. R. Par. *Portlandicum Sedum Lob. Icon.* 380. *Sedum monftrofum, minus vel platycaulon H. R. Monfp.*

Sedum minus, luteum, ramulis inflexis C. B. Pin. 283. *Sedum minus, luteum, flore fe circumflectente J. B.* 3. 693. *Aizoon Scorpioides Lob. Icon.* 377.

Sedum longifolium, citrino flore Mor. H. R. Blef.

Sedum arvenfe, flore rubente C. B. Pin. 283. *Prodr.* 132.

Sedum parvum, acre, flore luteo J. B. 3. 694. *Sempervivum minus, vermiculatum, acre C. B. Pin.* 283. *Sedum minus vij. cauſticum Cluf. Hift. lxj.*

Sedum minimum, luteum, non acre J. B. 3. 695. *Sempervivum, minus, vermiculatum, infipidum C. B. Pin.* 284.

Sedum minimum, non acre, flore albo Raii Hift. 1041.

Sedum Alpinum, flore pallido C. B. Pin. 284. *Sedum parvum, montanum, luteum J. B.* 3. 693. *Sedum minus vj. five Alpinum* 1. *Cluf. Hift. lx.*

Sedum Alpinum, rubro, magno flore C. B. Pin. 284. *Aizoon montanum Lugd.* 1131.

Sedum paluftre, fubhirfutum, purpureum C. B. Pin. 285. *Sedum purpureum, pratenfe J. B.* 3. 692. *Sedum minus iij. five paluftre Cluf. Hift. lix.*

Sedum echinatum vel ftellatum, flore albo J. B. 3. 680. *Cotyledon ftellata C. B. Pin.* 285. *Sempervivum tertium Col. Phytob.* 42.

Sedum echinatum, flore luteo J. B. 3. 680. Hujus Icon occurrit apud Columnam in eadem Tabulâ cum Sempervivo tertio.

Sedum Cepæa dictum H. L. Bat. *Cepæa J. B.* 3. 679. *Cepæa Matthioli Cluf. Hift. lxviij.*

Sedum Cepæa dictum, floribus purpurafcentibus. *Cepæa floribus ex purpureo candicantibus C. B. Pin.* 288.

Sedum minimum, montanum, flore purpurafcente, parvo, femine ftellato Raii Hift. 692.

Sedum Alpinum, Coridis folio.

Sedum Africanum, fruticofum, Ericæ folio Oldenl.

Ab eo genere excludi debent Sedi fpecies foliis laciniatis, quæ ad Saxifragam pertinent. *Sedum minus, fruticofum C. B. Pin.* 284. *Sedum minus, fruticofum, alterum C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, Saxifragæ albæ flore, vel grandiflorum C. B. Pin.* 284. *quod Saxifragæ fpecies videtur*

perinde ac sequens. Sedum Alpinum, album, foliolis compactis C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, hirsutum, lacteo flore C. B. Pin. 284. Vide Androsacen. Sedum Alpinum, Gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284. Androsaces etiam species. Sedum Alpinum, angustissimo folio, flore carneo C. B. Pin. 284. Sedum Alpinúm, exiguis foliis C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 284. Alyssi species. Sedum Alpinum, foliis crenatis, asperis C. B. Pin. 284. ad Saxifragam cum sequentibus referendum. Sedum Alpinum, Ericoides, purpurascens C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B. 284. &c.

Sedum à sedendo vel à sedando: ejus enim species humi sedent, & inflammationes sedant.

GENUS. II.

Anacampseros. *Orpin.*

Hist. 689. ANACAMPSEROS est plantæ genus, flore & fructu Sedi, à quo differt ex sententia Clariss. Rai quòd à prima statim germinatione excaulescat, cùm folia Sedi in globulos oculi bovilli æmulos congerantur.

Anacampserotis species sunt

Anacampseros vulgò Faba crassa J. B. 3. 681. *Telephium vulgare C. B. Pin. 287. Telephium alterum sive Crassula Dod. Pempt. 130.*

Anacampseros purpurea J. B. 3. 682. *Telephium purpureum, majus C. B. Pin. 287. Telephium floribus purpureis Lob. Icon. 389.*

Anacampseros minor, purpurea. *Telephium purpureum, minus C. B. Pin. 287. J. B. 3. 682.*

Anacampseros maxima J. B. 3. 682. *Telephium latifolium, peregrinum C. B. Pin. 287. Telephium primum Dod. Pempt. 130.*

Anacampseros minor, rotundiore folio, sempervirens J. B. 3. 682. *Telephium repens, folio deciduo C. B. Pin. 287. Telephium minus, sempervirens Lob. Icon. 390.*

Anacampseros minor, longiore folio, sempervirens.

Anacampseros radice Rosam spirante, major. *Rhodia radix C. B. Pin. 286. J. B. 3. 683. Dod. Pempt. 347.*

Anacampseros radice Rosam spirante, minor. *Rhodia radix minor H. R. Par.*

Anacampseros Lusitanica, hæmatodes, maxima. *Telephium Lusitanicum, hæmatodes, maximum H. R. Par.*

Anacampseros Lusitanica, hæmatodes, maxima, flore albido. *Telephium Lusitanicum, hæmatodes, maximum, flore pallido H. R. Par.*

Anacampseros Portulacæ folio. *Telephium Portulacæ folio. Mor. H. R. Bles.*

Anacampseros flore purpurascente & foliis rarioribus. *Telephium flore purpurascente & foliis rarioribus C. B. Pin. 287. Telephium tertium, purpurascente flore Clus. Hist. lxvj.*

Anacampseros flore albo, supina.

Anacampseros quod Veneficæ olim πρὸς τὸ ἀνακάμπτειν τὸν ἔρωτα, id est, *ad amorem revocandum*, ea uterentur.

GENUS

GENUS III.

Ulmaria.

ULMARIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, ex plurimis vaginulis F, membranaceis, intortis & in capitulum congestis compositum, semineque fœtum G, ut plurimum singulari & exiguo. Tab. 141.

Ulmariæ speciem unicam novi.

Ulmaria Clus. Hist. cxcviij. *J. B.* 3. 488. *Barba Capræ, floribus compactis C. B. Pin.* 164. *Regina prati Dod. Pempt.* 57. *Reine des prez.*

Ulmaria ab Ulmo, propter foliorum nescio quam similitudinem.

GENUS IV.

Barba Capræ.

BARBA CAPRÆ est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, monophyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum F E, ex multis veluti vaginulis in capitulum quoddam collectis compositum, quæ singulæ G, semine turgescunt H, ut plurimùm oblongo. Tab. 141.

Barbæ Capræ speciem unicam novi.

Barba Capræ, floribus oblongis C. B. Pin. 163. *Barba Capri J. B.* 3. 488. *Drymopogon* 1. *Tabern. Icon.* 777. *Barbe de Chevre.*

Barba Capræ à similitudine, ut aiunt, barbæ Caprillæ.

GENUS V.

Fagonia.

FAGONIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, è rotundo acuminatum, striatum, multicapsularem E, ex plurimis vaginis compositum, quæ singulæ F, semine turgescunt subrotundo G. Tab. 141.

Fagoniæ species sunt

Fagonia Cretica, spinosa. *Trifolium spinosum, Creticum C. B. Pin.* 330. *Prodr.* 142. *Trifolium aculeatum, Creticum J. B.* 2. 388.

Fagonia Hispanica, non spinosa.

Fagoniam appellavi ut illustrissimo viro D. D. Fagoni Archiatron Comiti, quæ reddere beneficia nequeo, memori mente persolverem.

GENUS VI.

Tribulus.

TRIBULUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod Tab. 141.

deinde abit in fructum quodammodo cruciformem E, vel turbinatum, ex pluribus partibus F, plerumque compoſitum, muricatis, in capitulum collectis & ſeminibus fœtis H, ut plurimùm oblongis, in loculis G, nidulantibus.

Tribuli ſpecies ſunt

Tribulus terreſtris, Ciceris folio, ſeminum integumento aculeato Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 102. *Tribulus terreſtris, Ciceris folio, fructu aculeato C. B. Pin.* 350. *Tribulus terreſtris. J. B.* 2. 352. *Dod. Pempt.* 557.

Tribulus terreſtris, major, Curaſſavicus Prodr. Par. Bat. *& Par. Bat. Tribulus terreſtris, Americanus, Chamæciſti flore, fructu ſpinoſo, maximo Breyn. Prodr.* 2. *Hort. Amſtel. fig.* 32.

Tribulus terreſtris, Americanus, fructu turbinato, foliis lanuginoſis Plum.

Tribulus terreſtris, Indiæ Orientalis, foliis Viciæ ſubrotundis & villoſis.

GENUS VII.

Juncago.

Tab. 142. JUNCAGO eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum oblongum D, in baſi dehiſcentem E, ex tribus vaginulis compoſitum, quæ ſingulæ F, ſemen complectuntur ſingulare G, oblongum.

Juncaginis ſpeciem unicam novi.

Juncago paluſtris & vulgaris. *Gramen junceum, ſpicatum ſeu Triglochin C. B. Pin.* 6. *Gramen Triglochin. J. B. & Hyacinthi parvi facie, Gramen Triglochin J. B.* 2. 508. *Gramen marinum, ſpicatum, alterum Lob. Icon.* 17.

GENUS VIII.

Geranium. *Bec de gruë.*

Tab. 141. GERANIUM eſt plantæ genus, flore A C, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum roſtratum F, quinque ſtriis per longitudinem inciſum G, quibus totidem adhæreſcunt capſulæ H I K L M, in longam caudam deſinentes, per maturitatem à baſi ad apicem extrorſum ſe revolventes & ſemine fœtæ N P, ut plurimùm oblongo O.

Geranii ſpecis ſunt

Geranium Batrachioides, folio Aconiti C. B. Pin. 317. *Geranium Batrachioides aliud folio Aconiti nitente Cluſii J. B.* 3. 476. *Geranium ij, βατραχιοειδὲς, minus Cluſ. Hiſt. xcix.*

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, lineis cæruleis variegato C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, maximum, minus laciniatum, folio Aconiti J. B. 3. 477. *Geranii majoris ſpecies, foliis magnis figurâ ferè & magnitudine Aconiti lutei, hirſutis, aſperis Geſn. App.* 292.

Geranium Batrachioides, odoratum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioi-*

des, longiùs radicatum, odoratum J. B. 3. 477. Geranium Batrachioides alterum Dod. Pempt. 63.

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides J. B. 3. 475. Dod. Pempt. 63.*

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum, flore albo C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, album J. B. 3. 476.*

Geranium Batrachioides minus, five Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318.

Geranium Batrachioides, flore variegato C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides ex albo cum cæruleo colore varium J. B. 3. 476. Geranium Anglicum, variegatum Eyft.*

Geranium Batrachioides, Collum Gruis Germanorum C. B. Pin. 318. *Gruinalis Dodonæi Lugd. 1278.*

Geranium annuum, minus; Batrachioides Bohemicum, purpuro-violaceum Mor. Hift. Oxon. 2. Part. 511.

Geranium Batrachioides minus, perenne, verficolor Mor. H. R. Blef.

Geranium phæum five fufcum, petalis reflexis Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium montanum, fufcum C. B. Pin. 318. Geranium phæum, flore reflexo J. B. 3. 477.*

Geranium phæum five fufcum, petalis reflexis, folio non maculato H. L. Bat.

Geranium phæum five fufcum, petalis rectis feu planis Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium phæo five pullo flore Clufii J. B. 3. 477.*

Geranium phæum five fufcum, petalis rectis feu planis, folio maculato H. L. Bat.

Geranium radice grumosâ C. B. Pin. 318. *Geranium Afphodeli radice J. B. 3. 475. Geranium iiij, bulbofum Pennei Cluf. Hift. c.*

Geranium nodofum C. B. Pin. 318. *Geranium magnum, folio trifido J. B. 3. 478. Geranium v, nodofum Plateau Cluf. Hift. cj.*

Geranium Mofcoviticum, purpureum Park. Theat. 705.

Geranium Romanum, verficolor, five ftriatum Park. Par. 229.

Geranium fanguineum, maximo flore C. B. Pin. 318. *Geranium fanguineum, five amatodes, craffâ radice J. B. 3. 478. Geranium vij, αἱματῶδες Cluf. Hift. cij.*

Geranium hæmatodes, flore variegato Hort. Edinb. *Geranium hæmatodes, Lancaftrenfe, flore eleganter ftriato Raii Hift. 1061.*

Geranium hæmatodes, foliis majoribus pallidioribus & altiùs incifis Raii Synopf. 219.

Geranium fanguineum, cauliculis erectis, flore minore H. L. Bat.

Geranium tuberofum, majus C. B. Pin. 318. *Geranium tuberofum J. B. 3. 474. Dod. Pempt. 71.*

Geranium argenteum, Alpinum C. B. Pin. 318. *Geranium argenteum, Montis Baldi J. B. 3. 474. Geranium Alpinum, longiùs radicatum Pon. Bald. in fol. ccclxij.*

Geranium Pyrenaicum, foliis cineraceis, radice crafsâ, magno flore variegato.

Geranium lucidum, faxatile C. B. Pin. 318. *Geranium lucidum J. B. 3. 481.*

Geranium rotundifolium, ſaxatile; montanum Col. Part. 1. 137.

Geranium parvum, foliis Ranunculi C. B. Pin. 318. *Geranium Salmanticenſe, roſtratum Cluſ. Hiſt. cij.*

Geranium folio Malvæ rotundo C. B. Pin. 318. *Geranium folio rotundo multum ſerrato, ſive Columbinum J. B.* 3. 473. *Pes columbinus Dod. Pempt.* 61.

Geranium folio Malvæ rotundo, flore majori, cæruleo C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, majus, flore minore, cæruleo Raii Hiſt. 1059.

Geranium Malacoides ſeu Malvæ folio rotundo, flore albo Mor. H. R. Bleſ.

Geranium folio Malvæ rotundo, minus C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, perenne, Pyrenaicum, maximum.

Geranium montanum, rotundifolium, perenne, flore purpureo, majore Bocc. Muſ. Part. 2. 81. Tab. 72.

Geranium Columbinum, maximum, foliis diſſectis D. Plot. Hiſt. nat. Oxon. *Geranium Columbinum, majus, foliis imis longis, uſque ad pediculum diviſis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 511.

Geranium Columbinum diſſectis foliis, pediculis florum longiſſimis Raii Hiſt. 1059. *Geranium Columbinum, annuum, minus, folio tenuiùs laciniato, flore pediculo longiſſimo inſiſtente Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 512.

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum C. B. Pin. 318. *Prodr.* 138.

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum, flore albo H. R. Par.

Geranium Columbinum, minus, majori flore & foliis florum bifidis Bot. Monſp.

Geranium Columbinum, majus, foliis tenuiter diſſectis, foliis florum bifidis Bot. Monſp. *Geranium gruinale, folio tenuiter diviſo J. B.* 3. 474.

Geranium folio Althææ C. B. Pin. 318. *Geranium Malvaceum J. B.* 3. 272. *Geranium Malacoides Lob. Icon.* 662.

Geranium Althææ folio, floribus ſaturatiùs rubentibus H. L. Bat.

Geranium Malacoides, minus C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138.

Geranium Malacoides craſſo, rugoſo, integro folio Bocc. Muſ. Tab. 89. *Geranium Malacoides, ſupinum lato rotundo, craſſo, rugoſo, integro folio, acu breviſſima Carinenſe Ejuſd. pag.* 109.

Geranium puſillum, ſupinum, maritimum, Althææ aut Betonicæ folio, noſtras Raii Hiſt. 1056.

Geranium Alceæ veſicariæ foliis Park. Theat. 707.

Geranium Robertianum 1, viride C. B. Pin. 319. *Geranium Robertianum, murale J. B.* 3. 480. *Geranium robertianum Dod. Pempt.* 62.

Geranium Robertianum 1, rubens C. B. Pin. 319.

Geranium Robertianum, flore albo Mor. H. R. Bleſ.

Geranium lucidum ſaxatile, foliis Geranii Robertiani Raii Synopſ. 218.

Geranium Cicutæ folio, acu longiſſima C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138. *Geranium Coriandri folio, odorum Ejuſd.* 319. *Geranium Apulum, Coriandri folio, alterum, odorum Col. Part.* 1. 135.

Geranium Cicutæ folio, moſchatum C. B. Pin. 319. *Geranium ſupinum Dod. Pempt.* 63.

Geranium Cicutæ folio, inodorum C. B. Pin. 319.

Geranium Cicutæ folio, minus & fupinum C. B. Pin. 319. *Geranium Mofchatum, folio ad Myrrhidem accedente, minus J. B. 3. 479. Geranium minus, Geranium arvenfe Tabern. Icon. 57.*

Geranium cicutæ folio, minus & fupinum, flore albo C. B. Pin. 319. *Geranium arvenfe, album Tabern. Icon. 57.*

Geranium Cicutæ folio, erectum, Romanum Bocc. Muf. Part. 2. 93. Tab. 82.

Geranium Chryfanthemi Cretici folio, Neapolitanum Bocc. Muf. Part. 2. 93. Tab. 83.

Geranium latifolium, longiffimâ acu C. B. Pin. 319. *Geranium fpeciofum, annuum, longiffimis roftris, Creticum J. B. 3. 479. Geranium Creticum, annuum, hæmatodes Lob. Icon. 662.*

Geranium maritimum, annuum, laciniatum, acu longiffimâ. *Geranium fupinum, Botrys folio acu furfum fpectante Bocc. Muf. Part. 2. 145. Geranium Botrys folio Ejufd. Tab. 109.*

Geranium craffo Batrachioides folio Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 128. *Geranium fupinum, rotundo Batrachioides, craffo tomentofo folio, radice rufefcente longiùs radicata Ejufd. pag. 160.*

Geranium minimum, Chamædryoides Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 128. *Geranium æftivum, minimum, fupinum, Alpinum, Chamædryoides, flore albo variegato Ejufd. 160.*

Geranium Petræum, Cicutæ folio, radice crafsâ Bot. Monfp. *Geranium fœtidum Park. Theat. 709. Lob. Illuftr. 134.*

Geranium Hifpanicum, magnâ radice, Cicutæ folio craffiori Schol. Bot.

Geranium Africanum, arborefcens, Ibifci folio rotundo, Carlinæ odore H. L. Bat.

Geranium Africanum, frutefcens, Malvæ folio laciniato, odorato H. L. Bat.

Geranium Africanum, Alchimillæ hirfuto folio, floribus albidis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio laciniato & maculato, floribus incarnatis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio procumbens floribus parvis, eleganter variegatis Pluk. Almag. Bot.

Geranium Africanum, noctu olens, tuberofum & nodofum, Aquilegiæ foliis H. L. B. *Geranium Æthiopicum, noctu olens radice tuberofâ, Aquilegiæ foliis Breyn. Cent. 1. 127.*

Geranium Africanum, noctu olens, Aquilegiæ folio, flore incarnato rubente Pluk. Phytog. Tab. 187. fig. 1.

Geranium Africanum, noctu olens flore ruberrimo, Anemones folio latiore Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 5.

Geranium Africanum noctu olens, flore rubro Anemones folio anguftiori Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 6.

Geranium Africanum, uvæ crifpæ folio, floribus exiguis, rubellis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, majus H. L.

Bat. *Geranium Æthiopicum, Myrrhidis folio, tertium, flore magno ſtriato Breyn. Cent.* 1. 129.

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, minus H.L.Bat.

Geranium triſte ſive Indicum, noctu olens Park. Theat. 709. *Geranium triſte Corn.* 110.

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberoſâ, foliis Paſtinacæ incanis, lanuginoſis, latioribus, flore pallidè flaveſcente H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum, noctu olens, radice tuberoſâ, foliis Myrrhidis latioribus Breyn. Cent.* 1. 126.

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberosâ, foliis Paſtinacæ incanis, lanuginoſis anguſtioribus H. L. Bat.

Geranium Africanum, Althææ folio, parvo flore.

Lib. 3. cap. 131. Geranium à voce Græcâ γέρανος *Grus*, Geranium enim in ſummis alis ſurſum ſpectantes eminentias quaſdam habet (ut ait Dioſcorides) veluti Gruum capitula cum ſuis roſtris, aut dentes caninos.

GENUS IX.

Thalictrum.

Tab. 143. THALICTRUM eſt plantæ genus, flore A C, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B D, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit numeroſa ſtaminum congeries E, piſtillum cingens F G, quod deinde abit in fructum in quo velut in capitulum colliguntur capſulæ modò alatæ H I, modò alis carentes K L, ſeminibuſque fœtæ ſingularibus, ut plurimùm oblongis M N.

Thalictri ſpecies ſunt

Thalictrum majus, ſiliquâ angulosâ aut ſtriatâ C.B.Pin. 336. *Thalictrum nigrius, caule & ſemine ſtriato J.B.*3.486.*Thalictrum magnum Dod.Pempt.*58.

Thalictrum flore incarnato Eyſt.

Thalictrum flore albo Eyſt.

Thalictrum majus, ſiliquâ ſeminis ſtriatâ, foliis rugoſis, trifidis Mor. Umb. 70. *Thalictrum pratenſe, maximum, Monſpelienſium, aſperioribus foliis ſeu folio rugoſo Mor. H. R. Bleſ. Thalictrum pratenſe, majus Monſpelienſium, foliis rugoſis H. R. Par.*

Thalictrum majus, non ſtriatum C. B. Pin. 336. *Thalictrum magnum ſecundum Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum majus, flavum, ſtaminibus luteis vel glauco folio C.B.Pin. 336. *Thalictrum ſpecioſiſſimum, glaucum, ſemine & caule ſtriato J. B.* 3. 486. *Thalictrum magnum, tertium Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum Alpinum, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus purpuraſcentibus. *Thalictrum majus florum ſtaminibus purpuraſcentibus C. B. Pin.* 337. *Thalictrum majus, folliculis anguloſis, caule lævi J. B.* 3. 487. *Thalictrum magnum, Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum Alpinum, majus, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum, album, altius C. B. Pin.* 337. *Thalictrum montanum,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 234.

Thalictrum Alpinum, minus, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum, 2. Cluſ. Hiſt. 234.*
Thalictrum Canadenſe, caule purpuraſcente, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis. *Thalictrum Canadenſe Corn. 186.*
Thalictrum Americanum, minus Park. Theat. 265.
Thalictrum magnum, flore luteo, odorato V. Luſit.
Thalictrum minus, Aſphodeli radice, magno flore. *Oenanthe Myconi Lugd. 785. J. B. 3. Part. 2. 192.*
Thalictrum minus, Aſphodeli radice, parvo flore.
Thalictrum montanum, præcox. *Ranunculus præcox ij, Thalictri folio Cluſ. Hiſt. 233.*
Thalictrum minus C. B. Pin. 337. *Thalictrum minus ſive Rutæ pratenſis genus minus, ſemine ſtriato J. B. 3. 487. Thalictrum minus Dod. Pempt. 58.*
Thalictrum pratenſe, anguſtifolium C. B. Pin. 337. *J. B. 3. 487. Thalictrum vj. vel pratenſe ij. Cluſ. Hiſt. 234.*
Thalictrum minus, alterum, Pariſienſium, foliis graſſioribus & lucidis H. R. Par. *Thalictrum 5. vel pratenſe, 1. Cluſ. Hiſt. 234.*
Thalictrum pratenſe, anguſtiſſimo folio C. B. Pin. 337. *Thalictrum anguſtiſſimo folio Prodr. 146.*
Thalictrum minimum, fœtidiſſimum C. B. Pin. 337. *Prodr. 147. J. B. 3. 488.*
Thalictrum montanum, minus, foliis latioribus Raii Synopſ. 100.
Thalictrum minimum, montanum, atrorubens, foliis ſplendentibus Raii Synopſ. 100.

GENUS X.

Butomus.

BUTOMUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis majoribus B & minoribus C in orbem poſitis plerumque conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F in cornu ut plurimùm deſinentes, ſecundùm longitudinem dehiſcentes, ſeminibus fœtæ G plerumque oblongis H. *Tab. 143.*

Butomi ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt
Butomus flore roſeo. *Butomus Cæſalp. 553. Juncus floridus, major C. B. Pin. 12. Juncus floridus J. B. 2. 524. Gladiolus aquatilis Dod. Pempt. 601.*
Butomus flore albo. *Juncus floridus, major, flore albo. H. R. Par.*

GENUS XI.

Helleborus. *Ellebore noir.*

HELLEBORUS eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D plurimis corniculis C, inter ſtamina X & petala jacentibus circa baſim cinctum *Tab. 144.*

quod deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F membranaceæ in cornu plerumque desinentes, secundùm longitudinem dehiscentes G & seminibus fœtæ H plerumque subrotundis vel ovatis I K.

Hellebori species sunt

Helleborus niger, fœtidus C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, sylvestris, adulterinus, etiam hyeme virens J. B. 3. App. 880. Veratrum nigrum iij. Dod. Pempt. 386.*

Helleborus niger, hortensis, flore viridi C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, vulgaris, flore viridi, vel herbaceo, radice diuturna J. B. 3. 636. Veratrum nigrum, ij. Dod. Pempt. 385.*

Helleborus niger, hortensis, alter C. B. Pin. 185. *Veratrum nigrum iiij. peregrinum Clus. Hist. 274.*

Helleborus niger, amplioribus foliis. *Veratrum nigrum, Stiriacum Tabern. Icon. 723.*

* Helleborus niger, angustioribus foliis. *Helleborus niger, flore roseo C. B. Pin. 186. Elleborus niger, legitimus Clus. Hist. 274.*

Helleborus niger, autumnalis, flore maximo H. R. Par. *Elleborus autumnalis, flore roseo, majore, albo D. de Mauvilain, Joncq. Hort.*

Helleborus niger, flore roseo, minor, Belgicus Mor. H. R. Bles.

Helleborus niger, sanguineo folio Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, foliis dessectis Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, trifoliatus Ald. Hort. Farnes. 92.

Helleborus niger, tuberosus, Ranunculi folio, flore luteo. *Aconitum unifolium, luteum bulbosum C. B. Pin. 183. Ranunculus cum flore in medio folio, radice tuberosa J. B. 3. 414. Aconitum luteum, minus Dod. Pempt. 440.*

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, majore. *Ranunculus montanus, Aconiti folio, flore globoso C. B. Pin. 182. Ranunculus flore globoso, quibusdam Trollius flos J. B. 3. 419. Ranunculus flore globoso Dod. Pempt. 430.*

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, minore.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin. 186. Astrantiæ species est. Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin. 186. Astrantiæ species. Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin. 186. ad Ranunculum revocandus. Helleborus albus, flore subviridi C. B. Pin. 186. Species Veratri ut & sequens. Helleborus albus, flore atrorubente C. B. Pin. 186.*

Helleborus dicitur à vocibus Græcis ἑλεῖν βορᾷ, quod esu interimere credatur.

GENUS XII.

Veratrum. *Ellebore blanc.*

Tab. 145. VERATRUM est plantæ genus, flore A rosaceo plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque

vaginæ

vaginæ membranaceæ F, ſeminibus fœtæ E G, oblongis I, grani Tritici æmulis, marginatis & quaſi alâ foliaceâ cinctis H.

Veratri ſpecies ſunt

Veratrum flore ſubviridi. *Helleborus albus, flore ſubviridi C. B. Pin.* 186. *Helleborus albus, flore ex viridi albeſcente J. B.* 3. 634. *Helleborum album ſive Veratrum Lob. Icon.* 311. *Ellebore blanc, à fleur vert-pâle.*

Veratrum flore atro-rubente. *Helleborus albus, flore atro-rubente C. B. Pin.* 186. *Helleborum album, flore nigro J. B.* 3. 634. *Helleborum album, floribus atro-rubentibus, præcox Lob. Icon.* 311. *Ellebore blanc à fleur rouge-brun.*

Veratrum differt ab Helleboro, quòd corniculis careat & ſemen habeat marginatum: ideoque diverſis nominibus hæc duo genera diſtinguenda ſunt.

GENUS XIII.

Populago.

POPULAGO eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum C, membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur plurimæ vaginæ D, plerumque deorſum inflexæ, ſeminibuſque fœtæ E, ut plurimùm oblongis F. *Tab.* 145

Populaginis ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Populago flore majore. *Populago major. Tabern. Icon.* 750. *Caltha paluſtris, flore ſimplici C. B. Pin.* 276. *Caltha paluſtris J. B.* 3. 470.

Populago flore minore. *Populago minor Tabern. Icon.* 750.

Populago flore pleno. *Populago multiflora Tabern. Icon.* 751. *Caltha paluſtris, flore pleno C. B. Pin.* 276. *Caltha paluſtris, flore multiplicato J. B.* 3. 470.

Populago à Populo, quòd inter Populos naſcatur.

GENUS XIV.

Pæonia. *Pivoine.*

PÆONIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, polyphyllo, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, in quo plurima cornicula velut in capitulum colliguntur deorſum inflexa, lanugine plerumque pubeſcentia, per longitudinem dehiſcentia, & ſeminibus fæta F, ferè globoſis G. *Tab.* 146

Pæoniæ ſpecies ſunt

Pæonia folio nigricante, ſplendido, quæ mas C. B. Pin. 323. *Pæonia mas procerior J. B.* 3. 492. *Pæonia mas Dod. Pempt.* 194. *Pivoine mâle.*

Pæonia mas, flore incarnato Eyſt.

Pæonia mas, flore albo Eyſt.

Pæonia mas, foliorum ſegmentis amplioribus C. B. Pin. 323. *Pæonia mas, major Eyſt.*

Pæonia mas, major, flore incarnato Eyſt.

Pæonia mas, altera, tardior J. B. 3. 492.

Pæonia communis vel fœmina C. B. Pin. 323. *Pæonia fœmina, vulgatior J. B. 3. 492. Pæonia fœmina, altera Dod. Pempt. 195.*

Pæonia fœmina, altera C. B. Pin. 323. *Pæonia promiſcua, ſtrictiore folio J. B. 3. 493. Pæonia fœmina, prior Dod. Pempt. 194.*

Pæonia promiſcua Vormarii, folio latiore J. B. 3. 493.

Pæonia hyemalis, pumila, Roſæ rubræ monoflore H. Cathol.

Pæonia tenuiùs laciniata, ſubtus pubeſcens, flore purpureo C. B. Pin. 323. *Pæonia pumila, fœmina Lob. Icon. 683.*

Pæonia folio ſubtus incano, flore albo vel pallido C. B. Pin. 323. *Pæonia ſimplex, niveo flore Cluſ. Hiſt. 281.*

Pæonia Aquilinæ foliis C. B. Pin. 323. *Pæonia iiij, Aquilinæ foliis Cluſ. Hiſt. 280.*

Pæonia Pomi Arantii colore C. B. Pin. 323. *Pæonia iij. Cluſ. Hiſt. 280.*

Pæonia flore variegato C. B. Pin. 324. *Pæonia v. Cluſ. Hiſt. 280.*

Pæonia peregrina, flore ſaturè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina I. Cluſ. Hiſt. 279.*

Pæonia peregrina, flore dilutè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina, altera Cluſ. Hiſt. 279.*

Pæonia fœmina, flore pleno, rubro, majore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro J. B. 3. 493. Pæonia fœmina multiplex flos Dod. Pempt. 195.*

Pæonia flore pleno, rubro, minore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro minor J. B. 3. 494. Pæonia pleno rubro flore, minor Cluſ. Hiſt. 280.*

Pæonia fœmina, flore albo, pleno C. B. Pin. 324. *Pæonia albo flore pleno, ſive polyanthos alba, fœmina J. B. 3. 494.*

Pæonia flore exalbido, pleno, major C. B. Pin. 324. *Pæonia exaldido pleno flore major Cluſ. Hiſt. 280.*

Pæonia flore exalbido, pleno, minor, C. B. Pin. 324. *Pæonia pleno flore albeſcente, minor Cluſ. Hiſt. 280.*

Pæonia à Pæone Medico, qui eâ curaſſe perhibetur Plutonem ab Hercule vulneratum, ut refert Homerus Odyſſ. 5.

SECTIO VII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis seminibus in capitulum quoddam collectis compositum.

GENUS I.

Anemone. *Anemone.*

ANEMONE est plantæ genus, flore A L, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante : ex cujus meditullio surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, oblongum, cujus axi F, plurima semina adhærescunt G, caliptrâ ut plurimùm lanuginosâ H I, obvoluta : figura L, Anemonem exhibet flore pleno. His notis addenda sunt foliola quædam M N, caulem alias nudum cingentia, plerumque terna. *Tab. 147*

Anemones species sunt

Anemone Cyclaminis seu malvæ folio, lutea C. B. Pin. 173. *Anemone lati-folia, flore flavo, 1 Clusii J. B. 3. 401. Anemone hortensis, latifolia, simplo flavo flore Clus. Hist.* 248. *Anemone latiore folio.*

Anemone latifolia, flava C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, duplo flore flavo 2. Clusii J. B.* 3. 402. *Anemone hortensis, latifolia, duplo flore flavo Clus. Hist.* 249.

Anemone latifolia, flore intus luteo, foris rubro & violaceo V. Lusit.

Anemone latifolia, flore simplici, emaculati candoris, H. R. Par.

Anemone latifolia, flore albo, duplici & triplici foliorum serie V. Lusit.

Anemone latifolia, flore intus albo, extrinsecus rubro & violaceo V. Lusit.

Anemone latifolia, flore duplo, foliis albo & amœno violaceo virgatis H. R. Par. *Anemone latifolia seu Pavo minor, foliis amœno violaceo & albo variegatis Joncq. Hort. Sylvie ou Dausine.*

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prima C. B. Pin. 276. *Anemone lati-folia, pleno flore coccineo, sive Pavo major, 1. Clusii J. B. 3. 405. Anemone hortensis, latifolia, Pavo major, 1. Clus. Hist.* 261.

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prolifera C. B. Pin. 176. *Anemone Pavosa latifolia, multiplex, flore miniato Bry.*

Anemone latifolia, Pavo dicta, luxuriantibus solùm foliis infeliciter sylves-cens & florens rarò H. R. Par.

Anemone latifolia, Pavo dicta polyphylla, flore suave-rubente H. R. Par. *Pavo major, à fleur double, couleur de chair.*

Anemone latifolia, flore pleno, arboris Persicæ quoad floris colorem æmula H. R. Par. & Joncq. Hort. *Anemone rosée.*

Anemone latifolia, maxima, verficolor C. B. Pin. 175. *Anemone latifolia flore pleno, variegato J. B. 3. 404. Anemone hortenfis, latifolia, pleno flore, 1. Cluf. Hift. 261.*

Anemone latifolia, maxima, foliis amœno candore & fuavi purpurâ variis H. R. Par.

Anemone Chalcedonica, major, flore viridi pleno, violaceo, rubentibus lineis Suvert.

Anemone latifolia, multiplex, flore violaceo H. R. Par. *Anemone violette.*

Anemone latifolia, circumfufis foliis obfoletiùs holofericea, mediis glomeratis foliolis virefcens, faliente comâ ex purpura nigricante H. R. Par. *La Diableffe.*

Anemone latifolia, flore fimplici, croceo-pallefcente, vivaci rubore radiato, Pavo minor Herbariorum H. R. P.

Anemone Geranii rotundo folio purpurafcens C. B. Pin. 173. *Anemone Italica, latiufculis fpinofis foliis 3. Clufii J. B. 3. 402. Anemone 1. Dod. Pempt.* 434.

Anemone Geranii rotundo folio, dilutè purpurafcens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, ex purpura dilutiore albicante flore, 4. Clufii J. B. 3. 402. Anemone hortenfis, latifolia 4. fimplici flore Cluf. Hift.* 250.

Anemone Geranii rotundo folio, dilutè rubens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ad carneum colorem tendente, albicantibus unguibus, 5. Clufii J. B. 3. 402. Anemone hortenfis, latifolia, 5. fimplici flore Cluf. Hift.* 250.

Anemone latifolia, fimplici carneo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, purpurei ferè coloris, unguibus albicantibus, Byzantina 6. Clufii J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia 6. fimplici flore Cluf. Hift. 250. Anemone lierrée.*

Anemone latifolia, flore purpuro-faturo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore coloris purpurei, faturi, unguibus magnis, albis, infima parte purpureis, 8. Clufio J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia 8. fimplici flore Cluf. Hift.* 251.

Anemone latifolia, purpuro-violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, unguibus argenteis, 12. Clufii J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia 12, fimplici flore Cluf. Hift.* 251.

Anemone latifolia, flore purpuro-violaceo, altera C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ampliore, duodenis foliis violaceo purpureis, unguibus albis, 13. Clufii J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia 13. fimplici flore Cluf. Hift.* 252.

Anemone latifolia, violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ex purpura violaceo, ad umbilicum albicante orbe, 9. Clufii J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia, 9, fimplici flore Cluf. Hift.* 251.

Anemone latifolia, flore violaceo, faturo colore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore violaceo, unguibus magnis, candidis, Byzantina ij. Clufii J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia ij. fimplici flore Cluf. Hift.* 251.

Anemone latifolia, flore variegato C. B. Pin. 173. *Anemone colore saturatiùs ex purpureo rubens, oris coccineis, unguibus albis, magnis, Byzantina 7. Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia 7. simplici flore Clus. Hist.* 250.

Anemone latifolia, punctato flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, maculis albis notata, 10. Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 10. simplici flore Clus. Hist.* 251. *Sylvie à fleur simple.*

Anemone latifolia, flore carneo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore veluti carneo, unguibus albis, 14. Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia 14. simplicì flore Clus. Hist.* 252.

Anemone latifolia, Saniculæ folio C. B. Pin. 173. *Anemone simplex, latifolia, dilutè purpurascens Eyst.*

Anemone latifolia, flore Orangei coloris C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, colore Orengens dicto, 15. Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia 15. simplici flore Clus. Hist.* 252.

Anemone latifolia, flore coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, flore coccineo, itemque unguibus, 16. Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia 16. simplici flore Clus. Hist.* 252.

Anemone latifolia, flore magno, coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, coccinea, sine unguibus, Byzantia 17. Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia 17. simplici flore Clus. Hist.* 253.

Anemone latifolia, flore coccineo, phœniceo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, ex coccineo phœnicei coloris, unguibus parvis, subpallidis 18. Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia 18. simplici flore Clus. Hist.* 253.

Anemone sylvestris, alba, major C. B. Pin. 176. *Anemone alba, magna, plurimâ parte anni florens J. B. 3. 411. Anemone sylvestris, 1. Clus. Hist.* 244.

Anemone sylvestris, alba, minor C. B. Pin. 176. *Prodr.* 93.

Anemone Virginiana Par. Bat. *Anemone Virginiana, tertia Matthioli similis, parvo flore H. L. Bat. App.*

Anemone Geranii Ruperriani folio, cærulea: an Dioscoridis? C. B. Pin. 174. *Anemone Geranifolia J. B. 3. 405. Anemone hortensis, tenuifolia 1, simplici flore Clus. Hist.* 254. Anemone tenuifolia.

Anemone tenuifolia, flore multifido, dilutè purpurascente C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore pluribus foliis constante, carnei quasi coloris, 9. Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia 9. simplici flore Clus. Hist.* 257.

Anemone Oenanthes foliis, flore violaceo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, purpurea, foliis floris in acutum desinentibus, 2. Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, simplici flore 2. Clus. Hist.* 255.

Anemone tenuifolia, flore pallidè coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone sanguinea, unguibus venis albicantibus distinctis, foliis floris orbiculato*

mucrone, 16. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia* 16. *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, coccineo flore hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus ex pallido, fusco & albo coloribus mixtis, tenuifolia*, 3. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 3. *simplici flore Clus. Hist.* 255.

Anemone tenuifolia, coccineo flore octophyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus albis*, 4. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 4. *simplici flore Clus. Hist.* 256.

Anemone tenuifolia, flore magno coccineo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore magno, coccineo, unguibus albis orbiculatis*, 5. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 5. *simplici flore Clus. Hist.* 256.

Anemone tenuifolia, flore coccineo, sanguineo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coloris sanguinei, coccineo permixti, unguibus ejusdem ferè coloris*, 8. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 8. *simplici flore Clus. Hist.* 257.

Anemone tenuifolia, flore sanguineo, coccineo, altera C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, sanguinea, albicantibus unguibus*, 20. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 20. *simplici flore Clus. Hist.* 260.

Anemone tenuifolia, flore ex sanguineo & coccineo, medio C. B. Pin. 165. *Anemone tenuifolia, cochinillaa, unguibus magnis albis, foliis florum extrema parte orbiculatis*, 19. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 19. *simplici flore Clus. Hist.* 260.

Anemone tenuifolia, flore amplo, sanguineo, hexaphyllo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, flore amplo, (foliis florum in cuspidem ferè desinentibus) sanguineo, unguibus albis, magnis*, 6. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 6. *simplici flore Clus. Hist.* 256.

Anemone tenuifolia, flore amplo, atrorubente C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, Kermesina*, 17. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 17. *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, flore rubro, saturo C. B. Pin. 175. *Anemone sanguinea, unguibus venis albicantibus distinctis, foliis floris orbiculato mucrone*, 16. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 16. *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, flore niveo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, prorsus nivea præter ungues, in quibus aliquid carnei coloris*, 13. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 13. *simplici flore Clus. Hist.* 258.

Anemone tenuifolia, flore amplo, candido C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, candida, exceptis unguibus, externâ parte nonnihil virescentibus*, 12. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 12. *simplici flore Clus. Hist.* 258.

Anemone tenuifolia, Cretica, flore magno, albo, C. B. Pin. 175. *Prodr.* 93.

Anemone tenifolia, flore albicante C. B. Pin. 157. *Anemone tenuifolia praecedenti candidior, 15. Clusii J. B. 3. 467. Anemone hortensis tenuifolia, 15. simplici flore Clus. Hist. 259.*

Anemone tenuifolia, flore exalbido, majore C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, ex albido virescens, unguibus albis, 10. Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 10. flore simplici Clus. Hist. 258.*

Anemone tenuifolia, flore exalbido, minore C. B. Pin. 175. *Anemone prorsus ferè alba, unguibus & venis ex albo paululum virescentibus, ij. Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenüifolia, ij. simplici flore Clus. Hist. 258.*

Anemone tenuifolia, flore furvo, albicante C. B. Pin. 175. *Anemone hortensis, tenuifolia, 21. simplici flore Clusii Cur. post.*

Anemone tenuifolia, flore carneo, striato C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, exalbida, venis carnei coloris, 14. Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 14. simplici flore Cluf. Hist. 259.*

Anemone tenuifolia, flore magno, suaverubente, unguibus albis C. B. Pin. 175. *Hæc est flore simplici differtque à Clusianâ de qua C. B. ibi loquitur.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, albo H. R. Par. *Anemone grisea versicolor Suvertii.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, phœniceo H. R. Par. *Anemone couleur de Datte.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, miniato H. R. Par. *Anemone orangée.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, puniceo H. R. Par. *Anemone ponceau, ou couleur de Grenade.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, igneo seu rutilo H. R. Par. *Anemone couleur de feu.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, rubro H. R. Par. *Anemone rouge.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, rubicundo seu sanguineo H. R. Par. *Anemone rouge comme du sang.*

Anemone tenuifolia, flore simplici rubro, splendido H. R. Par. *Anemone rouge lustré.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, purpureo H. R. Par. *Anemone couleur de pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, atropurpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre brun.*

Anemone tenuifolia flore simplici, hyacinthino, H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre bleuâtre.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, dilutè purpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre claire.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, suave-rubente H. R. Par. *Anemone à fleur couleur de chair.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violette.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, dilutè violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ianthino H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ianthino dilutiore H. R. Par. *Anemone à fleur gris de lin.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, leucophæo H. R. Par. *Anemone à fleur gris blanc.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, argenteo H. R. Par. *Anemone à fleur gris argenté ou gris de perle.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, aqueo H. R. Par. *Anemone couleur d'eau.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, Amethyſtino H. R. Par. *Anemone bleu turquin, vif.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo, ſaturo H. R. Par. *Anemone bleu turquin morne, ou couleur d'Inde.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleue.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, dilutè cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleu pâle.*

Anemone tenuifolia, flore albo, circa caulem purpuraſcente H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, rubro, pallentibus oris H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici flammeo & albo, ſplendoris participe H. R. Par. *Anemone couleur de feu & blanc, luſtré.*

Anemone tenuifolia, luteo pallore decolor H. R. Par. *Anemone tenuifolia, degeneri pallore decolor Jonc. Hort. Anemone couleur de Chamois.*

Anemone tenuifolia, holoſerico magis pulla: ſeu foliis fuſco colore ſaturatis H. R. Par. *Princeſſe de Caſerte.*

Anemone tenuifolia, foliis lutosè candidis, foliolis flammæ ſplendore lucentibus, Scala dicta H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore obſoletè rubro foliolis atro-purpureis, medio villo concolori H. R. Par. *Amaranthe.*

Anemone tenuifolia foliis florum majoribus, albâ lineâ ſtriatis, ſtaminibus Amaranthinis H. R. Par. *Regate Amaranthe.*

Anemone tenuifolia, foliis & foliolis vivaci cocco ſplendentibus, & nivis albedine virgatis H. R. Par. *Anemone tenuifolia, foliis rubris, albedine variegatis Joncq. Hort. Regate vulgaire.*

Anemone tenuifolia, foliis florum utrimque contractis, cocco ſaturatiore nitentibus H. R. Par. *Gallipolite.*

Anemone tenuifolia, miniato colore & albo varia H. R. Par. *Anemone tenuifolia, rutilo & albo varia Joncq. Hort. Gallipolite de Toulouſe.*

Anemone tenuifolia, phœniceo flore, foliolis interfuſo candore lucentibus H. R. Par. *Anemone intensè miniata, foliis & foliolis interfuſo candore lucentibus Jonc. Hort. Dorothée.*

Anemone tenuifolia, rubicundiſſimo flore, lacteis lacrymis aſperſo, & minùs ardenti H. R. Part. *Anemone larmoyée.*

Anemone flore violaceo, dilutiori, præcox, maxima H. R. Par.

Anemone circumfuſis foliis obſoletiùs purpureis, umbilico blandè virenti H. R. Par. *La fantaſque.*

Anemone

Anemone tenuifolia, ianthino flore, lactis albedine ſtolato H. A. Par. *La Cayetane.*

Anemone tenuifolia, flore albo, maximo H. R. Par. *La grande blanche.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Roſe de Gueldres.*

Anemone trifolia flore maximo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Paſſeroſe de Gueldres.*

Anemone tenuifolia maxima pallido candore lactea & levi per oras rubedine conſperſa H. R. Par. *La Luquoiſe.*

Anemone ſupina & ferè jacens, maxima, languido rubore ſpectabilis H. R. Par. *Anemone groſſe carnée.*

Anemone tenuifolia, amplo flore ſeſſili, carnis colorem æmulante H. R. Par. *Anemone groſſe merveille.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, flammæ & nivis colore vario: eminulis cirris blandè luteis H. R. Par. *Anemone Coloſſe.*

Anemone tenuifolia, minore, flore niveo & ſuaverubente, ſemper elegans H. R. Par. *Anemone Auguſte.*

Anemone gigantea, flore flammeo, dilutiore H. R. Par. *Anemone la mutine.*

Anemone vivido Cinnabaris rubore ſplendens, foliis albâ lineâ notatis H. R. Par. *Anemone Salviane.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, ſanguineo H. R. Par. *Anemone ſang de bœuf.*

Anemone tenuifolia, ruberrimo flore maximo H. R. Par. *Anemone groſſe rouge de Luxembourg.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, rubicundiſſimo, foliis albo candore radiatis H. R. Par. *Regate Royale.*

Anemone profundi coloris amœnum ruborem interfuſo candore vittâ ſuâ diluens H. R. Par. *Anemone rouge, à cordon blanc.*

Anemone tenuifolia, maxima, purpureo flore H. R. Par.

Anemone tenuifolia, propendente flore, ex violaceo & ferrugineo verſicolori H. R. Par. *Anemone changeante, ou gorge de Pigeon.*

Anemone tenuifolia, floribus dilutè violaceis, viridi colore & rubore perfuſis H. R. Par. *Anemone Orientale.*

Anemone gigantea, flore cæruleo H. R. Par. *Anemone groſſe bleuë, Boutin.*

Anemone altera, ſupina, & floris mole ferè jacens, Amethyſtina H. R. Par. *Anemone Africaine.*

Anemone tenuifolia, flore cæruleo, albis interſecto radiis H. R. Par. *Comteſſe Hermaphrodite.*

Anemone folioſa, toto interdum flore ſubrubente & lateritio H. R. Par. *Anemone briquée.*

Anemone tenuifolia, foliis ad baſim rutilis, cacumine albeſcente H. R. Par.

Anemone folioſa, candidis floribus diluto rubore umbilicatis & latiſſimum in orbem patens H. R. Par.

Anemone Hermaphroditica, foliis circa basim & media sui parte rubris, alterâ lactis candore fulgentibus H. R. Par. *Anémone Hermaphrodite Brancione.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, majore, albicante H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore miniato, venis albis distincto H. R. Par. *Brancione.*

Anemone flore pleno. Anemone tenuifolia, multiplex, rubra C. B. Pin. 176. *Anemone hortensis, tenuifolia, pleno flore Clus. Hist.* 263.

Anemone tenuifolia, multiplex, purpurea C. B. Pin 176. *Anemone tenuifolia, pleno purpureo, flore Caccini Clus. Cur. post. in fol.* 28.

Anemone tenuifolia, multiplex, atropurpurascens C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno flore ex atro purpurascente Clus. Cur. post. in folio.* 28.

Anemone Geranii rotundo folio, pleno C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, purpuro rubescens, plena Eyst. Descript.*

Anemone tenuifolia, flore duplici, albo H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore pleno, sordide albo, & subcæruleo colore irrorata H. R. Par. *Anemone Angelique.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, albo, nitidè sordido, margine suave-rubente H. R. Par. *Anemone flore pleno, lucosè albido (gris sale) margine rosea Joncq. Hort. Anemone albicante.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, pallido candore lactescente H. R. Par. & *Joncq. Hort. Anemone blanc de lait.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis & foliolis coccineis H. R. Par. *Anemone rouge & double.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, ignis fulgore ardens, innocenterque flammea H. R. Par. *Anemone incarnadine d'Espagne.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, foliis & foliolis fulgentissimo cocco splendentibus, oris niveis H. R. Par. *Anemone flore rutilo & lactis albedine tricolor Joncq. Hort. Anemone purpurea, foliis niveo candore stolatis Ferr. Orlate Romaine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, rutilo & argenteo candore bicolor H. R. Par. *Orlate de Flandres.*

Anemone tenuifolia, multiplex, Ranunculi flore H. R. Par. *Anemone Xerampelina, multiplex, latis foliolis sine foliis, Ranunculi flore Joncq. Hort. Anemone Renonculée.*

Anemone flore pleno, miniato, cacumine albescente, foliolis partim albidis, partim miniatis H. R. Par. *La Marguerite.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, violaceo major H. R. Par. *Anemone grosse violette.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, ex griseo dilutè violaceo, minor H. R. Par. *Anemone tenuifolia ex griseo dilutè violaceo flore pleno dicta grise Dodier Joncq. Hort.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, Mali Persicæ rubello flore, concolor H. R. Par. *Anemone fleur de Pêcher.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, foliis & foliolis ex viridi pallente &

purpuro-violaceo colore pictis H. R. Par. *La précieuse.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttato punctis, maxima H. R. Par. *Albertine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttata punctis, firmiore caule, superbum attollens caput H. R. Par. *La Françoise.*

Anemone tenuifolia, multiplex, mutatâ florum facie quotannis nova H. R. Par. *Cameleone.*

Anemone tenuifolia, multiplex, alto & firmiori cauliculo, amplum floris verticem promens, notabilem mirâ coloris suavitate H. R. Par. *Belle Breman.*

Anemone tenuifolia, maxima, foliis & foliolis fulgenti cocco splendentibus, oris niveis H. R. Par. *La Parisienne.*

Anemone flore pleno, multiplici, rubente comâ fuscâ H. R. Par. *Houppe minime.*

Anemone tenuifolia, multiplex, ruberrimo flore, vittâ seu staminibus violaceis H. R. Par. *Grosse rouge à cordon violet.*

Anemone tenuifolia, multiplex, flammea, staminibus Citrii colore præditis H. R. Par. *Anemone citronée.*

Anemone tenuifolia, multiplex, coccinea, vittâ viridi H. R. Par. *Anemone cramoisie à cordon verd.*

Anemone tenuifolia, hilari Cinnabaris fulgore ardentissima, expanso pleno flore, unguibus albis H. R. Par. *La Portier.*

Eadem vegetissimo ignis splendore coloratior H. R. Par. *comme La Portier.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, fulgentissimo minio & maculis guttato albis bicolori H. R. Par. *Grosse Brancione.*

Anemone tenuifolia, multiplex, magno flore violaceo & rubente colore mixto H. R. Par. *Anemone changeante, ou Diane.*

Anemone tenuifolia, flore violaceo, foliis & foliolis lactis albedine striatis H. R. Par. *Anemone éminente.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, foliis & foliolis per oras interfuso candore pictis H. R. Par. *La Comtesse.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, per totum major & magis variegata H. R. Par. *Anemone Passe-Comtesse.*

Anemone foliis & foliolis, ex rubro purpureo & albo variegatis, comâ holosericeâ H. R. Par. *Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis holosericeis ex albo & rubro-purpureo variegatis, foliolis ex Ianthino fuscis, comâ minutissimâ holosericeo rubro purpureo simili Joncq. Hort. Anemone amaranthe ou quadricolor.*

Anemone tenuifolia, foliis latioribus; pleno flore flammeo H. R. Par. *Hermaphrodite couleur du feu.*

Anemone tenuifolia, multiplex, foliosa, sanguinea, major. H. R. Par. *Hermaphrodite sang de bœuf.*

Anemone foliosa, flore suaverubente, multiplici H. R. Par.

Anemone foliosa, flore albo H. R. Par.

Anemone foliosa, flore subviridi H. R. Par.

Anemone foliosa, flore amœno, violaceo, & albo mixta H. R. Par.
Anemone foliosa, flore ianthino H. R. Par. *Anemone pourpre-violet.*
Anemone foliosa, flore Hyacinthino H. R. Par. *Anemone violet-bleuâtre ou frappe d'abord.*
Anemone quòd flante ἀνέμω *vento*, flos ejus explicetur; vel ut aliis placet quòd locis delectetur vento expositis.

GENUS II.

Pulsatilla. *Coquelourde.*

Tab. 148. PULSATILLA est plantæ genus, flore AB, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D, staminibus E, plerumque obsitum, quod deinde abit in fructum H, in quo velut in capitulum colliguntur semina F, in tenue capillamentum G, desinentia. His notis addenda sunt folia quædam caulem infra florem cingentia, non secus ac in Anemone, à qua differt Pulsatilla semine nudo in caudam tenuato.

Pulsatillæ species sunt

Pulsatilla folio crassiore & majore flore C. B. Pin. 177. *Pulsatilla purpurea, cæruleave J. B. 3. 409. Pulsatilla Dod. Pempt. 433.*
Pulsatilla flore violaceo, duplici, fimbriato H. R. Par.
Pulsatilla folio tenuiùs inciso & flore minore sive palustris C. B. Pin. 177. *Pulsatilla palustris C. B. Prodr. 94.*
Pulsatilla folio tenuiùs inciso seu palustris, dilutiore flore H. R. Par.
Pulsatilla flore minore, nigricante C. B. Pin. 177. *Pulsatilla flore clauso, cæruleo J. B. 3. 410. Pulsatilla flore clauso Lob. Icon. 283.*
Pulsatilla Apii folio, vernalis, flore majore C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pusatilla Apii folio, vernalis flore minore C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulsatilla Apii folio, autumnalis C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulsatilla folio Anemones secundæ sive subrotundo C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pusatilla flore rubro, obtuso C. B. Pin. 177. *Pulsatilla rubra J. B. 3. 410. Lob. Icon. 282.*
Pulsatilla flore albo C. B. Pin. 177. *Pulsatilla alba J. B. 3. 310. Lob. Icon. 282.*
Pusatilla Pyrenaica, flore albo, duplici H. R. Par.
Pusatilla lutea, Apii hortensis folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio, 2. Dalechampii J. B. 3. 411. Pulsatilla ij, Alpina Dalechampii Lugd. 851.*
Pulsatilla lutea, Pastinacæ silvestris folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio, 3. Dalechampii J. B. 3. 411. Pulsatilla iij, Alpinæ Dalechampii Lugd. 851.*
Pulsatilla lutea, Alpina, hispidior C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea J. B. 3. 411. Pulsatilla 1. Alpina Dalechampii Lugd. 850.*
Verbum Italum *Pulsatilla* Latinum fecerunt Herbarii.

GENUS III.

Ranunculus. *Renoncule.*

RANUNCULUS eſt plantæ genus, flore A C D, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, & calyce E F, multifolio plerumque donato. Ex floris meditullio ſurgit piſtillum G, quod deinde abit in fructum ferè globoſum H K, S T, vel cylindraceum M, aut ſpicatumP, cujus axi ſeu placentæ N Q, multa ſemina adhæreſcunt I, L, O, R, V, plerumque nuda. Tab. 149.

Ranunculi ſpecies ſunt

Ranunculus nemoroſus, luteus C. B. Pin. 178. *Ranunculus Phragmites, luteus, nemoroſus J. B.* 3. 413. Nemoroſus *Ranunculus luteus Lob. Icon.* 674. Ranunculus Anemones facie.

Ranunculus nemoroſus, foliis minoribus, eleganter inciſis, flore luteo, ſimplici Pluk. Almag. Bot. *Anemone nemorum, flore luteo Bobarti.*

Ranunculus phragmites, albus, vernus J. B. 3. 412. *Anemone nemoroſa, flore majore C. B. Pin.* 176. *Anemone v. Dod. Pempt.* 435.

Ranunculus phragmites, purpureus, vernus J. B. 3. 412. *Ranunculus nemoroſus, purpureus Tabern. Icon.* 45.

Ranunculus nemoroſus, ex rubro purpureus, ij. Tabern. Icon. 46.

Ranunculus nemoroſus, flore pleno purpuraſcente. *Ranunculus ſylvarum, pleno flore purpuraſcente Cluſ. Hiſt.* 248.

Ranunculus nemoroſus flore pleno, albo, foliis cincto, *Ranunculus ſylvarum, pleno albo flore Cluſ. Hiſt.* 247.

Ranunculus nemoroſus, flore albo, pleno Mor. H. R. Bleſ.

Ranunculus nemoroſus, trifolius H. L. Bat. *Anemone trifolia, flore albo J. B.* 2. 412. *Anemone trifolia Dod. Pempt.* 436.

Ranunculus nemoroſus, flore cæruleo, foliis majoribus Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemoroſus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemoroſus, flore cæruleo, minori.

Ranunculus nemoroſus, flore pleno, violaceo Mor. H. R. Bleſ.

Ranunculus nemoroſus vel ſylvaticus, folio rotundo C. B. Pin. 178. *Ranunculus rotundifolius, vernus, ſylvaticus J. B.* 3. *App.* 857. *Ranunculus auricomus, Ranunculus dulcis Tragi Lob. Icon.* 669. Ranunculus folio ſubrotundo.

Ranunculus rotundifolius, vernus, ſylvaticus, major vel Caſſubicus, foliis Thoræ ſive Calthæ Breyn. Prod. 1. 45.

Ranunculus nemoroſus, vel ſylvaticus, Virginianus, flore parvo, molliori folio H. L. Bat.

Ranunculus Cyclaminis folio, Aſphodeli radice, major. *Aconitum Pardalianches.* 1. *ſeu Thora major C. B. Pin.* 184. *Thora folio Cyclaminis J. B.* 3. 650. *Phtora Valdenſium montis Baldi Cluſ. Hiſt.* 239.

Ranunculus Cyclaminis folio, Aſphodeli radice minor. *Aconitum Pardalianches alterum, ſive Thora minor C. B. Pin.* 184. *Ranunculus grumoſâ radice, iij. Cluſ. Hiſt.* 239.
Ranunculus vernus, rotundifolius, major. *Chelidonia rotundifolia, major C. B. Pin.* 309.
Ranunculus vernus, rotundifolius, minor. *Ranunculus latifolius Lugd.* 1036. *Chelidonia rotundifolia, minor C. B. Pin.* 309. *Scrophularia minor, ſive Chelidonium minus vulgò dictum. J. B.* 3. 468.
Ranunculus vernus, rotundifolius, minor, maculatus. *Chelidonia rotundifolia minor, foliis maculâ purpureâ notatis C. B. Pin.* 309.
Ranunculus vernus, rotundifolius, flore pleno. *Chelidonium minus, flore pleno. Cam. Hort.*
Ranunculus vernus, rotundifolius, petalis florum gemino ordine digeſtis. *Chelidonia rotundifolia, minor, duplici florum ſerie in flore H. R. Par.*
Ranunculus montanus, graminis Parnaſſi folio H. R. Par.
Ranunculus Alpinus, Tribuli aquatici foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 162. Tab. 124.
Ranunculus aquaticus, hederaceus, flore albo, parvo. *Ranunculus aquaticus, hederaceus, luteus C. B. Pin.* 180. *Ranunculus hederaceus rivulorum ſe extendens, atrâ maculâ notatus J. B.* 3. 782. *Ranunculus hederaceus Dalechampii Lugd.* 1031.
Ranunculus aquaticus, Americanus, Aſari folio, ad nodos umbelliferus Plum.
Ranunculus ſaxatilis, Apii folio, minor, radice tuberosâ, reticulâ obductâ Bocc. Muſ. Part. 2. 162. *Ranunculus radice tuberoſâ, reticulatâ Ejuſd. Tab.* 124.
Ranunculus Luſitanicus, grumosâ radice, foliis Hederæ terreſtris.
Ranunculus rotundifolius, repens, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95.
Ranunculus paluſtris, Echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95. *J. B.* 3. *App.* 858. *Ranunculus Apulei quibuſdam Cluſ. Hiſt.* 233.
Ranuculus ſtellatus, echinatus, Creticus C. B. Pin. 180. *Ranunculo echinato di Candia Pona Ital. Bald.* 41.
Ranunculus latifolius, bullatus, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus Luſitanicus, bullatus J. B.* 3. *App.* 867. *Ranunculus grumoſâ radice, 1. Cluſ. Hiſt.* 238.
Ranunculus Luſitanicus, folio ſubrotundo, parvo flore. *Ranunculi grumoſâ radice 1. ſpecies ij. Cluſ. Hiſt.* 238. *Ranunculus autumnalis Cluſ. Hiſt.* 316. *Ranunculus autumnalis, folio lato, rotundo, ſerrato J. B.* 3. *App.* 866.
Ranunculus latifolius, multiplex, ſerotinus Corn. 94. *Ranunculus autumnalis, flore multiplici Park. Theat.* 332.
Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, cæruleo C. B. Pin.* 330. *Trifolium hepaticum ſive Trinitatis herba, flore cæruleo J. B.* 2. 389. *Hepatica trifolia, cæruleo flore Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*
Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, violaceo. *Trifolium hepa-*

ticum, flore simplici, violaceo C. B. Pin. 330.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, subpurpureo. *Trifolium hepaticum, flore simplici, subpurpureo C. B. Pin.* 330.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici rubro. *Trifolium hepaticum, flore simplici, rubro C. B. Pin.* 330. *Hepatica trifolia, rubro flore Clus. Hist. ccxlviij. Trifolium hepaticum, sive Trinitatis herba, flore rubro J. B.* 2. 390.

Ranunculus tridentatus, vernus flore simplici, carneo. *Trifolium hepaticum, flore simplici, carneo H. R. Par.*

Ranunculus tridentatus, vernus flore simplici, cinereo. *Trifolium hepaticum, flore simplici, cinereo H. R. Par. Hepatica albida sive argentea Park. Par.* 225.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, albo, magno. *Hepatica alba, magno flore Park. Par.* 225.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, albo. *Trifolium hepaticum, flore albo J. B.* 2. 390. *Hepatica trifolia, flore niveo Pass.*

Ranunculus tridentatus, flore simplici, albo cum apicibus rubris. *Hepatica alba, staminibus rubris Park. Par.* 226.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore pleno J. B. Pin.* 330. *J. B.* 2. 390. *Hepatica trifolia, cæruleo pleno flore Clus. Hist. ccxlviij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, purpureo. *Hepatica flore purpureo, multiplici sive pleno Park. Par.* 226.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, carneo.

Ranunculus tridentatus, vernus, folio variegato. *Herba Trinitatis foliis majoribus, maculis notulisve variegatis Lugd.* 1274.

Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo, minimo, simplici C. B. Pin. 181. *Ranunculus Tripolitanus, flore phœniceo vel Asiaticus grumosâ radice J. B.* 1. 3. *App.* 863. Ranunculus Asiaticus vulgo dictus.

Ranunculus grumosâ radice, ramosus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus, polyclonos sive grumosâ radice, secundus J. B.* 3. *App.* 863. *Ranunculus Asiaticus, πολύκλωνος sive grumosâ radice* ij. *Clus. Hist.* 241.

Ranunculus grumosâ radice, flore flavo, vario C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore flavo, rubris venis distincto Clus. Cur. post. in fol.* 26.

Ranunculus grumosâ radice, flore albo C. B. Pin. 181. *Ranunculus peregrinus, grumosâ radice,* 1. *Clus. Hist.* 241.

Ranunculus grumosâ radice, flore niveo C. B. Pin. 181. *J. B.* 3. *App.* 864. *Ranunculus peregrinus, grumosâ radice,* iij. *Clus. Hist.* 242.

Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore simplici, luteo pallescente, striis rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Asiaticus, flore aureo, simplex, Ferr. Flor. 182.

Ranunculus grumosâ radice, aureo panno concolor, fundo & limbo rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, flore ſimplici, melino H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore miniato, per oras luteo H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore roſeo, lineis albis picto H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, foliis intus & per oras pallidè luteis, lituris purpureis, alas referentibus papillionum H. R. Par.

Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo ſimplici, odoro H. R. Par.

Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore purpuro-ſanguineo maximo H. R. Par. *Renoncule ſphérique ou Péone.*

Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore lineis rubris & luteis ſtriato H. R. Par. *Renoncule ſphérique panaché.*

Ranunculus Syriacus grumosâ radice, flore miniato, patulo H. R. Par. *Renoncule Salamine.*

Ranunculus Syriacus, grumosâ radice, ex luteo palleſcente & rubro mixtus H. R. Par. *Le grand Pontife ou le Salamine panaché.*

Ranunculus Alepenſis, flore albo, prolifero, Chermeſinis ſtaminibus repleto Pluk. Almag. Bot.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo C. B. Pin. 281. *Ranunculus Conſtantinopolitanus, flore ſanguineo, pleno J. B. 3. App. 864. Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore Cluſ. Hiſt. 242. Renoncule rouge, vulgaire.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſubphæniceo, rubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore, ij. Cluſ. Hiſt. 243. Renoncule cramoiſi.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore flavo, venis rubris diſtincto Boſvel dictus H. R. Par.

Ranunculus flore pleno flaveſcente, & rubris lineis elegantiſſimè variegato H. R. Par. *Le Séraphique.*

Ranunculus Aſphodeli radice, prolifer, miniatus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore iij. Cluſ. Hiſt. 243.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo, maximo H. R. Par. *Le Monſtre rouge.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore luteo, variegato H. R. Par. *Le Monſtre Panachè.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, ex albo vireſcente H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno albo, parvo, rubris ſtriis diſtincto H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice flore pleno, magno, albo, roſeo H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, magno, ianthino H. R. Monſp.

Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore coccineo H. R. Par. *Le Géant de Conſtantinople, ou le grand Orange.*

Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore eleganti, variegato H. R. Par.

Ranunculus Romanus, Gigas miniato flore H. R. Par. *Le Géant de Rome.*

Ranunculus

Ranunculus Romanus, Gigas pleniſſimo flore miniato & luteo, vario H. R. Par. *Le Geant de Rome, rayé de jaune.*

Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore aureo, pleno H. R. Par. *Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore luteo, pleno, Morini Joncq. Hort.*

Ranunculus leptophyllos.

Ranunculus Rutaceo folio, flore ſuaverubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus folio Rutaceo J. B. 3. 314. Ranunculus præcox 1. Rutæ folio Cluſ. Hiſt. 232.*

Ranunculus Chærophyllos, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus montanus, leptophyllos, Aſphodeli radice Col. Part. 1. 311.*

Ranunculus Ceratophyllos, ſeminibus falcatis in ſpicam adactis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 440. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin. 234. perpuſillum Melampyrum luteum Lob. Icon. 37.*

Ranunculus arvenſis, echinatus C. B. Pin. 179. *J. B. 3. App. 859. Ranunculus arvorum Lob. Icon. 665.*

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumosâ radice, major C. B. Pin. 181. *Ranunculus Illyricus, radicibus bulboſis, foliis longis J. B. 3. App. 863. Ranunculus Illyricus, major Cluſ. Hiſt. 240.*

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumosâ radice, minor C. B. Pin. 181. *Ranunculus grumosâ radice, iiij. Cluſ. Hiſt. 240.*

Ranunculus lanuginoſus, Apii folio, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus ſaxatilis, montanus, Aſphodeli radice Col. Part. 1. 313.*

Ranunculus Alpinus, Fumariæ folio H. L. Par.

Ranunculus montanus, purpureus, calyce villoſo Fœlicis Plateri *J. B. 3. App. 862.*

Ranunculus Aconiti vel Geranii facie.

Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. Pin. 178. *Ranunculus rectus, non repens, flore ſimplici, luteo J. B. 3. 416. Ranunculus pratenſis, ſurrectis cauliculis Lob. Icon. 665.*

Ranunculus pratenſis, erectus, acris & maculatus C. B. Pin. 179. *Ranunculi alterius ſpecies maculis notata Trag. 95.*

Ranunculus polyanthemos, ſimplex Lob. Icon. 666.

Ranunculus rectus, foliis pallidioribus, hirſutis J. B. 3. 417.

Ranunculus pratenſis, erectus, dulcis C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, Barrachium ſalutiferum Tabern. Icon. 51.*

Ranunculus oleraceus, major Tabern. Icon. 52.

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus C. B. Pin. 179. *Ranunculus repens, flore luteo, ſimplici J. B. 3. 419. Ranunculus pratenſis, reptante cauliculo Lob. Icon. 664.*

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus, foliis ex albo variis H. R. Par.

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ C. B. Pin. 179. *Ranunculus tuberoſus, major J. B. 3. 417. Ranunculus bulboſus Lob. Icon. 667.*

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ, minor C. B. Pin. 179.

Ranunculus arvenſis, parvus, folio trifido C. B. Pin. 179. *Ranunculus minimus, Apulus Col. Part. 1. 316.*

Ranunculus arvenſis, annuus, hirſutus, flore omnium minimo, luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 440.

Ranunculus hortenſis, erectus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus rectus, non repéns, pleno flore J. B. 3. 416. Ranunculus polyanthemos, duplex Lob. Icon. 666.*

Ranunculus multiflorus, maximus Tabern. Icon. 53. *Ranunculus magnus, hirſutus, repens, flore pleno J. B. 3. 857.*

Ranunculus hortenſis, inclinans C. B. Pin. 179. *Ranunculus hortenſis, reptante cauliculo Lob. Icon. 664.*

Ranunculus dulcis, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, multiflorus Tabern. Icon. 53.*

Ranunculus bulboſus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus bulboſus, major. Eyſt.*

Ranunculus radice tuberosâ, flore pleno & prolifero C. B. Pin. 179. *Ranunculus maximo tubere, flore magno, pleno J. B. 3. 418. Ranunculus tuberoſus, flore multiplici Dod. Pempt. 431.*

Ranunculus grumosâ radice, folio Ranunculi bulboſi C. B. Pin. 181. *Prodr. 95.*

Ranunculus Aſphodeli radice, Creticus C. B. P. 181. *Ranunculus Creticus, latifolius Cluſ. Hiſt. 239.*

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore minore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani 1. ſpecies 1. Cluſ. Hiſt. 234.*

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore majore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani 1. ſpecies altera Cluſ. Hiſt. 234.*

Ranunculus montanus, hirſutus, albus, altior C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus 2. vel ſecundi ſpecies 1. Cluſ. Hiſt. 235.*

Ranunculus montanus, hirſutus, humilior, Narciſſi flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus Alpinus, Narciſſi flore J. B. 3. App. 860. Ranunculi montani ii. ſpecies altera Cluſ. Hiſt. 235.*

Ranunculus montanus, hirſutus, purpuraſcente flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, albus, hirſutus J. B. 3. App. 861. Ranunculus montanus, iij. Cluſ. Hiſt. 235.*

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore majore C. B. Pin. 182. *Ranunculus flore albo, Alpinus, major J. B. 3. App. 861. Ranunculus montanus iiij. Cluſ. Hiſt. 236.*

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore minore C. B. Pin. 182. *Ranunculus albus, ſimplici flore J. B. 3. App. 859. Ranunculus albus, flore ſimplici Lob. Icon. 668.*

Ranunculus folio Aconiti, flore albo, multiplici C. B. Pin. 179. *Ranunculus albus, flore denſo J. B. 3. App. 860. Ranunculus niveus, polyanthos Lob. Icon. 667.*

Ranunculus montanus, folio Aconiti, magno flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, major, flore luteo Eyſt.*

Ranunculus Geranii tuberoſi folio C. B. Pin. 182. *Prodr. 95.*

Ranunculus montanus, latiſſimo folio, hirſutus C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, v. Cluſ. Hiſt. 237.*

Ranunculus montanus, ſubhirſutus, Geranii folio C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, ſubhirſutus, latifolius Prodr. 95.*

Ranunculus tenuifolius, montanus, luteus J. B. 3. 416.

Ranunculus montanus, lanuginosus, foliis Ranunculi pratensis, repentis C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96. *Ranunculus magnus valde hirsutus, flore luteo J. B.* 3. 417.

Ranunculus saxatilis magno flore C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.

Ranunculus saxatilis, foliis subrotundis C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.

Ranunculus villosissimus, Monspeliacus C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.

Ranunculus palustris, Apii folio, lanuginosus C. B. Pin. 180. *Ranunculus 2. Matth.* 611.

Ranunculus palustris, Apii folio, lævis C. B. Pin. 180. *Ranunculus palustris, flore minimo J. B.* 3. *App.* 858. *Ranunculus sylvestris* 1. *Dod. Pempt.* 426.

Ranunculus palustris, Apii folio lævis, flore purpureo C. B. Pin. 180. *Ranunculus palustris, floribus purpureis Cord. Hist.* 119.

Ranunculus aquaticus, folio rotundo & capillaceo C. B. Pin. 180. *Ranunculus aquatilis, albus, tenuifolius J. B.* 3. 781.

Ranunculus aquaticus, capillaceus C. B. Pin. 180. *Millefolium aquaticum, foliis Abrotoni, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin.* 141. *Ranunculus aquatilis omnino J. B.* 3. 781. *Ranunculus alter, aquaticus, Fœniculaceus, τριχόφυλλον. Col. Part.* 1. 316. Ranunculus trichophyllos.

Ranunculus aquatilis, albus, fluitans, Peucedani foliis H. L. Bat. *Millefolium aquaticum, foliis Fœniculi, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin.* 141. *Ranunculo sive polyanthemo aquatili, albo affine, Mellifolium Maratriphyllon fluitans J. B.* 3. 782. *Millefolium Maratriphyllon, tertium, flore & semine Ranunculi aquatici Hepaticæ facie Lob. Icon.* 791.

Ranunculus Fœniculaceis foliis, Hellebori nigri radice H. R. Monsp. *Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin.* 186. *Buphthalmum Dodonæi, aliis Consiligo tenuifolia J. B.* 2. 637. *Helleborus Hippocratis Tabern. Icon.* 721.

Ranunculus Fœniculaceis foliis, humilior, caule geniculato, flore magno. *Helleborus niger, Ferulaceus, caule geniculato, flore magno, Tulipæ minoris instar Mentz. Pug. Tab.* 3.

Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore phœniceo. *Ranunculus foliis Anthemidis, floribus rubicundis & splendentibus Cæsalp.* 546. *Adonis Matth.* 906. *Adonis sylvestris, flore phœniceo ejusque foliis longioribus C. B. Pin.* 178.

Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore citrino. *Adonis sylvestris, flore pallido ejusque foliis longioribus C. B. Pin.* 178.

Ranunculus arvensis foliis Chamæmeli, flore minore, atrorubente. *Adonis hortensis, flore minore, atrorubente C. B. Pin.* 178. *Flos Adonis vulgò, aliis Eranthemum J. B.* 3. 125. *Eranthemum Dod. Pempt.* 260.

Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore minore, luteo. *Adonis hortensis flore minore, lutei coloris C. B. Pin.* 178. *Adonium luteum Tabern. Icon.* 22.

Ranunculus montanus, Betonicæ foliis Park. Theat. 335. & 338. Ranunculus folio oblongo.

Ranunculus montanus, folio Gramineo C. B. Pin. 180. *Ranunculus pumi-*

lus, Gramineis foliis J. B. 3. App. 866. *Ranunculus Gramineus Tabern. Icon.* 51.

Ranunculus montanus, folio Gramineo, multiplex C. B. Pin. 181. *Ranunculus Gramineus, pleno flore J. B. 3. App.* 865. *Ranunculus folio Graminis Dod. Pempt.* 428.

Ranunculus Gramineo folio, bulbofus C. B. Pin. 181. *Ranunculus angustifolius, bulbofus J. B. 3. App.* 866. *Ranunculus phœniceus Myconi Lugd.* 1037. *Ranunculus bulbofus, Gramineus, montanus Col. Part.* 1. 313.

Ranunculus Gramineus, hirfutus, monanthos Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Gramineus, alter, polyanthos Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Alpinus, pumilus, Gramineo folio, flore albo.

Ranunculus montanus, foliis Plantaginis C. B. Pin. 180. *Ranunculus Pyrenæus, foliis fublongis, non laciniatis, albo flore J. B. 3. App.* 864. *Ranunculus Pyrenæus, albo flore Cluf. App. Alt. Auct.*

Ranunculus paluftris, Plantaginis folio ampliore. *Plantago aquatica, latifolia C. B. Pin.* 190. *Plantago aquatica J. B.* 3. 787. *Plantago paluftris five aquatica Tabern. Icon.* 734.

Ranunculus paluftris, Plantaginis folio anguftiore. *Plantago aquatica, anguftifolia C. B. Pin.* 190. *Plantago aquatica, minor Tabern. Icon.* 374.

Ranunculus paluftris, Plantaginis folio, humilis & fupinus. *Plantago aquatica, humilis, anguftifolia & longifolia Lob. Icon.* 300.

Ranunculus aquaticus, Plantaginis folio anguftiffimo.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Plantaginis folio, flore albo, calyce purpureo, Plum.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Sagittæ folio breviori Plum.

Ranunculus paluftris, folio fagittato, maximo. *Sagitta aquatica, major C. B. Pin.* 194. *Sagitta major J. B.* 3. 790. *Sagitta major Tabern. Icon.* 743.

Ranunculus paluftris, folio fagittato, minori. *Sagitta aquatica, minor, latifolia C. B. Pin.* 194. *Sagitta J. B.* 3. 789. *Sagitta minor Tabern. Icon.* 743.

Ranunculus paluftris, folio fagittato, anguftiori. *Sagitta aquatica, minor, anguftifolia C. B. Pin.* 194. *Sagitta minor, anguftifolia J. B.* 3. 790. *Tabern. Icon.* 744.

Ranunculus longifolius, paluftris, major C. B. Pin. 180. *Ranunculus longo folio, maximus, Lingua Plinii J. B. 3. App.* 865. *Ranunculus lanceatus, major Tabern. Icon.* 48.

Ranunculus flammeus, latiori Plantaginis folio, marginibus pilofis Pluk. Almag. Bot.

Ranunculus longifolius, paluftris, minor C. B. Pin. 180. *Ranunculus longifolius, aliis Flammula J. B. 3. App.* 864. *Flammula Ranunculus Dod. Pempt.* 432.

Ranunculus paluftris, ferratus C. B. Pin. 180. *Flammula Ranunculus, folio ferrato Dod. Pempt.* 432.

Ranunculus flammeus, Bayonenfis Park. Theat. 1214.

Ranunculus flammeus, flore albo, minor. Park. Theat. 1214.

Ranunculus Gramineo folio, flore caudato, ſeminibus in capitulum ſpicatum congeſtis. *Holoſteo affinis, cauda muris C. B. Pin.* 190. *Myoſuros J. B.* 3. 512. *Cauda murina Dod. Pempt.* 112.

Ab eo genere excludi debent *Ranunculus nemoroſus, Thalictri folio C. B. Pin.* 178. *Ranunculus nemoroſus, Muſcatellina dictus C. B. Pin.* 178. *ad Moſchatellinam revocandus. Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin.* 180. *ad Hydrocotylen amandandus.*

Ranunculus à Ranis, quòd plurimæ ejus generis ſpecies locis aquoſis in quibus Ranæ degunt, delectentur.

GENUS IV.

Filipendula.

FILIPENDULA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, monophyllo & multicuſpidi, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, fere globoſum, cujus ſemina G, in capitulum dolii æmulum, colliguntur. Tab. 150.

Filipendulæ ſpecies ſunt

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii C. B. Pin. 163. *Filipendula J. B.* 3. *Part.* 2. 189. *Dod. Pempt.* 56. *Filipendule.*

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii, variegato folio H. R. Par.

Filipendula minor C. B. Pin. 163. *Prodr.* 85.

Ab eo genere excludi debent *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin.* 163. *& Filipendula montana, altera C. B. Pin.* 163. *quæ Pedicularia ſpecies ſunt.*

Filipendula à radicibus tuberoſis, è filo quaſi pendentibus nomen habet: differt à Ranunculo calyce monophyllo.

GENUS V.

Clematitis.

CLEMATITIS eſt plantæ genus, flore A, B, C, roſaceo, quaternis ſcilicet petalis D, plerumque conſtante, & calycis experte: ex floris meditullio ſurgit piſtilium E, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur ſemina G, in tenue capillamentum H, quaſi plumatum deſinentia. Tab. 150.

Clematitis ſpecies ſunt

Clamatitis ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 300. *Clematis latifolia, dentata J. B.* 2. 125. *Vitalba Dod. Pempt.* 404. *Herbe aux gueux.*

Clematitis ſylveſtris, latifolia, foliis non inciſis. *Clematis latifolia, integra J. B.* 2. 125.

Clematitis peregrina, foliis Pyri inciſis C. B. Pin. 300. *Clematis Bœtica Cluſio J. B.* 2. 226. *Clematis altera, Bœtica Cluſ. Hiſt.* 123.

Clematitis ſive Flammula repens C. B. Pin. 300. *Clematis ſive Flammula ſcandens, tenuifolia, alba J. B.* 2. 227. *Flammula Dod. Pempt.* 404.

Clematitis maritima, repens C. B. Pin. 300. *Prodr.* 135.

Clematitis five Flammula furrecta, alba J. B. 2. 127. *Flammula recta C. B. Pin.* 300. *Flammula altera Dod. Pempt.* 405.

Clematitis furrecta, præcocior, caulibus rubentibus. *Flammula recta, rubens, & maturiùs florens C. B. Pin.* 300.

Clematitis Alpina, Geranifolia C. B. Pin. 300. *Prod.* 135. *Clematis cærulea, ferrato folio J. B.* 2. 129. *Clematide cruciata, Alpina Pon. Bald. Ital.* 175.

Clematitis cærulea, erecta C. B. Pin. 300. *Clematis Pannonica, flore cæruleo, furrecta J. B.* 2. 129. *Clematis cærulea, Pannonica Cluf. Hift.* 123.

Clematitis erecta, alba C. B. Pin. 300.

Clematitis cærulea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis five Flammula flore cæruleo, fcandens J. B.* 2. 128. *Clematis altera Dod. Pempt.* 406.

Clematitis purpurea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis five Flammula flore purpureo, fcandens J. B.* 2. 128. *Clematis purpurea Tabern. Icon.* 882.

Clematitis cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis altera, flore pleno Cluf. Cur. poft. in fol.* 7.

Clematitis purpuro-cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clamatis purpurea, flore pleno, fcandens J. B.* 2. 129. *Clematitis peregrina, purpurea, flore pleno Eyft.*

Clematitis flore pleno, incarnato C. B. Pin. 301. *Clematitis peregrina, incarnata, plena Eyft.*

Clematitis Hifpanica, furrecta, altera, & humilior, flore albicante H. R. Par.

Clematitis tenuifolia, Lufitanica, flofculis cæruleis.

Ab eo genere excludi debent *Clematitis trifolia, flore rofeo clavato C. B. Pin.* 301. *quæ Granadillæ fpecies eft & Clematis Daphnoides, quæ Pervinca appellatur.*

Clematitis à voce Græca κλῆμα κλήματος, *Palmes, Virga vitea*, quafi diceres plantam farmentofam.

GENUS VI.

Caryophyllata. *Benoîte.*

Tab. 151. CARYOPHYLLATA eft plantæ genus, flore A B, rofaceo, plurimis fcilicet petalis in orbem pofitis conftante è divifuris calycis C, monophylli & pelviformis prodeuntibus: piftillum autem D, quod furgit ex ejus meditullio abit in fructum E F, ferè globofum, in quo plurima femina G I, colliguntur caudata H, K.

Caryophyllatæ fpecies funt:

Caryophyllata vulgaris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata vulgaris, flore parvo, luteo J. B.* 2. 398. *Vulgaris Caryophyllata Lob. Icon.* 693.

Caryophyllata vulgaris, majore flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata fylveftris Fuchf. Hift.* 385.

Caryophyllata foliis Hæderæ terreftris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata iv. Tab. Hift.* 334.

Caryophyllata Virgianana, albo flore minore, radice inodora H. L. Bat. *Caryophyllata Virgianana, alba Par. Bat.*

Caryophyllata aquatica, nutante flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata aquatica, flore rubro, ſtriato J. B. 2. 298. Septentrionalium rotundifolia papposo flore rubro Caryophyllata Lob. Icon. 694.*

Caryophyllata montana, purpurea, flore uno alteri innato, ſive duplici H. Edinb. & *Scot. Illuſt.* 15.

Caryophyllata montana, purpurea, flore triplici, ſecundo primi, tertio ſecundo calyci innato Scot. Illuſt. 15.

Caryophyllata aquatica, altera C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, iij. Cluſ. ciiij.*

Caryophyllata aquatica, altera, flore multiplici C. B. Pin. 322.

Caryophyllata aquatica, minor, nutante flore H. R. Par. *Caryophyllata montana minor, flore nutante, purpureo Mor. H. R. Bleſ.*

Caryophyllata montana, flore luteo, nutante H. R. Par.

Caryophyllata Pyrenaica, ampliſſimo & rotundiori folio, nutante flore.

Caryophyllata Alpina, lutea C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, flore luteo, magno J. B. 2. 398. Caryophyllata montana Dod. Pempt.* 137.

Caryophyllata Alpina, flore purpureo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, flore albo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, minor C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di prima ſpecie Pon. Bald. Ital.* 203.

Caryophyllata Alpina, Apii folio C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di ſeconda ſpecie Pon. Bald. Ital.* 205.

Caryophyllata Alpina, Chamædryos folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 432. *Chamædrys Alpina, Ciſti flore C. B. Pin.* 248. *Chamædris Alpina, flore Fragariæ albo J. B. 3. 290. Chamædris iij. ſive montana Cluſ. Hiſt.* 351.

Caryophyllata differt à Ranunculo, calyce floris; à Quinquefolio verò, ſeminis formâ.

Cayophyllata, à Caryophyllo, quòd Caryophyllatæ vulgaris radix Caryophyllum aromaticum oleat.

GENUS VII.

Fragaria. *Fraiſier.*

FRAGARIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, multifido ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum vel ovato-acuminatum, cujus placentæ F, modò carnoſæ, modò ſiccæ adhæreſcunt multa ſemina G. His notis addenda ſunt folia terna H, ſummo pediculo I, inſidentia. *Tab.* 152.

Fragariæ ſpecies ſunt

Fragaria vulgaris C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga rubra J. B. 2. 394. Fragaria & Fragra Dod. Pempt.* 672.

Fragaria vulgaris, variegato folio H. R. Par.

Fragaria fructu albo C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga alba J. B. 2. 394. Fragum album Tabern. Icon.* 119.

Fragaria fructu parvi Pruni magnitudine C. B. Pin. 327. *Fraga fructu magno Eyst. Capitons.*

Fragaria foliis hispidis C. B. Pin. 327. *Tertium Fragariæ genus Trag.* 500.

Fragaria bis fructum ferens C. B. Pin. 327. *Quoddam Fragariæ genus in Alpibus Bargeis, bis in anno fructificans Cæsalp.* 554.

Fragaria flore luteo C. B. Pin. 327. *Fragaria parva, luteo flore Gesn.*

Fragaria fructu rotundo, suavissimo, flore duplici H. R. Par.

Fragaria peregrina, hirsuta, fructu rubro, moschato H. R. Par.

Fragaria Virginiana, fructu coccineo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 186.

Fragaria flore viridi. *Fragaria arborea, con fiore herbaceo Zan.* 97.

Fragaria sterilis C. B. Pin. 327. *Fragaria sylvestris, minimè vesca sive sterilis Lob. Icon. 698. Fragaria non fragifera vel non vesca J. B. 2. 395.*

Fragaria sterilis, flore pleno Mentz. Pug.

Fragaria sterilis, flore pleno, Botryoide, Mentz. Pug.

Fragaria sterilis, sylvestris, sericea seu incana Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 187. *Fragariæ affinis sericea, incana C. B. Pin. 327. Pentaphylli effigie Leucas quibusdam J. B. 2. 598. incana Pentaphylli effigie, an Leucas Dioscoridis Adv.* 307.

Fragaria sterilis, incana H. R. Par.

Fragaria sterilis, Alpina, caulescens H. R. Par. *Fragaria Pentaphyllo fructu Mor. H. R. Bles. Pentaphylloides Fragariæ folio Bot. Monsp. App.*

Fragaria sterilis, Alpina, angustifolia.

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis, acutis, flore roseo. *Trifolium Alpinum, argenteum, Persici flore C. B. Pin 328. Trifoglio argentato, Alpino Pon. Bald. Ital.* 222.

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, montanum, Italicum, longiùs radicatum, crassioribus & rotundioribus foliis Bocc. Muf. Part. 2. 20. Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, Italicum Ejusd. Tab.* 8.

Fragaria Alpina, minor, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum argenteum, Alpinum, trifoliatum, longius radicatum, sexatile, Sabaudum Bocc. Muf. Part. 2. 20. Heptaphyllum Alpinum, trifoliatum, Sabaudum Ejusd. Tab.* 9.

Fragaria, à fraganti (ut aiunt) fructus odore.

GENUS VIII.

Quinquefolium. *Quinte-feuille.*

Tab. 153. QUINQUEFOLIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce monophyllo & multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum G, ferè globosum, in quo multa semina F, in capitulum quoddam colliguntur, ipso calyce involutum E. His notis addenda sunt folia H, plura quàm terna, summo pe-

diculo

pediculo I, insidentia; foliorum enim numero differt à Fragaria.

Quinquefolii species sunt

Quinquefolium Alpinum, argenteum, erectum, foliis in apice incisis. *Pentaphyllum argenteum, Alpinum, flore albo Raii Hist.* 164.

Quinquefolium album, majus, caulescens C. B. Pin. 325. *Quinquefolium album, majus Prodr.* 139.

Quinquefolium album majus, alterum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon album J. B.* 2. 598. *Quinquefolium* 1, *majus, albo flore Clus. Hist.* cv.

Quinquefolium album, minus C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium album, minus, alterum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium ij, minus, albo flore Clus. Hist. cv.*

Quinquefolium majus, repens C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum sive Quinquefolium vulgare, repens J. B.* 2. 397. *Quinquefolium majus Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium minus, repens, luteum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon parvum, hirsutum J. B.* 2. 598. *Quinquefolii iiij, flavo flore, ij. species Clus. Hist. cvj.*

Quinquefolium minus, folio subtus albicante. *Pentaphyllum minus, folio subtus albicante J. B.* 2. 598. *Pentaphyllon minus, luteum Anv.* 307.

Quinquefolium minus, repens, lanuginosum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolii iiij, flavo flore,* 1. *species Clus. Hist. cvj. Pentaphyllum minus, molli lanugine pubescens, flore luteo J. B.* 2. 598.

Quinquefolium minus, repens, Alpinum, aureum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum Alpinum, splendens, aureo flore J. B.* 2. 598. *Quinquefolium iij, aureo flore Clus. Hist. cvj.*

Quinquefolium folio argenteo C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum rectum, foliis profundè sectis, subtus argenteis, flore luteo J. B.* 2. 398. *Quinquefolium petræum, majus Tabern. Icon.* 122.

Quinquefolium rectum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium rectum, majus J. B.* 2. 397. *Quinquefolium alterum, vulgare Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium rectum, album C. B. Pin. 325. *Quinquefolium Theophrasti album Tabern. Icon.* 120.

Quinquefolium rectum, majus, tenuius & villosius. *Pentaphyllon rectum, majus, tenuius, villosius, Pannonicum J. B.* 398.

Quinquefolium minus, flore pallidè luteo. *Pentaphyllon seu Heptaphyllum albo pallidum seu flore ochroleuco, petalis singulis cordatis Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 188.

Quinquefolium Canadense, humilius Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 188.

Quinquefolium montanum, erectum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium Alpinum, repens, serotinum Mor. H. R. Bles.

Quinquefolium Pyrenaicum, folio subtus argenteo.

Quinquefolium quasi diceres plantam foliis quinis.

GENUS IX.

Tormentilla. *Tormentille.*

Tab. 153. TORMENTILLA eft plantæ genus, flore A, rofaceo, quatuor fcilicet petalis B, in orbem pofitis conftante: ex cujus calyce C, monophyllo, multifido & pelviformi furgit piftillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globofum, in quo multa femina G, in capitulum quöddam colliguntur, ipfo calyce involuta F. His notis addenda funt folia plura quàm terna, fummo pediculo infidentia.

Tormentillæ fpecies funt

Tormentilla fylveftris C. B. Pin. 326. *Tormentilla J. B.* 2. 598. *Tormentilla Dod. Pempt.* 118.

Tormentilla Alpina, vulgaris, major C. B. Pin. 326. *Tormentilla montana Cam. Epit.* 685.

Tormentilla radice repente. *Pentaphyllum minus, viride, flore aureo, tetrapetalo, radiculas in terram è geniculis demittens Mor. Hift. Oxon. Part.* 2. 190.

Tormentilla Caffubica, major. *Pentaphyllum Caffubicum, foliis viridibus, profundè fectis & majus Par. Bat. Pentaphyllum foliis viridibus & majus Flor. Bat.*

Tormentilla Caffubica, minor. *Pentaphyllum Caffubicum, foliorum fegmentis profundè incifis, ferratis, & minus Flor. Bat. Pentaphyllum Caffubicum, minus Par. Bat.*

Ab eo genere excludenda eft *Tormentilla Alpina, folio fericeo C. B. Pin.* 326. *ad Alchimillam revocanda.*

GENUS X.

Pentaphylloides.

PENTAPHYLLOIDES eft plantæ genus, à Quinquefolio diverfum foliorum fitu, quæ fcilicet fummo pediculo nequaquam infident radiorum ordine, fed alio quovis modo difponuntur.

Pentaphylloidis fpecies funt

Pentaphylloides erectum J. B. 2. 398. *Quinquefolium fragiferum C. B. Pin.* 326. *Quinquefolium v, fragiferum Cluf. Hift. cvij.*

Pentaphylloides fupinum J. B. 2. 398. *Quinquefolio fragifero affinis C. B. Pin.* 326. *Pentaphyllon fupinum quorumdam, Potentillæ facie Cluf. Hift. cvij.*

Pentaphylloides argenteum, alatum, feu Potentilla. *Potentilla feu Argentina J. B.* 2. 398. *Argentina Dod. Pempt.* 600.

Pentaphylloides rectum, fruticofum, Eboracenfe Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 193. *Pentaphylloides fruticofum Raii Cat. Plant. Angl. Edit.* 1677.

Pentaphylloides paluftre, rubrum. *Quinquefolium paluftre, rubrum C. B. Pin.* 326. *Pentaphyllon vel potius Heptaphyllum flore rubro J. B.* 2. 398. *Quinquefolium paluftre five aquaticum Tabern. Icon.* 122.

Pentaphylloides paluftre, rubrum, foliis craffioribus & villofis. *Pentaphyl-*

lum paluſtre, rubrum, craſſis & villoſis foliis, Suecicum & Hybernicum Pluk. Phytog. 212. fig. 2.

Pentaphylloides, quaſi planta ad Pentaphyllum, ſive quinquefolium accedens.

SECTIO VIII.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum vel calyx abit in fructum mollem.

GENUS I.

Chriſtophoriana.

CHRISTOPHORIANA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum mollem D, ſeu baccam ut plurimùm ovatam ſeminibuſque fœtam F, gemino ordine non rarò ſibi adhærescentem E. Tab. 154.

Chriſtophorianæ ſpecies ſunt

Chriſtophoriana vulgaris, noſtras, racemoſa & ramoſa Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum racemoſum, an Actæa Plinio C. B. Pin.* 103. *Chriſtophoriana Dod. Pempt* 402.

Chriſtophoriana Americana, racemoſa, baccis niveis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis niveis Corn.* 77.

Chriſtophoriana Americana, racemoſa, baccis rubris Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis rubris Corn.* 77.

Chriſtophoriana Americana, racemoſa, baccis rubris, longo pediculo inſidentibus Sarrac.

Ab eo genere excludenda eſt *Chriſtophoriana Canadenſis, racemoſa & ramoſa Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 8. *Panaces καρπωδες, ſive racemoſa Canadenſis Corn.* 74.

Chriſtophoriana, quaſi Planta Sancti Chriſtophori.

GENUS II.

Phytolacca.

PHYTOLACCA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ſeu baccam ferè globoſam, mollem, ſeminibuſque fœtam F, in orbem poſitis E. Tab. 154.

Phytolaccæ ſpecies ſunt

Phytolacca Americana, majori fructu. *Solanum racemoſum, Indicum H. R. Par. Solanum magnum, Virginianum, rubrum Park. Theat.* 347.

Phytolacca Americana, minori fructu.

Phytolacca à vocibus φύτον, *Planta & Lacca*, quasi diceres Plantam ex quâ color ad Laccam accedens extrahitur.

GENUS III.

Aralia.

Tab. 154. ARALIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante, calyci B, insidentibus, qui deinde abit in fructum mollem seu baccam D, ferè globosam, succulentam, seminibus fœtam plerumque oblongis E.

Araliæ speciem unicam novi.

Aralia Canadensis. *Panaces κάρπιμον, sive racemosa Canadensis Corn.* 74.

GENUS IV.

Asparagus. *Asperges.*

Tab. 154. ASPARAGUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, senis plerumque petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum mollem, seu baccam D, ferè globosam, seminibusque fœtam ut plurimùm duris E. His notis addenda sunt folia tenuia.

Asparagi species sunt

Asparagus sativa C. B. Pin. 489. *Asparagus hortensis, & pratensis J. B.* 3. 725. *Asparagus hortensis Dod. Pempt.* 703.

Asparagus sylvestris, tenuissimo folio C. B. Pin. 490. *Asparagus sylvestris Matth.* 478.

Asparagus maritimus, crassiore folio C. B. Pin. 490. *Asparagus marinus Clus. Hist. clxxix. J. B.* 3. 726.

Asparagus foliis acutis C. B. Pin. 490. *Corruda J. B.* 3. 726. *Corruda prior Clus. Hist. clxxvij.*

Asparagus aculeatus, alter, tribus aut quatuor spinis ad eumdem exortum C. B. Pin. 490. *Corruda altera Clus. Hist. clxxviij.*

Asparagus aculeatus, spinis horridus C. B. Pin. 490. *Corruda tertia Clus. Hist. clxxviij.*

Asparagus aculeatus, Africanus H. L. Bat.

Asparagus aculeatus, maximus, sarmentosus, Zeylanicus H. L. Bat.

Asparagus Hispanicus, aculeis crassioribus horridus.

SECTIO IX.

De Herbis flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum siccum.

GENUS I.

Cuminoides.

Tab. 155. CUMINOIDES est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, ut plurimùm fimbriatis, in orbem positis & calyci C, insidenti-

bus conſtante, qui calyx deinde abit in ſemen plerumque oblongum D.

Cuminoidis ſpeciem unicam novi.

Cuminoides vulgare. *Cuminum ſylveſtre, capitulis globoſis C. B. Pin.* 146. *Cuminum ſylveſtre, primum, valde odoratum, globuloſum J. B.* 5. *Part.* 2. 23. *Cuminum ſylveſtre Dod. Pempt.* 300.

Cuminoides, quaſi Planta ad Cuminum accedens.

GENUS II.

Circæa.

CIRCÆA eſt plantæ genus, flore A, ex duobus petalis B, calyci C, etiam bifolio inſidentibus conſtante: calyx autem abit in fructum D, pyriformem, in duo loculamenta E, plerumque diviſum, ſemine fœta F, ut plurimum oblongo. *Tab.* 155.

Circææ ſpecies ſunt

Circæa Lutetiana Lob. Icon. 266. *Solanifolia Circæa dicta, major C. B. Pin.* 168. *Ocimaſtrum verrucarium J. B.* 2. 977.

Circæa canadenſis, latifolia, flore albo.

Circæa minima Col. Part. 280. *Solanifolia Circæa Alpina C. B. Pin.* 168.

GENUS III.

Agrimonia. *Aigremoine.*

AGRIMONIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis, B, in orbem poſitis conſtante, calyci C, inſidentibus. Calyx autem abit in fructum D, plerumque oblongum, veluti echinatum, uno vel altero ſemine G, oblongo ut plurimùm fœtum E F. *Tab.* 155.

Agrimoniæ ſpecies ſunt

Agrimonia officinarum. *Agrimonia ſeu Eupatorium J. B.* 2. 398. *Eupatorium veterum ſive Agrimonia C. B. Pin.* 321. *Agrimonia ſive Eupatorium Dod. Pempt.* 28.

Agrimonia odorata Cam. Hort. *Eupatorium odoratum C. B. Pin.* 321.

Agrimonia Santonenſis, odorata. *Eupatorium odoratum, Santonenſe ſeu Bleſenſe, Agrimonia medio modo odorata Mor. Hiſt.* Oxon. *Part.* 2. 614.

GENUS IV.

Agrimonoides.

AGRIMONOIDES eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante è diviſuris calycis C, prodeuntibus. Flos autem D, ſimul & calyx alio calyce E F, infundibuliformi & veluti fimbriato excipiuntur; ac deinde calyx C, abit in fructum G, ovato-acuminatum, altero calyce F, involutum, ſemine fœtum H, plerumque ſingulari I. *Tab.* 155.

Agrimonoidis ſpeciem unicam novi.

Agrimonoides Col. Part. 1. 145. *Agrimoniæ ſimilis C. B. Pin.* 321.

Agrimonoides, quaſi Planta ad agrimoniam accedens.

GENUS V.

Onagra.

Tab. 156. ONAGRA est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor plerumque petalis B, in orbem positis constante, calyci C, insidentibus, è cujus superiori parte quæ fistulosa est, surgit pistillum D, inferiori E, in fructum abeunte, cylindraceum F, in quatuor partes G, dehiscentem, & in quatuor loculamenta H, divisum seminibus fœtum K, ut plurimùm angulatis, placentæ I, affixis.

Onagræ species sunt.

Onagra latifolia. *Lysimachia lutea, corniculata C. B. Pin.* 245.

Onagra latifolia, flore dilutiore. *Lysimachia corniculata non papposa, Virginiana, major, flore sulphureo H. L. Bat.*

Onagra latifolia, floribus amplis. *Lysimachia Virginiana, altera, foliis latioribus, floribus luteis, majoribus Cat. Altdorf.*

Onagra angustifolia. *Lysimachia angustifolia, Canadensis, corniculata H. R. Par. Lysimachia corniculata, lutea, Canadensis, minor, seu angustifolia Mor. H. R. Bles.*

Onagra angustifolia, caule rubro, flore minori.

Onagra Americana, folio Betonicæ, fructu hispido Plum.

Onagra Americana, foliis Persicariæ amplioribus, parvo flore luteo Plum.

Onagra Americana, foliis Persicariæ angustioribus, magno flore luteo Plum.

Onagra Americana, frutescens, Nerii folio, magno flore luteo Plum.

GENUS VI.

Chamænerion.

Tab. 157. CHAMÆNERION est plantæ genus, flore A B, rosaceo, quatuor plerumque petalis C, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum H, non raró quadrifariam dehiscens I K. Calyx autem D E, cylindriformis quatuor foliis F G, ut plurimùm instructus abit in fructum L, in quatuor loculamenta M, divisum, quadrifariam etiam apice dehiscentem N, multo semine fœtum P, pappis instructo Q, placentæ O, affixo quatuor alis seu dissepimentis donatæ.

Chamænerii species sunt.

Chamænerion latifolium, vulgare. *Lysimachia Chamænerion dicta, latifolia C. B. Pin.* 235. *Lysimachia speciosa quibusdam, Onagra dicta siliquosa J. B.* 2. 906. *Onagra Lugd.* 865.

Chamænerion latifolium, vulgare, flore albo. *Lysimachia Chamænerion dicta latifolia, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion latifolium, Alpinum. *Lysimachia Chamænerion dicta, Alpina C. B. Pin.* 245.

Chamænerion angustifolium, Alpinum, flore purpureo. *Lysimachia Camænerion dicta, angustifolia C. B. Pin.* 245. *Pseudolysimachium purpureum, minus Dod. Pempt.* 85. *Lysimachia siliquosa, speciosa, angustifolia J. B.* 2. 907.

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore albo. *Lyſimachia Chamænerion dicta anguſtifolia, flore albo C. B. Pin. 245.*

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore variegato. *Lyſimachia Alpina, anguſtifolia, flore albo, ſtriato lineis purpureis H. R. Par.*

Chamænerion villoſum, magno flore violaceo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, magno flore C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa 1. Tabern. Icon. 855.*

Chamænerion villoſum, magno flore purpureo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, magno flore purpureo C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, majore flore purpureo J. B. 905.*

Chamænerion villoſum, majus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, major, parvo flore C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, flore minore J. B. 2. 906. Lyſimachia ſiliquoſa, ij. Tabern. Icon. 855.*

Chamænerion villoſum, minus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, minor, parvo flore C. B. Pin. 245.*

Chamænerion Alpinum, foliis ad nodos ternis. *Lyſimachia ſiliquoſa, purpurea, Alpina, trifoliata Bocc. Muſ. Part. 2. 22. Tab. 5.*

Chamænerion Alpinum, foliis ſplendentibus, denticulatis. *Lyſimachia Alpina, glabra, ramoſa, Violæ ſurrectæ foliis ſplendentibus Bocc. Muſ. Part. 2. 32. Tab. 16.*

Chamænerion Alpinum, minus, Brunellæ foliis. *Lyſimachia ſiliquoſa, nana Prunellæ foliis acutis Bocc. Muſ. Part. 2. 161. Lyſimachia Prunellæ foliis Ejuſd. Tab. 108.*

Chamænerion glabrum, majus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, major C. B. Pin. 245. Pſeudolyſimachium purpureum, 1. Dod. Pempt. 85.*

Chamænerion glabrum, majus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, major, flore albo C. B. Pin. 245.*

Chamænerion Siculum, glabrum, majus & nitidum, Amygdali folio. *Lyſimachia pulchra, Amygdali folio nitido, rubente caule, flore magno, purpureo H. Cathol.*

Chamænerion glabrum, minus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor C. B. Pin. 245. Lyſimachia minor Tabern. Icon. 854.*

Chamænerion glabrum, minus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra minor, flore albo C. B. Pin. 245.*

Chamænerion anguſtifolium, glabrum. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, anguſtifolia C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa, minor Tabern. Icon. 856.*

Chamænerion Origani folio. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor, latifolia, noſtras Raii Hiſt. 862.*

Chamænerion à vocibus Græcis χαμαὶ *humi*, & νήριον *Nerion*; quaſi *Nerion humile.*

CLASSIS VII.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, rosaceo, umbellato.

Tab. 158. FLos polypetalos, rosaceus A, qui plurimis petalis B, in orbem positis constat, UMBELLATUS dicitur, si ejus calyx C, abeat in fructum E, ex duobus seminibus D D, compositum, sibi invicem adhærescentibus cùm viridia sunt, sed disjunctis cùm ad maturitatem pervenerint. His floribus ex Cæsalpino, J. Bauhino, cæterisque proprium est ut singuli pediculo G, insideant, & in capitula quædam H, colligantur, pediculis longioribus I, innixa, quæ demum ex eodem orta fastigio, quadam veluti circinatione Corymbi vel Umbellæ (qua mulieres solem à vultu arcere solent) adinstar disponantur K. Figuræ L, & M, semina quæ his floribus succedunt, eodem ordine digesta exhibent. Clariss. Raius, in cujus sum opinione, circinationem hanc in umbelliferis non requirit, nec profectò necessaria videtur. Nota igitur propria floris umbellati ponitur in ipso flore rosaceo, sive circinato, sive aliter disposito, modo ejus calyx abeat in duo semina. Hist. 406.

SECTIO I.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina exigua & striata.

GENUS I.

Ammi.

Tab. 159. AMMI est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E E, compositum, exiguis I, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia F, oblonga & angusta, costæ G, per conjugationes innascentia, ultimo impari claudente.

Ammeos species sunt

Ammi majus C. B. Pin. 159. *Ammi vulgare, majus, latioribus foliis, semine minus odorato J. B. 3. Part. 2. 27. Ammi vulgare Dod. Pempt. 301.*

Ammi

Ammi majus, foliis plurimùm incisis & nonnihil crispis C. B. Pin. 159.

Ammi perenne Mor. Umb. *Ammi quorundam Dalechampii Lugd. 696. Eryngium arvense, foliis serræ similibus C. B. Pin. 386. Crithmum quartum Matthioli, umbelliferum J. B. 3. Part. 2. 195. Eryngium quartum Dod. Pempt. 732.*

GENUS II.

Apium. *Persil.*

APIUM est plantæ genus, flore A, B, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis D, constante æqualibus, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus seminibus F, compositum, exiguis G, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia in alas divisa seu costæ ramosæ innascentia. *Tab. 160.*

Apii species sunt

Apium hortense seu Petroselinum vulgo C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis, quod vulgo Petroselinum, palato gratum, planum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium hortense Dod. Pempt. 694.*

Apium vel Petroselinum crispum C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis, quod vulgo Petroselinum, palato gratum, crispum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium crispum, Apium multifolium Tabern. Icon. 90.*

Apium hortense, latifolium C. B. Pin. 153. *Apium hortense, magnum, vulgari hortensi sive Petroselino vocato, sapore idem, sive Anglicanum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 99.*

Apium Macedonicum C. B. Pin. 154. *Apium sive Petroselinum Macedonicum multis J. B. 3. Part. 2. 102. Petroselinum Macedonicum ex Lobelio Dod. Pempt. 697. Persil de Macedoine.*

Apium Lusitanicum, rotundifolium.

Apium Pyrenaicum, Thapsiæ facie. *Seseli Pyrenaicum, Thapsiæ facie D. Fagon Schol. Bot. Par. Bat.*

Apium Anisum dictum, semine suaveolente, majori. *Anisum herbariis, semine majori C. B. Pin. 159. Anisum veteribus J. B. 3. Part. 2. 92. Anisum vulgare Clus. Hist. ccij. Anis.*

Apium Anisum dictum, semine suaveolente, minori. *Anisum Herbariis, semine minori C. B. Pin. 159.*

Apium palustre & Apium officinarum C. B. Pin. 154. *Apium vulgare, ingratius J. B. 3. Part. 1. 100. Eleoselinum Dod. Pempt. 695. Ache.*

Apium dulce, Celeri Italorum H. R. Par. *Selinum sive Apium dulce Park. Theat. 926. Celeri.*

Apium palustre minus, cauliculis procumbentibus, ad alas floridum H. L. Bat.

Apium ab Apibus, quæ Apio seu Petroselino delectantur.

GENUS III.

Cicuta. *Ciguë.*

Tab. 160. CICUTA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E, ferè globoſum, ex duobus ſeminibus F, compoſitum exiguis, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis.

Cicutæ ſpecies ſunt

Cicuta major C. B. Pin. 160. *Cicuta Dod. Pempt.* 461. *J. B.* 3. *Part.* 2. 175.

Cicuta major, foliis tenuioribus C. B. Pin. 160.

Cicuta minor, Petroſelino ſimilis C. B. Pin. 160. *Cicutaria Apii folio J. B.* 3. *Part.* 2. 179. *Cicutaria fatua Lob. Icon.* 280.

Cicuta dicitur quòd internodiis ſit cavis & fiſtuloſis: nam (ut docet Servius) in Cannis Calamiſve quod interceptum eſt inter duos nodos, Cicuta appellatur.

GENUS IV.

Carvi.

Tab. 160. CARVI eſt plantæ genus, flore A, B, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem poſitis & calyci D, inſidendibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus ſeminibus F, compoſitum exiguis, longiuſculis, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G, tenuiter laciniata, coſtæ H, per conjugationes innaſcentia.

Carvi ſpecies ſunt

Carvi Cæſalp. 291. *Cuminum pratenſe, Carvi officinarum C. B. Pin.* 158. *Caros J. B.* 3. *Part.* 2. 69. *Carum Dod. Pempt.* 299.

Carvi foliis tenuiſſimis, Aſphodeli radice. *Daucus pratenſis, Millefolii paluſtris folio C. B. Pin.* 150. *Daucus pratenſis Dalechampii, folio Millefolii J. B.* 3. *Part.* 2. 9. *Daucus pratenſis Dalechampii Lugd.* 718.

Lib. 19. cap. 8. Carvi à Cariâ Aſiæ regione. Peregrinum & Careum (inquit Plinius) gentis ſuæ nomine appellatum, culinis principale.

GENUS V.

Phellandrium.

Tab. 161. PHELLANDRIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, cordiformibus, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus E, compoſitum exiguis, hinc gibbis F, leviter ſtriatis, inde verò planis G.

Phellandrii ſpecies ſunt

Phellandrium Dod. Pempt. 591. *Cicutaria paluſtris tenuifolia C. B. Pin.* 161. *Phellandrium vel Cicutaria aquatica quorundam J. B.* 3. *Part.* 2. 183.

Phellandrium Alpinum, umbellâ purpurascente. *Meum Alpinum, umbellâ purpurascente C. B. Pin.* 148. *Muttelina Cam. Epit.* 8. *J. B.* 3. *Part.* 2. 66.

GENUS VI.

Bulbocastanum. *Terre-noix.*

BULBOCASTANUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum exiguis, oblongis, nunc lævibus, nunc striatis F, hinc gibbis, inde verò planis. His notis addenda est radix carnosa & tuberosa G, H. *Tab.* 161.

Bulbocastani species sunt

Bulbocastanum majus, folio Apii C. B. Pin. 162. *Bulbocastanum J. B.* 3. *Part.* 2. 30. *Bolbocastanon Dod. Pempt.* 334.

Bulbocastanum minus, saxatile, Peucedani folio. *Cuminum bulbosum Col. Part.* 2. 20.

Bulbocastanum majus, Alpinum, Pastinacæ folio.

Bulbocastanum tenuiter inciso folio, Lusitanicum V. Lusit.

Bulbocastanum, quasi diceres bulbum ad Castaneam accedentem.

GENUS VII.

Daucus.

DAUCUS est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C, constante, cordiformibus, inæqualibus, in urbem positis, & calici D, insidentibus. Is autem abit in fructum E, subrotundum ex duobus seminibus F, compositum, villis ciliorum æmulis instructum & cinctum G. *Tab.* 161.

Dauci species sunt

Daucus sativus, radice lutea. *Pastinaca tenuifolia, sativa, radice luteâ C. B. Pin.* 151. *Pastinaca sativa sive Carota lutea J. B.* 3. *Part.* 2. 64. *Pastinaca tenuifolia, sativa Dod. Pempt.* 678.

Daucus radice & umbellâ luteis. *Pastinaca tenuifolia, radice & umbellâ luteâ Mor. H. R. Bles.*

Daucus sativus, radice Aurantii coloris. *Pastinaca tenuifolia, sativa, radice Mali Aurantii coloris H. Edimb.*

Daucus sativus, radice albâ. *Pastinaca tenuifolia, sativa, radice albâ C. B. Pin.* 151. *Pastinaca sativa sive Carota alba J. B.* 3. *Part.* 2. 64.

Daucus sativus, radice atro-rubente. *Pastinaca tenuifolia, sativa, radice atro-rubente C. B. Pin.* 151. *Pastinaca sativa sive Carota rubra J. B.* 3. *Part.* 2. 64. *Pastinaca sativa, rubens Dod. Pempt.* 678.

Daucus vulgaris Clus. Hist. cxcviij. *Pastinaca tenuifolia, sylvestris Dioscoridis, vel Daucus officinarum C. B. Pin.* 151. *Pastinaca sylvestris, sive Staphylinus Græcorum J. B.* 3. *Part.* 2. 62.

Daucus maritimus, lucidus. *Pastinaca tenuifolia, marina, foliis obscurè virentibus & quasi lucidis. Bot. Monsp.*

Daucus tenuifolius, lucidus, gummifer. *Paſtinaca tenuifolia, lucida, gummi manans Bocc. Muſ. Part.* 2. 30. *Tab.* 20.

Daucus Americanus, lucidus H. R. Par. App.

Daucus Hiſpanicus, umbellâ maximâ.

Daucus tenuifolius, Creticus, radiis umbellæ longioribus. *Paſtinaca tenuifolia, Cretica, umbellæ radiis Gingidii longioribus Mor. Umb. Tab. iv.*

Daucus annuus, ad nodos floridus. *Caucalis nodoſo echinato ſemine C. B. Pin.* 153. *Prodr.* 80. *in Matth.* 404. *Caucalis nodoſo echinato ſemine, Anthriſco hiſpido affinis, ſi non ejus varietas J. B.* 3. *Part.* 2. 83.

Daucus annuus, minor, floribus rubentibus. *Caucalis ſemine aſpero, floſculis rubentibus C. B. Pin.* 153. *Prodr.* 80. *Anthriſcus quorundam, ſemine aſpero, hiſpido, J. B.* 3. *Part.* 2. 83.

Daucus annuus, minor, floribus albis. *Anthriſcus quorundam, ſemine aſpero, hiſpido, umbellis albicantibus J. B.* 3. *Part.* 2. 83.

GENUS VIII.

Sium. *Berle.*

Tab. 162. SIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante plerumque æqualibus, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ſubrotundum, ex duobus ſeminibus E, compoſitum, hinc gibbis & ſtriatis F, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G, per conjugationes coſtæ H, innaſcentia, ultimo impari claudente I.

Sii ſpecies ſunt

Sium ſive Apium paluſtre, foliis oblongis C. B. Pin. 154. *Sion umbelliferum J. B.* 3. 172. *Sium Dod. Pempt.* 589.

Sium paluſtre, alterum, foliis ſerratis.

Sium latifolium C. B. Pin. 154. *Sium medium, Paſtinaca paluſtris Tabern. Icon.* 78. *Sium maximum, latifolium J. B.* 2. 175.

Sium foliorum conjugationibus laciniatis.

Sium umbellatum, repens Ger. Emac. 258.

Sium aquaticum, ad alas floridum Mor. Umb. 63.

Sium arvenſe ſive ſegetum. *Selinum Sii foliis Ger. Emac.* 1018. *Selinum ſegetale Park. Theat.* 932.

Sium aromaticum, Siſon officinarum. *Siſon ſive officinarum Amomum J. B.* 3. *Part.* 2. 107. *Siſon quod Amomum officinis noſtris C. B. Pin.* 154. *Petroſelinum Macedonicum Fuchſii Dod. Pempt.* 697.

GENUS IX.

Siſarum. *Chervi.*

Tab. 153. SISARUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus compoſitum, anguſtis E, hinc gibbis F, & ſtriatis, inde verò planis. His notis addendæ ſunt radices H N, apiformes ab uno capite G, pendentes.

Sisari speciem unicam novi.

Sisarum Germanorum C. B. Pin. 155. *Sisarum multis J. B. 3. Part. 2. 153. Sisarum Dod. Pempt. 681.*

Sisarum radicis formâ differt à Bulbocastano, Sio & Tragoselino.

GENUS X.

Tragoselinum. *Boucage.*

TRAGOSELINUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus D, E, compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis F. *Tab. 163.*

Tragoselini species sunt

Tragoselinum majus, umbellâ candidâ. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ candidâ C. B. Pin. 159. Saxifraga Hircina, major, J. B. 3. Part. 2. 109. Tragoselinum majus. Pimpinella major Tabern. Icon. 88.*

Tragoselinum majus, umbellâ rubente. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ rubente C. B. Pin. 159.*

Tragoselinum alterum, majus. *Pimpinella Saxifraga, major, altera C. B. Pin. 159. Saxifraga Hircina, minor, foliis Sanguisorbæ J. B. 3. Part. 2. 111. Tragoselinum minus. Pimpinella minor Tabern. Icon. 88.*

Tragoselinum minus. *Pimpinella Saxifraga, minor C. B. Pin. 160. Saxifragia Hircina, minima. Pimpinella crispa Tragi J. B. 3. Part. 2. 113. Saxifraga parva Dod. Pempt. 315.*

Tragoselinum Africanum, altissimum. *Pimpinella Saxifraga, maxima, Africana Bot. Monsp. App.*

Tragoselinum à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & σέλινον *Selinum*: quasi diceres Selinum Hircinum.

GENUS XI.

Buplevrum.

BUPLEVRUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, F, compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis. His notis addenda sunt folia simplicia, alternè in caulibus posita. *Tab. 163.*

Buplevri species sunt

Buplevrum folio rigido C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis altera sive rigidior J. B. 3. Part. 2. 200. Buplevrum alterum, latifolium Dod. Pempt. 633.*

Buplevrum folio subrotundo, sive vulgatissimum C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis umbellâ luteâ J. B. 3. Part. 2. 200. Buplevrum angustifolium Tabern. Icon. 872.*

Buplevrum annuum, anguſtifolium Bot. Monſp. *Buplevrum anguſtifolium Dod. Pempt.* 633. *Auricula Leporis Geſn. Hiſt. Anim. Cap. de Lepore* 630. *Buplevrum minus, anguſtifolium, Monſpelienſe Raii Hiſt.* 474.

Buplevrum annuum, minimum, anguſtifolium H. R. Monſp. *Perfoliata minor, anguſtifolia, Buplevri folio C. B. Pin.* 277. *Perfoliatum anguſtifolium, montanum Col. Part.* 1. 257. *Auriculæ Leporis affinis Odontitis lutea Valerandi & Dalechampii J. B.* 3. *Part.* 2. 201.

Buplevrum anguſtiſſimo folio C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis minima J. B.* 3. *Part.* 2. 201. *Buplevrum minimum Col. Part.* 1. 247.

Buplevrum anguſtiſſimo folio, alterum H. R. Par.

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum. *Perfoliata vulgatiſſima ſive arvenſis C. B. Pin.* 277. *Perfoliata ſimpliciter dicta, annua vulgaris J. B.* 3. *Part.* 2. 198. *Perfoliata Dod. Pempt.* 104. *Perce-feuille.*

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum, flore multiplici. *Perfoliata criſpa ſeu muſcoſa Cam. Hort. Icon. xxxvij.*

Buplevrum perfoliatum, longifolium, annuum. *Perfoliata annua, longioribus foliis J. B.* 3. 198. *Perfoliata minor, ramis inflexis C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 130.

Buplevrum montanum, latifolium. *Perfoliata montana, latifolia C. B. Pin.* 277. *Perfoliata montana Cam. Hort. Icon. xxxviij.*

Buplevrum montanum, floſculis exiguis. *Perfoliata montana, floſculis parvis C. B. Pin.* 277.

Buplevrum Alpinum, latifolium minus. *Perfoliata Alpina, latifolia, minor C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, majus. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia major, ſive folio anguloſo C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, medium. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, media C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129. *Perfoliata Alpina, magna, longifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 198.

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, minus. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, minor C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum montanum, Gramineo folio. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, minima vel Buplevrum anguſtifolium, Pyrenaicum C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129. *Perfoliata minor, foliis Gramineis J. B.* 3. 199.

Buplevrum arboreſcens, Salicis folio. *Seſeli Æthiopicum, Salicis folio C. B. Pin.* 161. *Seſeli Æthiopicum, fruticoſum, folio Periclymeni J. B.* 3. *Part.* 2. 197. *Seſeli Æthiopicum frutex Dod. Pempt.* 312.

Buplevrum Hiſpanicum, arboreſcens, Gramineo folio. *Buplevrum fruticans, anguſtifolium, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Buplevrum Hiſpanicum, fruticoſum, aculeatum, Gramineo folio.

Bulpevrum Luſitanicum, Gramineo, longiori & rigidiſſimo folio.

Buplevrum à vocibus Græcis βοῦς *Bos* & πλευρὸν *Coſta, latus*; quòd Boves eâ comeſtâ rumpi exiſtimarint: unde Buplevron à Bupreſti apud Plinium non differre videtur, *& ipſum nomen*, inquit Plinius, *indicio eſt Boum certè venenum eſſe, quos diſſilire deguſtata fatentur.* Alii tamen volunt Plinii Bupreſtim inſectum eſſe non plantam. *Lib.* 22. *cap.* 22.

SECTIO II.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina angusta, oblonga & satis crassa.

GENUS I.

Fœniculum. *Fenoüil.*

FŒNICULUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum oblongis, crassiusculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis F. His notis addenda sunt folia G, in lacinias capilaceas divisa, costæ H, innascentia. *Tab. 164.*

Fœniculi species sunt

Fœniculum vulgare, minus, acriori & nigriori semine J. B. 3. Part. 2. 2. *Fœniculum vulgare, Italicum, semine oblongo, gustu acuto C. B. Pin.* 147. *Fœniculum sive Maratrum vulgatius Adv.* 347.

Fœniculum vulgare, Germanicum C. B. Pin. 147. *Fœniculum Dod. Pempt.* 297.

Fœniculum foliis atrovirentibus H. Edinb.

Fœniculum dulce, majore & albo semine J. B. 3. Part. 2. 4. *Fœniculum dulce C. B. Pin.* 147. *Fœniculum sive Maratrum vulgatius, dulce Lob. Icon.* 775.

Fœniculum dulce, Azoricum Pluk. Almag. Bot.

Fœniculum semine rotundo, minore C. B. Pin. 147. *Fœniculum rotundum, flore albo J. B. 3. Part. 2. 5. Fœniculum rotundum Tabern. Icon.* 67.

Fœniculum tortuosum J. B. 3. Part. 2. 16. *Seseli Massiliense, Fœniculi folio, quod Dioscoridis censetur C. B. Pin.* 161. *Seseli Massiliense, folio Fœniculi crassiore Lob. Icon.* 785.

Fœniculum sylvestre, perenne, Ferulæ folio breviori. *Meum latifolium, adulterinum C. B. Pin.* 148. *Meum alterum, Italicum quibusdam J. B. 3. Part. 2.* 15. *Spurium Meum, alterum, Italicum Lob. Icon.* 778.

Fœniculum sylvestre, elatius, Ferulæ folio longiori. *Saxifraga Matthioli tenuifolia & umbellifera J. B. 3. Part. 2.* 18.

Fœniculum sylvestre, humilius, Peucedani folio. *Caucalis folio Peucedani C. B. Pin.* 153. *Caucalis Anglica Tabern. Icon.* 97.

Fœniculum sylvestre, glauco folio. *Daucus glauco folio, similis Fœniculo tortuoso J. B. 3. Part. 2.* 16.

Fœniculum annuum, umbellâ contractâ oblongâ. *Gingidium umbellâ oblongâ C. B. Pin.* 151. *Visnaga J. B. 3. Part.* 2. 31. *Gingidium alterum Dod. Pempt.* 702.

Fœniculum altissimum, sphœrocephalon. *Hippomarathrum sphærocephalon P. Alp. Exot.* 198.

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum. *Cuminum semine longiore C. B. Pin.*

146. *Cuminum sive Cyminum sativum J. B. 3. 22. Cuminum Dioscoridis Lob. Icon. 742.*

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum, semine villoso. *Cyminum sive Cuminum, seminibus villosis Raii Hist. 433.*

Fœniculum annuum, Origani odore. *Ammi parvum, foliis Fœniculi C. B. Pin. 159. Ammi semine tenuissimo & odoratissimo J. B. 3. Part. 2. 25. Ammi perpusillum Lob. Icon. 725.*

Fœniculum Lusitanicum, minus, annuum, Anethi odore. *Anethum segetum V. Lusit.*

Fœniculum Lusitanicum, minimum, acre. *Ammoides C. B. Pin. 159. Ammi pusillum Cæsalp. 286.*

Fœniculum minimum, patulum. *Daucus montanus, multifido folio, Selini semine C. B. Pin. 150. Selinum montanum, pumilum Clus. Hist. cc.*

Fœniculum palustre, mimimum. *Sium minimum, umbellatum Par. Bat.*

Fœniculum, ut ait C. Bauhinus, dicitur quòd satum magno cum fœnore semen reddat: vel potiùs Græcorum more, quòd quasi Fœnum in hyemes arefactum ac marcidum reponatur.

GENUS II.

Meum.

Tab. 165. MEUM est plantæ genus flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum, oblongis, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G, tenuissimè laciniata, costæ H, innascentia: qua in re non differt à Fœniculo, & *Fœniculum Alpinum, perenne, capillaceo, folio, odore medicato* lubens ipsum appellarem, nisi Mei nomen longo usu comprobatum esset.

Mei speciem unicam novi.

Meum foliis Anethi C. B. Pin. 148. *Meum vulgare sive radix Ursina J. B. 3. Part. 2. 11. Meum Dod. Pempt. 305.*

GENUS III.

Oenanthe.

Tab. 166. OENANTHE est plantæ genus flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis BC, constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E, L, ex duobus seminibus compositum oblongis, hinc gibbis & striatis GM, inde verò planis I, in aliquos veluti aculeos desinentibus, quorum medius F, H, K, N, cæteris validior.

Oenanthes species sunt

Oenanthe Apii folio C. B. Pin. 162, *Oenanthe sive Filipendula Monspessulana, folio Apii J. B. 3. Part. 2. 190. Filipendula tenuifolia Tabern. Icon. 141.*

Oenanthe maritima, Apii nigriore & crassiore folio H. R. Monsp.

Oenanthe

Oenanthe Lusitanica, Apii folio & odore.

Oenanthe Chærophylli foliis C. B. Pin. 162. *Oenanthe succo viroso, Cicutæ facie Lobelio J. B. 3. Part. 2. 193. Oenanthe Cicutæ facie, succo viroso, croceo Lob. Icon.* 730.

Oenanthe Chærophylli folio H. R. Monsp.

Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedens J. B. 3. Part. 2. 191.

Oenanthe aquatica C. B. Pin. 162. *Filipendula aquatica Tabern. Icon.* 142. *Oenanthe sive Filipendula aquatica J. B. 3. Part. 2.* 191.

Oenanthe sive Filipendula aquatica, altera J. B. 3. Part. 2. 192. *Oenanthe sive Filipendula-folio Rutæ Ejusd. ibid. Filipendula palustris, Ruta palustris Tabern. Icon.* 142.

Oenanthe prolifera, Apula C. B. Pin. 163. *Enanthe Cretica Pon. Bald. Ital.* 213.

Oenanthe nodulis radicum longioribus & nigrioribus H. R. Par.

Oenanthe Lusitanica, semine crassiore, globoso.

Oenanthe, à vocibus Græcis, οἴνη *Vitis*, & ἄνθος *Flos*, quod floreat cum Vite, vel quòd ejus flos odore & colore florem vitis æmuletur.

GENUS IV.

Angelica. *Angelique.*

ANGELICA est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum oblongis, crassiusculis, Apii semine majoribus, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G H, alata, in partes satis amplas divisa. *Tab. 167.*

Angelicæ species sunt

Angelica sylvestris, minor sive erratica C. B. Pin. 155. *Angelica sylvestris, repens, J. B. 3. Part. 2. 145. Ægopodium, Herba Gerardi Tabern. Icon.* 83.

Angelica Acadiensis, flore luteo H. R. Par. 55.

Angelica Alpina, ad nodos florida. *An Ligusticum quorundam, foliis Angelicæ J. B. 3. Part. 2.* 147.

Angelica montana, perennis, Paludapii folio. *Ligusticum vulgare, an Libanotis fertilis Theophrasti C. B. Pin. 157. Ligusticum vulgare, foliis Apii J. B. 3. Part. 2. 122. Levisticum vulgare Dod. Pempt. 311. Laserpitium. Ang. Ache de montagne.*

Angelica pratensis, Apii folio. *Seseli pratense, Silaus fortè Plinio. C. B. Pin. 162. Silaum quibusdam, flore luteolo J. B. 3. Part. 2. 170. Siler alterum, pratense Dod. Pempt.* 310.

Angelica pratensis, altera, Apii folio.

Angelica montana, perennis, Aquilegiæ folio. *Libanotis latifolia, Aquilegiæ folio C. B. Pin. 157. Ligusticum Rauvolfii, foliis Aquilegiæ J. B. 3. Part.* 2. 148.

Angelica Canadensis, tenuifolia, Asphodeli radice.

Angelica Canadenſis, foliis quaſi præmorſis & in tenue Capillamentum abeuntibus, foliolo donatum.
Angelica, à viribus eximiis, & ut ita dicam Angelicis.

GENUS. V.

Aſtrantia.

Tab. 116. ASTRANTIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, apice plerumque reflexo, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus ſeminibus H, compoſitum, quæ ſingula calyptrâ F G I, ſtriatâ criſpâque involvuntur. Flores verò in capitulum quoddam K, colliguntur, coronâ cinctum L, foliaceâ. Figura D, calycem exhibet quorundam florum, qui ſteriles ſunt.

Aſtrantia major, coronâ floris purpuraſcente. *Aſtrantia major Mor. Umb.* 7. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin.* 186. *Sanicula fœmina quibuſdam, aliis Elleborus niger J. B.* 3. 638. *Veratrum nigrum Dioſcoridis Dod. Pempt.* 387.

Aſtrantia major, coronâ floris candidâ. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major, flore albo, montis aurei H. R. Par.*

Aſtrantia minor, Mor. Umb. 7. *Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin.* 286. *Helleborus minimus, Alpinus, Aſtrantiæ flore Bocc. Rarior. Plant.* 9.

GENUS. VI.

Chærophyllum. *Cerfeuil.*

Tab. 166. CHÆROPHYLLUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C, conſtante, inæqualibus & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E H, ex duobus ſeminibus compoſitum F I, roſtri avium æmulis, nunc ſtriatis, nunc levibus G, nunc aſperis K L, hinc gibbis, inde verò planis.

Chærophylli ſpecies ſunt.

Chærophyllum ſativum C. B. Pin. 152. *Chærophyllon J. B.* 3. *Part.* 2. 75. *Chærefolium Dod. Pempt.* 700.

Chærophyllum ſylveſtre, perenne, Cicutæ folio. *Myrrhis ſylveſtris, ſeminibus lævibus C. B. Pin.* 160. *Myrrhis Fuchſ. Hiſt.* 525.

Chærophyllum ſylveſtre, ſeminibus brevibus, hirſutis. *Myrrhis ſylveſtris, ſeminibus aſperis C. B. Pin.* 160. *Myrrhis ſylveſtris, nova, Æquicolorum Col. Part.* 1. 112.

Chærophyllum Siculum, Sophiæ foliis, ſemine villoſo. *Dauco ſecondo, Siciliano, con foglio di Sophia Zan.* 80.

Chærophyllum ſylveſtre, alterum geniculis tumentibus H. R. Par. *Myrrhis nodoſa, annua, ſemine aſpero Mor. H. R. Bleſ.*

Chærophyllum à vocibus Græcis φύλλον *folium*, & χαίρω *gaudeo*, quaſi planta foliis gaudens.

GENUS VII.

Myrrhis.

MYRRHIS est plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C, conſtante, inæqualibus, in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus ſeminibus compoſitum E, H, I, roſtri avium æmulis, ſtriatis, hinc gibbis F, G, K, inde verò planis. Tab. 166.

Myrrhidis ſpecies ſunt

Myrrhis major vel Cicutaria odorata C. B. Pin. 160. *Myrrhis magno ſemine longo, ſulcato J. B. 3. Part. 2. 77. Myrrhis Dod. Pempt.* 701.

Myrrhis annua, ſemine ſtriato, lævi Mor. Umb. 44. *Chærophyllon ſylveſtre C. B. Pin.* 152. *Anthriſcus Plinii quibuſdam ſemine longo Cicutariæ vel Chærophilli J. B. 3. Part.* 2.70. *Cerefolium ſylveſtre, Onoſelinum Tabern. Icon.* 94.

Myrrhis perennis, alba, minor foliis hirſutis, ſemine aureo Mor. Umb. 66.

Myrrhis perennis, lutea, Daucoides Mor. Umb. 67.

Myrrhis tuberoſa, nodoſa, Conyophyllon Mor. Umb. 67. *Cicutaria bulboſa C. B. Pin.* 161. *Myrrhis odorata, bulboſa J. B. 3. Part. 2.* 183. *Myrrhis cicutaria Tabern. Icon.* 98.

Myrrhis annua, ſemine ſtriato, villoſo, incana Mor. Umb. 67. *Daucus foliis Fœniculi tenuiſſimis C. B. Pin.* 150. *Daucus Creticus, ſemine hirſuto J. B. 3. Part. 2.* 56. *Daucus Creticus Tabern. Icon.* 75.

Myrrhis paluſtris, latifolia, alba. *Cicutaria paluſtris, latifolia, alba C. B. Pin.* 161. *Cicutaria alba Lugd.* 789.

Myrrhis paluſtris, latifolia, rubra. *Cicutaria paluſtris, latifolia, rubra C. B. Pin.* 161. *Cicutaria latifolia, hirſuta J. B. 3. Part. 2.* 182. *Cicutaria rubra Lugd.* 789.

Myrrhis montana, Daucoides, ſemine longiori.

Myrrhis annua, Luſitanica, ſemine villoſo, Paſtinacæ ſativæ folio.

Myrrhis trifolia, Canadenſis, Angelicæ facie. *Angelica Canadenſis, trifolia quorumdam.*

Myrrhis, ut aiunt, à Myrrhâ, quód ejus odorem ſpiret.

SECTIO III.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ſubrotunda & craſſiuſcula.

GENUS I.

Smyrnium. *Maceron.*

SMYRNIUM eſt plantæ genus, flore A, B, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. Tab. 168.

Is autem abit in fructum EI, ferè globofum, compofitum ex duobus feminibus F, K, craffiufculis quandoque lunatis G, H, hinc gibbis, & ftriatis L M, inde verò planis.

Smyrnii fpecies funt

Smyrnium Matth. 773. *Hyppofelinum Theophrafti vel Smyrnium Diofcoridis C. B. Pin.* 154. *Macerone quibufdam, Smyrnium femine magno, nigro J. B.* 3. *Part.* 2. 126.

Smyrnium peregrinum, rotundo folio C. B. Pin. 154. *Smyrnium Creticum, perfoliatum J. B.* 3. *Part.* 2. 125. *Smyrnium Amani montis Dod. Pempt.* 698.

Smyrnium Lufitanicum, minus, Apii foliis, *Apium Macedonicum, Lufitanicum, Lufitanorum V. Lufit. an Liguflicum alterum Belgicum, foliis ferè Abfinthii, femine rotundo J. B.* 3. *Part.* 2. 147?

Smyrnium, à voce Græcâ σμύρνα, *Myrrha*, quòd odorem Myrrhæ referat.

GENUS II.

Coriandrum *Coriandre.*

Tab. 168. CORIANDRUM eft plantæ genus, flore A, C, rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B, inæqualibus & cordiformibus conftante, quandoque verò æqualibus, in orbem pofitis & calyci D, E, infidentibus. Is autem abit in fructum F, I, ex duobus feminibus compofitum G, H, nunc femifphæricis, nunc fphæricis K.

Coriandri fpecies funt

Coriandrum majus C. B. Pin. 158. *Coriandrum Lob. Icon.* 705. *J. B.* 3. *Part.* 2. 89.

Coriandrum minus, tefticulatum C. B. Pin. 158. *Coriandrum minus, odorum J. B.* 3. *Part.* 2. 91. *Coriandrum alterum, minus, odorum Lob. Icon.* 706.

Coriandrum, Græcis *Corion* feu *Coriannon*, à voce κόρις *Cimex*, cujus odorem æmulatur Coriandrum.

SECTIO IV.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò difpofitis, quorum calyx abit in duo femina plana, ovata, fatis ampla.

GENUS I.

Imperatoria. *Imperatoire.*

Tab. 158. IMPERATORIA eft plantæ genus, flore A, D, rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B, conftante, nunc cordiformibus, nunc integris in orbem pofitis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum E, compofitum ex duobus feminibus F, H, G, planis, ferè ovatis, leviter ftriatis &

marginatis, involucrum plerumque deponentibus, I K, His notis addenda funt folia alata, fatis ampla.

Imperatoriæ fpecies funt

Imperatoria major C. B. Pin. 156. *Imperatoria J. B. 3. Part. 2. 137. Aftrantia Dod. Pempt.* 320.

Imperatoria Alpina, maxima.

Imperatoria fativa. *Angelica fativa C. B. Pin.* 155. *J.* B. 3. *Part.* 2. 140. *Angelica major Dod. Pempt.* 318. *Angelique.*

Imperatoria Archangelica dicta. *Archangelica J. B.* 3. *Part.* 2. 143. *Cluf. Hift. cxiv. Dod. Pempt.* 318.

Imperatoria pratenfis, major. *Angelica fylveftris major C. B. Pin.* 155. *Angelica fylveftris, magna, vulgatior J. B.* 3. *Part.* 2. 144. *Angelica fylveftris Dod. Pempt.* 318.

Imperatoria lucida, Canadenfis. *Angelica lucida, Canadenfis Corn.* 197.

Imperatoria Pyrenaica, tenuifolia.

Imperatoria, à fummis viribus, quafi Planta Imperatore digna.

GENUS. II.

Crithmum. *Bacille.*

CRITHMUM eft plantæ genus, flore A, rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B, conftante in orbem pofitis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, compofitum ex duobus feminibus E, planis, leviter ftriatis, involucrum plerumque deponentibus F G. His notis addenda funt folia H, carnofa, angufta, trifariam divifa. *Tab.* 169.

Crithmi fpecies funt

Chrithmum five Fœniculum maritimum, majus, odore Apii C. B. Pin. 288. *Crithmum five Fœniculum marinum, grandius, cui fuccus luteus J. B.* 3. *Part.* 2. 195. *Crithmum Siculum, Baticulæ alterum genus Cæfalpini Bocc. Rarior. Plant.* 53. & 54.

Crithmum five Fœniculum maritimum, minus C. B. Pin. 288. *Crithmum multis five Fœniculum marinum J. B.* 3. *Part.* 2. 194. *Crithmum marinum Dod. Pempt.* 705.

Ab eo genere excludi debent *Crithmum maritimum, flore Afteris Attici C. B. Pin.* 288. *Afteris fpecies. Crithmum maritimum, fpinofum C. B. Pin.* 288.

GENUS III.

Anethum. *Aneth.*

ANETHUM eft plantæ genus, flore A, rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B, conftante in orbem pofitis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, compofitum ex duobus feminibus E, ovatis, planis, ftriatis & marginatis F. His notis addenda funt ex [a] Morifono & [b] Raio folia Fœniculacea. *Tab.* 169.

[a] *Umb.* 36.
[b] *Hift.* 415.

Anethi ſpeciem unicam novi.

Anethum hortenſe C. B. Pin. 147. *Anethum J. B. 3. Part. 2. 6. Dod. Pempt.* 298.

GENUS IV.

Peucedanum.

Tab. 119. PEUCEDANUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, planis ferè, ovatis, leviter ſtriatis F, & marginatis. His notis addenda ſunt folia alata, anguſta, graminea, trifariam diviſa.

Peucedani ſpecies ſunt

Peucedanum majus, Italicum C. B. Pin. 149. *J. B. 3. Part. 2. 36. Lob. Icon.* 782.

Peucedanum Germanicum C. B. Pin. 149. *Peucedanum minus, Germanicum J. B. 3. Part. 2. 36. Peucedanum, Fœniculum porcinum Lob. Icon.* 781.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis H. R. Par.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis, flore purpureo.

SECTIO V.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ovata, plana, ampla.

GENUS I.

Oreoſelinum. *Perſil de montagne.*

Tab. 169. OREOSELINUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato; plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, ovatis, planis, amplis, ſtriatis, marginatis, involucrum quandoque deponentibus F. His notis addenda ſunt folia Apii vel Cicutæ.

Oreoſelini ſpecies ſunt

Oreoſelinum Apii folio, majus. *Daucus montanus, Apii folio, major C. B. Pin.* 150. *Libanotis altera quorundam, aliis dicta Cervaria nigra J. B. 3. Part.* 2. 165. *Daucus ſecundus, Selinoides Lob. Icon.* 720.

Oreoſelinum Apii folio, minus. *Apium montanum, nigrum C. B. Pin.* 153. *& Apium montanum, folio ampliore Ejuſd. ibid. Apium montanunm Dalechampii J. B. 3. Part.* 2. 103. *& Apium montanum, nigrum Ejuſd.* 104. *Oreoſelinum ſive Veelgutta Dod. Pempt.* 696.

Oreoſelinum pratenſe Cicutæ folio. *Daucus Alſaticus C. B. Prodr.* 77. *Umbellifera Alſatica, magna, umbellâ parvâ, ſubluteâ J. B. 3. Part.* 2. 106.

Oreoſelinum Africanum, Galbaniferum, fruteſcens, Aniſi folio. *Oreoſelinum Aniſoides, arboreſcens, Liguſtici foliis & facie, flore luteo, Capitis Bonæ Spei Breyn. Prodr. 2. Aniſum Africanum, fruticeſcens, folio & caule rore cœruleo tinctis Pluk. Phytog. Tab. xij. Ferula fruticoſa, ſempervirens, foliis Aniſi Prodr. Par. Bat. Ferula Galbanifera Par. Bat.*

Oreoſelinum à vocibus Græcis ὄρος *Mons* & σέλινον *Selinum*; quaſi diceres Selinum montanum.

GENUS II.

Thyſſelinum.

THYSSELINUM eſt plantæ genus ab Oreoſelino diverſum ſucco lacteo.

Thyſſelini ſpecies ſunt

Thyſſelinum Plinii Lob. Icon. 711. *Apium ſylveſtre, lacteo ſucco turgens C. B. Pin. 153. Apium ſylveſtre Dodonæi, Thyſſelinum quorundam, Planta lacteo ſucco turgens, locis humidis proveniens J. B. 3. Part. 2. 188.*

Thyſſelinum paluſtre. *Seſeli paluſtre, lacteſcens C. B. Pin. 162. Seſeli paluſtre, lacteſcens, acris, foliis ferulaceis, flore albo, ſemine lato J. B. 3. Part. 2. 188.*

GENUS III.

Paſtinaca. *Panais.*

PASTINACA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, ovatis, amplis, tenuibus, marginatis, involucrum plerumque deponentibus F. His notis addenda ſunt folia alata & ampla. Tab. 170.

Paſtinacæ ſpecies ſunt

Paſtinaca ſativa, latifolia C. B. Pin. 155. *Paſtinaca ſativa, latifolia, Germanica, luteo flore J. B. 3. Part. 2. 150. Elaphoboſcum ſativum Tabern. Icon. 76.*

Paſtinaca ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 155. *Paſtinaca Germanica, ſylveſtris, quibuſdam Elaphoboſcum J. B. 3. Part. 2. 149. Elaphoboſcum erraticum; Branca Leonina Tabern. Icon. 77.*

Paſtinaca ſylveſtris, altiſſima. *Panax coſtinum C. B. Pin. 156. Sphondylio vel potius Paſtinacæ Germanicæ affinis, Panax ſive Pſeudocoſtus flore luteo J. B. 3. Part. 2. 156. Panaces Coſtinum, Coſtum Illyricum Tabern. Icon. 81.*

Paſtinaca à paſtu vel à Paſtino.

GENUS IV.

Sphondylium. *Berce.*

SPHONDYLIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, pluri- Tab. 170.
mis ſcilicet petalis B C, conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem

positis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E, compositum ex duobus seminibus amplis F F, planis, ovatis, apice introrsum emarginato, striatis, involucrum plerumque deponentibus, lituris nigris qua parte sibi adhærescunt, notatis.

Sphondylii species sunt

Sphondylium vulgare, hirsutum C. B. Pin. 157. *Sphondylium quibusdam sive Branca Ursina Germanica J. B. 3. Part. 2. 160. Sphondylium Dod. Pempt.* 207.

Sphondylium vulgare, hirsutum, floribus purpureis C. B. Pin. 157.

Sphondylium majus sive Panax Heracleum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 161. *Panax Sphondylii folio, sive Heracleum C. B. Pin.* 157. *Panaces Heraclium vel potius Sphondylium alterum Dod. Pempt.* 307.

Sphondylium crispum J. B. 3. Part. 2. 163.

Sphondylium hirsutum, foliis angustioribus C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83.

Sphondylium foliis angustioribus, atro-purpureis H. R. Monsp.

Sphondylium Alpinum parvum. C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B.* 3. *Part.* 2. 163.

Sphondylium Alpinum, glabrum C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B.* 3. *Part.* 2. 163.

Sphondylium, ut aiunt, à Sphondyle infecto cujus odorem æmulatur.

GENUS V.

Tordylium.

Tab 170. TORDYLIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C D, constante, inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci E, insidentibus. Is autem abit in fructum F, ferè orbiculatum, ex duobus seminibus compositum G, planis, margine elato, ut plurimùm denticulato involucrum H, facile deponentibus.

Tordylii species sunt

Tordylium maximum. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato semine C. B. Pin.* 152. *Caucalis major Clus. Hist.* ccj. *Caucalis major Clusio J. B.* 3. *Part.* 2. 85.

Tordylium Narbonense, minus. *Seseli Creticum, minus C. B. Pin.* 161. *Caucalis minor, pulchro semine, sive Bellonii J. B.* 3. *Part.* 2. 84. *Seseli Creticum Dod. Pempt.* 314.

Tordylium Apulum, minimum Col. Part. 1. 124. *Seseli Creticum, minimum C. B. Pin.* 161.

Tordylium minus, limbo granulato, Syriacum Mor. Umb. 37. *Gingidium foliis Pastinacæ latifoliæ C. B. Pin.* 151. *Caucalis Syriaca, cum maximo semine J. B.* 3. *Part.* 2. 86. *Gingidium primum Dod. Pempt.* 702.

Tordylium Lusitanicum Cicutæ folio, semine striato.

GENUS VI.

Ferula. *Ferule.*

FERULA est plantæ genus, flore à rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum, peramplis, ovatis, planis & tenuibus, involucrum sæpè deponentibus F. His notis addenda sunt folia Fœniculi vel Apii æmula. *Tab. 170.*

Ferulæ species sunt

Ferula fœmina Plinii C. B. Pin. 148. *Ferula folio Fœniculi, semine latiore & rotundiore J. B. 3. Part. 2. 43. Ferula Dod. Pempt. 321.*

Ferula Galbanifera Lob. Icon. 779. *Galbanifera Ferula J. B. 3. Part. 2. 52. Ferulago latiore folio C. B. Pin. 148.*

Ferula glauco folio, semine lato, oblongo, quibusdam Thapsia Ferulacea J. B. 3. Part. 2. 45.

Ferula minor, ad singulos nodos umbellifera. *Libanotis Ferulæ folio & semine C. B. Pin. 158. Libanotis quibusdam, flore luteo, semine Ferulæ J. B. 3. Part. 2. 41. Panax Asclepium, Ferulæ facie Lob. Icon. 783.*

Ferula tenuiore folio. *Ferulago tenuiore folio; C. B. Pin. 148. Narthecium Theophrasti, Ferulago Gazæ Lugd. 754.*

Ferula lucida, Hispanica Broff. *Ferula Tingitana, folio latissimo, lucido H. Edinb. Ferula Tingitana, lucida. Par. Bat.*

Ferula Tingitana, folio angusto, lucido H. L. Bat.

Ferula durior seu rigidis & brevissimis foliis Bocc. Muf. Part. 2. 84. Tab.76.

Ferula à ferendo vel à feriendo: à ferendo, quoniam, ut ait Plinius, nulli fruticum levitas major; ob id gestatio facilior, baculorum usum senectuti præbet; à feriendo verò, quòd olim pueris verberandis inserviebat; undè sic apud Martialem loquuntur Ferulæ. *Lib. 13. c. 22.* *Lib. 14. Epig. 80.*

Invisæ nimium pueris, grataeque magistris,
Clara Prometheo munere ligna sumus.

Hesiodus enim ait, Prometheum, Jovi surreptum ignem in cava Ferula detulisse. Alibi vero Ferulas sceptra pædagogorum appellat Martialis.

Ferulaeque tristes sceptra pædagogorum
Cessent. *Lib. 10. Epig. 62.*

GENUS VII.

Thapsia.

THAPSIA est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus compositum, longis, striatis E, alâ cinctis amplissimâ F, foliaceâ, utrinque introrsum plerumque emarginatâ. *Tab. 171.*

Thapsiæ species sunt

Thapsia maxima, latissimo folio C. B. Pin. 148. *Thapsia Salmanticensis*

five iij. Clufii, magna, flore luteo, femine lato J. B. 3. Part. 2. 186. Thapfia iij. Cluf. Hift. cxcij.

Thapfia latifolia, villofa C. B. Pin. 148. *Thapfia quorundam hirfuta & afpera, Cicutæ folio, flore luteo, femine lato, aliis Sefeli Peloponnefiacum J. B. 3. Part. 2. 185. Thapfia Cluf. Hift. cxcij.*

Thapfia foliis Libanotidis, fœtidiffima C. B. Pin. 148. *Thapfia iv. Clufii, Tuero vocata, foliis glutinofis, radice nigrâ foris J. B. 3. Part. 2. 186. Thapfia iiij. Cluf. Hift. cxcij.*

Thapfia Apii folio, Lufitanica, fœtidiffima, flore albo.

Thapfia tenuiore folio, Apula. *Panax Afclepium, Apulum Col. Part. 1. 86.*

Thapfia five Turbith Garganicum, femine latiffimo J. B. 3. Part. 2. 50. *Thapfia Thalictri folio Bot. Monfp.*

Thapfia Alpina, lucida, Thalictri aut Carotæ folio, flore albo Bocc. Muf. Part. 2. 84. Tab. 77.

Thapfia Thalictri folio, Lufitanica, villofa.

Lib. 4. cap. 157. Thapfia, ut ait Diofcorides, ex eo nomen accepit, quòd in Thapfo ejufdem nominis infulâ primùm inventa fuerit.

SECTIO VI.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò difpofitis, quorum calyx abit in duo femina ampla & profundis ftriis excavata.

GENUS I.

Cicutaria. *Cicutaire.*

Tab. 171. CICUTARIA eft plantæ genus, flore A, rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B, conftante in orbem pofitis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus feminibus compofitum E, craffis, longis, gibbis F, & quafi lunatis ac valdè ftriatis. His notis addenda funt folia Cicutæ quodammodo æmula.

Cicutariæ fpecies funt

Cicutaria latifolia, fœtida C. B. Pin. 161. *Sefeli Peloponnenfe Matthioli, five Cicutaria quorundam J. B. 3. Part. 2. 184. Cicutaria latifolia, fœtidiffima, perperam Sefeli Peloponnenfe quorundam Lob. Icon. 733.*

Cicutaria latifolia, tertia C. B. Pin. 161. *Cicutaria maxima, fœtida, fimilis Thapfiæ tertiæ Clufii J. B. 3. Part. 2. 187. Cicutaria maxima Brancionis Lob. Icon. 732.*

Ab eo genere excludi debent *Cicutaria paluftris, latifolia, alba C. B. Pin. 161. Cicutaria paluftris, latifolia, rubra. C. B. Pin. 161. Cicutaria bulbofa C. B. Pin. 161. quæ Myrrhidis fpecies funt, & Cicutaria paluftris, tenuifolia C. B. Pin. 161. ad Phellandrium referenda.*

Cicutaria, quafi Planta Cicutæ affinis.

GENUS II.

Caucalis.

CAUCALIS est plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C; conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis, & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E, G, compoſitum ex duobus ſeminibus H, oblongis, hinc gibbis, per longitudinem ſulcatis, cum alis denticulatis & veluti aculeatis, inde verò planis F, I. Tab. 171.

Caucalidis ſpecies ſunt

Caucalis arvenſis, echinata, latifolia, C. B. Pin. 152. *Lappula Canaria, latifolia, ſive Caucalis J. B. 3. Part. 2. 80. Echinophora quarta, major, πλατύφυλλος, purpurea Col. Part. 1. 97.*

Caucalis arvenſis, echinata, latifolia, flore albo H. R. Par. *Mor. Umb.* 33.

Caucalis arvenſis, echinata, magno flore C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, flore pulchro, magno, albo J. B. 3. Part. 2. 79. Echinophora πυκνόκαρπος, an Dioſcoridis Gingidium Col. Part. 1. 91. Caucalis Dod. Pempt.* 700.

Caucalis arvenſis, echinata, parvo flore & fructu C. B. Pin. 152. *Lappula canaria flore minore ſive tenuifolia J. B. 3. Part. 2. 80. Echinophora tertia, λεπτόφυλλος, purpurea Col. part. 1. 97.*

Caucalis Monſpeliaca, echinato magno fructu C. B. Pin. 153. *Echinophora aſperior, altera, πλατύκαρπος Col. Part. 1. 94.*

Caucalis pumila, maritima C. B. Pin. 153. *Lappula Canaria ſive Caucalis maritima J. B. 3. Part. 2. 87. Caucalis pumila Cluſ. Cur. poſt. in-fol.* 37.

Caucalis major, Daucoides, Tingitana Mor. Umb. 65.

Caucalis Dauci ſylveſtris folio, echinato magno fructu Bot. Monſp. App.

Caucalis, Luſitanica, Mei folio.

Ab eo genere excludi debent *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato ſemine C. B. Pin. 152. quæ Tordylii ſpecies eſt; Caucalis peregrina, ſemine rugoſo C. B. Pin. 153. & Caucalis folio Peucedani C. B. Pin.* 153.

GENUS III.

Liguſticum. *Livêche.*

LIGUSTICUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, oblongis, hinc gibbis & ſulcatis, cum liris veluti foliaceis; inde verò planis. Tab. 172.

Liguſtici ſpecies ſunt

Liguſticum quod Seſeli Officinarum C. B. Pin. 162. *Seſeli ſive Siler montanum, vulgare J. B. 3. Part. 2. 168. Siler montanum Dod. Pempt.* 310.

Liguſticum ſive Siler montanum, anguſtifolium C. B. Pin. 162. *Prodr.* 85.

Liguſticum Pyrenaicum, ampliſſimo tenuique folio.

Liguſticum Cicutæ folio, glabrum. *Seſeli montanum, Cicutæ folio, glabrum C. B. Pin. 161. Seſeli Alpinum, ſive montanum, 1. Cluſio, folio ſplendente,*

flosculis albis J. B. 3. Part. 2. 168. Seseli 1. montanum, Pannonicum Clus. Hist. cxciij.

Ligusticum Alpinum, multifido, longoque folio. *Daucus Alpinus, multifido longoque folio, sive montanus, umbellâ candidâ C. B. Pin. 150. Daucus Creticus Cam. Epit. 536.*

Ligusticum Scoticum, Apii folio. *Imperatoriæ affinis umbellifera, maritima, Scotica H. Edimb. App. Ligusticum humilius, Scoticum à maritimis, seu Apium maritimum, dulce, Scoticum Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 2. Seseli maritimum, Scoticum Par. Bat.*

Ligusticum Ferulæ folio.

Ligusticum Pyrenaicum, Fœniculi folio, lucidum.

Lib. 3. cap. 58. Ligusticum (ut ait Dioscorides) plurimùm in Liguriâ nascitur, unde & nomen traxit, in monte scilicet Apennino dicto, Alpibus contermino.

GENUS IV.

Laserpitium.

Tab. 171. LASERPITIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante cordiformibus, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, hinc gibbis G, cum quatuor alis foliaceis, amplis H, J, L, M, interdum crispis N, inde verò planis.

Laserpitii species sunt

Laserpitium Gallicum C. B. Pin. 156. *Laserpitium è regione Massiliæ allatum J. B. 3. Part. 2. 137. Laserpitium è regione Massiliæ repertum Adv. 313.*

Laserpitium angustissimo & oblongo folio. *Laserpitio Lobellii similis angustifolia J. B. 3. Part. 2. 137.*

Laserpitium fœtidum, folio fragili & anguloso H. R. Par.

Laserpitium selinoides, semine crispo. *Laserpitium foliis angustioribus, saturatè virentibus, & lucentibus, semine crispo Mor. Umb. Tab. iv.*

Laserpitium latifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laserpitium angustifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laserpitium latifolium, non sinuatum.

Laserpitium angustifolium, non sinuatum H. R. Par. *Laserpitium lobis longioribus, dilutè virentibus, conjugatim dispositis Mor. Umb. Tab. iv.*

Laserpitium Daucoïdes, Prutenicum, viscoso semine Breyn. Cent. 1. 167.

Laserpitium foliis latioribus, lobatis Mor. Umb. 29. *Libanotis latifolia, altera sive vulgatior C. B. Pin. 157. Libanotis Theophrasti quorumdam sive Seseli Æthiopicum, Matthiolo Cervaria alba J. B. 3. Part. 2. 164. Seseli Æthiopicum herba Dod. Pempt. 313.*

Laserpitium majus, Alpinum, foliis rotundioribus.

Laserpitium foliis amplioribus, semine crispo. *Libanotidi Theophrasti quorumdam valdè similis, Costus amara dicta, semine crispo J. B. 3. Part. 2. 165.*

Laſerpitium humilius, paludapii folio flore purpuraſcente.
Laſerpitium humilius, Paludapii folio, flore albo. *Libanotis Theophraſti minor Lobelio J. B. 3. Part. 2. 167.*
Laſerpitium exoticum, lobis longiſſimis integris, Ammeos quorundam diviſuris Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 1.

SECTIO VII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina cortice fungoſo obducta.

GENUS I.

Cachrys. *Amarinte.*

CACHRYS eſt plantæ genus, flore A B, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E M, compoſitum ex duabus partibus F G, N O, ſemi-ovatis, fungoſis, nunc lævibus E, nunc ſtriatis & aſperis M, ſemine fœtis H I, grani Hordei æmulo L. *Tab. 172.*

Cachryos ſpecies ſunt

Cachrys ſemine fungoſo, lævi, foliis Ferulaceis Mor. Umb. 62.
Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, aſpero, foliis Peucedani latiuſculis Mor. Umb. 62. *Hippomarathrum Siculum Bocc. Rarior. Plant. 37.*
Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, plano, majore, foliis Peucedani anguſtis mor. Umb. 62. *Libanotis Cachryophoros quibuſdam, floribus luteis J. B. 3. Part. 2. 40. Libanotis Ferulæ folio, ſemine anguloſo C. B. Pin 158. Cachrys verior, Libanotis Galeni Lob. Icon. 783. Roſmarinum Cam. Epit. 544.*
Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, plano, minore, foliis Peucedani Mor. Umb. 62.
Cachrys Ungarica, Panacis folio. *Tataria Ungarica, edulis, Panacis Heracleifolio, ſemine Libanotidis Cachryophoræ J. B. 3. Part. 2. 163.*

SECTIO VIII.

De Herbis floribus umbellatis circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina in caudam longam deſinentia.

GENUS I.

Scandix.

Tab. 173. SCANDIX eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C, conſtante in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E, compoſitum ex duabus partibus F G, acum referentibus H, ſemine fœtis I.

Scandicis ſpecies ſunt

Scandix ſemine roſtrato, vulgaris C. B. Pin. 152. *Pecten Veneris J. B. 3. Part. 2. 71. Scandix, Pecten veneris Dod. Pempt.* 701.

Scandix Cretica, major C. B. Pin. 152. *Prodr.* 78. *Pecten Veneris Creticum J. B. 3. Part. 2.* 74.

Scandix Cretica minor C. B. Pin. 152. *Scandix ſemine roſtrato, Italica C. B. Prodr. 78. Pecten Veneris tenuiſſimè diſſectis foliis, Anthriſcus Caſabonæ J. B. 3. Part. 2. 73. Aniſomarathrum Col. Part.* 1. 90.

Ab eo genere excludenda videtur *Scandix umbellâ ex apicibus coagmentatâ C. B. Pin.* 152. quæ planta fictitia videtur.

SECTIO IX.

De Herbis floribus umbellatis, in capitulum conglobatis.

GENUS I.

Sanicula. *Sanicle.*

Tab. 173. SANICULA eſt plantæ genus, flore A B, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante in orbem poſitis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum F, ex duobus ſeminibus compoſitum, hinc gibbis H & echinatis, indè verò planis G. Ex floribus nonnulli ſæpè ſteriles ſunt E.

Saniculæ ſpecies ſunt

Sanicula officinarum C. B. Pin. 319. *Sanicula mas Fuchſii, ſive Diapenſia J. B. 3. 639. Sanicula Dod. Pempt.* 140.

Sanicula Canadenſis, ampliſſimo laciniato folio Sarrac.

Sanicula, ut aiunt, à Sanando.

GENUS II.

Eryngium. *Panicaut. Chardon-Roland.*

ERYNGIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis BC, constante, in orbem positis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum EI, compositum ex duobus seminibus FH, nunc foliatis G, nunc planis, ovatis I, involucrum quandoque deponentibus K, & grani Tritici æmulis. His notis addenda est foliorum corona ad basim capituli florum posita. Tab. 173.

Eryngii species sunt

Eryngium maritimum C. B. Pin. 386. *Eryngium marinum J. B.* 3. 86. *Dod. Pempt.* 730.

Eryngium maritimum, Lusitanicum, ampliore folio.

Eryngium vulgare C. B. Pin. 386. *J. B.* 3. 85. *Eryngium campestre Dod. Pempt.* 730.

Eryngium Lusitanicum, latifolium, vulgari simile.

Eryngium Alpinum, cæruleum, capitulis Dipsaci C. B. Pin. 386. *Eryngium Alpinum latis foliis, magno capite oblongo, cæruleo J. B.* 3. 88. *Eryngium planum Matthioli Dod. Pempt.* 732.

Eryngium Alpinum, spinis horridum, Dipsaci capitulo longiori.

Eryngium latifolium, planum C. B. Pin. 386. *Eryngium planum, latifolium, capitulo rotundo, parvo J. B.* 3. 88. *Eryngium spurium* 1. *Dod. Pempt.* 732.

Eryngium latifolium, planum, caule ex viridi pallescente, flore albo C. B. Pin. 386. *Eryngium Pannonicum, latifolium, caule ex viridi pallescente, flore albo Clus. Hist.* clviij.

Eryngium ex semine plani degener H. R. Par.

Eryngium montanum, Amethystinum C. B. Pin. 386. *Eryngium cæruleum J. B.* 3. 86. *Eryngium totum cæruleum Eyst.*

Eryngium Alpinum, Amethystinum, capitulo majore pallescente.

Eryngium Amethystinum, Lusitanicum, minus, folio longiori.

Eryngium planum, minus C. B. Pin. 386. *Eryngium pusillum, planum J. B.* 3. 87. *Eryngium pusillum, planum, Montoni Clus. Hist.* clviij.

Eryngium montanum pumilum C. B. Pin. 386. *Eryngium pumilum J. B.* 3. 87. *Eryngium pumilum, Hispanicum Clus. Hist.* clix.

Eryngium capitulis Psyllii, ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 88.

Eryngium Americanum, fœtidum H. L. Bat.

Eryngium minus, palustre, odoratum V. Lusit.

Eryngium palustre, Lusitanicum, erectum, Psyllii capitulo.

Eryngium palustre, Lusitanicum, corniculatum.

Eryngium palustre, Lusitanicum, humi fusum.

Ab eo genere excludi debent *Eryngium arvense, foliis serræ similibus C. B. Pin.* quod ad *Ammi genus revocavimus; & Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin.* 386. *ad Cnicum revocandum.*

GENUS III.

Hydrocotyle.

Tab. 173. HYDROCOTYLE est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato; plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis, & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, planis & semi-orbiculatis.

Hydrocotyles species sunt

Hydrocotyle vulgaris. *Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin.* 180. *Cotyledon aquatica J. B.* 3. 781. *Aquatica Cotyledon, acris Septentrionalium Lob. Icon.* 387.

Hydrocotyle Zeylanica, Asari folio. *Asarina minor, Zeylanica Prodr. Par. Bat. Valeriana Zeylanica, palustris, repens, Hederæ terrestris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, Nymphææ minoris folio. *Valerianella Corassavica, Nymphææ minoris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, maxima, folio umbilicato, floribus in umbellam radiatam nascentibus Plum.

Hydrocotyle à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & κοτύλη *cavitas*, quasi diceretur Cotyledon aquatica, seu Planta aquatica, foliis cavis.

CLASSIS

CLASSIS VIII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, Caryophyllæo.

FLos Caryophyllæus dicitur ille, qui componitur ex pluribus petalis in orbem positis, ex imo calyce tanquam è tubulo quodam emergentibus, ut in ipso Caryophyllo observare est; qua in re à Flore Rosaceo differt Flos Caryophyllæus.

Sectio I.

De Herbis flore Caryophyllæo, cujus pistillum abit in fructum.

Genus I.

Caryophyllus. *Oeillet.*

Caryophyllus est plantæ genus, flore A B, plurimis petalis C, constante in orbem positis, ex calyce D, cylindraceo & membranaceo, ad exortum squamato L, emergentibus. Pistillum autem E, ex eodem calyce surgit, abitque deindè in fructum F, cylindraceum pariter, apice dehiscentem G, calyce ipso involutum K, seminibus fœtum I, planis & quasi foliaceis, placentæ H, affixis. Tab. 174.

Caryophylli species sunt

Caryophyllus maximus, ruber C. B. Pin. 207. *Caryophyllus maximus, plenus, flore rubro Eyst.*

Caryophyllus maximus, alter, lato Porri folio H. R. Par.

Caryophyllus maximus, variegatus C. B. Pin. 207. *Caryophyllus major, rubens & albicans, flore pleno, punctulis rubentibus, fortuitis asperso Lob. Icon. 441. Betonica coronaria, flore pleno, maxima, punctis rubris variegata J. B. 3. 327.*

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore mixto, carneo, corniculis quibusdam carneis Bry.

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore vario, in diversis foliis scarlatino, dilutius rubente, albo Bry.

Caryophyllus maximus & pleniſſimus, colore rubro, ſaturatiore, ſtaminulis tribus niveis in medio Bry.

Caryophyllus flore rotundo, maximo, colore ſcarlatino & albo vivaci mixto H. R. Par. *Coloſſe.*

Caryophyllus atropurpureus & nivis albedine bicolor, amplo flore H. R. Par. *Minerve.*

Caryophyllus maximus, flore pleno, violaceo & albido H. R. Par. *Henry le Grand.*

Caryophyllus maximus, amplo flore albo & vegeto, Cinnabaris rubore ſplendens H. R. Par.

Caryophyllus altilis, major C. B. Pin. 207. *Betonica coronaria, ſive Caryophyllus major, flore vario J. B.* 3. 327. *Caryophyllus multiplex Lob. Icon.* 441.

Caryophyllus totus albus Suvert. *Grand Chabot.*

Caryophyllus rubeus & Sanguineus Suvert.

Caryophyllus albus, lineis & notulis rubris diſtinctus Suvert.

Caryophyllus multiplex, flore ex purpura rubeſcente Eyſt.

Caryophyllus flore majore, partim carneus, partim albus, rubris ſtriis ac punctulis variegatus Eyſt.

Caryophyllus multiplex, ſingulis florum foliis è rubro & albo dimidiatim diviſis & punctatis Eyſt. *Suiſſe.*

Caryophyllus cocco ſaturatiore & niveo colore varius H. R. Par. *Atalante.*

Caryopyllus maximus, multiplex, ſubalbidus, punctulis intenſè purpureis H. R. Par. *Gris de Roüen.*

Caryophyllus maximus, ex vivido candore & ſcarlatino colore mixtus H. R. Par. *Nompareil.*

Caryophyllus maximus, rotundo flore, obſcuro cocco & ſplendenti albedine perfuſo H. R. Par. *Semper auguſte.*

Caryophyllus maximus, multiplex, incarnato flore & albo variegatus H. R. Par. *Cleopatre.*

Caryophyllus flore amplo, albo, multiplici, ſuaverubente colore perfuſus H. R. Par. *Belle-roſe.*

Caryophyllus flore multiplici, maximo, lutoſè albo, notulis & punctis velut rubigine pictis H. R. Par. *Le Chevalier.*

Caryophyllus plenus, colore umbilico tenus rubeſcens, inſtar florum Perſici Mali, foliis latioribus Eyſt.

Caryophyllus plenus, purpuraſcens, punctatis foliis Eyſt.

Caryophyllus purpureus, punctulis intenſè purpurei coloris Eyſt.

Caryophyllus ſubviridi flore Suvert.

Caryophyllus albus, lineis Cremeſini coloris & Caryophyllus minor, albus, lineis purpuro-violaceis diſtinctus Suvert.

Caryophyllus miniatus, medio albeſcens Eyſt.

Caryophyllus pleno flore, colore violaceo Bry.

Caryophyllus pleno flore, Mali Aurantii colore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus pleno flore, Sileſiacus, miniatus Cluſ. Hiſt.* 286. *Betonica coronaria, rara, flore phœniceo, pleno J. B.* 3. 327.

Caryophyllus dimidiâ parte Arantii colore, alterâ candida & permixta Bry.

Caryophyllus altilis, medius, dilutè violaceo flore H. R. Par. *Coulombin.*

Caryophyllus altilis, minor, flore luteo-pallefcente H. R. Par.

Caryophyllus altilis, minor, variegatus H. R. Par.

Carophyllus hortenfis, fimplex, flore majore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus fylveftris, minor, vulgatior Lob. Icon.* 440.

Caryophyllus hortenfis, fimplex, flore majore, pallidè purpurafcente vel incarnato C. B. Pin. 208.

Caryophyllus fimplex, hortenfis, verficolor Eyft.

Caryophyllus major, fylveftris, variegatus Eyft.

Caryophyllus pleno flore, minor C. B. Pin. 208. *Hortorum Caryophyllus multiplex, minor, rubro ftriatus, verficolor, peramanus Lob. Icon.* 422.

Caryophyllus fupinus, flore pleno rubro, argenteis micis afperfo C. B. Pin. 208. *Caryophyllus 7, pleno flore Cluf. Hift.* 285.

Caryophyllus multiplex, laciniatus C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria five Caryophylleus flos, folio tenuiffimè diffecto, flore pleno, purpurafcente J. B.* 3. 331. *Caryophyllus purpureus, flore multiplici, profundè laciniato Lob. Icon.* 442.

Caryophyllus multiplici laciniato flore incarnato Eyft.

Caryophyllus flore tenuiffimè diffecto C. B. P. 209. *Betonica coronaria, tenuiffimè diffecta five Caryophyllea fuperba, elatior, vulgaris J. B.* 3. 330. *Superba alba, medio corollâ purpuro-violaceâ obfoletâ cincta Lob. Icon.* 450. *Mignardife.*

Caryophyllus flore tenuiffimè diffecto, carneo C. B. Pin. 210.

Caryophyllus flore tenuiffimè diffecto, albo C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, albus Tabern. Icon.* 286.

Caryophyllus fylveftris, flore laciniato, albo, inodoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria five Caryophyllea flore tenuiter laciniato, majore, albo, & dilutius rubente J. B.* 3. 331. *Superba major, flore albo Lob. Icon.* 449.

Caryophyllus fylveftris, alter, flore laciniato, odoratiffimo C. B. Pin. 210. *Superba Auftriaca Clufii Lob. Icon.* 451.

Caryophyllus fylveftris, alter, flore laciniato, odoratiffimo, candido C. B. Pin. 210.

Caryophyllus fylveftris, tertius, flore laciniato, ftaminulis corniculatis, odoratis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramofa, flore tenuiter fimbriato, albo, corniculis duobus emergentibus J. B.* 3. 332. *Caryophyllus fylveftris, v. Cluf. Hift.* 283.

Caryophyllus fylveftris, flore laciniato, fine corniculis, odoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, fylveftris, flore fimplici, laciniato, rubro J. B.* 3. 328. *Caryophyllus fylveftris, flore fimplici, laciniato, rubro Lob. Icon.* 443.

Caryophyllus arborefcens, Creticus C. B. Pin. 208. *Prodr.* 104. *Betonica*

coronaria, arborea, Cretica J. B. 3. 328. Caryophyllus ſylveſtris, arboreus. P. Alp. Exot. 38.

Caryophyllus ſimplex, flore minore, pallidè rubente C. B. Pin. 207. *Caryophyllus ſylveſtris, tertius, flore pallido, ſuave-rubente Lob. Icon.* 443.

Caryophyllus ſimplex minor, flore punctato C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, minima, micis aureis aſperſa J. B. 3. 329. Caryophyllus alter, minimus, flore ſimplici, micis aureis aſperſo Lob. Icon.* 444.

Caryophyllus ſimplex, ſupinus, latifolius C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, ſive Caryophyllus minor, folio viridi, nigricante, repens, flore argenteis punctis notato J. B. 3. 329. Caryophyllus minimus, pulchellus, ſupinus, maculis aureis argenteiſve aſperſus Lob. Icon.* 444.

Caryophyllus ſimplex, ſupinus, anguſtifolius C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Virgineus Tabern. Icon.* 283.

Caryophyllus barbatus, flore multiplici C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore rubro, vel ad purpuram accedente J. B. 3. 333. Caryophyllus minor Cartuſianorum, iij. Tabern. Icon.* 286.

Caryophyllus barbatus, flore multiplici, albo C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore albo J. B. 3. 333. Armeria alba, multiflora Suvert.*

Caryophyllus barbatus, flore roſeo C. B. Pin. 208. *Armeria multis & ſeparatim diſpoſitis floribus duplicibus & magnis coloreque ruberrimis Suvert.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, ſimplex, latifolius, flore carneo H. L. Bat.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, ruber, foliis variegatis.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, ruber C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Carthuſianorum, 1. Tabern. Icon.* 285.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, albus C. B. Pin. 209. *Flos Armerius, albus Eyſt.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, diverſicolor C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, flore punctulis albis notato J. B. 3. 333. Flos Armerius, variegatus Eyſt.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia; anguſtiore calyculo, foliis faſtigiatis cincto, ſuaverubente flore Lobelii, & Armerius ſimplex, flos Pannonicus Cluſii J. B. 3. 333. Armeria altera, ſuaverubente flore, ſed anguſtiore calyculo, foliolis faſtigiatis cincto Lob. Icon.* 448.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore planè rubro C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore lactei candoris, maculis aſperſo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore niveo, oris carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore omnino niveo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, floribus paucioribus, dilutius rubentibus & carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenfis, anguftifolius, flore purpurafcente, oris albis C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenfis, anguftifolius, floribus primum lactei candoris, deindè omnino purpurafcentibus C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, fylveftris C. B. Pin. 209. *Viola barbata, angufti-folia Dalechampii J. B.* 3. 345. *Armeria fylveftris, altera, calyculo fo-liolis faftigiatis cincto Lob. Icon.* 448.

Caryophyllus fylveftris, prolifer C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, fqua-mofa, fylveftris J. B.* 3. 335. *Armeria prolifera Lob. Icon.* 449.

Caryophyllus fylveftris, prolifer, flore albo.

Caryophyllus fylveftris, prolifer, flore fingulari. *Caryophyllo prolifero affinis unico ex quolibet capitulo flore C. B. Pin.* 209. *Caryophyllus fylveftris, minimus Tabern. Icon.* 290.

Caryophyllus fylveftris, vulgaris, latifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coro-naria five Caryophyllus fylveftris, vulgatiffimus J. B.* 3. 334. *Caryophyllus montanus* 1. *Tabern. Icon.* 287.

Caryophyllus montanus, multiflorus Tabern. Icon. 289.

Caryophyllus montanus, umbellatus, flloribus variis luteis ferrugineis, Italicus Barr. Icon.

Caryophyllus fylveftris vulgaris, anguftifolius C. B. Pin. 209. *Caryophyl-lus montanus, albus Tabern. Icon.* 288.

Caryophyllus fylveftris, flore magno, inodoro, hirfuto C. B. Pin. 209. *Ca-ryophyllæus fylveftris ij. Cluf. Hift.* 283.

Caryophyllus fylveftris, humilis, flore unico C. B. Pin 209. *Betonica co-ronaria five Caryophyllæa, repens rubra & alba J. B.* 3. 328. *Caryophyl-læus fylveftris* 1. *Cluf. Hift.* 282.

Caryophyllus fylveftris, Carinthiacus ruber C. B. Pin. 209. *Caryophyllæus iiij. Cluf. Hift.* 283.

Caryophyllus fylveftris, floribus lanuginofis, hirfutis C. B. Pin. 210. *Ca-ryophyllus plumarius, purpuro cæruleus Tabern. Icon.* 287.

Caryophyllus fylveftris, floribus lanuginofis, hirfutis, candidis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramofa, flore tenuiter fimbriato, planè al-bo, fine corniculis J. B.* 3. 332.

Caryophyllus minimus, muralis C. B. Pin. 211. *Betonica coronaria, five Tunica minima J. B.* 3. 337. *Tunica minima Lugd.* 1191.

Caryophyllus fylveftris, calidarum regionum. *Caryophylli flores fylveftres Cam. Epit.* 351.

Caryophyllus Alpinus, flore rofeo, Umbilico virefcente.

Caryophyllus, ab odore Caryophyllorum aromaticorum.

GENUS II.

Lychnis.

LYCHNIS eft plantæ genus, flore A C, caryophyllæo plurimis fcilicet petalis B D, conftante in orbem pofitis, plerumque cordiformibus (duo- Tab. 175.

bus aut tribus foliolis E F, donatis, corollam G H, effigiantibus) ex calyce tubulato I, emergentibus. Piftillum autem K, ex eodem calyce furgit, abitque deindè in fructum L, ut plurimùm in conum definentem, apice dehifcentem M Q, calyce ipfo involutum T V, fæpe unicapfularem, feminibus fœtum N R, fubrotundis vel angulatis O S, interdum reniformibus, placentæ P, affixis.

Lychnidis fpecies funt

Lychnis hirfuta, flore coccineo, major C. B. Pin. 203. *Flos Conftantinopolitanus Dod. Pempt.* 178.

Lychnis hirfuta, flore incarnato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conftantinopolitanus Eyft.*

Lychnis hirfuta, flore croceo, major C. B. Pin. 203.

Lychnis hirfuta, flore candido, major C. B. Pin. 203. *Flos Conftantinopolitanus, albus Eyft. J. B.* 3. 344.

Lychnis hirfuta, flore variegato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conftantinopolitanus, varius J. B.* 3. 344.

Lychnis hirfuta, flore miniato, major, C. B. Pin. 203. *Flos Conftantinopolitanus miniatus J. B.* 3. 344. *Eyft.*

Lychnis foliis lævibus ac mollibus, flore ex puniceo purpurafcente C. B. Pin. 203.

Lychnis flore coccineo, minor. C. B. Pin. 203. *Flos Conftantinopolitanus, minor Dod. Pempt.* 178.

Lychnis coronaria, Diofcoridis fativa, flore dilutè rubente C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria vulgo J. B.* 3. 340. *Lychnis coronaria Dod. Pempt.* 170.

Lychnis coronaria, Diofcoridis fativa, flore rubro & veluti flammeo fulgente C. B. Pin. 203.

Lychnis coronaria, fativa, flore ruberrimo five coccineo H. L. Bat.

Lychnis coronaria, Diofcoridis fativa, albâ C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria, alba Tabern. Icon.* 291.

Lychnis coronaria, fativa, flore intus rubro, extus albo.

Lychnis coronaria, flore incarnato, punctato Eyft.

Lychnis coronaria, fativa, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis coronaria, flore pleno J. B.* 3. 341. *Lychnis altera, rubra Lob. Icon.* 334.

Lychnis umbellifera, montana, Helvetica Zan. 128.

Lychnis fylveftris, alba, fimplex C. B. Pin. 240. *Ocimoides album multis J. B.* 3. 344. *Ocimaftrum five Ocimoides Tabern. Icon.* 299.

Lychnis alba, multiplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides album, flore pleno J. B.* 3. 343. *Ocimaftrum multiflorum Tabern. Icon.* 300.

Lychnis fylveftris, alba, fimplex, folio longiori, glabro.

Lychnis fylveftris, alba, maritima, folio carnofo.

Lychnis prolifera, flore viridi C. B. Pin. 204. *Lychnis agreftis, abortiva, multiplici viridi flore Lob. Icon.* 263.

Lychnis Ocimaftri facie, flore viridi Par. Bat.

Lychnis ſylveſtris ſive aquatica, purpurea, ſimplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides purpureum multis J. B. 3. 343. Ocimaſtrum rubrum Tabern. Icon.* 299.

Lychnis purpurea, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis, multiflora Lob. Icon.* 336.

Lychnis purpurea, ſimplex, folio rotundiori, ſupina, præcox.

Lychnis ſegetum, major C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium J. B. 3. 341. Nigellaſtrum Dod. Pempt.* 173.

Lychnis ſegetum, major, flore albo C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium flore albo Eyſt.*

Lychnis ſegetum major, flore luteo, pallido. *Nigella ſylveſtris, flore luteo pallido Mor. H. R. Bleſ.*

Lychnis ſegetum, rubra, foliis Perfoliatæ C. B. Pin. 204. *Vaccaria Dod. Pempt.* 104. *J. B.* 3. 357.

Lychnis ſegetum, foliis Perfoliatæ, flore pallido C. B. Pin. 204.

Lychnis ſegetum, foliis Perfoliatæ, flore albo Joncq. Hort.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo C. B. Pin. 205. *Been album officinarum J. B.* 3. 356. *Been album ſive Polemonium Dod. Pempt.* 172.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, flore pleno.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, flore ex viridi purpuraſcente C. B. Pin. 205.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, foliis anguſtioribus & acutioribus C. B. Pin. 205.

Lychnis Papaver ſpumeum, anguſtifolia, glabra, flore purpureo Mor. H. R. Bleſ.

Lychnis ſylveſtris, ſive Behen album Alpinum, folio rotundiore, hirſuto, purpuraſcente flore.

Lychnis maritima, repens C. B. Pin. 205. *Lychnis marina, Anglica Lob. Icon.* 337. *Lychnis marina, Anglicana J. B.* 3. 357.

Lychnis fruteſcens, Myrtifolia, Behen albo ſimilis C. B. Pin. 205. *Behen albo officinarum, ſimilis planta, ſempervirens J. B.* 3. 357. *Ocimaſtrum fruticoſum Cam. Hort. Icon. xxxiij. Saponaria fruteſcens, acutis foliis ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant.* 58. *Saponaria altera, fruticoſior ex Sicilia Cæſalp.* 256.

Lychnis fruteſcens, Myrtifolia Behen albo ſimilis, flore albo H. L. Bat.

Lychnis noctiflora C. B. Pin. 205. *Ocimoides non ſpecioſum J. B.* 3. 344. *Ocimoides noctiflorum Cam. Hort. xxxiiij.*

Lychnis noctiflora, anguſtifolia, odorata. *Lichnide viſcoſa, peregrina, noctiflora, odorata Zan.* 127.

Lychnis montana, viſcoſa, alba, latifolia C. B. Pin. 205. *Polemonium petræum Geſneri J. B.* 3. 351. *Lychnis ſylveſtris ix. Cluſ. Hiſt.* 291. *Lychnis ſylveſtris Tabern. Icon.* 293.

Lychnis quæ Ocimoides minus ſive album Lugd. 683.

Lychnis viſcoſa, purpurea, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Centaurium minus adulterinum quibuſdam, Lychnidis viſcidæ genus J. B.* 3. 355. *Lychnis ſylveſtris, 1. Cluſ.* 288.

Lychnis folio Gramineo, flore pleno Befl. Gazophyl.

Lychnis vifcofa, alba, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Mufcipula flore albo Eyft.*

Lychnis vifcofa, floribus foris purpurafcentibus, intus albis C. B. Pin. 205. *Lychnis fylveftris, 2. è femine nata Cluf. Hift.* 294. *Lychnis vifcofa, Italica, floribus orbiculatis, albis, extus incarnatis, fubhirfuta, latifolia Par. Bat.*

Lychnis vifcofa, floribus foris purpurafcentibus, intus albis, caulibus & capfula glabris, floribus orbiculatis Par. Bat.

Lychnis vifcofa, floribus foris purpurafcentibus, intus albis, foliis brevi lanugine afperfis & florum petalis anguftioribus Par. Bat.

Lychnis vifcofa, foliis brevi lanugine afperfis C. B. Pin. 205. *Lychnis fylveftris, è femine nata* 1. *Cluf. Hift.* 293.

Lychnis vifcofa, foliis lanuginofis, floribus carneis C. B. Pin. 206. *Lychnis fylveftris* 3. *è femine nata Cluf. Hift.* 294.

Lychnis vifcofa, flore mufcofo, majufculo, quæ fterilis C. B. Pin. 206. *Mufcipula mufcofo flore, five Ocimoides belliforme J. B.* 3. 350.

Lychnis vifcofa, flore mufcofo, minore & feminifera C. B. Pin. 206. *Sefamoides magnum, Salmanticum Cluf. Hift.* 295.

Lychnis vifcofa, flore mufcofo, minor H. R. Par. *Lychnis flore mufcofo, capillaceo Mor. H. R. Blef. Otites, Lychnidis fylveftris genus Tabern. Icon.* 820.

Lychnis auriculæ Urfi facie C. B. Pin. 206. *Vifcago Auriculæ facie, Cretica J. B.* 3. 351. *Lychnis fylveftris, latifolia Cluf. Hift.* 294.

Lychnis fylveftris, lanuginofa, major C. B. Pin. 206. *Lychnis fylveftris, Lanugine canefcens, flore majufculo, rubefcente Clufio* 5. *J. B.* 3. 349. *Lychnis fylveftris, v. Cluf. Hift.* 289.

Lychnis fylveftris, lanuginofa, minor C. B. Pin. 206. *Lychnis parva J. B.* 3. 352. *Lychnis fylveftris, vj. Cluf. Hift.* 290.

Lychnis fylveftris, quæ Saponaria *vulgo. Saponaria major, lævis C. B. Pin.* 206. *Saponaria vulgaris J. B.* 3. 346. *Saponaria Dod. Pempt.* 179.

Lychnis feu Saponaria, flore pleno. *Saponaria flore pleno Corn.* 209.

Lychnis pratenfis, flore laciniato, fimplici Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 537. *Flos cuculi, Odontidis quibufdam J. B.* 3. 347. *Caryophyllus pratenfis, flore laciniato, fimplici, five Flos cuculi C. B. Pin.* 610. *Armerius fylveftris Dod. Pempt.* 177.

Lychnis pratenfis, flore laciniato, fimplici, fuaverubente.

Lychnis pratenfis, flore laciniato, fimplici, albo. *Caryophyllus pratenfis, flore laciniato, fimplici five Flos cuculi, flore albo C. B. Pin.* 210.

Lychnis pratenfis, flore laciniato, pleno, ampliore purpureo. *Flos cuculi flore multiplicato, purpureo J. B.* 3. 348. *Odontidis Plinii, pleno flore Cluf. Hift.* 293.

Lychnis pratenfis, flore laciniato, pleno, ampliore, albo. *Flos cuculi flore multiplicato altero, albo J. B.* 3. 348.

Lychnis pratenfis, flore laciniato, pleno, minore. *Caryophyllus pratenfis, multiplex,-*

multiplex, humilior, minore flore H. R. Par. Petite Veronique.

Lychnis ſylveſtris, latifolia, calyculis turgidis ſtriatis C. B. Pin. 205. *Muſcipula major, calyce turgido, ventrioſo J. B. 3. 349. Lychnis ſylveſtris, tertia Cluſii calyculis ſtriatis Lob. Icon. 339.*

Lychnis ſylveſtris, anguſtifolia, calyculis turgidis, ſtriatis C. B. Pin. 205. *Muſcipulæ majori calyce ventrioſo ſimilis J. B. 3. 350. Lychnis ſylveſtris, altera, incana, calyculis ſtriatis Lob. Icon. 338.*

Lychnis ſupina, Sicula, calyce ampliſſimo, ſtriato. *Lychnis ſpecioſiſſima, flore æquatè purpureo, granatinâ ſeu ſaturatè rubrâ nubeculâ per medium ſegmentato H. Cathol.*

Lychnis ſylveſtris, pluribus foliis ſimul junctis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, viij. Cluſ. Hiſt. 290. Lycnis ſylveſtris, foliis anguſtis & pluribus ex geniculis ſingulis, Cluſio 1. in Hiſp. 8. in Poſt. J. B. 3. 348.*

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa, rubra, anguſtifolia C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, iiij. Cluſ. Hiſt. 289. Odontidi ſive flori cuculi affinis, Lychnis ſylveſtris 1. Cluſii Pan. 4. Hiſt. J. B. 3. 348.*

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa, anguſtifolia, alba, H. Edimb.

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa, rubra, altera C. B. Pin. 205. *Muſcipula viſcaria ſive Lychnidis ſpecies J. B. 3. 349. Lychnis ſylveſtris, iij. Cluſ. Hiſt. 289.*

Lychnis hirta, anguſtifolia, Cretica C. B. Pin. 206. *Ocimoides flore rubro, minus, Creticum J. B. 3. 352. Lychnis ſylveſtris, vij. Cretica Cluſ. Hiſt. 290.*

Lychnis vel Ocimoides repens, montanum C. B. Pin. 206. *Saponaria minor quibuſdam J. B. 3. 344. Ocimoides repens, Polygonifolia Lob. Icon. 341.*

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, ſive muſcus Alpinus, Lychnidis flore C. B. Pin. 206. *Muſcus Alpinus, flore inſigni, dilutè rubente J. B. 3. 768. Ocimoide moſcoſo, Alpino Pon. Ital. Bald. 199.*

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, ſive Muſcus Alpinus Lychnidis flore niveo C. B. Pin. 206.

Lychnis maritima, procumbens ſtrictiſſimis longis foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis longioribus foliis incanis, florum petalis quinis, non bifidis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis minima, hiſpida, noctiflora Bot. Monſp. App.

Lychnis viſcoſa, foliis inferioribus Bellidi minori ſimilibus, flore minimo, carneo aut rubro H. R. Monſp.

Lychnis ſylveſtris, minima, flore muſcoſo Bot. Monſp. *Lychnis viſcoſa, erecta, annua, Caryophylloides Raii Syllog.*

Lychnis foliis glabris, calyce duriore Bocc. Rarior. Plant. 27.

Lychnis ſylveſtris, hirſuta, perennis, foliis Cochleariæ Britannicæ, flore amplo Saponariæ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis ſylveſtris, hirſuta, annua flore minore, carneo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis Chalepenſis, annua, foliis parum hirtis & anguſtis, floſculis carneis, pediculis infirmis, biuncialibus inſiſtentibus, capſulis ferè rotundis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis glabra, annua, foliis oblongis, mucronatis, flore amplo rubello, capſulâ oblongâ, pyramidali Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 542.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſpicâ reflexâ Bot. Monſp. *Lychnis ſylveſtris, altera Monſpelienſium, ſpicâ nutante H. R. Par.*

Lychnis hirta, minor, flore variegato H. R. Par. 99. *Lychnis hirſuta, flore eleganter variegato Raii Hiſt.* 997.

Lychnis ſylveſtris, fugaci flore H. R. Par.

Lychnis noctiflora, minima, flore exiguo Bocc. Rarior. Plant. 92.

Lychnis parva, flore rubello, è calyce oblongo, anguſto, Meſſanenſis Raii Hiſt. 995.

Lychnis flore albo, minimo Raii Hiſt. 996.

Lychnis erecta, parva, flore rubello, folio longo, anguſto Raii Hiſt. 997.

Lychnis minor, ſaxifraga Pluk. Almag. Bot. *Caryophyllus ſaxifragus C. B. Pin.* 211. *ſaxifraga antiquorum quibuſdam J. B.* 3. 338. *ſaxifraga magna Matthioli & Italorum Lob. Icon.* 428. *Saxifrage ordinaire, ou Caſſepierre.*

Lychnis ſaxatilis, Alpina, glabra, pumila. *Alſine Alpina, glabra C. B. Pin.* 251. *Auricula muris Alpina, glabra, ſive Lychnis glabra, minima aut Caryophyllæi minima ſpecies, flore albo. J. B.* 3. 360.

Lychnis multiflora, elatior, Linariæ folio, parvo flore. *Saponaria Lychnidis folio, floſculis albis, an Condiſi Arabum C. B. Pin.* 206. *Lanaria ſive Struthium Dioſcoridis Imperato J. B.* 3. 347. *Struthio di Dioſcoride, Radicetta, Herba lanaria de noſtrati Imper.* 661.

Lychnis Alpina, Linifolia, multiflora, peramplâ radice. *Lychnis Alpina, glabra, Caryophylli holoſtei flore Mor. H. R. Bleſ.*

Lychnis annua, minima, flore carneo, lineis purpureis diſtincto. *Betonicæ ſive Tunicæ annuæ ſimilis planta J. B.* 3. 338.

Lychnis Luſitanica, annua, Bellidis folio, flore purpureo.

Lychnis Luſitanica, annua, Bellidis folio, flore carneo.

Lychnis peregrina, Lavendulæ folio. *Lychnis Æthiopica, noctiflora, ſpicæ foliis Breyn. Faſcic.*

Lychnis maritima, pulverulenta, folio carnoſo.

Lychnis maritima, annua, Hiſpanica, Salicis folio.

Lychnis Hiſpanica, Kali folio, multiflora. *Kali vermiculatum, albo globoſo flore Barr. Icon.*

Lychnis Pyrenaica, umbellifera, minima.

Lychnis minima, ſaxatilis, umbellata, Holoſtii folio, caule nudo.

Lychnis Hiſpanica, Valerianæ rubræ folio, purpuraſcente flore.

Lychnis maritima, Gadenſis, anguſtifolia.

Lychnis Luſitanica, paluſtris, folliculo ſtriato.

Lychnis Luſitanica, montana, glutinoſa, fœtida.

Lychnis Hiſpanica, capillaceo folio.

Lychnis pumila, ſaxatilis, Juniperi folio.

Lychnis corniculata, minor ſive anguſtifolia, ſaxatilis Bocc. Muſ. Part. 2. 50. Tab. 43.

Lychnis maritima, pinguis, ex Corsica Bocc. Mus. Part. 2. 65. Tab. 54.
Lychnis erecta, Veronicæ foliis Bocc. Mus. Part. 2. 170. Tab. 118.
Lychnis à Caryophyllo differt calyce simplici, ad exortum non squamato, semine reniformi vel angulato, tum & coronâ quæ medium florem occupare solet. Caryophyllus autem calyce veluti gemino donatur, & semine foliaceo, sed coronâ caret.

GENUS III.

Cucubalus.

CUCUBALUS est plantæ genus, flore A B, caryophyllæo, plurimis scilicet petalis C, constante, in orbem positis, ex calyce D, membranaceo emergentibus. Pistillum autem E, ex eodem calyce surgit, abitque in fructum mollem, ferè ovatum, seu baccam F, seminibus fœtam G H, plerumque reniformibus I. *Tab.* 176.

Cucubali speciem unicam novi.
Cucubalus Plinii Lugd. 1429. *Alsine scandens, baccifera C. B. Pin.* 250. *Cucubalum quibusdam, vel Alsine Baccifera J. B.* 2. 175.

GENUS IV.

Linum. *Lin.*

LINUM est plantæ genus, flore A, caryophyllæo, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis, ex calyce C, polyphyllo & quasi tubulato emergentibus. Pistillum autem D, ex eodem calyce surgit, abitque deinde in fructum E, ferè globosum, plerumque acuminatum, ex pluribus capsulis compositum F G, introrsum dehiscentibus, semine fœtis H I, plano, ferè ovato, hinc obtuso, inde verò ut plurimùm acuto. *Tab.* 176.

Lini species sunt
Linum sativum C. B. Pin. 214. *Linum J. B.* 3. 450. *Linum sativum vulgare cæruleum Lob. Icon.* 412.
Linum sativum, latifolium, Africanum, fructu majori.
Linum perenne, majus, cæruleum, capitulo majore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573.
Linum perenne, minus, cæruleum, capitulo minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573.
Linum arvense C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, sativum planè referens J. B.* 3. 452. *Sylvestre Linum Trag.* 354.
Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, cæruleum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, flore cæruleo J. B.* 3. 453. *Linum sylvestre* 1. *latifolium Clus. Hist.* 317.
Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, candidum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium, lanuginosum, flore candido, purpureis lineis striato J. B.* 3. 454. *Linum sylvestre, latifolium,* ij. *Clus. Hist.* 317.
Linum fruticosum, niveum C. B. Pin. 214. *Linum frutescens, flore omnino*

candido J. B. 3. 453. Linum ſylveſtre 7. fruticoſum Cluſ. Hiſt. 319.

Linum ſylveſtre, latifolium, luteum C. B. Pin. 214. *Linum latifolium, luteum J. B. 3. 454. Linum ſylveſtre iij. latifolium Cluſ. Hiſt. 317.*

Linum ſylveſtre, luteum, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 214. *Linifolia Campanula lutea J. B. 2. 817. Campanula lutea, Linifolia, Montis Lupi, flore Volubilis Lob. Icon. 414.*

Linum luteum, ad ſingula genicula floridum C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, latifolium Col. Part. 2. 80.*

Linum fruticoſum, ſubflavum C. B. Pin. 214. *Linum fruteſcens, ſubflavum Prodr. 107.*

Linum ſylveſtre, Creticum, arbóreum, luteum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 573. *Linum arboreum P. Alp. Exot. 18.*

Linum ſylveſtre, minus, luteum, annuum, folio latiore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 574.

Linum ſylveſtre, minus, luteum, annuum, folio anguſtiore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 574.

Linum maritimum, luteum C. B. Pin. 214. *Linum luteum, Narbonenſe J. B. 3. 454. Linum ſylveſtre Dod. Pempt. 534.*

Linum ſylveſtre, cæruleum, folio acuto C. B. Prodr. 107. *Linum ſylveſtre, anguſtifolium, cæruleo amplo flore Bot. Monſp.*

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, albo C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, floribus albis Lob. Icon. 414.*

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, intensè cæruleo C. B. Pin. 214.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, violaceo C. B. Pin. 214.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, albo, lineis purpureis diſtincto C. B. Pin. 214.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, cæruleo, veluti cinereo C. B. Pin. 214. *Lini ſylveſtris v. anguſtifolii aliud genus Cluſ. Hiſt. 318.*

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, floribus dilutè purpuraſcentibus vel carneis C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, anguſtifolium, album, lineis in umbilico purpureis J. B. 3. 453. Linum ſylveſtre vj. anguſtifolium Cluſ. Hiſt. 318.*

Linum anguſtifolium, album, ramuſculis per terram ſparſis H. R. Par.

Linum ſylveſtre, anguſtis & denſioribus foliis, flore minore C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, tenuifolium Lob. Icon. 413.*

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, foliis rarioribus C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre ij. Tabern. Icon. 822.*

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, foliis rarioribus, flore albo C. B. Pin. 214.

Linum pratenſe, floribus exiguis C. B. Pin. 214. *Alſine verna, glabra, floſculis albis vel potius Linum minimum J. B. 3. 455.*

Linum foliis aſperis, umbellatum, luteum Bot. Monſp. 164. *Lithoſpermum Linariæ folio, Monſpeliacum C. B. Pin. 259. Paſſerina Lobelii J. B. 3. 454.*

Linum Luſitanicum, luteum, floribus ſpicatim diſpoſitis.

Linum Anguſtifolium, fruticoſum, Valentinum, foliis rigidis & aculeatis.

Linum Luſitanicum, capillaceo folio.

Linum Alpinum, Laricis folio.

SECTIO II.

De Herbis, flore Caryophyllæo, cujus piſtillum abit in ſemen calyce ipſo involutum.

GENUS I.

Statice.

STATICE eſt plantæ genus, flore A, in capitulum ferè ſphæricum collecto, calyce communi ſquamato K, donatum. Capitulum autem ex pluribus floribus B, componitur caryophyllæis, plurimis ſcilicet petalis C, conſtantibus è calyce proprio D, infundibuliformi emergentibus. Piſtillum pariter E, ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen F H, oblongum, calyce G, ceu capſulâ involutum. Tab. 177.

Statices ſpecies ſunt

Statice Lugd. 1190. *Caryophyllus montanus, major, flore globoſo C. B. Pin. 211. Caryophylleus flos aphyllocaulos vel Junceus major J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, majus Dod. Pempt. 564.*

Statice montana, minor. *Caryophyllus montanus, minor C. B. Pin. 211. Caryophylleus flos aphyllocaulos vel Junceus minor J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, minus Dod. Pempt. 564.*

Statice Alpina, major, flore albo. *Caryophyllus Alpinus, major, flore albo, globoſo H. R. Par.*

Statice montana, minima. *Caryophyllus montanus, minimus, flore globoſo H. R. Par. Caryophyllus marinus, minimus, flore globoſo Mor. H. R. Bleſ.*

Statice Luſitanica, Scorzoneræ folio.

Statice Luſitanica, fruticoſa, maritima, magno flore.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, major.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, minima.

Statice maritima, humillima, folio capillaceo, rigido.

GENUS II.

Limonium.

LIMONIUM eſt plantæ genus, flore A, I, C, K, caryophyllæo, plurimis ſcilicet petalis B L, plerumque conſtante, è calyce infundibuliformi E, F, M, emergentibus. Piſtillum pariter D, N ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen G, O, P, oblongum, calyce ipſo ceu capſulâ involutum. Occurrunt & Limonii ſpecies, quarum flores Q, R, S monopetali ſunt infundibuliformes, multifidi, cæterarum ſpecierum flores mentientes. Tab. 177.

Limonii ſpecies ſunt

Limonium maritimum, majus C. B. Pin. 192. *Limonium majus multis, aliis*

Behen rubrum J. B. 3. App. 876. Valerianæ rubræ similis pro Limonio missa Dod. Pempt. 351.

Limonium maritimum, majus, alterum, ferotinum, Narbonenſe H.R. Par.

Limonium maritimum, minus, Oleæ folio C. B. Pin. 192. *Parvum Limonium, Narbonenſe, Oleæfolium Lob. Icon. 295. Limonium minus J. B. 3. App. 877.*

Limonium parvum, Bellidis minoris folio C. B. Pin. 192. *Limonium pumilum Cluſ. Hiſt. lxxxij.*

Limonium minus, Bellidis folio, flagellis Fœniculaceis Bocc. Muſ. Part 2. 143. Tab. 103.

Limonium maritimum, minus, foliolis cordatis C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877.*

Limonium maritimum, minimum C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877. Bocc. Rarior. Plant. 25.*

Limonium minus, flagellis tortuoſis Bocc. Muſ. Part. 2. 143. Tab. 103.

Limonium peregrinum, foliis Aſplenii C. B. Pin. 192. *Limonium quibuſdam rarum J. B. 3. App. 877. Limonium peregrinum Cluſ. Cur. poſt. in fol. 33.*

Limonium marinum, fruticoſum, hirſutum Bocc. Rarior. Pant. 25.

Limonium fruticoſum, glabrum. *Limonium fruticoſum Bot. Monſp. App.*

Limonium reticulatum, ſupinum Bocc. Rarior. Plant. 83.

Limonium Siculum, folio cordato Bocc. Rarior. Plant. 64.

Limonium minus, annuum, bullatis foliis vel Echioides Bot. Monſp. *Limonium maritimum, annuum, foliolis bullatis H. R. Par.*

Limonium Luſitanicum, foliis lanceolatis.

Limonium Luſitanicum, Auriculæ Urſi folio.

Limonium maritimum, villoſis foliis, Luſitanicum Pluk. Almag. Bot. *Limonium Lychnidis coronariæ folio V. Luſit.*

Limonium peregrinum, caule appendicibus criſpis adaucto Pluk. Almag. Bot. *Limonium Africum, humile & elatius Park. Theat.* 1234.

Limonium foliis Halimi Broſſ. *Limonium Hiſpanicum, fruteſcens, Portulacæ marinæ folio. Limonium ſine gallis Bocc. Rarior. Plant.* 32.

Limonium lignoſum, gallas ferens Bocc. Rarior. Plant. 34.

Limonium Hiſpanicum, Plantaginis foliis bullatis.

Limonium Hiſpanicum, Plantaginis foliis glabris.

Limonium Hiſpanicum, multifido folio. *Limonium Ferulaceo folio V. Luſit.*

Limonium Valentinum, Statices folio, capite glomerato.

Limonium Hiſpanicum, articulatum & cæſium.

Limonium differt à Statice florum ordine, qui plerumque longâ ſerie diſponuntur & calyce communi carent, cum Statices flores in capitulum colligantur calyce communi donatum.

Lib. 4. cap. 16. Limonium à voce Græca λειμὼν *Pratum*: naſcitur enim (ut ait Dioſcorides) in pratis & paluſtribus locis.

CLASSIS IX.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Liliaceo.

FLOS LILIACEUS dicitur ille, qui vel conflatur ex petalis ſex, rarò tribus, vel in ſex partes ſecatur. Hinc autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeat in capſulam in terna loculamenta ſemper diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri, qui Liliacei appellantur; non tantùm quod maxima eorum pars ad Lilii formamquodammodo accedat, ſed quòd fructumpoſt ſe relinquant ſemper tricapſularem, qualis eſt fructus Lilii.

SECTIO I.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Aſphodelus. *Asfodele.*

ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo A B, in ſex partes ſecto, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè globoſum, carnoſum & trigonum, apice dehiſcentem E, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G, triangularibus. *Tab. 178.*

Aſphodeli ſpecies ſunt

Aſphodelus albus, ramoſus, mas C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, ramoſus J. B. 2. 625. Aſphodelus 1. Cluſ. Hiſt. 196.*

Aſphodelus albus, ramoſus, minor, ſeu ramoſus, alter H. R. Par.

Aſphodelus albus, non ramoſus C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, non ramoſus J. B. 2. 625. Aſphodelus ij. Cluſ. Hiſt. 197.*

Aſphodelus purpuraſcens, foliis maculatis C. B. Pin. 28. *Aſphodelus flore ſuave-rubente Lob. Icon. 91.*

Aſphodelus foliis compreſſis, aſperis, caule patulo.

Aſphodelus luteus flore & radice C. B. Pin. 28. *Aſphodelus luteus J. B. 2. 632. Aſphodelus luteus, minor, Iphyon Theophraſti & Anguillaræ, Erizembac Arabum Lob. Icon. 91.*

Aſphodelus Africanus, anguſtifolius, luteus, minor.

Aſphodelus ſpiralis, luteus, Italicus, flore magno H. R. Par.

Aſphodelus albus minimus, C. B. Pin. 29. *Aſphodelus minimus, albus J. B.* 2. 631. *Aſphodelus minimus Cluſ. Hiſt. App.* 1. *cclviij.*

Aſphodelus foliis fiſtuloſis C. B. Pin. 29. *Aſphodelus minor, flore fiſtuloſo J. B.* 2. 631. *Aſphodelus minor Cluſ. Hiſt.* 197.

Aſphodelus differt à Phalangio florum formâ.

GENUS II.

Lilio-Aſphodelus. *Lis-Aſfodele.*

Tab. 179. LILIO-ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, inferiùs tubulato B, ſuperiùs in ſex partes ſecto & ampliato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè ovatum & trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F, ſubrotundis. His notis addi poteſt radix G, Napiformis.

Lilio-Aſphodeli ſpecies ſunt

Lilio-Aſphodelus luteus Park. Par. 148. *Lilium luteum, Aſphodeli radice C. B. Pin.* 80. *Lilium Aſphodeli radice, luteum, ſive Lilio-Aſphodelus quorundum, flore luteo J. B.* 2. 700. *Lis-Aſphodele à fleur jaune.*

Lilio-Aſphodelus luteus, minor. *Lilium luteum, Aſphodeli radice, minus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 412.

Lilio-Aſphodelus phœniceus Park. Par. 148. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice C. B. Pin.* 80. *Lilium radice Aſphodeli, phœniceum ſive Lilio-Aſphodelus quibuſdam J. B.* 2. 701.

Lilio-Aſphodelus phœniceus, minor. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice, minus. H. L. Bat.*

Lilio-Aſphodelus Americanus, flore umbellato, albo, coſtâ purpureâ notato Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, foliis Aloes, flore umbellato, maximo, odoratiſſimo Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, bifolius, flore ſingulari, purpureo Plum.

Lilio-Aſphodelus à Lilio & Aſphodelo; quaſi diceres plantam floribus Lilii, Aſphodeli radice.

GENUS III.

Hyacinthus. *Jacinte.*

Tab. 180. HYACINTHUS eſt plantæ genus, flore A B C, liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto & quaſi campaniformi, tubulato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum D E, quod deinde abit in fructum F I, ſubrotundo, ferè trigonum, in terna loculamenta G, diviſum, ſeminibuſque fœtum modò ſubrotundis H, modò planis K.

Hyacinthi ſpecies ſunt

Hyancinthus oblongo flore, cæruleus, major, C. B. Pin. 43. *Hyacinthus anglicus ſive Belgicus* J. *B.* 2. 585. *Hyacinthus non ſcriptus Dod. Pempt.* 216.

Hyacinthus

Hyacinthus oblongo flore amethyſtino major C. B. Pin. 43.

Hyacinthus oblongo flore Violæ nigræ, major C. B. Pin. 43. *Hyacinthus Hiſpanicus, flore violaceo Eyſt.*

Hyacinthus Anglicus, flore incarnato Eyſt.

Hyacinthus Anglicus, cinericius Eyſt.

Hyacinthus non ſcriptus, flore candido Dod. Pempt. 215.

Hyacinthus oblongo flore ex cæruleo & albo mixto H. L. Bat.

Hyacinthus oblongo flore fuſco C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Mauritanicus Cluſ. Hiſt. App. 1. cclvij. J. B. 2. 588.*

Hyacinthus obſoleto flore C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletior, Hiſpanicus, Anglico ſimilis J. B. 2. 587. Hyacinthus obſoleti coloris, Hiſpanicus, ſerotinus Cluſ. Hiſt. 177.*

Hyacinthus obſoletus Cluſii, flore obſoleto viridi Suvert.

Hyacinthus obſoleto flore, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, obſoleto colore Eyſt.*

Hyacinthus ſerotinus, albicans C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, facie Orientalis Eyſt.*

Hyacinthus oblongo flore flavo-viridi C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletus, Æthiopicus Cluſ. Cur. poſt. in fol. 19.*

Hyacinthus oblongo cæruleo flore minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, cæruleus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore cæruleo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.*

Hyacinthus oblongo albo flore, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, albus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, albo flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.*

Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore mixto Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.

Hyacinthus oblongo flore ſuaviter rubente, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus flore rubro Lob. Ad. Part. 2. 487.*

Hyacinthus floribus Campanulæ uno verſu diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus totus albus, Campanila J. B. 2. 586. Lob.*

Hyacinthus floribus Campanulæ, utrinque diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Neapolitanus Suvert.*

Hyacinthus Orientalis, caule maculato C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis quibuſdam Conſtantinopolitanus J. B. 2. 575. Hyacinthus Orientalis, Græcus Lob. Icon. 104.*

Hyacinthus Orientalis, caule maculato, flore violaceo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, purpureus C. B. P. 44. *Hyacinthus Orientalis, purpuro-rubeus Lob. Icon. 104. J. B. 2. 576.*

Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, calyce brevi, polyanthos H. R. Par.

Hyacinthus flore purpureo, albo Eyſt.

Hyacinthus Orientalis exalbidus C. B. Pin. 44.

Hyacinthus Orientalis, albus, primus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, albus J. B. 2. 577. Hyacinthus Orientalis, albus Lob. Icon. 105.*

Hyacinthus Orientalis, albore ſplendido H. R. P. *Hyacinthus Orientalis argenteo colore Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, brumalis, flore cæruleo, foliis infernâ parte maculis purpureis notatis H. L. Bat.

Hyacinthus Orientalis, albus, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, Orientalis, albus Lob. Icon.* 106.

Hyacinthus Orientalis, maximus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, major Dod. Pempt.* 216.

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore albo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, maximus, calyculis ſuaverubentibus H. R. P.

Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore cinerei coloris H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore argenteò H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, flore violaceo, odoratiſſimo H. R. P.

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore incarnato H. L. Bat.

Hyacinthus Amethyſtinus, pleno flore campanulato magno Ducis Hetruriæ H. R. Par.

Hyacinthus præcox, albus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus præcox, flore albo Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 16.

Hyacinthus Orientalis, latifolius C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυανθὴς alter Cluſ. Hiſt.* 175.

Hyacinthus Orientalis, variegatus, phœniceis calyculis, ſubtus rubentibus, vel floribus anteriùs albeſcentibus, averſa parte purpuraſcentibus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, variegatus & Hyacinthus Orientalis, mixtus Eyſt.*

Hyacinthus maximus, polyanthos C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Jacobus, albus, multis floribus, Italicus Suvert.*

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore amœnè cæruleo, polyanthos H. R. Par. *Paſſetous.*

Hyacinthus Orientalis, ramoſus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυκλαδὴς Cluſ. Hiſt.* 147.

Hyacinthus Orientalis, florum foliis reflexis & variegatis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, reflexis foliis, colore violaceo Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis violaceo colore, albis lineis Eyſt.

Hyacinthus Orientalis, caule folioſo C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Aſiaticus, φυλλοφόρα caule Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 16.

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, mixtus Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, candidis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, erectis candidis floribus Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, cæruleis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, erectis floribus cæruleis Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, ſtriatus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus minimus, ſerotinus, elegans, floſculis Hyacinthi Orientalis Adv. Par.* 2. *App.* 510.

Hyacinthus Orientalis, flore duplici C. B. Pin. 45. *Eyſt*

Hyacinthus orientalis, flore duplici, cæruleo C. B. Pin. 45.

Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo, Romanus dictus H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore purpureo, pleno H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, pleno C. B. Pin. 45.
Hyacinthus Orientalis, flore ſubcæruleo, pleno, maximus Belgarum H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, flore purpuro-violaceo, calyculis turgidis H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, albus, multiplici flore C. B. Pin. 45. *Hyacinthus candidiſſimus, pleno flore Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, pallidè incarnatus, multiplici flore H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, roſeus, Italicus dictus, multiplici flore candidiſſimo H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore duplici, Capucinus dictus H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, Capucinus dictus, flore elegantiori H. L. Bat.
Hyacinthus Indicus, tuberoſus, flore Hyacinthi Orientalis C. B. Pin. 47. *Hyacinthus Indicus, tuberosâ radice Cluſ. Hiſt.* 176. *J. B.* 2. 588.
Hyacinthus, ab Hyacintho puero, ut fabulantur.

GENUS IV.

Muſcari.

MUSCARI eſt plantæ genus, flore A B, liliaceo, monopetalo, veluti campaniformi, globoſo & in ſex partes ſecto: ex cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, plerumque triangularem, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm ſubrotundis F. Tab. 180.

Muſcari ſpecies ſunt

Muſcari arvenſe, latifolium, purpuraſcens. *Hyacinthus comoſus major, purpureus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus maximus, botryoides, comâ cæruleâ J. B.* 2. 574. *Hyacinthus comoſus, ſpurius, tertius Dod. Pempt.* 218.
Muſcari arvenſe, latifolium, flore albo. *Hyacinthus comoſus, major, albus C. B. Pin.* 42.
Muſcari cæruleum, majus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, major. C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, cæruleus, amœnus Lob. Icon.* 108.
Muſcari latifolium, ſpecioſius. *Hyacinthus racemoſus, latifolius, ſpecioſior C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, incarnatus Tabern. Icon.* 628.
Muſcari flore albo. *Hyacinthus racemoſus, albus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, albus J. B.* 2. 573. *Hyacinthus botryoides, albo flore Cluſ. Hiſt.* 182.
Muſcari floribus è cæruleo vireſcentibus. *Hyacinthus racemoſus, floribus ex cæruleo vireſcentibus C. B. Pin.* 42.
Muſcari Byzantinum, flore candicante. *Hyacinthus comoſus, albus, Byzantinus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus comoſus, Byzantinus, candicans, cum ſtaminulis purpureis J. B.* 2. 583.
Muſcari uvâ ramoſa, majus. *Hyacinthus uvâ ramosâ, major C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus ramoſus, botryoides, cæruleus Caſpari Bauhini Bry.*

Mufcari uvâ ramofa minus. *Hyacinthus uvâ ramofa, minor C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides iij, uvâ ramofa Cluf. Hift.* 181.
Mufcari cæruleum, minus, latifolium, *Hyacinthus racemofus, cæruleus, minor latifolius C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus botryoides, vernus, minor, latifolius, cæruleus, inodorus J. B.* 2. 572. *Hyacinthus botryoides*, 1. *Cluf. Hift.* 181.
Mufcari arvenfe, juncifolium, cæruleum, minus. *Hyacinthus racemofus, cæruleus, minor, juncifolius C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus vernus, botryoides, minor, cæruleus, anguftioribus foliis, odoratus J. B.* 2. 571. *Hyacinthus racemofus Dod. Pempt.* 217.
Mufcari arvenfe, juncifolium, carneum minus. *Hyacinthus racemofus, minor, juncifolius, carneo flore H. R. Par.*
Mufcari arvenfe, juncifolium, exalbidum, minus. *Hyacinthus racemofus, cæruleus, minor, juncifolius, flore dilutè ex albido C. B. Pin.* 43.
Mufcari mofchatum, grifeo obfoleto flore. *Hyacinthus racemofus, mofchatus, grifeo flore obfoleto H. R. Par.*
Mufcari obfoletiore flore Cluf. Hift. 178. *Hyacinthus racemofus, mofchatus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus odoratiffimus, dictus Tibcadi & Mufcari J. B.* 2. 578.
Mufcari flore obfoletè nigro Eyft.
Mufcari flavo flore Cluf. Hift. 179. *Hyacinthus racemofus, mofchatus, luteus C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus odoratiffimus, Tibcadi luteus J. B.* 2. 579.
Mufcari præcox, flore luteo. *Hyacinthus racemofus, luteus, præcox C. B. Pin.* 43. *Hyacinthi Tibcadi lutei varietas five Mufcari luteo-præcox J. B.* 2. 579. *Tibcadi lutei varietas, five Mufcari luteum, præcox Lob. Adv. Part.* 2. 487.
Mufcari, ut exiftimant, ab odore floris mofchato.

GENUS V.

Colchicum *Colchique.*

Tab. 181. COLCHICUM eft plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, ab ipfa radice emergente fub tubi tenuiffimi formâ, in fex partes fenfim ampliati. Piftillum autem B, è fundo floris furgit, in capillamenta tenuia C, definens, abitque in fructum D, oblongum, trigonum, in tria loculamenta
Tab. 182. E, divifum, feminibufque fœtum fubrotundis F. His notis addenda eft radix gemina, tuberofa, quarum altera carnofa eft G H, altera fibrata I, eodem involucro membranaceo K, obducta.

Colchici fpecies funt

Colchicum commune C. B. Pin. 67. *Colchicum J. B.* 2. 649. *Colchicum Dod. Pempt.* 460.
Colchicum album, cum purpurafcentibus lineis J. B. 2 651.
Colchicum commune, folio lineis albis picto H. R. Par.
Colchicum commune, folio lineis interfecto luteis H. R. Par.

Colchicum vulgare, atro-purpureum Parisienfium, flore fimpliciH. R. Par. *Colchique vineux.*

Colchicum vere & autumno florens C. B. Pin. 68. *Colchicum biflorum J. B.* 2. 652. *Cluf. Hift.* 202.

Colchicum Anglicum, candidum, anguftis foliis C. B. Pin. 68. *Colchicum candido flore, Anglicum Lob. Icon.* 143. *J. B.* 2. 654.

Colchicum foliorum foliis albis & rubris, alternatim difpofitis C. B. Pin. 68. *Colchicum album & rubrum Eyft.*

Colchicum multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum exoticum, foliis ternis purpureis & aliis ternis albicantibus varians. Eyft.*

Colchicum album, ftriis variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum mixtum, autumnale Eyft.*

Colchicum polyflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum verficolor, polyanthes, reflorefcens Eyft.*

Colchicum latifolium, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, polyanthos, Fritillariæ facie, autumnale Eyft.*

Colchicum purpuro-lacteum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλανθὲς five verficolore flore J. B.* 2. 655. *Colchicum iij. Cluf. Hift.* 200.

Colchicum ex albo & purpurafcente varium C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλανθὴς, alterum Cluf. Hift. App. cclviij. J. B.* 2. 656.

Colchicum flore Fritillariæ inftar teffellato C. B. Bin. 68. *Colchicum Fritillariæ facie, pallidum Suvert.*

Colchicum purpureum, magnis foliis viridibus latioribus & crifpis; Coum dictum H. R. Par. *Colchicum variegatum Corn.* 136.

Colchicum Lufitanicum, flore carneo, multiplici & purpureo vivac imixtum H. R. Par.

Colchicum florum foliis anguftis & variegatis C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, minus, verficolore flore Cluf. Hift.* 201. *J. B.* 2. 656.

Colchicum pleno flore, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum flore pleno, maculatum, autumnale Eyft.*

Colchicum latifolium, multiflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, candidum, eleganti rubore varium D. J. Franqueville Adv. Part.* 2. 500. J. *B.* 2. 653.

Colchicum candidum, multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes album J. B.* 2. 653. *Colchicum Pannonicum, πολυανθὴς, albo flore Cluf. Hift.* 199.

Colchicum polyanthes, lato Hellebori albi folio C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, latifolium, polyanthes J. B.* 2. 655. *Colchicum Byzantinum, latifolium πολυανθὴς Cluf. Hift.* 199.

Colchicum polyanthos, multiplex C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthos, flore multiplici, autumnale Eyft.*

Colchicum polyanthos, foliis latis convolutis C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum flore purpureo, plenum Eyft.*

Colchicum pleno flore C. B. Pin. 69. *J. B.* 2. 654. *Cluf. Hift.* 202.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore albo H. L. Bat.
Colchicum polyanthes, multiplex, flore teſſellato H. L. Bat.
Colchicum vernum, Hiſpanicum C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum Cluſii J. B. 2. 652.*
Colchicum montanum, anguſtifolium C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, flore purpureo J. B. 2. 656.*
Dioſc. lib. 4. cap. 84. *Plurimùm in Meſſaniâ & apud Colchos enaſcitur Colchicum*, ait Dioſcorides, inde nomen.

SECTIO II.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto, cujus calyx abit in fuctum.

GENUS I.

Crocus. *Saffran.*

Tab. 183 & 184. CROCUS eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, inferiùs tubulato, monopetalo, tubo ſcilicet in partes ſex ampliato & pediculo B, inſidente. Piſtillum C, è fundo floris ſurgit in terna capillamenta capitata & criſtata D, diviſum: calyx verò E, deinde abit in fructum oblongum F, trigonum in tria loculamenta G, diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis H. His notis addenda eſt radix gemina, tuberoſa, quarum altera quæ minor eſt K, alteri majori I, carnoſæ & fibratæ inſidet; utraque verò involucro membranaceo M, obducitur.

Croci ſpecies ſunt

Crocus ſativus C. B. Pin. 65. *Crocus Dod. Pempt. 213. J. B. 2. 637.*
Crocus autumnalis, florem ſine foliis promens, odorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus 2, flore purpureo, foliis orbiculato mucrone J. B. 2. 646. Crocum montanum, 2. Cluſ. Hiſt. 208.*
Crocus Alpinus, autumnalis C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, Autumnalis J. B. 2. 646. Crocum montanum, 1. Cluſ. Hiſt. 209.*
Crocus autumnalis, ſubcæruleus, multiflorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, tertius J. B. 2. 646. Crocum montanum, iij. Cluſ. Hiſt. 209.*
Crocus autumnalis, montanus, anguſtifolius, flore argenteo H. R. Par.
Crocus montanus, autumnalis, violaceus, amplo flore Belgarum H. R. Par.
Crocus autumnalis, flore minore C. B. Pin. 65. *Crocum montanum, Pyrenæum autumnale J. B. 2. 647. Crocum Pyrenæum, autumnale Cluſ. App. alt.*
Crocus anguſtifolius, nuſquam florens H. R. Par.
Crocus Italicus, anguſtifolius, magno flore, radice roſtratâ *Siſyrinchium Aſprenſium Col. Part. 2. 7. Siſyrinchium minus, anguſtifolium, flore majore, variegato C. B. Pin. 41.*

Crocus Italicus, anguftifolius, parvo flore, radice roftratâ. *Sifyrinthium Theophrafti Col. Part.* 1. 328. *Sifyrinchium minus, anguftifolium C. B. Pin.* 41.

Crocus Italicus, latifolius, radice roftratâ. *Sifyrinchium alterum, latifolium Col. Part.* 1. 329.

Crocus fylveftris, Byzantinus, ferotinus, candidus, tantillùm fub-cæruleus J. B. 2. 647. *Adv. Part.* 2. 498.

Crocus vernus, latifolius, purpureus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, verficolore flore Cluf. Hift.* 205. *J. B.* 3. 643.

Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, magno C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, flore maiore J. B.* 2. 642. *Crocus latifolius, purpureo flore majore Cluf. Hift.* 204.

Crocus vernus, latifolius, albus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, albo flore interdum purpurafcentibus venis vario J. B.* 2. 640. *Crocus vernus, latifolius, albo flore Cluf. Hift.* 203.

Crocus vernus, Ianthinus, latiore folio, lineâ mediâ albâ & margine flavefcente H. R. Par. *Agathe.*

Crocus vernus, latifolius, flore interiùs fuaverubentibus lineis picto, exteriùs albidis H. R. Par.

Crocus vernus, tribus foliis fuaverubentibus, aliis variegatis alternatim dipofitis H. R. Par.

Crocus vernus, albus, verficolor, alter C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, albus, verficolore flore* 1. *Cluf. Hift.* 204.

Crocus vernus, latifolius, purpuro-violaceus C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, alter, flore purpureo, minore J. B.* 2. 640. *Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, minore Cluf. Hift.* 203. *Crocus fylveftris, vernalis, prior Dod. Pempt.* 214.

Crocus vernus, latifolius flore albo, purpuro-violacea bafi C. B. Pin. 66. *Crocus fylveftris, vernus, tertius, flore albo, purpuro-violacea bafi Lob. Icon.* 140.

Crocus vernus, latifolius, flore fupernè purpureo, inferiùs flavefcente C. B. Pin. 66. *Crocus fylveftris,* 1. *Dalechampii Lugd.* 1533.

Crocus vernus, latifolius, flore violaceo vel cæruleo diftincto C. B. Pin. 66. *Crocus violaceus & cæruleus diftinctus Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flore cæruleo, lineis violaceis variegato C. B. Pin. 66. *Crocus cæruleus, lineis violaceis diftinctus Suvert.*

Crocus vernus, flore pleno C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, duplici flore Cluf. Hift.* 205.

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, purpuro-violaceus, lineis candidis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, purpuro-violaceus, lineis candidis Eyft.*

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis Eyft.*

Crocus vernus, minor, albicans C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius,*

albo verſicolore flore 2. ſimplici & duplici J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, albus, verſicolore flore, 2. Cluſ. Hiſt. 204.

Crocus vernus, minor, purpuraſcens C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, albus, cæruleis oris in latere folii Lobelio, & Crocus vernus, latifolius, albo verſicolore flore primus Cluſio J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, albus, verſicolore flore, 1. Cluſ. Hiſt. 204.*

Crocus vernus, latifolius, albus vel cinericius C. B. Pin. 66. *Crocus cinericius, duplex Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore majore C. B. Pin. 66. *Croci verni ſpecies flava J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, flavo flore Cluſ. Hiſt. 205.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore minore & pallidiore C. B. Pin. 66.

Crocus vernus, latifolius, flavo flore, virente baſi H. R. Par.

Crocus vernus, latifolius, flavus, coronâ phœniceâ C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, flore luteo, coronâ phœniceâ Lob. Adv. Part. 2. 497.*

Crocus vernus, latifolius, aureus C. B. Pin. 66. *Croci verni ſpecies aurea J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, aureo flore Cluſ. Hiſt. 206.*

Crocus vernus, latifolius, pallidus C. B. Pin. 66. *Croci verni ſpecies pallida J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, pallido flore Cluſ. Hiſt. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii, flavi vario flore ſimplici 1. ſpecies J. B. 2. 644. Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore 1. Cluſ. Hiſt. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius, alter C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii flavi, vario flore ſimplici 2. ſpecies J. B. 2. 644. Crocus vernus latifolius, flavo-vario flore ij. Cluſ. Hiſt. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore duplici Cluſ. Hiſt. 206. *Croci verni latifolii flavi-vario flore duplici 1. ſpecies J. B. 2. 644.*

Crocus vernus, anguſtifolius, magno flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, anguſtifolius, floribus cæruleis ſive violaceis, Hiſpanicus J. B. 2. 645. Crocus vernus, anguſtifolius 1. Cluſ. Hiſt. 207.*

Crocus vernus, anguſtifolius, magno flore candido C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, anguſtifolius, floribus interdum candidis, Hiſpanicus J. B. 2. 645.*

Crocus vernus, anguſtifolius, gemino bulbo C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, minor, alter, flore minore, ex albo purpureo J. B. 2. 645. Crocus ſylveſtris, vernalis, alter Dod. Pempt. 214.*

Crocus vernus, anguſtifolius, parvo flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, anguſtifolius iij. Cluſio, flore multo minore, cæruleo J. B. 2. 645. Crocus vernus, anguſtifolius, ij. Cluſ. Hiſt. 207.*

Crocus vernus, juncifolius, pupureus C. B. Pin. 67. *Crocus anguſtifolius, 4. flore purpureo, ſaturati coloris J. B. 2. 646. Crocum vernum, anguſtifolium, violaceo flore Cluſ. Hiſt. 208.*

Crocus vernus, capillari folio Cluſ. App. 1. J. B. 2. 647.

Crocus

Crocus vernus, anguftifolius, variegatus C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, aureus, variegatus Eyft.*

Crocus differt à Colchico, 1°. radice geminâ, alterâ alteri infidente: 2°. calyce in fructum abeunte: 3°. piftillo in capillamenta capitata & criftata definente.

GENUS II.

Narciffus. *Narciffe.*

NARCISSUS eft plantæ genus, flore A, B, lilaceo, monopetalo, campaniformi C, D, in fex partes fecto, meditullium ejus coronæ inftar cingentes. Calyx autem E, F, qui plerumque prodit è vaginâ membranaceâ G, H, abit deinde in fructum I, oblongum vel fubrotundum; trigonum, trifariam dehifcentem K, in tria loculamenta L, divifum, feminibufque fœtum fubrotundis M. Tab. 185.

Narciffi fpecies funt

Narciffus maximus, pallidus, foliis incanis C. B. Pin. 48. *Narciffus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Cluf. Cur. poft. in fol.* 60.

Narciffus maximus, flore cæruleo-albicante, fimbriâ croceâ, aureâ C. B. Pin. 48. *Narciffus maximus, medio-purpureus aut cæruleus, latifolius, Hifpanicus Eyft.*

Narciffus albus, magno odore, floris circulo pallido C. B. Pin. 48. *Narciffus medio-purpureus, magno flore, folio latiore J. B.* 2. 601. *Narciffus latifolius*, 7. *Cluf. Hift.* 157.

Narciffus niveus, odoratus, circulo rubello C. B. Pin. 48. *Narciffus latifolius*, 6. *Cluf. Hift.* 156.

Narciffus albus, circulo croceo, minor C. B. Pin. 49. *Narciffus medio-purpureus, minor J. B.* 2. 601. *Narciffus minor ferotinus, medio-croceus Lob. Icon.* 113.

Narciffus albus, circulo purpureo C. B. Pin. 48. *Narciffus medio purpureus Dod. Pempt.* 223. *J. B.* 2. 600.

Narciffus albus, circulo croceo vel luteo C. B. Pin. 49. *Narciffus medio-luteus Dod. Pempt.* 223.

Narciffus albus, major, odoratus C. B. Pin. 49. *Narciffus latifolius, major, in latifoliorum claffe alter Cluf. Hift.* 156.

Narciffus Orientalis, major, albus C. B. Pin. 49. *Narciffus Orientalis, major polyanthos, totus albus Eyft.*

Narciffus Orientalis, medius, albus C. B. Pin. 49. *Narciffus Orientalis, medius, totus albus, polyanthos Eyft.*

Narciffus Orientalis, albus, calyce ftellato C. B. Pin. 49. *Narciffus Orientalis, albus, odoratus, calyce ftellato Eyft.*

Narciffus totus albus, major C. B. Pin. 49. *Narciffus cum pluribus floribus, totus albus, major J. B.* 2. 606. *Narciffus latifolius, fimplici flore prorfus albo*, 1. *Cluf. Hift.* 155.

Narciffus totus albus, minor C. B. Pin. 49. *Narciffus foliis candicantibus,*

cum pluribus floribus, totus albus, minor J. B. 2. 606. Narcissus latifolius, niveus, alter Clus. Hist. 155.

Narcissus niveus C. B. Pin. 50. *Narcissus niveus, latifolius, Byzantinus J. B. 2. 607. Narcissus latifolius, niveus, tertius Clus. Hist. 155.*

Narcissus albus, flore minore, Jasmini odore C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, niveus, tertius, alter Clus. Hist. 155.*

Nacissus Orientalis, albus, calyce luteo, Campanulæ simili, maximus C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, calyce medio-luteo, odoratus, maximus Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, medius C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, odoratus, medius Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, minor C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, minor, odoratus Eyst.*

Narcissus Orientalis, calyce aureo, pluribus foliolis pleno C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis medio-croceus, calyce pleno Eyst.*

Narcissus Orientalis, calyce rotundo, auro-luteo C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis, medio-croceus, major Eyst.*

Narcissus pallidus, medio-croceus C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, flore prorsus albo, ij. Clus. Hist. 155.*

Narcissus pallidus, medio-aureus C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-luteus, Pisanus, plures flores ferens J. B. 2. 604. Narcissus sulphurei coloris, minor Clus. Cur. post. in fol. 62.*

Narcissus albus, circulo croceo, polyanthos C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-croceus, serotinus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604. Narcissus medio-croceus, serotinus, polyanthos Lob. Icon. 112.*

Narcissus medio-purpureus Eyst.

Narcissus pallidus, circulo luteo C. B. Pin. 51. *Narcissus albidus, medio-luteus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604.*

Narcissus pallidus, circulo aureo, alter C. B. Pin. 50. *Narcissus pallido flore, medio-aureus sive v. Clus. Hist. 156. Narcissus pallido flore, medio-aureus J. B. 2. 607.*

Narcissus albus, foliis reflexis, calyce brevi, aureo H. R. Par.

Narcissus incomparabilis, flore pleno, partim flavo, partim croceo H. R. Par.

Narcissus medio-luteus, copioso flore, odore gravi C. B. Pin. 50. *Narcissus multos ferens flores, medio-luteus, Narbonensis J. B. 2. 603. Narcissus medio-luteus, Donas Narbonensium Lob. Icon. 114.*

Narcissus medio-luteus, majoribus floribus C. B. Pin. 50. *Narcissus plures ferens flores majores, præcocior, medio luteus J. B. 2. 603. Narcissus latifolius, Byzantinus, medio-luteus, ij. Clus. Hist. 154.*

Narcissus niveus, calyce flavo, odoris fragrantissimi C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, simplex, medio-luteus, iij. Clus. Hist. 154.*

Narcissus luteus, polyanthos, Africanus C. B. Pin. 50. *Narcissus Africanus, flavus, polyanthos Clus. Cur. post. in fol. 61.*

Narcissus luteus, polyanthos, Lusitanicus C. B. Pin. 50. *Narcissus d'Argiers aut Ægyptius vocatus Lob. Adv. Part. 2. 491.*

Narciſſus Conſtantinopolitanus, polyanthos, major, melino pleno flore H. R. Par.

Narciſſus luteus, Conſtantinopolitanus C. B. Pin. 51. *Narciſſus totus luteus, foliis anguſtis, Thracicus J. B. 2. 607. Narciſſus latifolius, flore prorſus flavo Cluſ. Hiſt.* 156.

Narciſſus anguſtifolius, totus luteus C. B. Pin. 51. *Narciſſus totus luteus, ſemperflorens Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 62.

Narciſſus anguſtifolius, flavus, magno calyce C. B. Pin. 51. *Narciſſus juncifolius, flavus, amplo calyce J. B. 2. 608. Narciſſus juncifolius, 1. amplo calyce Cluſ. Hiſt.* 158.

Narciſſus anguſtifolius, albus, major C. B. Pin. 51.

Narciſſus anguſtifolius, albus, minor C. B. Pin. 51. *Prodr.* 27.

Narciſſus anguſtifolius, pallidus, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narciſſus ſulphurei coloris, majuſculus Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 62.

Narciſſus parvus, albus, fimbriâ ſuave-rubente C. B. Pin. 51. *Narciſſus parvus, ſtellatus, albus, medio ſuave-rubente vertice Lob. Adv. Part.* 2. 491.

Narciſſus medio-croceus, Gramineo folio C. B. Pin. 51. *Narciſſus medio-croceus, tenuifolius Lob. Adv. Part. 2. 490. J. B.* 2.602.

Narciſſus Juncifolius, oblongo calyce, luteus, major C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, major Dod. Pempt.* 226.

Narciſſus Juncifolius, luteus, minor C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, minor Dod. Pempt.* 226.

Narciſſus Juncifolius, flore luteo, variegato C. B. Pin. 51. *Narciſſus luteus, albicantibus lineis diſtinctus, brevi calyce Suvert.*

Narciſſus Juncifolius, flore pallidiore, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, minor, flore pallido J. B. 2. 609. Narciſſus Juncifolius, minor Cluſ. Hiſt. App. cclvij.*

Narciſſus Juncifolius, flore rotundo, roſeo C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, flore rotundæ circinitatis roſeo Lob. Icon.* 121.

Narciſſus Juncifolius, totus albus C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, omnino albus, calyce longo J. B. 2. 598. Narciſſus Juncifolius, flore albo, alter Cluſ. in Auct. Append. Alt.*

Narciſſus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne, tortilibus foliis J. B. 2. 599. *Narciſſus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne Lob. Adv. Part.* 2. 492.

Narciſſus autumnalis, albus C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, albus, autumnalis, medio-obſoletus Suvert.*

Narciſſus albus, autumnalis, minimus C. B. Pin. 51. *Narciſſus ſerotinus ſive autumnalis, minimus Cluſ. Hiſt.* 62.

Narciſſus latifolius, maximus, albus, calyce brevi, luteo C. B. Pin. 51. *Narciſſus albus, maximus, calyce luteo, brevi Eyſt.*

Narciſſus latifolius, pallidus, calyce amplo & aureo, caule ſtriato C. B. Pin. 51. *Narciſſus latifolius, flavo flore, amplo calyce Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 11.

Narciſſus latifolius, pallidus, calyce amplo, alter C. B. Pin. 52. *Nar-*

cissus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Clus. Adv. Cur. post. in fol. 60.

Narcissus latifolius, sulphureus vel albus, brevi calyce C. B. Pin. 54. *Narcissus sulphurei coloris, brevi calyce Suvert.*

Narcissus albus, medius, calyce luteo, brevi C. B. Pin. 52. *Eyst.*

Narcissus maximus, pallidè luteus C. B. Pin. 52. *Narcissus maximus, griseus vel pallidus, amplo calyce flavo, non descriptus Suvert.*

Narcissus subflavus, tubo sexangulo C. B. Pin. 52. *Narcissus falsus sive Pseudonarcissus, tubâ sexangulari, dilutior, flavus non descriptus Suvert.*

Narcissus flavus, tubo rotundo C. B. Pin. 52. *Narcissus seu Pseudonarcissus oblongâ tubâ rotundâ, non fimbriatâ, quasi abscissâ, flavo flore Suvert.*

Narcissus albus, tubo luteo C. B. Pin. 52. *Narcissus, seu Pseudornarcissus albus, oblongo calyce luteo Suvert.*

Narcissus albus, calyce flavo, Muscati odore C. B. Pin. 52. *Narcissus foliis floris albis, oblongo calyce luteo J. B.* 2. 597. *Narcissus oblongo calyce Clus. App. Alt.*

Narcissus albus, calyce flavo, alter C. B. Pin. 52. *Narcissus albus, oblongo calyce, præcox Adv. Cur. post. in fol.* 61.

Narcissus sylvestris, pallidus, calyce luteo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium vulgatius J. B.* 2. 593. *Narcissus luteus, sylvestris Dod. Pempt.* 227.

Narcissus major, totus luteus, calyce prælongo C. B. Pin. 62. *Bulbocodium Hispanicum J. B.* 2. 594. *Pseudonarcissus major, Hispanicus Clus. Hist.* 165.

Narcissus totus luteus, florum foliis reflexis C. B. Pin 53. *Narcissus totus luteus, oblongo calyce & reflexis foliis Suvert.*

Narcissus parvus, totus luteus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minus J. B.* 2. 596. *Pseudonarcissus minor, Hispanicus, latifolius Clus. Hist.* 165.

Narcissus albus, oblongo calyce C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus albo flore J. B.* 3. 597. *Clus. App. Alt.*

Narcissus albus, fimbriâ luteâ C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus flore albo, tubâ oblongâ, fimbriis luteis Suvert.*

Narcissus luteus, repens C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus minor, luteus, repens Eyst.*

Narcissus angustifolius, albus, calyce oblongo, floreque reflexo C. B. Pin. 53. *Narcissus Juncifolius, albus, flore reflexo Clus. App. Alt.*

Narcissus montanus, Juncifolius, calyce flavo C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, flore luteo J. B.* 2. 596. *Pseudonarcissus Junceis foliis*, 1. *Clus. Hist.* 165.

Narcissus montanus, alter, flore fimbriato C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, aliud, flore luteo fimbriato J. B.* 2. 596. *Pseudonarcissus Juncifolius, ij. flavo flore Clus. Hist.* 166.

Narcissus montanus, albus, minimus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, tenuifolium, album J. B.* 2. 598. *Pseudonarcissus Juncifolius, iij. albo flore Clus. Hist.* 166.

Narciſſus montanus, Juncifolius, calyce aureo C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus minimus, Juncifolius, aureus Eyſt.*

Narciſſus montanus, coronatus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, coronatum J. B.* 2. 596. *Narciſſus montanus, minimus, coronatus Lob. Icon.* 119.

Narciſſus Orientalis, flore multiplici & pleno albo luteo C. B. Pin. 53. *Narciſſus nobilis, Orientalis, polyanthos, mixtus Eyſt.*

Narciſſus latifolius, albus, medio-luteus C. B. Pin. 53. *Narciſſus cum pluribus floribus plenis, corollâ luteâ J. B.* 2. 605. *Narciſſus multiplex Dod. Pempt.* 224.

Narciſſus latifolius, albus, medio-aureus C. B. Pin. 53. *Narciſſus amplo flore, coronâ aureâ plenâ J. B.* 2. 605. *Narciſſus pleno flore, ij. Cluſ. Hiſt.* 160.

Narciſſus albus, coronâ multiplici, luteâ C. B. Pin. 53. *Narciſſus minore flore coronâ totâ luteâ J. B.* 2. 606. *Narciſſus pleno flore, iij. Cluſ. Hiſt.* 160.

Narciſſus multiplex, totus flavus C. B. Pin. 54. *Narciſſus plenus, iiij. flavo flore Cluſ. Hiſt.* 161.

Narciſſus medio-purpureus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus medio-purpureus, flore pleno J. B.* 2. 602. *Narciſſus pleno flore, v. Cluſ. Hiſt.* 161.

Narciſſus totus niveus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus flore ſingulari, albo, pleno J. B.* 2. 602. *Narciſſus pleno flore, vj. Cluſ. Hiſt.* 161.

Narciſſus albus, multiplex, ex Virgineâ. C. B. Pin. 54. *Narciſſus totus albus, de Virginea, pleno flore, oblongo apice Suvert.*

Narciſſus ſylveſtris, multiplex, calyce carens C. B. Pin. 54. *Bulbocodium flore pleno J. B.* 2. 594. *Narciſſus ſylveſtris, multiplex Dod. Pempt.* 227.

Narciſſus flore pleno, variegato C. B. Pin. 54. *Narciſſus ſeptentrionalis, flore pleno, luteo Suvert.*

Narciſſus luteus, ſylveſtris, duplici & triplici tubo aureo C. B. Pin. 54. *Bulbocodii pleno flore ſpecioſum genus Venerii J. B.* 2. 595. *Pſeudonarciſſus pleno flore Cluſ. Hiſt. App. Alt.*

Narciſſus luteus, ſylveſtris triplici tubo, alter C. B. Pin. 54. *Varietas Pſeudonarciſſi pleno flore Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 13.

Narciſſus luteus, tubo diviſo C. B. Pin. 54. *Pſeudonarciſſus duplex, diviſo calyce odoratus Suvert.*

Narciſſus latifolius, luteus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus Cyprius, luteus, polyanthos, flore pleno Lob. Adv. Part.* 2. 490.

Narciſſus Juncifolius, aureus, multiplex, Anemones formâ C. B. Pin. 54. *Narciſſus Juncifolius, pleno flore Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 13.

Narciſſus aureus, pleno flore Suvert.

Narciſſus maritimus C. B. Pin. 54. *Pancratium Monſpeſſulanum, multis Scilla alba, parva J. B.* 2. 611. *Narciſſus marinus Dod. Pempt.* 229.

Narciſſus maritimus, flore rubro C. B. Pin. 54. *Pancratium floribus rubris Lob. Icon.* 169.

Narcissus Illyricus, Liliaceus C. B. Pin. 55. *Pancratii Monspeliani vel Hemerocallidis Valentinæ facie Lilio-narcissus, vel Narcissus 3. Matthioli J. B. 2. 613. Lilio-narcissus Hemerocallidis facie Clus. Hist.* 168.

Narcissus vernus, Americanus, flore albo. *Pancratium alterum, vernum, Indicum J. B. 2. 614. Pancratium Indicum, alterum vernum, sive Narcissus Indicus, alter, facie Pancratii Monspeliaci Lob. Adv. Part.* 2. 502.

Narcissus Americanus, flore multiplici, albo, odore Balsami Peruviani. *Narcissus totus albus, latifolius, polyanthos, major, odoratus, staminibus sex è tubi ampli margine extantibus Sloane Cat. Plant. Jam.* 115. *Lys blancs des Isles, du Tertre pag.* 110.

Narcissus Zelanicus, flore albo, hexagono, odorato H. L. Bat. & *H. Amstel. in fol.* 75.

Narcissus vel à Narcisso juvene in florem mutato, ut jocatur Ovidius; vel quòd soporem inducat: νάρκη, *Sopor.*

GENUS III.

Iris. *Flambe.*

Tab. 186. 187. & 188. IRis est plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, ad exortum veluti infundibuliformi B, & in partes sex ampliato, quarum tres 2, 3, 4, sursum; tres verò 1, 5, 6, deorsum spectant. Pistillum C, è fundo floris surgit tribus petalis instructum D, E, F, fornicatis, & partibus floris deorsum inflexis, ita incumbentibus ut palati cujusdam G, speciem præ se ferant. Calyx autem H, deinde abit in fructum oblongum I, K, O, trifariam apice dehiscentem N, in tria loculamenta L, M, divisum & seminibus fœtum nunc subrotundis P, nunc planis Q. His notis addenda est radix carnosa, oblonga, repens & tunicis carens.

Iridis species sunt

Iris vulgaris, Germanica, sive sylvestris C. B. Pin. 30. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea, sylvestris J. B. 2. 709. Iris sylvestris Tabern. Icon.* 648.

Iris hortensis, latifolia C. B. Pin. 31. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea, hortensis J. B. 2. 709. Iris Dod. Pempt.* 243.

Iris hortensis, pallidè cærulea C. B. Pin. 31. *Iris dilutè cærulea, involucro albo Tabern. Icon.* 647.

Iris hortensis, pallidè cærulea, involucro albo, minor H. R. Par.

Iris hortensis, alba, Germanica C. B. Pin. 31. *Iris nostras, vulgaris, candidis floribus Lob. Icon.* 59.

Iris alba, Florentina C. B. Pin. 31. *Iris flore albo J. B.* 2. 719.

Iris Illyrica C. B. Pin. 31. *Eyst.*

Iris Susiana, flore maximo, ex albo nigricante C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, Susiana vel Chalcedonica, flore majore, variegato Clusio prima J. B.* 2. 721. *Iris Chalcedonica, variegata Lob. Icon.* 67.

Iris latifolia, minor, alba, oris cæruleis Suvert.

Iris latifolia, minor, alba, oris dilutè purpureis H. R. Par.

Iris Asiatica, cærulea, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris Asiatica, cærulea,*

omnium Iridum ampliſſima, Dalmaticæ affinis J. B. 2. 716. *Iris Dalmatica, major Lob. Icon.* 61.

Iris Aſiatica, purpurea C. B. Pin. 31. *Iris Aſiatica, purpurea, major latifolia J. B.* 2. 717. *Iris latifolia, major, v. ſive Aſiatica, purpurea Cluſ. Hiſt.* 219.

Iris peregrina, ſubrubens, inodora C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, flore purpureo, cum aliqua rubedine J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia, vj. Cluſ. Hiſt.* 219.

Iris peregrina, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31.

Iris major latifolia, Romana, cærulea Cluſio 24. J. B. 2. 718. *Iris major, latifolia, xxiiij. Cluſ. Hiſt.* 223.

Iris Dalmatica, major C. B. Pin. 31. *Iris Dalmatica, major, flore vulgari minus violaceo J. B.* 2. 715. *Iris Chalcedonica, ij. Tabern. Icon.* 646.

Iris Byzantina, purpuro-cærulea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, Byzantina, Dalmatica à Pancio miſſæ ſimilis J. B.* 2. 716. *Iris major, latifolia, xviij. Cluſ. Hiſt.* 221.

Iris Damaſcena, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia ſive Damaſcena, cærulea, Cluſio* 4. *J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia,* 4. *ſive Damaſcena Cluſ. Hiſt.* 218.

Iris latifolia, Germanica, odore ſuavi C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, purpurea, quibuſdam Illyrica J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia, vij. Cluſ. Hiſt.* 219.

Iris latifolia, Germanica, odore Sambuci C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, cui in flore craſſæ venæ purpureæ J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia, viij. Cluſ. Hiſt.* 219.

Iris latifolia, Germanica, ochroleucos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, ochroleucos Cluſio* 28. *J. B.* 2. 721. *Iris major, latifolia,* 28. *Cluſ. Hiſt.* 223.

Iris latifolia, Germanica, candido-purpurea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, purpurea, foliis repandis candicantibus, purpureis venis diſtinctis Cluſio* 21. *J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia,* 21. *Cluſ. Hiſt.* 222.

Iris latifolia, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31. *Iris exotica, colore quaſi pallido fuligine perfuſo Camerarii Cluſio* 14. *J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia, xiiij. Cluſ. Hiſt.* 220.

Iris latifolia, Pannonica, colore multiplici C. P. Pin. 31. *Iris lutea, foliis flore repandis, variegatis J. B.* 2. 720. *Iris major, latifolia, xv. Cluſ. Hiſt.* 221.

Iris latifolia, alba, viridis C. B. Pin. 32. *Iris major, foliis duobus coloribus diſtinctis albo & viridi, Cluſio* 16. *J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia, xvj. Cluſ. Hiſt.* 221.

Iris latifolia, caule aphyllo C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, purpurea, caule nudo, alia, Cluſio* 26. *J. B.* 2. 723. *Iris major, xxv. & xxvj. Cluſ. Hiſt.* 223.

Iris latifolia, candida, purpureis venis diſtincta C. B. Pin. 32. *Iris major,*

latifolia, candida, cum multis fibris purpureis Clusio 27. *J. B.* 2. 720. *Iris major, latifolia, xxvij. Cluf. Hift.* 223.

Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris Lufitanica, verna, violacea & Clufii major, latifolia, nona, cum venis purpureis J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia ix. Cluf. Hift.* 219.

Iris latifolia, Belgica, verficolor, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cui oræ ad flavum obfoletum accedunt J. B.* 2. 718. *Iris major latifolia, x. Cluf. Hift.* 219.

Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci, altera C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cum oris purpurafcentibus J. B.* 2. 718. *Iris latifolia, major, xj. Cluf. Hift.* 220.

Iris latifolia, Belgica, variegata C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major; flore verficolor J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia, xij. Cluf. Hift.* 220.

Iris latifolia, Belgica, cærulea, verficolor C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, verficolore; cærulea, dilutior Clufii* 13. *J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia xiij. Cluf. Hift.* 220.

Iris latifolia, ex albo pallefcens, ftriata C. B. Pin. 32. *Iris major latifolia, pallefcens ex albo, cum purpureis venis J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia, xvij. Cluf. Hift.* 221.

Iris latifolia, humilior, purpurea C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, anguftioribus foliis, purpureis floribus minoribus Clufio* 19. *J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia, xix. Cluf. Hift.* 221.

Iris latifolia, humilior, verficolor C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, furrectis floris foliis, flavis & purpureis lineis diftinctis Clufio* 20. *J. B.* 2. 721. *Iris major, latifolia, xx. Cluf. Hift.* 222.

Iris biflora, flore minore, odore Lilii Convallium C. B. Pin. 32. *Iris biflora Lufitanica, flore violaceo, Clufio* 22. *J. B.* 2. 722. *Iris biflora, Lufitanica Dod. Pempt.* 244.

Iris Illyrica, flore majore. *Iridi biflora affinis, flore majore C. B. Pin.* 32. *Iris major, latifolia xxiij. Cluf. Hift.* 223.

Iris Dalmatica, minor Cluf. Hift. 284. *Lob. Icon.* 62. *Iris major, latifolia, xviij. Cluf. Hift.* 221. *Iridi biflora affinis minor C. B. Pin.* 32. *Iris Dalmatica, minor, flore purpuræ dilutioris J. B.* 2. 716.

Iris fativa, lutea C. B. Pin. 42. *Iris fativa, floribus aureis Matth.*

Iris lutea, variegata Clufii Lob. Icon. 66.

Iris media, longiffimis foliis, lutea C. B. Pin. 32. *Iris Tripolitana, foliis longiffimis, flore aureo J. B.* 2. 730. *Iris Tripolitana Cluf. Hift.* 227.

Iris paluftris, lutea Tabern. Icon. 643. *Acorus adulterinus C. B. Pin.* 34. *Iris paluftris, lutea five Acorus adulterinus. J. B.* 2. 732.

Iris paluftris, lutea five Acorus adulterinus, foliis glaucis, brevioribus H. L. Bat.

Iris paluftris, pallida Raii Synopf. 234.

Iris fœtidiffima feu Xyris. *Gladiolus fœtidus C. B. Pin.* 30. *Spatula fœtida Dod. Pempt.* 247. *Spatula fœtida, plerifque Xyris J. B.* 2. 731.

Iris pratenfis, anguftifolia, folio fœtido C. B. Pin. 32. *Iris anguftifolia.* 1. *Cluf. Hift.* 228.

Iris

Iris pratensis, angustifolia, non fœtida, altior C. B. Pin. 32. *Iris tenuifolia major, flore cæruleo & striato, angustifolia, ij. J. B. 2. 727. Iris sylvestris, Byzantina, peramœna Lob. Icon. 69.*

Iris pratensis, angustifolia, humilior C. B. Pin. 32. *Iris minor sive tenuifolia Dod. Pempt. 246.*

Iris angustifolia, maritima, major C. B. Pin. 32. *Iris sylvestris, maritima, Narbonensis, an Medium Dioscoridis? Lob. Icon. 68.*

Iris angustifolia, maritima, minor C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, minor, Clusii iv. J. B. 2. 726. Iris angustifolia, iiij. Clus. Hist. 230.*

Iris angustifolia, hortensis, versicolor C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, flore violaceo, reflexis foliis lacteis & purpureis venis variis Clusii, v. J. B. 2. 730. Iris angustifolia, v. Clus. Hist. 230.*

Iris angustifolia, candida, lineis rubentibus notata C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, flore albo J. B. 2. 728. Iris candidis floribus, angustifolia Lob. Adv. Part. 2. 479.*

Iris angustifolia, bicolor C. B. Pin. 33. *Iris altissima, bicolor, cæruleo, obsoleto, cinereove mixta J. B. 2. 718. Iris flore cæruleo, obsoleto cinereove, polyflora, Iris maritima quorumdam Lob. Icon. 60.*

Iris angustifolia, Prunum redolens, minor, C. B. Pin. 33. *Iris Graminea, cui pereunt quotannis folia J. B. 2. 727. Chamæiris Dod. Pempt. 247. Iris angustifolia, vj. Clus. Hist. 230.*

Iris angustifolia, Prunum redolens, major C. B. Pin. 33. *Chamæiris angustifolia Tabern. Icon. 649.*

Iris humilis, major, saturatè purpurea, biflora. *Chamæiris major, saturatè purpurea, biflora C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, biflora Eyst.*

Iris humilis, flore atropurpureo H. L. Bat.

Iris humilis, variegata. *Chamæiris variegata C. B. Pin. 33. Pusillæ Iridis latifoliæ varietas Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, flore saturatè violaceo. *Chamæiris flore saturo-violaceo C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, major Clus. Hist. 225.*

Iris humilis, minor, flore purpureo. *Chamæiris minor, flore purpureo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor J. P. 2. 724. Iris violacea, parva Lob. Icon. 63.*

Iris humilis candicans, venis & orâ cæruleis. *Chamæiris minima, candicans, venis & orâ cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, è luteo virescentibus. *Chamæiris Pyrenaica, foliis repandis, è luteo virescentibus H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, virescentibus, cum lineis cæruleis. *Chamæiris Pyrenaica, folio repando, virescente, lineis intersecto cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, minor, flore purpuro-cæruleo. *Chamæiris minor, flore purpuro-cæruleo C. P. Pin. 33. Chamæiris latifolia, minor, ij. Clus. Hist. 225. Iris humilis, latifolia, minor, altera J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore rubello. *Chamæiris minor, flore rubello C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, 3. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, flore rubello Lob. Icon. 65.*

Iris humilis, minor, flore variè picto. *Chamæiris minor, flore variè picto, C. B. Pin.* 33. *Iris humilis, latifolia, minor, elegantissima, variè picta, Clusio Chamæiris* 7. *J. B.* 2. 725. *Chamæiris latifolia, minor, vij. Clus. Hist.* 227.

Iris humilis, flore purpureo, flavescente. *Chamæiris flore purpureo, flavescente C. B. Pin.* 33. *Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, ejus foliis valde incurvis. Clusio Chamæiris* 8. *J. B.* 2. 725. *Chamæiris flavo & purpurascente flore Eyst.*

Iris humilis flore pallido & albo. *Chamæiris flore pallido & albo C. B. Pin.* 33. *Iris humilis, latifolia, minor, iv. J. B.* 2. 725. *Chamæiris latifolia, minor, iiij. Clus. Hist.* 226.

Iris humilis, minor, flore variegato. *Chamæiris minor, flore variegato C. B. Pin.* 34. *Chamæiris latifolia, minor, v. Clus. Hist.* 225. *J. B.* 2. 725. *Iris humilis, latifolia minor, v. J. B.* 2. 725.

Iris humilis, flore candido. *Chamæiris flore candido C. B. Pin.* 34. *Iris humilis, latifolia, seu Chamæiris nivea J. B.* 2. 723. *Chamæiris nivea aut candida Lob. Icon.* 65.

Iris humilis, flore luteo. *Chamæiris flore luteo C. B. Pin.* 34. *Chamæiris lutea, altera Lob. Icon.* 66.

Iris humilis, flore obsoletè pallido. *Chamæiris flore obsoletè pallido C. B. Pin.* 34. *Chamæiris latifolia, minor, vj. Clus. Hist.* 226.

Iris humilis, flore pallidè luteo. *Chamæiris flore pallidè luteo vel Chamæiris minor,* ὀχρόλευκος *C. B. Pin.* 34. *Chamæiris latifolia, minor, ix. Clus. Hist.* 227.

Iris humilis, candicans, venis variis distincta. *Chamæiris candicans, venis variis distincta C. B. Pin.* 34. *Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, foliis reflexis, candicantibus. Clusio Chamæiris latifolia, minor, ij. J. B.* 2. 726. *Chamæiris latifolia, minor, xj. Clus. Hist.* 227.

Iris humilis, saxatilis, Gallica. *Chamæiris saxatilis, Gallica C. B. Pin.* 34. *Iris humilis, latifolia, colore violaceo & saxatilis eadem J. B.* 2. 723. *Perpusilla saxatilis Iris latifolia, acaulis fermè Lob. Icon.* 64.

Iris humilis, latifolia, saxatilis, Lusitanica. *Chamæiris latifolia, saxatilis, Lusitanica C. B. Pin.* 34. *Iridis humilis aliud genus Clus. Hist.* 224.

Iris humilis, latifolia, major, acaulis J. B. 2. 724. *Chamæiridis latifoliæ genus alterum Clus. Hist.* 224.

Lib. 1. cap. 1. Iris, à cæleftis arcûs similitudine nomen obtinuit, ut ait Dioscorides.

GENUS IV.

Xiphion.

Tab. 189. XIPHION est plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, Iridis floris æmulo. Pistillum B, tribus petalis pariter donatur: calyx verò C, abit in fructum Iridis fructus formâ, sed radix D, bulbosa est, seu plurimis tunicis constat E.

Xiphii species sunt

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, acaulos, odora, flore cæruleo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore cæruleo J. B.* 2. 703. *Iris bulbosa, latifolia Dod. Pempt.* 212.

Xiphion, latifolium, acaulon, odoratum, flore purpureo. *Iris bulbosa, acaulos, odora, flore pupureo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, purpurea Suvert.*

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore lactei coloris. *Iris bulbosa, latifolia, acaulos, odorata, flore lactei coloris C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore candido J. B.* 2. 703.

Xiphion album, oris cæruleis. *Iris bulbosa, oris cæruleis Suvert.*

Xiphion Persicum, præcox, flore variegato. *Iris Persica, variegata, præcox Ferr. Flor.* 152. *Iris bulbosa, Persica Park. Par.* 172.

Xiphion Porcellana dictum. *Iris bulbosa, Porcellana dicta H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta Lavandulacea dictum. *Iris bulbosa, flore Lavandulaceo. Chamoletta Lavandulacea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore cæruleo, versicolor. *Iris bulbosa, major flore cæruleo, variegata, sive Chamoletta Joan. Rhea.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore purpureo, versicolor. *Iris bulbosa, flore purpureo, versicolor Joan. Rhea. Chamoletta purpurea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore cæruleo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, Anglica, flore cæruleo Eyst.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore atro-purpurante. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore atro-purpurante C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore atro-purpurante Eyst.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo, lineis violaceis aut purpureis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, lineis violaceis aut purpureis distincta C. B. Pin.* 38.

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cinereo, violaceis striis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, cinerea, violaceis striis distincta C. B. Pin.* 38.

Xiphion latifolium, candidum. *Iris bulbosa, latifolia, candida C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, Anglicana, major flore candido Eyst.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore purpureo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis maculatis, flore purpureo, inodoro C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa Dod. Pempt.* 211.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore violaceo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore violaceo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, tota violacea J. B.* 2. 703.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo C. B. Pin.* 38.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore niveo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore niveo, inodoro C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, flore albo Eyst.*

Xiphion angustifolium, flore vario. *Iris bulbosa, Lusitanica Dod. Pempt.* 211. *Iris bulbosa, angustifolia, tricolor, odore Coriandri C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa cæruleo & albo versicolor J. B.* 2. 704.

Xiphion angustifolium, flore vario, alterum. *Iris bulbosa angustifolia, tricolor C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, iij. sive versicolor Clus. Hist.* 211.

Xiphion majus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa, lutea, inodora, major C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa, lutea J. B.* 2. 705. *Hyacinthus Poëtarum luteus Lob. Icon.* 95.

Xiphion majus, flore luteo-pallescente. *Iris bulbosa pallido colore, sive luteo pallescente Eyst.*

Xiphion majus, flore luteo, mixto. *Iris bulbosa, lutea, mixta Eyst.*

Xiphion versicolor & multiflorum. *Iris bulbosa, versicolor, πολύκλωνος J. B.* 2. 704. *Clus. Hist.* 211. *Iris bulbosa versicolor, ramosa C. B. Pin.* 39.

Xiphion minus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa, lutea, inodora, minor C. B. Pin.* 39. *Iris Mauritanica Clus. Cur. post. in fol.* 24.

Xiphion majus & elatius versicolor, flore luteo. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, major & elatior C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa, lutea, varia Lob. Adv. Part.* 2. 510. *Iris bulbosa, flavo-varia, hoc est,* 1. *Classis tertiæ Clus. Hist.* 214.

Xiphion majus & humilius, flore amplo, flavo-vario. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, latifolia, humilior, quadruplex C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa flavi-varia Classis tertiæ* 2, 3, 4, *& octava Clus. Hist.* 214.

Xiphion angustifolium, versicolor, elatius. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, angustifolia, elatior, duplex C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa, flavi-varia Classis tertiæ v. & vj. Clus. Hist.* 214.

Xiphion versicolor, humile, minore flore. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, angustifolia, humilior, triplex C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa, flavo-varia Classis tertiæ* 9, 10, *&* 11. *Clus. Hist.* 215.

Xiphion luteum, versicolor, medium. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, inter latifoliam & angustifoliam media C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa flavo-varia* 12. *Clus. Hist.* 212.

Xiphion angustifolium, flore cæruleo, odoro. *Iris bulbosa, angustifolia, cærulea, Tiliæ odore C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa, cærulea, Lusitanica J. B.* 2. 705. *Iris bulbosa v. sive cærulea Clus. Hist.* 212.

Xiphion cæruleum, minus. *Iris bulbosa, cærulea, minor C. B. Pin.* 40. *Iris Hispanica, cæruleo-purpurea Suvert.*

Xiphion cæruleo-purpurascens, vario flore. *Iris bulbosa, cæruleo-purpurascens, vario flore C. B. Pin.* 40. *Iridis bulbosæ versicoloris* 13. *genus Clus. Hist.* 215.

Xiphion cæruleo-violaceo. *Iris bulbosa, cæruleo-violacea C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa, flore cæruleo & purpureo Eyst.*

Xiphion angustifolium, violaceum. *Iris bulbosa, angustifolia, violacea C. B.*

Pin. 40. *Iris bulbosa, violacea, Pyrenaica Lob. Adv. Part.* 2. 511.

Xiphion angustifolium, violaceum, colore mixto. *Iris bulbosa, violacea, colore mixto Eyst.*

Xiphion angustifolium, album. *Iris bulbosa, angustifolia, alba C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa, alba Lob. Adv. Part.* 2. 511.

Xiphion Americanum, flore è luteo nigricante Plum.

Xiphion à voce Grœca ξίφος *gladius*, propter folia quasi ensiformia.

GENUS V.

Sisyrinchium.

SISYRINCHIUM est plantæ genus, ab Iride & Xiphio diversum, radice geminâ, alterâ alteri insidente, qualis in Croco & Gladiodo observatur.

Sisyrinchii species sunt

Sisyrinchium majus, flore luteâ maculâ notato C. B. Pin. 40. *Sisyrinchium majus Clus. Hist.* 216. *Iridi bulbosæ affine Sisyrinchium majus J. B.* 2. 708.

Sisyrinchium majus, flore albâ maculâ notato C. B. Pin. 41. *Sisyrinchium Mauritanicum Clus. Cur. post. in-fol.* 25.

Sisyrinchium medium C. B. Pin. 41. *Iridi bulbosæ affine Sisyrinchium minus J. B.* 2. 708. *Sisyrinchium minus Clus. Hist.* 216.

Sisyrinchium à vocibus Græcis ὗς *Sus*, & ῥύγχος *Rostrum*, quasi diceres rostrum Suillum, tum propter radicis formam, tum quòd Sues rostro terram fodiant ut ea radice pascantur.

GENUS VI.

Gladiolus. *Glaïeul.*

GLADIOLUS est plantæ genus, flore A, liliaceo monopetalo, ad exortum quasi infundibuliformi, in duo labia ampliato, superiori scilicet imbricato, inferiori verò quinquepartito. Calyx autem B, cui flos insidet, abit deinde in fructum oblongum C, in tria loculamenta divisum D, seminibusque fœtum subrotundis E, calyptrâ involutis F. His notis addenda est radix gemina, carnosa H, tuberosa, altera G, alteri K, incumbens. *Tab.* 190.

Gladioli species sunt

Gladiolus maximus, Indicus C. B. Pin. 41. *Gladiolus maximus, Promontorii Bonæ Spei, flore rubro, incarnato Suvert.* 66.

Gladiolus major, Byzantinus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Byzantinus, atropurpureus Suvert.* 41.

Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore purpuro-rubente C. B. Pin. 41. *Gladiolus sive Xiphion J. B.* 2. 701. *Gladiolus Dod. Pempt.* 209.

Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore candicante C. B. Pin. 41. *Gladiolus flore albo Suvert.* 42.

Gladiolus carnei coloris Suvert. 42.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, minor & humilior C. B. Pin. 41.
Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, minor C. B. Pin. 41. *Gladiolus minimus Lob. Adv. Part. 2. 511.*
Gladiolus minor, floribus uno verſu diſpoſitis, incarnatis H. R. Bat.
Gladiolus utrinque floridus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, purpuro-violaceus Suvert.*
Gladiolus utrinque floridus, flore rubro C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, flore rubro Eyſt.*
Gladiolus utrinque floridus, floribus albis H. R. Monſp.
Gladiolus anguſto Gramineo folio C. B. Pin. 41. *Prodr. 26.*
Gladiolus, à foliorum formâ, quæ gladium quodammodo refert.

GENUS VII.

Aloë. *Aloes.*

Tab. 191. ALOE eſt plantæ genus, flore A, C, liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in ſex partes ſecto: cujus calyx B, in quibuſdam ſpeciebus, in aliis verò piſtillum D, abit in fructum E, oblongum, plerumque cylindraceum, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G, planis & quaſi ſemicircularibus.

Aloës ſpecies ſunt

Aloë vulgaris C. B. Pin. 286. *Aloë J. B. 3. 696. Dod. Pempt. 359.*
Aloë vera, coſtâ ſpinosâ Munt. Hiſt. 310. *Aloë Africana, foliis erectis, ſuperficie muricatis Pluk. Phytog. Tab. 129. fig. 2.*
Aloë Succotrina, anguſtifolia, ſpinoſa, flore purpureo Breyn. Prodr. 2. *H. Amſtel. in-fol. 91. Aloë Americana, Ananæ folio, floribus ſuave-rubentibus Pluk. Phytog. Tab. 240. fig. 4.*
Aloë folio in oblongum aculeum abeunte C. B. Pin. 286. *Aloë Americana, muricata J. B. 3. 701. Aloë ex America Dod. Pempt. 359. Aloë Americana, florida Ald. H. Farneſ. 94.*
Aloë Americana, folio in oblongum aculeum abeunte, minor Prodr. Par. Bat.
Aloë Americana, ex Vera-Cruce, foliis latioribus, glaucis H. Beaumont.
Aloë Americana, ſobolifera H. L. Bat.
Aloë Americana, ſobolifera, ſpinis paucioribus Prodr. Par. Bat.
Aloë Americana ſobolifera, foliis eleganter variegatis Prodr. Par. Bat. *Aloë Americana, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis H. Beaumont.*
Aloë Americana, foliis erectis, aculeis robuſtiſſimis armatis Prodr. Par. Bat.
Aloë Americana, lævis, latiſſimo folio ſplendente Cat. H. Amſtel.
Aloë Americana, Surinamenſis, foliis latioribus, lucidis, ſerratis H. Beaumont.
Aloë Americana, minor, foliis per margines frequentiſſimis & molliuſculis ſpinis armatis H. L. Bat. 16. *Aloë vera, minor Munt. Aloed. p. 2.*
Aloë Braſilienſis *Caraguata* dicta Marcgravii, Raii Hiſt. 1199.
Aloë, à voce Græca *ἅλς*, *Mare*, quòd in maritimis naſcatur.

GENUS VIII.

Cannacorus. *Balisier.*

CANNACORUS est plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in sex partes secto, quarum una ligulam promit B, quæ pistilli vice fungi videtur, & præterea quasi staminis locum teneret, apice donatur C. Calyx autem D, E, qui tubulatus est, florem complectitur, & deinde abit in fructum oblongum vel subrotundum F, membranaceum, in terna loculamenta divisum G, seminibusque fœtum plerumque sphæricis H. Tab. 192.

Cannacori species sunt

Cannacorus latifolius, vulgaris. *Arundo Indica, florida. Cannacorus quorundam Lob. Icon. 56. Arundo Indica, latifolia C. B. Pin. 19. J. B. 2. 489. tum & Canna sive Arundo Indica, quibusdam Flos Cancri J. B. 2. 752.*

Cannacorus flore luteo punctato. *Arundo Indica, latifolia, flore luteo punctato C. B. Pin. 19. J. B. 2. 490. Canna Indica lutea, rubris maculis puncta-ta, vel flore croceo, guttato Eyst.*

Cannacorus amplissimo folio, flore rutilo. *Arundo Indica, latissimo folio, flore rutilo H. R. Par.*

Cannacorus flore coccineo, splendente. *Canna Americana, flore fulgenti cocco splendente H. L. Bat.*

Cannacorus angustifolius, flore flavescente. *Canna Indica, angustifolia, flore flavo H. L. Bat.*

Cannacorus radice croceâ, sive Curcuma officinarum. *Crocus Indicus, Arabibus Curcum, officinis nostris radix Curcumæ dicta Bont. 116.* Florem ex quatuor petalis constare affirmabat D. Hermannus, ut refert D. Raius. At flos ille ex Indiis allatus & siccus, monopetalos & multifariam scissus mihi visus est. *Hist. 106.*

Cannacorus, quasi diceretur planta ad Cannam & Acorum accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore liliaceo, tripetalo.

GENUS I.

Ephemerum.

EPHEMERUM est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex tribus petalis B, constante, calyci D, insidente, trifolio pariter C. Pistillum autem deinde abit in fructum E, oblongum, in tria loculamenta divisum F, seminibusque fœtum G, grano Tritici æmulis. Tab. 193.

Ephemeri species sunt

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore cæruleo Mor. H. R. Bles.*

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore rubro Mor. H. L. Blef.*

Ephemerum Virginianum, flore azureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore azureo Mor. H. R. Blef.*

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, minori. *Phalangium ephemerum Virginianum, Joannis Tradefchanti Park. Par.* 15.

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, minori. *Phalangium Virginianum, flore purpureo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore albo, minori. *Phalangium Virginianum, flore albo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore candido, mox cærulefcente. *Phalangium flore candido, mox cærulefcente Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Virginianum, flore ex albo & violaceo vario. *Palangium Virginianum, flore ex albo & violaceo varium Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Americanum, folio Cannacori Plum.

Ephemerum Indicum, Ari folio.

SECTIO IV.

De Herbis, flore liliaceo, hexapetalo, cujus piftillum abit in fructum.

GENUS I.

Phalangium.

Tab. 193. PHALANGIUM eft plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis fex B, compofito, ex cujus meditullio furgit piftillum C, quod deinde abit in fructum D, fubrotundum, in tria loculamenta divifum E, feminibufque fœtum angulofis F. His notis addenda eft radix fibrata ut ab Ornithogalo faciliùs diftinguatur.

Phalangii fpecies funt

Phalangium ampliore flore, non ramofum.

Phalangium parvo flore, non ramofum C. B. Pin. 29. *Phalangium pulchrius non ramofum J. B.* 2. 635. *Phalangium non ramofum Dod. Pempt.* 106.

Phalangium parvo flore, ramofum C. B. Pin. 29. *Phalangium quibufdam parvo flore, ramofum J. B.* 2. 635. *Phalangium ramofum Dod. Pempt.* 106.

Phalangium Alpinum, paluftre, Iridis folio. *Pfeudoafphodelus Alpinus C. B. Pin.* 29. *Pfeudoafphodelus quibufdam J. B.* 2. 634. *Pfeudoafphodelus* I. *Cluf. Hift.* 198.

Phalangium Anglicum, paluftre Iridis folio. *Pfeudoafphodelus paluftris* I. *Anglicus C. B. Pin.* 29. *Pfeudoafphodelus luteus, Acorifolius, paluftris, Anglicus Lobelii J. B.* 2. 633. *Pfeudoafphodelus* 1. *Cluf. Hift.* 198.

Phalangium

Phalangium Scoticum, paluſtre, minimum, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus paluſtris, Scoticus, minimus Raii Hiſt.* 1195.

Phalangium, à voce Græca φαλάγγιον, Aranei genus. Folia, ſemen, & flos Phalangii, ſiquidem ex vino bibantur, contra Scorpionum ictus, Phalangiorumque morſus auxiliantur, ex Dioſcoride. *Lib. 3. cap. 122.*

GENUS II.

Liliaſtrum. *Lis de Saint Bruno.*

LILIASTRUM eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex B, compoſito, ad Lilii vulgaris formam accedente: ex floris autem meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, trifariam dehiſcentem E, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum anguloſis G. His notis addendæ ſunt radices Napiformes ab uno capite pendentes H. *Tab. 194.*

Liliaſtri ſpecies ſunt

Liliaſtrum Alpinum, majus.

Liliaſtrum Alpinum, minus. *Phalangium magno flore C. B. Pin.* 29. *Phalangium flore Lilii J. B.* 2. 636. *Phalangium Allobrogicum, majus Cluſ. Hiſt. App.* 2.

Liliaſtrum, quaſi planta ad Lilium accedens.

GENUS III.

Lilium. *Lis.*

LILIUM eſt plantæ genus, flore A, veluti campaniformi, ex petalis ſex B, compoſito, nunc magis, nunc minus repandis. Horum meditullium occupat piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, ut plurimùm trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F, quaſi marginatis, gemina ſerie ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix bulboſa, ex pluribus ſquamis G, carnoſis conſtans, axi H, affixis. *Tab. 195. & 196.*

Lilii ſpecies ſunt

Lilium album vulgare J. B. 2. 685. *Lilium album, flore erecto & vulgare C. B. Pin.* 76. *Lilium candidum Dod. Pempt.* 197.

Lilium album, inodorum, flore pleno H. R. Par. *Lilium Canadenſe, imperfectis floribus & irregularibus, multis, albis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 410.

Lilium album, floribus dependentibus, ſive peregrinum C. B. Pin. 76. *Martagon album, Lilium candidum, Byzantinum Lob. Icon.* 163.

Lilium purpuro-croceum majus, C. B. Pin. 76. *Lilium rubens vel croceum, majus J. B.* 2. 688. *Lilium purpureum, majus Dod. Pempt.* 198.

Lilium candido flore, majus C. B. Pin. 77.

Lilium purpuro-croceum, flore pleno C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, puniceum, flore pleno Eyſt.*

Lilium album, vulgare, folis ad limbum flaveſcentibus H. L. Bat. App.

Lilium foliis flavefcentibus maculis infcriptis H. L. Bat. *Lilium album, foliis ex luteo eleganter variegatis D. Marchant. Lis blanc, à feuilles panachées.*
Lilium flore lineis purpureis variegato D. Marchant. *Lis à fleur rayée de pourpre.*
Lillium album, Syriacum, Rauvolfii J. B. 2. 687. *Lilium lato caule, multiflorum H. R. Par.*
Lilium purpuro-croceum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium rubens vel croceum, minus J. B. 2 689. Lilium purpureum, minus Dod. Pempt.* 198.
Lilium purpureum, minus, pleno flore C. B. Pin. 77.
Lilium phœniceum C. B. Pin. 77. *Lilium phœniceum, dilutum J. B. 2. 690. Martagon Chymiftarum, alterum. Lilium phœniceum, dilutum Lob. Icon.* 164.
Lilium Sandicis colore, polyanthos C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, polyanthos Eyft.*
Lilium bulbiferum, latifolium, majus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, majus J. B. 2. 690. Lilium cruentum, bulbos majufculos fquamatim compactos gerens, fummo alis divifo caule Lob. Icon.* 165.
Lilium bulbiferum, anguftifolium C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, cruentum, anguftifolium J. B. 2. 692. Martagon cruentum anguftifolium, exiguos alis divifo caule nucleis compactos bulbos gerens Lob. Icon.* 166.
Lilium bulbiferum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, repens J. B. 2. 691. Lilium cruentum, fecundum caulem bulbulis donatum Lob. Icon.* 166.
Lilium bulbiferum, incanum C. B. Pin. 77. *J. B.* 2. 691. *Martagon bulbiferum, ij. Cluf. Hift.* 136.
Lilium floribus reflexis, montanum, flore rubente C. B. Pin. 77. *Lilium flore nutante, ferrugineo, majus & minus J. B. 2. 692. Lilium fylveftre Dod. Pempt.* 201.
Lilium floribus reflexis, montanum, flore pleno H. R. Monfp.
Lilium floribus reflexis, montanum, flore albicante C. B. Pin. 77.
Lilium floribus reflexis, montanum, flore maculis rubris inordinatis afperfo C. B. Pin. *Lilium montanum, flore purpurafcente, punctato Eyft.*
Lilium floribus reflexis, montanum, flore carneo H. R. Par. *Martagon Pannonicum, flore fuaverubente Eyft.*
Lilium floribus reflexis, montanum, longiore fpicâ C. B. Pin. 78. *Lilium flore nutante, maximum J. B. 2. 694. Martagon montanum, fpicâ longiore Bry. Martagon à l'épinete.*
Lilium floribus reflexis, alterum, lanuginofum, hirfutum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum five fylveftre, 1. majus Cluf. Hift.* 134.
Lilium flore purpurafcente, non punctatum Eyft.
Lilium floribus reflexis, flore fpadiceo. *Martagon exoticum, flore fpadiceo Bry.*
Lilium floribus reflexis, variis five tertium C. B. Pin. 78. *Lilium montanum maximum, polyanthos, variegatum Eyft.*
Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, minus, album, non punctatum Eyft.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis plenis H. R. Par.

Lilium floribus reflexis, albis, punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, majus, album, punctatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, polyanthos, album, punctatum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, maximum, polyanthos, album, variis maculis rubris aspersum Eyst.*

Lilium Byzantinum, miniatum C. B. Pin. 78. *Lilium flore miniato, nutante, sive Hemerocallis Chalcedonica aliquibus J. B. 2. 695. Lilium rubrum sive miniatum, Byzantinum Clus. Hist. 131.*

Lilium Byzantinum, flore prorsus niveo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, flore flavo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, miniato dilutiore flore Clus. Hist. 132.

Lilium Byzantinum, miniatum, polyanthos C. B. Pin. 78. *Lilium Byzantinum, miniatum, saturatiore flore, πολυανθὲς Clus. Hist. 132.*

Lilium Byzantinum, serotinum Eyst.

Lilium Byzantinum, flore multiplici Eyst.

Lilium purpuro-sanguineum, flore reflexo C. B. Pin. 78. *Hemerocallis Chalcedonica, purpuro-sanguinea, polyanthos Lob. Icon. 169.*

Lilium pyramidale, moschatum C. B. Pin. 78. *Lilium sylvestre sive Hemerocallis, moschata, polyanthos. Martagon Imperiale nuperorum. Martagon à l'épinette Lob. Adv. Part. 2. 504.*

Lilium rubrum, angustifolium C. B. Pin. 78. *Lilium præcox, nutante flore rubro J. B. 2. 696. Lilium rubrum, præcox Clus. Hist. 133.*

Lilium brevi & Gramineo folio C. B. Pin. 79. *Lilium præcox, nutante flore rubro, tenuifolium J. B. 2. 696. Hemerocallis Macedonica, tenuifolia, miniati coloris Adv. Part. 2. 504.*

Lilium miniatum, odorum, angustifolium C. B. Pin. 79. *Lilii miniati, tenuifolii aliud genus Clus. App. Alt.*

Lilium flavum, angustifolium C. B. Pin. 79. *Lilium nutante flore flavo J. B. 2. 697. Lilium montanum, flavo flore Lob. Adv. Part. 2. 505.*

Lilium angustifolium flore flavo dilutiore, quasi pallescente C. B. Pin. 79.

Lilium angustifolium, flore flavo, maculis nigris distincto C. B. Pin. 79.

Lilium angustifolium, flore flavo, maculis nigris distincto C. B. Pin. 79. *Martagon sive Lilium de Canada, auri colorem referens, flore intus nigris maculis asperso Bry.*

Lilium, à voce Græca λείριον.

Lilii albi caulis cum floribus amputatus & suspensus, auctore Gesnero, semen profert: quod feliciter etiam Parisiis sæpe expertus sum. *Epist. pag. 53.*

GENUS IV.

Lilio-Hyacinthus. *Lis-Jacinte.*

LILIO-HYACINTHUS est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, composito, & Hyacinthi floris æmulo. Hujus autem pistillum C, abit deinde in fructum D, ex globoso acuminatum, plerumque trigonum, in tria locu- *Tab. 196.*

lamenta E, divifum, feminibufque fœtum F, ferè globofis. His notis addenda eft radix fquamata, radicis Lilii formâ.

Lilio Hyacinthi fpeciem unicam novi, cujus varietates funt

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore cæruleo. *Hyacinthus ftellaris, foliis & radice Lilii C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus Lilio-folius, ftellatus, J. B.* 2. 589. *Hyacinthus ftellaris, Lilio-folius Lob. Icon.* 101.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore niveo. *Hyacinthus ftellaris, foliis & radice Lilii flore niveo C. B. Pin.* 46.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore rubello. *Hyacinthus ftellaris, Liliaceus, flore rubello H. R. Par.*

Lilio-Hyacinthus, quafi planta ad Lilium & ad Hyacinthum accedens.

GENUS V.

Corona Imperialis. *Couronne Impériale.*

Tab. 197. & 198. CORONA IMPERIALIS eft plantæ genus, floribus A, velut in coronam difpofitis, fupra quam eminet numerofa foliorum coma B. Singuli autem flores liliacei funt C, veluti Campaniformes, ex petalis fex D, compofiti. Piftillum verò E, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum F, oblongum, alis per longitudinem inftructum, in tria loculamenta G, divifum, feminiufque fœtum H, planis, mutuò fibi incumbentibus. His notis addenda eft radix I, tunicata K, parte feffili fibrata.

Coronæ Imperialis fpecies funt

Corona Imperialis Dod. Pempt. 201. *Lilium five Corona Imperialis C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialis five Tufai aliis J. B.* 2. 69. *Couronne Impériale.*

Corona Imperialis flore pulchrè rubente. *Tufaï five Lilium Perficum, ij. Cluf. Hift.* 128.

Corona Imperialis flore è luteo pallefcente. *Lilium five Corona Imperialis flore luteo vel veriùs pallefcente C. B. Pin.* 79.

Corona Imperialis flore luteo, ftriato. *Lilium five Corona Imperialis, flore luteo, ftriato H. Edimb.*

Corona Imperialis flore pulchrè luteo. *Lilium five Corona Imperialis per omnia major, flore luteo H. R. Par.*

Corona Imperialis major. *Lilium five Corona Imperialis per omnia major H. R. Par.*

Corona Imperialis ferotina, foliis amplioribus, flore faturo-phœniceo. *Corona ferotina Lob. Adv. Part.* 2. 513.

Corona Imperialis, multiflora latoque caule. *Lilium five corona Imperialis multiflora, latoque caule C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialis polyanthes Eyft.*

Corona Imperialis duplici corona. *Lilium five Corona Imperialis duplici coronâ C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialiis phœnicea, duplici corona aut ferie florum Lob. Icon.* 172. *Couronne Impériale à double rang.*

Corona Imperialis folio vario. *Lilium five Corona Imperialis Sinenfium, feu*

folio vario H. R. Par. Lilium Imperiale seu Corona Imperialis, foliis variegatis Mor. Hist. Oxon. Par. 2. 407. Couronne Impériale à feuille panachée.

Corona Imperialis flore pleno. *Lilium sive Corona Imperialis flore pleno H. R. Par. Couronne Impériale à fleur double.*

Corona Imperialis non fœtens. *Lilium sive Corona Imperialis non fœtens C. B. Pin. 79. Tusai varietas iiij. Clus. Hist. 129.*

Corona Imperialis ramosa. *Lilium sive Corona Imperialis ramosa C. B. Pin. 79. Tusai δίκλωνος Clus. Hist. 128.*

Corona Imperialis monstrosa J. B. 2. 689.

Corona Imperialis, à florum dispositione.

GENUS VI.

Tulipa. *Tulipe.*

TULIPA est plantæ genus, flore A, B, liliaceo, ex petalis sex C, composito, urcei quodammodo formâ. Pistillum autem D, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum E, oblongum, trifariam dehiscentem F, in tria loculamenta divisum G, seminibusque fœtum planis H, & bino ordine sibi incumbentibus. His notis addenda est radix I, tunicata K, parte sessili fibrata. *Tab. 199. & 200.*

Tulipæ species sunt

Tulipa præcox, lutea C. B. Pin. 57. *Tulipa præcox, flava Clus. Hist. 138. J. B. 2. 666. Tulipe précoce.*

Tulipa præcox, purpurea C. B. Pin. 57. *Clus. Hist. 139. J. B. 2. 667.*

Tulipa præcox, rubra C. B. Pin. 57. *Clus. Hist. 139. J. B. 2. 667.*

Tulipa præcox, flore Amethystino. *Tulipa præcox, saturatior Clus. Hist. 138. Lilio-Narcissus purpuro-violaceus Lob. Icon. 129.*

Tulipa præcox, flore è purpurâ nigricante & obsoleto. *Lilio-Narcissus sanguineus, puniceusve obsoletus, tribus exterioribus mucronatis foliis, internis verò retusis Lob. Icon. 128.*

Tulipa purpurea, calyce pallescente Eyst.

Tulipa summè miniata, calyce luteo Eyst.

Tulipa præcox, alba C. B. Pin. 57. *Lilio-Narcissus niveus totus Lob. Icon. 131. J. B. 2. 666. Tulipa nivea tota Ejusd. 2. 675.*

Tulipa præcox, coccinea, rubentibus oris, petalis ad exortum lituris rubris ad cordis effigiem asperfis. *Lilio-Narcissus coccineus, rubentibus oris, mediis foliis candicans, & ad basim notulis rubris, cordis effigie asperfus Lob. Icon. 127.*

Tulipa præcox, flore coccineo, puniceove rutilante. *Tulipa coccinea, puniceave, rutilans J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus coccineus, puniceusve rutilans Lob. Icon. 128.*

Tulipa præcox, Amethystina, varia J. B. 2. 670.

Tulipa præcox, rubello flore nitido, candidis oris. *Tulipa rubris oris &*

vaginulis albis J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus rubellus, nitidus, candidis oris Lob. Icon. 129.
Tulipa præcox, coccineo flore, candidis oris. *Tulipa coccinea, candidis oris J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus coccineus, candidis oris Lob. Icon.* 130.
Tulipa præcox, candore & rubore suffusa. *Tulipa candore & rubore suffusa J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus candore & rubore confusus Lob. Icon.* 131.
Tulipa præcox, rubra, varia Clus. Hist. 140. J. B. 2. 668.
Tulipa rosea, variegata, polyanthos C. B. Pin. 58. *Tulipa polyanthos, præcox, rosea, colore mixa Eyst.*
Tulipa præcox, lutea, varia C. B. Pin. 58. *J. B.* 2. 667. *Tulipa præcox, flavo-varia Clus. Hist.* 140.
Tulipa lutea, rubentibus oris. *Lilio-Narcissus luteus, coccineus, rubentibus oris Lob. Icon.* 133.
Tulipa lutea, phœniceo confusè mixta. *Lilio-Narcissus luteus, phœniceo confusè mixtus Lob. Icon.* 134.
Tulipa phœnicea, peramœna, oris luteis. *Lilio-Narcissus phœniceus, peramœnus, oris luteis Lob. Icon.* 134.
Tulipa lutea, latifolia, phœniceis rubentibus oris. *Tulipa sive Lilio-Narcissus luteus, latifolius, obtusus, phœniceis rubentibus oris Lob. Icon.* 135.
Tulipa lutea, oris rubris, striatis, carinâ subviridi. *Lilio-Narcissus luteus, hilaris, oris rubris, striatis, carinâ subviridi Lob. Icon.* 133.
Tulipa lutea, maculis minutis asperſa Eyst.
Tulipa lutea, lituris aureis Eyst.
Tulipa lutea, margine roseo Eyst.
Tulipa lutea, maculis rubens Eyst.
Tulipa lutea, prope calycem radio rubro Eyst.
Tulipa lutea, lituris miniatis Eyst.
Tulipa ex pallido tota virescens Eyst.
Tulipa ex luteo citrini coloris, lineis dorsalibus viridibus Eyst.
Tulipa flava ex sulphureo colore, pallescentibus oris, prope apices roseis, flammiformibus Eyst.
Tulipa floridè pallens, oris coccineis Eyst.
Tulipa præcox, purpurea, varia Clus. Hist. 141. *J. B.* 2. 669.
Tulipa rosea, venis luteis Eyst.
Tulipa miniata, lineâ viridi Eyst.
Tulipa floribus reflexis, interiùs miniatis, exteriùs herbaceis, margine ex Cinnabari rubente Eyst.
Tulipa præcox, alba, varia Clus. Hist. 141. *J. B.* 2. 668.
Tulipa candida lineis viridibus Eyst.
Tulipa alba, maculis roseis Eyst.
Tulipa albicans, maculis latis rubentibus Eyst.
Tulipa alba, marginibus rubescens Eyst.
Tulipa argentei & albicantis coloris Eyst.

Tulipa præcox ex albo in luteum lineis oblongis, rubris Eyſt.

Tulipa ex albo rufa, margine rubente Eyſt.

Tulipa explicata, flore candido, lineis rubris Eyſt.

Tulipa præcox, anguſtifolia C. B. Pin. 60. *Tulipa Perſica, præcox Cluſ. Cur. poſt. in fol. 9.*

Tulipa anguſtifolia, altera ſive foliis Hyacinthi C. B. Pin. 70. *Tulipa bicolor, tribus luteis & tribus rubris luteis foliis Coccini Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 60.

Tulipa ſerotina, lutea C. B. Pin. 60. *Tulipa ſerotina, flava, cum quatuor foliis in caule J. B.* 2. 671. *Tulipa ſerotina flava Cluſ. Hiſt.* 144. *Tardive.*

Tulipa aurei coloris Eyſt.

Tulipa lutea, ex rubro, viridi, coccineo variegata Eyſt.

Tulipa ſerotina, coccinea Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 399. *Tulipa coccinea, holoſericea J. B.* 2. 671.

Tulipa globoſa, ſerotina, aureo colore punctata Eyſt.

Tulipa albicans, margine coccineo Eyſt.

Tulipa albicans ex flavo purpureo, foliis prope calycem luteis unguibus Eyſt.

Tulipa nivea, oris rubro-purpuraſcentibus Eyſt.

Tulipa nivea, oris ex rubro purpureis Eyſt.

Tulipa ſerotina, ſtellata Eyſt.

Tulipa diverſi coloris alba, lineâ rubente Eyſt.

Tulipa coccinea, albeſcentibus oris Eyſt.

Tulipa globoſa, ſerotina, Cinnabaris colore Eyſt.

Tulipa, ſerotina, rubra Cluſ. Hiſt. 144. *J. B.* 2. 671.

Tulipa verſicolor, parte media, viridibus ſignaturis, alter verò rubra Eyſt.

Tulipa ſerotina, ramoſa, major C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, πολυκλαδὴς major Cluſ. Hiſt.* 143. *J. B.* 2. 676.

Tulipa ſerotina, ramoſa, minor C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, πολύκλωνος minor Cluſ. Hiſt.* 143. *J. B.* 2. 676.

Tulipa ſerotina, Braſſicæ floridæ ſimilis, vel Tulipa viridis, prima C. B. Pin. 61. *Tulipa viridis Eyſt.*

Tulipa ſerotina, viridis, duplici foliorum in flore ſerie Cluſ. Hiſt. 148.

Tulipa viridis, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, viridis, oris pallidis & albis Cluſ. Hiſt.* 148.

Tulipa ſerotina, flore pleno, miniato Eyſt.

Tulipa ſerotina, tota lutea, flore pleno Eyſt.

Tulipa dubia, major C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia* 1. *major Cluſ. Hiſt.* 145. *J. B.* 2. 671. *Meridionelle.*

Tulipa dubia, major, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia* 1. *major, altera Cluſ. Hiſt.* 145. *J. B.* 2. 671.

Tulipa dubia, media, ſulphurei coloris C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia ij. media* 1. *Cluſ. Hiſt.* 146. *J. B.* 2. 672.

Tulipa lutea, lituris miniatis Eyſt.

Tulipa ſulphurei coloris, oris rubris Eyſt.

Tulipa dubia, major ad Aurantium colorem accedens. *Tulipa lutea, obtuſis*

foliolis florum J. B. 2. 674. Tulipa dubia, major, flava Cluſ. Hiſt. 144.

Tulipa dubia, media, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia, media 2. verſicolor J. B. 2. 673. Tulipa dubia, iij. media ij. verſicolor Cluſ. Hiſt.* 146.

Tulipa bulbos in foliorum alis ferens C. B. Pin. 63. *Tulipa bulbifera Cluſ. Hiſt.* 150. *J. B.* 2. 674.

Tulipa pumilio, latifolia, alba C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, unguibus luteis Eyſt.*

Tulipa pumilio, latifolia, ſulphurea C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, fulva, ſulphurei coloris Eyſt.*

Tulipa pumilio, latifolia, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa dubia, pumilio Cluſ. Hiſt.* 148. *J. B.* 2. 676.

Tulipa pumilio, anguſtifolia C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, altera Cluſ. Hiſt.* 149. *J. B.* 2. 676.

Tulipa pumilio, Gramineo folio C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, altera, Luſitanica Lob. Adv. Part.* 494. 2. *J. B.* 2. 679.

Tulipa minor, lutea, Italica, C. B. Pin. 63. *Tulipa lutea, Bononienſis J. B.* 2. 678. *Tulipa Apenninea Cluſ. Hiſt.* 151. *Tulipe de Boulogne.*

Tulipa minor, folio latiore C. B. Pin. 63. *Tulipæ Byzantinæ genus alterum Cluſ. Hiſt.* 151.

Tulipa minor, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa rubra, anguſtifolia, facie Bononienſis Lob. Adv. Part.* 2. 492.

Tulipa bombycina, Cretica C. B. Pin. 63. *Tulipa bombycina, flore rubro Suvert.*

Tulipa minor, lutea, Gallica C. B. Pin. 63. *Tulipa minor, lutea, Narbonenſis J. B.* 2. 677. *Tulipa Narbonenſis Cluſ. Hiſt.* 151.

Tulipa minor, ex luteo purpuraſcens C. B. Pin. 64. *Tulipa Hiſpanica, Narbonenſis paulo minor J. B.* 2. 678. *Tulipa Hiſpanica Cluſ. Hiſt.* 151.

Tulipa variegata, Perſica C. B. Pin. 64. *Tulipa Perſica Suvert. Tulipe de Perſe.*

Tulipa Candiæ, folio lucido, polyclonos H. R. Par.

Tulipa verſicolor, media, foliolis criſpis ad florum baſim adhæreſcentibus H. R. Par. *La Crouſtilleuſe.*

Tulipa lutea, centifolia H. R. Par. *Le monſtre jaune double.*

Tulipa lutea, lituris quibuſdam viridibus & ſanguineis diſtincta, flore maximo laciniato H. R. Par. *Le monſtre jaune.*

GENUS VII.

Fritillaria. *Fritillaire.*

Tab. 201. FRITILLARIA eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, quaſi campaniformi & pendulo, ex petalis ſex B, compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum planis F, gemino ordine ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix G, ex duobus tuberculis conſtans H, plerumque ſemigloboſis, inter quæ ſurgit caulis I.

Fritillariæ

Fritillariæ species sunt

Fritillaria præcox, purpurea, variegata C. B. Pin. 64. *Meleagris sive Fritillaria saturatior & dilutior J. B.* 2. 681. *Meleagris Dod. Pempt.* 233.

Fritillaria maxima, Italica. *Meleagris ore maximo, Italica, flore gemello Eyst.*

Fritillaria lutea, maxima, Italica Park. Par. 43. *Moleagris flos maximus, Italicus Eyst.*

Fritillaria ramosa C. B. Pin. 64. *Fritillaria maxima, purpurei coloris Suvert.*

Fritillaria polyanthos, flavo-viridis C. B. Pin. 64. *Fritillaria polyanthos, lutea Eyst.*

Fritillaria umbellifera C. B. Pin. 64. *Fritillaria Hispanica, umbellifera Suvert.*

Fritillaria maxima, flore obsoletæ purpuræ. *Lilium Persicum sive Susianum J. B.* 2. 699. *Lilium Persicum Dod. Pempt.* 220.

Fritillaria ramosa seu Lilium Persicum, minus Mor. H. R. Bles.

Fritillaria alba, polyanthos H. Edinb.

Fritillaria flore luteo, puro Park. Par. 43.

Fritillaria serotina, floribus ex flavo virentibus, flore pleno H. R. Par.

Fritillaria Hispanica, elatior, flore carneo H. R. Par.

Fritillaria nigra Lob. Adv. Part. 2. 496. *J. B.* 2. 682.

Fritillaria Isabella dicta, floribus ex pallidè rubicundo virentibus H. L. Bat.

Fritillaria flore fulcato & angulofo, obsoletè puniceo H. L. Bat.

Fritillaria flore magno, pleno C. B. Pin. 64. *Fritillaria flore pleno Eyst.*

Fritillaria alba, variegata C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba ex phæo-purpureo tessulata J. B.* 2. 684. *Fritillaria alba, elegantissima, ex phaio-purpureo tessulata Lob. Adv. Part.* 2. 495.

Fritillaria alba, præcox C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba, altera Lob. Adv. Part.* 2. *J. B.* 2. 684. *Fritillaria albo flore Suvert.*

Fritillaria serotina, atropurpurea C. B. Pin. 64. *Meleagris altera Dod. Pempt.* 233.

Fritillaria serotina, floribus ex flavo virentibus C. B. Pin. 64. *Fritillaria Aquitanica Clus. Hist.* 153. *Meleagris sive Fritillaria Aquitanica, reflexis oris J. B.* 2. 683.

Fritillaria flava, rubris maculis distincta C. B. Pin. 64. *Meleagris sive Fritillaria flava J. B.* 2. 684. *Fritillaria flavo flore Clus. Hist.* 153.

Fritillaria angustifolia, lutea, variegata, magno flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Juncifolia Eyst.*

Fritillaria angustifolia, lutea, variegata, parvo flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Lusitanica Clus. Cur. post. in fol.* 10.

Fritillaria flore minore C. B. Pin. 64. *Meleagris sive Fritillaria Pyrenæa, flore minore J. B.* 2. 683. *Fritillaria Pyrenæa Clus. Cur. post. in fol.* 10.

Fritillaria minima, pluribus foliis C. B. Pin. 64. *Fritillaria minima Suvert.*

Fritillaria, à Fritillo seu Abaco, ut ait Raius, in quo Scaccorum lusus exercetur,

GENUS VIII.

Dens Canis.

Tab. 201. DENS CANIS eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex compoſito, pendulis & repandis, quorum meditullium occupat piſtillum B, quod deinde abit in fructum C, ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum D, ſeminibuſque fœtum oblongis E. His notis addenda eſt radix F, carnoſa G, ad dentis Canini formam accedens.

Dentis Canis ſpecies ſunt

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpurâ rubente C. B. Pin. 78. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium flore unico, radiato, purpureo J. B. 2. 680. Dens Caninus, purpuraſcente flore Cluſ. Hiſt. 266.*

Dens Canis latiore, rotundioreque folio, flore candido C. B. Pin. 87.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore è purpurâ candicante C. B. Pin. 87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, albo J. B. 2. 680.*

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore vinoſo H. R. Par.

Dens Canis, flore luteo J. Rhea.

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, flore lacteo C. B. Pin. 87. *Dens Canis, albo flore Cluſ. Hiſt. 266.*

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, flore ex albo purpuraſcente C. B. Pin. 87.

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, vel ſuaverubente H. R. Par.

Dens Canis, à radicis formâ.

GENUS IX.

Ornithogalum.

Tab. 203. ORNITHOGALUM eſt plantæ genus, flore A B, liliaceo, ex petalis ſex in orbem poſitis compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum D C, quod deinde abit in fructum E H, ſubrotundum, in tria loculamenta F I, diviſum, ſeminibuſque fœtum K G, ſubrotundis. His notis addenda eſt radix bulboſa aut tuberoſa quâ differt à Phalangio.

Ornithogali ſpecies ſunt

Ornithogalum umbellatum, maximum C. B. Pin. 69. *Lilium Alexandrinum ſive Ornithogalum magnum, Syriacum J. B. 2. 629. Ornithogalum majus Dod. Pempt. 221.*

Ornithogalum umbellatum, majus, anguſtifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum medium Eyſt.*

Ornithogalum umbellatum, album, medium, latifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogali vulgari ſimile, latiore folio J. B. 2. 631. Ornithogalum aliud vulgare Cluſ. Hiſt. 188.*

Ornithogalum umbellatum, medium, anguſtifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vulgare & verius, majus & minus J. B. 2. 630. Bulbus leucanthemus, minor, ſive Ornithogalum Dod. Pempt. 221.*

Ornithogalum album, minus C. B. Pin. 70. *Ornithogalum minus, è Pyrenæis Cluf. App. 1. J. B. 2. 624.*

Ornithogalum umbellatum, flofculis ex albo fubcæruleis C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hifpanicum, minus Cluf. Hift.* 188.

Ornithogalum latifolium & maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vel Lilium Alexandrinum, floribus albis, innumerabilibus Suvert.* 58.

Ornithogalum latifolium, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Indicum Promontorii Bonæ Spei Suvert.*

Ornithogalum anguftifolium, majus, floribus ex albo virefcentibus C. B. Pin. 70. *Afphodelus bulbofus Dodonæi, five Ornithogalum fpicatum, flore virente J. B. 2. 627. Ornithogalum majus, 1. Cluf. Hift.* 186.

Ornithogalum anguftifolium, fpicatum, maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum lacteum, fpicatum, maximum Eyft.*

Ornithogalum fpicatum feu comofum, flore lacteo C. B. Pin. 70. *Ornithogali lactei fpecies major. Eyft.*

Ornithogalum majus, fpicatum, flore albo C. B. Pin. 70. *Ornithogalum fpicatum, albo flore, Monfpeffulanum J. B. 2. 628. Ornithogalum Narbonenfe Dod. Pempt.* 222.

Ornithogalum majus, fpicatum, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Byzantinum Clufio J. B. 2. 629. Ornithogalum 3. vel majus, Byzantinum Cluf. Hift.* 187.

Ornithogalum fpicatum, flore viridi-lactefcente C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Creticum & Pannonicum, albo flore J. B. 2. 629. Ornithogalum Pannonicum, albo flore Cluf. Hift.* 187.

Ornithogalum fpicatum, album C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hifpanicum, fpicatum Eyft.*

Ornithogalum cæruleo-pallente flore C. B. Pin. 70. *Ornithogalum cæruleum, pallens J. B. 2. 622. Ornithogalum cæruleum, pallens, Lob. Obf.* 73.

Ornithogalum exoticum, magno flore, minori innato C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Neapolitanum, J. B. 2. 631. Ornithogalum Neapolitanum, flore interiùs candido, exteriùs cineraceo Suvert.*

Ornithogalum luteum five pallidum, majus C. B. Pin. 71. *Ornithogalum pallido flore J. B. 2. 624. Cluf. Hift.* 188.

Ornithogalum luteum, magno flore C. B. Pin. 71. *Ornithogalum flavum, cum ftaminibus rubris J. B. 2. 624. Ornithogalum flavum, Alcmarianum Cluf. Hift.* 188.

Ornithogalum Africanum, luteum, odoratum, foliis Cepaceis, radice tuberosâ H. L. Bat.

Ornithogalum luteum C. B. Pin. 71. *Bulbus fylveftris Fuchfii, flore luteo, five Ornithogalum luteum J. B. 2. 623. Bulbus fylveftris Dod. Pempt.* 222.

Ornithogalum luteum, minus C. B. Pin. 71. *J. B. 2. 624. Ornithogalum Pannonicum, luteo flore Cluf. Hift.* 189.

Ornithogalum anguftifolium, bulbiferum C. B. Pin. 71. *Ornithogalum*

angustifolium, campestre, luteum, bulbiferum Col. Part. 1. 323.

Ornithogalum Lusitanicum, capillaceo folio, luteum.

Ornithogalum luteo - virens, Indicum Corn. 160.

Ornithogalum Africanum, flore viridi, altero alteri innato Prodr. Par. Bat.

Ornithogalum spicatum, unifolium, flore niveo, odorato V. Lusit. *Bulbus monophyllos, flore albo, an* βολβίνη *Theophrasti J. B.* 2. 622. *Donzellas Lusitanorum.*

Ornithogalum bifolium, Germanicum, cæruleum. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus C. B. Pin* 45. *Hyacinthus stellatus, bifolius & trifolius, vernus, dumetorum, flore cæruleo J. B.* 2. 579. *Hyacinthus cæruleus, mas, minor Fuchs. Hist.* 837.

Ornithogalum trifolium, Germanicum, flore saturatè cæruleo. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, colore magis saturo C. B. Pin.* 45.

Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore carneo. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, flore carneo C. B. Pin.* 45.

Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore exalbido. *Hyacinthus stellaris, Germanicus, flore exalbido & veluti cinericio C. B. Pin.* 45.

Ornithogalum angustifolium, albicans, serotinum. *Hyacinthus stellaris, albus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellaris, albicans, serotinus J. B.* 2. 580. *Hyacinthus Germanicus, stellaris, albicans, serotinus Lob. Icon.* 100.

Ornithogalum cæruleum, staminulis è viridi luteis. *Hyacinthus stellatus, cæruleus, staminulis ex viridi luteis C. B. Pin* 46. *Hyacinthus stellatus, Italicus Eyst.*

Ornithogalum purpureum. *Hyacinthus stellaris, purpureus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellaris, major D. Jo. Someri Lob. Adv. Part.* 2. 487. *J. B.* 2. 581.

Ornithogalum spicatum, cinereum. *Hyacinthus stellaris, spicatus, cinereus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus, multiflorus, cineracei coloris J. B.* 2. 582. *Hyacinthus stellatus, cineracei coloris Clus. Hist.* 184.

Ornithogalum cæruleum, Byzantinum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, amœnus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus, Byzantinus, alter, elegantissimus, serotinus, bullatus J. B.* 2. 582. *Hyacinthus peregrinus, pluribus floribus præditus, cæruleo-violaceus. Suvert.*

Ornithogalum Byzantinum, flore è cæruleo purpurascente. *Hyacinthus stellaris, amœnus flore è cæruleo purpurascente C. B. Pin.* 461.

Ornithogalum Byzantinum, flore albo. *Hyacinthus stellaris, amœnus, flore albo C. B. Pin.* 46.

Ornithogalum Byzantinum, obsoletè cæruleum. *Hyacinthus stellaris, obsoletè cæruleus vel major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus, Byzantinus Clus. Hist.* 184. *J. B.* 2. 582.

Ornithogalum Byzantinum, Borraginis flore. *Hyacinthus stellaris, Byzantinus, Borraginis flore H. R. Par.*

Ornithogalum cæruleum, striatum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, striatus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus à Poreto Clus. Cur. post. in fol.* 20.

Ornithogalum Hiſpanicum, ſaturè cæruleum. *Hyacinthus ſtellaris, ſaturè cæruleus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus Hiſpanicus, ſtellato flore Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 20.

Ornithogalum cæruleo-purpuraſcens, majus. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, cæruleo-purpuraſcens, major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, æſtivus Cluſ. App.* 2. *J. B.* 2. 583.

Ornithogalum æſtivum, floſculis alternatim poſitis. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, minor, floſculis alternatim ſitis C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, æſtivus, minor Cluſ. Auct. App.* 2. *J. B.* 2. 581.

Ornithogalum autumnale, majus, flore dilutè purpuraſcente. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus autumnalis, major J. B.* 2. *Hyacinthus autumnalis, major Cluſ. Hiſt.* 185.

Ornithogalum autumnale, majus, flore albo. *Hyacinthus autumnalis, albo flore Suvert.*

Ornithogalum autumnale, minus, flore dilutè purpureo. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore purpuræ dilutioris C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus autumnalis minor Cluſ. Hiſt.* 185. *J. B.* 2. 574.

Ornithogalum autumnale, minus, floribus cæruleis. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore cæruleo C. B. Pin.* 47.

Ornithogalum pumilum, vernum. *Hyacinthus ſtellaris, minimus C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus ſtellaris, vernus, parvulus, flore ex cæruleo cinereo J. B.* 2. 581. *Parvulus Hyacinthus ſtellaris, vernus Lob. Adv. Part.* 2. 486.

Ornithogalum cæruleum, Luſitanicum, latifolium. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus Peruvianus J. B.* 2. 585. *Hyacinthus ſtellatus, Peruanus Cluſ. Hiſt.* 182. *Jacinthe du Perou.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore quaſi violaceo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore quaſi violaceo C. B. Pin.* 47.

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore carneo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore ex albo rubricante C. B. Pin.* 47. *Hacinthus Peruanus, carnei coloris Suvert.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore ſubcinereo. *Hyacinthus ſtellaris, Peruvianus, ſubcinericio flore H. R. Par.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore albo.

Ornithogalum Eriophorum, Peruvianum. *Bulbus Eriophorus, Peruanus C. B. Pin.* 47. *Eriophorus Peruanus Cluſ. Hiſt.* 173.

Ornithogalum Eriophorum, Orientale, *Bulbus Eriophorus, Orientalis, C. B. Pin.* 47. *Bulbus Eriophorus Cluſ. Hiſt.* 172. *J. B.* 2. 621.

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice rubrâ. *Scilla vulgaris, radice rubrâ C. B. Pin.* 73. *Scilla rufa, magna, vulgaris J. B.* 2. 615. *Pancratium Dod. Pempt.* 691.

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice albâ. *Scilla radice albâ C. B. Pin.* 73. *Scilla Dod. Pempt.* 690. *Scillæ magnæ, albæ J. B.* 2. 618.

Ornithogalum maritimum, radice eſculentâ. *Scilla eſculenta C. B. Pin.* 73. *Scilla vera & legitima Ang.* 119.

Ornithogalum à vocibus Græcis ὄρνις *avis*, & γάλα *lac*. Floribus enim est foris quidem herbaceis, at ubi expansi sunt, lacteis, ut ait Dioscorides, quasi color lacteus in alis plurimarum avium occurrit.

GENUS X.

Porrum. *Poireau.*

Tab. 204. PORRUM est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, composito & quasi campaniformi, cujus meditullium occupat pistillum C, quod deinde abit in fructum D, subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibus fœtum subrotundis. His notis addi possunt stamina G, quæ plerumque lata sunt, plana, in tria capillamenta desinentia, quorum medium apice donatur, tum & flores qui in fasciculos ferè globosos colliguntur, demum radices I, longæ, cylindraceæ H, tunicatæ tunicis in folia plana K, & quandoque carinata abeuntibus.

Porri species sunt

Porrum commune, capitatum C. B. Pin. 72. *Porrum Dod. Pempt.* 688. *J. B.* 2. 551. *Poireau.*

Porrum foliis eleganter variegatis, adinstar Graminis striati H. Edinb.

Porrum sectivum, latifolium C. B. Pin. 72. *Porrum sectivum Dod. Pempt.* 688.

Porrum sylvestre, vinearum C. B. Pin. 72. *Ampelophrasum Matth.* 552.

Porrum sylvestre, gemino capite C. B. Pin. 72.

Porrum sylvestre, Vitigineum Ger. emac. 176.

Porrum, ut volunt, à voce Græca πράσον quæ eandem plantam significat.

GENUS XI.

Cepa. *Oignon.*

Tab. 205. CEPA est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex C, composito, quorum meditullium occupat pistillum D, quod deine abit in fructum E, subrotundum, in tria loculamenta divisum F, seminibusque fœtum subrotundis G. His notis addi debent flores in fasciculum sphæricum B, collecti, tum & folia I, caulisque H, tubulatus.

Cepæ species sunt

Cepa vulgaris, floribus & tunicis purpurascentibus C. B. Pin. 71. *Cepe sive Cepa rubra, rotunda J. B.* 2. 547. *Cepa rotunda Dod. Pempt.* 687.

Cepa vulgaris, floribus & tunicis candidis C. B. Pin. 71. *Cepe sive Cepa alba, rotunda J. B.* 2. 547. *Cepa alba Tabern. Icon.* 483.

Cepa turbinatâ radice C. B. Pin. 71.

Cepa oblonga Dod. Pempt. 687. *Cepe sive Cepa longa J. B.* 2. 547.

Cepa Ascalonica Matth. 556. *Cepa Ascalonica sive fissilis J. B.* 2. 551. *Echalottes.*

Cepa fissilis Matthioli Lugd. 1539. *Ciboule.*

Cepa Africana, maxima, bulbo lagenario, dulci H. R. Par.

Cepa sectilis, juncifolia, perennis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 383. *Porrum sectivum, Juncifolium C. B. Pin. 72. Porrum sectivum & Schœnoprason quibusdam J. B. 2. 553. Schœnoprasum Dod. Pempt. 689.*

Cepa Alpa, palustris, tenuifolia.

Cepa Lusitanica, foliis capillaceis, minima, purpurascente flore.

Cepa bicornis, tenuifolia, flore obsoleto. *Allium bicorne, proliferum, flore intus albescente, cum stria purpurascente externè J. B. 2. 560. Allium sylvestre, bicorne, flore obsoleto C. B. Pin. 74.*

Cepa juncifolia, minor purpurascens. *Allium campestre, Juncifolium, capitatum, purpurascens, majus C. B. Pin. 74. Allium sylvestre, tenuifolium Lob. Icon. 156.*

Cepa tenuifolia, sphærocephalos, purpurascens. *Allium sphærocephalon, purpurascens Raii Hist. 1118.*

GENUS XII.

Allium. *Ail.*

ALLIUM est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, composito, quorum meditullium occupat pistillum C, quod deinde abit in fructum D, subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum etiam subrotundis F. His notis addi debent flores in fasciculum globosum collecti, tum & radices G, tunicatæ ex pluribus nucleis plerumque constantes H I K; demum & folia nequaquam tubulata. *Tab. 206.*

Allii species sunt

Allium sativum C. B. Pin. 73. *Allium vulgare & sativum J. B. 2. 554. Allium Dod. Pempt. 682.*

Allium sativum, alterum, sive Allioprasum caulis summo circumvoluto C. B. Pin. 73. *Scorodoprasum ij. Clus. Hist. 191. Allii genus Ophioscordon dictum quibusdam J. B. 2. 559. Rocambole.*

Allium sphæriceo capite, folio latiore sive Scorodoprasum alterum C. B. Pin. 74. *Scorodoprasum dictum J. B. 2. 558. Scorodoprasum 1. Clus. Hist. 190.*

Allium sylvestre, amphicarpon, foliis Porraceis, floribus & nucleis purpureis Raii Synops. 230.

Allium sphæriceo capite, folio angustiore C. B. Pin. 74. *Allii genus, fortè Scorodoprason alterum Lobelio J. B. 2. 564. Scorodoprasum alterum Lob. Icon. 157.*

Allium sylvestre, latifolium C. B. Pin. 74. *Allium Ursinum, latifolium, vernum sylvaticum J. B. 2. 565. Allium Ursinum, latifolium Lob. Icon. 159.*

Allium montanum, latifolium, maculatum C. B. Pin. 74. *Allium Alpinum J. B. 2. 566. Victorialis longa Clus. Hist. 189.*

Allium montanum, latifolium, minus Montis aurei H. R. Par.

Allium montanum, angustioribus foliis, maculatum C. B. Pin. 74.

Allium floribus è luteo virescentibus. *Molli flore subviridi Bocc. 63.*

Allium montanum, bicorne, angustifolium, flore purpurascente C. B. Pin.

74 *Allium ſylveſtre, bicorne, purpureum, proliferum J. B. 2. 561. Ampelopraſum proliferum Lob. Icon. 156.*
Allium montanum, bicorne, purpureum, proliferum Raii Synopſ. 229.
Allium ſylveſtre, bicorne, flore ex herbaceo albicante, cum triplici in ſingulis petalis ſtria atro-purpurea Raii Synopſ. 229.
Allium montanum, bicorne, flore obſoletiore C. B. Pin. 75. *Allii montani iiij. ſpecies altera Cluſ. Hiſt.* 194.
Allium montanum, bicorne, flore pallidè odoro C. B. Pin. 75. *Allium flore luteo, ſive pallido J. B. 2. 561. Allii montani iiij. ſpecies 1. Cluſ. Hiſt.* 194.
Allium Juncifolium, bicorne luteum C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*
Allium montanum, capite rotundo C. B. Pin. 75. *Allium ſphærocephalum, purpureum, ſylveſtre J. B. 2. 562. Allium ſeu Moly montanum, v. Cluſ. Hiſt.* 195.
Allium pyrenæum C. B. Pin. 75. *Moly Pyrenæum, purpureo flore Cluſ. Hiſt. App. alt.*
Allium montanum, foliis Narciſſi, majus C. B. Pin. 75. *Allium umbelliferum, pratenſe J. B. 2. 564. Allium ſive Moly Narciſſinis foliis, Cluſ. Hiſt.* 195.
Allium montanum, foliis Narciſſi mollioribus, & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narciſſinis foliis 1. altera ſpecies Cluſ. Hiſt.* 195.
Allium montanum, foliis Narciſſi, minus C. B. Pin. 75. *Allium petræum, umbelliferum J. B. 2. 564. Allium ſive Moly Narciſſinis foliis ij. Cluſ. Hiſt.* 196.
Allium montanum, foliis Narciſſi anguſtioribus & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narciſſinis foliis ij. altera ſpecies Cluſ. Hiſt.* 196.
Allium montanum, radice oblongâ C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*
Allium ſaxatile Acori radice, flore purpureo Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 79. *Videtur varietas prioris.*
Allium montanum, minus C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*
Allium latifolium, Liliflorum. *Moly latifolium, Liliflorum C. B. Pin. 75. Moly Theophraſti Cluſ. Hiſt.* 191.
Allium latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente. *Moly latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente C. B. Pin. 75. Moly Theophraſti magnum J. B. 2.* 568.
Allium latifolium, Hiſpanicum. *Allium latifolium, Hiſpanicum C. B. Pin. 75. Moly latifolium Eyſt.*
Allium latifolium, luteum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, primum C. B. Pin. 75. Moly luteum Botanicorum, latifolium, Allii odore J. B. 2. 562. Moly montanum, latifolium, flavo flore Cluſ. App. alt.*
Allium latifolium, luteum, alterum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, ſecundum C. B. Pin. 75. Moly latifolium, flore flavo Eyſt.*
Allium Africanum, flore purpuraſcente. *Moly Africanum, umbellâ purpuraſcente C. B. Pin. 75. Prodr. 27.*
Allium peregrinum, floribus albo-viridibus. *Moly exoticum, floribus albo-*
viridibus

viridibus C. B. Pin. 75. Moly flore albo, lineis viridis coloris Suvert.

Allium ſylveſtre, ſive Moly minus, roſeo amplo flore Bot. Monſp.

Allium anguſtifolium, umbellatum, flore albo. *Moly anguſtifolium, umbellatum C. B. Pin. 75. Moly Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 192. Moly Dioſcoridis, parvum quibuſdam J. B. 2. 568.*

Allium anguſtifolium, umbellatum, flore carneo. *Moly anguſtifolium, umbellatum, flore carneo H. L. Bat.*

Allium humilius, folio Gramineo. *Moly humile, folio Gramineo C. B. Pin. 75. Chamæmoly Col. Part. 1. 326. Varietas Moly Dioſc. Cluſii.*

Allium caule triangulo. *Moly parvum, caule triangulo C. B. Pin. 75. Moly picciolo di Peſaro Pon. Bald. Ital. 22.*

Allium anguſtifolium, floribus majoribus. *Moly anguſtifolium, floribus majoribus C. B. Pin. 76. Moly minus, flore orbiculato, majore J. B. 2. 568. Moly minus Cluſ. Hiſt. 192.*

Allium anguſtifolium, foliis intortis. *Moly anguſtifolium, floribus reflexis C. B. Pin. 75. Moly ſerpentinum vocatum Lob. Icon. 160.*

Allium ſylveſtre, perpuſillum, Juncifolium, moſchatum J. B. 2. 565. *Moly moſchatum, capillaceo folio C. B. Pin. 76. Prodr. 28. Moly Zibethinum Richier. Recher.*

Allium differt ab Ornithogalo florum ſitu, à Cepâ foliorum formâ, à Porro verò radice.

SECTIO V.

De Herbis, flore liliaceo, ex petalis ſex compoſito, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Lilio-Narciſſus. *Lis-Narciſſe.*

LILIO-NARCISSUS eſt plantæ genus, flore A B, liliaceo, ex petalis ſex C, compoſito, Lilii æmulo. Hujus autem calyx D, ſeu embryo E, abit in fructum Narciſſi fructus formâ. His notis addenda eſt radix bulboſa, tunicata, quâ differt à Lilio, à Narciſſo verò flore polypetalo. *Tab. 207.*

Lilio-Narciſſi ſpecies ſunt

Lilio-Narciſſus Jacobæus, latifolius, Indicus, rubro flore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 366. *Narciſſus Indicus, latifolius, rubro flore J. B. 2. 909. Narciſſus latifolius, Indicus, rubro flore Cluſ. Hiſt. 157.*

Lilio-Narciſſus Indicus, ſaturato colore purpuraſcens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 367. *Narciſſus Indicus, Liliaceus, ſaturo colore purpuraſcens Ferr. Flor. 119.*

Lilio-Narciſſus Indicus, maximus, ſphæricus, floribus plurimis, rubris,

Liliaceis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus, flore Liliaceo, sphæricus Ferr. Flor.* 129.

Lilio-Narcissus Indicus, flore albo, exteriùs rubente. *Narcissus à D. Gareto, flore albo, exteriori parte rubicundus Suvert.* 28.

Lilio-Narcissus Japonicus, rutilo flore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 367. *Narcissus Japonicus, rutilo flore, Corn.* 158.

Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Corn.* 154.

Lilio-Narcissus Africanus pumilus, polyanthos. *Lilium Africanum, humile, longissimis foliis, polyanthos, saturato colore purpurascens H. L. Bat. App. & Par. Bat.*

Lilio-Narcissus polyanthos, flore incarnato, fundo ex luteo albescente Sloane Cat. Plant. Jam. 115. *Lilium Americanum, puniceo flore Belladona dictum H. L. Bat. & Par. Bat. Lys rouge du Tertre* 110.

Lilio-Narcissus Zeylanicus, latifolius, flore niveo, externè lineâ purpureâ striato H. Amstel. in fol. 73.

Lilio-Narcissus folio latissimo, floribus niveis inodoris. *Narcissus Amboinensis, folio latissimo, rotundo, floribus niveis, inodoris H. Amstel. in fol.* 77.

Lilio-Narcissus Americanus, flore intus aureo, extus coccineo, foliis Lilii Convallium Plum.

Lilio-Narcissus seu Narcissus Liliflorus Carolinianus flore albo, singulari, rubente diluto Pluk. Phytog. Tab. 42. fig. 3.

Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, monanthos, albus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 266. *Narcissus Virgineus Park. Par.* 86.

Lilio-Narcissus Indicus, Narcissus Liliflorus, aureus, striis argenteis pictus, floribus amplis, cernuis, gemellis, caule magno Cepæ fistuloso H. R. H. Pluk. Phytog. Tab. 246. fig. 2.

Lilio-Narcissus luteus, vernus. *Colchicum luteum, vernum C. B. Pin.* 69. *Colchicum vernum, flavo flore J. B.* 2. 662. *Narcissus vernus, flore luteo Suvert.*

Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, major. *Colchicum luteum,* 1. *majus C. B. Pin.* 69. *Colchicum flore luteo quorundam J. B.* 2. 661. *Narcissus autumnalis, major Clus. Hist.* 164.

Lilio-Narcissus luteus, multiplex, autumnalis. *Narcissus autumnalis, flore luteo, multiplex Eyst.*

Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, minor. *Narcissus serotinus Clus. Hist.* 162. *Narcissus autumnalis, minor J. B.* 2. 662.

Lilio-Narcissus autumnalis, melino flore. *Colchicum melino flore. C. B. Pin.* 69. *Narcissus Persicus, Croci flore, Colchicis affinis J. B.* 2. 661. *Narcissus Persicus Clus. Hist.* 163.

Lilio-Narcissus Bæticus, luteus, minor, odoratissimus.

Lilio-Narcissus, quasi Planta ad Lilium & ad Narcissum accedens.

GENUS II.

Narcisso-Leucoium. *Perce-neige.*

NARCISSO-LEUCOIUM est plantæ genus, flore A, B, liliaceo, ex petalis sex, nunc æqualibus, nunc inæqualibus composito, & veluti campaniformi, pendulo. Hujus autem calyx C, abit deinde in fructum D, subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum F, etiam subrotundis. His notis addenda est radix bulbosa. Tab. 208.

Narcisso-Leucoii species sunt

Narcisso-Leucoium vulgare. *Leucoium bulbosum, vulgare C. B. Pin. 55. Leucoium bulbosum, hexaphyllon, cum unico flore, rariùs bino J. B. 2. 590. Leucoium bulbosum, hexaphyllon, Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium flore patulo, *Leucoium bulbosum, flore patulo C. B. Pin. 55. Leucoium bulbosum, hexaphyllon, majus Eyst.*

Narcisso-Leucoium pratense, multiflorum. *Leucoium bulbosum, majus, sive multiflorum, quod aliqui Acrocorion Plinii statuunt C. B. Pin. 55. Leucoium bulbosum, polyanthemum, tardiùs florens, floribus minoribus J. B. 2. 592. Leucoium bulbosum, polyanthemum Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium pratense, multiflorum, flore pleno. *Leucoium bulbosum serotinum, majus, multiflorum, floribus plenis H. L. Bat.*

Narcisso-Leucoium trifolium, majus. *Leucoium bulbosum, trifolium, majus C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, præcox, Byzantinum J. B. 2. 591. Leucoium bulbosum, triphyllum, majus, Byzantinum Eyst.*

Narcisso-Leucoium trifolium, minus. *Leucoium bulbosum, trifolium, minus C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, minus, tripyllon J. B. 2. 591. Leucoium bulbosum, triphyllon Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium trifolium, cæruleum. *Leucoium bulbosum, trifolium, cæruleum C. B. Pin. 56. Leucoium triphyllum, flore cæruleo Someri. Lob. Adv. Part. 2. 492. J. B. 2. 592.*

Narcisso-Leucoium autumnale, latifolium. *Leucoium bulbosum, autumnale, latifolium C. B. Pin. 56. Leucoium autumnale, tenuifolium. Suvert. 20.*

Narcisso-Leucoium, autumnale, capillaceo folio. *Leucoium bulbosum, autumnale C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, autumnale, minus, tenuifolium J. B. 2. 593. Leucoium bulbosum, autumnale, mininum Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium vernum, capillaceo folio. *Leucoium bulbosum, tenuifolium, vernum C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, vernum, minimum Clus. Cur. post. in fol. 15.*

Narcisso-Leucoium, quasi planta ad Narcissum & ad Leucoium accedens.

GENUS III.

Bermudiana.

BERMUDIANA est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, composito, cujus calyx C, deinde abit in fructum D, trigonum trifariam dehis- Tab. 208.

centem E, in tria loculamenta divisum F, seminibusque fœtum subrotundis G.

Bermudianæ species sunt

Bermudiana Iridis folio fibrosâ radice. *Iris Phalangoides, Bermudiana, flore parvo, ex cæruleo & aureo versicolore Pluk. Almag. Bot. Sisyrinchium Bermudense, floribus parvis ex cæruleo & aureo mixtis. Iris Phalangoides quorumdam Ejusd. Phytog. Tab. 61. fig. 2.*

Bermudiana Palmæ folio, radice bulbosâ D. Lign. *Sisyrinchium Americanum, radice Phœniceâ, foliis plicatis & nervosis, flore albo H. R. Monsp.*

Bermudiana, ab Insulis Bermudis, ex quibus semen primæ speciei primùm allatum fuit.

CLASSIS X.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, papilionaceo.

Hist. lib. 2. cap 162. Tab. 109.

FLOREM leguminosum à Papilionis formâ PAPILIONACEUM appellavit Cordus. Flos autem Papilionaceus A, quatuor petalis dissimilibus componitur, ex calyce unifolio B, K, cavo, cucullum papyraceum ferente & multifido, simul cum pistillo C L, exurgentibus. Petalum superius D, quòd signi cujusdam militaris adinstar explicetur, VEXILLUM audit; inferius E, H, cymbæ modo concavum, CARINA; quæ verò medium locum occupant F, ALÆ solent appellari, ad exortum auritæ G, perinde ac carina I, quæ plerumque in duas partes per longitudinem dehiscit: unde flos leguminosus propriè loquendo pentapetalos anomalos dicendus est. Huic flori proprium est ut pistillum ejus L, excipiatur à vaginâ quâdam M, fimbriatâ, seu potiùs in stamina divisâ N, & deinde abeat in fructum qui siliqua vocatur (Gallis *Gousse.*)

Siliqua vel unicapsularis est, vel bicapsularis, vel articulosa. Unicapsularis O, in duas valvas (quas Galli appellant *Cosses*) dehiscere solet, & semina complecti reniformia 11, cylindracea 9, sphærica 10, plana, rhomboidea aut quadrangula, introrsum emarginata 8, vel alterius formæ. His alimentum subministratur à vasis V, per longitudinem partis crassioris siliquæ protensis, quorum ramuli T, in placentam S, influunt tenero fructui adhærescentem.

Siliqua bicapsularis X, in seipsam introrsum revolvitur, ac in duo loculamenta 12, dividitur seminibus fœta 4.

Demum siliqua articulosa Z, ex pluribus partibus 5 constat articulatione quâdam conjunctis, quæ singulæ 6 semine turgescunt 7. Loti siliquæ articu- *Tab. 227.* latione carent, sed lamellis quibusdam ut plurimùm intercipiuntur & in loculos distinguntur.

SECTIO I.

De Herbis flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam unicapsularem & brevem.

GENUS I.

Glycyrrhiza. *Regliffe.*

GLYCYRRHIZA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce *Tab. 210.* B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, brevem, seminibus fœtam E, ut plurimùm reniformibus F. His notis addenda sunt folia bina, conjugata, costæ adhærentia, cui summæ folium impar innascitur.

Glycyrrhizæ species sunt

Glycyrrhiza capite echinato C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza Dioscoridis echinata, non repens J. B. 2. 327. Glycyrrhiza vera Dioscoridis Dod. Pempt. 341.*

Glycyrrhiza siliquosa vel Germanica C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza radice repente, vulgaris, Germanica J. B. 23. 28. Glycyrrhiza vulgaris Dod. Pempt. 341. Regliffe ordinaire.*

Glycyrrhiza, à vocibus Græcis *γλυκὺς dulcis*, & *ῥίζα radix*, quasi diceretur Radix dulcis.

GENUS II.

Cicer. *Pois chiche.*

CICER est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, *Tab. 210.* surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, brevem, vesicæ inflatæ æmulam, seminibusque fœtam E, caput Arietinum F, quodammodo referentibus.

Ciceris species sunt

Cicer sativum, flore candido C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum J. B. 2. 292. Dod. Pempt. 525.*

Cicer sativum, flore ex purpurâ rubescente, semine rubro C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine rufo C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine ex saturo rubente C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine nigro C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum, fructu nigro Mor. H. R. Blef.*

GENUS III.

Lens. *Lentille.*

Tab. 210. LENS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce K, surgit pistillum B, quod deinde abit in siliquam C, brevem, seminibus fœtam D, orbiculatis E, utrinque convexis, hoc est ad centrum crassioribus quàm ad marginem.

Lentis species sunt.

Lens vulgaris, semine subrufo C. B. Pin. 346. *Lens J. B. 2. 317. Lens minor Dod. Pempt. 526.*

Lens vulgaris, semine ex luteo pallido C. B. Pin. 346.

Lens vulgaris, semine nigricante C. B. Pin. 346.

Lens maculata Park.

Lens major C. B. Pin. 346. *J. B. 2. 317. Lens Dod. Pempt. 526.*

Lens Hungarica, major, perennis Hort. Leyd. Raii Hist. 905.

Lens monanthos H. L. Bat.

GENUS IV.

Onobrychis. *Sain-foin.*

ONOBRYCHIS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce C, surgit pistillum B, quod deinde abit in siliquam D E, veluti cristatam, quandoque echinatam, semine fœtam F, reniformi G. His addendum est flores in spicam densam nasci.

Onobrychidis species sunt.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus dilutè rubentibus C. B. Pin. 350. *Polygalon Gesneri J. B. 2. 335. Onobrychis Dod. Pempt. 548.*

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus eleganter rubentibus C. B. Pin. 350.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus albis C. B. Pin. 350.

Onobrychis saxatilis, foliis Viciæ angustioribus & longioribus, Aquisextiensis.

Onobrychis fructu echinato, minor C. B. Pin. 350. *Caput Gallinaceum, minus C. B. Prodr. 149.*

Onobrychis seu Caput Gallinaceum, minus, fructu maximo, insigniter echinato Lælii Triumf. apud fratrem 65.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Onobrychis semine clypeato, aspero, major C. B. Pin. 350. Onobrychis semine clypeato, aspero, minor C. B. Pin. 350. Onobrychis semine clypeato, lævi C. B. Pin. 350. quæ ad Hedysarum revocari debent. Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin. 350. ad Astragalum referenda, &c.*

Onobrychis à vocibus Græcis ὄνος *asinus*, & βρύχω *rudo*; quod eâ depastâ Asini rudere soleant.

GENUS V.

Vulneraria. *Vulneraire.*

VULNERARIA est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex cujus calyce B, tubulato, turgidulo, surgit pistillum C, quod deinde in abit siliquam E, brevem semine fœtam G, subrotundo F. His addendum est siliquam E, in vesica membranacea D, quæ calyx floris fuit, recondi. *Tab. 211.*

Vulnerariæ species sunt

Vulneraria rustica J. B. 2. 362. *Loto affinis, vulneraria pratensis C. B. Pin.* 332. *Anthyllis Lenti similis Dod. Pempt.* 552.

Vulneraria rustica, flore albo. *Lagopodium flore albo Tabern. Icon.* 524.

Vulneraria flore purpurascente. *An Lotus latifolia Dalechampii Lugd.* 509?

Vulneraria pentaphyllos. *Lotus pentaphyllos, vesicaria C. B. Pin.* 322. *Trifolium halicacabum, sive vesicarium J. B.* 2. 361. *Trifolium halicacabum Cam. Hort. Icon. xlvij.*

Vulneraria, à sanandorum vulnerum facultate, quâ pollere existimatur.

GENUS VI.

Dorycnium.

DORYCNIUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, brevem, semine fœtam E, subrotundo F. His addenda sunt folia G, ad exortum usque multifida. *Tab. 211.*

Dorycnii species sunt

Dorycnium Monspeliensium Lob. Icon. 51. *Trifolium album, angustifolium floribus velut in capitulum congestis C. B. Pin.* 329. *Dorycnium Monspessulanum, fruticosum J. B.* 2. 388.

Dorycnium majus. *Dorycnio Hispanico affinis, alia planta Lob. Illustr.* 159.

SECTIO II.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam unicapsularem, longam.

GENUS II.

Faba. *Féve.*

FABA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo nempe B, alis C, & carinâ D, constante. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, quod deinde abit in siliquam G, longam, seminibus fœtam H I, planis & quasi reniformibus K. His notis addendi sunt stipites firmi, tum & folia bina, veluti conjugata, costæ innascentia in mucronem abeunti. *Tab. 212.*

Fabæ species sunt

Faba flore candido, lituris nigris conspicuo C. B. Pin. 338. *Faba Cyamos*

J. B. 2. 278. Faba major recentiorum Lob. Icon. 57.
Faba flore ex purpurâ nigrefcente C. B. Pin. 338.
Faba lobo longiffimo ac craffiffimo, femine medio extuberante H. Cathol.
Faba lobo & femine medio, plano, arĉtè colligato, utrinque frontato H. Cathol.
Faba breviffimo lobo, ampliffimo & craffiffimo femine H. Cathol.
Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minor, feu Equina, alba Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor five Equina C. B. Pin.* 338.
Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minor, feu Equina, nigra Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor, fructu nigro C. B. Pin.* 338.
Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minima pluribus, quinis, fenis filiquis uno pediculo exortis feu Hattoniana Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 86.
Faba, à voce Græca *φάγω edo*: fructus enim edulis eft.

GENUS II.

Lupinus. *Lupin.*

Tab. 213. LUPINUS eft plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, furgit piftillum C, quod deinde abit in filiquam DF, feminibus fœtam EH, nunc planis L, nunc fphæricis I. His notis addenda funt folia flabelliformia KG, feu digitatim pediculo innafcentia.

Lupini fpecies funt

Lupinus fativus, flore albo C. B. Pin. 347. *Lupinus vulgaris, femine & flore albo, fativus J. B.* 2. 388. *Lupinus fativus Dod. Pempt.* 529.
Lupinus peregrinus, major vel villofus, cæruleus; major C. B. Pin. 348. *Lupinus cæruleus, major, villofus Prodr.* 148. *Lupinus exoticus, hirfutiffimus J. B.* 2. 289. *Lupinus Indicus. Corn.* 207.
Lupinus flore purpurafcente, latifolius, hirfutus feu fylveftris Difcoridis C. B. in Matth. emac. 345.
Lupinus fylveftris, latifolius, flore albo, fativum in omnibus æmulans, edulis H. Cathol.
Lupinus latifolius, humilis, hirfutus, flore albo H. Cathol.
Lupinus Americanus, arborefcens, triphyllus, flore albo, fructu variegato Plum.
Lupinus obfoleto colore, Lufitanicus, latifolius.
Lupinus peregrinus, major, flore incarnato H. L. Bat.
Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario, majore Bot. Monfp. App. *Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario J. B.* 2. 290. *Lupinus fylveftris, flore cæruleo C. B. Pin.* 348. *Lupinus minor Tabern. Icon.* 494.
Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario, minore Bot. Monfp. App.
Lupinus fylveftris flore fubrubente C. B. Pin. 348.
Lupinus fylveftris, flore rofeo colore rufefcente C. B. Pin. 348.
Lupinus anguftifolius, cæruleus, elatior Raii Hift. 908. *An Lupinus minor, cæruleus,*

cæruleus, *Tingitanus Mor. Hist. Oxon. Part.* 2.
Lupinus cæruleus, minor, Gadensis dictus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 87.
Lupinus cæruleus, minor, perennis, Virginianus, repens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 87.
Lupinus Indicus, minor H. R. Par.
Lupinus sylvestris, flore luteo C. B. Pin. 348. *Lupinus luteo flore, semine compresso, vario, J. B.* 2. 290. *Lupinus luteus Tabern. Icon.* 495.

GENUS III.

Orobus. *Orobe.*

OROBUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo nempe A, carina C, & alis B, constante: ex calyce autem K, surgit pistillum E, membrana D, obvolutum, quod deinde abit in siliquam F, teretem, seminibus fœtam G, plerumque ovatis H. His notis addenda sunt folia bina, conjugata, costæ innascentia in mucronem abeunti. *Tab.* 214.

Orobi species sunt
Orobus sylvaticus, purpureus, vernus C. B. Pin. 351. *Galeganemorensis, verna J. B.* 2. 343. *Orobus Pannonicus*, 1. *Clus. Hist.* ccxxx.
Orobus sylvaticus, pallido flore C. B. Pin. 351. *Galega montana Dalechampii J. B.* 2. 343. *Galega montana Lugd.* 1139. *Orobus Pannonicus*, iv. *Clus. Hist.* ccxxxj.
Orobus latifolius, parvo flore purpureo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorensi vernæ similis, multiflora, flore purpureo J. B.* 2. 345. *Orobus Venetus Clus. Hist.* ccxxxij.
Orobus latifolius, parvo flore, prorsus albo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorensi vernæ similis, multiflora, flore albo J. B.* 2. 345.
Orobus sylvestris, angustifolius, Asphodeli radice C. B. Pin. 351. *Orobus quorundam, radice bulbosâ, flore albo J. B.* 2. 326. *Orobus Pannonicus*, iij. *Clus. Hist.* ccxxxj.
Orobus sylvaticus, Viciæ foliis C. B. Pin. 352. *Astragalus major Fuchsio J. B.* 2. 334. *Orobus Pannonicus*, ij. *Clus. Hist.* ccxxx.
Orobus sylvaticus, Viciæ foliis, caulibus rubentibus H. L. Bat.
Orobus angustifolius, Italicus, flore vario. *Astragalus quibusdam, Aracho Tossani Caroli similis J. B.* 2. 326.
Orobus sylvaticus, foliis oblongis, glabris. *Astragalus sylvaticus, foliis oblongis, glabris C. B. Pin.* 351. *Astragaloides sive Astragalus sylvaticus, Astragalo magno Fuchsii vel Chamæbalano leguminosæ affinis planta J. B.* 2. 334. *Astragalus sylvaticus Thal. Tab.* 1.
Orobus sylvaticus, nostras Raii Synops. 191.
Orobus Pyrenaicus, foliis nervosis.
Orobus Americanus, fructu coccineo, nigrâ maculâ notato. *Pisum Indicum, minus, coccineum C. B. Pin.* 343. *Phasiolus ruber, Abrus vocatus P. Alp. Ægypt.* 31.
Orobus, à vocibus Græcis ἐρέπτω *Edo*, & βοῦς *Bos*: Antiqui enim Orobis Boves saginare solebant.

GENUS IV.

Pisum. *Pois.*

Tab. 215. PISUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam longam D, seminibus fœtam E, subrotundis F. His notis addendi sunt caules fistulosi, ut plurimùm infirmi K, quos ita complectuntur folia G, ut ab iis transadigi videantur. Cætera autem folia I, bina, veluti conjugata costæ innascuntur in claviculas H, abeunti.

Pisi species sunt

Pisum majus, quadratum, fructu cinerei coloris C. B. Pin. 342. *Pisum quadratum Plinii Lob. Icon. 66.*

Pisum majus, quadratum, fructu candido C. B. Pin. 342.

Pisum majus, quadratum, fructu subflavo C. B. Pin. 342.

Pisum umbellatum C. B. Pin. 342. *Pisum erectius, comosum J. B. 2. 299. Pisum proliferum Tabern. Icon. 495. Pois à bouquets.*

Pisum hortense, majus, flore fructuque albo C. B. Pin. 342. *Pisum vulgatius, majus Lob. Icon. 65.*

Pisum hortense, majus, flore purpureo C. B. Pin. 342.

Pisum hortense, majus, flore fructuque variegato C. B. Pin. 342.

Pisum hortense, siliquâ maximâ H. R. Par.

Pisum maximum, fructu nigrâ lineâ maculato H. R. Par.

Pisum cortice eduli. *Pisa sine cortice duriore C. B. Pin. 343. Pisa leptoloba, quæ simul cum folliculis comeduntur Cam. Hort. Pisa sine tunicis durioribus, in siliquâ magnâ, albâ J. B. 2. 300. Pois-goulus.*

Pisum humile, caule firmo. *Pisa nana, rotunda, sine adminiculis, recta H. R. Par. Pisa nana, rotunda Mor. H. R. Bles. Pois-nains.*

Pisum folio anguloso. *Pisi pulchra species, folio anguloso B. J. 2. 297.*

Pisum siliquâ carnosâ, seu falcatâ, eduli Raii Hist. 891.

Pisum flore rubente striato, pro coccineo misso Raii Hist. 891.

Pisum arvense, fructu è luteo virente C. B. Pin. 342. *Pisum minus, è luteo virescens Lob. Icon. 66.*

Pisum arvense, fructu albo C. B. Pin. 343. *Pisa potissimum vulgaria, parva, alba sive arvensia J. B. 2. 297.*

Pisum arvense, fructu viridi C. B. Pin. 343. *Pisa parva, viridia J. B. 2. 298.*

Pisum arvense, fructu cinereo C. B. Pin. 343.

Pisum arvense, fructu cæruleo C. B. Pin. 343.

Pisum arvense, fructu nigro C. B. Pin. 343. *Pisum nigrum Tabern. Icon. 398.*

Pisum arvense, flore roseo, fructu variegato Raii Synops. 186.

Pisum spontaneum, maritimum, Anglicum Park. Theat. 1060.

GENUS V.

Lathyrus. *Gesse.*

Tab. 216. & 217. LATHYRUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surg-

git piſtillum D, vaginâ membranaceâ C, obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam nunc teretem E, nunc compreſſam H, ſeminibus fœtam F, I, modò cylindraceis G, modò angulatis K. His notis addendum eſt caules N, Lathyri compreſſos eſſe cum coſta O, elata & margine foliato: Folia verò bina tantùm conjugata P Q, nervo R, innaſcentia in claviculas S, abeunti.

Lathyri ſpecies ſunt

Lathyrus ſativus, flore fructuque albo C. B. Pin. 343. *Lathyrus anguloſo ſemine J. B. 2. 306. Lathyrus ſive Cicercula Dod. Pempt. 522.*

Lathyrus ſativus, flore purpureo C. B. Pin. 344. *Lathyrus flore rubro J. B. 2. 307. Aracus ſive Cicera Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus ſylveſtris major, C. B. Pin. 344. *Lathyri majoris ſpecies, flore rubente & albido minori dumetorum ſive Germanicum J. B. 2. 302. Lathyrus ſylveſtris Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus ſylveſtris, major, flore atro-purpureo.

Lathyrus latifolius C. B. Pin. 344. *Lathyrus major, latifolia, flore majore, purpureo, ſpecioſior J. B. 2. 303. Lathyrus latiore folio Lob. Icon. 68.*

Lathyrus latifolius, flore albo.

Lathyrus major, Narbonenſis, anguſtifolius J. B. 3. 304. *Lathyrus anguſtifolius, alter Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 51. Lathyrus ſylveſtris, alius, anguſtifolius Cam. Hort.*

Lathyrus anguſtifolius, ſemine maculoſo C. B. Pin. 344. *Lathyrus quædam, quibuſdam Ægyptia Aracus J. B. 2. 308. Cicercula Ægyptiaca Cluſ. Hiſt. ccxxxvj.*

Lathyrus Tingitanus, ſiliquis Orobi, flore amplo, ruberrimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 55.

Lathyrus anguſtiſſimo folio, Americanus, variegatus C. B. Pin. 344. *Lathyrus peregrinus, è cæruleo purpuraſcente flore & ſuaviter rubeſcens Eyſt.*

Lathyrus arvenſis, repens, tuberoſus C. B. Pin. 344. *Chamæbalanus leguminoſa J. B. 2. 324. Terræ glandes Dod. Pempt. 550.*

Lathyrus ſylveſtris, luteus, foliis Viciæ C. B. Pin. 344. *Lathyrus luteus, ſylveſtris, dumetorum J. B. 2. 304.*

Lathyrus annuus, flore cæruleo, Ochri ſiliquâ H. L. Bat.

Lathyrus Bœticus, flore luteo Park. Theat. 1064.

Lathyrus Hiſpanicus, flore luteo H. L. Bat.

Lathyrus luteus, latifolius Bot. Monſp. *Lathyri ſpecies lutea J. B. 2. 304.*

Lathyrus anguſtifolius, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 344. *Lathyrus ſiliquâ hirſutâ J. B. 2. 305.*

Lathyrus latifolius, annuus, ſiliquâ articulatâ, hirſutiore H. R. Par.

Lathyrus anguſtiſſimo folio, ſemine rotundo H. R. Par. *Lathyrus anguſtifolius, λεπτόλοβος, ſemine rotundo, flore rubello Mor. H. R. Bleſ.*

Lathyrus anguſtiſſimo folio, ſemine anguloſo H. R. Par. *Lathyrus anguſtifolius, λεπτόλοβος, ſemine hexedro, flore cæruleo Mor. H. R. Bleſ.*

Lathyrus folio tenuiore, floribus rubris J. B. 2. 308. *Lathyrus anguſtiſſimo ſive capillaceo folio C. B. Prodr. 148.*

Lathyrus foliis Gramineis, floribus coccineis Raii Syllog. 160.

GENUS VI.

Clymenum.

Tab. 218. CLYMENUM est plantæ genus, floribus, fructibus, C, D, E, F, caulibusque Lathyri, foliis verò A, multiplici conjugatione costæ innascentibus in claviculas B, abeunti.

Clymeni species sunt

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ planâ. *Lathyrus Viciaoides, vexillo rubro, labialibus petalis rostrum ambientibus, cæruleis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 58.*

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ articulatâ. *Lathyrus Viciaoides, floris vexillo phœniceo, foliis labialibus, subalbescentibus, siliquis Orobi Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 55.*

Clymenum Parisiense, flore cæruleo. *Cicercula sylvestris Tabern. Icon. 500. Lathyrus Viciæformis seu Vicia Lathyroides, nostras Raii Hist. 899. Pluk. Phytog. Tab. 71. fig. 2.*

GENUS VII.

Ochrus.

Tab. 219. & 220. OCHRUS est plantæ genus, flore papilionaceo AB, ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam E, ut plurimùm teretem & cylindraceam, seminibus fœtam F, subrotundis G. His notis addenda sunt folia K, modò simplicia, modò conjugata HI, in claviculas LM, abeuntia.

Ochri species sunt

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine subluteo C. B. Pin. 343. *Lathyri species, quæ Ervilia sylvestris Dodonæi J. B. 2. 305. Ervilia sylvestris Dod. Pempt. 522.*

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine pullo C. B. Pin. 343.

Ochus folio integro, capreolos emittente, semine atro C. B. Pin. 343.

Ochrus Americanus, tomentosus, floribus luteis Plum.

GENUS VIII.

Vicia. *Vesse.*

Tab. 221. VICIA est plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, seminibus fœtam EF, subrotundis G, aut angulatis. His notis addenda sunt folia H, bina, quasi conjugata, costæ innascentia in claviculas I, abeunti.

Viciæ species sunt

Vicia sativa, vulgaris, semine nigro C. B. Pin. 344. *Vicia vulgaris, sativa J. P. 2. 310. Vicia Cam. Epit. 320.*

Vicia ſativa, vulgaris, ſemine cinereo C. B. Pin. 344.

Vicia ſativa, alba C. B. Pin. 344. *Vicia albo ſemine J. B.* 2. 311. *Ervum candidum vel Faba veterum Trag.* 626.

Vicia maxima, dumetorum C. B. Pin. 345. *Vicia ſepium perennis J. B.* 2. 313. *Cracca major Tabern. Icon.* 506.

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine nigro C. B. Pin. 345. *Vicia Dod. Pempt.* 531.

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine maculato C. B. Pin. 345.

Vicia vulgaris, acutiore folio, ſemine parvo, nigro C. B. Pin. 345. *Vicia vulgaris, ſylveſtris, ſemine parvo & nigro, frugum J. B.* 2. 312. *Aphaca vera, Vicia Matthiolo Lugd.* 478.

Vicia multiflora C. B. Pin. 345. *Vicia multiflora, perennis, nemorenſis ſive dumetorum J. B.* 2. 314. *Aracus Tabern. Icon.* 506.

Vicia perennis, incana, multiflora Bot. Monſp.

Vicia perennis multiflora, majori flore cæruleo, ex albo mixto Bot. Monſp. App.

Vicia perennis, multiflora, incana, Inſularum Stœchadum. *Vicia Benghalenſis, hirſuta & incana, ſiliquis Piſi H. L. Bat.*

Vicia ſylveſtris, hirſuta, incana C. B. Pin. 345. *Vicia ſylveſtris, quaſi incana, flore albo J. B.* 2. 312. *Vicia ſylveſtris, albo flore Cluſ. Hiſt. ccxxxv.*

Vicia ſylveſtris, incana, major & præcox, Pariſienſis, flore ſuaverubente.

Vicia folio ſubrotundo brevi, obtusè mucronato, pediculo brevi inſidente, flore Viciæ ſepium ſeu dumetorum vulgaris Raii Synopſ. 188.

Vicia ſegetum, cum ſiliquis plurimis, hirſutis C. B. Pin. 345. *Vicia parva ſive Cracca minor, cum multis ſiliquis hirſutis J. B.* 2. 315. *Craccæ alterum genus Dod. Pempt.* 542.

Vicia ſegetum, ſingularibus ſiliquis glabris C. B. Pin. 345.

Vicia minima, cum ſiliquis glabris. *Viciæ ſive Craccæ minimæ ſpecies, cum ſiliquis glabris J. B.* 2. 315.

Vicia ſive Cracca foliis & ſiliquis longioribus Bot. Monſp. *Viciæ parvum genus, folio longo J. B.* 2. 316.

Vicia anguſtifolia, purpuro-violacea, ſiliquâ latâ glabrâ Bot. Monſp.

Vicia multifolia, cum ſiliquis latis J. B. 2. 314.

Vicia ſiliquas ſupra infraque terram edens. *Arachidna Viciæ ſimilis ſupra infraque terram, fructum edens C. B. Pin.* 345. *Arachidna aut potius Aracoides Honorii Belli J. B.* 2. 323. *Arachidna di Candia Pon. Bald. Ital.* 77.

Vicia minima, præcox, Pariſienſium H. R. Par. *Vicia minima, præcox, Solonienſis Joncq. Hort. Vicia præcox, verna, minima, Solonienſis, ſemine hexedro Mor. H. R. Bleſ.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio non ſerrato. *Faba ſylveſtris, fructu rotundo, atro C. B. Pin.* 338. *Aracus Fabaceus & Faba Kairina, cui ſemina minora J. B.* 2. 286. *Sylveſtris Græcorum Faba Lob. Icon.* 58.

Vicia ſupina, latiſſimo folio, flore & fructu ferrugineis. *Faba ſylveſtris, Italica, flore & fructu ferrugineis H. R. Par.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio ſerrato. *Aracus Fabaceus, ſerratus J. B.* 2. 287.

Vicia ſylvatica, maxima, Piſo ſylveſtri ſimilis J. B. 2. 315. *Piſum ſylveſtre minus Tabern. Icon.* 498.

Vicia ſylveſtris, lutea, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 345. *Vicia luteo flore, ſylveſtris J. B.* 2. 313.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ hirſutâ.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ glabrâ.

Vicia ſylveſtris, lutea, cum galea fuſca J. B. 2. 314.

De Re Ruſtica. Lib. 1. cap. 31. Vicia *dicta à vinciendo* (ut ait Varro) *quòd item capreolos habet ut Vitis, quibus ſurſum vorſum ſerpit ad ſcapum Lupini aliumve calamum ad quem ut hæreat, eum ſolet vincire.*

Vicia flore fructuque carens facilè dignoſcitur foliis binis quaſi conjugatis ſeu per plures conjugationes coſtæ innaſcentibus in claviculas abeunti, caulibuſque alatis nec compreſſis.

GENUS IX.

Ervum *Ers.*

Tab. 221. ERVUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, utrinque undulatam E, veluti nodoſam, ſeminibus fœtam G, ſubrotundis F. His notis addenda ſunt folia bina, quaſi conjugata, coſtæ innaſcentia.

Ervi ſpecies ſunt

Ervum verum Cam. Hort. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore C. B. Pin.* 346. *Orobus ſive Ervum multis J. B.* 2. 321. *Mochus ſive Cicer ſativum Dod. Pempt.* 524.

Ervum verum, flore ſubpurpuraſcente. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore, flore ſubpurpuraſcente C. B. Pin.* 346.

Ervum ſemine minore. *Orobus ſemine minore C. B. Pin.* 346. *Orobus Creticus Lugd.* 469.

Ervum ſemine obtuſo, triangulo. *Orobus ſemine obtuſo, triangulo C. B. Pin.* 346. *Orobæum Cicer Lobelii J. B.* 2. 322. *Cicer Orobæum Theophraſti Lob. Icon.* 72.

GENUS X.

Galega.

Tab. 222. GALEGA eſt plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo nempe B, alis C, & carina D, conſtante: ex calyce autem F, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in ſiliquam G, teretem & quaſi cylindraceam, ſeminibus fœtam HI, ut plurimùm oblongis L, & veluti reniformibus. His notis addenda ſunt folia bina M, conjugata, coſtæ N, affixa, cui ſummæ impar folium O, innaſcitur.

Galegæ ſpecies ſunt

Galega vulgaris, floribus cæruleis C. B. Pin. 352. *Galega J. B.* 2. 342. *Dod. Pempt.* 548.

Galega vulgaris, floribus ex cæruleo purpureis C. B. Pin. 352.

Galega vulgaris, floribus penitus candicantibus C. B. Pin. 352.
Galega Africana, floribus majoribus & filiquis craffioribus.
Galega Americana, frutefcens, flore purpureo, foliis fericeis Plum.

GENUS XI.

Aftragaloides.

ASTRAGALOIDES eft plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, furgit piftillum C, quod deinde abit in filiquam D, cymbæ ut ita dicam æmulam, feminibus fœtam E, reniformibus. Tab. 223.

Aftragaloides fpeciem unicum novi.

Aftragaloides Lufitanica. *Aftragalus Bæticus Cluf. Hift ccxxxiiij. Aftragalus Bæticus, lanuginofus, radice ampliffima C. B. Pin. 351. Aftragalus fortè lanuginofus, Bæticus J. B. 2. 340.*

Aftragaloides, quafi planta ad Aftragalum accedens.

GENUS XII.

Aphaca.

APHACA eft plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B D, furgit piftillum C, quod deinde abit in filiquam E, feminibus fœtam F G, fubrotundis H. His notis addendum eft folia bina tantùm I K, ad caulium nodos nafci, ex quorum alis prodeunt claviculæ I. Tab. 223.

Aphacæ fpeciem unicam novi.

Aphaca Lob. Icon. 70. *Vicia lutea, foliis Convolvuli minoris C. B. Pin. 345. Vicia quæ Pitine Anguillaræ, latâ filiquâ, flore luteo J. B. 2. 316.*

SECTIO III.

De Herbis, flore papilionaceo, cujus piftillum abit in filiquam articulofam.

GENUS I.

Securidaca.

SECURIDACA eft plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, furgit piftillum C, quod deinde abit in filiquam D, rectam, planam anulatam, articulofam, in fingulis articulis E, femine fœtam F, rhomboideo G, introrfum emarginato. Tab. 224.

Securidacæ fpeciem unicam novi.

Securidaca lutea, major C. B. Pin. 348. *Securidaca flore luteo, filiquâ latâ, oblongâ J. B. 2. 345. Securidaca vera Cluf. Hift. ccxxxvj.*

Securidaca, à *Securi*, ob feminis formam : nullius enim femen, inquit Clufius, aptiùs veterum fecurim meo judicio refert. Hift. ccxxxvij.

GENUS II.

Ornithopodium, *Pié-d'Oiseau.*

Tab. 224. ORNITHOPODIUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, H, falcatam, articuloſam, plerumque undulatam, in ſingulis articulis E, F, I, K, ſemine fœtam H, L, ſubrotundo. His notis addendum eſt ſiliquas Ornithopodii plures ſimul naſci aviumque pedes quodammodo æmulari.

Ornithopodii ſpecies ſunt

Ornithopodium majus C. B. Pin. 350. *Ornithopodium flore flaveſcente J. B. 2. 350. Ornithopodium Dod. Pempt. 544.*

Ornithopodium minus C. B. Pin. 350. *Perpuſillum Ornithopodium Lob. Icon. 82.*

Ornithopodium radice tuberculis nodosâ C. B. Pin. 350. *Ornithopodium tuberoſum Dalechampii Lugd. 486. J. B. 2. 351.*

Ornithopodium Scorpioides, ſiliquâ compreſſâ. *Ornithopodio affinis hirſuta Scorpioides C. B. Pin. 350. Scorpioides leguminoſa J. B. 2. 349. Lob. Icon. 83.*

Ornithopodium Scorpioides, ſiliquâ non compreſsâ. *Scorpioides leguminoſa, altera J. B. 2. 350.*

Ornithopodium Scorpioides, Luſitanicum, ſiliquâ undulatâ.

Ornithopodium Portulacæ folio. *Scorpioides Portulacæ folio C. B. Pin. 387. Telephium Dioſcoridis ſeu Scorpioides ob ſiliquarum ſimilitudinem C. B. Pin. ibid. Telephium Scorpioides J. B. 2. 889. Scorpioides Lob. Icon. 391.*

Ornithopodium à vocibus Græcis ὄρνις *Avis*, & πȣ̃ς *Pes*, quaſi diceretur *Pes Avis.*

GENUS III.

Ferrum Equinum. *Fer de Cheval.*

Tab. 225. FERRUM EQUINUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, G, K, compreſſam, articulis diſtinctam lunatis H, aut ferri Equini æmulis E, L, ſemine fœtis ejuſdem formæ I, F, M.

Ferri Equini ſpecies ſunt

Ferrum Equinum ſiliquâ ſingulari C. B. Pin. 349. *Solea Equina J. B. 2. 347. Ferrum Equinum, vulgare Col. Part. 1. 300. Ferrum Equinum Lob. Icon. 82.*

Ferrum Equinum ſiliquâ multiplici C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum, alterum πολυκέρατον Col. Part. 1. 300.*

Ferrum Equinum Germanicum, ſiliquis in ſummitate C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum capitatum Col. Part. 1. 301. Ornithopodio affinis ſive potius Soleæ vel ferro Equino, herba J. B. 2. 348.*

Ferrum Equinum, à fructus formâ.

GENUS IV.

Hedysarum.

HEDYSARUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam DH, articulosam, undulatam, semine fœtam in singulis articulis EKFL, ut plurimùm reniformi IG. His notis addendi sunt flores in spicam vel in capitulum collecti. Tab. 225.

Hedysari species sunt

Hedysarum clypeatum, flore suaviter rubente Eyst. *Onobrychis semine clypeato, aspero, major C. B. Pin.* 350. *Astragalus Romanus sive Hedysarum clypeatum, siliquâ asperâ J. B.* 2. 333. *Onobrychis altera Dod. Pempt.* 549.

Hedysarum clypeatum, flore albido. *Hedysarum clypeatum, flore albo Raii Syllog.* 140.

Hedysarum clypeatum, minus, flore purpureo Raii Hist. 929. *Onobrychis semine clypeato, aspero, minor C. B. Pin.* 350. *Onobrychis clypeata, aspera, minor Prodr.* 149. *Polygalo Gesneri affine, Caput Gallinaceum J. B.* 2. 330.

Hedysarum annuum, siliquâ asperâ, undulatâ, intortâ. *Onobrychis major, annua, siliculis articulatis, asperis, clypeatis, undulatim (id est antrorsum & retrorsum) junctis, flore purpuro-rubente Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 130.

Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore purpuro-cæruleo. *Onobrychis semine clypeato, lævi C. B. Pin.* 354. *Onobrychis clypeata, lævis C. B. Prodr.* 149.

Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore albido.

Hedysarum triphyllum, Canadense Corn. 44. *Onobrychis major, perennis, Canadensis, triphylla, siliculis articulatis, asperis triangularibus Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 130.

Hedysarum Indicum, folio singulari, acuminato. *Onobrychis Gangetica, monophyllos, siliculis singularibus, lævibus, falcatim per intermedia discriminatis Pluk. Phytog. Tab.* 50. *fig.* 3.

Hedysarum Indicum, folio singulari, subrotundo. *Scorpioides Bisnagarica, folio singulari, rigido, siliquis articulatis, erectis Pluk. Phytog. Tab.* 59. *fig.* 3.

Hedysarum minus, diphyllum, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 73. *Onobrychis Maderaspatana, diphyllos, siliculis asperis Pluk. Phytog. Tab.* 102. *fig.* 1.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, flore purpureo, siliquâ variè distortâ Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, minus Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, supinum, flore purpureo Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum Americanum, humi fusum, hispidum Plum.

Hedyſarum annuum, majus, Zeylanicum Mimoſæ foliis. *Onobrychis annua Zeylanica, Mimoſæ foliis; ſiliquis articulatis, aſperis major H. L. Bat. Mimoſa non ſpinoſa, major, Zeylanica Domino Hermans Excellentiſſimi Domini Syen. Breyn. Cent. 1. 52.*

Hedyſarum annuum, minus, Zeylanicum, Mimoſæ foliis. *Onobrychis annua, Zeylanica, Mimoſæ foliis, ſiliquis articulatis, aſperis, minor H. L. Bat.*

Hedyſarum differt à Securidaca, fructus & ſeminis formâ: ab Ornithopodio ſiliquarum diſpoſitione.

GENUS V.

Scorpioides. *Chenille.*

Tab. 226. SCORPIOIDES eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, articuloſam, Cochleæ aut Erucæ adinſtar in ſe convolutam, in ſingulis articulis E F, ſemine fœtam G, ut plurimùm ovato H.

Scorpioidis ſpecies ſunt

Scorpioides Buplevri folio C. B. Pin. 287. *Scorpioides prius Dod. Pempt. 71.*

Scorpioides Buplevri folio, corniculis aſperis, magis in ſe contortis & convolutis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 127. *Scorpioides ſiliquâ Campoide, hiſpidâ J. B. 2. 898.*

Scorpioides ſiliquâ craſsâ Boëlii Ger. Emac. App. 1627.

Scorpioides Buplevri folio, ſiliquis lenibus Park. Theat. 1117.

Scorpioides ſiliquâ cochleatâ & ſtriatâ, Olyſſiponenſis H. R. Par. *Scorpioides ſiliquâ ſtriatâ, minus hirſutâ Joncq. Hort.*

Scorpioides, à Scorpio, cujus caudam æmulari videtur fructus Scorpioidis.

SECTIO IV.

De Herbis, flore Papilionaceo, & foliis ternis.

GENUS I.

Lotus. *Lotier.*

Tab. 227. LOTUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, E, F, G, interdum ſeptis tranſversâ poſitis velut in loculamenta diſtinctam, ſeminibuſque fœtam H I K, ut plurimùm ſubrotundis L M O. His notis addenda ſunt folia terna quidem, ſed ad pediculi exortum duabus alis N, ceu foliolis ſtipata.

Loti ſpecies ſunt

Lotus ſive Melilotus pentaphyllos, minor, glabra C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, glabra, minor J. B. 2. 356. Trifolium corniculatum, 1. Dod. Pempt. 573.*

Lotus pentaphyllos, minor, glabra, foliis longioribus & anguſtioribus H. Edinb.

Lotus corniculata, hirſuta, minor J. B. 2. 356.

Lotus pentaphyllos, minor, hirſutus, ſiliquâ anguſtiſſimâ C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, ſiliquis ſingularibus, vel binis, tenuis J. B.* 2. 356.

Lotus pentaphyllos, flore majore, luteo ſplendente C. B. Pin. 332. *Loti corniculatæ major ſpecies J. B.* 2. 355. *Trifolium corniculatum, tertium Dod. Pempt.* 574.

Lotus pentaphyllos, major, hirſutie candicans C. B. Pin. 332. *Melilotus alia in ſylveſtribus Cæſalp.* 244.

Lotus pentaphyllos, major, alter C. B. Pin. 332. *Lotus pentaphyllos, major & erectus Geſn.*

Lotus Pentaphyllos, fruteſcens, tenuiſſimis glabris foliis C. B. Pin. 332.

Lotus Hiſpanica, foliis maculatis C. B. Pin. 332.

Lotus πολυκέρατος, fruticoſa, Cretica, argentea, ſiliquis longiſſimis, propendentibus, rectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 176.

Lotus ὀλιγοκέρατος Cretica, lutea, ſiliquis longis, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 175. *Melilotus quædam Cretica P. Alp. Exot.* 272.

Lotus pentaphyllos, ſiliquoſus, villoſus C. B. Pin. 332. *Trifolium album, rectum hirſutum valde J. B.* 2. 360. *Oxytriphyllum alterum Scribonii Herbariorum Lob. Icon.* 31.

Lotus hæmorrhoidalis, humilior & candidior.

Lotus villoſus, altiſſimus, flore glomerato. *Trifolium rectum, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 359. *Lotus Lybica Dalechampii Lugd.* 509.

Lotus pratenſis, ſiliquoſus, luteus, major & durior C. B. Pin. 332. *Lotus pratenſis, ſiliquoſus Cluſ. Hiſt.* ccxliiij.

Lotus pratenſis, ſiliquoſus, luteus, minor & mollior C. B. Pin. 332. *Lotus ſiliquoſa, lutea, Monſpelienſis J. B.* 2. 359. *Lotus trifolia, pratenſis, ſiliquoſa Monſpelienſium Lob. Icon.* 42.

Lotus maritima, lutea, ſiliquoſa, folio pingui, glabro Bot. Monſp. *Lotus ſiliquoſa, lutea, ſiliquis pinnatis, ſtrictioribus & longioribus Raii Hiſt.* 967.

Lotus ruber, ſiliquâ angulosâ C. B. Pin. 332. *Lotus ſiliquoſa, flore fuſco, tetragonolobus J. B.* 2. 358. *Lotus ſiliquoſus, rubello flore Cluſ. Hiſt.* ccxliiij.

Lotus pentaphyllos, ſiliquâ cornutâ C. B. Pin. 332. *Trifolium ſive Lotus Hierazune, edulis, ſiliquoſa J. B.* 2. 365. *Trifolium corniculatum, Creticum P. Alp. Exot.* 268.

Lotus ſiliquis Ornithopodii C. B. Pin. 332. *Lotus Ornithopodii ſiliquis J. B.* 2. 358. *Lotus peculiaris, ſiliquis Ornithopodii Cam. Hort. Tab.* xxv.

Lotus pentaphyllos, ſiliquis recurvis, pedes Corvinos referentibus C. B. Pin. 332. *Loto ſiliquoſæ aliquo modo ſimilis, Coronopus ex Codice Cæſareo J. B.* 2. 358. *Coronopus ex Codice Cæſareo Dod. Pempt.* 109.

Lotus maximus, Luſitanicus, luteus.

Lotus flore luteo, corniculis articulatis, Sicula Raii Hiſt. 970.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Lotus hortenſis, odora*

C. B. Pin. 331. *quæ Meliloti species est. Lotus fruticosus, incanus, siliquosus C. B. Pin.* 332. *ad Cytisum referendus. Lotus pentaphyllos, vesicaria C. B. Pin.* 332. *ad Vulnerariam spectans.*

GENUS II.

Trifolium. *Trefle.*

Tab. 228. TRIFOLIUM est plantæ genus, flore papilionaceo, vel papilionacei æmulo. Flos A, papilionaceus est, constat enim vexillo B, alis C, & carina D, ex calyce E, emergentibus, simul cum pistillo G, vaginâ suâ fimbriatâ F, obvoluto. Illud autem deinde abit in capsulam I, in calyce ipso H, reconditam & semine fœtam K, ut plurimùm reniformi L, per maturitatem arctè capsulæ adhærente.

Flos M, monopetalos est papilionacei æmulus: ex cujus calyce N, surgit pistillum O, quod deinde abit in capsulam Q, membranaceam V, in calyce P T, reconditam, semine fœtam R Z, ut plurimùm oblongo vel reniformi S Y; His notis addenda sunt folia terna * rarò quaterna aut quina, nisi in Quadrifolio, eidem pediculo insidentia.

Trifolii species sunt.

Trifolium bitumen redolens C. B. Pin. 327. *Trifolium Asphaltites sive bituminosum, odoratum J. B.* 2. 366. *Trifolium bituminosum Dod. Pempt.* 566.

Trifolium pratense, flore monopetalo. *Trifolium pratense, purpureum C. B. Pin.* 327. *Trifolium purpureum, vulgare J. B.* 2. 374. *Trifolium pratense Tabern. Icon.* 523.

Trifolium purpureum, majus, foliis longioribus & angustioribus, floribus saturatioribus Raii Synops. 194.

Trifolium pratense, album C. B. Pin. 327. *Tabern. Icon.* 522. *Trifolium pratense, album, à Fuchsio depictum, sive mas. J. B.* 2. 379.

Trifolium pratense, flore albo, minus & femina glabrum J. B. 2. 380.

Trifolium pratense, album, siliquâ bivalvi, caule fistuloso, folio subtus purpuro-nigris maculis notato Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 137.

Trifolium pratense, folliculatum C. B. Pin. 329. *Trifolium folliculaceum seu vesicarium minus, purpureum J. B.* 2. 379. *Trifolium pratense, Salmanticum Clus. Hist.* ccxlvij.

Trifolium pratense, luteum capitulo Lupuli vel agrarium C. B. Pin. 328. *Trifolium pratense, luteum, fœmina, flore pulchriore sive Lupulino J. B.* 2. 381.

Trifolium luteum, Lupulinum, minimum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 142.

Trifolium montanum, Lupulinum C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpureum, majus C. B. Pin. 328. *Trifolium majus Clusii* 2. *non album, sed rubrum J. B.* 2. 375. *Trifolium majus, ij. Clus. Hist.* ccxlv.

Trifolium montanum, purpureum, folio acuto, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpurascens, folio obtuso, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpureum, minus C. B. Pin. 328.

Trifolium montanum, album C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, albo flore, incanum Clusii J. B.* 2. 380. *Trifolium majus,* 1. *Clus. Hist. ccxiv.*

Trifolium spicâ rotundâ rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium albo-incarnatum, spicatum sive Lagopus maximus J. B.* 2. 376. *Lagopum maximum, folio & facie Trifolii pratensis. Lob. Icon.* 39.

Trifolium spicâ oblongâ, rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, iij. purpureum Clusio J. B.* 2. 375. *Trifolium majus, tertium Clus. Hist. cclxv.*

Trifolium montanum, spicâ longissimâ, rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium purpureum, majus, folio & spicâ longiore J. B.* 2. 375. *Lagopus major, alter Dod. Pempt.* 578.

Trifolium montanum, augustissimum, spicatum C. B. Pin. 328. *Trifolium angustifolium, spicatum J. B.* 2. 376. *Altera angustifolia Lagopus Lob. Icon.* 40.

Trifolium Hispanicum, angustifolium, spicâ dilutè rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium angustifolium, Hispanicum sive Lagopus angustifolius, flore dilutè rubente J. B.* 2. 377. *Lagopus angustifolius, Hispanicus Clus. Hist. ccxlvij.*

Trifolium Lagopoides, hirsutum, angustifolium, Hispanicum, flore ruberrimo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 141. *Lagopus minor, flore ruberrimo Park. Theat.* 1107.

Trifolium arvense, humile spicatum, sive Lagopus C. B. Pin. 328. *Lagopus trifolius quorundam J. B.* 2. 377. *Lagopus Dod. Pempt.* 577.

Trifolium Lagopoides, minus, folio acuto, non crenato, flore minore, dilutè purpureo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 141.

Trifolium Lagopoides, flore subluteo H. R. Par. *Trifolium Lagopoides, annuum, hirsutum pallidè luteum sive ochroleucon Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 141. *Trifolium pratense, hirsutum, majus, flore albo-sulphureo seu ὀχρόλευκον Raii Hist.* 943.

Trifolium capitulo stellato, folliculato, globoso C. B. Pin. 329.

Trifolium stellatum C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium stellatum, purpureum, Monspessulanum J. B.* 2. 376.

Trifolium stellatum, glabrum Ger. Emac. *Trifolium capitulis Dipsaci quorundam Raii Synops.* 194.

Trifolium globosum sive capitulo Lagopi rotundiore C. B. Pin. 329. *Trifolium glomerato flore vel capitulo Lagopi rotundiore C. B. Prodr.* 143. *Trifolium capitulo glomerato, rigido J. B.* 2. 378.

Trifolium globosum, repens C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium glomerulis Personatæ Cherleri J. B.* 2. 377.

Trifolium capitulo spumoso, lævi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium glomerulis tomentosis per caulium longitudinem J. B.* 2. 379. *Trifolium Fragiferum, tomentosum Bot. Monsp.*

Trifolium capitulo spumoso, aspero, majus C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium, cujus caules è geniculis glomerulos oblongos proferunt J. B. 2. 278.

Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, minus C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium capitulis Thymi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium parvum rectum, flore glomerato, cum unguiculis J. B.* 2. 378.

Trifolium capitulo oblongo, aſpero C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium Fragiferum, Friſicum, folio cordato, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Trifolium Fragiferum Cluſ. Hiſt. Cur. poſt. in fol.* 39.

Trifolium Fragiferum, Friſicum, capitulo ſaturè violaceo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 39.

Trifolium Fragiferum, noſtras, purpureum, folio oblongo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Varietas prioris.*

Trifolium ſemen ſub terram condens H. R. Par. *Trifolium album, tricoccon, ſubterraneum, Gaſtonium, reticulatum Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 138. *Trifolium ſubterraneum ſive follicula ſub terram condens Bot. Monſp.*

Trifolium Epithymi capitulis, inter genicula, annuum H. Cathol.

Trifolium minus, ſupinum, capitulis denſiori lanugine candicantibus Triumfetti H. Cathol.

Trifolium parvum, hirſutum, flore parvo, dilutè purpureo, in glomerulis oblongis, ſemine magno Raii Hiſt. 945. *Trifolium parvum, hirſutum, floribus parvis, dilutè purpureis, in glomerulis mollioribus & oblongis, ſemine magno Ejuſd. Synopſ.* 194.

Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos rotundis Raii Synopſ. 194.

Trifolium phæum, fuſcum, luxurians, quaternis, quinis, & ſenis foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 135. *Quadrifolium hortenſe, album C. B. Pin.* 327. *Quadrifolium phæum, fuſcum hortorum Lob. Icon.* 33. *Trifoliis affine quadrifolium phæum Lobelii J. B.* 2. 380.

Trifolium, à terno foliorum numero.

Ab eo genere excludi debent *Trifolium paluſtre C. B. Pin.* 327. *quod eſt ſpecies Menyanthis. Trifolium pratenſe, luteum, capitulo breviore C. B. Pin.* 328. *ad Melilotum referendum. Trifolium Alpinum, argenteum, Perſici flore C. B. Pin.* 328. *Quinquefolii ſpecies. Trifolium album, anguſtifolium, floribus velut in capitulum congeſtis C. B. Pin.* 329. *Vide Dorycnium Trifolium Acetoſum ad Oxydem revocandum. Trifolium Hepaticum C. B. Pin.* 330. *Ranunculi ſpecies. Trifolium cochleatum, turbinatum ſcutellatum, inter Medicæ ſpecies annumerandum.*

GENUS III.

Melilotus. *Melilot.*

Tab. 229. MELILOTUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in capſulam D G, nudam, hoc eſt in calyce non reconditam ut in Trifolio, uno vel altero ſemine fœtam E H, ſubrotundo F I. His notis addenda ſunt folia terna ſingulis pediculis inſidentia,

Meliloti ſpecies ſunt

Melilotus officinarum Germaniæ C. B. Pin. 331. *Trifolium odoratum ſive Melilotus vulgaris, flore luteo J. B. 2. 370. Melilotus Germanica Lob. Icon. 43.*

Melilotus officinarum Germaniæ, flore albo C. B. Pin. 331. *Melilotus major, candida Trag. 590. Melilotus, 2. flore candido Dod. Pempt. 567.*

Melilotus ſiliquis longioribus, acutis. *Melilotus 4, lutei floris, longioribus ſiliquis Dod. Pempt. 567.*

Melilotus vulgaris, altiſſima, fruteſcens, flore albo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus vulgaris, altiſſima fruteſcens, flore luteo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin. 331. *Trifolium Italicum ſive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B. 2. 372. Trifolium corniculatum, ij. Dod. Pempt. 573.*

Melilotus corniculis reflexis, minor vel repens C. B. Pin. 331. *Alchimelech id eſt Melilotus P. Alp. Ægypt. 49. Melilotus Ægyptia, Alchimelech vocata J. B. 2. 357.*

Melilotus Italica, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Melilotus magno ſemine, rotundo, rugoſo J. B. 2. 371. Melilotus Italica Cam. Icon. xxix.*

Melilotus anguſtifolia, repens, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Trifolium anguſtifolium repens, folliculis rotundis C. B. Prodr. 144. Melilotus vulgari noſtrati affinis, folio minore & anguſtiore J. B. 2. 371.*

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis minoribus, ſpicatim & densè diſpoſitis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Melilotus nova Berardi, ſeu erecta, folliculis rotundis, minor Raii Hiſt. 951.*

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis majoribus, ſpicatim & raró diſpoſitis, foliis anguſtioribus, maculis ſub exortum notatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161.

Melilotus Meſſanenſis, procumbens, folliculis rugoſis, ſublongis, ſpicis florum brevibus Raii Hiſt. 952.

Melilotus capſulis reni ſimilibus, in capitulum congeſtis. *Trifolium pratenſe luteum, capitulo breve C. B. Pin. 328. Trifolium pratenſe, luteum, mas, flore minore, ſemine multo J. B. 2. 380. Trifolium arvenſe Tabern. Icon. 523.*

Melilotus major, odorata, violacea Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Lotus hortenſis, odora C. B. Pin. 331. Lotus ſativa, odorata, annua, flore cæruleo J. B. 2. 368. Trifolium odoratum, alterum ſive Lotus ſativa Dod. Pempt. 571.*

Melilotus Cretica, fructu maximo. *Trifolium peltatum, Creticum C. B. Pin. 142. J. B. 2. 381.*

Melilotus à vocibus Græcis μελι *Mel*, & λωτὸς *Lotus*; quaſi dicas Lotum mel olentem.

GENUS IV.

Anonis. *Arrête-beuf.*

Tab. 229.

ANONIS est plantæ genus, flore A, papilionaceo ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam turgescentem, nunc longiorem D, nunc breviorem H, bivalvem E F I, seminibusque fœtam G L, ut plurimùm reniformibus. His notis addenda sunt folia terna M N, singulis pediculis plerumque insidentia; quandoque enim in eadem planta nascuntur folia singularia O.

Anonidis species sunt

Anonis spinosa, flore purpureo C. B. Pin. 389. *Anonis sive Resta Bovis vulgaris, purpurea J. B. 2. 395. Anonis Dod. Pempt. 743.*

Anonis spinosa, flore albo C. B. Pin. 389. *Anonis sive Resta Bovis vulgaris, alba J. B. 2. 395. Anonis flore albido Dod. Pempt. 743.*

Anonis spinis carens, purpurea C. B. Pin. 389. *Anonis non spinosa, purpureo flore J. B. 2. 393. Anonis non spinosa, purpurea Tabern. Icon. 529.*

Anonis spinis carens, candidis floribus C. B. Pin. 389.

Anonis non spinosa, caulibus procumbentibus H. L. Bat.

Anonis non spinosa, purpurea, supina, minima Raii Hist. 957.

Anonis pusilla villosa & viscosa, purpurascente flore. *Trifoliis affinis Anonis minima, hirsuta Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis purpurea, perennis, foliis latioribus, rotundioribus, profundè serratis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 170. *Cicer sylvestre, latifolium triphyllon C. B. Pin 347. Cicer sylvestre, trifolium J. B. 2. 295. Cicer sylvestre, tertium Dod. Pempt. 525.*

Anonis montana, præcox purpurea, frutescens Mor. H. R. Bles. *Anonis purpurea, frutescens, non spinosa A. R. Par. 57.*

Anonis Hispanica, frutescens, folio tridentato carnoso.

Anonis Alpina, humilior, radice ampla & dulci. *Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci C. B. Pin. 328. Trifolium Alpinum, Rhæticum, Astragaloides J. B. 2. 376. Trifoglio angustifoglio, Alpino Pon. Bald. Ital. 194.*

Anonis maritima, Gadensis, non spinosa, floribus in foliorum alis.

Anonis annua, pumilla, flore purpurascente.

Anonis Alpina, pumila, glabra, non spinosa, purpurea.

Anonis Sicula, Alopecuroides. *Anonis purpurea, oblongo-rotundo prægrandi, integro, serrato folio lucido, spicâ Alopecuroides H. Cathol.*

Anonis non spinosa, rotundifolia, spicata, purpurea, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 60. Tab. 48.

Anonis procumbens, maritima, nostras, foliis hirsutie pubescentibus Raii Synops. 196.

Anonis frutescens, Americana, flore purpureo. *Crotalaria frutescens Americana, triphylla, foliis firmioribus, glabris, flore purpureo Pluk. Phytog. Tab. 169. fig. 7.*

Anonis vifcofa, fpinis carens, lutea, major C. B. Pin. 389. *Anonis lutea non fpinofa Dalechampio Natrix J. B. 2. 393. Anonis fine fpinâ, lutea Tabern. Icon. 529.*

Anonis non fpinofa, flore luteo, variegato C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non fpinofa, Natrix Plinii Herbariorum Lugd. 449.*

Anonis vifcofa, fpinis carens, lutea, latifolia, annua Bot. Monfp.

Anonis annua, erectior, latifolia, glutinofa, Lufitanica.

Anonis non fpinofa, flore luteo variegato, anguftifolia, maritima.

Anonis pufilla, glabra, anguftifolia, lutea. *Trifoliis affinis Anonis pufilla, glabra, fruticans Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis fpinis carens, lutea, minor Bot. Monfp.

Anonis flore luteo, parvo H. R. Par. *Ononis lutea, fylveftris, minima Col. Part. 1. 301.*

Anonis Afiatica, frutefcens, floribus luteis, amplis. *Crotalaria Afiatica, frutefcens, trifolia, floribus luteis, amplis. H. L. Bat.*

Anonis Hifpanica, frutefcens, folio rotundiori.

Anonis Hifpanica, frutefcens, folio Rofæ fylveftris.

Anonis Americana, foliolatiori, fubrotundo. *Anil five Indigo Guadalupenfis H.R. Par. App.*

Anonis Phafeolodes, bituminofa, fcandens. *Phafeolus Africanus, hirfutus, bituminofus, filiquis bullatis, flore flavo H. L. Bat.*

Anonis vel potius Ononis, à voce Græcâ ὄνος *Afinus*, quafi dicas plantam Afinis gratam.

GENUS. V.

Fœnum - Græcum. *Fenugrec.*

FŒNUM-GRÆCUM eft plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, furgit piftillum C, quod deinde abit in filiquam D, nonnihil planam, corniformem, feminibus fœtam E, plerumque rhomboidiformibus aut reniformibus F G, His notis addenda funt folia terna, fingulis pediculis infidentia. Tab. 230.

Fœni - Græci fpecies funt

Fœnum - Græcum fativum C. B. Pin. 348. *Fœnu - Græcum J. B. 2. 363. Dod. Pempt. 536.*

Fœnum - Græcum fylveftre C. B. Pin. 348. *Fœnum - Græcum fylveftre Dalechampii Lugd. 431.* J. B. 2. 365.

Fœnum-Græcum fylveftre, minus, Arabicum H. L. Bat.

Fœnum-Græcum fylveftre, alterum, polyceration C. B. Pin. 348. *Securidacæ genus triphyllon J. B. 2. 373. Hedyfarum minimum Dalechampii Lugd. 446.*

Fœnum - Græcum fylveftre, filiquis plurimis longioribus. *Fœnum - Græcum fylveftre, alterum Dod. Pempt. 547. Fœnum-Græcum fylveftre, polyceration, majus, Creticum Breyn. Cent. 1. 79.*

Fœnum - Græcum Siculum, filiquis Ornithopodii. *Anonis pulchra vifu, foliis Ciceris, Ornithopodii filiquis annuentibus H. Cathol.*

GENUS VI.

Medica. *Luserne.*

Tab. 231. MEDICA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, E, F, cochleæ æmulum, seminibus fœtum G, H, I ut plurimùm reniformibus K.

Medicæ species sunt

Medica major, erectior, floribus purpurascentibus J. B. 2. 382. *Trifolium siliquâ cornutâ sive Medica C. B. Pin.* 330. *Medica legitima Clus. Hist. ccxlij.*

Medica major, erectior, floribus violaceis. *Trifolium siliquâ cornutâ, sive Medica flore violaceo. C. B. Pin.* 330.

Medica major, erectior, floribus luteis. *Trifolium siliquâ cornutâ, sive Medica flore luteo. C. B. Pin.* 330.

Medica major, erectior, floribus ex violaceo & luteo mixtis. *Trifolium siliquâ cornutâ sive Medicâ flore è violaceo & luteo mixto C. B. Pin.* 330.

Medica sylvestris, floribus croceis J. B. 2. 383. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, vel Medica frutescens C. B. Pin.* 330. *Medica flavo flore Clus. Hist. ccxliij.*

Medica sylvestris, floribus è luteo pallescentibus. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, vel Medica frutescens, flore luteo-albo C. B. Pin.* 330.

Medica sylvestris, floribus è cæruleo virescentibus. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, sive Medica frutescens, flore è cæruleo viridi C. B. Pin.* 330.

Medica sylvestris, floribus partim luteis, partim violaceis.

Medica marina Lob. Icon. 38. *Trifolium cochleatum, marinum, sive Medica marina J. B.* 2. 378. *Trifolium cochleatum, maritimum, tomentosum C. B. Pin.* 329. *Medica lutea, Gnaphalitea, marina, nostras, è Littore Veneto Donat.* 63.

Medica scutellata J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, fructu latiore C. B. Pin.* 329. *Trifolium cochleatum, primum Dod. Pempt.* 575.

Medica orbiculata J. B. 2. 384. *Trifolium cochleatum vel scutellatum, fructu latiore, folio minuto, obtuso C. B. Pin.* 329.

Medica echinata, glabra, cum maculis nigricantibus J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, folio maculato, cordato C. B. Pin.* 329. *Medica Arabica Cam. Hort. Tab. xxvij.*

Medica echinata, glabra, sine maculis nigricantibus J. B. 2. 381.

Medica magna, turbinata J. B. 2. 385. *Trifolium cochleatum, turbinatum; sive fructu compresso, oblongo. C. B. Pin.* 329.

Medica hirsuta, echinis rigidioribus J. B. 2. 385. *Trifolium fructu compresso, spinis horrido C. B. Pin.* 329.

Medica echinata, hirsuta J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvense C. B. Pin.* 329. *Tribulus terrestris, minor, repens Lugd.* 514.

Medica echinata, minima J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvense, fructu*

minore C. B. Pin. 330. *Tribulus minor, rectus, Dalechampii Lugd.* 513.

Medica coronata Cherleri parva J. B. 2. 386. *Trifolium folliculis coronæ similibus C. B. Prodr.* 141. *Trifolium folio obtuso, folliculis coronatis C. B. Pin* 329. *Medica cochleata, πολύκαρπος, annua, capsulâ minima, coronatâ Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 145.

Medica πολύκαρπος, folio obtuso, non crenato. *Trifolium cochleatum, polycarpon, folio obtuso, non crenato C. B. Pin.* 329.

Medica πολύκαρπος, folio obtuso, crenato. *Trifolium cochleatum polycarpon, folio obtuso, crenato C. B. Pin* 329.

Medica cochleata, ὀλίκαρπος, capsulâ rotundâ, spinosâ foliis eleganter dissectis H. L. Bat. *Trifolium fructu echinato, foliis eleganter dissectis Bot. Monsp. Trifolium cochleatum, spinosum, Syriacum, foliis laciniatis Breyn. Cent.* 1. 181.

Medica perennis, fructu ciliari. *Medica ciliaris Guillandini Raii H.* 965.

Medica annua, fructu ciliari. *Trifolium fructu cochleato, ciliare Bot. Monsp.*

Medica frutescens, perennis, fructu orbiculato Sloanii Raii Hist. 961.

Medica orbiculata, πολύκαρπος, fructu minore Raii Hist. 962.

Medica orbiculata, fructu lato, simplici volutâ Raii Hist. 962.

Medica orbiculata, minor, spinosa, simplici majore volutâ Raii Hist. 962.

Medica orbiculata, elegans, orbiculis circum oras rugosis Raii Hist. 962.

Medica doliata seu orbiculata, orbiculorum gyris circa margines utrinque rugosis & per maturitatem nigricantibus Raii Hist. 962.

Medica tornata, major & minor, lenis Park. Theat. 1116.

Medica Catalonica, elegans, Edwardi Morgani Raii Hist. 962.

Medica cochleata, spinosa, echinis magnis, utrinque turbinatis, cum spinulis reflexis Raii Hist. 962.

Medica foliis & semine Medicæ cordatæ, echinatæ, echinis durioribus Raii Hist. 963.

Medica doliata, spinosa, major, ὀλίκαρπος Raii Hist. 963.

Medica spinosa, ὀλίκαρπος, fructu ovali, spinulis brevioribus & rigidioribus Raii Hist. 963.

Medica doliata, spinosa, πολύκαρπος Raii Hist. 964. *Medica tornata, spinosa Park. Theat.* 1116.

Medica doliata, spinosa, hirsuta minima Raii Hist. 964.

Medica marina, major, spinosa Park. Theat. 1115.

Medica cum orbiculis laxis, echinatis, minoribus, non extantibus spinulis Raii Hist. 965.

Medica Lupulina, mellina, incano folio molli, crasso, lanuginoso, semicordato H. Cathol.

Medica magno fructu, aculeis sursum & deorsum tendentibus. *Trifolium cochleatum, echinatum, sive Medica spinis sursum deorsumque rigentibus Park. Theat.* 116. *Trifolium cochleatum, spinosum, majus, spinis sursum & deorsum tendentibus Mor. H. R. Bles.*

Medica magno fructu, aculeis omnibus erectis. *Trifolium cochleatum sive*

Medica echinis omnibus erectis Park. Theat. 1116.

Lib. 18. cap. 16. Medica, ut ait Plinius, externa etiam Græciæ, ut à Medis advecta per bella Perſarum quæ Darius intulit.

GENUS VII.

Medicago.

Tab. 231. MEDICAGO eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, planum, orbiculatum, quaſi falcatum, ſemine fœtum E F, ferè reniformi G.

Medicaginis ſpecies ſunt

Medicago annua, Trifolii facie. *Trifolium ſiliquâ falcatâ C. B. Pin.* 330. *Medica lunata J. B.* 2. 386. *Lunaria radiata Italorum, Medica lunata ſive falcata Lob. Icon.* 38.

Medicago Vulnerariæ facie, Hiſpanica. *Loto affinis ſiliquis hirſutis, circinatis C. B. Pin.* 333. *Auricula muris Cam. Tab. viij. J. B.* 2. 387.

Medicago Vulnerariæ facie, Cretica. *Trifolium falcatum P. Alp. Exot.* 257.

Medicago trifolia, fruteſcens, incana. *Cytiſus incanus, ſiliqua falcata C. B. Pin.* 389. *Cytiſus ſiliquâ incurvâ, folio candicante J. B.* 1. 361. *Cytiſus ut exiſtimatur Dod. Pempt.* 569.

Medicago, id eſt Planta ad Medicam accedens.

GENUS VIII.

Phaſeolus. *Haricot.*

Tab. 232. PHASEOLUS eſt plantæ genus, flore A B, papilionaceo: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam longam E, ſemine fœtam F F ut plurimùm reniformi G, vel ovato. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis inſidentia, tum & plantæ habitus.

Phaſeoli ſpecies ſunt

Phaſeolus vulgaris Lob. Icon. 59. *Smilax hortenſis ſive Phaſeolus major C. B. Pin.* 339. *Smilax hortenſis J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu nigro. *Smilax, hortenſis, fructu nigro J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris fructu flavo. *Smilax hortenſis, fructu flavo J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu rubro. *Smilax hortenſis, fructu rubro J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu livido. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu livido H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu pallido. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu pallido H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu violaceo. *Smilax hortenſis, fructu violaceo J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu ex rubro & nigro variegato. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu ex rubro & nigro variegato H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu albo, nigris venis & lituris diſtincto. *Smilax hortenſis, fructu albo, nigris venis & lituris diſtincto J. B.* 2. 255.

Phaseolus vulgaris, fructu purpurascente, orbibus albis variegato. *Phaseolus vulgaris, fructu purpurascente, orbibus albis variegato H. L. Bat.*

Phaseolus hortensis, minor. *Smilax hortensis minor C. B. Pin.* 339.

Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente, fructu albo. *Smilax siliquâ sursum rigente, fructu albo, vel Phaseolus parvus, Italicus C. B. Pin.* 339. *Phasiolus albus Lugd.* 472.

Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente, fructu subnigro. *Smilax siliquâ sursum rigente, vel Phaseolus parvus, Italicus, fructu subnigro C. B. Pin.* 339.

Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente: fructu minori albido, cum orbita rubente aut nigricante. *Smilax siliquâ sursum rigente vel Phasiolus parvus, Italicus, fructu minori, albido, cum orbita rubente aut nigricante C. B. Pin.* 339. *Phasiolus vulgaris, Italicus, humilis, seu minor albus, cum orbita rubente vel nigricante J. B.* 2. 258.

Phaseolus peregrinus, hortensi affinis, semine lato, albo, multis nigris venis striato C. B. Pin. 340. *Phasiolus lato, striato sive radiato semine J. B.* 2. 267. *Phaseoli peregrini* 1. *genus alterum Clus. Hist. ccxxiij.*

Phaseolus peregrinus, fructu lato, compresso, albo. *Phaseoli magni, lati, albi Lob. Icon.* 60.

Phaseolus peregrinus, primo similis, fructu lato, albo, striato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, ix. Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus hortensi affinis, fructu tumidiore, minore, niveo C. B. Pin. 340. *Phasioli tumidi, minores, nivei J. B.* 2. 259. *Phaseolus peregrinus, ij. Clus. Hist. ccxxiij.*

Phaseolus peregrinus, Anagyridis fructui similis, ex nigro subvirescens C. B. Pin. 340. *Phasiolus Laburni fructu ex nigro subvirescente sive Ægyptius, flore luteo J. B.* 2. 262. *Phaseolus peregrinus, v. Clus. Hist. ccxxiiij.*

Phaseolus peregrinus, Anagyridis fructui similis, colore rubescente C. B. Pin. 340. *Smilax hortensis sive Phaseolus Anagyridi similis ferè, colore rubescente J. B.* 2. 261. *Phaseolus peregrinus, iij. Clus. Hist. ccxxiij.*

Phaseolus peregrinus, minore fructu albo, nigrâ maculâ insignito C. B. Pin. 340. *Phaseolus niveus, minor, circa hilum nigrâ maculâ insignitus J. B.* 2. 260. *Phaseolus peregrinus, iiij. Clus. Hist. ccxxiiij.*

Phaseolus peregrinus, angustifolius, C. B. Pin. 340. *Phaseolus vulgari minor & planior, subrubro colore, foliis angustis J. B.* 2. 270. *Phaseolus peregrinus, vj. angustifolius Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, angustifolius, alter, fructu ex albo & nigro vario C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, vij. Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, foliis minoribus, fructu exalbido, nonnunquam variegato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, viij. Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, lobo & fructu nigro C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, x. Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, fructu variegato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, xj. Clus. Hist. ccxxvj.*

Phaseolus peregrinus, fructu subrubente, nigris striis variegato, alter C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, xij. Clus. Hist. ccxxvj.*
Phaseolus peregrinus, exalbidus, ovi Columbini ferè figurâ, fuliginosâ maculâ insignitus C. B. Pin. 340. *Phaseolus iij. peregrinus Clus. Exot.* 64.
Phaseolus peregrinus, niger, maculâ subalbâ notatus C. B. Pin. 340. *Phaseolus iv. peregrinus Clus. Exot.* 64.
Phaseolus Æthiopicus, lobis nigris venis asperfis, fructu atro-splendente C. B. Pin. 340. *Phaseoli tumidi, nigri, splendentes J. B.* 2. 258. *Phaseolus peregrinus, xiij. Clus. Hist. ccxxvj.*
Phaseolus Æthiopicus, lobis flavescentibus, fructu nigro C. B. Pin. 341. *Phaseoli nigri J. B.* 2. 558. *Phaseolus peregrinus, xiij. Clus. Hist. ccxxvj.*
Phaseolus Æthiopicus, lobo saturo-purpureo, fructu atro C. B. Pin. 341. *Phaseoli atro-violacei J. B.* 2. 258. *Phaseolus peregrinus, xv. Clus. Hist. ccxxvj.*
Phaseolus Ægyptiacus, nigro semine C. B. Pin. 341. *Phaseolus niger, Lablab P. Alp. Ægypt.* 31.
Phaseolus Ægyptiacus, semine rufo C. B. Pin. 341. *Lablab alterum, rufum Alpini Clus. Hist. ccxxvij.*
Phaseolus Americanus, sive Lablab semine roseo D. Lign.
Phaseolus Indicus, cochleato flore Triumf. 93. *Phaseolus Americanus, perennis flore cochleato, odorato, seminibus fuscis orbiculatis, Caracalla dictus H. L. Bat.*
Phaseolus puniceo flore Corn. 184. *Phaseolus Indicus, flore coccineo seu puniceo Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 69.
Phaseolus minimus, fructu viridi, ovato H. R. Par. *Phaseolus siliquis rotundis, Viciæ fructu ovali, viridi Mor. H. R. Blef.*
Phaseolus hortensis, fructu albo, minore, oviformi, Venereus dictus Hoffm. Cat. Alt.
Phaseolus Americanus, tenuissimis viticulis sese propagans.
Phaseolus Africanus, fructu parvo, albicante. *Phaseoli Africani, parvi, nonnihil albicantes J. B.* 2. 262.
Phaseolus minor, Colossinus, siliquis longissimis Mor. H. R. Blef.
Phaseolus Brasilianus, alter, fructu nigro, Pisi magnitudine C. B. Pin. 341. *Phasiolus latâ siliquâ, fructu exiguo, nigro, umbilico candido J. B.* 2. 261. *Phaseolus Brasilianus, alter Clus. ad Monard.*
Phaseolus Africanus, perennis, minor, flore suaverubente Oldenl.
Phaseolus Americanus, folio sinuato & veluti hastato.
Phaseolus Americanus, strumosâ radice, flore purpureo, siliquâ angustissimâ Plum.
Phaseolus Americanus, strumosâ radice, flore luteo, siliquis quasi nodosis Plum.
Phaseolus Americanus, hirsutus, siliquis quasi nodosis Plum.
Phaseolus Americanus, amplissimus, siliquâ maximâ, fructu coccineo, duro Plum.

Phaſeolus Americanus, ampliſſimus, magno flore, ſiliquis tenuioribus, falcatis Plum.

Phaſeolus Americanus, hirſutus, ſiliquis articuloſis Plum.

Phaſeolus Americanus, radice tuberoſâ, eſculentâ, ſiliquis quaſi articuloſis, hirſutis Plum.

Phaſeolus Americanus, flore cochleato, ſiliquis falcatis Plum.

Phaſeolus Americanus, maritimus, fructu duro, ſemine variegato Plum.

Phaſeolus Americanus, fructu minimo, ſemine variegato Plum.

Phaſeolus Americanus, florum ſpicâ pyramidatâ, ſemine coccineo, nigrâ maculâ notato Plum.

Phaſeolus Americanus, floris vexillo ampliſſimo, ſiliquis rectis, teretibus Plum.

Phaſeolus maritimus, rotundifolius flore purpureo, ſiliquâ brevi criſtatâ, ſemine fuſco, ſtriato Sloane Cat. Plant. Jam. 69. *Phaſeolus maritimus, Indicus, perennis, trifoliatus, ſubrotundus, ſiliquâ longâ, Fabâ fuſcâ, oblongâ H. Amſtel. Phaſeolus Braſilicus Ferr. Flor.* 383.

Phaſeolus ſylvaticus, flore patulo, dilutè purpureo, ſiliquâ tenui, nigrâ, ſemine minore, maculato Sloane Cat. Plant. Jam. 71. *Phaſeolus ſubhirſutus, Americanus, exitioſus, ſiliquis longis cauliculis inſidentibus Pluk. Phytog. Tab.* 214. *fig.* 2.

Phaſeolus, quaſi Phaſelus, ob ſeminis formam, quæ Phaſelum repræſentat.

SECTIO V.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam bicapſularem.

GENUS I.

Aſtragalus. *Aſtragale.*

ASTRAGALUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo nempe B, carinâ C, & alis D, conſtante. Ex calyce autem E, ſurgit piſtillum G, vaginâ F, obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam HNP, bicapſularem IK, OO, QR, ST, ſeminibus fœtam LM, reniformibus V. His notis addenda ſunt folia bina, quaſi conjugata, coſtæ adhærentia, cui ſummæ folium impar innaſcitur. *Tab.* 233.

Aſtragali ſpecies ſunt

Aſtragalus tuberoſus, ſcandens, Fraxini folio. *Apios Americana Corn.* 200.

Aſtragalus purpureus perennis, ſpicatus, Pannonicus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 106. *Onobrychis ſpicata, flore purpureo C. B. Pin.* 350. *Onobrychis quibuſdam, purpureo flore J. B.* 2. 337. *Onobrychis* 1. *Cluſ. Hiſt.* ccxxviij.

Aſtragalus floribus Viciæ dilutè purpureis aut cæruleis Mor. Hiſt. Oxon. Part.

2. 106. *Onobrychis floribus Viciæ dilutè cæruleis C. B. Pin.* 351. *Onobrychis quibusdam, subcæruleo flore J. B.* 2. 337. *Onobrychis ij. Hist. Cluf. ccxxxix.*

Aftragalus perennis, fpicatus, floribus pallidis, nigris radiis notatis Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 107. *Onobrychis fpicata, floribus pallidis, nigris radiis notatis C. B. Pin.* 350. *Onobrychis quibufdam, flore pallido vel Polygalon. J. B.* 2. 337. *Onobrychis* 3. *Cluf. Hift. ccxxxix.*

Aftragalus quidam montanus vel Onobrychis aliis J. B. 2. 339. *Onobrychis floribus Viciæ majoribus, cæruleo-purpurafcentibus vel foliis Tragacanthæ C. B. Pin.* 351. *Onobrychis* 4. *Cluf. Hift. ccxl.*

Aftragalus luteus, perennis, procumbens, vulgaris five fylveftris Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 107. *Glycyrrhiza fylveftris, floribus luteo-pallefcentibus C. B. Pin.* 330. *Fœnum-Græcum fylveftre five Glycyrrhiza fylveftris quibufdam J. B.* 2. 330. *Fœnum-Græcum fylveftre, primum Dod. Pempt.* 547.

Aftragalus luteus, perennis, filiquâ gemellâ, rotundâ, veficam referente Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 107. *Cicer fylveftre, foliis oblongis, hifpidis, majus C. B. Pin.* 347. *Cicer fylveftre, multifolium J. B.* 2. 294. *Cicer fylveftre, primum Dod. Pempt.* 525.

Aftragalus luteus, annuus Monfpeliacus, procumbens Mor. Hift Oxon. Part. 2. 108. *Securidaca lutea, minor, corniculis recurvis C. B. Pin.* 349. *Securidaca altera five minor J. B.* 2. 347. *Hedyfarum alterum Dod. Pempt.* 546.

Aftragalus annuus, maritimus, procumbens, latifolius, floribus pediculo infidentibus. *Glauci leguminofæ affinis C. B. Prodr.* 150.

Aftragalus annuus, anguftifolius flofculis fubcæruleis, cauliculis adhærentibus. *Vicia Sefamacea, Apula Col. Part.* 1. 303. *Fœnu-græco fylveftri Tragi in quibufdam accedens planta J. B.* 2. 331.

Aftragalus annuus, anguftifolius, flofculis pediculis oblongis infidentibus. *Stella leguminofa J. B.* 2. 350. *Stella leguminofa, Arturo Cortufi Lob. Icon.* 83.

Aftragalus Africanus, luteus, odoratus Bot. Monfp. *Aftragalus Africanus, flore luteo, odorato Breyn. Cent.* 1. 72.

Aftragalus Canadenfis, flore viridi, flavefcente A. R. Par. 65.

Aftragalus Monfpeffulanus J. B. 2. 338.

Aftragalus Monfpeffulanus, flore albo.

Aftragalus Alpinus, procerior, Alopecuroides.

Aftragalus fupinus, filiquis villofis, glomeratis. *Aftragalus Hifpanicus, filiquâ Epiglottidi fimili, flore purpureo, major Turnefortii H. L. Bat.*

Aftragalus pumilus, filiquâ Epiglottidi formâ. *Aftragalus Hifpanicus, filiquâ Epiglottidi fimili, flore albo, minor Turnefortii H. L. Bat.*

Aftragalus incanus, filiquâ incurvâ Bot. Monfp. *Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin.* 350. *Onobrychis incana Prodr.* 149.

Aftragalus montanus, purpureus Anglicus. *Glaux montana, purpurea, noftras Raii Hift.* 939.

Aftragalus

Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ ramoſus & procumbens, flore glomerato, oblongo cæruleo.
Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, veſicarius.
Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, ramoſus, flore cæruleo glomerato.
Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ anguſtioribus, flore ochroleuco.
Aſtragalus Pyrenaicus, foliis Viciæ ſubrotundis, flore ochroleuco, glomerato.
Aſtragalus Pyrenaicus, Barbæ Jovis folio, non ramoſus, flore ochroleuco, glomerato.

Genus II.

Tragacantha. *Barbe-Renard.*

Tragacantha eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, bicapſularem, ſeminibuſque fœtam E, reniformibus F. His notis addenda ſunt folia G, bina, veluti conjugata, coſtæ adhærentia in mucronem H, ſæpè abeunti. Tab. 234.

Tragacanthæ ſpecies ſunt

Tragacantha Maſſilienſis J. B. 1. 407. *Tragacantha C. B. Pin.* 388. *Cluſ. Cur. poſt. Add.* 60.
Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſio J. B. 1. 408. *Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſ. Hiſt.* 108. *Tragacanthæ affinis lanuginoſa ſive Poterium C. B. Pin.* 388.
Tragacantha Alpina, ſempervirens, floribus purpuraſcentibus. *An Poterium Dalechampii Lugd.* 1487.
Tragacantha, à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & ἄκανθα *Spina*, quaſi diceres Spinam Hircinam.

Genus III.

Pelecinus.

Pelecinus eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, planam, bicapſularem & bivalvem EE, GG, ſeminibus fœtam F, planis, ut plurimùm reniformibus. Tab. 234.

Pelecini ſpeciem unicam novi.

Pelecinus vulgaris. *Securidaca ſiliquis planis, utrinque dentatis C. B. Pin.* 349. *Lunaria radiata Rob. Cat. Lunaria radiata Robini J. B.* 2. 348. *Securidaca peregrina Cluſ. Hiſt. ccxxxviij.*

CLASSIS XI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Polypetalo, anomalo.

FLORES Polypetalos, anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, ex plurimis petalis dissimilibus compositos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt: quales sunt flores Balsaminæ, Violæ, & cæterarum de quibus in hac Classi agemus.

SECTIO I.

De Herbis, flore Polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem.

GENUS I.

Balsamina. *Balsamine.*

Tab. 235. BALSAMINA est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo. Is autem vel tetrapetalos A, vel hexapetalos G. Floris tetrapetali petalum superius A, fornicatum est, inferius B, concavum & caudatum, duobus lateralibus C, D, auritis E F, & amplioribus. Floris hexapetali qui rarissimus est, partes 1, 2, 3, 4, 5, 6 exhibentur figurâ G, inferiori 2. cauda experte. Pistillum L, duobus foliolis MN, stipatum floris meditullium occupat, abitque deinde in fructum nunc ex utraque parte turbinatum P, nunc siliquæ æmulum, ex pluribus veluti musculis Q, constantem, vi elasticâ R, hac illac dissilientem S, seminibusque fœtum V, axi T T, ceu placentæ affixis.

Balsaminæ species sunt

Balsamina fœmina C. B. Pin. 306. *Balsamina Dod. Pempt.* 671. *Balsamina fœmina, Persicifolia, vel Salicis folio J. B.* 2. 909.

Balsamina fœmina, flore candido H. L. Bat.

Balsamina fœmina flore partim candido, partim rubro H. L. Bat.

Balsamina flore majore, specioso. *Balsamina fœmina, foliis amplioribus, flore majore, amœnè purpurascente Schol. Bot.*

Balsamina flore majore, candido.

Balsamina fœmina, angustis & eleganter crenatis foliis, flore albo minore

Pluk. Almag. Bot. *Balſamina Indica, flore albo Breyn. Prodr.* 2. 22.

Balſamina Indica, flore ex albo & ſuavè purpuraſcente colore elegantiſſimo, variegato Breyn. Prodr. 2. 22.

Balſamina Indica, flore rubente, pleno Breyn. Prodr. 2. 22.

Balſamina Indica, anguſtifolia, flore minore, rubello, elegantiſſimo, *Balſamina fœmina, Zeylanica, anguſto folio Par. Bat.* 105.

Balſamina lutea ſive Noli me tangere C. B. Pin. 306. *Noli me tangere J. B.* 2. 908. *Impatiens herba Dod. Pempt.* 659.

Balſamina ſive Noli me tangere, flore pallido C. B. Pin. 307.

Balſamina ſive Noli me tangere, flore purpuraſcente.

Balſamina lutea ſive Noli me tangere major, Virginiana, floribus ſaturatè luteis, rubentibus maculis intùs notatis Pluk. Almag. Bot.

Balſamina à Balſamo propter vim Balſamicam Momordicæ, quam Auctores Rei Herbariæ inter Balſaminæ ſpecies recenſuerunt.

GENUS II.

Viola. *Violette.*

VIOLA eſt plantæ genus, flore A, B, polypetalo, anomalo, papilionacei floris æmulo: hujus enim duo petala ſuperiora 1, 2, vexillum, duo lateralia 3, 4 alas, inferius, verò 5 quod in caudam C, deſinit, carinam quodammodo repræſentant. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, plerumque trigonum, trifariam dehiſcentem G, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm ſubrotundis H. *Tab.* 236.

Violæ ſpecies ſunt

Viola Martia, purpurea, flore ſimplici, odore C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea J. B.* 2. 542. *Viola nigra ſive purpurea Dod. Pempt.* 156.

Viola Martia, hortenſis, foliis amplioribus C. B. Pin. 199. *Viola matronalis, flore purpureo Eyſt.*

Viola Martia, inodora, ſylveſtris, foliis majoribus & rotundioribus C. B. Pin. 199. *Vola cærulea, Martia, inodora, ſylvatica, in cacumine ſemen ferens J. B.* 3. 543. *Viola ſylveſtris, inodora Dod. Pempt.* 156.

Viola Martia inodora, ſylveſtris, foliis mucronatis, oblongis & ſtrictioribus C. B. Pin. 199.

Viola Martia, alba C. B. Pin. 199. *Tabern. Icon.* 301. *Viola Martia, flore albo, odorato & non odorato J. B.* 3. 543.

Viola Martia, ſylveſtris, æquatè cærulea, folio & flore minore H. Cathol.

Viola Martia, multiplici flore purpureo C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea, flore multiplicato, majore J. B.* 3. 542. *Viola flore multiplici Dod. Pempt.* 156. *Violette à fleur double.*

Viola Martia, multiplici flore rubello C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore candido C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore ex albo & purpureo variegato C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplex, flore cinero H. R. Par. *Viola flore pleno, cinereo Joncq. Hort.*

Viola flore pleno, maximo J. B. 3. 543.
Viola Martia, intensè purpurea, flore minore pleno J. B. 3. 543.
Viola paluſtris, rotundifolia, glabra Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 475.
Viola Alpina, folio in plures partes diſſecto C. B. Pin. 199. *Viola montana, folio multifido J. B. 3. 544. Viola montana, laciniato folio Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, purpurea, exiguis foliis C. B. Pin. 199. *Viola montana, purpurea, ſolidiore folio J. B. 3. 544. Viola montana, ij. Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, rotundifolia, lutea C. B. Pin. 199. *Viola Martia, lutea J. B. 3. 544. Viola montana, 1. Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, rotundifolia, minor, lutea H. R. Par. *Aliud Gramen Parnaſſi Lugd.* 1005.
Viola montana, pumila, anguſtifolia, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 199. *Viola montana, pumila Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 31.
Viola Martia, arboreſcens, purpurea C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor, ſurrectis caulibus, quibuſdam arborea dicta J. B. 2. 547. Viola Martia, arboreſcens Tabern. Icon.* 303.
Viola Martia, arboreſcens, flore ex Cyanæo albeſcente C. B. Pin. 190. *Viola erecta, flore albo Eyſt.*
Viola Martia, arboreſcens, lutea Tabern. Icon. 303.
Viola montana, tricolor, odoratiſſima C. B. Pin. 199. *Jacea tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore purpureo magno, repens, non annuum J. B. 3. 548. Viola montana, iij. ſive tricolor Cluſ. Hiſt.* 310.
Viola montana, lutea, grandiflora C. B. Pin. 200. *Jacea tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore luteo, magno repens, non annuum J. B. 3. 548. Violæ montanæ 3. aliud genus Cluſ. Hiſt.* 310.
Viola montana, alba, grandiflora C. B. Pin. 200.
Viola montana, lutea, ſubrotundo crenato folio Barr. Icon.
Viola montana, cærulea, tricolor, folio ſubrotundo, crenato Barr. Icon.
Viola montana, cærulea grandiflora H. R. Par. *Melanium montanum Lugd.* 1204.
Viola montana, lutea, foliis non crenatis C. B. Pin. 200. *Viola ſylveſtris, longifolia Tabern. Icon.* 305.
Viola montana, tricolor, flore variegato.
Viola tricolor, hortenſis, repens, an φλὸξ ἢ φλόγινον Theophraſti C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor ſive Trinitatis flos J. B. 3. 546. Viola tricolor Dod. Pempt.* 158.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore albo & luteo C. B. Pin. 199.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore cum pallido cæruleo C. B. Pin. 199.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore purpureo & luteo C. B. Pin. 199.
Viola hortenſis, repens, flore penitus albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis Tabern. Icon.* 307.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore violaceo, holoſericeo, purpureo & aureo H. L. Bat.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore nigro-purpureo & inſtar holoſericâ nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis major, violaceus Eyſt.*

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore pallido & inſtar holoſerici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis pallidus, major Eyſt.*

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore magno ex aureo & pallido inſtar holoſerici nitente H. L. Bat.

Viola bicolor, arvenſis, flore candido & luteo C. B. Pin. 200. *Viola bicolor frugum & hortorum vitium Trago J. B. 3. 548. Viola ſylveſtris Lob. Icon. 611.*

Viola bicolor, arvenſis, flore cæruleo & luteo C. B. Pin. 200.

Viola bicolor, arvenſis, flore cæruleo & candido C. B. Pin. 200.

Viola arvenſis, flore toto luteo C. B. Pin. 200.

Viola arvenſis, flore toto albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis minor, petræa, flore albo Tabern. Icon. 307.*

Viola Hiſpanica, fruticoſa, longifolia. *Viola Hiſpanica, fruticans Barr. Icon.*

Viola Americana, foliis Granadillæ H. R. Par. *Viola Granadillæ folio Mor. H. R. Bleſ. Viola Americana foliis Granadillæ inciſis D. Marchant Joncq. Hort.*

Viola Pyrenaica, longiùs caudata, Teucrii folio.

Viola petræa, Buſambarenſis, craſſulo crenato Ocimi folio, flore majore, inodoro, cæruleo, venis candidis diſtincto H. Cathol.

Viola Nebrodenſis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis fōliis vix ſerratis, Narciſſum olens H. Cathol.

Viola Nebrodenſis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix ſerratis, inolens H. Cathol.

Viola Ætnica erecta, bicolor, hirſuta, minima, elatior ac ramoſior H. Cathol.

Viola Alpina, minima, Nummulariæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. 163. Tab. 127.

Viola cærulea, maxima Cucumerinis hirſutis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 234. fig. 2.

Viola maxima, Cucumerinis hirſutis foliis, Virginiana, flore luteo Pluk. Almag. Bot.

Viola, quaſi Iola, à voce Græca ἴον, Viola.

GENUS III.

Fumaria. *Fumeterre.*

FUMARIA eſt plantæ genus, flore AI, polypetalo, anomalo, papilionacei æmulo, ex duobus tantùm petalis AC, conſtante quaſi bilabiato, labio ſuperiori A, in caudam abeunte, cum inferiori C, ad pediculum conjuncto. Hæc inter labia velut in palato (cujus os à lingua E, occupatur) piſtillum GH, poſitum eſt, vaginâ obvolutum KL, quod deinde abit in fructum membranaceum nunc longiorem M, nunc breviorem N, O, ſemine fœtum PQ R, ſubrotundo S, T, V. *Tab. 237.*

Fumariæ ſpecies ſunt

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore purpureo C. B. Pin. 143. *Fumaria vulgaris J. B. 3. 201. Fumaria Dod. Pempt. 59.*

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore palleſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria officinarum & Dioſcoridis flore albo C. B. Pin. 143.

Fumaria foliis tenuiſſimis, floribus albis; circà Monſpelium naſcens C. B. Pin. 143.

Fumaria major, floribus dilutè purpureis Bot. Monſp.

Fumaria viticulis & capreolis plantis vicinis adhærens C. B. Pin. 143.

Fumaria viticulis & capreolis, plantis vicinis adhærens, floribus ſubflavis in ſummitate nigricantibus C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, tenuifolia, caulibus ſurrectis, flore hilari purpurâ-rubente C. B. Pin. 143. *Capnos tenuifolia Cluſ. Hiſt. ccviij. iij. Fumaria tenuifolia Tabern. Icon.* 33.

Fumaria minor, tenuifolia, flore variegato C. B. Pin. 143. *Fumaria minor, ſive tenuifolia, ſurrecta J. B.* 3. 203.

Fumaria minor, tenuifolia, cauliculis procumbentibus & caducis C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, Fœniculi tortuoſi foliis, flore albo, maculâ rubente Bocc. Muſ. Part. 2. 144. *Fumaria Fœniculi tortuoſi foliis, Romana Ejuſd. Tab.* 102.

Fumaria exilis, Romana, folio Sophiæ tenuiſſimo Bocc. Muſ. Part. 2. 107. *Fumaria exilis, Romana Ejuſd. Tab.* 81.

Fumaria claviculis donata, foliis latioribus C. B. Pin. 143. *Fumaria cum capreolis J. B.* 3. 204. *Fumaria latifolia, major Tabern. Icon.* 34.

Fumaria claviculis donata, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 143. *iiij. Fumaria latifolia, minor Tabern. Icon.* 33.

Fumaria Hiſpanica, ſaxatilis, foliis amplioribus, cordiformibus, ſemine compreſſo.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore rubro, dilutiore C. B. Pin. 153. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore purpuraſcente J. B.* 3. 204. *Radix cava Dod. Pempt.* 327.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore egregiè rubente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore albo C. B. Pin. 143. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore albo J. B.* 3. 204.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major flore ſubflaveſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, viridi flore. *Radix cava, viridi flore Lob. Icon.* 760. *Fumaria bulboſa, radix cava, viridi flore dicta Lobelio J. B.* 3. 204.

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, major C. B. Pin. 144. *Fumaria bulboſa, radice ſolidâ, calcari & folio criſtato J. B.* 3. 205.

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, minor C. B. Pin. 144. Radix cava minor *Dod. Pempt.* 327.

Lib. 25. cap. 23. Fumaria, à fumo, *Claritatem* (inquit Plinius) *facit inunctis oculis, delacrymationemque, ceu fumus: unde nomen.*

Fumariæ ſpecies flore fructuque carentes dignoſci ſolent foliis tenuiter diſſectis & cæſiis.

Genus IV.

Capnoides.

Capnoides est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, Fumariæ flori omnino simili; pistillo B, quod surgit à calyce C, abeunte in siliquam D, longam & teretem, ex duabus valvis E, fenestræ F, adhærescentibus compositam & seminibus fœtam subrotundis G, eidem fenestræ affixis. Tab. 237.

Capnoidis speciam unicam novi.

Capnoides. *Fumaria siliquosa, sempervirens Corn.* 58.

Capnoides, à voce Græca καπνὸς, quæ *Fumariam* significat, quasi diceres plantam ad Fumariam accedentem.

Genus V.

Reseda.

Reseda est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B, dissimilibus constante; ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in capsulam membranaceam E, plerumque trigonam, aut tetragonam, oblongam & veluti cylindraceam, seminibus fœtam subrotundis F. Tab. 238.

Resedæ species sunt

Reseda vulgaris C. B. Pin. 100. *Reseda lutea J. B.* 2. 3. 467. *Reseda Plinii Neotericorum, Belgis Eruca peregrina, Italica vel Cantabrica Lob. Icon.* 222.

Reseda crispa, Gallica Bocc. Rarior. Plant. 76.

Reseda latifolia, flore flavo Mor. H. R. Bles.

Reseda minor, vulgaris. *Resedæ affinis Phyteuma C. B. Pin.* 100. *Phyteuma J. B.* 2. 3. 386. *Descript. Phyteuma Monspeliensium Lob. Icon.* 718. *Erucago Apula Col.* 1. 269.

Reseda minor, vulgaris, folio minùs inciso. *Phyteuma Monspeliensium, alterum, folio minus laciniato Lob. Illustr.* 146.

Reseda minor, vulgaris, foliis integris. *Resedæ affinis, Phyteuma quorundam Dalechampii Lugd.* 1198. *Phyteuma J. B.* 3. 386. *Icon.*

Reseda, à sedandis morbis. *Circa Ariminum* (inquit Plinius) *nota est herba quam* Resedam *vocant: discutit collectiones, inflammationesque omnes.* Lib. 27. cap. 12.

Genus VI.

Luteola. *Gaude.*

Luteola est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B, C, D, dissimilibus constante: ex cujus calyce F, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum G, penè globosum, concavum, tricuspidem H, seminibusque fœtum I, subrotundis. Tab. 238.

Luteolæ species sunt

Luteola herba Salicis folio C. B. Pin. 100. *Lutea Plinii quibusdam J. B.* 3. 465. *Lutum herba Dod. Pempt.* 80.

Luteola Lusitanica, pumila, crispa.
Luteola pumila, Pyrenaica, Linariæ folio.
Luteola, à Luteo colore, quem pannis conciliat.

SECTIO II.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem.

GENUS I.

Sesamoides.

Tab. 238. SESAMOIDES est plantæ genus, flore Resedæ, fructu verò multiplici. Alius enim A, B, C, polyceratos in singulis corniculis D, semine turgescit ferè reniformi H, alius verò E, F, G, multicapsularis est, sed stellatus.

Sesamoides species sunt

Sesamoides flore albo, foliis canescentibus. *Sesamoides Salmanticum, parvum, 2. Clus. Hist.* 296.

Sesamoides foliis crassis, floribus ex herbaceo purpurascentibus. *Sesamiodes Salmanticum, parvum, 1. Clus. Hist.* 296.

Sesamoides fructu stellato. *Reseda Linariæ foliis C. B. Prodr.* 42.

GENUS II.

Aconitum. *Aconit.*

Tab. 239. & 240. ACONITUM est plantæ genus, flore A, 1. polypetalo, anomalo, ex quinque petalis dissimilibus constante, caput humanum galeatum vel cucullatum quodammodo repræsentante, Petalum enim superius A, galeæ vel cuculli 1. vice fungi videtur; inferiora duo C C, 4, 5, eam callidis partem quæ maxillam inferiorem tuetur, alæ verò BB, 2, 3, aliam quæ tempora exhibere videntur: è floris meditullio surgunt styli duo D, 9. pediformes in petalo superiori reconditi, tum & pistillum E F, 21. quod deinde abit in fructum G, 12, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ H, seminibus fœtæ I, 13, 14, angularis K, ut plurimùm & rugosis 15.

Aconiti species sunt

Aconitum Lycoctonum, luteum C. B. Pin. 183. *Aconitum folio Platani, flore luteo pallescente J. B.* 3. 952. *Aconitum Lycoctonum, luteum, majus Dod. Pempt.* 429.

Aconitum Lycoctonum, luteum, majus, ampliore caule, amplioribusque foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Lycoctonum, humili caule ac minoribus foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Pyrenaicum, ampliore folio tenuiùs laciniato.

Aconitum cæruleum, Napelli flore C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum autumnale,*

autumnale, *Napello simile J. B.* 3. 356. *Aconitum vij. Lycoctonum autumnale Clus. Hist. xcviij.*

Aconitum comâ inflexâ, foliis angustioribus C. B. Pin. 283. *Aconitum Lycoctonum, Lyncaanum, Napello simile J. B.* 3. 657. *Aconitum iij. Lycoctonum, Lyncaanum Clus. Hist. xcvj*

Aconitum comâ inflexâ, floribus rarioribus, & foliis eleganter dissectis *Aconitum vj. Matth.* 1089.

Aconitum comâ inflexâ, foliis latioribus. *An Aconitum* 8. *Matth.* 1091.

Aconitum inflexâ comâ, maximum C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum comâ nutante, maximum J. B.* 3. 658. *Aconitum Lycoctonum, viij. comâ nutante Clus. Hist. xcvij.*

Aconitum cæruleum seu Napellus 1. C. B. Pin. 183. *Aconitum magnum purpureo flore, vulgò Napellus J. B.* 3. 655. *Napellus Dod. Pempt.* 442.

Aconitum seu Napellus 1. flore roseo C. B. Pin. 183.

Aconitum seu Napellus 1. flore albo C. B. Pin. 183.

Aconitum seu Napellus 1. flore ex cæruleo & albo variegato C. B. Pin. 183. *Napellus flore variegato Eyst. Aconitum flore albo & caruleo, variegato seu Napellus gloriosus Hermans Joncq. Hort.*

Aconitum seu Napellus 2. flore ex albo & purpurâ mixto H. R. Par.

Aconitum violaceum seu Napellus 2. C. B. Pin. 183. *Aconitum Napello simile, sed minus caruleum, pracocius J. B.* 3. 656. *Aconitum Lycoctonum iiij. Tauricum Clus. Hist. xcv.*

Aconitum purpureum seu Napellus 3. C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, Napello simile Neubergense, foliis latioribus, flore purpureo J. B.* 3. 657. *Aconitum Lycoctonum, v. Neubergense Clus. Hist. xcvj.*

Aconitum cæruleo-purpureum, flore maximo, sive Napellus 4. C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore maximo J. B.* 3. 659. *Aconitum Lycoctonum, ix. Judenbergense Clus. Hist. xcvij.*

Aconitum cæruleum, minus sive Napellus, minor C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore caruleo, galeâ elatiori, radice bulbosâ J. B.* 3. 659. *Aconitum Lycoctonum x. Thora Italica Clus. Hist. xcviij.*

Aconitum pyramidale, multiflorum H. R. R. Par. *Aconitum spicâ florum pyramidali Mor. H. R. Bles.*

Aconitum salutiferum seu Anthora C. B. Pin. 184. *Anthithora flore luteo Aconiti J. B.* 3. 660. *Anthora Zedoaria, Aconitum salutiferum Tabern. Icon.* 112.

Aconitum salutiferum, elatius, Pyrenaicum foliis atrovirentibus, flore majore.

Aconitum *nascitur* (ut ait Plinus) *in nudis cautibus, quas Aconas nominant; & ideo Aconitum aliqui dixere, nullo juxta ne pulvere quidem nutriente. Hanc aliqui rationem nominis attulere. Alii quoniam vis eadem in morte esset, qua cotibus ad ferri aciem deterendam, statimque admota velocitas sentiretur.* *Lib. 27. cap. 3.*

Ab eo genere excludi debent *Aconitum unifolium, luteum, bulbosum C. B. Pin.* 183. *Hellebori species. Aconitum caruleum, hirsutum, flore Consolida regalis C. B. Pin.* 183. *ad Delphinium cum sequenti revocandum.*

Aconitum cæruleum, glabrum, flore Consolidæ regalis C. B. Pin. 183. *Aconitum ramosum, an Actæa Plinii C. B. Pin.* 183. *quod est species Christophorianæ. Aconitum Pardalianches* 1. *sive Thora major C. B. Pin.* 184. *ad Ranunculum cum sequenti pertinet. Aconitum Pardalianches, alterum, sive Thora minor C. B. Pin.* 184.

GENUS III.

Delphinium. *Pié d'Aloüette.*

Tab. 241. DELPHINIUM est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo: ex plurimis nempe petalis dissimilibus 1. 2. 3. 4. 5. constante, quorum superius B, in caudam tenuatur C, excipitque aliud petalum E, bifidum & pariter caudatum D. Horum autem meditullium occupat pistillum F, quod deinde abit in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ H, secundùm longitudinem dehiscentes, seminibusque fœtæ ut plurimùm angulatis I.

Delphinii species sunt

Delphinium perenne, montanum, villosum, Aconiti folio. *Aconitum cæruleum, hirsutum, flore Consolidæ regalis C. B. Pin.* 183. *Aconitum Lycoctonum, cæruleum, calcari magno J. B.* 3. 657. *Aconitum Lycoctonum flore Delphinii*, 1. *Silesiacum Clus. Hist. xciiij.*

Delphinium Lusitanicum, glabrum, Aconiti folio. *Aconitum flore cæruleo, Lusitanicum V. Lusit.*

Delphinium segetum, flore cæruleo. *Consolida regalis, arvensis, flore cæruleo C. B. Pin.* 142. *Consolida regalis, flore minore J. B.* 3. 210. *Delphinium vulgare Clus. Hist. ccv. Flos regius, sylvestris Dod. Pempt.* 252.

Delphinium segetum, flore albo. *Consolida regalis, arvensis, flore albo C. B. Pin.* 142.

Delphinium segetum, flore rubro. *Consolida regalis, arvensis, flore rubro C. B. Pin.* 142.

Delphinium segetum, flore dilutiùs rubente. *Consolida regalis, arvensis, flore dilutiùs rubente C. B. Pin.* 142.

Delphinium segetum, flore violaceo. *Consolida regalis arvensis, flore simplici, violaceo Eyst.*

Delphinium arvense, flore versicolore Clus. App. 2.

Delphinium elatius, flore albo, cæruleo distincto Bry.

Delphinium elatius purpuro-violaceum distinctum Bry. *Consolida regalis erectior, purpureo sive violaceo flore majore J. B.* 3. 211.

Delphinium elatius, flore pleno, variegatum Suvert.

Delphinium vulgare, flore multiplici. *Consolida regalis, vulgaris, flore mutiplici C. B. Pin.* 142. *Delphinium vulgare, pleno flore Clus. Hist. ccvij.*

Delphinium latifolium, parvo flore. *Consolida regalis, latifolia parvo flore C. B. Pin.* 142. *Prodr.* 74. *Consolida regalis, parvo flore J. B.* 2. 212.

Delphinium hortense, flore majore & simplici cæruleo. *Consolida regalis, hor-*

tenſis, flore majore & ſimplici cæruleo C. B. Pin. 142. *Flos regius Dod. Pempt.* 252.

Delphinium hortenſe, flore majore, ſimplici, ex cæruleo-purpureo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore majore & ſimplici, ex cæruleo purpureo C. B. Pin.* 142.

Delphinium elatius, flore incarnato Suvert.

Delphinium elatius, purpuro-violaceum Suvert.

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici rubro. *Conſolida regalis, ſimplici flore rubro Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici, albo. *Conſolida regalis, Delphinium elatius, flore albo Bry.*

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici, cinereo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore majore & ſimplici cineraceo C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortenſe, flore minore, cæruleo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, cæruleo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis ſativa Tabern. Icon.* 63.

Delphinium hortenſe, flore minore, rubro. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, rubeo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis, ſativa, flore rubro Tabern. Icon* 64.

Delphinium hortenſe, flore minore, albo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, albo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis, ſativa, flore albo Tabern. Icon.* 63.

Delphinium hortenſe, flore minore, cinereo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, cinereo C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortenſe, flore minore, incarnato. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, incarnato C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, cæruleo. *Conſolida regalis, flore majore & multiplici, cæruleo C. B. Pin.* 142. *Delphinium elatius pleno flore Cluſ. Hiſt. ccvij.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, incarnato. *Conſolida regalis, flore pleno, incarnato Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, purpureo. *Conſolida regalis, flore pleno, purpureo Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, rubro. *Conſolida regalis, flore pleno, rubro Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, violaceo. *Conſolida regalis, multiplici violaceo flore Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, albo. *Conſolida regalis, flore pleno, albo Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, argenteo. *Conſolida regalis, multiplici flore argenteo Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato. *Conſolida regalis, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato Hort. Amſtel. in* 12.

Delphinium flore pleno, variegato, præcox. *Conſolida regalis, flore pleno, variegato, præcox H. R. Par.*

Delphinium ſerotinum, flore albo, multiplici. *Conſolida regalis, ſerotina, flore albo, multiplici & ſimplici Raii Hiſt.* 709.

Delphinium flore roſeo, variegato, pleno, ſerotinum. *Conſolida regalis, roſea, flore pleno, variegato, ſerotina H. R. Par.*

Delphinium flore roſeo, punctato. *Conſolida regalis, roſea, flore punctato H. R. Par.*

Delphinium flore candicante, punctis rubris guttato. *Conſolida regalis, flore candicante, rubentibus guttata punctis H. R. Par.*

Delphinium flore roſeo, fuſco, obſoleto. *Conſolida regalis, roſea, flore fuſco, obſoleto H. L. Bat.*

Delphinium Platani folio, Staphiſagria dictum. *Staphiſagria Matth.* 1231. *J. B.* 3. 541. *Herbe aux Poux.*

Delphinium à formâ floris nondum explicati, qui Delphinum, qualis à pictoribus pingi ſolet, quodammodo refert. *Antiqui à foliis quæ Delphinorum effigiem repræſentant: unde & nomen tractum eſt*, ut ait Dioſcorides.

Lib. 3. cap. 83.

GENUS IV.

Aquilegia. *Ancholie.*

Tab. 242.

AQUILEGIA eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex plurimis nempe petalis diſſimilibus ut plurimùm conſtante: horum enim nonnulla plana ſunt B, cætera verò cucullata C, utraque ſimul alterno ordine poſita E, floris meditullio ſurgit piſtillum E, ſtaminibus ſtipatum D, quod deinde abit, in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ G, ſeminibus fœtæ H I, ut plurimùm ovatis planiſque L.

Aquilegiæ ſpecies ſunt

Aquilegia ſylveſtris C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore ſimplici J. B.* 3. 484. *Aquilegia Dod. Pempt.* 181.

Aquilegia hortenſis, ſimplex C. B. Pin. 144. *Aquilina rubra Lob. Icon.* 761.

Aquilegia flore albo, ſimplici Eyſt.

Aquilegia albo-cærulea Suvert.

Aquilegia caſtanei coloris Suvert.

Aquilegia hirſuta, flore viſcoſo Bot. Monſp.

Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore incarnato C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore variegato ex cæruleo & purpureo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore candido, nonnullis lituris cæruleis aſperſo C. B. Pin. 144.

Aquilegia montana, magno flore C. B. Pin. 144. *Prodr.* 75. *J. B.* 3. 484.

Aquilegia montana, parvo flore, Thalictri folio C. B. Pin. 144. *Prodr.* 75. *J. B.* 3. 484.

Aquilegia foliis Thalictri, floſculis minutiſſimis, albis Mentz. Pug. *Aquile-*

gia foliis Thalictri, flosculis minutissimis, albis, Apennini montis Ejusd. Tab. 8.

Aquilegia Canadensis, præcox, procerior H. R. Par.

Aquilegia pumila, præcox, Canadensis Corn. 60.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, cæruleo C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno sive multiplici J. B.* 3. 485. *Aquilegia multiplici flore Dod. Pempt.* 181.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, violaceo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, cinereo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, albo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, blandè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno, incarnato Eyst.*

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, saturè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore rubro Eyst.*

Aquilegia flore purpureo Eyst.

Aquilegia flore variegato, duplici Suvert.

Aquilegia flore pleno, castanei coloris H. R. Par.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore parvo C. B. Pin. 143.

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, roseo C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore pleno, inverso J. B.* 3. 485. *Aquilina pleno inverso flore Clus. Hist. cciiij.*

Aquilegia hortensis multiplici flore inverso, albo C. B. Pin. 144. *Aquilina inversa, multiplici albo colore Lob. Icon.* 763.

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, cæruleo. *Aquilegia cærulea, inverso flore Eyst.*

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, carneo. *Aquilina carnei coloris Bry.*

Aquilegia flore roseo, multiplici C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore simplici & pleno, non corniculato J. B.* 3. 485. *Aquilina pleno roseo flore Clus. Hist. ccv.*

Aquilegia stellata, flore purpureo Eyst.

Aquilegia stellata, rubescens Eyst.

Aquilegia stellata, flore violaceo Eyst.

Aquilegia stellata, flore albo, minutissimis nigris punctis ornata Eyst.

Aquilegia stellata, flore variegato H. R. Par.

Aquilegia stellata, flore cinereo, punctis purpureis asperso H. R. Par.

Aquilegia degener, virescens, C. B. Pin. 145. *Aquilina degener Clus. Hist. ccv. Aquilegia degener J. B.* 3. 485.

Aquilegia degener, flore ex viridi purpurascente C. B. Pin. 145.

Aquilegia quæ vocatur stellata, & cujus flos exhibetur fig. M. ab eo genere nequaquam videtur excludenda, cùm ex cæterarum semine nascatur. *Tab.* 242.

Aquilegiæ species flore fructuque carentes foliis glaucis ad Thalictrum accedentibus dignosci solent.

Aquilegia, ut aiunt, ab Aquilâ nomen duxit; ejus enim ungues petalis cucullatis & aduncis referre existimatur.

GENUS V.

Fraxinella. *Fraxinelle.*

Tab. 243. FRAXINELLA est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex quinis ut plurimùm petalis B, constante, ex cujus calyce D, innumera surgit staminum incurvorum congeries E, unà cum pistillo C, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitellum colliguntur vaginæ G, capsulam aduncam H, complectentes, vi elasticâ I K, bifariam dissilientem, cornuum Arietis in modum sese inflectentem L, seminibusque fœtam ut plurimùm turbinatis M.

Fraxinellæ species sunt

Fraxinella Clus. Hist. 99. *Dictamnus albus vulgò, sive Fraxinella C. B. Pin.* 222. *Fraxinella officinis Dictamnus J. B.* 3. 494.

Fraxinella purpurea, major, multiflora H. R. Par.

Fraxinella minor, purpurea Belgarum H. R. Par.

Fraxinella niveo flore Clus. Hist. 100.

Fraxinella, à foliorum formâ, quæ Fraxinum æmulantur.

GENUS VI.

Cardamindum. *Capucine.*

Tab. 244. CARDAMINDUM est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex quinis nempe petalis dissimilibus B, in incisuris calycis D nascentibus C, constante. Pistillum autem F, surgit è fundo calycis D, in caudam E, desinentis, abitque deinde in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur ternæ ut plurimùm capsulæ H, subrotundæ, semine fœtæ I, ejusdem formæ K.

Cardamindi species sunt

Cardamindum ampliori folio & majori flore. *Viola Indica scandens, Nasturtii sapore, maxima, odorata H. L. Bat. Grande Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare. *Nasturtium Indicum, majus C. B. Pin.* 306. *Nasturtium Indicum, folio peltato, scandens J. B.* 2. 175. *Nasturtium Indicum Dod. Pempt.* 397. *Petite Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare, flore luteo, dilutiore. *Nasturtium Indicum, majus, flore luteo, dilutiore H. R. Par.*

Cardamindum quasi Cardamum Indum.

GENUS VII.

Melianthus. *Meliante.*

Tab. 245. MELIANTHUS est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, quatuor nempe petalis C, nunc flabelli D, nunc coni ad instar, E, positis constante. Ex calyce autem F H, inæqualiter multifcisso G I, surgit pistillum K L, quod deinde abit in fructum M, vesicæ æmulum, tetragonum, in quatuor loculamenta divisum N, seminibusque fœtum O, subrotundis P.

Melianthi ſpecies ſunt.

Melianthus Africanus H. L. Bat. *Pimpinella ſpicata, maxima, Africana Barth. Act. Hafn. tom. 2. 58.*

Melianthus Africanus, minor, humi fuſus, foliis Pimpinellæ Criſpæ Tragi D. Sherard.

Melianthus Americanus, minor.

Melianthus à vocibus Græcis μέλι *Mel*, ἄνθος *Flos*, quaſi diceres florem mellis; calix enim hujus floris abundat melle.

GENUS VIII.

Corindum. *Pois de merveille.*

CORINDUM eſt plantæ genus flore A, polypetalo, anomalo quatuor ſcilicet petalis D, 1. 2. 3. 4. cruciformiter oppoſitis, totidemque minoribus E, plerumque aduncis B, meditullium occupantibus, conſtante. Ex calyce autem C, tetraphyllo 5. 6. 7. 8. ſurgit piſtillum F, quod deinde abit in fructum veſicæ æmulum G G, in terna loculamenta diſtinctum H, ſeminibuſque fœtum I, ferè globoſis, notâ cordiformi K, L, donatis. *Tab. 246.*

Corindi ſpecies ſunt

Corindum ampliore folio, fructu majore. *Piſum veſicarium, fructu nigro, albâ maculâ notato C. B. Pin. 343. Halicacabum peregrinum multis, ſive Cor Indum J. B. 2. 173. Halicacabus peregrinus Dod. Pempt. 455.*

Corindum ampliore folio, fructu maximo. *Ulinia H. Mal. Part. 8.*

Corindum folio & fructu minori.

Corindum, à ſeminis notâ cordiformi.

SECTIO III.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus calix abit in fructum.

GENUS I.

Orchis.

ORCHIS eſt plantæ genus, flore A B C D, polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quinque ſuperiora 1. 2. 3. 4. 5. ita diſponuntur ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori 6. multiformi, capitato ut plurimùm K, & caudato 7. nunc Hominem nudum A, modò Papilionem B, Fucum C, Columbam D, Simiam, Lacertam, Pſittacum, Muſcam cæterave repræſentante. Calyx autem 8. deinde abit in fructum 9. ſeu utriculum, tribus feneſtris pervium 10. quibus totidem adhæreſcunt valvæ 11. ſeminibus fœtæ 12. minutiſſimis 13 adinſtar ſcobis. His notis addendæ ſunt radices carnoſæ & fibratæ, nunc ſubrotundæ 14. teſticulorum inſtar, nunc compreſſæ 15. & in digitos ferè deſinentes. *Tab. 247. & 248.*

Orchidis ſpecies ſunt

Orchis latifolia, hiante cucullo, major. *Cynoſorchis latifolia, hiante cucullo major C. B. Pin.* 80. *Orchis galea; & alis ferè cinereis J. B.* 3. 755. *Satyrium triphyllon Tabern. Icon.* 675.

Orchis latifolia, hiante cucullo, altera. *Cynoſorchis latifolia, hiante cucullo, altera C. B. Pin.* 81. *Cynoſorchis prior Dod. Pempt.* 234. *J. B.* 2. 758.

Orchis latifolia, ſpicâ compactâ. *Cynoſorchis latifolia, ſpicâ compactâ C. B. Pin.* 81. *Orchis ſive Cynoſorchis tertius Dodonæi, Lobelio major, alter J. B.* 2. 762. *Cynoſorchis tertius Dod. Pempt.* 135.

Orchis anguſtifolia, hiante cucullo. *Cynoſorchis anguſtifolia, hiante cucullo C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, major. *Cynoſorchis militaris, major C. B. Pin.* 81. *Orchis ſtrateumatica, major J. B.* 2. 758. *Orchis latifolia, altera Cluſ. Hiſt.* 267.

Orchis militaris, media. *Cynoſorchis militaris, media C. B. Pin.* 81. *Orchis parvo flore rubro ſive phœniceo J. B.* 2. 764. *Orchis ij. Cluſ. Hiſt.* 267.

Orchis militaris minor. *Cynoſorchis militaris, minor C. B. Pin.* 81. *Orchis ſtrateumatica, minor J. B.* 2. 758. *Teſticulus ſtrateumaticus, minor, Tabern. Icon.* 664.

Orchis militaris, montana, ſpicâ rubente, conglomeratâ. *Cynoſorchis militaris, montana, ſpicâ rubente, conglomeratâ. C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, pratenſis, elatior, floribus variegatis. *Cynoſorchis militaris, pratenſis, elatior, floribus variegatis C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, pratenſis, humilior. *Cynoſorchis militaris, pratenſis, humilior C. B. Pin.* 81. *Orchis parvis floribus, multis punctis notatis, an Cluſio Orchis Pannonica,* 4. *J. B.* 2. 765. *Orchis Pannonica, iiij. Cluſ. Hiſt.* 268.

Orchis montana, purpurea, odorata. *Cynoſorchis montana, purpurea, odorata C. B. Pin.* 81. *Orchidis genus parvum, flore prorſus purpureo, odoris ſuaviſſimi J. B.* 2. 763. *Teſticulus xij. Tabern. Icon.* 665.

Orchis obſcurè purpurea, odorata. *Cynoſorchis obſcurè purpurea, odorata C. B. Pin.* 81. *Cynoſorchis flore purpuraſcente Eyſt.*

Orchis globoſo flore C. B. Pin. 81. *Orchis rotundus Dalechampii J. B.* 2. 765. *Lugd.* 1556.

Orchis humilis, Alpina, folio Gramineo. *Chamæorchis Alpina, folio Gramineo C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 29.

Orchis Morio, mas, foliis maculatis C. B. Pin. 81. *Orchis major, tota purpurea, maculoſo folio J. B.* 2. 973. *Teſticulus Morionis, mas Dod. Pempt.* 236.

Orchis Morio, foliis ſeſſilibus, maculatis C. B. Pin. 81. *Cynoſorchis Delphinia maculoſis foliis, flore purpuro-violaceo J. B.* 2. 760. *Cynoſorchis maculata Tabern. Icon.* 560.

Orchis foliis ſeſſilibus, non maculatis C. B. Pin. 82. *Orchis minor, purpurea & aliorum colorum, cum aliis virentibus J. B.* 2. 761. *Orchis v. Cluſ. Hiſt.* 268.

Orchis foliis ſeſſilibus, non maculatis, flore lacteo C. B. Pin. 82.

Orchis

Orchis Morio, fœmina C.B. Pin. 82. *Testiculus Morionis fœmina Dod. Pempt.* 236.

Orchis Morio, fœmina, flore roseo H. R. Par.

Orchis Morio, fœmina, flore niveo & versicolore H. R. Par.

Orchis Morio, minor, foliis macularis C. B. Pin. 82. *Cynosorchis minimus, secundùm caulem maculosis foliis, floribus purpureis J. B.* 2.760.

Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, mas C.B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades altera Col. Part.* 2. 8.

Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, fœmina C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades Col. Part.* 1. 320.

Orchis flore Simam referens C.B. Pin. 82. *Cynosorchis latifolia, hiante cucullo, minor Ejusd. Pin.* 81. *Cynosorchis altera Dod. Pempt.* 234. *Orchis altera, Oreades Cercopithecophora Col. Part.* 1. 320.

Orchis Anthropophora, mas, Lusitanica, odore Arachi aromatici.

Orchis Anthropophora, Lusitanica, flore parvo, herbacei coloris, cum limbo purpurascente.

Orchis barbata, odore Hirci, breviore latioreque folio C. B. Pin. 82. *Orchis barbata, fœtida J. B.* 2. 756. *Tragorchis, Testiculus Hirci Dod. Pempt.* 237.

Orchis odore Hirci, longiore angustioreque folio C.B. Pin. 82. *Testiculus Hircinus, ij. Tabern. Icon.* 672. *Prioris varietas.*

Orchis odore Hirci, minor C. B. Pin. 882. *Tragorchis minor, flore fuliginoso J. B.* 2. 764. *Tragorchis minor & verior, sive Coriòsmites vel Coriophora, flore instar Cimicum Lob. Icon.* 177.

Orchis odore Hirci, minor, spicâ purpurascente C. B. Pin. 82. *Orchis Batavica J. B.* 2. 764. *Orchis Batavica, vj. Clus. Hist.* 269.

Orchis spicâ purpureâ, fœtida C. B. Pin. 82. *Orchis fœtidissima Clusio J. B.* 2. 763. *Orchis grandiore florum purpureorum spicâ, teterrimi fœtoris Clus. Hist.* 268.

Orchis spiralis, alba, odorata J. B. 2. 769. *Triorchis alba, odorata, minor C. B. Pin.* 84. *Testiculus odoratus sive Orchis spiralis, minor Lob. Icon.* 186.

Orchis bifolia, latissima C. B. Pin. 82. *Orchis amplissima, foliis binis, splendentibus J. B.* 2. 771. *Orchis* 1. *amplissimis foliis Clus. Hist.* 267.

Orchis bifolia, altera C. B. Pin. 82. *Orchis Hermaphroditica, bifolia J. B.* 2. 772. *Testiculus Vulpinus, iv. Hermaphroditicus Tabern. Icon.* 669.

Orchis alba, bifolia, minor, calcari oblongo C.B. Pin. 83. *Orchis alba, calcari longo J. B.* 2. 771. *Orchis Serapias,* 1. *Dod. Pempt.* 237.

Orchis trifolia, major C. B. Pin. 83. *Triorchis trifolia Tabern. Icon.* 678.

Orchis trifolia, minor C. B. Pin. 83. *Orchides, culices minores triphyllæ J. B.* 2. 772. *Culices minores, triphyllæ Lob. Icon.* 179.

Orchis Hermaphroditica C.B. Pin. 83. *Orchis batrachites J. B.* 2. 772. *Tabern. Icon.* 673.

Orchis Fucum referens, major, foliolis superioribus candidis & purpurascen-

tibus C.B. Pin. 83. *Orchis Fuci flora, galeâ & alis purpurascentibus J. B. 2. 766. Orchis Serapias, secundus, major Dod. Pempt.* 238.

Orchis Fucum referens, flore subvirente C.B. Pin. 83. *Orchis Melitias J. B.* 2. 767. *Orchis Serapias, secundus, minor. Dod. Pempt.* 2. 8.

Orchis Fucum referens, colore rubiginoso C.B. Pin. 83. *Orchis sive Testiculus sphegodes hirsuto flore J. B.* 2. 767. *Testiculus Vulpinus, secundus, sphægodes Lob. Icon.* 179.

Orchis Fucum referens, floribus cæruleis C.B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus punctatis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus albis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus purpureis C.B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus variegatis C. B. Pin. 83.

Orchis Muscam referens, major C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, flore grandiusculo J. B.* 2. 768. *Orchis myodes, altera, folio læviore & flore grandiusculo Lob. Icon.* 182.

Orchis Muscæ corpus referens, minor & galeâ & alis herbidis C.B. Pin. 83. *Orchis myodes, galeâ & alis herbidis, & Orchis Serapias, tertia Dodonæi & myodes* 1. *Lobelio J. B.* 2. 767. *Orchis myodes, prima, floribus Muscam exprimens Lob. Icon.* 181.

Orchis Muscam referens, lutea C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, lutea J. B.* 2. 768. *Vulpinus Testiculus, sive Orchis myodes lutea, Narbonensis, congener cum minimo Testiculo Vulpino, floribus Muscam colore & effigie præ se ferentibus Lob. Icon.* 181.

Orchis angustifolia C. B. Pin. 83. *Orchis minor, angustifolia, in superna parte longis foliis J. B.* 2. 765. *Testiculus xvj. minor Tabern. Icon.* 667.

Orchis Papilionem expansum, herbacei coloris referens C. B. Pin. 83. *Orchis Ornithophora, flore colore herbaceo J. B.* 2. 761. *Orchis Ornithophora vel Ornithes folio lævi Lob. Icon.* 182.

Orchis Papilionem referens, foliis maculatis C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, folio maculoso J. B.* 2. 759. *Lob. Icon.* 183.

Orchis Papilionem referens, angustifolia, alba C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, candida J. B.* 2. 761. *Lob. Icon.* 183.

Orchis Araneam referens C. B. Pin. 84. *Orchis Andrachnitis Lob. Icon.* 185.

Orchis montana, Italica, flore ferrugineo, linguâ oblonga C.B. Pin. 84. *Orchis, sive Testiculus maximo flore J. B.* 2. 766. *Testiculus xiij. Tabern. Icon.* 665.

Orchis montana, Italica, linguâ oblongâ, altera C. B. Pin. 84. *Orchis macrophylla Col. Part.* 1. 322.

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus C. B. Pin. 85. *Palmata non maculata J. B.* 2. 774. *Satyrium basilicum, mas Dod. Pempt.* 240.

Orchis palmata, pratensis, latifolia longis calcaribus, flore carneo H. R. Monsp.

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus, flore albo H. R. Monsp.

Orchis palmata, pratenſis, anguſtifolia, major C.B. Pin. 85. *Palma Chriſti 3. Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata C.B. Pin. 85. *Palmata ſpecioſiore thyrſo folio maculato J.B. 2.774. Satyrium baſilicum, fœmina Dod. Pempt.* 230.

Orchis palmata, pratenſis, maculata, flore albo C.B. Pin. 85. *Palma Chriſti erecta, flore candido Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata, flore variegato C.B. Pin. 85. *Palma Chriſti erecta, flore variegato Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maxima C.B. Pin. 85. *Cynoſorchis macrocaulos ſive Conopſea, ſive galericulata C. Gemmæ Lob. Icon.* 192. *Palmata ſive Cynoſorchis macrocaulos, galericulata C. Gemmæ J.B.* 2.777.

Orchis palmata, minor, calcaribus oblongis C.B. Pin. 85. *Orchis palmata, anguſtifolia, minor Ejuſd. Palmata rubella, cum longis calcaribus rubellis J.B.* 2. 778. *Serapias minor, rubello nitente flore, anguſtifolia, nullis inſperſis punctulis Lob. Icon.* 189.

Orchis palmata, anguſtifolia, minor, odoratiſſima C.B. Pin. 86. *Prodr.* 30.

Orchis palmata, Caryophyllata C.B. Pin. 86. *Palmata Caryophyllata J.B.* 2.777. *Orchis Serapias, Caryophyllata, ſemine prægnans Lob. Icon.* 194.

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus exalbidis C.B. Pin. 86. *Palmata, ſive Orchis Pannonica, floribus exalbidis, & alba Griesbachiana J.B.* 2. 775. *Orchis Pannonica, viij. Cluſ. Hiſt.* 269.

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus purpureis C.B. Pin. 86.

Orchis palmata, Batrachites C.B. Pin. 86. *Serapias Batrachites vel Myoides Lob. Icon.* 193.

Orchis caſtrata C.B. Pin. 86. *Satyrium caſtratum vel eunuchum ex genere Cynoſorchios C. Gemmæ Lob. Icon.* 192.

Orchis palmata, paluſtris, latifolia C.B. Pin. 86. *Palmata ſive Serapias paluſtris, latifolia, flore albo, ſubpurpuraſcente J.B.* 2. 775. *Satyrium baſilicum, folioſum Dod. Pempt.* 241.

Orchis palmata, paluſtris, altera C.B. Pin. 86. *Palmata Serapias, paluſtris, leptophylla, violacea, maculata & non maculata J.B.* 2. 776. *Serapias paluſtris, altera, leptophylla Lob. Icon.* 190.

Orchis palmata, paluſtris, tertia C.B. Pin. 86. *Orchis anguſto folio, viliſſima, paluſtris J.B.* 2.776. *Cynoſorchis paluſtris, levi folio & anguſto, ſeu leptophylla omnium viliſſima C. Gemmæ Lob. Icon.* 193.

Orchis palmata, paluſtris, maculata C.B. Pin. 86. *Palmata paluſtris, Nephelodes J.B.* 2. 777. *Cynoſorchis paluſtris, altera, lophodes, vel nephelodes C. Gemmæ Lob. Icon.* 194.

Orchis palmata, paluſtris, tota rubra C.B. Pin. 86. *Palmata floribus impenſe rubris J.B.* 2. 777. *Cynoſorchis Dracontias, foliis & floribus impensè rubris Lob. Icon.* 191.

Orchis palmata, flore viridi C.B. Pin. 86. *Prodr.* 30.

Orchis palmata, maxima, flore ſuaverubente, odoratiſſimo H.R. Par.

Orchis palmata, montana, maxima C.B. Pin. 86. *Prodr.* 31.

Orchis palmata, montana, altera C.B. Pin. 86. *Palmata Serapias, montana,*

folio lævi J. B. 2. 776. Serapias montana, levi folio Lob. Icon. 191.
Orchis palmata, montana, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata alba J. B. 2. 775. Serapias candido flore, montana, maculatis foliis Lob. Icon. 189.*
Orchis palmata, angustifolia, Alpina, nigro flore C. B. Pin. 86. *Palmata minor odoratissima, purpurea sive nigra J. B. 2. 778. Palma Christi minor, fœmina Tabern. Icon. 681.*
Orchis palmata, angustifolia, Alpina, roseo flore.
Orchis palmata, angustifolia, Alpina, flore albo.
Orchis, à voce Græca ὄρχις *Testiculus*, ob radicum formam.

GENUS II.

Helleborine. *Elleborine.*

Tab. 249. HELLEBORINE est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante; quorum quinque B, C, D, E, F, in orbem posita sunt, inferiùs verò G, imbricatum. Calyx autem H, deinde abit in fructum I, seu utriculum tribus fenestris pervium K, quibus adhærescunt valvæ L, seminibus fœtæ M, minutissimis adinstar scobis N. His notis addendæ sunt radices fibratæ.

Helleborines species sunt

Helleborine latifolia, montana C. B. Pin. 186. *Elleborine Dodonæi J. B. 3. 516. Helleborine Dod. Pempt. 384.*
Helleborine flore albo, vel Damasonium montanum, latifolium C. B. Pin. 187. *Damasonium Alpinum sive Elleborine floribus albis J. B. 3. 516. Helleborine albo flore Tabern. Icon. 724.*
Helleborine montana, angustifolia, purpurascens C. B. Pin. 187. *Damasonium purpureum, dilutum, sive Elleborine iv. Clusii J. B. 3. 516. Helleborine recentiorum, vj. Clus. Hist. 273.*
Helleborine angustifolia, palustris sive pratensis C. B. Pin. 187. *Damasonium flore herbaceo, intus nonnihil candicante J. B. 3. 517. Elleborine recentiorum, iij. Clus. Hist. 273.*
Helleborine pratensis, angustifolia, flore herbaceo Lutetianorum H. R. Par. *Helleborine herbaceo flore Mor. H. R. Bles.*
Helleborine palustris, nostras Raii Hist. 1231.
Helleborine, à similitudine foliorum Hellebori albi.

GENUS III.

Calceolus. *Sabot.*

Tab. 249. CALCEOLUS est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quatuor A, B, C, D, crucis adinstar posita sunt, cætera duo E, F, meditullium tenent: Petalum scilicet F, quod bifidum est F, G, petalo E, incumbit turgescenti, concavo, lignei calcei æmulo. Calyx autem H, abit deinde in fructum seu utriculum I, tribus fenestris pervium K, quibus adhærescunt valvæ L, seminibus fœtæ M, minutissimis adinstar scobis N.

Calceoli ſpecies ſunt

Calceolus Marianus Dod. Pempt. 180. *Helleborine flore rotundo ſive Calceolus C. B. Pin.* 187. *Damaſonii ſpecies quibuſdam, ſive Calceolus D. Mariæ J. B.* 3. 518. *Sabot, ou Soulier de Nôtre Dame.*

Calceolus flore majore. *Helleborine flore rotundo ſive Calceolus flore duplo majore C. B. Pin.* 187.

Calceolus Marianus, Canadenſis Corn. 204.

Calceolus Mariæ luteus Mor. H.R. Bleſ.

Calceolus, à calcei formâ.

GENUS IV.

Limodorum.

LIMODORUM eſt plantæ genus, flore A B, polypetalo, anomalo, Orchidis floris æmulo, cujus calyx C, deinde abit in fructum D, ſeu utriculum tribus feneſtris pervium E, quibus adhæreſcunt valvæ F, ſeminibus fœtæ minutiſſimis G, adinſtar ſcobis. *Tab.* 250.

Limodori ſpeciem unicam novi.

Limodorum Auſtriacum Cluſ. Pan. 241. *Orchis abortiva, violacea C. B. Pin.* 86. *Orobanche, & Nido avis affine Pſeudo-λειμοδώρον Auſtriacum, violaceum J. B.* 2. 782.

Limodorum differt ab Orchide radicibus fibratis; ab Helleborine flore calcari donato; ab Ophride foliolis alterno ordine naſcentibus.

GENUS V.

Ophris. *Double feüille.*

OPHRIS eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quinque ſuperiora ita diſponuntur, ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B, capitato & quaſi anthropomorpho. Calix autem C, abit deinde in fructum E, ſeu utriculum tribus feneſtris pervium D, quibus adhæreſcunt valvæ F, ſeminibus fœtæ G, minutiſſimis adinſtar ſcobis. *Tab.* 250.

Ophridis ſpecies ſunt

Ophris bifolia C. B. Pin. 87. *Bifolium majus ſive Ophris major quibuſdam J. B.* 3. 533. *Pſeudoorchis, Bifolium Dod. Pempt.* 242.

Ophris trifolia, bulboſa C. B. Pin. 87. *Bifolium bulboſum Dod. Pempt.* 242.

Ophris trifolia C. B. Pin. 87. *Tabern. Icon.* 726.

Ophris paluſtre, radice repente. *Bifolium paluſtre Park. Theat.* 505.

Ophris minima C. B. Pin. 87. *Prodr.* 31. *Bifolium minimum J. B.* 3. 354.

GENUS VI.

Nidus avis. *Nid d'Oiſeau.*

NIDUS AVIS eſt plantæ genus, flore A C, polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quinque ſuperiora ita diſponuntur *Tab.* 250.

ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B, capitato D, bifido. Calyx autem E, abit deinde in fructum ſeu utriculum F, ſeminibus fœtum GI, minutiſſimis H, adinſtar ſcobis. His notis addendæ ſunt radices K, fibratæ, nidi avis æmulæ.

Nidi avis ſpeciem unicam novi.

Nidus avis Lugd. 1073. *Orchis abortiva, fuſca C. B. Pin.* 86. *Orobanche affinis Nidus avis J. B.* 2. 782.

Nidus avis, à radicum formâ.

CLASSIS XII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Floſculoſo.

pag. 74. *Tab.* 251. FLOS FLOSCULOSUS A, (ut jam diximus) componitur ex plurimis floſculis B, densè poſitis, eodemque calyce E E, comprehenſis. Floſculi autem ſunt petala fiſtuloſa, tenuia, quorum ſuprema pars ampliatur, multifariam, ſœpius tamen ſtellæ inſtar diviſa, inſidentque tenero plerumque fructui ſive embryoni C, è quo prodit capillamentum F, ultra vaginam G, protenſum, quinque fulcris H, innixam. Embryones fundum D, calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in ſemen I, M, pappis inſtructum L, N, vel iiſdem carens O, aut aculeatum P Q. Hujuſmodi flores obſervantur in Santolina, Jacea, Carduis, cæteriſve.

SECTIO I.

De Herbis, flore floſculoſo, ſterili.

GENUS I.

Xanthium.

Tab. 252. XANTHIUM eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, C, D, E, ſterilibus conſtante, è quibus ſurgit ſtamen F, apice G, plerumque bifido donatum. Embryones autem H, in eadem planta oriuntur à floribus ſeparati, abeuntque in fructum I, M, oblongum, plerumque aculeatum, in duo loculamenta K, N, diviſum, ſeminibuſque fœtum oblongis pariter L, O.

Xanthii species sunt

Xanthium Dod. Pempt. 39. *Lappa minor*, *Xanthium Dioscoridis C. B. Pin.* 198. *Xanthium sive Lappa minor J. B.* 3. 572.

Xanthium Canadense, majus fructu aculeis aduncis munito. *Lappa Canadensis, minori congener sed procerior H. R. Par.*

Xanthium Lusitanicum, laciniatum, validissimis aculeis munitum. *Xanthium Lusitanicum, spinosum Par. Bat.*

Xanthium, à voce Græca ξάνθος *flavus. Fructus enim Xanthii* (ut ait Dioscorides) *ante collectus quam perfectè siccescat, deinde tusus & fictili vase reconditus, flavos facit capillos.* *Lib. 4. cap. 138.*

GENUS II.

Ambrosia. *Ambrosiæ.*

AMBROSIA est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis C, sterilibus, calyce B, comprehensis, constante. Embryones autem D E, in eadem planta oriuntur à floribus separati, abeuntque in fructum F, G, clavæ æmulum & semine fœtum H, plerumque oblongo I. *Tab. 252.*

Ambrosiæ species sunt

Ambrosia maritima C. B. Pin. 138. *Ambrosia quibusdam J. B.* 3. 190. *Ambrosia Dod. Pempt.* 35.

Ambrosia maritima, Artemisiæ foliis inodoris, elatior H. L. Bat.

Ambrosia Canadensis, altissima, hirsuta, Platani folio. *Ambrosia Virginiana, maxima, Platani Orientalis folio Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 4. *Sect.* 6. *Tab.* 1. *fig.* 6.

Ambrosia, à vocibus Græcis βρῶμα *Cibus* & θεός *Deus*, quasi diceres Deorum cibum.

GENUS III.

Gnaphalodes.

GNAPHALODES est plantæ genus flore A; flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, C, sterilibus, constante. Embryones autem D, qui calycem floris A, constituebant, abeunt in fructum E, cristatum, semine fœtum G, plerumque oblongo F. *Tab. 261.*

Gnaphalodis speciem unicam novi.

Gnaphalodes Lusitanica. *Gnaphalium supinum, echinato semine V. Lusit.*

Gnaphalodes, quasi planta ad Gnaphalium accedens.

SECTIO II.

De Herbis, flore flosculoso, & semine pappis instructo.

GENUS I.

Carduus. *Cardon.*

Tab. 253. CARDUUS est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus & calyce D D, squamato aculeatoque comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, pappis instrumctum F.

Cardui species sunt

Carduus stellatus, sive Calcitrapa J. B. 3. 89. *Carduus stellatus, foliis Papaveris erratici C. B. Pin. 387. Spinatella Tabern. Icon. 701. Hippophæstum Col. Phytob. 107. Chardon étoilé. Chaussetrape.*

Carduus stellatus sive Calcitrapa, flore intensè purpureo.

Carduus stellatus sive Calcitrapa, flore suave-rubente.

Carduus stellatus sive Calcitrapa, flore albo H. R. Par. *Spinatella alba Tabern. Icon. 702.*

Carduus stellatus, latifolius, laciniatus, magno flore. *Calcitrapa amplo Jaceæ capitulo stipatis spinis armato Bocc. Mus. Part. 2. 34. Tab. 28.*

Carduus stellatus, foliis integris, serratis Bot. Monsp. App.

Carduus stellatus, luteus, foliis Cyani C. B. Pin. 387. *Spina solstitialis Dod. Pempt. 734. J. B. 3. 90.*

Carduus stellatus, luteus, capitulo minus spinoso H. R. Par. *Spina solstitialis, mitior, Apula Col. Part. 1. 31.*

Carduus stellatus, foliis integris, flore purpureo H. R. Par. *Carduus humilis, aculeatus, Ptarmicæ Austriacæ foliis Triumf. 96. Carduus stellatus, Leucoii lutei foliis A. R. Par. 69. Carduus Leucoii foliis Mor. H. R. Bles. Chardon étoilé, à feuilles de Giroflée jaune.*

Carduus Asininus, capitulis parvis Joncq. Hort. *Carduus sylvestris 1. Dod. Pempt. 739.*

Carduus lanceatus, latifolius C. B. Pin. 385. *Carduus lanceolatus sive sylvestris Dodonæi J. B. 3. 58. Carduus lanceolatus Tabern. Icon. 699.*

Carduus lanceatus, latifolius, flore albo H. R. Par.

Carduus lanceatus, exoticus, altissimus.

Carduus caule crispo J. B. 3. 59. *Carduus spinosissimus, angustifolius, vulgaris C. B. Pin. 385.*

Carduus nutans J. B. 3. 56.

Carduus nutans, flore albo J. B. 3. 56.

Carduus Acantoides J. B. 3. 56.

Carduus albis maculis notatus, vulgaris C. B. Pin. 381. *Carduus Marianus sive*

five lacteis maculis notatus J. B. 3. 52. *Carduus leucographus Dod. Pempt.* 722.

Carduus Mariæ, non maculatus Mor. H. R. Blef.

Carduus Eryngoides, capite fpinofo P. Alp. Exot. 158.

Carduus lacteus, peregrinus, major femine fufco Raii Hift. 312. *Silybum majus, annuum Park. Theat.* 975.

Carduus galactites J. B. 3. 54.

Carduus galactites, flore albo H. R. Par.

Carduus tomentofus, Acanthi folio, vulgaris. *Spina alba tomentofa, latifolia, vulgaris C. B. Pin.* 382. *Spina alba fylveftris Fuchfio J. B.* 3. 54. *Acanthium vulgare, flore purpureo Tabern. Icon* 686.

Carduus tomentofus, Acanthi folio, vulgaris, flore albo. *Acanthium vulgare, flore albo Tabern. Icon.* 685.

Carduus tomentofus, Acanthi folio anguftiori. *Spina tomentofa altera, fpinofior C. B. Pin.* 382. *Carduus quibufdam dictus Acanthium Illyricum, aliis verò Onopordon J. B.* 3. 55. *Acanthium Illyricum, Onopordon alterum Herbariorum & Dodonæi Lob. Icon.* 1.

Carduus tomentofus, Acanthi folio anguftiori, flore albo. *Onopordon ij. Tabern. Icon.* 687.

Carduus tomentofus, Acanthi folio, altiffimus, Lufitanicus. *Acanthium altiffimum, Lufitanicum H. R. Par. Acanthium Lufitanicum Mor. H. R. Blef.*

Carduus tomentofus, Acanthi folio, Pyrenaicus.

Carduus tomentofus, Acanthi folio, Alepicus, magno flore. *Acanthium ex Alepo, caule alato, flore magno, cæruleo, cinaræ inftar H. Edinb.*

Carduus capite rotundo, tomentofo C. B. Pin. 382. *Carduus capite tomentofo J. B.* 2. 57. *Carduus eriocephalus Dod. Pempt.* 723.

Carduus capite rotundo, tomentofo, flore albo C. B. Pin. 382.

Carduus tomentofus, Pyrenaicus, floribus purpureis, glomeratis.

Carduus feu Polyacantha vulgaris. *Polyacanthus Cafabonæ Acarnæ fimilis J. B.* 3. 92.

Carduus Polyacanthus, Hifpanicus, breviore folio, longiffimis aculeis munito.

Carduus luteus, Centauroides, fegetum. *Jacea lutea, capite fpinofo C. B. Pin.* 272. *Centaurium collinum, five Jacea fpinofa, flore luteo J. B.* 3. 34. *Spina folftitialis, altera Dod. Pempt.* 134.

Carduus maritimus, canefcens, alato caule. *Jacea marina, Bætica Park. Theat.* 473. *Jacea laciniato Sonchi folio five Jacea latifolia, purpurea, capitulo fpinofo C. B. Prodr.* 128. *Jacea laciniata, Sonchi folio C. Bauh. H. L. Bat. App.*

Carduus incanus, Creticus, flore luteo-purpureo. *Jacea incana, Cretica, flore luteo, medio-purpureo, fquamis in molliores fpinas abeuntibus H. L. Bat.*

Carduus Lufitanicus, canefcens, alato caule, capite lanuginofo.

Carduus fphærocephalus, Tingitanus. *Jacea fphærocephala, fpinofa, Tingitana H. Edinb, & H. L. Bat.*

Carduus Hiſpanicus, purpureus, foliis Cichorii. *Jacea foliis Seridis candicantibus, purpurea C. B. Pin* 272. *Jacea purpurea, Hiſpanica, muricata J. B. 3. 33. & Jacea latifolia ſpinoſis capitulis pulcbris, flore purpureo Ejuſd.*

Carduus hirſutus & laciniatus, flore candicante. *Jacea capite longis aculeis ſpinoſo C. B. Pin. 272. Prodr. 127.*

Carduus tomentoſus & quaſi fariná aſperſus. *Jacea tomentoſa, capitulo ſpinoſo C. B. Pin. Prodr. 129.*

Carduus Jaceæ folio, capitulis minoribus, cum ſquamis tricuſpidibus. *Jacea cum ſpinoſis capitulis, purpurea, tenuifolia J. B. 3. 33. Stœbe ſquamis aſperis C. B. Pin. 273.*

Carduus Melitenſis, Erucæ folio, flore luteo. *Jacea Cichorii folio, flore luteo, capite ſpinoſo Bocc. Rarior. Plant. 15. Jacea Sicula, Erucæ folio, echinata A. R. Par. 87.*

Carduus Melitenſis, capitulis conglobatis. *Jacea Melitenſis, capitulis conglobatis Bocc. Rarior. Plant. 65.*

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi amplioribus, lanuginoſis, flore luteo.

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi villoſis & rigidis, flore croceo.

Carduus Luſitanicus, luteus, foliis Coronopi glabris & rigidis.

Carduus Creticus, Rapi folio. *Cyanus Creticus ſpinoſus, Rapi folio H. R. Par. Jacea ſpinoſa, Cretica, an Hyoſiridis ſpecies Plinii Zan. 105.*

GENUS II.

Cinara. *Artichaut.*

Tab. 253. CINARA eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, ſquamato ac plerumque aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E, pappis inſtructum F. His notis addenda eſt totius plantæ facies, qua à Carduis diſtingui ſolet Cinara.

Cinaræ ſpecies ſunt

Cinara hortenſis foliis non aculeatis C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus non ſpinoſus J. B. 3. 48. Cinara Dod. Pempt. 724.*

Cinara hortenſis, non aculeata, capite ſubrubente H. R. Par.

Cinara hortenſis, aculeata C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus, ſpinoſus J. B. 3. 48.*

Cinara maxima, ex Anglia delata Lob. Icon. 3. *Carduus ſive Scolymus maximus, non ſpinoſus J. B. 3. 51.*

Cinara ſpinoſa, cujus pediculi eſitantur C. B. Pin. 383. *Scolymus aculeatus Tabern. Icon. 696.*

Cinara ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 384. *Carduus Scolymos ſylveſtris J. B. 3. 51. Scolymos ſylveſtris, Chamæleonta Monſpelienſium Lob Icon. 6.*

Cinara ſylveſtris Bætica Cluſ. Cur. poſt. in fol. 5. *Carduus Tingitanus, flore magno, cæruleo, folio Atractylidis diviſurá ſubtus incano, ſpinis durioribus horrido Pluk. Phytog. Tab. 81. fig. 2.*

Cinara sylvestris, Cretica C. B. Pin. 384. *Agriocinara di Candia Pon. Bald. Ital.* 108.

Cinara minima, Lusitanica, magno flore Azureo, Carlinæ facie.

GENUS III.

Jacea. *Jacée.*

JACEA est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus & calyce D, squamato, non aculeato, comprehensis. Embryo autem C, abit deinde in semen E, pappis instructum F. *Tab.* 254.

Jaceæ species sunt.

Jacea nigra, pratensis, latifolia C. B. Pin. 271. *Jacea nigra, vulgaris, capitata & squamata J. B.* 3. 27. *Jacea nigra Tabern. Icon.* 152.

Jacea nigra, pratensis, latifolia, flore albo. *Jacea nigra, flore albo Eyst.*

Jacea nigra, laciniata C. B. Pin. 271. *Jacea Austriaca, vj. Clus. Hist. vij.*

Jacea nigra, angustifolia vel Lithospermi arvensis foliis, caule aspero C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.

Jacea nigra, angustifolia vel Lithospermi arvensis foliis, caule lævi C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.

Jacea integrifolia, humilis C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.

Jacea cum squamis cilii instar pilosis J. B. 3. 28.

Jacea cum squamis pennatis sive capite villoso J. B. 3. 29. *Jacea latifolia, capite hirsuto C. B. Pin.* 271. *Jacea iiij. Austriaca, villoso capite Clus. Hist. vij.*

Jacea, nigra squamoso capite, major C. B. Pin. 271. *Jacea montana, squamosa, major, semine nigro J. B.* 3. 29. *Jacea squamato capite* 1. *montana Clus. Hist. vj.*

Jacea nigra, squamoso capite, minor C. B. Pin. 271. *Jacea montana, squamosa, minor, semine albicante J. B.* 3. 29. *Jacea squamato capite ij. montana Clus. Hist. vj.*

Jacea angustifolia, capite hirsuto C. B. Pin. 271. *Jacea montana, villosa capite, humilior sive v. Clus. Hist. vj.*

Jacea alba, capite hirsuto C. B. Pin. 271.

Jacea vulgaris, laciniata, flore purpureo. *Scabiosa major, squamatis capitulis C. B. Pin.* 269. *Centaurium collinum Gesneri, flore purpureo J. B.* 3. 32. *Scabiosa major Matth.* 969.

Jacea vulgaris, laciniata, flore albo. *Centaurium collinum Gesneri, flore albo J. B.* 4. 32.

Jacea laciniata, squamata C. B. Pin. 171. *Jacea squamata, Cretica, quibusdam Scabiosa Cretica dicta J. B.* 3. 31. *Jacea squamato capite iij. Cretica Clus. Hist. vj.*

Jacea latissimo, laciniato folio C. B. Pin. 272. *Jacea Babylonica Prodr.* 129.

Jacea montana, incana, mollis, capitulis hispidis C. B. Pin 272. *Jacea montana, incana, laciniata, capitulo hispido C. B. Prodr.* 128. *Jacea mon-*

tana, incana, aſpera, capitulis, hiſpidis C. B. Pin. 272. Prodr. 128.

Jacea montana, candidiſſima, Stœbes foliis C. B. Pin. 272. *Jacea montana candidiſſima Prodr.* 128.

Jacea cinerea, laciniata, flore purpureo Triumf. 72.

Jaceæ cinereæ degeneratio Ejuſd.

Jacea foliis Cichoraceis, villoſis, altiſſima, flore purpureo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginoſis, C. B. Pin. 273. Stœbe Salmanticenſis, prior Cluſii ſive Jacea Intybacea J. B. 3. 36. Stœbe Salmantica, 1. Cluſ. Hiſt. ix.*

Jacea foliis Cichoraceis, villoſis, altiſſima, flore albo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginoſis, flore albo H. R. Par.*

Jacea foliis Erucæ lanuginoſis. *Stœbe major, foliis Erucæ mollibus, lanuginoſis C. B. Pin. 273. Stœbe Salmantica, 2. Cluſ. Hiſt. ix. Jaceæ genus, Stœbe Salmantica, foliis mollibus, lanuginoſis, caule infirmo J. B. 3. 30.*

Jacea, foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non ſplendentibus. *Stœbe major, calyculis, non ſplendentibus C. B. Pin. 273. Centaurii majoris ſpecies tenuifolia J. B. 3. 31. Stœbe Gallica & Auſtriaca, elatior Cluſ. Hiſt. x.*

Jacea foliis laciniatis, viridibus, calyculis argenteis. *Stœbe viridis, calyculis argenteis C. B. Pin. 273.*

Jacea calyculis argenteis, major. *Stœbe calyculis argenteis C. B. Pin. 273. Stœbe ſquamata, argentea J. B. 3. 30. Stœbe Salmantica, iij. Cluſ. Hiſt. x.*

Jacea calyculis argenteis, minor. *Stœbe calyculis argenteis, minor C. B. Pin. 273. Jacea alba Tabern. Icon. 153.*

Jacea annua, foliis laciniatis, ſerratis, purpuraſcente flore. *Chondrilla foliis laciniatis ſerratis, purpuraſcente flore C. B. Pin. 130. Cyanus pulchro ſemine, Centaurii majoris J. B. 3. 24. Senecio-Carduus Apulus Col. Part. 1. 34.*

Jacea nemorenſis, quæ Serratula vulgò. *Serratula J. B. 3. 23. Dod. Pempt. 42.*

Jacea nemorenſis, quæ Serratula vulgò. flore albo.

Jacea nemorenſis, altiſſima, Perſicæ folio. *Serratula prealta, altera, anguſto Plantaginis folio Bocc. Muſ. Part. 2. 45. Serratula praealta, anguſto Plantaginis aut Perſici folio Ejuſd Tab. 32.*

Jacea nemorenſis, altiſſima, Centauroides. *Serratula praealta, Centauroides, montana, Italica Bocc. Muſ. Part. 2. 45. Tab. 37.*

Jacea Virginiana, nemorenſis: foliis rigidis *Serratula Virginiana, foliis rigidis Par. Bat.*

Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore cæruleo. *Carduus mollis, laciniato folio C. B. Pin. 377. Carduus mollior, 1. Cluſ. Hiſt. cl.*

Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore albo. *Carduus mollis, laciniato folio, flore albo C. B. Pin. 377.*

Jacea Luſitanica, ſempervirens H. R. Par. *Jacea Luſitanica, maxima, ſempervirens A. R. Par. 85. Jacea maxima, Luſitana V. Luſit.*

Jacea Helenitis, paluſtris, Luſitana V. Luſit.

Jacea Lusitanica, pumila, Serratulæ folio, magno flore.
Jacea Alpina, Succisæ folio.
Jacea folio Cerinthes è rupe Victoriæ. *Jacea folio Cerinthes Par. Bat.*
Jacea Hispanica, latifolia, nervis foliorum lanuginosis Bocc. Muf. Part. 2. 64. Tab. 54.
Jacea Epidaurica, candidissima & tomentosa. *Jacea arborea, argentea di Ragusa, parimente spezie di Hiosiride Zan.* 107.
Jacea arborescens, Styracis folio. *Cyanus arborescens, altera, Styracis folio P. Alp. Exot.* 32.
Jacea Cretica, aculeata, incana. *Cyanus spinosus P. Alp. Exot.* 162.
Jacea tomentosa, foliis undulatis. *Cyanus tomentosus P. Alp. Exot.* 160.
Jacea Hispanica, pumila, Linariæ folio.
Jacea capitata, Rorismarini folio H. R. Monsp. *Heliochrysum sylvestre, flore oblongo C. B. Pin.* 265. *Stœchadi citrinæ affinis, capitulis longioribus J. B.* 2. 156. *Sthœchas citrina, altera, inodora Lob. Icon.* 486.
Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Heliochrysi Cretici folio Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 17. *Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Heliochrysi cretici folio montana, erecta, flore purpureo Ejusd. pag.* 31.
Jacea, ut aiunt, à jacendo, quòd multæ Jaceæ species supinæ sint, & humi jaceant.
Jacea differt à Carduo calycibus non spinosis: à Cirsio verò foliis non aculeatis.

GENUS IV.

Cyanus. *Bluet.*

CYANUS est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis sed dissimilibus constante. Alii enim B, qui meditullium floris occupant, cæteris minores sunt, in lacinias æquales divisi. Cæteri verò D, ad circumferentiam positi longè majores sunt, magisque conspicui & veluti bilabiati. Utrique embryoni C E, insident & calyce squamoso non aculeato H, comprehenduntur. Embrio autem abit deinde in semen F pappis instructum G. Tab. 254.

Cyani species sunt
Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides C.B.Pin. 273. *Cyanus Alpinus, radice perpetua J. B.* 3. 23. *Cyanus major Dod. Pempt.* 251.
Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides, flore albo C. B. Pin. 273.
Cyanus angustiore folio & longiore, Belgicus H. R. Par.
Cyanus Alpinus, capite pennato. *Cyanus Alpinus, capitulo reticulato Bocc. Muf. Part.* 2. *Tab.* 2. *Cyanus Alpinus, Lychnidis candidissimo folio, capitulo reticulato Ejusd. pag.* 20.
Cyanus montanus, caule folioso, capitulo oblongo Bocc. Muf. Part. 2. 20. *Cyanus montanus, caule folioso Ejusd. Tab.* 2.
Cyanus floridus, odoratus, Turcicus, sive Orientalis, major Park. Theat. 481. *Ambrette.*

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore albo H. R. Par.

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore incarnato H. L. Bat.

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore luteo H. L. Bat.

Cyanus peregrinus, Amberboi ſive Emberboi dictus Ambroſ. 187.

Cyanus Orientalis, alter, ſeu Conſtantinopolitanus, flore fiſtuloſo, Candicante H. R. Par.

Cyanus Orientalis, alter, ſeu Conſtantinopolitanus, fiſtuloſo purpureo flore H. R. Par.

Cyanus Orientalis, flore luteo, fiſtuloſo A. R. Par. 75.

Cyanus humilis, albus, Hieracii folio. *Jacea humilis, alba, Hieracii folio C. B. Pin.* 171. *Jacea Monſpeſſulana, cui in ſquamis fibræ nigræ interdum acaulis J. B.* 3. 29. *Jacea pumila, ſerpens, acaulis fermè, flore albo Lob. Icon.* 542.

Cyanus humilis, Hieracii folio, flore purpureo. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore purpureo H. R. Par.*

Cyanus humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obſoletè purpuraſcente. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obſoletè purpuraſcente C. B. Pin.* 271. *Jacea pumila, ſerpens, acaulis fermè, flore Cyaneo Lob. Icon.* 542.

Cyanus Hiſpanicus, flore dilutè cæruleo. *Jacea Hiſpanica P. Alp. Exot.* 312.

Cyanus arboreſcens, longifolia P. Alp. Exot. 30.

Cyanus ſegetum, flore cæruleo C. B. Pin. 273. *Cyanus hortenſis, flore ſimplici Ejuſd. Cyanus flos Dod. Pempt.* 251. *Cyanus J. B.* 3. 21.

Cyanus ſegetum, flore albo C. B. Pin. 273. *Cyanus albus Tabern. Icon.* 147.

Cyanus flore incarnato Eyſt.

Cyanus flore purpureo Eyſt. *Cyanus purpureus Tabern. Icon.* 147.

Cyanus flore rubro Eyſt.

Cyanus ſegetum, diſco cæruleo, cum corona candida. *Cyanus albo flore, umbilico cæruleo H. R. Par.*

Cyanus ſegetum, diſco carneo, cum corona candida. *Cyanus flore albo, fundo carneo H. R. Par.*

Cyanus ſegetum, diſco violaceo, cum corona candida. *Cyanus albus, floris umbilico violaceo Eyſt.*

Cyanus ſegetum, diſco purpureo, cum corona candida. *Cyanus albo flore umbilico purpureo Eyſt.*

Cyanus ſegetum, diſco immaculati candoris, cum corona carnea. *Cyanus carneo flore, fundo immaculati candoris H. R. Par.*

Cyanus ſegetum, diſco purpuraſcente, cum corona cærulea.

Cyanus ſegetum, flore dilutè Ianthino.

Cyanus ex albo violaceus Tabern. Icon. 148.

Cyanus hortenſis, atro-purpuraſcente flore H. R. Par.

Cyanus hortenfis, flore pleno, cæruleo C. B. Pin. 274. *Cyanus pleno flore J. B. 3. 22. Cyanus cæruleus, multiflorus Tabern. Icon.* 148.

Cyanus hortenfis, flore pleno, purpureo C. B. Pin. 274. *Cyanus purpureus, multiflorus Tabern. Icon.* 149.

Cyanus hortenfis, flore pleno medio-purpureo C. B. Pin. 274. *Cyanus albus, multiflorus, medio-purpureus Tabern. Icon.* 149.

Cyanus à Jacea, flofculorum, qui floris circumferentiam occupant, magnitudine diftinguitur: verùm cum illa in quamplurimis Jaceæ fpeciebus nunc major nunc minor occurrat, per me non ftabit quin unicum genus conftituatur ex Jacea & Cyano.

Genus V.

Cirfium.

Cirsium eft plantæ genus, flore A flofculofo, plurimis fcilicet flofculis B D, conftante multifidis, embryoni C E, infidentibus, & calyce F, fquamato, non aculeato comprehenfis. Embryo autem abit deinde in femen G, pappis inftructum H. His notis addenda funt folia I, aculeis mollibus munita. Cirfio igitur proprium eft, ut folia gerat aculeata, calycem nequaquam; Jaceæ ut aculeis careat; Carduo verò ut calycem habeat fpinofum. Tab. 255.

Cirfii fpecies funt.

Cirfium maximum, Afphodeli radice C. B. Pin. 377. *Cirfium maximum, foliis carnofis, bulbofa radice, fortè Lutetianum J. B.* 3. 44. *Cirfium maximum, montanum, incano folio, bulbofa radice Cluf. Hift. cxlix.*

Cirfium majus, fingulari capitulo magno, florum ftaminibus purpureis C. B. Pin. 377. *Cirfium majus Lob. Icon.* 582.

Cirfium majus, fingulari capitulo magno, florum ftaminibus niveis C. B. Pin. 377.

Cirfium majus, fingulari capitulo magno, vel incanum variè diffectum C. B. Pin. 377. *Cirfium Anglicum, radice Hellebori nigri modo fibrofa, folio longo J. B.* 3. 45. *Cirfium Anglicum Lob. Icon,* 583.

Cirfium majus, fingulari capitulo magno, folio viridi, variè diffectum H. L. Bat.

Cirfium fingulari capitulo fquamato vel incanum alterum C. B. Pin. 377. *Cirfium Britannicum Clufii repens J. B.* 3. 46. *Cirfium Anglicum, ij. Cluf. Hift. cxlviij.*

Cirfium fingularibus capitulis parvis C. B. Pin. 377. *Cirfium foliis non laciniatis, virore Braffica & macrocaulon J. B.* 3. 45. *Cirfium iij. montanum Cluf. Hift. cxlix.*

Cirfium foliis non hirfutis, floribus compactis C. B. Pin. 377. *Carduus. Cirfium Monfpelianum, folio longo glabro Matthioli J. B.* 3. 44. *Cirfion Dod. Pempt.* 737

Cirfium anguftifolium, non laciniatum C. B. Pin. 377. *Cirfium Pannonicum, 1. Clufio, folio non laciniato J. B.* 3. 46. *Cirfium Pannonicum* 1, *pratenfe Cluf. Hift. cxlviij.*

Cirſium anguſtifolium C. B. Pin. 377. *Prodr.* 155.

Cirſium pratenſe, Aſphodeli radice, latifolium. *Carduus pratenſis, Aſphodeli radice, latifolius C. B. Pin.* 377. *Carduus bulboſus, Monſpelienſium ſive Acanthus ſylveſtris quibuſdam, foliis laciniatis J. B.* 3. 43. *Carduus bulboſus Monſpelienſium Lob. Icon.* 10.

Cirſium pratenſe, Aſphodeli radice, foliis tenuiter inciſis. *Carduus pratenſis, Aſphodeli radice foliis profundè & tenuiter laciniatis C. B. Pin.* 377. *Jacea aculeata ſeu tuberoſa Tabern. Icon.* 154.

Cirſium acaulos, flore purpureo. *Carlina acaulos, minore purpureo flore C. B. Pin.* 380. *Chamæleon exiguus Tragi J. B.* 3. 62. *Carlina minor, purpureo flore Cluſ. Hiſt. clvj.*

Cirſium maculis argenteis notatum. *Carduus Leucographis ſeu Mariæ hirſutus, capitulo minore Mor. H. R. Bleſ.*

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, flore purpuraſcente. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio C. B. Pin.* 377. *Ceanothos Theophraſti Col. Part.* 1. 46.

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, flore albo.

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, caule tuberoſo. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio, floribus albis, caule tuberoſo, qui Hæmorrhoidalis Parienſium H. R. Par.*

Cirſium pratenſe, polycephalon, vulgare. *Carduus paluſtris C. B. Pin.* 377. *Prodr.* 156.

Cirſium latifolium, Lappæ capitulis. *Carduus mollis, latifolius, Lappæ capitulis C. B. Pin.* 377. *Carduus mollis, latifolius C. B. Prodr.* 155.

Cirſium humile, anguſtifolium. *Carduus mollis, folio oblongo, Cirſii capitulo C. B.* 377. *Carduus mollis, humilis & anguſtifolius J. B.* 3. 47. *Carduus mollior, humilis, anguſtifolius Cluſ. Hiſt. clj.*

Cirſium Alpinum, boni Henrici folio. *Carduus mollis, Lapathi foliis C. B. Pin.* 377. *Carduus mollis, Lapathi folio J. B.* 3. 46. *Carduus mollior, ij. Cluſ. Hiſt. clj.*

Cirſium ampliſſimo Serratulæ folio. *Carduus mollis, ampliſſimo Serratulæ folio Triumf.*

Cirſium polæcephalon, alato caule, foliis ſinuoſis. *Carduus Polyacanthæ æmulus ſeu alatus Mor. H. R. Bleſ.*

Cirſium Alpinum, foliis minùs profundè laciniatis, creberrimis ſpinis oblongis Raii Hiſt. 307.

Cirſium tricephalos, Alpinum. *Carduus tricephalos, Horti Carthuſiani Raii Hiſt.* 307.

Cirſium Acanthoides, Alpinum, flore purpureo.

Cirſium Acanthoides, montanum, flore flaveſcente. *Eriſithales Lugd.* 1094.

Cirſium pratenſe, Alpinum, polycephalon, Aſphodeli radice.

Cirſium Alpinum, polycephalon, flore minore purpuraſcente, caule aculeis obſito.

Cirſium Pyrenaicum, altiſſimum.

Cirſium Orientale, foliis laciniatis.

Cirſium, à voce Græca κιρσος *Varices*. Cirſii radicem (inquit Dioſcorides) memoriæ prodidit Andræas laboranti loco adalligatam, dolores varicum ſedare. *Lib. 4. cap. 119.*

GENUS. VI.

Centaurium majus. *Grande Centaurée.*

CENTAURIUM MAJUS eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, ſquamoſo, non aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E, G, pappis inſtructum F, H. His notis addenda eſt floris magnitudo inſignis, quia differt à Jaceâ. *Tab. 256.*

Centaurii majoris ſpecies ſunt

Centaurium majus, folio in lacinias plures diviſo C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, Juglandis folio J. B. 3. 38. Centaurium magnum Dod. Pempt. 334.*

Centaurium majus, folio non diſſecto C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, alterum, folio integro J. B. 3. 41. Centaurium magnum, alterum Dod. Pempt. 334.*

Centaurium foliis Cinaræ Corn. 72.

Centaurium Alpinum, luteum C. B. Pin. 117. *Prodr. 56. Centauroides folio glabro, flore flaveſcente J. B. 3. 40. Centaurium majus, luteum, Corn. 70.*

Centaurium majus, laciniatum, Africanum H. R. Par. App. *Centaurium majus, Africanum, flore aureo, odorato Breyn. Cent. 1. 72.*

Centaurium majus, alterum, laciniatum, ex Africani ſemine degener.

Centaurium majus, alterum laciniatum, purpuraſcente flore H. R. Par.

Centaurium majus, folio Helenii incano. *Rhaponticum folio Helenii incano C. B. Pin. 117. Centaurium majus, Rha capitatum, folio Enulæ ſubtus hirſuto & incano J. B. 3. 41. Rha capitatum, folio Enulæ, Centaurii majoris facie Lob. Icon. 288.*

Centaurium majus, folio Helenii anguſtiore. *Rhaponticum anguſtifolium, incanum C. B. Pin. 117. Centaurium ſive Rhaponticum alterum, anguſtiore folio J. B. 3. 41. Rhaponticum alterum, anguſtifolium Lob. Icon. 288.*

Centaurium majus, incanum, humile, capite Pini. *Jacea montana, incana, capite Pini C. B. Pin. 272. Jacea montana, capite magno Strobyli J. B. 3. 30. Chamæleon non aculeatus Lob. Icon. 7.*

Centaurium majus, Alpinum, acaulos ferme, foliis Verbaſci lanuginoſis. *Lappa montana, altera, lanuginoſa C. B. Pin. 198. Arction quorundam Lugd. 1307.*

Centaurium majus, Luſitanicum, laciniatum, lanuginoſum, humilius.

Centaurium majus, Luſitanicum, Coronopi folio.

GENUS VII.

Lappa. *Bardane.*

Tab. 256. LAPPA eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, ſquamoſo, hamatoque E F, ac veſtibus hærente comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen G, pappis ut plurimùm brevibus inſtructum H.

Lappæ ſpecies ſunt

Lappa major, Arctium Dioſcoridis C. B. Pin. 198. *Perſonata ſive Lappa major aut Bardana J. B. 3. 570. Perſonata, Lappa major, Bardana Lob. Icon. 588. Glouteron.*

Lappa ſive Bardana major, flore albo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 147.

Lappa major, montana, capitulis tomentoſis, ſive Arctium Dioſcoridis C. B. Pin. 198. *Perſonata altera, vulgaris capitulis minùs tomentoſis Raii Synopſ. 88. Arctium montanum & Lappa minor Galeni Lob. Icon. 58.*

Lappa major, montana, capitulis minoribus, rotundioribus & magis tomentoſis. *Perſonata altera, montana, capitulis magis tomentoſis Raii Synopſ. 88. Perſonata altera, cum capitulis villoſis J. B. 3. 571.*

Lnppa maxima, orbis Americani, capitulo magis ſpinoſo H. R. Par. *Lappa peregrina ſeu Bardana, capite reticulato D. de Givry Joncq. Hort.*

Lappa differt à Carduo capitis formâ.

Lappa, à verbo Græco λάζειν, λαμβάνω *capio*, quòd veſtibus hæreat.

GENUS VIII.

Cnicus.

Tab. 257. CNICUS eſt plantæ genus, flore A B, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis C E, conſtante multifidis, embryoni D F, inſidentibus & calyce L, ſquamoſo ſed amplioribus foliis capitelli inſtar M M, N N, circumvallato comprehenſi. Embryo autem abit deinde in ſemen G I, pappis inſtructum H K.

Cnici ſpecies ſunt

Cnicus cæruleus aſperior C. B. Pin. 378. *Carthamus ſive Cnicus flore cæruleo J. B. 3. 480. Cnicus flore cæruleo, Cnicus alter Cluſii Lob. Icon. 19.*

Cnicus perennis, cæruleus, Tingitanus H. L. Bat.

Cnicus ſylveſtris, hirſutior ſive Carduus benedictus C. B. Pin. 378. *Carduus benedictus J. B. 3. 75. Dod. Pempt. 737. Chardon benit.*

Cnicus pratenſis, Acanthi folio, flore flaveſcente. *Carduus pratenſis, latifolius C. B. Pin. 376. Carduus pratenſis Tragi Lob. Icon. 11. J. B. 3. 42.*

Cnicus pratenſis, Acanthi folio, flore purpureo.

Cnicus lanceolatus, validiſſimis aculeis munitus. *Carduus lanceolatus, ferocior J. B. 3. 58.*

Cnicus albis maculis notatus, flore purpureo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus C. B. Pin. 381. Carduus lacteus, peregrinus Camerarii J. B. 3. 53. Carduus lacteus, Syriacus Cam. Tab. x.*

Cnicus albis maculis notatus, flore albo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus, flore albo H. R. Par.*

Cnicus Atractylis lutea dictus H. L. Bat. *Atractylis lutea C. B. Pin.* 379. *Atractylis vera, flore luteo J. B.* 3. 83. *Atractylis Dod. Pempt.* 736.

Cnicus aculeatus, purpureus, humilior. *An Atractylis flore purpureo Lugd.* 1468.

Cnicus cæruleus, humilis, Montis Lupi H. L. Bat. *Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin.* 386. *Carduncellus Montis Lupi Lob. Icon.* 20. *J. B.* 3. 92.

Cnicus cæruleus, humilis & mitior. *Eryngium minimum, mitius, capitulo magno H. R. Par.*

Cnicus exiguus, capite cancellato, ſemine tomentoſo. *Carduus parvus J. B.* 3. 93.

Cnicus polycephalos, caneſcens, aculeis flaveſcentibus munitus. *Acarna major, caule folioſo C. B. Pin.* 379. *Acarnæ ſimilis flore purpureo, Chamæleon Salmanticenſis Cluſii J. B.* 3. 91. *Chamæleon Salmanticenſis Cluſ. Hiſt. clv.*

Cnicus Hiſpanicus, arboreus, fœtidiſſimus.

Cnicus Hiſpanicus, foliis amplioribus laciniatis.

Cnicus Hiſpanicus, cæruleus, Calcitrapæ folio.

GENUS IX.

Petaſites. *Petaſite.*

PETASITES eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, C, D, conſtante multifidis, embryoni E, F, G, inſidentibus, & calyce K, veluti cylindraceo & multiſciſſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen H, pappis inſtructum I. His notis addendum eſt, obſervante Raio, flores Petaſitidis priùs naſci quàm folia. *Tab.* 258.

Petaſitidis ſpecies ſunt

Petaſites major & vulgaris C. B. Pin. 197. *Petaſites vulgaris, rubens, rotundiori folio J. B.* 3. 566. *Petaſites Dod. Pempt.* 597. *Herbe aux teigneux.*

Petaſites minor C. B. Pin. 197. *Petaſites albus, anguloſo folio J. B.* 3. 567. *Petaſites flore albo Cam. Epit.* 593.

Petaſites minor, alter, Tuſſilaginis folio H. R. Par. *Petaſites, minor, folio Tuſſilaginis Mor. H. R. Bleſ.*

Petaſites minor, Alpinus, folio anguloſo, craſſiori.

Petaſites, ut aiunt, à Petaſo, ob foliorum formam & amplitudinem.

GENUS X.

Cacalia.

CACALIA eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante quadrifariam diviſis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, veluti *Tab.* 258.

cylindraceo comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, pappis instructum F, G.

Cacaliæ species sunt

Cacalia tomentosa C.B. Pin. 198. *Prodr.* 102.

Cacalia foliis crassis, hirsutis C.B. Pin. 198. *Cacalia quibusdam J.B.* 3. 569. *Cacalia incano folio Clus. Hist. cxv.*

Cacalia foliis cutaneis, acutioribus & glabris C.B. Pin. 198. *Alterum Cacaliæ genus. J.B.* 3. 569. *Descript. Cacalia glabro folio Clus. Hist. cxv.*

Cacalia Pyrenaica, Alliariæ folio.

Cacalia Alpina, foliis utrinque denso & candidissimo tomento obsitis.

Cacalia differt à Senecione flosculis quadrifariam scissis, tum & calyce ad oram dentato.

GENUS XI.

Elichrysum. *Immortelle.*

Tab. 259. ELYCHRYSUM est plantæ genus, flore A B, flosculoso, plurimis scilicet flosculis C E, constante stellæ adinstar divisis, embryoni D F, insidentibus & calyce comprehensis K I, squamoso, splendido aureo vel argenteo aut alterius insignis coloris. Embryo autem deinde abit in semen G, pappis instructum H.

Elichrysi species sunt

Elichrysum seu Stœchas citrina, angustifolia C.B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia Narbonensis J.B.* 2. 154. *Stœchas Citrina Dod. Pempt.* 268.

Elichrysum angustissimo folio. *Stœchas Citrina, tenuifolia, altera, sive Italica J.B.* 3. 155.

Elichrysum, foliis oblongis, paucis, Stœchadis Citrinæ angustioribus C.B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia, tertia, sive Neapolitana J.B.* 3. 155.

Elichrysum umbellatum, maritimum, Hispanicum. *Chrysocome marina, umbellata Barr. Icon.*

Elichrysum trifidis foliis asperiusculis, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 43. Tab. 37.

Elichrysum Siculum, foliis utrinque viridibus, flore singulari. *Helichryso sylvestri angustifolio similis, tota viridis Bocc. Mus. Part.* 2. 145. *Tab.* 109.

Elichrysum sylvestre, latifolium, flore parvo singulari. *Elichryso sylvestri flore oblongo similis C.B. Pin.* 265. *Stœchadi Citrinæ alteri inodoræ Lobelii affinis, capitulis brevioribus J.B.* 3. 157.

Elichrysum sylvestre, latifolium, flore magno, singulari. *Heliochrysum saxatile, singulari capitulo, acuto & angusto Stœchadis folio Bocc. Mus. Part.* 2. 142. *Heliochrysum saxatile Ejusd. Tab.* 104.

Elichrysum sylvestre, latifolium, capitulis conglobatis C.B. Pin. 264. *Gnaphalium ad Stœchadem Citrinam accedens J.B.* 3. 160. *Chrysocome & Heliochrysos sylvestris Lob. Icon.* 455.

Elichrysum aquaticum, ramosum, minus, capitulis foliatis. *Gnaphalium longifolium, humile, ramosum, capitulis nigris Raii Hist.* 295. *Gnaphalio vulgari similis J.B.* 3. 159.

Elichryſum ſpicatum. *Gnaphalium majus, anguſto oblongo folio, alterum C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium rectum J. B.* 3. 160. *Gnaphalium Anglicum vel Belgicum, folio longiore Lob. Icon.* 482.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium montanum; purpureum Lob. Icon.* 483.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, candido. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, candido C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium montanum, album Lob. Icon.* 482.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſuaverubente. *Gnaphalium montanum, ſuaverubens Lob. Icon.* 483.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, variegato. *Gnaphalium montanum, variegatum Eyſt.*

Elichryſum montanum longiore & folio & flore purpureo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore purpureo C. B. Pin.* 263.

Elichryſum montanum longiore & folio & flore albo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore albo C. B. Pin.* 263.

Elichryſum Orientale C. B. Pin. 264. *Prodr.* 123. *Stœchas Citrina, floris & magnitudine & colore ſpecioſa J. B.* 3. 154.

Elichryſum ſeu Stœchas Citrina latifolia C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina Germanica, latiore folio J. B.* 3. 153. *Amaranthus luteus,* 1. *Tabern. Icon.* 387.

Elichryſum Germanicum, calyce ex aureo rutilante. *Chryſocome Germanica, flore igneſcente ſive ex aureo rutilante Breyn. Cent.* 1. 145.

Elichryſum Germanicum, calyce ſanguineo. *Chryſocome Germanica, flore ſanguineo Breyn. Cent.* 1. 145.

Elichryſum ſylveſtre, anguſtifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Stœchadi Citrinæ affinis, capitulis parvis, raris, ſquamoſis, in pappos evaneſcentibus J. B.* 3. 156. *Stœchas citrina, altera Lob. Icon.* 486.

Elichryſum Americanum, latifolium. *Gnaphalium latifolium, Americanum C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium Americanum Cluſ. Hiſt.* 327. *J. B.* 3. 162.

Elichryſum latifolium erectum, floribus conglobatis. *Gnaphalio Americana affinis planta, capitulis conglobatis H. R. Par.*

Elichryſum Americanum, Lychnidis Coronaræ folio tomentoſo & undulato Plum.

Elichryſum Americanum, arboreſcens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, latifolium, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, anguſtiſſimo folio, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, fruteſcens, Coridis folio Oldenl.

Elichryſum Africanum, incanum, tomentoſum, foliis ſubrotundis Oldenl.

Elichryſum Africanum, umbellatum, odoratum, luteum Oldenl.

Elichryſum Africanum, luteum, Polii folio Oldenl.

Elichryſum Africanum, tomentoſum, incanum, anguſtifolium, floribus rubris Oldenl.

Elichryſum arboreum, Roriſmarini folio Africanum Oldenl.
Elichryſum Africanum, Plantaginis folio. *Chryſocome Æthiopica, Plantaginis folio Breyn. Cent.* 1. 143. *Tab.* 71.
Elichryſum Africanum, fœtidiſſimum, ampliſſimo folio.
Elichryſum humillimum ex Promontorio Sacro.
Elichryſum Alpinum, minimum, capillaceo folio.

GENUS XII.

Filago. *Herbe à Coton.*

Tab. 259. FILAGO eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, D, conſtante ſtellæ adinſtar diviſis, embryoni C, E, inſidentibus & calyce H, ſquamoſo, ſed nequaquam ſplendente aut ſpecioſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F, pappis inſtructum G.

Filaginis ſpecies ſunt

Filago ſeu Impia Dod. Pempt. 66. *Gnaphalium Germanicum J. B.* 3. 158. *Gnaphalium vulgare, majus C. B. Pin.* 263.
Filago altera Dod. Pempt. 67. *Gnaphalium majus, anguſto, oblongo folio C. B. Pin.* 263.
Filago minor Ger. 641. *Gnaphalium minimum J. B.* 3. 159. *Gnaphalium minus, repens C. B. Pin.* 263.
Filago Alpina, capite folioſo. *Gnaphalium Alpinum, magno flore, capite oblongo C. B. Pin.* 264. *Gnaphalium Alpinum, pulchrum J. B.* 3. 161. *Leontopodium Matthioli Dod. Pempt.* 68.
Filago maritima, capite folioſo. *Gnaphalium roſeum C. B. Prodr.* 122. *Gnaphalium roſeum, ſylveſtre C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium umbellatum, minimum J. B.* 3. 162.
Filago maritima, capite folioſo, in hortis culta. *Gnaphalium roſeum, hortenſe C. B. Prodr.* 122. *Pin.* 263.
Filago Luſitanica, capite folioſo.
Filago vulgaris, tenuiſſimo folio erecta. *Gnaphalium vulgare, tenuifolium J. B.* 3. 159.

GENUS XIII.

Conyza. *Coniſe.*

Tab. 259. CONYZA eſt plantæ genus, flore A, F, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, D, G, conſtante multifidis, embryoni C, E, H, inſidentibus, & calyce I, ſquamoſo plerumque cylindraceo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen K, pappis inſtructum L.

Conyzæ ſpecies ſunt

Conyza major, vulgaris C. B. Pin. 265. *Conyza major Matthioli, Baccharis quibuſdam J. B.* 2. 1051.
Conyza caulibus rubentibus, tenuioribus, flore luteo nudo Bot. Monſp.
Conyza Linariæ folio. *Linaria folioſo capitulo luteo, major C. B. Pin.* 213.

Heliochryſos Tragi, ſive Linaria tertia J. B. 3. 151. Linoſyris nuperorum Lob. Icon. 469.

Conyza latifolia, viſcoſa, ſuaveolens, flore aureo è Gallo provinciâ. *Conyza major, alata caule, foliis Primulæ veris longè amplioribus, graviter odoratis Lel. Triumf. apud Fratrem 65. Conyza Pyrenaica, foliis Primulæ veris Par. Bat. Conyza prealta, alato caule, odorata Bocc. Muſ. Part. 2. 168. Conyza prealta, odorata, alato caule, capitulis barbatis Baccharis Monſpelienſis æmulantibus Ejuſd. Tab. 121. Floribus eſt nunc radiatis nunc floſculoſis; unde ad utramvis Claſſem revocare licet.*

Conyza Americana, Urticæ folio, flore albo. *Valeriana Urticæfolia, flore albo Corn. 20.*

Canyza Americana, Lamii folio. *Eupatorium Senecionis facie, folio Lamii Par. Bat.*

Conyza Americana, Salicis Capreæ folio, flore albo.

Conyza Virginiana, Halimi folio. *Senecio Virginianus, arboreſcens Par. Bat.*

Conyza Americana, fruteſcens, Cydoniæ folio Plum.

Conyza Americana, arboreſcens, lutea, folio trifido Plum.

Conyza Americana, arboreſcens, purpurea, folio Verbaſci dentato Plum.

Conyza Americana, arboreſcens, purpurea, folio Verbaſci undulato Plum.

Conyza Americana, fruteſcens, foliis ſubrotundis, nervoſis, floribus ſpicatis. *Elichryſo affinis Peruana, fruteſcens H. R. Bat. App.*

Conyza Africana, humilis, foliis anguſtioribus nervoſis, floribus umbellatis. *Eupatorium Indicum, flore albo Barth. Act. Haffn. Tom. 11. 57.*

Conyza Africana, fruteſcens, foliis Salviæ, odore Camphoræ. *Elichryſo affinis Africana, arboreſcens, floribus purpuro-violaceis, foliis Salviæ, odore Roriſmarini H. L. Bat.*

Conyza Africana, fruteſcens, foliis Erucæ hamatis & incanis Oldenl.

Conyza Africana, fruteſcens, foliis Roriſmarini Oldenl.

Conyza Africana, Senecionis flore, retuſis foliis H. L. Bat. App.

Conyza Indica Scrophulariæ folio, flore purpuraſcente.

Conyza Verbaſci foliis ſerratis.

Conyza, à voce Græca κωνωψ *Culex*. Conyza enim (auctore Dioſcoride) beſtias fugat, culices abigit, ac pulices quoque necat. *Lib. 3. cap. 136.*

GENUS XIV.

Eupatorium. *Eupatoire.*

EUPATORIUM eſt plantæ genus, flore A, D, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, E, (ex quibus longa capillamenta G, bifida plerumque ſurgunt) conſtante multifidis, embryoni C, F, inſidentibus & calyce K, L, longo, teretique ac ſquamoſo comprehenſis: Embryo autem abit deinde in ſemen H, pappis inſtructum I. *Tab. 259.*

Eupatorii ſpecies ſunt

Eupatorium Cannabinum C. B. Pin. 320. *Eupatorium adulterinum J. B. 2. 1065. Vulgare Hepatorium Dod. Pempt. 28.*

Eupatorium folio oblongo, rugoſo, caule purpuraſcente. *Eupatoria foliis Enulæ Corn.* 191.
Eupatorium folio oblongo, rugoſo, ampliori, caule vireſcente.
Eupatorium novæ Angliæ, Urticæ foliis, floribus purpuraſcentibus, maculato caule H. L. Bat. App. *Eupatorium Urticæ foliis Par. Bat.*
Eupatorium novæ Angliæ, Betonicæ foliis villoſis, flore albo Par. Bat.
Eupatorium Virginianum, foliis Salviæ longiſſimis, acuminatis, perfoliatum Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 6.
Eupatorium Americanum, Verbaſci folio. *Eupatoria Conyzoides, Verbaſci-folia, ſeu Baccharis Americana, ſuaveolens Pluk. Phytog. Tab.* 87. *fig.* 1.
Eupatorium Americanum, foliis Urticæ mollibus & incanis. *Eupatoria Conyzoides, folio molli & incano, capitulis magnis, Americana, Arch. Angel. Barbadenſibus dicta Pluk. Phytog. Tab.* 177. *fig.* 3.
Eupatorium Americanum, fruteſcens, Atriplicis folio, flore albo Plum.
Eupatorium Americanum, Sophiæ folio, flore purpureo Plum.
Eupatorium Americanum, fruteſcens, Hederæ terreſtris folio, flore purpuraſcente Plum.
Eupatorium Americanum, Petaſitidis folio Plum.
Lib. 25. *cap.* 6. Eupatorium, ſive Eupatoria, à Rege Eupatore, unde regiam auctoritatem habere dicitur à Plinio.

GENUS XV.

Senecio. *Seneçon.*

Tab. 210. SENECIO eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, monophyllo, cylindraceo, multiſciſſo, poſtea coniformi E, comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F, pappis inſtructum G, quo tempore calyx H I, deorſum inverti ſolet.

Senecionis ſpecies ſunt

Senecio minor, vulgaris C. B. Pin. 131. *Senecio vulgaris ſive Erigeron J. B.* 2. 1041. *Senecio ſive Erigeron Dod. Pempt.* 225.
Senecio Jacobeæ folio Mor. H. R. Bleſ.
Senecio Americanus, altiſſimus, ampliſſimo folio. *Senecio Africanus, Blattariæ folio Par. Bat.*
Senecio Americanus, purpureo-cæruleo flore.
Senecio Latinis, Erigeron Græcis, à vocibus ἦρι *vere*, ab ἦρ, ἔαρ *ver*, & γέρων *Senex*, quaſi verno tempore ſeneſcens. *Atque inde etiam* (ait Dioſcorides) *Erigerontis nomen Senecio apud Græcos invenit, quòd vere flores capillorum ritu caneſcant, defloreſcentes enim in pappos abeunt.* *Lib.* 4. *cap.* 97.
Senecio differt à Conyza & Eupatorio calycis formâ.

SECTIO

SECTIO III.

De Herbis flore floſculoſo, ſemine pappis nequaquam inſtructo.

GENUS I.

Carthamus. *Cartame, Safran bâtard.*

CARTHAMUS eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce F, ſquamoſo & foliato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen D E, pappis nequaquam inſtructum. *Tab. 258.*

Carthami ſpeciem unicam novi.

Carthamus officinarum, flore croceo. *Carthamus ſive Cnicus J. B. 3. 79. Cnicus ſativus ſive Carthamum officinarum C. B. Pin.* 378. *Cnicus vulgaris Cluſ. Hiſt. clij.*

Carthamus officinarum, flore albido. *Cnicus ſativus ſivè Cathamum officinarum, flore albido C. B. Pin.* 378

Carthamus à voce *Karten* qua Mauritani hanc plantam appellant, vel potiùs à verbo Græco καθαρίζω *purgo*, cùm ſemen Carthami purgare exiſtimetur.

GENUS II.

Abſinthium. *Abſinthe.*

ABSINTHIUM eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, ſed exiguo, plurimis ſcilicet floſculis B D, conſtante multifidis, embryoni C E, inſidentibus & calyce G, ſquamoſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F, pappis nequaquam inſtructum. His notis addenda eſt totius plantæ facies. *Tab. 260.*

Abſinthii ſpecies ſunt

Abſinthium arboreſcens Lob. Icon. 753. *J. B.* 3. 173. *Abrotonum latifolium, arboreſcens. C. B. Pin.* 136.

Abſinthium Ponticum ſeu Romanum officinarum, ſeu Dioſcoridis C. B. Pin. 138. *Abſinthium vulgare, majus J. B.* 3. 168. *Abſinthium latifolium Dod. Pempt.* 23. *Abſinte ordinaire.*

Abſinthium Ponticum, montanum C. B. Pin. 138. *Abſinthium vulgare, montanum J. B.* 3. 173. *Abſinthium montanum Cam. Epit.* 453.

Abſinthium Ponticum, Creticum, grati odoris C. B. Pin. 138. *Prodr.* 71.

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, incanum C. B. Pin. 138. *Abſinthium Ponticum, vulgare, folio inferiùs albo J. B.* 3. 175. *Abſinthium tenuifolium Dod. Pempt.* 24.

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, caulibus purpuraſcentibus, foliis ſupina parte viridioribus C. B. Pin. 139.

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, Auſtriacum C. B. Pin. 139. *Abſinthium*

Auſtriacum, tenuifolium J. B. 3. 179. Abſinthium Seriphium Dod. Pempt. 25.

Abſinthium Ponticum, repens vel ſupinum C. B. Pin. 139. *Abſinthium repens Tabern. Icon. 3.*

Abſinthium inſipidum, Abſinthium vulgari ſimile C. B. Pin. 139. *Abſinthium inſipidum J. B. 3. 173.*

Abſinthium maritimum, Lavandulæ folio C. B. Pin. 139. *Abſinthium maritimum, latifolium, ſive Matthioli J. B. 3. 174. Abſinthium anguſtifolium Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium maritimum, foliis ſuperioribus in aliquot lacinias diviſis C. B. Pin. 139. *Abſinthii anguſtifolii ramulus, foliis fiſſis Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium Seriphium, Germanicum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Seriphium, Germanicum, ſucculento folio, ſive Miſnicum J. B. 3. 178. Abſinthium marinum, Miſnenſe Cluſ. Hiſt. 339.*

Abſinthium Seriphium, Belgicum C. B. Pin. 139. *J. B. 3. 178. Abſinthium Seriphium vulgo dictum Cam. Epit. 458.*

Abſinthium maritimum, Seriphio Belgico ſimile, latiore folio, odoris grati D. Plukenet Raii Synopſ. 94.

Abſinthium Seriphium, Gallicum C. B. 139. *Abſinthium Seriphium, tenuifolium, marinum Narbonenſe J. B. 3. 177.*

Abſinthium Santonicum, Gallicum C. B. Pin. 139. *Santonici ſpecies majuſcula & longiuſculis foliolis Cam. Epit. 457.*

Abſinthium Seriphium, montanum, candidum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Valleſianum, tenuifolium, candidum ſive Herba alba J. B. 3. 179. Abſinthii ſpurii ſeu externi ſpecies 1. Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium Alpinum, incanum C. B. Pin. 139. *Prodr. 71. Aſſenzo Alpino, ij. Pon. Bald. Ital. 218.*

Abſinthium Alpinum, candidum, humile C. B. Pin. 139. *Prodr. 71.*

Abſinthium corymbiferum, annuum. *Heliochryſum foliis Abrotoni C. B. Pin. 264. Heliochryſon quorundam, folio Abrotoni J. B. 3. 150. Heliochryſon Dod. Pempt. 267.*

Abſinthium Seriphium, Hiſpanicum, flore oblongo. *Abſinthium tenuifolium, elegans, ex Hiſpania Turneforii Almag. Bot. Phytog. Tab. 1. 1 fig. 3.*

Abſinthium Seriphium, Hiſpanicum, flore retundiore, odore Seminis contra.

Abſinthium Halepenſe, grati odoris, comâ delicatiore Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 73. fig. 2. *Abſinthium Syriacum, minus, brevioribus foliis comâ multiplicatâ, tenuiſſimâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 8. Abſinthium tenuifolium Syriacum, ſive Santonicum, ſpurium, comâ tenuiſſima Ejuſd. Sect. vj. Tab. 1. fig. 9.*

Abſinthium Africanum, arboreſcens, folio vermiculato, incano Oldenl.

Ab eo genere excludi debent. *Abſinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. quod ſpecies eſt Chamæmeli. Abſinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium C. B. Pin. 139. ad Ptarmicam referendum Abſinthium Alpinum, umbelliferum, tenuifolium & minus C. B. Pin. 140.*

Abſinthium ſola facie externa ab Abrotono differt ; nam utriuſque generis ſpecies ſunt amaræ & inſipidæ, incanæ & vireſcentes, lignoſæ & herbaceæ, foliiſque in ampliores aut tenuiores lacinias diviſis.

Abſinthium, quaſi planta minimè grata, à vocibus Græcis ψίνθος *Voluptas*, & particula privata α.

GENUS III.

Abrotonum. *Auronne.*

ABROTONUM eſt plantæ genus, floribus & fructibus Abſinthii, à quo ſola facie externa differt.

Abrotoni ſpecies ſunt

Abrotonum latifolium, inodorum C. B. Pin. 136. *Abrotonum inodorum Lob. Icon.* 769.

Abrotonum mas, anguſtifolium, maximum C. B. Pin. 136. *Abrotonum vulgare J. B.* 3. 192 *Abrotonum mas Dod. Pempt.* 21.

Abrotonum mas, anguſtifolium, maximum C. B. Pin. 136.

Abrotonum mas, anguſtifolium, incanum C. B. Pin. 136 *Abrotonum mas, Maximum Col. Part.* 1. 54.

Abrotonum mas, anguſtifolium, minus C. B. Pin. *Abrotonum cum pulchris corymbis J. B.* 3. 194. *Abrotonum odoratum, humile, densè fruticoſum Lob. Icon.* 769.

Abrotonum campeſtre, cauliculis albicantibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum ſylveſtre, inodorum, cauliculis ex viridi albicantibus Schuvenck.* 5.

Abrotonum campeſtri ſimile, Tingitanum H. L. Bat.

Abrotonum campeſtre, cauliculis rubentibus C. B. Pin 136. *Abrotonum inodorum, cauliculis purpuraſcentibus Schuvenck.* 5. *Artemiſia tenuifolia ſive leptophyllos, aliis Abrotonum ſylveſtre J. B.* 3. 194.

Abrotonum campeſtre, incanum, Carlinæ odore C. B. Pin. 136. *Prodr.* 71.

Abrotonum humile, corymbis majoribus, aureis H. R. Par.

Abrotonum Lini folio acriori & odorato. *Dracunculus hortenſis C. B. Pin.* 98. *Dracunculus hortenſis ſive Tarchon J. B.* 3. 148. *Draco herba Dod. Pempt.* 709. *Eſtragon.*

Abrotonum Hiſpanicum, Abſinthii Pontici folio. *Artemiſia tenuifolia*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 227.

Abrotonum Hiſpanicum, maritimum, folio craſſo, ſplendente & rigido.

Abrotonum mas ex Surinam, molli hirſutie caneſcens Pluk. Almag. Bot. *Raii Hiſt.* 1866.

Abrotonum elatius, ſubincanum, foliis creberrimis, ſecundum caulem in metæ formam faſtigiatis Pluk. Almag. Bot.

Abrotonum à vocibus Grœcis βροτὸς *Mortalis*, & particula privata α ; quaſi diceres plantam immortalem, eò quòd perpetuò vireat, vel à voce Græca ἄβρωτος *non comeſtus*, à verbo βρώσκω *Comedo*, & particula α, quòd comedi nequeat ob ſaporem ingratum.

GENUS IV.

Artemisia. *Armoise.*

Tab. 260. ARTEMISIA est plantæ genus, flore H, flosculoso, plurimis scilicet flosculis I, constante multifidis, embryoni K, insidentibus & calyce N, squamoso comprehensis. Inter flosculos verò occurrunt & embryones nudi L, in capillamentum M, bifidum desinentes, qui perinde ac embryo K, abeunt in semen Absinthii æmulum: ab Absinthio autem differt sola facie externa, nam florum discrimen oculos penè fugit.

Artemisiæ species sunt

Artemisia vulgaris, caule & flore purpurascentibus C. B. Pin. 137. *Artemisia vulgaris J. B. 3. 184. Artemisia rubra Tabern. Icon. 7.*

Artemisia vulgaris, major, caule ex viridi albicante. *Artemisia alba Tabern. Icon. 8.*

Artemisia foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Artemisia foliis variegatis Mor. H. R. Blef.*

Artemisia rubra, maritima, Mentz Pug.

Artemisia nomen habet à Regina Cariæ ejusdem nominis. *Mulieres quoque hanc gloriam affectavere* (ut ait Plinius) *in quibus artemisia uxor* Lib. 25. cap. 7. *Mausoli adoptatâ herbâ, quæ antea Parthenis vocabatur, sunt qui ab Artemide Ilithya (Diana obstetrix) cognominatam putant, quoniam privatim medeatur fœminarum malis.*

GENUS V.

Santolinæ. *Petit Cyprés. Garderobe.*

Tab. 260. SANCTOLINA est Plantæ genus, flore A, flosculoso, globoso, pluri-mis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus, foliolis D, imbricatis intermediis & calyce F, squamoso quasi hemisphærico comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, pappis nequaquam instructum. His notis addendi sunt flores, Absinthii & Abrotoni floribus majores, tum & totius plantæ facies.

Santolinæ species sunt

Santolina foliis teretibus. *Abrotonum fœmina, foliis teretibus C. B. Pin. 136. Chamæcyparissus J. B. 3. 133. Polium Theophrasti & Dioscoridis & Arabum, vermiculato folio Col. Part. 1. 54. Abrotonum fœmina Lob. Icon. 768.*

Santolina flore majore, foliis villosis & incanis. *Abrotonum fœmina, flore majore, foliis villosis & incanis C. B. Pin. 137. Seriphium Dioscoridis, Abrotoni fœminæ facie Lob Icon. 754.*

Santolina foliis Ericæ vel Sabinæ. *Abrotonum fœmina, foliis Ericæ vel Sabinæ C. B. Pin. 137. Santolina, 3. Dod. Pempt. 269.*

Santolina foliis Cupressi. *Abrotonum fœmina, foliis Cupressi C. B. Pin. 137. Santolina 4. Dod. Pempt. 269.*

Santolina repens & canescens. *Abrotonum fœmina, repens, canescens. C. B.*

Pin. 127. *Santolina* 5. *Dod. Pempt.* 269.

Santolina foliis minus incanis. *Abrotonum fœmina, foliis minus incanis C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, ij. Cluſ. Hiſt.* 341.

Santolina foliis obſcurè virentibus, flore ſulphurei coloris. *Abrotonum fœmina, viride C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, vj. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina foliis obſcurè virentibus, flore aureo.

Santolina foliis Roriſmarini, major. *Abrotonum fœmina, foliis Roriſmarini, majus C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, iiij. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina foliis Roriſmarini, minor. *Abrotonum fœmina, foliis Roriſmarini, minus C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, v. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio ampliore.

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio anguſtiore. *Heliochryſum Africanum, inodorum, glabrum Bot. Monſp. App. Heliochryſum inodorum, glabrum, Coronopi folio, annuum Magnoli H. L. Bat.*

Santolina Hiſpanica, Chamæmeli folio.

Santolina vermiculata, Cretica. *Abrotonum vermiculatum, Creticum Ciaſſi Nut. Faſc.*

GENUS VI.

Gnaphalium.

GNAPHALIUM eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, Plurimis nempe floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus, foliolis D, imbricatis & intermediis, & calyce ſquamoſo quaſi hemiſphærico comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F H K, calyptrâ L G I, munitum. *Tab.* 261.

Gnaphalii ſpeciem unicam novi.

Gnaphalium maritimum C. B. Pin. 263. *Gnaphalium maritimum multis J. B.* 3. 157. *Gnaphalium maritimum Cluſ. Hiſt.* 329.

Gnaphalium, à voce Græca γνάφαλον *Tomentum*, quaſi diceres plantam tomentoſam.

GENUS VII.

Tanacetum. *Taneſie.*

TANACETUM eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, ſquamoſo & quaſi hemiſphærico comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F, pappis nequaquam inſtructum. His notis addendi ſunt flores, craſſi, in capitulum quoddam collecti. *Tab.* 261.

Tanaceti ſpecies ſunt

Tanacetum vulgare, luteum C. B. Pin. 132. *Tanacetum vulgare, flore luteo J. B.* 3. 131. *Tanacetum Millefolii foliis Lob. Icon.* 749.

Tanacetum foliis criſpis C. B. Pin. 132. *Tanacetum criſpum, flore luteo J. B.* 3. 132. *Speciosum Tanacetum, criſtatum, Anglicum Lob. Icon.* 749.

Tanacetum hortenſe, foliis & odore Menthæ H. L. Bat. App. *Mentha*

MMm iij

hortenſis, corymbifera C. B. Pin. 226. *Mentha corymbifera, ſive Coſtus hortenſis J. B.* 3. 144. *Coq.*

Ab eo genere excludi debent. *Tanacetum minus, album, odore Camphoræ ſive Achillæa Dioſcoridis C. B. Pin.* 162. *quod Millefolii ſpecies eſt. Tanacetum montanum, inodorum, minore & majore flore C. B. Pin.* 132. *ad Matricariam referendum.*

GENUS VIII.

Bidens.

Tab. 262. BIDENS eſt plantæ genus, flore A, plerumque floſculoſo, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce G, comprehenſis, quandoque occurrunt & ſemifloſculi D E, Embryo autem abit deinde in ſemen F, in aculeos deſinens K.

Bidentis ſpecies ſunt

Bidens foliis tripartitò diviſis Cæſalp. 448. *Cannabina aquatica, folio tripartitò diviſo C. B. Pin.* 321. *Verbeſina ſive Cannabina aquatica, flore minus pulcro, elatior ac magis frequens J. B.* 2. 1073. *Hepatorium aquatile Dod.* 595.

Bidens folio non diſſecto Cæſalp. 488. *Cannabina, aquatica, folio non diviſo C. B. Pin.* 321. *Verbeſina pulchriore flore luteo J. B.* 2. 1074. *Eupatorium Cannabinum chryſanthemum Tabern. Icon.* 117.

Bidens Canadenſis, latifolia, flore luteo. *Eupatorium Canadenſe, flore luteo H. R. Par. Chryſanthemum Cannabinum, Americanum Mor. H. R. Bleſ.*

Bidens Americana. flore albo, folio non diſſecto.

Bidens Americana, Apii folio. *Chryſanthemum aquaticum, foliis multifidis, Cicutæ nonnihil ſimilibus, Virginianum H. L. B. Chryſanthemum Virginianum, foliis Cicutæ nonnihil ſimilibus Par. Bat.*

Bidens Indica, Hieracii folio, caule alato. *Chryſanthemum Cераſſavicum, alato caule Par. Bat.*

Bidens trifolia, Americana, Leucanthemi flore. *Chryſanthemum Americanum, Ciceris folio glabro, Bellidis majoris flore Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis ſubrotundis, bullatis. *Chryſanthemum Ceraſſavicum, foliis Hyperici, nigris punctis notatis Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis oblongis, bullatis & ſinuoſis.

Bidens Americana, fruteſcens, Ilicis folio, flore luteo Plum.

Bidens Americana, fruteſcens, Sphondylii folio & facie Plum.

Bidens Americana, triphylla, Angelicæ folio, flore radiato Plum.

Bidens Americana, pentaphylla, flore radiato Plum.

Bidens, quaſi planta ſemine bidentato.

SECTIO IV.

De Herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias æquales divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Echinopus.

ECHINOPUS est plantæ genus, flore A, flosculoso, globoso, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus; singuli autem flosculi calyce squamoso D, donantur, thalamo G, affixo Embryo verò abit deinde in semen E, in involucro F, quod floris calyx fuit, reconditum. Tab. 262.

Echinopi species sunt

Echinopus major J. B. 3. 69. *Carduus sphærocephalus, latifolius, vulgaris C. B. Pin.* 381. *Carduus sphærocephalus Dod. Pempt.* 722.

Echinopus major, flore candido, staminibus in medio cæruleis. *Carduus sphærocephalus, latifolius, vulgaris, flore candido, staminibus in medio cæruleis C. B. Pin.* 381.

Echinopus minor J. B. 3. 72. *Ritro floribus cæruleis Lob. Icon.* 8.

Echinopus tenuifolius, violaceus. *Carduus sphærocephalus, tenuifolius, violaceus Barr. Icon.*

Echinopus minor, flore albo.

Echinopus minor, annuus, magno capite. *Carduus sphærocephalus, annuus, Bæticus, minor Mor. H. R. Bles. Scabiosa Carduifolia, annua Par. Bat.*

Echinopus Americanus, frutescens, ad nodos floridus, Ilicis folio, subtus argenteo Plum.

SECTIO V.

De Herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias inæquales ut plurimùm divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Scabiosa. *Scabieuse.*

SCABIOSA est plantæ genus, flore A N, flosculoso, plurimis scilicet flosculis inæqualibus constante, calyce communi M Y, comprehensis. Tab. 263. & 264. Horum autem alii B O, qui meditullium occupant, quadrifidi aut quinquefidi, cæteri ad oram positi C T, bilaciati sunt. Singuli, embryonis E P V, supremæ parti coronatæ D Q X, insident, & calyce proprio F R S, comprehenduntur, qui deinde abit in capsulam vel simplicem G L, vel

infundibuliformem Z, 3. 4. ſemine fœtam H, 1. 5. 6. coronato, 2. 6. quod prius embryo fuit.

Scabioſæ ſpecies ſunt

Scabioſa pratenſis, hirſuta, quæ officinarum C. B. Pin. 269. *Scabioſa major communior, hirſuta, folio laciniato J. B. 3. 2. Scabioſa arvenſis ſive ſegetalis Tabern. Icon. 159. Scabieuſe ordinaire.*

Scabioſa major, flore ex cæruleo purpureo Tabern. Icon. 158.

Scabioſa fruticans, latifolia, alba C. B. Pin. 269. *Scabioſa ix ſive æſtivalis Cluſ. Hiſt. iiij.*

Scabioſa fruticans, latifolia, floribus ad cæruleum inclinantibus C. B. Pin. 269.

Scabioſa altiſſima, annua, foliis Agrimoniæ nonnihil ſimilibus H. L. Bat.

Scabioſa fruteſcens, anguſtifolia, alba C. B. Pin. 270. *Scabioſa montana, calidarum regionum, major Lobelli J. B. 3. 8. montana Scabioſa calidarum regionum Lob. Icon. 538.*

Scabioſa anguſtifolia, alba, altera C. B. Pin. 270. *Scabioſa major, alba Tabern. Icon. 163.*

Scabioſa multifido folio, flore flaveſcente C. B. Pin. 270. *Scabioſa multifido folio, albo flore vel potius ochroleuco J. B. 3. 8. Scabioſa ochroleuco flore ſive vij. Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa alba, gemino capite C. B. Pin. 270. *Scabioſa alba, gemino trigeminove capite Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa prolifera, folio latiore C. B. Pin. 270. *Scabioſa prolifero flore Cluſ. Hiſt. v. Scabioſa prolifera J. B. 3. 5.*

Scabioſa prolifera, foliis Gingidii C. B. Pin. 270. *Prodr. 126.*

Scabioſa tenuifolia, prolifera, minor C. B. Pin. 270. *Scabioſa tenuifolia, minima, prior. Eyſt.*

Scabioſa Alpina, foliis Centaurii majoris C. B. Pin. 270. *Scabioſa Alpina, maxima Lob. Icon. 537.*

Scabioſa montana, glabra foliis Scabioſæ vulgaris C. B. Pin. 270. *Scabioſa glabra, carnoſis foliis virentibus, flore ex cæruleo purpureo J. B. 3. 7. Scabioſa montana ſive v. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa montana, latifolia, non laciniata, rubra, & prima C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia, Pannonica, purpureo flore, ſeu iiij. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa latifolia, rubra, non laciniata, ſecunda C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia rubro flore J. B. 3. 9. Scabioſa iij. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa Virgæ paſtoris folio C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia, peregrina Tabern. Icon. 160.*

Scabioſa argentea, anguſtifolia C. B. Pin. 270. *Prodr. 127. Scabioſa Graminea, argentea J. B. 3. 12.*

Scabioſa peregrina, rubra, capitulo oblongo C. B. Pin. 270. *Scabioſa rubra, peregrina, quibuſdam Indica J. B. 3. 6. Scabioſa vj. Indica Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, flore carneo H. R. Par.

Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, flore variegato H. R. Par.

Scabioſa

Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, nigricante, odore Zibethi C. B. Pin. 270. *Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore atro-purpureo H. R. Par.*

Scabiosa Indica, prolifera H. Edinb.

Scabiosa Lusitanica, Indicæ similis.

Scabiosa capitulo globoso, major C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, vulgaris J. B. 3. 3. Scabiosa v. Clus. Hist. ij.*

Scabiosa capitulo globoso, minor C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, iv. Tab. Icon.* 162.

Scabiosa minor j. ij. iij. Tabern. Icon. 160. & 161.

Scabiosa minor, capitulo odoro, globoso C. B. Pin. 271. *Scabiosa parva, odorato flore, foliis maculis infectis J. B. 3. 6. Phyteuma minus, Scabiosa parva, floribus Ocimi laciniatis atque odoris Col. Phytob.* 32.

Scabiosa stellata, Hispanica, amplissimo folio.

Scabiosa stellata, folio laciniato, major C. B. Pin. 271. *Scabiosa major, cum pulchro semine J. B. 3. 9. Scabiosa major, Hispanica sive 1. Clus. Hist. j.*

Scabiosa stellata, folio laciniato, minor, sive maritima C. B. Pin. 271. *Scabiosa minor, Hispanica, sive ij. Clus. Hist. j.*

Scabiosa stellata, minima C. B. Pin. 271. *Prodr.* 126. *Scabiosa cum pulchro semine, minor J. B. 3. 7. Phyteuma Col. Phytob.* 98.

Scabiosa stellata, folio non dissecto C. B. Pin. 271. *Scabiosa fruticosa, folio non dissecto, peregrina J. B. 3. 11. Scabiosa peregrina Lob. Icon.* 540.

Scabiosa stellata, annua, prolifera A. R. Par. 109.

Scabiosa Sicula, Cardiacæ folio. *Scabiosa Calatanixectensis, minor, folio palmato seu Cardiacæ, incarnato flore H. Cathol.*

Scabiosa montana, fruticosa, reclinata, Achilleæ nascentis foliis H. Cathol.

Scabiosa Sicula, fruticans, Laureolæ folio subtus incano. *Scabiosa Cophanensis, fruticans cærulea, Laureolæ folio crasso, rotundo, lucido, molli, subtus incano H. Cathol.*

Scabiosa frutescens, foliis Leucoii hortensis H. Cathol.

Scabiosa Panormitana, purpurea, folio angusto, ad nervum usque laciniato, umbellatim prolifera H. Cathol.

Scabiosa Nebrodensis, Succisæ hirsutæ laciniatæ foliis, flore carneo H. Cathol.

Scabiosa Africana, arborescens, maxima, foliis rugosis & crenatis integris, major Prodr. Par. Bat.

Scabiosa maritima, parva J. B. 3. 7.

Scabiosa foliis dissectis, flore amplo, calyce membranaceo, semine lanuginoso Mor. H. R. Bles.

Scabiosa minima, annua, erecta, semine anguloso Mor. H. R. Bles.

Scabiosa annua, integrifolia sive foliis Bellidis Bot. Monsp.

Scabiosa Pyrenaica, cinerea, villosa, magno flore.

Scabiosa Gramineis foliis glabris Mor. H. R. Bles.

Scabiosa hirsuta, multifida, Alpina, repens Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Scabiosa, hirsuta, multifida, Alpina, supina Ejusd. Tab.* 6.

Scabiosa folio integro, hirsuto. *Succisa hirsuta C. B. Pin.* 269. *Succisa sive Morsus diaboli J. B.* 2. 11. *Remors, Mors du diable.*

Scabiosa folio integro, glabro, flore cæruleo. *Succisa glabra C. B. Pin.* 269. *Prioris varietas.*

Scabiosa folio integro, flore albo. *Succisa glabra, floribus albis C. B. Pin.* 269.

Scabiosa folio integro, flore incarnato. *Succisa glabra, floribus incarnatis C. B. Pin.* 269.

Scabiosa folio integro, flore cæruleo, prolifero. *Succisa Alpina, flore prolifero, cæruleo H. R. Par.*

Scabiosa Fraxinellæ foliis.

Scabiosa à Scabie, quam sanare existimatur, nomen habet.

GENUS II.

Dipsacus. *Chardon à Bonnetier.*

Tab. 265. DIPSACUS est plantæ genus, flore flosculoso, flosculis scilicet in capitulum quoddam collectis favi æmulum: capitulum autem A, componitur ex plurimis foliis B, imbricatis, squamarum instar positis, & axi medio affixis, è quorum alis surgunt flosculi C, multifidi, embryonis D, parti supremæ coronatæ E, insidentes, & abeuntes deinde in semen F, plerumque striatum.

Dipsaci species sunt

Dipsacus sativus C. B. Pin. 385. *J. B.* 3. 73. *Carduus fullonum sive Dipsacus sativus Lob. Icon.* 17.

Dipsacus sylvestris aut Virga Pastoris major C. B. Pin. 385. *Dipsacus sylvestris sive Labrum Veneris J. B.* 3. 74. *Labrum Veneris Lob. Icon.* 18.

Dipsacus folio laciniato C. B. Pin. 385. *J. B.* 3. 75. *Dipsacus ij. Tabern. Icon.*

Dipsacus Gigantæus, tetraphyllus, glaber, exoticus, Scabiosæ foliis, pyriformi capitulo Bocc. Mus. Par. 3. 63. *Dipsacus Giganthæus, tetraphyllus & triphyllus Ejusd. Tab.* 52.

Dipsacus Indicus, maximus, pluribus capitulis racematim dispositis Ambros. 201.

Dipsacus quasi sitiens à verbo Græco Διψάω *Sitio*: Propter concavos sinus (ut ait Dioscorides) qua parte bina folia ad geniculum copulantur, quibus aquas ex rore & imbribus in se colligunt: unde & Dipsaci quasi sitientis nomen traxit. Lib. 3. cap. 13.

GENUS III.

Globularia. *Globulaire.*

Tab. 265. GLOBULARIA est plantæ genus, flore flosculoso A, plurimis scilicet flosculis B, constante, unilabiatis, multiscissis & calyce proprio D, comprehensis, è cujus fundo surgit pistillum E, flosculi parti inferiori C, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in semen G, in capsula H, quæ flosculi calyx fuit, reconditum. Capsulæ autem illæ insident placentæ F I, quæ meditullium occupat calycis communis L.

Globulariæ ſpecies ſunt

Globularia vulgaris. *Bellis cærulea, caule folioſo C. B. Pin.* 262. *Aphyllanthes Anguillaræ ſive Globularia Bellidi ſimilis J. B.* 3. 13. *Bellis cærulea, Globularia Monſpelienſium Adv.* 199.

Globularia Pyrenaica, folio oblongo, caule nudo. *Bellis, cærulea, caule nudo C. B. Pin.* 262. *Aphyllanthes iij. Lugd.* 864.

Globularia montana, humillima, repens. *Bellis cærulea, montana, fruteſcens C. B. Pin.* 262. *Scabioſa x. ſive repens Cluſ. Hiſt. v.*

Globularia fruticoſa, Myrti folio tridentato. *Thymelæa foliis acutis, capitulo Succiſæ, ſive Alypum Monſpelienſium C. B. Pin.* 463. *Alypum Monſpelianum, ſive frutex terribilis J. B.* 1. 598. *Hippogloſſum Valentinum Cluſ. Hiſt.* 90.

Globularia Africana, fruteſcens, Thymelææ folio lanuginoſo. *An Frutex Æthiopicus, conifer, foliis Cneori, Salici æmulus Breyn. Cent.* 1. 21?

Globularia ſpinoſa. *Bellis ſpinoſa, flore globoſo C. B. Prodr.* 121. *Bellis cærulea, ſpinoſa C. B. Pin.* 262.

Globularia Alpina, minima, Origani folio.

CLASSIS XIII.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore Semifloſculoſo.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS AB, (ut jam diximus) componitur ex plurimis ſemifloſculis in orbem vel unicum vel multiplicem poſitis, eodemque calyce OP, qui per maturitatem ſæpè invertitur *, comprehenſis. Semifloſculi autem CD, ſunt petala, infernâ parte fiſtuloſa, mediâ verò & ſupremâ plana, ac velut in linguam producta, foliis intermediis R, nonnunquam ab invicem ſejuncta, inſidentque tenero fructui ſive embryoni KN, è quo prodit capillamentum bicorne IM, ultra vaginam G, quinque fulcris H, innixam, ſæpè protentum. Embryones autem fundum Q, calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in ſemen nunc pappis inſtructum ST, nunc papporum expers V, modò coronatum XZ, quandoque foliatum &c. Tab. 257.

SECTIO I.

De Herbis, flore ſemifloſculoſo, ſemine pappis inſtructo.

GENUS I.

Dens Leonis. *Dent de Lion.*

Tab. 266. DENS LEONIS eſt plantæ genus, flore A, ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B D, conſtante, embryoni C E, inſidentibus & calyce H, comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen I, pappis K, inſtructum, in capitulum L, globoſum collectum & thalamo M, affixum. His addendum eſt flores innaſci pediculis plerumque fiſtuloſis N, ſed non ramoſis.

Dentis Leonis ſpecies ſunt

Dens Leonis montanus, glaber, caule cubitali, folioſo, flore magno Raii Hiſt. 244.

Dens Leonis latiore folio C. B. Pin. *Hedypnois, ſive Dens Leonis Fuchſii J. B. 2. 1035. Dens Leonis Dod. Pempt. 636. Piſſenlit.*

Dens Leonis ampliſſimo folio.

Dens Leonis anguſtiore folio C. B. Pin. 126. *Aphaca anguſtioris folii Cæſalp. 508.*

Dens Leonis latiore & rotundiore folio Bot. Monſp. *Hieracium Narbonenſe, rotundifolium, caule aphyllo J. B. 2. 1037.*

Dens Leonis Aſphodeli bulbulis C. B. Pin. 126. *Chondrilla altera Dioſcoridis Monſpelienſium, Dens Leonis Aſphodeli vel Leucacanthæ bulbulis Lob. Icon. 232.*

Dens Leonis tenuiſſimo folio C. B. Pin. 126. *Prodr. 62. Hieracium fœtidum, iij. Col. Part. 2. 31.*

Dens Leonis minor, aſpero folio C. B. Pin. 126. *Prodr. 62.*

Dens Leonis, foliis radiatis C. B. Pin. 126. *Prodr. 62.*

Dens Leonis tuberoſâ radice. *Chondrilla bulboſa, ſive Chondrilla 2. Dioſcoridis C. B. Pin. 130. Cichorium bulboſum J. B. 2. 1038. Chondrilla puſilla, marina, lutea, bulboſa, an Dioſcoridis radice rotundâ, orbiculatâ Strongyle? & an Theophraſti Cichorium Perdicionve Lob. Icon. 230.*

Dens Leonis foliis caneſcentibus, villoſis. *Hieracium montanum, Dentis Leonis folio incano, vel laciniatum, lanuginoſo folio C. B. Pin. 128. Hieracium montanum, laciniato folio lanuginoſo Cluſio J. B. 2. 1037. Hieracium folio Hedypnoidis Cluſ. Hiſt. cxlij.*

Dens Leonis foliis hirſutis & aſperis H. R. Monſp. *Hieracium caule aphyllo, hirſutum J. B. 2. 1037.*

Dens Leonis foliis hirſutis & aſperis, ſaxatilis. *Hieracium Dentis Leonis folio, hirſutie aſperum, minus laciniatum C. B. Pin. 127. Hieracium montanum, ſaxatile Col. Part. 1. 243.*

Dens Leonis foliis minimis, hirfutis & afperis. *Hieracium parvum, hirtum, caule aphyllo, crifpum ubi ficcatum J. B. 2. 1038.*

Dens Leonis montanus, anguftifolius Raii Sinopf. 76. *Hieracium montanum, anguftifolium, nonnihil incanum C. B. Pin.* 129. *Hieracium 6. montanum Cluf. Hift. cxlj.*

Dens Leonis montanus, lanuginofus, parvo flore. *Hieracium montanum, lanuginofum, laciniatum, parvo flore C. B. Pin.* 129. *Prodr.* 66.

Dens Leonis Alpinus, minimus, Pilofellæ folio. *Hieracium pumilum, ij. Col. Part.* 2. 30.

Dens Leonis Alpinus, minimus, glaber. *Hieracium pumilum, iiij. Col. Part.* 2. 31.

Dens Leonis minimus, afper. *Hieracium pumilum, faxatile, afperum, radice præmorfa C. B. Prodr.* 66.

Dens Leonis Gadenfis Park. Theat. 781. *Dens Leonis minimus C. B. Pin.* 126.

Dens Leonis, qui Pilofella officinarum. *Pilofella major, repens hirfuta C. B. Pin.* 262. *Pilofella Auricula muris Tabern. Icon.* 196. *Pilofella majori flore five vulgaris, repens J. B.* 2. 1039.

Dens Leonis, qui Pilofella folio minus villofo. *Pilofella major, repens, minus hirfuta C. B. Pin.* 262. *Pilofella major Cam. Epit.* 709. *Pilofella minor, folio anguftiore, minus pilofo, repens J. B.* 2. 1040.

Dens Leonis à foliorum formâ, quæ Leonis maxillam dentibus fuis inf-tructam æmulari exiftimatur.

GENUS II.

Hieracium.

HIERACIUM eft plantæ genus, flore A, femiflofculo plurimis fcilicet femiflofculis B, conftante, embryoni C, infidentibus & calyce D, compre-henfis. Embryo autem abit deinde in femen E, pappis inftructum F, & in capitulum G, collectum. His addendi funt caules ramofi & facies quædam propria qua à Scorzonerâ, aliifque fimilibus Hieracium differt. *Tab. 267.*

Hieracii fpecies funt

Hieracium majus, erectum, anguftifolium, caule lævi C. B. Pin. 127. *Hieracium majus Diofcoridis Tabern. Icon.* 180.

Hieracium Dentis Leonis folio, flore fuaverubente C. B. Pin. 127. *Hieracium Apulum, flore fuaverubente Col. Part.* 1. 242.

Hieracium Amygdalas amaras olens, feu odore Apuli fuave-rubentis H. R. Par. *Hieracium parvo flore, luteo, Apuli flore fuaverubenti odore æmulum H. R. Blef. Hieracium foliis Cichorii fylveftris-odore Caftorei Bot. Monfp.*

Hieracium luteum, hirfutum J. B. 2. 1024.

Hieracium Erucæfolium, hirfutum J. B. 2. 1025.

Hieracium maximum, Erucæ folio.

Hieracium afperum, majori flore in limitibus agrorum J. B. 2. 1029. *Cicho-*

rium montanum, angustifolium, hirsutie asperum C. B. Pin. 126. *Hieracium Intybaceum, asperum Tabern. Icon.* 184.

Hieracium Dentis Leonis folio obtuso, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium macrocaulon, Junceum sive minus, primum Dodonæo J. B.* 2. 1031. *Hieracium longius radicatum Lob. Icon.* 138.

Hieracium Dentis Leonis folio, bulbosum C. B. Pin. 127. *Prodr.* 68. *Hieracium Intybaceum Tabern. Icon.* 183.

Hieracium Dentis Leonis folio, subhirsutum, dulce. *Cichorium sylvestre, alterum ἀπικρὶς Col. Part.* 1. 236. *Sonchus latifolius, leviter hirsutus C. B. Pin.* 124.

Hieracium minus, glabrum, foliis eleganter virentibus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, glabrum C. B. Prodr.* 63.

Hieracium Dentis Leonis folio, floribus parvis C. B. Pin. 127. *Prodr.* 63.

Hieracium minus, Dentis Leonis folio subaspero C. B. Pin. 127. *Hypocharis, Porcellia Tabern. Icon.* 179.

Hieracium minus, Dentis Leonis folio oblongo, glabro C. B. Pin. 127. *Hieracii parva species, Hyoseris angustifolia, aspera J. B.* 2. 1025. *Hyoseris angustifolia Tabern. Icon.* 180.

Hieracium minus, flore ex albo carneo C. B. Pin. 127. *Hieracium parvum Creticum Clus. Hist. App.* 1. *cclx.*

Hieracium maximum, Chondrillæ folio, asperum C. B. Pin. 127. *Hieracium, maximum, asperum, Chondrillæ folio Prodr.* 64.

Hieracium Chondrillæ folio, hirsutum C. B. Pin. 27. *Hieracium foliis & facie Chondrillæ Lob. Icon.* 239.

Hieracium Chondrillæ folio glabro, radice succisâ, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, præmorsâ radice sive Fuchsii J. B.* 2. 1031. *Hieracium minus, præmorsa radice Lob. Icon.* 237.

Hieracium Chondrillæ folio, glabrum C. B. Pin. 127. *Hieracium Aphacoides Tabern. Icon.* 182.

Hieracium foliis Coronopi C. B. Pin. 128. *Hieracium nigrum Tabern. Icon.* 121.

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti C. B. Pin. 128. *Hieracium capitulis Cardui Benedicti, maximum, Buglossum Echioides quibusdam J. B.* 2. 1028. *Buglossum Echioides, luteum, Hieracio cognatum Lob. Icon.* 577.

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti, majus, Arabicum, folio sinuato H. Edinb.

Hieracium magnum Dalechampii Lugd. 569. *Hedypnois Monspessulana, sive Dens Leonis Monspessulana J. B.* 2. 1036. *Chrondrilla foliis Cichorei tomentosis C. B. Pin.* 103.

Hieracium villosum, Sonchus lanatus Dalechampio dictum Raii Hist. 231. *Sonchus villosus, luteus, major C. B. Pin.* 124. *Sonchus lanatus Dalechampii Lugd.* 1116.

Hieracium villosum, Chondrilla prior Dioscoridis legitima Clusio dictum. *Chondrilla prior Dioscoridis legitima Clus. Hist. cxliij.*

Hieracium Intybaceum, flore luteo C. B. Pin. 128. *Prodr.* 64.

Hieracium Intybaceum, flore magno, albido C. B. Pin. 128. *Prodr.* 64.

Hieracium murorum, folio pilosissimo C. B. Pin. 129. *Pilosella major quibusdam, aliis Pulmonaria flore luteo J. B.* 2. 1033. *Pulmonaria Gallica sive aurea Tabern. Icon.* 194.

Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum C. B. Pin. 129. *Pulmonaria Gallica, fœmina Tabern. Icon.* 195. *Pilosellæ majoris sive Pulmonariæ luteæ species magis laciniata J. B.* 2. 1034.

Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum, folio angustiore C. B. Pin. 129. *Pilosellæ majoris sive Pulmonariæ luteæ species angustifolia J. B.* 2. 1034. *Pulmonaria Gallica, tenuifolia Tabern. Icon.* 165.

Hieracium murorum, folio minus piloso, non maculato H. R. Par. *Hieracium Pulmonaria non maculata dictum, foliis indissectis Mor. H. R. Bles.*

Hieracium murorum, angustifolium, non sinuatum C. B. Pin. 129. *Prodr.* 67.

Hieracium angustifolium, glabrum seu Pilosella major, glabra Mor. H. R. Bles.

Hieracium profundè sinuatum, pubescens C. B. Pin. 129. *Prodr.* 67.

Hieracium montanum, tomentosum Mor. H. R. Bles.

Hieracium Pilosellæ folio, erectum majus. *Pilosella major, erecta C. B. Pin.* 262. *Pilosella minori flore hirsutior & elatior, non repens J. B.* 2. 1040. *Pilosella major, altera Tabern. Icon.* 197.

Hieracium villosum, Americanum, Pulmonariæ Gallorum facie Plum.

Hieracium Pilosellæ folio, erectum, minus. *Pilosella major, erecta, altera C. B. Pin.* 162. *Pilosella major,* 1. *Tabern. Icon.* 196.

Hieracium montanum, umbellatum, angustifolium. *Pilosella major, umbellifera μακρόκαυλος, montana & pratensis Col. Part.* 1. 248.

Hieracium hortense, floribus atro-purpurascentibus C. B. Pin. 128. *Auricula muris Hispanica, aliis Hieracium Pannonicum, flore saturatè croceo J. B.* 2. 1040. *Hieracium peregrinum, Phlomoides Eyst. Pilosella Indica Corn.* 209.

Hieracium ramosum, magno flore C. B. Pin. 128. *Prodr.* 65.

Hieracium folio Statices, caule foliato. *Chondrilla folio non dissecto, caule foliato J. B.* 2. 1041.

Hieracium folio Statices, caule nudo. *Chondrilla folio non dissecto, caule nudo J. B.* 2. 1041.

Hieracium Cichoroides, vesicarium Raii Hist. 235. *Cichorium pratense, hirsutum, vesicarium C. B. Pin.* 126. *Cichorium sylvestre, vesicarium, pratense Col. Part.* 1. 238.

Hieracium Siculum, Bursæ pastoris foliis Bocc. Mus. Part. 2. 147. Tab. 112.

Hieracium luteum, glabrum seu minus hirsutum J. B. 2. *Cichorium pratense, luteum, lævius C. B. Pin.* 126.

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium montanum, majus, latifolium J. B.* 2. 1032. *Tabern. Icon.* 186.

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, minus C. B. Pin. 129. *Hiera-*

cium latifolium, glabrum, ex valle Griesbachiana J. B. 2. 1033. Hieracium montanum, latifolium, minus Tabern. Icon. 186.

Hieracium montanum, Rapifolium C. B. Pin. 128. *Prodr. 65.*

Hieracium Alpinum, asperum, Conyzæ facie C. B. Pin. 128. *Hieracium latifolium, montanum, Genevense, folio Conyzæ majoris Monspessulanæ J. B. 2. 1026. Hieracium Britannicum, iiij. Clus. Hist. cxl.*

Hieracium Alpinum, latifolium, hirsutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1. Clusio, Pilosellæ majori sive Pulmonariæ luteæ accedens, non maculatum J. B. 2. 1026. Hieracium Phlomoides Tabern. Icon. 184.*

Hieracium Alpinum, latifolium, maculatum, hirsutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1. Clusio, Pilosellæ majori sive Pulmonariæ luteæ accedens, maculatum J. B. 2. 1026. Hieracium 1. latifolium Clus. Hist. cxxxix.*

Hieracium Alpinum, latifolium, villosum, magno flore C. B. Pin. 128. *Hieracium Alpinum, hirsuto folio 5. Clusii quodammodo incano J. B. 2. 1027. Hieracium v villosum Clus. Hist. clxj.*

Hieracium Alpinum, pumilum, Chondrillæ folio C. B. Pin. 129. *Prodr. 64.*

Hieracium fruticosum, latifolium, foliis dentatis, glabrum C. B. Pin. 129. *Hieracium majus, latifolium, Pannonicum, 2. Clusii J. B. 2. 1027. Hieracium majus, latifolium, ij. Clus. Hist. cxl.*

Hieracium fruticosum, latifolium, hirsutum C. B. Pin. 129. *Hieracii Sabaudi varietas 1. Erinus quibusdam Matthioli dicta J. B. 2. 1030. Hieracium frutescens, latifolium polyanthos Eyst.*

Hieracium fruticosum, hirsutum, foliis multò longioribus, angustioribus, parum dentatis & molli lanugine pubescentibus C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticosum, subrotundo folio C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticosum, angustifolium, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium rectum, rigidum, quibusdam Sabaudum J. B. 2. 1030. Hieracium primum Dod. Pempt. 638.*

Hieracium fruticosum, minus C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticosum, angustissimo incano folio H. L. Bat.

Hieracium Pyrenaicum, Verbasci folio tomentosum Scol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, altissimum, foliis & facie Doronici 3. Austriaci Clusii.

Hieracium Pyrenaicum, Lampsanæ Dodonæi foliis Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, hirsutius Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, minus hirsutum Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, latifolium Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, angustifolium Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, rotundifolium, amplexicaule.

Hieracium Pyrenaicum, longifolium, amplexicaule.

Hieracium Pyrenaicum, Dentis Leonis folio latissimo.

Hieracium Alpinum, humile, Doronici folio Schol. Bot.

Hieracium Alpinum, Scorzoneræ folio.

Hieracium

Hieracium, humilius, Lusitanicum, tomentosum.

Hieracium, quasi Accipitrina, à voce Græca Ἱέραξ *Accipiter*, quoniam (ut ait Plinius) Accipitres scalpendo eam, succoque oculos tingendo, obscuritatem, cum sensere, discutiunt. *Lib. 20. cap. 7.*

GENUS III.

Lactuca. *Laitue.*

LACTUCA est plantæ genus, flore semiflosculoso A D, plurimis scilicet semiflosculis B E, constante, Embryoni C F, insidentibus & calyce G H, squamoso, oblongo, tenui comprehensis, Embryo autem deinde abit in semen I, pappis instructum K. His addi debet totius plantæ facies. *Tab. 167.*

Lactucæ species sunt

Lactuca sativa C. B. Pin. 122. *Lactuca sativa, vulgaris, non capitata J. B.* 2. 997. *Lactuca sativa, folio Scariolæ Lob. Icon.* 241.

Lactuca foliis Endiviæ C. B. Pin. 122. *Lactuca Intybacea Tabern. Icon.* 423.

Lactuca maculosa C. B. Pin. 123. *Lactuca fusci ac veluti purpurei coloris Dod. Pempt.* 644.

Lactuca sativa, maxima, Austriaca, capitata, variegata. Lactuca Caryophyllacea vulgò H. L. Bat.

Lactuca Romana, longa, dulcis J. B. 2. 998. *Lactuca folio obscurius virente, semine nigro C. B. Pin.* 123. *Lactuca folio obscurius virente Dod. Pempt.* 644.

Lactuca crispa, laciniata J. B. 2. 999. *Lactuca crispa C. B. Pin.* 123. *Lactuca crispa, non capitata Lob. Icon.* 242.

Lactuca crispa, altera C. B. Pin. 123. *Lactuca crispa & tenuiter dissecta J. B.* 2. 999. *Lactuca crispa, ij. Tabern. Icon.* 423.

Lactuca folio oblongo, acuto C. B. Pin. 123. *Prodr.* 60. *Lactuca longo & valde angusto folio J. B.* 2. 999.

Lactuca capitata C. B. Pin. 123. *Lactuca sativa, vulgaris, capitata J. B.* 2. 997. *Lactuca sativa, sessilis sive capitata Lob. Icon.* 242.

Lactuca capitata, maxima, obscurè virens H. Amstel. in 12.

Lactuca sylvestris, costâ spinosâ C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris sive Endivia multis dicta, folio laciniato, dorso spinoso J. B.* 2. 1003. *Lactuca sylvestris Dod. Pempt.* 646.

Lactuca sylvestris, Italica, costâ spinosâ, sanguineis maculis aspersa Par. Bat. *Lactuca maxima, Italica, Sanguineis maculis aspersa Flor. Bat.*

Lactuca sylvestris, odore viroso C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris, lato folio, succo viroso J. B.* 2. 1002.

Lactuca viscosa, caule foliis obducto. *Chondrilla viscosa, caule foliis obducto C. B. Pin.* 130. *Chondrilla viscosa, Camploclarensis, caule κλημιδοφόρα Col. Part.* 1. 240.

Lactuca perennis, humilior, flore cæruleo. *Chondrilla cærulea, altera, Cichorii sylvestris folio C. B. Pin.* 130. *Chondrille vel Chondrilla cærulea J. B.* 2. 1019. *Chondrilla cærulea Tabern. Icon.* 176.

Lactuca perennis, humilior, flore albo. *Chondrilla altera, Cichorii sylvestris folio, flore albo C. B. Pin.* 130.

Lactuca sylvestris, angusto laciniato folio Bot. Monsp. App.

Lactuca Hispanica, maritima, fructicosa, spinosa. *Sonchus fruticosus, petræus, Africanus, spinosus Park. Theat.* 804.

Lactuca montana, Dentis Leonis folio. *Sonchus lævis, laciniatus, luteus, minor. C. B. Pin.* 124. *Sonchus montanus, lævis, laciniatus, minor C. B. Prodr.* 61.

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore cæruleo. *Sonchus lævis, laciniatus, cæruleus, vel Sonchus Alpinus, cæruleus C. B. Pin.* 124. *Sonchus cæruleus, latifolius J. B.* 2. 1005. *Sonchus lævis, quartus, flore cæruleo Tabern. Icon.* 191.

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore albo. *Sonchus lævis, laciniatus, albus, vel Sonchus Alpinus, albus C. B. Pin.* 124. *Intybus πλαλόφυλλος Harcynica, flore prorsus candido Thal.* 63.

Lactuca Canadensis, altissima, latifolia, flore leucophæo.

Lactuca Canadensis, altissima, angustifolia, flore pallidè luteo.

Lactuca vel à lactis copiâ, qua abundat vel ob lactis copiam, quam nutricibus afferre existimatur.

GENUS IV.

Sonchus. *Laitron.*

Tab. 268. SONCHUS est plantæ genus, flore A, semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce crasso D, comprehensis, qui per maturitatem conicus E, ferè evadit. Embryo autem abit deinde in semen G, pappis instructum H, thalamoque F, affixum.

Sonchi species sunt

Sonchus asper, non laciniatus C. B. Pin. 123. *Sonchus minus laciniosus, asperior sive spinosior J. B.* 2. 1014. *Sonchus lævis, tenerior Lob. Icon.* 235.

Sonchus asper, laciniatus, folio Dentis Leonis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, spinosus J. B.* 2. 1016. *Sonchus aspera Matth.* 496.

Sonchus asper, non laciniatus, Dipsaci vel Lactucæ foliis C. B. Pin. 124. *Andryala major Dalechampii Lugd.* 563.

Sonchus asper, laciniatus, Creticus C. B. Pin. 124. *Prodr.* 60. *Chondrillæ Creticæ nomine missa, semine crispo J. B.* 2. 1022.

Sonchus asper, arborescens C. B. Pin. 124. Edit. 2. *Hieracium arborescens, palustre Ejusd. Pin.* 127. *Edit.* 1. *Sonchus lævior. Austriacus v. altissimus Clus. Hist.* cxlvij.

Sonchus repens, multis Hieracium majus J. B. 2. 1017. *Hieracium majus, folio Sonchi vel Hieracium Sonchites C. B. Pin.* 126. *Hieracium majus Lob. Icon.* 237.

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius C. B. Pin. 124. *Sonchus minus laciniosus, mitior, sive minus spinosus J. B.* 2. 1014. *Sonchus lævis Dod. Pempt.* 643.

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius, flore niveo C. B. Pin. 124. *Sonchus lævis, tertius, flore niveo Tabern. Icon.* 191.

Sonchus lævis, in plurimas & tenuissimas lacinias divisus C. B. Pin. 124. *Prodr.* 61. *Chondrilla lutea J. B.* 2. 1020.

Sonchus lævis, minor, paucioribus laciniis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, non spinosus J. B.* 2. 1016. *Sonchus lævis, latifolius Tabern. Icon.* 190.

Sonchus lævis, angustifolius C. B. Pin. 124. *Sonchis affinis Terracrepola J. B.* 2. 1018. *& Chondrillis affinis quædam laciniata an Trinciatella J. B.* 2. 1021. *Sonchus lævis Matthioli Lob. Icon.* 236.

Sonchus angustifolius, maritimus C. B. Pin. 124. *Prodr.* 61.

Sonchus Tingitanus, Papaveris folio. *Chondrilla Tingitana, floribus luteis, Papaveris hortensis folio H. L. Batt. App.*

GENUS. V.

Chondrilla. *Condrile.*

CHONDRILLA est plantæ genus, flore semiflosculoso A, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce F, veluti tubulato ac cylindriformi comprehensis. Embryo autem abit deinde in se-men D, pappis instructum E. *Tab. 268.*

Chondrillæ species sunt

Chondrilla Juncea, viscosa, arvensis, quæ prima Dioscoridis C. B. Pin. 130. *Chondrilla Juncea, viminea, arvensis Tabern. Icon.* 178. *Chondrilla viminea J. B.* 2. 1021.

Chondrilla Hieracii folio, annua. *Hieracium pulchrum J. B.* 2. 1025. *Hieracium montanum, alterum, λεπτομακρόκαυλον Col. Part.* 1. 248.

Condrilla Sonchi folio, flore luteo pallescente. *Sonchus lævis, laciniatus muralis, parvis floribus C. B. Pin.* 124. *Lactuca sylvestris, murorum, flore luteo J. B.* 2. 1004. *Sonchus sylvaticus, iiij. Tabern. Icon.* 194.

Chondrilla Sonchi folio flore purpurascente, major. *Lactuca montana, purpuro-cæruleo, major C. B. Pin,* 123. *Lactuca sylvatica, purpurea J. B.* 2. 1005. *Sonchus montanus, purpureus, πτεραπέταλον, Col. Part.* 1. 244.

Chondrilla Sonchi folio, flore purpurascente, minor. *Lactuca montana, purpuro-cærulea, minor C. B. Pin.* 123. *Sonchus lævior, Pannonicus, iv. purpureo flore Clus. Hist. cxlvij.*

Chondrilla à voce Græca χόνδρος, *Grumus*, quasi diceretur planta, in qua grumi concrescunt. Circa enim ipsos ramulos (ut ait Dioscorides) gummi reperitur Mastiches simile, Fabæ magnitudine, quod quidem cum Myrrha tritum & in linteo Olivæ instar appositum menses trahit. *Lib. 2. cap. 162.*

Chondrilla differt à Soncho cæterisque calycis formâ.

GENUS VI.

Zacintha.

Tab. 269. ZACINTHA eſt plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B, conſtante embryoni C, inſidentibus & calyce D, ſquamoſo comprehenſis. Calyx autem deinde abit in capitulum quoddam E, ſtriatum, cujus ſingulæ partes F, ceu capſulæ ſemine turgeſcunt G, pappis inſtructum H.

Zacinthæ ſpeciem unicam novi.

Zacintha ſive Cichorium verrucarium Matth. 505. *Chondrilla verrucaria, foliis Cichorii viridibus C. B. Pin.* 130. *Cichorium verrucoſum ſive Zacintha Hieraciis adnumerandum J. B.* 2. 1013.

Zacintha, ab Inſula Zacintho, in qua abundare dicitur.

GENUS VII.

Scorzonera. *Scorſonere.*

Tab. 269. SCORZONERA eſt plantæ genus, flore A, ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B, conſtante, embryoni C, inſidentibus & calyce D, oblongo ac ſquamoſo comprehenſis. Embryo autem deinde abit in ſemen H, cortice G, ſeu involucro plerumque obductum & pappis inſtructum E F.

Scorzoneræ ſpecies ſunt

Scorzonera latifolia, ſinuata C. B. Pin. 275. *Tragopogon Hiſpanicus ſive Eſcorzonera aut Scorzonera J. B.* 2. 1060. *Scorzonera major, Hiſpanica*, 1. *Cluſ. Hiſt. cxxxvij.*

Scorzonera latifolia, ſinuata, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, ſinuata, floribus plenis C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, altera C. B. Pin. 275. *Scorzonera major, Pannonica*, 1. *Cluſ. Hiſt. cxxxviij.*

Scorzonera foliis nervoſis C. B. Pin. 275. *Scorzonera Germanica, anguſtifolia Tabern. Icon.* 602.

Scorzonera latifolia, humilis, nervoſa C. B. Pin. 275. *Tragopogonis ſpecies ſive Scorzonera humilis, latifolia J. B.* 2. 1061. *Scorzonera humilis, latifolia, Pannonica ij. Cluſ. Hiſt. cxxxviij.*

Scorzonera anguſtifolia, prima C. B. Pin. 275. *Tragopogonis ſpecies ſive Scorzonera humilis, anguſtifolia J. B.* 2. 1061. *Scorzonera humilis, anguſtifolia, Pannonica iij. Cluſ. Hiſt. cxxxviij.*

Scorzonera anguſtifolia, altera C. B. Pin. 275. *Hieracium humile, vij. Cluſ. Hiſt. cxlj.*

Scorzonera anguſtifolia, altera, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera anguſtifolia, ſubcærulea C. B. Pin. 275. *Tragopogonis ſpecies, ſive Scorzonera major, anguſtifolia, ſubcæruleo flore J. B.* 2. 1062. *Scorzonera anguſtifolia, elatior, Pannonica, iiij. Cluſ. Hiſt. cxxxix.*

Scorzonera Monſpelienſis *, folio craſſiore. *Tragopogon. ſive Scorzonera humilis, craſſiore folio Bot. Monſp. App.*

Scorzonera paluſtris, pulveriflora H. R. Par. *Scorzonera noſtras, pulveriflora Mor. H. R. Bleſ.*

Scorzonera laciniatis foliis. *Tragopogon laciniatum, luteum C. B. Pin.* 274. *Tragopogon folio laciniato, flore pallido J. B.* 2. 1059. *Tragopogon laciniatis foliis Col. Phytog.* 21.

Scorzonera capillaceo folio. *Hieracium capillaceo folio C. B. Pin.* 129. *Prodr.* 66.

Scorzonera Luſitanica, Plantaginis folio.

Scorzonera Luſitanica, Gramineo folio, flore pallidè luteo.

Scorzonera quaſi Viperaria à voce Catalonica *Eſcorſo*, quæ *Viperam* ſignificat. Scorzonera differt à Lactuca tum ſeminis formâ, tum facie propria.

Genus VIII.

Tragopogon. *Barbe de Bouc.*

Tragopogon eſt plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B, conſtante, embryoni C, inſidentibus & calyce D, comprehenſis multifido quidem, ſed nequaquam ſquamoſo. Embryo autem deinde abit in ſemen F, membranâ E, ſeu involucro obvolutum, pappis inſtructum G, thalamoque H, affixum. *Tab.* 270.

Trapogonis ſpecies ſunt

Tragopogon pratenſe, luteum, majus C. B. Pin. 274. *Tragopogon flore luteo J. B.* 2. 1059. *Tragopogon Dod. Pempt.* 256.

Tragopogon pratenſe, luteum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Tragopogon folio oblongo, ſinuato C. B. Pin. 274. *Tragopogon folio ſinuato Prodr.* 129.

Tragopogon Porri folio, dilutè Ianthino flore H. R. Par. *Tragopogon lato Porri folio, dilutè Ianthino flore Joncq. Hort.*

Tragopogon purpuro-cæruleum, Porri folio, quod Artifi vulgò C. B. Pin. 274. *Barbula Hirci purpuro-cærulea Tabern. Icon.* 599.

Tragopogon Porri folio, flore nigro-purpureo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore cæruleo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore albo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Gramineo folio, ſuaverubente flore Col. Part. 1. 231. *Tragopogon Gramineis foliis hirſutis C. B. Pin.* 275.

Tragopogon purpureo-cæruleum, Crocifolium C. B. Pin. 275. *Tragopogon Crocifolium, montanum, flore nigro-purpureo Col. Part.* 1. 230.

Tragopogon parvum, ex luteo purpuraſcens C. B. Pin. 274 *Tragopogon parvum flore Chondrillæ purpuro-cæruleæ Lob. Obſ.* 297.

Tragopogon hirſutum C. B. Pin. 274. *Tragopogon Apulum, humile, hirſutum, luteum Col. Part.* 1. 233.

Tragopogon differt. à Scorzonerâ, calycis forma.

Tragopogon à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & πώγων *Barba*, propter ſemina ut ita dicam barbata, ſeu pappis inſtructa, quæ dum calyce obvol-

vuntur barbam Hircinam quodammodo æmulantur: è ſummo enim calyce (ut ait Dioſcorides) prolixa erumpit lanugo à qua ſibi nomen aſcivit. Lib. 8. cap. 173.

SECTIO II.

De Herbis flore ſemifloſculoſo, ſemine nullis pappis inſtructo.

GENUS I.

Catanance.

Tab. 271. CATANANCE eſt plantæ genus, flore A, ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B, conſtante, embryoni C, inſidentibus & calyce F, ſquamoſo comprehenſis. Embryo autem deinde abit in ſemen D, capitulo folio E, inſtructum, in ipſo calyce G, reconditum.

Catanances ſpecies ſunt

Catanance quorundam Lugd. 1190. *Catanance Dalechampii, flore Cyani, folio Coronopi J. B. 3. 26. Chondrylla cærulea, Cyani capitulo C. B. Pin.* 130.

Catanance flore pleno, cæruleo. *Catanance affinis Seſamoides parvum, flore magis completo Camerarii J. B. 3. 27. Chondrilla cærulea. Cyani capitulis, altera C. B. Pin.* 130.

Catanance flore luteo, latiore folio. *Stæbe Plantaginis folio P. Alp. Exot.* 286.

Catanance flore luteo, anguſtiore folio. *Stæbe Plantaginis folio, anguſtifolia H. Cathol.*

GENUS II.

Hedipnois.

Tab. 271. HEDYPNOIS eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B, conſtante, embryoni C, inſidentibus & calyce D, comprehenſis. Is autem deinde abit in fructum E, quaſi Meloniformem, gemino ſemine fœtum F; aliud nempe capitulo quodam inſtruitur G H, & meditullium floris occupat, aliud oram tenet veluti umbilicatum I L, & calycis folio ceu capſula obvolutum I K.

Hedynoidis ſpeciem unicam novi.

Hedypnois annua. *Hieracium capitulum inclinans, ſemine adunco C. B. Pin.* 128. *Hieracium florem inclinans J. B.* 2. 1032. *Hieracium facie Hedypnois Lob. Icon.* 239.

GENUS III.

Cichorium. *Chicorée.*

Tab. 271. CICHORIUM eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo. plurimis ſcilicet ſemifloſculis B, conſtante embryoni C, inſidentibus & calyce D, comprehenſis, qui deinde contrahitur & veluti in capſulam abit E, ſeminibus fœtam F, an-

gulatis ac quasi cuneiformibus, umbilicatis G.

Chicorii species sunt.

Cichorium sylvestre officinarum C. B. Pin. 125. *Cichorium sylvestre, Picris Dod. Pempt. 635. Cichorium sylvestre J. B. 2. 1007. Chicorée sauvage.*

Cichorium sylvestre, flore roseo C. B. Pin. 126.

Cichorium sylvestre, flore albo C. B. Pin. 126.

Cichorium sylvestre, folio prorsus integro C. B. Pin. 125.

Cichorium sativum C. B. Pin. 125. *J. B.* 2. 1007.

Cichorium sativum, florum semiflosculis laciniatis.

Cichorium sativum, flore albo C. B. Pin. 125.

Cichorium latifolium sive Endivia vulgaris. *Intybus sativa, latifolia, sive Endivia vulgaris C. B. Pin.* 125. *Intybum sativum, latifolium J. B.* 2. 1011. *Intybus major, sativa. Cichoreum domesticum Tabern. Icon.* 173.

Cichorium latifolium sive Endivia vulgaris, floribus candidis. *Intybus sativa, latifolia, sive Endivia vulgaris, floribus candidis C. B. Pin.* 125.

Cichorium angustifolium, sive Endivia vulgaris. *Intybus sativa, angustifolia C. B. Pin.* 125. *Intybum sativum, angustifolium J. B.* 2. 1011. *Serium. Cichorium sativum, minus Tabern. Icon.* 174.

Cichorium angustifolium sive Endivia angustifolia, flore albo. *Intybum minus, album Tabern. Icon.* 174.

Cichorium crispum. *Intybus crispa C. B. Pin.* 125. *Intybum sativum, crispum J. B.* 2. 1011. *Intybus crispa, Endivia crispa Tabern. Icon.* 173.

Cichorium spinosum, Creticum C. B. Prodr. 62. *Cichorium spinosum. C. B. Pin.* 126. *J. B.* 2. 1013.

Cichorium ex semine Cretici degener seu spinis carens.

Cichorium Ægyptiacum nomen potiùs quam Græcum videtur; nam ex Plinio, *Intybum in Ægypto Cichorium vocant, quòd sylvestre sit, sativum autem Serin quod est minus & venosius.* Lib. 20. cap. 8.

GENUS IV.

Lampsana.

LAMPSANA est plantæ genus, flore A, semiflosculoso: plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce D; comprehensis monophyllo & multifido, qui deinde abit in capsulam E, striatam, seminibus fœtam F, ut plurimùm tenuibus & acutis. Tab. 272.

Lampsanæ speciem unicam novi.

Lampsana Dod. Pempt. 675. *J. B.* 2. 1028. *Soncho affinis Lampsana domestica C. B. Pin.* 124.

GENUS V.

Rhagadiolus.

RHAGADIOLUS est plantæ genus, flore A, semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C E, insidentibus, à cujus capil- Tab. 272.

lamento F, perfodi ſolet pars poſterior D, ſemifloſculi autem à calyce G, comprehenduntur, cujus folia H, deinde abeunt in totidem vaginas I, ut plurimum ſtellæ in modum diſpoſitas L, ſemine I K, fœtas, plerumque longo K, & acuto.

Rhagadioli ſpeciem unicam novi.

Rhagadiolus alter Cæſalp. 511. *Hieracium ſiliquâ falcatâ C. B. Pin.* 128. *Hieracium ſtellatum J. B.* 2. 1014. *Hieracium Narbonenſe, falcatum Lob. Icon.* 240.

GENUS VI.

Scolymus. *Epine jaune.*

Tab. 273. SCOLYMUS eſt plantæ genus, flore A, ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B, conſtante, embryoni D, inſidentibus, à cujus capillamento K, perfodi ſolet pars poſterior C, ſemifloſculi autem ſeparantur ab invicem à foliolo E, comprehenduntur calyce X, ſquamoſo. Embryo verò deinde abit in ſemen F, foliolo D, adhæreſcens thalamoque I, affixum.

Scolymi ſpecies ſunt.

Scolymus Chryſanthemos C. B. Pin. 384. *Spina lutea J. B.* 3. 84. *Carduus Chryſanthemus Dod. Pempt.* 725.

Scolymus Chryſanthemus, annuus A. R. Par. 111. *Scolymus Chryſanthemos, annuus Bot. Monſp. Scolymus Theophraſti Narbonenſis Cluſ. Hiſt.* cliij.

Scolymus Chryſanthemus, Africanus, procerior H. R. Par.

CLASSIS XIV.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore radiato.

Tab. 274. FLOS RADIATUS duas partes habet, quarum media B *Diſcus* appellatur ex floſculis D, tota conſtans, altera verò C, quæ limbum occupat *Corona* dicitur ex ſemifloſculis F, rarò ex petals planis [a] confecta. Floſculi autem & ſemifloſculi embryonibus E G, inſidere ſolent & calyce H, comprehendi thalamo O affixi. Embryones deinde abeunt in ſemina, modò pappis L M, modò capitulis [b] foliatis inſtructa, nunc utriſque [c] carentia, nunc quaſi [d] marginata. Ex his alia obvolvuntur [e] capſulâ, alia foliolis [f] quibuſdam ad perpendiculum poſitis inter ſe diſtinguuntur.

a *Tab.* 285. *fig.* 1.
b *Tab.* 284. *H. I.*
c *Tab* 280. *K.*
d *Tab.* 283. *R. Q.*
e *Tab.* 284. *O.*
f *Tab.* 285. *M.*

SECTIO

SECTIO I.

De Herbis flore radiato, semine pappis instructo.

GENUS I.

Aster.

ASTER est plantæ genus, flore A, radiato: cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D; corona verò C, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E G, insidentibus & calyce H, squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, K, N, pappis L, M, instructa, thalamoque O, affixa. Tab. 274.

Asteris species sunt

Aster Atticus, cæruleus, vulgaris C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, purpureo flore J. B. 2. 1044. Aster Atticus Dod. Pempt. 266.*

Aster Atticus, vulgaris, flore albo C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, albo flore J. B. 2. 1034.*

Aster hirsutus, Austriacus, cæruleo magno flore, foliis subrotundis C. B. Pin. 267. *Aster hirsutus, Austriacus, cæruleo magno flore C. B. Prodr. 124.*

Aster montanus, cæruleus, magno flore, foliis oblongis C. B. Pin. 267. *Aster purpureus, montanus J. B. 2. 1045. Aster vij. Austriacus, v. Clus. Hist. xv.*

Aster Alpinus, flore purpurascente Raii Hist. 268.

Aster montanus, cæruleus, omnium minimus H. R. Par.

Aster Atticus, Alpinus alter C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, cæruleus, Alpinus, Cam. Epit. 905.*

Aster Tripolii flore C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, Monspeliensis, purpureus, angustioribus foliis J. B. 2. 1045. Aster minor, Narbonensium, Tripolii flore, Linariæ folio Lob. Icon. 349.*

Aster latifolius, Tripolii flore H. R. Par. *Aster Tripolii flore, latifolius Mor. H. R. Bles.*

Aster arvensis, cæruleus acris. *Conyza cærulea, acris C. B. Pin. 265. Senecio sive Erigeron cæruleus, aliis Conyza cærulea J. B. 2. 1043. Erigerum quartum Dod. Pempt. 641.*

Aster Atticus, cæruleus, major. *Conyza cærulea, Alpina, major C. B. Pin. 265. Prodr. 124.*

Aster Atticus, cæruleus minor. *Conyza cærulea, Alpina, minor C. B. Pin. 265. Conyza cærulea, Alpina, minor Prodr. 124.*

Aster maritimus, palustris, cæruleus, Salicis folio. *Tripolium majus, cæruleum C. B. Pin. 267. Tripolium Dod. Pempt. 379. Tripolium majus J. B. 2. 1064.*

Aſter maritimus, paluſtris, cæruleus, minor. *Tripolium minus Lob. Icon.* 298. *J. B.* 2. 1064.

Aſter maritimus, paluſtris, albus, minor. *Aſter maritimus, Tripolium dictus, flore albo H. Amſtel. in* 12.

Aſter Pyrenæus, præcox, flore cæruleo, majori H. R. Par. *Aſter præcox, flore cæruleo, majori Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter Autumnalis, elatior, flore cæruleo, minore H. R. Par. *Aſter Americanus, latifolius, maximus, puniceis caulibus H. L. Bat. App.*

Aſter novæ Belgiæ, latifolius, umbellatus, floribus dilutè violaceis H. L. Bat.

Aſter novæ Angliæ, altiſſimus, hirſutus, floribus omnium maximis, purpuro-violaceis Prodr. Par. Bat. & Par. Bat.

Aſter Canadenſis, ſubhirſutus, Salicis folio, ſerotinus, flore cæruleo.

Aſter ſerotinus, procerior, ramoſus, Bellidis ſylveſtris flore H. R. Par. *Aſter flore Bellidis ſylveſtris, minoris Mor. H. L. Bleſ.* 25.

Aſter ſerotinus, ramoſus, alter, flore purpuraſcente H. R. Par. *Aſter elatior, flore cæruleo, minore, Bellidis minoris Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter novæ Belgiæ, latifolius, paniculatus, floribus ſaturatè violaceis H. L. Bat.

Aſter Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus cæruleis Oldenl.

Aſter Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus albis Oldenl.

Aſter ramoſus, annuus, Canadenſis Mor. *Bellis ramoſa, umbellifera Corn. Pluk. Almag. Bot.*

Aſter Africanus, Heliochryſi folio Oldenl.

Aſter Atticus, luteus, montanus, villoſus, magno flore C. B. Pin. 267. *Aſter montanus, flore luteo, magno, hirſutus, quibuſdam Oculus Chriſti J. B.* 2. 1046. *Aſter montanus, hirſutus Lob. Icon.* 350.

Aſter montanus, luteo magno flore C. B. Pin. 267. *Aſter montanus Lob. Icon.* 350.

Aſter luteus, radice odorâ C. B. Pin. 266. *Aſteris ſpecies, an Baccharis Col. Part.* 1. 253.

Aſter pratenſis, autumnalis, Conyzæ folio. *Conyza media, Aſteris flore luteo vel tertia Dioſcoridis C. B. Pin.* 265. *Conyza media Matthioli, flore magno, luteo, humidis locis proveniens J. B.* 2. 1050. *Conyza media Dod. Pempt.* 52.

Aſter pratenſis, Alpinus flore aureo. *Conyza aquatica, Aſteris flore aureo C. B. Prodr.* 124.

Aſter Pannonicus, lanuginoſus, luteus. *Conyza Pannonica, lanuginoſa C. B. Pin.* 265. *Aſteri montano, hirſuto, magno flore, ſive Oculo Chriſti ſimilis ſi non idem, ſive Conyza tertia Cluſii J. B.* 3. 1047. *Conyza iij. Auſtriaca Cluſ. Hiſt. xx.*

Aſter Alpinus, piloſiſſimus. *Conyza Alpina, piloſiſſima C. B. Pin.* 265. *Conyza Helenitis, piloſa Lob. Icon.* 348. *J. B.* 2. 1052.

Aſter incanus, Verbaſci folio, villoſus. *Conyza incana C. B. Pin.* 265. *Conyza Helenitis, mellita, incana Lob. Icon.* 347. *J. B.* 2. 1052.

Aſter ſaxatilis, foliis glutinoſis, villoſis & graveolentibus. *Conyza montana*

foliis glutinosis, pilosis C. B. Pin. 265. *Conyza montana Myconi, folio Hyssopi vulgaris, villoso J. B.* 2. 1054. *Conyza montana Lugd.* 1201.

Aster montanus, luteus, foliis oblongis. *Conyza montana, lutea, foliis oblongis C. B. Pin.* 265. *Conyza major, altera Thal. Tab.* 11.

Aster paluſtris, luteus, folio longiori lanuginoſo. *Conyzis affinis C. B. Pin.* 265. *Britannica Conyzoïdes quibuſdam, Aſter Pannonicus Cluſio J. B.* 2. 1047. *Britannica vera Dalechampii Lugd.* 1082.

Aster maritimus, folio tereti, craſſo, tridentato. *Crithmum maritimum flore Aſteris Attici C. B. Pin.* 288. *Crithmum marinum, tertium Matthiolo, flore luteo Buphthalmi J. B.* 3. 106. *Crithmum Chryſanthemum Dod. Pempt.* 706.

Aster paluſtris, laciniatus, luteus. *Conyza aquatica, laciniata C. B. Pin.* 266. *Conyza Helenitis, foliis laciniatis Lob. Icon.* 347.

Aster paluſtris, parvo flore globoſo. *Conyza major, flore globoſo C. B. Pin.* 266. *Conyzæ mediæ minor ſpecies, flore vix radiato J. B.* 2. 1050. *Conyza minima Dod. Pempt.* 52.

Aster maritimus, tuberoſus, luteus. *Conyza marina Lugd.* 1366. *J. B.* 2. 1055.

Aster montanus, luteus, Salicis glabro folio C. B. Pin. 266. *Conyza media, Monſpelienſis quibuſdam Aſteris Attici genus, folio glabro rigido J. B.* 2. 1049. *Bubonium luteum Tabern. Icon.* 337.

Aster Conyzoides, odoratus, luteus Eyſt.

Aster Alpinus, luteus, Conyzæ vulgaris folio.

Aster Verbaſci folio H. R. Par. *Aſter tomentoſus, luteus, Verbaſci folio Bocc.* 60. *Aſtero di Raguſa, con foglie di Verbaſco Zan.* 33.

Aster Americanus Primulæ Veris folio, flore luteo, amplo, calyce craſſo Plum.

Aster Americanus, Primulæ Veris folio, flore ſingulari, purpureo Plum.

Aster Americanus, fruteſcens, Stœchadis Citrinæ folio, flore umbellato, aureo Plum.

Aster Americanus, Jacobææ folio ampliſſimo, ſubtus incano Plum.

Aster Æthiopicus, Stœchadis foliis, flore aureo H. L. Bat.

Aster omnium maximus, Helenium dictus. *Helenium vulgare C. B. Pin.* 276. *Helenium ſive Enula Campana J. B.* 3. 108. *Helenium Dod. Pempt.* 344. *Aunée.*

Aster, à voce Græca ἀστὴρ *Stella*; nam ex Dioſcoride florem habet, foliolis ſtellæ modo radiatis. *Lib. 4. cap. 120.*

GENUS II.

Virga aurea. *Verge dorée.*

VIRGA AUREA eſt plantæ genus, flore A, radiato, cujus ſcilicet diſcus B, ex plurimis floſculis D, corona verò X, ex ſemifloſculis F, componitur, embryonibus E, G, inſidentibus & calyce ſquamoſo CK, comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemen H, pappis inſ- *Tab. 275.*

tructa I. His notis addendi ſunt flores L M, longa ſerie in ſummis ramulis naſcentes.

Virgæ aureæ ſpecies ſunt

Virga aurea latifolia, ſerrata C. B. Pin. 268. *Virga aurea ſive Solidago Saracenica, latifolia, ſerrata J. B. 2. 1063. Virga aurea margine crenata Dod. Pempt.* 142.

Virga aurea latifolia, ſerrata, foliis lineis albis notatis C. B. Pin. 268.

Virga aurea vulgaris, latifolia J. B. 2. 1062. *Virga aurea, anguſtifolia, minus ſerrata C. B. Pin.* 268. *Virga aurea Dod. Pempt.* 142.

Virga aurea anguſt folia, minùs ſerrata, flore albo C. B. Pin. 268. *Symphytum petræum, iij. flore albo Tabern. Icon.* 561.

Virga aurea montana, latiore folio glabro H. R. Par.

Virga aurea montana, latiore folio hirſuto H. R. Par.

Virga aurea Alpina, Laurinis rigidioribus foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 31. Tab. 16.

Virga aurea longo molli & lanceolato folio, Alpina Bocc. Muſ. Part. 2. 34. Tab. 30.

Virga aurea anguſtifolia, paniculâ ſpecioſâ, Canadenſis H. R. Par.

Virga aurea Canadenſis, hirſuta, paniculâ minùs ſpecioſâ H. R. Par.

Virga aurea Limonii folio, paniculâ uno verſu diſpoſitâ H. R. Par. *Virga aurea Mexicana C. B. Pin. App.* 517.

Virga aurea omnium minima H. R. Par. *Virga aurea omnium minima, floribus maximis Par. Bat.*

Virga aurea Virginiana, annua Zan. 205. *Aſter Canadenſis, annuus, flore pappoſo H. R. Par. Conyza Canadenſis, annua, acris, alba, Linariæ folio Bocc. Rarior. Plant.* 85.

Virga aurea major, foliis glutinoſis & graveolentibus. *Conyza mas Theophraſti, major Dioſcoridis C. B. Pin.* 265. *Conyza major, Monſpelienſis, odorata J. B.* 2. 1053. *Conyza major Dod. Pempt.* 51.

Virga aurea major, foliis glutinoſis & graveolentibus, Gallas ferens. *Conyza major, capitata ſeu globoſa Bocc. Rarior. Plant.* 14.

Virga aurea minor, foliis glutinoſis & graveolentibus. *Conyza fœmina Theophraſti, minor Dioſcoridis C. B. Pin.* 265. *Conyza minor, vera Lob. Icon.* 346.

Virga aurea Luſitanica, fruticoſa, longiſſimo, anguſtiſſimo & glutinoſo folio.

Virga aurea patula, foliis auritis, floribus dilutè purpuraſcentibus. *Aſteriſcus latifolius, autumnalis Corn.* 64.

Virga aurea patula, foliis non auritis, floribus dilutè purpuraſcentibus. *Aſteriſcus autumnalis, alter, folio longiore H. R. Par. App.*

Virga aurea latifolia, floribus ſaturatè violaceis. *Aſter novæ Angliæ latifolius, paniculatus, floribus ſaturate violaceis H. L. Bat.*

Virga aurea patula, foliis undulatis, floribus dilutè purpuraſcentibus. *Aſter novæ Angliæ, purpureus, Virgæ aureæ facie & foliis undulatis Par. Bat.*

Virga aurea Tripolii floribus. *Aſter novæ Angliæ, Tripolii floribus in ſpicis longis diſpoſitis Prodr. Par. Bat.*

Virga aurea Canadenfis, folio fubrotundo, ferrato, glabro. *Virga aurea Canadenfis, Afterifci folio Par. Bat.*
Virga aurea Canadenfis, latiffimo folio glabro.
Virga aurea Canadenfis, altiffima, folio fubtus incano.
Virga aurea novæ Angliæ, lato rigidoque folio Par. Bat. *Virga aurea ex nova York, foliis Symphyti majoris, hirfutis Schol. Bot.*
Virga aurea Canadenfis, humilior, Linariæ folio. *After novæ Angliæ, Linariæ folio, Chamæmeli flore Prodr. Bat. After novæ Angliæ, Linariæ foliis, Chamæmeli floribus Par. Bat.*
Virga aurea Canadenfis, humilior, Salicis minoris folio.
Virga aurea Americana, flore maximo, Afphodeli radice Plum.
Virga aurea, à florum colore & ordine nomen invenit.

GENUS III.

Jacobæa. *Jacobée.*

JACOBÆA eft plantæ genus, flore A, radiato, cujus fcilicet difcus B, ex plurimis flofculis D, corona verò C, ex femiflofculis F, componitur, embryonibus E G, infidentibus & calyce H, tubiformi ac multifido comprehenfis. Embryones autem deinde abeunt in femina I, pappis inftructa K, thalamoque L, affixa. *Tab. 276.*

Jacobææ fpecies funt
Jacobæa vulgaris, laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa vulgaris J. B. 2. 1057. Jacobæa Dod. Pempt. 642.*
Jacobæa vulgaris, foliis inftar Erucæ laciniatis C. B. Pin. 131.
Jacobæa vulgaris, foliis ad Raphanum accedentibus C. B. Pin. 131.
Jacobæa altiffima, Lufitanica, tenuiffimè laciniata.
Jacobæa latifolia, paluftris five aquatica Raii Hift. 285.
Jacobæa Alpina, foliis fubrotundis, ferratis C. B. Pin. 131. *Conyza Alpina J. B. 2. 1055. Jacobæa Alpina, foliis rotundis, ferratis Prodr. 69.*
Jacobæa montana, integro, rotundo folio Barr. Icon. *Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 49.*
Jacobæa montana integro fublongo folio Barr. Icon.
Jacobæa montana, Betonicæ folio Barr. Icon. *Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 49.*
Jacobæa Alpina, foliis longioribus, ferratis. *Virga aurea anguftifolia, ferrata, five Solidago Saracenica J. B. 2. 1063. Virga aurea anguftifolia, ferrata C. B. Pin. 268. Confolida aurea Tabern. Icon. 556.*
Jacobæa paluftris, altiffima, foliis ferratis. *Conyza paluftris, ferratifolia C. B. Pin. 266. Virgæ aureæ five Solidagini anguftifoliæ affinis, Lingua avis Dalechampii J. B. 2. 1063. Confolida paluftris Tabern. Icon. 555.*
Jacobæa pratenfis, altiffima, Limonii folio. *Virga aurea major vel Doria C. B. Pin. 268. Panax Chironeum Theophrafti Tabern. Icon. 871. Alifma Monfpelienfium five Doria J. B. 2. 1064.*
Jacobæa pratenfis, altiffima, Limonii folio, floribus denfioribus. *Virga au-*

rea major, altera, ex Doria degener H. R. Par.

Jacobæa Sicula, Glasti folio. *Jacobæa Ætnea, Glasti folio leviter dentato, umbellifera H. Cathol.*

Jacobæa Chrysanthemi Cretici folio glauco.

Jacobæa tenuissimè laciniata Buphtalmi flore H. R. Par. *Jacobæa Sicula, Chrysanthemi facie Bocc. Rarior. Plant. 66.*

Jacobæa Hispanica, Rorismarini folio. *Jacobæa Crithmi littorei foliis Mor. H. R. Bles. Jacobæa Lini folio, Hispanica & Italica Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa multifida, umbellata, annua Bocc. Rarior. Plant. 94.

Jacobæa Senecionis folio incano, perennis Raii Hist. 285.

Jacobæa Senecionis folio Mor. R. Bles.

Jacobæa maritima, Senecionis folio crasso & lucido, Massiliensis. *Jacobæa maritima, minima, glabra, Senecionis folio, Italica Barr. Icon.*

Jacobæa Hispanica, minùs laciniata, petalis brevissimis. *Senecio folio non laciniato J. B. 2. 1043. C. B. Pin. 131. Senecionis genus Myconi Lugd. 577.*

Jacobæa Pannonica, 1. Clus. Hist. xxj. *Senecio incanus, pinguis C. B. Pin. 131. Senecio hirsutus, viscidus, major, odoratus J. B. 2. 1043. Erigeron tomentosum, alterum Lob. Icon. 226.*

Jacobæa montana, lanuginosa, angustifolia, non laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa Pannonica, folio non laciniato J. B. 2. 1058. Jacobæa ij. Clus. Hist. xxij.*

Jacobæa maritima, non laciniata, lanuginosa, latifolia.

Jacobæa foliis amplioribus incanis Mor. H. R. Bles.

Jacobæa maritima C. B. Pin. 131. *Jacobæa marina sive Cineraria J. B. 2. 1058. Marina Jacobæa & Artemisia marina Neotericorum sive Cineraria Lob. Icon. 227.*

Jacobæa maritima sive Cineraria latifolia C. B. Pin. 131. *Prodr. 69.*

Jacobæa ex maritimo semine degener H. R. Par.

Jacobæa Alpina, Absinthii folio, humilior. *Chrysanthemum Alpinum, incanum, foliis laciniatis C. B. Pin. 134. Chrysanthemum Alpinum, Judenbergense, Jacobææ affine J. B. 2. 1058. Chrysanthemum Alpinum, 1. Clus. Hist. 333. Jacobæa Alpina, pumila Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 8.*

Jacobæa incana, Pyrenaica, saxatilis & latifolia.

Jacobæa integro & crasso Hieracii folio. *Doronicum integro & crasso Hieracii folio Bot. Monsp. App.*

Jacobæa Pyrenaica, Persicæ folio. *Doronicum Pyrenaicum, Persicæ folio, glabrum Schol. Bot.*

Jacobæa foliis Ferulaceis, flore majore. *Chrysanthemum Hispanicum, tenuifolium Mor. H. R. Bles.*

Jacobæa foliis Ferulaceis flore minore. *Chrysanthemum Alpinum, foliis Abrotoni multifidis C. B. Pin. 134. Chrysanthemum Alpinum, ij. Clus. Hist. 334. Chrysanthemum Alpinum, Etscherianum, Jacobææ affine J. B. 2. 1058.*

Jacobæa Africana, frutescens, Abrotoni folio Oldenl.

Jacobæa Africana, frutefcens, Hormini folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Sonchi folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Dentis Leonis folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Abfinthii foliis Oldenl.
Jacobæa Africana, foliis integris, undulatis & crifpis Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, latifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, anguftifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, radice tuberosâ H. L. Bat. App. *Jacobæa affinis radice tuberofa, Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent.* 1. 138.
Jacobæa Americana, arborefcens, Helenii folio lucido Plum.
Jacobæa Americana, foliis Salicis ad margines villofis Plum.
Jacobæa Americana, humi fufa, Hyperici foliis Plum.
Jacobæa quafi flos Sancti Jacobi.

GENUS IV.

Tuffilago. *Pas d'Afne.*

TUSSILAGO eft plantæ genus flore A, radiato, cujus fcilicet difcus B, ex plurimis flofculis D, corona verò C, ex femiflofculis F, componitur, embryonibus E, G, infidentibus & calyce L, multifido comprehenfis. Embryones autem deinde abeunt in femina I, pappis inftructa H, thalamoque K, affixa. His notis addendum eft flores priùs quàm folia nafci. *Tab. 276.*

Tuffilaginis fpeciem unicam novi.

Tuffilago vulgaris C. B. Pin. 197. *Tuffilago J. B.* 3. 563. *Bechium five Farfara Dod. Pempt.* 596.
Tuffilago, à fedanda tuffi.

GENUS V.

Doronicum. *Doronic.*

DORONICUM eft plantæ genus, flore A, radiato, cujus fcilicet difcus X, ex plurimis flofculis B, corona verò Z, ex femiflofculis C, componitur, embryonibus D, E, infidentibus & calyce F, pelviformi & multifido comprehenfis. Embryones autem deinde abeunt in femina G, pappis inftructa K, thalamoque I, affixa. *Tab. 277.*

Doronici fpecies funt

Doronicum radice dulci C. B. Pin. 184. *Doronicum folio fubrotundo, ferrato J. B.* 3. 17. *Doronicum iij. Auftriacum, ij. Cluf. Hift. xvij.*
Doronicum radice Scorpii brachiata C. B. Pin. 184. *Doronicum brachiatæ radice, Cancri forcipularum ritu Lob. Icon.* 649.
Doronicum radice Scorpii C. B. Pin. 184. *Doronicum latifolium Cluf. Hift. xvj.*
Doronicum Plantaginis folio C. B. Pin. 184. *Doronicum folio ferè Plantaginis oblongo J. B.* 3. 18. *Doronicum minus officinarum Lob. Icon.* 649.

Doronicum Plantaginis folio, alterum C. B. Pin. 185. *Doronicum Germanicum, foliis ſemper ex adverſo naſcentibus, villoſis J. B. 3. 19. Aliſma Matthioli ſeu Plantago montana Ejuſd. 3. 20. Damaſonium 1. Dioſcoridis Tabern. Icon.* 738.

Doronicum longifolium, hirſutie aſperum C. B. Pin. 185. *Doronici ſpecies ex Horto Ferrarienſi, folio longo, hirſuto J. B. 3. 19. Doronicum ij. Auſtriacum 1. Cluſ. Hiſt. xvij.*

Doronicum latifolium, magno flore C. B. Pin. 185. *Doronicum folio lato, flore magno J. B. 3. 17. Doronicum iiij. Stiriacum Cluſ. Hiſt. xviij.*

Doronicum maximum, foliis caulem amplexantibus C. B. Pin. 185. *Doronicum maximum foliis Hyoſcyami Peruviani modo caulem amplectentibus J. B.* 3. 18. *Doronicum vij. Auſtriacum iij. Cluſ. Hiſt. xix.*

Doronicum nigra radice, Campoclarenſe Col. Part. 2. 36.

Doronicum Plantaginis folio, Luſitanicum.

Doronicum differt à Jacobæâ calycis formâ unde *Doronicum Pyrenaicum Perſicæ foliis, glabrum Scol. Bot.* ad Jacobæam revocandum exiſtimo.

SECTIO II.

De Herbis, flore radiato, ſeminibus capitulo foliato inſtructis.

GENUS I.

Tagetes. *Oeillet d'Inde.*

Tab. 278. TAGETES eſt plantæ genus, flore A, radiato, cujus ſcilicet diſcus B, ex plurimis floſculis D, E, F, multifariam inciſis; corona verò C, ex ſemifloſculis G, componitur, embryonibus H, I, K, L, inſidentibus & calyce M N, monophyllo & tubulato comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina P, angulata, capitulo foliato R, inſtructa, & thalamo O Q, affixa: occurrunt plerique flores ex floſculis fiſtuloſis S T, compoſiti.

Tagetis ſpecies ſunt

Tagetes maximus, rectus, flore ſimplici, ex luteo pallido J. B. 3. 100. *Tanacetum Africanum majus ſimplici flore C. B. Pin.* 133. *Flos Africanus, major, ſimplici flore Tabern. Icon.* 13.

Tagetes maximus, rectus, flore maximo, multiplicato J. B. 3. 100. *Tanacetum ſive Flos Africanus major, flore pleno C. B. Pin.* 132. *Flos Africanus major, aureus, multiflorus Tabern. Icon.* 13.

Tagetes Indicus, minor, ſimplici flore, ſive Caryophyllus Indicus ſive Flos Africanus J. B. 39. 8. *Tanacetum Africanum ſeu Flos Africanus, minor C. B. Pin.* 133. *Flos Africanus minor, flore ſimplici Tabern. Icon.* 12.

Tagetes Indicus, minor, multiplicato flore J. B. 3. 99. *Flos Africanus, minor, multiflorus Tabern. Icon.* 12. *Tanacetum Africanum ſive Flos Africanus minor, flore pleno C. B. Pin.* 133.

Tagetes Indicus, minor, flore pleno, luteo-rubeſcente. *Caryophyllus Indicus*

dicus, plenus, flore luteo-rubeſcente, minor Eyſt.

Tagetes Indicus, medius, flore luteo-pallido J. B. 3. 99.

Tagetes Indicus, medius, flore luteo, multiplicato H. L. Bat.

Tagetes Indicus, flore ſimplici, fiſtuloſo H. L. Bat. *Tanacetum ſive Flos Mexixanus, flore fiſtuloſo, ſimplici C. B. Pin.* 133. *Caryophyllus Mexicanus, flore fiſtuloſo ſimplici Col. Part.* 2. 46.

Tagetes Indicus, flore fiſtuloſo, duplicato H. L. Bat. *Tanacetum ſive Flos Mexicanus, flore fiſtuloſo, pleno C. B. Pin.* 133. *Caryophyllus Mexicanus, alter, polyanthos, fiſtuloſo flore Col. Part.* 2. 48.

Tagetes Indicus, minimus, flore ſericea hirſutie obſito H. L. Bat. *Tanacetum Africanum, minimum, ſericea hirſutie obſitum C. B. Pin.* 133. *Caryophylli Hiſpani dicti varietas ſeptima & octava Col. Deſcript. Part.* 2. 47.

Tagetes foliis tenuiſſimè diviſis. *Tanacetum Africanum, foliis tenuiſſimè diviſis C. B. Pin.* 133. *Caryophylli Hiſpani dicti varietas nona Col. Deſcript. Part.* 2. 47.

Tagetis ſpecies flore fructuque carentes foliis fœtidis & ad nervum ferè inciſis dignoſci ſolent.

GENUS II.

Corona Solis. *Soleil.*

CORONA SOLIS eſt plantæ genus, flore A, radiato, cujus ſcilicet diſcus B, ex plurimis floſculis D, corona verò C, ex ſemifloſculis F, componitur, embryonibus E, G, inſidentibus, foliolis H, N, imbricatis inter ſe diſtinctis, & calyce I, ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K, duobus foliolis L, inſtructa. Tab. 279.

Coronæ Solis ſpecies ſunt

Corona Solis Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, maximum C. B. Pin.* 276. *Herba maxima J. B.* 3. 107.

Corona Solis ij. Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, ramoſum C. B. Pin.* 277. *Chryſanthemum Canadenſe, latifolium, humilius Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis maxima, ſemine albo, cinereo & ſtriato. *Helenium Indicum, ramoſum, ſemine albo, cinereo & ſtriato H. R. Par.*

Corona Solis perennis, flore & ſemine maximis. *Helenium Indicum, flore & ſemine maximis, perennis H. L. Bat.* 142.

Corona Solis minor, fœmina Tabern. Icon. 764. *Helenium Indicum, minus C. B. Pin.* 277.

Corona Solis parvo flore, tuberoſâ radice. *Helianthemum Indicum tuberoſum C. B. Pin.* 277. *Flos Solis Farneſianus, Aſter Peruanus, tuberoſus Col. Part.* 2. 13. *Taupinambours.*

Corona Solis parvo flore, radice oblonga. *Helenium Indicum, tuberoſum, radice oblonga Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis latifolia, altiſſima. *Chryſanthemum Canadenſe, latifolium, altiſſimum Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis altiſſima, caule alato. *Chryſanthemum Canadenſe, bidens, alato caule Mor. H. R. Bleſ.*
Corona Solis Rapunculi radice. *Chryſanthemum Canadenſe, Rapunculi radice ſtrumoſum vulgo H. L. Bat. Helenium Canadenſe, altiſſimum, Voſacan dictum H. R. Par.*
Corona Solis ampliſſimo folio, minore flore. *Corona Solis minor Tabern. Icon.* 764.
Corona Solis Trachelii folio, radice repente. *Chryſanthemum Virginianum, Plantaginis rugoſis foliis, radice repente Pluk. Almag. Bot.*
Corona Solis altiſſima, Virgæ aureæ foliis. *Chryſanthemum Scrophulariæ foliis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 22. fig. 1.*
Corona Solis anguſtifolia, repens, flore dilutè luteo. *Chryſanthemum Virginianum, anguſtiori folio, repens, flore ſulphureo Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 21. fig. 2.*
Corona Solis Salicis folio, alato caule. *Aſter luteus, alatus Corn. 62.*
Corona Solis Americana, fruteſcens, Lychnidis folio, flore luteo Plum.
Corona Solis Americana, fruteſcens, Laureolæ folio, flore luteo Plum.
Corona Solis Americana, maritima, humilis, folio carnoſo, tricuſpidi, flore luteo Plum.
Corona Solis foliis profundè inciſis. *Solis flos minor Lob. Icon.* 593.
Corona Solis foliis amplioribus, laciniatis. *Chryſanthemum Americanum, laciniato folio, majus Mor. H. R. Bleſ.*
Corona Solis foliis anguſtioribus, laciniatis. *Chryſanthemum Americanum, laciniato folio obſcuriùs virenti, minus Mor. H. R. Bleſ. Aconitum Helianthemum, Canadenſe Corn.* 178.
Corona Solis novæ Angliæ, folio ampliſſimo, trifido.
Corona Solis, à floris formâ & colore nomen invenit.

SECTIO III.

De Herbis, flore radiato, ſemine pappis & capitulis folioſis carente.

GENUS I.

Bellis. *Pâquerete.*

Tab. 280. BELLIS eſt plantæ genus, flore A, radiato, cujus ſcilicet diſcus B, ex plurimis floſculis D, corona verò C, ex ſemifloſculis F, componitur, embryonibus E G, inſidentibus & calyce H, ſimplici ac multifido comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I, thalamo ut plurimùm pyramidato K L, affixa.

Bellidis ſpecies ſunt

Bellis ſylveſtris, media, caule carens C. B. Pin. 261. *Bellis ſylvatica J. B.* 3. 114. *Bellis ſylveſtris Dod. Pempt.* 265.

Bellis sylvestris, minor C. B. Pin. 261. *Bellis minor, sylvestris, spontanea J. B. 3. 111. Bellis minor, sylvestris Tabern. Icon.* 328.

Bellis sylvestris, minor, flore mixto Eyst.

Bellis minor, sylvestris, flore cæruleo H. Edinb.

Bellis sylvestris, minor, flore pleno, rubro Eyst.

Bellis caule bipedali, nudo, foliis magnis, latis, floribus rubris & albis, Alpina Mentz. Pug.

Bellis foliis parvis, floribus albis, Alpina Mentz. Pug.

Bellis minima, annua Triumf. 82.

Bellis maritima, minima, Roris Solis folio, Cyrnæa Bocc. Mus. Part. 2, Tab. 107.

Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, albo C. B. Pin. 261. *Bellis hortensis sive flore multiplicato J. B.* 3. 113.

Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, incarnato C. B. Pin. 261.

Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, rubro C. B. Pin. 261.

Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, vario C. B. Pin. 261. *Bellis multiplici flore variegato Lob. Icon.* 477.

Bellis hortensis, flore pleno, eoque parvo C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortensis Tabern. Icon.* 328.

Bellis hortensis, flore pleno, eoque parvo, rubro C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortensis, flore rubro Tabern. Icon.* 327.

Bellis hortensis, prolifera C. B. Pin. 262. *Bellis hortensis, suaverubens, viridisque prolifera Lob. Icon.* 477.

Bellis nova, suaverubens, umbellifera Belgarum H. R. Par.

Bellis hortensis, flore herbaceo Mor. H. R. Bles.

Bellis hortensis, rubra, flore multiplici, fistuloso H. R. Par.

Bellis hortensis, flore albo, bullato H. R. Par.

Bellidis species flore fructuque carentes foliis subrotundis, ad oram incisis densè nascentibus dignosci solent.

GENUS II.

Chrysanthemum.

CHRYSANTHEMUM est plantæ genus, flore radiato A, D, cujus scilicet discus B, E, ex plurimis flosculis G, L; corona verò C, F, ex semiflosculis I, N, componitur, embryonibus G, M, K, O, insidentibus & calyce P, semisphærico ac squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque angulata aut striata Q R, vel tenuia & acuta S. Tab. 280.

Chrysanthemi species sunt

Chrysanthemum foliis Matricariæ C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum majus, folio valde laciniato, flore croceo J. B.* 3. 104. *Chrysanthemum Matthioli, Chalcitis Tabern. Icon.* 125.

Chrysanthemum majus, folio profundiùs laciniato, magno flore C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum Creticum Clus. Hist.* 335.

Chrysanthemum Creticum, petalis florum fistulosis.

Chryſanthemum Creticum, flore polypetalo, ſive pleno H. Cathol. Supp. 2. 18.

Chryſanthemum flore partim candido, partim luteo C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum Creticum, mixtum Eyſt.*

Chyrſanthemum flore pleno, partim candido, partim luteo.

Chryſanthemum majus, alterum, ſulphureo magno flore H. R. Par.

Chryſanthemum alterum, foliis tenuiùs diſſectis & geniculis rubentibus H. R. Par.

Chryſanthemum majus, folio in minores lacinias diviſo C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum ij. Cluſ. Hiſt.* 334. *J. B.* 104.

Chryſanthemum folio minùs ſecto, glauco J. B. 3. 105. *Bellis lutea, foliis profundè inciſis, major C. B. Pin.* 262. *Chryſanthemum ſegetum Lob. Icon.* 552.

Chryſanthemum ſegetum, flore ſulphurei coloris.

Chryſanthemum latifolium J. B. 3. 105. *Chryſanthemum Myconi Lugd.* 873. *Bellis lutea, foliis ſubrotundis C. B. Pin.* 262.

Chryſanthemum parvum ſive Bellis lutea, parva, latifolia J. B. 3. 105.

Chryſanthemum Luſitanicum, Agerati folio.

Chryſanthemum Luſitanicum, foliis anguſtis, dentatia.

Chryſanthemum Americanum, humile, Ranunculi folio Plum.

Chryſanthemum à vocibus Græcis χρυσὸς, *aurum*, & ἄνθεμον *Flos*; quaſi dicas *Florem aureum.*

GENUS III.

Leucanthemum. *Marguerite.*

LEUCANTHEMUM eſt plantæ genus, à Chryſanthemo diverſum, ſolo ſemifloſculorum colore, qui omnino candicant.

Leucanthemi ſpecies ſunt

Leucanthemum vulgare. *Bellis ſylveſtris, caule folioſo, major C. B. Pin.* 261. *Bellis major Dod. Pempt.* 265. *J. B.* 3. 114.

Leucanthemum vulgare, caule villis caneſcente. *Bellis ſylveſtris, caule folioſo, hirſuto, major, acutiore folio C. B. Pin.* 261.

Leucanthemum Alpinum, majus, rigido folio. *Bellis Alpina, major, rigido folio C. B. Pin.* 261. *Prodr.* 120. *Bellis Alpina, major, foliis anguſtis, rigidis J. B.* 3. 115.

Leucanthemum montanum, majus, folio acuto. *Bellis montana, major, folio acuto C. B. Pin.* 261. *Prodr.* 121. *Bellidis Alpinæ alia ſpecies minor, folio non rigido J. B.* 3. 115.

Leucanthemum montanum, folio obtuſo, crenato. *Bellis montana, folio obtuſo, crenato C. B. Pin.* 261. *Prodr.* 121.

Leucanthemum, radice repente, foliis latioribus ſerratis. *Bellis radice repente, foliis latioribus, ſerratis Mor. H. R. Bleſ.*

Leucanthemum montanum, minus. *Bellis montana, minor J. B.* 3. 115.

Leucanthemum montanum, foliis Chryſanthemi *Bellis Tanaceti folio Pillet.* 61. *Bellis montana, major, foliis Chryſanthemi Cretici anguſtioribus Bot. Monſp. App.*

Leucanthemum Gramineo folio. *Bellis montana, Gramineis foliis Bot. Monſp. App.*
Leucanthemum latiſſimo folio, flore maximo.
Leucanthemum Alpinum, foliis Coronopi.
Leucanthemum Alpinum, foliis profundè inciſis.
Leucanthemum Pyrenaicum, minimum, multifido incano folio.
Leucanthemum Luſitanicum, argenteo laciniato folio.
Leucanthemum Canarienſe, foliis Chryſanthemi, Pyrethri ſapore.
Leucanthemum, à vocibus Græcis λευκὸς, *albus*, & ἄνθεμον *Flos* quaſi *Flos albus.*

GENUS IV.

Matricaria. *Matricaire.*

MATRICARIA eſt plantæ genus, flore A, plerumque radiato, cujus diſcus B, ex plurimis floſculis D, corona verò C, ex ſemifloſculis F, componitur, embryonibus E, G, inſidentibus & calyce I, ſemiſphærico & ſquamoſo, comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina H, oblonga, thalamo K, affixa. His notis addendum eſt flores quaſi per faſciculos naſci & folia multifariam ac veluti per conjugationes ſecari. *Tab.* 281.

Matricariæ ſpecies ſunt

Matricaria vulgaris ſeu ſativa C. B. Pin. 133. *Matricaria vulgò minus Parthenium J. B.* 3. 129. *Artemiſia tenuifolia Tabern. Icon.* 8.
Matricaria vulgaris, ſeu ſativa, caulibus rubentibus H. L. Bat.
Matricaria ſylveſtris, flore toto luteo C. B. Pin. 133.
Matricaria odoratior C. B. Pin. 134. *Matricaria odorata J. B.* 3. 130. *Artemiſia tenuifolia, odorata Tabern. Icon.* 9.
Matricaria flore pleno C. B. Pin. 134. *J. B.* 3. 130. *Artemiſia tenuifolia, flore pleno Tabern. Icon.* 9.
Matricaria foliis florum albis, triplici ſerie radiatis H. R. Par.
Matricaria foliis florum fiſtuloſis H. R. Par.
Matricaria foliis elegantiſſimè criſpis & petalis florum fiſtuloſis.
Matricaria petalis marginalibus, planis, diſcoidibus, fiſtuloſis H. L. Bat.
Matricaria flore aphyllo H. R. Par. *Matricaria bullatis floribus aureis Park. Theat.* 83.
Matricaria Tanaceti folio, flore majore, ſemine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, flore majore C. B. Pin.* 132. *Tanacetum inodorum,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 338.
Matricaria Tanaceti folio, flore minore, ſemine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, minore flore C. B. Pin.* 132. *Tanacetum inodorum, ij. Cluſ. Hiſt.* 338.
Matricaria Pyrenaica, Buphthalmi folio.
Matricaria Americana, Ambroſiæ folio, parvo flore albo.
Matricaria, à Matrice ſeu fœmina, cujus morbis auxiliari exiſtimatur.

GENUS V.

Chamæmelum. *Camomille.*

Tab. 281. CHAMÆMELUM eſt plantæ genus, flore A, plerumque radiato, cujus ſcilicet diſcus B, ex plurimis floſculis D, corona verò C, ex ſemifloſculis F, componitur, embryonibus E, G, inſidentibus & calyce H, ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K, thalamo I, affixa. His notis addenda ſunt folia in tenuiſſimas lacinias diviſa, totiuſque plantæ facies.

Chamæmeli ſpecies ſunt

Chamæmelum vulgare, leucanthemum Dioſcoridis C. B. Pin. 135. *Chamæmelum vulgare, amarum J. B. 3. 116. Chamæmelum vulgare Dod. Pempt. 257.*

Chamæmelum nobile ſive leucanthemum, odoratius C. B. Pin. 135. *Chamæmelum odoratiſſimum, repens, flore ſimplici J. B. 3. 118. Chamæmelum odoratum Dod. Pempt. 260.*

Chamæmelum nobile, flore multiplici C. B. Pin. 135. *Chamæmelum Romanum, flore multiplici Tabern. Icon. 19. Chamæmelum repens, odoratiſſimum, perenne, flore multiplici J. B. 3. 119.*

Chamæmelum luteum, capitulo aphyllo C. B. Pin. 135. *Chamæmelum aureum, peregrinum, capitulo ſine foliis J. B. 3. 119. Anthemis, Chryſanthemon Herbariorum Lob. Icon. 771.*

Chamæmelum inodorum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum inodorum ſive Cotula non fœtida J. B. 3. 120. Cotula Tabern. Icon. 21.*

Chamæmelum inodorum, flore pleno H. R. Par.

Chamæmelum fœtidum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum fœtidum ſive Cotula fœtida J. B. 3. 120. Cotula alba Dod. Pempt. 258.*

Chamæmelum fœtidum, flore pleno.

Chamæmelum fœtidum, marinum J. B. 3. 121.

Chamæmelum maritimum Dalechampii Lugd. 1394. *Matricaria maritima C. B. Pin. 134. Chamæmelum marinum J. B. 3. 122.*

Chamæmelum leucanthemum, incanum, Hiſpanicum, minus C. B. Pin. 136. *Prodr. 70.*

Chamæmelum Alpinum, Abrotoni folio. *Abſinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. Abſinthium montanum, flore Chamæmeli J. B. 3. 184. Abſinthium montanum Col. Phytob. 24.*

Chamæmelum majus, folio tenuiſſimo, caule rubente H. R. Monſp.

Chamæmelum majus, folio tenuiſſimo, caule rubente, flore pleno.

Chamæmelum Alpinum, magno flore, tenuiſſimo folio, inodorum.

Chamæmelum montanum, Millefolii folio.

Chamæmelum maritimum, Abſinthii folio.

Chamæmelum ſegetum, odoratum, Abſinthii folio breviore.

Chamæmelum Sophiæ folio. *Anthemis craſſis Sophiæ foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 150. Anthemis Sophiæ foliis Ejuſd. Tab. 110.*

Chamæmelum à vocibus χαμαὶ *humi*, & μῆλον *Pomum*, quaſi Pomum humile; nonnullæ enim Chamæmeli ſpecies Pomum redolent.

GENUS VI.

Cotula.

COTULA est plantæ genus, flore A, nunc radiato, nunc flosculoso, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis C, corona verò E, (si adsit) ex semiflosculis F, componitur, embryonibus DH, insidentibus & calyce H, plerumque squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, plana, cordiformia & quasi alata K. *Tab. 282.*

Cotulæ species sunt

Cotula flore luteo, radiato. *Buphthalmum Cotulæ folio C.B. Pin.* 134. *Buphthalmum tenuifolium, folio Millefolii ferè J.B.* 3. 124. *Buphthalmon alterum, folio & facie Cotulæ fœtidæ Lob. Icon.* 772.

Cotula flore luteo, nudo. *Chrysanthemum Valentinum Clus. Hist.* 332. *Buphthalmo tenuifolio simile, Chrysanthemum Valentinum Clusii J.B.* 3. 125.

Cotula Lusitanica, humilior & supina.

Cotula Africana, calyce eleganti, cæsio. *Chamæmelum Æthiopicum, lanuginosum Breyn. Cent.* 1. 73.

GENUS VII.

Buphthalmum *Oeil de Bœuf.*

BUPHTHALMUM est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis C, foliolo imbricato H, inter se distinctis: corona verò E, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus D G, insidentibus & calyce I, squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque tenuia & angulosa K. His notis addenda est totius plantæ facies. *Tab. 281.*

Buphthalmi speciem unicam novi.

Buphthalmum Tanaceti minoris foliis C. B. Pin. 134. *Chamæmelum Chrysanthemum quorundam J. B.* 3. 122. *Buphthalmum vulgare, Chrysanthemo congener Clus. Hist.* 332.

Buphthalmum Tanaceti minoris folio, flore albo.

Buphthalmum differt à Matricaria floribus, qui plerumque singulares sunt, à Bellide & à Chamæmelo foliis, quæ Tanaceti modo quasi per conjugationes secantur.

Buphthalmum, à vocibus Græcis βοῦς *Bos*, & ὀφθαλμὸς *Oculus*; quasi diceres oculum bovillum: *Flores enim* (ut ait Dioscorides) *habet melinos, oculorum similitudine: unde & herba nomen traxit.* *Lib. 2. cap. 156.*

GENUS VIII.

Millefolium. *Mille-feuille.*

MILLEFOLIUM est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E G, insidentibus, & calyce H, squamoso & ferme cilyndraceo com- *Tab. 283.*

prehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, tenuia. His notis addendum est folia tenuiter secari, floresque in fasciculos densos nasci.

Millefolii species sunt

Millefolium maximum, umbellâ albâ C. B. Pin. 140. *Prodr.* 72.

Millefolium vulgare, album C. B. Pin. 140. *Millefolium Stratiotes, pennatum, terrestre J. B.* 3. 136. *Millefolium sive Achillea Dod. Pempt.* 100.

Millefolium purpureum, majus C. B. Pin. 140. *Millefolium rubro colore Clus. Hist.* 331.

Millefolium vulgare, purpureum, minus C. B. Pin. 140. *Millefolium purpurei floris Dod. Pempt.* 100.

Millefolium nobile Trag. 476. *Tanacetum minus, album, odore Camphoræ sive Achillea Dioscoridis C. B. Pin.* 132. *Achillea Millefolia, odorata J. B.* 3. 140.

Millefolium odoratum, Monspeliense Pillet. 271. *Millefolium odoratum, minus, Monspeliensium Mor. H. R. Bles. & H. R. Par.*

Millefolium Alpinum, incanum, carneo flore C. B. Pin. 140. *Millefolium Alpinum Clusio, parvum, nonnihil incanum, carneum J. B.* 3. 138. *Millefolium Alpinum Clus. Hist.* 331.

Millefolium Alpinum, incanum, flore speciofo J. B. 3. 138.

Millefolium tomentosum, luteum C. B. Pin. 140. *J. B.* 3. 138. *Stratiotes Millefolia, flavo flore Clus. Hist.* 330.

Lib. 4. cap. 115. Millefolium, Græcis μυριόφυλλον, à multiplici foliorum divisurâ appellatum est: *nam* (ut ait Dioscorides) *foliis est Fœniculi similibus, iisque plurimis; unde & nomen accepit.*

GENUS IX.

Ptarmica.

Tab. 283. PTARMICA est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis C, corona verò E, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus D G, insidentibus & calyce I, squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina tenuia H. His notis addenda sunt folia vel denticulata vel in amplas lacinias divisa, & à Millefolii incisuris aliena.

Ptarmicæ species sunt

Ptarmica vulgaris, folio longo, serrato, flore albo J. B. 3. 147. *Dracunculus pratensis, serrato folio C. B. Pin.* 98. *Draco sylvestris sive Ptarmice Dod. Pempt.* 710.

Ptarmica vulgaris, pleno flore Clus. Hist. xij. *Dracunculus pratensis, flore pleno C. B. Pin.* 98.

Ptarmica Alpina, foliis angustis, partim serratis, partim integris Bocc. Mus. Part. 2. 107. *Ptarmica Alpina Ejusd. Tab.* 85.

Ptarmica incana, humilis, foliis laciniatis, Absinthii æmulis H. L. Bat. *Absinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium C. B. Pin.* 139. *Absinthium albis floribus, capitulis squamosis J. B.* 3. 183. *Absinthium Alpinum, umbelliferum Clus. Hist.* 340.

Ptarmica

Ptarmica Cretica, frutefcens, Santolinæ facie. *Millefolium incanum, Creticum C. B. Pin.* 140. *Millefolium incanum, Creticum five Millefolium Diofcoridis Prodr.* 72. *Millefolium Creticum J. B.* 2. 139. *Abrotonum fœmina, incanum, albo Achilleæ flore, Creticum Bocc. Muf. Part.* 2. *Tab.* 34.

Ptarmica Alpina, Tanaceti foliis flore purpureo. *Millefolium montanum, purpureum, Tanaceti foliis A. R. Par.* 101.

Ptarmica lutea, fuaveolens. *Ageratum foliis ferratis C. B. Pin.* 221. *Ageratum plerifque, Herba Julia quibufdam J. B.* 3. 142. *Balfamita minor Dod. Pempt.* 295.

Ptarmica lutea, fuaveolens, corymbis longioribus & magis compactis. *Ageratum foliis ferratis, corymbis longioribus & magis compactis C. B. Pin.* 221.

Ptarmica Alpina, foliis profundè incifis. *Ptarmica Alpina, Millefolii folio Bocc. Muf. Part.* 2. 144. *Ptarmica Millefolii foliis Ejufd. Tab.* 101. *Dracunculus pratenfis, alter, Alpinus, foliis Agerati H. R. Par.*

Ptarmica Alpina, Matricariæ foliis Triumf. 83. *Bocc. Muf. Part.* 2. 150. *Ptarmica Matricariæ foliis Ejufd. Tab.* 110.

Ptarmica Alpina, altiffima, corymbis è luteo albicantibus. *Agerato Mefues cognata procerior, corymbis è luteo albicantibus H. R. Par.*

Ptarmica Alpina, altera, floribus minus compactis. *Agerato Mefues cognata altera, floribus minus compactis H. R. Par.*

Ptarmica Virginiana, folio Helenii Mor, H. R. Blef. *Ptarmica Virginiana, Scabiofæ Auftriacæ foliis indiffectis Pluk. Phytog. Tab.* 53. *fig.* 5.

Ptarmica à voce Græca πταρμὸς *Sternutatio*. Ptarmica (inquit Diofcorides) *Lib. 2. cap. 192.* in cacumine capitulum habet uti Anthemidis, parvum, rotundum, acri odore, fternutamenta ciens, unde etiam nomen accepit.

GENUS X.

Afterifcus.

ASTERISCUS eft plantæ genus, flore A, radiato, cujus fcilicet difcus B, ex plurimis flofculis C: corona verò E, ex femiflofculis F, componitur, embryonibus D G, infidentibus, & calyce ftellato florem fuperante I K L M N O P, comprehenfis. Embryones autem deinde abeunt in femina Q, plana & plerumque marginata R. *Tab. 283.*

Afterifci fpecies funt

Afterifcus annuus, foliis ad florem rigidis. *After luteus, foliolis ad florem rigidis C. B. Pin.* 266. *After Atticus, Maffilioticus Tabern. Icon.* 861.

Afterifcus annuus, foliis ad florem rigidis, flore fulphurei coloris. *Chryfanthemum Afteris facie, foliis ad florem rigidis, flore fulphureo H. L. Bat. App.*

Afterifcus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minori, elatior. *Chryfanthemum Afteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minore, elatius H. L. Bat. App.*

Afterifcus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilior. *Chry-*

ſanthemum Aſteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilius H. L. Bat. App.

Aſteriſcus maritimus, annuus, patulus. *Aſter luteus, ſupinus C. B. Pin.* 167. *Aſter Atticus, luteus, ſupinus, ſpinoſus J. B.* 2. 1045. *Aſter Atticus, ſupinus Dod. Pempt.* 266.

Aſteriſcus aquaticus, annuus, patulus. *Aſter annuus, Attico luteo ſimilis, foliis ad florem mollibus Bot. Monſp.*

Aſteriſcus maritimus, perennis, patulus. *Aſter ſupinus, lignoſus, Siculus, Conyzæ odore Bocc. Muſ. Part.* 2. 161. *Aſter ſupinus, lignoſus Ejuſd. Tab.* 129.

Aſteriſcus à voce Græca ἀστερίσκος *exigua ſtella*, à floris formâ.

SECTIO IV.

De Herbis flore radiato, ſeminibus in capſula reconditis.

GENUS I.

Caltha. *Souci.*

Tab. 284. CALTHA eſt plantæ genus, flore A, radiato, cujus diſcus B, ex pluri-mis floſculis C, corona verò E, ex ſemifloſculis F, componitur, embryonibus D G, inſidentibus & calyce H, comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in capſulas plerumque incurvas K L, & marginatas M N, ſemine fœtas, O, ut plurimùm oblongo I.

Calthæ ſpecies ſunt

Caltha vulgaris, flore pallido C. B. Pin. 275. *Caltha flore ſimplici J. B.* 3. 101. *Calendula Dod. Pempt.* 254.

Caltha vulgaris flore citrino C. B. Pin. 275.

Caltha vulgaris, flore rufo C. B. Pin. 275.

Caltha polyanthos, maxima C. B. Pin. 275. *Calendula multiflora, maxima Tabern. Icon.* 231.

Caltha polyanthos, major C. B. Pin. 275. *Caltha flore pleno J. B.* 3. 101. *Calendula lutea, flore pleno Eyſt.*

Caltha polyanthos, major, flore aureo C. B. Pin. 276. *Calendula polyanthos, flore aureo Tabern. Icon.* 332.

Caltha polyanthos, major, flore melino C. B. Pin. 276. *Calendula ſativa, polyanthos, melina Tabern. Icon.* 333.

Caltha floribus reflexis C. B. Pin. 276. *Calendula multiflora, orbiculata Tab. Icon.* 333.

Caltha prolifera, majoribus floribus C. B. Pin. 276. *Caltha prolifera J. B.* 3. 102. *Calendula prolifera,* 1. *Tabern. Icon.* 334.

Caltha prolifera, majoribus floribus, flore melino H. R. Par.

Caltha prolifera, minoribus floribus C. B. Pin. 276. *Calendula prolifera, ij. Tabern. Icon.* 335.

Caltha Calendula, flore mixto H. R. Par.

Caltha arvenfis C. B. Pin. 276. *Caltha minima J. B. 3. 103. Calendula arvenfis Tabern. Icon. 335.*

Caltha humilis & minima C. B. Pin. 276.

Caltha Africana, flore intus albo, foris violaceo. *Calendula humilis, Africana, flore intus albo, foris violaceo fimplici H. L. Bat.*

Caltha fylveftris, Lufitanica.

Caltha maritima, Lufitanica, lanuginofa.

Ab eo genere excludi debet: *Caltha paluftris, flore fimplici & pleno C. B. Pin.* 276. ad Populaginem revocanda.

Calthæ fpecies flore fructuque carentes dignofci folent foliis oblongis, craffiufculis, odore gravi & proprio.

SECTIO V.

De Herbis, flore radiato, cujus difcus ex petalis planis componitur.

GENUS I.

Xeranthemum.

XERANTHEMUM eft plantæ genus, flore A, radiato, cujus difcus B, ex plurimis flofculis C E, componitur embryoni D, infidentibus: corona verò F, conftat ex petalis planis G, nulli embryoni affixis, fed eodem calyce K, cum flofculis comprehenfis. Embryo autem deinde abit in femen H, capitulo foliato I, inftructum. *Tab. 284.*

Xeranthemi fpecies funt

Xeranthemum flore fimplici, purpureo, majore H. L. Bat. *Xeranthemum aliud five Ptarmica quorundam J. B. 3. 25. Jacea Oleæ folio capitulis fimplicibus C. B. Pin. 272. Ptarmica Auftriaca Dod. Pempt. 710.*

Xeranthemum flore pleno, purpureo, majore H. L. Bat.

Xeranthemum flore fimplici, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore pleno, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore fimplici, ex albo & rubro obfoletis mixto H. Cathol.

Xeranthemum flore pleno, ex albo & rubro obfoletis mixto H. Cathol.

Xeranthemum incanum, flore albo H. R. Monfp. *Jacea incana, Cyani capitulis C. B. Pin. 272. Stœbe incana, altera, Cyani aut Jaceæ capitulis & flore Ptarmicæ vulgaris Herbariorum Lob. Icon. 544. Xeranthemum J. B. 3. 25.*

Xeranthemum, flore fimplici, purpureo, minore *Jacea Oleæ folio, minore flore C. B. Pin. 272. Ptarmicæ Auftriacæ fpecies Cluf. Cur. poft. in fol. 32.*

Xeranthemum flore fimplici, minimo, dilutè purpurafcente H. L. Bat.

Xeranthemum à vocibus Græcis ξηρὸς *ficcus*, & ἄνθεμον *Flos*, quafi diceres *Florem ficcum*: hujus enim generis flores diu durant, & à Gallis vocantur *Immortelles.*

GENUS II.

Carlina. *Carline.*

Tab. 285. CARLINA eſt plantæ genus, flore AB, plerumque radiato, cujus ſcilicet diſcus CD, ex plurimis floſculis E, embryoni F, inſidentibus componitur: corona verò HG, ex petalis planis I, conſtat nulli embryoni affixis, calyce NOPQ, ſpinoſo & amplo perinde ac floſculi comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K, pappis L, inſtructa, folio M, imbricato inter ſe diſtincta.

Carlinæ ſpecies ſunt

Carlina acaulos, magno flore albo C. B. Pin. 380. *Carlina acaulos J. B. 3. 64. Carlina altera Dod. Pempt. 2. 727.*

Carlina acaulos, magno flore purpureo C. B. Pin. 380.

Carlina acaulos, flore magno, radice perenni, Montis aurei H. R. Par.

Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. *Chamæleo albus, Apulus, purpureo flore, gummifer Col. Part. 1. 12.*

Carlina caulescens, magno flore albicante C. B. Pin. 380. *Carlina caulifera J. B. 3. 64. Carlina ſive Leucacantha Dod. Pempt. 727.*

Carlina caulescens, magno flore rubente C. B. Pin. 280.

Carlina polycephalos, alba C. B. Pin. 380.

Carlina ſylveſtris, vulgaris Cluſ. Hiſt. clvj. *Cnicus ſylveſtris, ſpinoſior C. B. Pin. 378. Carlina ſylveſtris quibuſdam, aliis Atractylis J. B. 3. 81.*

Carlina ſylveſtris, flore aureo, perennis H. L. Bat. *Cnicus ſylveſtris, ſpinoſior, alter, flore aureo, perennis H. R. Par.*

Carlina ſylveſtris, minor, Hiſpanica Cluſ. Hiſt. clvij. *Carduus Carlina minor, ſylveſtris Cluſii, flore luteo J. B. 3. 84. Acarna flore luteo, patulo C. B. Pin. 379.*

Carlina patula, Atractylidis folio & facie. *Acarna Col. Part. 1. Icon. 23. Acarna Theophraſti, Acarna Plinio Col. ibid. Deſc. 26.*

Carlina umbellata, Apula. *Acarna Apula, umbellata Col. Part. 1. 27. Acarna capitulis parvis luteis in umbellâ C. B. Pin. 379.*

Carlina flore purpuro-rubente, patulo. *Carlina Richier. Onomat. Carlina annua, purpurea Monſpelienſium Bot. Mont. Acanthioides parva, Apula Col. Part. 1. 29. Acarna flore purpuro rubente, patulo C. B. Pin. 379.*

Pin. 388. Carlina quaſi Carolina: *Quod credatur* (ut ait C. Bauhinus) *hanc Herbam Carolo Magno ab Angelo demonſtratam fuiſſe, tamquam certiſſimum remedium ad peſtem ab exercitu ſuo propulſandam.*

CLASSIS XV.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Apetalo seu Stamineo.

FLOS APETALOS seu STAMINEUS & CAPILLACEUS petalis caret, totusque ex staminibus seu capillamentis constat: enimverò quæ petala dici possent pro calyce habenda sunt, cùm abeant in seminis involucrum, ideòque necessum est ut eorum pistillum semen evadat. Cum floribus stamineis nonnullos alios conjunxi ejusdem prorsus formæ, sed à fructibus separatos.

SECTIO I.

De Herbis, flore stamineo, cujus calycis posterior pars abit in fructum.

GENUS I.

Asarum. *Cabaret.*

ASARUM est plantæ genus, flore A, D, stamineo ex plurimis scilicet staminibus B, constante, è calyce C, tripartito D, surgentibus: calycis autem posterior pars abit in fructum E, ut plurimùm angulatum, in sex loculamenta F, divisum, seminibusque fœtum oblongis G. *Tab. 284.*

Asari species sunt

Asarum Dod. Pempt. 358. *J. B.* 3. 548.

Asarum Americanum, majus H..R. Par. *Asaron Canadense Corn.* 24.

Asarum Cyclaminis folio, Virginianum Banister Pluk. Phytog. Tab. 78.

Quinimo Asaron (inquit Plinius) *invenio vocitari, quoniam in coronis non addatur.* A verbo nempè σαίρω *orno*, & particula privativa α. *Lib. 21. cap. 6.*

GENUS II.

Beta. *Poirée.*

BETA est plantæ genus, flore A, stamineo, ex plurimis scilicet staminibus B, constante, ex calyce D, quinquefolio surgentibus: plures autem flores *Tab. 286.*

velut in capitulum colliguntur C, eorumque calyces deinde abeunt in fructum E, ferè globoſum, in quo F, veluti nidulantur ſemina G.

Betæ ſpecies ſunt

Beta alba vel palleſcens, quæ Cicla officinarum C. B. Pin. 118. *Beta candida J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, vulgaris C. B. Pin. 118. *Beta rubra J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, radice Rapæ C. B. Pin. 118. *Beta radice rubrâ, craſsâ J. B. 2. 961. Beta rubra, Romana Dod. Pempt. 620. Bette Rave.*

Beta lato caule C. B. Pin. 118. *Beta laticaulis, monſtroſa J. B. 2. 363. Beta πλατύκαυλος Dalechampii Lugd. 533.*

Beta ſylveſtris, maritima C. B. Pin. 118. *Beta ſylveſtris, ſpontanea, marina Lob. Obſ. 125.*

Beta pallidè virens, major C. B. Pin. 118. *Beta altera, candicantibus foliis Cæſalp. 159.*

Beta rubra, major C. B. Pin. 118. *Beta ſanguinea, magna, radice Rapæ H. R. Par.*

Beta lutea, major C. B. Pin. 118. *Beta lutea Cam.*

Beta coſtâ aureâ, magnâ, radice Rapæ H. R. Par.

Beta foliis & caule flammeis H. R. Par.

SECTIO II.

De Herbis, flore ſtamineo, cujus piſtillum abit in ſemen calyce obvolutum.

GENUS I.

Acetoſa. *Ozeille.*

Tab. 287. ACETOSA eſt plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, ex calyce C, hexaphyllo ſurgentibus. Piſtillum autem D, E, F, G, H, deinde abit in ſemen I R, triangulare, capſulâ L, M, N, O, P, Q, obvolutum. Hæc autem conficitur ex tribus foliis 1, 2, 3, calycis C, cæteris tribus marceſcentibus.

Acetoſæ ſpecies ſunt

Acetoſa pratenſis C. B. Pin. 114. *Oxalis vulgaris, folio longo J. B. 2. 989. Oxalis Dod. Pempt. 648.*

Acetoſa pratenſis, flore albo H. R. Par.

Acetoſa foliis criſpis C. B. Pin. 114. *Oxalis criſpa J. B. 2. 990. Tabern. Icon. 440.*

Acetoſa montana, maxima C. B. Pin. 114. *Oxalis ſylvatica, maxima J. B. 2. 990 Oxalis major, Broccembergenſis Thal. 82.*

Acetoſa Pyrenaica, anguſtiſſimo & longiſſimo folio Schol Bot.

Acetoſa montana, lato Ari rotundo folio Bocc. Muſ. Part. 2. 165. *Oxalis Ari rotundo folio Ejud. Tab. 125.*

Acetoſa montana, Mali Limoniæ folio, flagellis ramoſis Bocc. Muſ. Part. 2. 164. *Acetoſa Mali Limoniæ foliis Ejuſd. Tab.* 126.

Acetoſa montana, folio undulato, flagellis non ramoſis Bocc. Part. 2. 164. *Acetoſa flagellis non ramoſis Ejuſd. Tab.* 126.

Acetoſa montana, pumila, Fegopyri folio Bocc. Muſ. Part. 2. 165. *Acetoſa Fegopyri folio Ejuſd. Tab.* 126.

Acetoſa montana, geniculis nodoſis C. B. Pin. 114. *Acetoſa maxima, montana Cluſ. Hiſt. lxix.*

Acetoſa tuberoſâ radice C. B. Pin. 114. *Oxalis tuberoſa radice J. B.* 2. 991. *Oxalis tuberoſa Dod. Pempt.* 649.

Acetoſa Nebroides, Ariſari pallido-virenti folio H. Cathol

Acetoſa montana, anguſto folio Sagittæ H. Cathol.

Acetoſa Calthæ folio, peregrina C. B. Pin. 114. *Oxalis Zacynthi P. Alp. Ægypt.* 53.

Acetoſa lucida, folio Atriplicis H. R. Par. *Acetoſa lucida, haſtato folio atro-vireſcente Joncq. Hort.*

Acetoſa major, Italica, ſemine rotundiore & glomerato H. R. Par.

Acetoſa arvenſis, lanceolata C. B. Pin. 124. *Oxalis parva, auriculata, repens J. B.* 2. 992. *Oxalis ovina Tabern. Icon.* 440

Acetoſa lanceolata, anguſtifolia, elatior Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 583. *Acetoſa anguſtifolia, elatior Park. Theat.* 744.

Acetoſa lanceolata, anguſtifolia, repens C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, 1. Tabern. Icon.* 441.

Acetoſa arvenſis, minima, non lanceolata C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, ij. Tabern. Icon.* 441.

Acetoſa Cretica, ſemine aculeato C. B. Pin. 114. *Oxalis minor, aculeata Candiæ J. B.* 2. 991.

Acetoſa minor, Cretica, utriculato ſemine H. R. Par.

Acetoſa Ocimi folio, Neapolitana C. B. Pin. 114. *Acetoſa Ocimi folio* Βακιφαλόφορος *Col. Part.* 1. 150.

Acetoſa Americana, foliis longiſſimis pediculis donatis C. B. Pin. 114. *Prodr.* 54. *Oxalis Africana J. B.* 2. 99. *Acetoſa veſicaria, peregrina Eyſt.*

Acetoſa arboreſcens, ſubrotundo folio ex Inſulis Fortunatis Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 252. fig. 3.

Acetoſa rotundifolia, hortenſis C. B. Pin. 114. *Oxalis folio rotundiore, repens J. B.* 2. 991. *Oxalis rotundifolia Dod. Pempt.* 649. *Ozeille ronde.*

Acetoſa rotundifolia, Alpina C. B. Pin. 114. *Prodr.* 55.

Acetoſa rotundifolia, repens, Eboracenſis, folio in medio deliquium patiente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 583.

Acetoſa ſcutata, repens C. B. Pin. 114. *Prodr.* 55.

Acetoſa minor, erecta, lobis multifidis Bocc. Muſ. Part. 2. 164. *Acetoſa minor, lobis multifidis Ejuſd. Tab.* 126.

Acetoſa Indica, trifido folio.

Acetoſa ab acetoſo foliorum ſapore.

GENUS II.

Lapathum. *Patience.*

LAPATHUM eſt plantæ genus, ab Acetosâ ſolo ſapore diverſum: Lapathum enim expers eſt inſignis illius ſaporis acidi.

Lapathi ſpecies ſunt

Lapathum hortenſe, folio oblongo ſive ſecundum Dioſcoridis C. B. Pin. 114. *Lapathum ſativum, Lapas J. B. 2. 985. Lapathum ſativum Dod. Pempt.* 648.

Lapathum folio acuto, plano C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum ſive Oxylapathum J. B. 2. 983. Lapathum ſylveſtre ſive Oxylapathum Dod. Pempt.* 648.

Lapathum folio acuto, criſpo C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum, criſpum J. B. 2. 988. Tabern. Icon.* 436.

Lapathum folio acuto, rubente C. B. Pin. 114. *Lapathum ſanguineum, ſive ſanguis Draconis herba J. B. 2. 988. Lapathum rubens Dod. Pempt.* 650.

Lapathum folio acuto, flore aureo C. B. Pin. 114. *Lapathum anthoxanthon J. B. 2. 987. Lapathum ſylveſtre, iiij. genus Dalechampii Lugd.* 603.

Lapathum minimum C. B. Pin. 115. *Tabern. Icon.* 437. *Lapathum acutum, minimum J. B. 2. 985.*

Lapathum aquaticum, Luteolæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 104. *Lapathum aquaticum, anguſtiſſimo acuminato folio Ejuſd.* 143.

Lapathum folio minus acuto C. B. Pin. 115. *Lob. Icon.* 285. *Lapathum vulgare, folio obtuſo J. B. 2. 984.*

Lapathum hortenſe, latifolium C. B. Pin. 115. *Lapathum majus ſive Rhabarbarum Monachorum J. B. 2. 985. Hippolapathum ſive Rhabarbarum Monachorum Dod. Pempt.* 648.

Lapathum folio rotundo, Alpinum J. B. 2. 987. *Lapathum hortenſe, rotundifolium ſive montanum C. B. Pin.* 115. *Hippolapathum rotundifolium & Pſeudorhă recentiorum Lob. Icon.* 287.

Lapathum folio rotundo, Alpinum, coſtâ & pediculo vireſcentibus, Montis aurei H. R. Par.

Lapathum aquaticum, folio cubitali C. B. Pin. 116. *Lapathum maximum, aquaticum, ſive Hydrolapathum J. B. 2. 986. Lapathum paluſtre Tabern. Icon.* 437.

Lapathum aquaticum, minus C. B. Pin. 116. *Hydrolapathum minus Tabern Icon.* 438.

Lapathum pulchrum, Bononienſe, ſinuatum J. B. 2. 988. *Lapathum Pariſienſe, ſinuatum H. R. Par.*

Lapathum maritimum, fœtidum C. B. Pin. 11. *Lapathum marinum, ſinuatum J. B. 2. 988.*

Lapathum, à voce Græca λαπάζω purgo. *Omnium porro Lapathi ſpecierum decocto olere* (ut ait Dioſcorides) *alvus emollitur.* *Lib. 8. cap. 190.*

GENUS

GENUS III.

Atriplex. *Arroche.*

ATRIPLEX est plantæ genus, flore A B, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C, conſtante, ex calyce D, pentaphyllo ſurgentibus. Piſtillum autem E, abit deinde in ſemen G, orbiculatum & planum, ipſo calyce F, ceu capſulâ obvolutum. Alio præterea fructu donantur Atriplicis ſpecies à floribus ſejuncto: Embryo enim H, longè amplior fit I, ex duobus foliis conſtans K L, angulatis aut cordiformibus, planis, ſemen M, ſubrotundum, planum arctè complectentibus. Tab. 286.

Atriplicis ſpecies ſunt

Atriplex hortenſis, alba, ſive pallidè virens C. B. Pin. 119. *Atriplex alba hortenſis J. B.* 2. 970. *Atriplex ſativa, alba Lob. Icon.* 253. *Folletes Bonnes dames.*

Atriplex hortenſis, rubra C. B. Pin. 119. *Atriplex rubra, hortenſis J. B.* 2. 970. *Atriplex ſativa, altera, folio & flore purpureo livens Lob. Icon.* 253.

Atriplex latifolia, ſive Halimus fruticoſus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 607. *Halimus latifolius ſive fruticoſus C. B. Pin.* 120. *Halimus* 1. *Cluſ. Hiſt.* 53. *Halimus Cluſii J. B.* 1. 227.

Atriplex maritima, Hiſpanica, fruteſcens & procumbens. *An Halimus Dalechampii J. B.* 1. 237?

Atriplex maritima Mauritanica, fruteſcens, Polygoni foliis argenteis, racemoſa Pluk. Phytog. Tab. 16. fig. 4. *Atriplex maritima, Mauritanica, foliis Polygoni argenteis, ſemine amplo, fuſco, vaſculis rotundis Raii Hiſt. App.* 1856.

Atriplex maritima, anguſtiſſimo folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 608. *Halimus ſeu Portulaca marina C. B. Pin.* 120. *Portulaca marina, an Crithmum Dioſcoridis? Lob. Icon* 392.

Atriplex maritima, laciniata C. B. Pin. 120. *Atriplex maritima J. B.* 2. 974. *Atriplex marina Dod. Pempt.* 615.

Atriplex anguſtifolia, maritima, dentata Raii Hiſt 193.

Atriplex Halimi folio C. B. Pin. 120. *Atriplex Halimoides Lob. Obſ.* 130. *J. B.* 2. 974.

Atriplex minima, anguſtifolia, maritima Bocc. Rarior. Plant. 29.

Atriplex maritima, perennis, folio deltoide, triangulari, minus incano Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 607.

Atriplex folio haſtato, ſeu deltoide Mor. H. R. Bleſ. *Atriplex ſylveſtris, procumbens, rubra, folio triquetro H. R. Par.*

Atriplex anguſto oblongo folio C. B. Pin. 119. *Atriplex ſylveſtris, Polygoni aut Helxines foliis Lob. Icon.* 257. *Atriplex vulgaris anguſtifolia, cum folliculis J. B.* 2. 973.

Atriplex anguſtiſſimo & longiſſimo folio H. L. Bat.

Atriplex ſylveſtris. fructu roſeo compreſſo vel ſtellato C. B. Prodr. 58.

GENUS IV.

Chenopodium. *Pate d'Oie.*

Tab. 288. CHENOPODIUM eſt plantæ genus, flore A B, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C, conſtante, ex calyce D, multifido ſurgentibus. Piſtillum autem E abit deinde in ſemen F, orbiculatum & planum, in capſulâ G, veluti ſtelliformi, quæ floris calyx fuit, reconditum.

Chenopodii ſpecies ſunt

Chenopodium, Pes Anſerinus 1. Tabern. Icon. 427. *Atriplex dicta Pes Anſerinus J. B. 2. 975. Atriplex ſylveſtris, latifolia C. B. Pin.* 119.

Chenopedium, Pes Anſerinus ij. Tabern. Icon. 428. *Atriplex ſylveſtris, latifolia, acutiore folio C. B. Pin.* 119. *Atriplex dictus Pes Anſerinus alter ſive ramoſior J. B.* 2. 976.

Chenopodium, folio ſinuato, candicante. *Atriplex ſylveſtris, folio ſinuato, candicante C. B. Pin.* 119: *Atriplex ſylveſtris J. B.* 2. 972. *Tabern. Icon.* 426.

Chenopodium fœtidum. *Atriplex fœtida C. B. Pin.* 119. *J. B.* 2. 974. *Vulvaria Tabern. Icon.* 428.

Chenopodium anguſtifolium, laciniatum, minus. *Atriplex anguſtifolia, laciniata minor J. B.* 2. 972.

Chenopodium folio laciniato, comâ purpuraſcente. *Atriplex ſylveſtris, folio ſinuato, ſaturatè virente, ſpicâ rubrâ Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 604.

Chenopodium folio laciniato, comâ vireſcente.

Chenopodium folio triangulo. *Lapathum unctuoſum, folio triangulo C. B. Pin.* 115. *Bonus Henricus J. B.* 2. 965. *Tota bona Dod. Pempt.* 651. *Bon Henri.*

Chenopodium Betæ folio. *Blitum polyſpermon, à ſeminis copiâ C. B. Pin.* 118. *Blitum erectius ſive* 3. *Tragi J. B.* 2. 967. *Blitum ſylveſtre Cam. Epit.* 237.

Chenopodium Americanum, argenteo & ſerrato folio. *Atriplex argentea, dentata, Coroſſavica Par. Bat.* 100.

Chenopodium Americanum, Bliti facie.

Chenopodium Ambroſioides, folio ſinuato. *Botrys Ambroſioides, vulgaris C. B. Pin.* 138. *Botryoides Dod. Pempt.* 34.

Chenopodium Ambroſioides, Mexicanum. *Botrys Ambroſioides, Mexicana C. B. Pin.* 138. *App.* 516.

Chenopodium Lini folio villoſo. *Linaria ſcoparia C. B. Pin.* 212. *Linaria Belvedere dicta J. B.* 3. 462. *Oſyris Dod. Pempt.* 101.

Chenopodium annuum; humi fuſum, folio breviori & capillaceo. *Camphoratæ congener C. B. Pin.* 486. *Anthillis altera Italorum Lob. Icon.* 404.

Chenopodium Hiſpanicum, procerius, folio deltoide.

Chenopodium à vocibus Græcis χὴν *Anſer*. & πȣ̃ς *Pes*: unde Pes Anſerinus.

GENUS V.

Blitum. *Blete.*

BLITUM est plantæ genus, flore A, apetalo, tribus ſcilicet ſtaminibus B, plerumque conſtante, ex calyce C, tripartito ſurgentibus. Piſtillum autem D, abit deinde in ſemen H, plerumque oblongum, in capſula F G, veſicæ æmula, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab. 283.*

Bliti ſpecies ſunt

Blitum album, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, album, magnum J. B. 2. 967. Blitum majus Dod. Pempt. 617.*

Blitum rubrum, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, rectum, magnum, rubrum J. B. 2. 966. Blitum rubens Dod. Pempt. 617.*

Blitum ſylveſtre, ſpicatum. *Blitum rubrum, minus, Cam. Epit. 235. Blitum album, minus J. B. 2. 967.*

Blitum ſylveſtre, ſpicatum, foliis ex albo & viridi variegatis.

Blitum quaſi *βλητὸν rejiciendum*, ob vilitatem tanquam olus inſipidum.

GENUS VI.

Herniaria. *Herniole.*

HERNIARIA eſt plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B. conſtante, ex calyce C, ſurgentibus. Piſtillum autem D, abit deinde in ſemen G, in capſula E, oblonga & ſtriata, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab. 288.*

Herniariæ ſpecies ſunt

Herniaria glabra J. B. 3. 378. *Polygonum minus ſive Millegrana major, glabra C. B. Pin. 281. Herniaria Dod. Pempt. 114.*

Herniaria hirſuta J. B. 3. 379. *Polygonum minus ſive Millegrana major, hirſuta C. B. Pin. 381.*

Herniaria fruticoſa, viticulis lignoſis C. B. Pin. 382. *Thal. 56. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perampla radice J. B. 3. 378. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perempla radice Aſtragaliti Lob. Icon. 85.*

Herniaria Alſines folio. *Anthyllis maritima, Alſinefolia C. B. Pin. 282. Paronychia Alſinefolia, incana J. B. 3. 366. Marina incana Anthyllis Alſinefolia Narbonenſium Lob. Icon. 468.*

Herniaria, ut putant, à ſanandis herniis.

GENUS VII.

Paronychia.

PARONYCHIA eſt plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, ex calyce C, ſurgentibus, pelviformi, & in quinque partes plerumque cucullatas ſecto. Piſtillum autem D, abit deinde in ſemen F, orbiculatum, in capſula E, quaſi pentagona, quæ calyx floris fuit reconditum. *Tab, 288.*

Paronychiæ ſpecies ſunt

Paronychia Hiſpanica Cluſ. Hiſp. 478. *Paronychia Hiſpanica Cluſii ſive*

Anthyllis nivea J. B. 3. 374. Polygonum minus, candicans, supinum Bot. Monsp.

Paronychia Narbonensis, erecta. *Polygonum minus, candicans, capitulis surrectis Bot. Monsp. Polygonum montanum, niveum, minimum Lob. Icon. 420.*

Paronychia supina, latifolia, Gadensis.

Paronychia Hispanica, supina, Alsinefolia, capitulis minus compactis.

Paronychia Hispanica, fruticosa, Myrti folio.

Paronychia Lusitanica, Polygoni folio, capitulis echinatis

GENUS VIII.

Alchimilla. *Pié de Lion.*

Tab. 289. ALCHIMILLA est plantæ genus, flore A B, apetalo, plurimis scilicet staminibus E, constante, ex calyce, C, infundibuliformi & multifido surgentibus. Pistillum autem D, abit deinde in semen unicum vel multiplex F, in capsula G, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Alchimillæ species sunt

Alchimilla vulgaris C. B. Pin. 319. *Clus. Hist. cviij. Pes Leonis sive Alchimilla J. B. 2. lib. 17. 598. Alchimilla Dod. Pempt. 140.*

Alchimilla vulgaris, calyce florum albo. *Alchimilla vulgaris, albo flore Clus. Hist. cix.*

Alchimilla Alpina, minor, *Alchimilla Alpina, quinquefolia C. B. Pin. 320. Prodr. 138.*

Alchimilla minor Mor. H. R. Bles. *Alchimilla perennis, viridis, minor Ejusd. Hist. Oxon. Part. 2. 195.*

Alchimilla Alpina, pubescens, minor H. R. Par. *Alchimilla minor, hirsuta, cinericia, Italica Bar. Icon.*

Alchimilla Alpina, pentaphyllea, minima, lobis fimbriatis Bocc, Mus. Part. 2. 18. *Alchimilla Alpina, lobis fimbriatis Ejusd. Tab. 1.*

Alchimilla montana, minima Col. Part. 1. 146. *Chærophyllo nonnihil similis C. B. Pin 152. Perchepier Anglorum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 74.*

Alchimilla Alpina, Quinquefolii folio subtus argenteo. *Alchimillæ alterum genus Cæsalp. 557. Tormentilla Alpina, folio sericeo C. B. Pin. 326. Heptaphyllon Clus. Hist. cviij. Pentaphyllum sive potius Heptaphyllum argenteum, flore muscoso J. B. 2. lib. 17. 598.*

Alchimilla supina, Gramineo folio, minore flore. *Polygonum angustissimo & acuto, vel Gramineo folio, minus, repens C. B. Pin 281. Polygonum tertium Dodonæi sive tenuifolium J. B. 3. 377. Polygonum minus, polycarpon Tabern. Icon. 834.*

Alchimilla erecta, Gramineo folio, minore flore. *Polygonum Gramineo folio majus, erectum C. B. Pin. 281. Polygonum minus, alterum Tabern. Icon. 835.*

Alchimilla Gramineo folio, majori flore. *Polygonum Germanicum, incanum, flore majori, perenne Raii Synops. 68.*

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum albo. *Linaria montana, flosculis albicantibus C. B. Pin.* 213. *Linariæ similis J. B.* 3. 461. *Anonymos Lini folio Clus. Hist.* 324.

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum subluteo.

GENUS IX.

Parietaria. *Pariétaire.*

PARIETARIA est plantæ genus, flore A B C D, apetalo, quatuor plerumque staminibus E, constante, ex calyce quadripartito surgentibus, nunc campaniformi A D, nunc infundibuliformi B, modò rotato C, Pistillum autem F, abit deinde in semen G, ut plurimùm oblongum, in capsula H, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab.* 289.

Parietariæ species sunt

Parietaria officinarum & Dioscoridis C. B. Pin. 121. *Parietaria Dod. Pempt.* 102. *J. B.* 2. 976.

Parietaria minor, Ocimi folio C. B. Pin. 121. *Parietaria exigua vel.* 1. *Trag.* 193.

Parietaria Lusitanica, annua, minima.

Parietaria, quòd parietibus innascatur.

GENUS X.

Persicaria. *Persicaire.*

PERSICARIA est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis scilicet staminibus B, constante, è calyce H, multifido surgentibus. Pistillum autem C, deinde abit in semen DF, planum, ex ovato acuminatum, in capsula E G, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab.* 290.

Persicariæ species sunt.

Persicaria mitis, maculosa C. B. Pin. 101. *Persicaria mitis J. B.* 3. 779. *Persicaria ij. Tabern. Icon.* 857.

Persicaria mitis, cum maculis ferrum equinum referentibus. *Persicaria mitis, maculosa Lob. Icon.* 315. *Prioris varietas.*

Persicaria mitis, non maculosa C. B. Pin. 101.

Persicaria mitis, floribus candidis C. B. Pin. 101. *Persicaria Antuerpiensis, floribus albis Lob. Obs.* 171.

Persicaria urens seu Hydropiper C. B. Pin. 101. *Persicaria acris sive Hydropiper J. B.* 3. 780. *Hydropiperi Dod. Pempt.* 607. *Curage.*

Persicaria urens seu Hydropiper, flore candido C. B. Pin. 101.

Persicaria minor C. B. Pin. 101. *Persicaria pusilla, repens Lob. Icon.* 316.

Persicaria minor, floribus albis C. B. Pin. 101.

Persicaria angustifolia C. B. Pin. 101. *Prodr.* 43.

Persicaria Salicis folio, Potamogeton angustifolium dicta Raii Hist. 184. *Potamogeton Salicis folio C. B. Pin.* 193. *Persicaria Salicis folio, perennis H. L. Bat.*

Perſicaria longifolia, Valentina.
Perſicaria folio ſubtus incano.
Perſicaria major, Lapathi foliis, calyce floris purpureo.
Perſicaria Alpina, folio nigricante, floribus albis Bocc. Muſ. Part. 2. 34. Tab. 27.
Perſicaria altera, Lepidii Pauli foliis Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 83. *Perſicaria Alpina, altera ſaxatilis, foliis durioribus, acutis Ejuſd. pag.* 108.
Perſicaria procumbens, longiſſima, anguſtifolia, non maculoſa, ſpicâ longiori, laxiori, & graciliori Sloane Cat. Plant. Jam. 48.
Perſicaria fruteſcens, maculoſa, Virginiana, flore albo Park. Theat. 857.
Perſicaria fruteſcens, maculoſa, Virginiana, flore carneo Park. Theat. 857.
Perſicaria, à ſimilitudine foliorum Perſicæ.

GENUS XI.

Polygonum. *Renouée.*

Tab. 290. POLYGONUM eſt plantæ genus flore A B, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C, conſtante, ex calyce B, infundibuliformi & multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D, abit deinde in ſemen F, triangulare, in capſula E, quæ calyx floris fuit, reconditum. His addendum eſt flores in foliorum alis naſci, & ſpecies hujus generis radicibus fibratis donari.

Polygoni ſpecies ſunt
Polygonum latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum ſive Centinodia J. B.* 3. 374. *Polygonum mas Dod. Pempt.* 113.
Polygonum latifolium, flore candido C. B. Pin. 281.
Polygonum oblongo, anguſto folio C. B. Pin. 281. *Polygonum anguſtifolium J. B.* 3. 376. *Polygonum iij. Tabern. Icon.* 833.
Polygonum brevi anguſtoque folio C. B. Pin. 281. *Polygonum ij. Tabern. Icon.* 833.
Polygonum ſaxatile C. B. Pin. 281. *Prodr.* 131.
Polygonum maximum, longiſſimis cauliculis & foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 591.
Polygonum maritimum, latifolium C. B. Pin. 181. *Polygonum marinum J. B.* 376. *Polygonum marinum, maximum Lob. Icon.* 419.
Polygonum maritimum, latifolium, floribus albis C. B. Pin. 281.
Polygonum maritimum, Hiſpanicum, caulibus longiſſimis, calyce florum albo. *Centinodia maritima, procumbens, ultra tres ulnas longa, floſculis albis Mentz. Pug. Polygonum majus, Romanum, longius radicatum, foliis Roriſmarini, longiſſimis flagellis donatum Bocc. Muſ. Part.* 2. 66. *Tab.* 58.
Polygonum maritimum, latifolium, arboreſcens.
Polygonum maritimum, repens, Luſitanicum, rotundifolium.
Polygonum minus, maritimum, incanum Mor. H. R. Bleſ.
Polygonum à vocibus Græcis πολὺ, *multùm*, & γόνυ *Genu*: quaſi diceres plantam multis geniculis interceptam.

GENUS XII.

Fagopyrum. *Blé noir, ou Sarrasin.*

FAGOPYRUM eſt plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, è calyce A, quinquepartito ſurgentibus. Piſtillum autem C, abit deinde in ſemen E, triangulare, in capſula D, quæ calyx floris fuit, reconditum. His notis addendum eſt flores in muſcariis aut ſpicis naſci & ſpecies hujus generis radicibus fibratis donari. Tab. 190.

Fagopyri ſpecies ſunt

Fagopyrum vulgare, erectum. *Eryſimum Theophraſti, folio Hederaceo C. B. Pin.* 27. *Fagotriticum J. B.* 2. 993. *Eryſimum Theophraſti Lob. Icon.* 63.

Fagopyrum vulgare, ſcandens. *Convolvulus minor, ſemine triangulo C. B. Pin.* 295. *Helxine ſemine triangulo J. B.* 2. 157. *Helxine Cyſſampelos, altera, Atriplicis effigie Lob. Icon.* 624.

Fagopyrum ſcandens, Americanum, maximum. *Frumentum Saracenicum, maximum, Americanum H. L. Bat.*

Fagopyrum, à vocibus Græcis φηγὸς *Fagus*, & πυρὸς *Triticum*, quòd Fagineam glandem formâ triquetrâ, ut ait C. Bauhinus, & colore ſordido, quodammodo referat. Pin. 27.

GENUS. XIII.

Biſtorta. *Biſtorte.*

BISTORTA eſt plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, ex calyce C, multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D, abit in ſemen E, plerumque triangulare, in capſula C, quæ calyx floris fuit reconditum. His notis addendum eſt flores in ſpicam F, diſponi, & radices ſpecierum hujus generis L, carnoſas eſſe, quaſi tuberoſas, in ſe contortas, & capillitio ſtipatas. Occurrunt etiam ſpecies quibus præter flores & ſemina G H, innaſcuntur tubercula quædam exigua I, foliolis K, & radiculis M, donata. Tab. 191.

Biſtortæ ſpecies ſunt

Biſtorta major, radice minus intortâ C. B. Pin. 192. *Biſtorta major, rugoſioribus foliis J. B.* 3. 538. *Biſtorta Dod. Pempt.* 333.

Biſtorta major, radice magis intortâ C. B. Pin. 192. *Biſtorta media, folio minus rugoſo J. B.* 3. 538. *Serpentaria mas ſeu Biſtorta Fuchſ.*

Biſtorta Alpina, maxima C. B. Pin. 192. *Prodr.* 100. *J. B.* 3. 539.

Biſtorta Alpina, media C. B. Pin. 192. *Biſtorta minima, alia J. B.* 3. 539. *Biſtorta minor ſeu Alpina Cam. Epit.* 684.

Biſtorta Alpina, minor C. B. Pin. 192. *Biſtorta minima J. B.* 3. 539. *Biſtorta minor Cluſ. Hiſt. lxix.*

Biſtorta, à radice bis vel ter intortâ.

SECTIO III.

De Herbis, flore apetalo, quæ Cereales appellantur, earumque affinibus.

GENUS I.

Triticum. *Froment.*

Tab. 292. & 293. TRITICUM eſt plantæ genus, flore apetalo per faſciculos in ſpicam H, diſpoſito: ſinguli nempe flores A N, plurimis ſtaminibus B O, conſtant, ex calyce C D, ſquamoſo, interdum ariſtis P, munito, ſurgentibus. Piſtillum autem E, deinde abit in ſemen F G R, oblongum, hinc convexum, inde ſulcatum, farinaceum, glumâ H S, quæ calyx floris, fuit, obvolutum. Singuli faſciculi L, axi dentatæ I K V, affixi ſpicas M Q T, conſtituunt.

Tritici ſpecies ſunt

Triticum Hibernum, ariſtis carens C. B. Pin. 21. *Triticum vulgare, glumas triturando deponens J. B. 2. 407. Siligo ſpicâ muticâ Lob. Icon. 25.*

Triticum ſiligineum C. B. Pin. 21. *Triticum ſpicâ & granis albis Raii Synopſ.* 244.

Triticum ariſtis circumvallatum, granis & ſpicâ rubentibus, glumis lævibus & ſplendentibus Raii Synopſ. 244.

Triticum ariſtatum, ſpicâ maximâ, cinericeâ, glumis hirſutis Raii Synopſ. 245.

Triticum rufum, grano maximo C. B. Pin. 21. *Triticum rufum, grano maximo, Far ſive Adoreum veterum putatum J. B. 2.* 408.

Triticum rufum, hexaſtychon C. B. Pin. 21. *J. B.* 2. 408.

Triticum ſpicâ multiplici C. B. Pin. 21. *Triticum cum multiplici ſpicâ, glumas facilè deponens J. B. 2. 407. Triticum multiplici ſpicâ Lob. Icon.* 26.

Triticum ſemine oblongo C. B. Pin. 21. *Triticum ſpecioſum, grano longo J. B.* 2. 410.

Triticum ariſtis longioribus, ſpicâ alba C. B. Pin. 21. *Robus ſive Triticum Inſulanis Gallo-belgis Loca vocatum Lob. Icon.* 27.

Triticum Typhinum, ſimplici folliculo C. B. Pin. 21. *Triticum cinereum, maximis ariſtis donatum, triturando glumas deponens J. B. 2. 408. Triticum Typhinum, iiij. Tabern. Icon.* 260.

Triticum Typhinum, ſimplici folliculo, Hiſpanicum C. B. Pin. 21. *Triticum Typhinum Dod. Pempt.* 490.

Triticum Polonicum H. L. Bat. *Pluk. Phytog. Tab. 231. fig. 6.*

Triticum ſpicâ Hordei Londinenſibus Raii Synopſ. 245. *Zeopyrum ſive Triticoſpeltum C. B. Pin. 22. Hordeum nudum ſeu Gymnocrithon J. B.* 2. 430.

Triticum, ut aiunt, à triturando quòd trituratione, glumas facilè deponat.

GENUS

GENUS II.

Secale. *Segle.*

SECALE est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in spicam K, dispositο : singuli nempe flores A G, plurimis staminibus E G, constant ex calyce C, surgentibus. Pistillum autem E F, abit deinde in semen H I, oblongum, tenue, farinaceum, glumâ M, quæ calyx floris fuit, obvolutum: Hanc tamen facilè deponit; monente Spigelio. Singuli fasciculi M, axi dentatæ N affixi spicam L, Tritici spicâ magis compressam constituunt. *Tab. 294.* *Isag. Lib. 1. cap. 26.*

Secalis species sunt

Secale Hybernum vel majus C. B. Pin. 23. *Secale J. B. 2. 416. Roga sive Secale Dod. Pempt 499.*

Secale vernum vel minus C. B. Pin. 23. *Secale alterum Lugd. 396.*

GENUS III.

Hordeum. *Orge.*

HORDEUM est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in spicam L, disposito : singuli nempe flores A, plurimis staminibus B C, constant ex calyce D, surgentibus. Pistillum autem E, abit deinde in semen F G, oblongum, farinaceum, utrinque acutum, ventre tumido, glumæ H I K, quæ calyx floris fuit, arctè adhærescens, monente Spigelio. Singuli fasciculi axi dentatæ M N, affici spicam O, constituunt. *Tab. 295.* *Isag. Lib. 1. cap. 26.*

Hordei species sunt

Hordeum polystichum, Hybernum C.B. Pin. 22. *Hordeum polystichum J. B. 2. 429. Hordeum polystichon, Hybernum, majus Tabern. Icon. 274.*

Hordeum polystichum, vernum C. B. Pin. 22. *Hordeum hexastichum, pulchrum J. B. 2. 329. Hordeum polystichum, æstivum Tabern. Icon. 275.*

Hordeum distichon, quòd spica binos ordines habeat, Plinio C. B. Pin. 23. *Hordeum distichum J. B. 2. 429. Hordeum distichum, æstivum, trimestre, minus Tabern. Icon. 274.*

Hordeum distichum, spicâ breviore & latiore, granis confertis Raii Hist. 1243. *Zeocrython sive Oryza Germanica C. B. Pin. 22. Hordeum dictum Germanis Oryza J. B. 2. 429.*

Hordeum distichum, spicâ nitidâ, Zea seu Briza nuncupatum. *Zea Briza dicta, vel monococcos Germanica C. B. Pin. 21. Briza monococcos Dodonæi Lob. Icon. 31.*

Hordeum quasi *Fordeum*, ut volunt. Fordeum autem à *φέρβω nutrio*, quasi diceres plantam boni succi & nutrimenti.

GENUS IV.

Oryza. *Ris.*

ORYZA est plantæ genus, flore apetalo, seminibus E, in paniculâ A, nas- *Tab. 296.*

Isag. lib. 1. cap. 26 centibus, & in capſula B D, in ariſtam C, abeunte, reconditis; craſſiuſculis, ovatis, ut Spigelius obſervat.

Oryzæ ſpeciem unicam novi.

Oryzæ Matth. 403. J. B. 2. 451.

GENUS V.

Avena. *Avoine.*

Tab. 297. AVENA eſt plantæ genus, flore apetalo, per faſciculos pendulos diſpoſito: ſinguli nempe flores A, plurimis ſtaminibus BC, conſtant ex calyce D, ſurgentibus. Piſtillum autem E, deinde abit in ſemen F G, oblongum, tenue, farinaceum, glumâ, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Singuli faſciculi I, ita diſponuntur in ſpicam H, *ut dependentes veluti parvulas locuſtas bipedes Avena gerere videatur*, ex Dioſcoride. Lib. 2. cap. 116.

Avenæ ſpecies ſunt

Avena vulgaris ſeu alba C. B. Pin. 23. *Avena alba J. B.* 2. 432. *Avena Dod. Pempt.* 511.

Avena nigra C. B. Pin. 23. *J. B.* 2. 432. *Avena ſylveſtrior, nigra, tenuiorque Cæſalp.* 177.

Avena nuda C. B. Pin. 23. *J. B.* 2. 433. *Dod. Pempt.* 511.

Avena ab aveo, inquit Voſſius, quòd eam edere aveant pecudes.

GENUS VI.

Milium. *Millet.*

Tab. 298. MILIUM eſt plantæ genus, flore apetalo, per faſciculos in paniculam laxam L, diſpoſito: ſinguli nempe flores A, plurimis ſtaminibus B, conſtant, ex calyce C, plerumque bifolio ſurgentibus. Piſtillum autem D, abit deinde in ſemen E H, ſubrotundum vel ovatum, glumâ F I, quæ calyx floris fuit, ceu capſula G K, obvolutum.

Milii ſpecies ſunt

Milium ſemine luteo C. B. Pin. 26. *Milium J. B.* 2. 446. *Dod. Pempt.* 506.

Milium ſemine albo C. B. Pin. 26. *Raii Hiſt.* 1251.

Milium ſemine nigro C. B. Pin. *Milium ſemine nigro, ſpadiceove J. B.* 2. 446. *Milium nigrum Tabern. Icon.* 278.

Milium Arundinaceum, ſubrotundo ſemine, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Melica ſive Sorghum Dod. Pempt.* 508.

Milium Arundinaceum, ſubrotundo ſemine nigricante, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Sorghi J. B.* 2. 447.

Milium Arundinaceum, ſubrotundo ſemine albo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, ſubrotundo ſemine luteo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, plano alboque ſemine C. B. Pin. 26. *Sorghi album*,

Milium Indicum, Dora J. B. 3. 448.
Milium Arundinaceum, Indicum, ſeu Dora ſemine nigro.
Milium Arundinaceum, Indicum, ſeu Dora ſemine partim albo, partim nigro.
Milium Arundinaceum, latifolium, foliis liratis Plum.
Milium Indicum, paniculâ ſparsâ, erectâ.

GENUS VII.

Panicum. *Panis.*

PANICUM eſt plantæ genus à Milio diverſum, florum & ſeminum ſitu, quæ in ſpicam!M, densè congeruntur.

Panici ſpecies ſunt

Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, flava C. B. Pin. 27. *Panicum vulgare J. B. 2. 440. Panicum Dod. Pempt. 507.*

Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, albâ C. B. Pin. 27.

Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, purpurea C. B. Pin. 27. *Panicum puniceum. J. B. 2. 440.*

Panicum Italicum, ſive panicula majore C. B. Pin. 27. *Panicum Indicum, villoſum, Hiſpanicum Tabern. Icon. 279.*

Panicum Indicum, ſpicâ obtuſa, cæruleâ C. B. Pin. 27. *Panicum cæruleum ſive Indicum J. B. 2. 441. Panicum Americanum Cluſ. Hiſt. ccxv.*

Panicum Indicum, ſpicâ longiſſimâ C. B. Pin. 27. *Panici Americani ſeſquipedalis ſpica Cluſ. Hiſt. ccxvj. J. B. 2. 441.*

Panicum Americanum, ſpicâ obtusâ, brevi.

Panicum Americanum, ſpicâ longiore, acutâ.

Panicum Indicum, altiſſimum, ſpicis ſimplicibus, mollibus, in foliorum alis longiſſimis pediculis inſidentibus.

Panicum vulgare, ſpicâ multiplici, aſperiuſculâ. *Gramen Paniceum, ſpicâ divisâ C. B. Pin. 8. Graminis genus, quibuſdam Gallis Dens canis 2. ſive Panicum ſylveſtre, panicula diviſa J. B. 2. 443. Panicum ſylveſtre Tabern. Icon. 279.*

Panicum vulgare, ſpicâ multiplici, longis ariſtis circumvallatâ. *Gramen Paniceum, ſpica ariſtis longis armata C. B. Pin. 8. Gramen Paniceum, ij. Tabern. Icon 228.*

Panicum vulgare, ſpicâ ſimplici & aſperâ. *Gramen Paniceum, ſpica ſimplici* ἰλυμάγρωσις *C. B. Pin 8. Panicum ſylveſtre dictum & Dens canis J. B. 2. 443. Gramen geniculatum Tabern. Icon. 200.*

Panicum vulgare, ſpicâ ſimplici & molliori. *Gramen Paniceum, ſpica ſimplici, lævi Raii Hiſt. 1261.*

Panicum maritimum, ſpicâ longiore, villosâ. *Gramen Alopecuros, minus, ſpica longiore C. B. Pin. 4. Cauda Vulpis Monſpelienſium, Alopecuros Theophraſti Lob. Icon. 45.*

Panicum ſerotinum, arvenſe, ſpicâ pyramidatâ. *Gramen ſerotinum, arvenſe, panicula contractiore, pyramidali Raii Synopſ. 259. Gramen Alopecuroi-*

di accedens, ex culmi geniculis spicas cum petiolis longiusculis promens Pluk. Phytog.

GENUS VIII.

Gramen. *Chien-dent.*

Tab. 299. GRAMEN est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos dispositoA G, plurimis scilicet staminibus B, constante, ex calyce C D squamoso plerumque surgentibus. Pistillum autem E H abit deinde in semen subrotundum F, vel oblongum I, parùm admodum farinaceum, calyce ipso ceu capsulâ obvolutum.

Graminis species sunt

Gramen Loliaceum. Gramen Loliaceum, radice repente sive Gramen officinarum. *Gramen caninum, arvense, sive Gramen Dioscoridis C. B. Pin.* 1. *Gramen repens officinarum, fortè Triticeæ spicæ aliquatenus simile J. B.* 2. 457. *Gramen Dod. Pempt.* 558.

Gramen Loliaceum, radice repente, sive Gramen officinarum, aristis longioribus donatum. *Graminis spica Triticea repentis vulgaris varietas cum spica aristata Raii Synops.* 247.

Gramen Loliaceum, fibratâ radice, aristis donatum. *Gramen caninum, non repens, elatius, spica aristata Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 177.

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum. *Gramen caninum, maritimum, spica Triticea, nostras Raii Hist.* 1256.

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum, aristis donatum.

Gramen Loliaceum, maritimum, supinum, spicâ crassiore. *Gramen caninum, maritimum, supinum, spica crassa D. Pettiver.*

Gramen Loliaceum, maritimum, foliis pungentibus. *Gramen Phœnicoides, foliis convolutis, Junceis ac pungentibus J. B.* 2. 477.

Gramen Loliaceum, spicâ longiore, aristas habens C. B. Pin. 9. *Lolium Gramineum, spicatum, caput tentans J. B.* 2. 437.

Gramen Loliaceum, spicâ longiore, sine aristis C. B. Pin. 9.

Gramen Loliaceum, latifolium, spicâ angustiore C. B. Pin. 9. *Prodr.* 19.

Gramen Loliaceum, angustiore folio & spicâ C. B. Pin. 9. *Phœnix Lolio similis J. B.* 2. 436. *Phœnix sive Lolium murinum Dod. Pempt.* 540.

Gramen Loliaceum, angustiore folio & spicâ, aristis donatum.

Gramen Loliaceum, spicis brevioribus & latioribus, compressis Mor. Hist. Oxon. Part. 1. 382.

Gramen Loliaceum, paniculâ multiplici & spicatâ. *Phœnix multiplici, spicata panicula Park. Theat.* 1145.

Gramen Loliaceum, majus, spicis longiùs distantibus. *Phœnix simplici & rarissima gluma Park. Theat.* 1145. *Icon.* 1146.

Gramen Loliaceum, spicâ simplici & densâ.

Gramen Loliaceum, locustis tenuissimis, densè in spicam congestis.

Gramen Loliaceum, corniculatum, spicis glabris.

Gramen Loliaceum, corniculatum, spicis villosis. *Gramen Avenaceum dumetorum, spicatum Raii Hist.* 1261.

Gramen Loliaceum, corniculatum, veluti fruticosum, foliis angustissimis.
Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis.
Gramen Loliaceum, maritimum, minimum, rigidum. *Gramen exile, duriusculum, maritimum Raii Synops. 259.*
Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis, paniculâ unam partem spectante. *Gramen Sparteum, Juncifolium C. B. Pin. 5. Spartum parvum Lobelio J. B. 2. 513. Spartum nostras, parvum Lob. Icon. 90.*
Gramen Loliaceum, murorum, spicâ longissimâ, aristis tenuissimis donatâ. *Gramen murorum, spica longissima Ger. Emac. 29. Gramen spica nutante, longissima Parck. Theat. 1162.*
Gramen Loliaceum, minus, maritimum, ramosum.
Gramen maritimum, paniculâ Loliaceâ C. B. Pin. 9. *Prodr.* 18.
Gramen Loliaceum, supinum, spicis crassioribus falcatis.
Gramen Loliaceum, maritimum, spicis articulatis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 8. *Gramen Loliaceum, maritimum, spicis gracilibus, articulatis, recurvis Ejusd. pag. 182.*
Gramen Loliaceum, spicis articulosis, erectis. *Gramen parvum spicarum loco ferens caules erumpentibus alternatim acutis glumis veluti dentatos Lælii Triumf. apud Fratrem 64.*
Gramen pusillum, unicaule, paniculâ Loliaceâ Bocc. Mus. Part. 2. 69. Tab. 57.
Gramen Loliaceum, foliis & spicâ tenuissimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen Loliaceum, minus, spica simplici C. B. Pin. 4. Prodr. 61.*
Gramen Loliaceum, maritimum, biunciale Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen exile, durius, Nortvvegicum aut Danicum, Scopario Gramini cognatum J. B. 2. 463. Gramen foliolis Junceis, radice jubata C. B. Pin. 5.*
Gramen Loliaceum, minus, capillaceo folio, spicâ Brizæ longissimâ. *Gramen foliolis Junceis, brevibus, majus, radice nigra C. B. Pin. 5. Gramen tenuifolium, glabrum J. B. 2. 462.*
Gramen Loliaceum, altissimum, spica Brizæ perlongâ, aristis brevibus donatâ. *Gramen spica Brizæ, majus C. B. Pin. 9. Prodr. 18.*
Gramen Loliaceum, minus, spicâ Brizæ perlongâ aristis donatâ. *Gramen spica Brizæ, minus C. B. Pin. 9. Prodr. 19.*
Gramen Loliaceum, minus spicâ Brizæ perlongâ, capillaceo folio.
Gramen Loliaceum, minus, latiore folio, spicâ Brizæ brevissimâ.
Gramen Loliaceum, minimum, elegantissimum. *Gramen minimum, paniculis elegantissimis C. B. Pin. 2. Gramen minimum J. B. 2. 465. Gramen minimum Dalechampii Lugd. 424.*
Gramen paniculâ sparsâ luteâ, Loliaceâ Bot. Monsp. App.
Gramen spicatum, tomentosum, longissimis aristis donatum. *Gramen Alopecuros altera Lobelii J. B. 2. 475. Gramen Alopecuros, spica rotundiore C. B. Pin. 4. Alopecuros Dod. Pempt. 541.* Gramen spicatum.
Gramen spicatum, vulgare, Secalinum. *Gramen Hordeaceum, minus & vulgare C. B. Pin. 9. Hordeum murinum J. B. 2. 431. Hordeum spontaneum, spurium. Holcus Plinii Anguillare Lob. Icon. 30.*

Gramen ſpicatum, Secalinum, ſpicâ duriore & anguſtiore.

Gramen ſpicatum, Secalinum, Virginianum. *Gramen Secalinum, majus, altiſſimum, Virginianum Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 180.

Gramen Spicatum, Secalinum, glumis villoſis, in ariſtas longiſſimas deſinentibus. *Gramen Secalinum, maximum Park. Theat.* 1144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, altiſſimum. *Gramen ſpicâ Secalinâ C. B. Pin.* 9. *Prodr.* 18. *Gramen Secalinum, majus Park. Theat.* 1144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, minus. *Gramen Secalinum, minus Park. Theat.* 144.

Grâmen ſpicatum, Secalinum, maritimum, minus. *Gramen Secalinum, paluſtre & maritimum Raii Synopſ.* 248.

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, maximum, ſpicâ longiore. *Gramen Sparteum, ſpicatum, foliis mucronatis, longioribus, vel ſpicâ Secalinâ C. B. Pin.* 5. *Spartium ſpicatum, pungens, Oceanicum J. B.* 2. 511. *Spartum Herba iij, maritimum Cluſ. Hiſt. ccxxj.*

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, ſpicâ breviore. *Gramen Sparteum. ſpicatum, latifolium C. B. Pin.* 5. *Spartum maritimum ſive Oceanicum, latifolium J. B.* 2. 512. *Spartum Herba, iiij. Bataviçum Cluſ. Hiſt. ccxxxj.*

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, maximum, ſpicâ laxiore. *Spartum maximum, maritimum, Hollandicum, ſpicâ Secalinâ Raii Hiſt.* 1260.

Gramen ſpicatum, ariſtis pennatis. *Gramen Sparteum, pennatum C. B. Pin.* 5. *Gramen pennatum, aliis Spartum J. B.* 2. 512. *Spartum Auſtriacum, pennatum Cluſ. Hiſt. ccxxj.*

Gramen ſpicatum, quod Spartum [a] Plinii. *Gramen Sparteum* 1, *paniculâ comosâ C. B. Pin.* 5. *Gramen Spartum Plinii ſive ſportularum Ficuum J. B.* 2. 510. *Spartum Herba Plinii Cluſ. Hiſt. ccxx.*

[a] *Lib.* 19. *cap.* 2.

Gramen ſpicatum, Sparteum, ſpicâ ſericeâ, ex utriculo prodeunte. *Gramen Sparteum* 2. *paniculâ brevi folliculo inclusâ C. B. Pin.* 5. *Gramen Sparteum* 2. *Cluſio J. B.* 2. 511. *Spartum Herba alterum Cluſ. Hiſt. ccxx.*

Gramen ſpicatum, Junci facie, Lithoſpermi ſemine. *Juncus Lithoſpermi ſemine Mor. H. R. Bleſ. Juncus ſemine Lithoſpermi H. R. Par. Juncus lævis, paniculâ glomerata, nigricante Raii Cat. Cantab. & Hiſt.* 1305.

Gramen anthoxanthum, ſpicatum J. B. 2. 466. *Gramen pratenſe, ſpicâ flaveſcente C. B. Pin.* 3. *Gramen anthoxanthon Dalechampii Lugd.* 426.

Gramen tomentoſum, ſpicatum C. B. Pin.. 4. *Gramen Alopecuros, ſpicâ longâ, tomentosâ, candicante J. B.* 2. 474. *Gramen tomentoſum, Alopecuros vera Plinii & Theophraſti Lugd.* 430.

Gramen caninum, maritimum, ſpicatum C. B. Pin. *Prodr.* 2.

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, albo. *Phalaris major, ſemine albo C. B. Pin.* 28. *Phalaris J. B.* 2. 442. *Phalaris Dod. Pempt.* 510. *Graine de Canari.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, nigro. *Phalaris major, ſemine nigro C. B. Pin.* 28. *J. B.* 2. 443.

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, minore, nigro. *Phalaris ſemine mino-re, nigro Mor. H. R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, griſeo. *Phalaris alter, ſemine griſeo H. R. Par.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſemine Miliaceo, tuberosâ radice. *Gramen Phalaroides, perenne, tuberosâ radice Mor. H. R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſemine Miliaceo, radice repente.

Gramen ſpicatum, pratenſe, ſpicâ ex utticulo prodeunte. *Gramen pratenſe, ſpicâ purpureâ ex utriculo prodeunte, vel Gramen folio ſpicam amplexante C. B. Pin. 3. Gramen ſpicam folio amplectens J. B. 3. 469. Gramen pra-tenſe Dalechampii Lugd. 425.*

Gramen montanum, ſpicatum, tuberosâ radice.

Gramen montanum, minimum, ſpicatum & ariſtatum.

Gramen ſpicatum, glumis criſtatis. *Gramen Criſtatum Lob. Ad. Part. 2. 467. Gramen criſtatum, Anglicum Park. Theat. 1160.*

Gramen ſpicâ multiplici, glumis ariſtatis. *Gramen criſtatum, Anglicum, ſpicâ multiplici Park. Theat. 1160.*

Gramen ſpicâ criſtatâ, ſubhirſutum C. B. Pin. 3. *Prodr.* 8.

Gramen ſpicatum glumis variis. *Gramen glumis variis C. B. Pin. 10. Prodr. 21. Gramen verſicolor J. B. 2. 466.*

Gramen ſpicatum, locuſtis echinatis. *Gramen caninum, maritimum ſpicâ echinatâ C. B. Pin. 2. Gramen caninum, maritimum, aſperum C. B. Prodr. 2. Gramen parvum, echinatum J. B. 2. 467.*

Gramen ſpicatum, ſupinum, brevi & capillaceo folio.

Gramen ſpicatum, Luſitanicum, capitis Meduſæ effigie.

Gramen ſpicatum, durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicâ brevi. *Feſtuca altera, capitulis duris C. B. Pin. 20. Ægilops Dod. Pempt. 539.*

Gramen ſpicatum, durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicâ longiſſima. *Feſtuſca altera, capitulis duris, ſpicâ triunciali C. B. Pin. 10.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli. *Gramen pumilum, hirſu-tum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli Raii Synopſ. 250.*

Gramen ſpicatum, ſpicis in capitulum foliatum congeſtis. *Gramen album, capitulis aculeatis, Italicum C. B. Pin. 7.*

Gramen ſpicatum, echinatum, locuſtis unam partem ſpectantibus. *Gra-men Alopecuroides, ſpicâ aſperâ C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda Leporis aſperâ, ſive ſpicâ murinâ J. B. 2. 473. Gramen echinatum Dalechampii Lugd. 432. Gramen Alopecuroides, ſpicâ aſperâ, brevi Park. Theat. 1168.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ. *Gramen ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ, vel Gramen echinato capitulo C. B. Pin. 7. Gramen echinatum, tribuloides Col. Part. 1. 338.*

Gramen ſpicatum, Indicum, repens, ſpicâ ſubrotundâ.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longiſſimâ. *Gramen Typhoides, maxi-mum, ſpica longiſſima C. B. Pin. 4. Prodr. 10. Gramen cum cauda muris majoris longa, majus J. B. 2. 472.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, tenuiſſimâ, longiore. *Gramen*

Typhoides, ſpica anguſtiore, longiore C. B. Pin 4. Gramen cum cauda muris purpuraſcente J. B. 2. 473. Gramen Alopecuroides, minus, alterum Lob. Icon. 9.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, tenuiſſimâ, breviore. *Gramen Typhoides, ſpicâ anguſtiore, breviore C. B. Pin. 4. Gramen Alopecurinum, ij. Tabern. Icon.* 209.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, tenuiori, longâ. *Gramen Typhoides, aſperum, primum C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda muris, minus J. B. 2.* 471. *Gramen Typhinum, 1. Tabern. Icon.* 217.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, craſſiori. *Gramen Typhoides, aſperum, alterum C. B. Pin. 4. Gramen Typhinum, ij. Tabern. Icon.* 218.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, glabrâ, foliis hirſutis. *Gramen Typhoides, culmo reclinato C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda muris, foliis hirſutis J. B. 2.* 471. *Gramen Alopecuroides, minus Lob. Icon. 9.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longioribus villis donatâ. *Gramen Phalaroides, majus ſive Italicum C. B. Pin. 4. Prodr. 10. Gramen Alopecuro ſimile, glabrum, cum pilis longiuſculis in ſpica, Onocordon J. B. 2.* 475.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, molli & denſâ. *Gramen Typhoides, molle C. B. Pin. 4. Gramen Alopecuroidi accedens & Phalaridi, ſpicâ longiuſcula, folio lanuginoſo J. B. 2. 474. Gramen Alopecuroides Lob. Icon.* 8.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, molli & laxâ. *Gramen ſpicatum, circa Romam ubique frequens Maio, ſpicâ ſtrictiori & laxiori D. Sherard.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ brevi, radice nodosâ. *Gramen nodoſum. ſpicâ parvâ ſive nodoſum, tertium C. B. Pin. Prodr.* 3.

Gramen ſpicatum, aquaticum, ſpicâ cylindraceâ, brevi. *Gramen aquaticum, geniculatum, ſpicatum C. B. Pin. 3. Gramen cum parva cauda muris, radice non nodoſa, repens J. B. 2. Gramen fluviatile, album Tabern. Icon.* 216.

Gramen ſpicatum, maritimum, minimum, ſpicâ cylindraceâ. *Gramen Typhinum, maritimum, minus Raii Hiſt.* 1267.

Gramen dactylon. Gramen dactylon, radice repente, ſive officinarum. *Gramen repens, cum paniculâ Graminis Mannæ J. B. 2. 459. Gramen dactylon, folio Arundinaceo majus, aculeatum fortè Plinio C. B. Pin. 7. Gramen legitimum Cluſ. Hiſt. ccxvij.*

Gramen dactylon, radice repente, ſive officinarum, breviſſimis ariſtis donatum.

Gramen dactylon, folio latiore C. B. Pin. 8. *Graminis genus, Dens canis tertius ſive Gramen 1. vel Galli crus J. B. 2. 444. Iſchæmum, Gramen ſanguinarium, 1. Tabern. Icon.* 222.

Gramen dactylon, anguſtifolium, ſpicis villoſis C. B. Pin. 8. *Gramen digitatum, hirſutum J. B. 2. 445. Iſchæmum ij. Tabern. Icon.* 222.

Gramen dactylon, ſcoparium C. B. Pin. 8. *Gramen ſcoparium, Iſchæmi paniculis,*

Paniculis, *Gallicum Lob. Adv. Part.* 2. 468. *J. B.* 460.

Gramen dactylon, villoſum, ramoſum, altiſſimum, Gallo-Provinciale.

Gramen dactylon, Indicum, ſpicis longioribus.

Gramen dactylon, Ægyptiacum C. B. Pin. 7. *Gramen Crucis ſive Neiemelm-ſalib. J. B.* 2. 460.

Gramen dactylon, Siculum, multiplici paniculâ, ſpicis ab eodem exortu geminis Raii Hiſt. 1271. *Pluk. Phytog. Tab.* 92. *fig.* 1.

Gramen dactylon, ſpicâ geminâ. *Gramen bicorne, ſive diſtachiophorum Bocc.* 20. *Feſtuca Junceo folio, ſpica gemina C. B. Pin.* 9. *Prodr.* 19. *J. B.* 2. 544.

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ ampliore, ex viridi nigricante. *Gramen Arundinaceum, enode, majus, montanum C. B. Pin.* 7. *Gramen Arundinaceum, enode J. B.* 2. 481. *Gramen Arundinaceum, montanum Tabern. Icon.* 231. Gramen paniculatum.

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ anguſtiore, ex viridi nigricante. *Gramen pratenſe, ſerotinum, panicula longa, purpuraſcente Raii Synopſ.* 260. *Prioris varietas.*

Gramen paniculatum, aquaticum, fluitans. *Gramen aquaticum, fluitans, multiplici ſpica, ἄζωσις ποτάμιος C. B. Pin.* 3. *Gramen aquaticum, cum longiſſima panicula J. B.* 2. 490. *Gramen fluviatile Tabern. Icon.* 216.

Gramen paniculatum, latifolium radice repente, craſſiori. *Gramen caninum, longiùs radicatum, majus C. B. Pin.* 1. *Gramen canarium, longiùs radicatum, latiore panicula Adv. Part.* 2. 467. *J. B.* 2. 457.

Gramen paniculatum, minus, radice repente, paniculâ duriore. *Gramen murorum, duriuſculum, ſpica erecta, rigida Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. *Sect.* 8. *Tab.* 2. *fig.* 9. *Gramen Loliaceum, murorum, duriuſculum, ſpica erecta, rigida Ejuſd. ibid.* 182. *Gramen panicula multiplici C. B. Pin.* 3. *Prodr.* 6.

Gramen paniculatum, ſpicis craſſioribus & brevioribus. *Gramen ſpicatum, folio aſpero C. B. Pin.* 3. *Prodr.* 9. *Gramen aſperum J. B.* 2. 467. *Gramen ſpicatum Dalechampii Lugd.* 427.

Gramen paniculatum, ſpicis craſſioribus & brevioribus variegatum.

Gramen paniculatum, aquaticum, Miliaceum. *Gramen Miliaceum, aquaticum Raii Synopſ.* 255.

Gramen pratenſe, paniculatum, majus, latiore folio, πόα Theophraſti C. B. Pin. 2. *Gramen pratenſe*, 1. *Dod. Pempt.* 560.

Gramen paniculâ ferè Arundinaceâ, locuſtis breviſſimis. *Gramen pratenſe, vulgare, ſpica ferè Arundinacea J. B.* 2. 461.

Gramen paniculâ Arundinaceâ, locuſtis plerumque breviſſimis, interdum anguſtiſſimis & longioribus.

Gramen pratenſe, paniculatum, medium C. B. Pin. 2. *Gramen pratenſe, minus J. B.* 2. 542. *Gramen pratenſe ij. Dod. Pempt.* 560.

Gramen pratenſe, paniculatum, minus, album C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, album Tabern. Icon.* 206. *J. B.* 2. 465.

Gramen pratenſe, paniculatum, minus, rubrum C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, rubrum Tabern. Icon.* 207. *J. B.* 2. 465.

Gramen Xerampelinum, Miliaceâ, prætenui, ramoſaque ſparsâ paniculâ, ſive Xerampelino congener, arvenſe, æſtivum, Gramen minutiſſimo ſemine Lob. Illuſtr. 14.

Gramen pratenſe, paniculatum, majus, anguſtiore folio C. B. Pin. 2. *Prodr.* 5.

Gramen pratenſe, paniculatum, molle C. B. Pin. 2. *Prodr.* 5. *Gramen lanatum Dalechampii Lugd.* 425. *J. B.* 2. 466.

Gramen paniculatum, minimum, molle Bot. Monſp. App. *Gramen paniculatum, locuſtis parvis, purpuro-argenteis annuum Raii Synopſ.* 258. *Hiſt.* 1286.

Gramen paniculatum, molle, tenuiſſimis ariſtis donatum.

Gramen caninum, paniculatum, molle Raii Hiſt. 1285.

Gramen paniculatum, elatius, ſpicis longis, muticis, ſquamoſis Raii Hiſt. 1286.

Gramen paniculis elegantiſſimis ſive ἐράγρωστις, majus C. B. Pin. 2. *Gramen amoris dictum J. B.* 2. 470. *Gramen paniculatum, ſativum, Eragroſtis Tabern. Icon.* 204.

Gramen paniculis elegantiſſimis, minimum. *Gramen amoris alterum, paniculis minoribus & anguſtioribus, magiſque ſparſis Raii Syllog.* 136.

Gramen paniculatum, Virginianum, locuſtis minimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 6. fig. 33.

Gramen paniculis elegantiſſimis, denſis, Siculum. *Gramen Filiceum, paniculis integris Bocc. Rarior. Plant.* 62.

Gramen minus, vulgare, paniculâ rigidâ. *Gramen minus, duriuſculum Tab. Icon.* 208.

Gramen minus, paniculâ rigidâ, denſiore & ampliore. *Gramen Gramini exili, duriuſculo Lobelii ſemile, paniculâ latiore Sherard.*

Gramen caninum, maritimum, paniculatum Raii Hiſt. 1286.

Gramen pratenſe, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem ſpectante Raii Synopſ. 257.

Gramen pratenſe, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem ſpectante, ſine ariſtis.

Gramen pratenſe, paniculâ multiplici, denſiore, ariſtis carens.

Gramen paniculatum, latifolium, locuſtis craſſioribus, ſemine nigro Aquilegiæ ſimili. *Gramen paniculatum, Gallo-provinciale, Aquilegiæ ſemine Schol. Bot.* 258. *Pluk. Phytog. Tab.* 32. *fig.* 2.

Gramen nemoroſum, paniculâ rufeſcente, molli. *Gramen nemoroſum ſpica rufeſcente, molli C. B. Pin.* 7. *Gramen ſylvaticum parvum, tenuifolium, rigidiuſculum J. B.* 2. 509. *Gramen ſylvaticum ſive nemoroſum,* 1. *Tabern. Icon.* 226.

Gramen paniculâ Miliaceâ, locuſtis minimis.

Gramen montanum, paniculâ Miliaceâ, ſparsâ C. B. Pin. 8. *Prodr.* 17. *J. B.* 2. 462.

Gramen ſylvaticum, paniculâ Miliaceâ, ſparsâ C. B. Pin. 8. *Gramen Miliaceum Lobelii J. B.* 2. 462. *Miliaceum Gramen Lob. Icon.*

Gramen aquaticum, paniculatum, latifolium C. B. Pin. 3. *Gramen majus,*

aquaticum Lobelii J. B. 2. 481. Gramen Arundinaceum, paniculatum Tabern. Icon. 211.

Gramen paniculatum, proliferum. *Gramen arvense, paniculâ crispa C. B. Pin. 3. Prodr. 6. Gramen cum panicula molli rubente J. B. 2. 464.*

Gramen Barcinonense, paniculâ densâ aureâ.

Gramen paniculatum, maritimum, Narbonense, radice repente.

Gramen paniculatum, capillaceo folio, minimum.

Gramen paniculâ Miliaceâ, densiori, aristis donatum.

Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis semine. *Gramen Arundinaceum, acerosâ glumâ, nostras Park. Theat. 1273. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 203. An Gramen Arundinaceum spicatum C. B. Pin. 6.*

Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis semine folio variegato. *Gramen paniculatum, folio variegato C. B. Pin. 3. Gramen striis pictum J. B. 2. 476. Gramen sulcatum vel striatum, album Lob. Icon. 4.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum, spicâ multiplici. *Gramen Arundinaceum, spica multiplici, Καλαμάγρωστις Dioscoridis C. B. Pin. 6. Gramen Calamagrostis Lobelii J. B. 2. 480. Calamagrostis Lob. Icon. 6.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum paniculâ densâ, spadiceâ. *Gramen Arundinaceum, paniculâ molli, spadiceâ, majus C. B. Pin. 7. Gramen plumosum Lobelii, spicâ candidâ & sérici modo lucens J. B. 2. 476. Gramen tomentosum & acerosum. Calamagrostis quorundam & vulgi Gramen plumosum Lob. Icon. 6.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum, ramosum, paniculâ densâ, sericeâ. *Gramen Arundinaceum, ramosum, plumosum, album C. B. Pin. 7. Gramen Arundinaceum, plumosum, album C. B. Prodr. 14.*

Gramen paniculatum, locustis maximis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum, maximum C. B. Pin. 2. Prodr. 5. J. B. 2. 470. Gramen tremula panicula, longiore & laxiore, colore candicante Clus. Cur. post. in fol. 38.*

Gramen paniculatum, locustis maximis, Phœniceis, tremulis. *Gramen amabile, tremulum, maximum, paniculâ spadiceâ V. Lusit. Gramen tremulum paniculâ fusco seu fumigato colore Clus. Cur. post. in fol. 38.*

Gramen paniculatum, majus, locustis magnis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum, majus, C. B. Pin. 2. Gramen tremulum J. B. 2. 469. Gramen Leporinum, Gramen tremulum Tabern. Icon. 231.*

Gramen paniculatum, majus, locustis magnis, Phœniceis, tremulis. *Gramen tremulum, majus, paniculâ spadiceâ C. B. Pin. 2.*

Gramen paniculatum, majus, perenne, locustis magnis tremulis. *Gramen tremulum, majus, perenne H. L. Bat.*

Gramen paniculatum, minus, locustis magnis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, paniculâ magnâ C. B. Pin. 2. J. B. 2. 470.*

Gramen paniculatum, minus, locustis parvis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, panicula parva C. B. Pin. 2. Prodr. 4. Gramen tremulum, minus J. B. 2. 470.*

Gramen montanum, paniculâ spadiceâ, delicatiore C. B. Pin. 3. *Prodr. 6. J. B. 2. 476.*

Gramen montanum, paniculâ ſpadiceâ, craſſiore.

Gramen capillatum, paniculis rubentibus J. B. 2. 462. *Gramen ſegetum, altiſſimum, panicula ſparſa C. B. Pin. 3. Segetum Gramen panicula ſparſa, latiore Lob. Icon. 2.*

Gramen capillatum, paniculis viridantibus J. B. 2. 462. *Prioris varietas.*

Gramen ſegetum, paniculâ Arundinaceâ C. B. Pin. 3. *Gramen agrorum Lobelii J. B. 2. 461. Agrorum venti ſpica & Gramen agrorum latiore, Arundinacea, comoſa panicula Lob. Icon. 3. Varietas videtur Graminis capillati J. B. cujus nempe panicula, ut ait Lobelius, in alterum latus agitatur.*

Gramen pratenſe, paniculatum, altiſſimum, locuſtis parvis, ſplendentibus non ariſtatis. *An Feſtuca Graminea, effuſa juba C. B. 9. Prodr. 19. Gramen Feſtucæ, effuſa juba Hiſt. Plant. Pariſ.*

Gramen paniculatum, Bromoides, minus, paniculis ariſtatis, unam partem ſpectantibus Raii Hiſt. 1287.

Gramen montanum, Avenaceum, locuſtis rubris C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. Gramen locuſtis rubris J. B. 2. 434.*

Gramen Avenaceum. Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis candicantibus, ſplendentibus & rarioribus.

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis candicantibus, ſplendentibus & denſioribus.

Gramen Avenaceum montanum, lanuginoſum C. B. Pin. 10. *Gramen cum locuſtis parvis, candidis, piloſis, ſemine Avenaceo J. B. 2. 434. Gramen Avenaceum Tabern. Icon. 207.*

Gramen Avenaceum, lanuginoſum, glumis rarioribus C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. J. B. 2. 464.*

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, breviori & craſſiori, locuſtis longiſſimis, longiùs ariſtatis.

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis denſiſſimis, candicantibus & lanuginoſis.

Gramen Avenaceum, diſtichon locuſtis longioribus, flaveſcentibus, longiùs ariſtatis.

Gramen Avenaceum, ſaxatile, paniculâ ſparsâ, locuſtis latioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, ſaxatile, paniculâ ſparsâ, locuſtis anguſtioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, capillaceum, minoribus glumis C. B. Pin. 10. *Gramen nemorale, Avenaceum, alterum, ex fuſco Xerampelinum & lucidum, Danicum Lob. Adv. Part. 2. 465. J. B. 2. 463.*

Gramen Avenaceum, nemorenſe, glumis rarioribus, ex fuſco Xerampelinis, noſtras Raii Hiſt. 1289.

Gramen Avenaceum, utriculis lanugine flaveſcentibus. *Feſtuca utriculis lanugine flaveſcentibus C. B. Pin. 10. Ægilops quibuſdam ariſtis recurvis, ſive Avena piloſa J. B. 2. 433. Feſtuca prior Dod. Pempt. 539.*

Gramen Avenaceum, maximum, utriculis cum lanugine alba & longiſſimis ariſtis Bot. Monſp.

Gramen Avenaceum, ſupinum, minus, ſpicâ denſiſſima, cum longiſſimis ariſtis, lanuginoſis, tortilibus.

Gramen Avenaceum, capillaceo folio, paniculâ ampliore, locuftis fplendentibus. *Gramen nemorofum, paniculis albis, folio capillaceo C. B. Pin.* 7. *Prodr.* 14.

Gramen nodofum, Avenaceâ paniculâ C. B. Pin. 2. *Prodr.* 3. *Gramen nodofum J. B.* 3. 456. *Gramen bulbofum, nodofum Lob. Icon.* 23.

Gramen Avenaceum, paniculâ densâ, locuftis majoribus, ariftatis.

Gramen Avenaceum, paniculâ purpuro-argenteâ fplendente D. Doody Raii Hift. 1909. *Gramen Avenaceum, glabrum panicula purpuro-argentea, fplendente D. Doody Raii Synopf.* 262.

Gramen Avenaceum, montanum, fpicâ fimplici, ariftis recurvis Raii Synopf. 262. & Hift. 1290.

Gramen Avenaceum, fpicâ fimplici, perlongâ, locuftis denfiffimis, longis & ariftatis.

Gramen Avenaceum, parvum, procumbens, paniculis non ariftatis Raii Hift. 1288. & Synopf. 262.

Gramen Avenaceum, Indicum, in foliorum alis locuftas in capitulum collectas gerens.

Gramen Avenaceum, minus, foliis inferioribus capillaceis, fuperioribus verò latioribus.

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ fparsâ Raii Hift. 1289. *Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculatum, majus, glabrum Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 213.

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ fparsâ, locuftis anguftioribus, cum ariftis flavefcentibus.

Gramen Avenaceum, diftichon, locuftis longioribus, cum ariftis nigricantibus inflexis. *Gramen Avenaceum, murorum, erectum Park. Theat.* 1149.

Gramen Avenaceum, pratenfe, elatius, paniculâ flavefcente, locuftis parvis Raii Hift. 1284.

Gramen Avenaceum, paniculâ flavefcente, denfiori, locuftis minimis, tenuiter ariftatis & quafi villofis Hift. Plant. Parif. *Prioris varietas.*

Gramen Avenaceum, locuftis amplioribus, candicantibus, glabris & ariftatis.

Gramen Avenaceum, locuftis brevioribus, glabris, glumis imbricatis & ariftatis.

Gramen Avenaceum, locuftis glabris, purpurafcentibus & ariftatis. *Gramen gros Montbelgard J. B.* 2. 438. *Gramen murorum Dalechampii Lugd.* 428.

Gramen Avenaceum, locuftis glabris, anguftis, candicantibus & ariftatis. *Gramen Avenaceum, fquamosâ glumâ longiore, glabrâ Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. *Tab.* 7. *fig.* 19.

Gramen Avenaceum, locuftis villofis, anguftis, candicantibus & ariftatis. *Feftuca Avenacea, hirfuta, paniculis minus fparfis Raii Hift.* 1289. *An Gramini murali Dalechampii fimile fi non idem J. B.* 2. 438. *Gramen murorum, fpicis pendulis, anguftioribus Hift. Plant. Parif.*

Gramen Avenaceum, locuftis villofis, craffioribus. *Gramen fpicâ hirfutâ, ad Gramen du Gros accedens J. B.* 2. 438.

Gramen Avenaceum, pratenfe, glabrum, paniculâ contractâ, foliis latioribus.

Gramen Avenaceum, pratenſe, glabrum, paniculâ contracta, foliis anguſtioribus.
Gramen Avenaceum, lignoſum, ſylvaticum.
Gramen Avenaceum, aquaticum. *Gramen Arundinaceum, aquaticum, panicula Avenacea Raii Hiſt.* 1909.
Gramen Avenaceum, ſpicis ſtrigoſioribus, glabris. *Feſtuca Avenacea, ſpicis ſtrigoſioribus, è glumis glabris compactis Raii Hiſt.* 1909. *& Synopſ.* 267.
Gramen Avenaceum, glabrum, paniculâ è ſpicis raris, ſtrigoſis compoſitâ, ariſtis tenuiſſimis Raii Hiſt. 1909. & Synopſ. 262.
Gramen erectum, unicâ ſpicâ Avenaceâ Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 57.
Gramen Avenaceum, paniculâ ſparsâ, locuſtis majoribus & ariſtatis. *Feſtuca Avenacea, ſterilis, elatior C. B. Pin.* 9. *Ægilops Matthiolo fortè J. B.* 2. 439. *Bromos Herba Dod. Pempt.* 540. *Gramen Feſtucæ ſterile, elatius Hiſt. Plant. Pariſ.*
Gramen Avenaceum, paniculâ ſparsâ, locuſtis minoribus & ariſtatis. *Bromos ſterilis, altera. Feſtuca altera Dodonæi Lob. Icon.* 33.
Gramen, ut ait C. Bauhinus, à gradiendo, quòd geniculatis ramis ſerpat.

GENUS IX.

Arundo. *Canne ou Roſeau.*

ARUNDO eſt plantæ genus, ſola magnitudine à Gramine diverſum, nec per me ſtabit, quin inter Graminis ſpecies recenſeatur.

Arundinis ſpecies ſunt

Arundo vulgaris ſive φραγμίτης Dioſcoridis C. B. Pin. 17. *Arundo vulgaris, paluſtris J. B.* 2. 485. *Arundo paluſtris, Canna ſepiaria Tabern. Icon.* 254.
Arundo ſativa, quæ Δόναξ Dioſcoridis & Theophraſti C. B. Pin. 17. *Arundo maxima & hortenſis J. B.* 2. 486. *Arundo domeſtica, Calamus Cyprius Tabern. Icon.* 253.
Arundo Anglica, foliis in ſummitate diſſectis C. B. Pin. 17. *Prodr.* 25 *J. B.* 2. 487.
Arundo ſcriptoria, atrorubens C. B. Pin. 17. *Arundo ſcriptoria J. B.* 2. 487. *Arundo* 3. *Syringias, fiſtularis Dod. Gal.* 353.
Arundo repens vel Chamæcalamus C. B. Pin. 17. *Arundo Epigeios Lugd.* 1000.
Arundo Indica, variegata, ſive Laconica Theophraſti Corn. 54. *Canne royale.*
Arundo domeſtica, Coronopi foliis Ambroſ. 75.
Arundo vulgaris, Cypria, fruticoſa Ambroſ. 263.

SECTIO IV.

De Herbis, flore apetalo, in capitulum squamosum collecto.

GENUS I.

Cyperus. *Souchet.*

CYperus est plantæ genus, flore à petalo, plurimis scilicet staminibus B, constante, in capitulum squamosum A, F, collecto; in squamarum autem C, alis oritur pistillum D, quod deinde abit in semen E, plerumque triangulare. His notis addendi sunt caules pariter triangulares. *Tab. 299.*

Cyperi species sunt

Cyperus rotundus, vulgaris C. B. Pin. 13. *Cyperus paniculâ crassiore, minus sparsa J. B. 2. 501. Cyperus rotundus Dod. Pempt. 338.*

Cyperus rotundus, inodorus, Germanicus C. B. Pin. 14. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lobelio J. B. 2. 503. Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lob. Icon. 77.*

Cyperus odoratus, radice longâ, sive Cyperus officinarum C. B. Pin. 14. *Cyperus longus, odoratior, habitior Lob. Icon. 75. Cyperus paniculâ sparsâ, speciosâ J. B. 2. 501.*

Cyperus rotundus, esculentus, angustifolius C. B. Pin. 14. *Dulcichinum Dod. Pempt. 340. Trasi J. B. 2. 504.*

Cyperus vulgatior, paniculâ sparsâ. *Gramen Cyperoides, paniculâ sparsâ, majus C. B. Pin. 6. Gramen Cyperoides, vulgatius, aquaticum J. B. 2. 495. Gramen Cyperoides, aquaticum, vulgatius Lob. Icon. 20.*

Cyperus Gramineus J. B. 3. 504. *Gramen Cyperoides, Miliaceum C. B. Pin. 6. Cyperus Graminea, sive Miliacea Lob. Icon. 79.*

Cyperus maritimus, capitulis glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin. 11. Prodr. 22.*

Cyperus Americanus, paniculâ aureâ maximâ Plum.

Cyperus Americanus humilior, locustis densissimis, non compressis.

Cyperus minimus, paniculâ sparsâ, nigricante. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ sparsâ, nigricante C. B. Pin. 6. Gramen parvum, pulchrum, aliud, paniculâ compressâ, nigricante J. B. 2. 471. Gramen Cyperoides, minimum, nigricante paniculâ Adv. Part. 2. 463.*

Cyperus minimus, paniculâ sparsâ, subflavescente. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ sparsâ subflavescente C. B. Pin. 6. Gramen pulchrum, parvum, paniculâ latâ, compressâ J. B. 2. 470. Calamagrostis altera Trag. 694.*

Cyperus Pyrenaicus, humilior, tenui paniculâ.

Cyperus Orientalis, paniculâ sparsâ, locustis angustis & brevibus.

Cyperus Orientalis, minimus, paniculâ sparsâ, longiori.

Cyperus Orientalis, omnium minimus, paniculâ sparsâ.

Cyperus à voce Græca κύπαρος *Vas*; ob radicis effigiem, ut ait C. Bauhinus.

GENUS II.

Scirpus.

Tab. 300. SCIRPUS eſt plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, in capitulum ſquamoſum C, collecto; in ſquamarum autem D, alis oritur piſtillum E, quod deinde abit in ſemen F, triangulare, in capitulum G, pariter collectum. His notis addendi ſunt caules nequaquam triangulares.

Scripi ſpecies ſunt

Scirpus paluſtris, altiſſimus. *Juncus maximus, ſive Scirpus major C. B. Pin.* 12. *Juncus maximus, Holoſchœnos J. B.* 2. 522. *Juncus paluſtris, major Tabern. Icon.* 249.

Scirpus paluſtris, altiſſimus, foliis & carinâ ſerratis. *Gramen Cyperoides, altiſſimum, foliis & carina ſerratis Bocc.* 72.

Scirpus Americanus, caule pentagono, ad nodos florido Plum.

Scirpus Americanus, caule geniculato, cavo Lign.

Scirpus capitulis rotundioribus, umbellatis.

Scirpus maritimus, capitulis rotundioribus, glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin.* 11. *Holoſchœnus Lugd.* 987.

Scirpus maritimus, capite glomerato. *Gramen Cyperoides, maritimum C. B. Pin.* 6. *Juncus maritimus Lob. Icon.* 87.

Scirpus montanus, capitulo breviore. *Juncus parvus, montanus, cùm parvis capitulis luteis J. B.* 2. 525.

Scirpus Equiſeti capitulo majori. *Juncus capitulis Equiſeti, major C. B. Pin.* 12. *Juncus capitulis longis ſive clavatus J. B.* 2. 523. *Juncus aquaticus, minor, capitulis Equiſeti Lob. Icon.* 86.

Scirpus Equiſeti capitulo minori. *Juncellus capitulis Equiſeti, minor & fluitans C. B. Pin.* 12. *Juncellus capitulis Equiſeti, fluitans C. B. Prodr.* 23.

Scirpus omnium minimus, capitulo longiori. *Juncellus minimus, capitulis Equiſeti Bocc. Rarior. Plant.* 42.

Scirpus omnium minimus, capitulo breviore. *Juncellus inutilis ſive Chamæſchœnos C. B. Prodr.* 22. *Juncellus inutilis C. B. Pin.* 12. *Juncellus Adv.* 44.

Scirpus omnium minimus, Luſitanicus.

Scirpus ſupinus, minimus, capitulis conglobatis, foliis rotundo-teretibus.

Scirpus omnium minimus, Indicus, capitulis villoſis,

Scirpus differt à Cypero caule nequaquàm triangulari, à Gramine verò, ſeminibus triangularibus, tum capitulis ſquamoſis ex locuſtis non conſtantibus.

SECTIO

SECTIO V.

De Herbis, flore apetalo, in eadem planta, à fructu sejuncto.

GENUS I.

Cyperoides.

CYPEROIDES est plantæ genus, flore apetalo, plurimis scilicet staminibus B, C, ex aliis squamarum D prodeuntibus constante, in spicam A dispositio, sed sterili: embryones enim F. inferiores spicas K occupant in vesiculis E reconditi, abeuntque in semina G, H, plerumque triangularia, in capsulâ L, quæ embryonis vesicula fuit, maturescentia. Tab. 300.

Cyperoidis species sunt

Cyperoides latifolium, spicâ rufa sive caule triangulo. *Gramen Cyperoides, latifolium, spicâ rufâ sive caule triangulo C. B. Pin. 6. Gramen Cyperoides, cum paniculis nigris J. B. 2. 494. Gramen Cyperoides Lob. Icon. 11.*

Cyperoides latifolium spicâ spadiceo-viridi, majus. *Gramen Cyperoides, latifolium, spicâ spadiceo-viridi, majus C. B. Pin. 6. Prodr. 13. J. B. 2. 495.*

Cyperoides angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus. *Gramen Cyperoides, angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus C. B. Pin. 6. Prodr. 13. J. B. 2. 495.*

Cyperoides spicâ pendulâ, breviore. *Gramen Cyperiodes, spiculâ pendulâ, breviore C. B. Pin. 6. Pseudocyperus Dod. Pempt. 339. Graminis Cyperoidis genus, Pseudocyperus Lobelio, spicis vel paniculis pendentibus ex longis pediculis J. B. 2. 496.*

Cyperoides spicâ pendulâ, longiore & angustiore. *Gramen Cyperiodes, spicâ pendulâ, longiore & angustiore C. B. Pin. 6. Prodr. 13.*

Cyperoides palustre, aculeatum, capitulo breviore. *Gramen palustre, aculeatum, Germanicum, vel minus C. B. Pin. 7. Gramen palustre, echinatum, Lob. Icon. 15. J. B. 2. 497.*

Cyperoides non aculeatum, capitulo breviore.

Cyperoides polystachion, lanuginosum. *Gramen Cyperoides, polystachion, lanuginosum, Raii Synops. 265.*

Cyperoides polystachyon, spicis teretibus, erectis. *Gramen Cyperoides, polystachyon, majus, spicis teretibus, erectis Raii Synopf. 265. Gramen Cyperoides, angustifolium, spicis longis, erectis C. B. Pin. 6. Gramen palustre, majus Lob. Icon. 11.*

Cyperoides, nigro-luteum, vernum, majus. *Graminis nigro-lutei verni varietas major J. B. 2. 494.*

Cyperoides nigro-luteum, vernum, minus. *Graminis nigro-lutei verni varietas minor J. B. 2. 494. Gramen Cyperoides, spicis Caryophyllæis, vulgatissimum Raii Hist. 1293.*

Cyperiodes polyſtachion, flavicans, ſpicis brevibus, prope ſummitatem caulis. *Gramen Cyperoïdes, polyſtachion, flavicans, ſpicis brevibus, prope ſummitatem caulis Raii Hiſt.* 1294.

Cyperoides ſpicis parvis, longè diſtantibus. *Gramen Cyperoïdes, ſpicis parvis, longiſſimè diſtantibus Raii Hiſt.* 1295.

Cyperoïdes ſylvarum, tenuiùs ſpicatum. *Gramen Cyperoïdes, ſylvarum, tenuiùs ſpicatum Park. Theat.* 1171.

Cyperoides polyſtachyon, minimum, ſpicis per maturitatem albicantibus. *Gramen Cyperoïdes, polyſtachion, minimum, ſpicis per maturitatem albicantibus Raii Hiſt.* 1295.

Cyperoides anguſtifolium, ſpicis ſeſſilibus, in foliorum alis. *Gramen Cyperoïdes, anguſtifolium, ſpicis ſeſſilibus, in foliorum alis Raii Hiſt.* 1295.

Cyperoides veſicarium, glabrum, ſpicâ pendulâ longiore.

Cyperiodes veſicarium, humile, locuſtis rarioribus.

Cyperoides veſicarium, humile, locuſtis denſioribus.

Cyperiodes minus, ſpicis denſioribus. *Gramen Caryophyllatæ foliis, ſpicâ divulsâ C. B. Pin.* 3. *Gramen Caryophyllæum Tabern. Icon.* 210.

Cyperoides foliis Caryophyllæis, ſpicis è rarioribus & tumidioribus veſicis compoſitis. *Gramen Cyperoïdes, foliis Caryophyllæis, ſpicis è rarioribus & tumidioribus granis compoſitis Raii Synopſ.* 264.

Cyperoides foliis Caryophyllæis ſpicis oblongis, è pediculis longioribus pendulis. *Gramen Cyperoïdes, foliis Caryophyllæis, ſpicis oblongis è pediculis longioribus pendulis Raii Synopſ.* 264.

Cyperoides ſpicis longioribus, flaveſcentibus.

Cyperoides, quaſi planta ad Cyperum accedens.

GENUS II.

Typha. *Maſſe.*

Tab. 301. TYPHA eſt plantæ genus, flore apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus A, B conſtante, in ſpicam C diſpoſito, ſed ſterili; embryones enim D, E inferiorem ſpicam F occupant, abeuntque deinde in ſemen G, H. Typhæ ſpecies ſunt.

Typha paluſtris, major C. B. Pin. 20. *J. B.* 2. 539. *Typha Lob. Icon.* 81.

Typha paluſtris, clavâ gracili C. B. Pin. 20. *Typha media Cluſ. Pan.* 716. *Typha paluſtris, media J. B.* 3. 540.

Typha puluſtris, minor C. B. Pin. 20. *Typha minor J. B.* 2. 540. *Lob. Icon.* 81.

GENUS III.

Sparganium.

Tab. 302. SPARGANIUM eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ſed ſterili. Embryones enim D in glomerulis C naſcuntur

à floribus ſeparatis, & deinde abeunt in capſulas E, F ſeu oſſicula nunc unicapſularia H, nunc bicapſularia G, nucleo quodam farinaceo plerumque fœta, in capitulum K collecta, thalamoque I affixa.

Sparganii ſpecies ſunt

Sparganium ramoſum C. B. Pin. 15. *Sparganium quibuſdam J. B. 2. 541. Platanaria ſive Butomon Dod. Pempt. 601.*

Sparganium non ramoſum C. B. Pin. 15. *Sparganium alterum J. B. 2. 541. Platanaria altera Dod. Pempt. 601.*

Sparganium minimum C. B. Pin. 15. *Prodr. 24. J. B. 2. 541.*

Sparganium, inquit, C. Bauhinus, ἀπὸ τῶν σπαργάνων, *faſciolis*: quod foliis ejus latis & vitilium modo lentis, pro faſciis nutrices utebantur. *Pin. 15.*

GENUS IV.

Mays. *Blé de Turquie.*

MAYS eſt plantæ genus, flore A apetalo: plurimis nempe ſtaminibus B ex calyce C ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryones enim G in capillamentum H deſinentes naſcuntur in ſpicam I, D à floribus ſejunctam, & foliis quibuſdam obvolutam E, vaginæ adinſtar tubulatis F. Singuli autem embryones deinde abeunt in ſemen K ſubrotundum, parte angulata Q palæ M N axis O affixum, ut patet in ſpicis L. *Tab. 303. 310. & 305.*

Mays ſpecies ſeu potius varietates ſunt

Mays granis aureis. *Frumentum Indicum, Mays dictum C. B. Pin. 25. Triticum Indicum J. B. 2. 453. Frumentum Turcicum Dod. Pempt. 509.*

Mays granis albicantibus.

Mays granis violaceis.

Mays granis ſpadiceis.

Mays granis nigricantibus.

Mays granis rubris.

Mays ſpicâ albo-ſpadiceâ.

Mays ſpicâ rubro-ſpadiceâ.

Mays ſpicâ aureâ & albâ.

Mays ſpicâ albâ, punctis ſpadiceis notatâ.

Mays ſpicâ albo-violaceâ, punctis ſpadiceis notatâ.

Mays ſpicâ albo-luteâ, violaceis punctis & cæruleis notatâ.

Mays ſpicâ albo-luteâ, rubris punctis notatâ.

Mays ſpicâ rubrâ, nigrâ & ſpadiceâ.

Mays ſpicâ cæruleâ, luteâ, violaceâ & albâ.

Mays ſpicâ multiplici. *Frumentum Indicum, ſpicâ diviſâ, ſeu polyſtachytes Bocc. Rarior. Plant. 32.*

GENUS V.

Lacryma Job. *Larme de Job.*

LACRYMA JOB eſt plantæ genus: flore A petalo, plurimis ſcilicet *Tab. 306.*

ſtaminibus B. è calyce X ſurgentibus conſtante, ſpicato C, ſed ſterili: embryones enim E in fructibus D naſcuntur à floribus ſejunctis, abeuntque in ſemen K, L membranâ obvolutum I, M, & in teſtâ reconditum, F, G, H, ut plurimùm turbinatâ.

Lacrymæ Job ſpecies ſunt

Lacryma Job latiore folio.

Lacryma Job. Cluſ. Hiſt. ccxvj. *Lacryma Job multis ſive Milium Arundinaceum J. B. 2. 449. Lithoſpermum Arundinaceum fortè Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 258.*

Lacryma Job Americana, altiſſima, Arundinis folio & facie Plum.

Lacryma Job*, à ſeminum formâ quæ lacrymas, quales pingi ſolent, quodammodo repræſentant.

GENUS VI.

Ricinus. *Ricin.*

Tab. 307. RICINUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B ex calyce K ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryones enim C à floribus ſejunguntur in eadem planta & deinde abeunt in fructum D trigonum, ex tribus capſulis E compoſitum, axi F affixis, ſemineque fœtis G, cortice duriore H obducto.

Ricini ſpecies ſunt

Ricinus vulgaris C. B. Pin. 432. *J. B.* 3. 642. *Ricinus Dod. Pempt.* 367. *Vulgò Palma Chriſti.*

Ricinus Americanus, major, caule vireſcente H. R. Par. *Prioris varietas.*

Ricinus Africanus, maximus, caule geniculato, rutilante H. R. Par.

Ricinus Americanus, minor C. B. Pin. 432. *Erawi, Ricini puſillum genus Cluſ. Exot.* 48.

Ricinus Zeylanicus, foliis profundiùs laciniatis.

Ricinus dicitur ab inſecto quodam ejuſdem nominis, ad quod ejus ſemen accedit.

SECTIO VI.

De Herbis flore apetalo, quarum aliæ in eodem genere floribus aliæ verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Equiſetum. *Prêle. Queuë de Cheval.*

Tab. 307. EQUISETUM eſt plantæ genus, flore E apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B apice A, D, C fungiformi donatis, conſtante, ſpicato, & ſterili. Fructus enim Equiſeti ſpeciebus innaſcuntur, quæ floribus carent: Lib. 16. c. 15. grana nempe, auctore Cæſalpino, nigra, aſpera & farcta. His notis addendum eſt folia internodiis conſtare invicem commiſſis, ut unum in alterum in-

feratur tubarum modo, eodem Cæfalpino admonente.

Equifeti fpecies funt

Equifetum paluftre, longioribus fetis C. B. Pin. 15. *Equifetum majus, aquaticum J. B. 3. 728. Hippuris Lob. Icon. 793.*

Equifetum paluftre, brevioribus fetis C. B. Pin. 15. *Equifetum Paluftre Lob. Icon. 795.*

Equifetum arvenfe, longioribus fetis C. B. Pin. 16. *Equifetum minus, terreftre J. B. 3. 730. Hippuris minor Dod. Pempt. 73.*

Equifetum fylvaticum, tenuiffimis fetis C. B. Pin. 16. *Equifetum five Hippuris tenuiffima, non afpera J. B. 3. 730.*

Equifetum foliis nudum, non ramofum, five Junceum ἱππουρις ἄφυλλος C. B. Pin. 16. *Hippuris nuda, Equifetum nudum Tabern. Icon. 251.*

Equifetum paluftre, majus Tabern. Icon. 252.

Equifetum foliis nudum, ramofum C. B. Pin. 16. *Equifetum Junceum, ramofum Park. Theat. 1202.*

Equifetum nudum, minus variegatum, Bafileenfe C. B. Pin. 16. *Equifetum nudum, minus variegatum Park. Theat. 1202.*

Equifetum, à foliorum formâ, quafi Equi fetam feu caudam diceres: unde Græcis ἱππουρις à vocibus ἵππος *Equus*, & ουρα *Cauda*.

GENUS II.

Spinacia. *Epinars.*

SPINACIA eft plantæ genus, flore A, D apetalo, plurimis fcilicet ftaminibus C calyci B infidentibus conftante, fed fterili: Embryones enim E, F innafcuntur fpeciebus Spinaciæ quæ flore carent, & deinde abeunt in femen L O turbinatum, in capfulâ nunc ejufdem formæ I, K, nunc cornutâ G, H vel angulatâ M, N reconditum. *Tab. 308.*

Spinaciæ fpecies funt

Spinacia vulgaris, capfulâ feminis aculeatâ. *Spinacia mas J. B. 2. 963. Lapathum hortenfe feu Spinacia femine fpinofo C. B. Pin. 114. Spinacia Lob. Icon. 257.*

Spinacia vulgaris, fterilis. *Spinacia fœmina Lugd. J. B. 2. 963. Lapathum hortenfe feu Spinacia fterilis C. B. Pin. 115.*

Spinacia Cretica, fupina, capfulâ feminis aculeatâ. *Beta Cretica, femine aculeato C. B. Pin. 118. Prodr. 57. Beta Cretica, femine fpinofo J. B. 2. 963.*

Spinacia vulgaris, capfulâ feminis non aculeatâ. *Spinachia femine non pungente, folio majore, rotundiore J. B. 2. 964. Lapathum hortenfe feu Spinacia femine non fpinofo C. B. Pin. 115. Spinachia nobilis Trag. 324.*

Spinacia, quafi Olus fpinofum.

GENUS III.

Mercurialis. *Mercuriale.*

Tab. 308. MERCURIALIS eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C calyci E, D inſidentibus, conſtante & ſterili: Embryones enim F iis ſpeciebus Mercurialis innaſci ſolent, quæ floribus carent, abeuntque deinde in fructum G ex duabus capſulis compoſitum H, ſemine fœtis I ſubrotundo K.

Mercurialis ſpecies ſunt

Mercurialis teſticulata ſive mas Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis mas Dod. Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis ſpicata ſive fœmina Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis fœmina Dod. Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis montana, teſticulata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe mas ſive Mercurialis repens J. B.* 2. 979. *Cynocrambe Mercurialis ſylveſtris Dod. Pempt.* 659.

Mercurialis montana, ſpicata. C. B. Pin. 122. *Cynocrambe fœmina ſive Mercurialis repens J. B.* 2. 979.

Mercurialis fruticoſa, incana, teſticulata. *Phyllon teſticulatum C. B. Pin.* 122. *Phyllon arrhenogonon, folio incano, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 981. *Phyllum marificum Cluſ. Hiſt. xlviij.*

Mercurialis fruticoſa, incana, ſpicata. *Phyllon ſpicatum C. B. Pin.* 122. *Phyllon Thelygonon, folio incano, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 981. *Phyllum fœminificum Cluſ. Hiſt. xlviij.*

Mercurialis Luſitanica, fruticoſa, Amygdali folio, teſticulata. *Mercurialis tenuifolia, fruticoſa, perennis V. Luſit.*

Mercurialis Luſitanica, fruticoſa, Amygdali folio, ſpicata.

Mercurialis rotundifolia, trimeſtris, mas & fœmina, V. Luſit.

Lib. 25. cap. 5. Linozoſtis, ut ait Plinius, ſive Parthenion Mercurii inventum eſt, ideo apud Græcos Hermupoan multi vocant eam, apud nos omnes Mercurialem.

GENUS IV.

Urtica. *Ortie.*

Tab. 309. URTICA eſt plantæ genus, flore A, C apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B calyci inſidentibus, conſtante & ſterili: embryones enim D iis ſpeciebus Urticæ innaſci ſolent quæ flore carent, abeuntque deinde vel in capſulam E, I bivalvem F, K, ſemine fœtam G, L, in globulos quandoque congeſtam H, vel abeunt in volſellam M qua comprehenditur ſemen N.

Urticæ ſpecies ſunt

Urtica urens, maxima C. B. Pin. 232. *Urtica vulgaris, major J. B.* 3. 445. *Urtica urens, altera Dod. Pempt.* 151.

Urtica urens, maxima, caule rubente C. B. Pin. 232. *Urtica rubra Tabern. Icon.* 535.

Urtica vulgaris, minimè urens Mentz. Pug.

Urtica urens, minor C. B. Pin. 232. *Urtica minor, annua J. B. 3. 446. Urtica urens, minima Dod. Pempt. 152.*

Urtica urens, pilulas ferens, 1 Dioſcoridis, ſemine Lini C. B. Pin. 232. *Urtica Romana ſive mas cum globulis J. B. 3. 445. Urtica urens, prior Dod. Pempt. 151.*

Urtica altera, pilulifera, Parietariæ foliis A. R. Par. 131. *H. R. Par. Urtica Romana, altera, mitior, foliis minus ſerratis, Lini ſemine Joncq. Hort. Urtica Romana, altera, foliis non inciſis Cat. Plant. H. L. Bat. Vorſt.*

Urtica maxima, racemoſa, Canadenſis H. R. Par. *Urtica racemoſa, Canadenſis Mor. H. R. Bleſ. A. R. Par. 129.*

Urtica Canadenſis, Myrrhidis folio.

Urtica racemoſa, Americana, amplo Coryli folio Plum.

Urtica, ab urendo. *Mirum*, inquit Plinius, *ſine ullis ſpinarum aculeis lanuginem ipſam eſſe noxiam, & tactu tantum leni pruritum, pu*[illegible]*ulaſque confeſtim aduſto ſimiles exiſtere.* Lib. 21. cap. 16.

GENUS V.

Cannabis. *Chanvre.*

CANNABIS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B calyci C inſidentibus conſtante, & ſterili, ut monet Cæſalpinus: Embryones enim E, D iis ſpeciebus Cannabis innaſci ſolent quæ flore carent, abeuntque deinde in capſulam G ſemine fœtam ſubrotundo F. Tab. 309. Lib. 4. cap. 16.

Cannabis ſpecies ſunt

Cannabis ſativa C. B. Pin. 320. *Cannabis mas J. B. 3. 447. Cannabis fœcunda Dod. Pempt. 535.*

Cannabis erratica C. B. Pin. 320. *Cannabis fœmina J. B. 3. 447. Cannabis ſterilis Dod. Pempt. 535.*

Cannabis Africana, procerior, ſemine minori.

GENUS VI.

Lupulus. *Houblon.*

LUPULUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B calyci C inſidentibus conſtante & ſterili, ut monet Cæſalpinus: embryones enim D, E iis ſpeciebus Lupuli innaſci ſolent quæ flore carent, abeuntque deinde in fructum ſquamoſum F, ex plurimis foliis H compoſitum axi G affixis, in quorum alis adſunt ſemina I calyptrâ K obvoluta. Tab. 309. Lib. 4. cap. 17.

Lupuli ſpeciem unicam novi.

Lupulus mas C. B. Pin. 298. *J. B. 2. 151. Lupulus Dod. Pempt. 409. Cam. Epit. 933.*

Lupulus fœmina C. B. Pin. 298. *J. B. 2. 151. Cam. Epit. 934.*

CLASSIS XVI.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

qui floribus carent & ſemine donantur.

PLURIMIS plantis natura flores negavit, ſeminaque tribuit, quæ viſum penè fugiunt : quapropter earum notæ à foliorum formâ peti debent. De his agemus in hac Claſſe, ne miſceantur cum nonnullis, quarum flores & fructus deſiderantur.

SECTIO I.

De Herbis quæ floribus carent, & quarum fructus foliis innaſcuntur.

GENUS I.

Filix. *Fougére.*

Tab. 310. & 313. FILIX eſt plantæ genus, cujus folia A ex aliis foliis B, D componuntur, coſtæ C, E utrinque adhæreſcentibus, in pinnulas ſeu foliola ad nervum ferme plerumque ſectis. His notis addenda facies quædam propria.

Filicis ſpecies ſunt

Filix ramoſa, major, pinnulis obtuſis, non dentatis C. B. Pin. 357. *Filix major & prior Trago, ſive ramoſa, repens J. B. 3. 735. Filix fœmina Dod. Pempt. 462. Fougére femelle, ou Fougére commune.*

Filix ramoſa, major, pinnulis obtuſis, undulatis. *Prioris varietas.*

Filix ramoſa, major, pinnulis acutiſſimis, non dentatis C. B. Pin. 357.

Filix ramoſa, minor, pinnulis dentatis C. B. Pin. 358. *Filix Querna ejuſd. ibid. Filix ramoſa, minor J. B. 3. 741. Filix arborea Trag. 538.*

Filix ramoſa, minor, Polypodii facie, Pyrenaica.

Filix non ramoſa, dentata C. B. Pin. 358. *Filix vulgò mas dicta ſive non ramoſa J. B. 3. 737. Filix mas Dod. Pempt. 462. Fougére mâle.*

Filix non ramoſa, latifolia, dentata.

Filix non ramoſa, dentata, in orbem nidum avis exprimentem excreſcens H. L. Bat.

Filix

Filix non ramosa, petiolis tenuissimis & tenuissimè dentatis C. B. Pin. 358.
Filicula petræa, fœmina, 1. *Tabern. Icon.* 793.
Filix mollis, sive glabra vulgari mari non ramosæ accedens J. B. 3. 738.
Filix tenuissimè secta ex Monte Balon J. B. 3. 739.
Filix Rhætica, tenuissimè dentata J. B. 3. 740.
Filix minor, non ramosa J. B. 3. 740. *Filix minor, palustris Raii Hist.* 146.
Filix baccifera Corn. 5.
Filix Lusitanica, non ramosa, palustris, Lonchitidis folio. Tab. 313.
Filix Africana, maxima, ramosa, pinnulis crenatis Oldenl.
Filix Africana, dentata, Lonchitidis facie Oldenl.
Filix Africana, ramosa, pinnulis Lonchitidis Oldenl.
Filix arborescens, pinnulis dentatis Plum. 1. Tab. 1.
Filix arborescens, spinosa, pinnulis in summitate serratis Plum.
Filix arborescens, latifolia, aculeata Plum. 3. Tab. 111.
Filix arborescens, humilis & spinosa Plum.
Filix scandens, pinnulis eleganter serratis Plum.
Filix altissima, globuligera, major Plum.
Filix latifolia, pinnulis mollibus & nigris, aculeata Plum.
Filix latifolia, laciniata, & ad lacinias molliter aculeata Plum. 4. Tab. v.
Filix latifolia, ramosa, cauliculis nigris spinosis Plum. 3. Tab. iv.
Filix latifolia, caudata, pinnulis Lonchitidis dentatis Plum. 9. Tab. xiij.
Filix latifolia, pinnulis ferè acuminatis, dentata Plum.
Filix ramosissima, Cicutæ foliis Plum.
Filix dentata, pinnularum cacumine bifido Plum.
Filix Taxiformis, major Plum.
Filix Taxiformis, minor Plum.
Filix villosa, pinnulis Quercinis Plum.
Filix villosa, minor, pinnulis profundè dentatis Plum. 16. Tab. xxiv.
Filix ramosa, villosa, major, crenis rotundis dentata Plum. 15. Tab. xxiij.
Filix hirsuta & lutescente pulvisculo sordescens Plum.
Filix aurea, ramosa, crenulis rotundis dentata Plum.
Filix pulverulenta, pinnulis obtusè dentatis Plum.
Filix aculeata, repens Plum.
Filix alia caudata & spinosa Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, major Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, minor Plum.
Filix ad alas foliosa Plum.
Filix ramosa, pinnulis rostratis Plum. 14. Tab. xxj.
Filix pinnulis cristatis Plum.
Filix latiùs dentata, altera, Polypodii radice Plum.
Filix pinnulis Lonchitidis obtusis, non dentatis, ad oras pulverulentis Plum. 10. Tab. xiv.
Filix non ramosa, latiùs dentata, minor Plum. 11.
Filix furcata, pinnulis longiusculis, non dentatis Plum. 13. Tab. xx.

Filix ramofa, pinnulis longiufculis, partim auriculatis Plum.
Filix pinnulis, undulatis & pediculis fquamofis Plum.
Filix non ramofa, pinnulis rotundis, non dentatis, major Plum.
Filix non ramofa, pinnulis rotundis, non dentatis, minor Plum.
Filix non ramofa, in obtufas pinnulas diffecta Plum.
Filix arborefcens, Adiantoides, major Plum.
Filix arborefcens, Adiantoides, minor Plum.
Filix pinnulis oblongis, in fummitate ferratis Plum.

Tab. 311. & 312. Filicis maris, vulgaris fructus foliis innafcuntur G, bino plerumque ordine HHI, pinnulis affixi clavi ope altera parte retufi K. Microfcopii auxilio longè majores M, apparent in pinnula L: detractâ autem vel corrugatâ N, membranâ illâ convexâ, quæ ferri Equini formam M, habet, fefe oculis objicit numerofa congeries veficularum O, fermè ovatarum P, annulo Q, elaftica vi donato, munitarum, cujus contractione rumpuntur illæ R S, feminaque fundunt minutiffima T.

Tab. 313. Filicis fœminæ, vulgaris, tum & Filicis Lufitanicæ, non ramofæ, paluftris, Lonchitidis folio, aliarumque fpecierum fructus feu veficulæ ovatæ occurrunt in finubus quibufdam X, namque autumno pinnularum margo plerumque producitur, incurvatur & complicatur.

Lib. 16. cap. 2. *In adverfa parte foliorum Filicis*, inquit Cæfalpinus, *furfuracea quædam lanugo eft, copiofior in tenellis nuper erumpentibus è terra: nam procedente tempore decidit, renafcique compertum eft ex ea lanugine; nam projectis Filicibus ubi antea non fuerint, oritur copiosè.* Notandum tamen eft lanuginem furfuraceam, de qua loquitur Cæfalpinus, quæque in tenellis Filicibus nuper è terra erumpentibus confpicitur, ab earum femine longè differre.

Genus II.

Lonchitis. *Lonkite.*

Tab. 314. LONCHITIS eft plantæ genus foliis A, Filicis foliorum æmulis, à quibus tamen differt pinnulis ad exortum auritis B C D E F.

Lonchitidis fpecies funt

Lonchitis afpera C. B. Pin. 359. *Lonchitis altera, cum foliis denticulatis five Lonchitis altera Matthioli J. B. 3. 744. Lonchitis afpera, Major Matth. 922.*

Lonchitis altiffima, globuligera, minor Plum. *Adiantum nigrum, ramofum & bacciferum Ejufd. 31. Tab. xlv.*

Lonchitis aculeata, latioribus pinnulis. *Filix mas, non ramofa pinnulis latis auriculatis, fpinofis Ger. emac. 1130.*

Lonchitis aculeata, major. *Filix aculeata, major. C. B. Pin. 385. Filix mas aculeata, major Prodr. 151.*

Lonchitis aculeata, minor. *Filix aculeata, minor C. B. Pin. 358. Prodr. 151.*

Lonchitis maritima. *Filix maritima, ex infulis Stœchadibus C. B. Pin. 358. Chamæfilix marina, Anglica Lob. Icon 814.*

Lonchitis ſcandens, Braſiliana, pinnulis eleganter laciniatis. *Filix ſcandens, perpulchra, Braſiliana Breyn. Cent.* 1. 96.

Lonchitis glabra, major Plum. 18. Tab. xxvij.

Lonchitis glabra, minor Plum. 19. Tab. xxviij.

Lonchitis auriculata & ſerrata Plum. 20. Tab. xxix. fig. A.

Lonchitis juxta nervum pulverulenta Plum. 20. Tab. xxix. fig. B.

Lonchitis ramoſa, limbo pulverulento Plum. xxj Tab. xxx.

Lonchitis ramoſa, pinnulis longiuſculis, partim auriculatis Plum.

Lonchitis latifolia in pinnulas obtuſas & leviter crenatas diviſa Plum.

Lonchitis minor, rotundè crenata Plum.

Lonchitis ramoſa, tenuis, pediculis ſpinoſis Plum.

Lonchitis latifolia, pediculis lucidis & nigris Plum.

Lonchitis Betonicæ folio Plum.

Lonchitis aquatica membranâ tenui contexta Plum.

Lonchitis longis, anguſtis & ad oras pulverulentis foliis Plum. *Filix non ramoſa, longiſſimis, anguſtis, & ad baſim auriculatis foliis Ejuſd.* 12. *Tab. xviij.*

Lonchitis longis, anguſtis, & ad baſim folioſis foliis Plum, *Filix altera, longiſſimis, anguſtis, & ad baſim folioſis foliis Ejuſd.* 12. *Tab. xix.*

Lonchitis ramoſa, pediculis nigris, pulverulenta Plum. *Adiantum nigrum, ramoſum, pulverulentum & falcatum Ejuſd.* 32. *Tab. xlvij.*

Lonchitis foliis ſuperiùs inciſis, major Plum.

Lonchitis foliis ſuperiùs inciſis, minor Plum.

Lonchitis auriculis ſubrotundis, laciniata Plum.

Lonchitis ramoſa, cauliculis ſquamoſis Plum.

Lonchitis folio cordiformi Plum.

Lonchitis minima, ramoſa Plum.

Lonchitis acuminata, auriculiſque rotundis inciſa Plum.

Lonchitis in auriculas ſubrotundas diviſa Plum.

Lonchitis radiata, Polytrici facie. *Adiantum ramoſum, radiatum Plum.* 33. *Tab. xlix. Trichomanes Americanum, radiatum Elem. Bot.* 431.

Lonchitidis fructus D, Filicis fructum planè æmulantur.

GENUS III.

Trichomanes. *Politric.*

TRICHOMANES eſt plantæ genus, cujus folia A B C, ex foliolis componuntur D E F, plerumque ſubrotundis, coſtæ G I, utrinque quaſi per conjugationes innaſcentibus. *Tab.* 315.

Trichomanis ſpecies ſunt

Trichomanes ſive Polytrichum officinarum C. B. Pin. 356. *Trichomanes ſive Polytrichum J. B.* 3. 754. *Trichomanes Dod. Pempt.* 471.

Trichomanes foliis eleganter inciſis. fig. I C. *Adiantum mas Tabern. Icon.* 797.

Trichomanes minus & tenerius C. B. Pin. 356. *Trichomanes minus, album J. B. 3. 755. Trichomanes minor, mas Tabern. Icon.* 803.

Trichomanes ramosum, majus C. B. Pin. 356. *Trichomanes ramosum J. B. 3. 753. Trichomanes fœmina Tabern. Icon.* 802.

Trichomanes crenis rotundis & nigricante limbo præcinctis Plum.

Trichomanes foliis leviter aculeatis.

Trichomanes folio triangulari, crenato Plum.

Trichomanes folio cordiformi Plum.

Trichomanes ramosum, minus C. B. Pin. 356. *Trichomanes minor, fœmina Tabern. Icon.* 803.

Trichomanes foliis partim bifidis, partim integris. *Adiantum radicosum, erectius, foliolis imis bissectis, cæteris verò integris, tenuissimè crenatis Pluk. Tab. 3. fig. 6.*

Trichomanes latifolium, dentatum. *Polytricum saxatile, dentatum Plum.* 35. Tab. 1. fig. C.

Trichomanes pendulum, serici instar molle Plum.

Trichomanes argenteum, ad oras nigrum Plum.

Trichomanes denticulis bifidis incisum Plum.

Trichomanis fructus foliis innascuntur: capsulæ scilicet membranaceæ, globosæ fermè, squamis obvolutæ H, annulo elastica vi donato munitæ L, cujus contractione rumpuntur K M N, seminaque fundunt tenuissima O.

GENUS IV.

Polypodium. *Polypode.*

Tab. 316. POLYPODIUM est plantæ genus, nequaquam ramosum, cujus folia A B, ad nervum pene in partes C, angustas & oblongas secari solent. His notis addenda est facies propria.

Polypodii species sunt

Polypodium vulgare C. B. Pin. 359. *Polypodium J. B. 3. 746. Polypodium majus Dod. Pempt.* 464.

Polypodium minus C. B. Pin. 359. Dod. Pempt. 464.

Polypodium majus, acuto folio, Viterbiense Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part.* 2. 60. *Tab.* 47. & 48.

Polypodium majus, serrato folio Barr. icon.

Polypodium sensibile Munt. Hist 290. *Filix Indica, Osmundæ facie Bod. à Stap.* 320.

Polypodium angustifolium, folio variolo. *Lonchitis minor C. B. Pin.* 359. *Lonchitis altera, folio Polypodii J. B. 3.* 744. *Lonchitis aspera Dod. Pempt.* 469.

Polypodium Cambrobritannicum, pinnulis ad margines laciniatis Raii Hist. 137. *Filix amplissima lobis foliorum laciniatis, Cambrica Pluk. Phytog. Tab. xxx. fig.* 1.

Polypodium Africanum, maximum, acutissimè divisum Oldenl.

Polypodium majus, aureum Plum. 25. Tab. xxxv.
Polypodium radice tenui & repente Plum. 25. Tab. xxxvj.
Polypodium nigrum, tenuiùs fectum Plum. 26. Tab. xxxvij.
Polypodium incifuris Afplenii. *Filix non ramofa, Scolopendrioides Plum.* 7. Tab. xj.
Polypodium tenue & pendulum Plum.
Polypodium rigidis & acuminatis pinnulis Plum.
Polypodium pendulum, hirfutie rufa pubefcens Plum.
Polypodium pendulum & glabrum Plum.
Polypodium aliud pendulum, minimum Plum.
Polypodium crifpum, Struthionis pennas referens Plum.
Polypodium afperum & dentatum Plum.
Polypodium tenuius & undofum Plum.
Polypodium crifpum, calyciferum Plum.
Polypodium Glycyrrhizæ fapore Plum.
Polypodium fquamulis argenteis refperfum Plum.
Polypodium fufcum, tenuiffimis denticulis ferratum Plum.
Polypodium totum tranflucens Plum.
Polypodium radice fubcæruleâ & punctatâ Plum.
Polypodii fructus foliis innafcuntur; capfulæ fcilicet membranaceæ D, fphæricæ E, in acervulos congeftæ, annulo carentes, quæ fibrarum contractione rumpuntur G F I, feminaque fundunt minutiffima H.
Polypodium à vocibus Græcis πολὺ *multum*, & πούς *Pes*, quafi diceretur planta multipes, ob radicum formam.

GENUS V.

Ruta muraria.

RUTA MURARIA eft plantæ genus, cujus folia A B, ad Rutam hortenfem quodammodo accedunt. *Tab. 317.*

Rutæ murariæ fpecies funt

Ruta muraria C. B. Pin. 356. *J. B.* 3. 753. *Dod. Pemp.* 470.
Ruta muraria Alpina, latifolia. *Adiantum album crifpum, Alpinum Schuvenck.*
Ruta muraria procerior, Germanica. *Adiantum novum, Germanicum, Rutæ murariæ facie Breyn. Cent.* 1. 189.
Ruta muraria Clematitis, altiffima; folio vario Plum.
Rutæ murariæ fructus foliis innafcuntur, capfulæ fcilicet membranaceæ, fphæricæ C, annulo vi elaftica donato DD, munitæ, cujus contractione rumpuntur illæ D E, D F, feminaque fundunt minutiffima G.

GENUS VI.

Filicula.

FILICULA eft plantæ genus, foliis ad Filicem quodammodo accedens.

Filiculæ ſpecies ſunt

Filicula Fontana, major, ſive Adiantum album, Filicis folio C. B. Pin. 358. *Adiantum album, folio Filicis J. B.* 3. 741. *Dryopteris candida Dod. Pempt.* 465.

Filicula Fontana, minor C. B. Pin. 358. *Filicula fontana Tabern. Icon.* 792.

Filicula quæ Adiantum nigrum officinarum, pinnulis obtuſioribus. *Adiantum foliis longioribus, pulverulentis, pediculo nigro C. B. Pin.* 355. *Adiantum nigrum officinarum J. B.* 3. 742. *Dryopteris nigra Dod. Pempt.* 466. *Capillaire ordinaire.*

Filicula quæ Adiantum nigrum, officinarum, pinnulis acutioribus.

Filicula Scotica, major, Adianti nigri facie. *Adiantum nigrum officinarum, majus Scot. Illuſt. Part.* 2.

Filicula Fontana, folio vario. *Adiantum album, tenuifolium, Rutæ muraria accedens J. B.* 3. 743. *Adiantum foliis minutim in oblongum ſciſſis, pediculo viridi C. B. Pin.* 355.

Filicula Luſitanica, Polypodii radice. *Adiantum nigrum, radice prælonga, arbores annoſas perreptante V. Luſit.*

Filicula maritima, ſaxatilis, ſegmentis rotundioribus.

Filicula ramoſa, Luſitanica, pinnulis ad Ceterach accedentibus.

Filicula ſaxatilis, pinnulis brevioribus, acutis. *Filix ſaxatilis, non ramoſa, minima Raii Syllog.*

Filicula capillacea Plum.

Filicula digitata Plum.

Filicula pyxidifera Plum.

Filicula nigra, laciniis acuminatis Plum.

Filicula ſaxatilis, omnium minima, elegantiſſima H. R. Par.

Filicula ſaxatilis, corniculata. *Filix ſaxatilis, corniculata C. B. Pin.* 358. *Filix ſaxatilis Tragi J. B.* 3. 755. *Holoſtium petræum Tabern. Icon.* 736.

Filicula Africana, minima, pinnulis tenuiùs diſſectis Oldenl.

Filicula Africana, maxima, in acutas lacinias diviſa Oldenl.

Filicula Virginiana, Cicutariæ foliis. *Adiantum album, floridum, Cicutæ foliis, Virginianum Raii Hiſt. App.* 1854. *Pluk. Tab.* 3. *fig.* 4.

Filicula maxima, argenteo pulvere conſperſa. *Adiantum nigro ſimile, albiſſimo pulvere conſperſum Plum.* 30. *Tab. xliv.*

Filicula aureo pulvere conſperſa Plum.

Filicula Americana, pinnulis obtuſis. *Adiantum minus, foliis in ſummitate retuſis Plum.* 34. *Tab.* 1. *fig. B.*

Filicula Adianti nigri facie, minor Plum.

Filicula ſinenſis, pinnulis obtuſis, plerumque bifidis. *Adiantum nigrum, Chinenſe, tenuiter diviſum, pinnulis minimis, obtuſis, plerumque bifidis Raii Hiſt. App.* 1854.

Genus VII.

Adiantum. *Capillaire.*

Adiantum est plantæ genus, cujus folia A B, propriâ facie à cæteris plantis dignoscuntur. Tab. 317.

Adianti species sunt

Adiantum foliis Coriandri C. B. Pin. 355. *Adiantum sive Capillus Veneris J. B.* 3.751. *Adiantum Dod. Pempt.* 469. *Capillaire de Montpelier.*

Adiantum Scoticum, majus, Coriandri folio. *Adianto vero affine, Adiantum nostras, majus, Coriandri folio, in apice nonnihil rotundo, pediculo pallidè rubente Scot. Illustr. Part.* 2.7.

Adiantum Scoticum, minus, folio obtuso, altiùs inciso. *Adianto vero affine, nostras, minus, folio obtuso, saturatè viridi, altiùs inciso, cum pediculo viridi, minore Scot. Illustr. Part.* 2.8.

Adiantum Americanum Corn. 7. *Adiantum fruticosum, Brasilianum C. B. Pin.* 355. *Prodr.* 150. *Capillaire de Canada.*

Adiantum radicosum, humi sparsum, seu Filicula pellucida, nostras, Coriandri foliolis mollicellis globuliferum Pluk. Tab. 3. fig. 5. *Adiantum petræum perpusillum, Anglicum, foliis bifidis vel trifidis Nevvtoni Raii Hist.* 141.

Adiantum foliis hexagonis Plum.

Adiantum triphyllum & retusum Plum.

Adiantum Italicum, multifido folio. *Muscus montanus, Italicus, Adianti foliis Bocc. Mus. Part.* 2.24. *Muscus montanus, Adianti foliis Ejusd. Tab.*2.

Adiantum minimum, folio vario Elem. Bot. *H. R. Monsp. Adiantum Filicinum, leptophyllum, elatius, Hispanicum Barr. Icon.*

Adiantum Chinense, perelegans, ramosum, folio flabelliformi, cum rubedine perfuso Pluk. Tab. iv. fig. 3.

Adiantum muscosum, Lichenis petræi facie Plum. 34. Tab. 1. fig. A.

Adiantum ramosum, foliis trapeziis, dentatis Plum. 31. Tab. xlvj.

Adiantum frutescens, spinosum & repens Plum.

Adiantum vulgari simile & ramosissimum Plum.

Adiantum lunulis albicantibus signatum Plum.

Adiantum tenuiter divisum Plum.

Adiantum humile, trifoliatum & repens Plum.

Adiantum in lacinias profundas divisum Plum.

Adiantum capillaceum Plum.

Adiantum scandens, foliis tenuissimè sectis & retusis Plum.

Adianti fructus nasci solent in sinubus C D, seu complicatione foliorum: in his enim occurrunt capsulæ E, sphæricæ annulo F F, vi elastica donato munitæ, cujus contractione rumpuntur G, seminaque fundunt minutissima H.

Adiantum ex α particulâ privativâ, & διαίνω *madefacio*, quasi planta non madefacta. Adianti enim folia in aquam immersa non madefiunt.

GENUS VIII.

Aſplenium. *Ceterac.*

Tab. 318. ASPLENIUM eſt plantæ genus, cujus folia A B, ſingulari formâ, margine ſcilicet pulchrè ſinuato à cæteris differunt.

Aſplenii ſpecies ſunt

Aſplenium ſive Ceterach J. B. 3. 749. *Ceterach officinarum C. B. Pin.* 354. *Aſplenium Dod. Pempt.* 468.

Aſplenium ramoſum. *Lonchitis folio Ceterach C. B. Pin* 359. *Lonchitis aſpera Maranthæ J. B.* 3. 745. *Lonchitis altera, Marantha Cluſ. Hiſt. ccxij.*

Aſplenium ramoſum, Africanum, maximum, caulibus ſplendentibus Oldenl.

Aſplenium altius & villoſum Plum.

Aſplenium alterum, propendens & criſpum Plum.

Aſplenii prona pars ſquamis C, obducitur, è quibus velut è ſinubus propriis D E F G H, emergunt capſulæ ſphæricæ K, annulo elaſtica vi donato LL munitæ, cujus contractione rumpuntur H, ſeminaque funduntur minutiſſima N.

GENUS IX.

Lingua Cervina. *Langue de Cerf.*

Tab. 318. 320. 321. LINGUA CERVINA eſt plantæ genus, cujus folia linguæ Cervi figuram æmulari vulgò exiſtimantur, nunc ſimplicia A B, nunc laciniata X interdum ramoſa ſeu coſtæ affixa ZZ.

Linguæ Cervinæ ſpecies ſunt

Lingua Cervina officinarum C. B. Pin. 353. *Phyllitis ſive Lingua Cervina vulgi J. B.* 3. 756. *Phyllitis vulgaris Cluſ. Hiſt. ccxiij.*

Lingua Cervina maxima, undulato folio, auriculato per baſim H. R. Par. *Lingua Cervina maxima, undulato per oras folio & auriculato per baſim Morini Joncq Hort.*

Lingua Cervina medio folii nervo in aculeum abeunte H. R. Par.

Lingua Cervina foliis in ſummo multifidis & corniculatis.

Lingua Cervina anguſtifolia, lucida, folio ſerrato H. R. Par. *Phyllitis criſpa J. B.* 3. 757.

Lingua Cervina ſeu Phyllitis minima, folio undulato H. R. Par. *Lingua Cervina minima Joncq. Hort.*

Lingua Cervina anguſtifolia, major, ſua lanugine foliorum lacinias involvente H. R. Par.

Lingua Cervina Querno folio. *Hemionitis Indiæ Orientalis Phagi ſeu Eſculi folio aliquatenus accedens Pluk. Tab.* 36. *fig.* 5.

Lingua Cervina Virginiana, cujus foliorum apex radices agit. *Phyllitis parva, ſaxatilis, Virginiana, per ſummitates foliorum radicoſa Baniſter Cat. Plant. Virg. Pluk. Tab. cv. fig.* 3.

Lingua Cervina rigida & glabra Plum.

Lingua

Lingua Cervina latifolia, pediculis squamosis Plum.
Lingua Cervina latifolia, pediculis articulatis Plum.
Lingua Cervina angusta & reticulata Plum.
Lingua Cervina scandens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.
Lingua Cervina villis & squamulis aureis muscosa Plum.
Lingua Cervina villosa, minor Plum.
Lingua Cervina brevioribus & crassioribus foliis Plum.
Lingua Cervina minima, repens & hirsuta Plum.
Lingua Cervina amplissimis foliis Plum.
Lingua Cervina pulvisculo aureo posteriùs obducta Plum.
Lingua Cervina longissimis & angustissimis foliis Plum.
Lingua Cervina foliis acutis & ad oras summitatum pulverulentis Plum.
Lingua Cervina non ramosa, rotundiùs crenata Plum. *Filix latifolia, non ramosa, rotundiùs crenata Ejusd. 7. Tab. x.*
Lingua Cervina longo, lato, serratoque folio Plum. 27. Tab. xxxix.
Lingua Cervina scandens, caulibus squamosis Plum. *Phyllitis scandens, cauliculis squamosis Ejusd. 29. Tab. xlij.*
Lingua Cervina longis, angustis & undulatis foliis Plum. *Polypodium foliis Linguæ Cervinæ, majus Ejusd. 26. Tab. xxxviij.*
Lingua Cervina villosa, major, & rufescens Plum.
Lingua Cervina radice repente, viridi, punctisque nigris notata Plum.
Lingua Cervina villosa, amplisque foliis subrotundis Plum.
Lingua Cervina geminato folio Plum.
Lingua Cervina angustifolia, costis & pediculis villosis Plum.
Lingua Cervina scandens, foliis Laurinis, serratis Plum. *Filix scandens, latifolia, serrata Ejusd. 8. Tab. xij.*
Lingua Cervina multifido folio C. B. Pin. 353. *Phyllitis polyschides J. B. 3. 757. Phyllitis laciniato folio Clus. Hist. ccxiij.*
Lingua Cervina majore folio in duas tresve lacinias & profundiùs dissecto H. R. Par.
Lingua Cervina ramosa, major, foliis multifidis & crispis. *Lingua Cervina multifido folio, ramosa, major Morini Joncq. Hort.*
Lingua Cervina ramosa, minor, foliis multifidis & crispis. *Lingua Cervina minor, crispa, pediculo singulari, folio trifido H. R. Par.*
Lingua Cervina ramosa, folio in orbem per summum involuto H. R. Par. *Lingua Cervina ramosa, folio in orbem juxta fastigium involuto Joncq. Hort.*
Lingua Cervina major, altera, foliolo velut extremis laciniis innascente H. R. Par. *Lingua Cervina folio extremis laciniis innato. D. Mauvilain Joncq. Hort.*
Lingua Cervina squamata & in cuspides divisa Plum.
Lingua Cervina multifido cacumine laciniata Plum.
Lingua Cervina foliis costæ innascentibus. *Hemionitis multifida C. B. Pin. 354. Hemionitis altera Dalechampii Filici floridæ similis J. B. 3. 737. Hemionitis altera Dalechampii Lugd. 1218.*
Lingua Cervina ramosa, aspera & undulosa Plum.

Lingua Cervina ramoſa, nodoſa, major. *Filix latifolia, nodoſa* 4. *Ejuſd. Tab. vj.*

Lingua Cervina ſcandens & repens, heterophylla Plum.

Lingua Cervina ſcandens & ramoſa, Citrii foliis, major Plum.

Lingua Cervina ſcandens & ramoſa, Citrii foliis, minor Plum.

Lingua Cervina ramoſa, foliis acuminatis & ſinuoſis Plum.

Lingua Cervina ramoſa, folii Querni diviſurâ Plum.

Lingua Cervina ramoſa, punctis nigris notata Plum.

Lingua Cervina ramoſa, ſcandens, anguſtis & undulatis foliis Plum.

Lingua Cervina ramoſa, foliis enſiformibus, ſerratis Plum. *Filix latifolia ramoſa, foliis gladiiformibus, ſerratis Ejuſd.* 10. *Tab. xv.*

Lingua Cervina ramoſa, ad margines pulverulenta Plum. *Filix latifolia, ad margines pulverulenta Ejuſd.* 6. *Tab. viij.*

Lingua Cervina latifolia, ramoſa, membranâ tenui marginata Plum.

Lingua Cervina ramoſa, aurea Plum. *Filix paluſtris, aurea, foliis Linguæ Cervinæ Ejuſd.* 5. *Tab. vij.*

Lingua Cervina ramoſa, nigris tuberculis pulverulenta Plum. *Filix latifolia, non ramoſa, nigris tuberculis pulverulenta Ejuſd.* 6. *Tab. ix.*

Lingua Cervina ramoſa, nodoſa, minor Plum.

Lingua Cervina ſinuoſa, in ſummitate triſulca Plum.

Lingua Cervina quinquefolia, ramoſa, foliis acuminatis & pediculis ſquamoſis Plum.

Lingua Cervina triphylla, anguſta & leviter ſerrata Plum.

Tab. 319. & 320. Linguæ Cervinæ vulgaris fructus innaſcuntur foliis A B: in ſinubus enim ſulcatis B, C, D, E, & quaſi bivalvibus occurrit numeroſa congeries capſularum F, G, quæ ſingulæ anulo H, elaſtica vi donato muniuntur, cujus contractióne rumpuntur, I, K, M, N, O, P, ſeminaque fundunt minutiſſima L.

GENUS X.

Hemionitis. *Emionite.*

Tab. 322. & 323. HEMIONITIS eſt plantæ genus, cujus folia ad baſim latè aurita ſunt ſive ſimplicia ſint A, B, C, D, F, ſive compoſita G, H, I, K, L, M, N, O.

Hemionitidis ſpecies ſunt:

Hemionitis vulgaris C. B. Pin. 353. *Hemionitis J. B.* 3. 758. *Hemionitis vera Cluſ. Hiſt. ccxiiij.*

Hemionitis peregrina Cluſ. Hiſt. ccxiiij. *Hemionitis minùs vulgaris C. B. Pin.* 354.

Hemionitis Luſitanica, elegantior.

Hemionitis maxima, quinquefolia Plum. 22. Tab. xxxj.

Hemionitis maxima, trifolia Plum. 21. Tab. xxxij.

Hemionitis aurea, hirſuta Plum. 23. Tab. xxxiij.

Hemionitis profundè laciniata, ad oras pulverulenta Plum. 24. Tab. xxxiv.

Hemionitis laciniis crifpis incifa Plum.
Hemionitis varia & cufpidata Plum.
Hemionitis trifolia, villis tenuibus & rufis fimbriata Plum.
Hemionitis altera, pentaphylla & elegantior Plum.
Hemionitis maxima, Linguæ Cervinæ affinis Plum.
Hemionitis pumila, pentaphylla & rotundè dentata Plum.

SECTIO II.

De Herbis quæ floribus carent & quorum femina foliis non innafcuntur.

GENUS I.

Ofmunda. *Ofmonde.*

OSMUNDA eft plantæ genus floribus carens, cujus fructus in uvam AB, quodammodo colliguntur. Tab. 324.

Ofmundæ fpecies funt

Ofmunda vulgaris & paluftris. *Ofmunda regalis five Filix florida Park. Theat.* 1038. *Filix floribus infignis J. B.* 3. 736. *Filix ramofa, non dentata, florida C. B. Pin.* 357. *Filix paluftris Dod. Pempt.* 463.

Ofmunda foliis lunatis. *Lunaria racemofa, minor vel vulgaris C. B. Pin.* 354. *Lunaria botrytis J. B.* 3. 709. *Lunaria Dod. Pempt.* 139.

Ofmunda multifido folio. *Lunaria racemofa, multifido folio C. B. Pin.* 355. *Lunaria botrytis, ramofa, Silefiaca J. B.* 3. 711. *Lunaria minor, ramofa Cluf. Hift. cxix.*

Ofmunda foliis lunatis, ramofa. *Lunaria racemofa, ramofa, major C. B. Pin.* 355. *Lunaria botrytis, minor, multifolia J. B.* 3. 711. *Lunariæ rarior fpecies Cam. Epit.* 644.

Ofmunda Matricariæ foliis. *Lunaria racemofa, minor, Matricariæ foliis Breyn. Cent.* 1. 94.

Ofmunda foliis Adianti. *Lunaria racemofa, minor, Adianti folio Breyn. Cent.* 1. 93.

Ofmunda hirfuta, Lonchitidis folio Plum. *Lonchitis hirfuta, florida Plum.* 18. *Tab. xxvj.*

Ofmunda Filiculæ folio, major Plum. *Adiantum faxofum, floridum Ejufd.* 29. *Tab. xliij.*

Ofmunda Filiculæ folio, minor Plum.
Ofmunda Linguæ Cervinæ folio Plum.
Ofmunda latis crenis incifa Plum.
Ofmunda molliter hirfuta & profundè laciniata Plum.
Ofmunda Afphodeli radice Plum.

Ofmunda verticillata Plum.
Ofmunda lanceolata & leviter ferrata Plum.
Ofmundæ fructus funt capfulæ fphæricæ C, quæ fibrarum contractione rumpuntur D, E, F, feminaque fundunt minutiffima G, ut microfcopii ope obfervatur.

GENUS II.

Ophiogloffum. *Langue de Serpent.*

Tab. 325. OPHIOGLOSSUM eft plantæ genus, floribus carens, fructu verò linguiato A, in plures cellulas bino ordine per longitudinem divifo, quibus fponte difruptis B, C, D, E, F, utrinque denticulatus fit. *Seminis loco* (inquit *Hort.* 90. Camerarius) *ei tenuis quafi pollen in linguæ infectionibus, quibus per maturitatem dehifcentibus, excidit:* ope microfcopii craffior videtur G.

Ophiogloffi fpecies funt

Ophiogloffum vulgatum C. B. Pin. 354. *Ophiogloffon J. B.* 3. 708. *Dod. Pempt.* 139.
Ophiogloffum angulofo folio C. B. Pin. 354. *Prodr.* 150. *J. B.* 3. 709.
Ophiogloffum minus, fubrotundo folio C. B. Pin. 354. *J. B.* 3. 709. *Ophiogloffum minus Prodr.* 150.
Ophiogloffum bilingue, majus, folio acuto Mentz. Pug. Tab. 4.
Ophiogloffum bilingue, medium, folio obtufo Mentz. Pug. Tab. 4.
Ophiogloffum bilingue, minimum Mentz. Pug. Tab. 4.
Ophiogloffum palmatum Plum.
Ophiogloffum cordiforme & reticulatum Plum.
Ophiogloffum à vocibus Græcis ὄφις *Serpens*, & γλῶσσα *Lingua*; quafi diceretur *Lingua Serpentina.*

GENUS III.

Lichen.

Tab. 325. LICHEN eft plantæ genus, floribus carens, fructu verò A, B, C, D, quodammodo pelviformi, polline feu femine tenuiffimo fœto, quod microfcopii ope fubrotundum videtur E.

Lichenis fpecies funt

Lichen Diofcoridis & Plinii fecundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331. *Mufcus crustæ modo arboribus adnafcens, colore cinereo C. B. Pin.* 361.
Lichen Diofcoridis & Plinii fecundus, colore viridante Col. Part. 1. 331. *Mufcus crustæ modo arboribus adnafcens, colore viridante C. B. Pin.* 361.
Lichen Diofcoridis & Plinii fecundus, colore flavefcente Col. Part. 1. 331. *Mufcus crustæ modo arboribus adnafcens, colore flavefcente C. B. Pin.* 361. *Mufcus crustæ modo arboribus adnafcens, flavus Raii Hift.* 116.
Lichen cruftæ modo arboribus adnafcens, pullus. *Mufcus crustæ modo arboribus adnafcens, pullus Raii Hift.* 116.
Lichen cruftæ modo arboribus adnafcens, tenuiter divifus. *Mufcus crustæ*

modo arboribus adnaſcens, cinereus, mollior & in anguſtiores lacinias diviſus Raii Hiſt. 116.

Lichen cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, verrucoſus, cinereus, & veluti deuſtus.

Lichen cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, tinctorius. *Muſcus tinctorius, cruſtæ modo petris adnaſcens Raii Hiſt.* 116. *Lichen petræus, purpureus, Derbienſis Park. Theat.* 1315.

Lichen arboreus ſive Pulmonaria arborea J. B. 3. 759. *Muſcus Pulmonarius C. B. Pin.* 361. *Pulmonaria Dod. Pempt.* 474. *Pulmonaire de Chêne.*

Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias diviſus. *Lichen cinereus, Lactucæ folio Elem. Bot.* 438. *Tab.* 325. *fig. AB.*

Lichen Pulmonarius rufeſcens, durior, in amplas lacinias diviſus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, maximus, cinereus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, maximus, ruffeſcens.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, ruffeſcens, ſupernè planus, infernè reticulatus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, major, ruffeſcens.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, major, cinereus. *Lichen terreſtris, cinereus Raii Hiſt.* 117.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, minor.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus.

Lichen pyxidatus, cornucopioides, criſtatus. *Muſcus cornucopioides, criſtatus, Alpinus, ſaxatilis Bocc. Muſ. Part.* 2. 21. *Tab.* 8.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, è cinereo fuſcus, minimus.

Lichen Pulmonarius, cinereus, criſpus.

Lichen pyxidatus, major. *Muſcus pyxioides, terreſtris C. B. Pin.* 361. *Muſcus pyxidatus J. B.* 3. 767. *Muſcus terreſtris, pyxidatos alabaſtriculos imitatus Lob. Icon.* 267.

Lichen pyxidatus, minor. *Muſcus pyxioides, ſaxatilis C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 152. *J. B.* 3. 767.

Lichen pyxidatus, corniculis aduncis.

Lichen pyxidatus, teres, acetabulis minoribus, repandis.

Lichen pyxidatus, non ramoſus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, ramoſus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris fuſcis & tumentibus.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris coccineis & tumentibus. *Muſcus multiformiter pyxidatus, apicibus coccineis D. Plot. Hiſt. Staff.* 199. *Tab.* 14. *fig.* 1.

Lichen pyxidatus, Endiviæ criſpæ folio, prolifer, acetabulorum oris criſpis.

Lichen pyxidatus, Damæ Cornu diviſurâ, acetabulorum oris criſpis.

Lichen pyxidatus, prolifer.

Lichen cinereus, cornua Damæ referens.

Lichen ruffeſcens, cornua Damæ referens Plum.

Lichen nigricans, omphalodes.

Lichen tubulatus, cinereus.

Lichen cinereus, latifolius aculeatus, umbilicis nigricantibus.

Lichen cinereus, arboreus, marginibus fimbriatis. *Muſcus, arboreus, ſupinus, marginibus piloſis Raii Hiſt.* 116.
Lichen latifolius, ramoſus, minor, hirſutus. *Muſcus arboreus, capitulis cavis C. B. Pin.* 361. *Muſcus alter*, πλατυπυκνοδακοῦφυλλον *Col. Part.* 1. 334.
Lichen cinereus, latifolius, ramoſus. *Muſcus alter, Quernus, latifolius, Coralloides*, ἄφυλλον *Col. Part.* 1. 335. *Muſcus arboreus, Coralloides C. B. Pin.* 361.
Lichen purpuraſcens, Luſitanicus, capillaceo folio, major.
Lichen cinereus, vulgaris, capillaceo folio, minor. *Muſcus arboreus, cum orbiculis C. B. Pin.* 361. *Muſcus Quernus, fruticoſus*, τριχόφυλλον *Col. Part.* 1. 333. *Muſcus arboreus, peltatus, & ſcutellaris J. B.* 3. 764.
Lichen capillaceo folio, elatior, pelvi ruberrima. *Muſcus Norvvegicus, umbraculo ruberrimo inſignitus Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 70.
Lichen Anapodocarpos Plum.
Lichen digitatus, Geranii facie Plum.
Lichen, à ſanandis lichenibus ſeu impetiginibus. *Lichen verò Herba*, inquit Plinius, *in Lichenis remediis, omnibus præfertur, inde nomine invento.* *Lib. 26. cap. 4.*

CLASSIS XVII.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Quorum flores & fructus vulgò deſiderantur.

SECTIO I.

De Herbis terreſtribus, quarum flores & fructus vulgò deſiderantur.

GENUS I.

Muſcus. *Mouſſe.*

Tab. 326. MUſcus eſt plantæ genus, floribus carens, foliis verò formæ ſingularis, ut paret A, B, C, D, E.

Muſci ſpecies ſunt

Muſcus capillaceus. Muſcus capillaceus, major, pediculo & capitulo craſſioribus. *Polytricum*

aureum, majus C. B. 356. Polytricum Apulei majus quibusdam J. B. 3. 760. Adiantum aureum Tabern. Icon. 797.

Muscus capillaceus, stellatus, prolifer.

Muscus capillaceus, major, capitulis crassioribus, cylindraceis, nutantibus. *Muscus capillaris, foliolis latiusculis, congestis, capitulis oblongis, reflexis Raii Synops. 33. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Tab. 6. Sect. 15. fig. 19.*

Muscus capillaceus, major, stellatus.

Muscus capillaceus, major & elatior, capitulis cylindraceis, obtusis, nutantibus. *Muscus capillaris, major & elatior, capitulis longis, obtusis, deorsum reflexis & veluti pendulis, praealtis pediculis rubris Raii Synops. 34. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Tab. 6. Sect. 15. fig. 20.*

Muscus capillaceus, major, pediculo tenuiori.

Muscus capillaceus, major, foliis tenuissimis, capitulis acutis. *Muscus coronatus, medius, foliis tenuissimis, pallidis, longioribus, capitulis erectis, acutis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 11. Polytricum aureum, medium Raii Hist. 124.*

Muscus capillaceus, major, capitulis longissimis & acutissimis. *Muscus coronatus, humilis, corniculis longissimis & acutissimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 13. Muscus capillaris, corniculis longissimis, incurvis Raii Synops. 29.*

Muscus capillaceus, major, ramosus, capitulo angustissimo.

Muscus capillaceus, tenuissimus, pediculo longissimo, purpurascente, capitulo rotundiori.

Muscus longissimus, aquaticus, capillaceo folio. *Alga fontalis, trichodes C. B. Pin. 364. Conferva trichodes vel Trichomanes aquaticum Lugd. 1023.*

Muscus capillaceus, palustris, flagellis longioribus, bifurcatis. *Muscus capillaris, palustris, flagellis longioribus, bifurcatis Mus. Petiv. Cent. 1. num. 75.*

Muscus capillaceus, ramosus, capitulis plurimis, caulibus adhaerentibus.

Muscus capillaceus, medius, capitulis globosis. *Muscus trichoides, minimus, sericeus, capillaceus, capitulis sphaericis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 628. Sect. 15. Tab. 6. fig. 6. Muscus trichoides, medius, capitulis sphaericis D. Doodii Raii Synops. 30.*

Muscus capillaceus, minor, capitulo longiori, falcato. *Muscus capillaris Dod. Pempt. 475. Muscus Polytrichoides, elatior, foliis angustis, pellucidis & ferè membranaceis Raii Synops. 32. Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 7.*

Muscus capillaceus, densissimus, lanuginosus.

Muscus capillaceus, folio rotundiore, capsulâ oblongâ, incurvâ. *Muscus coronatus, minor, foliolis latiusculis, ad caulem convolutis, capitulis cernuis & obtusis, aureis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 17. Muscus capillaris pediculis bulbosis, uncialibus, pallidis, capitula oblonga, reflexa sustinentibus Raii Synops. 34.*

Muscus capillaceus, minor, folio breviori, capitulo nutante. *Musci capillaris*

altera species Dod. Pempt. 475. Polytricum aureum, minus C. B. Pin. 356. Polytricum Apulei minus quorundam J. B. 3. 760.

Muscus capillaceus, minor, calyptrâ tomentosâ. *Muscus coronatus, rigidus, minor & humilior, capitulis villosis, brevioribus Mor. Hist. Oxon. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 7. Adiantum pileolo villoso, minimum Raii Synopf. 28.*

Muscus capillaceus, minor, capitulis geminatis. *Muscus aureus, capillaris, minor, capitulis geminatis, erectis, mutuo incubitu adnatis Pluk. Almag. Bot. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 10.*

Muscus capillaceus, ramosus, minor, capitulo angustissimo.

Muscus capillaceus, sericeus, Coridis facie. *Muscus capillaris, saxatilis, sericoides H. R. Monsp.*

Muscus capillaceus & sericeus, Americanus, nigricans Plum.

Muscus capillaceus, minimus, capitulo minimo, pulverulento.

Muscus capillaceus, omnium minimus. *Muscus coronatus, minimus, foliolis & capitulis oblongis, in pediculis brevissimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 18.*

Muscus capillaceus, lanuginosus, minimus. *Muscus trichoides, hirsutie canescens, capitulis subrotundis, reflexis, in perbrevibus pediculis Raii Synopf. 34. Muscus trichoides, hirsutus, capitulis oblongis, reflexis, pediculis brevibus insidentibus D. Doody Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 21.*

Muscus capillaceus, minimus, muralis, sericeus. *Muscus muralis, repens, sericeus, foliis splendentibus Muf. Petiv. Cent. 1. num. 83.*

Muscus capillaceus, minimus, calyptrâ longissimâ, erectâ. *Muscus coronatus, humilis, rigidior, capitulis longis, acutis, sessilibus, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 8.*

Muscus capillaceus, minimus, muralis, stellatus. *Muscus muralis, minimus, roseus, sive stellaris, capitulis longiusculis, acutis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 12.*

Muscus capillaceus, minimus, capitulo nutante, pediculo purpureo. *Muscus trichoides, capitulo parvo, reflexo, pediculo ima medietate rubro, summâ luteo-viridi Raii Synopf. 34. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 15.*

Muscus capillaceus, minimus, acaulos, calyptrâ striatâ. *Adiantum aureum, acaulon, pileis striatis Muf. Petiv. Cent. 1. num. 24.*

Muscus capillaceus, minimus, calyptrâ longâ, conoideâ, nitidâ. *Muscus trichoides, minor, pileis magnis, acutis Muf. Petiv. Cent. 1. num. 89. Adiantum aureum, perpusillum, foliis congestis, acutis, pileolo extinctorii formæ æmulo Raii Synopf. 32. Muscus coronatus, humilis, tenuifolius, pileolo magno acuto, infra aperto, extinctorium referente Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. 12.*

Muscus capillaceus, minimus, plumosus, elegans. *Muscus trichoides, foliis capillaceis, capitulis minoribus Raii Synopf. Edit. 1690. 243.*

Muscus capillaceus, minimus, capitulis majoribus, Pyriformibus, rectis.

Muscus

Mufcus trichoides, humilis, capitulis, Pyriformibus, erectis, Raii Synopf. Edit. 1690.

Mufcus capillaceus, minimus, capitulis pyriformibus, turgidis. *Mufcus coronatus, humilis, ftellaris, foliis latiufculis, capitulis Pyriformibus, erectis, turgidiufculis Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 16. *Mufcus capillaris, parvus, capitulis magnis, pyriformibus, erectis in pediculis brevibus Raii Synopf.* 29.

Mufcus fquamofus, major, five vulgaris. *Mufcus terreftris, latioribus foliis, major feu vulgaris Raii Hift.* 122. *Mufcus terreftris & hortenfis J. B.* 3. 764. Mufcus fquamofus.

Mufcus fquamofus, elatior, ramofus, caulibus compreffis. *Mufcus ramofus erectus major C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 151. *Mufcus erectus, foliis anguftis caulibus appreffis Raii Synopf.* 337.

Mufcus fquamofus, tenuior, ramofus, caulibus compreffis. *Mufcus criftam caftrenfem repræfentans, flavefcens, nemorofus, ramofus, Caffubicus Breyn. Virid. Pruff. Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 8.

Mufcus fquamofus, ramofus, minor & crifpus. *Mufcus terreftris repens, primæ fpeciei fimilis, fed multò minor Raii Synopf.* 28. *Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 625. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 5.

Mufcus fquamofus, major, foliis amplioribus, acutiffimis.

Mufcus fquamofus, major, foliis anguftioribus, acutiffimis. *Mufcus montanus Tabern. Icon.* 809.

Mufcus fquamofus, non ramofus, major, capitulis incurvis.

Mufcus fquamofus, non ramofus, minor capitulis incurvis.

Mufcus fquamofus, ramofus, tenuior, capitulis erectis.

Mufcus fquamofus, ramofus, tenuior, capitulis incurvis. *Mufcus terreftris, vulgaris, minor, Adianti aurei capitulis Raii Hift.* 122.

Mufcus fquamofus, ramofus, craffior, capitulis incurvis.

Mufcus fquamofus, vulgaris, repens, clavatus. *Mufcus terreftris, repens, à Trago pictus J. B.* 3. 766. *Mufcus terreftris, clavatus C. B. Pin.* 360. *Lycopodium. Tabern. Icon.* 814.

Mufcus fquamofus, foliis Juniperinis, reflexis. *Mufcus clavatus Juniperinis foliis reflexis, clavis fingularibus, fine pediculis Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 3.

Mufcus fquamofus, Virginianus, clavis foliofis, quadrangulis. *Mufcus rupeftris repens, Virginianus, clavis foliofis, erectis, quadratis D. Banifter Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 4.

Mufcus fquamofus, Abietiformis. *Mufcus terreftris, erectus J. B.* 3. 767. *Mufcus erectus, Abietiformis Raii Hift.* 121.

Mufcus fquamofus, montanus, repens, Sabinæ folio. *Mufcus terreftris, ramofus pulcher J. B.* 3. 767.

Mufcus fquamofus, erectus, polyfpermos. *Mufcus terreftris, erectus, minor, polyfpermos Raii Hift.* 122. *Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 10.

Mufcus fquamofus, repens, tenuiffimis foliis. *Mufcus terreftris, repens,*

humilior, tenuiſſimis foliis, clavis foliofis, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 11.

Muſcus ſquamoſus, repens, Virginianus, tenuiſſimis foliis. *Muſcus terreſtris, repens Virginianus, humi diffuſus, viticulis longioribus foliolis tenuibus veſtitus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 12.

Muſcus ſquamoſus, repens, veluti ſpicatus. *Muſcus ramoſus, repens, ſpicatus C. B. Pin.* 361. *Muſcus ramoſus, repens, velut ſpicatus Prodr.* 151. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 625. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 6.

Muſcus ſquamoſus, viticulis longiſſimis Abietinis. *Muſcus terreſtris, ſurculis filamentoſis, tenacibus, Abietinis, ſemel tantùm diviſis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 626. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 22.

Muſcus ſquamoſus, dendroides, repens. *Muſcus dendroides, ſylvarum erectus, ramulis Kali æmulis, radice repente Raii Synopſ. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 626. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 30.

Muſcus ſquamoſus, dendroides, ſurculis velut in capitulum congeſtis. *Muſcus dendroides, elatior, ramulis crebris, minus circuloſis, capitulis pediculis brevibus inſidentibus Raii Synopſ. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 626. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 31.

Muſcus ſquamoſus, Cupreſſiformis. *Muſcus Cupreſſiformis, ramoſus C. B. Pin.* 361. *Muſcus Cupreſſiformis Prodr.* 152. *Muſcus terreſtris vulgaris Cupreſſi foliis Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 81.

Muſcus ſquamoſus, ramoſus, erectus, Alopecuroides Tab. 326. fig. B.

Muſcus ſquamoſus, Americanus, maximus, erectus, Sabinæ folio Plum.

Muſcus ſquamoſus ſive Lycopodium Americanum. altiſſimum Plum.

Muſcus ſquamoſus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis longioribus Plum.

Muſcus ſquamoſus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis valde ramoſis Plum.

Muſcus ſquamoſus, Americanus, maximus, Coridis foliis reflexis Plum.

Muſcus ſquamoſus, Americanus, maximus, Coridis foliis aduncis Plum.

Muſcus ſquamoſus, Linariæ folio major & criſpus. *Muſcus terreſtris major ramulis compreſſis, foliis ſuperficie criſpis D. Sherard. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 625. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 10.

Muſcus ſquamoſus, Linariæ folio, minor & criſpus, capitulis curvis.

Muſcus ſquamoſus, paluſtris, candicans, molliſſimus. *Muſcus paluſtris Dod. Pempt.* 472. *Muſcus paluſtris, terreſtri ſimilis Raii. Hiſt.* 122.

Muſcus ſquamoſus, foliis ſubrotundis, denſiſſimis. *Muſcus muralis, floridus, foliis ſubrotundis, creberrime imbricatim diſpoſitis, ſive Muſcus muralis, platyphyllos Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 627. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 44.

Muſcus ſquamoſus, elatior, tenuiſſimus, Americanus Plum.

Muſcus ſquamoſus, foliis acutiſſimis, in aquis naſcens. *Muſcus aquaticus, folio expanſo Prodr.* 154. *Fontalis minor, lucens J. B.* 3. 778. *Muſcus aquaticus, viticulis longis, minus ramoſis, lucidis, foliis acutis, triangularibus cinctis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 626. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 32.

Mufcus fquamofus, denticulatus, fplendens, arboreus.

Mufcus fquamofus, viticulis longioribus, glabris. *Mufcus montanus, gracilis, ramofus, viticulis longioribus, glabris, Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 4.*

Mufcus fquamofus, fupinus, foliis obtufis. *Mufcus vulgaris, minor caulicu-lis compreffis Raii Synopf. Edit. 1690. 244. Mufcus trichomanoides, fupi-nus, noftras, elegans, minor, Pluk. Almag. Bot.*

Mufcus fquamofus, faxatilis, tortuofus ac nodofus.

Mufcus fquamofus, erectus minimus.

Mufcus fquamofus, Ericæ folio, minimus, capitulis nutantibus.

Mufcus argenteus, capitulis reflexis Raii Synopf. 34. *Mufcus minimus, è viridi argenteus, capitulis oblongis, cernuis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 17.*

Mufcus fquamofus, pennatus, capitulis Adianti. *Mufcus pennatus capi-tulis Adianti Raii Synopf. Edit. 1690. 236. Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 36.*

Mufcus Polygoni folio Tab. 226. fig. E. *Mufcus ad Polytrichoidem acce-dens, ramofus, foliis longis, lucidis & veluti crifpis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 6. fig. 1. Mufcus ad Polytrichoidem acce-dens arbufculam referens, foliis longis Raii Synopf. 36.* Mufcus Poly-goni, Linariæ, & Nummula-riæ folio.

Mufcus Americanus, maximus, Linariæ folio. Plum.

Mufcus Americanus, Linariæ foliis acutiffimis Plum.

Mufcus paluftris major, Serpilli folio. *Mufcus Polytrichoides, paluftris ma-jor, Serpilli latioris folio pellucido Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 39. Muf. trichoides, foliis Serpilli rotundis Raii Synopf.*

Mufcus paluftris, foliis fubrotundis. *Mufcus Polytrichoides, humilior, al-ternis foliis pellucidis fubrotundis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 40. Mufcus Polytrichoides, humilior, foliis latis, fubro-tundis Pluk. Phytog. Tab. 45. fig. 7. Adiantum aureum, humilius, foliis latis, fubrotundis Raii Hift. 124.*

Mufcus Nummulariæ folio, major. *Mufcus Trichomanis facie, foliis utrin-que fplendentibus, rotundis Jungermanni Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 41. Mufcus Trichomanoides, fupinus, nofter, ele-gans Pluk. Almag. Bot.*

Mufcus Nummulariæ foliis fubrotundis, densè pofitis. *Mufcus Tricho-manoides foliis rotundioribus, pellucidis, fquamatim conjunctè fibi incumben-tibus Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 42.*

Mufcus faxatilis, Nummulariæ folio minor.

Mufcus Nummulariæ folio, fructu pediculo carente.

Mufcus pennatus foliis fubrotundis, bifidis, major. *Mufcus Lichenoides foliis pennatis, bifidis major, Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 627. num. 46.*

Mufcus pennatus, foliis fubrotundis, bifidis, minor. *Mufcus Lichenoi-des, foliis pennatis, bifidis, minor Raii Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 627. num. 47.*

Mufcus pennatus, aquaticus, foliis fubrotundis. *Mufcus aquaticus, Cor-*

nubienſis, plurimùm capillaceus, foliolis exiguis, alternis, per totam capillorum longitudinem adnatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 48.

Muſcus vulgaris, pennatus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus pennatus Prodr.* 151.

Muſcus vulgaris, pennatus, minor C. B. Pin. 360. *Muſci pennati altera ſpecies C. B. Prodr.* 151.

Muſcus denticulatus, minor C. B. Pin. 360. *Muſcus terreſtris, Luſitanicus J. B. 3. 765. Muſcus terreſtris, minor alter Dod. Pempt.* 473.

Muſcus pennatus, omnium minimus.

Muſcus Americanus, denticulatus, major. *Planta muſcoſa & plumoſa Guyanenſis, perelegans, major Breyn. Cent. 1. Tab.* 100.

Muſcus Americanus, denticulatus, minor. *Planta muſcoſa & plumoſa, Guyanenſis, perelegans minor Breyn. Cent. 1. Tab.* 101.

Muſcus denticulatus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus pulcher, parvus, repens J. B. 3. 765. Muſcus terreſtris, denticulatus Lob. Icon. 243. Muſcus denticulatus, minor, ſericeus noſtras, capitulis Adianti Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig.* 35.

Muſcus denticulatus, lucens, fluviatilis, maximus, ad ramulorum apices Adianti capitulis ornatus Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig.* 33.

Muſcus Filicinus, major. C. B. Pin. 360. *Muſcus Filicinus J. B. 3. 764. Tabern. Icon.* 807.

Muſcus Filicinus, minor C. B. Prodr. 151. *Muſcus Filicinus, minor, floridus C. B. Pin. 360. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig.* 21.

Muſcus paluſtris, Abſinthii folio, inſipidus.

Tab. 316. Muſci fructus alii calyptrâ obvolvuntur, alii nudi ſunt. Sub calyptrâ cucullata G I, latet fructus F H, ſeu K L, plerumque quadrangularis, pulviſculo fœtus M, tenuiſſimo: in alis verò foliorum clavæ N O, adſunt capſulæ reniformes P Q, quæ ſpontè rumpuntur R S, Seminaque fundunt tenuiſſima T V.

GENUS II.

Fungus. *Champignon.*

Tab. 317. & 328. FUNGUS eſt plantæ genus capitatum: Pediculo nempè B H K, inſidet capitulum A E I, parte convexâ planum, rarò ſtriatum: concavâ verò foliatum D F, aut fiſtuloſum L, lamellis ſcilicet G, aut fiſtulis M N, munitum.

Fungi ſpecies ſunt

Fungus pileolo lato & rotundo C. B. Pin. 370. *Fungus campeſtris, albus ſupernè, inferne rubens J. B. 3. 824. Fungi vulgatiſſimi, eſculenti Lob. Icon. 271. ix. genus eſculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxviij.*

Fungus pileolo lato & rotundo, livido C. B. Pin. 370. *Prioris varietas.*

Fungus candidus, regius, odoratiſſimus J. B. 3. 825. *Fungus candidus, odoratiſſimus, orbe magno C. B. Pin.* 371.

Fungus pileolo lato, orbiculari candicante C. B. Pin. 370. *viij. genus esculentorum Fungorum Cluf. Hift. cclxvij.*

Fungus pileolo lato, orbiculari, flavefcente C. B. Pin. 370. *Fungus pallidus J. B. 3. 832. Capreolini Tabern. Icon. 1118.*

Fungus pileolo in plano orbiculari, villofo C. B. Pin. 370. *Fungorum fylveftrium efculentorum, Cervinorum Fungus 1. villofus puniceus J. B. 3. 830. x. generis efculentorum Fungorum 1. fpecies Cluf. Hift. cclxviij.*

Fungus pileolo orbiculari, glabro, ex rufo fufco. *Fungorum fylveftrium, efculentorum Fungus 2. glaber, ex rufo fufcus J. B. 3. 830. x. generis efculentorum Fungorum 2. fpecies Cluf. Hift. cclxviij.*

Fungus pileolo magno, pleno, orbiculato, venis exafperato C. B. Pin. 371. *Fungi Abietini, efculenti, rubentes J. B. 3. 830. xx. generis efculentorum Fungorum 1. fpecies Cluf. Hift. cclxxv.*

Fungus pileolo magno, extuberante, fupernè variegato, infernè candicante. *xx. generis efculentorum Fungorum ij. fpecies Cluf. Hift. cclxxv. Fungi Abietini, efculenti, mixti coloris, infernè candicantes, J. B. 3. 830.*

Fungus pileolo magno, extuberante, fupernè variegato, infernè rubefcente. *xx. generis efculentorum Fungorum iij. fpecies Cluf. Hift. cclxxv. Fungi Abietini, efculenti, mixto colore rubefcentes 3. J. B. 3. 830.*

Fungus pileolo plano, fubfufco, oris laceris C. B. Pin. 371. *Fungi laceri, fylveftres, efculenti, fubfufci coloris, infernè candicantes J. B. 3. 831. xj. genus efculentorum Fungorum Cluf. Hift. cclxix.*

Fungus pileolo lato, longiffimo pediculo, variegato C. B. Pin. 371. *Fungi longiffimo pediculo, candicantes, fed maculati, efculenti J. B. 3. 826. xviij. genus Fungorum efculentorum Cluf. Hift. cclxxiv.*

Fungus pileolo rotundiori, Mouceron dictus. *Fungi verni Mouceron dicti & efculenti J. B. 3. 823.*

Fungus orbicularis, exalbidus, pratenfis C. B. Pin. 370. *Fungi D. Georgii, coloris exalbidi, cum pauca flavitie, efculenti, pratenfes, J. B. 3. 824. iij. genus efculentorum Fungorum Cluf. Hift. cclxiv.*

Fungus planus, orbicularis, aureus C. B. Pin. 371. *Fungi lutei, magni dicti Jaferan, fpeciofi J. B. 3. 831. xvij. genus efculentorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxij.*

Fungus orbicularis, fulcatus, albus, fufco permixto C. B. Pin. 370. *vij. Genus Fungorum efculentorum Cluf. Hift. cclxvj. Fungi tuberofi, efculenti, albifufco permixti vel maculis diftincti J. B. 3. 829.*

Fungus bulbofus, fufcus, duplici pileolo C. B. Pin. 371. *Fungus Quercinus, Dipfacoïdes Col. Part. 1. 337.*

Fungus in metam faftigiatus, albus, fufco tinctus C. B. Pin. 370. *Fungi in metam faft giati, efculenti, coloris albicantis, fufco tincti J. B. 3. 828. iiij. genus efculentorum Fungorum Cluf. Hift. cclxv.*

Fungus umbilicatus, parvus & multiplex. *Fungi umbilicum exprimentes plures, fimul albi C. B. Pin. 370. Fungi plures fimul albi, ad arborum radices, efculenti J. B. 3. 834. vj. genus efculentorum Fungorum Cluf. Hift. cclxvj.*

Fungus umbilicum referens, variegatus C. B. Pin. 370. *xiij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxix.*

Fungus orbicularis, oris intro reflexis C. B. Pin. 371. *xv. genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxj.*

Fungus angulosus & velut in lacinias sectus C. B. Pin. 371. *Fungus luteus sive pallidus Chanterelle dictus, se contorquens, esculentus J. B. 3. 832. Nemorum Fungi Lob. Icon. 273.*

Fungus porosus, crassus Raii Synopf. 14.

Fungus piperatus, albus, lacteo succo turgens J. B. 3. 825. *Fungus albus, acris C. B. Pin. 371.*

Fungus pileolo lato, puniceo, lacteum & dulcem succum fundens C. B. Pin. 371. *Fungi punicei, lacte dulci manantes, pratensibus similes, edules J. B. 3. 829. Sexti ordinis Fungi, qui à quibusdam crudi vorantur Trag. 941.*

Fungus minimus, pediculo longo, tenuissimo, lactescens Raii Hist. 99. *Synops. 13.*

Fungus magnus, totus albus, sine lacteo succo, edulis, *Columbettes* Montbelg. J. B. 3. 826.

Fungus albus dictus Mompelgardensibus & vicinis *Bissette* J. B. 3. 825.

Fungus pileatus major, supernè coloris castanei, lamellis candidis, caule maculato D. Sherard Raii Synopf. 12.

Fungus mediæ magnitudinis, pileolo supernè è rufo flavicante, lamellis subtus sordidè virentibus Raii Synopf. 12.

Fungus, major rubescens pediculo brevi crasso, lamellis crebris, albentibus Raii Synopf. 12. *Fungus major, pediculo brevi, crasso, lamellis crebris, albentibus Raii Hist. 95.*

Fungus lamellatus, pileolo lato, tenui, coriaceo compresso, umbilicato Raii Synopf. 13.

Fungus pratensis, minor, externè viscidus, albus & luteus. *Fungi pratenses, minores, externè viscidi, albi & lutei, pediculis brevibus Raii Synops. 13.*

Fungus pratensis, minor, externè viscidus, rubens. *Fungi pratenses, minores, externè viscidi rubentes Raii Synops. 13.*

Fungus minor, tenerrimus, farinâ respersus, pileolo supernè cinereo, lamellis subtus tenuissimis, creberrimis, nigris Raii Synopf. 13. *Hist.* 98.

Fungus parvus pediculo oblongo, pileolo hemisphærico, ex albido sublutеus Raii Synopf. 13. *Fungus minor ex albido subluteus, pileolo hemisphærico Raii Hist. 97.*

Fungus parvus, pediculo oblongo, firmo, lento, pileolo in medio fastigiato striis exteriùs apparentibus Raii Synopf. 13. *Hist.* 98.

Fungus perpusillus, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque striato, seu flabelli in modum plicatili Raii Synopf. 13.

Fungus minimus, capitulo conico ruffescens, lamellis subtus paucis Raii Synopf. 13.

Fungus minimus, è cinereo albicans, tenui & prælongo pediculo, paucis subtus striis Raii Synopf. 14.

Fungus fordidè fufcus, in acutum conum faftigiatus Raii Synopf. 14.
Fungus Aurantii coloris, capitulo in conum abeunte Tab. 427. fig. A B.
Fungus aureus ex eodem pediculo multiplex. *Fungi plures, ex uno pede, è Prunorum radicibus enati Raii Hift.* 99.
Fungus truncis humi jacentibus innatus, pluribus ex uno pede prodeunti-bus C. B. Pin. 374. *xxij. generis pernicioforum Fungorum* 3. & 4. *fpecies Cluf. Hift. cclxxxv.*
Fungus albus, fplendens, ex uno pediculo, multiplex. *Fungi albi, lucen-tes, uno principio plures, ex radicibus arborum J. B.* 3. 835.
Fungus clypeiformis major C. B. Pin. 373. *Fungi multi, ex uno pede cly-peiformes, lutei & rubri J. B.* 3. 835.
Fungus clypeiformis, minor C. B. Pin. 373.
Fungus orbicularis, in paluftribus C. B. Pin. 374. *Fungi rubri, perelegantis coloris & rufi J. B.* 3. 846. *xxiij. genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxxvj.*
Fungus minimus, flavefcens, infundibuli formâ C. B. Pin. 373. *x. genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxix.*
Fungus albus pileolo inverfo. *Fungi albi, pileolo inverfo J. B.* 3. 847.
Fungus minimus, multiplex, turbinatus. *Fungi minores, plurimi fimul naf-centes, turbinati, exteriùs cinerei aut fubfulvi, ftriis nigricantibus Raii Synopf.* 14. *Hift.* 100.
Fungus arboreus, holofericus, infernè lamellatus Raii Synopf. 14.
Fungus parvus, lamellatus, Pectunculi formâ, Alno adnafcens Raii Synopf. 14.
Fungus arboreus, albus, durus, lamellis inftar lapidis Hæmaticis Raii Synopf. 14.
Fungus parvus, candidiffimus, lamellatus, pediculo longo, gracili Raii Synopf. 14.
Fungus parvus arboreus, villofus, albus, infernè lamellatus D. Doody Raii Synopf. 18.
Fungus Corylæus, orbicularis C. B. Pin. 372. *Fungi fub Corylis orbicula-ris figura J. B.* 3. 842. *vj. genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxviij.*
Fungus Bufonius, orbiculatus C. B. Pin. 372. *Fungi tres Bufonii, pernicioft J. B.* 3. 845. *vij. genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxviij.*
Fungus fatuus, candidus, pileolo in metam affurgente C. B. Pin. 373. *Fungi ftultorum Boleto fimiles, pernicioft J. B.* 3. 832. *xj. genus noxio-rum Fungorum Cluf. Hift. cclxxix.*
Fungus Betulaceus, orbiculatus, C. B. Pin. 373. *Fungi Betularum, albi, maculati pernicioft J. B.* 3. 841. *viij. genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxviij.*
Fungus orbicularis, ex atro rufefcens C. B. Pin. 373. *Fungi quodammodo orbiculati, atrorufefcentes, pernicioft J. B.* 3. 846. *ix. genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxviij.*
Fungus mufcas interficiens C. B. Pin. 373. *Fungi venenati quinque*

Mufcarii dicti J. B. 3. 841. xij. genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxix.

Fungus latus, orbiculáris, candidus C. B. Pin. 373. *Fungi ranarum, albi, pernicioſi J. B. 3. 846. xiij. genus pernicioſorum Fungorum, Cluſ. Hiſt. cclxxx.*

Fungus latus, orbicularis, oris intus converſis C. B. Pin. 373. *Fungi duo à Sue appellati, albi, ſed maculati, ſylveſtres, pernicioſi J. B. 3. 845. xiij. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxx.*

Fungus pediculo in bulbi formam excreſcente C. B. Pin. 373. *Fungus bulboſo pediculo, pallidus, maculatus J. B. 3. 843. xv. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxj.*

Fungus latus, oris laceris C. B. Pin. 373. *xvij. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxij.*

Fungus oris laceris & in lacinias diviſis C. B. Pin. 373. *Fungi tres fœtidi ſub Corylis, Serpentini dicti, pernicioſi J. B. 3. 838. xvj genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxj.*

Fungus orbicularis, ſecundùm vias & in Quercetis autumno naſcens C. B. Pin. 373. *xix. generis pernicioſorum Fungorum, 1. ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiij.*

Fungus tuberis formâ C. B. Pin. 374. *xix. generis pernicioſorum Fungorum 5. ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiiij.*

Fungus Cyclamini radicem, colore & formâ referens C. B. Pin. 374. *xix. generis pernicioſorum Fungorum vij. ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiij.*

Fungus craſſus, in metam ſurrectus C. B. Pin. 374. *Fungi in metæ formam ſurrecti, pernicioſi J. B. 3. 833. xx. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxiiij.*

Fungus Abietinus, oris reflexis, ſubſtantiâ rubrâ C. B. Pin. 374. *Fungi hirſuti internâ parte, pernicioſi J. B. 3. 830. xxj. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungus pernicioſus, ex eodem pediculo, multiplex. *Fungi dumetorum ex uno pede prodeuntes C. B. Pin. 374. Fungi multi ex uno pede, pernicioſi J. B. 3. 835. xij. generis pernicioſorum Fungorum 5. ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungi lutei, pernicioſi, ſub Pinu habitantes J. B. 3. 832.

Fungus coccineus, Americanus, ſquamoſus & globoſus Plum.

GENUS III.

Fungoides.

FUNGOIDES eſt plantæ genus, ad Fungum accedens, cavum tamen pyxidis aut infundibuli formâ.

Fungoidis ſpecies ſunt

Fungoides infundibuli formâ, ſemine fœtum. *Fungi calyciformes, ſeminiferi Mentz. Pug. Tab. 6.*

Fungoides angulatum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ, πεζίται Plinii Col. Part. 335.*

Fungoides Canadenſe, infundibuliforme, cinerei coloris Sarrac.

Fungoides

Fungoides crispum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ altera species Col. Part.* 1. 337.

Fungoides coriaceum, Aurantii coloris. *Fungi Pezicæ, altera species Raii Synops.* 17.

Fungoides coccineum, oris pilosis, Acetabuli formâ. *Fungus arboreus, Acetabuli more cavus, coccineus, marginibus pilosis D. Sherard Raii Synops.* 90.

Fungoides coccineum, Acetabuli formâ. *Fungus membranaceus seu coriaceus, Acetabuli modo concavus, colore intus coccineo, seu cremesino, saturo D. Dale Raii Synops.* 19.

Fungoides fuscum, oris pilosis, Cyathi formâ. *Fungillus Cyathiformis, externè fuscus, infra marginati coloris, glaber, oris pilosis Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 642.

Fungoides scutellatum, Aurantii coloris. *Fungus minimus, scutellatus, coloris Aurantii Raii Synops.* 17.

Fungoides scutellatum, nigrum, punctatum. *Fungus scutellatus, niger, punctatus Raii Synops.* 20.

Fungoides pyxidatum, intus ferrugineum. *Fungus arboreus, pyxidatus, coloris intus ferruginei D. Sherard Raii Synops.* 19.

GENUS IV.

Boletus. *Morille.*

BOLETUS est plantæ genus, ad Fungum accedens, sed totus scrobiculis excavatus A, vel fenestratus B. *Tab.* 329.

Boleti species sunt

Boletus esculentus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus. *Fungus porosus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus C. B. Pin.* 370. *Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius ex albo nonnihil rubescens J. B.* 3. 836. *Primi generis esculentorum Fungorum species* 1. *Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, rugosus, fulvus. *Fungus porosus, coloris ex rufo fusci C. B. Pin.* 370. *Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius fuscus J. B.* 3. 836. *Primi generis esculentorum Fungorum species ij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, rugosus, amplior & orbicularis. *Fungus porosus, amplior, orbicularis C. B. Pin.* 370. *Primi generis esculentorum Fungorum species iij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, in metam fastigiatus. *Fungus porosus, in longitudinem metæ instar excrescens C. B. Pin.* 370. *Primi generis Fungorum esculentorum species iiij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus cancellatus, purpureus. *Fungus rotundus, cancellatus C. B. Pin.* 375. *Fungus Coralloides, cancellatus Clus. Hist. App. alt. Auct. Lupi Crepitus vulgò Vesie Col. Part.* 1. 336.

Boletus cancellatus, flavescens. *Fungus Coralloides, cancellatus, flavescens Barr. Icon.*

Boletus phalloides. *Fungus fœtidus, penis imaginem referens C. B. Pin.* 374. *xxiij. generis perniciosorum Fungorum* 5. *species Clus. Hist. cclxxxvj.*

GENUS V.

Agaricus. *Agaric.*

Tab. 330. AGARICUS eſt plantæ genus, arborum truncis plerumque innaſcens & ad Fungum accedens, qualis exhibetur figuris A & B.

Agarici ſpecies ſunt

Agaricus ſive Fungus Laricis C. B. Pin. 375. *Agaricus Dod. Pempt.* 486.

Agaricus pedis Equini facie. *Fungus in caudicibus naſcens, unguis Equini figurâ C. B. Pin.* 372. *Fungi igniarii Trag.* 943.

Agaricus Auriculæ formâ. *Fungus membranaceus, auriculam referens ſive Sambucinus C. B. Pin.* 372. *j. genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxvj.*

Agaricus varii coloris, ſquamoſus. *Fungus Ceraſorum imbricatim alter alteri innatus, variegatus C. B. Pin.* 372. *v. genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxvij.*

Agaricus Lichenis facie, variegatus. *Fungus Salignus, Lichenis formâ, variegatus C. B. Pin.* 372. *iij. genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt.* 277.

Agaricus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus. *Fungus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus Raii Hiſt.* 109. *Synopſ.* 18.

Agaricus Intybaceus. *Fungus Intybaceus J. B.* 3. 839.

Agaricus eſculentus. *Fungus maximus, Ungaricus, multis laciniis ſquamatim incumbentibus C. B. Pin.* 372. *xxj. genus Fungorum eſculentorum Cluſ. Hiſt.* 275.

Agaricus tubæ Fallopianæ inſtar laciniatus. *Fungus tubæ Fallopianæ æmulus Raii Synopſ.* 20.

Agaricus foliatus, cornuâ Damæ referens. Comment. A. R. Scient. 89.

Agaricus præcox, albo-gilvus, criſtatus. *Fungus palmatus, præcox, albo-gilvus, criſtatus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 302.

Agaricus major, dendroides, criſtatus. *Fungus major, carnoſior, dendroides, criſtatus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 302.

Agaricus major, dendroides, multifidus. *Fungus ramoſus, criſtatus, anguſtioribus labis criſpis Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 304.

Agaricus multifidus & villoſus. *Fungus muſcoſus, albus, villis pallentibus rufuformis Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 303.

Agaricus Dædalæis ſinubus excavatus. *Fungus ligneus, Dædalidæus, gilvus, non repens, Quercus Cerri Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 305.

Agaricus digitatus, niger. *Hypoxylon excrementum ligni putridi fungoſum, digitatum Mentz. Pug. Tab.* 6.

Agaricus digitatus, niger, apicibus albidis. *Fungus Piperi Æthiopico ſimilis vel digitatus niger Merr. Pin. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3.

Agaricus minor, bifidus, niger. *Fungus autumnalis, biſulcus, velut Apex Flaminis Plinii March. Brand. Mentz. Pug. Tab.* 6.

Genus VI.

Lycoperdon. *Veſſe de Loup.*

Lycoperdon eſt plantæ genus, ad Fungum accedens, cujus ſpecies A, B, C, D, E, G, duræ primùm & carnoſæ rumpuntur poſtea & pulverem tenuiſſimum effundunt.

Lycoperdi ſpecies ſunt

Lycoperdon Alpinum, maximum, cortice lacero. *xxvj. generis pernicioſorum Fungorum ſpecies iij. Cluſ. Hiſt.* 278. *Fungus maximus, rotundus, pulverulentus, dictus Germanis Pfofiſt J. B.* 3. 848.

Lycoperdon medium, cortice lacero. *xxvj. generis pernicioſorum Fungorum ij. ſpecies, amplitudine capitis pueri Cluſ. Hiſt.* 288.

Lycoperdon vulgare. *Fungus rotundus, orbicularis C. B. Pin.* 374. *Fungus orbicularis Dod. Deſcript. Pempt.* 484. *Fungus pulverulentus, dictus Crepitus Lupi J. B.* 3. 848.

Lycoperdon ſemiorbiculare. *Fungus niger, calycis figuram referens C. B. Pin.* 375. *Fungus ſemiorbicularis Dod. Pempt.* 485.

Lycoperdon minus & multiplex, ſphæricum.

Lycoperdum minus & multiplex, ovatum.

Lycoperdon Pariſienſe, minimum, pediculo donatum Tab. 331. fig. E F. *Fungus pulverulentus, minimus, pediculo longo inſidens Raii Synopſ.* 16.

Lycoperdon pediculo longiori, aſpero donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Fupi dictus, pediculo longiori, ſcabro Raii Synopſ.* 16.

Lycoperdon pediculo longiori, tumido donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, major, pediculo longiore, ventricoſo D. Sherard Raii Synopſ.* 16.

Lycoperdon Pyriforme, leucophæum. *Fungus Lupinus, veſicarius, Pyriformis, latiore baſi, leucophæus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 301. *fig.* 6.

Lycoperdon Pyriforme, album, aſperum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, albus, ſcaber Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 301. *fig.* 8.

Lycoperdon Pyriforme, cineraceum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, cyneraceus Bocc. Muſ. Part.* 1. 301. *fig.* 7.

Lycoperdon Pyriforme, Virginianum, fundo ſpongioſo. *Fungus pulverulentus, Pyriformis, fundo ſpongioſo ex Virginia D. Baniſter Pluk. Phytog. Tab.* 184. *fig.* 8.

Lycoperdon Virginianum, trifidum. *Fungus Crepitus Lupi dictus, Virginianus, trifidus D. Baniſter Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 642.

Lycoperdon oblongum, utrinque introrſum emarginatum. *Fungus Boletus fuſcus, baſi globoſa Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 301. *fig.* 4.

Lycoperdon ſphæricum, album, ſquamis fuſcis variegatum. *Fungus globoſus, albus, ſquamis fuſcis pulverulentus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 303. *fig.* 1.

Lycoperdon verrucoſum, ſphæricum. *Fungus globoſus, grandinatus, Italicus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 303. *fig.* 4.

Lycoperdon ſanguineum, ſphæricum. *Fungus ſanguineus, ſphæricus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 3.*
Lycoperdon niveum, ſphæricum, ſuperficie in areolas Adamantis inſtar diſſectas, diſtributâ. *Fungus carnoſus, niveus, globoſus, Adamantinus, in montibus Feltrinis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon globoſum, niveum, baſi latiore & ſeſſili. *Fungus globoſus, niveus, baſi latiore & ſeſſili Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon ovatum, tranſversâ poſitum. *Fungus Lupinus, globoſus, ſeſſilis, niveus, fœtidus, ἄρριζος & ſine baſi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon minimum, verrucoſum. *Fungus Lupineus, minimus, albus, grandinatus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon excipuli chymici formâ. *Fungus Lupinus, Cucurbitinus, cervice longa, ſcabra, griſea Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon dactyloides. *Fungus Lupinus, dactyloides, veſicarius, albus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon clavæ effigie. *Fungus clavatus, albicans, Italicus, piſtillaris, ſpecies Crepitûs Lupi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 307.*
Lycoperdon Mortarii formâ. *Fungus tenuis, ceræ flavæ ſimilis, ventricoſum Mortarium referens, Romanus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 300.*
Lycoperdon veſicarium, ſtellatum Tab. 331. fig. G, H. *Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 305. fig. 4.*
Lycoperdon, à vocibus Græcis λύκος *Lupus*, & πέρδω, *Pedo, crepitum edo*, quaſi diceres *Lupi crepitum.*

GENUS VII.

Coralloides.

Tab. 332. CORALLOIDES eſt plantæ genus, fungoſum, ad Coralli formam quodammodo accedens, ut patet ex Iconibus A, B.

Coralloidis ſpecies ſunt
Coralloides flava. *Fungus ramoſus, flavus J. B. 3. 837.*
Coralloides albida. *Fungus ramoſus, albidus J. B. 3. 837.*
Carolloides dilutè purpuraſcens. *xix. generis eſculentorum Fungorum 2. ſpecies Cluſ. Hiſt. 275.*
Coralloides Abietina, nivea, procerior. *Fungus ramoſus, Abietinus, niveus, villoſus, Coralloides Barr. Icon. Fungus ramoſus, Abietinus, niveus, Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 2. Fungi ramoſi, argentei J. B. 3. 838. Fungus ramoſus, candidus C. B. Pin. 374.*
Coralloides violacea, corniculis brevioribus. *Fungus ſquamoſus, criſpus, violaceus Barr. Icon.*
Coralloides Alpina, purpurea. *Fungus ramoſus, Coralloides, purpureus Barr. Icon.*
Coralloides ramoſa, minor, ſordidè flaveſcens. *Fungus ramoſus, minor, colore ſordidè flavicante Raii Synopſ. 15.*
Coralloides parva, ramoſa, lutea. *Fungus parvus, luteus, ramoſus D. Sherard Raii Synopſ. 15.*

Coralloides ramosa, minima, Aurantii coloris. *Fungus ramosus, minimus, coloris Aurantii Raii Synopf.* 15.

Coralloides ramosa, candidissima, digitata. *Fungus ramosus, candidissimus, Ceranoides, seu digitatus, minimus Raii Synopf.* 15.

Coralloides ramosa, nigra, compressa, apicibus albidis. *Fungus ramosus, niger, compressus, parvus, apicibus albidis Raii Synopf.* 15.

Coralloides parva, platyceros, Virginiana. *Fungus arboreus, Virginianus, platyceros, parvus D. Banister Pluk. Phytog. Tab.* 184. *fig.* 4.

Coralloides Hystricis formâ. *Fungus Erinaceus, albus, esculentus, in sylvis Tusculanis Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 307.

Coralloides Apri formâ. *Fungus setaceus Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 303. *fig.* 6.

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis brevioribus. *Muscus Coralloides, saxatilis, Cervi cornua referens C. B. Pin.* 361. *Lithobryon Coralloides Col. Part.* 2. 83.

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis longioribus.

Coralloides corniculis candidissimis. *Muscus Coralloides sive cornutus, montanus C. B. Pin.* 361. *Muscus Corallinus, sive Corallina montana Tabern. Icon.* 810.

Coralloides corniculis rufescentibus. *Muscus terrestris, Coralloides, erectus, corniculis rufescentibus C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 151.

Coralloides cornua Damæ referens.

Coralloides, quasi planta Coralli formâ.

GENUS VIII.

Tubera. *Trufes.*

TUBERUM nota pendet ab eorum formâ, quæ figuris A, B, C, D, E, F, exhibetur. *Tab.* 333.

Tuberum species sunt

Tubera Matth. 544.

Tubera testiculorum formâ Mentz. Pug.

SECTIO II.

De Herbis marinis aut fluviatilibus, quarum flores & fructus vulgò ignorantur.

GENUS I.

Fucus.

FUCUS est plantæ genus, in aquis nascens, cujus species accedunt ad Icones Tabularum 334. 335. 336.

Fuci ſpecies ſunt

Fucus maritimus vel Quercus maritima, veſiculas habens C. B. Pin. 365. *Quercus marina Lob. Icon.* 255.

Fucus ſive Alga latifolia, major, dentata Raii Synopſ. 3. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 1.

Fucus ſive Quercus marina, anguſtiore folio, rarò veſiculas habens Raii Synopſ. 327.

Fucus maritimus vel Quercus maritima, foliorum extremis tumidis, quam aliqui glandiferam vocant C. B. Pin. 365. *Quercus marina*, *ij. Cluſ. Hiſt.* 21.

Fucus maritimus, nodoſus C. B. Pin. 365. *Fucus marinus*, *tertius Dod. Pempt.* 480.

Fucus marinus, alter, tuberculis pauciſſimis C. B. Pin. 365. *Fucus marinus*, *quartus Dod. Pempt.* 480.

Fucus ſeu Quercus marina, latifolia, humilis ſine veſiculis Raii Synopſ. 328.

Fucus ſeu Quercus marina, minima, anguſtifolia Raii Synopſ. 328.

Fucus ſeu Quercus marina, minima, latifolia, criſpa, Hiſpanica.

Fucus humilis, fimbriatus & criſpus, Italus.

Fucus bullatus, fruticeſcens, caule nudo, foliis rectis, compreſſis, bifidis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus anguſtifolius, veſiculis latis, ſiliquarum æmulis Raii Hiſt. 73.

Fucus folio tenuiſſimè diviſo, ſiliquatus Raii Synopſ. 5.

Fucus marinus, humilior & fruticoſior, vel Quercus marina, erecta, ceratophylla, ramoſa, veſiculas habens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 9.

Fucus palmaris, platyphyllos, bidigitatus, in veſiculas longas, ventricoſas, conjunctas ſe terminans Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. num. 11.

Fucus palmaris, anguſtifolius, ad extrema veſiculis rugoſis bifurcatus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 12.

Fucus foliaceus, humilis, palmam humanam referens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 8. fig. 1.

Fucus membranaceus, acaulos, anguſtior, foliis palmæ ferè in modum diviſis, marginibus laciniatis & veluti criſpis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 2.

Fucus marinus, foliis criſpis, ſubrotundis, in ſummitate bifidis Pluk. Almag. Bot. *Fucus membranaceus ceranoides C. B. Prodr.* 155. *Alga membranacea*, *ceranoides C. B. Pin.* 364.

Fucus membranaceus, polyphyllos, major Raii Synopſ. 329.

Fucus membranaceus, rubens, anguſtifolius, marginibus ligulis armatis Raii Synopſ. 329.

Fucus membranaceus, rubens, foliolis latiuſculis, ad extremitates dentatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus ſive Alga membranacea, candida, ſegmentis plurimùm laciniatis Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 646. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 6.

Fucus dichotomos, membranaceus, è viridi flaveſcens, ceranoides, anguloſ

rotundiolos efformans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 11. *Fucus Kali Arabum divisurâ, angulis ad divaricationes rotundiusculis. Pluk. Almag. Bot.*

Fucus humilis, dichotomos, membranaceus, ceranoides, latioribus foliis ut plurimùm verrucosis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 13.

Fucus sive Alga membranacea, purpurea, parva Raii Synops. 3.

Fucus marinus, vesiculas habens, membranis extantibus alatas Sloan. Cat. Jam. 4.

Fucus maritimus, foliis tumidis, barbatis C. B. Pin. 365. *Prodr.* 154.

Fucus alatus sive phasganoides C. B. Pin. 364. *Prodr.* 154. *Fucus nostras, latissimus, edulis, dulcis Scot. Illustr. Part.* 2. 26.

Fucus Lapathi sanguinei foliis. *Alga folio membranaceo, purpureo, Lapathi sanguinei figura & magnitudine Raii Synops.* 4. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 645. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 6.

Fucus arboreus, polyschides, edulis C. B. Pin. 364. *Fucus arboreus, polyschides Prodr.* 154.

Fucus latifolius, coriaceus. *Alga latifolia, coriacea C. B. Pin.* 364. *Fuco giganteo Imper.* 649.

Fucus frutescens, foliis ex angustis se sensim ad extrema dilatantibus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.

Fucus marinus, erectus, non ramosus, foliis crassis, carnosis, ad extremitatem divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.

Fucus longo, angusto, crassoque folio C. B. Pin. 364. *Prodr.* 155. *Fucus marinus*, 1. *Dod. Pempt.* 479.

Fucus angustifolius, ligulas ferens C. B. Pin. 364. *Fucus marinus*, 2. *Dod. Pempt.* 479.

Fucus longissimo, latissimo, tenuique folio C. B. Prodr. 154. *Alga longissimo lato tenuique folio C. B. Pin.* 364. *J. B.* 3. 801.

Fucus tenuifolius, foliis dentatis Raii Hist. 71. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 15. *fig.* 4.

Fucus parvus, segmentis prælongis, teretibus, acutis Raii Hist. 81. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 4.

Fucus folio singulari, longissimo, lato, in medio rugoso Raii Hist. 74.

Fucus longissimo, latissimo, crassoque folio C. B. Prodr. 154. *Alga longissimo, lato, crassoque folio C. B. Pin.* 364. *J. B.* 3. 801.

Fucus marinus, nigricans, longus, foliosus Raii Synops. 5.

Fucus marinus, purpurascens, parvus, caule & ramulis seu foliolis teretibus Raii Hist. 6.

Fucus spongiosus, teres, ramosior, viridis, erectus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 674. Sect. 15. Tab. 8. fig. 7.

Fucus spongiosus, teres, viridis, elatior, minusque ramosus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 8.

Fucus teretifolius, humilis, fistulosus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 9.

Fucus marinus, ceranoides, cornu Cervi divisurâ globulis verrucosis signatus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.

Fucus palmaris, tenuis, in orbem expansus, in segmenta bifida vel trifida breviora, teretia divisus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9. *Fucus parvus, plurimis ab eadem radice cauliculis, segmentis teretibus in summo apice bifidis vel trifidis Pluk. Almag. Bot.*

Fucus telam lineam, sericeamve texturâ sua æmulans Raii Hist. 71. *Alga marina, platyceros, porosa J. B. 3. 809. Porus Cervinus Imperati C. B. Pin. 367. Fucus marinus, scruposus, albidus, telam sericeam texturâ sua æmulans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 16. hujus Icon. exhibetur Tab. nostrâ 334.*

Fucus marinus, scruposus, albidus, angustior, compressus, extremitatibus quasi abscissis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 17.

Fucus racemosus vel racemus primus C. B. Pin. 365. *Acinara, o agresto marino Imper. 644.*

Fucus folliculaceus, folio serrato C. B. Pin. 365. *Lenticula marina, serratis foliis Lob. Icon. 256.*

Fucus folliculaceus, Linariæ folio C. B. Pin. 365. *Lenticula marina Serapionis & Uva marina quorundam Lob. Icon. 256.*

Fucus Americanus, foliis latis, brevibus, serratis. *Lenticula marina, foliis latis, brevibus serratis Sloan. Cat. Jam. 5.*

Fucus Americanus, foliis latis, brevissimis. *Lenticula marina, foliis latis, brevissimisque Sloan. Cat. Jam. 5.*

Fucus minimus, denticulatus, triangularis Sloan. Cat. Jam. 5.

Fucus marinus, Coralloides, minor, fungosus, albidus, teres, segmentis in summitate planis Sloan. Cat. Jam. 5.

Fucus Lactucæ folio. *Muscus marinus, Lactucæ folio C. B. Pin. 364. Lactuca marina sive Intybacea J. B. 3. 801. Muscus marinus, latifolius Dod. Pempt. 477.*

Fucus sive Alga Intybacea Park. Theat. 1293. *Muscus Lactucæ marinæ similis C. B. Pin. 364. Linza Imper. 651.*

Fucus tubulosus intestinorum formâ. *Lactuca marina, tubulosa Raii Hist. 72.*

Fucus Coronopi divisurâ. *Alga cornu Cervi divisurâ J. B. 3. 797. C. B. Pin. 364.*

Fucus marinus, dictus Roccella tinctorum & Alga tinctoria J. B. 3. 796. *Alga Fuco portato di Candia adoprato anco sotto nome di Roccella tintori Imper. 649.*

Fucus verrucosus, tinctorius J. B. 3. 797. *Fuco verrucoso Imper. 650.*

Fucus spiralis, maritimus, major. *Alga spiralis, maritima, major Raii Synops. 5.*

Fucus spiralis, maritimus, minor. *Alga spiralis, maritima Bocc. Rarior. Plant. 70.*

Fucus maritimus, Gallo-pavonis pennas referens C. B. Prodr. 155. *Alga maritima,*

vitima, Gallo-pavonis plumas referens C. B. Pin. 364. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 345. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 7.

Fucus folio rotundo C. B. Pin. 364. *Scutellaria sive Opuntia marina J. B.* 3. 802. *Sertolara Imper.* 651.

Fucus Opuntioides, Americanus, minor Sur.

Fucus manum referens. *Palma sive manus marina quibusdam J. B.* 3. 803.

Fucus pennam referens. *Muscus pennæ similis C. B. Pin.* 363. *Penna marina J. B.* 3. 802. *Imper.* 650.

Fucus marinus, ceratoides, maximus. *Muscus maximus, ceratoides, maritimus Triumf.* 12.

Fucus purpureus, latifolius, dentatus Tab. 335.

Fucus purpureus, tenuissimè divisus, elegans.

Fucus maritimus, serratus purpurascens.

Fucus spongiosus, Selinoides Tab. 336.

Fucus fluviatilis, aculeatus, undulatus. *Fluvialis Pisana, foliis denticulatis J. B.* 3. 779.

Fucus humilis, fimbriatus & crispus, Italicus.

GENUS II.

Alga.

ALGA est plantæ genus, foliis Gramineis vel in longissima capillamenta ductis. Tab. 337.

Algæ species sunt

Alga angustifolia vitriariorum C. B. Pin. 364. *Alga marina Lob. Icon.* 248.

Alga Gramineo folio C. B. Pin. 364. *Algæ minimum genus Cæsalp.* 604.

Alga marina, Graminea, minor. *Fucus marinus, seu Alga marina, Graminea, minor Raii Synops.* 7.

Alga marina Graminea, angustifolia, seminifera. *Fucus sive Alga marina, Graminea, angustifolia, seminifera, ramosior Raii Synops.* 7.

Alga marina, Graminea, angustissimo folio Sloan. Cat. Plant. Jam.

Alga fluviatilis, Graminea, longissimo folio.

Alga viridis, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Conferva Plinii Lob. Icon.* 257.

Alga nigra, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Filum nigrum, Germanicum C. B. Prodr.* 155.

Alga sublutea, capillaceo folio. *Conferva palustris, marina sive Filum marinum, Anglicum Raii Hist.* 79.

GENUS III.

Acetabulum.

ACETABULUM est plantæ genus, foliis cavis quasi pelviformibus, in conum inversum ferè definentibus. Tab. 338.

Acetabuli species sunt

Acetabulum marinum, procerius. *Androsaces petræ innascens vel major C. B. Pin.* 367. *Androsaces Matth.* 897.

Acetabulum marinum, minus. *Androſaces Chamæconchæ innaſcens vel minor C. B. Pin.* 367. *Androſaces, Cotyledon folioſum, marinum Lob. Icon.* 387.

GENUS IV.

Corallina. *Coralline.*

Tab. 338. CORALLINA eſt plantæ genus, in aquis naſcens, tenuiſſimè diviſum, ex partibus conſtans articulatione quadam veluti conjunctis vel in ramos capillaceos diviſis, ut patet Iconibus A B C.

Corallinæ ſpecies ſunt

Corallina J. B. 3. 818. *Corallina altera Tabern. Icon.* 813.

Corallina fiſtuloſa, fragilis, craſſior J. B. 3. 811. *Corallina fiſtuloſa, fragilis, internodiis prælongis, lævibus, albis, farciminum modo catenatis Pluk. Phytog. Tab.* 26. *fig.* 3.

Corallina fiſtuloſa, fragilis, ſubtilior. J. B. 3. 811.

Corallina purpurea, geniculata. *Fucus purpureus, humilius, tenuiter diviſus, geniculatus D. Stevens Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 646. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 14.

Corallina fiſtuloſa, Jamaicenſis, candida, cum internodiis breviſſimis & quaſi filo trajectis Almag. Bot.

Corallina geniculata, mollis, Americana, ſegmentis latis & compreſſis Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 4.

Corallina geniculata, minima, Anglica. *Conferva geniculata, minima, noſtras Pluk. Phytog. Tab.* 84. *fig.* 9.

Corallina aut potius Alga nodoſa, vitriariorum æmula, ſegmentis tubuloſis Almag. Bot.

Corallina capillaceo folio, ſeminifera. *Corallina muſcoſa ſeu Muſcus marinus tenui capillo ſpermaphores Pluk. Phytog. Tab.* 168. *fig.* 3. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 651. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 9.

Corallina muſcoſa, denticulata, procumbens, caule tenuiſſimo, denticellis ex adverſo ſitis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 11. *Muſcus marinus, denticulatus, procumbens, caule tenuiſſimo, denticulis bijugis Raii Hiſt.* 79. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 650. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 3.

Corallina muſcoſa, alternâ vice denticulata, ramis in creberrima capillamenta ſparſis Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 3. *Muſcus marinus denticulatus, minor, denticulis alternis Raii Hiſt.* 78. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 650. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 4.

Corallina muſcoſa, denticulis bijugis, unum latus ſpectantibus Pluk. Almag. Bot. *Muſcus marinus, denticulatus, denticulis bijugis, unum latus ſpectantibus Raii Hiſt.* 79.

Corallina muſcoſa, pennata, ramulis & capillamentis falcatis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 12. *Muſcus pennatus, ramulis & capillamentis falcatis Raii Hiſt.* 79. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 650. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 2.

Corallina ſcrupoſa, pennata, cauliculis craſſiuſculis, rigidis Pluk. Almag.

Bot. *Fruticulus marinus, cauliculis craſſiuſculis, teretibus, rigidis, pennatus Raii Hiſt. 69.*

Corallina Aſtaci corniculorum æmula. *Corallinæ affinis non ramoſa, arenacei coloris, Aſtacorum corniculi inſtar geniculata Almag. Bot. Muſcus marinus ſeu Coralloides non ramoſus, erectus arenacei coloris, Aſtacorum corniculi adinſtar geniculatus Ejuſd. Phytog. Tab. 48. fig. 6. Muſcus marinus, Equiſetiformis, non ramoſus Raii Hiſt. 79.*

Corallina, marina, Abietis formâ. *Abieti ſimilis maritima C. B. Pin. 365. Abies marina, Belgica Cluſ. Hiſt. 35.*

Corallina rubens, Millefolii ferè diviſura. *Muſcus pelagius, pennatus, rubens, ramulis numeroſis, mollibus, latiùs ſe ſpargentibus Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 2.*

Corallina Hiſpanica, capillaceo folio, obſcurè vireſcens, cauliculo ſpongioſo.

Corallina Hiſpanica, capillaceo folio, fuſco.

Corallina capillaceo multifido folio albido. *Muſcus capillaceus, multifido folio, albidus C. B. Pin. 363. Corallinæ affinis ſive Muſcus marinus, tenui capillo J. B. 3. 811. Muſcus marinus, primus, Dod. Pempt. 475.*

Corallina capillaceo multifido folio nigro. *Muſcus capillaceus, multifidus, niger C. B. Pin. 263.*

Corallina capillaceo multifido folio viridi. *Muſcus maritimus, viridis, multifido folio C. B. Pin. 363. Palmula marina Imper. 647.*

Corallina marina, minima, lendigera. *Muſcus marinus, lendiginoſus, minimus, arenacei coloris Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2. Coralloides lenta, Fœniculacea J. B. 3. 797.*

Corallina rubens, valde ramoſa, capillacea. *Fucus teres rubens, ramoſiſſimus Raii Synopſ. App. 329.*

Corallina alba, valde ramoſa, capillacea. *Fucus teres, albus, tenuiſſimè diviſus Raii Synopſ. 329.*

Corallina aürea, capillacea, ramulis furcatis. *Fucus trichoides, noſtras, aurei coloris, ramulorum apicibus furcatis Pluk. Phytog. Tab. 184.*

Corallina pallida capillacea, lenta. *Fucus ſive Alga lenta, capillacea, pallida, flagellis ramoſis, chordas muſicas minores referentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 649. num. 11.*

Corallina radicibus arborum fibroſis ſimilis. *Fucus radicibus arborum fibroſis ſimilis Raii Synopſ. 5. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 649. num. 20.*

Corallina marina, Cuſcutæ æmula. *Fucus Confervoides, lendiginoſus ſeu Cuſcuta marina Raii Synopſ. 330.*

Corallina Fœniculi folio longiore. *Fucus folliculaceus, Fœniculi folio longiore C. B. Pin. 365. Fucus Ferulaceus Lob. Icon. 225.*

Corallina Fœniculi folio breviore. *Fucus folliculaceus, foliis Fœniculi brevioribus C. B. Pin. 365. Muſcus marinus, virens, tenuifolius Dod. Pempt. 478.*

Corallina Abrotani folio. *Fucus folliculaceus, foliis Abrotani C. B. Pin. 365. Cremenei Iſtris, Abrotoni vel Thimi foliis J. B. 3. 798. Fucus marinus, foliis abrotani maris Lob. Icon. 254.*

Corallina fruticoſa, nodoſa, Abrotani folio. *Fruticoſa marina planta, quibuſdam Conferva lignoſa J. B. 3. 798.*

Corallina minima in capillaceos & breviſſimos ramulos diviſa. *Muſcus marinus, parvus, noſtras Donat.* 107.

Corallina capillacea, Coſti Indici facie. *Muſcus noſtras, radix formæ Coſti Indici Donat.* 109.

Corallina capillacea, argentea. *Muſcus argenteus, marinus, noſtras, ſimilis Plumæ Donat.* 114.

GENUS V.

Corallum. *Corail.*

Tab. 339. CORALLUM eſt plantæ genus ferè lapideum, ramoſum, nullis foraminibus conſpicuis pervium, quale exhibitur fig. A.

Coralli ſpecies ſunt

Corallum rubrum C. B. Pin. 366. *Corallium Lob. Icon.* 251.

Corallum rubicondiſſimum Beſl. Faſc.

Corallum ſuaverubens.

Corallum roſei coloris *Corallum dilutè rubens C. B. Pin.* 366.

Corallum Xerampelini coloris. *Corallum fuſci coloris C. B. Pin.* 366.

Corallum ſubflaveſcentis coloris C. B. Pin. 366.

Corallum album Lob. Icon. 253.

Corallum partim album & partim rubrum. *Corallum interſtincto rubro & albo colore Beſl. Faſc.*

Corallum geniculatum, album J. B. 3. 806. *Corallo articulato Imper.* 628. *Corallum album, articulatum C. B. Pin* 366.

Corallum albidum, digitatum, ramis hinc inde contiguis, ad latitudinem diſpoſitis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 27.

Corallum album fragile, polyſchides, ramuſculis æqualibus, contiguis, dumoſum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 24.

Corallum album, foliatum.

Corallum Americanum, criſpum, Ianthinum.

Corallum Americanum, criſpum rubrum.

Corallum à vocibus Græcis κόρη *puella*, & ἅλς *mare*; quaſi dicas *puellam* ſive *filiam* maris.

Icone A B, Tab. 339. repræſentatur Corallum rubrum C B, diſci figulini limbo B, innatum, quod in Muſæo meo aſſervo.

GENUS VI.

Madrepora. *Madrepore.*

Tab. 340. MADREPORA eſt plantæ genus, ferè lapideum, Coralli æmulum, in ramulos plerumque diviſum, foraminibus pervium, interdum ſtelliformibus,

Madreporæ species sunt

Madrepora Imper. 629. *Coralliis affinis Madrepora J. B. 3. 807. Coralliis affinis Madrepora stellata C. B. Pin. 367.*

Madrepora ramosa Imper. 629. *Corallis affinis, Madrpora ramosa J. B. 3. 807. C. B. Pin. 367.*

Madrepora sive Millepora. *Millepora Imper. 628.*

Madrepora vulgaris. *Corallium album, oculatum, officinarum J. B. 3. 805. Corallo bianco, fistuloso Imper. 627.*

Madrepora alba, stellata, major. *Corallium album, stellatum, majus C. B. Pin. 366. Corallium stellatum, albi puri coloris J. B. 3. 805. Corallo stellato Imper. 627.*

Madrepora alba, stellata & verrucosa, minor. *Porus sive Corallium Astroites, humilius, verrucosum, ramis aliàs latis & compressis, aliàs incertæ figuræ Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 11.*

Madrepora alba, elegantiùs stellata & magis ramosa. *Porus albus, ramosior, pumilus, creberrimè stellatus Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 12.*

Madrepora verrucosa, punctata. *Corrallium album, verrucosum, punctatum C. B. Pin. 366. Corallium candidius, verrucosum punctatum J. B. 3. 805. Spezie di Corallo, di color più bianco, punticchiato, nella sua superficie tuberculoso Imper. 626.*

Madrepora Abrotanoides. *Planta saxea, Abrotonoides Clus. Exot. 123. Abrotonoides planta saxea J. B. 3. 807.*

Madrepora erectior, ramosa, tuberculis crebris, sursum spectantibus. *Porus albus erectior, ramosus tuberculis crebris, sursum spectantibus* Mor. *Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 3.*

Madrepora albida, compressa, Frondiporæ adinstar cribriformis. *Porus albidus, compressus, Frondiporæ adinstar cribriformis Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 10.*

Madrepora alba, Cupressiformis. *Porus albus, Cupressiformis sive Porus albus, ramulis Capreoli cornua quodammodo referentibus, tuberculis fistulosis densè admodum refertus Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Tab. 10. fig. 9.*

Madrepora maxima, arborea. *Porus magnus J. B. 3. 807. Poro grande Imper. 624. Corallo affinis, Porus magnus C. B. Pin. 367. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 1.*

GENUS VII.

Lithophyton.

LITHOPHYTON est plantæ genus, substantiæ veluti corneæ & lapidem inter ac lignum mediæ, cui plerumque adhærescit cortex vel fibris contextus vel tartari æmulus. Tab. 342.

Lithophyti ſpecies ſunt

Lithophyton marinum, albicans, Geſn. de fig. Lap. 136. *Corallina fruticoſa, recta, alba C. B. Pin. 366. Coralloides fruticoſa, planta marina, rectior J. B.* 3. 806. *Corallina alba Lob. Icon.* 252.

Lithophyton marinum, rubri ſeu purpurei coloris Geſn. de Fig. Lap. 136. *Corallina fruticoſa, purpurea C. B. Pin.* 366. *Corallina rubens, Antipathis facie Lob. Icon.* 252.

Lithophyton luteum, punctatum. *Corallina lutea, punctata C. B. Pin.* 366.

Lithophyton album nodoſum. *Corallina alba, nodoſa C. B. Pin.* 366. *Prodr.* 153.

Lithophyton cortice verrucoſo, albo. *Coralloides granuloſa, alba J. B.* 3. 809.

Lithophyton cinereum, rugoſum. *Corallina cinerea, rugoſa C. B. Pin.* 366. *Prodr.* 153.

Lithophyton minus, rugoſum, albicans. *Corallina cinereæ rugoſæ altera ſpecies Prodr.* 153.

Lithophyton pallidè flaveſcens, cortice lævi. *Corallina pallidè flaveſcens, cortice lævi C. B. Pin.* 366. *Corallina pallidè flaveſcens, lævis Prodr.* 153.

Lithophyton Americanum, maximum, cinereum, cortice punctato.

Lithophyton Americanum, minus, flaveſcens cortice punctato.

Lithophyton Americanum, maximum, pullum, tuberculis furſum ſpectantibus obſitum.

Lithophyton Americanum, minus album, tuberculis furſum ſpectantibus obſitum.

Lithophyton Americanum album, Polypodii diviſurâ.

Lithophyton Americanum, ramulis compreſſis, ſiliquarum æmulis.

Lithophyton nigrum arboreum. *Corallum nigrum C. B. Pin.* 366. *Corallium nigrum ſive Antipathes J. B.* 3. 804. *Antipathes ſive Corallium nigrum Dioſcoridis Lob. Icon.* 257.

Lithophyton nigrum, ſetaceum, hirſutum. *Corallina nigra, ſetacea, hirſuta C. P. Pin.* 366. *Antipathe di ſeconda ſpecie, overo Corallo nero, hirſuto Pon. Bald. Icon.* 221.

Lithophyton album, ſetaceum, hirſutum. *Corallina ligno ſuo cruſtâ lanuginoſa albâ incruſtata Pluk. Almag. Bot.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, hirſutum, alterum. *Corallina nigra ſetacea C. B. Pin.* 366. *Antipathe overo Corallina di iij. ſpecie Pon. Bald. Ital.* 228. *Antipathes hirſutum ſive Corallium foliatum J. B.* 3. 805.

Lithophyton nigrum, ſetaceum, circumvolutum. *Corallina nigra, ſetacea, circumvoluta C. B. Pin.* 366. *Antipathe overo Corallina di iiij. ſpecie Pon. Bald. Ital.* 230.

Lithophyton partim luteum, partim roſeum.

Lithophyton partim album, partim roſeum.

Lithophyton reticulatum, purpuraſcens, maximum. *Corallina cortice reticulato, maculoſo, purpuraſcente C. B. Pin.* 366. *Frutex marinus, elegantiſſimus,*

albus, *Corallium nautis J. B.* 3. 807. *Frutex marinus*, *elegantissimus Clus. Exot.* 120.

Lithophyton reticulatum, aliud, purpurafcens. *Corallina reticulato cortice*, *altera C. B. Pin.* 366. *Planta marina*, *retiformis Cluf. Exot.* 121. *J. B.* 3. 808.

Lithophyton reticulatum, luteum, maximum.

Lithophyton reticulatum, maximum, ex una parte candidum, ex altera luteum.

Lithophyton erectum, elatius, ad Tamarifcum accedens. *Corallina marina*, *five Fruticulus marinus*, *lignofus*, *erectus & elatior*, *fetis longis*, *nudis*, *lobatim difpofitis*, *Tamarifco nonnihil fimilis*, *duobus ex adverfo ordinibus ramulorum chordas muficas referentibus Muf. Afhmol. Oxon.*

Lithophyton nodofum & corniculatum. *Fruticulus marinus*, *ceranoides*, *lignofus*, *humilis*, *nodofus*, *in cornua brevia & tenuia*, *Corallinæ montanæ æmula creberrimè divaricatus Muf. Ashmol. Oxon.* |*Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 652. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 17.

Lithophyton fpinofum, Ferulaceum. *Fruticulus marinus*, *afperiufculis ramulis Ferulaceis*, *fpinulis exeuntibus donatus Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 652. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 18.

Lithophyton à vocibus Græcis λίθος *Lapis* & φυτὸν *Planta*; quafi dicas plantam lapideam.

GENUS VIII.

Tubularia. *Orgue de Mer.*

TUBULARIA eft plantæ genus, ferè lapideum, ex pluribus tubulis conftans, Organi mufici æmulum. *Tab.* 342.

Tubulariæ fpeciem unicam novi.

Tubularia purpurea. *Tubularia purpurea*, *Alcyonio Milefio fecundo alcuni Imper.* 631. *Coralliis affine*, *Alcyonium fiftulofum*, *rubrum. J. B.* 3. 808.

GENUS IX.

Spongia. *Eponge.*

SPONGIA eft plantæ genus in aquis nafcens, molle, & foraminibus pervium, quale exhibetur Tab. 342. *Tab.* 342.

Spongiæ fpecies funt:

Spongia ad ufum præftantiffima, foraminibus exiguis pervia. *Spongie Sciacchiate Imper.* 636. *Spongiæ compreffæ*, *Sciacciatæ J. B.* 3. 818.

Spongia compreffa, magna C. B. Pin. 368. *Spongie Sciacchiate dell Oceano Imper.* 366. *Spongia compreffa*, *Sciacciata Oceani latiffima J. B.* 3. 818. *Spongia marina alba & flava Tabern. Icon.* 1119. & 1120.

Spongia globofa Imper. 635.

Spongia infundibulum imitata J. B. 3. 816. *Spongia formâ infundibuli C. B. Pin.* 369. *Spongia elegans Cluf. Exot.* 125.

Spongia multifida, calathum referens. *Spongiæ ramosæ varietas Bocc. Rarior. Plant.* 93.
Spongia ramosa C. B. Pin. 368. *Confervæ marinæ genus Lob. Icon.* 257.
Spongia ramosa, coniformis Bocc. Rarior. Plant. 75.
Spongia ramosa, frutescens Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 116. pag. 289.
Spongia ramosa, fluviatilis Nevvtoni Raii Hist. 81. *Spongia fluviatilis, anfractuosa, perfragilis, ramosissima, nostras Pluk. Phytog. Tab.* 112. *fig.* 3.
Spongia villosa D. Grevv. Mus. Reg. Soc. Cat.
Spongia velaris Imperati C. B. Pin. 368.
Spongia Americana, tubo similis Plum.
Spongia Americana, longissima, funiculo similis Plum.
Spongia Americana, capitata & digitata Plum.
Spongia Americana, favo similis Plum.
Spongia Americana, compressa, eleganter punctata Plum.

GENUS X.

Eschara.

ESCHARA est plantæ genus ferè lapideum, telam texturâ suâ quodammodo referens.

Escharæ species sunt

Eschara Rondel. 133. *J. B.* 3. 809. *Retepora Eschara marina Imper.* 630.
Eschara marina, Frondipora J. B. 3. 809. *Frondipora Eschara marina Imper.* 631.
Eschara pulla, maxima pileiformis.

GENUS XI.

Alcyonium.

ALCYONII notæ peti debent ex Iconibus, quæ prostant apud auctores Rei Herbariæ.

Alcyonii species sunt

Alcyonium durum sive 1. Dioscoridis Imper. 638. *Alcyonium spongiosum officinarum J. B.* 3. 816.
Alcyonium molle, 4. Dioscoridis Imper. 640. *J. B.* 3. 817.
Alcyonium stuposum Imper. 640. *J. B.* 3. 817.
Alcyonium tuberosum, Ficus formâ Imper. 641. *Alcyonium tuberosum J. B.* 3. 817. *Alcyonio tuberoso Imper.* 941.
Alcyonium durum, Presbyterorum pileolum prorsus effingens H. Cathol. Supp. 1.
Alcyonium magnum, durum, arborescens H. Cathol. Supp. 1.
Alcyonium stuposum, rubrum, perforatum Bocc. Epist.
Alcyonium vermiculatum, purpureum. *Alcyonium 3. Dioscoridis purpureum*

reum *Cæſalp.* 608. *Vermicchiara, Alcyonio Mileſio, Alcyonio terzo di Dioſcoride Imper.* 639.
Alcyonium vermiculatum, candidum. *Alcyonium* 3. *Dioſcoridis candidum Cæſalp.* 608.
Alcyonium vermiculatum, flaveſcens. *Alcyonium* 3. *Dioſcoridis flaveſcens Cæſalp.* 608.
Alcyonium vermiculatum, capillaceum & criſpum.
Alcyonium vermiculatum, Anglicum. *Fucus chordam referens, teres, prælongus Raii Hiſt.* 75.

CLASSIS XVIII.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore apetalo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore apetalo, cum fructu conjuncto.

GENUS I.

Fraxinus. *Frêne.*

FRAXINUS eſt plantæ genus, flore apetalo A, cujus ſtamina B, gemino plerumque apice C, D, donantur, è quibus ſæpe ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, G, linguiformem, planum, membranaceum, ſemine fœtum H, ejuſdem penè formæ. Occurrit & Fraxini ſpecies flore petalode I, K, L, quæ quoniam ſterilis eſt à vulgari ſeparanda non videtur. *Tab.* 343.

Fraxini ſpecies ſunt
Fraxinus excelſior C. B. Pin. 416. *Fraxinus vulgatior J. B.* 3. 174. *Fraxinus Dod. Pempt.* 833.
Fraxinus humilior, ſive altera Theophraſti, minore & tenuiore folio C. B. Pin. 416. *Fraxinus tenuiori & minori folio J. B.* 1. 177. *Ornus Lugd.* 83.
Fraxinus rotundiore folio C. B. Pin. 416. *J. B.* 1. 177.
Fraxinus florifera, botryoides Mor. H. R. Bleſ. *Fraxinus Americana*,

florida H. R. Par. Frequens in Italia inter Pisas & Florentiam.

Fraxinus flore fructuque carens vulgò dignoscitur foliis per conjugationes costæ innascentibus.

GENUS II.

Siliqua. *Carouge.*

Tab. 344. SILIQUA est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis nempe staminibus B, constante ex divisuris calycis C, nascentibus, cujus meditullium occupat pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, planam, veluti carnosam, seminibus fœtam G, planis pariter & subrotundis F.

Siliquæ species sunt

Siliqua edulis C. B. Pin. 402. *Siliquæ arbor sive Ceratia J. B. 1. 413. Ceratonia Dod. Pempt. 787.*

Siliqua edulis, fructu breviori. *Ceratonia multorum, minùs longa, minusve crassa, acinosior H. Cathol.*

Siliqua edulis, fructu vario. *Ceratiæ arbor, siliquâ variâ longâ, unâ tortuosâ & macri, brevi aliâ, multùm carnosâ, multùmque sapidâ H. Cathol.*

Siliqua non edulis. *Ceratiæ arbor sylvestris, extenuata ac ineduli siliquâ H. Cathol.*

Ab eo genere excludenda est. *Siliqua sylvestris, rotundifolia C. B. Pin. 402. ad Siliquastrum referenda; & Siliqua sylvestris, spinosa, arbor Indica C. B. Pin. 402. quæ species est Corallodendri.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore apetalo, in eadem planta à fructu separato.

GENUS I.

Buxus. *Bouis ou Buis.*

Tab. 345. BUXUS est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis scilicet staminibus B, constante, è fundo plerumque tetragono D, E, calycis foliati C, surgentibus. Embryones autem F, in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur, abeuntque deinde in fructus G, ollæ inversæ quodammodo æmulos, in tres partes H, apice dehiscentes, in tria loculamenta divisos I, seminibusque fœtos K, in capsula L, vi elastica munita reconditis.

Buxi species sunt

Buxus arborescens C. B. Pin. 471. *Buxus J. B. 1. 496. Dod. Pempt. 782.*

Buxus foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Buxus foliis aureis Mor. H. R. Bles. Buxus aurea, striata Munt. Hist. 158.*

Buxus major, foliis per limbum aureis H. R. Par. *Buxus aureus, major Munt. Hist. 158.*

Buxus minor, foliis per limbum aureis. *Buxus aureus, medius Munt. Hist.* 158.

Buxus longioribus foliis, in acumen luteum desinentibus H. R. Par. *Buxus aureus, minor Munt.* 158.

Buxus foliis rotundioribus C. B. Pin. 471. *Chamæpyxos Tabern. Icon.* 1050. *Bouis à parterre.*

Buxus, ut aiunt, à voce Græca πύξος, quæ eandem arborem significat.

GENUS II.

Empetrum.

EMPETRUM est plantæ genus, flore A, B, C, D, apetalo; plurimis nempè staminibus constante, sed sterili. Fructus enim E, F, L, in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur baccis similes, duobus aut tribus seminibus fœti H, osseis G, I, K, vel cartilagineis M. Tab. 421.

Empetri species sunt

Empetrum montanum, fructu nigro. *Erica baccifera procumbens nigra C. B. Pin.* 486. *Erica baccifera Matthioli J. B.* 1. 526. *Erica Coris folio, xj. Clus. Hist.* 45.

Empetrum Lusitanicum, fructu albo. *Erica erecta baccis candidis C. B. Pin.* 486. *Erica baccifera, Lusitanica J. B.* 1. 528. *Erica Coris folio, x. Clus. Hist.* 45.

SECTIO III.

De Arboribus & fruticibus, Flore apetalo, quorum alii in eodem genere floribus, alii verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Terebinthus. *Terebinte.*

TEREBINTHUS est plantæ genus, flore apetalo A, plurimis nempè staminibus B, constante, apicibus C, D, donatis: embryones autem E, iis Terebinthi speciebus innasci solent, quæ floribus carent abeuntque deinde in testam F, K, nunc unicapsularem G, M, M, nunc bicapsularem I, semine fœtam oblongo H, L. His notis addenda sunt folia per conjugationes costæ affixa, cui summæ folium impar innascitur. Tab. 345.

Terebinthi species sunt

Terebinthus vulgaris C. B. Pin. 400. *Terebinthus J. B.* 1. 278. *Dod. Pempt.* 870.

Terebinthus peregrina, fructu majore, Pistaciis simili, eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, major, fructu rotundo J. B.* 1. 277. *Terebinthus major, Pistachiæ folio Adv.* 412.

Terebinthus peregrina, fructu minore & cæruleo eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, fructu parvo, ad corculum accedente J. B.* 1. 278. *Terebinthi alterum genus Rauvolfii Cluſ. Hiſt.* 16.

Terebinthus Indica Theophraſti, Piſtacia Dioſcoridis Adv. 413. *Piſtacia J. B.* 1. 275. *Piſtacia peregrina, fructu racemoſo, ſive Terebinthus Indica Theophraſti C. B. Pin.* 401. *Piſtachier.*

Terebinthus ſeu Piſtacia trifolia. *Piſtacium mas, Siculum, folio nigricante Bocc. Muſ. Part.* 2. 139. *Tab.* 93.

Terebinthus Cappadocica H. R. Par.

Terebinthus Americana, Piſtaciæ fructu non eduli Plum.

GENUS II.

Lentiſcus. *Lentiſque.*

LENTISCUS eſt plantæ genus, à Terebintho diverſum foliis quæ per conjugationes quidem coſtæ affiguntur, ſed nullo plerumque impari claudente.

Lentiſci ſpecies ſunt

Lentiſcus vulgaris C. B. Pin. 339. *Lentiſcus J. B.* 1. 285. *Dod. Pempt.* 871.

Lentiſcus anguſtifolia, Maſſilienſis H. R. Par.

Lentiſcus, ut aiunt, à lentis ramulis.

CLASSIS XIX.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore Amentaceo.

FLOS AMENTACEUS ſeu IULUS nunc ſtaminibus tantùm aut apicibus, nunc foliolis quibuſdam componitur, axi cuidam affixis amenti ſeu lori (unde Latinis flos amentaceus) vel caudæ Felinæ formâ (ideoque Gallis *Chaton*:) Iulus autem ſemper à fructu ſeparatur, vel in eadem arbore, vel in diverſis arboribus ejuſdem generis.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo in eadem arbore à fructu osseo separato.

GENUS I.

Nux. *Noyer.*

NUx est plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempe foliis B, constante, axi C, squamatim affixis, quibus singulis subsunt denso agmine apices D, E: Embryones autem F, G, in eadem arbore à floribus separati nascuntur, abeuntque in testam H, osseam, cortice molli obvolutam I, in duas carinas K, fissilem, nucleo fœtam L, plerumque quadripartito, cum dissepimento ligneo M. *Tab. 346.*

Nucis species sunt

Nux juglans sive regia, vulgaris C. B. Pin. 417. *Nux juglans J. B.* 1. 241. *Dod. Pempt.* 816.

Nux juglans, fructu maximo C. B. Pin. 417. *Nuces Caballinæ Lugd.* 320.

Nux juglans, fructu tenero & fragili putamine C. B. Pin. 417.

Nux juglans, bifera C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu perduro.

Nux juglans, foliis laciniatis D. Reneal.

Nux juglans, fructu serotino C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu minimo D. Breman H. R. Monsp.

Nux juglans, folio serrato C. B. Pin. 417. *Juglandis genus alterum Clus. Hist.* 10.

Plures species Juglandis recensentur in Horto Catholico.

Nux, ut aiunt, à nocendo. *Juglandium umbra gravis*, ut refert Plinius, *& noxia etiam capiti humano, omnibusque juxta satis.* *Plin. Lib. 17. cap. 12.*

GENUS II.

Corylus. *Noisetier.*

CORYLUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe foliolis B, C, constante axi E, squamatim affixis, quibus singulis subsunt multi apices D: embryones autem F, G, in eadem arbore à floribus separati nascuntur abeuntque in testam H, I, subrotundam, osseam, involucro calloso fimbriatoque M, N, obductam, & nucleo fœtam K, L. *Tab. 347.*

Coryli species sunt

Corylus sativa, fructu albo minore sive vulgaris C. B. Pin. 417. *Corylus sativa J. B.* 1. 266. *Corylus Clus. Hist.* 11.

Corylus sativa, fructu rotundo, maximo C. B. Pin. 418. *Avellana Lugdunensis, major Cam. Hort.*

Corylus ſativa, fructu oblongo, rubente C. B. Pin. 418. *Corylus ſativa, nuce oblonga Lugd.* 319.

Corylus ſativa, fructu oblongo, rubente, pelliculâ albâ tecto C. B. Pin. 418.

Corylus nucibus in racemum congeſtis C. B. Pin. 418.

Corylus ſylveſtris C. B. Pin. 418. *Lob. Icon.* 192.

Corylus Byzantina H. L. Bat. *Avellana peregrina, humilis C. B. Pin.* 418. *Avellana pumila, Byzantina Cluſ. Hiſt.* 11. *Avellana Byzantina J. B.* 1. 270.

Corylus, ut volunt, à voce Græca κάρυα *Nux*; quaſi diceretur, *Nucula quædam.*

GENUS III.

Carpinus. *Charme.*

Tab. 348. CARPINUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè foliolis B, conſtante, axi, D, ſquamatim affixis, quibus ſingulis ſubſunt multa ſtamina C: Embriones autem E, in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur inter foliola F, ſpicæ G, (quæ longè amplior & elegantior fit K,) abeuntque in fructum oſſeum H, plerumque umbilicatum I, compreſſum, ſtriatum, nucleo fœtum L, è rotundo acuminatum M.

Carpini ſpeciem unicam novi.

Carpinus Dod. Pempt. 841. *Oſtrya Ulmo ſimilis, fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin.* 427. *Fagus ſepium, vulgò Oſtrys Theophraſti J. B.* 1. 146.

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore plerumque ſeparato à fructu cujus involucrum coriaceum eſt.

GENUS I.

Quercus. *Chêne.*

Tab. 349. QUERCUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet apicibus B, conſtante, tenui capillamento, denſo agmine affixis: embryones autem C, in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur, abeuntque deinde in glandem D, cupulâ E, munitam, nucleo fœtam K, in duas partes L M, fiſſili. His notis addenda ſunt folia F G H, ſinuoſa.

Quercûs ſpecies ſunt

Quercus latifolia, mas quæ brevi pediculo eſt C. B. Pin. 419. *Quercus vulgaris, brevibus pediculis J. B.* 1. 70. *Platyphyllos mas Lugd.* 2.

Quercus latifolia, fæmina C. B. Pin. 419. *Platyphyllos fœmina Lugd.* 2.

Quercus latifolia, perpetuò virens C. B. Pin. 420. *Quercus in Apennino & Andium Gallicæ gentis agro Lugd.* 4.

Quercus cum longo pediculo C. B. Pin. 420. *Quercus vulgaris, longis pediculis J. B.* 1. 70. *Quercus Tabern. Icon.* 962.
Quercus parva ſive Phagus Græcorum & Eſculus Plinii C. B. Pin. 420. *Phagus Eſculus mas & fœmina Lugd.* 5.
Quercus calyce echinato, glande majore C. B. Pin. 420. *Egylops ſive Cerris majore glande Dod. Pempt.* 831.
Quercus calyce hiſpido, glande minore C. B. Pin. 420. *Egylops minore glande Dod. Pempt.* 831.
Quercus Burgundiaca, calyce hiſpido C. B. Pin. 420. *Quercus alia Bauhini ſive Haliphlæos Sequanorum Lugd.* 8.
Quercus pedem vix ſuperans C. B. Pin. 420. *Robur vij. ſive Quercus pumila Cluſ. Hiſt.* 19. *Deſcript. vj. Ejuſd. Icon.*
Quercus foliis molli lanugine pubeſcentibus C. B. Pin. 420. *Robur* 1. *Cluſ. Hiſt.* 18.
Quercus Gallam exiguæ nucis magnitudine ferens C. B. Pin. 420. *Robur iij. Cluſ. Hiſt.* 18.
Quercus foliis muricatis, non lanuginoſis Gallâ ſuperiori ſimili C. B. Pin. 420. *Robur iiij. Cluſ. Hiſt.* 18.
Quercus foliis muricatis, minor C. B. Pin. 420. *Robur v. Cluſ. Hiſt.* 19.
Quercus humilis, Gallis binis, ternis aut pluribus ſimul junctis C. B. Pin. 421. *Robur vj. Cluſ. Hiſt.* 19. *Deſcript.*
Quercus Africana, glande longiſſimâ.

GENUS II.

Ilex. *Chêne-vert.*

ILEX eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe ſtaminibus C, conſtante ſurgentibus è calyce B, infundibuliformi, tenuique capillamento affixo. Glandes autem D, in eadem arbore à floribus ſeparatæ naſcuntur, cupulâ munitæ E F, & nucleo fœtæ G, in duas partes H I, fiſſili. His notis addenda ſunt folia K L, denticulata quidem, ſed longè minus ſinuoſa quàm folia Quercûs. *Tab.* 350.

Ilicis ſpecies ſunt

Ilex oblongo ſerrato folio C. B. Pin. 424. *Ilex arborea J. B.* 1. 95. *Ilex anguſtifolia Tabern. Icon.* 969. *Yeuſe, Chêne-vert.*
Ilex folio anguſto, non ſerrato C. B. Pin. 424. *Smilax humilis, anguſtifolia, folio non ſerrato Lugd.* 25.
Ilex folio rotundiore, molli, modicéque ſinuato, ſive Smilax Theophraſti C. B. Pin. 425. *Smilax Dalechampii J. B.* 1. 101. *Ilex major Cluſ. Hiſt.* 23.
Ilex folio Agrifolii Bot. Monſp.
Ilex folio utrinque lanato, Monſpeliaca H. R. Par.
Ilex aculeata, cocciglandifera C. B. Pin. 425. *Coccus infectoria Lob. Icon.* 153. *Ilex coccigera J. B.* 1. 106.

Ilex media, Cocciferæ Ilici planè ſuppar, folio Aquifoliæ Adv. 431.
Ab eo genere excludenda eſt *Ilex aculeata, baccifera folio ſinuato C. B. Pin.* 425. quæ rectiùs Aquifolium appellatur.

GENUS III.

Suber. *Liege.*

SUBER eſt plantæ genus, à Quercu & Ilice diverſum cortice craſſo, fungoſo, levi, omnibus noto.

Suberis ſpecies ſunt

Suber latifolium, perpetuò virens C. B. Pin. 424. *Suber latifolium J. B.* 1. 103. *Suber latifolia Lob. Icon.* 159.

Suber anguſtifolium, non ſerratum C. B. Pin. 424. *Suber folio longiore & anguſtiore Lugd.* 22.

GENUS IV.

Fagus. *Hêtre.*

Tab. 351. FAGUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, glomerato D, plurimis nempe ſtaminibus B, conſtante è calyce C, campaniformi ſurgentibus: embryones autem E, in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur F, abeuntque in fructum G, calloſum, acuminatum, quadrifariam apice dehiſcentem H, binis plerumque ſeminibus fœtum I K, trigonis L.

Fagi ſpeciem unicam novi

Fagus Dod. Pempt. 832. *Fagus Latinorum, Oxya Græcorum J. B.* 1. 117.

Fagus, à voce Græca φηγὸς, quæ eandem arborem ſignificat.

GENUS V.

Caſtanea. *Châteigner.*

Tab. 352. CASTANEA eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè ſtaminibus C, è calyce B, quinquefolio ſurgentibus conſtante, tenui capillamento ſeu axi affixis. Fructus autem ſeu echini D, in eadem arbore à flore ſeparati naſcuntur ſubrotundi, quadrifariàm plerumque dehiſcentes E, Caſtaneis fœti F G H, nucleum I, continentibus.

Caſtaneæ ſpecies ſunt

Caſtanea ſativa C. B. Pin. 418. *Caſtanea J. B.* 1. 121. *Caſtaneæ majores Lugd.* 31. *Marronier.*

Caſtanea ſylveſtris, quæ peculiariter Caſtanea C. B. Pin. 419. *Caſtanea Dod. Pempt.* 814.

Caſtanea humilis, racemoſa C. B. Pin. 419. *J. B.* 1. 127. *Caſtanea humilis Lugd.* 33.

Caſtanea Americana, ampliſſimo folio, fructu molliter echinato.

Plures Caſtaneæ ſpecies recenſentur in Horto Catholico.

SECTIO

SECTIO III.

De arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu ſquamoſo.

GENUS I.

Abies. *Sapin.*

ABIES eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet apicibus B, conſtante, ſed ſterili: embryones enim O, inter folia N, ſpicæ M, à floribus ſeparatæ naſcuntur, abeuntque in ſemen R S T V, foliatum, pariter reconditum ſub ſquamis Q, quæ axi X affixæ conſtituunt fructum P. Is autem aliud nihil eſt quàm ſpica M, quæ craſſior evaſit. His notis addenda ſunt folia Z, ſingularia, non bina ut in Pinu. Tab. 353. Tab. 354.

Abietis ſpecies ſunt

Abies Taxi folio, fructu ſurſum ſpectante. *Abies conis ſurſum ſpectantibus, ſive mas C. B. Pin. 505. Abies fœmina ſive* Ἐλάτη θήλεια *J. B. 1. 231. Abies Cluſ. Hiſt. 34. Sapin.*

Abies tenuiore folio, fructu deorſum inflexo. *Picea major, prima, ſive Abies rubra C. B. Pin. 493. Picea Latinorum ſive* Ἐλάτη ἄῤῥεν, *Abies mas Theophraſti J. B. 1. 238. Abies Dod. Pempt. 866.*

Abies foliis prælongis, Pinum ſimulans Raii Hiſt. 1916. *Abies minor, longioribus ſetis ramulorum ex omni parte prorumpentibus, Pinaſtrum referens Pluk. Almag. Bot.*

Abies minor, pectinatis foliis, Virginiana, conis parvis, ſubrotundis Pluk. Phytog. Tab. 121. fig. 1.

Abietis apices B, in duo loculamenta dividuntur, tranſverſâ dehiſcunt C, E F, G H, I K, pulveremque fundunt minutiſſimum L, ſæpe lunatum ut microſcopii ope facilè patet.

GENUS II.

Pinus. *Pin.*

PINUS eſt plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempe ſtaminibus B, conſtante, ſed ſterili: embryo enim F, à flore ſeparatim naſcitur, abitque deinde in fructum G P, inter cujus ſquamas Q, H, R, duobus ſcrobibus excavatas I K L S T V, occurrunt duo oſſicula M, N, X, ſæpe alata Z, nucleo fœta oblongo O. His notis addenda ſunt folia Y, bina ſimul ex eadem vagina (&) prodeuntia. Tab. 355. 356.

Pinûs ſpecies ſunt

Pinus ſativa C. B. Pin. 491. *Pinus oſſiculis duris, foliis longis J. B. 1. 248. Pinus Dod. Pempt. 859.*

Pinus ſylveſtris, vulgaris, Genevenſis J. B. 1. 253. *Pinus ſylveſtris C. B. Pin.* 491. *Pinus ſylveſtris montana Cam. Epit.* 40.

Pinus ſylveſtris, montana, tertia C. B. Pin. 491. *Pinus cui oſſicula fragili putamine ſive Cembro J. B.* 1. 251. *Pinus ſylveſtris, Cembro Tabern. Icon.* 939.

Pinus ſylveſtris, montana altera C. B. Pin. 491. *Pinus ſylveſtris Mugho ſive Crein J. B.* 1. 246. *Pinus ſylveſtris, Mugho, Pinus Mugus Tabern. Icon.* 938.

Pinus ſylveſtris, maritima, conis firmiter ramis adhærentibus J. B. 1. 245. *Pinus maritima, major C. B. Pin.* 492. *Pinus maritima, prima Tabern. Icon.* 936.

Pinus maritima, altera Matthioli C. B. Pin. 492. *J. B.* 1. 246. *Pinus Idæa Theophraſti Lob. Icon.* 229.

Pinus maritima, minor C. B. Pin. 492. *Pinaſter tertius, Hiſpanicus, pumilus J. B,* 1. 246. *Pinaſter iij. Hiſpanicus Cluſ. Hiſt.* 33.

Pinus humilis, iulis vireſcentibus aut palleſcentibus. *Pinaſter iij. Auſtriacus Cluſ. Hiſt.* 31.

Pinus humilis, iulo purpuraſcente. *Pinaſter iij. Auſtriacus Cluſ. Hiſt.* 31. *Pinaſter Auſtriacus tenuifolius J. B.* 1. 255.

Pinus conis erectis. *Pinaſter conis erectis C. B. Pin.* 492. *Pinaſter iiij. Auſtriacus Cluſ. Hiſt.* 32.

Figura C D. apices Pinûs exibet bicapſulares, figura verò E, pulviſculum quem effundunt, qui microſcopii auxilio lunatus videtur.

GENUS III.

Larix. *Meleze.*

Tab. 357. LARIX eſt plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis ſcilicet apicibus B C, conſtante, ſed ſterili: embryo enim, F, inter folia E, teneri fructus D, naſcitur, abitque deinde in ſemen K, foliatum L, pariter reconditum ſub ſquamis H, quæ axi I, affixæ fructum G, conſtituunt. Is autem aliud nihil eſt quàm tener fructus D, qui craſſior evaſit. His notis addenda ſunt folia conferim plura quàm bina, ab eodem exortu M, prodeuntia.

Laricis ſpecies ſunt

Larix folio deciduo, conifera J. B. 1. 265. *Larix Dod. Pempt.* 868.

Larix Orientalis, fructu rotundiore, obtuſo. *Cedrus conifera, foliis Laricis C. B. Pin.* 490. *Cedrus Tabern. Icon.* 942. *Cedrus magna ſive Libani, conifera J. B.* 1. 277.

Larix Americana, foliis quinis ab eodem exortu Plum.

Larix Canadenſis, longiſſimo folio Sarrac.

GENUS IV.

Thuya. *Arbre de vie.*

Tab, 358. THUYA eſt plantæ genus, cujus embryones A, ſquamoſi abeunt deinde in fructus B C, oblongos, inter quorum ſquamas occurrunt ſemina D, veluti marginata. His notis addenda ſunt folia E, ſquamoſa.

Thuyæ ſpeciem unicam novi

Thuya Theophraſti C. B. Pin. 488. *Arbor vitæ ſive Paradiſiaca vulgò dicta, odorata, ad Sabinam accedens J. B.* 1. 286. *Arbor vitæ Cluſ. Hiſt.* 36.

GENUS. V.

Cupreſſus. *Ciprès.*

CUPRESSUS eſt plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempè foliolis B, ſeu ſquamis conſtante, ſed ſterili: in earum alisC, adſunt apices D E, pulverem tenuiſſimum effundentes. Embryo autem E, abit deinde in fructum G, ſubrotundum, in plures veluti clavos I, dehiſcentem H, ſeminibuſque fœtum K, plerumque angulatis. *Tab.* 358.

Cupreſſi ſpecies ſunt

Cupreſſus metâ in faſtigium convoluta, [a] quæ fœmina Plinii. *Cupreſſus Dod. Pempt.* 856. *Ciprès femelle.* [a] *Lib* 16. *cap.* 33.

Cupreſſus ramos extra ſe ſpargens [b] quæ mas Plinii. *Cupreſſus Matth.* 119. *Cyprès mâle.* [b] *Ibid.*

Cupreſſus Luſitanica, patula, fructu minori.

GENUS VI.

Alnus. *Aune.*

ALNUS eſt plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempè ſtaminibus D, è Calyce E, quadripartito ſurgentibus conſtante, glomerato B, axi C, affixo ſed ſterili; tener enim fructus F, ſquamoſus embryonibus G H, turget, abitque deinde in majorem molem I L, plurimis ſquamis M, conflatam ac ſemine fœtam N, ut plurimùm compreſſo. *Tab.* 359.

Alni ſpecies ſunt

Alnus rotundifolia, glutinoſa, viridis C. B. Pin. 438. *Alnus vulgaris J. B.* 1. 151. *Alnus Dod. Pempt.* 839.

Alnus folio oblongo, viridi C. B. Pin. 428.

Alnus folio incano C. B. Pin. 428. *Alnus hirſuta C. B. in Matth. Alnus incana & hirſuta J. B.* 1. 154.

Alnus Alpina minor C. B. Pin. 428.

Alnus foliis eleganter inciſis D. Breman.

Alnus montana, pallido, glabro, ſinuato Ulmi folio Bocc. Muſ. Part. 2. 139. Tab. 96.

Alnus montana, criſpo, glutinoſo, & denticulato folio Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Alnus montana, lato, criſpo, glutinoſo folio ſerrato Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Ab eo genere excludenda eſt *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin.* 428. *ad Frangulam referenda.*

GENUS VII.

Betula. *Bouleau.*

Tab. 360. BETULA est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet foliolis C, axi ſeu capillamento D, affixis, apicibuſque B, fœtis conſtante ſed ſterili: Embryo enim E, ſquamoſus F, abit deinde in fructum cylindraceum G, ſub cujus ſquamis H, axi I, affixis occurrunt ſemina K, alata L M.

Betulæ ſpeciem unicam novi.

Betula Dod. Pempt. 839. *J. B.* 1. 148.

SECTIO IV.

De arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu molli.

GENUS I.

Cedrus. *Cédre.*

Tab. 361. CEDRUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet foliolis B, apicibus C, donatis conſtante, ſed ſterili: fructus autem ſeu baccæ D, oſſiculis turgent E, angulatis, ſemine fœtis G, oblongo F. His notis addenda ſunt folia Cupreſſi æmula.

Cedri ſpecies ſunt

Cedrus folio Cupreſſi, major, fructu flaveſcente C. B. Pin. 487. *Cedrus Lycia, retuſa Bellonio dicta J. B.* 1. 300. *Oxycedrus Lycia Dod. Pempt.* 853.

Cedrus folio Cupreſſi, media majoribus baccis C. B. Pin. 487. *Cedrus Phœnicea, altera Plinii & Theophraſti Lob. Icon.* 221.

Cedrus Hiſpanica, procerior, fructu maximo, nigro.

GENUS II.

Juniperus. *Genévrier.*

Tab. 361. JUNIPERUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A B; plurimis nempè foliolis C E, apicibus D F, donatis conſtante, ſed ſterili: fructus autem ſeu baccæ G H, oſſiculis I turgent, angulatis K, ſemine fœtis M, oblongo L. His notis addenda ſunt folia ſimplicia & plana.

Juniperi ſpecies ſunt

Juniperus vulgaris, fruticoſa C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, baccis parvis, purpureis J. B.* 1. 293. *Juniperus Dod. Pempt.* 852.

Juniperus vulgaris, arbor C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, celſior, & arboreſcens Cluſ. Hiſt.* 38.

Juniperus minor, montana, folio latiore fructuque longiore C. B. Pin. 489. *Juniperus Alpina Cluf. Hift. 38. J. B. 1. 301.*

Juniperus major, baccâ cæruleâ C. B. Pin. 489. *Juniperus maxima, Illyrica J. B. 1. 300. Juniperus maximus, Illyricus, cæruleâ baccâ Lob. Icon. 223.*

Juniperus major, baccâ rufefcente C. B. Pin. 489. *Juniperus Phœnicea, Bellonio, five Oxycedrus quibufdam, Juniperus major, baccâ rubrâ J. B. 1. 297. Juniperus major, Monfpelienfium Lob. Icon. 223.*

GENUS III.

Taxus. *If.*

TAXUS eft plantæ genus, flore amentaceo A B, plurimis nempè apicibus C, plerumque Fungiformibus conftante fed fterili: embryo autem D E, deinde abit in baccam F concavam feu campaniformem, fucci plenam, & femine fœtam G, occurrunt quandoque & fructus I, glandiformes, cupulâ fcilicet donati I, femenH, complectente. Tab. 361.

Taxi fpeciem unicam novi.

Taxus J B. 1. 241. *Taxus Dod. Pempt. 859.*

Taxus foliis variegatis H. R. Par. App.

GENUS IV.

Morus. *Meurier.*

MORUS eft plantæ genus, flore A, amentaceo: plurimis nempè ftaminibus C, è calyce quadrifolio B, furgentibus conftante, fed fterili: embryo autem D, abit deinde in fructum H, compofitum è glomerulis E, fquamarum G, fucculentarum, quæ femen complectuntur fubrotundum F. Tab. 363.

Mori fpecies funt

Morus fructu nigro C. B. Pin. 459. *Morus nigra J. B. 1. 118. Morus Dod. Pempt. 810.*

Morus fructu nigro, minori, foliis eleganter laciniatis. *Morus fœmina, laciniato folio minori ac tenuiori tenacius hærente, fructu minori, minufque fapore H. Cathol.*

Morus fructu albo C. B. Pin. 459. *Morus alba J. B. 1. 119. Morus candida Dod. Pempt. 810.*

Morus fructu albo, minori, ex albo purpurafcente. *Morus fructu minori, albo, macriori, purpurafcente H. Cathol.*

Morus alba, fructu minori, infulfo H. Cathol.

SECTIO V.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore separato à fructu sicco.

GENUS I.

Platanus. *Platane.*

Tab. 363. PLATANUS est plantæ genus, flore A, amentaceo, glomerato, plurimis nempè staminibus B, constante; sed sterili: tener autem fructus D, embryonibus E F, turgidus abit deinde in majorem globum G, semine fœtum H I, cum intermixta lanugine K.

Platani species sunt

Platanus Orientalis, verus Park. Theat. 1427. *Platanus J. B.* 1. 170. *Dod. Pempt.* 842.

Platanus Occidentalis aut virginensis Park. Theat. 1427. *Platane de Virginie.*

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, quorum alii in eodem genere floribus tantùm, alii verò fructibus solis plerumque donantur.

GENUS I.

Salix. *Saule.*

Tab. 364. SALIX est plantæ genus, flore amentaceo A B, plurimis nempe staminibus C D, in spicam congestis constante, sed sterili, embryones autem E F G, iis Salicis speciebus innasci solent quæ floribus carent spicati pariter; abeuntque deinde in fructum H, seu capsulam coniformem, bifariam dehiscentem I K, seminibusque fœtam L, pappis instructis M.

Salicis species sunt

Salix vulgaris, alba, arborescens C. B. Pin. 473. *Salix maxima, fragilis, alba, hirsuta J. B.* 1. 212. *Salix Dioscoridis Lob. Icon.* 136.

Salix vulgaris: nigricans, folio non serrato C. B. Pin. 473. *Salix rubea, minimè fragilis, folio longo, angusto J. B.* 1. 215. *Salix Phænicophlæos sive Phœnicea Lugd.* 277.

Salix vulgaris, rubens C. B. Pin. 473. *Salix Amerina Lugd.* 274.

Salix sativa, lutea, folio crenato C. B. Pin. 473. *Salix lutea, tenuior, sativa, Viminea J. B.* 1. 214. *Salix angustifolia, sylvestris Tabern. Icon.* 1037.

Salix folio Amygdalino, utrinque virente, aurito C. B. Pin. 473. *Salix spontanea, fragilis, Amygdalino folio, auriculata & non auriculata J. B. 1. 214. Salix sylvestris, latifolia Tabern. Icon.* 1037.

Salix folio Amygdalino, utrinque aurito, corticem abjiciens Raii Synopf. 292.

Salix folio longissimo, angustissimo, utrinque albido C. B. Pin. 474. *Eleagnus Dalechampii Lugd.* 278.

Salix humilis, angustifolia C. B. Pin. 474. *Salix humilis, repens, angustifolia J. B.* 1. 214. *Lob. Icon.* 137.

Salix oblongo, incano, acuto folio C. B. Pin. 474. *Salix foliis longissimis, crispis, subtus albicantibus J. B.* 1. 212. *Salix oblongo, incano folio C. B. Prodr.* 159.

Salix fragilis C. B. Pin. 474. *Prodr.* 158.

Salix humilis, capitulo squamoso C. B. Pin. 474. *Salix tenuior folio minore, utrinque glabro, fragilis J. B.* 1. 213. *Salix helice Theophrasti Lugd.* 277.

Salix montana, major, foliis Laurinis H. R. Par.

Salix subrotundo argenteo folio C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix humilis, latifolia, erecta C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix latifolia, repens C. B. Pin. 474. *Salix pusilla, humilis, Salicula repens Cam. Epit.* 108.

Salix Alpina, pumila, rotundifolia, repens, infernè subcinerea C. B. Pin. 474. *Salix pumila, latifolia,* 1. *Clus. Hist.* 85. *J. B.* 1. 216. *Salix pumila, prior Dod. Pempt.* 843.

Salix pumila, folio rotundo J. B. 1. 217.

Salix Alpina, Alni rotundo folio, repens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina, minima, lucida, repens, Alni rotundo folio Ejusd.* 19.

Salix pumila, foliis utrinque glabris J. B. 1. 217. *Salix humilis, repens Lob. Icon.* 138.

Salix pumila, Linifolia, incana C. B. Pin. 474. *Salix pumila, angustifolia, pronâ parte cinerea J. B.* 1. 213. *Salix pumila, angustifolia,* 1. *Clus. Hist.* 86.

Salix pumila, brevi angustoque folio incana C. B. Pin. 484. *Salix pumila, angustifolia, infernè lanuginosa J. B.* 1. 212. *Salix pumila, angustifolia ij. Clus. Hist.* 86.

Salix Alpina, Pyrenaica C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix Alpina, angustifolia, repens, non incana C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix Alpina, Serpilli folio lucido Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina, minima, repens, retuso Serpilli folio lucido Ejusd.* 18. *Salix saxatilis minima C. P. Prodr.* 159.

Salix latifolia, rotunda C. B. Pin. 774. *Salix latifolia, infernè hirsuta J. B.* 1. 215. *Salix Caprea, rotundifolia Tabern. Icon.* 1038. *Marceau.*

Salix folio ex rotunditate acuminato C. B. Pin. 474. *Salix Caprea, latifolia Tabern. Icon.* 1038.

Salix platyphyllos, leucophlæos Lugd. 276. *Salix aquatica Lob. Icon.* 137.

Salix Lusitanica, Salviæ foliis auritis.

Salix, ait C. Bauhinus, quòd celeriter crescat, ut salire videatur, dicitur.

GENUS II.

Populus. *Peuplier.*

Tab. 365.

POPULUS eſt plantæ genus, flore A, amentaceo, plurimis nempe foliolis C, apicibus donatis conſtante, ſed ſterili: teneri enim fructus B, innaſci ſolent iis Populi ſpeciebus quæ floribus carent, ſpicati, plurimis foliolis compoſiti D E F, ſub quibus latet campana quædam G, embryonem H, complectens. Is autem abit deinde in ſiliquam I, membranaceam, bifariam dehiſcentem K L, ſpicatam N, ſeminibuſque fœtam M, pappis inſtructis O. His notis addenda eſt propria Populi facies quâ differt à Salice.

Populi ſpecies ſunt

Populus alba, majoribus foliis C. B. Pin. 492. *Populus alba, Λεύκη J. B.* 1. 160. *Populus alba Dod. Pempt.* 835. *Peuplier blanc.*

Populus alba, minoribus foliis Lob. Icon. 193. *Populus alba, folio minore J. B.* 1. 160.

Populus nigra C. B. Pin. 429. *Dod. Pempt.* 836. *Populus nigra ſive αἴγειρος J. B.* 1. 155. *Peuplier noir.*

Populus tremula C. B. Pin. 429. *Populus Lybica, κερκὶς Theophraſti J. B.* 1. 163. *Populus Lybica Dod. Pempt.* 836. *Tremble.*

CLASSIS

CLASSIS XX.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore Monopetalo.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore Monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum mollem, ſeminibus calloſis fœtum.

GENUS I.

Rhamnus. *Nerprun.*

RHAMNUS eſt plantæ genus, flore A, C, monopetalo, infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo ſtamina B, ſurgunt cum piſtillo D, quod deinde abit in baccam E, mollem, ſucci plenam, quatuor plerumque ſeminibus fœtam F, calloſis, hinc gibbis G, inde verò planis. *Tab.* 366.

Rhamni ſpecies ſunt

Rhamnus catharticus C. B. Pin. 478. *J. B.* 1. 55. *Rhamnus ſolutivus Dod. Pempt.* 756.

Rhamnus catharticus, minor C. B. Pin. 478. *Lycium Gallicum Ejuſd.* 478. *J. B.* 1. 58. *Spina infectoria, pumila*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 111. *Graine d'Avignon.*

Rhamnus catharticus, minor, folio longiori. *Lycium facie Pruni ſylveſtris, ſive Italicum C. B. Pin.* 478. *Spina infectoria, pumila, ij. Cluſ. Hiſt.* 112.

Rhamnus tertius, flore herbaceo, baccis nigris C. B. Pin. 477. *Rhamnus iij. Cluſii J. B.* 1. 34. *Rhamnus iij. fortè niger Theophraſti Cluſ. Hiſt.* 110.

Rhamnus Hiſpanicus, Buxi folio, minor. *Lycium Hiſpanicum, folio Buxi C. B. Pin.* 478. *Lycium quorundam, folio Myrti Tarentinæ aut Buxi J. B.* 1. 61. *Lycium quorundam Cluſ. Hiſt.* 111.

Rhamnus Hiſpanicus, Buxi folio ampliore.

Rhamnus Hiſpanicus, Oleæ folio.

Rhamnus Hiſpanicus, Hyperici folio.

Rhamnus Hiſpanicus, Siliquæ folio, & facie.

Rhamnus Hiſpanicus, ſaxatilis, capillaceo folio, rupibus innaſcens.

GENUS II.

Thymelæa. *Garou.*

Tab. 366. THYMELÆA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, quodammodo infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum ovatum, nunc ſucci plenum C, nunc ſiccum, ſemine fœtum oblongo D.

Thymelææ ſpecies ſunt

Thymelæa foliis Lini C. B. Pin. 463. *Thymelæa Monſpeliaca J. B.* 1. 591. *Thymelæa Cluſ. Hiſt.* 87.

Thymelæa Linifoliæ ſimilis, Africana, floribus pallidis, odoratiſſimis Prodr. Par. Bat. *Thymelæa Africana, Linariæ folio, floribus albis in extremo caulium, odoratiſſimis Pluk. Phytog. Tab.* 113. *fig.* 3.

Thymelæa Linifoliæ ſimilis, Africana, foliis lucidis, latioribus & obtuſis Par. Bat.

Thymelæa Africana, foliis Lini, floribus in capitulum congeſtis Oldenl.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior, flore purpureo, odoratiſſimo. *Thymelææ affinis facie externa C. B. Pin.* 463. *Cneorum Matthioli ſuffrutex J. B.* 1. 570. *Cneorum Matth.* 46.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior, flore albo, odoratiſſimo.

Thymelæa villoſa, minor Luſitanica, Polygonii folio. *Sanamunda pumila, Luſitana V. Luſit.*

Thymelæa Linariæ folio, vulgaris. *Lithoſpermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin.* 259. *Paſſerina Tragi J. B.* 3. 456. *Linaria altera, botryoides, montana Col. Part.* 1. 82.

Thymelæa Linariæ folio, Hiſpanica.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio anguſtiſſimo, breviori Oldenl.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio, anguſtiſſimo, longiori Olden.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio, flore albo Plum.

Thymelæa latifolia, Hiſpanica, Oleæ foliis.

Thymelæa argentea, Italica, Oleæ foliis.

Thymelæa ſaxatilis, Oleæ folio. *Chamelæa Alpina, folio infernè incano C. B. Pin.* 462. *Chamelæa incana & lanuginoſa J. B.* 1. 586. *Chamelæa Alpina, incana Lob. Icon.* 370.

Thymelæa Alpina, folio utrinque incano, flore albo. *Chamelæa Sabaudica, folio utrinque incano, flore albo Raii Hiſt.* 1588.

Thymelæa foliis Polygalæ villoſis.

Thymelæa foliis Chamelææ minoribus, ſubhirſutis C. B. Pin. 463. *Sanamunda* 1. *Cluſ. Hiſt.* 88.

Thymelæa foliis Kali lanuginoſis, ſalſis C. B. Pin. 463. *Sanamunda ij. Cluſ. Hiſt.* 88. *J. B.* 1. 594.

Thymelæa Cantabrica, Juniperifolia, ramulis procumbentibus.

Thymelæa Pyrenaica, Juniperifolia, ramulis ſurrectis.

Thymelæa Africana, Sanamundæ facie, Ericæ foliis anguſtiſſimis Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog.* 228. *fig.* 9.

Thymelæa foliis candicantibus, ſerici inſtar mollibus C. B. Pin. 463. *Tarton-raire Gallo-provinciæ Maſſilienſium Lob. Icon.* 371.

Thymelæa Africana, Tarton-raire ſimilis, floribus in capitulum congeſtis Oldenl.

Thymelæa tomentoſa, foliis Sedi minoris C. B. Pin. 463. *Seſamoides parvum Dalechampii ; Sanamunda iij. Cluſii J. B.* 1. 595. *Sanamunda iij. Cluſ. Hiſt.* 89.

Thymelæa Hiſpanica foliis Myrti incanis.

Thymelæa Africana, foliis Ruſci Oldenl.

Thymelæa Africana, fruteſcens, Jaſmini flore, foliis Polygalæ Oldenl.

Thymelæa Africana, anguſtifolia, Jaſmini flore Oldenl.

Thymelæa Capenſis, Nepæ Theophraſti foliis aculeatis, flore parvo purpureo Pluk. Phytog. 229. fig. 5.

Thymelæa Lauri folio, ſempervirens, ſeu Laureola mas. *Laureola ſempervirens, flore viridi, quibuſdam Laureola mas C. B. Pin.* 462. *Laureola ſempervirens, flore luteolo J. B.* 1. 564. *Laureola Dod. Pempt.* 365. *Laureole.*

Thymelæa Lauri folio deciduo, ſive Laureola fœmina. *Thymelæa folio deciduo, flore purpureo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin.* 462. *Laureola folio deciduo, ſive Meſereon Germanicum J. B.* 1. 566. *Chamelæa Germanica Dod. Pempt.* 364.

Thymelæa Lauri folio deciduo, flore albido, fructu flaveſcente. *Laureola folio deciduo, flore albo, officinis Laureola C. B. Pin.* 462.

GENUS III.

Alaternus. *Alaterne.*

ALATERNUS eſt plantæ genus, flore A, C, monopetalo, infundibuliformi, quinquepartito & quaſi ſtelliformi, è cujus fundo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu baccam E, ſeminibus plerumque fœtam ternis F, hinc gibbis G, inde verò angulatis H. Tab. 366.

Alaterni ſpecies ſunt

Alaternus 1. Cluſ. Hiſp. 56. *Phylica elatior C. B. Pin.* 476. *Spina Bourgi Monſpelienſium J. B.* 1. 542.

Alaternus minore folio. *Alaternus ij. Cluſ. Hiſp.* 58. *J. B.* 1. 542.

Alaternus aurea ſeu foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Alaternus foliis ex luteo variegatis Mor. H. R. Bleſ.*

Alaternus argentea, ſeu foliis ex albo variis H. R. Par. *Alaternus foliis ex albo variegatis Mor. H. R. Bleſ.*

Alaternus Monſpeliaca, foliis profundiùs inciſis H. R. Par.

Alaternus minima, Buxi minoris foliis H. R. Par.

Alaternus Hiſpanica, latifolia.

Alaternus Americana, ſpinoſiſſima, Buxi folio Plum.

Alaternus, ut aiunt, quaſi foliis alterno ordine naſcentibus : his autem facilè dignoſcitur à Phillyrea.

GENUS IV.

Phillyrea. *Filaria.*

Tab. 367. PHILLYREA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, quadripartito, è cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum ſemine fœtum G, ejuſdem formæ F.

Phillyreæ ſpecies ſunt

Phillyrea latifolia, lævis C. B. Pin. 476. *Phillyrea arbor Gallo-provinciæ, verior Macaleb Serapionis Lob. Icon.* 132. *Phillyrea arbor Lobelio J. B.* 1. 540.

Phillyrea latifolia, ſpinoſa C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Ilicis J. B.* 1. 541. *Phillyrea Cluſ. Hiſt.* 51.

Phillyrea folio leviter ſerrato C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Alaterni J. B.* 1. 541. *Phillyrea ij. Cluſ. Hiſt.* 52.

Phillyrea folio Liguſtri C. B. Pin. 476. *Phillyrea latiuſculo folio J. B.* 1. 539. *Phillyrea iij. Cluſ.* 52.

Phillyrea anguſtifolia, prima C. B. Pin. 470. *Phillyrea iiij. Cluſ. Hiſt. Phillyrea anguſtifolia J. B.* 1. 538.

Phillyrea anguſtifolia, ſecunda C. B. Pin. 476. *Phillyrea v. Cluſ. Hiſt.* 52.

Phillyrea anguſtifolia, ſpinoſa H. R. Par.

Phillyrea longiore folio profundè crenato H. R. Par.

Phillyrea folio Buxi H. R. Par.

Phillyrea Hiſpanica, Lauri folio ſerrato & aculeato.

Phillyrea Hiſpanica, Nerii folio.

Phyllyrea Americana, humilis, radice craſsâ, luteâ, foliis acuminatis Plum.

Phillyrea Americana, humilis, radice craſsâ, roſeâ, foliis rotundioribus Plum.

Phillyrea flore fructuque carens foliis binis ex adverſo naſcentibus, facilè dignoſcitur.

GENUS V.

Liguſtrum. *Troëne.*

Tab. 367. LIGUSTRUM eſt plantæ genus, flore monopetalo A, B, infundibuliformi, è cujus calyce D, ſurgit piſtillum E, infimæ floris parti C, clavi adinſtar infixum, quod deinde abit in fructum F, ferè globoſum, mollem, ſucci plenum, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm quaternis G, hinc gibbis H, inde verò planis.

Liguſtri ſpecies ſunt

Liguſtrum J. B. 1. 528. *Liguſtrum Germanicum C. B. Pin.* 475. *Phillyrea Dod. Pempt.* 775.

Liguſtrum foliis è luteo variegatis H. R. Par. *Liguſtrum variegatum Munt. Hiſt.* 254. *Troëne panaché.*

Liguſtrum Americanum, Lauri folio, flore flaveſcente, baccis niveis Plum.

GENUS VI.

Laurus. *Laurier.*

LAURUS est plantæ genus, flore A, B, monopetalo, pelviformi, multifido, è cujus fundo surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum plerumque ovatum seu baccam D, cujus cortici E, subest testa F, unicapsularis G, semine fœta H, ejusdem penè formæ. Tab. 367.

Lauri species sunt

Laurus latifolia, πλατυφύλλος Dioscoridis C. B. Pin. 460. *Laurus latifolia, mas & fœmina Tabern. Icon.* 951.

Laurus vulgaris C. B. Pin. 460. *Laurus J. B.* 1. 409. *Laurus mas & fœmina Tabern. Icon.* 950. *Laurier franc.*

Laurus vulgaris, flore pleno H. R. Monsp. *Laurier franc, à fleur double.*

Laurus vulgaris, folio undulato H. R. Par.

Laurus tenuifolia, mas Tabern. Icon. 952.

GENUS VII.

Jasminum. *Jasmin.*

JASMINUM est plantæ genus, flore A B, monopetalo, infundibuliformi, multifido, è cujus calyce E, surgit pistillum D, infimæ floris parti C, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem seu baccam F, I, uno K, vel altero G, H, semine fœtam. Tab. 368.

Jasmini species sunt

Jasminum vulgatius, flore albo C. B. Pin. 397. *Jasminum sive Gelseminum flore albo J. B.* 2. 101. *Gelseminum vulgatius. Jasminum Lob. Icon.* 105.

Jasminum Hispanicum, flore majore, externè rubente J. B. 2. 101. *Jasminum humilius, magno flore C. B. Pin.* 398. *Jasminum candidiflorum Tabern. Icon.* 885. *Jasmin d'Espagne.*

Jasminum Hispanicum, flore prolifero Mentz. Pug. *Jasmin d'Espagne, à fleur double.*

Jasminum Azoricum, flore albo V. Lusit. *Jasminum Azoricum, trifoliatum flore albo, odoratissimo H. Amstel. in folio* 159.

Jasminum sive Gelseminum luteum J. B. 2. 102. *Jasminum humile, luteum C. B. Pin.* 397. *Jasminum luteum Lob. Icon.* 106.

Jasminum luteum, vulgò dictum bacciferum C. B. Pin. 398. *Trifolium fruticans quibusdam, Polemonium flore luteo J. B.* 1. 374. *Trifolium fruticans Dod. Pempt.* 571.

Jasminum Indicum, latifolium, fructu gemino. *Tsiiregam-Mulla H. Mal.* 6. 97.

Jasminum Indicum, angustifolium, fructu gemino. *Katu-Pits je gam-Mulla H. Mal.* 6. 93.

Jasminum Indicum, latifolium, fructu biventri, *Katu-Mulla H. Mal.* 6. 99.

Jaſminum Indicum, latifolium, monococcon. *Katu-Tſiiregam-Mulla H. Mal. 6. 95.*

Jaſminum arboreſcens, Lauri folio odoratiſſimo, flore albo Plum.

Jaſminum arboreſcens, Nicotianiæ folio flore albo. Plum.

Jaſminum arboreſcens, foliis Solani, baccis nigro-violaceis Plum.

Jaſminum inodorum, repens, foliis Violæ Plum.

GENUS VIII.

Arbutus. *Arbouſier.*

Tab. 368. ARBUTUS eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, globoſo, ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ſubrotundum, carnoſum, in quinque loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum L, placentæ GHIK, affixis.

Arbuti ſpecies ſunt

Arbutus folio ſerrato C. B. Pin. 460. *Arbutus, Comarus Theophraſti J. B. 1. 83. Arbutus Dod. Pempt. 804.*

Arbutus fructu turbinato, folio ſerrato. *Arbutus oblongo & acuto fructu Barr. Icon.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum ſeminibus oſſeis fœtum.

GENUS I.

Styrax. *Storax.*

Tab. 369. STYRAX eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi, multifido, è cujus calyce ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ſubrotundum, carnoſum F, uno vel altero oſſiculo GH, plerumque fœtum, in quo I, nucleus continetur L.

Styracis ſpeciem unicam novi.

Styrax folio mali Cotonei C. B. Pin. 452. *Styrax arbor J. B. 1. 341. Styrax Lob. Icon. 151.*

GENUS II.

Olea. *Olivier.*

Tab. 370. OLEA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi, plerumque quadripartito, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ovatum

E, mollem, ſucci plenum, oſſiculo fœtum F, oblongo G, in quo GHK, nucleus continetur H, ejuſdem formæ.

Oleæ ſpecies ſunt

Olea fructu maximo. *Olivæ maximæ, Hiſpanicæ C. B. Pin.* 472. *Oliva craſſior, circa Hiſpalim naſcens Cluſ. Hiſt.* 25. *Olive d'Eſpagne.*

Olea fructu oblongo, minori. *Olivæ minores & Genuenſes & ex Provincia. C. B. Pin.* 472. *Oliva minor, oblonga Bot. Monſp. & H. R. Monſp. Olive Picholine.*

Olea fructu oblongo, atrovirente. *Olivæ oblongæ, atrovirentes C. B. Pin.* 472.

Olea fructu albo. *Oliva alba Cluſ. Hiſt.*

Olea fructu minore & rotundiore. *Olivæ minores, rotundiores C. B. Pin.* 472. *Olivolæ Cæſalp.* 73.

Olea fructu majuſculo & oblongo. *Olivæ majuſculæ, oblongæ C. B. Pin.* 472.

Olea fructu majori, carne craſsâ. *Olivæ majores & pulpoſiores C. B. Pin.* 472. *Olivæ regiæ Cæſalp.* 73.

Olea ſativa, major, oblonga, anguloſa, Amygdali formâ H. R. Monſp.

Olea media, oblonga, fructu Corni H. R. Monſp.

Olea maxima, ſubrotunda H. R. Monſp.

Olea media, rotunda viridior H. R. Monſp.

Olea media, rotunda, præcox H. R. Monſp.

Olea minor, rotunda, racemoſa H. R. Monſp.

Olea minor, rotunda, rubro-nigricans H. R. Monſp.

Olea minor, rotunda, ex rubro & nigro variegata H. R. Monſp.

Olea minor, Lucenſis, fructu odorato. *Oliva minor, Lucenſis, odorata H. R. Par. Olive de Luques.*

Olea ſylveſtris, folio duro, ſubtus incano C. B. Pin. 472. *Oleaſter ſive Olea ſylveſtris J. B.* 1. 17. *Sylveſtris Olea Cluſ. Hiſt.* 26. *Olivier ſauvage.*

Olea ſylveſtris, Hiſpanica folio duro, ſubtus incano, fructu obtuſo, mucronato.

Plures aliæ ſpecies Oleæ recenſentur in Horto Catholico.

GENUS III.

Uva Urſi.

UVA Urſi eſt plantæ genus, flore monopetalo A, campaniformi, globoſo, ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem ſeu baccam E, ſphæricam, oſſiculis fœtam F, hinc gibbis G, inde verò planis. Tab. 370.

Uva Urſi ſpeciem unicam novi.

Uva Urſi Cluſ. Hiſt. 63. *Vitis Idæa foliis carnoſis & veluti punctatis, ſive Idæa radix Dioſcoridi C. B. Pin.* 470.

GENUS IV.

Aquifolium. *Houx.*

Tab. 371. AQUIFOLIUM eſt plantæ genus, flore A, plerumque monopetalo, rotato, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, ſeu baccam oſſiculis fœtam F, hinc gibbis G, inde verò planis.

Aquifolii ſpecies ſeu potius varietates ſunt

Aquifolium ſive Agrifolium vulgò J. B. 1. 114. *Agrifolium Dod. Pempt.* 758. *Ilex aculeata, baccifera, folio ſinuato C. B. Pin.* 425.

Aquifolium foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Aquifolium Aureum Munt. Hiſt.* 163.

Aquifolium foliis ex albo variegatis H. L. Bat.

Aquifolium foliis oblongis, ſpinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium foliis ſubrotundis, ſpinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium longioribus foliis limbis & ſpinis ex unico tantum latere per totum argenteo pictis Pluk. Almag. Bot.

Aquifolium foliis oblongis, ſpinis & limbis aureis H. L. Bat.

Aquifolium foliis ſubrotundis, ſpinis & limbis aureis H. L. Bat. *Raii Synopſ.* 307.

Aquifolium baccis luteis H. L. Bat.

Aquifolium echinatâ folii ſuperficie Corn. 180.

GENUS V.

Guaiacana.

Tab. 371. GUAIACANA eſt plantæ genus, flore monopetalo A, Campaniformi, è cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum EF, mollem, ſubrotundum, multicapſularem G, ſeminibus flœtum HI, ex J. Bauhino *tanta duritie, ut vix* Cæſalp. 150. *dentibus atteri poſſint*; ex Cæſalpino verò *cartilagineis.*

Guaiacanæ ſpecies ſunt

Guaiacana J. B. 1. 138. *Lotus Africana, latifolia C. B. Pin.* 447. *Dioſpyros ſive Faba Græca latifolia, Pſeudolotus Matthioli Lugd.* 349.

Guaiacana anguſtiore folio. *Lotus Africana, anguſtifolia, ſive fœmina C. B. Pin.* 447. *Dioſpyros ſive Faba Græca anguſtifolia, ſeu Lotus Africanus Lugd.* 349.

Guaiacana, quòd ad Guaiaci vires accedere exiſtimarint nonnulli recentiores Medici.

SECTIO

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum membranaceum.

GENUS I.

Ulmus. *Orme.*

ULMUS eſt plantæ genus, flore monopetalo A, campaniformi, ſtaminibus B, inſtructo, è cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde D E, abit in fructum membranaceum ſeu foliaceum F, veluti cordiformem G, in cujus meditullio capſula H, Pyriformis poſita eſt, membranacea pariter I, ſemine fœta I K, ejuſdem formæ. *Tab.* 372.

Ulmi ſpecies ſunt

Ulmus campeſtris & Theophraſti C. B. Pin. 426. *Ulmus J. B.* 1. 139. *Dod. Pempt.* 837. *Ulmus vulgaris cum ſamarris ſive ſeminibus ſuis Park. Theat.* 1404. *Ulmus vulgatiſſima, folio lato, ſcabro Ger. Emac.* 1480.

Ulmus folio latiſſimo, ſcabro Ger. Emac. 1481. *Ulmus latiore folio Park. Theat.* 1404.

Ulmus minor, folio anguſto ſcabro Ger. Emac. 1480. *Ulmus minor Park. Theat.* 1404.

Ulmus folio glabro Ger. Emac. 1481. *Park. Theat.* 1404.

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Lilac.

LILAC eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, plerumque quadripartito, ex cujus calyce D, ſurgit, piſtillum C, poſticæ floris parti D, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, compreſſum, linguiformem, in duas partes hiantem F G, ſepto medio H I, in duo loculamenta K, diviſum ſeminibuſque fœtum L M, compreſſis & marginatis. *Tab.* 372.

Lilac ſpecies ſunt

Lilac Matth. 1237. *Syringa cærulea C. B. Pin.* 398. *Syringa flore cæruleo ſive Lilac J. B.* 1. 204.

Lilac flore albo. *Syringa flore quaſi argenteo C. B. Pin.* 398.

Lilac flore ſaturatè purpureo. *Syringa ſeu Lilac flore ſaturatè purpureo H. Edinb.*

Lilac Liguſtri folio. *Jaſminum Perſicum , foliis non laciniatis H. Edinb.*

Lilac laciniato folio. *Agem Lilac Perſarum Corn.* 189.

GENUS II.

Erica. *Bruyere.*

Tab. 373. ERICA eſt plantæ genus, flore A B, monopetalo, campaniformi: è cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ut plurimum ſubrotundum quadrifariàm hiantem & in quatuor loculamenta F, plerumque diſtinctum, ſeminibuſque fœtum G, ut plurimùm exiguis.

Ericæ ſpecies ſunt

Erica vulgaris, glabra C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis ſempervirens flore purpureo J. B.* 1. 354. *Erica Tabern. Icon.* 1111.

Erica vulgaris, glabra, flore albo C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis ſempervirens, flore albo J. B.* 1. 154. *Erica alba Tabern. Icon.* 1111.

Erica Myricæ folio, hirſuta C. B. Pin. 485. *Erica myricæ folio, tomentoſis & incanis foliis Cluſii J. B.* 1. 355. *Erica foliis tomentoſis & incanis Cluſ. Hiſt.* 41.

Erica maxima, alba C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios, flore albo J. B.* 1. 355. *Erica Coris folio, i. Cluſ. Hiſt.* 41.

Erica maxima, purpuraſcens, longioribus foliis C. B. Pin. 485. *Erica folis Corios quaternis, flore purpuraſcente J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio, ij. Cluſ. Hiſt.* 42.

Erica foliis Corios, multiflora J. B. 1. 356. *Erica Coris folio ij. altera ſpecies Cluſ. Hiſt.* 42. *Erica Juniperifolia, densè fruticans, Narbonenſis Lob. Obſ.* 620.

Erica fruteſcens, peregrina C. B. Pin. 485. *Erica peregrina Brancionis Lob. Icon.* 216. *J. B.* 1. 359.

Erica major, floribus ex herbaceo purpureis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis, floribus herbaceis, deinde ex albo purpuraſcentibus J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio, iij. Cluſ. Hiſt.* 42.

Erica major, ſcoparia, foliis deciduis C. B. Pin. 485. *Erica arboreſcens, floribus luteolis vel herbaceis, minimis J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio, iiij. Cluſ. Hiſt.* 42.

Erica ex rubro nigricans, ſcoparia C. B. Pin. 486. *Erica Brabantica, folio Coris hirſuto, quaterno J. B.* 1. 358. *Erica xiij. Cluſ. Hiſt.* 46.

Erica humilis, cortice cinericeo, arbuti flore C. B. Pin. 486. *Erica ramulis ternis, floribus ſaturatioribus, purpureis J. B.* 1, 357. *Erica Coris folio, vj. Cluſ. Hiſt.* 43.

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore albo H. R. Par.

Erica hirſuta, Anglica C. B. Pin. 486. *Erica ramis & foliis Corios ternis, floribus ex rubro purpuraſcentibus, majoribus J. B.* 1. 357. *Erica xij. Cluſ. Hiſt.* 46.

Erica ternis per intervalla ramulis C. B. Pin. 486. *Erica arborescens, Monspeliensis, flore purpurascente, ramulis ternis J. B.* 1. 357. *Erica Coris folio, v. Clus. Hist.* 43.

Erica procumbens, ternis foliolis, carnea C. B. Pin. 486. *Erica parva, Pannonica, foliis Corios ternis, flore carneo, capitulis Thymi J. B.* 1. 358. *Erica Coris folio ix. Clus. Hist.* 44.

Erica procumbens, herbacea C. B. Pin. 486. *Erica parva, foliis Corios quaternis, flore herbaceo, foliaceis capitulis J. B.* 1. 358. *Erica Coris folio viij. Clus. Hist.* 44.

Erica procumbens, dilutè purpurea C. B. Pin. 486. *Erica foliis Corios, flore purpureo dilutioris coloris J. B.* 1. 358. *Erica Coris folio, vij. Clus. Hist.* 43.

Erica Cantabrica, flore maximo, foliis Myrti subtus incanis.

Erica Africana, viridis, angustissimis & brevissimis foliis, flosculis in capitulum congestis Oldenl.

Erica Africana, flosculis subhirsutis, secundum ramulos dispositis Oldenl.

Ericana Africana, incana, foliis angustissimis Oldenl.

Erica Africana, capillaceo brevique folio, flore rotundiori, purpureo Oldenl.

Erica Africana, folio minimo, flore rotundiori, albido Oldenl.

Erica Africana, Juniperifolia, flore oblongo spicato. *Erica Africana, arborescens, flore carneo Barth. Act. Hass. Vol.* 2. 57.

Erica Africana, Coris folio, flore oblongo, spicato Oldenl.

Ericá Africana, Juniperifolia, flore oblongo, umbellato. *Erica Africana, umbellata, flore purpureo Barth Act. Hass. Vol.* 2. 57. *Erica Coris folio hispido, Cerinthoides, Africana Breyn. Cent.* 1. 25.

Erica Africana, Coris folio, flore oblongo purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana Coris folio, flore breviori, purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana, Coris folio, floribus vesicariis Oldenl.

Ab eo genere excludendæ sunt, Ericæ bacciferæ species & ad Empetrum revocandæ.

GENUS III.

Vitex.

VITEX est plantæ genus, flore monopetalo A B C, quasi bilabiato, posteriùs tubulato, è cujus calyce F, surgit pistillum E, posticæ floris parti D, adinstar clavi infixum: quod deinde abit in fructum G, ferè sphæricum in quatuor loculamenta divisum H, seminibusque fœtum oblongis I. *Tab.* 373.

Viticis species sunt.

Vitex latiore folio C. B. Pin. 475. *Agnus folio serrato J. B.* 1. 205. *Vitex latiore serrato folio Lob. Icon.* 139.

Vitex foliis angustioribus, Cannabis modo dispositis C. B. Pin. 475. *Agnus folio non serrato J. B.* 1. 205. *Vitex Dod. Pempt.* 774.

Vitex foliis anguftioribus, Cannabis modo difpofitis, floribus cæruleis H. L. Bat.
Vitex five Agnus flore albido H. R. Par.
Vitex five Agnus minor, foliis anguftiffimis H. R. Par.

GENUS IV.

Chamærhododendros.

Tab. 373. CHAMÆRHODODENDROS eft plantæ genus, flore A, monopetalo, tubulato & quafi infundibuliformi, è cujus calice furgit piftillum C, pofticæ floris parti B, adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum D, oblongum, in quinque loculamenta divifum E, in totidem capfulas F H, dehifcentem, axi G, affixas feminibufque fœtas I, minutiffimis.

Chamærhododendri fpecies funt

Chamærhododendros Alpina, glabra. *Chamærhododendros montana Allobrogum Lentifcifolia, Chamelæfolia vel Oleaftrifolia minùs odora Lob. Icon. 366. Ledum Alpinum, foliis ferrea rubigine nigricantibus C. B. Pin. 468. Nerium Alpinum quibufdam, aliis Ledum glabrum J. B. 2. 21.*

Chamærhododendros Alpina, villofa. *Balfamum Alpinum Gefneri Lob. Icon. 366. Ledum Alpinum, hirfutum C. B. Pin. 468. Nerium Alpinum quibufdam, aliis Ledum hirfutum J. B. 2. 21.*

Chamærhododendros Alpina, Serpillifolia. *Chamæciftus Serpillifolia, floribus Carneis C. B. Pin. 466. Anonymos fruticofa foliis Ericæ baccifera Matthioli J. B. 1. 527. Chamæciftus vij. Cluf. Hift. 75.*

Chamærhododendros Indica flore amplo, coccineo. *Chamærhododendros exoticum, ampliffimis floribus Liliaceis Breyn. Prodr. 1. 23. Ciftus Indicus, Ledi Alpini foliis & floribus amplis H. L. Bat.*

Chamærhododendros à vocibus χαμαὶ *Humi*, & ῥοδοδένδρος *Nerion*; quafi dicas Nerion humile.

SECTIO V.

De Arboribus & fruticibus Flore monopetalo, cujus piftillum abit in fructum filiquofum.

GENUS I.

Nerion. *Laurier-rofe.*

Tab. 374. NERION eft plantæ genus, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi multifido, è cujus calyce D, furgit piftillum C, pofticæ floris parti B, adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, teretem, ex duabus veluti filiquis F G H I, compofitum, femine fœtis K, pappis inftructo L.

Nerii fpecies funt

Nerion floribus rubeſcentibus C. B. Pin. 464. *Nerion ſive Rhododendron flore rubro J. B. 2. 141. Oleander, Laurus roſea Lob. Icon. 364. Laurier-roſe à fleur rouge.*

Nerion floribus albis C. B. Pin. 464. *Lob. Icon 365. Nerion ſive Rhododendron flore albo J. B. 1. 141. Laurier-roſe à fleur blanche.*

Nerion Indicum, anguſtifolium, floribus odoratis, ſimplicibus H. L. Bat.

Nerion Indicum, latifolium, floribus odoratis, plenis H. L. Bat.

Nerion latifolium, Indicum, flore variegato, odórato, pleno H. Amſtel. in fol.

Nerion ſcandens, Americanum, radice Bryoniæ tuberosâ Plum.

GENUS II.

Acacia. *Caſie.*

ACACIA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, ſtaminibus numeroſis plerumque donato B, & in capitulum collecto CC: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſiliquoſum E, in plurimas veluti foveas diviſum F, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis G. Tab. 375.

Acaciæ ſpecies ſunt

Acacia vera J. B. 429. *Acacia foliis Scorpioidis leguminoſæ C. B. Pin. 392. Acacia Dod Pempt. 752.*

Acacia Ægyptiaca, floribus albis P. Alp. de Plant. Ægypt. Deſcript. 10.

Acacia Indica, Farneſiana Ald. 2. *Acacia Indica, foliis Scorpioidis leguminoſæ, ſiliquis fuſcis, teretibus, reſinoſis H. L. Bat.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, ſiliquis cincinnatis Plum. *Bracelets.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, ſiliquis compreſſis, flore coccineo Plum

Acacia Americana, latifolia, Alopecuroides, flore albo Plum.

Acacia Americana, non ſpinoſa ſiliquis latis, compreſſis, flore albo Plum.

Acacia Americana, aculeata, flore albo, foliis Tamarini Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis ſiliquæ Plum.

Acacia Americana, non ſpinoſa, foliis Juglandis, flore purpureo Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis omnium minimis Plum.

Acacia Americana, fruteſcens, non aculeata, flore purpuraſcente Plum.

Acacia validiſſimis & longiſſimis aculeis albicantibus munita, flore luteo.

Piper Æthiopicum Matthioli ad hoc genus ſpectare videtur.

GENUS III.

Mimoſa. *Senſitive.*

MIMOSA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, numeroſis ſtaminibus B, plerumque donato & in capitulum quoddam collecto: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam vel ſimplicem D, & bivalvem F, ſeminibus fœtam oblongis G, vel compoſitam H, ex plurimis partibus articulatione quadam tranſverſa conjunctis I, M, Tab. 376.

quarum ſingulæ K, ſemine turgent ſubrotundo L. His notis addendum eſt folia Mimoſæ ſi tangantur motu quodam ſyſtoles & diaſtoles donari.

Mimoſæ ſpecies ſunt

Mimoſa ſeu frutex ſenſibilis. *Frutex ſenſibilis, Herba mimoſa dicta Park. Theat.* 1617.

Mimoſa altera, ſpinis horridiuſcula & ſenſitiva magis H. R. Par. *Æſchynomene ſpinoſa, 1. ſive latifolia, Braſiliana ſiliquis radiatis Breyn. Cent.* 1. 31.

Mimoſa latifolia, ſiliculis in orbem glomeratis. *Herba mimoſa, minor, ſpinoſa foliis latioribus, ſiliculis plurimis, villoſis, in capitulum congeſtis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 199.

Mimoſa Jamacenſis Zan. Hiſt. 149.

Mimoſa ſpinoſa, Pernambucana Zan. Hiſt. 144.

Mimoſa, à mimo, cujus motus imitari videtur.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus calyx abit in baccam.

GENUS I.

Sambucus. *Sureau.*

Tab. 376. SAMBUCUS eſt plantæ genus, flore A C, monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B, à mucrone E, calycis D, tanquam à clavo perfoditur: calyx autem abit deinde in baccam F, ſucci plenam & ſeminibus fœtam oblongis G.

Sambuci ſpecies ſunt

Sambucus fructu in umbellâ nigro C. B. Pin. 456. *Sambucus vulgaris J. B.* 1. 544. *Sambucus Dod. Pempt.* 845.

Sambucus fructu in umbellâ viridi C. B. Pin. 456. *Sambucus fructu albo Lob. Icon.* 162.

Sambucus racemoſa, rubra C. B. Pin. 456. *Sambucus racemoſa, acinis rubris J. B.* 1. 551. *Sambucus montana, racemoſa Lob. Icon.* 163.

Sambucus laciniato folio C. B. Pin. 456. *Sambucus laciniata J. B.* 1. 549. *Sambucus laciniofo folio Dod. Pempt.* 845.

Sambucus humilis ſive Ebulus C. B. Pin. 456. *Ebulus ſive Sambucus herbacea J. B.* 1. 546. *Ebulus Dod. Pempt.* 381. *Yeble.*

Sambucus humilior, fruteſcens, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Sambucus humilis, ſive Ebulus folio laciniato C. B. Pin. 456. *Ebulo laciniato Pon. Bald. Ital.* 234.

Sambucus flore fructuque carens foliis conjugatis & fœtidis dignoſci ſolet.

GENUS II.

Opulus. *Obier.*

OPULUS est plantæ genus, flore A, monopetalo sed multiplici: alius enim A, ad muscarii circumferentiam positus, rotatus est, perfossus in meditullio C, ab pistillo F, calycis, K, & sterilis. Alius verò B, pelviformis à cacumine calycis E, in meditullio D, etiam perfossus: hujus verò calyx abit in fructum G, seu baccam mollem, semine fœtam H I, cordiformi & compresso. Tab. 376.

Opuli species sunt.

Opulus Ruellii 281. *Sambucus aquatica flore simplici C. B. Pin.* 564. *Sambucus aquatica, J. B.* 1. 552. *Sambucus palustris Dod. Pemp.* 846.

Opulus flore globoso. *Sambucus aquatica, flore globoso, pleno C. B. Pin.* 456. *Sambucus rosea J. B.* 1. 553. *Sambucus rosea sive aquatica Lob. Icon.* 201.

GENUS III.

Viburnum. *Viorne.*

VIBURNUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B, perfoditur à cacumine calycis C. Is autem deinde abit in fructum mollem seu baccam D, succi plenam & semine fœtam osseo E, compresso, striato. Tab. 377.

Viburni speciem unicam novi.

Viburnum Matth. 217. *Lantana vulgò, aliis Viburnum J. B.* 1. 557.

GENUS IV.

Tinus. *Laurier-tin.*

TINUS est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B, perfoditur à cacumine calycis C: Is autem deinde abit in fructum Olivæformem D, umbilicatum, semine fœtum E, plerumque Pyriformi. Tab. 377.

Tini species sunt

Tinus prior Clus. Hist. 49. *Laurus sylvestris, Corni fœmina foliis subhirsutis C. B. Pin.* 461. *Laurus Tinus seu sylvestris, prior J. B.* 1. 418.

Tinus alter Clus. Hist. 49. *Laurus syvestris, foliis venosis C. B. Pin.* 461.

Tinus tertius Clus. Hist. 50. *Laurus sylvestris, folio minore C. B. Pin.* 461.

GENUS V.

Vitis Idea. *Airelle ou Mirtile.*

VITIS IDÆA est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, globoso, è cujus calyce D, surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum: calix autem D, abit deinde in fructum mollem E, seu baccam umbilicatam F, succi plenam seminibusque fœtam G plerumque exiguis H, Tab. 377.

Vitis Idææ ſpecies ſunt

Vitis Idæa foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa anguloſa J. B.* 1. 522. *Vitis Idæa ſive Myrtillus* 1. *Tabern. Icon.* 1078.

Vitis Idæa foliis ſubrotundis, non crenatis, baccis rubris C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa ſempervirens, fructu rubro J. B.* 1. 522. *Vaccinia rubra Lob. Icon.* 109.

Vitis Idæa foliis oblongis albicantibus C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa fructu nigro J. B.* 1. 519. *Vitis Idæa Cluſ. Hiſt.* 61.

Vitis Idæa magna quibuſdam ſive Myrtillus grandis J. B. 1. 518. *Vitis Idæa foliis ſubrotundis, exalbidis C. B. Pin.* 470.

Vitis Idæa Zeylanica, odoratiſſima. *Myrtus Zeylanica, odoratiſſima, baccis niveis, monococcis H. L. Bat.*

Vitis Idæa Canadenſis, Pyrolæ folio Sarrac.

Vitis Idæa Canadenſis, Myrti folio Sarrac.

GENUS VI.

Caprifolium. *Chevre-feuille.*

Tab. 378. CAPRIFOLIUM eſt plantæ genus, flore H, monopetalo, calyci K, inſidente, in orbem poſito A B C D E F, tubulato G, in duo labia dehiſcente, quorum ſuperius H, multifidum, inferius I, plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in fructum mollem ſeu baccam L, ſemine fœtam M, compreſſo & ſubrotundo.

Caprifolii ſpecies ſunt.

Caprifolium Germanicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum non perfoliatum, Germanicum C. B. Pin.* 301. *Periclymenum non perfoliatum J. B.* 2. 104.

Caprifolium Italicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum perfoliatum C. B. Pin.* 302 *Periclymenum perfoliatum. J. B.* 2. 104.

Caprifolium Germanicum, flore rubello, ſerotinum Broſſ. *Periclymenum perfoliatum, ſerotinum, ſpecioſius H. R. Par.*

Caprifolium Italicum perfoliatum præcox Broſſ. *Periclymenum perfoliatum, præcox, Narbonenſe H. R. Par.*

Caprifolium perfoliatum, foliis ſinuoſis & veriegatis. *Periclymenum perfoliatum, folio variegato D. Marchant H. L. Bat. App. Periclymenum foliis ſinuatis, variegatis & hirſutis Raii Hiſt. App.* 1918.

Caprifolium non perfoliatum, foliis ſinuoſis.

GENUS VII.

Periclymenum.

Tab. 378. PERICLYMENUM eſt plantæ genus, flore A B, monopetalo, in orbem poſito, tubæ quodammodo æmulo multifido, calyci C, inſidente, qui deinde abit in fructum mollem ſeu baccam D, ſemine fœtam E, compreſſo & ſubrotundo.

Periclymeni

Periclymeni species sunt
Periclymenum perfoliatum, Virginianum, sempervirens & florens H. L. Bat.
Periclymenum Indicum, flore flavescente. *Itti-Canni H. Mal.* 755.

GENUS VIII.

Chamæcerasus.

CHAMÆCERASUS est plantæ genus, flore monopetalo C, calyci E, insidente, sed gemino A A, eidem pediculo B, innascente, tubulato, in duo labia dehiscente, quorum superius C, multifidum, inferius D, plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in baccas gemellas F G, molles, semineque fœtas compresso & subrotundo H. Tab. 379.

Chamæcerasi species sunt
Chamæcerasus Alpina, fructu gemino, rubro, duobus punctis notato C. B. Pin. 451. *Chamæcerasus Gesneri vel Chamæpericlymenon quoddam Alpinum J. B.* 2. 107. *Chamæcerasus Alpigena Lob. Icon.* 173.
Chamæcerasus Alpina, fructu nigro, gemino C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, folio serrato J. B.* 2. 107. *Periclymenum rectum, ij. Clus. Hist.* 58.
Chamæcerasus montana, fructu singulari, cæruleo C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu cæruleo J. B.* 2. 108. *Periclymenum rectum, iij. Clus. Hist.* 58.
Chamæcerasus dumetorum, fructu gemino, rubro C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu rubro J. B.* 2. 106. *Xylosteum Dod. Pempt.* 412.

GENUS IX.

Xylosteon.

XYLOSTEON est plantæ genus, flore monopetalo A, calyci C, insidente, gemino, eidem pediculo B, innascente, tubulato, multifido. Calyx autem deinde abit in baccas gemellas D D, molles semineque fœtas compresso & subrotundo E. Tab. 379.

Xylostei speciem unicam novi.
Xylosteon Pyrenaicum.

SECTIO VII.

De Arboribus, & Fruticibus, flore monopetalo, à fructu separato.

GENUS I.

Viscum. *Gui.*

VISCUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, pelviformi, plerumque quadripartito, verrucis consperso B, tanquam apicibus pulverem effundentibus: embryones autem DC, à floribus separati nascuntur: tener scilicet Tab. 380.

fructus E, quatuor foliolis F, G, H, I, ſtipari ſolet, abitque deinde in baccam K, ſubrotundam, glutinis plenam, ſemineque fœtam L, M, compreſſo & cordiformi.

Viſci ſpecies ſunt

Viſcum baccis albis C. B. Pin. 423. *Viſcum Dod. Pempt.* 826.

Viſcum baccis rubris C. B. Pin. 423. *Viſcum baccis è rubro purpuraſcentibus Cluſ. Hiſt.* 26.

CLASSIS XXI.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS, Flore Roſaceo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem.

GENUS I.

Cotinus. *Fuſtet.*

Tab. 380. COTINUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum G, an unicapſularem? in his enim regionibus ad maturitatem non pervenit: innaſcitur autem ramulis E, in capillamenta F, villoſa deſinentibus.

Cotini ſpeciem unicam novi.

Cotinus coriaria Dod. Pempt. 780. *Coccigrya ſive Cotinus putata J. B.* 1. 494.

GENUS II.

Toxicodendron.

Tab. 381. TOXICODENDRON eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum quod deinde abit in fructum D, ſubrotundum, ſiccum, plerumque ſtriatum, ſemine fœtum E.

Toxicodendri ſpecies ſunt

Toxicodendron triphyllon, glabrum. *Edera trifolia, Canadenſis Corn.* 96.

Toxicodendron triphyllon, folio ſinuato, pubeſcente. *Hederæ trifoliæ Canadenſi affinis planta: Arbor venenata quorundam H. R. Par.*

Toxicodendron à vocibus Græcis τοξικὸν *Venenum*, & Δένδρον *Arbor*. Dionyſius enim Jonquetus, Doctor Medicus Pariſienſis & in Horto Regio doctiſſimus Botanices Profeſſor arborem venenatam appellare ſolebat alteram ſpeciem de qua locuti ſumus.

GENUS III.

Rhus. *Sumac.*

RHus eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum H, quod deinde abit in capſulam E, ſubrotundam, quaſi reniformem, ſemine fœtam F, ejuſdem formæ G. *Tab.* 381.

Rhois ſpecies ſunt

Rhus folio Ulmi C. B. Pin. 414. *Rhus ſive Sumach J. B.* 1. 555. *Rhus coriaria Dod. Pempt.* 779.

Rhus Virginianum C. B. Pin. 517.

Rhus Canadenſe, folio longiori, utrinque glabro.

GENUS IV.

Tilia. *Tillau*, vel *Tilleul.*

TILIA eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in teſtam E F, unicapſularem, ſeminibus fœtam oblongis H. *Tab.* 381.

Tiliæ ſpecies ſunt

Tilia fœmina, folio majore C. B. Pin. 426. *Tilia vulgaris, platyphyllos J. B.* 1. 133. *Tilia Dod. Pempt.* 838.

Tilia fœmina, folio minore C. B. Pin. 426. *Tilia folio minore J. B.* 1. 137. *Tilia ſylveſtris Trag.* 1111.

Tilia foliis molliter hirſutis, viminibus rubris, fructu tetragono Raii Synopſ. 316.

GENUS V.

Hippocaſtanum. *Marronier d'Inde.*

HIPPOCASTANUM eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B, C, in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, multifariam dehiſcentem G, unicapſularem H, ſeminibus fœtam I, Caſtanearum æmulis. *Tab.* 382.

Hippocaſtani ſpeciem unicam novi.

Hippocaſtanum vulgare. *Caſtanea folio multifido C. B. Pin.* 419. *Caſtanea Equina, folio multifido J. B.* 1. 128. *Caſtanea Equina Dod. Pempt.* 814.

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in baccam vel ſingularem vel multiplicem.

GENUS I.

Celtis. *Micocoulier.*

Tab. 383. CELTIS eſt plantæ genus, flore A, B, roſaceo, ſtaminibus breviſſimis C, plerumque ſtipato, è quorum meditullo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu baccam E, oſſiculo fœtam F, ſubrotundo G.

Celtis ſpecies ſunt

Celtis fructu nigricante. *Lotus fructu Ceraſi C. B. Pin.* 447. *Lotus arbor Lob. Icon.* 186. *Lotus arbor, fructu Ceraſi J. B.* 1. 229.

Celtis fructu obſcurè purpuraſcente. *Lotus arbor Virginiana, fructu rubro Raii Hiſt.* 1917.

Celtis Americana, folio Citri, ſubtus aureo, fructu rubro Plum.

GENUS II.

Frangula.

Tab. 383. FRANGULA eſt plantæ genus, flore A, C, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, inter diviſuras calycis monophylli D, poſitis conſtante: è calycis autem fundo ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum ſeu baccam F, mollem, duobus plerumque ſeminibus fœtam G, & planis ſubrotundis H.

Frangulæ ſpecies ſunt

Frangula Dod. Pempt. 784. *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin.* 428. *J. B.* 1. 560.

Frangula rugoſiore & ampliore folio. *Alnus nigra, baccifera, rugoſiore folio ſeu major J. B.* 1. 562.

Frangula montana, pumila, ſaxatilis, folio ſubrotundo.

Frangula montana, pumila, ſaxatilis, folio oblongo.

GENUS III.

Hedera. *Lierre.*

Tab. 384. HEDERA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, è cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in baccam D, ferè globoſam, ſeminibus fœtam E, hinc gibbis F, inde verò planis.

Hederæ ſpecies ſunt

Hedera arborea C. B. Pin. 305. *Hedera communis, major J. B. 2. 111. Hedera corymboſa, communis Lob. Icon. 614.*

Hedera Poëtica C. B. Pin. 305. *Hedera Dionyſias Dalechampii Lugd.* 1419. *J. B. 2. 113.*

Hedera arbor Americana, folio haſtato Plum.

GENUS IV.

Vitis. *Vigne.*

VITIS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante, è quorum meditullio ſurgit piſtillum B, ſtaminibus ſtipatum C, quibus flos DEF, rejici ſolet: Piſtillum autem abit in baccam G, mollem, carnoſam, ſucci plenam quatuor plerumque ſeminibus ſeu gigartis HI, fœtam veluti Pyriformibus K. *Tab.* 384.

Vitis ſpecies ſunt

Vitis ſylveſtris, Labruſca C. B. Pin. 299. *Labruſca Lugd.* 1406. *Vigne ſauvage.*

Vitis Corinthiaca ſive Apyrina J. B. 2. 72. *Uvæ paſſæ, minores vel Paſſulæ Corinthiacæ C. B. Pin.* 299. *Paſſulæ Trag.* 1054. *Raiſin de Corinthe.*

Vitis laciniatis foliis Corn. 183. *Vitis folio Alpii J. B.* 2. 73. *La Cioutat.*

Vitis præcox Columellæ H. R. Par. *Vigne haſtive. Morillon noir.*

Vitis Damaſcena H. R. Par. *Vigne de Damas.*

Vitis Apiana C. B. Pin. 298. *Uva Muſcatella Car. Steph. Præd. ruſt.* 342. *Muſcat.*

Vitis pergulana, acinis Prunorum magnitudine & formâ C. B. Pin. 299. *Rognon de Coq.*

Vitis Africana, duracina J. B. 2. 71. *Marroquin.*

Vitis Allobrogica Plinii Car. Steph. Præd. ruſt. 300. *Raiſins de livre ou Dauſiné.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, durioribus. *Chaſſelas blanc. Bar-ſur-Aube.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, nigricantibus aut rubentibus. *Chaſſelas noir, ou rouge.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis ovatis, albidis. *Bourdelais.*

Vitis ſubhirſuta C. B. Pin. 299. *Vitis lanata Car. Steph. Præd. ruſt.* 307.

Vitis quinquefolia, Canadenſis, ſcandens. *Edera quinquefolia, Canadenſis Corn.* 100.

Vitis Canadenſis, Aceris folio.

Vitis Americana, Abutili folio, acinis atro-purpureis Plum.

Vitis Americana, Hederæ folio ſerrato Plum.

Vitis Americana, folio ſubrotundo, uvâ corymboſâ, cæruleâ Plum.

Vitis Americana, trifolia, major, uvâ corymboſâ, acinis minoribus, rotundis Plum.

Vitis Americana, trifolia, minor, uvâ corymboſâ, acinis majoribus, turbinatis Plum.

Vitis Americana, foliis Cyclamini, uvâ corymbosâ, acinis nigricantibus Plum.

Vitis plurimæ ſpecies recenſentur in Horto Catholico.

GENUS V.

Berberis. *Epine-vinete.*

Tab. 385. BERBERIS eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, è cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, cylindraceum, mollem, ſucci plenum, uno vel altero ſemine fœtum oblongo E.

Berberis ſpecies ſunt

Berberis dumetorum C. B. Pin. 454. *Berberis vulgò quæ & Oxyacantha putata J. B. 1. 52. Spina acida ſive Oxyacantha Dod. Pempt.* 750.

Berberis ſine nucleo C. B. Pin. *Berberis ἀπύρηνος Cluſ. Hiſt.* 121.

Berberis latiſſimo folio, Canadenſis H. R. Par.

GENUS VI.

Rubus. *Ronce.*

Tab. 385. RUBUS eſt plantæ genus, flore roſaceo A C, plurimis ſcilicet petalis D, conſtante in orbem poſitis, calyci B E, inſidentibus, è cujus meditullio ſurgit piſtillum F, ſtaminibus numeroſis ſtipatum, quod deinde abit in fructum G, ferè globoſum, è plurimis veluti baccis H, compoſitum, placentæ K, affixis, ſucci plenis, & ſemine fœtis ut plurimùm oblongo I.

Rubi ſpecies ſunt

Rubus vulgaris, ſive Rubus, fructu nigro C. B. Pin. 479. *Rubus major, fructu nigro J. B. 2. 57. Dod. Pempt.* 742.

Rubus flore albo H. R. Monſp.

Rubus flore albo, pleno H. R. Monſp. *Ronce à fleur double.*

Rubus non ſpinoſus, fructu nigro, majore, Polonicus Barr. Icon.

Rubns vulgaris, ſpinis carens H. R. Par. & *Joncq. Hort. Rubus non ſpinoſus, major, fructu nigro Barr. Icon. Ronce de Saint François.*

Rubus ſpinoſus, foliis & flore eleganter laciniatis. *Rubus foliis eleganter diſſectis D. Fagon. Pluk. Phytog. Tab.* 108. *fig.* 4.

Rubus Idæus, ſpinoſus C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, ſpinoſus, fructu rubro J. B.* 2. 59. *Rubus Idæus Dod. Pempt.* 743. *Framboiſier.*

Rubus Idæus, lævis C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, non ſpinoſus J. B.* 2. 60. *Rubus Hircinus Tabern. Icon.* 897.

Rubus odoratus Corn. 150.

Rubus Idæus, fructu albo C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, ſpinoſus, fructu albo J. B.* 2. 59. *Rubus Idæus albo fructu Cluſ. Hiſt.* 117.

Rubus repens, fructu cæſio C. B. Pin. 479. *Rubus minor, fructu cæruleo J. B.* 2. 59. *Rubus minor. Dod. Pempt.* 742.

Rubus Alpinus, humilis J. B. 2. 61. *Chamærubus ſaxatilis C. B. Pin.* 479. *Rubus ſaxatilis, Alpinus Cluſ. Hiſt.* 118.

Rubus paluſtris, humilis. *Chamærubus foliis Ribes, Anglica C. B. Pin.* 480. *Chamæmorus Cluſ. Hiſt.* 118.

Rubus trifolius, repens, molliculo folio piloſo, fructu cæſio, majori H. Cathol.

Rubus minor, Alpinus, Æthnicus, rectus, caneſcens, candido flore H. Cathol.

Rubus elegantiſſimus, rectus, humilis, trifolius, Roſæ ſpinulis, fructu colore & ſapore Fragariæ H. Cathol.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Acer. *Erable.*

ACER eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B, 1. 2. 3. 4. 5. in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, ex duabus, quandoque tribus capſulis GH, compoſitum, in alam foliaceam IK, deſinentibus & ſemine fœtis L, ſubrotundo M. *Tab. 386.*

Aceris ſpecies ſunt

Acer montanum, candidum C. B. Pin. 430. *Acer major multis, falſo Platanus J. B.* 1. 168. *Acer major Dod. Pempt.* 840.

Acer majus, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Acer Platanoides Munt. Hiſt. 55. *Acer major Cam. Epit.* 63. *Aceris majoris varietas J. B.* 1. 168. *Acer montanum, Orientalis Platani foliis atrovirentibus Pluk. Phytog. Tab.* 252. *fig.* 1.

Acer major, folio rotundiore, minus laciniato, an Opalus Italorum? Raii Hiſt. 1701.

Acer campeſtre & minus C. B. Pin. 431. *Acer vulgare, minori folio J. B.* 1. 166. *Acer minor Dod. Pempt.* 840.

Acer trifolia C. B. Pin. 431. *Acer Monſpeſſulanum Lugd.* 83. *J. B.* 1. 167. *Pluk. Phytog. Tab.* 251. *fig.* 3.

Acer Americanum, ſcandens, Convolvuli folio, flore ex aureo coccineo Plum.

Acer Americanum, ſcandens, foliis Citri, flore cæruleo, ſpicato Plum.

Acer Americanum, ſcandens, Pſeudoacaciæ folio; flore purpuraſcente Plum.

GENUS II.

Staphylodendron. *Nez-coupez.*

Tab. 386. STAPHYLODENDRON est plantæ genus, flore rosaceo A C, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis 1. 2. 3. 4. 5. constante, ex cujus calyce D, multifido 6. 7. 8. 9. 10. surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, membranaceum, vesicæ modo inflatum, in loculamenta divisum G, seminibusque fœtum H, ferè osseis.

Staphylodendri species sunt

Staphylodendron Matth. 274. *J. B.* 1. 274. *Pistacia sylvestris C. B. Pin.* 401.

Staphylodendron Virginianum, triphyllum. *Pistacia sylvestris trifolia, Virginensis H. R. Par. Pistacia Virginiana, sylvestris, trifolia Mor. H. R. Blef.*

Staphylodendron à vocibus Græcis σταφυλὴ *Racemus*, & δένδρον *Arbor*, quasi diceres arborem, fructu racemoso.

GENUS III.

Paliurus.

Tab. 387. PALIURUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis 1. 2. 3. 4. 5. constante, è cujus calyce E, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum F, clypeiformem, officulo G, fœtum ferè globoso, in tria loculamenta H, diviso, in quibus adsunt nuclei I, ejusdem formæ.

Paliuri speciem unicam novi.

Paliurus Dod. Pempt. 756. *Rhamnus folio subrotundo, fructu compresso C. B. Pin.* 479. *Rhamnus sive Paliurus folio Jujubino J. B.* 1. 35.

GENUS IV.

Azedarach.

Tab. 387. AZEDARACH est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, è quorum meditullio surgit tubus C, pistillum E, condens, quod è fundo calycis D, prodit. Pistillum autem abit deinde in fructum F, ferè globosum, mollem, officulo fœtum G, plerumque striato, in plurima loculamenta diviso H, semen comprehendentia oblongum I.

Azedarach species sunt.

Azedarach Dod. Pempt. 848. *Arbor Fraxini folio, flore cæruleo C. B. Pin.* 415. *Azadaracheni arbor J. B.* 1. 554.

Azedarach sempervirens & florens. *Azadarach Indica, foliis non deciduis, officulo polypyreno Prodr. Par. Bat. Azadirachta Indica, foliis ramosis, minoribus, flore albo, subcæruleo, purpurascente, majore Breyn. Prodr.* 2. *Hort. Amstel. in fol.* 76.

GENUS

GENUS V.

Evonymus. *Fusain.*

EVONYMUS est plantæ genus, flore A B C, rosaceo, plurimis scilicet petalis D, in orbem positis constante, è cujus calyce F, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum GK, membranaceum, angulatum, in loculamenta divisum HL, seminibusque fœtum ut plurimùm oblongis I M. Tab. 388.

Evonymi species sunt

Evonymus vulgaris, granis rubentibus C. B. Pin. 428. *Evonymus multis, aliis Tetragonia J. B.* 1. 201. *Evonymus Dod. Pempt.* 783.

Evonymus granis nigris C. B. Pin. 428. *Evonymus flore phæniceo J. B.* 1. 203. *Evonymus ij. Clus. Hist.* 55.

Evonymus latifolius C. B. Pin. 428. *Evonymus latifolia J. B.* 1. 202. *Evonymus* 1. *sive latifolius Clus. Hist.* 56.

Evonymus Virginianus, Pyracanthæ foliis, sempervirens, capsulâ verrucarum instar asperatâ, rubente Pluk. Phytog. Tab. cxv. fig. 5.

Evonymus Africanus, folio lucido, serrato Oldenl.

Evonymus Americanus, latifolius, racemosus, fructu pentagono, atropurpureo Plum.

Evonymus, à vocibus Græcis εὖς *bonus*, & ὄνομα *nomen*; quasi diceres *plantam boni nominis*, ironycè sumptum, quod animalibus nocere existimetur.

GENUS VI.

Syringa.

SYRINGA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, è cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, calyci hærentem, turbinatum F, quadrifariam plerumque dehiscentem G, & in quatuor loculamenta divisum H, seminibus I, exiguis fœta. Tab. 389.

Syringæ speciem unicam novi.

Syringa alba sive Philadelphus Athenæi C. B. Pin. 398. *Frutex coronarius Clus. Hist.* 55.

Syringa flore albo, pleno C. B. Pin. 398. *Syringa Italica, flore albo, pleno Eyst.*

SECTIO IV

De Arboribus & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex filiculis in capitulum congestis compositum.

GENUS I.

Spiræa.

Tab. 389. SPIRÆA est plantæ genus, flore A B, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante, è cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, ex plurimis siliquis G, compositum, semine fœtis I, oblongo K.

Spiræ species sunt

Spiræa Salicis folio. *Frutex spicatus, foliis Salignis, serratis C. B. Pin.* 475. *Spiræa Theophrasti fortè Clusio J. B.* 1. 559. *Spiræa Theophrasti fortè Cluf. Hist.* 84.

Spiræa Opuli folio. *Anonymos Ribesii foliis Icon. Robert. Evonymus Virginiana, Ribesii folio, capsulis eleganter bullatis H. Amstel. in fol.* 169.

Spiræa Hyperici folio non crenato. *Pruno sylvestri affinis Canadensis C. B. pin. App.* 517.

Spiræa Hispanica, Hyperici folio crenato.

SECTIO V.

De Arboribus & fruticibus Flore rosaceo, cujus pistillum abit in siliquam.

GENUS I.

Senna. *Sené.*

Tab. 390. SENNA est plantæ genus, flore A, ex quinque ut plurimùm petalis B, in orbem positis constante, cujus pistillum C, abit deinde in siliquam D E, planam admodum, ut plurimùm incurvam, ex duabus membranis F G, compositam, quas inter nidulantur semina K, gigartis similia, tenuibus veluti dissepimentis H I, inter se distincta.

Sennæ species sunt

Senna Alexandrina, sive foliis acutis C. B. Pin. 397. *Sena J. B.* 1. 377. *Sena Orientalis Tabern. Icon.* 517.

Senna Italica sive foliis obtusis C. B. Pin. 397. *Sena Florentina sive foliis per extremum latis, penè cordatis J. B.* 1. 377. *Descript. Sena Italica Tabern. Icon.* 518.

Senna Americana, Liguftri folio Plum.
Senna, ut aiunt, quafi Sana, quia nemini unquam nocuit.

GENUS II.

Poinciana. *Poincillade.*

POINCIANA eft plantæ genus, flore A, ex quinque ut plurimùm petalis B, conftante in orbem pofitis, quorum meditullium occupat numerofa ftaminum E, incurvorum congeries: piftillum autem F, quod è calyce C, furgit in quinque folia divifo, inferiori D, adunco & imbricato, abit deinde in filiquam G, planam, duram, in duas partes HI, dehifcentem, feminibufque fœtam L, fubrotundis K, tenuibus veluti diffepimentis M, inter fe diftinctis. Tab. 391.

Poincianæ fpeciem unicam novi.

Poinciana flore pulcherrimo. *Acacia orbis Americani altera, flore pulcherrimo H. R. Par. Frutex pavoninus five Crifta Pavonis Breyn. Cent.* 1. 61.

Poinciana ab illuftriffimo viro D. De Poinci infularum Antillarum præfecto.

GENUS III.

Caffia. *Caffe.*

CASSIA eft plantæ genus, flore A, ex quinque ut plurimùm petalis B, in orbem pofitis conftante, cujus piftillum C, abit deinde in filiquam nunc teretem & cylindraceam E, nunc compreffam D, in varia loculamenta FG, divifam à diffepimentis HI, tranfversâ pofitis, medullâ quadam ut plurimùm nigricante obductis, feminibufque fœtam L, duris. Tab. 392.

Caffiæ fpecies funt

Caffia fiftula, Alexandrina C. B. Pin. 403. *Caffia purgatrix J. B.* 1. 416. *Caffia nigra Dod. Pempt.* 787. *Caffe de Levant.*

Caffia fiftula, Brafiliana C. B. Pin. 403. *Caffia filiqua, Brafiliana, purgatrix, compreffa Lob. Pharm. Rond.* 41. *Caffia fiftula, Brafiliana, flore incarnato Breyn. Cent.* 1. 58. *Caffe du Brefil.*

Caffia fiftula, Javanica, flore carneo H. Amftel. in fol. 217.

Caffia Americana, filiquis planis Plum.

Caffia Americana, fœtida, foliis Sennæ Plum.

Caffia Americana, fœtida, foliis oblongis, glabris. *Paiomirioba* 1. *Pifon. Edit.* 1658. 185. *Senna Occidentalis, odore Opii virofo, Orobi Pannonici foliis mucronatis, glabra H. L. Bat.*

Caffia Americana, fœtida, foliis amplioribus, villofis.

Caffia Americana, fœtida, foliis fubrotundis, acuminatis. *Paiomirioba ij. Pifon. Edit.* 1658. 185. *Senna Occidentalis odore Opii, minus virofo, foliis glabris, obtufis H. L. Bat.*

Caffia Americana, fœtida, foliis obtufis.

Caffia Americana, hexaphylla, filiquâ bicapfulari Plum.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus flore rofaceo, cujus piftillum abit in fructum carnofum, feminibus callofis fœtum.

GENUS I.

Aurantium. *Oranger.*

Tab. 393. & 394. AURANTIUM eft plantæ genus, flore A, rofaceo, plurimis fcilicet petalis B, in orbem pofitis conftante, ex cujus calyce D, furgit piftillum E, foliolis C, in ftamina definentibus ftipatum, quod deinde abit in fructum F, ferè globofum, cortice carnofo G, obductum, in varia loculamenta H, divifum, fucci & veficularum plena, feminibufque fœta I, callofis. His notis addenda funt folia O, ad exortum cordiformia P.

Aurantii fpecies funt

Aurantium dulci medullâ, vulgare Ferr. Hefp. 377.

Aurantium acri medullâ, vulgare Ferr. Hefp. 377. *Malus Aurantia, major C. B. Pin.* 436. *Aurantia Malus J. B.* 1. 97.

Aurantium ficciore medullâ, hybernum Ferr. Hefp. 379.

Aurantium fylveftre, medullâ acri. *Malus Aurantia fylveftris J. B.* 1. 99. *Oranger fauvage, ou Sauvageon.*

Aurantium crifpo folio Ferr. Hefp. 389.

Aurantium ftellatum & rofeum Ferr. Hefp. 395.

Aurantium virgatum Ferr. Hefp. 399.

Aurantium virgatum, anguftifolium. *Malus Aurantia anguftioribus foliis & fructu, variegatis H. L. Bat.*

Aurantium corniculatum Ferr. Hefp. 409.

Aurantium corniculatum, fructu minori. *Malum Aurantium, corniculatum, minori fructu H. R. Par.*

Aurantium ftriatum Ferr. Hefp. 401.

Aurantium fœtiferum Ferr. Hefp. 405.

Aurantium fœtiferum, multiplex. *Malus Aurantia, fructu duos vel tres alios fructus includente H. Cathol.*

Aurantium Olyffiponenfe Ferr. Hefp. 427.

Aurantium Sinenfe Ferr. Hefp. 433.

Aurantium maximum Ferr. Hefp. 439.

Aurantium fructu multiplici. *Riche dépouille.*

Aurantium folio anguftiffimo, lanceolato.

GENUS II.

Citreum. *Citronier.*

Tab. 395. & 396. CITREUM eft plantæ genus, flore A, rofaceo, plurimis fcilicet petalis B, in orbem pofitis conftante, ex cujus calyce C, furgit piftillum D, quod deinde

abit in fructum E, plerumque oblongum & crassa carne F, donatum, in varia loculamenta G, divisum, succi & vesicularum plena, seminibusque callosis fœta. His notis addenda sunt folia simplicia K.

Citrei species sunt

Citreum vulgare. *Malum Citreum vulgare Ferr. Hesp.* 61. *Malus Medica C. B. Pin.* 435.

Citreum dulci medullâ. *Malum Citreum, dulci medullâ Ferr. Hesp.* 73.

Citreum magno fructu. *Citria Malus, cum fructu magno J. B.* 1. 94. *Malus Medica fructu ingenti, tuberoso C. B. Pin.* 435.

Citreum Corcyræum Ferr. Hesp. 58.

Citreum Cretense Ferr. Hesp. 58.

GENUS III.

Limon. *Limonier.*

LIMON est plantæ genus, flore foliisque Citrei, fructu verò ferè ovato A, carne tenui B, donato, in varia loculamenta C, diviso, succi & vesicularum plena, seminibusque fœta D, callosis. His notis addenda est propria quædam facies, qua ab Hortulanis facilè dignoscitur ab Aurantio & Citreo. *Tab.* 397.

Limonis species sunt

Limon vulgaris Ferr. Hesp. 193. *Malus Limonia, acida C. B. Pin.* 436. *Limonia Malus J. B.* 1. 96.

Limon vulgò pusilla pila Ferr. Hesp. 201.

Limon incomparabilis Ferr. Hesp. 223.

Limon dulci medullâ, vulgaris Ferr. Hesp. 229. *Malus Limonia, major, dulcis C. B. Pin.* 436.

Limon dulci medullâ, Olyssiponensis Ferr. Hesp. 230.

Limon Pyri effigie Ferr. Hesp. 230.

Limon Spataphora Reginorum Ferr. Hesp. 241.

Limon Sbardonius Ferr. Hesp. 253.

Limon Barbadorus Ferr. Hesp. 259.

Limon dulcis Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, dulcis C. B. Pin.* 436.

Limon acris Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, acida H. R. Par.*

Limon citratus Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, citrata H. L. Bat.*

Limon citratus, altero fœtus. *Malus Limonia citrata, fructu fructum includente H. L. Bat.*

Limon fructu racemoso. *Malus Limonia, uberrima, fructu racematim nonnihil mammillas imitante, vix acidum includente H. Cathol.*

SECTIO VII.

De Arboribus & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum officulo fœtum.

GENUS I.

Prunus. *Prunier.*

Tab. 398. PRUNUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum ovatum E, vel globosum, carnosum, mollem, ossiculo fœtum F, utrinque plerumque acuminato, nucleumque G, includente.

Pruni species sunt.

Prunus flore pleno H. R. Par. *Prunus flore duplicato Broff. Prunier à fleur double.*

Prunus fructu magno, dulci, atro-cæruleo. *Pruna magna, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin.* 443. *Pruna Damascena Lugd.* 314. *Gros Damas violet de Tours.*

Prunus fructu parvo, dulci, atro-cæruleo. *Pruna parva, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin.* 443. *Pruna Damascena, nostratia Bell. Petit Damas noir.*

Prunus fructu magno, crasso, subacido. *Pruna magna, crassa, subacida C. B. Pin.* 443. *Pruna Hungarica, præstantissima, Damascena forte Gesn. Damas noir hastif.*

Prunus fructu oblongo, cæruleo. *Pruna oblonga, cærulea C. B. Pin.* 443. *Prunydactyla Trag.* 1020. *Prune datte.*

Prunus fructu nigro, carne dura. *Pruna nigra, carne durâ C. B. Pin.* 443. *Pruna Perdigona Lugd.* 314. *Prune Perdrigon.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, suavissimo, saccharato. *Perdrigon violet.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, serotino. *Imperatrice.*

Prunus fructu ovato, magno, rubente. *Imperiale rouge.*

Prunus fructu ovato, magno, flavescente. *Imperiale.*

Prunus fructu ovato, maximo, flavo. *Prune de Monsieur.*

Prunus fructu cerei coloris. *Pruna coloris ceræ ex candido in luteum pallescentis C. B. Pin.* 443. *Pruna cerea sive Cereola, Tabern. Icon.* 991. *Prune sainte Catherine.*

Prunus fructu majori, rotundo, rubro. *Pruna magna, rubra, rotunda C. B. Pin.* 443. *Pruna Asinina Trag.* 1020. *Prune Cerizette.*

Prunus fructu maximo, rotundo, flavo & dulci. *Pruna rotunda, flava, dulcia, Mali amplitudine C. B. Pin.* 443. *Prune d'Abricot.*

Prunus fructu Amygdalino. *Pruna Amygdalina Plinii C. B. Pin.* 443. *Amygdalina Pruna Lob. Icon.* 177. *Rognon de Coq.*

Prunus fructu albo, oblongiuſculo, acido. *Pruneoli albi, oblongiuſculi, acidi C. B. Pin.* 443. *Galatenſia Pruna Cluſ. Hiſt.* 4.

Prunus Brignonienſis, fructu ſuaviſſimo. *Pruna ex flavo rufeſcentia, mixti ſaporis, gratiſſima C. B. Pin.* 443. *Brignoles ou Brignole.*

Prunus fructu rubente, dulciſſimo. *La Roche-Courbon.*

Prunus fructu rotundo, nigro-purpureo, majori dulci C. B. Pin. 444. *Prunus Myrobalanus dicta J. B.* 1. 189. *Myrobolan.*

Prunus fructu rotundo, minori, nigro-purpureo, dulci C. B. Pin. 444.

Prunus fructu minori, auſtero. *Pruna Auguſto matureſcentia, minora & auſteriora C. B. Pin.* 443.

Prunus fructu parvo, præcoci. *Pruna parva, præcocia C. B. Pin.* 443. *Pruna Avenaria Tabern. Icon.* 991.

Prunus fructu parvo, ex viridi flaveſcente. *Pruna parva, ex viridi flaveſcentia C. B. Pin.* 443. *Pruna parva, ſerotina, cereola Geſn. La Mirabelle.*

Prunus ſylveſtris C. B. Pin. 444. *J. P.* 1. 193. *Lob. Icon.* 176.

Prunus ſylveſtris, præcox, altior, H. R. Par. *Pruna ſylveſtria, præcocia C. B. Pin.* 444. *Pruni ſylveſtris altera ſpecies Trag.* 1017.

Prunus ſylveſtris, fructu majore, albo Raii Synopſ. 302.

Prunus ſylveſtris, fructu rubro, acerbo & ingrato Raii Synopſ. 302.

Pruni ſpecies aliæ recenſentur in Horto Catholico.

GENUS II.

Armeniaca. *Abricotier.*

ARMENIACA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, carnoſum, ferè globoſum, utrinque plerumque compreſſum, ſecundùm longitudinem ſulcatum, oſſiculo fœtum F, compreſſo pariter G, nucleum H, includente. His notis addenda eſt facies quædam propria, qua Armeniaca à cæteris arboribus dignoſcitur. *Tab.* 399.

Armeniacæ ſpecies ſunt

Armeniaca fructu majori, nucleo amaro. *Mala Armeniaca, majora C. B. Pin.* 442. *Armeniaca mala majora Cam. Epit.* 146. *J. B.* 1. 167.

Armeniaca fructu majori, nucleo dulci. *Mala Armeniaca, majora, nucleo dulci C. B. Pin.* 442.

Armeniaca, fructu medio, oblongo, ex luteo rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, piloſulo, oblongo fructu medio, ex luteo rubeſcente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu minori, glabro, aureo, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, ferocior, fructu minori, glabro, luteo ſeu aureo, averſa parte ſubrutilante, odorulo, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu medio, oblongo, partim pallidè luteo, partim ſuave-rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pallidè luteo fructu, medio, adverſa parte ſuaverubente, nitido, glabro, oblongo, imbecilli odore, ori grato, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, partim flavescente, partim rubente. *Malus Armeniaca, frugescens, fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, pilis carente, ex candido luteo, parte contraria ruberculo H. Cathol.*

Armeniaca Mala minora J. B. 1. 67. *Malus Armeniaca, minor C. B. Pin.* 442. *Armeniaca minora Cam. Epit.* 147.

Armeniaca fructu Avellanæ magnitudine, ex luteo pulchrè rubente. *Malus Armeniaca, fructu Avellaniformi, piloso, ex luteo pulchrè rubente, succuloso H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio, glabro, partim fulvo, partim virescente. *Malus Armeniaca, vermiculoso sublongo fructu, medio, glabro, partim fulvo, partim virescente, pulpâ ossiculo tenaciter adhærente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio primùm viridi, deinde aureo. *Malus Armeniaca oblongulo medio fructu è viridi luteo, præ maturitate autem luteo per totum, ex dulci acido-amarulo H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, Avellanæ magnitudine, partim luteo, partim rubello. *Malus Armeniaca fructu pulchro, visu luteo, ex adverso rubello, Avellanam minimè superante, sublongulo, nitido-glabro, dulcacore, tantillo amarore mixto H. Cathol.*

GENUS III.

Persica. *Pêcher.*

Tab. 400. PERSICA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, carnosum, ferè globosum, per longitudinem sulcatum, officulo fœtum F, profundis scrobiculis G, excavato, nucleum includente I, oblongum H. His notis addenda est facies quædam Persicæ propria.

Persicæ species sunt

Persica molli carne, & vulgaris, viridis & alba C. B. Pin. 440. *Malus Persica J. B.* 1. 157. *Dod. Pempt.* 796.

Persica vulgaris, flore pleno. *Malus Persica vulgaris, flore pleno H. R. Par. Pêcher à fleur double.*

Persica succo quasi sanguineo C. B. Pin. 440. *Persica rubra Tabern. Icon.* 995.

Persica dura, carne candidâ, aliquando ex albo subrubente C. B. Pin. 440. *Duracina alba Tabern. Icon.* 996.

Persica dura, carne buxeâ C. B. Pin. 440. *Persica Cydoniaria Tabern. Icon.* 995.

Persica æstiva, Armeniacis similia sive Persica sancti Joannis C. B. Pin. 440. *Persica præcocia Tabern. Icon.* 994. *Trecacina Persica Car. Steph. Præd. rust.* 155. *Pêche de Troye.*

Persica

Perfica præcoci fructu, præcoqua dicta. *Malus præcox five præcoqua Car. Steph. Præd. ruft.* 154. *Avant-Péche.*

Perfica ori gratiffima, Corbeliana. *Malus Perfica ori gratiffima, H. R. Par. Corbeliana Car. Steph. Præd. ruft.* 156. *Pêche de Corbeil.*

Perfica fructu duro. *Perfica duracina Ruell. de Stirp. nat.* 296. *Preffe.*

Perfica Palenfis. *Malus Perfica, Palenfis H. R. Par. Pêcher de Pau.*

Perfica fructu odoro, lævi cortice tecto. *Malus Perfica odoro fructu, lævi cortice tecto H. R. Par. Brugnon mufqué.*

Perfica fructu globofo, obfcurè rubente, fuaviffimo. *Pêche pourprée.*

Perfica fructu magno, globofo, carne durâ, faccharatâ. *Pêche admirable.*

Perfica fructu magno, globofo, flavefcente, ferotino. *Pêche jaune, tardive, ou Admirable jaune.*

Perfica fructu magno, globofo, nigricante, ferotino. *Pêche royale.*

Perfica fructu maximo, pulcherrimo. *Pavie rouge de Pompone, ou monftrueux.*

Perfica fructu ex rubro & violaceo variegato, faporis vinofi. *Violette tardive, ou Pêche marbrée.*

Perfica fructu præcoci, violaceo, faporis vinofi. *Pêche violette, hâtive.*

Perfica fructu globofo, compreffo, rubro, carne rubente. *Pêche Magdelene rouge.*

Perfica Africana, nana, flore incarnato, fimplici. *Malus Perfica, Africana, nana, flore incarnato, fimplici H. L. Bat.*

Perfica Africana, nana, flore incarnato, pleno. *Malus Perfica Africana, nana, flore incarnato, pleno H. L. Bat.*

Perfica Mala, ut ait Ruellius, ex Perfide advecta, ut ipfo nomine apparet. *De Nat. Stirp. 93.*

Plures fpecies Perficæ recenfentur in Horto Catholico.

GENUS IV.

Cerafus. *Cerifier.*

CERASUS eft plantæ genus, flore A, rofaceo, plurimis fcilicet petalis B, in orbem pofitis conftante, ex cujus calyce C, furgit piftillum D, quod deinde abit in fructum E, carnofum, fubrotundum vel cordiformem, offiiculo fœtum F, ejufdem formæ G H, nucleum includente H I. His notis addenda eft facies quædam Cerafo propria. *Tab. 401*

Cerafi fpecies funt

Cerafus fativa, fructu rotundo, rubro, & acido. *Cerafa fativa, rotunda, rubra & acida, quæ noftris Cerafa fativa C. B. Pin.* 449. *Cerafia acida Tabern. Icon.* 985. *Cerifier.*

Cerafus fativa, fructu majori. *Cerafa fativa, majora C. B. Pin.* 449. *Cerafa acida, rubella J. B.* 1. 221. *Cerafia Hifpanica Tabern. Icon.* 984. *Griotier.*

Cerafus hortenfis, fructu fine officulis H. L. Bat.

Cerafus fructu acido, ferotino, fucci fanguinei. *Cerafa acidiffima, fanguineo fucco C. B. Pin.* 450. *Cerafa acida, nigricantia, folidiora, tardiùs ma-*

turefcentia J. B. 1. 221. Cerafiorum primum genus Trag. 1027.

Cerafus fructu infipido, ferotino. *Cerafus fero maturefcens, fructu majori, rubro, molliculo, infulfulo, nucamento parvo H. Cathol.*

Cerafus fructu ferotino, cum pediculo longiori foliato. *Cerafa ferotina, pediculo longiori, foliato H. R. Par. Cerifier à longue queuë ou à la feüille.*

Cerafus major, fructu magno, cordato Raii Hift. 1538. *Cerafa craffa, carne durâ C. B. Pin. 450. Cerafa duracena, oblonga J. B. 2. 221. Cerafia Pliniana Tabern. Icon. 985. Bigarotier.*

Cerafus fructu aquofo. *Cerafa carne tenerâ & aquosâ C. B. Pin. 450. Cerafia aquea Tabern. Icon. 986. Guignier.*

Cerafa fructu albo, dulci. *Cerafa alba, dulcia C. B. Pin. 450. Cerafia dulcia Trag. 1028.*

Cerafus major ac fylveftris, fructu fubdulci, nigro colore inficiente C. B. Pin. 450. *Cerafus fylveftris, fructu nigro J. B. 1. 220. Cerafia nigra Tabern. Icon. 986. Merifier.*

Cerafus Sicula, fructu Caftanei coloris. *Cerafus Catanenfis, decumano fructu, faporofo, rotundo, duracino, caftaneo colore H. Cathol.*

Cerafus fructu magno, rubro, turbinato. *Cerafus fructu magno, rubro, in finem turbinato. H. Cathol.*

Cerafus fativa, fructu orbiculato, nigerrimo, micante. *Cerafus fativa, orbiculato fructu majori, jucundiori fucco, afpectuque nigerrimo, micante H. Cathol.*

Cerafus fativa, fructu majore, oblongo, nigro, adunco. *Cerafus fativa fructu majore, fublongo, nigro, adunco aculeo in fummo, fapidiffimo H. Cathol.*

Cerafus fativa, fructu majore, utrinque carinato. *Cerafus fativa, fructu majori, fummitate utrinque carinatâ, rubellio, dulci, nucleo parvo H. Cathol.*

Cerafus fructu minori, oblongo, infipido, ocyffimo. *Cerafus fructu minori, oblongulo, fubrubro, infipidulo, omnium ocyffima H. Cathol.*

Cerafus Maialis, fructu duro, fubdulci. *Cerafus Maialis, fructu rotundo, oblongulo, majori, rubro, minimùm nigrefcente, callofulo, parum dulci H. Cathol.*

Cerafus racemofa, fylveftris, fructu non eduli C. B. Pin. 451. *Cerafus racemofa quibufdam, aliis Padus J. B. 1. 228. Cerafia racemofa, nigra Tabern. Icon. 988. Bois de Sainte Lucie.*

Cerafus racemofa, fylveftris, fructu non eduli, rubro H. R. Par. *Cerafia racemofa, rubra, ij. Tabern. Icon. 987.*

Cerafus racemofa, hortenfis C. B. Pin. 450. *Cerafus uno pediculo plura ferens, & Cerafus racemofa J. B. 1. 223. Cerafia uno pediculo plura Tabern. Icon. 987. Cerifier à trochets.*

Cerafus racemofa, parvo fructu, ruberrimo. *Cerafus fructu ruberrimo, tenero, parvo, melleo, omnium racemofior ac frugefcentior H. Cathol.*

Cerafus hortenfis, flore rofeo C. B. Pin. 450. *Cerafus multiflora, ij. Tabern. Icon. 984.*

Cerafus hortenfis, pleno flore C. B. Pin. 450. *Cerafus pleno flore J. B. 1. 223.*

Cerasus multiflora, 1. *Tabern. Icon.* 983. *Cerisier à fleur double.*
Cerasus major ac sylvestris, multiplici flore H. R. Par. *Merisier à fleur double.*
Cerasus sylvestris, Septentrionalis, Anglica, fructu rubro, parvo, serotino Raii Hist. 1539.
Cerasus sylvestris, fructu minimo, cordiformi Phytol. Brit.
Cerasus sylvestris, amara, Mahaleb putata J.B. 1. 227. *Ceraso affinis C. B. Pin.* 471. *Macaleb Gesneri & Matthioli Lob. Icon.* 133.
Cerasus sylvestris, Alpina, folio rotundiore.
Cerasus, à Cerasunte Pontico municipio (ut ait C. Bauhinus) unde Lucullus Mithridate debellato primùm in Italiam arborem detulit, Athenæo & Plinio auctoribus.

GENUS V.

Amygdalus. *Amandier.*

AMYGDALUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum oblongum E, osseum, callo pulvinato F, obductum, nucleo fœtum G, oblongo H. *Tab.* 402.

Amygdali species sunt
Amygdalus sativa, fructu majori C.B. Pin. 441. *Amygdalus dulcis J.B.* 1 174. *Amygdalus Tabern. Icon.* 996.
Amygdalus sativa, fructu minori C. B. Pin. 441.
Amygdalus dulcis, putamine molliore C.B. Pin. 442.
Amygdalus amara C.B. Pin. 441. *J. B.* 1. 174.
Amygdalus Indica, nana H. R. Par. *Amygdalus pumila Mor. H. R. Bles. Amygdalus nana Munt. Hist.* 34.

GENUS VI.

Ziziphus. *Jujubier.*

ZIZIPHUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D E, quod deinde abit in fructum F, oblongum, Olivæ æmulum, carnosum, officulum G, includens, in duo loculamenta divisum H, nucleis fœta oblongis I. *Tab.* 403.

Ziziphi species sunt
Ziziphus Dod. Pempt. 807. *Jujubæ majores, oblongæ C. B. Pin.* 446. *Zizipha sativa J. B.* 1. 40.
Ziziphus sylvestris. *Zizipha sylvestris, infœcunda H. Cathol.*

GENUS VII.

Laurocerasus. *Laurier-cerise.*

LAUROCERASUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, infundibuliformi surgit *Tab.* 403.

piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, Ceraſiformem, mollem, oſſiculum G, includentem, nucleo fœtum H, ſubrotundo I. His notis addenda eſt propria quæ jam Lauroceraſo facies.

Lauroceraſi ſpecies ſunt

Lauroceraſus Cluſ. Hiſt. 4. *J. B.* 1. 420. *Ceraſus folio Laurino C. B. Pin.* 450.

Lauroceraſus Luſitanica, minor. *Aſarero Luſitanorum.*

Lauroceraſus, quaſi planta foliis Lauri & Ceraſi fructu.

SECTIO VIII.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum ſeminibus calloſis fœtum.

GENUS I.

Pyrus. *Poirier.*

Tab. 404.

PYRUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C, abit deinde in fructum D, carnoſum, plerumque turbinatum & umbilicatum E, in loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum oblongis G. His notis addenda eſt propria Pyri facies.

Pyri ſpecies ſunt

Pyrus ſativa, flore pleno H. R. Par. *Pyrus flore duplicato Broſſ. Poirier à fleur double.*

Pyrus fructu æſtivo, ſeu æſtate ipsâ eduli.

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, racemoſo, odoratiſſimo. *Pyra ſuperba, parva ſed ocyſſima Plinio Lugd.* 306. *Poires muſcates, ou Muſcadelles.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, minimo, odoratiſſimo. *Pyra Moſcatellina, minima J. B.* 1. 44. *Pyra moſchata, minima ſeu Chia Lugd.* 307. *Muſcadelles, ou Poires de Chio.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, partim ſaturè rubente, partim flaveſcente, moſchato. *Pyra Jeſu ſeu Moſchatellina rubra J. B.* 1. 44. *Pyra favonia, rubra Lugd.* 306. *Muſcadelles rouges, ou groſſe Muſcadelle.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, flaveſcente, moſchato. *Pyra optima Baſileenſibus J. B.* 1. 45. *Petit muſcat.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, moſchato, maculis nigris conſperſo. *Orange muſquée.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, è viridi purpuraſcente, ſaccharato, odorato. *Orange verte.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, ferrugineo, carne tenerâ, moſchata. *Cuiſſe-madame.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, è viridi albido. *Pyra Hordearia, quæ cum Hordeo matureſcunt, vulgò Poire de Saint Jean Lugd.* 307. *Poires de Hativeau.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, majori. *Pyra lactea Lugd. 306. Gros Blanquet. Poire Blanchette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, ſaccharato, odoratiſſimo. *Blanquet muſqué, ou Blanquette muſquée.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, pediculo longo donato. *Hydrapia J. B. 1. 45. Blanquette à longue queuë.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ovato, punctis ferrugineis conſperſo. *Pyrum ovatum J. B. 1. 45.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, rufeſcente, ſaccharato. *Poire ſans peau. Fleur de Guigne. Rouſſelet hâtif.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ſubrotundo, parvo, è flavo rutilante, vinoſo. *Pyra vinoſa, parva J. B. 1. 44. Poire vinette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, carne tenerâ, ſaccharatâ: *Muſcat-Robert.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, minori, cinereo, odorato. *Caſſolette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, ex albido, flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Robine. Averat. Muſcat d'Aouſt. Poire royale.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, albido, ſaccharato. *Poire du Bouchet.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, odorato. *Poire-roſe.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, ſaturatiùs rubente, punctato. *Pyra chirothecalia J. B. 1. 45. Poire de parfum.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, odorato, partim luteolo, partim maculis ſtriiſque rubris ſaturatioribus conſperſo. *Pyra Colmarienſibus vulgò nota J. B. 1. 45.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, rubro, ſubacido. *Poire d'Eſpagne ou Saint Sanſon.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, è viridi purpuraſcente. *Gros Oignonet. Amiréroux. Roy d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ex rufo albidoque flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Salviati.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, magno, partim rubro, partim albido, odorato. *Bon-Chrêtien d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, acerbitate ſtrangulationem minitante. *Pira ſtrangulatoria J. B. 1. 52. Pyra ſtrangulanea Lugd. 307. Poire d'étranguillon.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſuaviſſimo, in ore liqueſcente. *Beurré rouge, gris ou vert.* Pyrus fructu autumnali, ſeu autumno eduli.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſeſſili, ſaccharato, odorato è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente. *Pira Bergamotta Gallis J. B. 1. 45. Pyra Falerna Plinii Lugd. 306. Poire Bergamotte.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, viridi, ſtriis ſanguineis diſtincto. *Bergamotte de Suiſſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, è ferrugineo rubente, non-nunquam maculato. *Poire de Rouſſelet.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, longo viridique, odorato, in ore liqueſcente. *La Verte-longue, ou Moüille-bouche d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, è viridi flaveſcente, maculis nigris conſperſo, carne tenerâ ſaccharatâ. *La Marquiſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, ſaccharato, carne durâ. *Meſſire-Jean blanc & gris.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne tenerâ, ſapidiſſimâ. *Muſcat fleuri, ou Muſcat à longue queuë d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili flaveſcente & in ore liqueſcente. *Pira aquoſa, majora J. B.* 1. 50. *Le Doyenué, Saint Michel, Beurré blanc d'Automne, Poire de neige, Bonn-ente.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne viſcidâ. *Poire de vigne.*

Pyrus ſativa, Anglica, fructu longo, punctis ferrugineis conſperſo. *Poirier d'Angleterre; Beurré d'Angleterre.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, dilutè rufeſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *Poire Rouſſeline.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, majori, cinereo. *Poire Pendar.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, rubente, odorato. *Caillot-roſat.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, parvo, è viridi rubente, punctato. *Pira regia Bollenſium J. B.* 1. 45.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, parvo, ſeſſili, coloris obſcurioris. *Pira Angelica J. B.* 1. 46.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, tuberoſo, flaveſcente vel albicante, punctato. *Pira Bohemica J. B.* 1. 46.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteolo, vel ſtriato, ſubacido, ſuaviſſimo. *Pira herilia J. B.* 1. 47.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteo, fugaci, aromatico, nonnihil auſtero. *Pira quædam fugacia J. B.* 1. 48.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, luteo, aromatico ſubauſtero. *Pira Angelica, magna J. B.* 1. 49.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, inæquali ventre tumido, luteo, coſtis ſtriato. *Pira domeſtica Bollenſium J. B.* 1. 49.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, veluti anguloſo, è luteo vireſcente fugaci. *Pira pugillaria Bollenſium J. B.* 1. 50.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, partim luteo, partim rubente, punctato, cute tenui, lucidâ. *Pira Zellenſia dicta J. B.* 1. 50.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ovato, nonnihil angulato, luteo, fugaci, cute tenerrimâ. *Pira decorticata Waldenſium J. B.* 1. 50. *Poire ſans peau d'Automne.*

Pyrus fructu brumali, ſeu hyeme ipsâ eduli.

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, pyramidato, è flavo nonnihil rubente. *Pira boni Chriſtiani J. B.* 1. 52. *Pira Pompeiana cognomine mammoſa Plinii Lugd.* 306. *Bon Chrêtien d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, pyramidato, partim purpureo, punctis nigris

conſperſo, partim flaveſcente. *Bon-Chrêtien d'Eſpagne.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, oblongo, turbinato, ferrugineo, utrinque umbilicato. *Pira dorſalia eademque liberalia dicta. J. B.* 1. 53. *Pira Volema Virgilii Lugd.* 307. *Poire de livre, gros Rateau gris, ou Poire d'Amour.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, Cydoniæ facie, partim flavo, partim purpureo. *Catillac.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, flaveſcente, odoratiſſimo, pediculo craſſiori. *Poire de groſſe queuë.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, ſeſſili, è cinereo flaveſcente. *La vilaine d'Anjou. Poire tulipée ou Bigarrade.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, globoſo, ſeſſili, cinereo, maculis amplis obſcurioribus conſperſo. *Carmelite.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, flaveſcente. *Poire de Saint François.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, parvo, flaveſcente, maculis rubris conſperſo, auſteri ſaporis. *Beſi de Caſſoy, ou Rouſſette d'Anjou.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ovato, ſaccharato, dilutè è ferrugineo purpuraſcente. *Poire Chat.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, Citriformi, flaveſcente, duro, moſchato, odoratiſſimo. *Citron d'hyver.*

Pyrus ſativa, Pictavienſis, fructu brumali, globoſo, ſeſſili, ſaccharato, odorato. *Poire Portail.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, inæquali ventre tumido, partim purpureo partim flaveſcente. *Rouille, Hocrenaille, Martin-Sire.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno globoſo, flaveſcente, punctis rufis conſperſo. *Franc-real, ou fin-or d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, ſeſſili, ſubacido, flaveſcente, punctis aſperioribus conſperſo. *Bergamote de Bugi, ou de Paſques.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, ſeſſili, flaveſcente, ſaccharato, odorato, in ore liqueſcente. *Lanſac ou la Dauphine.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, tuberoſo, viridi, ſaccharato, in ore liqueſcente. *Sucré-vert.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, partim intensè, partim dilutè ferrugineo, ſaccharato, odorato. *Martin ſec.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, dilutiùs rufeſcente. *Chat brulé ou Pucelle.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, è viridi flaveſcente, ſaccharato, ſaporis auſteri. *Rouſſelet d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, tuberoſo, ſubacido, flaveſcente, punctato. *Saint Auguſtin.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, tuberoſo, è viridi flaveſcente, punctato, ſaccharato. *Poire de Colmar. Poire manne. Bergamote tardive.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi albicante, in ore liqueſcente. *Louiſe-Bonne.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente. *La ſaint Germain, ou l'inconnuë de la Fare.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ſeſſili, è viridi flaveſcente, maculato, utrinque umbilicato, in ore liqueſcente. *Craſane, ou Bergamote Craſane. Beurré plat.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, globoſo, dilutè virente, tuberoſo, punctato, in ore liqueſcente. *Petit-Oin. Bouvar. Rouſſette d'Anjou, Amadonte. La Merveille d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, pyramidato, albido, in ore liqueſcente, ſaccharato, odorato. *Epine d'hyver.*

Pyrus ſativa, ſpinoſa, fructu globoſo, ſeſſili, ferrugineo, in ore liqueſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *Poire d'Ambrette.*

Pyrus ſativa, fructu brumali globoſo, Citriformi, flaveſcente, punctato, in ore liqueſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *L'Echaſſerie. Verte-longue d'hyver. Beſideri Landri.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente, ſaccharato. *La Virgolé, ou la Virgouleuſe.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ſeſſili partim flaveſcente, partim purpuraſcente. *La double fleur.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno bicipiti. *Pyra bicipitia Lugd.* 307. *Poire à deux têtes.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, tuberoſo & angulato. *Pira regalia, ſerotina J.B.* 1. 52.

Pyrus ſativa, fructu brumali, ovato, tuberculis obſito, è viridi palleſcente, longiſſimo pediculo. *Pira longo pediculo J.B.* 1. 51. *Poire à longue queuë.*

Pyrus ſylveſtris C.B. Pin. 439. *Pyra ſylveſtria Tabern. Icon.* 1018.

Pyrus ſylveſtris, fructu majore. *Pyra ſylveſtria, majora Tabern. Icon.* 1018.

Plures ſpecies Pyri recenſentur à J. Bauhino, Valerio Cordo & præſertim à Geoponicis, quos inter Quintinius noſter non inferiorem locum obtinet.

GENUS II.

Cydonia.

Tab. 405. CYDONIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C, abit deinde in fructum D, turbinatum, carnoſum, in loculamenta diviſum E, ſeminibus fœta F, oblongis, & calloſis. His notis addenda eſt facies quædam propria.

Cydoniæ ſpecies ſunt

Cydonia fructu oblongo, læviori. *Malus Cydonia, fructu oblongo & læviori H. R. Par. Mala Cotonea, majora C.B. Pin.* 434. *Cydonia majora Raii Hiſt.* 1453. *Cotonea malus J.B.* 1. 27. *Coignier femelle.*

Cydonia fructu oblongo, lævi, dulci, edulique. *Malus Cydonia, fructu oblongo, lævi, pulpâ tenera eſui H. Cathol.*

Cydonia fructu oblongo, minori, lanuginoſo, non eduli. *Malus Cydonia, fructu*

fructu oblongo, minori, lanuginoso, insulso, adstringentioris saporis H. Cathol.

Cydonia fructu breviore & rotundiore. *Malus Cydonia fructu breviore & rotundiore H. R. Par. Mala Cotonea, minora C. B. Pin. 434. Cydonia minora Raii Hist. 1453. Coignier mâle.*

Cydonia angustifolia, vulgaris. *Malus angustifolia, vulgaris H. R. Par. Cotonea sylvestris C. B. Pin. 434. Coignassier.*

Cydonia latifolia, Lusitanica. *Malus Cotonea, latifolia, Olyssiponensis H. R. Par. Coignassier de Portugal.*

Cydonia, à Cydone Cretæ oppido: Nam, ut ait Plinius, Mala quæ vocamus Cotonæa, Græcis Cydonea, ex Creta Insula advecta. *Lib. 15. cap. 11.*

GENUS III.

Cratægus. *Alisier.*

CRATÆGUS est plantæ genus, fructus formâ & magnitudine à Pyro diversum: bacca scilicet potius quam fructus dici meretur, seminibus fœta callosis in loculamentis meditullium occupantibus, reconditis.

Cratægi species sunt

Cratægus folio subrotundo, serrato, subtus incano. *Alni effigie lanato folio, major C. B. Pin. 452. Sorbus Alpina J. B. 1. 65. Aria Lugd. 201.*

Cratægus folio oblongo, serrato, utrinque virente. *Chamæmespilus J. B. 1. 72. Cotonaster fortè Gesneri Clus. Hist. 63. Cotonaster folio oblongo, serrato C. B. Pin. 472.*

Cratægus Virginiana, foliis Arbuti. *Sorbus Virginiana, foliis Arbuti Breyn. Prodr. 1. & H. L. Bat. App.*

Cratægus folio laciniato. *Mespilus Apii folio, sylvestris, non spinosa sive Sorbus torminalis C. B. Pin. 454. Sorbus torminalis & Cratægus Theophrasti J. B. 1. 63. Sorbus torminalis Dod. Pempt. 803. Alizier.*

GENUS IV.

Sorbus. *Sorbier.*

SORBUS est plantæ genus, à Pyro & Cratægo foliorum formâ diversum, hæc enim veluti per conjugationes nascuntur Fraxini foliorum modo.

Sorbi species sunt

Sorbus sativa C. B. Pin. 415. *Sorbus J. B. 1. 59. Dod. Pempt. 803.*

Sorbus sativa, magno fructu nonnihil turbinato, rubro. *Sorbus Acensis & Catanensis, fructu apprimè majori ac suaviori, nonnihil turbinato, maxima ex parte rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, magno fructu turbinato, pallidè rubente. *Sorbus sativa, fructu ad petiolum turbinato, majori, ex albo pallidulo, rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, fructu Pyriformi, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus sativa, fructu ovato, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus ſativa, fructu ſerotino, minori, turbinato, rubente. *Sorbus ſativa, Novembrina, fructu minori parumper turbinato, ac rubente, illepido ſapore, ſicciori medullâ H. Cathol.*

Sorbus ſativa, fructu turbinato, omnium minimo. *Sorbus ſativa, Octobrina fructu omnium minimo, multo minori, petiolum verſus anguſtiato, viridi, altera parte rubente, aut pallente guſtu dulciculo H. Cathol.*

Sorbus aucuparia J. B. 1. 62. *Sorbus ſylveſtris, foliis domeſticæ ſimilis C. B. Pin.* 415. *Sorbus ſylveſtris, Alpina Lob. Icon.* 107.

GENUS V.

Malus. *Pommier.*

Tab. 406. MALUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C, abit deinde in fructum D, carnoſum, ferè globoſum, plerumque utrinque umbilicatum E, in loculamenta diviſum F G, ſeminibuſque fœtum calloſis H, & oblongis. His notis addenda eſt propria Mali facies.

Mali ſpecies ſunt

Malus flore pleno C. B. Pin. 433. *Poma flore multiplici ſive multiflora Eyſt. Pommier à fleur double.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex, quàm arbor, fructu candido C. B. Pin. 433. *Poma Paradiſiana Ruell. de Nat. Stirp. Poma ſeu Mala præcocia Tabern. Icon.* 998. *Pommier de Paradis.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex quàm arbor, fructu rubente C. B. Pin. 433. *Mala præcocia, rubra Tabern. Icon.* 998.

Malus ſylveſtris, fructu valde acerbo. *Poma auſtera Car. Steph. Præd. ruſt.* 146. *Pommes d'Etranguillon. Pommes de bois.*

Malus acido fructu, ſylveſtris H. R. Par. *Mala ſylveſtria, rubra C. B. Pin.* 433. *Mala ſylveſtria, rubentia Tabern. Icon.* 1008. *Poma Malacria Ruell. de Nat. Stirp.* 252. *Pommes de Malingre.*

Malus ſylveſtris, acido fructu albo. *Mala ſylveſtria, minora, alba C. B. Pin.* 433. *Malus ſylveſtris, minor Tabern. Icon.* 1009.

Malus prægrandis, præcox, tenerrima H. R. Par. *Poma Rambura Ruell. de Nat. Stirp.* 251. *Pomme de Rambour.*

Malus ſativa, fructu maculis vitreis foris & intus notato. *Mala vitrea Cord. Hiſt.* 181. *Pomme de glace.*

Malus ſativa, fructu pediculo ferme carente. *Poma Capendua Ruell. de Nat. Stirp.* 251. *Poma Capenduta, Curtipendia ſive Curtipanda Car. Steph. Præd. ruſt.* 147. *Mala Ceſtiana quibuſdam Lugd.* 286. *Mala Curtipendula dicta J. B.* 1. 21. *Pomme de Courpendu, ou Capendu ou Pomme de Bardin.*

Malus ſativa, fructu ſubrotundo, è viridi palleſcente, acido-dulci. *Mala Praſomila C. B. Pin.* 433. *Deſcript. Poma Renetia Car. Steph. ruſt.* 147. *Renette blanche, ou franche.*

Malus ſativa, fructu rotundo, è viridi ferrugineo. *Renette griſe.*

Malus sativa, fructu mammoso. *Poma orthomastica Ruell. de Nat. Stirp.* 250. *Pomme tapone.*

Malus sativa, fructu orbiculato, odorato. *Poma orbiculata Ruell. de Nat. Stirp.* 250. *Mala orbiculata seu Epirotica Lugd.* 186. *Pomme Rose.*

Malus sativa, fructu splendidè purpureo. *Malus sapido fructu, striis rubris picto H. R. Par. Mala Apiola & Milerosa Matth. Pomme d'Api.*

Malus sativa, fructu sanguinei coloris ex austero subdulci. *Poma Rubelliana Ruell. de N. Stirp.* 252. *Pommes de Rouveau.*

Malus sativa, fructu magno, rubente, acidissimo, pediculo longo. *Pommes Cousinotes.*

Malus sativa, fructu magno, intensè rubente, Violæ odore. *Erythromelon magnum, Parisiacum J. B.* 1. 14. *Calville d'Autonne.*

Malus sativa, fructu magno, dilutè rubente & inodoro. *Calville blanche, ou Calville d'Eté.*

Malus sativa, fructu rubicundiore, maculis rubiginosis consperso. *Poma Ratelliana Car. Steph. Præd. rust.* 147. *Pommes de Rateau.*

Malus sativa, fructu turbinato, tenero fugaci. *Poma Passipoma Ruell. de Nat. stirp.* 251. *Passepommes.*

Malus sativa, fructu oblongo, duro, Castaneæ sapore. *Poma Castinia Ruell. de Nat. stirp.* 252. *Pomme de Chastaigner ou de Martrange.*

Malus sativa, fructu globoso, partim rubro, partim luteo ex acerbo subdulci. *Poma Francatura Ruell. de Nat. Stirp.* 252. *Pommes de Francatu.*

Malus sativa, fructu orbiculato, sessili, saporis vinosi. *Oenomelum Wirtembergicum J. B.* 1. 9.

Malus sativa, fructu pentagono, subacido, stelliformi. *Pomum pentagonum, perelegans, acido-dulce, utrinque sessile J. B.* 1. 10. *Pomme d'étoile.*

Malus sativa, fructu polygono, saporis vinosi, acidiusculi. *Pomum quadratum Mont-Belgardensibus, acidum, flavum J. B.* 1. 10. *Pommes quarrées.*

Malus sativa, fructu magno, angulato, saporis vinosi, subacidi. *Oenomelum magnum, Blienspachianum J. B.* 1. 11.

Malus sativa, fructu magno, pileiformi, è luteo virescente. *Malum turbinatum, majus, virescens J. B.* 1. 12.

Malus sativa, fructu striato, punctis rubentibus consperso. *Malum striatum Balnei admirabilis, elegans J. B.* 1. 15.

Malus sativa, fructu partim albo, partim rubello, cum maculis rubentibus. *Malum concharum venerearum modo maculatum, dulcacidum J. B.* 1. 18.

Malus sativa, fructu angulato, dulci, in ore liquescente. *Mala liquescentia & sonora dicta, dulcia J. B.* 1. 20.

Malus sativa, fructu angulato, albo-citrino, fugaci. *Pomum angulosum, albocitrinum, fugax J. B.* 1. 21.

Malus fructifera, flore fugaci H. R. Par. *Malus non florida dicta J. B.* 1. 21. *Pomme-figue.*

Malus ſativa, fructu oblongo, è cinereo ferrugineo, ſaccharato, Aniſi odore. *Fenouillet, ou Pomme d'Anis.*

Malus ſativa, fructu partim albido, punctato, partim ſtriis intensè rubris diſtincto. *Pomme violette.*

Malus ſativa, fructu purpureo, duro, ſaccharato. *Pomme de Jeruſalem.*

Malus ſativa, fructu ſeſſili, rubro ſaccharato, ſuaviſſimo. *Pomme Drue permein d'Angleterre.*

Malus ſativa, fructu oblongo, nonnihil arcuato, candicante, acido-dulci. *Haute-bonté ou Blandilalie.*

GENUS VI.

Punica. *Grenadier.*

Tab. 407. PUNICA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: cujus calyx, C, D, campaniformis, multifidus, abit deinde in fructum G, ferè globoſum, coronatum H, in plura loculamenta diviſum I, acinis K, ſucci plenis fœta, placentæ M, affixis, membranis tenuiſſimis diſtinctis, ſemine turgentibus ut plurimùm oblongo L.

Punicæ ſpecies ſunt

Punica quæ Malum Granatum fert Cæſalp. 141. *Malus punica, ſativa C. B. Pin.* 438. *Malus punica J. B.* 1. 76. *Malus Granata ſive Punica Tabern. Icon.* 1033.

Punica ſylveſtris Cord. Hiſt. 184. *Malus punica ſylveſtris C. B. Pin.* 438.

Punica fructu dulci. *Malus punica ſativa, fructu dulci C. B. Pin.* 438.

Punica fructu medii quaſi ſaporis. *Malus Punica, ſativa, fructu medii quaſi ſaporis C. B. Pin.* 438.

Punica ſativa, fructu majori, granis majoribus Amethyſtinis, criſpis. *Malus punica, fructu pulpoſo & granis majoribus Amethyſtinis, criſpis, jucundioris ſaporis H. Cathol.*

Punica ſativa, fructu minori, granis minoribus, Amethyſtinis, criſpis. *Malus Punica fructu pulpoſo, minori, granis minoribus, Amethyſtinis criſpis H. Cathol.*

Punica flore pleno, majore. *Malus punica, flore pleno H. R. Par. Balauſtia Hiſpanica J. B.* 1. 82. *Balauſtium Tabern. Icon.* 1033. *Balauſtia flore pleno, majore C. B. Pin.* 438.

Punica flore pleno, majore, variegato. *Malus Punica, flore pleno, majore, variegato H. R. Par.*

Punica flore pleno, minore. *Balauſtia flore pleno, minore C. B. Pin.* 438. *Balauſtium flore minore, Romanum Eyſt.*

Punica Americana, nana ſeu humillima Lign.

GENUS VII.

Roſa. *Roſier.*

Tab. 408. ROSA eſt plantæ genus, flore A, ex plurimis petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C, foliatus abit deinde in fructum D, ſubrotundum,

vel oblongum E, carnoſum, unicapſularem F G, ſeminibuſque fœtum H I, ut plurimùm angulatis & villoſis.

Roſæ ſpecies ſunt

Roſa rubra, ſimplex C. B. Pin. 481. *Roſa rubra, flore ſimplici ferè J. B. 2. 34. Roſa Damaſcena Lob. Icon.* 206.

Roſa rubra, multiplex C. B. Pin. 481. *Roſa rubra, flore valde pleno & ſemipleno J. B.* 2. 34. *Roſa Mileſia, flore rubro, pleno Eyſt.*

Roſa ex rubro nigricante flore pleno Eyſt.

Roſa rubicunda, quæ non omnino dehiſcit ut Plinii Græcula Cam. Hort.

Roſa rubra, pallidior C. B. Pin. 481. *Roſa holoſericea Lob. Icon.* 207.

Roſa rubra, pallidior, flore pleno H. R. Monſp.

Roſa ſaturatiùs rubens C. B. Pin. 481. *Roſa purpurea ſive in rubro nigricans Cam. Hort.*

Roſa purpurea C. B. Pin. 481. *Roſa provincialis, major Tabern. Icon* 1084. *Roſa rubello flore majore, multiplicato, ſive pleno, incarnata vulgò J. B.* 2. 36.

Roſa purpurea, flore ſimplici H. R. Par.

Roſa verſicolor C. B. Pin. 481. *Roſa Præneſtina, alba & verſicolor J. B.* 2. 37. *Roſa verſicolor Cluſ. Hiſt.* 114.

Roſa Anglica, verſicolor Paſſ.

Roſa Baſilica ex albido colore & rubello varia D. de Bertinieres Joncq. Hort. *La Mipartie.*

Roſa Chipiana ſeu Roſa Pimpinellæ foliis, minor, noſtras, flore eleganter variegato Scot. Illuſtr. Part. 2. 46.

Roſa maxima, multiplex C. B. Pin. 481. *Roſa Hollandica, rubella, plena, quibuſdam Centifolia, ſpinoſo frutice J. B.* 2. 37. *Roſa Centifolia, Batavica Cluſ. Hiſt.* 113.

Roſa multiplex, media C. B. Pin. 482. *Roſa Centifolia, Batavica, altera J. B.* 2. 38. *Roſa Centifolia, Batavica, ij. Cluſ. Hiſt.* 114.

Roſa alba, vulgaris, major. C. B. Pin. 482. *Roſa candida, plena & ſemiplena J. B.* 2. 44. *Roſa alba Tabern. Icon.* 1083.

Roſa flore albo, pleno Eyſt.

Roſa alba, minor C. B. Pin. 482. *Roſa lacteola J. B.* 2. 45. *Roſa lacteola, quæ Centifolia Plinii videtur Eyſt.*

Roſa moſchata, major J. B. 2. 45. *Roſæ moſchatæ major ſpecies Lob. Icon.* 208.

Roſa moſchata, ſimplici flore C. B. Pin. 482. *Roſa moſchata minor, flore ſimplici J. B.* 2. 45. *Roſa muſcata, alba Tabern. Icon.* 1086.

Roſa moſchata, flore pleno C. B. Pin. 482. *Roſa moſchata, minor, flore pleno J. B.* 2. 47. *Roſa muſcata, alba, multiplex Tabern. Icon.* 1086.

Roſa moſchata, ſempervirens C. B. Pin. 482. *Roſa ſempervirens Cluſio J. B.* 2. 48. *Roſa ſempervirens, flore prorſus nivei candoris Cluſ. Hiſt. App. Alt.*

Roſa ſpinis carens, flore majore C. B. Pin. 482. *Roſa Acanthos, flore pleno, coloris rubelli J. B.* 2. 35. *Roſa ſine ſpinis Tabern. Icon.* 1085.

Roſa ſine ſpinis, flore minore C. B. Pin. 482. *Roſa ſine ſpinis, colore penè*

fæcum vini rubri J. B. 2. 35. *Rosa sine spinis altera Clus. Hist.* 115.

Rosa folio crispo, flore rubello, sive incarnato J. B. 1. 37. *Rosa folio subrotundo & crispo C. B. Pin.* 482.

Rosa sylvestris, vulgaris, flore odorato, incarnato C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, alba, cum rubore, folio glabro J. B.* 2. 43. *Rosa sylvestris Tabern. Icon.* 1088.

Rosa sylvestris, flore majore & rubente C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, flore rubro Eyst.*

Rosa canina, duplicato flore, Burdigalensis quorundam H. R. Par.

Rosa sylvestris, flore pleno C. B. Pin. 483. *Rosa Eglantina, flore pleno J. B.* 2. 43. *Rosa sylvestris, odorata, flore multiplici Lob. Icon.* 210.

Rosa sylvestris, foliis odoratis C. B. Pin. 483. *Rosa foliis odoratis, Eglantina dicta J. B.* 2. 41. *Rosa Eglanteria Tabern. Icon.* 1087.

Rosa sylvestris, odoratissimo, rubro flore C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, rubella, parvo frutice J. B.* 2. 35. *Rosæ sylvestris genus tertium Trag.* 988.

Rosa sylvestris, odorata, albo flore C. B. Pin. 483. *Rosa humilis, flore albo Clusii J. B.* 2. 45. *Rosa quarta an Græcula Plinii? Clus. Hist.* 116.

Rosa odore Cinnamomi, simplex C. B. Pin. 483. *Rosa Cinnamomea, floribus subrubentibus, spinosa J. B.* 2. 39. *Rose de Canelle Lob. Icon.* 209.

Rosa odore Cinnamomi, flore pleno C. B. Pin. 483. *Rosa minor, rubello multiplicato flore, asperis spinis armata J. B.* 2. 38. *Rosa Cinnamomea, pleno flore Clus. Hist.* 115.

Rosa minor, rubello flore, quæ vulgò à mense Maio Maialis dicitur C. B. Pin. 483. *Rosa rubello flore parvo, simplici, non spinosa J. B.* 2. 39. *Rosa Provincialis, minor Tabern. Icon.* 1085.

Rosa lutea, simplex C. B. Pin. 483. *Rosa lutea J. B.* 2. 47. *Tabern. Icon.* 1087.

Rosa lutea, multiplex C. B. Pin. 483. *Rosa lutea, flore pleno J. B.* 2. 48. *Rosa flava, plena Clus. Hist.* 114.

Rosa campestris, spinosissima, flore albo, odoro C. B. Pin. 483. *Rosa pumila, spinosissima, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo J. B.* 2. 40. *Rosa Dunensis, species nona Dod. Pempt.* 187.

Rosa pumila, spinosissima, flore rubro J. B. 2. 41. *Cynorrhodon polyacanthon Lugd.* 127.

Rosa Alpina, pumila, Montis Rosarum, Pimpinellæ foliis minoribus ac rotundioribus flore minimo, lividè rubente H. Cathol.

Rosa sylvestris, pumila, rubens C. B. Pin. 483. *Rosa pumila, Pannonica, flore rubello J. B.* 2. 35. *Rosa sexta sive pumila Clus. Hist.* 117.

Rosa sylvestris, pomifera, major C. B. Pin. 484. *Rosa pomo spinoso, folio hirsuto J. B.* 2. 38.

Rosa arvensis, candida C. B. Pin. 484. *Rosa, sylvestris, folio glabro, flore planè albo J. B.* 2. 44. *Rosa sylvestris quarta species Trag.* 988.

Rosa campestris, repens alba C. B. Pin. 484. *Cynosbatos sive Cynorrhodos,* 3. *Cord. in Diosc.* 19.

Rosa minima J. B. 1. 41.
Rosa, campestris, spinis carens, biflora C. B. Pin. 484. *Rosa Græca & Cynorrhodon læve Lugd.* 126.
Rosa omnium Calendarum H. R. Par. *Roses de tous les mois.*
Rosa omnium Calendarum, flore albo H. R. Monsp.
Rosa omnium Calendarum, flore pleno, carneo D. Boutin Joncq. Hort.
Rosa omnium Calendarum, flore simplici, purpureo D. Boutin Joncq. Hort.
Rosa punicea Corn. 11. *Rosa sylvestris, Austriaca, flore phœniceo Park. Theat.* 1019.
Rosa inapertis floribus, alabastro crassiore, Francofurtensis quibusdam H. R. Par. *Rose à gros cul.*
Rosa sylvestris, fructu majore, hispido Raii Synops. 296.

GENUS VIII.

Grossularia. *Groselier.*

GROSSULARIA est plantæ genus, flore A B, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, 1. 2. 3. 4. 5. in orbem positis constante, in incisuris calycis D, monophylli & pelviformis nascentibus. Hujus autem posterior pars E, abit deinde in baccam F, globosam vel ovatam, mollem, seminibus fœtam G, exiguis H. *Tab. 409.*

Grossulariæ species sunt

Grossularia simplici acino vel spinosa sylvestris C. B. Pin. 455. *Uva crispa sive Grossularia J. B.* 1. 47. *Uva crispa Dod. Pempt.* 748.
Grossularia spinosa, sativa C. B. Pin. 445. *Grossularia majore fructu Clus. Hist.* 120.
Grossularia spinosa sativa, altera, foliis latioribus C. B. Pin. 445. *Grossularia spinosa, fructu obscurè purpurascente J. B.* 1. 48. *Grossularia fructu obscurè purpurascente Clus. Hist.* 120.
Grossularia simplici acino, cæruleo, non spinosa C. B. Pin. 455.
Grossularia sive Uva crispa alba, maxima, rotunda H. Edinb.
Grossularia maxima, subflava, oblonga H. Edinb.
Grossularia fructu quasi gemino, sine acino H. Edinb.
Grossularia multiplici acino, sive non spinosa, hortensis rubra sive Ribes officinarum C. B. Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, ruber J. B.* 2. 97. *Ribesium fructu rubro Dod. Pempt.* 749.
Grossularia hortensis, majore fructu rubro C. B. Pin. 455. *Ribes flore rubente J. B.* 2. 98. *Ribes ij. genus amplioribus foliis & majore fructu Clus. Hist.* 119.
Grossularia hortensis, majore fructu albo H. R. Par.
Grossularia distinctis baccis C. B. Pin. 455. *Ribes μονόκαρπος Clus. Hist.* 120. *Ribes monocarpos J. B.* 2. 98.
Grossularia hortensis, fructu margaritis simili C. B. Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, albas baccas ferens J. B.* 2. 98. *Ribes vulgaris albo fructu Clus. Hist.* 120.
Grossularia vulgaris, fructu dulci C. B. Pin. 455. *Clus. Hist.* 120. *Ribes Alpinus, dulcis J. B.* 2. 98.

Groſſularia non ſpinoſa, fructu nigro, majore C. B. Pin. 455. *Ribes nigrum vulgò dictum, folio olente J. B.* 2. 98. *Ribeſium fructu nigro Dod. Pempt.* 749.

Groſſularia non ſpinoſa, fructu nigro, minore C. B. Pin. 455.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio ampliſſimo Plum.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio lato, fructu minimo, cæruleo Plum.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio anguſtiore, hirſuto Plum.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio glabro, flore roſeo Plum.

GENUS IX.

Myrtus. *Mirte.*

Tab. 409. MYRTUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C, abit deinde in baccam D, Olivæformem, coronatam E, in tria loculamenta diviſamF, ſeminibuſque fœtam G, ut plurimùm reniformibus.

Myrti ſpecies ſunt

Myrtus latifolia, Romana C. B. Pin. 468. *Myrtus altera Dod. Pempt.* 772.

Myrtus latifolia, Bætica, 1. vel foliis Laurinis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, domeſtica J. B.* 1. 511. *Cluſ. Hiſt.* 65.

Myrtus latifolia, Bætica 2, vel foliis Laurinis, confertim naſcentibus C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, exotica Cluſ. Hiſt.* 64.

Myrtus latifolia, Belgica C. B. Pin. 469. *Myrtus latifolia, Belgica, fortè Romana J. B.* 1. 512. *Myrtus media Cluſ. Hiſt.* 67.

Myrtus communis, Italica C. B. Pin. 468. *Myrtus vulgaris, ſylveſtris J. B.* 1. 510. *Cam. Hort.*

Myrtus communis, Italica, baccis albis H. R. Monſp.

Myrtus anguſtifolia, Bætica C. B. Pin. 469. *Myrtus exotica anguſtifolia J. B.* 1. 511. *Myrtus Bætica, anguſtifolia Cluſ. Hiſt.* 66.

Myrtus ſylveſtris, foliis acutiſſimis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, ſylveſtris Cluſ. Hiſt.* 66.

Myrtus foliis minimis & mucronatis C. B. Pin. 469. *Myrtus anguſtifolia, minor J. B.* 1. 513. *Myrtus domeſtica, fructu albo Cluſ. Hiſt.* 67.

Myrtus minor, vulgaris C. B. Pin. 469. *Lob. Icon.* 127. *Myrtus Tarentina Cluſ. Hiſt.* 67. *J. B.* 1. 512.

Myrtus minor, vulgaris, foliis ex luteo variegatis H. L. Bat.

Myrtus Hiſpanica, latifolia, fructu albo.

SECTIO

Sectio IX.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaçeo, cujus calyx abit in fructum officulis fœtum.

Genus I.

Cornus. *Cornoüiller.*

Cornus est plantæ genus, flore A B C, rosaceo, plurimis scilicet petalis D, in orbem positis constante, cujus calyx E, deinde abit in fructum F, Olivæformem, vel globosum, mollem, carnosum, ossiculum condentem G, in duo loculamenta divisum H, nucleis fœta I. Tab. 410.

Corni species sunt

Cornus hortensis, mas C. B. Pin. 447. *Cornus sativa seu domestica J. B.* 1. 210. *Cornus Clus. Hist.* 12.

Cornus hortensis, mas, fructu ceræ colore C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas, fructu albo C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas fructu saturatiùs rubente, cum officulo crassiore & breviore C. B. Pin. 447.

Cornus sylvestris, mas C. B. Pin. 447. *Cornus mas, pumilio Clus. Hist.* 13.

Cornus fœmina C. B. Pin. 447. *Lob. Icon.* 169. *Cornus fœmina, putata Virga sanguinea J. B.* 1. 214. *Sanguin.*

Cornus fœmina, foliis variegatis H. L. Bat.

Genus II.

Mespilus. *Neflier.*

Mespilus est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, cujus calyx C, foliatus D, abit deinde in fructum E, ferè globosum, coronatum F, carnosum, mollem, unicapsularem G, officula condentem H, nucleo fœta I, oblongo K. Tab. 410.

Mespili species sunt

Mespilus Germanica, folio Laurino, non serrato sive Mespilus sylvestris C. B. Pin. 453. *Mespilus vulgaris J. B.* 1. 69. *Mespilus Dod. Pempt.* 801.

Mespilus folio Laurino, major C. B. Pin. 453. *Mespilus domestica Lob. Icon.* 166.

Mespilus folio Laurino, major, fructu præcoci, sapidiori, oblongo, leviori seu rariori substantiâ H. Cathol.

Mespilus folio Laurino, major, fructu minori, rariori substantiâ H. Cathol.

Mespilus fructu medio, è rotundo oblongo, austeriori insulso, coronâ clausâ H. Cathol.

Mespilus Apii folio laciniato C. B. Pin. 453. *Mespilus Aronia veterum J. B. 1. 67. Mespilus Aronia Dod. Pempt.* 801. *Azarolier ou Azerolier.*

Mespilus Apii folio laciniato, flore pleno H. L. Bat.

Mespilus Apii folio laciniato, fructu majore, intensiùs rubro, gratioris saporis H. Cathol.

Mespilus Apii folio laciniato, fructu ex albo lutescente, minori H. Cathol.

Mespilus Apii folio laciniato, agrios, fructu minori, ex albo lutescente, umbilicum versus turbinato H. Cathol.

Mespilus Canadensis, Sorbi torminalis facie. *Mespilus Apii folio, Virginiana, horrida, fructu amplo, coccineo Pluk. Tab. 46. fig. 4.*

Mespilus aculeata, Pyrifolia, denticulata, splendens, fructu insigni, rutilo, Virginiensis Pluk. Tab. 46. fig. 1.

Mespilus Apii folio, sylvestris, spinosa sive Oxyacantha C. B. Pin. 454. *Oxyacantha vulgaris sive Spinus albus J. B. 1. 49. Oxyacanthus sive spina acuta Dod. Pempt. 751. Epine blanche. Aubepin.*

Mespilus spinosa, sive Oxyacantha flore pleno. *Oxyacantha sive spina alba, flore pleno Munt. Hist. 186. Epine blanche à fleur double.*

Mespilus aculeata, Amygdali folio. *Oxyacantha Dioscoridis sive spina acuta, Pyri folio C. B. Pin. 454. Pyracantha quibusdam J. B. 1. 51. Rhamnus tertius Dioscoridis Lob. Icon. 182.*

Mespilus Apii folio, sylvestris, triphylla, sterilis, robustioribus spinis H. Cathol.

Mespilus sylvestris, spinosa, hirsuta, Apii folio palmato, fructu majori H. Cathol.

Mespilus folio rotundiori, fructu nigro, subdulci. *Alni effigie, lanato folio minor C. B. Pin. 452. Vitis Idæa iij. Clus. Hist. 62. Amelanchier.*

Mespilus folio subrotundo, fructu rubro. *Cotonaster, folio rotundo, non serrato C. B. Pin. 452. Cotoneaster J. B. 1. 73.*

Mespilus Americana, folio lato, subtus spinoso, fructu rubro Plum.

CLASSIS XXII.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS, Flore papilionaceo.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore Papilionaceo, foliis ſingularibus, alterno aut verticillato ordine diſpoſitis.

GENUS I.

Geniſta. *Genet.*

GENISTA eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus piſtillum B, quod ſurgit è calyce C, abit deinde in ſiliquam D, planam, in duas partes dehiſcentem E F, ſeminibuſque fœtam G, quaſi reniformibus. His notis addenda ſunt folia H I, alterno aut verticillato ordine naſcentia. *Tab. 411.*

Geniſtæ ſpecies ſunt

Geniſta Juncea J. B. 1. 395. *Spartium arboreſcens, ſeminibus Lenti ſimilibus C. B. Pin.* 396. *Spartium Dioſcoridæum, Narbonenſe & Hiſpanicum Lob. Icon.* 91. *Genêt d'Eſpagne.*

Geniſta Hiſpanica, pumila, odoratiſſima.

Geniſta tinctoria, Germanica C. B. Pin. 395. *Tinctorius flos J. B.* 1. 391. *Geniſta tinctoria Dod. Pempt.* 763.

Geniſta tinctoria, Germanica, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 395.

Geniſta tinctoria, fruteſcens, foliis incanis C. B. Pin. 395. *Geniſtella tinctoria, Hiſpanica J. B.* 1. 392. *Geniſta tinctoria, Hiſpanica Cluſ. Hiſt.* 101.

Geniſta tinctoria, latifolia, Lucenſis J. B. 1. 392.

Geniſta tinctoria, Luſitanica, maxima. *Piurna Luſitanorum.*

Geniſta Luſitanica, parvo flore luteo.

Geniſta humilior, Pannonica. *Chamægeniſta foliis Geniſtæ vulgaris C. B. Pin.* 395. *Chamægeniſta* 1. *Cluſ. Hiſt.* 103.

Geniſta ramoſa, foliis Hyperici C. B. Pin. 395. *Geniſtella piloſa J. B.* 1. 393. *Geniſta minima Lugd.* 173.

Geniſta radiata ſive ſtellaris J. B. 1. 399.

Geniſta ſive Spartum purgans J. B. 1. 404.

Genista Africana, frutescens, Rusci nervosis foliis Oldenl. *Planta leguminosa Æthiopica, foliis Rusci Breyn. Cent. 1. 69.*
Genista Africana, frutescens, Rusci angustis foliis Oldenl.
Genista Africana, Lavandulæ folio Oldenl.
Genista Africana, Juncea, floribus cæruleis, foliis minimis Oldenl.
Genista Africana, minima, foliis Myrti in exquisitum mucronem desinentibus Oldenl.
Genista Africana, Rorismarini foliis, flore aureo Oldenl.
Genista Africana, arborescens, argenteâ lanugine pubescens Oldenl.
Genista Africana, frutescens, spicata, purpurea, foliis angustissimis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, foliis Tarton-raire, flore purpureo Oldenl.
Genista Africana, Laricis foliis longioribus & lanuginosis Oldenl.
Genista Africana, Laricis foliis crassioribus & hirsutis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, spicata, Laricis foliis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, capitata Laricis foliis Oldenl.
Genista Africana, spicata, lutea, foliis Laricis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, capitulis lanuginosis, Laricis brevissimo folio Oldenl.
Genista Africana, frutescens, Laricis incanis foliis Oldenl.
Genista Africana, Camphoratæ folio, floribus luteis, minimis Oldenl.
Genista Africana, foliis Gallii Oldenl.
Genista Africana, Dorycnii facie Oldenl.

GENUS II.

Crotalaria. *Crotalaire.*

CROTALARIA est plantæ genus, à Genista diversum siliquarum formâ, quæ turgent Anonidis more, ab Anonide verò differt foliis singularibus.
Crotalariæ species sunt
Crotalaria Asiatica, folio singulari, verrucoso, floribus cæruleis H. L. Bat.
Crotalaria Asiatica, folio singulari, cordiformi, floribus luteis H. L. Bat.
Crotalaria hirsuta, minor, Americana, sagittata H. L. Bat.
Crotalaria Africana, Styracis folio, flore cæruleo. *Genista arborescens, Africana, Styracis folio, flore cæruleo H. L. Bat.*
Crotalaria Americana, Ari folio sagittato, flore purpurascente Plum.
Crotalaria Indiæ Orientalis, Nummulariæ folio, floribus & siliquis minimis.
Crotalaria Americana, Asari folio. *Phaseolus minimus, perennis, Americanus, flore luteo, foliis Asari lanuginosis, solitariis Breyn. Prodr. 2.*

GENUS III.

Spartium.

Tab. 412. SPARTIUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus pistillum C, quod surgit è calyce B, abit deinde in siliquam D G, brevem, subrotundam, turgidulam, semine fœtam E H, ut plurimùm reniformi F.

Spartii ſpecies ſunt

Spartium alterum, monoſpermon, ſemine reni ſimili C. B. Pin. 396. *Spartium Hiſpanicum, lobis rotundiuſculis, flore luteo J. B.* 1. 397. *Spartium ij, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt.* 102.

Spartium 3. flore albo C. B. Pin. 396. *Spartium Hiſpanicum, flore candido J. B.* 1. 398. *Spartium iij, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt.* 103.

Spartium Americanum, Portulacæ foliis, aculeatum, Ebeni materie Plum.

Spartium Americanum, ſcandens, Citri foliis, floribus albis, ad nodos confertim naſcentibus Plum.

GENUS IV.

Geniſta-Spartium.

GENISTA-SPARTIUM eſt plantæ genus à Geniſta & Spartio aculeis diſtinctum. Tab. 412.

Geniſtæ-Spartii ſpecies ſunt

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, primum, flore luteo C. B. Pin. 394. *Aſpalathus ſecunda, Monſpelienſis J. B.* 1. 402. *Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, Lob. Icon.* 82.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, ſecundum, flore pallido C. B. Pin. 394 *Aſpalathus alter, ij, Cluſ. Hiſt.* 106.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, tertium, hirſutum C. B. Pin. 394. *Aſpalathus alter, iij. Cluſ. Hiſt.* 106. *Aſpalathus Abrotani facie, incana J. B.* 1. 403.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, tenuius & glabrum H. R. Par.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, minus C. B. Pin. 394. *Aſpalatho Monſpeliano affinis, Scorpius ij. Cluſio J. B.* 1. 403. *Scorpius ij. Cluſ. Hiſt.* 107.

Geniſta-Spartium minus, ſaxatile, aculeis horridum. *Spartium aphyllon, fruticoſum, Junceis aculeis, lanatis capitulis Adv.* 409.

Geniſta-Spartium majus, brevioribus & longioribus aculeis. *Geniſta ſpinoſa, major, brevibus aculeis C. B. Pin.* 394. *Geniſtellæ ſpinoſæ affinis, Nepa quibuſdam J. B.* 1. 400. *Scorpius* 1. *Cluſ. Hiſt.* 106.

Geniſta Spartium minus, Germanicum. *Geniſta ſpinoſa, minor, Germanica C. B. Pin.* 395. *Geniſta aculeata, folioſa J. B.* 1. 399. *Geniſtella Dod. Pempt.* 760.

Geniſta Spartium minus, Anglicum. *Geniſtella minor, Aſpalathoides, vel Geniſta ſpinoſa, Anglica C. B. Pin.* 395. *Geniſtella minor, Aſpalathoides J. B.* 1. 401.

Geniſta-Spartium, Montis ventoſi. *Geniſtella Montis ventoſi, ſpinoſa J. B.* 1. 400. *Geniſta ſpinoſa, minor, Hiſpanica, villoſiſſima C. B. Pin.* 395.

Geniſta Spartium Hiſpanicum, lanuginoſum, longiſſimis & tenuiſſimis aculeis tridentatis munitum.

Geniſta-Spartium Luſitanicum, lanuginoſum, aculeis tridentatis, longioribus munitum.

Geniſta-Spartium Luſitanicum, aculeis tridentatis brevioribus munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, brevissimis, crassioribus, tridentatis, incurvis aculeis munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, aculeis brevissimis cæsiis munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, densissimis aculeis horridum, glomerato flore.

Genista-Spartium Lusitanicum, argenteum, validissimis aculeis munitum, copioso flore. *Erinacea altera Lusitanica V. Lusit.*

Genista-Spartium Lusitanicum, majus & spinosius, spicato flore.

Genista-Spartium Algarviense, humilius, parvo flore.

Genista-Spartium Lusitanicum, minus, spicato flore.

Genista-Spartium Lusitanicum, siliquâ falcatâ.

GENUS V.

Erinacea.

ERINACEA est plantæ genus, à Genista-Spartio diversum, quod aculeis densis Erinaceum seu Hystricem referat.

Erinaceæ species sunt

Erinacea Hispanica. *Erinacea Clus. Hist.* 107. *Genista Erinacea J. B.* 1. 403. *Genista-Spartium spinosum, foliis Lenticulæ, floribus ex cæruleo purpurascentibus C. B. Pin.* 394.

Erinacea Cretica. *Echinus id est Tragacantha altera P. Alp. Exot.* 56.

GENUS VI.

Genistella.

Tab. 413. GENISTELLA est plantæ genus, à Genista diversum foliis quadam veluti articulatione sibi invicem innascentibus.

Genistellæ species sunt

Genistella herbacea sive Chamæspartium J. B. 1. 393. *Chamægenista sagittalis C. B. Pin.* 395. *Chamægenista ij. Clus. Hist.* 104.

Genistella herbacea, platyphyllos J. B. 1. 394. *Chamægenista caule foliato C. B. Pin.* 396. *Chamægenista peregrina Clus. Hist.* 104.

Genistella fruticosa, Lusitanica, latifolia.

Genistella fruticosa, Lusitanica, angustifolia.

GENUS VII.

Siliquastrum. *Guainier.*

Tab. 414. SILIQUASTRUM est plantæ genus, flore papilionaceo A, alis tamen B C, vexillo D, supereminentibus, carinâque E, ex duobus petalis F, compositâ: pistillum autem H, staminibus I, obvolutum, ex calyce G, emergens abit deinde in siliquam K, planam, membranaceam, seminibus fœtam L M, quasi reniformibus N. His notis addenda sunt folia alterno ordine disposita.

Siliquaſtri ſpecies ſunt

Siliquaſtrum Caſt. Dur. 415. *Judaica arbor J. B. 1. 433. Siliqua ſylveſtris, rotundifolia C. B. Pin.* 402. *Arbor Judæ Dod. Pempt.* 786. *Arbre de Judas.*

Siliquaſtrum flore albo. *Arbre de Judas à fleur blanche.*

Siliquaſtrum amplioribus ſiliquis & foliis acuminatis.

Siliquaſtrum Canadenſe. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia, Canadenſis H. R. Par.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore leguminoſo, folio terno ſingulis pediculis innaſcente.

GENUS I.

Anagyris. *Bois puant.*

ANAGYRIS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus vexillum cæteris petalis longe brevius eſt: piſtillum autem B, quod ſurgit è calyce C, abit deinde in ſiliquam D, Phaſeoli ſiliquæ æmulam, ſeminibus fœtam E F, ut plurimùm reniformibus G H. His notis addenda ſunt folia terna ſingulis pediculis innaſcentia. *Tab. 415.*

Anagyridis ſpecies ſunt.

Anagyris fœtida C. B. Pin. 391. *Anagyris vera, fœtida J. B. 1. 364. Anagyris Dod. Pempt.* 785.

Anagyris fœtida, Cretica, oblongis foliis, luteis floribus Barr. Icon.

GENUS II.

Cytiſus. *Citiſe.*

CYTISUS eſt plantæ genus, flore A B, papilionaceo, è cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in ſiliquam E I, planam, in duas partes dehiſcentem F G, K L, ſeminibuſque fœtam H M, planis & oblongis. His notis addenda ſunt folia terna N, ſingulis pediculis innaſcentia, Fœni-Græci aut Loti trifoliæ æmula, ut ait Dioſcorides. *Tab. 416.* *Lib. 3. cap. 113.*

Cytiſi ſpecies ſunt

Cytiſus hirſutus J. B. 1. 372. *Cytiſus foliis ſubrufa lanugine hirſutis C. B. Pin.* 390. *Cytiſus iij. Cluſ. Hiſt,* 94.

Cytiſus incanus, ſiliquâ longiore C. B. Pin. 390. *Cytiſus lob. Icon.* 45.

Cytiſus hirſutus, flore luteo purpuraſcente C. B. Pin. 390. *Cytiſus magnus, flore luteo purpuraſcente Pon. Bald. Ital.* 148.

Cytiſus minoribus foliis, ramulis tenellis, villoſis C. B. Pin. 390. *Cytiſus Hiſpanicus primus Cluſii, folio vireſcente J. B. 1. 369. Cytiſus 1. Cluſ. Hiſt.* 94.

Cytisus glabris foliis subrotundis, pediculis breviſſimis C. B. Pin. 390. *Cytisus glaber, siliquâ lata J. B. 1. 373. Cytisus v. rotundifolius Tabern. Icon.* 1095.

Cytisus glaber, viridis C. B. Pin. 390. *Cytisus ij. Tabern. Icon.* 1094.

Cytisus glaber, nigricans C. B. Pin. 390. *Cytisus Gesneri, cui flores ferè spicati J. B. 1. 370. Cytisus iiij. Cluſ. Hist. 95.*

Cytisus foliis incanis, anguſtis, quaſi complicatis C. B. Pin. 390. *Cytisus montis Calcaris J. B. 1. 370. & Cytisus Hispanicus Clusii secundus Ejusd. Cytisus ij. Cluſ. Hist. 94.*

Cytisus Alpinus, latifolius, flore racemoſo, pendulo. *Anagyris non fœtida, major vel Alpina C. B. Pin. 391. Laburnum arbor trifolia Anagyridi similis J. B. 1. 361.*

Cytisus Alpinus latifolius, flore racemoſo, pendulo, foliis variegatis. *Anagyris non fœtida, major, Alpina, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis Almag. Bot.*

Cytisus Alpinus, anguſtifolius, flore racemoſo, pendulo longiori. *Anagyris non fœtens, minor C. B. Pin. 391. Eghelo Dod. Pempt. 785.*

Cytisus Alpinus, flore racemoſo, pendulo, breviori. *Anagyris non fœtida, latifolia, floribus densiùs congestis in breviorem uvam Schol. Bot.*

Cytisus ſpicatus, flore purpureo Cat. Georg. à Tur. *Cytisus præcox, spicatus, rubello flore, caule rubro Bocc. Muſ. Part. 2. 31. Tab. 19.*

Cytisus Africanus, argenteus, flore atro-purpureo Oldenl.

Cytisus ſpinoſus H. L. Bat. *Acacia trifolia C. B. Pin. 392. Aſpalathus secunda trifolia, quæ Acacia secunda Matthioli, trifolia J. B. 1. 375. Acacia altera Dod. Pempt. 753.*

Cytisus humilis, argenteus, anguſtifolius. *Trifolium argentatum, floribus luteis J. B. 2. 359. Lotus fruticosus, incanus, siliquosus C. B. Pin. 332. Lotus asperior, fruticosa. Lotus Narbonensis, incana Lob. Icon. 41.*

Cytisus glutinoſus, omnium minimus. *Trifoglio ſaſſatile, glutinoſo Zan. Hist. 202.*

Cytisus argenteus Linifolius Inſularum Stœchadum. *Cytisus Inſularum Stœchadum, foliis oblongis, anguſtis, ſubtus argenteis Schol. Bot.*

Cytisus Monſpeſſulanus, Medicæ folio, ſiliquis densè congeſtis & villoſis.

Cytisus Hiſpanicus, procerior, Anagyridis folio, floribus glomeratis.

Cytisus Hiſpanicus, humilior, floribus glomeratis.

Cytisus Luſitanicus, Medicæ folio, floribus in foliorum alis.

Cytisus Luſitanicus, foliis minimis, argenteis. parvo flore albo.

Cytisus Luſitanicus, foliis exiguis, magno flore, ſiliquis latis & tomentoſis.

Cytisus Africanus, hirſutus, anguſtifolius Oldenl.

Cytisus Americanus, ſpinoſus, floribus luteis, ad alas naſcentibus Plum.

Cytisus Americanus, fruteſcens, ſericeus Plum.

Cytisus differt à Geniſta foliis ternis, Ab Anonide verò ſiliquis planis Cytiſi ſpecies flore fructuque carentes foliis ternis, ſingulis pediculis inſidentibus dignoſci ſolent maximè ſi fruteſcant.

GENUS

GENUS III.

Cytiso-Genista.

CYTISO-GENISTA est plantæ genus, à Genista & Cytiso diversum, quòd foliis sit partim singularibus, partim ternis.

Cytiso-Genistæ species sunt

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore luteo. *Genista angulosa & scoparia C.B. Pin.* 395. *Genista angulosa, trifolia J.B.* 1. 388. *Genista Dod. Pempt.* 761. *Genêt commun.*

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore albo.

Cytiso-Genista Lusitanica, foliis Myrti, siliquis tomentosis.

Cytiso-Genista Lusitanica, magno flore.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus flore papilionaceo, foliis per conjugationes costæ plerumque innascentibus.

GENUS I.

Pseudoacacia.

PSEUDOACACIA est plantæ genus, flore papilionaceo A, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, membranâ fimbriatâ D, obvolutum, quod deinde abit in siliquam E, planam, in duas partes dehiscentem FG, seminibusque fœtam H, reniformibus. His notis addenda sunt folia KL, veluti per conjugationes costæ M, affixa, cui summæ folium impar I, innascitur. Tab. 417.

Pseudoacaciæ species sunt

Pseudoacacia vulgaris. *Arbor siliquosa, Virginensis, spinosa, Lotus nostratibus dicta Park. Theat.* 1550.

Pseudoacacia Americana, latifolia, flore roseo Plum.

Pseudoacacia Americana, Fraxini folio, floribus violaceis Plum.

GENUS II.

Colutea. *Baguenaudier.*

COLUTEA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in capsulam D, membranaceam, vesicæ adinstar inflatam, seminibusque fœtam E F, reniformibus G. Tab. 418.

Coluteæ species sunt

Colutea vesicaria C. B. Pin. 396. *J. B.* 1. 380. *Colutea Dod. Pempt.* 784.

Colutea vesicaria, versiculis rubentibus J. B. 1. 380. Descript.

Colutea Æthiopica, flore purpureo Breyn. Cent. 1. 70.

Colutea humilis, Syriaca, flore violaceo Breyn. Cent. 1. 72.
Colutea Veræ Crucis, veſicaria Prodr. Par. Bat.

GENUS III.

Emerus.

Tab. 418. EMERUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in ſiliquam D, tenuem, ſeminibus fœtam E, ferè cylindraceis F.

Emeri ſpecies ſunt

Emerus Cæſalp. 117. *Colutea Scorpioides ſive ſiliquoſa, major C. B. Pin.* 397. *Colutea Scorpioides,* 1. *elatior Cluſ. Hiſt.* 97.

Emerus minor. *Colutea ſiliquoſa, minor C. B. Pin.* 397. *Colutea Scorpioides, humilis J. B.* 1. 382. *Colutea Scorpioides,* 1. *humilior Cluſ. Hiſt.* 97.

Emerus Americanus, ſiliquâ incurvâ. *Coluteæ foliis Anil nominatum J. B.* 1. 384. *Iſatis Indica foliis Roriſmarini, Glaſto affinis C. B. Pin.* 1130. *Indigo.*

GENUS IV.

Coronilla.

Tab. 419. CORONILLA eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus piſtillum C, quod ſurgit ex calyce B, abit deinde in ſiliquam D, ex multis partibus quaſi articulatione conjunctis compoſitam, quarum ſingulæ G, ſemine turgeſcunt E, oblongo F.

Coronillæ ſpecies ſunt

Coronilla ſive Colutea minima Lob. Icon. 87. *Colutea parva ſpecies, Polygala Valentina Cluſii J. B.* 1. 383. *Polygala altera C. B. Pin.* 344.

Coronilla caule Geniſtæ fungoſo. *Colutea caule Geniſtæ fungoſo J. B.* 1. 383.

Coronilla maritima, glauco folio. *Colutea Scorpioides, maritima, glauco folio C. B. Pin.* 397. *Prodr.* 157.

Coronilla ſiliquis & ſeminibus craſſioribus. *Colutea Scorpioides, humilior, ſiliquis & ſeminibus craſſioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 122.

Coronilla argentea, Cretica. *Colutea Scorpioides, odorata P. Alp. Exot.* 17.

Coronilla minima. *Ferrum equinum Gallicum, ſiliquis in ſummitate C. B. Pin.* 349. *Polygalon Cortuſi J. B.* 2. 351. *Lotus enneaphyllos Dalechampii Lugd.* 410.

Coronilla herbacea, flore vario. *Securidaca dumetorum major, flore vario, ſiliquis articulatis C. B. Pin.* 349. *Melilotus quinta Tragi J. B.* 2. 349.

Coronilla herbacea, flore vario, pleno D. Vaillant.

GENUS V.

Barba Jovis.

Tab. 419. BARBA Jovis eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus piſtillum C, quod ſurgit è calyce B, abit deinde in ſiliquam D, brevem & plerumque ovatam, ſemine fœtam E, ſubrotundo F.

Barbæ Jovis ſpecies ſunt

Barba Jovis pulchrè lucens J.B. 1. 385. *Jovis Barba Lugd.* 194.

Barba Jovis pumila, villoſa, flore globoſo, purpureo Breyn. Prodr. 2. *Aſtragalus villoſus, floribus globoſis C.B. Pin.* 351. *Aſtragalus Monſpeliano candidior & Onobrychis quorundam J.B.* 2. 337. *Aſtragalus purpureus Lugd.* 1347.

Barba Jovis Lagopoides, Cretica, fruteſcens, incana, flore ſpicato, purpureo, amplo Breyn. Prodr. 2. *Ebenus Cretica P. Alp. Exot.* 278.

Barba Jovis Hiſpanica, incana, flore luteo. *Cytiſus incanus, folio medio longiore C.B. Pin.* 390. *Cytiſus vj. Cluſ. Hiſt.* 96.

Barba Jovis Indiæ Orientalis, foliis conjugatis, ſubtus incanis.

Barba Jovis minor, Luſitanica, flore minimo, variegato. *Glaux ſupina, viminoſa, Luſitana V. Luſit.*

Barba Jovis differt à Dorycnio foliorum formâ.

APPENDIX.

Chamælea. *Camelée.*

CHAMÆLEA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, tripartito, ita ut quandoque ex tribus petalis B C, conſtante videatur: hujus autem piſtillum D, abit deinde in fructum E, tricoccum ſeu ex tribus oſſiculis F, compoſitum, tenui cute G H, obvolutis, ſubrotundis I, ſemine fœtis K, oblongo L. *Tab. 421.*

Chamæleæ ſpecies ſunt

Chamælea tricoccos C. B. Pin. 462. *J.B.* 1. 564. *Chamælea Dod. Pempt.* 363.

Chamælea tricoccos, Nebrodenſis, nigro-virenti folio Buxi, flore candido H. Cathol. Supp. 2.

Ageratum.

AGERATUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, perſonato, infernè tubulato B, supernè in duo veluti labia diviſo, quorum ſuperius A, bifidum, inferius verò tripartitum C D E: piſtillum autem G, quod ſurgit ex calyce F, abit deinde in fructum H, oblongum, membranaceum, in duo loculamenta diviſum, I, ſeminibuſque fœtum tenuiſſimis L, placentæ K, affixis. *Tab. 422.*

Agerati ſpecies ſunt

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore purpuraſcente. *Ageratum purpureum Lugd.* 1184. *Ageratum ſerratum, Alpinum C.B. Pin.* 221. *Ageratum purpureum Dalechampii J. B.* 3. 144.

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore albo. *Ageratum ſerratum, Alpinum, flore albo H. R. Par.*

Ageratum ſerratum, Pyrenaicum, villoſum, flore purpuraſcente. *Ageratum purpureum, villoſum Mor. H. R. Bleſ.*

Ageratum ſerratum, Pyrenaicum, villoſum, flore albo.

Ageratum Americanum, folio & facie Rapunculi Plum.

Cuſcuta. *Cuſcute.*

Tab. 422. CUSCUTA eſt plantæ genus, flore A B, monopetalo, veluti campaniformi, multifido, ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F G H I, membranaceum, ſubrotundum, angulatum (poſticâ parte L, perforatâ incumbente capſulæ M, quæ fundum calycis D, occupat) ſeminibuſque fœtum N, tenuiſſimis.

Cuſcutæ ſpecies ſunt

Cuſcuta major C. B. Pin. 219. *Caſſuta ſive Cuſcuta J. B. 3. 266. Caſſitha Tabern. Icon. 901. Cuſcute de Veniſe.*

Cuſcuta minor. *Epithymum ſive Cuſcuta minor C. B. Pin. 219. Epithymum Tabern. Icon. 357. Epithim.*

Coris.

Tab. 423. CORIS eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, perſonato, poſteriùs tubulato, anteriùs veluti flabelliformi, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum, in multas partes dehiſcentem F, ſeminibus fœtum G, ſubrotundis & in ipſo calyce C, reconditum.

Coris ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Coris cærulea, maritima C. B. Pin. 280. *Coris Monſpeſſulana, cærulea J. B. 3. 434. Deſcript. Coris quorundam, flore ex purpura cæruleo Cluſ. Hiſt. clxxiiij.*

Coris maritima, flore rubro C. B. Pin. 280. *Coris Monſpeſſulana, purpurea J. B. 3. 434. Coris quorundam, flore purpureo Hiſt. Cluſ. clxxiiij.*

Coris maritima, flore albo H. R. Monſp.

Clandeſtina. *Clandeſtine.*

Tab. 424. CLANDESTINA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, perſonato, infernè tubulato, ſupernè in duo labia diviſo, quorum ſuperiùs B, fornicatum eſt, inferius verò C, tripartitum: ex calyce autem tubulato pariter D, crenatoque ſurgit piſtillum E, quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum F, oblongum, unicapſularem G, in duas partes dehiſcentem, vi elaſticâ ſemina I, ſubrotunda propellentes.

Clandeſtinæ ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Clandeſtina flore ſubcæruleo. *Dentariæ affinis, altera, acaulos H. R. Par. Herbe cachée ou Clandeſtine de Leon Lugd. Gal. 960.*

Clandeſtina, flore albo Borel. Obſ. 30. Cent. 1.

Melocactus.

MELOCACTUS est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, tubulato, multifido B, calyci C, insidente, qui deinde abit in fructum D, mollem, Olivæ æmulum, carnosum, semine fœtum E, exiguo F. Fructus autem ille in multis speciebus in capitulum quoddam elegans G, colligi solet. Tab. 425.

Melocacti species sunt

Melocactus Indiæ Occidentalis C.B. Pin. 384. *Echinomelocactus J.B. 3.93. Melocarduus Tabern. Icon. 703. Melon épineux ou Tête à l'Anglois.*

Melocactus purpureus, striis in spiram intortis Plum.

Melocactus Americanus, repens, tetragonus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, trigonus, flore albo, fructu violaceo Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, tetragonus, flore exalbido Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, folio striato, spinosissimo, fructu aureo tuberoso, flore albo Plum.

Melocactus Americanus, ex pluribus globulis Opuntiæ modo nascentibus conflatus, spinosissimus, flore & fructu roseo Plum.

Melocactus Americanus, minimus, lanuginosus, tuberosus Plum.

Melocactus Americanus, monoclonos flore albo, fructu atro-purpureo. *Cereus crassissimus fructu intus & extus rubro Sloane Cat. Plant. Jam. 196. Cereus Peruanus, spinosus, fructu rubro, Nucis magnitudine C.B. Pin. 458. Cereus Peruvianus Tabern. Icon. 705. Cierge épineux du Tertre. 132.*

Melocactus Americanus, tuberosus, purpureus, validissimis aculeis munitus Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, trigonus, undulosus, aculeis validis munitus, flore albo, fructu subviridi Plum.

Melocactus Americanus, trigonus, brevibus aculeis munitus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, pentagonus, flore albo, fructu rubro Plum.

Ananas.

ANANAS est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, monopetalo, infundibuliformi, tripartito, tuberculis embryonis B, innascente. Is autem deinde abit in fructum carnosum C, turbinatum, succi plenum, seminibus fœtum D, exiguis E, veluti reniformibus, calyptrâ obvolutis F. Tab. 426. 427. & 428.

Ananas species sunt

Ananas aculeatus, fructu ovato, carne albida Plum. *Carduus Brasilianus, foliis Aloës C.B. Pin. 384. Ananas Acostæ J.B. 3.95. Nana fructu sive Yayama Lugd. 1481.*

Ananas aculeatus, fructu pyramidato, carne aurea Plum. *Ananas, Pain de sucre.*

Ananas non aculeatus, Pitta dictus Plum.

Tithymaloides.

TITHYMALOIDES eſt plantæ genus, flore monopetalo, calceolum quemdam referente, cujus piſtillum abit in fructum Tithymali æmulum.

Tithymaloidis ſpecies ſunt

Tithymaloides fruteſcens, folio Myrti ampliſſimo. *Tithymalus Curaſſavicus, Myrtifolius, flore coccineo, mellifero Par. Bat.*

Tithymaloides fruteſcens, folio Anacampſerotis Plum.

Tithymaloides fruteſcens, foliis Nerii Plum.

Amaranthoïdes.

Tab. 419. AMARANTHOIDES eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio floreſ floſculoſo, in capitulum ſquamatum A, collecto: axi enim B, ſquamatim innaſcuntur bina folia C, imbricata D, chelarum Cancrorum æmula & floſculum E, complectentia, multifidum, calyce F, obvolutum, è cujus fundo ſurgit piſtillum G, infimæ floris parti H, adinſtar clavi infixum, calyptrâ K, obvolutum: hoc autem deinde abit in ſemen ſubrotundum I, plerumque aduncum.

Amaranthoidis ſpecies ſunt

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, majoribus. *Amarantho affinis Indiæ Orientalis, floribus glomeratis, Ocymoidis folio Breyn. Cent.* 1. 109. *Icon.* 51.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, minoribus. *Amarantho affinis Braſiliana, glomeratis parviſque floſculis Breyn. Cent.* 1. 111. *Icon.* 52.

Amaranthoides marina, repens, Polygoni folio, capitulis argenteis Plum.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis purpureis. *Amarantho affinis altera ſpecies ſive flore purpureo Breyn. Cent.* 1. 110.

Smilax.

Tab. 421. SMILAX eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C, abit deinde in fructum mollem D, ſeu baccam ſubrotundam, ſemine fœtam E F, plerumque globoſo G H, vel ovato.

Smilacis ſpecies ſunt

Smilax aſpera, fructu rubente C. B. Pin. 296. *Smilax aſpera J. B.* 2. 115. *Smilax aſpera, rutilo fructu Cluſ. Hiſt.* 112.

Smilax aſpera, minus ſpinoſa, fructu nigro C. B. Pin. 236. *Smilax aſpera J. B.* 2. 16. *Smilax aſpera, nigro fructu Cluſ. Hiſt.* 113.

Smilax aſpera, ſeu ſpinoſa, latifolia, retuſa, folio peripheriâ leni H. Cathol.

Smilax unifolia, humillima. *Unifolium Dod. Pempt.* 205. *Lilium Convallium minus C. B. Pin.* 304. *Unifolium ſive Ophris unifolia J. B.* 3. 534.

Smilax aſpera, racemoſa, Polygonati folio. *Polygonatum racemoſum Corn.* 36.

Smilax ſpicata, Polygonati folio. *Polygonatum ſpicatum, fertile Corn.* 34.

Garidella.

GARIDELLA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, fornicatis, bifidiſque in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, multifolio ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in capitulum quoddam E, ex multis capſulis F, oblongis, bivalvibus G, compoſitum, ſemine fœtis ut plurimùm ſubrotundo H. Tab. 430.

Garidellæ ſpeciem unicam novi.

Garidella foliis tenuiſſime diviſis. *Nigella Cretica, folio Fœniculi C. B. Pin.* 146. *Melanthium Peregrinum ſive Creticum Pon. Bald. Ital.* 46. *Nigellaſtrum raris & Fœniculaceis foliis H. B. Monſp.*

Garidella dicitur à Clariſſ. D. *Garidel* in Academia Aquiſextienſi Botanices profeſſore doctiſſimo, qui rariorem hanc plantam in Agro Aquiſextienſi invenit.

Tribuloides.

TRIBULOIDES eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C D, ſurgit piſtillum quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum F, ſubrotundum, aculeatum, unicapſularem G, ſemine fœtum Caſtaneæ æmulo H: fructus autem aculei aliud nihil ſunt quàm folia calycis in aculeos verſa. Tab. 431.

Tribuloidis ſpeciem unicam novi.

Tribuloides vulgare, aquis innaſcens. *Tribulus aquaticus C. B. Pin.* 194: *J. B.* 3. 775. *Tribulus aquatilis Dod. Pempt.* 581. *Macre.*

Oxycoccus. *Canneberge.*

OXICOCCUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante; cujus calyx C, deinde abit in fructum D, ſeu baccam ferè globoſam, in quatuor loculamenta E, diviſam ſeminibuſque fœtam F, ſubrotundis. Tab. 432.

Oxycocci ſpecies ſunt

Oxycoccus ſive Vaccinia paluſtris J. B. 1. 227. *Vitis Idæa paluſtris C. B. Pin.* 471. *Vaccinia paluſtria Dod. Pempt.* 770.

Oxycoccus latifolia. *Vitis Idæa paluſtris, foliis majoribus, acutis Mentz. Pug.*

Ricinoides.

RICINOIDES eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, ex plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, calyci multifolio C, inſidentibus ſed ſterili: Embryo enim D, in aliis plantæ partibus naſcitur, calyce E, obvolutus, abitque deinde in fructum F, in tres capſulas G, fiſſilem, ſemine fœtas oblongo H. Tab. 433.

Ricinoidis ſpecies ſunt

Ricinoides ex qua paratur *Tourneſol* Gallorum. *Heliotropium tricoccum C. B. Pin.* 253. *Heliotropium parvum Dioſcoridis, Heliotropium minus Clu-*

ſii ſive tricoccon Plinii Lob. Icon. 261.

Ricinoides arbor Americana, folio multifido. *Ricinus Americanus tenuiter diviſo folio Breyn. Cent.* 1. 116. *Avellana purgatrix C. B. Pin.* 418. *Avellana purgatrix novi orbis J. B.* 1. 322. *Medicinier d'Eſpagne.*

Ricinoides Americana, Goſſypii folio. *Ricinus Americanus, major, ſemine nigro C. B. Pin.* 432. *Ricinus major, Americanus, Curcas dictus & Faba purgatrix Indiæ Occiduæ J. B.* 3. 643. *Pignon d'Inde.*

Ricinoides Americana, Staphiſagriæ folio. *Ricinus Americanus, folio Staphiſagriæ C. B. Pin.* 432.

Ricinoides Americana, foliis Populi hirſutis Plum.

Ricinoides Americana, Caſtaneæ folio Plum.

Ricinoides Americana, fruteſcens, Altheæ folio Plum.

Ricinoides Americana, Verbaſci folio Plum.

Ricinoides Americana, Æleagni folio Plum.

Ricinoides Americana arbor, folio Citri, argenteo polline conſperſo Plum.

Hermania.

Tab. 431. HERMANIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, tubulatis & corniculatis, in orbem poſitis conſtante, è cujus calyce C, monophyllo & veſicario ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ſubrotundum, quinquefariam apice dehiſcentem F, in quinque loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum H, exiguis.

Hermaniæ ſpeciem unicam novi.

Hermania fruteſcens, foliis oblongis, ſerratis.

A præſtantiſſimo viro Paulo Hermanno à quo plantam acceperam, nomen impoſui.

Echinophora.

Tab. 423. ECHINOPHORA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, in capitulum B, umbellatum naſcente & calyci C, communi inſidente, qui deinde abit in fructum D, unicapſularem E, ſemine fœtum oblongo F.

Echinophoræ ſpecies ſunt

Echinophora maritima, ſpinoſa. *Crithmum maritimum, ſpinoſum C. B. Pin.* 288. *Paſtinaca marina Lob. Icon.* 710.

Echinophora Paſtinacæ folio. *Paſtinaca ſylveſtris, anguſtifolia, fructu echinato C. B. Pin.* 451. *Paſtinaca echinophora, Apula Col. Part.* 1. 101.

Niſſolia.

NISSOLIA eſt plantæ genus à Lathyro diverſum foliis ſingularibus & caule claviculis carente.

Niſſoliæ ſpeciem unicam novi.

Niſſolia vulgaris. *Lathyrus ſylveſtris, minor C. B. Pin.* 344. *Catanance leguminoſa quorundam J. B.* 2. 309. *Lathyrus anguſtifolius, erectus,*

folio

folio ſingulari ſine capreolis D. Niſſole H. L. Monſp.
A Clariſſimo D. Niſſole D. M. Monſpelienſi rerum naturalium ſtudioſiſſimo nomen habet.

Aphyllanthes.

APHYLLANTHES eſt plantæ genus, flore A, liliaceo ex ſenis ſcilicet petalis B, conſtante, è fundo calycis C, ſquamoſi & veluti tubulati emergentibus : piſtillum autem D, ſurgit ex eodem calyce, abitque deinde in fructum E, trigonum, turbinatum, trifariam dehiſcentem F, in tria loculamenta G, diviſum ſeminibuſque fœtum ſubrotundis H. Tab. 439.

Aphyllanthis ſpeciem unicam novi.

Aphyllanthes Monſpelienſium Adv. 190. *Caryophyllus cæruleus Monſpelienſium C. B. Pin.* 209.

Hæmanthus.

HÆMANTHUS eſt plantæ genus, flore liliaceo A, monopetalo, in ſex lacinias diviſo, cujus calyx B, abit deinde in capſulam C, ferè globoſam, in tria loculamenta D, diviſam, ſeminibuſque fœtam oblongis E. His notis addendum eſt flores Hæmanthi in capitulum F, naſci ſex foliolis compoſitum. Tab. 438.

Hæmanthi ſpeciem unicam novi.

Hæmanthus Africanus H. L. Bat. *Tulipa Capenſis ſive Promontorii Bonæ Spei Stap.* 334. *Narciſſus Indicus puniceus, gemino latiori folio Ferr. Flor.* 137.

Sarracena.

SARRACENA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, calyci C, multifolio inſidentibus, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D, clypeo quodam membranaceo E, inſtructum, quod deinde abit in fructum F, ſubrotundum, in quinque loculamenta G, ut plurimùm diviſum, ſeminibuſque fœtum H, oblongis. Tab. 476.

Sarracenæ ſpeciem unicam novi.

Sarracena Canadenſis, foliis cavis & auritis. *Limonium peregrinum, foliis formâ floris Ariſtolochiæ C. B. Pin.* 192. *Limonio congener. Cluſ. Hiſt.*

Sarracenam appellavi à Clariſſimo D. *Sarrazin*, Medicinæ Doctore, Anatomico & Botanico Regio inſigni, qui eximiam hanc plantam, pro ſumma qua me complectitur benevolentia è Canada miſit.

Abouaï.

AHOUAI eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A, monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, infimæ floris parti D, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, carnoſum, quodammodo Pyriformem, oſſiculo fœtum F, ferè trigono G, nucleum condente H. Tab. 434.

Ahouai species sunt

Ahouai Thev. Franc. Antarct. 66. *Arbor America, foliis Pomi, fructu triangulo C. B. Pin.* 434. *Ahouai fructus venenatus J. B.* 1. 337.

Acajou.

Tab. 435. ACAJOU est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi & multifido, è cujus calyce B, surgit pistillum C, capillamentis D, stipatum, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, turbinatum, mollem, cui adnascitur capsula reniformis G, semine fœta H, ejusdem formæ I.

Acajou speciem unicam novi.

Acajou Thev. Franc. Antarct. 120. *Anacardii alia species C. B. Pin.* 512. *Cajous J. B.* 1. 336.

Genipa.

Tab. 436. & 437. GENIPA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, monopetalo, campaniformi, patente, è cujus calyce B, surgit pistillum C, posticæ floris parti D, adinstar, clavi infixum: calyx autem deinde abit in fructum E, plerumque ovatum, carnosum, in duo veluti loculamenta divisum F, seminibusque fœtum ut plurimùm planis G.

Genipæ speciem unicam novi.

Genipa fructu ovato Plum. *An una ex speciebus Genipat Thev. Franc. Antarct.* 19.

Manihot. *Cassave.*

Tab. 438. MANIHOT est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, monopetalo, campaniformi, plerumque patente, multifido, cujus pistillum B, abit deinde in fructum C, subrotundum, tribus capsulis fœtum D, simul junctis E, oblongis, quæ singulæ F, nucleum conduntoblongum G.

Manihot species sunt

Manihot Theveti, Juca & Cassavi J. B. 2. 794. *Ricinus minor, Viticis obtuso folio, caule verrucoso, flore pentapetalo, albido, ex cujus radice tuberosa succo venenato turgida, Americani panem conficiunt Sloane Cat. Plant. Jam* 41. *Manihot Indorum sive Yuca foliis Cannabinis C. B. Pin.* 90. *Pluk. Phytog. Tab. ccv. fig.* 1.

Manihot Americana, spinosissima, folio Vitigineo Plum. *Ricinus Americanus, urens Hort. Amstel. in fol. fig.* 10.

Manihot Americana, Ulmi folio ampliore Plum.

Manihot Americana, Ulmi folio angustiore Plum.

Manihot Americana, scandens, Betonicæ folio Plum.

Manihot Americana, minima, Camædryfolia Plum.

Plumeria. *Frangipanier.*

PLUMERIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, infimæ floris parti D, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, siliquosum, plerumque geminum F G, per longitudinem dehiscentem H, seminibusque fœtum oblongis I, foliatis K, squamatim positis, placentæ L, affixis. Tab. 439.

Plumeriæ species sunt

Plumeria flore roseo, odoratissimo. *Frangipanier à fleur rouge.*

Plumeria flore niveo, foliis longis, angustis & acuminatis. *Frangipanier à fleur blanche.*

Plumeria flore niveo, foliis brevioribus & obtusis.

Plumeria, ab inventore Clariss. Plumerio, Botanico Regio, qui tot tantisque plantis Botanicam locupletavit.

Papaya. *Papaïe.*

PAPAYA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore gemino, alio scilicet tubulato A, & stelliformi, sed sterili: alio vero rosaceo B, ex plurimis petalis C, constante, ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, veluti Meloniformem, carnosum, seminibus fœtum G, plerumque striatis H, calyptrâ obvolutis I. Tab. 44?.

Papayæ species sunt

Papaya fructu Melopeponis effigie Plum. *Arbor Platani folio, fructu Peponis magnitudine eduli C. B. Pin. 431. Mamœra Lusitanorum Clus. Cur. post. in fol. 41.*

Papaya fructu maximo, Peponis effigie.

Papaya fructu oblongo, Melonis effigie.

Sapindus.

SAPINDUS est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, rosaceo, ex quatuor plerumque petalis B, constante: ex cujus calyce C, quadrifolio surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, sphæricum, nuculâ fœtum F, sphæricâ pariter G, nucleum condente H, ejusdem formæ I. Tab. 44?.

Sapindi speciem unicam novi.

Sapindus foliis costæ alatæ innascentibus. *Nuculæ Saponariæ, non edules C.B. Pin. 511. Saponariæ sphærulæ arboris Filicifoliæ J. B. 1. 312. Prunifera racemosa, folio alato, costâ mediâ membranulis utrinque extantibus donatâ, fructu saponario Sloane Cat. Jam. 184. Prunifera seu Nuciprunifera fructu saponario, orbiculato, monococco, nigro, Americana Pluk. Tab. ccxvij. fig. 7. Arbre qui porte des Savonettes, Du Tertre. 165.*

Sapindus, quasi Sapo Indus, propter fructus corticem qui Saponis usum præbet.

Begonia.

Tab. 442. BEGONIA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore gemino, alio ſcilicet ſterili A, ex quatuor petalis amplioribus B, & anguſtioribus C, compoſito: alio verò roſaceo D, ex plurimis petalis E, in orbem poſitis conſtante & calyci foliato F, inſidentibus: is autem deinde abit in fructum G, trigonum, alatum H, in tria loculamenta I, diviſum, ſeminibuſque fœtum exiguis L.

Begoniæ ſpecies ſunt

Begonia purpurea, maxima, folio aurito Plum.
Begonia roſeo flore, folio aurito, minor & glabra Plum.
Begonia roſeo flore, folio aurito, minor & hirſuta Plum.
Begonia roſeo flore, foliis acutioribus, auritis & latiùs crenatis Plum.
Begonia roſeo flore, folio orbiculari Plum.
Begonia nivea, maxima, folio aurito Plum.

Begoniam appellavit Clariſſ. Plumerius tanquam perenne obſervantiæ ſuæ monumentum erga Illuſtriſſ. virum DD. *Bégon*, Regi ab intimis conſiliis & Rei nauticæ Præfectum in orâ Santonum.

Guaiava. *Gaiave.*

Tab. 443. GUAIAVA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio flore roſaceo A, ex plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C, infundibuliformis abit deinde in fructum D, ferè ovatum, coronatum E, mollem, in cujus carne F, multa ſemina exigua nidulantur.

Guaiavæ ſpeciem unicam novi.

Guaiava Cluſ. Hiſt. App. 1. *Guyabo Pomifera, Indica C. B. Pin.* 437.

Cacao.

Tab. 444. CACAO eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, ex cujus calyce C, multifolio ſurgit piſtillum D, tubi cujuſdam E, multifiſſi laciniis cinctum, quod deinde abit in fructum F, Cucumiformem, ſtriatum, ſeminibus fœtum G, in quinque ut plurimùm acervulos collectum, oblongos H, in multas veluti Amygdalas I, fiſſiles.

Cacao ſpeciem unicam novi.

Cacao Cluſ. Exot. 55. *Amygdalis ſimilis Guatimalenſis C. B. Pin.* 442.

Tamarindus. *Tamarin.*

Tab. 445. TAMARINDUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem diſpoſitis conſtante: ex cujus calyce C, multifido ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in ſiliquam E, compreſſam, aliam F, condentem, ſemine fœtam G, plano H, ut plurimùm angulato: intervallum autem quod inter duas ſiliquas occurrit, pulpâ turget plerumque nigrâ & acidâ.

Tamarindi ſpeciem unicam novi.

Tamarindus Raii Hiſt. 1748. *Tamarindi J. B.* 1. 422. *Siliqua Arabica,*

ta, quæ Tamarindus C. B. Pin. 403. Tamarindus Derelſide appellata P. Alp.

Tamariſcus. *Tamaris.*

TAMARISCUS eſt plantæ genus, flore roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce ſurgit piſtillum quod deinde abit in capſulam Salicis fructus æmulam, oblongam nempe, membranaceam, in duas partes dehiſcentem, ſeminibuſque fœtam pappo inſtructis.

Tamarici ſpecies ſunt

Tamariſcus Germanica Lob. Icon. 218. *Tamarix fruticoſa, folio craſſiore ſive Germanica C. B. Pin. 485. Tamarix Germanica ſive minor, fruticoſa J. B. 1. 351.*

Tamariſcus Narbonenſis Lob. Icon. 218. *Tamarix altera folio tenuiore ſive Gallica C. B. Pin. 485. Tamarix major ſive arborea, Narbonenſis J. B. 1. 351.*

Molle.

MOLLE eſt plantæ genus, flore roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum abit in fructum Piperis grani æmulum.

Molles ſpeciem unicam novi.

Molle Cluſ. in Monard. 312. *Lentiſcus Peruana C. B. Pin. 399.*

Caryophyllus aromaticus.

CARYOPHYLLUS AROMATICUS eſt plantæ genus flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, calyci C, inſidentibus: Is autem deinde abit in fructum D, ovatum, umbilicatum E, unicapſularem F, ſemine fœtum oblongo G. *Tab. 432.*

Caryophylli Aromatici ſpeciem unicam novi.

Caryophyllus Aromaticus, fructu oblongo C. B. Pin. 410. *Carophylli Cam. Epit 349.*

Corallodendron.

CORALLODENDRON eſt plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo longiſſimo, enſiformi B, alis C, & carinâ, breviſſimis; ex floris autem calyce E, ſurgit piſtillum F, teres, membranâ fimbriata G, obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam H, veluti nodoſam, bivalvem I K, ſeminibus fœtam quaſi reniformibus L. *Tab. 446.*

Corallodendri ſpecies ſunt

Corallodendron triphyllum, Americanum, ſpinoſum, flore ruberrimo. *Siliqua ſylveſtris, ſpinoſa, arbor Indica C. B. Pin. 402. Coral arbor Cluſ. App. 1. Coral arbor ſiliquoſa J. B. 1. 426. Arbuſcula Corallii Ferr. flor. 381.*

Corallodendron triphyllum, Americanum, minus, ſpinis & ſeminibus nigricantibus. *Coral arbor, ſiliquoſa, minor, ſpinis & ſeminibus nigricantibus H. L. Bat.*

Corallodendron Americanum, Fraxini foliis Plum.

Corallodendron Americanum, folio ſingulari, oblongo, ſiliquâ planâ Plum.

Corallodendron Americanum, foliis Pſeudoacaciæ ſubtus tomentoſis, flore luteo Plum.

Corallodendron, à vocibus Græcis Κοράλλιον *Corallum*, & Δένδρον *Arbor*, quaſi dicas arborem Coralli æmulam, propter floris colorem.

Ficus. *Figuier.*

Tab. 420. *a Hiſt.* 184.

FICUS eſt plantæ genus floribus, auctore a Valerio Cordo, in ipſius fructus A B C, cavitate naſcentibus, capillamentis ſcilicet tenuibus ex involucro quodam D F, prodeuntibus, quod ſemen complectitur E G, ut plurimùm ſubrotundum. Fructus autem plerumque turbinatus eſt, vel globoſus, quandòque ovatus, ſeſſilis, carnoſus & mollis.

Ficus ſpecies ſunt

Ficus ſativa, fructu præcoci, pallidè virenti, intus roſeo. *Ficus veris primula, bifera, oblongo-rotundo, compreſſo, volemo fructu decumano, coſtato, craſſoque cortice viridi, pallido, intus roſeo H. Cathol. Figue fleur griſe.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, ſubrotundo, albido, ſtriato intus roſeo. *Ficus bipara, oblongo, ſubrotundo fructu, ſatis magno, coſtulato, candidè palleſcente, ſtriato cortice, intus roſeo, veris præcoquis ſapore præferendo H. Cathol. Figue Cordeliere ou Servantine.*

Ficus ſativa, fructu oblongo, albo, mellifluo. *Ficus Uttata vulgo dicta, ſuavi fructu albo, ſciſſurato, oblongo, medio, delicatis micis albis conſtante H. Cathol. La groſſe blanche longue.*

Ficus ſativa fructu globoſo, albo, mellifluo. *La groſſe blanche ronde.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, albido, fugaci. *Ficus æſtatis prodroma, fructu albido, medio, ſuperiùs preſſo, fugaci H. Cathol. Petite figue blanche ou précoce.*

Ficus ſativa, fructu parvo, ſerotino, albido, intus roſeo, mellifluo, cute lacerâ *Figue de Marſeille.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, albido, omnium minimo. *Ficus Liparenſis cognomento, fructu Pilæformi, ſeſſilis, omnium minimo, albo, melicompote H. Cathol.*

Ficus ſativa, fructu viridi, longo pediculo inſidente. *Figue verte.*

Ficus ſativa, fructu flaveſcente, intus ſuaverubente. *La groſſe jaune.*

Ficus ſativa, fructu intus & extus flaveſcente. *Figue Medot.*

Ficus ſativa, fructu parvo, fuſco, intus rubente. *Melette ou Coucourelle.*

Ficus ſativa, fructu majori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidè purpureo, cæſio fructu majori ſeu magnitudine & formâ Melongenis propinquo ſcarificato cortice H. Cathol. Groſſe violette longue.*

Ficus ſativa, fructu minori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidè purpureo, cæſio fructu, Melongeniformi, duplo minori, intus rubro, granis extuberante, tunicâ lacerâ H. Cathol. Figue violette.*

Ficus ſativa, fructu violaceo, longo intus rubente. *Ficus longo fructu me-*

dio nigro-rubente, cortice duro, intus rubro non contemnendi saporis H. Cathol. Figue Angelique.

Ficus sativa, fructu atro rubente, polline cæsio asperso. *Ficus sphærico plano fructu majori, cortice admodum crasso, Lactuco, Bresilici seu moscha-ti coloris, veluti polline asperso albo, punctato, carne granatâ, rubrâ H. Cathol. Grosse Bourjassote.*

Ficus sativa, fructu globoso, atro-rubente, intus purpureo, cute firmâ. *Ficus rotundo depresso fructu purpureo, tarde maturascente, corticato, granuloso, lacte turgente, interiùs rubro, dulci acerbescente H. Cathol. Petite Bourjassote.*

Ficus sativa, fructu longo, majori, nigro, intus albo, serotino. *Ficus fructu longo majori, nigro, sponte dehiscente, tardissimæ maturationis, interiùs albo siccis crassisque micis seu vermiculis H. Cathol. La noire blanche.*

Ficus sativa, fructu longo, majori, nigro, intus purpurascente. *Figue noire.*

Ficus humilis C. B. Pin. 457. *Chamæficus J. B.* 1. 120. *Ficus pumila Dod. Pempt.* 812. *Figuier nain.*

Ficus sylvestris Dioscoridi C. B. Pin. 457. *Caprificus Plinii J. B. Descript.*

Ficus sylvestris, fructu minori rotundo, albido. *Ficus sylvestris minori, albo, pallido, rotundo, fructu immiti, intus rufo, granoso H. Cathol.*

Ficus sylvestris, fructu minori, oblongo, atro-cæruleo. *Ficus sylvestris minori oblongo fuscè cæruleo fructu, minùs acerbo, interiùs rubro, granuloso H. Cathol.*

Ficus Lusitanica, sylvestris, Mori folio.

Ficus Indica, foliis Mali Cotonei similibus, fructu Ficubus simili, in Goa C. B. Pin. 457. *Ficus Indica Clus.* 2. *Hanc Clariss. Plumerius mihi affirmavit veram esse Ficus speciem perinde ac sequentes.*

Ficus Americana, Castaneæ folio, fructu globoso, maculato Plum.

Ficus Americana, maxima, folio Citri subrotundo, fructu umbilicato Plum.

Ficus Americana, folio Citri acutiore, fructu viridi Plum.

Ficus Americana, folio Citri obtuso, fructu sanguineo Plum.

Ficus Americana, foliis Lauri, fructu maximo Plum.

Ficus Americana, Dactyloides, folio subtus argenteo Plum.

Ephedra.

EPHEDRÆ species sunt

Ephedra sive Anabasis Bellon. *Polygonum maritimum, scandens C. B. Pin.* 15.

Ephedra maritima, major. *Polygonum bacciferum maritimum majus, sive Uva maritima, major C. B. Pin.* 15. *Tragus sive Uva marina major J. B.* 1. 406.

Ephedra maritima, minor. *Polygonum bacciferum maritimum, minus C. B. Bin.* 15. *Tragus sive Uva marina J. B.* 1. 406. *Polygonum marinum, ij. Tabern. Icon.* 836.

Ephedra Hispanica, arborescens, tenuissimis & densissimis foliis.

Caſia.

CASIÆ ſpecies ſunt

Caſia Poëtica Monſpelienſium, an Theophraſti Lob. Icon. 433. *Oſyris frutescens, baccifera C. B. Pin.* 312.

Caſia Hiſpanica procerior Myrti folio.

Linagroſtis.

LINAGROSTIS ſpecies ſeu potiùs varietates ſunt

Linagoſtris panicula ampliore. *Linagoſtris Tabern. Hiſt.* 559. *Gramen tomentarium. Linum pratenſe Tabern. Icon.* 230. *Gnaphalium Tragi ſive Juncus Bombycinus J. B.* 2. 514.

Linagroſtis paniculâ minore.

EXPLICATIO

EXPLICATIO QUARUNDAM VOCUM,

quibus Rei Herbariæ Scriptores uti solent.

ACAULIS & ACAULOS, sine caule. Planta caule carere dicitur, cujus flos humi sedet. *Carlina Acaulos, magno flore C. B. Pin.* id est Carlina flore sessili.

ACINUS & ACINI sumuntur pro granis illis densè nascentibus, ex quibus fructus Sambuci, Ligustri, & aliarum id genus plantarum componitur. Inter Acinos, inquit Ruellius, enumerantur grana Uvæ, Hederæ, Sambuci, Ebuli, Mali Punicæ; addunt etiam Morum, & quidquid his est simile. Usurpantur etiam Acini pro ipso semine intus latente, ideoque sæpe præscribuntur à Medicis uvæ èxacinatæ, hoc est purgatæ ab acinis seu seminibus illis quæ γίγαρτον dicuntur. *De Nat. Stirp.*

ADNATA seu ADNASCENTIA, *Cayeux* : nova germinatione sub terra prodeunt adnata in Lilio, Narcisso, Hyacintho, quæ deinde in veras radices extuberant.

ALA sumitur, 1. pro cavo illo anfractu seu sinu inter caulem & folium vel ramum posito, unde nova proles A egredi solet. Sic, inquit Ruellius, alarum cava sinusque idem sibi velle fatebitur, qui bonos auctores evolverit. Cum igitur flos è foliorum alis nasci dicitur, intelligendus est prodire ex illo sinu seu angulo qui constituitur à caule & foliis coeuntibus: similitudine ducta ab alis seu axillis humanis, quæ sumuntur pro angulo illo qui occurrit inter truncum & brachium; quare Plantarum alæ dicuntur Gallicè, *Les aisselles des plantes*. 2. Alæ dicuntur etiam [a] petala florum papilionaceorum inter vexillum & carinam posita, Gallis *Les ailes des fleurs légumineuses*. 3. Habentur pro extremis tenuibus ac membranaceis seminum quorundam partibus, ut in Bignonia, Plumeria, Aceris fructu, Gallicè *Semences ailées*. 4. Usurpantur interdum pro membranis illis foliaceis, quæ secundùm caulium longitudinem excurrunt, unde caulis alatus dicitur [b] A, B, C, D, E, *Tige ailée*. *Tab. 468.* [a] *Pag. 74.* [b] *Tab. 475.*

ALBURNUM, *Aubier*. Adeps arborum à nonnullis existimatum, dicitur pars illa trunci, quæ corticem inter & materiem occurrit, seu materies tenerior post aliquot annos induranda: nam quotannis ferme superficies alburni materiei jam induratæ adhærescens revera induratur ipsa, superficie alterâ quæ cortici subest sese dilatante in alburnum novum. Unde circuli illi concentrici truncorum arborum aliud nihil sunt quàm alburni pars spatio aliquot annorum indurata. Quapropter in arborum truncis quatuor spectanda

funt; 1°. Cortex omnibus notus; 2°. liber feu cortex interior in aliquibus arboribus ab alburno feparabilis & in prætenues philyras acu feparandus, quæ Papyrus antiquorum; 3°. alburnum ipfum; 4°. materies feu lignum.

AMENTACEUS FLOS. *Chaton.* pag. 580.

APICES, *Sommets.* pag. 69. 70.

ARBOR, eft plantæ genus perenne, excelfum, fimplici trunco feu caudice craffo, duro, brachiatoque dorıatum. Arborem folemus appellare, ut ait, Ruellius, quidquid ab radice ftatim fimplici caudice, brachiatum ramis, circulofum, diffolutuque contumax affurgit; quemadmodum Quercus, Tilia, Ulmus.

ARISTA, cùm de Cerealibus agitur, dicitur acus illa tenuis, eminens è glumâ five folliculo grani. *La barbe du blé.*

ARTICULATIO eft connexio partium, quæ articulis feu geniculis conftant; quales funt plurimarum plantarum filiquæ, Ornithopodii fcilicet, Coronillæ, Securidacæ, quæ folubili nexu committuntur. Unde partes illæ *articulofæ* appellantur, & *articulatim* feu *geniculatim* connecti dicuntur. Quæ verò partes plantarum eandem formam præ fe ferunt, *articulofæ* etiam appellantur, quamvis articulis careant. Sic Polygonati radix *articulofa* dicitur feu *geniculata*. *Internodium*, ut ait Ruellius, dici confuevit fpatium, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

ASPARAGUS. Prima olerum germina priufquam in folia explicentur, recentiffimique Turiones qui edendo funt, *Afparagi* nuncupantur, ait Ruellius.

AXIS propriè dicitur pars illa teres, circa quam rota vertitur: unde tranflatione factâ in nonnullis fructibus & nucamentis, pars illa teres in centro pofita, circa quam aliæ partes difponuntur, *Axis*, vel *columen* dici poteft: Gallis *Ame*, *Noyau*, ou *Poinçon*.

BACCA, *Baye*. Inter acinos & baccas, inquit Ruellius, hoc intereffe putant, quòd acini inter fœtus minutiores herbarum, fruticum, arborumve denfiùs enafcantur; bacca verò difperfiùs & rariùs. Inter baccas enumerantur partus Lauri, Olivæ, Corna, Myrti fructus, &c.

BALAUSTIUM, flos Mali Punicæ.

BARBULA, pag. 74.

BIVALVIS, *à deux batans*. Siliqua *bivalvis* dicitur, quæ fecundùm longitudinem dehifcit, tanquam janua quæ in duas partes aperitur.

BOTANICE, Res Herbaria, à voce Græca βοτάνη *Herba*: βοτάνη autem à βοτὸς *efca*, quod à βόω pafco: multa enim animalia pafcuntur herbis. *La Botanique*, ou *la Science des Plantes*.

BRACHIA, in arboribus funt rami craffiores, in quos truncus dividitur, fimilitudine ductâ à brachiis humanis. Sic Virgilius, *Æneid. 6.*

In medio ramos, annofaque brachia pandit

Ulmus opaca, ingens.

BULBUS, *Bulbe*, *Ognon*. Radices rotundæ fuis membranis tunicatæ, *Bulbi* nominantur. Vide *Radix*.

CALYPTRA, *Coiffe*. Involucrum tenue quorundam feminum Granadillæ v. g. Oxydis, &c.

CALYX, pag. 71.

CAPILLAMENTUM, pag. 70.

CAPITULUM, CAPUT. Id quod furfum deorfumve, ut ait Ruellius, in globum extuberat, aut in orbem glomeratur, *Caput* dici confuevit. Si magnitudine cefferit *Capitulum*: à quo multa herbarum capitulata vifuntur faftigia. Radices nonnullæ ut Porri & Ceparum extuberant in capitula, unde & *capitatum* Porrum fibi nomen ufurpavit. Sic radix quæ tubere globofo concrevit, fibi *capitis* appellationem arrogavit.

CAPSULA, *Loge*, *Capfule*. Ufurpatur pro theca feminum, five illa craffa vel tenuis fit, five mollis aut dura. Fructus unicapfularis, bicapfularis, tricapfularis, multicapfularis; hoc eft in duas, tres, aut multas capfulas divifus.

CARACTER plantarum, eft nota illa propria, quâ genera plantarum inter fe diftinguuntur.

CARINA, quod in angulum plerumque acutum excavatur, carinæ navis in modum; unde petalum inferius floris Papilionacei [a] *Carina*, & folia Afphodeli [b] *Carinata*, dicuntur. a pag. 74. b Tab. 449. fig. 10. & 11.

CAUDEX & CAULIS. *Caudex* vocatur arborum truncus, *Le tronc*. *Caulis* verò herbarum virga illa à radice emergens, quæ foliis, floribufque donari folet; *La tige*. Hoc inter caulem & caudicem intereft, inquit Ruellius, ut caulis ad herbas, caudex ad frutices & arbores duntaxat pertineat. Caulis alatus: vide *Ala*.

CIRRUS. Capillamenta, ex Ruellio, fi contorta crifpentur, Cirri mutuantur appellationem. Radices *cirratæ* dicuntur, quæ veluti crinibus quibufdam comantur.

CLASSIS plantarum, pag. 51.

CLAVICULUS, CLAVICULA, CAPREOLUS: *mains*, *Vrilles*. [c] Capillamenta illa intorta, ut cincinnus, *Claviculi*, *Claviculæ*, vel *Capreoli* appellantur. Multæ plantæ leguminofæ eorum adminiculo plantas vicinas cæteraque apprehendunt. Vitis, ut ait Cicero, claviculis fuis, quafi manibus, quidquid eft nacta, complectitur. c Tab. 456. De Senect.

COMA, ex Ruellio, quidquid hilari venuftate crinium modo, fumma ramorum vel cauliculorum exornat, ut frondes cum foliatum eft cacumen. Sæpe & Corymbi & flores fuâ venere comant.

CONUS eft turbo inverfus, ut ait Ruellius, id eft corpus ex orbiculatâ bafi in acumen fenfim definens, pyramidis adinftar. Fructus Pinûs, *coniformis* five *conus dicitur*. Tubus coni trunci æmulus: Vide *Murucuia*.

CORDIFORMIS, quod cordis, quale pingi folet, effigiem repræfentat.

CORONA, pag. 74.

CORYMBUS, propriè convenit Hederæ fructui, cujus acini in capitulum quoddam colliguntur. Racemis, inquit Plinius de fructu Hederæ loquens, in orbem circumactis, qui vocantur *Corymbi*. Utuntur tamen Rei Herbariæ Scriptores *Corymbi* voce ad defcribendam formam orbicularem fructuum & florum Elychryfi, Cepes, Allii & fimilium. Lib. 16 cap. 34.

CRENÆ, *Crenelures*; ſunt quædam, inquit Ruellius, in extremis oris inciſuræ, à quibus crenata herbarum folia declarantur, ſicuti quæ per ambitum ſecta & ferræ modo denticulata doctis appoſitè ſerrata traduntur. Inciſuræ crenatæ obtuſiores ſunt ſerratis. Vide *Tab.* 450. *fig.* 13.

CUBITUS, *Coudée*. Quantum ab externa cubiti flexura uſque ad ſummum medium digitum patet: Caulis cubitalis, bicubitalis, tres cubitos altus; ad proceritatem quatuor cubitorum aſſurgens, ſemicubitalis, ſeſquicubitalis.

CULMUS, *La tige des eſpeces de Blé & de Chien-dent*. Caulis Cerealium ſeu Calamus appellatur: unde *plantæ Culmiferæ*.

CYLINDRUS, *Cylindre*. Corpus teres & volubile columnæ æmulum. Fructus Cylindraceus, qui Cylindri formam refert.

Tom. I. 76. & 82. CYTINUS. Pro flore Mali Punicæ ſativæ vulgò, à Joanne Bauhino tamen pro calice ejuſdem floris uſurpatur: unde calyx cytiniformis plantarum flore labiato à ſimilitudine Cytini.

DENTICULATUS, *Dentelé*. Quod dentium vel ſerræ in modum inciſum eſt: inciſuræ denticulatæ acutiores ſunt crenatis.

DIGITUS. Vide *Uncia*.

DIGITATUS. Quod inciſuras habet velut manus humana. Ricini folium digitatum eſt: folia digitatim diſpoſita, Quinquefolii ſcilicet, Cannabis, Viticis. *Feuilles en main ouverte, ou en éventail ouvert*. *Tab.* 454. *fig.* 22. & *Tab.* 457. *fig.* 25. & 26.

DISCUS, *Diſque*. pag. 74.

DISSEPIMENTUM, *Cloiſon*. Septum intermedium, quo fructus cavitas in loculamenta dividitur.

DODRANS, *Empan*. Vide *Spithame*. Planta dodrantalis, ſeu dodrantem alta.

ECHINUS eſt, inquit Ruellius, quidquid numeroſâ congerie aculeorum ſtipatur, ſive tegmen, ſive caput, ſive cacumen: ſic dictus, quod globoſo ſpinarum agmine maris Erinaceum mentiatur, ut fructus Caſtaneæ.

EMARGINATUS, *Echancré*. Inciſus propemodum cordis formâ, ſeu cujus margo introrſum excavatur. a Moriſono Acetoſæ ſpecies quædam appellatur. *Acetoſa rotundifolia, repens, Eboracenſis, folio in medio deliquium patiente*, hoc eſt folio emarginato vel cordiformi.

a *Hiſt. Oxon. Part.* 2. 583.

EMBRYO, tenerrimus plantæ fœtus, cujus partes evolvi geſtiunt.

FACIES PLANTÆ EXTERIOR, *Le port d'une plante*. Totius plantæ habitus, quo formam alterius plantæ apprimè refert. Sic *Trifolium pratenſe, purpureum C. B. facie externa* ad cæteras Trifolii ſpecies omnino videtur accedere, etiamſi flore ſit diverſo. Nymphoides toto habitu Nymphææ ſpeciem ſe declarat, exceptis floribus & fructu.

FIMBRIA, *frange*. Plantarum partes *fimbriatæ* dicuntur, quæ in tenues & oblongas partes ſecantur. Petala florum Nymphoidis fimbriata ſunt. Flos Granadillæ corollâ fimbriatâ donatur.

FISTULÆ PLANTARUM, pag. 54. Flores dicuntur in fiſtulam tenuari, qui in exiguum tubum coarctantur, quales ſunt flores labiati.

FLOS, *Fleur*. Gaudium eſt arborum herbarumque. Ejus definitionem vide pag. 67.

FLOS AMENTACEUS, pag. 580.

FLOS APETALOS, pag. 72.

FLOS CAMPANIFORMIS, pag. 73 & 76.

FLOS CARYOPHYLLÆUS, pag. 74.

FLOS COMPOSITUS, pag. 72.

FLOS CRUCIFORMIS, pag. 74.

FLOS FOECUNDUS, *Fleur nouée*. Qui embryoni adhæreſcit : quales ſunt flores frugiferi plantarum Cucurbitacearum.

FLOS FLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS GALEATUS. Qui Galeæ ſpeciem refert. *Fleur en caſque*.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS, pag. 73.

FLOS LABIATUS, pag. 73.

FLOS LILIACEUS, pag. 74.

FLOS MONOPETALOS, pag. 73.

FLOS MONOPETALOS, ANOMALOS, pag. 73.

FLOS PAPILIONACEUS, pag. 74.

FLOS PERSONATUS, pag. 73.

FLOS PETALODES, pag. 72.

FLOS POLYPETALOS, pag. 73.

FLOS POLYPETALOS, ANOMALOS, pag. 74.

FLOS RADIATUS, pag. 74.

FLOS ROSACEUS, pag. 74.

FLOS ROTATUS, pag. 73.

FLOS SCORPIOIDES. Qui Scorpionis caudam æmulatur Tab. 464. fig. 37.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS SIMPLEX, pag. 72.

FLOS SPICATUS, *Fleur en épy*. Tab. 464. fig. 36 & 38.

FLOS STAMINEUS, pag. 72.

FLOS STERILIS, *Fauſſe fleur*. Qui nulli embryoni adhæreſcit : quales ſunt flores infertiles plantarum Cucurbitacearum.

FLOS VERTICILLATUS, vide *Verticillum*.

FLOS UMBELLATUS, pag. 304. Tab. 158.

FOLIUM propriè loquendo ſumitur nunc ſolummodo pro iis foliis, quæ naſcuntur ex radicibus, aut cauli ramiſque innaſcuntur : nam quæ folia florum vocari ſolebant, petala nunc ab omnibus Rei Herbariæ ſcriptoribus appellantur.

Folia ſpectari poſſunt ratione ſtructuræ, ſuperficiei, formæ, craſſitiei vel tenuitatis, inciſuræ, ſitûs, & magnitudinis.

Ratione ſtructuræ, folia ſimplicia ſunt vel compoſita. *Simplicia* in alia folia nequaquam dividuntur, Pyro, Leucoio, Caryophyllo. *Compoſita* verò eidem pediculo vel coſtæ plurima adhæreſcunt, Roſæ, Apio, Angelicæ, Cannabi,

Ratione ſuperficiei & formæ, folia plana ſunt, convexa, globoſa, lævia, aſpera, villoſa, hirſuta, aculeata. Folia *plana* ratione formæ, *orbiculata* ſunt & quaſi *circinatæ rotunditatis* [a] Nummulariæ: *circinata & aurita* [b] Aſaro, *Lanceolata* [c] Origano: [d] *Subrotunda* Androſæmo: [e] *Angulata* Bryoniæ Canadenſi: *Lunata* Murucuiæ: *utrinque acuta* [f] Nerio: *Longa & anguſta* [g] Caryophyllo, Graminique: *Ovata in acumen deſinentia* [h] Cannabi luteæ fertili P. Alp. Folia *convexa* ratione formæ, *Cylindracea* ſunt, *cava* ſeu *tubulata* Cepæ & [i] Aſphodelo minori: *Cylindracea ſolida* Kali & multis Sedi ſpeciebus: *Trigona* Ficoidi: *Angulata* Cereo Peruviano & Euphorbio: *Globoſa* Melocacto: *Carinata* [k] Aſphodelo majori.

Ratione craſſitiei vel tenuitatis, *Carnoſa* ſunt Portulacæ & multis Sedi ſpeciebus: *craſſa* & *Tomentoſa* Verbaſco: *Tenuia* Hyperico.

Ratione inciſuræ, leviter vel altè inciduntur. Folia *leviter inciſa* crenis vel ſubrotundis aut acuminatis ſecantur: vel *Denticulata* ſunt *Serrataque* Roſæ: vel *Criſpa* ut [l] Phyllitidi criſpæ J. Bauh. aut *Undulata* ut [m] Linguæ Cervinæ maximæ, undulato folio auriculato per baſim H.R. Par. Nonnulla *Tridentata* ſunt, [n] Trifolio ſcilicet Hepatico C. B. & Aceri Monſpeſſulano. Quædam [o] *Sagittata*, ut Sagittæ aquaticæ, ſeu Ranunculo folio ſagittato. Folia *altè inciſa* ſeu *multifida*, vel ad coſtam vel ad baſim uſque dividuntur, ad [p] Arteміſiam [q] Achantum, [r] Ceterac, [s] Melianthum accedentia. Folia [t] Bryoniæ Zeylanicæ, [u] Ricini, [x] Hellebori, inciſuras habent ut manus humana, ſeu *Digitata* ſunt, Gallis *Feuilles en éventail ouvert, ou en main ouverte.*

Folia compoſita, vel pediculo inſident, vel coſtæ adhærent ſimplici aut ramoſæ. *compoſita pediculo inſidentia* bina ſunt Fabagini; terna Trifolio & [y] Elleboro Aldini; quina, vel plura Vitici, Qninquefolio, Tormentillæ. *Folia coſtæ ſimplici innaſcentia*, vel alterno ordine vel bina è regione diſponuntur, unico interdum impari conjugationes claudente, ut in [a] Aſtragalo; nullo quandoque impari claudente, ut in [b] Orobo: nonnunqnam conjugationes foliorum aliis minoribus interturbantur, quemdmodum in [c] Agrimoniâ obſervare eſt. Quæ coſtæ ramoſæ innaſcuntur, avium volantium pennas non malè repræſentant, ut folia Apii & [d] Angelicæ; vel tenuiter laciniata ſunt ut [e] Fœniculi & [f] Mei.

Ratione ſitûs, alterna, conjugata, verticillata dicuntur. Alaterno [g] *Alterna* ſunt; [h] Phyllireæ *Pinnata* ſeu *bina ex adverſo poſita*; Rubiæ [i] *Verticillata.* Quæ pediculo carent, vel acutâ baſi cauli affiguntur, vel [k] aurita caulem amplectuntur, vel ab ipſo caule tranſadigi, videntur, ut [l] Perfoliata.

Ratione magnitudinis, *Ampliſſima* ſunt Lappæ, Colocaſiæ, Muſæ; *Mediocria* Aro, Biſtortæ; *Parva* Pomo, Pyro, Violæ; *Minima* Ericæ Hyperico, Cori, Polygono.

FOLLICULUS. Theca membranacea ſeu foliacea quæ fructum vel ſemen continet involutum, ut Alkekengi.

FORNICATUS, *Vouté.* Fornicis in modum arcuatus: unde petala florum fornicata.

FRUCTUS, inquit Ruellius, quod carne & ſemine compactum eſt, fre-

a Tab. 417. fig. 1.
b Ibid. fig. 2.
c Ibid. fig. 3.
d Ibid. fig. 4.
e Ibid. fig. 5.
f Tab. 448. fig. 6.
g. Ibid. fig. 7.
h Ibid. fig 9.
i Tab. 447. fig. 9.
k Ibid. fig. 10. 11.
l Tab. 451. fig. 16.
m Ibid. fig. 7.
n Tab. 454 fig. 21.
o Tab. 455. fig. 23.
p Tab. 450. fig. 14.
q Tab. 452. fig. 18
r Ibid. fig. 19.
ſ Tab. 453. fig. 20.
t Tab. 450. fig. 15.
v Tab. 454. fig. 22.
x Tab. 457. fig. 26.
y Tab. 456. fig. 24.
a Tab. 458. fig. 27.
b. Tab. 458. fig. 28.
c Tab. 459. fig 29.
d Tab. 460. fig. 30.
e Tab. 184.
f Tab. 165.
g Tab. 461. fig. 31.
h Ibid. fig. 32.
i Tab. 462. fig. 33.
k Tab. 462. fig. 34
l Tab. 463. fig. 35.

quenter tamen pro eo quod involucro perinde quasi carne & seminio coactum est, accipi solet. Fructus racematim compactus Tab. 465.

FRUTEX, *Arbrisseau*, dicitur planta perennis & gemmipara trunco ut plurimùm multiplici, quæ ad justam magnitudinem arboris non assurgit, ut Malus Punica, Rosa, cæteræve id genus.

GENICULUM. Articulus, Nodus: unde partes geniculatæ, articulosæ, nodosæ. Vide *Articulatio.*

GENUS PLANTÆ, pag. 50.

GLUMA, *Bale.* Folliculus grani Cerealium.

HABITUS PLANTÆ. Vide *Facies plantæ exterior.*

HERBA, propriè loquendo, plantæ genus, cujus caulis singulis annis perit novo deinde renascente vel ab radice foliato, vel nudo, floribus & semine donato. *Herba annua* dicitur, quæ eodem anno nata flore fructuque perfectis moritur, ut frumenta. *Bima* verò, *Trimave*, quæ intra spatium duorum vel trium annorum sua tempora perficit. *Sempervirens*, quæ folia non deponit, nisi novis renascentibus, ut Viola. Quædam hyeme folia deponunt, sed restibili radicis fœcunditate regerminant, & nova folia promunt.

HERBARIUM, sive Hortum siccum appellant, collectionem plantarum exsiccatarum quæ in codicibus vel capsis asservantur, ut quavis anni tempestate inspici possint.

IMBRICATUS. *Plié en goutiere.* Folia imbricata dicuntur, quæ imbricis in modum cava sunt.

INFUNDIBULUM. Vas quo liquores infunduntur in alia vasa, coni inversi & in tubum tenuati effigie: unde flores *infundibuliformes* dicuntur, qui infundibuli formam præ se ferunt.

INTERNODIUM, ut ait Ruellius, dici consuevit, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

JUBA. Effusam illam Arundinaceam Milii comam, jubam appellant, ut monet Ruellius, tum & similium plantarum.

IULUS, pag. 580.

LACINIÆ, Ex Ruellio, sunt partes extremæ particulatim decoris causâ concisæ, orarumque summarum cæsuræ: unde folia membratim per flexuras digesta vel nativis segminibus discreta, *laciniata* vocitantur. Multarum arborum frondes laciniantur. Sambucus foliis laciniatis C. B.

LANUGO. Vide *Pappus.*

LOCULAMENTUM. *Loge:* idem quod cellula. Fructus in multa loculamenta divisus, hoc est in plures cellulas seu partes septis intermediis discretas.

LOCUSTA, *Paquet*, in Cerealium descriptione sumitur pro quolibet flore, granoque, glumâ obvolutis: sic, ex Dioscoride, Avena dependentes veluti parvulas locustas bipedes gerere videtur.

MALICORIUM, ex Ruellio dicitur in Punicâ Malo, *Putamen*, quod ab usu cibario prorsus abhorret. Edules tamen intus concipit acinos. Lib. 2. cap. 116.

MALLEOLUS. *Crossette*, est novellus Palmes innatus prioris anni fla-

gello, cognominatus à ſimilitudine Malleoli. Vitis ſeri ſolet Malleolis.

MARGINATUS, *Bordé*. Semina marginata dicuntur, quorum limbus vel tenuior ſeu foliaceus, ut Leucoio, Lunariæ, aliiſque, vel craſſior & quaſi anulatus, ut Tordylio.

MONOPETALOS. Latinis *unifolius : d'une ſeule feuille*. Flos monopetalos.

MUCRO, inquit Ruellius, dici poteſt acumen in quod pars quæcumque deſinit. Vide *Turbo*.

MULTICAPSULARIS. Fructus multicapſularis, id eſt in plurimas capſulas diviſus.

MUSCARIUM. In orbem quoque, inquit Ruellius, radiatas Herbarum comas, cacuminaque in faſces collecta. Latini *Muſcaria* vocitarunt, à flabri ſimilitudine, cujus ventilatu muſcæ conviviis abiguntur. Flores Elychryſi, Eupatorii, in faſciculum laxum & orbiculatum collecti in muſcarium naſcuntur.

NOTA PROPRIA. Sive generica plantarum, idem ac character.

NOTA SPECIFICA. Dicitur ea quâ ſpecies ejuſdem generis inter ſe diſtinguuntur: ſic Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. notâ ſuâ ſpecificâ differt à Ranunculo montano, hirſuto, humiliori, Narciſſi flore. C. B.

NUCAMENTUM. Idem ſonat quod flos Amentaceus. Cæterùm, ea quæ callo ſquamatim compactili pendent è ramis nucum, Roborum, Picearum appellantur *Nucamenta*, ex Ruellio.

NUCLEUS. Sumitur 1. pro parte eduli fructuum, quæ in oſſea capſula reconditur, ut in Amygdalo, Armeniaca: 2. pro cohærentibus bulbis in quos Allii caput extumuit, qui ſeorſim conſiti novam procreant ſobolem.

Tab. 206. OSSICULUM. Pars illa dura fructuum, in qua nucleus ſeu pars edulis ac mollior reconditur in Amygdalis, Armeniacis, Perſicis.

PALMUS. Menſura eſt ſimul conjunctorum & cohærentium quatuor digitorum. Planta palmaris, ſemipalmaris, ſeſquipalmaris.

PANICULA. Ea florum ſeminumque Cerealium plantarum diſpoſitio, qua non in ſpicam colliguntur, ſed latiùs effunduntur.

PAPPUS & PAPPI, *Aigrette*. Lanugo illa, quæ ſeminibus Carduorum aliarumque inſidet, & in auras evaneſcere ſolet, ex plurimis tenuibuſque villis quaſi radiatim poſitis conſtans.

PEDALIS, id eſt peda longa. Planta pedalis, bipedalis, ſemipedalis, ſeſquipedalis. Pes in duodecim partes æquales dividitur, quarum quælibet *uncia* dicitur.

PEDICULUS. Sive, quod idem habetur, petiolus, ut ait Ruellius: id eſt quo folium, fructus, aut flos dependet.

PISTILLUM, pag. 70.

PLACENTA. Pars illa capſulis fructuum affixa, cui ſemen ipſum adhæreſcit & à qua alimentum ipſi ſubminiſtratur.

PLANTA, pag. 54. Planta eſt nomen genericum Arbori, frutici, ſuffrutici, herbæ conveniens. Planta *annua*, *bima*, *trima*, *perennis*, *ſempervirens*.

Vide

Vide *Herba*. Planta *maritima*, quæ in ora maris; *marina* verò, quæ in maris fundo gignitur: *paluſtris*, quæ paludibus delectatur: *montana*, &c.

POLYPETALOS: quaſi multifolius. Flos polypetalos dicitur, qui ex multis petalis conſtat.

PULPA. Pars illa fructuum medulloſa, quæ pultem craſſitie ſua refert. Pulpa Caſſiæ & Tamarindorum.

PULVINUS, ait Ruellius, eſt quod inter verſus aut ſulcos eminulum protumet: dictus quòd quandam refert pulvinorum, in quibus ſedemus, ſimilitudinem.

PYRAMIDATUS, in Pyramidem aſſurgens. Placenta fructus Cynogloſſi eſt Pyramidata.

RADIX Plantæ: pars terræ ut plurimum affixa, à qua nutrimentum foliis cauli, ramulis, cæteriſque partibus per quoſdam quaſi tubulos impertitur. Radices ſpectari poſſunt ratione contextus, ſtructuræ, & formæ.

Ratione contextus, aliæ *carnoſæ* ſunt, Lilio, [a] Croco, [b] Iridi; aliæ *carnoſæ fibris intertextæ*, Eryngio, Fœniculo; nonnullæ lignoſæ, Pyro, Pomo.

Ratione ſtructuræ, vel fibratæ ſunt, vel ex aliis radicibus compoſitæ, vel ſquamoſæ, vel tunicatæ. *Fibratæ* vel *capillaceæ* ſunt, ſeu capillitio donatæ ut [c] Cerealibus, vel ex fibris craſſioribus coaleſcunt ut [d] Violæ, Primulæ veris; [e] nonnullæ ex his latè ſparguntur & evagari poſcunt.

Radices *ex aliis compoſitæ*, vel brachiatæ ſunt, Quercui, Ulmo, vel fibris craſſioribus conſtant quàm ut fibratæ dici poſſint, uti [f] Althææ; non nullæ [g] *Napiformes* vocantur Aſphodelo, Pæoniæ, in multa capitula extuberantes; aliæ *grumoſæ*, ut nonnullis [h] Ranunculi ſpeciebus. Aliæ *tuberoſæ* in duplicem ordinem digeſtæ; quarum una alteri inſidet, [i] Gladiolo ſcilicet & Croco. Aliis tubercula ſunt ad altera affixa, [k] Fritilariæ ſcilicet [l] Colchico. Radices [m] *ſquamoſæ* ex plurimis ſquamis coaleſcunt axi cuidam affixis, vel denticulis tantùm inciduntur & ſquamoſarum ſpeciem præ ſe ferunt, ut [n] Dentariæ. [o] *Bulboſæ* ex tunicis conflantur ſe excipientibus, ideoque *tunicatæ* dicuntur, Cepæ, Narciſſo, Hyacintho.

Ratione formæ, vel *ſphericæ* & *tuberoſæ*, [p] croco [q] bulbocaſtano, [r] Cyclamini; vel *ovatæ* [ſ] Orchidi Nonnullæ compreſſæ, & quaſi *palmatæ*, nonnullis [t] Orchidis ſpeciebus; rectæ ceu palus in terram depactæ, [u] Raphano; [x] geniculatæ, polygonato, Iridi.

a Tab. 468.
b Tab. 467.
c Tab. 470.
d Ibid.
e Tab. 471.
f Tab. 481.
g Tab. 179. GG.
h Tab. 473.
i Tab. 190.
k Tab. 201.
l Tab. 182.
m Tab. 196.
n Tab. 110.
o Tab. 472.
p Tab. 468.
q Tab. 181.
r Tab. 468.
ſ Tab. 248. fig. 14.
t Tab. 248. fig. 15.
u Tab. 473. 469.
x Tab. 467.

RADICULA à recentioribus Phyſicis habetur pro tenui illa radice qua donatur corculum ſive germen ſeminis in tubum prima germinatione ſeſe explicans. Pars verò ſuperior ejuſdem tubi *pluma* vel *plumula* vocitari ſolet in caulem & frondes abitura.

SEMEN eſt plantæ pars, quæ terræ commiſſa ſimilem plantam procreat à qua genita fuit. *Semen calloſum*, quod cute veluti cartilagineâ obducitur, quale eſt ſemen Pyri, Mali, Cydoniæ *Semence à pepin*: *ſemen oſſeum* è contra durum eſt Meſpilo.

SEMIFLOSCULUS, page 74.

SEPTUM INTERMEDIUM; Vide *Loculamentum*.

SERRA. Vide *Crena.*

SILIQUA. Gousse, pag. 388.

SINUS. Vide *Ala.*

SPECIES PLANTÆ, pag. 50.

SPICA, *Epi.* Florum & seminum dispositio densa & oblonga accedens ad spicam Cerealium Tab. 464.

Lib. 7. cap. 3. SPITHAME Græcis, Latinis auctore Plinio *Dodrans*, spatium est quod capit humana manus à summo pollice usque ad summum minimum digitum extensa : quæ mensura, quoniam in tres quartas humani pedis partes incurrit, *Dodrans* dicta est.

STAMINA 69. 70.

STROBILUS. Sive conus propriè dicitur fructus Pinus.

STRIÆ. *Canelures.* Partes quædam, ut ait Ruellius, & ut ita dicam femora sunt, quæ protuberant, sicuti cava, canaculique. Striatus caulis dicitur, qui hujuscemodi striis est præditus, aut striaturis exasperatus.

STOLONES, *Drageons ou Petreaux.* Coliculorum soboles, inquit Ruellius, inutilisque fruticatio è radicibus, quibus evulsis plantantur Coryli, Sorbi, Mespili, Fici.

SUFFRUTEX, *Sousarbrisseau.* Planta perennis, dura, lignosa, frutice humilior, non gemmipara, ut Thymus, Salvia, Lavandula.

SURCULUS, ut ait Ruellius, quod ex ramis simplex ac individuum oritur, quale præsertim germen apparet; Gallis *Bourgeons.*

TALEA, *Bouture.* Ramus utrinque abscissus, qui in terram defixus pali instar radices agit. Salix, Sambucus.

TESTA, *Coque.* Tegmen tenue durum & fragile quorundam seminum.

THALAMUS. *Couche.* pag. 74.

TOMENTUM. Lanugo illa densa, quâ folia caulesque plurimarum plantarum obducuntur. Folia Verbasci tomentosâ lanugine pubent.

TRACHEÆ Plantarum, seu spirales fistulæ, sunt organa quædam tubulata à Clariss. Malpighio detecta, quæ aëri excipiendo à natura instituta videntur. Quælibet autem fistula aliud nihil est quàm lamella quædam tenuis *Tab. 475.* GH, in spiram convoluta & in tubum E, angustata, cujus structura apertè declaratur volvendo candelam ceream exilem & perlongam circa digitum vel cylindrum quendam tenuem, adeo ut spiræ sibi mutuò adhærescant : sublato enim digito, vel cylindro tubus remanet tracheæ plantarum similis. Facile quovis ferme anni tempore deprehenduntur fistulæ illæ spirales in Rosa, Viburno, Tilia, cæterisque; si earum surculi teneri fragilesque rumpantur, quo planè modo exhibetur surculus Rosæ A. B. Lanugo enim illa quæ inter partes disruptas occurrit, microscopii ope deprehenditur fasciculus trachearum, quarum spiræ ab invicem disjunctæ sunt, quales exhibentur Icone D C. Consule Malpighium, accuratissimum naturæ exploratorem, qui fusiùs de his agit. Quod ad usum trachearum attinet, ad alimenti motum urgendum comparatæ videntur : succum enim nutritium duabus potissimum de causis ad superiores plantarum partes ascendere probabile est:

1. à motu terræ, quo juxta naturæ leges ultra terræ superficiem longè impulsus in utriculos plantarum sese insinuat, ut censet præstantissimus Philosophus Petrus Sylvanus Regis Acad. Reg. Scientiarum socius, & præceptor meus admodum observandus: 2. aëris vi elasticâ in tracheis conclusi: namque quò magis ille rarescit aut densatur diu noctuve, cœlo calidiori aut frigidiori, eò magis ab ampliatis aut angustatis tracheis vasa utriculique viciniores succo nutritio turgentes comprimuntur, ideoque sursum vel deorsum, celeriùs aut tardiùs ille ferri debet.

TURBO, inquit Ruellius, inversæ metæ speciem exhibet, inde turbinata conspicitur Pyrorum forma: sic permulta herbarum folia in mucronem turbinantur, & inverso habitu fructus nonnulli vel partes in turbinem mucronantur, quamvis in re idem esse mutatis solum formis nemo dubitabit. Namque si rem ex acumine in latius continuo duci contuearis, potiùs quàm ea sit turbinis facies, dicetur turbinari: contrà, si rem elatiori figurâ in arctiorem, protrahi comtempleris, dum in acutum fastigietur, aptiùs credeturs mucronari.

TURIONES, *bourgeons*. Tenella plantarum cacumina: namque cùm vernum tempus appetit, inquit Ruellius, primo quoque foliorum pullulatu, præclusis adhuc florum calycibus, quosdam quasi turiones olus subministrat in quibus floris primùm, mox seminis fœtus concluditur.

VAGINA & VAGINULA. Theca, seu involucrum nonnullorum seminum, quod ad gladii vaginam accedit.

VALVÆ. Usurpantur pro lamellis illis planis aut imbricatis quæ septo intermedio siliquarum utrinque adhærescunt, & dehiscere solent tanquam fores bifidæ, ut in brassica, Leucoio, cæterisque observare est.

VERTICILLUM. Circinatus florum vel foliorum ambitus, ut ait Ruellius, qui cauliculos aut ramulos herbarum coronat, verticillum est, ab instrumenti muliebris similitudine dictum quod fuso vertendi gratia solitum est adhiberi.: inde verticillatus & verticillatim. Flores Marrubii verticillati sunt, vel verticillatim ad caulem positi, *Fleurs rangées par anneaux & par étages.*

VEXILLUM, pag. 74.

VIMEN quasi vincimen, ut aiunt, omne virgultum lentum & flexile ad ligandum aptum: unde viminei caules & rami, hoc est lenti & flexiles.

VITICULÆ sunt cauliculi humi jacentes & repentes, Fragariæ v. g. Quinquefolii, imò & plantarum cucurbitacearum, Gallis *jets rampans.*

UMBELLA, pag. 304. Tab. 158.

UMBILICUS & UMBO. Quidquid in aliqua re medium est, umbilicus appellatur, maximè si cavum sit; ab umbilico humano similitudine ductâ. Si verò eminens, umbo appellatur, eò quod mediæ partis clypeorum, quæ umbo dicitur, formam habeat. Inde fructus umbilicatus, flos umbone donatus.

UNCIA seu DIGITUS, *Pouce*. Sumitur nunc pro duodecima parte pedis: folium unciale, biunciale, semiunciale, sesquiunciale.

Unguis, *Onglet*. Ungues, ut ait Ruellius, in Roſis & foliatis floribus veteres intellexerunt imas ſuorum foliorum partes, quibus in capite ſuo cohærent decoloreſque dependent, Medicinæ plurimum damnatas, quòd nullo inſolatu conditi colorem vel odorem contraxerunt, & incocto inutilique referciantur humore. Quare flores exungulati, Oleis, Acetis, aut hujuſcemodi condituris adjiciuntur, ne facilè putrilaginem aſpergine contractâ ſentiant.

Unicapsularis. Vide *Capſula*.

Utriculus. Sæpe uſurpatur pro capſula ſive loculamento, quandoque pro cellulis ſeu ſaccis in quibus ſuccus nutritius plantarum deponitur.

INDEX RERUM, IN ISAGOGE CONTENTARUM.

INDEX GENERUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, cæteri verò Tabulam indicant.

Garidella,

INDEX GALLICUS.

Prior numerus paginam, cæteri Tabulam indicant.

INDEX
NOMINUM PLANTARUM,
quæ in propriis locis quæri debent.

Bamia

Extrait des Regiſtres de l'Académie Royale des Sciences.

SUr le Rapport de Meſſieurs du Hamel, Dodart & Morin, de l'Académie Royale des Sciences, qui avoient été priés d'examiner un Livre de Monſieur Tournefort, intitulé *Inſtitutiones Rei Herbariæ*, la Compagnie a jugé que cet Ouvrage méritoit d'être imprimé. Fait en l'Aſſemblée le 3. Février 1700.

FONTENELLE, *Secrétaire.*

JOSEPHI PITTON TOURNEFORT, AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

COROLLARIUM INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ,

IN QUO

Plantæ 1356. *munificentiâ* LUDOVICI MAGNI *in Orientalibus Regionibus observatæ recensentur, & ad genera sua revocantur.*

REI HERBARIÆ STUDIOSIS,

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT S. D.

SExcentis & ſeptuaginta tribus Plantarum generibus quâ potui diligentiâ definitis, earumque ſpeciebus 8846. ἐμμεθόδως recenſitis in Inſtitutionibus Rei Herbariæ, quæ jam ante triennium editæ ſunt, huc nervos omnes contendendos, huc induſtriam omnem conferendam exiſtimavi, Philobotani chariſſimi, ut novis plantarum generibus ac ſpeciebus βοτανικὴ, meæ à puero deliciæ, amplificaretur. At verò cum præſtantiſſimos hac in arte viros falcem in Europæas meſſes abundè jam injeciſſe animadverterem, nihil ſatius putavi quam Orientales luſtrare plagas, ut rariores plantas, eaſque maximè quas Medicinæ Principes adeo celebrarunt & ad medendum adhibuerunt, ad humanos uſus ex eorum monumentis revocarem, ſuiſque generibus adjungerem. Conſilium non tantum probavit, ſed etiam animos adjecit munificentiâ ſuâ Regum ille poſt hominum memoriam maximus Ludovicus Magnus, bonarum artium omnium & Medicinæ promovendæ ſtudioſiſſimus, adnitentibus ac patrocinantibus apud ipſum Illuſtriſſimis Viris, qui pro publica ſalute ſemper excubant, ſummo Galliarum ac

Rei navalis Miniſtro, Academiæ Regiæ Scientiarum Præfecto DD. Hieronymo Phelypeaux Comite de Pontchartrain; DD. Guidone Creſcentio Fagon Archiatrorum Comite; DD. Joanne Paulo Bignon Comite Conſiſtoriano, Academiæ Regiæ Præſide. Quare tanti Principis mandatis incitatus, tantorum virorum commendatione confirmatus, amplo viatico litteriſque commendatitiis inſtructus, duos viæ comites gaudii ac laboris participes mihi comparavi, non ſolum ex Academiæ Regiæ Scientiarum ſuffragio, ſed ex animi mei ſententia: primum quidem Andream Gundelsheimer Doctorem Medicum Germanum, egregiæ humanitatis virum, præclaræ ad virtutem indolis, exquiſitæ doctrinæ, cujus diligentiam ne vel minima quidem herba fefellit unquam: alterum verò Claudium Aubriet Gallo-campanum, hominem officii plenum, honeſtum, bonum, plantas & animalia pingendi adeo peritum, ut perpaucos habeat pares, ſuperiorem, quòd ſciam, neminem.

Ergo Maſſiliâ ſolvimus Octavo Kal. Maii. Anno MDCC.

Proſequitur ſurgens à puppi ventus euntes.

Et tandem antiquis Curetùm allabimur oris. Æneid. 3.

[a] Cretam ſcilicet appulimus quinto Nonas Maii. Deinde [b] Cimolo, [c] Melo, [d] Siphno, [e] Seripho; [f] Paro, [g] Naxo, [h] Amorgo, [i] Io, [k] Anaphe, [l] Thera, [m] Theraſiaque, [n] Mycono, [o] Delo, [p] Rheneia, [q] Syro, [r] Gyaro, [s] Ceo, [t] Helena, [u] Scyro, [x] Teno;

a *Candie.*
b *L'Argentiere.*
c *Le Milo.*
d *Sifanto.*
e *Serfo.*
f *Paros.*
g *Naxie.*
h *Amorgo.*
i *Nio.*
k *Nanfio.*
l *Santorin.*
m *Iſle vis-à-vis de Santorin.*
n *Mycone.*
o *La petite Delos.*
p *La grande Delos.*
q *Syra.*
r *Joura.*
s *Zia.*
t *Macroniſi.*
u *Skiro.*
x *Le Tine.*

[y]Andro, [z]Samo, [a]Patmo, [b]Chio, [c]Lesbo, aliisque Maris Ægæi insulis tum Cycladibus tum Sporadibus incredibili quadam cum voluptate sic peragratis, ut quacumque fere ingrederemur, in aliquam vel historiam vel plantam vestigium poneremus, Constantinopolim tandem accessimus. Postquam autem amplissimam illam civitatem seu potius orbis miraculum lustravissemus, Pontum Euxinum Trapezuntem usque ita superavimus naviculâ, ut quotidie appelleremus, ac plantis hac illac avidè exploratis, in orâ pernoctaremus nunc in Bithynia, nunc in Ponto, Paphlagonia, vel Cappadocia, nec unquam sine fructu. Non minori cum alacritate per Armeniam utramque, Iberiam seu Georgiam, Persarumque finitimas Provincias ac * Caucasi cubitos Caspiosve montes spatiati sumus, contemplatione pulcherrimarum rerum non recreati tantum, sed porro magis ac magis invitati. Itaque rursum in Armeniam reversi ad Olympum Asiæ montem pervenimus viâ per Galatiam seu Gallo-Græciam institutâ, ulteriusque progressi Mysiam, Phrygiam, Æolidem, Lydiam ac Ioniam adivimus, cujus civitatibus insignioribus Smyrna ac Epheso perlustratis, cùm jam pestis in Syria ac Ægypto dirè grassaretur, Galliam commodâ navi etiamsi parum secundis ventis adepti sumus. Vos nunc, Philobotani Charissimi, quas summo cum labore nec sine frequenti capitis discrimine collegimus herbas, orientales illas gazas (sunt enim plures 1300.) supervacuis opibus ante-

y *Andros.*
z *Samos.*
a *Patmos.*
b *Scio.*
c *Metelin.*

* *ἀγκῶνες τοῦ Καυκάσου. Strab. lib.* 11.

ponendas nobiſcum miremini ac fruamini in hoc Corollario ad genera ſua relatas, in altera Editione Inſtitutionum Rei Herbariæ ad cæteras ſpecies ejuſdem generis aliquando referendas. Harum omnium deſcriptiones quibus diſponendis ac perficiendis operam do, tum & cæterarum quas in Alpibus & Pyrenæis, Hiſpania ac Luſitania olim inveni collegique propediem in lucem emittentur, ſi cum vita valetudo & cum valetudine otium ſuppetat: atque etiam inducor in illam ſpem eas ſuis iconibus ornatum iri quibus Res Herbaria carere nequit ſine magno ſui ſplendoris diſpendio. Valete interim, Philobotani chariſſimi, ac labores noſtros æqui bonique conſulite. Ego quod in me eſt deſiderari à vobis numquam patiar, ſi placere ſenſero officium meum. Mecum autem de felici, nec ut opinor, Rei medicæ inutili nec vobis ingrata peregrinatione D. O. M. gratias agite. Lutetiæ Pariſiorum ex Horto Regio. Poſtridie Kal. Januarii. M. DCCIII.

TABULÆ
GENERUM
RECENS INSTITUTORUM
IN HOC COROLLARIO.

COROLLARIUM
INSTITUTIONUM
REI HERBARIÆ.

PAG. 76. *Mandragoræ ſpeciebus addenda ſequens.*

Mandragora foliis aſperis, fructu parvo, ovato & acuminato, floribus violaceis.

Eadem floribus ſubalbidis. *Prioris varietas.*

Pag. 77. ſpeciebus Belladonæ addenda ſequens.

Belladona Orientalis, foliis anguſtioribus, ſubhirſutis, flore magno.

Pag. 78. ſpeciebus Polygonati addenda ſequens.

Polygonatum Orientale, latifolium flore parvo.

Pag. 80. ſpeciebus Gentianæ addendæ ſequentes.

Gentiana Orientalis, ampliſſimo & acutiſſimo Aſclepiadis folio.

Gentiana Orientalis, foliis venoſis, flore magno, candidiſſimo.

Gentiana Orientalis, foliis venoſis, flore magno, ex albo vireſcente. *Prioris varietas.*

Gentiana Orientalis, minor, autumnalis, Myrtifolia, flore magno cæruleo.

Pag. 82. Convolvuli ſpeciebus addendæ ſequentes.

Convolvulus Græcus, Sagittæ foliis, flore albo. *Convolvulus minimus, anguſto auriculato folio Bocc. Muſ. Tab. 33. in hortis ſatus faciem mutat, & ad Convolvulum minorem, arvenſem C. B. Pin. plurimum accedit.*

Convolvulus argenteus, anguſtifolius, umbellatus, partim erectus, partim ſupinus. *Dorycnium P. Alp. Exot. 73.*

Convolvulus Orientalis, humilis, argenteus, latifolius, erectus & villoſus.

Conlvulus Orientalis, argenteus, Althææ foliis angulatis.

Convolvulus Orientalis, humifuſus, Piloſellæ foliis.

Convolvulus Orientalis, folio oblongo, flore ſuaverubente.

Pag. 85. Tithymali ſpeciebus addendæ ſequentes.

Tithymalus Creticus, Characias: anguſtifolius, villoſus & incanus.

Tithymalus Creticus, ſupinus, Herniariæ folio.

Tithymalus Græcus, Amygdali folio acutiſſimo & glauco, caule purpureo.

Tithymalus Græcus, annuus, Valerianæ rubræ folio.

Tithymalus Græcus, Helioſcopius, maximus, foliis eleganter crenatis.

Tithymalus Orientalis, paluſtris, tuberoſa radice, Lathyridis facie.

Tithymalus Orientalis, latiſſimo folio, villoſus, flore aureo, ſegmentis rotundioribus.

Tithymalus, Orientalis, latiſſimo folio, villoſus, flore lunato.
Tithymalus Orientalis, minimus Nummulariæ folio.
Tithymalus Orientalis, Anacampſerotis folio, flore magno, criſtato.
Tithymalus Orientalis, Anacampſerotis folio tenuiſſime ſerrato, flore minori non criſtato.
Tithymalus Orientalis, latiſſimo folio glauco & glabro.
Tithymalus Orientalis, patulus & humilior, Salicis folio villoſo.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, caule purpureo, flore magno.
Tithymalus Orientalis, Linariæ folio, humillimus.
Tithymalus Orientalis, longiſſimo & anguſtiſſimo folio.
Tithymalus Orientalis, Cypariſſias, patulus, foliis ſuperioribus haſtatis, flore minimo.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, minor & glaber, fructu verrucoſo.
Tithymalus Orientalis, Lini folio acutiſſimo.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, latiore folio.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, anguſtiore folio. *Prioris varietas.*

Pag. 90. Cotyledonis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cotyledon major, Cretica, flore albo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon major Cretica, flore purpureo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon Cretica, tuberoſa radice, flore luteo parvo.

Pag. 91. Apocyni ſpeciebus addendæ ſequentes.

Apocynum Bithynicum, arbores altiſſimas ſcandens; folio ſubrotundo. *Periploca latifolia Wheel. Itin.*
Apocynum folio ſubrotundo, ex viridi & flaveſcente variegato.

Pag. 93. Periplocæ ſpeciebus addenda ſequens.

Periploca Orientalis, foliis longioribus & acutioribus. *Scamonea macrorizæ P. Alp. Exot. 61.*

Pag. 93. Aſclepiadis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Aſclepias ſiliquâ bifido mucrone C. B. Pin. 303. *Aſclepias Cretica Cluſ. Hiſt. App. 1. tom. 1. cclv.*
Aſclepias Orientalis, latifolia, flore purpuraſcente, caule firmo.
Aſclepias Orientalis, minima, flore ex atro-purpureo flaveſcente.
Aſclepias Orientalis, latifolia, flore viridi.
Aſclepias Orientalis, latifolia, inodora, flore flaveſcente, fructus mucrone bifido & introrſum incurvo.
Aſclepias Orientalis, ampliſſimo folio ſcandens, flore vario.

Pag. 94. Malvæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Malva Cretica, minor, hirſuta.
Malva Cretica, annua, altiſſima, flore parvo, ad alas umbellato.
Malva Orientalis, erectior, flore magno, ſuaverubente.

Pag. 97. Alceæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alcea Cretica, hirſuta.
Alcea Orientalis, fruteſcens, foliis tripartitis flore parvo.

Pag. 102. ſpeciebus Bryoniæ addendæ ſequentes.

Bryonia Cretica, maculata C. B. Pin. 297.

Bryonia Græca, Platani foliis.

Bryonia Orientalis, foliis amplioribus, lucidis & glabris, fubtus hirfutis, magno fructu, nigro.

Pag. 102. Tamni fpeciebus addenda fequens.

Tamnus Cretica, trifido folio.

Pag. 104. Cucumeris fpeciebus addenda fequens.

Cucumis fativus & ferotinus, fructu villofo.

Pag. 104. Melonis fpeciebus addenda fequens.

Melo ferotinus & diu durans, fructu parvo, ftriato, globofo.

Pag. 106. Anguriæ fpeciebus addendæ fequentes.

Anguria carne flavefcente, femine nigro.

Anguria carne rubente, femine nigro, majori.

Anguria carne rubente, femine rubro, minori.

Pag. 108. Campanulæ fpeciebus addendæ fequentes.

Campanula Cretica, caulibus fupinis, foliis incifis, flore oblongo.

Campanula Cretica, arvenfis, flore maximo.

Campanula Cretica, foliis longioribus, incifis, flore magno.

Campanula Cretica, caulibus fupinis, flore maximo, pelviformi.

Campanula Cretica, folio fubrotundo, flore parvo.

Campanula foliis profunde incifis, fructu duro. *Medium Diofcoridis Rauvvolf.* 284.

Campanula foliis profunde incifis, fructu duro, tomentofa tota & incana.

Campanula faxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ.

Campanula faxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ fubhirfutis, crenatis ac veluti rugofis.

Campanula Græca, faxatilis, Bugulæ folio.

Campanula Græca, faxatilis, Jacobææ folio.

Campanula Orientalis, erecta, foliis oblongis, anguftis, profunde crenatis.

Campanula Orientalis, pumila, repens, flore magno.

Campanula Orientalis, Limonii minimi facie, flore patulo.

Campanula Orientalis, maxima, floribus conglobatis in foliorum alis.

Campanula foliis Cymbalariæ crifpis, Montis Olympi.

Campanula Orientalis, foliis Blattariæ fubhirfutis.

Campanula Orientalis, erecta, Alliariæ folio, flore albo, pyramidato.

Campanula Orientalis, faxatilis, foliis Cymbalariæ, flore magno.

Campanula Orientalis, monanthos, Lychnidis folio.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & crifpis, flore patulo, fubcæruleo.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & crifpis, flore patulo, albo. *Prioris varietas.*

Campanula Orientalis, folio longo, rigido, afpero flore furfum fpectante.

Campanula Orientalis, faxatilis, argentea, Leucoii folio.

Campanula Orientalis, anguftifolia, capitulo Papaveris Rhæados.

Campanula Orientalis, ſphærocephalos, anguſtiore folio, flore cæruleo.
Campanula Orientalis, foliis Ptarmicæ, flore oblongo.
Campanula Orientalis, Linifolia: flore magno.
Campanula Orientalis, anguſtifolia, pumila, floribus cæruleis, uno verſu diſpoſitis.
Campanula Orientalis, anguſtifolia pumila, floribus albis, uno verſu diſpoſitis. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, maxima, ſubhirſuta, flore maximo, purpuraſcente.
Campanula Orientalis, maxima, ſubhirſuta, flore maximo, albo. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, multicaulis, anguſtifolia, flore parvo.
Campanula Orientalis, altiſſima, flore parvo, pyramidato.
Campanula Orientalis, foliis inciſis, flore minimo & multiplici.

Pag. 113. Rapunculi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rapunculus Creticus, Petromarula flore albo.
Rapunculus Orientalis, foliis anguſtis, dentatis.
Rapunculus Orientalis, anguſtifolius, multicaulis, totus floridus.
Rapunculus Orientalis, Campanulæ pratenſis folio.
Rapunculus Orientalis, foliis longioribus, aſperis & rigidis.
Rapunculus Orientalis, altiſſimus, foliis glabris & rigidis.
Rapunculus Orientalis, Heſperidis folio.

Pag. 113. Rubiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rubia Cretica, fruteſcens, tenuifolia. *Rubia arboreſcens P. Alp. Exot.* 110.
Rubia Cretica, folio ampliſſimo, aſpero.

Pag. 114. Aparines ſpeciebus addendæ ſequentes.

Aparine Græca, vulgari ſimilis, foliis latiſſimo.
Aparine Græca, ſaxatilis, incana, tenuifolia. *Gallium montanum, Creticum P. Alp. Exot.* 166.
Aparine Samia, ſaxatilis, latifolia, & incana.
Aparine Samia, minor, annua, floribus in capillamenta abeuntibus.
Aparine Orientalis, minor & incana, multiflora, flore albo.

Pag. 114. Gallii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Gallium ſaxatile, folio peramplo, glauco.
Gallium Creticum, annuum, tenuifolium flore albido.

Pag. 115. Cruciatæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cruciata Cretica, fruticoſa, flore albo. *Gallium montanum, alterum, P. Alp. Exot.* 293.
Cruciata Orientalis, latifolia, erecta glabra.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis ſubhirſutis, flore purpuraſcente.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis ſubhirſutis, flore ſubcæruleo.
Cruciata Orientalis, glabra, humifuſa.

Pag. 116. Quamoclit ſpeciebus addenda ſequens.

Quamoclit minima, humifuſa, paluſtris, Herniariæ folio. *Anthyllis P. Alp. Exot. 157. quæ idcirco ex ſpeciebus Alſines excludenda pag. 665.*

Pag. 117. Hyoſcyami ſpeciebus addendæ ſequentes.

Hyoſcyamus Orientalis, Betæ folio, tuberoſa radice.

Hyoſcyamus minor, albo ſimilis, umbilico floris atro-purpureo. *Hyoſcyami alterum genus in maritimis Cæſalp. 345.*

Hyoſcyamus major, albo ſimilis, umbilico floris atro-purpureo.

Hyoſcyamus Creticus, luteus, major C. B. Prodr. 92. *Hyoſcyamus aureus P. Alp. Exot. 99. Hyoſcyamus albus, Creticus Cluſ. Hiſt. lxxxiiij. & Hyoſcyamus Creticus alter Ejuſdem idem ſunt. Hinc ſequitur Hyoſcyamum Creticum, luteum, majorem C. B. Pin. 169. à minori nequaquam ſejungendum eſſe.*

Pag. 119. Pervincæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore magno.

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore parvo.

Pervinca Orientalis, anguſtifolia, villoſa.

Pag. 122. Centaurii minoris ſpeciebus addenda ſequens.

Centaurium minus, Creticum, flore oblongo, è viridi flaveſcente.

Pag. 123. Androſaces ſpeciebus addendæ ſequentes.

Androſace Orientalis, foliis Valerianellæ undulatis & criſpis.

Androſace Orientalis, Coronopi folio. *Prioris varietas.*

Androſace Orientalis, foliis Coris, flore odoratiſſimo.

Pag. 124. Primulæ veris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Primula veris minima, Lactucæ folio, radice Aniſum redolente.

Primula veris Orientalis, Hormini folio.

Primula veris Orientalis, Cimices redolens.

Primula veris Orientalis, Lactucæ folio, flore umbellato, purpureo.

Primula veris Orientalis, caule altiſſimo, folio anguſtiſſimo, flore umbellato purpureo.

Pag. 126. ſpeciebus Plantaginis addendæ ſequentes.

Plantago Cretica, minima, tomentoſa, caule adunco. *Holoſteum ſeu Leontopodium Creticum C. B. Pin. 190. Leontopodium P. Alp. Exot. 114.*

Plantago Chia, albida, Monſpelienſi ſimilis, folio vix ſeſquilineam lato.

Plantago Græca, folio rigido, leviter dentato, anguſto, caule altiſſimo.

Plantago Orientalis, Scorzoneræ folio.

Pag. 130. Rubeolæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruticoſa, Gallii folio, flore purpuro-violaceo.

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruteſcens, flore flaveſcente.

Rubeola Cretica, incana, floribus purpuraſcentibus.

Rubeola Cretica, fœtidiſſima, fruteſcens, Myrtifolia, flore magno, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, fœtida, fruticoſa, Serpillifolia, flore parvo, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, minima, flore purpuraſcente.

Rubeola Orientalis, foliis Gallii, flore multiplici ex viridi flaveſcente.

Pag. 131. Valerianæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Valeriana tuberoſa Imperati 656. *J. B.* 3. 207.

Valeriana Orientalis, Alliariæ folio, flore albo.
Valeriana Orientalis, Sifymbrii Matthioli folio.
Valeriana Orientalis, minima, flore leucophæo.
Valeriana Orientalis, anguftifolia, floribus & radice Valerianæ hortenfis.

Pag. 132. *Valerianellæ fpeciebus addendæ fequentes.*

Valerianella Cretica, fructu veficario.
Valerianella Orientalis, fructu parvo, corniculato.

Pag. 133. *Borraginis fpeciebus addendæ fequentes.*

Borrago Cretica, flore reflexo, elegantiffimo, fuaverubente.
Borrago Conftantinopolitana, flore reflexo, cæruleo, calyce veficario.

Pag. 133. *Bugloffi fpeciebus addendæ fequentes.*

Bugloffum Creticum, humifufum, acaulon, perenne, Echii folio anguftiffimo.
Bugloffum Samium, frutefcens, foliis Rorifmarini obfcurè virentibus, lucidis & hirfutis. *Anchufa arborea P. Alp. Exot.* 69.
Bugloffum Chium, arvenfe, annuum, Lithofpermi folio, flore cæruleo.
Bugloffum Orientale, erectum, foliis undulatis, flore amœne cæruleo.
Bugloffum Orientale, anguftifolium, altiffimum.
Bugloffum Orientale, flore luteo.
Bugloffum Orientale, anguftifolium, flore parvo, cæruleo.

Pag. 135. *Echii fpeciebus addendæ fequentes.*

Echium Creticum, latifolium, flore atro-purpureo.
Echium Orientale, folio oblongo molli & cinericio.
Echium Orientale, Verbafci folio, flore maximo, campanulato.
Echium Orientale majus & afperius, flore leucophæo.

Pag. 136. *Pulmonariæ fpeciebus addendæ fequentes.*

Pulmonaria Chia, Echii folio verrucofo, calyce veficario, flore albo.
Pulmonaria Lefbia, Echii folio verrucofo, calyce veficario, flore cæruleo.
Pulmonaria Orientalis, calyce veficario, foliis Echii, flore purpureo, infundibuliformi.
Pulmonaria Orientalis, calyce veficario, foliis Echii, flore albo, infundibuliformi.

Pag. 137. *Lithofpermi fpeciebus addendæ fequentes.*

Lithofpermum Orientale, latifolium, repens, flore magno.
Lithofpermum Delium, arvenfe, minus, fupinum, flore minimo, albo.
Lithofpermum Orientale, Leucoii folio, flore cæruleo, parvo.
Lithofpermum Orientale, latifolium, flore fuaverubente.

Pag. 138. *Symphyti fpeciebus addendæ fequentes.*

Symphytum Creticum, Echii folio anguftiore, longiffimis villis horrido, flore croceo. *An Echium Creticum P. Alp. Exot.* 129? *qui flores luteos & Anchufæ fimiles defcribit, fed infeliciter à Pictore expreffi funt.*
Symphytum Orientale, Echii folio ampliore, longiffimis villis horrido, flore croceo.
Symphytum Orientale, Echii folio, flore albo, tenuiffimo.
Symphytum Orientale, Echii folio minori, flore nunc albo, nunc flavefcente,

Symphytum Orientale, Oleæ folio argenteo, flore flavefcente.
Symphytum Orientale, Oleæ folio cinereo & hirfuto.
Symphytum Orientale, anguftifolium, flore cæruleo.
Symphytum Conftantinopolitanum, Borraginis folio & facie, flore albo.
Symphytum Orientale, folio fubrotundo afpero, flore cæruleo.
Symphytum Orientale,folio fubrotundo,afpero,flore cæruleo,odoratiffimo.

Pag. 138. *Heliotropii fpeciebus addendæ fequentes.*

Heliotropium majus, villofum, flore magno, inodoro.
Heliotropium humi fufum, flore minimo, femine magno.
Diofc. lib. 4. cap. 194.

Pag. 139. *Cynogloffi fpeciebus addendæ fequentes.*

Cynogloffum Orientale, vulgari fimile, foliis fefquipedem longis, & pedem latis.
Cynogloffum Orientale, vulgari fimile, flore minimo, longis ftaminibus donato.
Cynogloffum Orientale, anguftifolium, flore minimo, longis ftaminibus donato.
Cynogloffum Orientale, flore rofeo, profunde laciniato, calyce tomentofo.
Cynogloffum Orientale, Echii folio, flore cæruleo, minimo, fructu umbilicato, afpero.
Cynogloffum Orientale, minus flore campanulato, cæruleo.
Cynogloffum Orientale, Glaftifolium, flore atro-cærulæo.
Cynogloffum Orientale, Plantaginis folio, flore minimo.
Cynogloffum Orientale, Bugloffi folio, fructu umbilicato, criftato.

Pag. 140. *Omphalodis fpeciebus addenda fequens.*

Omphalodes Orientalis, Corni folio.

Pag. 140. *Plumbaginis fpeciebus addenda fequens.*

Plumbago Orientalis, Lapathi folio, flore minore, albido.

Pag. 141. *Lyfimachiæ fpeciebus addendæ fequentes.*

Lyfimachia Orientalis, lutea, canefcens & villofa.
Lyfimachia Orientalis, lutea, flore maximo.
Lyfimachia Orientalis, anguftifolia, flore purpureo.

Pag. 142. *Anagallidis fpeciebus addenda fequens.*

Anagallis Cretica, vulgari fimillima, flore luteo.

Pag. 143. *Veronicæ fpeciebus addendæ fequentes.*

Veronica Chia, Cymbalariæ folio, verna, flore albo, umbilico virefcente.
Veronica Conftantinopolitana, incana, Chamædryos folio.
Veronica Orientalis, foliis Hederæ terreftris, flore magno.
Veronica Orientalis, erecta, Gentianellæ foliis.
Veronica Orientalis, elatior, Gentianellæ foliis, flore majore albido.
Veronica Orientalis, Ocimi folio, flore minimo.
Veronica Orientalis, minima, foliis laciniatis.
Veronica Orientalis, Polygalæ folio.
Veronica Orientalis, Telephii folio.

Pag. 146. *Cryfofplenii fpeciebus addenda fequens.*

Chryfofplenium Orientale, Gei facie, magno fructu.

Pag. 146. *Verbasci speciebus addendæ sequentes.*

Verbascum Creticum, spinosum, frutescens. *Verbascum spinosum Creticum D. I. Monnel. Lob. Illustr.* 113. *Glastivida prima di Candia Pon. Bald. Ital.* 114. *Leucoium spinosum P. Alp. Exot.* 36. *Leucoium Creticum, spinosum, incanum, luteum C. B. Pin.* 201.

Verbascum Græcum, fruticosum, folio sinuato, candidissimo.

Verbascum Orientale, candidissimum, undulatum, crispum, ac veluti verrucosum.

Verbascum Orientale, maximum, candidissimum, ramis candelabrum æmulantibus.

Verbascum Orientale, Conyzæ folio, flore micante è ferrugineo ad aureum colorem vergente.

Verbascum Orientale, Betonicæ folio, flore magno.

Verbascum Orientale, angusto & oblongo folio.

Verbascum Orientale, foliis subrotundis, candidissimis.

Verbascum Orientale, Sophiæ folio.

Pag. 147. *Blattariæ speciebus addendæ sequentes.*

Blattaria Orientalis, Bugulæ folio, flore maximo, virescente, lituris luteis in semicirculum striato.

Blattaria Orientalis, Verbasci folio, flore maximo, intensè violaceo.

Blattaria Orientalis, Agrimoniæ folio.

Pag. 148. *Solani speciebus addenda sequens.*

Solanum Creticum, frutescens, Chenopodii folio.

Pag. 154. *Cyclaminis speciebus addenda sequens.*

Cyclamen amplissimo folio, cordiformi, sericeo & variegato.

Pag. 156. *Pimpinellæ speciebus addenda sequens.*

Pimpinella Orientalis, villosissima.

Pag. 158. *Ari speciebus addendæ sequentes.*

Arum Samium, amplissimo folio, Dracunculi flore.

Arum Orientale, latifolium, obscure virens maculis dilutioribus notatum.

Arum Orientale, autumnale, angustifolium, flore magno, atropurpureo.

Arum Orientale, angustifolium, acaulon ferme, flore purpurascente.

Pag. 160. *Dracunculi speciebus addenda varietas sequens.*

Dracunculus polyphyllus, foliis lituris albicantibus obliquis notatis.

Pag. 161. *Arisari speciebus addenda varietas sequens.*

Arisarum latifolium, alterum, maculis albis variegatum.

Pag. 162. *Aristolochiæ speciebus addendæ sequentes.*

Aristolochia Cretica, scandens, altissima, Pistolochiæ foliis. *Aristolochiæ quartum quoddam genus arbores scandens Bellon. Obs. lib.* 1. *cap.* 17.

Aristolochia Cretica, flore maximo, fructu angulato.

Aristolochia Orientalis, clematitis, recta, flore longissimo.

Aristolochia Chia, longa, folio minori, subrotundo, flore tenuissimo.

Aristolochia Chia, longa, subhirsuta, folio oblongo, flore maximo.

Aristo-

Ariſtolochia Orientalis, rotunda, folio oblongo, cordiformi, flore tubulato, luteo.
Ariſtolochia Orientalis, humilis, ampliſſimo folio.

Pag. 163. Rapuntii ſpeciebus addenda ſequens.

Rapuntium Creticum, minimum, Bellidis folio, flore maculato.

Pag. 165. Digitalis ſpeciebus addenda ſequens.

Digitalis Orientalis, Tragopogi folio, flore albido.

Pag. 166. Scrophulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Scrophularia Cretica, aquatica, major, villoſa.
Scrophularia Cretica, fruteſcens, folio vario, craſſiori.
Scrophularia glauco folio, in amplas lacinias diviſo.
Scrophularia Græca, fruteſcens & perennis, Urticæ folio.
Scrophularia Epheſia, Lunariæ folio, flore rubro.
Scrophularia Orientalis, Glaucii & Matricariæ folio.
Scrophularia Orientalis, minor, Meliſſæ folio.
Scrophularia Orientalis, foliis Cannabinis.
Scrophularia Orientalis, minima, folio ſubrotundo.
Scrophularia Orientalis, ampliſſimo folio, caule alato.
Scrophularia Orientalis, Tiliæ folio.
Scrophularia Orientalis, Chryſanthemi folio, flore minimo, atropurpureo.
Scrophularia Orientalis, Chryſanthemi folio, flore minimo, variegato.

Pag. 167. Antirrhini ſpeciebus addenda ſequens.

Antirrhinum Creticum, anguſtifolium, flore maximo, purpureo.

Pag. 168. Linariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Linaria Conſtantinopolitana, Lini ſativi folio, flore luteo.
Linaria Patmia, maritima, Cymbalariæ folio.
Linaria Orientalis, Coris folio, flore leucophæo.
Linaria Orientalis, flore luteo, maximo.
Linaria Orientalis, Lilii Perſici foliis, florum ſpicâ denſiſſimâ pyramidatâ.
Linaria Orientalis, latiſſimo folio, floribus Linariæ vulgaris.
Linaria Orientalis, vulgari ſimilis, folio longiſſimo.
Linaria Orientalis, erecta, anguſto oblongo folio, flore aureo.
Linaria Orientalis, foliis Linariæ vulgaris, flore cæruleo, palato carente.

Pag. 171. Pedicularis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Pedicularis Cretica, maritima, amplioribus foliis & floribus.
Pedicularis Cretica, annua, minima, floribus vix conſpicuis.
Pedicularis Cretica, ſpicata, maxima, lutea.
Pedicularis Orientalis, flore magno, flaveſcente, Aſphodeli radice.
Pedicularis Orientalis, minima, flore albido.
Pedicularis Orientalis, ſupina, folio trifido, flore magno, flaveſcente.
Pedicularis Orientalis, annua Pſyllii folio, flore luteo.
Pedicularis Orientalis, annua, Pſyllii folio, flore flaveſcente.
Pedicularis Orientalis, Aſphodeli radice, flore longo, anguſto & flaveſcente.

Pag. 174. Polygalæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Polygala Cretica, vulgari ſimilis, flore albido, longiore.

Polygala Orientalis, ſupina, Myrtifolia, flore cæruleo.
Polygala Orientalis, ſupina, Myrtifolia, flore purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, albo.

Pag. 175. *Orobanches ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Orobanche Cretica, altiſſima, flore parvo, denſiſſimo, ex albo & ſubcæruleo variegato.
Orobanche Cretica, non ramoſa, caule tenui, flore parvo, ſubcæruleo.

Pag. 176. *Acanthi ſpeciebus addenda ſequens.*

Acanthus Orientalis, humillimus, foliis pinnatis, aculeatis.

Pag. 177. *Phlomidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Phlomis Cretica, fruticoſa, folio ſubrotundo, flore luteo. *Verbaſculum Salvifolium P. Alp. Exot.* 108.
Phlomis Samia, herbacea, Lunariæ folio.
Phlomis Orientalis, foliis laciniatis.
Phlomis Orientalis, Hormini folio, flore minore, calyce glabro.
Phlomis Orientalis, anguſto & longiore folio, flore luteo.

Pag. 178. *Hormini ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Horminum Orientale, annuum, ſativo ſimile, coma carens, flore violaceo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio anguſtiore & inodoro.
Horminum Orientale, latifolium, glutinoſum, flore partim albo partim purpuraſcente.
Horminum Orientale, latifolium, glutinoſum, flore albo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutiſſimo, flore cæruleo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutiſſimo, flore albo.
Horminum Orientale, Lamii folio.
Horminum Orientale, foliis rugoſis & verrucoſis, anguſtis, flore albo.
Horminum Orientale, foliis Sclareæ, flore albo, parvo.

Pag. 179. *Sclareæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Sclarea Orientalis, foliis Salviæ, flore partim albo, partim flavo.
Sclarea Orientalis, Betonicæ folio acutiſſimo, coma purpuraſcente.
Sclarea Orientalis, foliis rotundioribus, candidiſſimis.
Sclarea Orientalis, incana, foliis quaſi alatis.
Sclarea Orientalis, Verbaſci folio, flore partim albo, partim flaveſcente.
Sclarea Orientalis, folio ſubrotundo, flore magno partim albo, partim purpuraſcente.

Pag. 180. *Salviæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Salvia Cretica, pomifera Cluſii, flore albo.
Salvia Cretica, fruteſcens, pomifera foliis longioribus, incanis & criſpis.
Salvia Samia, fruteſcens, foliis longioribus, incanis, non criſpis.
Salvia Samia, Verbaſci folio.
Salvia Orientalis, foliis ſubrotundis, acetabulis Moluccæ.

Salvia Orientalis, frutefcens, foliis circinnatis, acetabulis Moluccæ. *Salvia Syriaca, Cifti fœminæ foliis, acetabulis Moluccæ Breyn. Cent.* 1. 170.

Salvia Orientalis, foliis fubrotundis, flore minore, purpurafcente.

Salvia Orientalis, foliis alatis, amplioribus, non crenatis, odore Mari.

Salvia Orientalis, foliis alatis, minoribus & crenatis, odore Mari.

Salvia Orientalis, foliis alatis, majoribus & ferratis.

Salvia Orientalis, foliis alatis, obfcure virentibus, odore Salviæ vulgaris.

Pag. 181. *Caffidæ fpeciebus addendæ fequentes.*

Caffida Cretica, fruticofa, Catariæ folio, flore albo.

Caffida Cretica, minor, Catariæ folio, flore fubcæruleo. *Scordote II. di Plinio Pon. Bald. Ital.* 93.

Caffida Cretica, minor, Catariæ folio, flore purpurafcente. *Scordote II. di Plinio fiore roffo Pon. Bald. Ital.* 93.

Caffida Orientalis, altiffima, Urticæ folio.

Caffida Orientalis, Chamædrios folio, flore luteo.

Caffida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo.

Caffida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo, maculâ crocea notato.

Caffida Orientalis, foliis Sideritidis, flore luteo.

Pag. 183. *Lamii fpeciebus addendæ fequentes.*

Lamium Orientale, nunc mofchatum, nunc fœtidum, magno flore.

Lamium Orientale, foliis eleganter laciniatis.

Lamium Orientale, incanum, flore albo, cum labio fuperiori crenato.

Lamium Orientale, incanum, flore purpurafcente, cum labio fuperiori crenato.

Lamium Orientale, album, latifolium, altiffimum.

Pag. 184. *Moldavicæ fpeciebus addendæ fequentes.*

Moldavica Cretica, faxatilis, Lamii folio, flore maximo.

Moldavica Orientalis, Hederæ terreftris folio.

Moldavica Orientalis, Betonicæ folio, flore magno, violaceo.

Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, cæruleo.

Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, albo.

Moldavica Orientalis, minima, Ocimi folio, flore purpurafcente.

Moldavica Orientalis, flore minimo, calyce veficario.

Pag. 184. *Ballotes fpeciebus addendæ fequentes.*

Ballote Orientalis, folio oblongo, *varietas vulgaris.*

Ballote Orientalis, Meliffæ folio, flore parvo.

Pag. 185. *Galeopfeos fpeciebus, addendæ fequentes.*

Galeopfis Cretica, frutefcens, villofa, Teucrii folio.

Galeopfis Orientalis, Betonicæ luteæ folio, floris labio fuperiori laciniato.

Galeopfis Orientalis, fœtidiffima, paluftris, folio oblongo.

Galeopfis Orientalis, Lavandulæ folio, calyce villofiffimo.

Galeopfis Orientalis, flore minimo, albo.

Pag. 186. *Stachydis fpeciebus addendæ fequentes.*

Stachys fpinofa, Cretica C. B. Pin. 236. *Gaidarothymum P. Alp. Exot.* 86.

Stachys ſpinoſa, Cretica, flore albo.
Stachys Orientalis, altiſſima & fœtidiſſima.

Pag. 186. *Cardiacæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cardiaca Orientalis, caneſcens, foliis Ranunculi pratenſis, flore purpureo, calyce molli.
Cardiaca Orientalis, caneſcens, foliis Ranunculi pratenſis, flore albo, calyce molli.

Pag. 188. *Pſeudo-dictamni ſpeciebus addenda ſequens.*

Pſeudo-dictamnus Orientalis, foliis circinnatis.

Pag. 188. *Menthæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Mentha Cretica, aquatica, foliis longioribus & criſpis.

Pag. 190. *Marrubiaſtri ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Marrubiaſtrum Catariæ folio, calyce florum adunco & aculeato.
Marrubiaſtrum Sideritidis folio, calyculis aculeatis, flore flavo cum limbo atropurpureo, coma flaveſcente.
Marrubiaſtrum Orientale, flore luteo, minimo, in amplo calyce recondito.
Marrubiaſtrum Samium, maritimum, folio ſubrotundo, caneſcente.

Pag. 191. *Sideritidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Sideritis Cretica, maxima, Ocimaſtri Valentini facie.
Sideritis Cretica, tomentoſa, candidiſſima, flore luteo.
Sideritis Orientalis, Phlomidis folio.

Pag. 192. *Marrubii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Marrubium album, candidiſſimum & villoſum.
Marrubium Orientale, foliis ſubrotundis, flore purpureo. Idem flore albido.
Marrubium Orientale, anguſtiſſimo folio, flore albo.
Marrubium Orientale, Catariæ folio, flore albo.

Pag. 193. *Calaminthæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Calamintha Cretica, anguſto oblongo folio, odore Citri.
Calamintha Orientalis, annua, Ocimi folio, flore minimo.

Pag. 194. *Clinopodii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Clinopodium Creticum, fruticoſum, foliis lanceolatis. *Hyſſopus Græcorum P. Alp.* 257.
Clinopodium Orientale, Origani folio, flore minimo.
Clinopodium Orientale, hirſutum, foliis inferioribus Ocimum, ſuperioribus Hyſſopum referentibus.

Pag. 196. *Thymi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore cæruleo. Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 2.
Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore niveo. Bellon. Obſ. 1. lib. 1. cap. 2.
Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore ſuaverubente.
Thymus capitatus, Orientalis, capitulis & foliis longioribus.
Thymus Orientalis, Majoranæ folio.

Pag. 196. Serpilli ſpeciebus addendæ ſequentes.

Serpillum Orientale, Origani folio, Roſam & Cinnamomum olente.

Serpillum Orientale, folio Pulegii vulgaris.

Serpillum Orientale, folio Pulegii Cervini.

Pag. 197. Satureiæ ſpeciebus addenda ſequens.

Satureia Cretica, fruteſcens, ſpinoſa. *La Satureia Cretica, ſpinoſa Pon. Bald. Ital.* 21.

Pag. 197. Tymbræ ſpeciebus addendæ ſequentes varietates.

Thymbra legitima Cluſii, flore ſuaverubente.

Thymbra legitima Cluſii, flore albo.

Pag. 198. Origani ſpeciebus addendæ ſequentes.

Origanum Creticum, flore rubello J. B. 3. part. 2. 238.

Origanum Dictamni Cretici facie, craſſo, nunc villoſo, nunc glabro.

Pag. 199. Majoranæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Majorana Cretica, Origani folio, villoſa, Satureiæ odore, corymbis majoribus, albis. *Origanum Smyrnæum Wheel. Itin. An Origanum lignoſum, Syracuſanum, umbella ampliſſima Bocc. Muſ. Tab.* 38?

Eadem ſpicis corymborum unciam longis.

Majorana Cretica, rotundifolia, Lavandulæ odore, capitulis minoribus, incanis, flore purpuraſcente. *Majorana noſtræ reſpondens, floribus rubentibus Bellon. Obſ. Lib.* 1. *cap.* 17.

Eadem flore purpuro-violaceo.

Majorana Cretica, Origani folio, villoſa, Satureiæ odore, flore purpuraſcente. *Maru Creticum P. Alp. Exot.* 288. *An Marum Syriacum, gracilioribus ſarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv.* 213? *Sic appellari debet quæ tertio loco recenſita eſt, ut à cæteris facilius diſtinguatur.*

Pag. 202. Catariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cataria Cretica, humilis, Scordioides. *Scordium alterum, lanuginoſius, verticillatum C. B. Pin.* 248. *Scordote primo legitimo di Plinio Pon. Bald. Ital.* 90. *Scordotis P. Alp. Exot.* 283.

Cataria Cretica, Meliſſæ folio, Aſphodeli radice.

Cataria Orientalis, humilis, Lamii folio.

Cataria Orientalis, minima, Lamii folio, flore longiſſimo.

Cataria Orientalis, Teucrii folio, Lavandulæ odore, verticillis florum craſſiſſimis.

Cataria Orientalis, Teucrii folio, floribus rarioribus.

Cataria Orientalis, minor, foliis Heliotropii.

Cataria Orientalis, folio ſubrotundo, flore intensè cœruleo.

Cataria Orientalis, foliis oblongis, floribus ſpicatis, calyce purpureo.

Cataria Orientalis, Lavandulæ flore.

Pag. 202. Betonicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore purpureo.

Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore dilutiſſime purpuraſcente.

Betonica Orientalis, anguſtiſſimo & longiſſimo folio, ſpicâ florum craſſiori.

Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore magno.
Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore maximo.

Pag. 204. Chamædryos speciebus addendæ sequentes.

Chamædrys Cretica, inodora, Melissæ folio, flore parvo, albido.
Chamædrys Cretica, saxatilis, folio exiguo, subtus incano.
Chamædrys Cretica, latissimo folio, flore parvo.
Chamædrys Cretica, palustris canescens, Scordioides, Betonicæ folio.
Chamædrys Samia, frutescens, Betonicæ folio.
Chamædrys Orientalis, latifolia, villosa.
Chamædrys Orientalis, minor, repens, flore ruberrimo.

Pag. 206. Polii speciebus addendæ sequentes.

Polium Creticum, maritimum, humi fusum.
Polium Smyrnæum, Scordii folio.

Pag. 207. Teucrii speciebus addendæ sequentes.

Teucrium frutescens, Stœchadis Arabicæ folio & facie. *Rosmarinum Stœchadis facie P. Alp. Exot.* 103. *Polio retto di Candia & forse il fruticoso di Dioscoride Pon. Bald. Ital.* 156.
Teucrium Orientale, latifolium, laciniatum, flore parvo.
Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, suaverubente.
Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, subcæruleo.

Pag. 208. Chamæpytios speciebus addendæ sequentes.

Chamæpytis Chia, lutea, folio trifido, flore magno.
Chamæpytis Orientalis, Salicis folio.

Pag. 208. Bugulæ speciebus addendæ sequentes.

Bugula Samia, verna, Borraginis folio, flore inverso, è cæruleo flavescente.
Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, cæruleo, alba macula notato.
Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, candido, cum oris purpureis.
Bugula Orientalis, flore ex violaceo purpurascente.
Bugula Orientalis, longifolia, flore majore, intensè cæruleo.

Pag. 210. Jonthlaspeos speciebus addenda sequens.

Jonthlaspi Orientale, fructu echinato.

Pag. 211. Rapistri speciebus addendæ sequentes.

Rapistrum Orientale, Dentis leonis folio, flore albo.
Rapistrum Orientale, Acanthi folio.

Pag. 211. Isatidis speciebus addendæ sequentes.

Isatis Orientalis, maritima, canescens.
Isatis Orientalis, fructu ovato, canescente.
Isatis Orientalis, Lepidii folio.
Isatis Orientalis, foliis Brassicæ perfoliatæ, fructu cordiformi, canescente.

Pag. 211. Crambes speciebus addendæ sequentes.

Crambe Orientalis, Perfoliatæ folio, fructu quatuor alis undulatis munito.
Crambe Orientalis, Dentis leonis folio, Erucaginis facie. *Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus & angustioribus, fructu hastiformi ab hoc*

genere debet excludi & ad Cakilem referri.

Pag. 212. Thlaſpeos ſpeciebus addendæ ſequentes.

Thlaſpi parvum, ſaxatile, flore rubente, Oleæ folio.

Thlaſpi Orientale, ſaxatile, flore rubente, foliis Polygalæ, petalis florum æqualibus.

Thlaſpi Orientale, tenuifolium, caneſcens, flore albo.

Thlaſpi Orientale, glabrum, Samoli foliis.

Thlaſpi Orientale, folio Cynocrambes, flore minimo.

Thlaſpi Orientale, fruticoſum, Scammonii Monſpelienſis folio.

Pag. 214. Thlaſpidii ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Thlaſpidium Apulum, incanum, floribus ex albo purpuraſcentibus.

Pag. 215. Cochleariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Cochlearia Orientalis, flore minimo. *An Roſa Hiericonthæa ſylveſtris C. B. Pin.* 484?

Pag. 215. Lepidii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lepidium Orientale, Naſturtii criſpi folio.

Lepidium Orientale, Naſturtii folio, caule veſicario.

Lepidium Orientale, Caryophylli folio.

Pag. 216. Burſæ paſtoris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Burſa paſtoris Orientalis, Cardamines folio, ſiliquâ longiſſimâ quadrangulâ.

Burſa paſtoris Orientalis, Drabæ foliis, ſiliquis cornutis.

Pag. 216. Alyſſi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alyſſon Creticum, ſaxatile, foliis undulatis, incanis.

Alyſſon Creticum, foliis angulatis, flore violaceo.

Alyſſon Creticum, ſaxatile, Serpilli folio candidiſſimo, capſulis orbiculatis.

Alyſſon Græcum, fruteſcens, Serpilli folio ampliſſimo.

Alyſſon Orientale, Serpilli folio, capitulis in ſpicam longiſſimam densè digeſtis.

Alyſſon Orientale, Serpilli folio, Elichryſi capitulo.

Alyſſon Orientale, Serpilli folio, capſulis minimis.

Alyſſon Orientale, incanum, Serpilli folio, fructu majori, tumido.

Alyſſon Orientale, annuum, Serpilli folio rotundiore, flore magno, cordiformi.

Alyſſon Orientale, Leucoii folio candidiſſimo, caule feſquipedali.

Alyſſon Orientale, fruticoſum, latiſſimo Leucoii folio.

Alyſſon Orientale, Turritidis folio, flore luteo.

Alyſſon Orientale, Polygoni folio, flore luteo.

Alyſſon Orientale, anguſtiſſimo folio, fructu ovato.

Alyſſon Orientale, minimum, foliis rigidis & lucidis.

Pag. 218. Alyſſoides ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alyſſoides fruticoſum, Creticum, Leucoii folio incano. *Leucoium luteum, utriculato ſemine P. Alp. Exot.* 117. *Alyſſoides enim fruticoſum Leucoii folio viridi Inſt. Rei Herb. longè differt à Leucoio P. Alp.*

Alyſſoides Orientalis, annua, Myagri ſativi folio.

Pag. 218. Lunariæ speciebus addenda sequens.

Lunaria fruticosa, perennis, incana, Leucoii folio.

Pag. 219. Brassicæ speciebus addendæ sequentes.

Brassica Cretica, fruticosa, folio subrotundo.
Brassica Orientalis, perfoliata, minima, flore luteo, parvo.
Brassica Orientalis, perfoliata, flore albo, siliquâ quadrangula.
Brassica Thracica, campestris, perfoliata, flore luteo.

Pag. 220. Leucoii speciebus addendæ sequentes.

Leucoium Creticum, montanum, minimum, flore luteo, nunc pleno nunc simplici.
Leucoium luteum, Græcum, saxatile, humilius.
Leucoium Orientale, Elichrysi folio.
Leucoium Orientale, siliquâ eleganter lunatâ.
Leucoium Orientale, luteum, foliis dentatis, siliquis planis.

Pag. 222. Hesperidis speciebus addendæ sequentes.

Hesperis maritima, supina, exigua, foliis Erucæ vel Jacobææ.
Hesperis Chia, saxatilis, Leucoii folio serrato, flore parvo.
Hesperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, floribus variis.
Hesperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, flore minimo.
Hesperis Orientalis, Leucoii folio, siliquis corniculatis & intortis.
Hesperis Orientalis, Elichrysi folio, flore luteo.
Hesperis Orientalis, Glasti folio.
Hesperis Orientalis, Glasti folio, flore magno violaceo.
Hesperis Orientalis, Scordioides, Hederæ terrestris folio.

Pag. 223. Turritidis speciebus addendæ sequentes.

Turritis annua, verna, flore albo.
Turritis Cretica, Bellidis foliis villosis.
Turritis Orientalis, foliis Cichoraceis dentatis, flore luteo magno.

Pag. 224. Cardamines speciebus addenda sequens.

Cardamine Græca, Chelidonii folio, rariùs & profundiùs inciso, flore albo. *Nasturtium montanum, nanum, rotundo Thalictri folio, Cyrnæum Bocc. Mus.* 171. *Nasturtium rotundo Thalictri folio Ejusd. Tab.* 216.

Pag. 225. Dentariæ speciebus addenda sequens.

Dentaria Orientalis, bacciferæ similis, foliis quinis costæ innascentibus.

Pag. 225. Sisymbrii speciebus addendæ sequentes.

Sisymbrium Creticum, Raphani foliis eleganter dissectis.
Sisymbrium Orientale, Babareæ facie, Plantaginis folio.
Sisymbrium Orientale, Barbareæ facie, folio rotundo.
Sisymbrium Orientale, aquaticum, majus, & majori flore, nequaquam amarum.
Sisymbrium Orientale, aquaticum, majus, acre & amarum, foliis subrotundis.

Pag. 227. Sinapi speciebus addendæ sequentes.

Sinapi arvense, præcox, Constantinopolitanum, semine nigro, flore albo.

Sinapi

Sinapi arvenfe, præcox, Conftantinopolitanum, fenine nigro, flore albo, lineis purpureis ftriato.
Sinapi arvenfe, præcox, Conftantinopolitanum, femine nigro, flore purpurafcente.
Sinapi Græcum, maritimum, tenuiffimè laciniatum, flore purpurafcente.
Sinapi Orientale, maximum, Rapi folio.
Sinapi Orientale, altiffimum, foliis Eryfimi.

Pag. 228. Eryfimi fpeciebus addendæ fequentes.

Eryfimum Græcum, anguftifolium, majus, procerius & minus hirfutum.
Eryfimum Orientale, Rapi folio.
Eryfimum Orientale, minus, flore albido.

Pag. 230. Raphaniftri fpeciebus addendæ fequentes.

Raphaniftrum filiqua articulata, glabra, Conftantinopolitanum, flore obfoletè purpurafcente.
Raphaniftrum Creticum, filiqua incurva, villofa. *Eruca maritima, Cretica, filiquâ articulata, C. B. Prodr. 40.*
Raphaniftrum Alepicum, flore dilutè violaceo. *Eruca Chalepenfis, flore dilutè violaceo, filiquis articulatis Mor. Hift. part. 1. 233.*

Pag. 230. Hypecoi fpeciebus addendæ fequentes.

Hypecoon Orientale, latiore folio, flore magno.
Hypecoon Orientale, Fumariæ folio.

Pag. 231. Sinapiftri fpeciebus addenda fequens.

Sinapiftrum Orientale, triphyllum, Ornitopodii filiquis.

Pag. 232. Epimedii fpeciebus addendæ varietates fequentes.

Epimedium Orientale, flore ex albo flavefcente.
Epimedium Orientale, flore albo.

Pag. 233. Herbæ Paris fpeciebus addenda fequens.

Herba Paris Orientalis, foliis denis vel duodenis anguftioribus, radiatim pofitis.

Pag. 234. Amaranthi fpeciebus addenda fequens.

Amaranthus Græcus, fylveftris, anguftifolius.

Pag. 237. Papaveris fpeciebus addendæ fequentes.

Papaver Orientale, hirfutiffimum, flore magno.
Papaver Orientale, tenuiter incifum, ad caulem floridum.
Papaver Orientale, Hypecoi folio, fructu minimo.

Pag. 242. Alfines fpeciebus addendæ fequentes.

Alfine Samia, media, villofa tota.
Alfine Samia, graveolens, faxatilis & verna, foliis lanceolatis.
Alfine verna, hirfuta, flore albo.
Alfine verna, hirfuta, flore fuaverubente.
Alfine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, in capitulum congefto.
Alfine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, fparfo.
Alfine Orientalis, Caryophylli folio, vifcofa, flore magno, albo.
Alfine Orientalis, Caryophylli folio, flore parvo, albo.

Alfine Orientalis, Caryophylli folio anguftiffimo & humilior.
Alfine Orientalis, altiffima, Gramineo folio, flore albo.
Alfine Orientalis, fruticofa, Camphoratæ folio.
Alfine Orientalis, fruticofa, Laricis folio, floribus in capitulum congeftis.
Alfine Orientalis, fruticofa, faxatilis, foliis & floribus verticillatis.

Pag. 244. Myofotidis fpeciebus addendæ fequentes.

Myofotis Orientalis, flore maximo, fructu oblongo.
Myofotis Orientalis, longiffimo folio.
Myofotis Orientalis, perfoliata, Lychnidis folio.

Pag. 247. Kali fpeciebus addendæ fequentes.

Kali fpinofum, foliis longioribus & anguftioribus, fubhirfutis.
Kali Orientale, fruticofum, fpinofum, Camphoratæ foliis.
Kali Orientale, fruticofum, flore maximo, albido.
Kali Orientale, fruticofum, foliis Sedi minoris, flore purpureo.
Kali Orientale, fruticofum, altiffimum, florum ftaminibus purpureis.
Kali Orientale, fruticofum, lanuginofum.
Kali Orientale, fruticofum, Linariæ folio.
Kali Orientale, fruticofum, flore magno, purpureo.
Kali Orientale, fruticofum, floribus albis.
Kali Orientale, fpinofum, fubhirfutum, tenuiffimo folio.
Kali Orientale, capillaceo folio, flore purpurafcente.

Pag. 248. Helianthemi fpeciebus addendæ fequentes.

Helianthemum Creticum, Linariæ folio, flore croceo.
Helianthemum Creticum, annuum, lato Plantaginis folio, flore aureo.

Pag. 251. Gei fpeciebus addendæ fequentes.

Geum Creticum, folio circinato, villofo, flore magno, albo.
Geum Orientale, rotundifolium, fupinum, flore aureo.
Geum Orientale, Cymbalariæ folio molli, & glabro, flore magno, albo.

Pag. 252. Saxifragæ fpeciebus addenda fequens.

Saxifraga Cretica, annua, minima, Hederaceo folio.

Pag. 253. Salicariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Salicaria Cretica, Punicæ folio.
Salicaria Orientalis, Salicis folio acutiffimo & glabro.

Pag. 254. Glaucii fpeciebus addenda fequens.

Glaucium Orientale, flore magno, rubro.

Pag. 254. Hyperici fpeciebus addendæ fequentes.

Hypericum Creticum, fupinum, folio fubrotundo, flore magno.
Hypericum Creticum, ampliffimo folio, nitido. *Afcyroides P. Alp. Exot.* 172.
Hypericum villofum, foliis caulem ambientibus acutis, cæteris verò circinatis.
Hypericum Orientale, foliis fubrotundis, auritis, cauli adhærentibus.
Hypericum Orientale, Ptarmicæ foliis.
Hypericum Orientale, fœtido fimile, fed inodorum.

Hypericum Orientale, ſaxatile, Majoranæ folio.
Hypericum Orientale, Androſæmo hirſuto ſimile, ſed glabrum.
Hypericum Orientale, Polygoni folio.
Hypericum Orientale, caule aſpero, purpureo.
Idem Linariæ folio.
Hypericum Orientale, Roriſmarini folio Glauco.
Hypericum Orientale, foliis Coris intortis, & plurimis ab eodem exortu. *Coris foliis criſpis Montis Olympi Vvheel. Itin.*
Hypericum Orientale, flore magno. *Hypericum Montis Olympi Vvheel. Itin. quod proinde excludendum ab Aſcyri ſpeciebus pag. 256.*
Hypericum Orientale, latifolium, ſubhirſutum, caule purpureo, villoſo.

Pag. 257. Rutæ ſpeciebus addenda ſequens.

Ruta Orientalis, Linariæ folio, flore parvo.

Pag. 258. Nigellæ ſpeciebus addenda ſequens.

Nigella Orientalis, flore flaveſcente, ſemine alato plano.

Pag. 259. Ciſti ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ciſtus mas, Creticus, folio breviore, flore parvo.
Ciſtus folio rotundiore, incano, quaſi complicato.
Ciſtus ladanifera, Cretica, flore purpureo. *Ladanum Creticum P. Alp. Exot. 88. Ciſtus è qua Ladanum in Creta colligitur Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 7. Cætera verò ſynonima quæ C. Bauhinus Pin. 467. ad Ciſtum Ledon Cretenſe refert, ad Ciſtum Ledon latifolium, Creticum J. B. 2 9. pertinent. Icon enim J. Bauhini optimè repræſentat Ledon à Græco diverſum, & longè majus, quod Bellonius in Olympo Aſiæ monte notavit. Hoc autem abundè naſcitur in Gallia Narbonenſi à Cretico longè diverſum, idemque forte cum Ledo 3. Cyprio Cluſii, maximè ſi floris habeatur ratio.* Obſ. l. 1. cap. 41.
Ciſtus ladanifera, Orientalis flore purpureo majore. *Naſcitur in Ponto flore longè majore quàm in Creta, unde varietas ejus videtur.*

Pag. 261. Capparis ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Capparis ſpinoſa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *foliis tomentoſis occurrit circa Candiam, Cretæ caput.*

Pag. 262. Sedi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Sedum Creticum, ſaxatile latifolium flore purpuraſcente.
Sedum Creticum, ſaxatile, latifolium, villoſum.
Sedum Orientale, teretifolium, villoſum.
Sedum Orientale, minus album, folio acuto, lanuginoſo.
Sedum Orientale, latifolium, flore magno, è viridi flaveſcente.
Sedum Orientale, minus, folio acuto, flore albo.
Sedum montanum, lignoſum, daſyphyllon.
Sedum ſtellatum, annuum longiore folio.

Pag. 264. Anacampſerotis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Anacampſeros Orientalis, Portulacæ folio.
Anacampſeros Orientalis, folio ſubrotundo, minori, eleganter crenato.

Pag. 266. Geranii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Geranium Creticum, humifuſum, foliis ſubrotundis, laciniatis, acu longiſſima.

Geranium Chium, vernum, Caryophyllatæ folio.
Geranium Orientale, columbinum, flore maximo, Aſphodeli radice.
Geranium Orientale, columbinum, magnis floribus, pediculis longis inſidentibus.
Geranium Orientale, tuberoſum, flore parvo.
Geranium Orientale, moſchatum, Abſinthii folio.
Geranium Orientale, Batrachioides, amplioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, tenuioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, Aconiti folio, flore variegato.

Pag. 270. *Thalictri ſpeciebus addenda ſequens.*

Thalictrum Orientale, minimum, Fumariæ folio.

Pag. 271. *Hellebori ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Helleborus niger, Orientalis, ampliſſimo folio, caule præalto, flore purpuraſcente.
Hunc obſervavit Bellonius in Olympo Aſiæ monte Obſ. lib. 3. *cap.* 41.
Helleborus niger, Orientalis, Ranunculi folio, flore nequaquam globoſo.

Pag. 284. *Pulſatillæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Pulſatilla Orientalis, tenuiſſimè diviſa & villoſa, flore rubro.

Pag. 285. *Ranunculi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, caneſcens, Quinquefolii folio.
Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, tuberoſa radice, latifolius, flore magno, cæruleo.
Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, tuberoſa radice, latifolius, flore parvo cæruleo.
Ranunculus nemoroſus, foliis majoribus, Apennini montis flore majore, albo. *In Cappadocia occurrit.*
Ranunculus Creticus, folio ſubrotundo, glauco, radice fibroſa.
Ranunculus Chius, rotundifolius, vernus, flore pleno, ampliſſimo.
Ranunculus Orientalis, dulcis, Doronici radice.
Ranunculus Orientalis, Aconiti Lycoctoni folio, flore magno albo.
Idem flore purpuraſcente.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, lanuginoſo, flore albo.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, flore luteo, magno.
Ranunculus Orientalis, Aconiti folio, flore luteo, maximo.
Ranunculus Orientalis, paluſtris, Apii folio, caule ſubhirſuto.
Ranunculus Orientalis, Pulſatillæ folio, flore parvo.
Ranunculus Leſbius, Pulſatillæ folio, flore magno.
Ranunculus Leſbius, paluſtris, Ophioglossi folio.

Pag. 293. *Clematitis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Clematitis Cretica, foliis Pyri inciſis, nunc ſingularibus, nunc ternis.
Clematitis Orientalis, latifolia, ſemine breviſſimis pappis donato.
Clematitis Orientalis, Apii folio, flore è viridi flaveſcente, poſteriùs reflexo.

Pag. 294. *Caryophyllatæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Caryophyllata Orientalis, flore magno, coccineo.

Pag. 295. Fragariæ speciebus addendæ sequentes.

Fragaria Cretica, saxatilis, fruticosa, folio subtùs argenteo.

Fragaria Orientalis, flore luteo, minimo.

Pag. 296. Quinquefolii speciebus addendæ sequentes.

Quinquefolium Orientale, villosissimum, humifusum.

Quinquefolium Orientale, tenuissimè laciniatum, humifusum.

Quinquefolium Orientale, rectum, luteum, incanum.

Quinquefolium Orientale, folio utrinque argenteo.

Quinquefolium Orientale, montanum, erectum, hirsutum, luteum, flore majore.

Pag. 299. Pentaphylloidis speciebus addendæ sequentes.

Pentaphylloides Orientale, erectum, foliis alatis, Geranii Cicutæ folio facie.

Pentaphylloides Orientale, supinum, foliis alatis, bifidis, vel trifidis.

Pentaphylloides Orientale, erectum, Pimpinellæ folio & facie.

Pag. 300. Asparagi speciebus addendæ sequentes.

Asparagus Creticus, fruticosus crassioribus & brevioribus aculeis, magno fructu.

Idem parvo fructu.

Idem longioribus & tenuioribus aculeis.

Asparagus Orientalis, foliis Gallii.

Pag. 301. Agrimoniæ speciebus addenda sequens.

Agrimonia Orientalis, humilis, radice crassissima, repente, fructu in spicam brevem & densam congesto.

Pag. 302. Chamænerii speciebus addendæ sequentes.

Chamænerion Orientale, argenteum, Salicis folio, flore magno.

Chamænerion Orientale, minimum, Hyperici folio, radice granulosa.

Pag. 305. Apii speciebus addendæ sequentes.

Apium Creticum, minimum, Anisi facie.

Apium Græcum, saxatile, Crithmi folio.

Pag. 306. Cicutæ speciebus addendæ sequentes.

Cicuta Orientalis, vulgari similis, ferme inodora.

Cicuta Orientalis, semine crasso, verrucoso.

Cicuta Orientalis, minor, patula, Dauci facie.

Pag. 306. Carvi speciebus addenda sequens.

Carvi Orientale, acaulon, foliis Chamæmeli.

Pag. 307. Bulbocastani speciebus addendæ sequentes.

Bubocastanum Creticum, radice napiformi.

Bulbocastanum Creticum, Ferulæ folio, semine oblongo.

Pag. 309. Tragoselini speciebus addendæ sequentes.

Tragoselinum Creticum maximum, villosum, flore albo.

Tragoselinum minus, saxatile, fœtidissimum, Apii folio.

Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ purpurascente.

Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ albâ.

Pag. 309. Buplevri speciebus addenda sequens.

Buplevrum Orientale, angustifolium, semine longiori.

Pag. 311. Fœniculi speciebus addenda sequens.

Fœniculum Orientale, Seseleos Massiliensis facie.

Pag. 314. Astrantiæ speciebus addenda sequens.

Astrantia Orientalis, latifolia, floribus & coma purpureis.

Pag. 315. Myrrhidis speciebus addendæ sequentes.

Myrrhis Pastinacæ foliis, lætè virentibus. *Daucus Pastinacæ folio, Siculus Zan. 78.*

Myrrhis Orientalis, Angelicæ folio, tuberosâ radice.

Myrrhis Orientalis, foliis Chamæmeli.

Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine longissimo.

Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine brevi.

Myrrhis Orientalis, semine unciam longo.

Myrrhis Orientalis, Cicutariæ foliis.

Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio, canescente & villoso.

Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio glabro & lætè virente.

Pag. 315. Smyrnii speciebus addenda sequens.

Smyrnium Creticum, Paludapii folio.

Pag. 316. Coriandri speciebus addenda sequens.

Coriandrum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 318. Oreoselini speciebus addenda sequens.

Oreoselinum Orientale, Seseleos Massiliensis folio.

Pag. 319. Pastinacæ speciebus addendæ sequentes.

Pastinaca Orientalis, canescens, Tordylii folio.

Pastinaca Orientalis, foliis eleganter incisis.

Pag. 319. Sphondylii speciebus addendæ sequentes.

Sphondylium Orientale, maximum.

Sphondylium Orientale, amplissimo folio, caule brevi.

Sphondylium Orientale, longissimo & angustissimo folio.

Sphondylium Orientale, angustifolium, glabrum, Anisum olens.

Sphondylium Orientale, foliis Ammi perennis.

Sphondylium Orientale, humilius, foliis Absinthii.

Sphondylium Orientale, Dauci vulgaris folio, Asphodeli radice.

Pag. 321. Ferulæ speciebus addendæ sequentes.

Ferula glauco folio caule crassissimo, ad singulos nodos ramoso & umbellifero.

Ferula Orientalis, Peucedani folio.

Ferula Orientalis, Cachryos folio & facie.

Pag. 321. Thapsiæ speciebus addendæ sequentes.

Thapsia Orientalis, Anethi folio, semine eleganter crenato. *Gingidium Fœniculi folio C. B. Pin. 151. Anetho similis planta, semine lato, laciniato J. B. 3. Part. 2. 7. Gingidium Cam. Hort. Icon. XVI.*

Thapsia Orientalis, aquatica, Angelicæ folio.

Thapſia Cretica, Thalictri folio villoſa ſeminum alis purpuro - violaceis. *Thapſiæ Luſitanicæ varietas.*

Pag. 323. Caucalidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Caucalis Cretica, maximo fructu, longis aculeis donato.

Caucalis Orientalis, altiſſima, Ferulæ folio.

Caucalis Orientalis, arvenſis, tenuifolia, flore purpureo, magno fructu.

Pag. 323. Liguſtici ſpeciebus addendæ ſequentes.

Liguſticum Græcum, Apii folio.

Liguſticum Creticum, Fœniculi folio, caule nodoſo. *An Dauco* 111. *di Candia, da altri detto Seſeli nodoſo & Hipomarathro Ponæ Ital. Bald.* 122.

Liguſticum Creticum, Cicutæ folio.

Liguſticum Orientale, Mei folio, flore albo.

Pag. 324. Laſerpitii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Laſerpitium Orientale, Mei folio, flore luteo.

Laſerpitium Orientale, foliis Seſeleos Maſſilienſis, flore luteo.

Laſerpitium Orientale, Ferulæ folio, ſemine criſpo.

Pag. 325. Cachryos ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cachrys foliis Peucedani, ſemine fungoſo, ſulcato, aſpero, minori.

Cachrys Cretica, Angelicæ folio, Aſphodeli radice. *Libanotis Apii folio, ſemine aſpero C. B. Pin.* 157. *Echinophora, Aſphodeli radice, nigricante & anguſtiore, lucido, Angelicæ folio Lælii Triumf. apud fratrem* 65.

Cachrys Orientalis, Ferulæ folio, fructu alato, plano.

Pag. 326. Scandicis ſpeciebus addenda ſequens.

Scandix Orientalis, flore maximo.

Pag. 327. Eryngii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Eryngium Creticum, erectum, folio multifido, caule & ramis amethyſtinis.

Idem caule & ramis pallidè virentibus.

Eryngium foliis laciniatis, capitulis florum exiguis & denſè congeſtis.

Eryngium Orientale, foliis trifidis.

Eryngium Orientale, Dipſaci capitulo, foliis aſperis, integris.

Eryngium Orientale, vulgari ſimile, capitulis Amethyſtinis.

Eryngium Orientale, tenuiter inciſum, pallidè virens, capite ſtellato.

Eryngium Orientale, tenuiter inciſum, Amethyſtinum, capite ſtellato.

Pag. 329. Caryophylli ſpeciebus addendæ ſequentes.

Caryophyllus ſylveſtris & ſaxatilis, flore magno, lacteo ſubtus ad ſpadiceum colorem vergente.

Caryophyllus Creticus, arboreus, Juniperi folio.

Caryophyllus Græcus, arboreus, Leucoii folio, peramaro.

Caryophyllus Orientalis, minimus, tenuiſſime laciniatus, flore purpureo.

Idem flore albo.

Caryophyllus Orientalis fruticoſus, tenuiſſimo folio, flore laciniato.

Pag. 333. Lychnidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lychnis Græca, maritima, Sedi arboreſcentis folio & facie,

Lychnis Græca, pumila, umbellifera, Polygoni folio, flore albo, cum circulo atro-purpureo.
Lychnis Cretica, parvo flore, calyce ſtriato, purpuraſcente.
Lychnis Cretica, maritima, minima, Portulacæ ſylveſtris folio.
Lychnis Cretica, anguſtifolia, floribus longiſſimis pediculis inſidentibus, capſulâ pyramidatâ.
Lychnis Cretica, Montis Idæ, folio ſubrotundo, cæſio.
Lychnis maritima, ſaxatilis, Anacampſerotis folio. *Behen album ſeu Polemonium ſaxatile, Fabariæ folio, Siculum Bocc. Muſ. part. 2. pag. 133. Behen album Fabariæ foliis ejuſdem Tab. 92.*
Lychnis Græca, Bellidis folio, verna, flore parvo, dilute purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, ſupina, maritima, capſulis Lychnidis Coronariæ.
Lychnis Orientalis, minima, multiflora, flore ſuaverubente.
Lychnis Orientalis, Caryophylli Holoſtei folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio ſubhirſuto.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, Kali folio, Statices capitulis.
Lychnis Orientalis, foliis ſubrotundis, viſcoſis, flore magno.
Lychnis Orientalis, maxima, Bugloſſi folio undulato.
Lychnis Orientalis, Borraginis folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio & facie, flore parvo & multiplici. Eadem flore minimo.
Lychnis Orientalis, Buplevri folio.
Lychnis Orientalis, longifolia, nervoſa, flore purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, Centaurii lutei folio, flore longiſſimo.
Lychnis Orientalis, Caryophylli hortenſis folio.
Lychnis Orientalis, calyce pyramidato, ſtriato, longiſſimo.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, incana, flore longo & flaveſcente
Lychnis Orientalis, annua, ſupina Anthirrhini folio, flore minimo, purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, multiflora, folio Valerianæ rubræ.
Lychnis Orientalis, minima, Gramineo folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, minima, *Caryophylli* folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, petalis albis, lineis cæruleis, ſubtus variegatis.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, folio glauco, flore muſcoſo.
Lychnis Orientalis, humilis, Gentianellæ folio.

Pag. 339. Lini ſpeciebus addendæ ſequentes.

Linum Creticum, fruticoſum, foliis Globulariæ, flore luteo.
Linum Orientale, altiſſimum, latifolium & patulum.
Linum Orientale, pumilum, flore luteo, magno.
Linum, Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore ſuaverubente, vel roſeo.
Linum Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore candidiſſimo.

Pag. 341. Limonii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Limonium Græcum, Bellidis folio, minori & lanceolato.

Limonium

Limonium Græcum, fruticofum, proliferum, Bellidis folio.
Limonium Græcum, minus, Ocimi folio.
Limonium Græcum, minimum, foliis Hyffopi fubhirfutis.
Limonium Creticum, Juniperi folio. *Echinus, id eft, Tragacantha altera Profp. Alp. Exot. 56. quæ proinde à fpeciebus Erinaceæ excludenda eft pag. 646.*
Limonium Orientale, Caryophylli folio acutiffimo, floribus velut in capitulum congeftis, acaulon & calyce purpurafcente.
Limonium Orientale, Caryophylli folio acutiffimo, floribus velut in capitulum congeftis, acaulon & calyce albo.
Limonium Orientale, humilius Caryophyllifolio anguftiori, non aculeato, flore fpicato, fuaverubente.
Limonium Orientale, frutefcens, Caryophylli folio in aculeum rigidiffimum abeunte.
Limonium Orientale, latifolium, flore minimo.
Limonium Orientale, Plantaginis folio, floribus umbellatis.

Pag. 343. Afphodeli fpeciebus addenda fequens.

Afphodelus Creticus, luteus, ferotinus, patulus, folio afpero.

Pag. 344. Hyacinthi fpeciebus addenda fequens.

Hyacinthus Creticus, bifolius, flore furfum fpectante.

Pag. 347. Mufcari fpeciebus addenda fequens.

Mufcari Orientale, odoratiffimum, ampliffimo folio flore maximo, flavo-vario.

Pag. 350. Croci fpeciebus addendæ fequentes.

Crocus Autumnalis, fativo fimilis, florum capillamentis tenuiffimis, minus odoris.
Crocus Autumnalis, fativo fimilis, florum capillamentis tenuiffimis, minus odoris, flore candidiffimo.
Crocus Orientalis, Autumnalis, flore magno, albo, capillamentis albidis, inodoris.
Crocus Orientalis, anguftifolius, flore odoratiffimo, leucophæo.
Crocus Orientalis, vernus, flore flavo, externè fpadiceo, obfcurè purpurafcente.
Crocus Orientalis, vernus, flore fubcæruleo, externè fpadiceo-rubente.
Crocus Orientalis, vernus, flore violaceo, externè fpadiceo-rubente.

Pag. 353. Narciffi fpeciebus addenda fequens.

Narciffus medio luteus, copiofo flore pleno, odore gravi.

Pag. 358. Iridis fpeciebus addenda fequens.

Iris humilis Orientalis, flore dilutè ianthino & veluti leucophæo.

Pag. 365. Sifyrinchii fpeciebus addenda fequens.

Sifyrinchium Creticum, montanum, anguftiffimo folio.

Pag. 369. Lilii fpeciebus addenda fequens.

Lilium Orientale, latifolium, flore luteo, maximo, odoratiffimo.

Pag. 376. Fritillariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Fritillaria Orientalis, Plantaginisfolio, floremagno, è viridi purpurafcente.

Fritillaria Samia, Plantaginis folio, flore parvo, è viridi flavescente.

Pag. 378. Ornithogali speciebus addendæ sequentes.

Ornithogalum Orientale, villosum, flore luteo, magno.
Ornithogalum Samium, villosum, umbellatum, album.

Pag. 382. Cepæ speciebus addenda sequens.

Cepa Orientalis, flore nigro-purpureo, suave olente.

Pag. 383. Allii speciebus addendæ sequentes.

Allium Orientale, latifolium, flore magno, lacteo.
Allium sylvestre sive Moly minus, albo, amplo flore.
Allium montanum, foliis Narcissi minus, flore albo.

Pag. 389. Glycyrrhizæ speciebus addenda sequens.

Glycyrrhiza Orientalis, siliquis hirsutissimis.

Pag. 389. Ciceris speciebus addenda sequens.

Cicer Orientale, foliis rigidis, flore cæruleo, magno.

Pag. 390. Onobrychidis speciebus addendæ sequentes.

Onobrychis Cretica, foliis Viciæ, fructu magno, cristato & aculeato.
Onobrychis Orientalis, frutescens, spinosa, Tragacanthæ facie.
Onobrychis Orientalis, incana, flore luteo, fructu magno, radiato.
Onobrychis Orientalis, flore flavescente, vexillo lineis purpureis supernè variegato.
Onobrychis Orientalis, Galegæ foliis erectior, floribus lineis purpureis utrinque reticulatis.
Onobrychis Orientalis, flore albo, maculâ luteâ notato.
Onobrychis Orientalis, argentea, fructu echinato, minimo.

Pag. 391. Vulnerariæ speciebus addenda sequens.

Vulneraria Cretica, flore parvo, vario.

Pag. 391. Dorycnii speciebus addenda sequens.

Dorycinium Orientale, latifolium, villosum.

Pag. 392. Lupini speciebus addendæ varietates sequentes.

Lupinus peregrinus, major vel villosus, flore albicante.
Lupinus sylvestris, semine rotundo, vario, flore albido.

Pag. 393. Orobi speciebus addendæ sequentes.

Orobus Creticus, latifolius, incanus.
Idem Orientalis, fermè glaber.
Orobus Orientalis, foliis angustissimis, costæ brevissimæ innascentibus.
Orobus Orientalis, foliis ferè radiatis, flore magno, candido.
Orobus Orientalis, totus ramosus, foliis unica conjugatione dispositis.
Orobus Orientalis, latifolius, villosus, flore croceo.

Pag. 394. Lathyri speciebus addenda sequens.

Lathyrus Orientalis, rotundifolius, flore rubro.

Pag. 396. Clymeni speciebus addenda sequens.

Clymeum Græcum, flore maximo, singulari.

Pag. 396. Ochri speciebus addenda sequens.

Ochrus folio diviso, in capreolos abeunte.

Pag. 396. Viciæ speciebus addendæ sequentes.

Vicia Cretica, multiflora, latifolia, flore intensè purpureo.

Vicia verna, villosissima & incana, flore parvo, spicato, ex purpureo ad ianthinum vergente.

Vicia multiflora, spicata, floribus albidis, calyce purpureo.

Vicia Orientalis, multiflora, argentea flore variegato.

Vicia Orientalis, multiflora, incana, angustissimo folio.

Vicia Orientalis, flore maximo, pallescente, macula lutea notato.

Pag. 398. Ervi speciebus addendæ sequentes.

Ervum Orientale, Alopecuroides, perenne, fructu longissimo.

Ervum Orientale, Alopecuroides, serotinum & perenne, flore odoratissimo, fructu longissimo.

Pag. 398. Galegæ speciebus addenda sequens.

Galega Orientalis, latifolia, altissima, flore cæruleo.

Pag. 399. Astragaloidis speciebus addendæ sequentes.

Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus incanis.

Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus glabris.

Pag. 399. Aphacæ speciebus addenda sequens.

Aphaca flore albido, lineis nigris distincto.

Pag. 399. Securidacæ speciebus addenda varietas sequens.

Securidaca major, flore albo.

Pag. 400. Ferri equini speciebus addenda varietas sequens.

Ferrum equinum Græcum, siliqua multiplici, ampliori.

Pag. 401. Hedisari speciebus addendæ sequentes.

Hedisarum Orientale, argenteum, flore luteo, siliquâ glabrâ.

Hedisarum Orientale, incanum, flore vario, magno, siliqua aspera.

Pag. 402. Loti speciebus addendæ sequentes.

Lotus Cretica, palustris, altissima, incana, flore luteo.

Lotus Græca, maritima, folio glauco & velut argenteo.

Pag. 404. Trifolii speciebus addendæ sequentes.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore subcæruleo.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore purpureo.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore albo.

Trifolium Creticum, elegantissimum, magno flore.

Trifolium Creticum, Spicæ trifoliæ simile, fructu in calyce recondito.

Trifolium amplissimo folio subrotundo, villoso, flore purpurascente.

Trifolium Orientale, altissimum, caule fistuloso, flore albo.

Trifolium Orientale, canescens capitulo oblongo, sordidè albo.

Trifolium Orientale, foliis oblongis, flore albo.

Trifolium Orientale, majus, villosissimum, floribus flavescentibus.

Trifolium Orientale, capite lanuginoso.

Pag. 406. Meliloti speciebus addenda sequens.

Melilotus Cretica, humillima, humifusa, flore albo magno. *Spica trifolia P. Alp. Exot.* 168.

Pag. 408. Anonidis speciebus addenda sequens.

Anonis legitima antiquorum.

Pag. 409. Fœni Græci speciebus addendæ sequentes.

Fœnum Græcum sylvestre, Meliloti facie. *Melilotus corniculis reflexis; major C. B. Pin.* 331. *Trifolium Italicum sive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B.* 2. 372. *quod proinde à genere Meliloti excludendum est pag.* 407.

Fœnum Græcum Hispanicum, siliquis erectis Breyn. Cent. 1. 79. *Fœnum Græcum sylvestre, alterum Dod. Pempt.* 547. *quod proinde à Fœno Græco sylvestri, polyceratio majori, Cretico Breyn. distingui debet pag.* 409.

Fœnum Græcum Siculum, frutescens, siliquis Ornithopodii latioribus.

Pag. 410. Medicæ speciebus addendæ sequentes.

Medica Cretica, orbiculata, fructu utrinque turbinato.

Medica Cretica, parvo fructu, aculeis sursum & deorsum tendentibus;

Pag. 415. Astragali speciebus addendæ sequentes.

Astragalus Creticus, Nummulariæ folio incano, magno fructu.

Astragalus Orientalis, Nummulariæ folio glabro.

Astragalus incanus, siliquâ incurva, amplissimo folio.

Astragalus Orientalis, ramosus, Ornithopodii folio, flore cæruleo, parvo.

Astragalus Orientalis, humifusus, foliis Viciæ, flore parvo, cæruleo, siliquis villosis.

Astragalus Orientalis, minimus, foliis Viciæ, flore ex viridi flavescente, odoratissimo.

Astragalus Orientalis, foliis Viciæ incanis, caule nudo, erecto, floribus luteis.

Astragalus Orientalis, foliis Viciæ argenteis, caule nudo, floribus pallide luteis.

Astragalus Orientalis, canescens, capitulis Trifolii bituminosi.

Astragalus Orientalis, canescens, capitulis Trifolii bituminosi, flore dilutè purpurascente.

Astragalus Orientalis, foliis Onobrychidis, capitulis Trifolii bituminosi.

Astragalus Orientalis, Onobrychidis facie, spica florum longissima.

Astragalus Orientalis, folio subrotundo, canescente, flore magno purpureo.

Astragalus Orientalis, folio subrotundo, incano, flore ex viridi flavescente.

Astragalus Orientalis, incanus, humifusus, amplissimo folio, spica longissima & angustissima.

Astragalus Orientalis, latifolius, capitulo oblongo, flore vario.

Astragalus Orientalis, incanus, angustifolius, floribus in eodem capitulo candidis & purpureis.

Astragalus Orientalis, incanus, floribus è foliorum alis prodeuntibus.

Aſtragalus Orientalis, villoſiſſimus, capitulis rotundioribus, floribus purpureis.

Aſtragalus Orientalis, incanus, foliorum conjugationibus denſiſſimis. *An Tragium Dioſcoridis Rauvvolf.* 123.

Aſtragalus Orientalis, calyce veſicario, lineis rubris ſtriato.

Aſtragalus Orientalis, acaulos ferme, flore luteo.

Aſtragalus Orientalis, minimus, flore glomerato, vireſcente.

Aſtragalus Orientalis, flore minimo, è viridi flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, argenteus, anguſtifolius, flore leucophæo.

Aſtragalus Orientalis, candidiſſimus & tomentoſus.

Aſtragalus Orientalis, maximus, glaber, Alopecuroides, flore luteo.

Aſtragalus Orientalis, maximus, incanus, erectus, caule ab imo ad ſummum florido.

Aſtragalus Orientalis, ramoſus, fructu adunco.

Aſtragalus Orientalis, anguſtifolius, caule pedali, flore è viridi flaveſcente odoratiſſimo.

Aſtragalus Orientalis, glaber, Galegæ foliis, capitulis florum ſphæricis, ad alas poſitis.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Galegæ foliis amplioribus, flore parvo, flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Galegæ foliis anguſtioribus, flore minimo è viridi flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, Galegæ foliis, ſupinus, floribus flaveſcentibus.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Fraxini folio, flore è viridi flaveſcente.

Pag. 417. Tragacanthæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Tragacantha Cretica, incana, flore parvo, lineis purpureis ſtriato. *An Poterium alterum, denſius ramificatum P. Alp. Exot.* 50?

Tragacantha Cretica, foliis minimis, incanis, flore majore, albo. *An Tragacantha altera P. Alp. Exot.* 54?

Tragacantha Orientalis, humillima, flore magno albo.

Tragacantha Orientalis, humillima, argentea, Barbæ Jovis folio.

Tragacantha Orientalis, humillima, foliis anguſtiſſimis argenteis.

Tragacantha Orientalis, humillima, ſe ſpargens, floribus ſpicatis.

Tragacantha Orientalis, humillima, incana, flore purpuraſcente.

Tragacantha Orientalis, humillima, foliis Viciæ, coſtæ purpureæ innaſcentibus.

Tragacantha Orientalis, erectior, foliis Viciæ glabris & ramis tomentoſis.

Tragacantha Orientalis, humilis, candidiſſima & tomentoſa, floribus in foliorum alis in capitulum denſum naſcentibus.

Tragacantha Orientalis, humilis, floribus luteis, densè congeſtis in foliorum alis.

Tragacantha humilior, luteis floribus C. B. Pin. 388. *Tragacantha alterum genus Ravvolf.* 281.

Tragacantha Orientalis, floribus luteis in capitulum longo pediculo donatum congeſtis.

Tragacantha Orientalis, viſicaria, floribus purpureis, in capitulum longo pediculo donatum congeſtis.

Tragacantha Orientalis, latifolia, flore purpureo, magno.

Tragacantha Orientalis, foliis anguſtiſſimis, flore purpuraſcente.

Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, humillima, floribus in capitulum congeſtis.

Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, incanis & tomentoſis, caule ab imo ad ſummum florido.

Tragacantha Orientalis, foliis incanis caule & ramulis tomentoſis.

Pag. 419. Violæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Viola Cretica, ſaxatilis lutea, odoratiſſima, Leucoii foliis.

Viola Orientalis, montana, grandiflora, violacei coloris.

Viola Orientalis, minima, Ocimi folio.

Viola Orientalis, bicolor, arvenſis, longifolia, flore minimo.

Pag. 421. Fumariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Fumaria bulboſa, Cretica, radice cava, foliis amplioribus, flore purpuraſcente.

Pag. 424. Aconiti ſpeciebus addenda ſequens.

Aconitum Lycoctonum, Orientale, flore magno, albo.

Pag. 426. Delphinii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Delphinium Græcum foliis inferioribus Fumariam, ſuperioribus Linariam referentibus.

Delphinium Orientale, annuum, flore ſingulari.

Delphinium Orientale lato Aconiti folio, flore magno.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore albo.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore cæruleo.

Pag. 428. Aquilegiæ ſpeciebus addenda ſequens.

Aquilegia Orientalis, viſcoſa, flore magno, partim cæruleo, partim albo.

Pag. 431. Orchidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Orchis Orientalis, flore maximo, ferrugineo.

Orchis Orientalis & Luſitanica, flore maximo Papilionem referente.

Orchis lingua oblonga, candicante, flore minore.

Orchis Orientalis, Morio fœmina flore candidiſſimo.

Orchis Cretica, maxima, flore Pallii Epiſcopalis forma.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo, ſcuto azureo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, villoſiſſimo, ſcuto azureo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore mammoſo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, umbilicato.

Orchis Orientalis, calyptrâ purpureâ, petalo inferiori atro-purpuraſcente, ſcuto ferri equini formâ.

Orchis Orientalis, flore ſpadiceo, ſcuto variegato, calyptra lutea.

Orchis Orientalis, magno flore vireſcente, ſcuto ſpadiceo, calyptra roſea.

Orchis Orientalis, Anthropophora, flore minimo, albo, umbilico ſuave-rubente.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo.

Pag. 437. Limodori ſpeciei addenda ſequens.

Limodorum Creticum, flore magno, lineis purpureis ſtriato.

Pag. 440. Cardui ſpeciebus addendæ ſequentes.

Carduus lanceatus, exoticus, altiſſimus, flore albo.

Carduus Creticus, foliis laceolatis, ſplendentibus, ſubtus incanis, flore purpuraſcente.

Carduus Orientalis, lanceolatus, flore parvo, purpureo.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo longis aculeis munito. *Jacea lævis, maxima, Centauroides, lutea, Apula Col. Part. 1. 35.*

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo brevibus aculeis munito.

Carduus Creticus, Erucæ foliis minoribus, capitulorum ſquamis & aculeis nigricantibus.

Carduus Orientalis, Erucæ folio glauco, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, non maculatus, caule alato.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno purpuraſcente.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno dilutiore.

Carduus Creticus, Acanthi folio, viridi & glutinoſo, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, Acanthi folio viridi & glutinoſo, flore albo.

Carduus Græcus parvus, Acanthi folio tomentoſo, flore minori.

Carduus Orientalis, Acanthi folio candidiſſimo, flore parvo, ſuaverubente.

Carduus Orientalis, acaulos, incanus & tomentoſus, Dentis leonis folio.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore maximo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore minimo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore flaveſcente, odoratiſſimo.

Carduus Orientalis, Coſti hortenſis folio.

Carduus Orientalis, Cyani folio.

Pag. 442. Cinaræ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cinara Cretica, acaulos, flore magno, flaveſcente, foliis Acanthi aculeati.

Cinara Greca, foliis Acanthi vulgaris, caule brevi, perennis, radice craſſiſſima.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ, ſquamis calycis deorſum inflexis.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ tenuiùs inciſis, ſquamis calycis ſurſum ſpectantibus.

Pag. 443. Jaceæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Jacea Cretica, ſaxatilis, Glaſti folio, flore purpuraſcente.

Jacea Cretica, frutefcens, Elichryfi folio, flore magno, purpurafcente. *Chamæpeuce P. Alp. Exot. 76. Stabe capitata, overo Chamæpino fruticofo di Candia Pon. Bald. Ital. 75.*

Jacea Cretica, laciniata, argentea, flore parvo, flavefcente. *Argentea P. Alp. Exot. 117.*

Jacea Cretica, acaulos, Cichorii folio.

Jacea Orientalis, acaulos, Cichorii folio, flore citrino.

Jacea Orientalis, incana, acaulos & multiflora, foliis laciniatis.

Jacea Orientalis, patula, Carthami facie, flore luteo, magno.

Jacea Orientalis, Conyzæ folio, flore magno.

Jacea Orientalis, Serratulæ folio, flore magno, purpureo.

Jacea Orientalis, Cyani folio, flore parvo, calyce argenteo.

Jacea Orientalis, folio finuato, fubtus tomentofo, flore purpureo.

Jacea Orientalis, maritima, incana, Coronopi folio.

Jacea Orientalis, annua, Coronopi, folio flore luteo.

Jacea Orientalis, perennis, lato Coronopi folio flore purpurafcente.

Jacea Orientalis, perennis, anguftiffimo & incano Coronopi folio, flore purpurafcente.

Jacea Orientalis, laciniata, incana & mofchata.

Jacea Orientalis, tenuiffimè laciniata, capite magno argenteo.

Jacea frutefcens, Plantaginis folio, flore albo. *Cyanus arborefcens, longifolia P. Alp. Exot. 30. proindeque à Cyani fpeciebus excludenda pag. 446.*

Pag. 445. Cyani fpeciebus addendæ fequentes.

Cyanus Orientalis, arvenfis, latifolius.

Cyanus Orientalis, folio virefcente, dentato, flore magno.

Cyanus Orientalis, anguftifolius, incanus, flore magno, citrino.

Cyanus Orientalis, latifolius, leviter lanuginofus, flore maximo, citrino.

Cyanus Orientalis, anguftifolius, glaber & lucidus.

Cyanus Orientalis, Artemifiæ foliis.

Cyanus Orientalis, Artemifiæ foliis profundè laciniatis.

Cyanus Orientalis, foliis Leucoii, fubtùs incanis.

Pag. 447. Cirfii fpeciebus addendæ fequentes.

Cirfium Creticum, altiffimum, Cardui lanceolati folio.

Cirfium Creticum, altiffimum, Cardui laceolati folio, flore albo.

Cirfium Orientale, Cardui lanceolati ferocioris facie.

Cirfium Orientale, Cardui lanceolati folio, flore purpurafcente.

Cirfium Orientale, Acanthi folio, flore obfoletè purpureo.

Cirfium Orientale, maximum, Verbafci folio.

Pag. 449. Centaurii majoris fpeciebus addendæ fequentes.

Centaurium majus, Orientale, erectum, Glafti folio, flore luteo.

Centaurium majus, Orientale, Glafti folio, acaulon ferme.

Centaurium majus, Orientale, Verbafci folio.

Centaurium

Centaurium majus Orientale, Helenii folio, flore luteo.

Centaurium majus incanum, foliis inferioribus Verbafcum, cæteris Erucam referentibus.

Idem foliis profundè incifis.

Pag. 450. Cnici fpeciebus addendæ fequentes.

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore purpureo. *Carlina acaulos, gummifera C.B. Pin. 380. quæ proinde à Carlinæ fpeciebus excludenda, pag. 500. Hic eft Carduus Pinea Theophrafti P. Alp. Exot. 124. Autumno enim in Creta fecus vias fepiffime occurrit foliis carens, nec nifi foliorum coftis donatur.*

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore albo.

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore leucophæo. *An Atractilidi & Cnico fylveftri fimilis C. B. Pin. 793.*

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore candidiffimo.

Cnicus Atractylidis folio & facie, incanus, patulus, flore purpurafcente.

Cnicus Orientalis, Atractylis lutea dictus, altiffimus.

Cnicus Orientalis, polycephalos, Eringii capitulo, foliis cardui lanceolati.

Cnicus Orientalis, humilior, flore flavo, Carthami odore.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inverfi forma, flore albo.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inverfi forma, flore purpurafcente.

Cnicus polycephalos, canefcens, aculeis flavefcentibus munitus, flore albo.

Pag. 452. Elichryfi fpeciebus addendæ fequentes.

Elichryfum Creticum, foliis brevioribus & crifpis, capitulis minoribus.

Elichryfum anguftifolium, incanum, maximo flore.

Elichryfum Orientale, foliis amplioribus, fubrotundis. *Elichryfum Orientale, caule cubitali, foliis latioribus, umbellis majoribus, &c. C. Bauh. Prodr. 123.*

Elichryfum Orientali fimile, calyce florum argenteo.

Elichryfum Orientale, vernum, anguftifolium.

Elichryfum Orientale, Leucoii folio viridi.

Elichryfum Orientale, glutinofum, Lavandulæ folio.

Pag. 454. Conyzæ fpeciebus addendæ fequentes.

Conyza Cretica, fruticofa, folio molli candidiffimo & tomentofo.

Conyza Orientalis, foliis Afterici.

Conyza Orientalis, pumila, incana, Oleæ folio.

Conyza Orientalis, Afteris Attici folio, flore luteo.

Pag. 457. Carthami fpeciebus addendæ fequentes.

Carthamus aculeatus, Carlinæ folio, flore multiplici, veluti umbellato. *Chamæleon niger umbellatus, flore cæruleo, Hiacinthino C.B. Pin. 380.*

Carthamus Orientalis, aculeis flavefcentibus donatus.

Pag. 457. Abfinthii fpeciebus addendæ fequentes.

Abfinthium Orientale, fruticofum, incanum, amplo folio, tenuiffime divifo.

Abſinthium Orientale, incanum, capillaceo folio, floribus in capitulum congeſtis.

Abſinthium Orientale, incanum, tenuifolium, floribus luteis in capitulum congeſtis & ſurſum ſpectantibus.

Abſinthium Orientale, incanum Tanaceti folio, inodorum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, argenteum & ſericeum, flore magno.

Abſinthium Orientale, vulgari ſimile, ſed longè minus amarum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, odore Lavandulæ & inſipidum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, Lavandulæ odore & amarum flore deorſum ſpectante.

Pag. 459. Abrotani ſpeciebus addendæ ſequentes.

Abrotanum Orientale, annuum, Abſinthii minoris folio.

Abrotanum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 460. Artemiſiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Artemiſia Orientalis, folio ampliſſimo, laciniato.

Eadem tota incana.

Artemiſia Orientalis, Tanaceti folio, inodora.

Artemiſia Orientalis, Tanaceti folio, odora, peramara & glutinoſa.

Pag. 461. Tanaceti ſpeciebus addenda ſequens.

Tanacetum Orientale, minus.

Pag. 463. Echinopi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Echinopus Orientalis, Cardui lanceolati folio capite magno, cæruleo.

Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, ſpinoſo, albo.

Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, ſpinoſo, cæruleo.

Echinopus Creticus, capite magno, aculeato. *Carduus ſphærocephalus, capitulo longis ſpinis armato. C. B. Pin.* 382. *Carduus ſphærocephalus, acutus. Dod. Pempt.* 722.

Echinopus Græcus, tenuiſſime diviſus & lanuginoſus, capite minori, cæruleo. *An Carduus ſphærocephalus minimus, acutiſſimis foliis C. B. Pin.* 382?

Echinopus Græcus tenuiſſime diviſus & lanuginoſus, capite minori, albo.

Pag. 463. Scabioſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Scabioſa Cretica, capitulo pappos mentiente.

Scabioſa Cretica, fruteſcens, Auriculæ Urſi folio. *Scabioſa arborea P. Alp. Exot.* 34.

Scabioſa Orientalis, argentea, foliis inferioribus inciſis. *Scabioſa argentea major. Vvheell. Itin.*

Scabioſa Orientalis, hirſuta, tenuiſſime laciniata, flore parvo, candicante.

Scabioſa Orientalis, hirſuta, tenuiſſime laciniata, flore parvo purpureo.

Scabiosa Orientalis, foliis Centaurii majoris, glabris & rigidis.

Scabiosa Orientalis, foliis Centaurii majoris subhirsutis, flore maximo, flavescente.

Scabiosa Orientalis, tenuissime laciniata, flore magno flavescente.

Scabiosa Orientalis, maxima, hirsutissima, flore flavescente.

Scabiosa Orientalis, Virgæ pastoris folio, flore minore, albido.

Scabiosa Orientalis, Virgæ pastoris folio, flore maximo.

Scabiosa Orientalis, Scorzoneræ folio, flore maximo, leucophæo.

Scabiosa Orientalis, villosa, flore suaverubente, fructu pulchro oblongo.

Scabiosa Orientalis, villosa, flore albo, fructu pulchro oblongo.

Pag. 466. Dipsaci speciebus addenda sequens.

Dipsacus Orientalis, foliis laciniatis, capitulo globoso & molli.

Pag. 466. Globulariæ speciebus addendæ sequentes.

Globularia Orientalis floribus per caulem sparsis.

Globularia Orientalis flore amplissimo.

Pag. 468. Dentis leonis speciebus addendæ sequentes.

Dens leonis Asphodeli bulbulis, foliis glabris.

Dens leonis tuberosa radice, foliis Sonchi. Κονδρίλλης εἶδος ἕτερον *Diosc. lib. 2. cap. 161.*

Dens leonis Orientalis, latifolius, canescens, flore parvo.

Dens leonis Orientalis, tenuissimè divisus, tomentosus & incanus.

Dens leonis Orientalis minimus, Asphodeli radice.

Dens leonis Patmius annuus, flore parvo.

Dens leonis Patmius, Nasturtii folio.

Dens leonis Græcus, angustifolius, flore magno.

Dens leonis foliis Erysimi vulgaris. *Taraxacon humile Bocc. Mus. Tab. 106.*

Dens leonis Græcus, foliis Erysimi, crassis & lucentibus.

Pag. 469. Hieracii speciebus addendæ sequentes.

Hieracium Creticum, Endiviæ folio.

Hieracium Creticum, altissimum, hirsutum, Dentis leonis folio, leviter dentato.

Hieracium Orientale, Dentis leonis folio, supinum, flore magno luteo, odore Castorei.

Hieracium Orientale, altissimum, foliis Cichorii sylvestris, odore Castorei, flore magno.

Hieracium Orientale, foliis angustis, villosissimis.

Hieracium murorum, Orientale, folio semipedali, sesquiunciam lato.

Hieracium Orientale, altissimum, Cynoglossi folio.

Hieracium Orientale, seu Pilosella amplissimo folio.

Pag. 473. Lactucæ speciebus addendæ sequentes.

Lactuca Cretica, perennis, altissima, Acanthi folio.

Lactuca Cretica, Sonchi folio laciniato, flore pulchro.

Lactuca Cretica, Sonchi folio non laciniato, flore pulchro.

Lactuca Orientalis, Dentis Leonis folio, flore leucophæo.

Lactuca Orientalis, altiſſima, Sonchi folio, flore magno, leucophæo.
Lactuca Orientalis, altiſſima, foliis integris, flore luteo.

Pag. 474. *Sonchi ſpeciebus addenda varietas ſequens.*

Sonchus levis, laciniatus, latifolius, flore albo.

Pag. 475. *Chondrillæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Chondrilla Orientalis, folio Hederaceo, ampliſſimo, fermè triangulo.
Chondrilla Orientalis, maxima, Cichorii ſylveſtris folio.
Chondrilla Orientalis, Juncea, viſcoſa, arvenſis, caule magis aſpero, & flore majore.

Pag. 476. *Scorzoneræ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Scorzonera Cretica, anguſtifolia, ſemine tomentoſo, candidiſſimo.
Scorzonera Orientalis, anguſtifolia, ſemine longo, aſpero.
Scorzonera Græca, ſaxatilis, foliis anguſtis, undulatis & tomentoſis.
Scorzonera Græca, ſaxatilis & maritima, foliis variè laciniatis.
Scorzonera Orientalis, altiſſima, foliis laciniatis.
Scorzonera Orientalis, foliis Calcitrapæ, flore flaveſcente.
Scorzonera Orientalis, latifolia, nervoſa, candidiſſima & tomentoſa.

Pag. 477. *Tragopogonis ſpeciebus addenda ſequens.*

Tragopogon Orientale, anguſtifolium, flore maximo, luteo.

Pag. 478. *Hedypnoidis ſpeciebus addenda ſequens.*

Hedypnois Cretica minor, annua.

Pag. 479. *Cichorii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cichorium Orientale, incanum, foliis Glaſti.
Cichorium ſpinoſum, flore albo.

Pag. 479. *Rhagadioli ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rhagadiolus Creticus, minor, capſulis echinatis.
Rhagadiolus Lampſanæ foliis.

Pag. 481. *Aſteris ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Aſter Creticus, Conyzoides, flore magno, luteo, Aſphodeli radice.
Aſter Orientalis, fœtidus, Conyzæ folio, flore magno.
Aſter Orientalis, Conyzæ folio, flore luteo, maximo.
Aſter Orientalis, Salicis folio nervoſo, flore dilutè cæruleo.
Aſter Orientalis, Salicis folio, flore minimo, luteo umbellato.
Aſter Orientalis, minimus, flore ſuaverubente.

Pag. 485. *Jacobææ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Jacobæa Chia, Senecionis folio, villoſo, flore magno.
Jacobæa Orientalis, Senecionis folio tenuiſſimè diviſo, non incano, flore magno.
Jacobæa Græca, maritima, foliis ſuperne virentibus, inferne incanis.
Jacobæa Orientalis, Pannonicæ 1. Cluſii ſimilis, folio ampliſſimo.
Jacobæa Orientalis, foliis oblongis, non laciniatis, incanis.
Jacobæa Orientalis, altiſſima, folio lanuginoſo, integro.
Jacobæa Orientalis, incana & tomentoſa, Acanthi folio.
Jacobæa Orientalis, Limonii folio.
Jacobæa Orientalis, foliis longioribus, dentatis, flore magno.

Jacobæa Orientalis, latifolia, altiſſima.
Jacobæa Orientalis, Cacaliæ folio.

Pag. 487. Doronici ſpeciebus addenda ſequens.

Doronicum Orientale, altiſſimum, Petaſitidis folio, flore maximo.

Pag. 490. Bellidis ſpeciebus addenda ſequens.

Bellis Cretica, fontana, omnium minima.

Pag. 492. Leucanthemi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Leucanthemum Orientale, Coſti hortenſis folio.
Leucanthemum Orientale, Chryſanthemi folio, Tanaceti odore.

Pag. 493. Matricariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Matricaria Orientalis, Tanaceti folio incano & villoſo, flore parvo.

Pag. 494. Chamæmeli ſpeciebus addendæ ſequentes.

Chamæmelum Chium, vernum folio craſſiore, flore magno.
Chamæmelum Orientale, Abſinthii folio.
Chamæmelum Orientale, foliis pennatis.
Chamæmelum Orientale, incanum, Millefolii folio.

Pag. 495. Cotulæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cotula Cretica, minima, Chamæmeli folio, capitulo inflexo.
Cotula Cretica, montana, Abrotani folio.

Pag. 495. Buphthalmi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore luteo, ampliſſimo.
Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore albo, ampliſſimo.
Buphthalmum Orientale, utrinque glabrum, flore albo, ampliſſimo.
Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, coccineo.
Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, ſuave-rubente.
Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, albo.

Pag. 495. Millefolii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Millefolium Orientale, erectum, luteum.
Millefolium Orientale, erectum, flore flaveſcente.
Millefolium Orientale, altiſſimum, luteum, Abrotani folio.

Pag. 496. Ptarmicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ptarmica incana, pinnulis criſtatis. *Abſinthium Santonicum, Ægyptiacum C. B. Pin. 139. Abſinthium Ægyptium Dod. Pempt. 25.*
Ptarmica Orientalis, foliis criſtatis. *Abrotano femina vero di Dioſcoride Zan. 6.*
Ptarmica Orientalis, foliis criſtatis, longioribus & capitulis majoribus.
Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore majore.
Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore minore.
Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, flore aureo.
Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, ſemifloſculis florum pallidè luteis.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, ſemifloſculis florum brevioribus.
Ptarmica Orientalis, Tanaceti folio & facie, flore minimo.
Ptarmica Orientalis, incana, foliis pennatis, ſemifloſculis florum vix conſpicuis.
Ptarmica Orientalis, foliis argenteis, conjugatis.

Pag. 497. Aſteriſci ſpeciebus addendæ ſequentes.

Aſteriſcus Creticus, annuus, foliis ad florem rigidis, flore croceo.
Aſteriſcus Creticus, odoratus, minimus.

Pag. 499. Xeranthemi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Xeranthemum Orientale, fructu maximo.
Xeranthemum Orientale, flore minimo, calyce cylindraceo.

Pag. 500. Carlinæ ſpeciebus addenda ſequens.

Carlina Orientalis, Leucoii folio caneſcente & molliter aculeato.

Pag. 501. Betæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Beta ſylveſtris, Cretica, maritima, foliis criſpis.
Beta Orientalis, floribus ſpicatis, calyce albo.

Pag. 502. Acetoſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Acetoſa Orientalis, pratenſis, folio lanuginoſo.
Acetoſa Orientalis, folio rotundo, lanuginoſo & maximè aurito.

Pag. 504. Lapathi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lapathum Orientale, pulchrè ſinuatum.
Lapathum Orientale, maximum, folio ſubrotundo.
Lapathum Orientale, anguſtifolium, magno fructu.
Lapathum Orientale, frutex humilis, flore pulchro.

Pag. 505. Atriplicis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Atriplex Cretica, maritima, erecta, folio triangulari.
Atriplex Græca, fruticoſa, humifuſa, Halimi folio.
Atriplex Orientalis, fruteſcens, folio ampliſſimo, argenteo.
Atriplex Orientalis, frutex aculeatus, flore pulchro.

Pag. 506. Chenopodii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Chenopodium Orientale, fruticoſum, Coris folio.
Chenopodium Orientale, fruticoſum, incanum, Pſyllii folio.
Chenopodium Orientale, annuum, altiſſimum, Kali folio breviore & cæſio.

Pag. 507. Paronychiæ ſpeciebus addenda ſequens.

Paronychia Orientalis, humifuſa, Serpilli folio.

Pag. 508. Alchimillæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alchimilla Orientalis, Linariæ, folio breviſſimo, calyce florum albo.
Alchimilla Græca, Kali folio, calyce florum albido.

Pag. 509. Parietariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Parietaria Cretica, minor, capſulis feminum alatis.
Parietaria Orientalis, Polygoni folio caneſcente.
Parietaria Orientalis, ſaxatilis, Ocimi folio lucido & glabro.

Pag. 509. Perſicariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Perſicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo.

Pag. 510. Polygoni speciebus addendæ sequentes.

Polygonum Creticum fruticosum, humifusum, foliis brevioribus.

Polygonum Orientale, Buxi folio rigido.

Polygonum Orientale, Caryophylli folio, flore magno, albo.

Polygonum Orientale, fruticosum, latifolium, minimum, flore maximo.

Pag. 511. Fagopyri speciebus addenda sequens.

Fagopyrum Orientale, ramosum & multiflorum, Persicariæ folio.

Pag. 511. Bistortæ speciebus addenda sequens.

Bistorta Orientalis, media, flore ruberrimo.

Pag. 514. Milii speciebus addenda sequens.

Milium angustifolium, paniculâ, perampla, sparsa & erecta.

Pag. 516. Graminis speciebus addendæ sequentes.

Gramen Creticum, spicatum, Secalinum, glumis ciliaribus. *Agriostar quod Triticum sylvestre significat Belli Epist. 5. ad Clus.*

Gramen Creticum, spicatum, Secalinum, altissimum, tuberosa radice.

Gramen tomentosum, Creticum, spicatum, spica purpurea.

Gramen Creticum, spica gracili, in duas aristas longissimas & asperas abeunte.

Gramen Orientale, Secalinum, spicâ brevi & lata.

Gramen Orientale, tomentosum, spicatum, minus, aristis pennatis.

Gramen Orientale, spicatum, fruticosum, spinosum, spicis echinatis, in capitulum congestis.

Gramen Orientale, spicatum, aristis longissimis donatum.

Gramen Creticum, paniculatum, jubâ Miliacea nutante, aristata.

Gramen Orientale, paniculatum, Portulacæ semine.

Gramen Avenaceum, paniculatum, locustis è spadiceo albidis.

Pag. 526. Arundinis speciebus addendæ sequentes.

Arundo angustifolia, repens, aculeata. *Arundo Graminea, aculeata P. Alp. Exot.* 104.

Arundo Orientalis, altissima, caule tenuissimo, fistuloso.

Arundo Orientalis, tenuifolia, caule pleno, ex qua Turcæ calamos parant.

Pag. 527. Cyperi speciebus addendæ sequentes.

Cyperus paniculâ minima, radice rubra, inodora, repente.

Cyperus minimus, paniculâ maxima, radice odora, repente.

Pag. 532. Equiseti speciebus addenda sequens.

Equisetum Orientale altissimum.

Pag. 534. Urticæ speciebus addenda varietas sequens.

Urtica urens, pilulas ferens, 1. Dioscoridis, semine Lini, caulibus & globulis rubris.

Pag. 538. Lonchitidis speciebus addenda sequens.

Lonchithis Orientalis, pinnulis ad foliorum basim falcatis, anterius & posterius reflexis.

Pag. 543. Adianthi speciebus addenda sequens.

Adianthum Creticum, procerius & amplissimo Coriandri folio. *An adiantum*

Syriacum Tab. Icon. 795. quod C. Baub. Pin. vulgaris varietatem existimat.

Adianthum marinum, humillimum & unifolium plerumque.

Pag. 544. Linguæ cervinæ speciebus addenda sequens.

Lingua cervina, Cretica, ramosa, angustifolia. *Phyllitis ramosa P. Alp. Exot. 66.*

Pag. 546. Hemionitidis speciebus addenda sequens.

Hiemonitis Cretica, minima, saxatilis. *An Hemionitis minor C. B. Pin. 354.*

Pag. 548. Lichenis speciebus addendæ sequentes.

Lichen capillaceus, longissimus ex Fago & Abiete pendens. *An Muscus arboreus, barbatus J. B. 3. 764.*

Lichen capillaceus, minor ex Ilice pendens. *Muscus tenuis & capillaceus cinerei coloris, ex ramis Ilicis pendens Clus. Hist. 23.*

Lichen Græcus, polypoides, tinctorius, saxatilis.

Pag. 560. Fungoidis speciebus addenda sequens.

Fungoides pelviforme, molle & rufescens.

Pag. 465. Fuci speciebus addendæ sequentes.

Fucus Creticus, Lactucæ folio sesquipedali & bipedali.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis, ad oras pilosis.

Fucus folliculaceus, Potamogetonis crispi folio.

Pag. 576. Alcyonii speciebus addenda sequens.

Alcyonium molle & concavum, Aurantii forma. *Algæ pomum Monspeliensium J. B. 3. 795. Orange de mer.*

Pag. 577. Fraxini speciebus addenda sequens.

Fraxinus Orientalis, longissimo folio, profundè serrato.

Pag. 582. Carpini speciebus addenda sequens.

Carpinus Orientalis, folio minori, fructu brevi.

Pag. 582. Quercus speciebus addendæ sequentes.

Quercus latifolia, magno fructu, calyce tuberculis obsito. Αγριοβελανία *Græcorum recentiorum.*

Quercus Orientalis, glande cylindriformi, longo pediculo insidente.

Quercus Orientalis, Castaneæ folio, glande recondita in cupula crassa & squamosa.

Quercus Orientalis, angustifolia, glande minori, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, glande maxima, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, foliis ad costam pulchrè incisis, glande maxima, cupula crinita.

Quercus Orientalis, folio subrotundo, minori, glande magna, striata.

Quercus Orientalis, folio subrotundo, leviter inciso, fructu minori, cylindriformi.

Pag. 583. Ilicis speciebus addenda varietas sequens.

Ilex aculeata, cocciglandifera, glande maxima, nunc cylindracea, nunc subrotunda, cupula echinata.

Pag.

Pag. 584. Fagi speciebus addendæ sequentes.

Fagus foliis ex luteo variegatis.

Fugus Orientalis, ampliore folio.

Pag. 585. Abietis speciebus addenda sequens.

Abies Orientalis, folio brevi & tetragono, fructu minimo, deorsum inflexo. Ελάτη *Græcorum recentiorum.*

Pag. 585. Pinûs speciebus addenda sequens.

Pinus Orientalis, foliis durioribus, amaris, fructu parvo, peracuto.

Pag. 588. Cedri speciebus addendæ sequentes.

Cedrus Orientalis, fœtidissima, arbor excelsa, seu Sabina Orientalis, fructu parvo, nigro.

Cedrus Orientalis, fœtidissima, arbor excelsa, seu Sabina Orientalis, foliis aculeatis.

Pag. 588. Juniperi speciebus addendæ sequentes.

Juniperus Cretica, ligno odoratissimo. Κέδρος *Græcorum recentiorum.*

Juniperus latifolia, arborea, Cerasi fructu.

Juniperus Orientalis, vulgari similis, magno fructu nigro.

Pag. 590. Platani speciebus addenda sequens.

Platanus Orientalis, Aceris folio.

Pag. 590. Salicis speciebus addendæ squentes.

Salix Orientalis, flagellis deorsum pulchrè pendentibus. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*

Salix Orientalis, Oleæ facie, foliis serratis, auritis intensè amaris.

Salix Orientalis, foliis serratis, splendentibus, non auritis, intensè amaris.

Salix Orientalis, procerior & perticalis, foliis angustis, utrinque argenteis.

Pag. 593. Rhamni speciebus addendæ sequentes.

Rhamnus Creticus, Buxi folio minori. *An Lycium Creticum P. Alp. Exot.* 21.

Rhamnus Creticus, Amygdali folio minori.

Rhamnus Orientalis, Alaterni folio.

Rhamnus Orientalis, Amygdali folio ampliori.

Pag. 594. Thymelææ speciebus addendæ sequentes.

Thymelæa Cretica, Oleæ folio subtus villoso. *An Laurus sylvestris, Cretica P. Alp. Exot.* 1.

Thymelæa Cretica, Oleæ folio utrinque glabro. *An Chamædaphnoides Cretica, id est, Laureola Cretica, humilis P. Alp. Exot.* 43?

Thymelæa, seu Tartonraire Lini foliis argenteis. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*

Thymelæa Pontica, Citrei foliis.

Thymelæa Orientalis, minima, Laureolæ folio, floribus glomeratis, albis.

Thymelæa Orientalis, Buxi folio subtus villoso, flore albo.

Thymelæa Orientalis, Salicis folio, flore albo, odoratissimo.

Pag. 598. Arbuti speciebus addendæ sequentes.

Arbutus folio non serrato C. B. Pin. 460. *Adrachne Theophrasti Clus. Hist.* 48.

Arbutus sive Adrachne Orientalis, foliis serratis.

Arbutus sive Adrachne Samia, fructu magno turbinato.

Arbutus folio serrato, ex flavo & viridi variegato.

Arbutus folio serrato fructu magno compresso.

Pag. 600. Aquifolii speciebus addenda sequens.

Aquifolium Orientale, Ilicis folio.

Pag. 600. Cuajaganæ speciebus addenda sequens.

Cuajagana maxima, amplissimo folio, fructu flavescente.

Pag. 602. Ericæ speciebus addenda squens.

Erica Orientalis, Coris folio, floribus globosis.

Pag. 604. Chamærhododendri speciebus addendæ sequentes.

Chamærhododendros Pontica, maxima, folio Lauroceraſi, flore è cæruleo purpurascente.

Eadem flore candidissimo, macula lutea punctata notato, staminibus purpureis.

Eadem flore purpureo.

Eadem flore dilutè purpureo.

Chamærhododendros Pontica, maxima; Mespili folio, flore luteo.

Pag. 604. Nerii speciebus addenda varietas sequens.

Nerion floribus ex albo & roseo variegatis.

Pag. 606. Sambuci speciebus addenda varietas sequens.

Sambucus humilis, sive Ebulus, villosus & canescens.

Pag. 607. Opuli speciebus addenda sequens.

Opulus Orientalis, folio amplissimo, tridentato.

Pag. 607. Vitis Idææ speciebus addenda sequens.

Vitis Idæa Orientalis, maxima, Cerasi folio, flore variegato. Ἀρκτοστάφιλος *Gal. lib. 6. de Compos. Medic.*

Eadem flore albo.

Pag. 608. Caprifolii speciebus addenda sequens.

Caprifolium Creticum, non perfoliatum, foliis Cotini, floribus inodoris, partim albis, partim flavescentibus.

Pag. 609. Chamæcerasi speciebus addenda sequens.

Chamæcerasus Orientalis, Lauri folio.

Pag. 612. Celtis speciebus addendæ sequentes.

Celtis Orientalis, folio ampliore, magno fructu.

Celtis Orientalis, minor, foliis minoribus & crassioribus, fructu flavo.

Pag. 613. Vitis speciebus addendæ sequentes.

Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, turbinatis.

Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, oblongis, nonnihil aduncis Αἰτονυχὶ *id est* Unguis Aquilæ *Græcorum recentiorum.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis maximis, globosis è viridi albicantibus. Βουμάτι *id est* Oculus bovis *Græcorum recentiorum.*

Pag. 614. Berberis speciebus addendæ sequentes.

Berberis Cretica, Buxi folio. *Berberis Alpina, Cretica C. B. Pin. 454. Lycio di Candia overo Berberi Alpina del Belli Pon. Ital. 137. Lycium Creticum. P. Alp. Exot. 20. quod ad folia & aculeos attinet.*

Berberis Orientalis, procerior, fructu nigro, suavissimo.

Pag. 614. Rubi speciebus addendæ sequentes.

Rubus Creticus, triphyllus, flore parvo.

Rubus Orientalis, amplissimo folio nunc terno, tunc quino, quasi digitato;

Rubus Orientalis, foliis Cannabinis.

Pag. 615. *Aceris ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Acer Orientalis, Hederæ folio.

Acer Cretica P. Alp. Exot. 9. *Acer Aſpendannos Bellon. Obſ. lib.* 1. *cap.* 17.

Pag. 622. *Pruni ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Prunus Cretica montana, minima, humi fuſa, flore ſuaverubente.

Prunus Orientalis, aculeata, latifolia, fructu rubro.

Pag. 627. *Amygdali ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Amygdalus ſylveſtris, C. B. Pin. 442.

Amygdalus ſylveſtris, Cretica, aculeata.

Pag. 628. *Pyri ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Pyrus ſylveſtris, Cretica, folio oblongo. *Pyra ſylveſtria, Cretica C. B. Pin.* 439.

Pyrus ſylveſtris, Orientalis, folio oblongo, incano.

Pag. 633. *Sorbi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Sorbus Orientalis, Fraxini folio.

Sorbus Orientalis, fructu magno, compreſſo & flaveſcente.

Pag. 636. *Roſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Roſa Cretica, ſylveſtris, Fraxini folio, petalis florum albis & cordiformibus.

Roſa Cretica, montana, foliis ſubrotundis, glutinoſis & villoſis.

Roſa Orientalis, pumila, flore magno, albicante.

Roſa Orientalis, pumila, flore purpureo parvo.

Pag. 839. *Groſſulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Groſſularia Orientalis, non ſpinoſa, foliis glutinoſis & ſubhirſutis, fructu racemoſo dulci.

Groſſularia Orientalis, non ſpinoſa, fœtida, fructu rubro, racemoſo.

Pag. 641. *Corni ſpeciebus addenda ſequens.*

Cornus Orientalis, ſylveſtris, fructu teretiformi.

Pag. 641. *Meſpili ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Meſpilus Cretica, Apii folio lucido, elegantius laciniato. Κουδουμαλία *Græcorum recentiorum.*

Meſpilus Orientalis, Apii folio, ſylveſtris, ſpinoſa ſive Oxyacantha flore purpureo.

Meſpilus Cretica, folio circinato & quaſi cordiformi. *Chamæceraſus Idæa P. Alp. Exot.* 5.

Meſpilus Orientalis, ſive Oxyacantha foliis hirſutiſſimis.

Meſpilus Orientalis, Tanaceti folio villoſo, magno fructu pentagono, è viridi flaveſcente.

Meſpilus Orientalis, Apii folio villoſo, fructu magno, pentagono, purpureo glabro.

Eadem fructu parvo, villoſo.

Pag. 643. *Geniſtæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Geniſta Orientalis, minima humifuſa, foliis ſubrotundis, ad oras piloſis.

Geniſta Orientalis, humilis, verna, Linariæ folio utrinque glabro.

Geniſta Orientalis, Linariæ foliis auritis.

Geniſta maritima, fruteſcens, Linifolia, caule alato.

Pag. 644. Spartii speciebus addendæ sequentes.

Spartium Orientale, humile, fructu villoso & rostrato.

Spartium Orientale, siliquâ compressa glabra & annulata.

Pag. 645. Genistæ-Spartii speciebus addenda sequens.

Genista-Spartium spinosum alterum, aphyllon, tribus aculeis semper junctis, floribus luteis C. B. Pin. 394. *Echinopoda P. Alp. Exot.* 14. *Echinopoda di Candia Pon. Ital.* 118.

Pag. 647. Cytisi speciebus addendæ sequentes.

Cytisus spinosus, siliquâ, villosâ, incana.

Cytisus spinosus, Creticus siliquâ villis densissimis, longissimis & incanis obductâ. *Species illæ à P. Alpino, Exot. cap. 6. 7. & 12. haud dubie descriptæ sunt nominibus Acaciæ secundæ, Aspalathi secundi vel Spartii Cretici, sed adeo breviter ut apprime distingui nequeant.*

Cytisus Orientalis, minimus, humifusus.

Cytisus Orientalis, humifusus, flore magno ex luteo purpurascente.

Cytisus Orientalis, humifusus, facie Trifolii pratensis.

Cytisus foliis argenteis *Weel. Itin.*

Cytisus Orientalis, Medicæ foliis incanis & villosis, flore flavescente.

Cytisus Orientalis, latifolius, subtus incanus.

Pag. 649. Cytiso-Genistæ speciebus addenda sequens.

Cytiso-Genista Orientalis, minima.

Pag. 649. Coluteæ speciebus addenda sequens.

Colutea Orientalis, flore sanguinei coloris, luteâ maculâ notato.

Pag. 650. Coronillæ speciebus addendæ sequentes.

Coronilla Cretica, herbacea, flore parvo purpurascente.

Coronilla Cretica, herbacea, flore magno, candido. *Hedisarum argenteum P. Alp. Exot.* 314.

Coronilla Cretica, herbacea, flore luteo, parvo.

Coronilla Orientalis, herbacea, flore magno, luteo.

Pag. 650. Barbæ Jovis speciebus addendæ sequentes.

Barba Jovis Cretica, Linariæ folio, flore luteo, parvo. *An Spartium spinosum P. Alp. Exot.* 26?

Barba Jovis Græca, Linariæ folio argenteo, ampliore, flore luteo, parvo.

Barba Jovis Græca, humillima, Ciceris folio, flore purpuro-Violaceo.

Pag. 652. Cuscutæ speciebus addendæ sequentes.

Cuscuta Cretica, floribus & capitulis minimis.

Cuscuta Orientalis, viticulis crassissimis, Convolvuli fructu.

Pag. 654. Smilacis speciebus, addenda sequens.

Smilax Orientalis, sarmentis aculeatis, excelsas arbores scandentibus; foliis non spinosis.

Pag. 655. Ricinoidis speciebus addendæ sequentes.

Ricinoides ex qua paratur Tournesol Gallorum, folio, oblongo & villoso.

Ricinoides ex qua paratur Tournesol Gallorum, folio oblongo, serrato, non villoso.

Pag. 656. Echinophoræ speciebus addendæ sequentes.

Echinophora Orientalis, montana spinosa.

Echinophora Orientalis, procerior, fructu foliato.

Pag. 656. Niſſoliæ ſpeciebus addenda ſequens.

Niſſolia Orientalis, flore purpureo.

Pag. 661. Tamariſci ſpeciebus addendæ ſequentes.

Tamariſcus Orientalis, foliis planis, flore purpureo.

Tamariſcus Narbonenſis, flore albo.

Pag. 662. Ficûs ſpeciebus addenda ſequens.

Ficus ſylveſtris, Cretica, folio non diviſo, leviter crenato. *Ficus Cypria J. B. 1. 124.*

Pag. 665. Alſines ſpeciebus addenda ſequens.

Alſine Cretica, maritima, ſupina, caule hirſuto, foliis quaſi vermiculatis, flore candido, *Polygonum Creticum, Thymi folio C. B. Prodr.* 131.

DE GENERIBUS PLANTARUM RECENS INSTITUTIS.

Ad Primam-Classem referri debet

Hypocistis.

Tab. 477. HYpocistis est plantæ genus, flore A B, monopetalo, campanulato, multifido, cujus posterior pars C D, abit in fructum E, mollem: intus veluti radiatim divisum F, & seminibus fœtum.

Hypoicstidis species seu potius varietates sunt

Hypocistis Cretica flore purpureo.

Hypocistis purpurea, flore candicante. *Hypocistis purpurea seu Karmesina, cytino candicante Clus. Hist.* 69.

Hypocistis flore luteo. *Hypocistis omnino lutea, seu Ochræ colore Clus. Hist.* 72.

Hypocistis pallescentis coloris, lineis purpurascentibus & nonnihil virescentibus distincta Clus. Hist. 79.

Hypocistis à vocibus Græcis ἀπὸ *sub &* κίστος *Cistus: nascitur enim ex radicibus Cisti.* φύεται δὲ παρὰ τὰς ῥίζας τοῦ κίστου, ἡ λεγομένη ὑποκιστὶς *ubi notandum Dioscoridem apprime quidem Hypocistidis florem conferre cum Cytino seu Calyce floris Punicæ, non vero Hypocistidem ipsam cum ipso Cytino ut Interpretes censuerunt: ovum enim nequidem ovo similius est quam flos Hypocistidis Cytino.*

Diosc. lib. 1. cap. 127.

Ad Secundam Classem referri debent.

Echioides.

EChioides est plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, sed isoperimetro, qua notâ differt ab Echio. Pistillum enim abit in fructum ex quatuor seminibus compositum, caput viperinum æmulantibus.

Echioidis ſpeciem unicam novi.

Echioides Orientale, Buglossi folio, flore luteo, maculis atropurpureis notato.

Echioides quaſi planta ad Echium accedens.

POLYGONOIDES.

Polygonoides eſt plantæ genus flore AB, monopetalo, rotato & multifido, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ſtriatum, alatum & plerumque villis hirſutum. Tab. 478.

Polygonoidis ſpeciem unicam novi.

Polygonoides Orientale, Ephedræ facie.

Polygonoides quaſi planta ad Polygonum accedens.

Ad Tertiam-Claſſem referri debent

PHELYPÆA.

Phelypæa eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A, bifidum, erectum, inferius verò B, tripartitum. Ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, ſubrotundum, bifariam dehiſcentem G, ſeminibuſque fœtum H, ut plurimum exiguis I. Tab. 479.

Phelypææ ſpecies ſunt

Phelipæa Orientalis, flore coccineo.

Phelipæa Luſitanica, flore luteo.

Phelipæa ab Illuſtriſſima Phelipæorum Gente, ex qua tot prodiere Regni adminiſtri, quos inter maximè conſpiciendi ſummus ille Galliarum Cancellarius Ludovicus Phelipeaux, & Hyeronimus Phelipeaux Rei Navalis Præfectus, hujus ævi Mecenates.

DODARTIA.

Dodartia eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perſonato, tubulato in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A, bifidum, inferius verò B, tripartitum. Ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti K, clavi adinſtar infixum, quod deinde abit in fructum E, ſeu teſtam ſubrotundam in duo loculamenta diſtinctam F G, ſeminibus fœtam ut plurimum exiguis H. Tab. 478.

Dodartiæ ſpeciem unicam novi.

Dodartia Orientalis, flore purpuraſcente.

Dodartia à Clariſſimo viro Dionyſio Dodart Doctore Medico Pariſienſi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen poſui.

MORINA.

Tab. 480. MOrina eſt plantæ genus, flore A B, monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, in duo labia diſtincto C D, quorum ſuperius C E, bifidum eſt, inferius verò D F, tripartitum, ex calyce autem G, plerumque bifido ſurgit piſtillum H, poſticæ floris parti I, adinſtar clavi infixum ſed ſterile: calyx enim G, inſidet tenero fructui K, qui in alio calyce L, tanquam in theca reconditur, abitque deinde in ſemen ut plurimum ſubrotundum & angulatum M.

Morinæ ſpeciem unicam novi.

Morina Orientalis, Carlinæ folio.

Morinæ à Clariſſimo viro Ludovico Morin Doctore Medico Pariſienſi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen poſui.

ANBLATUM.

Tab. 481. ANblatum eſt plantæ genus, flore A, B, monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, in duo labia diſtincto A, B, C, D, ut plurimum indiviſa. Ex calyce autem E, ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti G, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum H, in calyce E, plerumque reconditum, bifariam dehiſcentem I K, ſeminibuſque fœtum L, ut plurimum ſubrotundis M.

Anblati ſpecies ſunt

Anblatum flore è rufo candicante, ſive Anblatum Cord. Hiſt. 89.

Anblatum Orientale, flore purpuraſcente.

Anblatum à vocibus Germanicis Ohn. *ſine*, *&* Blat. *folium*, *quaſi planta foliis carens, unde Ohnblatum potius dici deberet.*

ELEPHAS.

Tab. 482. ELephas eſt plantæ genus, flore A B C D, monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A B C, proboſcidem refert elephantinam, inferius vero E F G H, multifariam dividitur. Ex calyce autem H I, ſurgit piſtillum K L, poſticæ floris parti M, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum N, in duo loculamenta diviſum O P, ſeminibuſque fœtum ut plurimum oblongis Q.

Elephantis ſpecies ſunt

Elephas Italica, flore magno, proboſcide ſurrecta. *Elephas Campoclarenſium Col. part.* 1. 188.

Elephas Orientalis, flore parvo, proboſcide ſurrecta.

Elephas Orientalis, flore magno, proboſcide incurva.

Elephas à ſimilitudine floris cum capite Elephantino.

Ad

Ad Quintam Classem referri debent

CAKILE.

CAKILE est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, hastæ cuspidi similem, ex duabus partibus G H, constantem, articulatione quadam conjunctis & semine fœtis singulari I K, plerumque oblongo L. Tab. 348.

Cakiles species sunt

Cakile maritima, ampliore folio. *Cakile seu Eruca marina, latifolia, J. B. 2. 868.*

Cakile maritima, angustiore folio. *Cakile quibusdam, aliis Eruca marina, & Raphanus marinus J. B. 2. 867.*

Cakile Græca, arvensis, siliqua striata, brevi.

Cakile Orientalis, fructu minimo, verrucoso.

Cakile differt à Crambe fructu ex duabus partibus constante, articulatione connexis. Quapropter ejus species à Crambes genere excludendæ sunt. Pag. 212.

VESICARIA

VEsicaria est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor nempe petalis B, constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu vesicam E, seminibus fœtam F, plerumque subrotundis G. Tab. 483.

Vesicariæ speciem unicam novi.

Vesicaria Orientalis, foliis dentatis.

Vesicaria dicitur à fructûs formâ.

Ad Sextam Classem referri debent

LEONTOPETALON.

LEontopetalon est plantæ genus, flore A B, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, constante, ex cujus meditullio surgit pistillum D, quod deinde abit in vesicam E, seminibus fœtam F, ut plurimum sphæricis G H. His notis addenda est radix tuberosa I. Tab. 484.

Leontopetali species sunt

Leontopetalon foliis costæ ramosæ innascentibus. *Leontopetalon Dod. Pempt. 69.*

Leontopetalon foliis costæ simplici innascentibus. *Crysogonum Dioscoridis Rauwolf. 119.*

Leontopetalon à vocibus græcis, λέων, λέοντος & πέταλον folium, quasi dicas folium Leoninum.

TELEPHIOIDES.

Tab. 485. Telephioides est plantæ genus, flore A B, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante, ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, subrotundum, in sex loculamenta divisum, in quibus singulis unicum semen reconditur G, ejusdem formæ.

Telephioidis unicam speciem novi.

Telephioides Græca, humifusa, flore albo.
Telephioides à similitudine cum Telephio Imperati.

Ad Nonam Classem referri debent

BULBOCODIUM.

Bulbocodium est plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo, in sex partes diviso: cujus pistillum abit deinde in fructum oblongum, in tria loculamenta divisum, seminibusque fœtum subrotundis. His notis addenda est radix ex geminis tuberculis in rostrum quoddam abeuntibus composita.

Bulbocodii species sunt

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, albo, fundo luteo. *Sysirynchium Asprensium Col. part. 27. Sysirynchium minus angustifolium, flore majore, variegato C. B. Pin. 41. quod proinde è Croci speciebus excludendum est pag. 350.*

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, purpurascente, fundo luteo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, violaceo. *Sysirynchium Theophrasti Col. part. 1. 328. quod proinde è Croci speciebus excludendum est pag. 351.*

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, croceo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, albo.

Bulbocodium minimum, Græcum, flore minimo, albo.

Bulbocodium Græcum, Myosotidis flore.

Bulbocodium foliis Porraceis, fructu rubescente. *Sysirynchium alterum latifolium Col. Part. 1. 329. quod proinde ex Croci speciebus excludendum est pag. 350.*

ERMODACTYLUS.

Hermodactilus est plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo, floris Iridis æmulo sed radice tuberosa & veluti digitata.

Hermodactyli speciem unicam novi.

Hermodactylus folio quadrangulo. *Iris tuberosa, folio angulofo C. B. Pin. 40. Iris tuberosa, Belgarum, & secundum Aldrovandum prima Lonchitis Dioscoridis Lob. Icon. 98.*

Ad Duodecimam Claſſem referri debet

GUNDELIA.

GUndelia eſt plantæ genus, flore floſculoſo, in capitulum quoddam K, congeſto, plurimis ſcilicet floſculis A B C D E, conſtante, ex communi quodam calyce F, prodeuntibus & tenerrimis fructibus G, inſidentibus. Hi autem in loculamentis calycis H, reconduntur abeuntque deinde in ſemina I, ex rotundo ut plurimum acuminata L. Tab. 486.

Gundeliæ ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite glabro.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, floribus intensè purpureis, capite araneoſa lanugine obſito.

Gundelia, à Clariſſimo Andrea Gundelio, Germanice Gundelsheimer *qui ſeſe mihi comitem præbuit in Orientali noſtra peregrinatione plantarum cauſâ inſtituta, magnoque fuit adjumento.*

Ad Decimam-quartam Claſſem referri debet

ASTEROIDES.

ASteroïdes eſt plantæ genus, flore A, radiato, cujus ſcilicet diſcus B, ex plurimis floſculis C, corona vero DD, ex ſemifloſculis E, componitur, embryonibus F G, inſidentibus, & calyce H, ſquamoſo comprehenſis: embryones autem deinde abeunt in ſemina I, plerumque oblonga. Tab. 487.

Aſteroidis ſpecies ſunt

Aſteroides Orientalis, Petaſitidis folio, flore maximo.

Aſteroides Alpina, Salicis folio. *Aſter luteus, anguſtifolius C. B. Pin.* 266.

Aſteroides propter ſimilitudinem Aſteris dicitur, à quo tantummodo differt ſemine pappis carente.

Ad Decimam-quintam Claſſem referri debent

SALICORNIA.

SAlicornia eſt plantæ genus, flore A, apetalo, calyce carente: ex commiſſuris enim extremorum foliorum naſcuntur ſtamina & embryones, qui deinde abeunt in capſulam B, ſeu veſiculam unico plerumque ſemine fœtam C. Tab. 485.

Salicorniæ ſpecies ſunt

Salicornia geniculata, ſempervirens. *Kali geniculatum, majus ſempervirens C. B. Pin.* 289.

Salicornia geniculata, annua. *Kali geniculatum brevius, annuum C. B. Pin.* 289.

G ij

CYNOCRAMBE.

Tab. 485. CYnocrambe eſt plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus calyci B, bipartito inſidentibus, conſtante, ſed ſterili. Embryones enim C, in aliis ejuſdem plantæ partibus naſcuntur, abeuntque deinde in fructum plerumque ſphæricum D, ſub cujus cuticula E, reconditur ſemen F, ejuſdem formæ.

Cynocrambes ſpeciem unicam novi.

Cynocrambe Dioſcoridis C. B. Prodr. 59. *Alſines facie planta nova Col. Phytob. part. 2. 28.*

Cynocrambe à vocibus Græcis κύων Canis, & κράμβη Braſſica: *quaſi dicas* Braſſicam Caninam.

CANNABINA.

Tab. 488. CAnnabina eſt plantæ genus, flore A B, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C, conſtante, ſed ſterili: fructus enim iis ſpeciebus hujus generis innaſcuntur quæ flore carent, ſuntque capſulæ membranaceæ D, oblongæ & ferme trigonæ E, ſeminibus fœtæ F, plerumque oblongis.

Cannabinæ ſpecies ſunt

Cannabina Cretica, florifera. *Cannabis lutea, fertilis Contareni P. Alp. Exot. 298.*

Cannabina Cretica, frutifera. *Cannabis lutea, ſterilis Contareni P. Alp. Exot. 300. & Cannabis lutea Cretica ex Joanne Pona ejuſdem 295.*

Cannabina, id eſt planta ad Cannabim accedens.

CERATOIDES.

CEratoides eſt plantæ genus, flore apetalo, ſed ſterili: in aliis enim ejuſdem plantæ partibus fructus naſcuntur compreſſi, bicapſulares, in cornua abeuntes & ſeminibus fœti.

Ceratoidis ſpecies ſunt

Ceratoides Orientalis, fruticoſa, Elæagni folio.

Ceratoides Orientalis, major, annua, Pſyllii folio.

Ceratoides Orientalis, minor, annua, Pſyllii folio.

Ceratoides à fructu cornuto; κέρας *enim Græce* cornu *ſignificat.*

Ad Decimam-Octavam Claſſem referri debent

RHAMNOIDES.

Tab. 481. RHamnoïdes eſt plantæ genus, flore A, apetalo: nonnullis ſcilicet ſtaminibus calyci bifolio B, inſidentibus conſtante, ſed ſterili. Embryones enim

DE, innaſcuntur ſpeciebus hujus generis quæ flore carent, & deinde abeunt in fructum ſeu baccam F, unico ut plurimum ſemine fœtam G, ſubrotundo H.

Rhamnoidis ſpecies ſunt

Rhamnoides florifera, Salicis foliis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis aureis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis leviter flaveſcentibus. *Rhamnus* 1 1. *Cluſ. Hiſt.* 110. *Rhamnus Salicis folio anguſto, fructu flaveſcente C. B. Pin.* 477.

CASIA.

Caſia eſt plantæ genus, flore A, apetalo: nonnullis ſcilicet ſtaminibus calyci BC, plerumque trifido inſidentibus, conſtante ſed ſterili: Fructus autem iis ſpeciebus ejuſdem generis quæ flore carent innaſcuntur, ſuntque baccæ D, ut plurimum ſphæricæ, oſſiculo fœtæ E, in quo nucleus reconditur F, ejuſdem formæ. *Tab.* 488.

Caſiæ ſpecies recenſentur pag. 664.

EPHEDRA.

Ephedra eſt plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, ſed plerumque ſterili. Embryones enim C, aliis ejuſdem plantæ partibus, vel iis plantis ejuſdem generis quæ flore carent innaſci ſolent, abeuntque in fructum DE, mollem ſeu baccam capſulâ quadam F, munitam, ſeminibuſque fœtam G, ut plurimum oblongis H. *Tab.* 477.

Ephedræ ſpeciebus pag. 663. *recenſitis addendæ ſequentes.*

Ephedra Cretica, tenuioribus & rarioribus flagellis. *Equiſetum montanum, Creticum P. Alp. Exot.* 141.

Ephedra Orientalis, procerior, flagellis durioribus & mediæ craſſitiei.

Ἐφέδρα *à vocibus Græcis* ἐπὶ ſupra, *mutando π in φ &* ἕδρα ſedes, *quaſi planta rebus vicinis inſidens: unde &* ἀνάβασις *dicitur, quaſi* aſcendens *ſeu ſcandens,* ἀπὸ τοῦ ἀναβαίνειν *aſcendere.*

Ad Vigeſimam Claſſem referri debet

ELÆAGNUS.

Elæagnus eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, tubulato, in quatuor partes plerumque ſecto; cujus calyx C, abit deinde in fructum D, ut plurimum Olivæformem, oſſiculo fœtum E, in quo nucleus F, reconditur, ejuſdem formæ. *Tab.* 489.

Elæagni ſpecies ſunt

Eleagnus Orientalis, latifolius, fructu maximo.

Elæagnus Orientalis, anguſtifolius, fructu parvo, Olivæformi, ſubdulci. *Oleæ*

ſylveſtris, folio molli incano C. B. Pin. 472. Ziziphus alba Cluſ. Hiſt. 29.

Elæagnus Orientalis, anguſtifolius, fructu minimo, rotundiori & ſubacido. *Elæagnus à vocibus Græcis* ἐλαία Olea *&* ἄγνος Vitex, *quaſi planta foliis Viticis & Oleæ fructu.*

Ad Vigeſimam-ſecundam Claſſem referri debet

ALHAGI.

Tab. 489. ALhagi eſt plantæ genus, flore A B, papilionaceo, cujus piſtillum C, abit deinde in fructum D, ſeu ſiliquam ex multis partibus E, quaſi articulatione conjunctis compoſitam, quarum ſingulæ F, ſemine turgeſcunt G, quaſi reniformi. His notis addenda ſunt folia alterno ordine naſcentia.

Alhagi ſpeciem unicam novi.

Alhagi Maurorum Rauwolf. 94. *Geniſta Spartium ſpinoſum foliis Polygoni C. B. Pin.* 394. *Geniſta-ſpinoſa, flore rubro Wheel. Itin.*

INDEX
NOMINUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, alter Tabulam indicat.

Tragoselinum,

INDEX

NOMINUM PLANTARUM,

quæ in propriis locis quæri debent.

Extrait des Registres de l'Académie Royale des Sciences.

SUr le Rapport de Messieurs du Hamel, Dodart & Morin, de l'Académie Royale des Sciences, qui avoient été priés d'examiner un Livre composé par Monsieur Tournefort de la même Académie, intitulé *Corollarium Institutionum Rei Herbariæ*, *&c.* la Compagnie a jugé que cet Ouvrage méritoit d'être imprimé. Fait en l'Assemblée tenue au Louvre le 9. Décembre 1702.

FONTENELLE,
Sec. de l'Acad. Roy. des Sc.